Digitized by the Internet Archive
in 2009 with funding from
University of Toronto

http://www.archive.org/details/carmina05home

LGr
H766Bo

HOMERI
CARMINA.

RECOGNOVIT ET EXPLICUIT

FRIDERICUS HENRICUS BOTHE.

[Vol. 5]

ODYSSEAE

VOLUMEN TERTIUM,

LIB. XVII—XXIV.

BATRACHOMYOMACHIA.

HYMNI.

EPIGRAMMATA ET FRAGMENTA CARMINUM EPICORUM.

LIPSIAE

SUMTIBUS LIBRARIAE HAHNIANAE

MDCCCXXXV.

113904
2/6/11

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ Ρ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ Ρ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ.

Εἰς τὴν πόλιν ἐλθὼν ὁ Τηλέμαχος διηγεῖται τῇ μητρὶ Πηνελόπῃ τῆς ἀποδημίας τὰ κεφάλαια. ὕστερον δὲ Ὀδυσσεὺς ἀχθεὶς ὑπὸ τοῦ Εὐμαίου εἰς Ἰθάκην (urbem) *ἀπὸ τῶν ἀγρῶν εἰς τὸ συμπόσιον τῶν μνηστήρων εἰσέρχεται. ὁ δὲ ποιητὴς ἀπαγγέλλει, πῶς ὁ κύων ἀναγνωρίζει τὸν δεσπότην. καὶ Εὔμαιος εἰς τοὺς ἀγροὺς ὑποστρέφει, Ὀδυσσεὺς δὲ ἐν αὐτοῖς* (fort. *ἐν ἄστοῖς*, vel, quod Buttmanno placuit, *ἐν ἄστει.*) *μένει.*

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ρ.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΥ ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΕΙΣ ΙΘΑΚΗΝ.

Telemachus, in urbem rediturus, etiam Ulyssem eo deduci jubet.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
δὴ τότ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει,
* ἄστυδε ἱέμενος, καὶ ἑὸν προσέειπε συβώτην·
„Ἄττ', ἤτοι μὲν ἐγὼν εἶμ' ἐς πόλιν, ὄφρα με μήτηρ
ὄψεται· οὐ γάρ μιν πρόσθεν παύσεσθαι ὀΐω
κλαυθμοῦ τε στυγεροῖο, γόοιό τε δακρυόεντος,
πρίν γ' αὐτόν μ' ἐσίδηται. ἀτὰρ σοίγ' ὧδ' ἐπιτέλλω·

Annotationes Vers. 4. Il. γ', 338. Am. Q.: εἵλετο — ἔγχος. μόνον τοῦτο ὠνόμασε, τὸ δὲ ξίφος σεσιώπηκεν, ἐπειδὴ τὸ ξιφηφορεῖν ἀεί τε ἦν κ. σύνηθες (v. ann. ad Il. β', 45., Thuc. 1, 6.), ὡς τὸ πρὸ τῆς τροφῆς μὲν ἀεὶ τὰς χεῖρας ἀπονίπτεσθαι δηλοῖ, τὸ δὲ μετὰ τὴν τροφὴν, ὡς ἀκόλουθον, ἡμῖν σιωπῇ κατέλιπεν ὑπονοεῖν. — ὅ οἱ π. ἀρήρει. non enim quaevis arma cuique conveniebant. similiter Paris thoracem fratris Lycaonis induit, ipsi aptum, Il. γ', 33.

5. cur, quaeso, ἑὸν, *suum*, qui esset patris superstitis, ut adhuc sperabant? nec usquam hoc modo loquitur poëta, sed vocat Eumaeum κατ' ἐξοχὴν συβώτην sive ὑφορβὸν, ὄρχαμον ἀνδρῶν, et a praestantia morum atque indolis δῖον, θεῖον, quodque inprimis facit ad h. l., ἐσθλὸν ο', 556. pariter enim scribendum arbitror καὶ ἐῢν προσέειπε συβώτην, verba ἑὸς, ἐὸς, ἐῢς, etiam hic permixta esse ratus, ut alias. v. Buttmann. *Lexil.* 23. sic ἐῢς sive ἠῢς θεράπων legitur Il. ν', 246, π', 464, 653, υἱὸς ἐῢς Πριάμοιο Il. θ', 302, et frequens est modus dicendi ἠῢς τε, μέγας τε. vel sumamus cum Heyneo ann. ad Il. ω', 296. adjectivum Ionicum ἐὸς, *bonus*, *strenuus*. ibi Sch.: εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἑὸν ἄγγελον. ἀγαθόν. h. e. ἐόν. cf. Schn. v. ἐός.

6—9. ἄττα. π', 31 etc. — ὄψεται, ὄψηται. — αὐτόν μ' ἐσίδηται. sic Ald. 3. veteresque et mediae aetatis edd., item E. Alterus ex suis, ut videtur (nam nihil annotavit), eumque secuti W et B: αὐτόν με ἴδηται.

τὸν ξεῖνον δύστηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὄφρ' ἂν ἐκεῖθι
δαῖτα πτωχεύῃ· δώσει δέ οἱ, ὅς κ' ἐθέλῃσι,
πύρνον, καὶ κοτύλην· ἐμὲ δ' οὔπως ἔστιν ἅπαντας
ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.
ὁ ξεῖνος δ' εἴπερ μάλα μηνίει, ἄλγιον αὐτῷ
ἔσσεται· ἦ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι.“
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„ὦ φίλος, οὐδέ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω.
πτωχῷ βέλτερόν ἐστι κατὰ πτόλιν ἠὲ κατ' ἀγροὺς
δαῖτα πτωχεύειν· δώσει δέ μοι, ὅς κ' ἐθέλῃσιν.
οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμὶ,
ὥστ' ἐπιτειλαμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι.
ἀλλ' ἔρχευ· ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε, τὸν σὺ κελεύεις,
αὐτίκ', ἐπεί κε πυρὸς θερέω, ἀλέη τε γένηται
(αἰνῶς γὰρ τάδε εἵματ' ἔχω κακά), μή με δαμάσσῃ
στίβη ὑπηοίη· ἕκαθεν δέ τε ἄστυ φάτ' εἶναι.“
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ διὰ σταθμοῖο βεβήκει,
κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς, κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε δόμους εὐναιετάοντας,
ἔγχος μὲν στῆσε πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας,
αὐτὸς δ' εἴσω ἴεν, καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.

10—15. Am. Q. *τὸν ξεῖνον δύστηνον.* (excidit signum criticum, quo articulum eo loco positum notaverat Schol.) πρὸς τὴν τοῦ ἄρθρου μετάθεσιν. ὅμοιόν ἐστι τῷ (Il. φ', 317.) *οὔτε τὰ τεύχεα καλά.* dicendum fuisse ait Attico vel τὸν δύστηνον ξ., τὰ καλὰ τ., vel τὸν ξ. τὸν δύστ., τὰ τ. τὰ καλά. cf. E. res nota. de usu articuli apud Homerum generatim v. ann. ad Il. α', 11. — *ἐκεῖθι*, *ibi*. semel dixit. Aeschylo Theb. 760. est *eo*, sive *illuc*. — *πύρνον, κ. κοτύλην.* 362, ο', 311. — *οὔπως*, *nequaquam*. β', 130 etc. — *ἀνέχεσθαι*, *sustinere*, alere. Ap.: ἀνέχεσθαι. ἡ μὲν λέξις (eo quidem sensu, quem dicet grammaticus: nam π', 277. et alias ἀν. est *pati*.) ἐν τῇ ρ' τῆς Ὀδυσσείας, *ἀνθρώπους — θυμῷ*· δηλοῖ δὲ τὸ ἀναδέχεσθαι κ. διαβόσκειν. minus bene E: ἔχει δὲ τὸ *ἀνέχεσθαι* ἢ ἀντὶ τοῦ τιμᾶν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀνέχειν ἤτοι ἀναβαστάζειν, ὡς ἐκ μεταφορᾶς τινος ὑπερείσματος. — *ἔχοντά περ ἄ. θυμῷ*, *dolentem animo*, a consequente miseriarum et inopiae. — *μηνίει.* Il. α', 488 etc. — *ἄλγιον.* δ', 292. — *φίλα*, φίλον ἐστὶ, *placet*, moris est. de plurali v. ν', 154.

17—25. *ὦ φίλος*, ὦ φίλε. α', 301. — *ἐρύκεσθαι*, *retineri*. α', 14 etc. — *μενεαίνων*, *cupiens*. ε', 341 etc. — Sch.: *τηλίκος* (α', 297, Il. ω', 487, etc.). τῆς δεούσης ἡλικίας. E: ἤγουν οὐκ εἰμὶ τοιαύτης ἡλικίας, ὥστε εἰς πᾶν ἔργον πείθεσθαι τῷ κελεύοντί μοι κατ' ἀγροὺς, ὡς οἷα δηλαδὴ γέρων ὢν κ. μὴ ἐξισχύων πονεῖν. *σημάντορα* δὲ (v. ann. ad Il. δ', 431) συνήθως λέγει τὸν ἐπιτάσσοντα. — *πυρός.* genit. causae. E: ἤγουν διὰ πυρὸς θερμανθῶ. *ἀλέη τε γέν.* ἡ ἐκ τοῦ ἡλίου δηλονότι. Am. Q.: *ἀλέη*· θερμασία, κυρίως ἡ τοῦ ἡλίου. „lex. Sophisticum Bekkeri p. 375: ἀλέα, θέρμη.“ B. *ἀλέην* *effugium* dixit Il. χ', 301., quem locum cum interpretarer, hujus non memineram. — *αἰνῶς κακὰ*, *valde mala*, usu detrita atque lacera. — Sch.: *στίβη* (ε', 467) *ὑπηοίη.* ὁ παγετὸς ὁ ὀρθρινός.

26—35. Harl.: *διὰ στ.* γρ. *διὲκ μεγάροιο.* — *βεβήκει*, *abiit*. v. γ', 162. *κραιπνὰ π. προβιβάς.* Il. ν', 18. — *κακὰ — φύτ.* ξ', 110. — *αὐτὰρ — εὐν.* β', 400, Il. ζ', 370, inferius 85 etc. — *ἔγχος — ἐρείσας.* v. α', 127, θ', 66, 473. — *ὑπέρβη λ. οὐδόν.* θ', 80 etc. postquam transiit ἀνδρῶνα et hastam ibi apposuit Telemachus, intrat partem interiorem domus, quam partem habitabant feminae, cuique contiguum erat ὑπερώϊον. v. 96—102, α', 328. — *κώεα.* γ', 38 etc. —

gaudia domus regiae de salvo reditu Telemachi, ejusque colloquium breve cum matre.

Τὸν δὲ πολὺ πρώτη εἶδε τροφὸς Εὐρύκλεια,
κώεα καστορνῦσα θρόνοις ἔνι δαιδαλέοισι·
δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι
δμωαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠγερέθοντο,
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους.
Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ,
ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρύσασα,
κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος; οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε
ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ᾤχεο νηῒ Πύλονδε
λάθρῃ, ἐμεῦ ἀέκητι, φίλου μετὰ πατρὸς ἀκουήν.
ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον, ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς."
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
„μῆτερ ἐμὴ, μή μοι γόον ὄρνυθι, μηδέ μοι ἦτορ
ἐν στήθεσσιν ὄρινε, φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον·
ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
(εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,)
εὔχεο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἑκατόμβας
ῥέξειν, αἴ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσῃ.
αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορὴν ἐσελεύσομαι, ὄφρα καλέσσω
ξεῖνον, ὅτις μοι κεῖθεν ἅμ' ἕσπετο δεῦρο κιόντι.
τὸν μὲν ἐγὼ προὔπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι·
Πείραιον δέ μιν ἠνώγεα προτὶ οἶκον ἄγοντα
ἐνδυκέως φιλέειν, καὶ τιέμεν, εἰσόκεν ἔλθω."

καστόρνῦσα, καταστορνῦσα. — θρόνοις ἐ. δαιδ. Il. σ', 390. simili sensu θρόνους εὐποιήτους dixit υ', 150. — ἰθὺς κίεν, *recta* illi *obviam ivit.* — ταλασίφρονος, *audentis.* v. ann. ad α', 87. — ἠγερέθοντο. β', 392, Il. β', 304 etc. — κύνεον — ὤμους. v. π', 16. Am. Q.: ὡς ἂν δοῦλαι τοὺς ὤμους· ἡ δὲ Πηνελόπη κεφαλήν τε, κ. ἄμφω φάεα καλά. (similiter E. recte Buttmannus: δοῦλαι pro δούλους. sed praeterea scribendum puto: — δοῦλαι τὴν κεφαλὴν κ. τοὺς ὤμους· ἡ δὲ Πην. καὶ ἄμφω φ. καλά.) τὸ γὰρ στόμα οὔτε δοῦλοι, οὔτε ἐλεύθεροι ἐφίλουν. scil. amicitiae causa et prae gaudio. nam amantium quidem, ne quis dubitet, jam olim hoc jus fuit, ut labra labris consererent.

36, 37. τ', 53, 54. cf. δ', 122, ζ', 150—152.

38. ἀμφὶ — δακρύσασα. cf. ψ', 240, Il. ε', 314.

41, 42. π', 23, 24.

43—47. ἀέκητι. γ', 213, Il. λ', 667 etc. — φίλου — ἀκουήν. β', 308 etc. — ὅπως — ὀπωπῆς. γ', 97, δ', 327. — ὄρνυθι, *excita.* ξ', 363 etc. — μηδέ μοι — ὄρινε. 150, Il. β', 142 etc. — φυγόντι — ὄλεθρον. α', 11, Il. ζ', 57 etc.

48, 9. δ', 750 et 51., ex quo loco transscriptus videtur 449., quo versu carent MS. Thomae Bentleji, A. 2. et 3., primusque A. collocatum habet post 51., quo et ipso signo agnoscas interpolationem. quare Knight. omisit eum versum, W uncinis inclusit.

50—55. τεληέσσας ἑκ. δ', 352 etc. — ἄντιτα ἔργα, ἀνάτιτα, ἐπιτιμητικὰ, ἀντίτισιν. v. Il. ω', 213. Am. Q. emend.: ἄντιτα. ἀντίτιτα. ἔστι δὲ συγκοπή. at hoc si ita esset, poterat Hom. dicere ἀντίτιτ' ἔργα τ. — καλέσσω (κ', 231 etc.), *vocem*, *invitem hospitio.* — σὺν ἀντιθέοις ἑτ. ξ', 385 etc. — Harl.: ἠνώγεα. γρ. ἤνωγον. v. ι', 44.

56. ο', 542.

Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
εὔχετο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἑκατόμβας
ῥέξειν, αἴ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσῃ.

prodit Telemachus in forum ad abducendum hospitem Theoclymenum, et Piraeo dicit, quid donis Menelai faciat.

Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα διὲκ μεγάροιο βεβήκει,
ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷγε κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
θεσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη·
τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἠγερέθοντο,
ἔσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον.
αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πουλὺν ὅμιλον,
ἀλλ', ἵνα Μέντωρ ἧστο, καὶ Ἄντιφος, ἠδ' Ἁλιθέρσης,
οἵτε οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊοι ἦσαν ἑταῖροι,
ἔνθα καθέζετ' ἰών· τοὶ δ' ἐξερέεινον ἕκαστα.
τοῖσι δὲ Πείραιος δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθε,
ξεῖνον ἄγων ἀγορήνδε διὰ πτόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν

57. *τ'*, 29, *φ'*, 386, *χ'*, 398. Sch.: *ἄπτερος μῦθος. ἤτοι ἰσόπτερος* (?), *ταχύς.* Am. Q.: *ταχὺς πρὸς τὸ πεισθῆναι, κ. ἰσόπτερος. ἢ οὐκ ἀπέπτη ὁ λόγος, ἀλλ' ἐπέμεινε, μὴ ἔχων πτερόν. λέγει δὲ, ὅτι ταχέως προσήκατο τὸν λόγον, ταχέως ἤκουσεν.* Harl.: *ἔνιοι, ἔμμονος.* quae haud dubie est interpretatio *τοῦ ἄπτερος.* E: *κεῖται τὸ ἄπτερος ἔ. μῦθος εἰς ἴσον τῷ ταχέως προσήκατο, φασὶ, τὸν λόγον. ἄπτερος δὲ ὁ παράμονος κ. μὴ πτερόεις* (*α'*, 122 etc.), *κατὰ τὸ κοινὸν τοῦ λόγου ἐπίθετον. ἤγουν ὁ μὴ ἀποπτὰς, ἀλλ' ἐπιμείνας τῇ γυναικί.* Ap.: *ἄπτερος, ὁ προσηνής, ἢ ταχύς.* vide, quam velut in omnes partes Grammatici versarint vocem ambiguam. nec tamen verum viderunt, sed, opinor, Coraïus ap. Montbelium, cujus adscribenda est ann. ad h. l. sic igitur vir praematura morte ereptus litteris et amicis: „*Cette parole n'est point fugitive pour Pénélope.* Cette fin de vers est susceptible d'être expliquée de 3 manières différentes: 1° *Ce discours fut sans ailes pour Pénélope*, c'est-à-dire qu'elle le garda précieusement, qu'elle le recueillit avec joie; c'est le sens que j'indique. 2° Au lieu de traduire *ἄπτερος* par l'*α* privatif, quelques-uns le rendent par *ἰσόπτερος*, *qui a des ailes d'une égale vitesse, qui est rapide.* (Sch. et Etym. magn. voc. *ἄπτερος.*) Dans ce cas, il faut entendre que le discours de Télémaque fut *prompt* à persuader sa mère. 3° Enfin M. Coraï (*Σχόλια εἰς τὴν Ἰλιάδα, α'*, 201.) veut que par là on entende que Pén. ne répondit pas, qu'elle garda le silence: *οὐδένα λόγον ἀφῆκεν ἐκπτῆναι τοῦ στόματος, elle ne laissa envoler aucun discours de sa bouche*; car Hom. donne souvent aux discours l'épithète de *πτερόεντα, ailés.* Je penche toujours pour le premier sens, tout en convenant que l'opinion de M. Coraï est fort ingénieuse." Voss. quoque: *also sprach der jüngling*, und nicht entflog ihr die rede. h. e. sermo Telemachi. malim: *Also sprach er, und ihr entflog kein Wort von den Lippen.* obmutuit Penelope, prudentem filii orationem admirata, ut *α'*, 360. in simili causa: *ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἶκόνδε βεβήκει· Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.* Berglerus: *illi* quasi *impennatum* haud evolavit *verbum.*

61—68. *διὲκ μεγ.* v. ann. ad *κ'*, 388. — *ἅμα — θηεῦντο.* *β'*, 11—13. — A. 2. menda mira, quam propagare non est veritus Alterus: *ἀγήνοροι.* en gradus corruptionis: *ἀγήνορει, ἀγήνορα, ἀγήνοροι.* — *βυσσοδόμευον.* *δ'*, 676. — de *Mentore* et *Alitherse* v. *β'*, 157 et 225. *Antiphus* hic alias haud memoratur. v. ib. 19.

69. *β'*, 254.

70—73. E: *τοὶ — ἕκαστα. ὅτι καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ δυνάμενος ὁ ποιητὴς πολυλογῆσαι παραιτεῖται αὐτὸ*

Τηλέμαχος ξείνοιο ἑκὰς τράπετ', ἀλλὰ παρέστη.
τὸν καὶ Πείραιος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
„Τηλέμαχ', αἶψ' ὄτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναῖκας,
ὥς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἅ τοι Μενέλαος ἔδωκε.“
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
„Πείραι', οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισι
λάθρῃ κτείναντες πατρώϊα πάντα δάσωνται,
αὐτὸν ἔχοντά σε βούλομ' ἐπαυρέμεν ἤ τινα τῶνδε·
εἰ δέ κ' ἐγὼ τούτοισι φόνον καὶ κῆρα φυτεύσω,
δὴ τότε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δώματα χαίρων.“

hospitio Telemachus excipit Theoclymenum.

Ὣς εἰπὼν ξεῖνον ταλαπείριον ἦγεν ἐς οἶκον.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο δόμους εὐναιετάοντας,
χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε, θρόνους τε,
ἐς δ' ἀσαμίνθους βάντες ἐΰξέστας λούσαντο.
τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλον, ἠδὲ χιτῶνας.
ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον·
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
μήτηρ δ' ἀντίον ἷζε παρὰ σταθμὸν μεγάροιο,
κλισμῷ κεκλιμένη, λέπτ' ἠλάκατα στρωφῶσα.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·

tum breviter matri narrat iter suum.

„Τηλέμαχ', ἤτοι ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται,

διὰ τὸ μὴ καίριον. ὡς μὲν γὰρ οἱ φίλοι ἐξερέεινον ἕκαστα, λέγει· τί δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁ Τηλ. ἔφη, οὐ λέγει. — ἀλλὰ παρέστη. fortius affirmat, negato contrario.

74. π', 460. cf. inferius 123, 495.

75—84. ὄτρυνον, *jube*. χ', 484, Il. π', 495 etc. — οὐ — ἔργα. v. de loco hujus sententiae α', 337. — πατρώϊα πάντα. π', 388, υ', 336, χ', 61. — ἐπαυρέμεν, *frui*. Il. σ', 302. — ἤ τινα τῶνδε. h. e. μᾶλλον ἤ τ. τ. v. Il. ψ', 445. et Bernhardy *wissenschaftliche Syntax der gr. Sp.* pag. 437, ann. 86. speciosissimam, sed ipsam quoque falsam, hanc ellipsin vocat Herm. ann. ad Viger. p. 884, cujus non capio argutias. — φόνον — φυτεύσω. β', 165. — χαίροντι — χαίρων, ut ἑκὼν ἑκοῦσι ap. Eurip. Cycl. 244. v. ann. ad ε', 155. — ταλαπείριον. ξ', 193.

85, 6. 178, 9. cf. ann. ad α', 132.

87—89. δ', 48—50.

91—99. cf. α', 136—140, 148, 150 etc. ἀντίον ἷζε. v. 257, 334, ε', 198, ξ', 81. — παρὰ σταθμὸν μεγ. v. α', 333. μεγάροιο, ἀνδρῶνος. β', 248 etc. — λεπτά. κ', 544 etc. — ἠλ. στρωφῶσα. ζ', 53, η', 105. — E: οἱ δέ. οἱ περὶ τὸν παῖδα.

101—104. τ', 594—597. de ὑπερωΐῳ v. Il. β', 514. λέξομαι. δ',

αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ 'Οδυσσεὺς
ᾤχεθ' ἅμ' 'Ατρείδῃσιν ἐς Ἴλιον· οὐδέ μοι ἔτλης,
πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγήνορας ἐς τόδε δῶμα,
νόστον σοῦ πατρὸς σάφα εἰπέμεν, εἴ που ἄκουσας."
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
„τοιγὰρ ἐγώ τοι, μῆτερ, ἀληθείην καταλέξω.
ᾠχόμεθ' ἔς τε Πύλον, καὶ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
δεξάμενος δέ με κεῖνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν
ἐνδυκέως ἐφίλει, ὡσεί τε πατὴρ ἑὸν υἷα,
ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν· ὣς ἐμὲ κεῖνος
ἐνδυκέως ἐκόμιζε σὺν υἱάσι κυδαλίμοισιν.
αὐτὰρ 'Οδυσσῆος ταλασίφρονος οὔποτ' ἔφασκε,
ζωοῦ, οὐδὲ θανόντος, ἐπιχθονίων τευ ἀκοῦσαι,
ἀλλά μ' ἐς 'Ατρείδην, δουρικλειτὸν Μενέλαον,
ἵπποισι προὔπεμψε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
ἔνθ' ἴδον 'Αργείην 'Ελένην, ἧς εἵνεκα πολλὰ
'Αργεῖοι, Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν.
εἴρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
ὅττευ χρηΐζων ἱκόμην Λακεδαίμονα δῖαν·
αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀληθείην κατέλεξα,
καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
„„Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
ἤθελον εὐνηθῆναι, ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες!
[ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνοὺς
κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα,
βοσκομένη, ὁ δ' ἔπειτα ἑὴν εἰσήλυθεν εὐνήν,
ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
ὣς 'Οδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ 'Αθηναίη, καὶ Ἄπολλον,

413 etc. — ἔτλης, *sustinuisti*, ausus es, voluisti. δ', 716, λ', 142 etc.

105. πρὶν — δῶμα, *priusquam proci huc rediissent* ex foro, cum soli essemus.

108. π', 226, χ', 420.

109—113. ποιμένα λαῶν. v. ann. ad Il. β', 243. Evang. Joann. 10, 14.: ἐγὼ εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ καλός. — ὑψ. δόμοισιν. v. ann. ad 266, α', 126, Il. ζ', 503 etc. — ἐνδ. ἐφίλει. 56 etc. — Ap.: χρόνιον. μετὰ πολὺν χρόνον. *serum*, h. e. sero. v. β', 357 etc. — νέον, νεωστί. α', 175 etc. — ἐκόμιζε, *fovit*, hospitio excepit. κ', 73 etc. — κυδαλ. γ', 219 etc.

115—117. ζωοῦ, οὐ ζωοῦ. v. Hermann. ad Soph. Ajac. 239., nos ad Philoct. 760, Aristoph. Vesp. 1380. — ἐπιχθονίων. α', 167 etc. — δουρικλειτόν. Il. ε', 55, λ', 333 etc. sic etiam ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας et τηλεκλειτοὺς ἐπικούρους dixit pro ἀγακλυταῖς, τηλεκλυτοῖς, η', 202, Il. ε', 491 etc. — ἵπποισι καὶ ἅρμασιν. hendiadys. Il. δ', 366, ω', 390.

119. μ', 190. A. 1. in marg. et Harl. δάμησαν pro μόγησαν.

121, 2. χρηΐζων. λ', 339, Il. λ', 835. — πᾶσαν ἀληθ. B: „Illustrat locutionem πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν λέγειν Fischerus ad Platonem Apol. §. 1. Adde Raphelium ad Marcum cap. 5, 33. ita Hom. Il. ω', 407."

124—141. δ', 333—350, unde immigrasse arbitror versus 126—137, alienos illos ab hoc loco, in quo summatim Telemachus percurrit iter suum, festinatque ad eventum, quod ipsum Homerum semper facere ait Flaccus A. P. 148. qua re inductus ego haec cancellavi. Harl. 130.: ἐφήει. (h. e. ἐφίει. ω', 180, Il. ο', 444.) γρ. ἐφῆκεν.

τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' ἐϋκτιμένῃ ἐνὶ Λέσβῳ
ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστὰς,
κὰδ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοὶ,
τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς!
πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο, πικρόγαμοί τε.]
ταῦτα δ', ἅ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδὸν, οὐδ' ἀπατήσω,
ἀλλὰ τὰ μέν μοι ἔειπε γέρων ἅλιος νημερτὴς,
τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.
φῆ μιν ὅγ' ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.““
„*Ὣς ἔφατ' Ἀτρείδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος.*
ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι οὖρον
ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.“
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·

Theoclymeni faustum vaticinium.

„*Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,*
ἦτοι ὅγ' οὐ σάφα οἶδεν, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
ἀτρεκέως γάρ σοι μαντεύσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω.
ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
ὡς ἦτοι Ὀδυσεὺς ἤδη ἐν πατρίδι γαίῃ
ἥμενος, ἢ ἕρπων, τάδε πευθόμενος κακὰ ἔργα,
ἐστὶν, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.“
[οἷον ἐγὼν οἰωνὸν ἐϋσσέλμου ἐπὶ νηὸς
ἥμενος ἐφρασάμην, καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν.]
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
„*αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη!*

142—146. v. δ', 556—560.

147. Harl.: *ἀθετοῦνται ιϛ' στίχοι.* Am. Q. ad 150.: *ἀθετοῦνται ιβ' στίχοι.* verum esse numerum 150., sed versuum *ἀθετουμένων* illum, qui habetur in Harlejano libro, intellexit Buttmannus. nimirum fuere, qui damnarent versus 150—165 propterea quod ante conscensam navem augurium fecisset Theoclymenus; quae ratio manifesto falsa est, cum id post descensionem evenerit (ο', 524—533). vereor igitur, ne simili versuum initio ab *ὥς* librarii falsi alii ab 146., alii ab 149., ad 166. aberrantes forte omiserint intermedia, quae dein recentiores haud invenientes in nonnullis libris *ἀθετούμενα* esse crediderint a Criticis. acute tamen Buttm. perspexit, quod legitur apud Am. Q. ad 160. *ἐν τοῖς χαριεστέροις οὗτοι μόνοι οἱ ιβ' ἀθετοῦνται*, scribendum esse *οἱ β'*, scilicet versus 160. et 161. certe nihil ejusmodi neque tum inter navigandum observavit, neque Telemacho dixit, vates Argivus. quare et his uncinos impegi.

150. Il. β', 142 etc.

152, 3. *αἰδοίη.* σ', 313. α', 139, Il. β', 514 etc. — *σύνθεο.* ο', 27 etc.

155. ξ', 158.

158. *ἕρπων*, *ingrediens.* σ', 130, Il. ρ', 447. cf. α', 193.

163—165. ο', 535—537.

τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε, πολλά τε δῶρα,
ἐξ ἐμεῦ, ὥς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι."

ludi consueti et epulae procorum.

Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες
ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
ἀλλ' ὅτε δὴ δείπνηστος ἔην, καὶ ἐπήλυθε μῆλα
πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν (οἱ δ' ἤγαγον, οἳ τὸ πάρος περ),
καὶ τότε δή σφιν ἔειπε Μέδων· ὃς γάρ ῥα μάλιστα
ἥνδανε κηρύκων, καί σφιν παρεγίγνετο δαιτί·
„Κοῦροι, ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθητε φρέν' ἀέθλοις,
ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ', ἵν' ἐντυνώμεθα δαῖτα·
οὐ μὲν γάρ τι χέρειον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἑλέσθαι."
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν, πείθοντό τε μύθῳ.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο δόμους εὐναιετάοντας,
χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε, θρόνους τε·
οἱ δ' ἱέρευον ὄϊς μεγάλους, καὶ πίονας αἶγας,
ἵρευον δὲ σύας σιάλους, καὶ βοῦν ἀγελαίην,
δαῖτ' ἐντυνόμενοι.

167—169. δ', 625—627.

170—176. E: *ἔστι δειπνηστὸς ἢ δείπνηστος ὁ τοῦ δείπνου καιρός· ἄλλως δὲ σαφέστερον εἰπεῖν, δειπνηστὸς ὀξυτόνως αὐτὸ, φασὶ, τὸ δεῖπνον, βαρυτόνως δὲ ἡ ὥρα τοῦ δείπνου· ὃ δὴ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀμητὸς καὶ ἄμητος παρατετήρηται.* — de *Medonte*, praecone haud improbo, propterea que servato ab Ulysse in caede procorum, v. ann. ad δ', 677. — *ὃς γὰρ, οὗτος γάρ.* Ap.: *ὃς ἀντὶ τοῦ οὗτος, ἀναφορικόν· ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν* (α', 286) etc. cf. Matth. §§. 286. et 484, c. — *παρεγίγνετο δαιτὶ*, *interesse solebat convivio.* Am. Q.: *εὐνούστατος μὲν ὁ Μέδων τῇ Ὀδυσσέως οἰκίᾳ· δι' ἐπιείκειαν δὲ ἤθους καὶ οἱ μνηστῆρες αὐτὸν ἐτίμων, καὶ ὁμοτράπεζον εἶχον.* — Am. B.: *οὐ — χέρειον. ἤτοι οὐ καλόν* (imo *κακόν*) *ἐστιν, ὡς τὸ οὐχ ἥκιστα ἀντὶ τοῦ μᾶλλον.* similiter, notante Cl., Hesiodus O. et D. 750.: *μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν, οὐ γὰρ ἄμεινον.* de hoc usu comparativi v. ε', 284. *οὐ χέρειον* pro *καλὸν*, ut *illaudatus Busiris* pro *detestabilis* etc. B.: „Hinc frequens ap. prosaicos scriptores *οὐ χεῖρον* cum infinitivo; de quo vide not. ad Philostr. Her. p. 577, collatis Schaefero ad Julianum p. XIII, et Casaubono ad Dionysii Hal. Ant. 1, 39. sunt et exempla ap. Scholiastem Nub. 97, 145. adde infra ψ', 262."

177—184. *ἀνστάντες.* π', 407 etc. — *αὐτὰρ — θρόνους τε.* 85. — *οἱ δὲ*, *illi vero*, Medon et famuli procorum. de praeconibus Feith. 2, 5, 5.: „Omnino apud Homerum in epulis heroïcis operam praestant. Il. σ', 558.: *κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυῒ δαῖτα πένοντο, Βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον.* similiter Telemacho accumbenti praeco praebet carnis portionem inferius 334." cf. υ', 276, Il. γ', 245—249, et quae alia hac de re Homeri loca protulit doctissimus Köpke *Uiber das Kriegswesen der Griechen* p. 254—257. — *ἵρευον* contracte, ut *ἱρεύουσ'* ξ, 94. mire Am. B.: *ἵρευον. ὡς συγκοπτόμενον ψιλοῦται.* lex. *περὶ Πνευμάτων* (Ammon. Valck. p. 229.): *τὸ ι* pro *τοῦ ρ ψιλοῦται, Ἶρος ὁ πτωχὸς, Ἶρις τὸ τόξον. πλὴν τῶν ἀπὸ Ἱερὸς γινομένων κατὰ κρᾶσιν τοῦ ι καὶ ε εἰς ι μακρὸν, οἷον Ἱρὸς ὁ ἱερὸς, Ἱρεῖον τὸ θῦμα, ἵρηξ ὁ ἱέραξ. τινὲς δὲ παραλόγως ψιλοῦσι τὰ τοιαῦτα, λέγοντες ὅτι τὰ συγκοπέντα κατὰ Αἰολεῖς ψιλοῦνται, οἷον ὥρμησεν ὦρσεν, ἁρμόσας ἅρσας. πρὸς οὓς ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι οὔτε τὸ ὥρμησεν ἐγένετο κατὰ συγκοπὴν ὦρσεν, οὔτε τὸ ἁρμόσας ἅρσας, ἄλλα ἀπὸ τοῦ Ὄρω τὸ διεγείρω ὁ μέλλων ὀρῶ, κ. Αἰο-*

Eumaeus quoque in urbem proficiscitur cum domino personato.

Τοὶ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδε
ὠτρύνοντ' Ὀδυσεύς τ' ἰέναι καὶ δῖος ὑφορβός.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
„Ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δὴ ἔπειτα πόλινδ' ἰέναι μενεαίνεις
σήμερον, ὡς ἐπέτελλεν ἄναξ ἐμός (ἦ σ' ἂν ἔγωγε
αὐτοῦ βουλοίμην σταθμῶν ῥυτῆρα λιπέσθαι,
ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι καὶ δείδια, μή μοι ὀπίσσω
νεικείῃ· χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί),
ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα
ἦμαρ, ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον ἔσται."
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„γιγνώσκω, φρονέω, τάγε δὴ νοέοντι κελεύεις.
ἀλλ' ἴομεν· σὺ δ' ἔπειτα διαμπερὲς ἡγεμόνευε,
δὸς δέ μοι, εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τετμημένον ἐστὶ,
* σκηρίπτεσθ', ἐπειή φατ' ἀρισφαλέ' ἔμμεναι οὐδόν."

λικῶς ὄρσω, κ. Ἄρω τὸ ἁρμόζω ἀρῶ, κ. Αἰολικῶς ἄρσω. τὰ τοιαῦτα ψιλοῦνται γινόμενα (h. e. οἴκοθεν, in ipso eorum ortu, primaque formatione), οὔτε μὴν τὸ Ἶρος, κ. Ἱρεῖον, κ. Ἵρηξ, συνεκόπησαν Αἰολικῶς, ἀλλὰ κρᾶσιν ἔπαθον τοῦ ι κ. ε εἰς ι, ὡς ἐν τῷ ὄφιες ὄφις (et in ὄϊες ὄις) ἔστιν εὑρεῖν. Harl. ad hunc versum: ἀθετεῖ καὶ (scrib. δέ.) Ἀριστοφάνης. videtur supervacaneum putasse. — σύας σιάλους. ξ', 41 etc. — βοῦν ἀγελ. κ', 410. — ὠτρύνοντο. medium. properabant. — τοῖσι — ἀνδρῶν. intell., ut passim, λέγων.

185—191. Harl.: πόλινδ' ἰέναι. γρ. ἴμεναι. — ῥυτῆρα, custodem (223), a ῥύεσθαι, quod etiam ἐρύεσθαι dicitur, velut Il. α', 239. perperam Aristoxenus ap. Ammon. p. 123. ed. Valck.: τὸ μὲν ῥύεσθαι ἐκ θανάτου ἕλκειν, τὸ δὲ ἐρύεσθαι φυλάττειν. v. ann. ad Il. φ', 230. — δείδια sensu praesentis dixit, ut δ', 820 et alias. v. Matth. §. 505, III, 1. — ὁμοκλαὶ, minae. Il. ζ, 137 etc. — ἴομεν, ἴωμεν. — Sch. et Palat.: μέμβλωκε μάλιστα. τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας παρελήλυθεν. E: τὸ δὲ μέμβλωκεν ἀντὶ τοῦ μεμόληκε, παρῆλθεν, — ὡς ἐκ τοῦ μολῶ μολήσω μεμόληκα. cf. Matth. §. 183, 6, Buttmann. Lexil. 1. p. 136, Schn. v. μέμβλωκα. Cl.: „Virg. Aen. 9, 156.: nunc adeo, melior quoniam pars acta diei est." — ἕσπερα, ἑσπέρια, quemadmodum ἔγχωρος et ἐγχώριος aliaque hujuscemodi promiscue dicuntur. perperam E: τὸ ἕσπερα συγκέκοπται ἐκ τοῦ ἑσπέρια, ceterum recte interpretatus ἐλλειπτικῶς ἕσπερα μέρη, ἢ καταστήματα, ἢ τοιοῦτόν τι. Sch.: ποτὶ ἕσπερον (scr. ἕ—ρα) ῥίγιον. πρὸς ἑσπέραν μᾶλλον χειμών ἐστιν. E: χειμέριος δηλοῦται ἢ ἐγγὺς χειμῶνος καιρός.

193. 281, π', 136.

194—196. διαμπερὲς, πάντως. δ', 209 etc. — E: τὸ δὲ ῥόπαλον (236, ι, 319 etc.) μετ' ὀλίγα καὶ σκῆπτρον ἐρεῖ θυμῆρες τῷ Ὀδυσσεῖ. — ἀπὸ τοῦ ῥέπω δὲ γίνεται τὸ ῥόπαλον, ὡς οἷα ῥέπον εἰς μέρος κ. μὴ ὀρθὸν, (melius Am. B.: παρὰ τὸ εἰς ἕτερον μέρος ῥέπειν. sed potius intelligendum est ῥέπειν activo sensu inclinare, ut ῥόπαλον significet id, quo aequilibrium alicujus rei efficitur. v. etiam Schn. v. ῥέμβω.) κατὰ τὸν τῆς Ἑκάβης παρ' Εὐριπίδῃ (Hecub. 64.) σκολιὸν σκίπωνα. (?) ὅμοιον δέ τι καὶ ἡ καλαῦροψ (Il. ψ', 845, ubi v. ann.), κάλον ἐκείνη, τουτέστι ξύλον, αὖ ῥέπον (reclinans, quemadmodum dicitur αὐερύειν), κατὰ ὁμοίαν ἐτυμολογίαν. — σκηρίπτεσθαι, ad innitendum. v. λ', 594. et de αι eliso ε', 410. — E: ἀρισφαλὴς δὲ ὁδὸς ἡ τραχεῖα (204) κ. πάνυ σφάλλουσα, ὡς κινδυνεύειν πίπτειν τὸν ὁδεύοντα. — E: ὅρα τὸ οὐδὸν ἀντὶ τοῦ ὁδὸν, ἐπενθέσει Αἰολικῇ τοῦ υ. ἅπαξ δὲ, φασὶν, ἐνταῦθα εἶπε τὴν λέξιν, κ. δέδωκεν ἀφορμὴν ἐτυμολογίας τῷ οὐδῷ (α', 104 etc.). καὶ ἐκεῖνος γὰρ ὁδός εἰς οἶκόν ἐστιν. Ἡρακλείδης δ' ἐν οἷς περὶ δυσκλίτων ῥημάτων γράφει, ἀρισφαλὲς ἔμμεναι οὖδας φησι γράφεσθαι οὐκ ἄλλως ὑπό τινων. periit ista scriptura e codicibus; quae vereor ne haec fuerit initio ἀρισφαλὲς

Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην,
πυκνὰ ῥωγαλέην, ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
Εὔμαιος δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμήρες ἔδωκεν.
τὼ βήτην· σταθμὸν δὲ κύνες καὶ βώτορες ἄνδρες
ῥύατ', ὄπισθε μένοντες. ὁ δ' ἐς πόλιν ἦγεν ἄνακτα,
πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον, ἠδὲ γέροντι,
σκηπτόμενον, τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.

quibus urbi appropinquantibus convicium facit Melantheus caprarius, et calce ferit Ulyssem.

Ἀλλ' ὅτε δὴ στείχοντες ὁδὸν κάτα παιπαλόεσσαν
ἄστεος ἐγγὺς ἔσαν, καὶ ἐπὶ κρήνην ἀφίκοντο
τυκτὴν, καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
τὴν ποίησ' Ἴθακος, καὶ Νήριτος, ἠδὲ Πολύκτωρ
(ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτρεφέων ἦν ἄλσος,
πάντοσε κυκλοτερὲς, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
ὑψόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο

ἔμμεναι οὖδος. v. Schn. v. οὖδος. id vel casu mutatum fuerit a librariis propter ν et ς litterarum similitudinem; vel ex industria correctores posuerint οὐδὸν, cum οὖδος obsoletum esse videretur. ceterum Ap. quoque: οὐδός. ἐπὶ μὲν τοῦ βαθμοῦ τῆς θύρας, — ἀπὸ τοῦ δι' αὐτὸν ὁδεύειν etc. verum vix est ut affinitatem habeant vocabula ὁδὸς et οὐδὸς, *limen*, quod ὁδὸν dicunt Attici, velut Soph. Oed. Col. 57. εὐμεθόδως δὲ ἡ τοῦ ῥοπάλου χρῆσις διά τε τὸ ἀναγκαίως πτωχικώτερον τῆς σκευῆς, καὶ ἵνα πιθανῶς μετ' ὀλίγα (235) βουλεύσηται Ὀδ. ῥοπάλῳ τούτῳ ἀνελεῖν τὸν κακὸν Μελάνθιον.

197, 8. cf. ν', 437, 8.

199, 200. θυμῆρες, *gratum*. κ', 362. — βώτορες ἄνδρες. ξ', 102.

202, 3. 337, 8, π', 273, ω', 157, Il. ξ', 457.

204—216. παιπαλόεσσαν. κ', 97 etc. — Am. B.: τυκτήν (δ', 627). οὐκ αὐτοφυῆ. οὐ λέγει δὲ τὴν Ἀρέθουσαν (ν', 408). E: ὅτι κρήνη τις ἦν ἐν Ἰθάκῃ τυκτὴ, τουτέστι χειροποίητος, καλλ., ὅθεν ὑδρ πολῖται (η', 131, κ', 108.). ἀξία δὲ λόγου αὕτη, τρεῖς ἔχουσα ἐπισκευαστάς. φησὶ γὰρ, τὴν ποίησεν Ἴθακος — Πολύκτωρ· ὧν ἐξ Ἰθάκου μὲν ἡ Ἰθάκη (urbs), ἀπὸ δὲ Νηρίτου Νήριτον ὄρος (ι', 22) ἐκεῖ, ἀπὸ δὲ Πολύκτορος (non ficti illius, quem dicit Il. ω', 397., sed patris Pisandri σ', 298, χ', 243.) τόπος αὐτόθι Πολυκτόριον. Πτερελάου δὲ παῖδες οὗτοι. alius cognominis Taphiorum rex ap. Apollodorum 2, 4, 5. et 7. matrem Amphimeden nominant 2 Am. Sch.: Πτερελάου παῖδες Ἴθακος, κ. Νήριτος, (adde καὶ Πολύκτωρ), ἀπὸ Διὸς ἔχοντες τὸ γένος (imo γέρας) τὴν Κεφαλληνίαν. ἀρέσαν (scr. ἀπαρέσαν) δὲ αὐτοῖς τοῦτο, καταλιπόντες τὰ σφέτερα ἤθη παραγίνονται εἰς τὴν Ἰθάκην, καὶ τόπον ἰδόντες εὖ πεποιημένον εἰς συνοικισμὸν διὰ τὸ τῶν παρατεθειμένων ὑψηλότερον εἶναι, κατοικήσαντες δεῦρο τὴν Ἰθάκην (urbem scil.) ἔκτισαν. καὶ ἐκ μὲν τοῦ Ἰθάκου ἡ νῆσος ἐκωνομάσθη Ἰθάκη, τὸ δὲ παρακείμενον ὄρος ἐκ τοῦ Νηρίτου Νήριτον. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάῳ (Sturz. fragm. 22.). — αἰγείρων. ζ', 292 etc. E: τὸ δὲ ὑδατοτρεφεῖς τὰς αἰγείρους εἶναι, ἱστορία ἐστὶ φυτική. (Plin. H. N. 16, 18.: *nonnisi in aquosis proveniunt salices, alni, populi, siler* etc.) τὸ δὲ πάντοσε κυκλοτερὲς πρὸς διαστολὴν ἡμικυκλίου εἴρηται. σημείωσαι δ' ἐνταῦθα εἰς τὸ παντ. κυκλ., ὅπως τίμιον ἐδόκει χρῆμα τοῖς παλαιοῖς ὁ κύκλος διὰ τὸ κατὰ κόσμον σφαιροειδές. οὗ φαντασίαν ἐναργῆ, φασὶ, λαβόντες ἐκ τοῦ τῆς σελήνης κ. τοῦ ἡλίου σχήματος θέατρά τε κυκλοτερέσιν ἐσέμνυνον σχήμασι, κ. τὸν τῆς ἀγορᾶς δὲ τόπον κύκλῳ περιέγραφον κατὰ τὸ κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον, κ. βωμοὺς δὲ ἱεροὺς πάντοσε κυκλοτερεῖς ἀνίστων κ. κατὰ περιστροφὴν δὲ, φασὶ, καθὰ καὶ ἄλλα τινὰ τῶν κάτω τοῖς ἄνω ἤθελον ἀφομοιοῦν. διὸ καὶ ἡ τράπεζα κυκλοειδὴς ἦν αὐτοῖς, κυκλοτερεῖς δὲ καὶ οἱ καθαγιζόμενοι τρίποδες, ἔχοντες αὐτοὶ καὶ ἀστέρας, οὓς, φασὶ, καὶ ἐκάλουν σελή-

Νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιῤῥέζεσκον ὁδῖται),
ἔνθα σφέας ἐκίχαν' υἱὸς Δολίοιο Μελανθεὺς,
αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες.
τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
ἔκπαγλον, καὶ ἀεικὲς, ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος·
„Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἡγηλάζει,
ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς εἰς τὸν ὁμοῖον.
πῇ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,

νας. προσθετέον δὲ τούτοις, φασὶ, καὶ τὴν ἅλω, διαγεγραμμένην εἰς κύκλον, κ. τὸν ἄρτον δὲ, φασὶν, οὕτως ἐκάλεσαν διὰ τὸ κατ' αὐτὸν στρογγύλον, ἐπειδὴ τῶν σχημάτων ὁ κύκλος ἀπήρτισται καί ἐστι τέλειος etc. — ἐπιῤῥέζεσκον, *sacrificabant in ara illa.* ῥέζεσκον dixit eodem sensu Il. θ', 249., faciendi autem Odyss. χ', 46. et 209. — de *Melantheo* sive *Melanthio*, servo impudentissimo, et sorore ejus *Melanthone*, quae rem habuit cum Eurymacho, cf. σ', 320—324, υ', 173, ubi 213. et 214. iterum leguntur, φ', 265, χ', 457—477 etc. — μετέπρεπον, *antecellebant.* ζ', 109, Il. β', 579 etc. — ἔκπαγλον, ἐκπάγλως. ε', 340, θ', 77, Il. ν', 413 etc. — ἀεικὲς, ἀεικῶς, *indigne.* γ', 265 etc.

217. Harl.: ἡγηλάζει. οὕτως Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης, χωρὶς τοῦ σ. Alii igitur quidam legebant ἡγηλάζεις. quae sane lectio, principum criticorum pace dixerim, mihi longe melior videtur. alloquitur enim subulcum Melantheus, et singularem propositionem generali sententia comprobat. *Porson.* Non assentior. singularitas enim sententiae satis exprimitur illo νῦν, irridenti autem longe melius convenit usus 3. personae. *Buttmann.* temere hoc dixit Buttmannus; verum de potestate τοῦ νῦν nobis cum illo convenit. praeterea falsus est Porsonus in eo, quod solum subulcum hisce compellari dicit a Melanthio. utrumque, Ulyssem et Eumaeum, simul increpat iste nebulo, τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσε, et omnino de utroque agitur h. l., ne quis τὸν ponendum esse censeat. specialis autem et haec sententia est, sociari solere nequam homines, quod est genus eorum, qui sunt consimiles moribus. quare nihil mutandum est. — ordo: μάλα πάγχυ ἡγ., *sane ducit*, non μ. π. κακός. v. β', 49, δ', 755 etc. E: τὸ δὲ μάλα πάγχυ Ἀττικόν ἐστιν, ὡς καὶ τὸ λίαν πάνυ, κ. τὸ τυχὸν ἴσως, κ. παρ' Ἡσιόδῳ (O. et D. 91) νόσφιν ἄτερ (τε) κακῶν.

218. dedi εἰς pro ὡς ex A. 2., nisi quod is liber habet ἐς, et Aristotele Ethic. Eudem. 7, 1. usus τοῦ ὡς pro εἰς sive πρὸς non est Homeri, sed Atticorum, ut Cl. notavit. „ὡς — ὁμοῖον, proverbium illustrant interpretes Aristaeneti 1, 10.“ B. ita Latini: *Simile simili gaudet*, nostrates: *Gleich und Gleich gesellt sich gern.* Cl. haec adscripsit: Aristot. Ethic. Magn. 2, 2.: πότερον γὰρ ἔστιν ἡ φιλία ἐν τοῖς ὁμοίοις, ὥσπερ δοκεῖ κ. λέγεται; καὶ γὰρ κολοιὸς, φασὶ, παρὰ κολοιὸν ἱζάνει, καὶ αἰεί τοι (sic ille, uti et Plato Lyside, memoriter, opinor.) τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὅμοιον. idem Rhet. 1, 8.: καὶ ἐπεὶ τὸ κατὰ φύσιν ἡδὺ, τὰ συγγενῆ δὲ κατὰ φύσιν ἀλλήλοις ἐστὶν, ἅπαντα τὰ συγγενῆ κ. ὅμοια ἡδέα, ὡς ἐπιτοπολύ· — ὅθεν καὶ αἱ παροιμίαι εἴρηνται, ὡς ἧλιξ ἥλικα τέρπει, καὶ αἰεὶ τὸν ὅμοιον. v. et eundem Eth. Nicom. 8, 2. et Eth. Eudem. 7, 1.

219—231. Ap.: μολοβρόν. (σ', 26.) τὸν μολίσκοντα ἐπὶ τὴν βορὰν, οἱονεὶ γαστρίμαργον etc. E.: μολοβρὸς ὁ ἀγύρτης κ. μολὼν αὐτὸς (malim αὔτως) εἰς βορὰν etc. similiter alii; nec tamen βορὰν huc pertinere putem, sed μολοβρὸν intelligam μολομβρὸν, μολομερὸν, a μόλομαι, h. e. *ventitantem*, ultro citroque cursantem, ut solent mendici; cujusmodi vox, sed ignominia carens, est ἱκέτης, ab ἵκω. (cf. 352.) ita μεσημβρίαν pro μεσημερίαν et similia dixerunt (v. Buttm. *Lexil.* 34, 9. et 108.), μολοβρὸς autem quam μολομβρὸς maluerint μ eliso, ut in ἄβροτος, βριμος. — Am. Q.: ἀμέγαρτε. οὐδενὸς λόγου ἄξιε. Ap. h. v.: ᾧ οὐκ ἄν τις μεγήρειεν, ὅ ἐστι φθονήσειε, ζηλώσειεν etc. (v. ann. ad Il. β', 420., ubi tamen male Buttmannus negat, ἀμέγαρτον dici etiam πολὺν, siquidem copiae affluentiaeque

πτωχὸν ἀνιηρὸν, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα,
ὃς πολλῇς φλιῇσι παραστὰς φλίψεται ὤμους,
αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας, οὐδὲ λέβητας;
τόν κ' εἴ μοι δοίης σταθμῶν ῥυτῆρα λιπέσθαι,
σηκοκόρον τ' ἔμεναι, θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι,
καί κεν ὀρὸν πίνων μεγάλην ἐπιγουνίδα θεῖτο.

notio subest ei, cui nemo invidit, quodque sine impedimento provenit, crevitque. cf. hymn. in Merc. 125.,locum conclamatum.) E: ἀμέγαρτος συβώτης ὁ εὐτελὴς κ. ἄζηλος, ᾧ οὐκ ἄν τις, φασὶ, φθονήσοι τοῦ συβωτεῖν. — ἢ καὶ ἄλλως ὁ ἀχρεῖος κ. διὰ τὴν ἀτεχνίαν ἀφθόνητος. Gnomicus latinus: *miserrima est fortuna, quae inimico caret.* Pindarus: κρέσσων οἰκτιρμῶν φθόνος. contemnit Eumaeum Melanthius delicatior et procorum commercio assuetus. E: ἰστέον, ὅτι ἀγλαΐα τις ἦν τῷ Μελανθίῳ καὶ τὸ μὴ αὐτὸν ἄγειν τὰς αἶγας, ἀλλὰ δύο ἕπεσθαι νομῆας αὐτῷ. ὅτι δὲ ἔχαιρεν ἀγλαΐαις ὁ Μελ., ἐν τοῖς ἐφεξῆς (244) φανεῖται. — ἀνιηρὸν, *molestum*. 377, β', 190. — E: δαιτῶν ἀπολυμαντὴρ (377) ὁ τὰς δαῖτας διὰ λαιμαργίαν λυμαινόμενος. ἢ τὰ τῶν δαιτῶν λύματα, ὅ ἐστι καθάρματα, οἷον ψιχία κ. εἴ τι τοιοῦτον, ἀποφερόμενος, ὁποῖος καὶ ὁ ἀκόλους αἰτίζων (222.) etc. vera est prior harum interpretationum; alteram peperisse videtur ἀπολυμαίνεσθαι, *lustrare*, Il. 314. et 15. Horat. Epist. 1, 15, 31.: *pernicies et tempestas barathrumque macelli, Quidquid quaesierat, ventri donabat avaro.* — Sch. emend.: φλιῇσι. ταῖς παραστάσι τῆς θύρας. E: τὸ δὲ φλιῇσι παραστὰς φλίψεται ὤμους, ἢ θλίψεται, διχῶς γὰρ ἡ γραφή, (sane Harl.: φλίψεται, sed manus emendatrix: θλίψεται, et Schol.: διὰ τοῦ θ, ὡς καὶ Ζηνόδοτος. Ap. quoque: φλίψεται. ἀποθλιβήσεται, nec aliter Hesych. h. v. et Etym. M. p. 200. igitur id recepi. de litteris θ et φ confusis v. κ', 10, ξ', 354.) περίφρασίς ἐστι τοῦ θλιβήσεται, ἐπείπερ οἱ πτωχοὶ προστριβόμενοι φλιαῖς κ. προσκλινόμενοι, ἢ καὶ ἐπ' αὐτῶν βιαίως ἑλκόμενοι, θλίβονται τοὺς ὤμους· ὁποῖόν τι δηλοῖ καὶ τὸ θύρας ἐκτρίβειν. ἴσως δὲ καὶ παρετυμολογεῖ τὴν φλιὰν, εἰπὼν φλιαῖς φλίψεται. ἡ δὲ λέξις Αἰολική, ὡς τὸ φηρσὶ, κ. τὸ φλᾶν· αὐτὸ μέντοι καὶ Ἀττικόν ἐστιν. ἄκολοι δὲ οἱ σμικρότατοι κ. ψιχιώδεις ψωμοὶ, εἴτουν πύρνα· ταυτὸν γὰρ πύρνον εἰπεῖν κ. ψωμὸν κατὰ τὸν παραφράσαντα, οὓς οὐκ ἄν τις ἔχοι κολούειν ἤτοι κολοβοῦν, σμικροτάτους ὄντας. παλαιὸς δέ τις καὶ οὕτω φράζει· ἄκολος, μικρὸς ψωμὸς, μηκέτι κολούεσθαι δυνάμενος κ. εἰς μικρὰ τέμνεσθαι. — ἄορας δὲ τὰς γυναῖκας λέγει, παρὰ τὸ ἀείρω τὸ συζευγνύω, ὡς καὶ ἡ Ἰλιὰς (ε', 486) δηλοῖ ἐν τῷ ἀμυνέμεν ὤρεσι, τουτέστι ταῖς γυναιξίν. — ἕτεροι δὲ ἄορα γράφουσι χωρὶς τοῦ σίγμα, ἤγουν ξίφη, ὡς ἂν λέγῃ κατὰ μὲν τὴν πρώτην γραφὴν, ὅτι αἰτῶν οὐ μεγάλα τινὰ, οἷον γυναῖκας δμωὰς, ἢ λέβητας, ὁποῖα τοῖς μεγάλων (male liber: μεγάλοις) ἀξίοις δίδονται, ἀλλὰ ἀκόλους τοὺς ῥηθέντας, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν γραφὴν αἰτῶν οὐ ξίφη καὶ τάδε τινὰ τιμῆς ἄξια, ψωμοὺς δὲ βραχεῖς τινας. καὶ ἔστι κἀνταῦθα προσφυὲς Ἐρετριέως Ἀχαιοῦ τὸ πεινῶντι δ' ἀνδρὶ μάζα τιμιωτέρα Χρυσοῦ τε, κἀλέφαντος. σηκοκόρος δὲ, ὡς νεωκόρος. σηκὸς δὲ ἡ μάνδρα τὸ παλαιόν. (v. ann. ad ι', 219.) — οἱ δὲ ὕστερον καὶ ἐπὶ ναοῦ ἔθεντο τὴν λέξιν etc. Sch.: θαλλόν. πᾶν τὸ ἐκ γῆς φυέν. ἢ τὴν φυλλάδα. πᾶς γὰρ κλάδος δένδρου θαλλὸς προσαγορεύεται, ὑπὸ δὲ Ἀττικῶν δὲ μόνος ὁ τῆς ἐλαίας. hoc si ita esset, θαλλὸν ἐλαίας non dixisset Euripides Iphig. Taur. 1024.; verum saepe θαλλὸν ramum oleae vocant Attici κατ' ἐξοχὴν propter frequentiam ejus arboris in Attica et celebritatem Minervae, cui sacra fuit. v. Aeschyl. Cho. 967, Aristoph. Eccles. 743, Ruhnken. ad Tim. v. θαλλὸς etc. — φορῆναι, a φόρημι. Il. β', 107, ο', 310, Matth. §. 253. — E: ὀρὸς καὶ νῦν τὸ ὑπολειπόμενον ὑδατῶδες ἐν τῇ πήξει τοῦ γάλατος, (sic. scribendum γάλακτος) καὶ ἄλλως δὲ εἰπεῖν κατὰ τοὺς παλαιοὺς (velut Sch.) ὑδατώδης κ. ἐφθαρμένη ὑποστάθμη γάλατος. (Ap.: — ἡ ὑδατώδης ὑπόστασις τοῦ γάλακτος ὀρὸς λέγεται. — Virg. Georg. 3, 405.: *veloces Spartae catulos acremque Molossum Pasce sero pingui.* Voss.: *könnt' er, mit molke getränkt, noch fleisch auf die lenden gewinnen.*) δι' ἑνὸς δὲ ρ καὶ

ἀλλ᾽ ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ᾽ ἔμμαθεν, οὐκ ἐθελήσει
ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσων κατὰ δῆμον
βούλεται αἰτίζων βόσκειν ἣν γαστέρ᾽ ἄναλτον.
ἀλλ᾽ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,
αἴ κ᾽ ἔλθῃ πρὸς δώματ᾽ Ὀδυσσῆος θείοιο,
πολλά οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων
* πλευραὶ ἀποτρίψουσι δόμον κάτα βαλλομένοιο.“
Ὣς φάτο, καὶ παριὼν λὰξ ἔνθορεν ἀφραδίῃσιν
ἰσχίῳ· οὐδέ μιν ἐκτὸς ἀταρπιτοῦ ἐστυφέλιξεν,
ἀλλ᾽ ἔμεν᾽ ἀσφαλέως. ὁ δὲ μερμήριξεν, Ὀδυσσεὺς,
ἠὲ μεταΐξας ῥοπάλῳ ἐκ θυμὸν ἕλοιτο,
* ἢ πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη, ἀμφουδὶς ἀείρας·

νῦν γράφεται. (legitur tamen ὀῤῥὸς cum alias, tum apud Sch. item Aristoteles H. A. 3, 16, 2.: πᾶν δὲ γάλα ἔχει ἰχῶρα ὑδατώδη, ὃς καλεῖται ὀῤῥὸς, κ. σωματῶδες, ὃ καλεῖται τυρός.) ὀροῦ δὲ ἀξιοῖ τὸν Ὀδυσσέα ὁ Μελάνθιος, ὡς μὴ δικαιῶν αὐτὸν πίνειν γάλατος. καὶ ἄλλως δὲ ἀγροτικὸν τὸ πόμα, ὡς καὶ ὁ Κύκλωψ (ι', 222.) ἐδήλωσεν. ἐπιγουνὶς δὲ ὁ ἀνωτέρω τοῦ γόνατος τόπος, ὃν καὶ μύλην φασί τινες. χρῆσις δὲ ταύτης καὶ ἐν τῷ (σ', 74.) οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει, τουτέστιν εὐσαρκίαν, εὐεξίαν, ὡς ἐκ μέρους τὸ πᾶν δηλοῦσθαι. τὸ δὲ ἔργα κάκ᾽ ἔμαθε διπλάζει τὸ μῦ ἐν τῷ ἔμαθε κατὰ τοὺς παλαιούς. „eadem scil. ratione atque ἔλλαβε, ἐλλιτάνευε“ etc. *Cl.* cf. locum similem σ', 361—363. — ἔργον ἐποίχεσθαι, ἐργάζεσθαι. — πτώσσων idem τῷ πτωχεύειν esse ait E. Ap. emend.: πτωχὸς, ὁ ἐπαίτης, παρὰ τὸ πτώσσειν, ὅ ἐστι ταπεινοῦσθαι. σημαίνει δὲ τὸ ἐπαιτεῖν· ἀλλὰ πτώσσων κατὰ δῆμον. — cf. Il. δ', 371, ε', 634, υ', 427, Odyss. χ', 304, e quibus locis similibusque intelligas, πτώσσειν proprie esse *trepidare* et ultro citroque cursare, ut solent mendici invisi plerisque omnibus et male habiti. hinc τῷ πτώσσων subjectum est αἰτίζων. — E: τὸ δὲ βόσκειν (559 etc.) ὡς ἐπὶ ἀλόγου ζώου ἔφη, σκώπτων καὶ οὕτως. γαστὴρ δὲ ἄναλτος ἡ ἀπλήρωτος etc. ab ἄλω, ἄλδω. v. Schn. v. ἄναλτος, et B ann. ad Gnomicos p. 286. — σφέλα, *scabella*, a σφέλας, quod dixit σ', 393. producit vox posteriorem syllabam, utpote contractam e σφέλαα, ut δέπα e δέπαα τ', 62. et υ', 153.

232. quo pacto fieri potest, ut latera Ulyssis deterantur scabellis jactatis circum caput ejus, ἀμφὶ κάρη? senserunt, opinor, hanc ἀσυστασίαν illi, qui scribebant ἀμφικαρῆ σφέλα, h. e. interprete E. ὑποπόδια ἀμφικέφαλα, ὡς οἷον κεφαλὰς ἀμφοτέρωθεν ἔχοντα τὰς ἐν αὐτοῖς ἐξοχὰς κ. λαβάς. sed nusquam scabella ejusmodi ansata dicuntur in his carminibus; quae scabella, si usitata fuissent, profecto poëta, quaevis diligenter describere solitus, commemorasset. dein dure ille, cujus minime dura est oratio, dixisset πλευραί οἱ ἀποτρίψουσι σφέλα pro σφέλα οἱ ἀπ. πλευράς. Mediolanenses quidem Scholiastae: ὑπερβολικῶς εἶπεν, ὡς εἰ φαίη τις, ὅτι πολλὰς μάστιγας κατέτριψεν ὁ νῶτος τοῦδε. sed hoc quivis sentiat longe lenius dictum esse, faciliusque atteri usu lora quam scabella. quid multa? affectum est vocabulum πλευραὶ, ponendumque πλευρά τ᾽. apte Hom.: κάρη πλευρά τε, ut μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω πλῆξεν Il. β', 265. forte librarii scripserint πλευραὶ pro πλευράτ᾽, ut καὶ pro κατ᾽ Il. σ', 357. quam correctionem firmat Aldinae 3. et quorundam apud E scriptura πλευρὰς, cum notum sit, etiam σ et τ litteras permisceri solere in codicibus. dixit autem Hom. πλευρὰ Il. δ', 468. ἀμφὶ jam pro adverbio accipiendum est.

233—236. λάξ. ο', 45 etc. — ἔνθορεν, *insultavit.* Il. ε', 161, φ', 18 etc. — ἀφραδίῃσιν. ι', 361. — ἰσχίῳ. ε', 305 etc. — ἀταρπιτοῦ, ἀταρποῦ. Il. σ', 565. — ἐστυφέλιξεν. π', 108 etc. — μεταΐξας, μεταδιώκων, *cito insecutus illum.* υ', 11, Il. π', 398 etc. — ῥοπάλῳ. 195.

237. ἀμφουδὶς ἀείρας. plerique codd.: ἀμφ᾽ οὖδας ἀείρας, nonnulli, in quibus Thom. Bentleji: ἀμφ᾽ οὖδας ἐρείσας. E: τὸ ἀμφουδὶς οὐδὲν διαφέρει τοῦ ἀμφ᾽ οὖδας, πλὴν ὡς αὐτὸ ἐπίῤῥημά ἐστιν ἐκεῖθεν παραχθέν. λέγει δὲ ἀμφουδὶς ἐρεί-

ἀλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔσχετο. τὸν δὲ συβώτης
νείκεσεν ἄντα ἰδών· μέγα δ' εὔξατο, χεῖρας ἀνασχών·

graviter eum castigat Eumaeus.

„Νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διὸς, εἴποτ' Ὀδυσσεὺς
ὔμμ' ἐπὶ μηρί' ἔκηε, καλύψας πίονι δημῷ,
ἀρνῶν, ἠδ' ἐρίφων, τόδε μοι κρηήνατ' ἐέλδωρ,
ὡς ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἑ δαίμων!
τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκεδάσειεν ἁπάσας,
τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις, ἀλαλήμενος αἰεὶ
ἄστυ κάτ'· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.“

cui impudenter ille et impie respondet.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·
„ὢ πόποι, οἷον ἔειπε κύων, ὀλοφώϊα εἰδώς!
τόν ποτ' ἐγὼν ἐπὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης
ἄξω τῆλ' Ἰθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι.

σαι τὸ πρὸς τῇ γῇ ῥῖψαι, καὶ ἔστι ταὐτὸν τῷ πρὸς γῆν ἐλάσαι. εἰ δὲ γράφεται ἀείρας, εἴη ἂν ὁ νοῦς τοιοῦτος, ὡς ἐβουλεύσατο Ὀδ., ἢ ἀνέλοι τὸν κακὸν, ἢ ἀείρας ἀμφουδὶς, τουτέστιν ἐκ γῆς, πρὸς γῆν αὖθις ἐλάσειε τὴν ἐκείνου κεφαλήν· ἢ καὶ ἄλλως, ἀείρας βάλῃ τὴν κεφαλὴν πρὸς γῆν ἀμφουδὶς, κατὰ μίαν ἀμφοῖν τῶν λέξεων ἐκ παραλλήλου ἔννοιαν. utraque harum explicationum ταυτολογίᾳ laborat. nec tamen alii melius; Sch.: ἀμφ' οὔδης (sic). περὶ τὸ ἔδαφος, et similiter Ap.: ἀμφοῦδας· περὶ τὸ οὖδας, τὸ ἔδαφος. Harl.: ἀμφ' οὐδίς. τὸ δὲ ἀμφουδὶς ὀξύνεται, ὡς λικριφίς. hoc Catone haud contentus depravatam puto vocem οὖδας, ponendumque οὐασ', h. e. οὔασι. Δ illud in ΟΥΔΑΣ ortum fuerit ex Α simili, quod sequitur; quae litterae saepe sibi offecere. ipsum illud αμφουδις nihil aliud fuisse videtur initio quam αμφουασ, τῷ α posteriore scripto ita, more multorum librariorum, ut pro αι haberi posset, quod deinde in δι mutatum arbitror. apostrophus neglectus est, ut ι', 355 etc. igitur hoc demus: ἀμφ' οὔασ' ἀείρας, auribus extollens; quod post athletae facere solebant in ἀνακλινοπάλῃ sive lucta volutatoria. dubitabat Ulysses, occideretne scelus istud hominis, an prostrati caput auribus arreptum solo infligeret.

238—242. ἐπετόλμησεν, ἔτλη, sustinuit, pertulit. α', 353. — ἔσχετο, κατέσχετο, continuit se. — νείκεσεν ἄντα ἰδών. sic plurimi codd. cum scripti, tum impressi. Ald. 3.: νείκεσσεν ἄ. ἰ. sed A. 2.: νείκεσ', ἐς ἄντα. unde W et B: νείκεσ' ἐσάντα, quod non caret κακοφωνίᾳ. E: νείκεσσεν ἐσάντα ἰ. — „μέγα — ἀνασχών. Virg. Aen. 10, 667.: et duplices cum voce manus ad sidera tendit.“ Cl. — Am. Q. et Sch.: Νύμφαι κρηναῖαι. ταύταις προσεύχεται ἤτοι καθὸ ἀγροῖκός ἐστιν, ἢ ὅτι τότε τὴν κρήνην προῄει (προσῄει). eaedem sunt Νύμφαι νηϊάδες ν', 356. cf. Il. ζ', 420, Odyss. ζ', 105. — εἴποτ' — ἐέλδωρ. cf. Il. α', 40, 503 etc. Cl.: „Virg. 9, 406.: si qua tuis unquam pro me pater Hyrtacus aris Dona tulit. et 12, 778.: — colui vestros si semper honores.“

243. φ', 201.

244—262. Sch.: ἀγλαΐας. τοὺς καλλωπισμούς. fastus, delicias. v. Schn. v. ἀγλαΐα, E ann. ad 251, et inferius 310. φορέεις, fers, prae te fers, ostentas. — E: μῆλα. τὰ ὑπὸ σὲ θρέμματα, τὰς αἶγας δηλαδή. — κακοὶ νομῆες, mali pastores, praesertim mercenarii. Virg. Eclog. 3, 3. ipse Neaeram Dum fovet, — Hic alienus oves custos bis mulget in hora. — κύον, canis, Hund. convicium usitatum. v. Il. θ', 422, φ', 481, Terent. Eun. 4, 7, 33 etc. Plautus Most. 1, 1., quae consimilis scena est, 40.: canes capro commixta. — ὀλοφ. εἰδώς. δ', 410, 460. — E: τόν ποτ' — ἄλφοι. — ὁ Μελάνθιος οὐκέτι ὡς μόνον ἀγλαὸς, ἀλλ' ὡς καὶ δεσπότης, προσενεχθεὶς τῷ Εὐμαίῳ κ. σκώψας πρῶτον, εἶτα καὶ ἀπειλησάμενος, εὔχεται καὶ αὐτὸς, ὡς αὐτῷ ἐδόκει. — τὸ βίοτον π. ἄλφοι ταυτόν

αἲ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
σήμερον ἐν μεγάροις, ἢ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείη,
ὡς Ὀδυσῆΐ γε τηλοῦ ἀπώλετο νόστιμον ἦμαρ!“
Ὣς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ ἦκα κιόντας·
αὐτὰρ ὁ βῆ, μάλα δ' ὦκα δόμους ἵκανεν ἄνακτος.
αὐτίκα δ' εἴσω ἴεν, μετὰ δὲ μνηστῆρσι κάθιζεν
ἀντίον Εὐρυμάχου· τὸν γὰρ φιλέεσκε μάλιστα.
τῷ πάρα μὲν κρειῶν μοῖραν θέσαν, οἳ πονέοντο·
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα
ἔδμεναι. ἀγχίμολον δ' Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
στήτην ἐρχομένω. περὶ δέ σφεας ἤλυθ' ἰωὴ
φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γάρ σφισι βάλλετ' ἀείδειν
Φήμιος. αὐτὰρ ὁ χειρὸς ἑλὼν προσέειπε συβώτην·

Ulyssis, domum suam ficte admirantis, oratio.

„Εὔμαι', ἦ μάλα δὴ τάδε δώματα κάλ' Ὀδυσῆος,
ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι.
ἐξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστίν· ἐπήσκηται δέ οἱ αὐλὴ
τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι, θύραι δ' εὐεργέες εἰσὶ

ἔστι τῷ ὦ ν ο ν μ υ ρ ί ο ν ἄ λ φ ο ι, ὃ πρὸ ὀλίγων (ο', 451) ἐῤῥέθη διὰ τὸν μικρὸν Εὔμαιον. ἡ δὲ τοῦ Ἀ π ό λ λ ω ν ο ς β ο λ ὴ κατὰ τοῦ Τηλεμάχου αἰφνίδιον δηλοῖ θάνατον, ὡς δῆλον καὶ ἐκ τοῦ σ η μ ε ρ ο ν. (v. η', 64.) ἰστέον δὲ, ὅτι τὴν τοῦ Μελανθίου ἀ γ λ α ΐ α ν αὐτίκα δηλώσει εὐθὺς καὶ τὸ μ ε τ ὰ μ ν η σ τ ῆ ρ σ ι κ α θ ί ζ ε ι ν αὐτὸν ἀ ν τ ί ο ν Ε ὐ ρ υ μ ά χ ο υ, τ ὸ ν γ ὰ ρ φ ι λ. μ ά λ. (96), καὶ μ ο ῖ ρ α ν δὲ αὐτῷ ἐξαίρετον τίθεσθαι. ὡς δὲ καὶ ὁρμητίας ἦν, δῆλον ἐκ τοῦ τὸν μὲν Εὔμαιον κ. τὸν ξένον ἡσυχῆ προϊέναι, τὸν δὲ μ ά λ α ὦ κ α βαίνοντα δ ό μ ο υ ς ἱ κ ά ν ε ι ν ἄ ν α κ τ ο ς. — Am. Q.: τ ὸ ν — μ ά λ ι σ τ α. ἐπεὶ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ ἐμίγνυτο Μελανθοῖ. — ο ἳ π ο ν έ ο ν τ ο, *qui administrabant*, quibus id negotium erat. — ἔ δ μ ε ν α ι, ὥστε ἔδμεναι. — ἀ γ χ ί μ ο λ ο ν. θ', 300 etc. — ἰ ω ή, *sonus*. Il. δ', 276. — φ ό ρ μ ι γ γ ο ς γ λ α φ. χ', 340 etc. cf. ann. ad α', 155. — ἀ ν ὰ — β ά λ λ ε τ' ἀ ε ί δ ε ι ν. α', 155.

265, 6. ῥ ε ῖ α δ' ἀ ρ. ἐ σ τ ί ν. ζ', 300. cf. inferius 375. — E: ἐξ ἑτ. ἕ τ ε ρ ά ἐ σ τ ι ν, ὅ ἐστιν, οὐ μονόστεγα, ἀλλ' ὑπερῷα (α', 328, 362 etc.), ὁποῖοι καὶ οἱ πρὸ βραχέων (110) ὑ ψ η λ ο ὶ δ ό μ ο ι τοῦ Νέστορος. Am. 2.: κατ' ἀκρίβειαν τὸ ἕ τ ε ρ α διὰ τὸ δίστεγα εἶναι, ὡς μοναστέγων ὄντων τῶν ἰδιωτικῶν οἰκημάτων. temere Palat.: δηλονότι τρίστεγοί (τρίστεγά) εἰσι: neque enim novit Hom. δόμους τριστέγους. Montbel.: „*elle a plusieurs étages.* C'est là le sens que tous les interprètes donnent à ces paroles du texte: ἐξ ἑτ. ἕτ. ἐστίν. (v. Sch. et schol. ed. a Buttm., E p. 1819, l. 30.) Voilà ce qui explique cette expression de ὑπερῷα, *les appartements supérieurs*, où se retire Pénélope et dont il est parlé ailleurs. Ces appartements étaient au premier étage, et principalement destinés aux femmes. M. le Chevalier, dans son voyage de la Troade (T. I., p. 68, 2. ed.), suppose qu'il existe encore aujourd'hui des ruines qui, d'après la tradition reçue parmi les habitants d'Ithaque, seraient les débris du palais d'Ulysse. Cette opinion ne peut être appuyée sur aucun fondement historique de quelque vraisemblance; mais elle flatte trop les idées des Ithaciens pour ne s'être pas accréditée parmi eux.“ — Am. Q. et Sch.: ἐ π ή σ κ η τ α ι. μετ' ἐπιμελείας διακεκόσμηται. cf. γ', 438.

267. ε ὐ ε ρ γ έ ε ς. scriptura vulgata, quam facile praetuli recens a viris doctissimis admisso εὐερκέες, cum apte αὐλὴ appelletur εὐερκὴς (φ', 389 etc.), non item θύρη, quam potius εὐεργέα vocasse existimandus est Hom., quemadmodum passim εὐεργέα νῆα dixit, ipsasque fores πυκινῶς ἀραρυίας φ', 236 et alias. Sch.: ε ὐ ε ρ κ έ ε ς. ἀσφαλεῖς. (notio τροπικὴ et precaria hujus verbi.) εἰ δὲ ε ὐ ε ρ γ έ ε ς, καλῶς εἰργασμέναι. contra E: θ ύ ρ α ι δ' ε ὐ ε ρ γ έ ε ς ἢ ε ὐ ε ρ κ έ ε ς ε ἰ σ ί, quasi is, qui in libro

δικλίδες· οὐκ ἄν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιτο.
γιγνώσκω δ', ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται
ἄνδρες, ἐπεὶ κνίσση μὲν ἀνήνοθεν, ἐν δέ τε φόρμιγξ
ἠπύει, ἣν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην."

deliberat cum illo Eumaeus, utrum ipse an Ulysses prior introeat.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
„ῥεῖ' ἔγνως, ἐπεὶ οὐδὲ τά τ' ἄλλα πέρ ἐσσ' ἀνοήμων.
ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
ἢ σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὐναιετάοντας,
δύσεο δὲ μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ·
εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ' εἶμι προπάροιθε.
μηδὲ σὺ δηθύνειν, μήτις σ' ἔκτοσθε νοήσας
ἢ βάλῃ, ἢ ἐλάσῃ. τάδε σε φράζεσθαι ἄνωγα."

Eumaeum praeire jubet Ulysses.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
„γιγνώσκω, φρονέω, τάγε δὴ νοέοντι κελεύεις.
ἀλλ' ἔρχευ προπάροιθεν, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ.
οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων, οὐδὲ βολάων·
τολμήεις μοι θυμὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα

suo legerit *εὐεργέες*. alterum habetur in MS. Th. Benthleji, A. 3., Ald. 3. et apud Dionem Chrysost. orat. 2., l. c. a Clarkeo.

268—271. *δικλίδες*. *β'*, 345. — *μὶν*, *τὴν αὐλήν*. — Sch.: *ὑπεροπλίσσαιτο*. *ἤτοι ὑπερηφανήσει, ἢ εὐχερῶς ἐπιβουλεύσει.* Aristarchus apud Ap. h. v.: *νικήσειεν*. cf. Il. *α'*, 205, *ο'*, 185. interpres: *haud quisquam eam vir insultaverit.* — *τίθενται*, *instruunt, parant.* A. 2. et 3. aliique ap. Cl.: *πένονται*, quae est dittographia. — E: *ἀνήνοθεν* (Il. *λ'*, 266), *ἢ ἐνήνοθεν* (sic A. 2.), *τουτέστιν ἀναβαίνει, ἀνέρχεται.* Harl.: *ἀνήνοθεν. ἀνέρχεται. Ἀρίσταρχος, ἐνήνοθεν. αἱ δὲ κοιναὶ, ἀνήνοθεν.* annotavit Cl., *τῷ ἐν*. minus apte ex adverso positum esse *ἐν δέ τε*. cf. *θ'*, 365, Il. *β'*, 219. — *ἠπύει*, *sonat.* *ι'*, 399, Il. *ξ'*, 399 etc. — E: *ἣν — ἑταίρην. τοῦτο μὲν ἐνταῦθα· ἐν δὲ ἑτέροις* (*θ'*, 99) *συνήορον λέγει αὐτὴν τῇ δαιτὶ, ὅ ἐστι συνεζευγμένην, ἀλλαχοῦ δὲ* (*φ'*, 430) *τὴν μολπὴν καὶ τὴν φόρμιγγα δαιτὸς ἀναθήματά φησιν.* B.: „Horatius (Od. 3, 11.): *testudo ... divitum* mensis *et* amica *templis.*" Athenaeus 14, 6., notante Cl.: *ἔοικε καὶ Ὅμηρος διατηρῶν τὴν ἀρχαίαν τῶν Ἑλλήνων κατάστασιν λέγειν φόρμιγγός θ', ἣν δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην*, (memoriter haec Athen., cum *θ'*, 99. animo ejus obversaretur.) *ὡς καὶ τοῖς εὐωχουμένοις χρησίμης οὔσης τῆς τέχνης. ἦν δ', ὡς ἔοικε, τοῦτο νενομισμένον· πρῶτον μὲν, ὅπως ἕκαστος τῶν εἰς μέθην κ. πλήρωσιν ὁρμημένων ἰατρὸν λαμβάνῃ τῆς ὕβρεως κ. τῆς ἀκοσμίας τὴν μουσικήν· εἶθ', ὅτι τὴν αὐθάδειαν πραΰνει· περιαιρουμένη γὰρ τὴν στυγνότητα ποιεῖ πρᾳότητα κ. χαρὰν ἐλευθέριον.*

272—274. *τὸν — συβῶτα*. v. de hac forma orationis *ξ'*, 55, Il. *π'*, 20 etc. — *ἀνοήμων*, *insipiens.* *β'*, 270, 278. — *ἀλλ' — ἔργα*. Il. *ξ'*, 61. cf. Il. *δ'*, 14 etc.

275. libri deteriore numero propter similes caesuras: *ἠὲ* | *σὺ πρῶτος* | *ἔσελθε*|. dedimus *ἢ σὺ*, *τῷ σὺ* producto, non sine emphasi, ante *πρῶτος*, ut *τα πρῶτα* Il. *α'*, 6, *ὅθι τε πρῶται* *θ'*, 83, *ἔβαλε πρῶτος* *δ'*, 459, *Αἴας δὲ πρῶτος* *ζ'*, 5, *πολὺ πρῶτος* inferius 328 etc. Metrico male curioso debetur *ἠέ*.

276—279. *δύσεο* (Il. *τ'*, 36, Odyss. *η'*, 18 etc.) *τε μν.*, *inferque te procis.* — E: *μηδὲ σὺ δηθύνειν* (Il. *α'*, 27 etc.), *ὅ ἐστι βράδυνε.* negat morandum esse, utrumvis horum consiliorum placeat Ulyssi. — *ἐλάσῃ*, *pellat*, abigat ab aedibus. — *τάδε — ἄνωγα*. cf. *α'*, 269, *π'*, 312, *υ'*, 43, *ψ'*, 122.

281. 193.

283—289. *ἀδαήμων εἰμί.* ellipsis

κύμασι, καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
γαστέρα δ᾽ οὔπως ἔστιν ἀποκρύψαι μεμαυῖαν,
οὐλομένην, ἣ πολλὰ κάκ᾽ ἀνθρώποισι δίδωσι·
τῆς ἕνεκεν καὶ νῆες ἐΰζυγοι ὁπλίζονται
πόντον ἐπ᾽ ἀτρύγετον, κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι.“

Argus canis Ulyssem dominum agnoscit.

Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
ἂν δὲ κύων κεφαλήν τε καὶ οὔατα κείμενος ἔσχεν,
Ἄργος, Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὅν ῥά ποτ᾽ αὐτὸς

frequens. — *γαστέρα — οὐλ.* loquitur, ut mendicus. Am. B.: *γαστ. — ἀποκρ. ἀνεξέλεγκτον ποιῆσαι· ἐμφαίνει γὰρ ἑαυτήν.* Am. Q.: *συνήθως κακίζει τὴν γαστέρα, ὡς καὶ ἐν τούτοις, ἀλλ᾽ ἕνεκ᾽ οὐλομένης γαστρὸς* (ο΄, 344), *ἀλλά με γαστὴρ Ὀτρύνει κακοεργὸς* (σ΄, 53), *οὔτ᾽ ἄρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι* (η΄, 216). similiter E. — *μεμαυῖαν, avidam.* ν΄, 389 etc. — *οὐλομένην, perditam, funestam.* cf. 474, σ΄, 2, 3 etc. „Eurip. ap. Clem. Al. Strom. 6.: *νικᾷ δὲ χρεία μὲν κακῶς τ᾽ ὀλουμένη Γαστήρ, ἀφ᾽ ἧς δὴ πάντα γίγνεται κακά.* (cf. B. Gnomicorum p. 181.) Seneca. l. de Brevitate vitae §. 18.: *cum ventre humano tibi negotium est; nec rationem patitur, nec aequitate mitigatur, nec ulla prece flectitur populus esuriens.*“ E Cl. — E: *νῆες. πειρατικαὶ δηλαδὴ αὗται. — τὸ γὰρ ἑτέρως ναυτίλλεσθαι οὐκ ἂν εἴη ψεκτέον, κατὰ κοινωνίαν ἀνθρωπίνην ἐπινοηθέν. δυσμενεῖς δὲ οὐ μόνον τοὺς πολεμουμένους δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ τοὺς πειρατάς, οἳ τὰς ψυχὰς* (excidit *παρατίθενται*, vel quiddam simile), *ὡς ἀλλαχοῦ* (γ΄, 74, ι΄, 255.) *ἐῤῥέθη, οὐ* (imo *ὡς*) *μόνον φάγοιεν.* melius dixisset *ἀλλὰ τοὺς ξένους, τοὺς ἀλλοδαποὺς, peregrinos*, qui omnes hostes videntur hominibus rudioribus, unde et hostium nomine olim appellabantur, teste Cic. l. de Off. 1, 12. — *πόντον ἐπ᾽ ἀτρύγετον.* β΄, 370. B: „hinc profecit Comicus inter Sententias monostichas p. 224: *γαστὴρ ἄναλτος καὶ νεῶν εὗρεν δρόμον.* cf. η΄, 216.“ v. ibi ann.

291. Montbel.: „*Auprès d'eux un chien couché lève la tête et dresse les oreilles.* Pope (Homer's Odyss. book 17, not. on the v. 345.) loue beaucoup cet épisode du chien d' Ulysse: „„Je ne vois rien de plus beau ni de plus touchant dans tout le poëme.““ C'est porter l'admiration bien haut. Les anciens demandaient comment ce chien pouvait reconnaître Ulysse métamorphosé en mendiant, et l'on répondait que l'instinct et l'odorat le servaient mieux que la raison l'homme. On s'étonnait aussi qu' un chien pût vivre si long-temps, et l'on répondait que, d'après Aristote, la vie du chien était de 20 ans. (en ipsa verba Scholiastae Am. Q. et Pseudodidymi: *πῶς τὸν μεταμεμορφωμένον ἐπιγινώσκει; ὅτι παρὰ τοὺς ἀνθρώπους* [prae hominibus, magis quam homines.] *τὰ* [perperam Sch.: *καὶ τὰ*] *ἄλογα ζῶα μᾶλλον ἀντιλαμβάνεται* [capiunt, sentiunt]. *καὶ ἐκ τῆς ὀδμῆς αὐτὸν ἐπέγνω. ἀλλὰ μετὰ τοσαῦτα ἔτη πῶς ἔζη ὁ κύων; Ἀριστοτέλης φησὶ, τέσσαρα καὶ εἴκοσι* [scrib. *τεσσαρακαίδεκα, καὶ εἴκοσι,*] *ζῆν ἔτη κύνα.* Aristot. H. A. 6, 20, 4.: *ζῇ δὲ τῶν Λακωνικῶν κυνῶν ὁ μὲν ἄῤῥην ἔτη δέκα, ἡ δὲ θήλεια περὶ ἔτη δώδεκα· τῶν δὲ ἄλλων κυνῶν αἱ πλεῖσται περὶ ἔτη τέτταρα κ. δέκα, ἢ πέντε κ. δέκα, ἔνιαι δὲ καὶ εἴκοσι· διὸ καὶ Ὅμηρόν τινες οἴονται ὀρθῶς ποιῆσαι τῷ εἰκοστῷ ἔτει ἀποθανεῖν τὸν κύνα τοῦ Ὀδυσσέως.* cf. Plin. H. N. 10, 63.) Ces doutes prouvent seulement que cet épisode était contesté.“ vix tamen crediderim, fuisse, qui omnem hunc locum inducerent, venustissimum praeter versus 296—300, quos uncinis inclusi, quippe foedos et *ταυτολόγους*, si contenderis cum 306, 318. et 319. quibus sordibus purgatis vide quam apte canis Argi, olim venatici, agilitas opponatur torpori senectutis, quo jam impeditur, quominus exsurgat, obviamque eat domino! ipsum illud *δὴ τότε* ingeminatum sine emphasi manum prodit imitatoris inelegantis, qui hunc pannum assuere conatus est, Homeri verbum gravissimum *νῦν δ᾽ ἔχεται κακότητι* loquacitate fastidiosa *παραφράζων.* — *ἂν — ἔσχεν, ἀνέσχεν, erexit.*

θρέψε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο, πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἱρὴν
ᾤχετο. τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
αἶγας ἐπ' ἀγροτέρας, ἠδὲ πρόκας, ἠδὲ λαγωούς·
[δὴ τότε κεῖτ' ἀπόθεστος, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἥ οἱ προπάροιθε θυράων
ἡμιόνων τε, βοῶν τε, ἅλις κέχυτ', ὄφρ' ἂν ἄγοιεν
δμῶες Ὀδυσσῆος, τέμενος μέγα κοπρίσσοντες·
ἔνθα κύων κεῖτ' Ἄργος, ἐνίπλειος κυνοραιστέων.]
δὴ τότε γ', ὡς ἐνόησεν Ὀδυσσέα ἐγγὺς ἐόντα,
οὐρῇ μέν ῥ' ὅγ' ἔσηνε, καὶ οὔατα κάββαλεν ἄμφω,

293—295. ἀπόνητο, *fruitus est.* λ', 323 etc. — ἀγίνεσκον, *ducere solebant.* ξ', 105 etc. — αἶγας ἀγροτέρας. ἀγρίας et ὀρεσκῴους dixit ι', 118 et 155, ubi v. ann. — πρόκα una cum cervo nominare solet Aristoteles: v. H. A. 2, 11, 5. etc. Sch.: πρόκας. δορκάδων εἶδος, ἢ ἐλάφων. ἢ τὰ ἔκγονα τῶν ἐλάφων. Am. B.: πρὸξ εἶδος ἐλάφου ταχυτάτης, ἀπὸ τοῦ προϊκνεῖσθαι. E: πρόκες, φασὶ, δορκάδων εἶδος, ἢ ἐλάφων ἔκγονα νεογνὰ, παρὰ τὸ προκίειν, ἢ παρὰ τὸ προΐξεσθαι. ὅθεν ἡ πρόξ· ταχεῖα γάρ. Ap. emend.: πρόκας. οἱ μὲν, ἐλάφους· οἱ δὲ, ἕτερόν τι ζῶον εἶδος, ὅμοιον λαγωῷ, ὃ καλεῖται δορκάς. Ἀπίων δὲ ἀπὸ τοῦ μεγάλα κέρατα ἔχειν ἐτυμολογεῖ, οἷον προκέρας, ἀπὸ τοῦ πρὸ τῆς ἡλικίας κέρας φύειν. Hesych. corrupte: πράκες. Ἀρίσταρχος, ἔλαφοι. πόρκας. ἐλάφους. προύκας. δορκάδας. cf. Schn. v. πρὸξ, [quae *dama* est Gazae apud Aristotelem. interpretes latini πρόκας reddunt *cervos*, Vossius *Rehe.* — λαγωούς. Il. κ', 361, χ', 310.

296—300. specta imitatorem! dixerat Hom. 306.: κύων ὅδε κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ, κόπρον intelligens κόνιν, ut Il. χ', 414.; iste auget, κεῖτ' ἐν πολλῇ κόπρῳ, et in *stercore* seu *fimo* jacere dicit Argum, quod est suum, non canum, qui, acri odoratu praediti, fugere solent foetores. — E: ἀπόθεστος ὁ ἀφίλητος κ. ἀτημέλητος, ἐκ τοῦ ποθῶ ποθέσω. — τέμενος. ζ', 293. *agrum* seu *fundum* interpretatur Am. B.: καταχρηστικῶς τέμενος τὸ χωρίον. sed praeter necessitatem. idem recte: κοπρίσσοντες. κοπρεύσοντες, κόπρον τῇ γῇ ἐπιβάλλοντες. — ἐνίπλειος κυνοραιστέων, *plenus ricinorum.* hoc sane ex iis est, quae silentio praeterire solet hic noster, et auditori cogitanda relinquere. ceterum E: κυνοραισταὶ, inquit, δι' ἑνὸς ῥῶ, κατά τε φύσιν, κ. διὰ μέτρον, οἱ τοὺς κύνας ῥαίοντες. ἐξ οὗ κατὰ διάλυσιν κ. παραγωγὴν τὸ ῥαΐζειν γίνεται, ἀφ' οὗ καὶ θυμοραϊστής (Il. ν', 544 etc.), ἀναλόγως τῷ κυνοραϊστής. λέγονται δὲ οὗτοι καὶ κρότωνες παρὰ τοῖς ὕστερον. ὅθεν καὶ παροιμία κατά τινας τὸ ὑγιέστερος κρότωνος, περὶ ἧς ἀκριβέστερον ἐν τοῖς τοῦ Περιηγητοῦ κεῖται. Ap. emend.: κυνοραιστέων. ἐπὶ τοῦ Ὀδυσσέος κυνὸς, ὃς ἐκαλεῖτο Ἄργος. τούτους δ' οἱ μὲν τοὺς κρότωνας, ἀπὸ τοῦ τοὺς κύνας ῥαίειν, ὅ ἐστι φθείρειν· οἱ δὲ τὰς λεγομένας κυνομυίας. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. Aristot. H. A. 5, 25, 2.: — ὄνος οὐκ ἔχει οὔτε φθεῖρας, οὔτε κρότωνας· οἱ δὲ βόες ἔχουσιν ἄμφω· τὰ δὲ πρόβατα κ. αἶγες κρότωνας, φθεῖρας δ' οὐκ ἔχουσι· καὶ ὕες φθεῖρας μεγάλους κ. σκληρούς· ἐν δὲ τοῖς κυσὶν οἱ καλούμενοι γίγνονται κυνοραϊσταί. πάντες δὲ οἱ φθεῖρες ἐν τοῖς ἔχουσιν ἐξ αὐτῶν γίγνονται τῶν ζώων. qui genus pediculorum dicere videtur τοὺς κυνοραϊστὰς, scil. ricinos, *acaros ricinos* Linn., *Hundslaüse*, non κυνομυίας, *hippoboscas* Linn., *Hundsfliegen*, quibus etiam equi et oves infestantur (v. Schn. ann. ad philosophi l. c.); quod nomen vereor ut recte fictum ab Homero dixerim ann. ad Il. φ', 394.

301—305. E: δὴ — ἐόντα, οὐκ ἐκ τῆς θέας, ὡς εἰκὸς, ἠλλοίωτο γὰρ τὴν μορφὴν, ἀλλ', ὡς ἰχνευτὴς (317), ὀξύτητι ὀσφρήσεως, ᾗ, φασὶ, καὶ ἐν νυκτὶ διακρίνει τὸ οἰκεῖον τοῦ ἀλλοτρίου· ἢ καὶ ἄλλως, ἐπεὶ ἀνθρώποις Ἀθηνᾶ τὸν Ὀδυσσέα ἐπέκρυψεν ἀλλοιώσασα, οὐ μὴν καὶ ἀλόγοις ζώοις· ἄγε γὰρ, φησὶν (ν', 397), ἄγνωστόν σε τεύξω πᾶσι βροτοῖς. οὕτω δὲ ἡ αὐτὴ Ἀθηνᾶ (π', 162) Τηλεμάχῳ μὲν ἐπικρύπτει ἐν τοῖς ἀγροῖς ἑαυτὴν, οἱ δὲ κύνες εἶδον. ὡς τοίνυν ὁ κύων ἔγνω τὸν Ὀδυσσέα, οὐρῇ μὲν ἔσηνε (κ', 217, 219, π', 6.) — ἄμφω, ὃ δὴ χαρα-

ἄσσον δ' οὐκέτ' ἔπειτα δυνήσατο οἷο ἄνακτος
ἐλθέμεν. αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ
ῥεῖα λαθὼν Εὔμαιον, ἄφαρ δ' ἐρεείνετο μύθῳ·

Ulyssis, canem miserantis, verba ad Eumaeum, ejusque responsio.

„Εὔμαι', ἦ μάλα θαῦμα κύων ὅδε κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ.
καλὸς μὲν δέμας ἐστὶν, ἀτὰρ τόδε γ' οὐ σάφα οἶδα,
εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἴδεϊ τῷδε,
ἦ αὔτως, οἷοί τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
γίγνοντ'· ἀγλαΐης δ' ἕνεκεν κομέουσιν ἄνακτες."
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
„καὶ λίην ἀνδρός γε κύων ὅδε τῆλε θανόντος
εἰ τοιόσδ' εἴη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ ἔργα,
οἷόν μιν Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεὺς,
αἶψά κε θηήσαιο, ἰδὼν ταχυτῆτα καὶ ἀλκήν.
οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
κνώδαλον, ὅττι δίοιτο· καὶ ἴχνεσι γὰρ περιήδη.
νῦν δ' ἔχεται κακότητι· ἄναξ δέ οἱ ἄλλοθι πάτρης
ὤλετο, τὸν δὲ γυναῖκες ἀκηδέες οὐ κομέουσι.

κτὴρ τοῖς τοιούτοις φιλίας ἐστίν. — ἀπομόρξατο. σ', 199, Il. β', 269 etc. — ῥεῖα λαθὼν Εὔμαιον, facile Ulysses lacrimans latuit Eumaeum, virum simplicem et bonum, quales minus alios observant quam maligni et callidi.

308—310. ἐπὶ εἴδεϊ τῷδε, *ad hanc formam*, hac forma. Voss.: *bei solcherlei bildung*. Matth. §. 586. cf. inferius 454. — ἦ αὔτως ἔσκεν, οἷοί τε — γίγνονται, *an sic erat, quales — sunt*. τραπεζῆες κύνες. Il. χ', 69. cf. ann. ad 315. — Am. 2: ἀγλαΐης δ' ἕνεκεν. κόσμου χάριν, ἢ καλλωπισμοῦ. cf. 244. — κομέουσιν, κομίζουσι (v. E), *fovent*, curant. 319, ξ', 207 etc.

312—323. καὶ λίην, *imo vero*, sane, profecto. v. α', 46, γ', 203, ι', 477, ν', 393, ο', 155, Il. α', 553 etc., quibus omnibus in locis horumque similibus sero vidi cavendum esse, ne καὶ alio referamus quam ad λίην. ordo: καὶ λίην θηήσαιό κε αἶψα, — ἀλκὴν, εἰ κύων ὅδε ἀνδρός γε τῆλε θαν. εἴη τοιόσδε etc. perperam libri: — θανόντος· εἰ —, vel θανόντος. εἰ —, quasi hoc tantum Eumaeo affirmante, de quo nemo dubitare poterat, Ulyssis canem esse Argum. — ἀνδρὸς dixit κατ' ἐξοχὴν, h. e. viri fortis, viri egregii, Ulyssis. Soph. Oed. Col. 358.: ὅτ' οὐκέτ' εἰμὶ, τηνικαῦτ' ἄρ' εἴμ' ἀνήρ, ubi v. ann. — E: ἐπὶ κυνὸς ἔφη ἔργα, οὐ συνήθως εἰπών· κυρίως γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων τὸ ἔργον, ὥσπερ καὶ ἡ πρᾶξις. — τὸ δὲ ταχ. καὶ ἀλκὴν ἀρετὴν προσμαρτύρεται τῷ Ἄργῳ, ἣν οὐκ ἂν ἔχοι τραπεζεύς, οὐδὲ μὴν ἅπας εὐγενὴς κύων, ὧν οἱ μὲν ταχεῖς μόνον, οἱ δὲ μόνον ἄλκιμοι, αὐτὸς δὲ καὶ ἄμφω. τρίτον δὲ αὐτῷ κ. τέταρτον ἐπικόσμημα ἴχνη τε ἐρευνᾷν εἰδέναι, καὶ εἶδος ἔχειν καλόν. — οὐ δὲ μόνον κύνες θηρατικοὶ ἐσπουδάζοντο, κ. ἄλλως δὲ οἴκου δραστήριοι φύλακες, ἀλλὰ καὶ οἵους ὁ Ὀδ. λαλεῖ (309). παρὰ δέ γε τοῖς ὕστερον, κατὰ τὸν τοῦ Ἀθηναίου λόγον, καὶ κυνάρια μελιταῖα ἐν λόγῳ γεγόνασιν. οἱ δὲ νῦν χαίρουσιν, εἴπερ εἶεν αὐτοῖς κυνίδια καὶ μυαρίων βραχύτερα. — κνώδαλον δὲ νῦν τὸ χερσαῖον, παρὰ τὸ ὑπὸ κυνῶν ἁλίσκεσθαι. ὅτε δὲ καὶ ἐπὶ θαλασσίου θηρίου, κνώσσοντος ἐν ἁλὶ, λέγεται ἡ λέξις etc. Sch.: κνώδαλον κυρίως μὲν τὸ θαλάσσιον θηρίον, τὸ κῆτος, (?) νῦν δὲ θηρίον ὑπὸ κυνῶν ἁλισκόμενον. Ap.: κνώδαλον. ὁ Ἀπίων, θηρίον θαλάσσιον, ἀπὸ τοῦ ἐν ἁλὶ κινεῖσθαι, (?) καταχρηστικῶς δὲ λέγουσι καὶ τὰ ἄλλα θηρία κνώδαλα etc. γέροντα κνώδαλον dixit scriptor antiquus hymni in Merc. 188., quoniam somnolenti esse solent senes. — Am. B. emend.: δίοιτο (398, Il. μ', 276 etc.). διώξειε. περιήδη. περισσῶς ᾔδη, τὴν ἄγραν αὐτοῦ δηλονότι. — νῦν δ' ἔχεται κακότητι, *nunc in miseria est*. v. α', 95 etc. — ἀκηδέες, socordes,

δμῶες δ', εὖτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες,
οὐκέτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν ἐναίσιμα ἐργάζεσθαι.
ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς
ἀνέρος, εὖτ' ἄν μιν κατὰ δούλιον ἦμαρ ἕλῃσιν."

moritur canis in ipso articulo temporis.

Ὣς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὐναιετάοντας,
βῆ δ' ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς·
Ἄργον δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο
αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ.

Intrant subulcus et Ulysses, quem, cibo misso, Telemachus mendicare jubet apud procos.

Τὸν δὲ πολὺ πρῶτος ἴδε Τηλέμαχος θεοειδής,
ἐρχόμενον κατὰ δῶμα, συβώτην· ὦκα δ' ἔπειτα
νεῦσ', ἐπὶ οἷ καλέσας. ὁ δὲ παπτήνας ἕλε δίφρον
κείμενον, ἔνθα δὲ δαιτρὸς ἐφίζεσκε, κρέα πολλὰ
δαιόμενος μνηστῆρσι, δόμον κάτα δαινυμένοισι·
τὸν κατέθηκε φέρων πρὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν
ἀντίον. ἔνθα δ' ἄρ' αὐτὸς ἐφέζετο· τῷ δ' ἄρα κῆρυξ

negligentes. ζ', 26. — *ἐναίσιμα, justa*, recta. — *ἥμισυ — ἕλῃσιν.* egregia et Homero digna sententia, dimidiam virtutem suam amittere homines in servitutem redactos. Am, Q. et Sch.: *ἀρετῆς.* τῆς ἑκουσίου πρὸς τὰ ἔργα ῥοπῆς (Sch. ὁρμῆς). germanice id dicas *Werth*, *Tüchtigkeit*, *Tugend*. v. Schn. h. v. Theognis, annotante Cl.: οὔποτε δουλείη κεφαλὴ εὐθεῖα πέφυκεν, Ἀλλ' αἰεὶ σκολιή. Montbel.: „*Le grand Jupiter ravit à l'homme la moitié de sa vertu, quand le jour de l'esclavage vient le saisir.* Platon (De leg. 6, t. 8, p. 301. ed. Bip.), qui cite cette belle sentence *du plus sage des poètes* (σοφώτατος τῶν ποιητῶν), comme il le dit lui-même, donne un texte un peu différent de celui que portent nos éditions. Voici les vers rapportés par Platon: ἥμισυ — Ζεὺς Ἀνδρῶν, οὓς ἂν δὴ — ἕλῃσι. (similiter Athen. 6, 18, qui Platonica exscripsit.) La différence la plus remarquable est celle de νόος, *intelligence*, mot substitué à celui de ἀρετή, *vertu*. La pensée d' Homère est plus morale et plus juste. Au reste, il est difficile de concilier cette pensée avec l'opinion que les anciens avaient sur l'esclavage. Aristote (Polit. 1, c. 2, §. 1.) dit positivement: „Les premiers et les moindres éléments de la famille sont *le maître et l'esclave*, le mari et la femme, le père et les enfants." Ailleurs (ibid. c. 1, §. 6.): „Le boeuf est *l'esclave* du pauvre." Il va plus loin (ib. c. 2, §. 15.): „Il est des individus qui par nature sont libres, d'autres esclaves: à ceux-ci il est avantageux de servir, et cela est juste incontestablement." cuinam non in mentem veniat, haec legenti, istius dicti Evangelistae (Luc. 14, 34.): *καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται;* sunt tamen adhuc, qui ita sentiant, idque palam profiteri non erubescant; sed philosophorum nomen ne ipsi quidem sibi arrogant.

326, 7. versus insignes rhythmo accommodato sententiis; quarum prior ingrata fere per anapaestos continuos dure decurrit, posterior autem suavis, si quae alia, usurpatis cum efficacissimis pedibus metricis (–⏑⏑–, ⏑⏑–⏑, ⏑–––, ⏑⏑––), tum frequentibus iisque variatis caesuris, mire delenit sensus animumque auditoris.

330—334. *παπτήνας, ut circumspexit.* λ', 607 etc. — E: *δίφρον.* ὅτι δίφρος ἐνταῦθα εὐτελής, περὶ ὃν δηλαδὴ δαιτρὸς ἐφίζεσκε. — καθάπερ δὲ Μελάνθιος καθῖζεν ἀντίος Εὐρυμάχῳ, *τὸν γὰρ φιλέεσκε μάλιστα* (257), οὕτω καὶ νῦν Εὔμαιος τὸν δίφρον τοῦ δαιτροῦ κατέθηκε φέρων — *ἀντίον*, νεύσαντος κ. καλέσαντος Τηλεμάχου, *ἔνθα ἐφέζετο* Εὔμαιος. — *κείμενον, positum.* v. 410, Schn. v. κεῖμαι. — *ἔνθα δὲ*, ἔ. δή. — *δαιτρός.* α', 141 etc. — *ἐφίζεσκε, insidere solebat.* γ', 411 etc. — *ἀντίον*,

μοῖραν ἑλὼν ἐτίθει, κανέου τ' ἐκ σῖτον ἀείρας.
'Αγχίμολον δὲ μετ' αὐτὸν ἐδύσετο δώματ' Ὀδυσσεὺς,
πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιος ἠδὲ γέροντι,
σκηπτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
ἷζε δ' ἐπὶ μελίνου οὐδοῦ ἔντοσθε θυράων,
κλινάμενος σταθμῷ κυπαρισσίνῳ, ὅν ποτε τέκτων
ξέσσεν ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνε.
Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἷ καλέσας προσέειπε συβώτην,
ἄρτον τ' οὖλον ἑλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο,
καὶ κρέας, ὥς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι·
„Δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων, αὐτόν τε κέλευε
αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι."
Ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν,
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
„Τηλέμαχός τοι, ξεῖνε, διδοῖ τάδε, καί σε κελεύει
αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθήν φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προΐκτῃ."

fausta precatus Telemacho Ulysses cibum capit, dum cantum finivit Phemius; dein, jussu Minervae, mendicat apud procos, mirantes, quis sit et unde advenerit.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,
καί οἱ πάντα γένοιθ', ὅσσα φρεσὶν ᾗσι μενοινᾷ!"
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἐδέξατο, καὶ κατέθηκεν
αὖθι, ποδῶν προπάροιθεν, ἀεικελίης ἐπὶ πήρης,

adversus Telemachum, more amantium et amicorum. v. 96.

337, 8. cf. 202, 3.

339, 40. μελίνου οὐδοῦ, *liminis fraxinei*, ut οὐδὸν δρύϊνον φ', 43. alias limina aenea et lapidea seu marmorea dixit: v. η', 83, θ', 80 etc. de arbore μελίᾳ ad Il. ν', 178. — σταθμῷ, *posti.* — κυπαρ. v. ann. ad 64. E: ἀφελείας δὲ ἡρωϊκῆς ὁ ἐκ μελίας οὐδὸς, κ. ὁ κυπαρίσσινος σταθμός· τὰ δέ γε τοῦ Μενελάου διὰ τὴν Ἑλένην (δ', 46) ὄζει Φρυγίας τρυφῆς. Eurip. Or. 1085 de Helena: τρυφὰς γὰρ ἥκει δεῦρ' ἔχουσα Τρωϊκάς.

341. ε', 245, φ', 44.

343, 4. E: οὖλον, τὸν ὅλον κ. ἀκέραιον. — ἀμφιβαλεῖν δὲ τὸ περιλαβεῖν, ἤτοι περισχεῖν. τὸ δὲ χανδάνειν (Il. ψ', 742.) χαριστέον μὲν τῇ ποιήσει. ἰστέον δὲ, ὅτι ἐκ τοῦ χῶ, τὸ χωρῶ (capio), γίνεται χάζω, οὗ δεύτερος ἀόριστος ἔχαδον, ἐξ οὗ μέλλων δεύτερος αὐθυπότακτος χάδω, ὅθεν καὶ κατὰ ἀναδρομὴν συνήθη χάδω ἐνεστὼς, κ. παράγωγον χαδάνω, κ. πλεονασμῷ τοῦ ν, διὰ κρείττονα φωνὴν, χανδάνω κατὰ τὸ ἁνδάνω κ. ὅσα τοιαῦτα.

347—352. παρεῖναι. sic meliores libri, in quibus Ald. 3. edd. mediae aetatis usque ad Clarkei et E: προΐκτῃ, quod ex 352 accitum merito repudiarunt Critici, utpote ταυτολογικῶς subjectum τῷ κεχρημένῳ. Ap.: προΐκτης (449). προσαίτης, (malim: π—τῃ. π—τῃ, siquidem glossa pertinet ad h. l.) ἀπὸ τοῦ προῖκα βούλεσθαι λαμβάνειν, τουτέστι δωρεάν· ἢ ἀπὸ τοῦ προϊκνεῖσθαι κ. δέεσθαι, οἷον προαπαιτᾷν. cf. ann. ad 219. „similiter 578.: κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης. Livius 34, 4.: *pessimus quidem pudor est — paupertatis.*" E Cl.

354—357. Ζεῦ ἄνα, — εἶναι. intell. δὸς, εὔχομαι, ποίησον, ut Aristoph. Ran. 837.: Δήμητερ, — Εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων. Il. γ', 351.: Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι etc. cf. ibi ann., Sch., E. — ἀμφοτ. plene ἀμφ. χερσὶ dixit ε', 116. cf. κ', 263, Il. ε', 417 etc. — ἀεικελίης, *turpis*, sordidae. 197, 198. — Am. 2 et Sch.: ἐπὶ πήρης.

* ἤσθιε δ', ἕως ὅτ' ἀοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄειδεν.
εὖθ' ὁ δεδειπνήκειν, ὁ δ' ἐπαύετο θεῖος ἀοιδός·
μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρ'. αὐτὰρ Ἀθήνη,
ἄγχι παρισταμένη, Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
ὤτρυν', ὡς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι,
γνοίη θ', οἵτινές εἰσιν ἐναίσιμοι, οἵ τ' ἀθέμιστοι.
ἀλλ' οὐδ' ὥς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος.
βῆ δ' ἴμεν αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἕκαστον,
πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὡς εἰ πτωχὸς πάλαι εἴη.
οἱ δ' ἐλεαίροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτὸν,
ἀλλήλους τ' εἴροντο, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·

eum se novisse negat Melanthius, ceterum adductum esse ab Eumaeo.

„Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
τοῦδε περὶ ξείνου· ἦ γάρ μιν πρόσθεν ὄπωπα.
ἤτοι μέν οἱ δεῦρο συβώτης ἡγεμόνευεν·
αὐτὸν δ' οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γένος εὔχεται εἶναι."

altercatio Antinoi.

Ὣς ἔφατ', Ἀντίνοος δ' ἐπέεσσιν νείκεσσε συβώτην·
„ὦ ἀρίγνωτε συβῶτα, τίη δὲ σὺ τόνδε πόλινδε

ἐπάνω τῆς πήρας. ἁπλώσας (explicans) γὰρ τὴν πήραν ἀντὶ τραπέζης, ἐπάνω ἔθηκεν.

358. malim, sine impedimento numerorum, ἦσθε, ut ε', 94 etc. praeterea ἕως ὅτε est *usque eo dum*, germ. *solange bis*, non *quamdiu*, germ. *solange als*, quod hic requiritur. quare ponamus ἦσθε δ' ἕως ὅ γ' ἀοιδὸς etc.

359—366. δεδειπνήκειν. sic Am. Q., Harl. et Ald. 3. vulgo: ἐδ—κει. Am. Q. et Harl. emendat.: εὖθ' ὁ δεδειπνήκειν. οὕτω, δεδειπνήκειν, ἀντὶ τοῦ δεδειπνήκει, ὡς τὸ ἤσκειν εἴρια καλά (γ', 388). — ὁ δ' ἐπαύετο, *tum cessavit*, etc. apodosin indicat τὸ δὲ, ut passim. — πύρνα. 12. — ἀγείροι, *colligeret*. γ', 301 etc. — E: ἐναίσιμον (β', 122 etc.) τὸν δίκαιον λέγει, κ. κατὰ θέμιν ζῶντα. τοῖς δὲ τοιούτοις ἀντίκεινται οἱ ἀθέμιστοι. — τὸ δὲ ἀπαλεξήσειν (Il. ω', 371. cf. Odyss. γ', 346 etc.) κακότητος ἐξεῦρε συντεθῆναι τὸν παρὰ τοῖς ὕστερον (imo etiam ap. Homerum Il. κ', 20.) ἀλεξίκακον. — βῆ δ' ἴμεν. ε', 475. — de constructione verbi αἰτεῖν cum duplici accusativo v. Matth. §. 411, 4. ἐνδέξια, *ad dextram*, boni ominis causa. v. ann. ad Il. α', 597. — πάλαι, *dudum*.

370. 458, σ', 351, φ', 275.

371—373. ἦ γάρ μιν —. ἤτοι μέν οἱ —, vide infantiam hominis rudis, ut miles Terentianus Eun. 3, 1, 20.: *invidere omnes mihi*; — *Illi invidere misere*. — ὦ 'ρίγνωτε. vulgo: ὦ ἀρίγνωτε. sed A. 1.: ὠρίγνωτε, A. 4.: ὠρίγνωτε, Ald. 3.: ὦ ῥίγνωτε, quemque illi neglexerunt apostrophum E addens: ὦ 'ρίγνωτε συβῶτα, inquit, τουτέστιν ἄγαν γνώριμε ἐπὶ ἀχρείᾳ τέχνῃ, ὡς καὶ εἴ τις εἴπῃ πρός τινα, ὦ ἀρίγνωτε πτωχὲ, ἤ τι τοιοῦτον. βούλεται γὰρ εἰπεῖν τὸν Εὔμαιον γνωστικὸν ἐπὶ εὐτελείᾳ καὶ οὐδαμινότητι. καὶ ἄλλως δὲ, καθὰ καὶ ὁ παρὰ Θεοκρίτῳ (5.) αἰπόλος γνωστὸς φαίνεται ἀφ' ὧν ἐκεῖνος λέγει αἰπολικῶν σημείων, οὕτω κἀνταῦθα συβώτης ἀρίγνωτος ὁ τοιούτῳ ἐοικὼς καὶ ἐκ μόνης τυχὸν ὄψεως, κ. μὴ ἀμφίβολος εἰς τὸ συβώτης εἶναι· ὅπερ ὁ Μελάνθιος μὴ ἔχων (scil. τὸ ἀρίγνωτον) ἀγλαΐας φέρειν ὀνειδίζεται (245), ὡς μὴ αἰπόλῳ ἐοικώς. ἔστιν οὖν ἀστειότερον τὸ τοῦ Ἀντινόου ὦ ἀρ. συβῶτα ἤπερ τὸ τοῦ Μελάνθεως (219) ἀμέγαρτε συβ. etc. igitur dedi ὦ 'ρίγνωτε, cum vox ἀρίγνωτος alteram producat apud hunc nostrum; similiterque Il. β'. 651 nunc ponam Ἐνυαλίῳ 'νδρειφόντῃ, ut ὦ 'ναξ, ὦ 'γαθὲ, et similia apud recentiores, prae-

ἤγαγες; ἦ οὐχ ἅλις ἧμιν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι,
πτωχοὶ ἀνιηροί, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες;
ἦ ὄνοσαι, ὅτι τοι βίοτον κατέδουσιν ἄνακτος
ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι; σὺ δὲ καὶ ποτὶ τόνδε κάλεσσας."
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
„Ἀντίνο', οὐ μὲν καλά, καὶ ἐσθλὸς ἐών, ἀγορεύεις!
τίς γὰρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν
ἄλλον γ', εἰ μὴ τῶν, οἳ δημιοεργοὶ ἔασι,
μάντιν, ἢ ἰητῆρα κακῶν, ἢ τέκτονα δούρων,
ἢ καὶ θέσπιν ἀοιδόν, ὅ κεν τέρπῃσιν ἀείδων;
οὗτοι γὰρ κλητοί γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
πτωχὸν δ' οὐκ ἄν τις καλέοι, τρύξοντά ἑ αὐτόν.
ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς περὶ πάντων εἶς μνηστήρων
δμωσὶν Ὀδυσσῆος, πέρι δ' αὖτ' ἐμοί· αὐτὰρ ἔγωγε
οὐκ ἀλέγω, εἵως μοι ἐχέφρων Πηνελόπεια
ζώει ἐνὶ μεγάροις, καὶ Τηλέμαχος θεοειδής."

Eumaeum silere jubet Telemachus, et Antinoum libere reprehendit.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
„σίγα, μή μοι τοῦτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέεσσιν·

sertim Atticos. — ἦ οὐχ ἅλις. synizesis. v. Il. ε', 349. — ἀλήμονες, errones. τ', 74. — πτωχὸν — ἀπολ. 220. — Am. B.: ἦ ὄνοσαι: ἐκφαυλίζεις, εὐκαταφρόνητον κ. τὸ μηδὲν νομίζεις. v. ann. ad Il. ε', 379. — ὅτι — ἄνακτος, *quod tibi victum domini* (h. e. victum tui domini) *comedunt*, etc.

379. σὺ δὲ καὶ ποτὶ τόνδε κάλεσσας, *tu vero insuper et hunc vocasti.* Harl. et A. 2.: σ. δ. κ. προτὶ τ. κ. A. 3.: σ. δ. κ. προτὶ τόνδε κ. pro eodem. significatione haud differunt inter se ποτὶ et προτὶ, usu autem in eo differunt, quod προτὶ usurpari solet, ubi vocalis antecedens consona duplici producenda est. quo discrimine non animadverso librarii centies haec confuderunt, nec eorum in hac re ulla est auctoritas; id quod intellexit Heyneus ann. ad Il. α', 245. quare dedimus ποτί. nam vulgatum καί ποθι, quod et Harl. habet inter versus, non videtur ferendum esse, sive πόθι interpreteris *alicubi*, quod friget, seu *forte*, quod prorsus alienum est. ceterum πόθι similius est τῷ ποτὶ quam προτὶ, quo magis illud recipiendum esse existimavimus. legitur quoque vulgo: τόνδ' ἐκάλεσσας, vehementiore quidem metro in re tranquilla. — ποτὶ, προτὶ, πρὸς, *insuper, praeterea*, ut Il. κ', 108.: σοὶ δὲ μάλ' ἕψομ' ἐγώ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους, quo loco Cl. et alii nonnulli habent προτὶ, π', 85.: ἀτάρ οἱ περικαλλέα κούρην Ἀφ ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν etc.

381—390. καλὰ, καλῶς. — ordo: τίς γὰρ δὴ, αὐτὸς ἐπελθὼν, καλεῖ ἄλλοθεν ἄλλον γε ξεῖνον, h. e. ὡς ξένον, ὥστε ξένον αὐτῷ εἶναι. vates tantummodo, medicos, opifices, vel cantores, ultro arcessi ait, ut in alicujus hospitium devertantur; mendicos autem molestiam exhibentes neminem arcessere. — E: δημιοεργοί (τ', 135). τουτέστι δημιουργοὶ κατὰ κρᾶσιν, τεχνῖται δημοσίᾳ ἐργαζόμενοι. Am. 2.: χειροτέχναι, δημοσίαν παρέχοντες τὴν ἑαυτῶν τέχνην. *operarii*, seu *ministri publici*. — ἰητῆρα κακῶν. h. e. νόσων, ut scriptor hymni: ἰητῆρα νόσων Ἀσκληπιὸν ἄρχομ' ἀείδειν. E: τὸ ἰητ. κακῶν ἐντελῶς ἐφράσθη, καθὰ καὶ τὸ τέκτονα δούρων. τὸ μέντοι ἰητὴρ κ. τὸ τέκτων ἐλλειπτικῶς λέγονται. τέκτων δὲ δούρων οἰκοδόμος τε κ. ναυπηγὸς, κ. ἁπλῶς ἅπας ὁ ὁπωσοῦν διακείμενος περὶ ἐπισκευὴν ξύλον (*faber lignarius*). — θέσπιν ἀοιδὸν, ut θέσπιν ἀοιδὴν α', 328 et alias, h. e. θεῖον, ἐρίηρον etc. — κλητοὶ, *vocati*, qui vocari solent. — τρύξοντα, *attriturum*. α', 248 etc. — ἀλλ' — ἐμοί. cf. α', 66 etc. πέρι δ' αὖτ' ἐμοὶ, *inprimis autem mihi.* — οὐκ ἀλέγω, *non curo.* ζ', 268, Il. θ', 481 etc.

393—410. τοῦτον dixit contem-

Ἀντίνοος δ' εἴωθε κακῶς ἐρεθιξέμεν αἰεὶ
μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους."
Ἦ ῥα, καὶ Ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ἀντίνο', ἦ μευ καλὰ πατὴρ ὣς κήδεαι υἷος,
ὃς τὸν ξεῖνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
μύθῳ ἀναγκαίῳ. μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειε!
δός οἱ ἑλών! οὔ τοι φθονέω· κέλομαι γὰρ ἔγωγε,
μήτ' οὖν μητέρ' ἐμὴν ἅζευ τόγε, μήτε τιν' ἄλλον
δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
ἀλλ' οὔ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βούλεαι ἢ δόμεν ἄλλῳ."

Antinoi verbum factumque illiberale. quem tamen, ceterorum donis onustus, etiam ipsum alloquitur Ulysses.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
„Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες!
εἴ οἱ τόσσον ἅπαντες ὀρέξειαν μνηστῆρες,
καί κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροθεν οἶκος ἐρύκοι."
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ θρῆνυν ἑλὼν ὑπ' ἔφηνε τραπέζῃ
κείμενον, ᾧ ῥ' ἔπεχεν λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων·
οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλῆσαν δ' ἄρα πήρην
σίτου, καὶ κρειῶν. τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσσεὺς,

tim, ut *τούτους* (procos) β', 74, ubi v. ann., et cf. 566. — *ἐποτρύνει δὲ ἐρεθίζειν καὶ ἄλλους*, *etiam alios instigat* maledicere. — E: *Ἀντίνο' — ἔγωγε.* *ὅτι Ἀντινόου δοκοῦντος ἐθέλειν διωχθῆναι τὸν πτωχὸν Ὀδυσσέα, ἵνα δῆθεν μὴ τρύχηται ὁ τοῦ Τηλεμάχου οἶκος, εἰρωνευόμενος ὁ Τηλ. παντοῖος γίνεται.* (h. e. omnia experitur, variis modis lacessit Antinoum. Lucianus Eunuch. §. 11.: *καὶ παντοῖος ἦν ἐς μυρία τραπόμενος χρώματα.* cf. Schn. v. *παντοῖος.*) *καὶ πρῶτα μὲν εἰσποιεῖται αὐτὸν* (*ἑαυτὸν*) *ὡς εἰς πατέρα, οἷα τὴν μητέρα μνηστευόμενον· εἶτα μέμφεται ὡς οὐ καλῶς λέγοντα, κ. ἐπιτρέπει ἐλεῆσαι τὸν ξένον, ἐλέγχων ὡς φειδωλόν.* — *καλὰ*, *καλῶς.* 460 etc. — *δίεσθαι*, *διώκειν.* (317.) — *μύθῳ ἀναγκαίῳ*, *ἤγουν ἀναγκαστικῷ* (violento). *μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν*, *ὁ ξένιος δηλαδή.* — *μήτ' οὖν*, *neque igitur*, quoniam ego jussi, herus minor. minus bene libri quidam apud Cl.: *μήτε τι*, A. 1.: *μήτέτι μητέρ ἐμ. ἅ. τόδε.* — *ἅζευ*, *ἅζεο*, *verere.* ι', 478 Il. α', 21 etc. — *οἳ — θείοιο.* intell. *εἰσὶν*, ellipsi frequentissima. — *αὐτὸς — ἄλλῳ.* *ὅπερ αἰσχροκερδοῦς ἴδιον.* — *λέγει πρὸς τὸ δός οἱ ἑλὼν, ὡς εἴ οἱ τόσσον — ἐρύκοι*, *τουτέστιν, ἐὰν οἱ μνηστῆρες πάντες τοσοῦτον δοῖεν τῷ πτωχῷ, πολὺν ἂν καιρὸν διαγάγοι μὴ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον. ὃ δηλοῖ φαινομένως μὲν πολλὴν ἐλεομοσύνην τοῦ πτωχοῦ ἐξ αὐτοῦ, ἀληθῶς δὲ πληγὴν μεγάλην κ. τραῦμα δεινὸν, δι' οὗ πολὺν χρόνον οὐκ ἂν ἰσχύσῃ ἐλθεῖν εἰς τὸν τοῦ Ὀδυσσέως οἶκον ὁ πληγεὶς πτωχὸς, ἵνα λέγῃ, ὅτι δώσω μὲν, ἀλλὰ δεινὴν πληγήν.* — *θρῆνυν*, *ὑποπόδιον.* α', 131, Il. ξ', 240 etc. — *ὑπ' ἔφηνε τραπέζῃ κείμενον.* h. e. *ἔφ. ὑποκείμενον τραπέζῃ.* sic nonnulli apud Cl., et recte quidem. minus bene E et vulgo edd.: *ὑπέφηνε τραπέζῃ κ.*, quod ita explicat interpres: *ὃν κείμενον ἐν τῇ τραπέζῃ, καὶ ὑποκείμενον τοῖς ποσὶν, ὑπέφηνεν, ἤγουν ὑποκάτω ἔφηνεν, ὑπεξαγαγὼν τῶν ποδῶν, ὡς ἂν ἔχοι ῥᾷον αὐτοῦ ἐπικύψας ἅψασθαι, ὅτε θελήσει κατὰ τοῦ Ὀδυσσέως βαλεῖν.* vides, ne ipsum quidem Eustathium certo scivisse, quo referret *τὸ κείμενον*, nec intelligo, quid sibi velit illud *κείμενον ἐν τῇ τραπέζῃ.* pejus etiam, pace optimorum virorum dixerim, recentiores: *ὑπέφηνε τραπέζης*, secundum MSS. 2 Thomae Bentleji. — *ᾧ — εἰλαπινάζων.* v. Il. ξ', 241.

412—418. *τάχα — Ἀχαιῶν.* jamque sane in eo erat Ulysses, ut, ad limen regressus, forasque abiens, Achivorum, h. e. ceterorum Ithacensium (v.

αὖτις ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, προικὸς γεύσεσθαι Ἀχαιῶν,
στῆ δὲ παρ' Ἀντίνοον, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
„Δὸς, φίλος· οὐ μέν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν
ἔμμεναι, ἀλλ' ὥριστος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας.
τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λώϊον ἠέ περ ἄλλοι
σίτου· ἐγὼ δ' ἄν σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
ὄλβιος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
τοίῳ, ὁποῖος ἔοι, καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι·
ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,
οἷσίν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων· ἤθελε γάρ που,
ὅς μ' ἅμα ληϊστῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν
Αἴγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν, ὄφρ' ἀπολοίμην·
στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
ἔνθ' ἤτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
αὐτοῦ πὰρ νήεσσι μένειν, καὶ νῆας ἔρυσθαι,
ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιὰς ὤτρυνα νέεσθαι.
οἱ δ' ὕβρει εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ,
αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροὺς
πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον, καὶ νήπια τέκνα,
αὐτούς τ' ἔκτεινον. τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀϋτή·
οἱ δὲ βοῆς ἀΐοντες ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε, καὶ ἵππων,
χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
φῦζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
στῆναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
τοὺς δ' ἄναγον ζωοὺς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ,
αὐτὰρ ἔμ' ἐς Κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι,

α', 394, β', 106, 115 etc.), dona gustaret, passim mendicans; itaque postremo etiam Antinoum appellat. — E: προικὸς, δωρεᾶς (ν', 15), *doni*, donorum. — ὁ κάκιστος, ὥριστος. significanter additi articuli ad designandum eum, qui velut κατ' ἐξοχὴν videatur omnium pessimus, vel optimus. v. ann. ad Il. α', 11. ὥριστος. Il. λ', 288 etc. — ἐγὼ — κλείω, *ego vero te celebravero*. v. Matth. §. 521. restitui plurimorum codicum scripturam ἐγὼ δ' ἄν σε, quam nuper posthabuerunt κακοφώνῳ illi ἐγὼ δέ κέ σε, in solo, quod sciam, libro A. 3., repertae. — ἀπείρονα γαῖαν. α', 98, ο', 79 etc.

419—424. haec iterum leguntur τ', 75—80 (cf. et ο', 433); tum 427—441 ξ', 258—272, praeterquam quod μεῖναι ibi est 270, hic στῆναι 439. E: ἔοι, ὑπάρχοι. — ὅτευ. v. σ', 397.

425, 6. ἀνῆκεν, *impulit*. θ', 73. Αἴγυπτόνδ' — ὁδόν. δ', 483.

442—44. longe aliter haec Eumaeo narrat libro 14., neque tamen id miratur ille hic adstans. quod explicaturus Am. Q.: πέπεισται ὡς Εὔμαιος (scrib.: καὶ E. Buttmann.: ὁ E.), inquit, τἀληθῆ αὐτῷ διηγήσασθαι τὸν μεταίτην διὰ τὴν ἄνοιαν, (recte Buttm. εὔνοιαν. ut proci, sic Eumaeus quoque Ulyssem vera sibi narrasse putat benevolentia, ut qui hospitaliter acceptus ab se fuerit.) καὶ ταῦτα πρὸς τὴν Πηνελόπην μηνύει (522 seqq.) περὶ αὐτοῦ (de Ulysse), ὡς αὐτὸς (Eum.) ἤκουσε. καὶ οἴεται αὐτὸν ψεύδεσθαι τοὺς μνηστῆρας, ἵνα μὴ παραγυμνώσῃ αὐτοῖς ἃ πέπυσται ἐν Θεσπρωτίᾳ περὶ Ὀδυσσέως. — Am. B.: ἀντιάσαντι (ζ', 193 etc.). ἀντήσαντι, ὑπαντήσαντι, ἐχαρίσαντό με. — Am. 2: Δμήτορι. Κινύρου ἀποθα-

Δμήτορι Ἰασίδῃ, ὃς Κύπρου ἶφι ἄνασσεν·
ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκω, πήματα πάσχων."

dure illum ab se abigit Antinous.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
„τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίην;
στῆθ' οὕτως ἐς μέσσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης,
μὴ τάχα πικρὴν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον ἵκηαι,
ὥς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδής ἐσσι προΐκτης.
ἑξείης πάντεσσι παρίστασαι· οἱ δὲ διδοῦσι
μαψιδίως, ἐπεὶ οὔτις ἐπίσχεσις οὐδ' ἐλεητὺς
ἀλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἑκάστῳ."

magis eum irritat Ulysses audaci oratione;

Τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„ὢ πόποι, οὐκ ἄρα σοίγ' ἐπὶ εἴδεϊ καὶ φρένες ἦσαν!
οὐ σύγ' ἂν ἐξ οἴκου σῷ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἅλα δοίης,
ὃς νῦν ἀλλοτρίοισι παρήμενος οὔτι μοι ἔτλης

νόντος Δμήτωρ ἐβασίλευσε Κύπρου. ἢ οὐδὲ εἴρηται ὁ Κινύρας ἐν Ἰλιάδι (λ', 20) *Κύπρου βασιλεὺς, ἀλλὰ Κύπριος ἁπλῶς.* E: *εἰ δὲ Κινύρας ἐν Ἰλιάδι Κύπρου ἦν βασιλεὺς* (quod non est dubium), *ἀλλ' ἐκείνου μηκέτ' ὄντος ὁ ῥηθεὶς Δμήτωρ βασιλεῦσαι δοκεῖ.* Am. Q.: *ὅτι ἀεὶ πολλοὺς εἶχεν ἡ Κύπρος βασιλεῖς.* (scil. tempore post captam Trojam, cum inprimis Graeci redeuntes plures illuc colonias deducerent. v. Mannert. 6, 1, p. 429, 430.) *ἐν ταὐτῷ* (*quod idem attinet.* malim: *ἐν τούτῳ.*) *φησι καὶ ὁ Μένανδρος ἐν Μασουμάνῳ* (Mai.: *Μισουμένῳ.* fort.: *Μασωμένῳ*, Cavillatore), *ὡς* (delendum est *ὡς*, ortum haud dubie ex -*ῳι*, quod antecedit.) *ἐν παραβάσει, ἐν Κύπρῳ λαμπρῶς πάνυ* [*λαμπρὰ*] *Πράττων· ἐκεῖ γὰρ ὑπό τινι ἦν τῶν βασιλέων.*

446—452. Am. B.: *δαιτὸς ἀνίην* (ο', 393 etc.). *πρὸς ἡμᾶς ἤγαγε λύπην* (molestiam) *κατ'* (male codex: *καὶ*) *εὐωχίαν.* — *ἵκηαι.* sic A. 1, 2, 3, Harl., E, W, B. Ald. 3. et vulgo edd.: *ἴδηαι*, quam scripturam commemorarunt E et Scholl. A. 1. et Harl. nostrates tropo simili: *er wird schlimm ankommen.* — *προΐκτης.* 352. — *ἐπίσχεσις*, *temperantia*, germ. *Zurückhaltung.* — *ἐλεητύς.* ξ', 82. — *ἀλλοτρίων χαρ.* „Cato ap. Sallust., Bello Catil. 55.: *bona aliena liberalitas — vocatur.*" E Cl. de genitivo v. Il. ω', 76, 264. — *πάρα*, *πάρεστι.*

454—459. *ἐπὶ εἴδει.* v. 308. — *φρένες*, *mens*, prudentia. v. λ', 366 etc. — *ἐξ οἴκου*, *domo*, abs te. — *σῷ ἐπιστάτῃ*, *tuo supplici.* Ap. h. v.: *τῶν ἅπαξ εἰρημένων. λέγει δὲ τῷ ἐφισταμένῳ καὶ ἐπαιτοῦντι.* apparet, Grammaticum legisse *τῷ ἐπιστάτῃ*: sed bene habet *σῷ ἐπ.*, ut Eurip. Suppl. 101: *Θησεῦ, σὸς ἱκέτης καὶ πόλεως ἥκω σέθεν.* E: *ἐπιστάτην τὸν ἐπαίτην λέγει νῦν, παρὰ τὸ ἐφίστασθαι· οἱ δὲ παλαιοὶ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ παιδαγωγοῦ κ. παιδοτρίβου οἴδασι τεθεῖσθαι* etc. vox *πολύσημος*: v. lexica. — *οὐδ' ἅλα*, *ne sal quidem*, h. e. E. interprete: *οὐδὲ τὸ εὐτελέστατον ἂν δοίης*, *ne minimum quidem dederis.* „similiter Theocritus (?) 27, 60.: *φῄς μοι πάντα δόμεν, τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἅλα δοίης.* Erasmus Adag., sect. de Avaritia: *Ne salem quidem dederit.*" E Cl. Plautus Persa, 3, 3, 25.: *nisi me haec defendet, nunquam delinget salem.* Germani quoque simili sensu: *er verdient nicht das Salz.* „Phrynichus Appar. Soph. p. 54.: *οὐδὲ πάτταλον ἂν δοίης. Ὅμηρος, τὸ ἄγριον κ. ἄξενον δηλῶν, οὐδ' ἅλα ἂν δοίη περί τινος ἔφη. Ἀριστοφάνης ἐπὶ τὸ καινότερον οὐδὲ πάτταλον, εἶπε, δίδωσι. πάτταλον γὰρ κἀν ταῖς ὁδοῖς ἐῤῥιμένον ἔστιν εὑρεῖν.*" B. non invenio illud Comici; verum similiter ille Eccles. 283.: *ἀλλὰ σπεύσαθ', ὡς εἴωθ' ἐκεῖ Τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθρίοις ἐς τὴν Πνύκα Ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον.* ibi Faber: „gallice eadem ratione dicimus: *vous n'y gagnerez pas un clou.*" — *ἀλλοτρ. παρήμενος* dixit ut *δαιτὶ παρήμενος*

σίτου ἀποπροελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν."

ille vero scabellum Ulyssi ingerit, et se detestanti, ac deorum fidem invocanti, vim minatur.

Ὣς ἔφατ'· Ἀντίνοος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Νῦν δή σ' οὐκέτι καλὰ διὲκ μεγάροιό γ' ὀΐω
ἂψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ ὀνείδεα βάζεις."
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ θρῆνυν ἑλὼν βάλε δεξιὸν ὦμον,
πρυμνότατον κατὰ νῶτον. ὁ δ' ἐστάθη, ἠΰτε πέτρη,
ἔμπεδον, οὐδ' ἄρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο,
ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
ἂψ δ' ὅγ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, κὰδδ' ἄρα πήρην
* θῆκεν ἐϋπλείην, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπε·
„Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
οὐ μὰν οὔτ' ἄχος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν, οὔτε τι πένθος,
ὁππότ' ἀνὴρ περὶ οἷσι μαχειόμενος κτεάτεσσι
βλήεται, ἢ περὶ βουσὶν, ἢ ἀργεννῇς ὀΐεσσιν·
αὐτὰρ ἔμ' Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς,
οὐλομένης, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσιν.
ἀλλ', εἴ που πτωχῶν γε θεοὶ καὶ Ἐριννύες εἰσὶν,
Ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχείη."
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
„ἔσθι' ἕκηλος, ξεῖνε, καθήμενος, ἢ ἄπιθ' ἄλλῃ,
μή σε νέοι διὰ δώματ' ἐρύσσωσ', οἷ' ἀγορεύεις,
ἢ ποδὸς, ἢ καὶ χειρὸς, ἀποδρύψωσι δὲ πάντα.

α', 26 etc. — ἐχολ. κ. μᾶλλον. v. ε', 284. — ὑπόδρα ἰδών. θ', 165, Il. α', 148 etc. — ἔπεα πτερ. πρ. α', 122, Il. α', 201 etc.

460—467. καλά. 396, 483 etc. — βάζεις. δ', 32, θ', 240, Il. δ', 355 etc. Ap.: βάζειν. λέγειν. — πρυμνότατον, *extremum*. Il. ε', 339, π', 314 etc. — ὁ δ' ἐστάθη. quamvis vehementer percussus, tamen stetit, nec procubuit, ut manu tantum vulneratus pocillator ille σ', 397. „Virg. Aen. 7, 586.: *ille, velut pelagi rupes immota, resistit.*" Cl. — ἀκέων, *tacite*, ut decuit heroëm. contra pocillator σ', 398. οἰμώξας πέσεν ὕπτιος ἐν κονίῃσιν. — βυσσοδομεύων, *volvens animo*, cogitans. v. δ', 676. — ἐϋπλείην. interpretes: εὖ πεπληρωμένην, *bene plenam*. audio; sed per se intelligas illud εὖ, nec quisquam dixit κακόπλειος. quare affectum puto hoc vocabulum, ponamque ἐνιπλείην, ut σκύφος οἴνου ἐνίπλειον ξ', 113, δῶμα ἐνίπλειον βιότοιο τ', 580. saepe ν et υ litterae confusae sunt in libris: v. annotata nobis ad triumviros tragicos. similiter Ald. 3. χ', 2.: φαρέτρην Ἰῶν εὐπλείην, ubi ceteri codd. recte: φ. Ἰ. ἐμπλείην. Soph. Trach. 963.: σοί τε γὰρ ὄμμα Ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σώζειν. cf. 503.

468. 370.

469. η', 187 etc.

470—480. μάν. v. ann. ad Il. β', 370. — μετὰ φρεσὶν, ἐν φρ. γ', 91. — περὶ οἷσι μαχειόμενος κτ. tmesis. περιμαχείεσθαι s. περιμαχεῖσθαι dixit, ut ἀμφιμάχεσθαι. E: τὸ μαχειόμενος ποιητικὴ λέξις, ὡς ἐκ τοῦ μαχῶ, μαχείω. — οὕτω καὶ τὸ βλήεται (pro βλῆται, βέβληται. v. Matth. p. 52. et 194., nos ad ι', 335, 512.). — ἀργ. ὀΐεσσιν. Il. γ', 198, ζ', 424 etc. — οὐλομ. — δίδωσιν. 287. — ἀλλ', εἴ που — κιχείη. liberrime loquitur, personae, quam sumsit, oblitus prae dolore atque ira. — τέλος θανάτοιο. Il. γ', 309 etc. — νέοι, *juvenes*, proci. 482, β', 324, ν', 425 etc. κούρους eos appellat praeco 174. — ἀποδρύψωσι (ε', 426), *dilacerent*. — E: πάντα. σὲ δηλαδὴ ὅλον.

cui propterea succensent proci, ipso haud curante.

Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν·
ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
„Ἀντίνο', οὐ μὲν κάλ' ἔβαλες δύστηνον ἀλήτην,
οὐλόμεν', εἰ δήπου τὶς ἐπουράνιος θεός ἐστιν!
καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες ἀλλοδαποῖσι,
παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας,
ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες."

dolet patris vicem Telemachus; Penelope Antinoo vindictam Apollinis imprecatur.

Ὣς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κραδίῃ μέγα πένθος ἄεξε
βλημένου, οὐδ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάροιϊν,
ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Τοῦ δ' ὡς οὖν ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια,
βλημένου ἐν μεγάρῳ, μετ' ἄρα δμωῇσιν ἔειπεν·
„Αἴθ' οὕτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων!"
τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
„Εἰ γὰρ ἐπ' ἀρῇσιν τέλος ἡμετέρῃσι γένοιτο,
οὐκ ἄν τις τούτων γε ἐΰθρονον Ἠῶ ἵκοιτο."
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
„μαῖ', ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται,
Ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικε.

481. φ', 285. *ὑπερφιάλως*, *vehementer*. α', 227 etc. *νεμέσ*. β', 101 etc.

482. β', 324 etc.

483—487. *οὐ κάλ'*, *οὐ καλὰ*, h. e. *καλῶς*, ut 396 etc. — scripsi *δήπου* conjuncte, ut *εἴπερ*, *μέντοι*, *οὔπω* et similia, quae antiquitus coaluisse arbitror. *ἐπουράνιος*. Il. ζ', 129, 131, 527. — *καί τε θεοὶ*, *atque ipsi dii*. v. Zeun. ann. ad Viger. p. 520. — *παντοῖοι*, *omnigeni*, in omnes formas mutati. E: *τὸ παντ. ἀπορίαν λύει τινὰ, ἵνα μὴ τυχὸν ὁ Ἀντίνοος εἴπῃ, μὴ ἂν ἐν οὕτω πτωχικῷ σχήματι τὸ θεῖον φαντασθήσεσθαι· οἱ γὰρ παντοῖοι τελέθοντες καὶ πτωχοὶ ἂν ἐπιφανοῦνται.* itidem de Aegyptiorum diis nonnullis refert Diodorus 1, 12., ut Cl. notavit, *πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐπιπορεύεσθαι φανταζομένους τοῖς ἀνθρώποις ἐν ἱερῶν ζώων μορφαῖς, ἔστι δ' ὅτε εἰς ἀνθρώπων ἰδέας ἢ τινων ἄλλων μεταβάλλοντας* etc. praeterea Cl. adscripsit illa Ovidii Met. 1, 212.: *summo delabor Olympo, Et deus humana lustro sub imagine terram.* idem poëta Met. 8, 626.: *Jupiter huc specie mortali, cumque parente Venit Atlantiades positis caducifer alis* etc. — *τελέθ*. δ', 85 etc. — *ἐπιστρωφῶσι*, *ἐπιστρέφονται*. — *εὐνομίην*, *aequitatem*. v. Schn. h. v.

488—490. *ὁ δὲ*, Antinous. — *ἐμπάζετο*. α', 271 etc. — *πένθος ἄεξε*, *luctum augebat*, h. e. magis magisque indulgebat luctui, indignum Antinoi facinus secum reputans. cf. λ', 194. E: *ὅτι τλήμονος* (obdurantis) *ἀνδρὸς τὸ ὁ δεῖνα ἐν μὲν κραδίῃ — βυσσοδομεύων. — ὁ Τηλ. δὲ νῦν οὕτω διάκειται. δείκνυσι δὲ ὁ π. ἐνταῦθα καὶ ὅτι δακρύων ἄξιον ἔπαθεν Ὀδ. ἔχει δὲ τὸ τλησικάρδιον ὁ νεανίας ἐξ ὧν ὁ πατὴρ* (π', 274—277) *παρήνεσε τοιοῦτον εἶναι, εἰ καὶ κατὰ δῶμα ποδῶν ἕλκεται, ἢ βέλεσι βάλλεται.* — *βλημένου*. genit. causae.

491. 465, δ', 677 etc.

494—503. *αἴθ' — Ἀπόλλων*. ο', 409. — *τὴν — ἔειπεν*. 74. — Am. Q.: *εἰ γὰρ — γένοιτο. εἰ προβαίη ἐπὶ ταῖς ἡμετέραις εὐχαῖς τὰ πράγματα.* *si vota nostra ad effectum adducerentur.* — *ἐΰθρονον*. σ', 318, Il. θ', 564 etc. — *μαῖα*. β', 349. — *μελαίνῃ κηρὶ ἔοικε*. v. ann. ad Il. γ', 454. — *ἀλήτευεν*. soloece libri: *ἀλητεύει*: neque enim nunc Ulysses circumit per domum, et ostendunt versus 503. et 4., Penelo-

ξεῖνός τις δύστηνος ἀλήτευεν κατὰ δῶμα,
ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τ', ἔδοσάν τε,
οὗτος δὲ θρήνυι πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον."

dein Ulyssem ad se arcessi jubet, de ipso sciscitatura.

Ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἀγόρευε μετὰ δμωῇσι γυναιξὶν,
* *ἡμένη ἐν θαλάμῳ· ὁ δ' ἐδείπνεε δῖος Ὀδυσσεύς.*
ἡ δ' ἐπὶ οἷ καλέσασα προσηύδα δῖον ὑφορβόν·
„Ἔρχεο, δῖ' Εὔμαιε· κιὼν τὸν ξεῖνον ἄνωχθι
ἐλθέμεν, ὄφρα τί μιν προσπτύξομαι, ἠδ' ἐρέωμαι,
εἴ που Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠὲ πέπυσται,
ἢ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτῳ γὰρ ἔοικε."

quod ejus consilium laudat Eumaeus, miram hospitis praedicans facundiam.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
„εἰ γάρ τοι, βασίλεια, σιωπήσειαν Ἀχαιοί!
οἷ' ὅγε μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.
τρεῖς γὰρ δή μιν νύκτας ἔχον, τρία δ' ἤματ' ἔρυξα
ἐν κλισίῃ (πρῶτον γὰρ ἔμ' ἵκετο, νηὸς ἀποδράς)·
ἀλλ' οὔπω κακότητα διήνυσεν ἣν ἀγορεύων.

pen narrare rem gestam. saepe *ι* et *υ* confusa. — *αἰτίζων.* 222, 346, 365. — E: *ἀχρημοσύνη.* *ἔνδεια χρημάτων.* Ap. h. v. *πενία.* — *ἐνέπλησάν τ', ἔδοσάν τε.* simplex oratio, more antiquorum, pro *ἐνέπλησαν δόντες*, scil. *τὴν πήραν*, vel *αὐτὸν*, quo sensu Latini dicunt *explere aliquem.*

506. *ὁ δ' ἐδείπνεε δῖος Ὀδυσσεύς.* quid? prandit pransus (359), et opprobriis oppletus, et plaga tantum non letali (489—491, 567) percussus, proptereaque flagrans dolore atque ira (465), ut in superioribus 235—238? cave credas. abjectissimo vilior fuisset errone, nec Telemachi, Penelopae et ipsorum procorum commiseratione dignus, si tam invenustum, tamque *ἀναίσθητον*, se praebuisset. restituamus poëtae manum suam *ὁ δὲ δὴ πνέε*, *ille vero anhelabat*, sive *iram spirabat*, quod per se dicitur nonnunquam *πνεῖν*, velut Eurip. Androm. 328. (322.): *τοσόνδ' ἔπνευσας*, ubi Schol.: *τοσοῦτον ἐπήρθης, ἐθρασύνθης, ἐθυμώθης.* mireris, putidam mendam diu tolerari potuisse in pulcherrimo carmine; sed nihil socordius est librariis, nihilque superstitiosius plurimis editoribus, ubi id agitur, ut illorum errores inveterati corrigantur. quod ad singula hujus emendationis attinet, *δὲ δὴ* Hom. dixit Il. *σ'*, 20. et saepe alias, quod est fortius affirmantis aliquid; de confusis autem *η* et *ει* vide *η'*, 286; nec obscurum est, multa auctorum loca laborare scriptura olim usitata continua.

509 — 511. *προσπτύξομαι*, *πρ—ωμαι*, ut *ἐρέωμαι*: alioqui enim et ipsi futuro locus esset. v. Matth. §. 519, 4. ceterum cf. *γ'*, 22 etc. — *ταλασίφρονος*, *τλήμονος*, *πολύτλαντος.* *α'*, 87 etc. — *πολυπλάγκτῳ.* 425, Il. *λ'*, 308.

513—527. *εἰ γάρ τοι — Ἀχαιοὶ*, *utinam*, *o regina*, *tibi* (h. e. tuam in gratiam, ut tu illum audire posses) *tacerent Graeci.* dicit autem procos. — E: *τὸ οἷα ὅγε μυθ.* *ὅμοιόν ἐστι τῷ οἷ' ἀγορεύεις, ὃ πρὸ ὀλίγων εἶπεν ὁ Ἀντίνοος.* — *ἔχον*, *habui* apud me domi. non est premendum, quod dixit *νύκτας καὶ ἤματα*, non contra, ut res fuit: nam mane Ulysses advenit ad Eumaeum post navigationem nocturnam; sed ita per hysteronproteron locutus est familiariter, metrique etiam fortasse causa, cui positus ille verborum congruebat, ut Virg. Aen. 6, 127.: *noctes atque dies* patet atri janua Ditis etc. — *κακότητα ἥν*, *miserias suas.* 318 etc. — *διήνυσεν*, *absolvit.* *αὐξητικὸν* seu potius *γραφικὸν* est *διὰ* in compositione, ut hymno in Apoll. 108.:

ὡς δ', ὅτ' ἀοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέρκεται, ὅστε θεῶν ἒξ
ἀείδει δεδαὼς ἔπε' ἱμερόεντα βροτοῖσι,
τοῦ δ' ἄμοτον μεμάασιν ἀκουέμεν, ὁππότ' ἀείδῃ,
* ὣς ἐμὲ κεῖνος ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισιν.
φησὶ δ' Ὀδυσσῆος ξεῖνος πατρώϊος εἶναι,
Κρήτῃ ναιετάων, ὅθι Μίνωος γένος ἐστίν.
ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκετο πήματα πάσχων,
προπροκυλινδόμενος· στεῦται δ' Ὀδυσῆος ἀκοῦσαι
ἀγχοῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ
ζωοῦ· πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια ὅνδε δόμονδε."

ad votum Penelopae de reditu mariti vehementer sternutat Telemachus; quod illa omen laeta accipit.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
„ἔρχευ, δεῦρο κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπῃ.
οὗτοι δ' ἠὲ θύρῃσι καθήμενοι ἑψιαάσθων,
ἢ αὐτοῦ κατὰ δώματ', ἐπεί σφισι θυμὸς ἐΰφρων.
αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ,
σῖτος, καὶ μέθυ ἡδὺ, τὰ μέν τ' οἰκῆες ἔδουσιν·
οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα,
βοῦς ἱερεύοντες καὶ ὄϊς καὶ πίονας αἶγας,
εἰλαπινάζουσιν, πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον,
μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ,
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι, καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,

βῆ ῥα θέειν, ταχέως δὲ διήνυσε πᾶν τὸ μεσηγύ. cf. δ', 357, ξ', 39, π', 110. — θεῶν ἒξ δεδαώς. h. e. ὑπὸ θεῶν. v. Matth. §. 574. τὸ θεῶν ἒξ δεδ. θεομαθῆ κ. θεόσοφον εἶναι δηλοῖ τὸν ἀοιδόν. hinc θεῖος seu θέσπις ἀοιδὸς passim apud hunc nostrum. — ἔπε' ἱμερόεντα dixit, ut ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν α', 421, h. e. ἡδεῖαν, ut loquitur θ', 64. — ἄμοτον, ἀπληρώτως. ζ, 83. — μεμάασιν. δ', 700 etc. — κεῖνος ἔθελγε. malim: θέλγε, quo gravius accidat, totam versus regionem explens, pronomen κεῖνος. — φησὶ — εἶναι. memoriter haec Eumaeus senex: neque enim Ulysses dixit ξ', 321. minus probabiliter E ad 514: σημείωσαι, inquit, ὅτι κατὰ τὸ σιωπώμενον ἔοικεν Ὀδ. πολλά τινα ἔξω τοῦ Ὁμήρου ἀφηγήσασθαι τῷ Εὐμαίῳ· ἃ γάρ τοι πρὸς ἐκεῖνον εἶπεν, οὐδὲ ὡρῶν ὀλίγων τινῶν ἐδέοντο. εἰκὸς δὲ καὶ ῥητορικῶς τὸν Εὔμαιον ψεύδεσθαι, (?) ὡς ἂν μεγαλύνῃ παρ' αὐτῇ τὸν φίλον πτωχόν. — τόδ' ἵκετο, *sic venit*, scil. ut Eumaeus narravit 516. hoc sensu τάδε dicunt Tragici: v. Soph. Phil. 1061, Aeschyl. Suppl. 370 etc. — Am. 2.: προπροκυλ. μετὰ κακοπαθείας ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν φερόμενος. E: ἤγουν ἱκετεύων (v. Il. χ', 221), ἢ καὶ ἱκετευτικῶς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἥκων. — στεῦται, *affirmat*. v. λ', 583, Il. β', 597 etc. — ἄγει Ὀδυσσεύς.

530 — 532. Ap.: ἑψιαάσθων. παιζέτωσαν. idem habet Sch., sed addidit διαλεγέσθωσαν, a quo abhorret illud ἑψιάασθαι Μολπῇ καὶ φόρμιγγι φ', 429. recte igitur Am. 2, in priore interpretatione subsistentes: παιζέτωσαν, ἀπὸ τοῦ ἕπω, ἕψω, ἑψιάω. Eustathii veteres auctores: ἑψιᾶται, ἀντὶ τοῦ γελᾷ, παίζει, διαλέγεται· καὶ ἑψία, παιδία, (sic. certe scribendum est παιδιά.) γέλως, χλεύη, καὶ ἑψίαι ἑορταί. cf. Schn. vv. ἑψιὰ et ἑψιάομαι. — ἀκήρατα, ἄφθαρτα. Il. ο', 498. Am. B: ἀκ. ὑπὸ ἀλλοτρίων, ἃ δὴ (scrib. οἱ δὲ) οἰκεῖοι αὐτῷ δουσι.

533. sic A. 1. vulgo: τὰ μὲν οἰκ. ἔ.

534 — 538. β', 55 — 59.

539. σ', 383. ἔλθοι, *redeat*. non plane idem est ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν; recte tamen Boissonadeo laudatus Artemidorus 4., prooem., p. 309.: φίλον

αἶψά κε σὺν ᾧ παιδὶ βίας ἀποτίσεται ἀνδρῶν."
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ μέγ' ἔπταρεν, ἀμφὶ δὲ δῶμα
σμερδαλέον κονάβησ'. ἐγέλασσε δὲ Πηνελόπεια,
αἶψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ἔρχεό μοι, τὸν ξεῖνον ἐναντίον ὧδε κάλεσσον.
οὐχ ὁράᾳς, ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταρε πᾶσιν ἔπεσσι;

γὰρ αὐτῷ (τῷ Ὁμήρῳ), inquit, *τὸ ἰσοδυναμοῦσι χρῆσθαι ὀνόμασι, κ. ῥήμασι, κ. πᾶσι τοῖς τοῦ λόγου μέρεσιν, ὡς καὶ ἀμφὶ περὶ κρήνην* (Il. β', 305), *καὶ εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι κ. ἵκοιτο, κ. ἄλλα ἄττα πολλά.* adscripsit B ω', 236.

540. *βίας ἀποτίσεται.* γ', 216. eleganter Barn., sed sine libris: *αἶψά κε ᾧ σὺν (ξὺν) παιδί.*

541—545. Montbel.: *Ne voyez-vous pas que mon fils vient d'éternuer à mes paroles?* L'éternument était d'un augure favorable chez les anciens, „parce que," dit Eustathe, „il part de la tête, la plus noble partie du corps humain. Voilà pourquoi l'usage est de saluer celui qui éternue. C'est du moins la cause que lui assignent les sages, entre autres Aristote. (Problem. 33, §. 7.)" Montaigne (Essays, l. 3., ch. 6.) dit la même chose: „Me demandez-vous, d'où vient cette coustume de bénir ceux qui éternuent? ... Parce que l'éternument vient de la tête et est sans blasme, nous lui faisons cet honneste recueil: ne vous moquez pas de cette subtilité; elle est, dit-on, d'Aristote." On trouve plusieurs exemples dans l'antiquité où l'éternument était considéré comme un bon augure. (v. Athen. 2., p. 66, c., Xenoph. Cyri exped. 3, 2, §. 5, Aristaen. 2, epist. 5, Anthol. gr. 2., p. 426 ed. Jacobs.) Cependant il semblerait, d'après un passage de Théocrite (7, 96.), que l'éternument était pris quelquefois comme un présage funeste: *Σιμιχίδᾳ μὲν ἔρωτες ἐπέπταρον· ἦ γὰρ ὁ δειλὸς Τόσσον ἐρῇ Μυρτοῦς, ὅσον εἴαρος αἶγες ἔρανται. Les Amours ont éternué à Simichide, car le malheureux aime autant Myrto que les chèvres aiment le printemps.* Properce (2, 3, 24.) a dit au contraire: *Aureus argutum sternuit omen Amor.* (cf. Catull. 45.) Morin, de l'Académie des Inscriptions (Mém. de l'Ac. des Inscr. t. 4., p. 325.), est auteur d'un mémoire sur cette question: *Pourquoi on fait des voeux en faveur de ceux qui éternuent.* (cf. Donndorf. *Gesch. der Erfind.* v. *Niesen*, et, quos auctores laudat, Potter. Archaeol. 1. p. 739, Reinhard. *Einleit. in d. Gesch. der christl. Kirche* p. 217, Krünitz *Encycl.* 102, p. 575 etc. praeterea, jubente Feithio 1, 16. 2., v. Schol. Theocriti l. c., qui sternutationum alias utiles, alias noxias esse ait, scil. pro re aut dicto, ad quod aliquis sternutavit, et Feithii annotatorem Stoeberum p. 31.) Finissons en disant que la formule du salut chez les Grecs, quand on éternuait, était *Ζεῦ, σῶσον*, ce qui répond tout-à-fait à notre: *Dieu vous bénisse.*" Germani quoque vulgo sternutantibus acclamare solent *Gott helf'*, et politiores: *Zur Genesung* etc. cujus consuetudinis antiquissimae originem inde duxerim, quod vehementer concussi sternutatione nec sui potentes visi homines metum objiciebant circumstantibus, ne malum accepissent. — libri: *κονάβησε. γέλασσε*, et rhythmo minus efficaci, et temere illato homoeoteleuto, quod sectati esse videntur aevo medio librarii. ejusmodi menda emendare licet sine codicibus, quorum fere recentiorum auctoritas in hoc genere perexigua est. quare et haec correxi, et similiter scribendum arbitror hymno in Merc. 420, et Il. τ', 362.: *αἴγλη δ' οὐρανὸν ἷκ', ἐγέλασσε δὲ πᾶσα πέρι χθών*, et ibidem φ', 408: *τεύχεά τ' ἀμφαράβησ'· ἐγέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.* auctor mihi harum emendationum ipse est Homerus, ubicunque carmina ejus non infuscavit barbaries. velut ι', 413 dixit: *ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ*, et σ', 163.: *ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν*, et Il. ο', 101.: *ἡ δ' ἐγέλασσε χείλεσιν.* potuit *ἐμὸν δὲ γέλασσε, ἀχρεῖον δὲ γέλασσεν, ἡ δὲ γέλασσεν*, sed rhythmi rationem habuit, nec nisi metro obtemperans augmentum hujus verbi omisit Il. β', 270. locisque similibus. — Harl.: *κονάβησε. γρ. καναχῆσε.* sic Ald. 3., ut τ', 469.: *κανάχησε δὲ χαλκός.* cf. κ', 399, sed etiam Il. β', 334, ο', 647 etc. — *ἐναντίον, exadversum*, in conspectum; germanice aevo medio *vor. Nibelungenlied* 1235.: *so si ze hove solte vor ir frunden gan.* cf. Il. α', 534 etc. — *ὅ μοι, ὅτι μοι.*

* τῷ κε καὶ οὐκ ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο
πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξοι.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
αἴ κ' αὐτὸν γνώω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
ἕσσω μιν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά."

Penelopae jussum exequitur Eumaeus.

Ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν,
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ξεῖνε πάτερ, καλέει σε περίφρων Πηνελόπεια,
μήτηρ Τηλεμάχοιο· μεταλλῆσαί τί ἑ θυμὸς
* ἀμφὶ πόσει κέλεται, καὶ κήδεά περ πεπαθυίῃ.
εἰ δέ κέ σε γνοίη νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
ἕσσει σε χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα
χρηΐζεις. σῖτον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον
γαστέρα βοσκήσεις· δώσει δέ τοι, ὅς κ' ἐθέλῃσι.

reginae vesperi se praesto fore pollicetur Ulysses, procorum timens injurias.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
„Εὔμαι', αἶψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι
κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ·
οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνου, ὁμὴν δ' ἀνεδέγμεθ' ὀϊζύν.
ἀλλὰ μνηστήρων χαλεπῶν ὑποδείδι' ὅμιλον,
τῶν ὕβρις τε, βίη τε, σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει·
καὶ γὰρ νῦν, ὅτε μ' οὗτος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κιόντα
οὔτι κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν,
οὔτε τι Τηλέμαχος τόγ' ἐπήρκεσεν, οὔτε τις ἄλλος.
τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωχθι
μεῖναι, ἐπειγομένην περ, ἐς ἠέλιον καταδύντα·
καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος περὶ νόστιμον ἦμαρ,

546, 7. τῷ — ἀλύξοι. mirabor, si talem tautologiam sibi indulsit vates eloquentissimus. quam fugientes, opinor, librarii codicum A. 2. et 3. et Florentini illius, qui primus omnium excusus est, versum 547. omiserunt. sed eo inducto nescio quid abrupti atque inconcinni habet haec oratio, praeter Homeri consuetudinem. latet aliquid, malimque sane per sarcasmum, qui non abhorret a laetitia Penelopae: *τῷ κε καὶ οὐκ ἀτελὴς κάματος μνηστῆρσι γένοιτο πᾶσι μάλα, quare nec imperfectus fuerit labor*, nec perdita opera, *procis omnibus*. quem jocum haud percipientes librarii, quamvis statim seriis explicatum verbis, depravatam putasse videntur vocem κάματος, eique substituisse e proximo petitam θάνατος. vel potius casu permixtae sunt θ et κ litterae, ut apud Aeschylum Cho. 495, ubi libri: οὐκ ἄρ' ἦν vel οὐ χάριν, sed Pauwius recte: οὖθαρ ἦν. quae menda ut rarior est, ita μ et ν frequentissime confusa deprehenduntur in codicibus.

548. λ', 453 etc.

550. π', 79.

555. dure ad ἓ refertur πεπαθυίῃ. atqui Am. Q.: πεπαθοίης. ἀντὶ τοῦ πέπονθας. Buttmannus: καὶ κήδε', ἅπερ πεπαθοίης, *et aerumnas, quas exantlasti.* id accipiendum arbitror.

559. βοσκήσεις. 228 etc.

563. Sch.: ὁμήν (κ', 41 etc.). τὴν αὐτήν. E: ὅτι τὸ ὁμ. δ' ἀν. ὀϊζὺν ὅμοιόν ἐστι παροιμίᾳ τῇ λεγούσῃ τὴν ἐμὴν κάμνεις νόσον. — ἀνεδέγμεθα, *excepimus*, velut tela (Il. ε', 619), h. e. pertulimus.

565. ο', 328.

566—583. οὗτος. v. 393. — βαλὼν ὀδ. ἔδωκεν. E: ὠδύνησε. Il. ε', 397. — ἐπήρκεσε, *prohibuit.* Il. β', 873.: οὐδέ τί οἱ τόγ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον. — ἐπειγ. περ, *quam-*

ἀσσοτέρω καθίσασα παραὶ πυρί. εἵματα γάρ τοι
λύγρ' ἔχω· οἶσθα καὶ αὐτὸς, ἐπεί σε πρῶθ' ἱκέτευσα."

id Eumaeus renuntiat reginae, quae prudentiam Ulyssis probat.

Ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε.
τὸν δ' ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια·
„Οὐ σύγ' ἄγεις, Εὔμαιε; τί τοῦτ' ἐνόησεν ἀλήτης;
ἦ τινά που δείσας ἐξαίσιον; ἦὲ καὶ ἄλλως
αἰδεῖται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης."
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
„μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἅπερ κ' οἴοιτο καὶ ἄλλος,
ὕβριν ἀλυσκάζειν ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων.
ἀλλά σε μεῖναι ἄνωγεν ἐς ἠέλιον καταδύντα.
καὶ δέ σοι ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ὦ βασίλεια,
οἴην πρὸς ξεῖνον φάσθαι ἔπος, ἠδ' ἐπακοῦσαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
„οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος ὀΐεται, ὅσπερ ἂν εἴη·
οὐ γάρ πού τινες ὧδε καταθνητῶν ἀνθρώπων
ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.

domum redit subulcus.

Ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἀγόρευεν· ὁ δ' ᾤχετο, δῖος ὑφορβὸς,
μνηστήρων ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
ἄγχι σχὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοίατο ἄλλοι·
„Ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι, σύας καὶ κεῖνα φυλάξων,
σὸν καὶ ἐμὸν βίοτον· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
αὐτὸν μέν σε πρῶτα σάω, καὶ φράζεο θυμῷ,
μή τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν,
τοὺς Ζεὺς ἐξολέσειε, πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι."
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
„ἔσσεται οὕτως, ἄττα. σὺ δ' ἔρχεο δειελιήσας,

vis festinantem. — ἀσσοτέρω, ἆσσον. τ', 506. — ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα, *limen* gynaecei *transgressum*, et ad se accedentem. — τί — ἀλήτης; *quomodo id in mentem venit erroni?* — ἐξαίσιον, *praeter modum*, nimis. Sch.: μεγάλως. v. ann. ad Il. ο', 597. — κατὰ δῶμα, *in aedibus* hisce regiis. num eas intrare veretur nimia modestia? — Am. 2: κακός. ἀλυσιτελὴς ἑαυτῷ. αἰδοῖος, ὁ αἰδούμενος. — E: οἴοιτο, νομίζοι. — ἀλυσκάζειν, *vitare*, h. e. vitandam esse. sic Ald. 3. item Barnesii MS.: ἀλυσκάζειν. ἐκφυγεῖν. non est nauci, quod habent alii libri, ἀλυσκάζων, ει et ω confusis, ut apud Aeschylum Eum. 200. — καὶ δέ σοι, καὶ δή σοι, *sane etiam tibi.* — κάλλιον, κρεῖσσον, ἄμεινον, *melius est*, magis conducit.

586—595. ἄφρων, ἀφρόνως. — ὀΐεται, *existimat*, procos metuens. E, incertum qua fide: ὀΐεται. ἀντὶ τοῦ φαίνεται, νομίζεται. hinc Barn. et alii: *non insipiens hospes videtur;* temere quidem. — διεπέφραδε, *dixit.* ξ', 47. — πευθοίατο ἄλλοι. sic A. 3. vulgo: πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι. v. δ', 70. — E: ὅτι ποιμενικὸς λόγος τὸ ὦ φίλ' ἐγὼ — βίοτον. καὶ ὅρα τὸ κεῖνα, τὰ πράγματα δηλαδὴ, οὐ ἑρμηνεία τὸ σὸν — βίοτον. — ὅτι φιλοφρονικὸν τὸ σοὶ — μελόντων (ν', 362 etc.), ἤτοι μελέτωσαν. — σάω, σῶζε. ν', 230.

599—601. ἔσσεται οὕτως, ἄττα. π', 31. — E: δειελιήσας, ἀντὶ τοῦ ἕως δείλης διατρίψας ἐνταῦθα. διὸ περὶ δείελον ἦμαρ (606) ὁ παραγγελθεὶς Εὔμαιος ἄπεισι. τὸ μέντοι εἰπεῖν (ut Am. B. cf. et Sch.) δειελ. ἀντὶ τοῦ βρωματισάμενος τροφὴν δειλινὴν, οὐκ ἀρέσκει τοῖς παλαιοῖς. τὸ πολὺ (fere) γὰρ τρεῖς ἦσαν τροφαὶ,

ἠῶθεν δ' ἰέναι καὶ ἄγειν ἱερήϊα καλά·
αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει."
Ὣς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
βῆ ῥ' ἴμεναι μεθ' ὕας, λίπε δ' ἕρκεά τε, μέγαρόν τε,
πλεῖον δαιτυμόνων. οἱ δ' ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῇ
τέρποντ'· ἤδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε δείελον ἦμαρ.

ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα τε, κατ' Αἰσχύλον. — ἤγουν βαθεῖαν μεσημβρίαν ἰδών. οἱ δὲ ἐπὶ τροφῆς δειλινῆς τὴν λέξιν νοοῦντες προφέρουσι Καλλιμάχου (fragm. 190) τὸ δειελίην (δείελον) αἰτίζουσιν, ἄγουσι δὲ χεῖρας ἀπ' ἔργου, τὴν πρὸς δείλην δηλαδὴ τροφὴν αἰτοῦντες. ἔνθα σκεπτέον, ὡς, εἰ ψεκτέον τὸ ἄλλως εἰς κόρον γαστρίζεσθαι ἀριστῶντά τινα, κ. δορποῦντα, καί που καὶ δειπνοῦντα, πῶς οὐ μάλιστα ψεκτέον τὸ καὶ δειλινὴν τροφὴν προσίεσθαι τά τε ἄλλα, καὶ ὡς ἀεργίας αἴτιον; οὐκοῦν τὴν τοιαύτην τροφὴν ἀποῤῥιπτέον ἐκ τῆς καθ' Ὅμηρον ἱστορίας, ἵνα μὴ νοῆται ὁ π. ἱστορῶν τροφὰς ἑκάστης ἡμέρας λαμβάνεσθαι τέσσαρας· οὕτω δὲ κατά τινας καὶ τὰς τοῦ Αἰσχύλου, εἰπόντος ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἱρεῖσθαι (τρία). οὐδεὶς γὰρ, φασὶ, δείξει, ὡς παρὰ τῷ π. τρεῖς τροφαὶ λαμβάνονται. εἰ δὲ μέμνηται ἀρίστου, κ. δείπνου, κ. δόρπου, ἀλλ' αὐτὰ δύο εἰσὶν, οἷα συνωνυμούντων τοῦ δείπνου κ. τοῦ ἀρίστου, κ. τοῦ αὐτοῦ ποτὲ μὲν ἀρίστου, ποτὲ δὲ δείπνου ὀνομαζομένου. δῆλον δὲ, ὡς οὐκ ἄν τινα θορυβήσῃ ὡς ἐπὶ τρισὶ τροφαῖς τὸ παρὰ Μενελάῳ συμπόσιον (libro 4, 47—61, 216—218), ἐν ᾧ ἰδιάζον τι κεῖται παρὰ τὰ κοινά. δειπνήσαντες γὰρ ὁμιλοῦσιν· εἶτ' ἀπονιψάμενοι πάλιν δειπνοῦσιν, ὡς παρετήρησαν οἱ παλαιοί. ita Berglerus: *tu autem vade post meridiem usque hic commoratus*, Voss.: *Väterchen, also sei's; doch geh' erst gegen den abend.* sed Cl.: *tu vero vade merenda sumta*, Montbel.: *partez, après avoir goûté*, secutus ille Athenaeum 1., p. 11, E. (τῆς δὲ τετάρτης τροφῆς οὕτως Ὅμ. μέμνηται, σὺ δ' ἔρχεο δειελιήσας, ὃ καλοῦσί τινες δειλινὸν, ὅ ἐστι μεταξὺ τοῦ ὑφ' ἡμῶν λεγομένου ἀρίστου κ. δείπνου. verum is sibi haud constat, τὸ δειελ. alio loco, 5, 4., explicans τὸν δειλινὸν διατρίψας χρόνον, quo modo et Schn. fluctuat in lexico gr. h. v. cf. ann. ad ο', 77, Il. β', 381. Montbel.: „Je sais qu'à la rigueur on pourrait supposer qu'il s'agit ici du souper (τὸ δόρπον); mais ce repas, le dernier de tous, ne se prenait qu'après le choucher du soleil, au moment de s'aller coucher, comme cela résulte d'une foule de passages. (v. Il. η', 466—7, ι', 730—4, ψ', 55, Odyss. δ', 429 et 574, ν', 34 etc.) Or ici il ne peut pas être question de ce dernier repas, puisqu'il est dit que le jour déclinait lorsque Eumée quitta le palais: ἐπήλυθε δείελον ἦμαρ (606). C'est même de ce mot δείελον qu' est venu le verbe δειελιήσας, pour exprimer que ce repas se prenait non pas à la fin, mais au déclin du jour. Seulement il est permis de croire que ce *gouter* n'était pas un repas d'habitude. Télémaque ici n'engage Eumée à le prendre que parce que le pasteur va se mettre en route, et qu'il n'arrivera à la bergerie que fort tard." — ἱερήϊα, *victimas*, sues mactandas. — τάδε, *haec*, quae hic agenda sunt. cf. 594.

602. sic A. 2. et 3. et Harl., qui codex adscriptum habet hoc, quod vulgo legitur, sublectum illud, nisi fallor, ω', 408.: ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου. ibi et ipse quidem servus Dolius considit in sella affabre facta, sed domi inter familiares senex, meliusque habitus quam vulgo servi (v. ω', 389, 390.), praesertim foris, ut hic Eumaeus. is vilem sellam coqui sibi sumserat, in qua assideret apud Telemachum, 330, quam sellam vereor ut Hom. dixisset ἐΰξεστον. v. ibi E.

603. Am. Q.: πλησ. — ποτῆτος. αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ. περισσὸς ὁ εἷς ἐκ τῶν β'. scil. delendus est posterior horum versuum, quem, petitum ex ε', 95. vel ξ', 111., librarii appinxere, ut similia similibus illustrare solent.

604. π', 341.

606. E: δείελον ἦμαρ. ἤγουν δείλη· ὡς γὰρ μέσον ἦμαρ ἡ μεσημβρία, οὕτω καὶ δείελον ἦμαρ ἡ δείλη. nota periphrasis, quemadmodum et δούλιον ἦμαρ pro δουλείᾳ, μόρσιμον ἦμαρ pro μόρῳ et similia passim Homerus dixit.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ Σ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΤΗΣ Σ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ.

Ὀδυσσέως καὶ Ἴρου πυγμὴ γίνεται. φαίνεται δὲ καὶ Πηνελόπη τοῖς μνηστῆρσι, καὶ παρ' αὐτῶν δῶρα λαμβάνει. γίνεται δὲ καί τις κοινολογία ἐν τοῖς ἑξῆς Ὀδυσσέως πρὸς Εὐρύμαχον.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Σ.

ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΚΑΙ ΙΡΟΥ ΠΥΓΜΗ.

Advenit Irus, mendicus impudens, qui Ulyssem propria domo expellere conatur, sed male ab eo accipitur.

Ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστυ
πτωχεύεσκ' Ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ,
* ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πινέμεν· οὐδέ οἱ ἦν ἲς,
οὐδὲ βίη, εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὁράασθαι.

Annotationes. Vers. 1—4. E: Ὅτι, καθάπερ ἐν τοῖς πρὸ τούτων Ὀδυσσεὺς, συχνὸν καιρὸν τὰ γυῖα διαπετάσας, ὁπηνίκα ναυαγήσας ἐνήχετο, ἀναγκαῖον ὕστερον ἔγνω ἄμφω γούνατα κάμψαι κ. χεῖρας ἐπ' ἀγαθῷ, ὡς ἐῤῥέθη (ε', 453, 454), οἰκείῳ, οὕτως ἐνταῦθα τὸ ἀνάπαλιν, ἐκ μακροῦ χρόνου ἀγύμναστος τὰς χεῖρας ὢν, τὰ εἰς ῥωμαλεότητα πλάττεται ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ, τείνας αὐτὰς εἰς πυγμαχίαν ἐπ' ἀνδρὶ ἐοικότι ἔχειν πρὸς αὐτὸν ὁμοιότητα, ὃς ἦν ὁ ἐξ Ἰθάκης Ἶρος etc. — Am. 2: πτωχὸς πανδήμιος. ὁ δι' ὅλης τῆς πόλεως ἐπαιτῶν. — E: τὸ μεταπρέπειν (μετέτρεπε) γαστέρι μάργῃ ἀστείως (?) ἐῤῥέθη ἀντὶ τοῦ ἐκπρεπὴς ἦν ἐπὶ γαστριμαργίᾳ, εἴτουν ἀπληστίᾳ. τοῦτο γὰρ ἡ μάργη γαστὴρ (cf. 53), διαλελυμένως ῥηθεῖσα ὁμοίως τῷ πόλις ἄκρη (Il. χ', 383) κ. τοῖς ὁμοίοις. ὅθεν καὶ ἐπιφέρει διασαφητικῶς τὸ ἀζηχὲς φαγέμεν, — Ap.: ἀζηχές. ἀδιεχὲς, (mendose MS.: ἀδιηκὲς, ε et η, itemque κ et χ, litteris confusis, ut alias. E: ἀζηχὲς δὲ τὸ ἀδιεχθὲς, εἴτουν συνεχές. ibi quoque scribendum est ἀδιεχές.) ἀδιάλειπτον· ἀζηχὲς μεμακυῖαι, ἀκούουσαι (sic) ὄπα ἀρνῶν (Il. δ', 435). καί· ἀζηχὲς φαγέμεν κ. π. — E: ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ μὲν φαγεῖν ἀζηχὲς οὐ πάνυ πολλοὺς, τὸ δὲ ἀζηχὲς πιεῖν μυρίους ἀπώλεσεν, ὧν εἷς καὶ ὁ μέγας Ἀλέξανδρος, ὃς Μακεδόνι συμπίνων, τῷ Πρωτέᾳ, εἶτα ποτήριον λαβὼν δίχουν, — ἔσπασε μὲν γενναίως, οὐ μὴν δὲ ὑπήνεγκεν, ἀλλ' ἀπεκλίθη ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον, ἀφεὶς τῶν χειρῶν τὸ ποτήριον· καὶ ἐκ τούτου, φασὶ, νοσήσας ἀπέθανεν. ἄριστα οὖν τοῦτό γε φρονοῦσιν Ἰνδοὶ, παρ' οἷς, ὡς ἱστορεῖ Κτησίας, οὐκ ἔστι τῷ βασιλεῖ μεθυσθῆναι. παρὰ δέ γε Πέρσαις, ὥς φησι Δοῦρις, ἐφίεται τῷ βασιλεῖ μεθύσκεσθαι ἡμέρᾳ μιᾷ, ἐν ᾗ τῷ Μίθρᾳ ἔθυον, ὅτε καὶ τὸ Περσικὸν ὠρχεῖτο etc. πινέμεν MS. Thom. Bentleji et Etym. M. v. Ἀρναῖος: quod

*Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε (τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ
ἐκ γενετῆς)· Ἶρον δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες,
οὕνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιών, ὅτε πού τις ἀνώγοι.
ὅς ῥ' ἐλθὼν Ὀδυσῆα διώκετο οἷο δόμοιο,
καί μιν νεικείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Εἶκε, γέρον, προθύρου, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἕλκῃ!
οὐκ ἀΐεις, ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες,
ἑλκέμεναι δὲ κέλονται; ἐγὼ δ' αἰσχύνομαι ἔμπης.
ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ χερσὶ γένηται.“
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„δαιμόνι', οὔτε τί σε ῥέζω κακόν, οὔτ' ἀγορεύω,
οὔτε τινὰ φθονέω δόμεναι, καὶ πόλλ' ἀνελόντα.
οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται, οὐδέ τί σε χρὴ
ἀλλοτρίων φθονέειν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης,

etiam π', 143. posuit Barn., nec male, cum prior τοῦ πίνειν semper producatur, non item τοῦ πιεῖν seu πιέμεν: v. ο', 377. magis divertit Ald. 3., in qua legitur φαγέμεν ἠδὲ πιέμεν. sane genuinum puto hoc: — φαγ., ἰδὲ πινέμεν. καὶ ab explicatore profectum est; vel metro nescio quis inepte metuens ita scripsit, ut π', 143. — E: ἲς δὲ διαφέρει βίας, ὅτι αὐτὴ μὲν ἐπὶ νεύρων κυριολεκτεῖται, ἡ βία δὲ ἐπὶ ἰσχύος, ἢ ῥώμης.

5. πότνια μήτηρ. vereor, ut abjecti hominis mater apte vocetur πότνια. e ζ', 30. aliisque locis consimilibus, quorum affatim est apud poëtam, id adscripsisse arbitror librarios, cum praesertim A, 3. habeat δειλὴ μήτηρ pro δούλη, et Etym. l. c. hoc, quod merito placuit Buttmanno, estque receptum a Knightio: τὸ γὰρ θέτο οἵ ποτε μήτηρ.

6—9. E: Ἶρος δὲ κατὰ τὸν ποιητὴν παρὰ τὸ εἴρω (sive ἴρω), τὸ λέγω κ. ἀπαγγέλλω, ὅθεν καὶ ἡ Ἶρις, κ. ὁ Ἑρμῆς. (?) — Harl.: ἐκ γενετῆς (ω', 535). ἐκ γενεῆς (ita A. 2. et Alter.), διχῶς. — E.: διώκετο οἷο δόμοιο, ἀντὶ τοῦ ἐδίωκεν ἐκ τοῦ ἰδίου οἴκου. ἐνεργητικὴν γὰρ σημασίαν ἔχει νῦν τὸ ἐδιώκετο. ἰστέον δὲ καί, ὅτι τὸ τοῦ Ἴρου ὄνομα φέρεται μέχρι καὶ νῦν παρὰ τοῖς ὕπερθεν Σινώπης, οἳ τὸν λίαν πτωχὸν ὑποβαρβαρίζοντες (?) πτωχὸν ἄϊρον (72) λέγουσιν. — καί μιν — προσηύδα. de duplici accusativo v. Matth. §. 410, b., 169, π', 460, ρ', 495 etc. — νεικείων, ἐρίζων. Il. β', 243 etc. v. E ad verba ἔρις — γένηται 13.

10—13. εἶκε, γ., προθύρου. Il. ε', 348.: εἶκε, Διὸς θύγατερ, πολέμου καὶ δηϊοτῆτος. — οὐκ ἀΐεις, non sentis? Ap. v. ἐπιλλίζουσι: οὐχ ὁρᾷς, quae est interpretatio. v. ann. ad Il. κ', 160. ceterum Sophista: ἐπιλλίζειν ἐστὶ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπικατακλᾷν. (distorquere. Horat. Sat. 1, 9, 64.: *nutans*, Distorquens oculos, *ut me eriperet.*) Am. 2: ἐπιλλ. διανεύουσι τοῖς ὀφθαλμοῖς. ἴλλοι γὰρ οἱ ὀφθαλμοί, (?) ἀπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι· ὅθεν τὸ δενδίλλων (Il. ι', 180). recte E: — ἰλλὸς (v. Schn. vv. ἰλλός, ἴλλω.) ὁ στραβός. idem: ὅμοιον δέ τι καὶ τὸ δενδίλλειν πρὸς τὸ ἐπιλλίζειν. (?) οἱ μέντοι ὕστερον ἐπὶ βασκανίας τὸ ἐπιλλίζειν φασί. δῆλον δ', ὅτι ἐκ τοῦ εἰρημένου ἰλλοῦ ἔχουσιν ἀφορμὴν καὶ ἰλλάδες αἱ ἐν Ἰλιάδι (ν', 572) τοῦ ἐτυμολογεῖσθαι etc. — ἔμπης, ὅμως. ε', 205 etc. quamvis incitantibus procis, verecundatur *tamen*. — ἄνα, ἀνάστηθι. Il. ζ', 331 etc. — E: τὸ ἔρις — γένηται δηλοῖ, ὡς τὸ παρὸν ἔρις ἐστὶν ἐν λόγοις. διὸ καὶ ὁ π. ἔφη, καί μιν νεικείων προσηύδα, ὡς ταυτὸν ὂν νεικεῖν κ. ἐρίζειν, εἰ καὶ τὸ μέν ἐστιν ἐν τῷ προσαυδᾶν, τὸ δὲ ἕτερον ἐν χερσίν.

14. ϑ', 165 etc.

15—21. δαιμόνιε. v. 406, κ', 472 etc. — καὶ πολλά, καίπερ π. — ἀνελόντα, *tollentem*, ut tibi det. — Am. 2 et Sch.: οὐδὸς — χείσεται. χωρήσει· ἔνθεν καὶ χειά (Il. χ', 93, 95) ἡ κατάδυσις τῶν ὄφεων. E: ἰστέον δέ, ὅτι τὸ χείσεται δηλοῖ μὲν τὸ χωρήσει, γράφεται δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς κοινότερον διὰ διφθόγγου, (non χήσεται. v. Matth. §. 254.) ὡς ἀπὸ τοῦ χῶ, χείω etc. — Am. 2: ἀλλ' φθονέειν. οὕτως ἡ σύνταξις· οὐ χρή σε φθονεῖν μοι τῶν ἀλλοτρίων. μέλλουσι δὲ οἱ θεοὶ εὐδαιμονίαν ἡμῖν παρέχειν· ἄδηλον

ὥσπερ ἐγών, ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.
χερσὶ δὲ μήτι λίην προκαλίζεο, μή με χολώσῃς,
μή σε, γέρων περ ἐών, στῆθος καὶ χείλεα φύρσω
αἵματος! ἡσυχίη δ' ἂν ἐμοὶ καὶ μᾶλλον ἔτ' εἴη
αὔριον· οὐ μὲν γάρ τί σ' ὑποστρέψεσθαι οἴω
δεύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.“
Τὸν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἶρος ἀλήτης·
„ὢ πόποι, ὡς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει,
γρηῒ καμινοῖ ἶσος! ὃν ἂν κακὰ μητισαίμην,
κόπτων ἀμφοτέρῃσι, χαμαὶ δέ κε πάντας ὀδόντας
γναθμῶν ἐξελάσαιμι, συὸς ὣς ληϊβοτείρης.
ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἵδε
μαρναμένους! πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;“

gliscente jurgio proci, delectationis causa, luctari illos jubent, praemio proposito.

Ὣς οἱ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων,
οὐδοῦ ἔπι ξεστοῦ, πανθυμαδὸν ὀκριόωντο.
τοῖϊν δὲ ξυνέηχ' ἱερὸν μένος Ἀντινόοιο,
ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεε μνηστήρεσσιν·
„Ὦ φίλοι, οὐ μέν πώ τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη,
οἵην τερπωλὴν θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα·
ὁ ξεῖνός τε καὶ Ἶρος ἐρίζετον ἀλλήλοιϊν

γὰρ τὸ τῆς τύχης ῥεῦμα. — *μέλλουσιν ὀπάζειν*, *dant*, vel *solent dare*; Voss.: *wohlstand ist gab' unsterblicher götter.* v. Schn. v. μέλλω. — *προκαλίζεο*, *provoca*. θ', 228, Il. γ', 19 etc. — *μή σε — αἵματος*. asyndeton epexegeticum, quod convenit irato. similiter Il. ο', 31.: τῶν σ' αὖτις μνήσω, ἵν' ἀπολλήξῃς ἀπατάων, Ὄφρα ἴδῃ etc. — *φύρσω αἵματος* dixit ut λελουμένος ὠκεανοῖο pro ὠκεανῷ Il. ε', 6, ubi v. ann. E: — ἔστι δὲ *φύρσαι* τὸ μολῦναι κ. συγχέαι. ὅθεν καὶ φύρδην συγκεῖσθαί τινα λέγονται. —

26—30. *μολοβρός*. ρ', 219. — E: *ἐπιτροχάδην*. (Il. γ', 213.) σπουδαίως κ. κατ' ἐπιδρομήν· τοῦτο δὲ διὰ τὸ κομματικὸν τῶν ἐννοιῶν (propter concisas sententias) τοῦ κατὰ τὸν Ὀδυσσέα λόγου. ἐν γὰρ στίχοις δέκα ἔννοιαι κεῖνται ὑπὲρ τὰς δέκα. θυμὸν γοῦν πλαγίως ὀνειδίζει τῷ Ὀδυσσεῖ, ὡς οἷα δι' ὀργὴν λαλοῦντι κομματικῶς. τὸ δὲ *γρηῒ καμινοῖ ἶσος* οἱ μὲν κατὰ τὸ πολύλαλον φασὶν, ὡς ἐν ῥητορικῷ δηλοῦται λεξικῷ· ἕτεροι δὲ τὸ μὲν *γρηῒ* διὰ τὸ ῥυσὸν τοῦ προσώπου εἶπον, τὸ δὲ *καμ.* διὰ τὸ ἐπιφαινόμενον μέλαν, ὡς οἷον ἔκ τινος ἀσβόλης. Ἀρίσταρχος δὲ κ. Ἡρωδιανὸς *καμινώ* φασι τὴν καμινεύτριαν, ἤτοι φρύττουσαν κριθὰς πρὸς εὐχερεστέραν ἀλευροποιΐαν etc. Voss.: *recht wie ein heizerweib.* Cl.: *vetulae camino assuetae similis.* — *ὃν — μητισαίμην*, *cui mala moliar* seu *faciam*. v. ι', 262. — *ἀμφοτ.* ρ', 356. — Am. B.: *συὸς ὣς ληϊβ.* ὡς χοίρου λήϊον βοσκομένου. εἴπου γὰρ εὑρίσκετο εἰς ἀλλότριον χωρίον (h. e. ἐν ἀλλοτρίῳ χωρίῳ) χοῖρος, τοῦτο ἔπασχεν ὑπὸ τῶν δεσποτῶν τοῦ χωρίου κατασχόμενος. (perperam liber: κ—μένη.) οὗτος δὲ ὁ νόμος παρὰ Κυπρίοις. — *ἐπιγνώωσι*, *cognoscant*, judicent. parum est, quod ait Sch.: ἀντὶ τοῦ θεάσωνται. v. ω', 217.

32—34. *οὐδοῦ ἔ. ξεστοῦ*. χ', 72. cf. θ', 6, Il. ζ, 243. — Am. 2 et Harl.: *πανθ. ὀκριόωντο.* μετὰ παντὸς θυμοῦ ἐτραχύνοντο, ἠγριαίνοντο. καὶ *λίθον ὀκριόεντά* φησι (hoc omisit Harl.) τὸν τραχὺν, καὶ οἷον ἄκρα ἔχοντα, καὶ (scrib. ὡς) ἀκριόεντα. cf. ann. ad Il. μ', 380. — *ξυνέηκε*, *animadvertit*. Il. β', 182 etc. — *ἱερὸν*, *sacrum*, ut regis. cf. η', 167, inferius 60 etc.

36—39. *τοιοῦτον, οἵην τερπωλὴν* — pro τοιοῦτόν τι τερπνὸν, οἷον etc. codd. prava interpunctione: — ἐτύχθη· οἵην etc. — *ἐτύχθη*, *accidit*.

χερσὶ μαχήσασθαι. ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ὦκα!“
῝Ως ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀνήϊξαν γελόωντες,
ἀμφὶ δ᾽ ἄρα πτωχοὺς κακοείμονας ἠγερέθοντο.
τοῖσιν δ᾽ Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
„Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω!
* γαστέρες αἵδ᾽ αἰγῶν κέατ᾽ ἐν πυρὶ, τὰς δ᾽ ἐπὶ δόρπῳ
κατθέμεθα, κνίσσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες·
ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
τάων ἥν κ᾽ ἐθέλῃσιν ἀναστὰς αὐτὸς ἑλέσθω.
αἰεὶ δ᾽ αὖθ᾽ ἡμῖν μεταδαίσεται, οὐδέ τιν᾽ ἄλλον
πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἐάσομεν αἰτήσοντα.“
῝Ως ἔφατ᾽ Ἀντίνοος, τοῖσιν δ᾽ ἐπιήνδανε μῦθος.

Ulyssi oranti Telemachus securitatem certaminis promittit.

τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„Ὦ φίλοι, οὔπως ἔστι νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
ἄνδρα γέροντα, δύῃ ἀρημένον· ἀλλά με γαστὴρ
ὀτρύνει κακοεργὸς, ἵνα πληγῇσι δαμείω.
ἀλλ᾽ ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
μήτις ἐπ᾽ Ἴρῳ ἦρα φέρων ἐμὲ χειρὶ βαρείῃ
πλήξῃ ἀτασθάλλων, τούτῳ δέ με ἶφι δαμάσσῃ.“

γ', 255 etc. — *ξυνελάσσομεν*, ξυνελάσσωμεν.

41—43. *κακοείμονας*, *male vestitos.* similia sunt ἀνείμων γ', 348, εὐείμων ap. Aeschylum Pers. 158., μελανείμων. — *γαστέρες*, *ventriculi*, germ. *Magenwürste.* Aristoph. Nub. 403.: ὤπτων γαστέρα τοῖς ξυγγενέσιν, ubi v. interpp. cf. 117, υ', 25—27. Sch.: τὰς φύσκας (pessime libri: φυσικάς.) λέγει. — E: τὰς γαστέρας φύσκας τινὲς τῶν παλαιῶν ἡρμήνευσαν. ἁπλοϊκὸν δὲ κ. ἀγροτικὸν τὸ εἰς δόρπον τοιαύτας φυλάσσειν etc. — *κέατ᾽*, κέαται, κείαται, κεῖνται. Il. λ', 658 etc. margo codicis Harl.: κέαται πυρί. — Am. 2: οἰκεῖον τὸ ἆθλον τοῖς διὰ γαστέρα ἁμιλλωμένοις. *ἐν πυρὶ* δὲ ἀντὶ τοῦ παρὰ πυρί. (imo *in igne*, h. e. in lebete, igni imposito. Il. φ', 362.: ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ, Κνίσσην μελδόμενος ἁπαλοτρεφέος σιάλοιο. paulo aliter Voss.: *hier ja sind geissmagen gelegt auf glühende kohlen.*) οὕτως Ἀρίσταρχος. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης· ἐν πυρὶ, ἐν τῷ καταφωτιζομένῳ τόπῳ, (?) ὡς ἐν Ἰλιάδι (ι', 206), *αὐτὰρ ὅγε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ.* — *τὰς δ᾽*, ἅς δή. male Barn.: τάσδ᾽. — *ἐπὶ δόρπῳ*, *in coenam.*

46. Il. γ', 71, 92.

48—57. *αἰεὶ δ᾽ αὖθ᾽ ἡμῖν μετ.*, ut ὡς ἔφαθ᾽, ἡμῖν δ᾽ αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ, quod et item dicere poterat ἡμῖν δ᾽ αὖ, ἡμῖν δὲ, ἡμῖν αὖ. cf. δ', 211, ε', 221, λ', 337 etc. — *μεταδαίσεται.* Il. χ', 498, ψ', 207. — *δολοφρονέων.* κ', 339, Il. γ', 405 etc. — E: *δύῃ ἀρ.* ἤγουν βεβλαμένον τῇ κακοπαθείᾳ. τοιοῦτον γὰρ ἡ *δύη*, γινομένη κατὰ Πλούταρχον ἀπὸ τοῦ δύο ἀριθμοῦ, (?) ἐπεὶ δυάζει πως τὴν στοιχειακὴν καθ᾽ ὑγείαν ἑνότητα τὸ κακοπαθὲς, κ. διαλύει τὴν ἕνωσιν διὰ τῆς φθορᾶς· ἄλλως δὲ κοινῶς παρὰ τὸ δύω ῥῆμα, ἐξ οὗ καὶ ἡ ὀδύνη, (?) δύη τις οὖσα φύσει καὶ αὐτὴ κατὰ τὸ ἀπλεόναστον, εἰ καὶ ἄλλως ἐκ τοῦ δύω κατὰ πλεονασμὸν γίνεται δύνη (?) καὶ ὀδύνη, ἡ κατὰ βάθος δύνουσα. falli videtur Plutarchus, nec aliud esse δύη quam δύσις sensu figurato. v. Schn. h. v. aliam notationis viam ingressus Blomfieldius glossario Promethei vincti, ad 186.: „Accurate,“ inquit, „Hesychius: δύη· δυστυχία, ἢ ἔνδεια. est enim sensu primario *necessitas*, a δέω *egeo*, vel ab antiquo δεύω. Etym. prave ducit a δέω *ligo.*“ ceterum cf. 81, ζ', 2, ξ', 215, ψ', 283 etc. — *γαστὴρ ὀ. κακοεργός.* cf. 2, η', 216 etc. — *δαμείω*, *domer, castiger.* cf. 57. δ', 244. — *καρτερὸν ὅρκον.* δ', 253 etc. — *ἦρα φέρων.* γ', 164. — *βαρείῃ*, παχείῃ, ἰσχυρᾷ. Il. α', 89, γ', 376 etc. — Am. 2: *ἀτασθάλλων* (τ', 88). ἐνυβρίζων με ὑ-

"Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευεν.
[αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,]
τοῖς δ' αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
„Ξεῖν', εἴ σ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
τοῦτον ἀλέξασθαι, τῶν δ' ἄλλων μήτιν' Ἀχαιῶν
δείδιθ', ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχήσεται, ὅς κέ σε θείνῃ.
ξεινοδόκος μὲν ἐγών· ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆες,
Ἀντίνοός τε, καὶ Εὐρύμαχος, πεπνυμένω ἄμφω."

Ulyssis se accingentis fortitudinem, ope Minervae auctam, admirantur proci, Iro malum praesagiente.

"Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ζώσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μήδεα, φαῖνε δὲ μηροὺς

περηφάνως, ἢ ἀδικῶν με. — ἶφι. λ', 283, Il. α', 151 etc. —

58. ο', 436. Am. B. et Harl.: ἐπώμνυον. ἐπώμνυον, οὐκ ἀπώμνυον. A. 1.: γρ. ἐπώμνυον. sic etiam A. 1. et 3. et Ald. 3. v. ann. ad β', 377.

59. legitur hic versus in A. 2. et 3.; non item apud E, ut Cl. affirmavit, nec magis haec ostendunt ceteri, qui innotuere, codd. cum scripti, tum excusi, in quibus Ald. 3., Bergleri, et alii. qui versus cum habeatur β', 378, κ', 346, μ', 304, ο', 438 (cf. Il. ξ', 280), videntur hic quoque, ut saepe, ab aliis similia similibus adscripta esse, ab aliis autem omissa, tanquam supervacanea.

60—65. ἱερὴ ἲς Τηλ. v. 34. — κραδίη κ. θ. ἀγήνωρ. δ', 548, Il. κ', 220 etc. ἀγήνωρ, ἀνδρεῖος. v. Il. β', 276. — E: ἀλέξασθαι (Il. ν', 475 etc.), ἀποσοβῆσαι. (τῶν δὲ, τῶν δή.) θείνῃ (ι', 459 etc.), τύπτῃ. — ξεινοδόκος. θ', 210, ο', 55 etc. — ἐπὶ δ' αἰνεῖτον, *comprobantque*. tmesis pro ἐπαινεῖτον. „Knight supprime ces 2 vers (64. et 65.). Il pense que les mots ξενοδόκος μὲν ἐγὼν, ayant été mis en marge, seront devenus l'occasion de l'interpolation. Il ajoute que certainement le poète n' aurait pas donné l'épithète de πεπνυμένος au violent Antinoüs. Ces raisons ne sont pas suffisantes. La première est purement gratuite; *la seconde suppose aux épithètes homériques une importance que peut-être elles n' ont pas.* (vere hoc dixit vir doctissimus. alioqui Hom. non ἰφθίμην appellasset Antiphatae, Laestrygonum regis, filiam, et ipsum, monstrum hominis, κλυτὸν, κ', 106, 114, procos ἀγαυοὺς, ἀγήνορας, ἀντιθέους ξ', 18 etc. cf. ann. ad Il. α', 4.) D'ailleurs, pour justifier cette épithète, on peut dire avec Eusthate que Télémaque l'adresse ici aux 2 chefs des prétendants pour se concilier leur bienveillance." *Montbel.*

67—71. „ζώσατο μὲν ῥάκεσιν. videtur Ulysses pannis se accinxisse, quod cingulo careret; Euryalus certe, pugnorum certamen initurus, cingulo utitur Iliad. ψ', 683. Dionysius Hal. Antiqu. Rom. lib. 7.: ὁ δὲ πρῶτος ἐπιχειρήσας ἀποδυθῆναι τὸ σῶμα, καὶ γυμνὸς Ὀλυμπιάσι δραμὼν, ἐπὶ τῆς πεντεκαιδεκάτης Ὀλυμπιάδος (ann. ante Chr. nat. 720—716.), Ἄκανθος ὁ Λακεδαιμόνιος ἦν. τὰ δὲ πρὸ τούτων δι' αἰσχύνης εἶχον ἅπαντες Ἕλληνες ὅλα γυμνὰ φαίνειν ἐν ταῖς ἀγωνίαις τὰ σώματα, ὡς Ὅμηρος τεκμηριοῖ, μαρτύρων ἀξιοπιστότερός τε καὶ ἀρχαιότατος ὢν, ζωννυμένους τοὺς ἥρωας ποιῶν. τὴν γοῦν Αἴαντος κ. Ὀδυσσέως πάλην ἐπὶ τῇ Πατρόκλου ταφῇ γινομένην, ἀφηγούμενος, φησί (Il. ψ', 710): τὼ δὲ ζωσαμένω βήτην (sic) ἐς μέσσον ἀγῶνα. καὶ ἔτι σαφέστερον ἐν Ὀδυσσείᾳ τοῦτο ποιεῖ φανερὸν ἐπὶ τῆς Ἴρου κ. Ὀδυσσέως πυγμῆς ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν· — αὐτὰρ Ὀδ. ζώσατο —. τὸν δὲ πτωχὸν οὐκέτι βουλόμενον μάχεσθαι, ἀλλ' ἀποδειλιῶντα, εἰσάγων τάδε εἴρηκεν· — ἀλλὰ καὶ ὣς μνηστῆρες ἄγον, ζώσαντες ἀνάγκῃ, Δειδιότα. τοῦτο δὴ τὸ ἔθος ἀρχαῖον ἐν τοῖς Ἕλλησιν ὂν οἱ φυλάττοντες μέχρι τοῦδε Ῥωμαῖοι δῆλοί εἰσιν οὐ προσμαθόντες παρ' ἡμῶν ὕστερον, ἀλλ' οὐδὲ μεταθέμενοι σὺν χρόνῳ, καθάπερ ἡμεῖς." *E Cl.* Feith. 4, 6, 6., iisdem laudatis locis Homeri et Dionysii, e Thucydide 1, 6. narrat, Lacedaemonios primum corpora nudasse, cum antea athletae subligacula haberent circum verenda; barbarosque nonnullos, inprimis Asianos, adhuc cin-

καλούς τε, μεγάλους τε, φάνεν δέ οἱ εὐρέες ὦμοι,
στήθεά τε, στιβαροί τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν.
μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο·
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
„Ἦ τάχα Ἶρος ἄϊρος ἐπίσπαστον κακὸν ἕξει,
οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει!“
Ὣς ἄρ' ἔφαν· Ἴρῳ δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμός.
ἀλλὰ καὶ ὣς δρηστῆρες ἄγον, ζώσαντες ἀνάγκῃ,
δειδιότα· σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσιν.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·

quem dure increpat Antinous.

„Νῦν μὲν μήτ' εἴης, βουγάϊε, μήτε γένοιο,
εἰ δὴ τοῦτόν γε τρομέεις καὶ δείδιας αἰνῶς,
ἄνδρα γέροντα, δύῃ ἀρημένον, ἥ μιν ἱκάνει.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
* αἴ κέν σ' οὗτος νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
πέμψω σ' ἤπειρόνδε, βαλὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ,
εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,

ctos concertare, more Romanorum. cf. Stöberi Animadv. in Feith. p. 75. — φάνεν, ἐφάνησαν. Am. 2: μέλε' ἤλδανε. ψιλῶς, ἀπὸ τοῦ ἀλδαίνω. καὶ Αἰολεῖς ἄλματα καλοῦσι τοὺς κλάδους, οἷον ἀλδήματα κ. αὐξήματα. Il. ψ', 599.: ληΐου ἀλδήσκοντος. ibi Sch.: αὐξομένου. Aeschylus Theb. 11.: τὸν ἔξηβον χρόνῳ, Βλάστημον ἀλδαίνοντα σώματος πολύν. cf. Schn. v. ἀλδαίνω. „Porphyr. Quaest. Hom. 10.: μέλε' ἤλδανε. ἤτοι εὐτραφῆ καὶ λιπαρὰ ἐποίει, εὐρύνουσα τὰ μέλη.“ *Cl.* — ἀγάσαντο, *admirati sunt*. α', 389 etc.

73—78. Ἶρος ἄϊρος. hoc E intelligit Ἶρον κακόϊρον, quemadmodum κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστὴν dixit τ', 260, et Sophocles Phil. 807. ὕπνον ἄϋπνον. ἢ καὶ ἄλλως ἄϊρος, inquit, ὁ μηκέτι ἐσόμενος Ἶρος, ἀλλὰ τεθνηξόμενος. imo Ἶρος ἄϊρος est Ἶρος ὁ μὴ ὢν Ἶρος, *Irus non Irus*, ut Berglerus reddidit, h. e. *nullus* seu *perditus*, quemadmodum Comici latini *nullos* dicunt infelices et velut mortuos. sic Aeschylus Pers. 634. dixit νᾶες ἄναες, ubi Schol.: αἱ μηκέτι νῆες· ἀπώλοντο γάρ. minus ἐμφατικῶς Cl.: *Irus, miser Irus*, Voss.: *Iros, der arme Iros.* Montbel.: „*Irus anéanti.* Il n'est pas possible de traduire en français le mot Ἄϊρος, c'est-à-dire le privatif joint à un nom propre.“ — Am. B.: ἐπίσπαστον (ω', 462). αὐθαίρετον, ὃ αὐτὸς ἑαυτῷ ἐπεσπάσατο. — ἐπιγουνίδα. ρ', 225. — δρηστῆρες. v. ann. ad κ', 349. — ἐνένιπεν A. 4. et Ald. 3. vulgo: ἐνένιπτεν. v. π', 417. et cf. inferius 326.

79—81. νῦν — γένοιο. Cl.: *nunc quidem neque sis, jactator, neque natus fueris.* Voss.: *dass du vernichtet doch wärst, grosspralender, und ungeboren!* synonyma, certe synonymis similia, sunt verba εἴης et γένοιο, qualia cumulare solent irati. de voce βουγάϊε v. Il. ν', 824. — ἥ μιν ἱκάνει, *quae accedit ad illum*, quae illum corripit. β', 41.: μάλιστα δ' ἔμ' ἄλγος ἱκάνει. cf. ε', 289, Il. α', 29 etc.

82. β', 187.

83. numeri tardiores in re alacri. E: αἴ κέν σε οὗτος. ponamus hoc: αἴ κε σὲ οὗτος, σὲ, *te*, juvenem et robustum; vel, quod malim: αἴ κε σὲ νικήσῃ οὗτος, κρ. τε γ. vulgarem ordinem verborum sectati esse videntur librarii. pronomine ὀρθοτονουμένῳ σὲ ipsa sententia erigitur.

84—87. ἤπειρόνδε, *in continentem*, ut δώδεκ' ἐν ἠπείρῳ ἀγέλαι ξ', 100. Epirum dici putant interpp., quos Montbelius castigans dubitare se ait, an Homeri aevo nomen Epiri tributum fuerit isti tractui terrae continentis, qui e regione Ithacae et insularum circumjacentium situs est. cf. ann. ad η', 8. — *Echetum* alii Epiri, alii Siciliae, regem fuisse tradunt. Sch.: Ἔχετος βασιλεὺς

ὅς κ' ἀπὸ ῥῖνα τάμησι καὶ οὔατα νηλέϊ χαλκῷ,
μήδεά τ' ἐξερύσας δώῃ κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι."

ἦν τῆς Ἠπείρου, Εὐχήνορος παῖς, ὠμὸς κ. ἀπότομος, ὅς καὶ τὴν θυγατέρα Μετώπην ἢ Ἄμφισσαν, ὑπὸ Αἰχμοδίκου (sic E quoque, non Αἰχμοδίκου, ut Am. Q.) φθαρεῖσαν, πηρώσας ἠνάγκαζε σιδηρᾶς ἀλεῖν κριθὰς, λέγων τότε ἀποδώσειν τὰς ὄψεις, ὅτε ἀλέσει τὰς κριθάς· τὸν δὲ Αἰχμόδικον ἐπὶ ἑστίασιν καλέσας ἠκρωτηρίασε, καὶ τὰ αἰδοῖα αὐτοῦ ἀπέκοψεν. ὕστερον μέντοι μανεὶς, κ. τῶν ἰδίων ἐμφορηθεὶς σαρκῶν, ἀπέσβη. Am. Q.: Ἔχετος ἦν μὲν υἱὸς Βουχέτου, ἀφ' οὗ καὶ ἐν Σικελίᾳ πόλις Βούχετος καλεῖται. (malim Βούχετα, ut apud Etym. et Demosthenem, vel quisquis ille est, qui scripsit orationem de Haloneso. assentior enim Buttmanno, Epir urbem Βούχετα seu Βουχέτιον, quae m vocatur Βουχαίτιον ap. Strabonem 7, ., p. 119. ed. Tauchn., vol. 2., intelligendam esse existimanti. saepe α et ος confusa.) Σικελῶν δὲ τύραννος λέγεται. (fieri potest, ut ita existimaverint propter υ', 381—383.) τοῦτον τοὺς μὲν ἐγχωρίους κατὰ πάντα τρόπον σίνεσθαι, τοὺς δὲ ξένους ἀναιρεῖν λωβώμενον. τοσαύτην δὲ κακίαν ἔχειν, ὡς καὶ τοὺς μακρὰν οἰκοῦντας, ὅτε θέλοιεν σφόδρα τινὰ τιμωρῆσαι, κ. ξένῳ περιβαλεῖν θανάτῳ, ἐκπέμπειν αὐτῷ· πολλὰς γὰρ μηχανὰς ἐξευρεῖν τοῦτον αἰκίας. ὅθεν τὸν λαὸν οὐχ ὑπομένειν τὴν πικρὰν ταύτην τυραννίδα, λίθοις δὲ αὐτὸν ἀνελεῖν. ἡ ἱστορία παρὰ Μνασέᾳ κ. Μαρσύᾳ. (horum scriptorum notior altero est Mnaseas, qui aevo sequiore edidit libros de Europa et Asia, Periplum, alia; de quo Valcken. Animadv. ad Ammon. 3, 1, pag. 168, item ad Schol. Phoen. 652, Heyn. Obss. ad Apollod. p. 262. etc. Marsyae scriptores duo memorantur, quorum junior Macedonum historias scripsit. v. Voss. de Histor. gr. p. 43., Plin. H. N. 37, 2. sub finem, Schol. Eurip. Hipp. 666 etc. leguntur haec etiam apud Pseudodidymum; non item sequentia, quae nescio quis alius subjecit verbis Scholiastae Am. Q.) — Οὗτος Ἠπείρου βασιλεὺς, Εὐχήνορος κ. Φληγυίας (E: Φλογέας) υἱὸς, ὅς τὴν θυγατέρα Μετώπην ἢ Ἄμφισσαν, ὑπὸ Αἰχμοδόκου (sic) φθαρεῖσαν, πηρώσας ἠνάγκασεν ἀλεῖν κριθὰς σιδηρᾶς, τότε φήσας ἀποδώσειν αὐτῇ τὰς ὄψεις, ὅταν ἀλήσῃ τὰς κριθάς. τὸν δὲ Αἰχμοδόκον ὡς ἐπὶ ἑστίαν καλέσας ἠκρωτηρίασε, καὶ εἰς ὠμότητα τραπεὶς μισθὸν ἐλάμβανεν ὑπὲρ τοῦ ἀκρωτηριάζειν τοὺς ἐπὶ τούτῳ πεμπομένους αὐτῷ ξένους. ὕστερον μέντοι μανεὶς ἐνεφορήθη τῶν ἰδίων σαρκῶν. τινὲς δέ φασιν, ὅτι ἐπ' αὐτοῦ Ὁμήρου (aequalis Homero) ἦν ὁ Ἔχετος· ἐπειδὴ δὲ ἐπλημμέλησεν εἰς αὐτὸν, ἐμνήσθη αὐτοῦ ὡσανεὶ παλαιοῦ τινος ἀδίκου. E, postquam hanc famam sive fabulam et ipse retulit: ὃ καὶ ἐπὶ Θερσίτῃ ποιῆσαι λέγεται, inquit, κακῶς ἐπιτροπεύσαντι τῶν αὐτοῦ. ὥνπερ ἀνάπαλιν πεποίηκεν ἐπὶ Τυχίου, κ. Φημίου, κ. Μέντου, κ. Μέντορος· αὐτῶν γὰρ εὖ πεποιηκότων αὐτὸν ἐπ' ἀγαθοῖς μέμνηται, εἰς παλαιότητα χρόνου ἡρωϊκοῦ ἀνάγων αὐτούς. v. ann. ad α', 154. idem de appellatione *regis* (βασιλῆα), cum tyrannus fuerit Echetus: ὅρα δὲ καὶ, ὅτι τὸν Ἔχετον δέον τύραννον εἰπεῖν, ὁ δὲ βασιλέα εἶπεν. ἠγνοεῖτο γὰρ ἐπὶ Ὁμήρου ἡ τύραννος λέξις, ἢ καὶ ὕστερον εὑρεθεῖσα ἐπ' ἀγαθῷ ἐλέγετο· τοῖς γὰρ ἐννόμοις βασιλεῦσι κλῆσις ἦν καὶ αὕτη, ὡς δηλοῖ πρὸς μυρίοις ἄλλοις καὶ ὁ παρὰ Σοφοκλεῖ Οἰδίπους τύραννος. ἡ μέντοι μεταγενεστέρα χρῆσις διορίσασα τοῖς ἀγαθοῖς μὲν βασιλεῦσιν ἀπεκλήρωσε τὸ πρεσβεῖον τῆς παλαιᾶς λέξεως τὸ βασιλεὺς, καθὰ καὶ μάλιστα τὸ ἄναξ, τὸ δέ γε τυραννεῖν ἀποτάξασα τοῖς μὴ κατὰ νόμον ἄρχουσιν ἀπέῤῥιψε. cf. Schn. v. τύραννος, et de Echeto B. ann. ad Herodiani Epimerismos. Arete ad Alcinoum apud Apollon. Rhod. 4, 1092.: νέον γε μὲν, οὐδ' ἀπὸ τηλοῦ, Ὑβριστὴς Ἔχετος γλήναις ἔνι χάλκεα κέντρα Πῆξε θυγατρὸς ἑῆς· στονόεντι δὲ κάρφεται οἴτῳ, Ὀρφναίῃ ἐνὶ χαλκὸν ἀλετρεύουσα καλιῇ. — E: ἐν δὲ τῷ βροτῶν δηλ. πάντων ὑπερβολικῶς πάλιν κεῖται τὸ πάντων, ὡς καὶ ἐπ' ἄλλων ἐφάνη. δηλοῖ δὲ κἀνταῦθα ἡ λέξις μόνους τοὺς περιπίπτοντας ταῖς τοῦ Ἐχέτου χερσί. (v. ν', 309, φ', 249, Il. α', 122 etc.) τὸ δὲ ῥῖνα — οὔατα τὸν ἀκρωτηριασμὸν δηλοῖ. — τὸ δὲ μήδεα ἐξ. ἐπωδύνως ἔχει μᾶλλον ἤπερ τὸ ταμεῖν αὐτά. hoc supplicio immani ipse Ulysses affici jubet Melanthium χ', 474—477.; quod idem ab Ergino missis inflixisse dicitur Hercules (Apollod. 2, 4, 11,) ipsisque diis Neptuno et Apollini minatus est Laomedon (Il. φ', 455.); nec eo postea barbari abstinuerunt, sed in sontes tamen, non innocentes. v. Xenoph. Anab. 1, 9, 13 etc. — δάσασθαι,

igitur luctantur; facileque Ulysses vincit Irum, et pedibus protractum domo ejicit, collaudantibus donisque cumulantibus eum procis.

Ὣς φάτο· τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα.
ἐς μέσσον δ' ἄναγον· τὼ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον.
δὴ τότε μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἢ ἐλάσει', ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὖθι πεσόντα,
ἦέ μιν ἦκ' ἐλάσειε, τανύσσειέν τ' ἐπὶ γαίῃ.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
ἦκ' ἐλάσαι, ἵνα μή μιν ἐπιφρασσαίατ' Ἀχαιοί.
δὴ τότ' ἀνασχομένω ὁ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον
Ἶρος, ὁ δ' αὐχέν' ἔλασσεν ὑπ' οὔατος, ὀστέα δ' εἴσω
ἔθλασεν. αὐτίκα δ' ἦλθε κατὰ στόμα φοίνιον αἷμα,
κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, ξὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας,
λακτίζων ποσὶ γαῖαν· ἀτὰρ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
χεῖρας ἀνασχόμενοι γέλῳ ἔκθανον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἕλκε διὲκ προθύροιο, λαβὼν ποδός, ὄφρ' ἵκετ' αὐλὴν,
αἰθούσης τε θύρας, καί μιν ποτὶ ἑρκίον αὐλῆς
εἷσεν ἀνακλίνας, σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο, σύας τε, κύνας τ', ἀπερύκων,

dividenda, dilanianda. χ', 476, γ', 66 etc.

88—107. ὑπὸ — γυῖα. Il. γ', 34, ε', 862 etc. — Am. 2.: ἄναγον. Ἴωνες τὸ ἄγειν ἀνάγειν λέγουσιν· οἵ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσιν (Il. θ', 202). E: περιττὴ ἡ πρόθεσις. Ἰώνων δὲ, φασὶν, ἡ λέξις, κειμένη καὶ μετ' ὀλίγα (115) ἐν τῷ τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν ἤπειρόνδε. — ὅτι ἀνασχεῖν καὶ ἐνταῦθα χεῖρας τὸ ἀνατεῖναι· φησὶ γοῦν, τὼ — ἀνέσχον. ἦν δὲ τὸ αὐτὸ καὶ παθητικῶς εἰπεῖν ἀνέσχοντο, ὡς δηλοῖ τὸ δὴ τότ' ἀνασχόμενοι (sic), μετ' ὀλίγα ῥηθέν. τὼ ἄμφω, non ἄμφω χεῖρας, ut Barn.: *hi autem ambas manus elevaverunt* pro *ambo*. „Il. ψ', 686.: ἄντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ στιβαρῇσιν ἅμ' ἄμφω Ξύν ῥ' ἔπεσον. Virg. Aen. 5, 426.: *constitit in digitos extemplo arrectus uterque, Brachiaque ad superas interritus extulit auras.*" E Cl. — δὴ τότε — γαίῃ. cf. similia ρ', 235—237. — ἦκα, *leniter*. ρ', 254, Il. γ', 155 etc. — ὧδε — εἶναι. ε', 474 etc. — ἐπιφρασσαίατ', *agnoscerent*. E.: τεκμηράμενοι δηλαδὴ τὸν ἄνδρα ἐκ τῆς οὕτω βριαρᾶς ἐλάσεως. — Sch.: ἀνασχομένω. ἀνατείναντες. scil. τὰς χεῖρας, ut 89, 100. nominat. consequentiae. Harl. in marg.: ἀνασχόμενοι. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνασχομένων. — ἤλασε, *percussit*. — ἔθλασεν, *contudit*. Il. ε', 307, μ', 384. — Am. B: μακὼν ἐπὶ ἀνθρωπείας φωνῆς. v. κ', 163. et inprimis ann. ad Il. π', 469. — Am. 2 et Sch.: σὺν δ' ἤλασε ὀδ. συνέκρουσε. — γέλω pro γέλωτος. „Suidas ad voces ἐν χρῷ κεκαρμένος: ὁ χρὼς, τοῦ χρῶ, Ἀττικῶς, ὡς γέλως γέλω." *Cl.*, qui dubitat, an ponendum sit γέλῳ a γέλος. sed ea forma inusitata est Homero, legiturque γέλω, non γέλον, in melioribus libris υ', 346. hic quidem γέλω vel pro genitivo causae habendum est, vel γέλω ἔκθανον intelligendum ἔθανον ἐκ γέλω, h. e. ἔθ. γέλωτι. E: μνηστῆρες χεῖρας ἀνασχόμενοι, κατὰ σχῆμα ἐκπλήξεως σύνηθες (v. Ernest. Clav. Cic. v. *manus tollere.*), γέλω ἔκθανον, οἷα λειποθυμήσαντες ἐκ τοῦ γελᾶν, ὃ καὶ μέχρι νῦν παροιμιακῶς ἐπὶ μεγάλου κ. ἀθρόου γέλωτος ἐκράτησε λέγεσθαι. B.: „Phrynichus Appar. p. 100.: Ἀπολέσθαι γελῶντα. Ὅμηρος, γέλω ἔκθανον. οἱ Κωμικοὶ, ἀποκναισθῆναι τῷ γέλωτι." — ἕλκε. scil. αὐτόν. v. 107. — προθύροιο — αὐλῆς. de aedibus Homericis v. Il. ζ', 242, Odyss. α', 356 etc. — E: σκῆπτρον (ν', 437) — χειρί. ῥόπαλον (ρ', 195) δή τι, ὡς εἰκὸς, κ. ἔφη σκώπτων, ἐνταυθοῖ — ἀπερύκων, ὡς οἷα δηλαδὴ πυλωρὸς, ἀνταποδιδοὺς τοῦτο σκῶμμα τῷ Ἴρῳ ἀνθ' οὗπερ ἐκεῖνος τὸν Ὀδυσσέα γρηῒ καμινοῖ (27) ὡμοίωσε. — Am. Q.: εἰ-

μηδὲ σύγε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος εἶναι,
λυγρὸς ἐών, μή πού τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρῃ!"
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην,
πυκνὰ ῥωγαλέην, ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ,
ἂψ δ' ὅγ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο. τοὶ δ' ἴσαν εἴσω
ἡδὺ γελώοντες, καὶ δεικανόωντ' ἐπέεσσι·
„Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὅττι μάλιστ' ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
ὃς τοῦτον τὸν ἄναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας!"
[ἐν δήμῳ· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν ἤπειρόνδε
εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.]
Ὣς ἄρ' ἔφαν· χαῖρεν δὲ κλεηδόνι δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ μεγάλην παρὰ γαστέρα θῆκεν,
ἐμπλείην κνίσσης τε, καὶ αἵματος· Ἀμφίνομος δὲ
ἄρτους ἐκ κανέοιο δύω παρέθηκεν ἀείρας,
καὶ δέπαϊ χρυσέῳ δειδίσκετο, φώνησέν τε·
„Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε! γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσι."

Amphinomo, fausta precanti, Ulysses gravi et benevola oratione respondet.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„Ἀμφίνομ', ἦ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι
(τοίου γὰρ καὶ πατρός, ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουον,
Νῖσον Δουλιχιῆα ἐΰν τ' ἔμεν, ἀφνειόν τε,
τοῦ σ' ἔκ φασι γενέσθαι, ἐπητῇ δ' ἀνδρὶ ἔοικας)·
τοὔνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον.
οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο.

ναι. ἀντὶ τοῦ ἔσο. — *λυγρὸς*, *miser*, ignavus. — *ἐπαύρῃ*, *ἐπιψαύσῃ*. Il. λ', 391, 573 etc. intelligendum pronomen *σὲ*, ellipsi frequente. v. γ', 249.

108, 109. ϱ', 197, 198.

111—114. *δεικανόωντ' ἐπέεσσι.* h. e. *ἐδεξιοῦντο λόγοις*. cf. ω', 410, ubi Am. Q.: *προσεκύνουν*. Il. ο', 85.: *οἱ δὲ ἰδόντες Πάντες ἀνήϊξαν, καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.* dicit autem deos, ad quos Juno pervenerat. — *ἐθέλεις* — *θυμῷ*. synonyma copulata *ἐμφατικῶς*. cf. ν', 145, Il. ξ', 337 etc. — *ἄναλτον*, *insatiabilem*. 363, ϱ', 228.

115, 6. versus merito damnati a Knightio, de quibus Schol. Harl.: *οὗτοι οἱ β' ἐκ τῶν ἄνωθεν* (84, 85) *μετήχθησαν.*

117. υ', 120. E: *χαῖρεν* — *Ὀδ. φήμην δηλαδὴ τὸν λόγον δεξάμενος, ὅ ἐστι μαντείαν τινά.* (cf. δ', 317.) — *Ἀντίνοος ὁ βαρὺς λαλεῖ μὲν οὐδὲν, ἱλαρώτερον δὲ ὅμως καὶ αὐτὸς διατεθεὶς μεγάλην* — *αἵματος*, *ὡς οἱά τις ἀγωνοθέτης ἀποκαθιστῶν τῇ νικητῇ Ὀδυσσεῖ τὸ ἔπαθλον.*

121—130. *δειδίσκετο*, *ἐδεξιοῦτο.* υ', 197, γ', 41. — *πάτερ ὦ ξεῖνε.* ϑ', 408, υ', 199. — *τοίου* — *πατρὸς εἶς.* ellipsis frequens: v. κ', 463 etc. — *κλέος πατρὸς τοῦ σοῦ.* — *Νῖσον.* 412, π', 395. — *ἐῦν*, *bonum*, nobilem. — Sch.: *ἐπητῇ* (ν', 332). *δεινῷ εἰπεῖν, ἢ λογίῳ, παρὰ τὰ ἔπη.* — *τοὔνεκα* — *ἄκουσον.* cf. ο', 317, π', 259 etc. — *ἀκιδνότερον*, *levius*, pravius. v. ann. ad ε', 217., ubi forte negatio excidit ante verba *est obscura.* de horum sensu v. annotata ad verba *τοῖος* — *θεῶν* 135. et 36. Voss.: *nichts ist doch so eitel und unbeständig auf erden Als der mensch.* malim: *Nichts Gebrechlicheres wie den Menschen nähret die Erde.* Shakspeareus: *Frailty, thy name is woman!* poterat et dicere, Homero auctore: *Frailty, thy name is man.*

[πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνείει τε, καὶ ἕρπει.]
οὐ μὲν γάρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ, καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσι,
καὶ τὰ φέρει ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ.
τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε.
καὶ γὰρ ἐγώ ποτ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι,
πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα, βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων,
πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισι.
τῷ μήτις ποτὲ πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἴη,
ἀλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅττι διδοῖεν.

131. versus omissus in A. 2. et apud Plut. l. de Consolat. ad Apollon., t. 6. p. 396. ed. Reisk., quem, Clarkeo pridem suspectum, jure delevit Knightius, utpote manifesto transscriptum ex ϱ', 447.

133—137. E: *ἀρετὴν τὴν εὐδαιμονίαν λέγει κ. εὐθηνίαν τοῦ βίου* etc. v. ann. ad ϑ', 329. — *ὀρώρῃ, κινῆται, ἰσχύῃ.* Il. ι', 610, κ', 90 etc. — *λυγρὰ, κακὰ,* miserias. — *καὶ τὰ, καὶ ταῦτα.* respondet hoc *καὶ* posito in superioribus *ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ ϑ. μακ. τελ.* sin etiam mala infligunt dii, etiam haec quidem perfert homo fortiter, sed invitus. — *ἀεκαζόμενος, ἀέκων.* ν', 277 etc. — Am. 2: *τοῖος — θεῶν τε. οἱ μὲν φιλόσοφοι* (?) *ἐκδέχονται, ὅτι οἷον ἂν ᾗ τὸ κατάστημα τοῦ ἀέρος, τοιαύτην καὶ τὴν ἡμέραν διατελοῦσιν οἱ ἄνθρωποι· ὁ δὲ π. λέγει, ὁποῖα ἂν ᾖ τὰ προσπίπτοντα, τούτοις ἐξομοιούμεθα. ποῖον γὰρ ἐπαγάγει* (scrib. *ὁποῖον γ. ἐπαγάγῃ*) *ἦμαρ ὁ Ζεὺς τοῖς ἀνθρώποις, τοιοῦτός ἐστιν ὁ νοῦς αὐτῶν, ἐν μὲν ταῖς εὐτυχίαις ἐπαιρόμενος, ἐν δὲ ταῖς δυστυχίαις ταπεινούμενος πρὸς τὰς ἐφ' ἡμέρα τύχας.* eam inconstantiam hominum Ulysses castigat, jubetque illos pari esse animo in rebus laetis tristibusque, nec pendere ex eventis. *eventum* enim significat vox *ἦμαρ*, periphrasi usitatissima poëtae. qua de re vide, si tanti est, Clarkeo laudatum Mericum Casaubonum dissert. 2. de nupera ed. Homeri, sub finem, et cf. α', 9, ξ', 342 etc. ceterum hujusmodi sententiis scatent scripta veterum. „Archilochus Pyrrhone, lib. 9, 71.: *τοῖος ἀνθρώποισι νοῦς, ὦ Γλαῦκε, παῖ Λεπτίνεω, Γίνεται θνητοῖς, ὁκοίην Ζεὺς ἐφ' ἡμέρην ἄγει,* quod ex Homero versum dicas. Atossa ap. Aeschylum Pers. 567.: *φίλοι, κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ, Ἐπίσταται βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων Κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ, Ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ, πεποιθέναι Τὸν αὐτὸν αἰεὶ δαίμον' οὐριεῖν τύχης.* Terent. Hec. 3, 3, 20.: *omnibus nobis ut res dant sese, ita magni atque humiles sumus.* Virg. Georg. 1, 420.: *vertuntur species animorum, et pectora motus Nunc alios, alios, dum nubila ventus agebat, Concipiunt.*" E Cl. contra Flaccus, secundum Aristippum, Epist. 1, 1, 19.: *mihi res, non me rebus, subjungere conor;* et Od. 2, 10, 13.: *sperat infestis, metuit secundis, Alteram sortem bene praeparatum Pectus.* hoc illud est, quod reputare Ulysses jubet Amphinomum.

138—152. Am. Q.: *ἔμελλον. ἐῴκειν, ἐδόκουν.* v. de hac significatione verbi *μέλλειν* ann. ad α', 232, ubi scribendum est Il. α', 564, Schäfer. Mel. crit. p. 131. etc. — *πολλὰ | δ' ἀτάσθαλ' | ἔρεξα |* —. numeri pravi in re prava dicenda; nec ponendum *ἀτάσθαλα ῥέξα,* exclusis amphibrachis, quos alias fugiunt poëtae. v. ο', 241 etc. — *βίῃ — εἴκων, viribus fretus.* ν', 143. *πατρὶ — κασ.* h. e. generi meo nobili. concise loquitur, cogitandam relinquens Amphinomo apodosin hanc: *neque illa me quidquam juverunt intemperantem, sed ad mendicitatem redactus sum.* „haud dissimiliter Eurip. Hecub. 267.: *οὐ τοὺς κρατοῦντας χρὴ κρατεῖν ἃ μὴ χρεὼν, Οὐδ' εὐτυχοῦντας εὖ δοκεῖν πράξειν ἀεί· Κἀγὼ γὰρ ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν οὐκ εἴμ' ἔτι, Τὸν πάντα δ' ὄλβον ἦμαρ ἕν μ' ἀφείλετο.*" *Cl.* — *πάμπαν, omnino,* prorsus. β', 49 etc. — Am. B.: *σιγῇ. ἡσυχῇ, ἐγκρατῶς, μήτε ἐπαιρόμενος, μήτε ἄγαν ὀδυρόμενος. δῶρα δὲ θεῶν* (Il. γ', 65, hymn. in Apoll. 190. cf. α', 390 etc.) *ἁπλῶς τὰ διδόμενα ὁποῖα τύχῃ ὄντα.*

οἷ' ὁρόω μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανόωντας,
κτήματα κείροντας, καὶ ἀτιμάζοντας ἄκοιτιν
ἀνδρός, ὃν οὐκέτι φημὶ φίλων καὶ πατρίδος αἴης
δηρὸν ἀπέσσεσθαι, μάλα δὲ σχεδόν. ἀλλά σε δαίμων
οἴκαδ' ὑπεξαγάγοι, μηδ' ἀντιάσειας ἐκείνῳ,
ὁππότε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
οὐ γὰρ ἀναιμωτί γε διακρινέεσθαι ὀΐω
μνηστῆρας καὶ κεῖνον, ἐπεί κε μέλαθρον ὑπέλθῃ."
Ὣς φάτο, καὶ σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον,
ἂψ δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.
* αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ,
νευστάζων κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμός.
ἀλλ' οὐδ' ὣς φύγε κῆρα, πέδησε δὲ καὶ τὸν Ἀθήνη,
* Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ ἶφι δαμῆναι.
* ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.

procedere statuit Penelope ad procos, cum animos eorum expertura, tum admonitura filium.

Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ,
μνηστήρεσσι φανῆναι, ὅπως πετάσειε μάλιστα
θυμὸν μνηστήρων, ἰδὲ τιμήεσσα γένοιτο
* μᾶλλον πρὸς πόσιός τε, καὶ υἱέος, ἢ πάρος ἦεν.

— οἷα, οἵως, *quemadmodum.* v. α', 410. — activum μηχανόωντας observari jubet E, cum passivo alias poëta utatur. — κείροντας, *atterentes.* α', 378 etc. — ἀναιμωτὶ, *sine cruore.* Il. ρ', 363 etc. — διακριν., *diremtum iri.* υ', 180, Il. β', 387 etc. — ὑπέλθῃ, *subierit.* E: τὸ δὲ ὑπέλθοι (vulgata olim scriptura; sed A. 2.: ὑπέλθῃ. Ald. 3.: ἐπέλθῃ.) μέλ. ἀντὶ τοῦ εἰσέλθοι κεῖται etc. sane hic non significatur clandestinus adventus, sed adventus simpliciter, Ulyssis, ut etiam Clarkeo visum est, non item Stephano et Barnesio, sed male. — κοσμήτορι λαῶν. Il. α', 16 etc.

153. post hunc versum inserendus esse videtur 157., vel delendus; sed illud malim, quoniam dicendum fuit, cur domum transiisset Amphinomus (cf. ο', 328 — 334), scil. repetitum sellam, e qua surrexerat, poculum porrigens Ulyssi. cf. ρ', 602. — φίλον τ. ἦτορ. α', 114 etc.

154, 5. νευστάζων κεφ., *nutans capite*, seu propenso capite, oculisque solo fixis, qui est gestus perculsorum, acriterque secum de re aliqua deliberantium. cf. 234—241. aliud nimirum est ὀφρύσι νευστάζειν μ', 194., neque huc pertinet τὸ κινεῖν κάρη, *caput quassare*, ρ', 465 etc. — πέδησε, *praepedivit*, retinuit. cf. Il. ν', 435 etc.

156. ἔγχεϊ ἶφι. ponamus confidenter ἐγχείηφι. v. ann. ad Il. φ', 208.

158—160. ἐπὶ φρεσὶ θῆκε. ε', 427 etc. — πετάσειε, *diffunderet* seu laxaret contractum animum procorum, eosque foveret spe nuptiarum. nostrates id vulgo dicunt, simili tropo, *einem das Herz gross machen.* male Sch.: ἐκπλήξειε. melius Am. B.: ἀναστήσει (ά—ειε) πρὸς ἐπιθυμίαν. codd. A. 2. et 4. in margine: γρ. θέλξειε, quae est interpretatio verbi rarioris isto sensu. Voss.: *dass ganz (?) sie erweitert' in sehnsucht Jeglichem freier das herz.*

162. πρὸς πόσιος. quid? a marito se magis honorari cupit, quem adesse nescit, et qui undeviginti annos abfuit? ferrem πόσιός, si hoc vel quiddam simile adjectum esset εἴ ποθ' ἵκοιτο: nunc haud fero, sed latere aliquid arbitror. inepte enim Am. 2: μᾶλλον πρὸς πόσιος. ἵν' ἐκπλαγεὶς τῷ κάλλει αὐτῆς Ὀδ. μᾶλλον κατὰ τῶν μνηστήρων ἐπιῤῥωσθείη. non pulcritudo Penelopae, qua pulcritudine conspecta fortius dimicet Ulysses, sed agitur ejus astutia, qua dona procorum elicienda sunt. quod si successerit, magno id honori sibi futurum sperat. et apud quos? nempe apud

ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

colloquium ejus cum Eurynome, quae illam lavari atque ungi jubet, antequam se in conspectum det procis.

„Εὐρυνόμη, θυμός μοι ἐέλδεται, οὔτι πάρος γε,
μνηστήρεσσι φανῆναι, ἀπεχθομένοισί περ ἔμπης·
παιδὶ δέ κεν εἴποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον εἴη,
μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμιλεῖν,
οἵτ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὄπιθεν φρονέουσι."
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπε·
„ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἴθι, καὶ σῷ παιδὶ ἔπος φάο, μηδ' ἐπίκευθε,
χρῶτ' ἀπονιψαμένη, καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς,
μηδ' οὕτω δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα
ἔρχευ, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί.
ἤδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα
ἠρῶ ἀθανάτοισι, γενειήσαντα, ἰδέσθαι."
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
„Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα παραύδα, κηδομένη περ,
χρῶτ' ἀπονίπτεσθαι, καὶ ἐπιχρίεσθαι ἀλοιφῇ·
ἀγλαΐην γὰρ ἔμοιγε θεοί, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
ὤλεσαν, ἐξ οὗ κεῖνος ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν.

praesentes. et cognitos, et eos, quorum rationem habet mulier prudentissima, populum et filium. igitur scribendum esse ajo *πρὸς πόλιος*, h. e. *πρὸς πολιτῶν, apud cives.* magnae sunt partes populi apud antiquos, nec obscura ejus jam isto tempore auctoritas. Nestor γ', 214.: *εἰπέ μοι, ἠὲ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέ γε λαοὶ Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον;* cf. ann. ad α', 387, β', 6—8, ϑ', 5. Ithacensibus et filio adulto, cui cura domus paternae jam commissa est, placere consilium suum cupit regina, non Ulyssi, quem incertum erat an viveret et in patriam rediturus esset. *πόλιν* passim dici populum, seu remp., nemo ignorat; λ autem et σ litteras confundi, minus pervulgatum est, vereorque, ne Criticus male feriatus de industria mutaverit genuinam scripturam, cum maritum potius quam populum simul cum filio commemorandum esse sibi persuaderet.

163—168. Am. 2.: *ἀχρεῖον* (Il. β', 269. cf. Odyss. ϑ', 578.). *ἄκαιρον, μηδενὸς προκειμένου, ἀχρειῶδες, οὐδὲ πρὸς χρείαν ἁρμοζόμενον.* Sch.: *οἷον οὐκ ἐκ σπουδῆς.* bene Voss.: *und sie erzwang ein lächeln.* — *ἐέλδεται, cupit.* α', 409, ε', 210 etc. — *οὔτι πάρος γε ἐέλδετο.* sententia subjecta ἀσυνδέτως, tanquam adverbium *tandem, nunc demum.* — *κέρδιον, κέρδος, κερδαλέον.* β', 74 etc. — *πάντα, πάντως.* δ', 654 etc. — Am. Q.: *βάζουσι* (δ', 32 etc.). *εἰς κενὸν λαλοῦσι.* — Sch.: *φρονέουσι. βουλεύονται, ἐννοοῦσι.* — *βάζουσι — φρονέουσι.* v. ann. ad Il. β', 87.

169—176. *τὴν — ἔειπε.* 9, 258 etc. — Am. B.: *ἐπιχρ. παρειάς. ἐλαίῳ λιτῷ, ἢ σκευαστῷ.* cf. ζ, 215—220, Il. γ', 392, Feith. 3, 9. etc. — *ἀμφὶ πρόσωπα, ἐν προσώποις.* v. Matth. §. 583. et, monstrante illo, Il. λ', 706. — *ἐπεὶ — αἰεί.* τ', 120. proverbium. *ἄκριτον, infinite.* — *ὃν — ἰδέσθαι.* ordo: *ὃν* (*quem*, qualem) *σὺ μάλ. ἠρῶ ἀθ. ἰδ.*, (*ἤγουν*) *γενειήσαντα.* gaudere anus jubet Penelopen adulto filio, qui domum gubernare, ipsamque tutari possit.

178—184. Am. Q.: *παραύδα* (λ', 487). *ἔξω τοῦ δέοντος λέγε ἄκρυπτα.* mendose codex: — *λέγει, ἢ κρύπτει.* ceterum est, cum *παραυδᾶν* nihil aliud significat quam *προσαυδᾶν* (ο', 53, π', 279), vel *παραφάναι* (Il. α', 577); qua notione et hic accipi potest. — *κηδομένη περ, quamvis sollicita* de me, et benevola. — Harl. et Sch.: *ἀλοιφῇ, ἐλαίῳ unguento.* ζ', 220, φ', 179. — *ἀγλαΐην, pulcritudinem.* τ', 82, Il. ζ', 510 etc. — *κεῖνος* dicit *ἐμφατικῶς*, *ille* celeber, vel *ille* carus, quem semper cogito. E emend.: *τὸ κεῖνος ἔβη*

ἀλλά μοι Αὐτονόην τε καὶ Ἱπποδάμειαν ἄνωχθι
ἐλθέμεν, ὄφρα κέ μοι παρστήετον ἐν μεγάροισιν.
οἴη δ' οὐκ εἴσειμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ."
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει,
ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.

obdormit Penelope, et per somnum donis divinis donatur a Minerva.

Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
κούρῃ Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν.
εὗδε δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα
αὐτοῦ ἐνὶ κλιντῆρι· τέως δ' ἄρα δῖα θεάων
ἄμβροτα δῶρα δίδου, ἵνα μιν θησαίατ' Ἀχαιοί.
κάλλεϊ μέν οἱ πρῶτα προσώπατα καλὰ κάθηρεν
ἀμβροσίῳ, οἵῳ περ ἐϋστέφανος Κυθέρεια
χρίεται, εὖτ' ἂν ἴῃ Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα·
καί μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,
λευκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκε πριστοῦ ἐλέφαντος.
ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἔρξασ' ἀπεβήσατο, δῖα θεάων.
Ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο,
φθόγγῳ ἐπερχόμεναι· τὴν δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκε,
καί ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειάς, φώνησέν τε·

experrecta et fortunas questa suas, descendit in concilium virorum.

„Ἦ με μάλ' αἰνοπαθῆ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψεν!

κατ' ἐξοχὴν εἶπεν ἡ γυνή· ὄνομα γὰρ Ὀδυσσέως οὐ πρόσκειται. cf. Il. γ', 391, ξ', 250. Elmira apud Götheum: „*Er ist* nicht weit!" — *παρστήετον, παραστῆτον, adstent*, ab latere meo sint, me comitatae. — Harl.: *οὐ κεῖσ' εἶμι. τὸ πλῆρες, ἐκεῖσε (κεῖσε) εἶμι. τινὲς δὲ, εἴσειμι. ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον.* (?) — *μετ' ἀνέρας, ad viros.* π', 151. „Après ce vers, le manuscrit de Vienne 133. (A. 1.) en ajoute un autre qui n'est admis par aucun éditeur; en l'adoptant il faut lire ainsi: *αἰδέομαι γὰρ Μισγεσθαι μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκῃ.* C'est-à-dire: „Car j'ai honte de me mêler par nécessité à l'assemblée des audacieux prétendants." Ce vers est visiblement une glose de quelque scholiaste qui aura voulu donner un régime au verbe *αἰδέομαι*, et qui peut-être se sera rappelé ce passage du 24. chant de l'Iliade (90): *αἰδέομαι δὲ Μίσγεσθ' ἀθανάτοισι.* Ce qu'il y a de certain, c'est que ce verbe n'a pas toujours besoin de régime (Il. ρ', 94—5); mais ces exemples sont rares dans Homère." *Monthel.*

187. δ', 795 etc.

188. *κατὰ — ἔχευεν.* β', 395. cf. Il. ξ', 253.

189. δ', 794.

190 — 196. E: *ὁ κλιντὴρ θρόνου εἶδος καὶ αὐτὸς, περὶ ὃν ἔστιν ἀνακλινθῆναι.* — Am. Q.: *κάλλεϊ. μυθικῶς, θείῳ τινὶ χρίσματι.* cf. Il. γ', 392 et ann. ad Il. ξ', 170. — *πρῶτα, πρῶτον, πρώτως.* α', 284 etc. — *προσώπατα* A. 4. et MS. Thom. Bentleji, Steph., W, B, ut *προσώπασι*, Il. η', 212. formam insolentem mirati ceteri librarii scripserunt *πρόσωπά τε.* — *καί μιν — ἐλέφαντος.* cf. loca similia, quae sunt ζ', 229 — 237, θ', 18 — 22, supra 67, 68 etc. de *ebore* v. θ', 404.

198 — 205. *λευκώλενοι.* ζ', 239. pulcrae et bene vestitae describuntur juniores heroum famulae. cf. ζ', 198, Il. ζ', 372 etc. — Am. B.: *φθόγγῳ ἐπερχ. σὺν φθόγγῳ, οὐ σιωπῇ, βαδίζουσαι πρὸς αὐτήν.* Il. γ', 2.: *Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν* etc. — *ἀνῆκε, remisit*, reliquit. η', 289 etc. — Ap., h. l. c.: *αἰνοπαθῆ. δεινοπαθῆ. aerumnosam.* — dedi *κῶμα κάλυψεν* pro *κῶμ' ἐκάλυψεν*, quo versus

αἴθε μοι ὣς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἄρτεμις ἁγνὴ
αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
αἰῶνα φθινύθω, πόσιος ποθέουσα φίλοιο
παντοίην ἀρετὴν, ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν Ἀχαιῶν!"
  Ὣς φαμένη κατέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
οὐκ οἴη, ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.
τῶν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατ', ἔρῳ δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν,
πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
ἡ δ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν·

seorsim objurgat filium de injuria hospitis.

  „Τηλέμαχ', οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι, οὐδὲ νόημα!
παῖς ἔτ' ἐὼν καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας·
νῦν δ', ὅτε δὴ μέγας ἐσσὶ, καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνεις,
καί κέν τις φαίη γόνον ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρὸς,
ἐς μέγεθος καὶ κάλλος ὁρώμενος, ἀλλότριος φὼς,
οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, οὐδὲ νόημα,
* οἷον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,
* ὃς τὸν ξεῖνον ἔασας ἀεικισθήμεναι οὕτως.

asperatur, in re leni. etiam Il. ξ', 359. malim nunc: ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα, quae vulgata olim scriptura fuit, mutata illa a nonnullis, ut videtur, propter homoeoteleuton, minime ingratum. v. 206, 210, 228, 230 etc. — αἴθε — νῦν. significatur mors subita et sine dolore. v. γ', 279, ε', 125—135, Il. ω', 758 etc. — Sch.: φθινύθω. (α', 250 etc.) φθείρω. — ἔξοχος, *praestantissimus*. Il. β', 480 etc.

206. ὑπερώϊα σιγ. π', 449, τ', 600, ζ', 26 etc.

207—211. α', 331—335.

212. τῶν — γούνατ', ut eorum, qui nec corpore, nec animo, satis compotes sunt, quales etiam moribundi describuntur. cf. 189, 238 etc. — ἔθελχθεν. α', 57, κ', 326 etc.

213. α', 366. scriptor carminis de Nibelungis, 1197.: *do gedahte manich reche: „Hei, wär mir sam geschehen, Das ich ir gieng an hende, als ich in han gesehen, Oder bi ze ligene! das lies ich ane has.*"

215—220. φρένες ἔμπεδοι, *mens sana*. κ', 493 etc. — καὶ μᾶλλον, *vel magis* quam nunc. — κέρδε' ἐνώμας, ut ν', 255.: αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν. cf. υ', 257. Am. B.: κέρδεα νῦν τὰ βουλεύματα. Sch.: κέρδεα. συνέσεις. ἐνώμας. ἐκίνεις, ἀντὶ τοῦ ἐνενόεις. — ἥβης μέτρον ἱκ. λ', 316. E: ὅτι δέ ποτε ἀλλότριός τις φὼς εἰς μέγεθός τινος κ. κάλλος ὁρώμενος, ἤτοι ὁρῶν, ὀλβίσοι ἂν τὸν βλεπόμενον, ἐδήλωσέ που (δ', 62—64) καὶ Μενέλαος, οὕτω χαρακτηρίσας καὶ αὐτὸς ἐκεῖ Πεισίστρατον κ. Τηλέμαχον, γένος εἶναι διοτρεφέων βασιλήων· ἐπεὶ, φησὶν, οὐκ ἂν κακοὶ τοιούσδε τέκοιεν etc. — φρένες ἐ. ἐναίσιμοι. Il. ω', 40.

221, 222 versus turbato ordine perscripti: apparet enim, posteriorem priore loco ponendum esse, siquidem ὃς pertinet ad τοὶ, οἷον autem, h. e. ὡς, ad οὕτως. igitur sic scribamus: — νόημα, Ὃς — οὕτως, Οἷον — ἐτύχθη. οὕτω vulgati libri; sed A. 1. et E: οὕτως, quo correctio nostra confirmatur. miror, ejusmodi menda diu relicta esse in codicibus. sic Il. ξ', 294.: ὥς μιν ἔρος πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν, Οἷον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισγέσθην φιλότητι. Il. ι', 40.: οὕτω που μάλα ἔλπεαι υἷας Ἀχαιῶν Ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὡς ἀγορεύεις; cf. Odyss. δ', 148, 485 etc.

πῶς νῦν, εἴ τι ξεῖνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
ἥμενος ὧδε πάθοι ῥυστακτύος ἐξ ἀλεγεινῆς,
σοί κ' αἶσχος λώβη τε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο!"

cui placate respondens Telemachus procos detestatur, et Iri poenam illis optat.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
„μῆτερ ἐμή, τὸ μὲν οὔ σε νεμεσσῶμαι κεχολῶσθαι·
[αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
ἐσθλά τε, καὶ τὰ χέρεια, πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.]
ἀλλά τοι οὐ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι·
ἐκ γάρ με πλήσσουσι, παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος,
οἵδε κακὰ φρονέοντες, ἐμοὶ δ' οὐκ εἰσὶν ἀρωγοί.
οὐ μέντοι ξείνου γε καὶ Ἴρου μῶλος ἐτύχθη
μνηστήρων ἰότητι· βίῃ δ' ὅγε φέρτερος ἦεν.
αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
οὕτω νῦν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισι
νεύοιεν κεφαλὰς, δεδμημένοι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ,

223—25. ita B. perperam alii: *πῶς νῦν*; quod E tuens: *τὸ δὲ πῶς νῦν*; inquit, *πάνυ ἐλλιπῶς καὶ οὕτω γοργῶς ἠρώτηται· οὐ γὰρ ἀφῆκεν* (permisit) *ὁ θυμὸς ἐντελῆ γενέσθαι τὴν πεῦσιν. λέγει δὲ, πῶς νῦν τὸ πρᾶγμα γέγονεν; ἢ, πῶς οὐκ ἐπεξῆλθες, κ. ἐκώλυσας; ἢ ἄλλοτι ὅμοιον.* paulo melius Ald. 3.: *πᾶς νῦν·* sed ordo hic est: *πῶς νῦν σοί κ' αἶσχος* (h. e. *ποῖον νῦν σοί κ. α.*) — *πέλοιτο, εἴ τι — ἀλεγεινῆς*, *quale nunc dedecus tuum et opprobrium fuerit inter homines, si* etc. Am. Q: *τὸ ἑξῆς· πῶς εἰς τὸ μετέπειτά σοι αἶσχος λώβη τε πέλοιτο, ἐάν τι ὁ* (alienus est articulus, suspicorque, *τι ὁ* primitus fuisse *τισ*, quod habent multi codd.) *ξεῖνος πάθῃ ῥυστ. ἐξ ἀλ. τὸ γὰρ νῦν μέλλοντός ἐστι χρόνου, τὸ δὲ πῶς θαυμαστικὸν μετὰ ἤθους. ῥυστακτύος* (π', 109.). *ἑλκυσμοῦ, αἰκισμοῦ. κήδεται δὲ αὐτοῦ, παρ' Εὐμαίου μαθοῦσα, ὑπάρχειν αὐτὸν Ὀδυσσέως ἑταῖρον.*

227. *τὸ μὲν, τοῦτο μέν.* — *νεμεσσ.* δ', 195 etc. — *κεχολ.* η', 310 etc.

228, 9. versus haud dubie transscripti, paucis mutatis, commissurae causa, ex υ', 309. et 310.: neque enim ejusdem est quaevis intelligere et non intelligere. atqui Harl. ad 229.: *ἠθέτει καὶ Ἀρίσταρχος.* igitur et alii fuere, qui fraudem sentirent. cave autem putes, eos nonnisi 229. damnasse. *ἀσύστατα* sunt verba *νοέω ἕκαστα* et *οὐ δύναμαι — νοῆσαι*, quod cujusvis erat perspicere. dura nec probabilis est Knightii ratio, versus 229—232 delentis. ceterum *χέρεια* hic, ut υ', 310, MSS. A. 2. et 3., et Thomae Bentleji, item Ald. 3., W, B. vulgo: *χέρηα.* v. ann. ad Il. δ', 400, Matth. §. 136., Schn. v. *χερείων.*

230—234. *ἀλλά τοι — νοῆσαι.* Voss: *aber ich kann unmöglich mit klugheit alles bedenken.* — *ἐκ γάρ με — ἄλλος.* perterreri se dicit a procis assidentibus, nec posse omnia dispicere et gubernare solum. E: *οὐ δύνασθαί φησι πεπν. π. νοῆσαι, διότι ἐκπλήσσουσί με ἄλλ. ἄλλος· ὅπερ ἐκ μεταφορᾶς λέγει τῶν ἐπίτηδες διά τινος πληγῆς κ. κρότου συγχεόντων τινά· οἳ καὶ οὕτω κατακρατηθέντες ἔμπληκτοι λέγονται, κ. ἔκπληκτοι· εἰ δὲ καὶ ὑπὸ βροντῆς αὐτὸ πάθοιεν, καὶ ἐμβρόντητοι καλοῦνται. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐκπλήσσειν καὶ ἐκκρούεσθαί τις ἔργον λέγεται* etc. — Am. 2: *οὐ μέντοι ξείνου. οὐ κατὰ τὴν βούλησιν τῶν μνηστήρων, οὐδὲ ὡς ἐπεθύμουν αὐτοὶ, ἀπέβη τὰ τῆς μάχης· ὁ γὰρ Ὀδ. κρείσσων ἐγένετο, ἐκείνων βουλομένων τὸν Ἶρον νικῆσαι.* — Am. B.: *μῶλος.* (Il. σ', 188. *μῶλον ἄρηος* dixit eodem carmine, β', 401. et alias.) *νῦν πυγμή.* — *ὅγε, hic quidem,* Ulysses.

235. δ', 341 etc.

237—246. E: *νεύειν δὲ κεφαλὰς ταυτόν ἐστι τῷ νευστάζειν* (240), *ὁποῖόν τι καὶ ἐπὶ Ἀμφινόμου τὸ νευστάζων κεφαλῇ* (154). *τὸ δὲ δεδμημένοι ἐπίτηδες κεῖται, ἵνα*

οἱ δ' ἔντοσθε δόμοιο, λελῦτο δὲ γυῖα ἑκάστου,
ὡς νῦν Ἶρος ἐκεῖνος ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
ἧσται νευστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικὼς,
οὐδ' ὀρθὸς στῆναι δύναται ποσὶν, οὐδὲ νέεσθαι
οἴκαδ', ὅπῃ οἱ νόστος, ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυνται."

procorum primus Eurymachus honorifice appellat reginam.

Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Εὐρύμαχος δ' ἐπέεσσι προσηύδα Πηνελόπειαν·
„Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
εἰ πάντες σε ἴδοιεν ἀν' Ἴασον Ἄργος Ἀχαιοὶ,
* πλέονές κε μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
ἠῶθεν δαινῦατ', ἐπεὶ περίεσσι γυναικῶν
εἶδός τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐΐσας."

δηλοῖ ὄλεθρον τὸ *νεύοιεν κεφ.*· ἄλλως γὰρ νεύει τις κεφαλῇ καὶ προκαλούμενός τινα, ἢ κατανεύων ἐν τῷ ἐρωτηθῆναι. — τὸ δὲ *λέλυτο* (sic) *δὲ γυῖα ἑκάστου* ταυτόν ἐστι τῷ λυθεῖεν, ὁριστικὸν μὲν ὂν, τεθὲν δὲ ἀντὶ εὐκτικοῦ· ἴσως δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ λελύοιτο συγκέκοπται. (hoc vere dixit; sed scribendum erat λελῦτο, ut scriptum est in A. 4. et marg. codicis A. 1., siquidem λέλυτο mediam corriperet. quod intellexit Cl. A. 2. et Alterus: λέλυντο pro λελῦντο, λελύοιντο, quod bene habet. v. 242, μ', 204, Il. μ', 159 etc. quod autem quaerat quispiam, cur ita dixerit poëta, cum posset: οἱ δ' ἔντοσθε δόμου, λελύοιτο δὲ γυῖα ἑκάστου, respondeo, eum metro fracto atque enervi (– – – ⏑ | ⏑ – ⏑ | ⏑ – ⏑ | ⏑ – ⏑ | ⏑ – –) rem velut depinxisse. adeo verum est, etiam recta et pulcra perdere gratiam, si sunt inepta. de sensu horum verborum v. ann. ad 212.) — τὸ δὲ *ὅπῃ οἱ νόστος* ἑρμηνεία ἐστὶ τοῦ *νέεσθαι οἴκαδε*· *νόστος* γὰρ ἡ εἰς οἶκον ὑποστροφή. similiter Ap.: νόστος, ἡ εἰς οἶκον ἀνακομιδή. sed prima notione vox haec nihil aliud indicasse videtur quam *itionem*, et νοστεῖν, *ire*, a νέειν: quae significatio ne post quidem obsolevit. Favorinus: νοστῆσαι ἐπὶ τοῦ οἴκαδε ἐπανελθεῖν εἴρηται· κεῖται δὲ παρ' Ὁμήρῳ καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἐλθεῖν. v. Soph. Phil. 43, Rhes. 403. cum ann. Musgravei, Aristoph. Ach. 29 etc. — Am. 2 emend.: *Ἴασον Ἄργος*. τὴν Πελοπόννησον, ἀπὸ Ἰάσου, τῆς Ἰοῦς πατρός. (perperam libri: — τῆς Ἰοῦς. πρὸς τὴν etc. fefellit compendium πρς, quod πρὸς legerunt Scholiastae illi, qui Eustathium quoque in suam sententiam traxerunt.) τὴν δὲ καὶ *Ἀχαϊκὸν* (sic, more recentiorum, de quo ad Eurip. El. 1208. E ad γ', 251.: ὅτι *Ἀχαιϊκὸν* μὲν οἱ παλαιοὶ γράφουσιν, *Ἀχαϊκὸν* δὲ οἱ μεθ' Ὅμηρον.) *Ἄργος* φησὶ, *Πελασγικὸν* δὲ Ἄργος τὴν Θεσσαλίαν. v. Il. β', 681, ι', 141 etc. *Ἴασον*, Ἰάσιον, ut *Romula gens* pro *Romulea* etc. Apollodorus 2, 1, 3.: Ἄργου δὲ καὶ Ἰσμήνης, τῆς Ἀσωποῦ, παῖς Ἴασος, οὗ φασιν Ἰὼ γενέσθαι. cf. Hederich. et Crusius *mythol. Lex.* h. v.

247. MSS. adhuc excussi et edd. vett.: πλέονές κεν μνηστῆρες. Stephanianae et E: πλείονές κεν μν. omnes κὲν, non κὲ, quod W et B ponendum censuerunt propter duplicem consonam, quae sequitur. verum sic magis etiam oblitterata esse mihi videtur scriptura vetus haec πλείονεσαν, quam proclive fuit mutari in πλείονέσκεν propter σ et κ, itemque α et ε, litterarum similitudinem in plerisque libris. v. ann. ad β', 68, Il. λ', 368 etc. aut quid causae fuisse dicamus, cur Hom. rhythmum horridum atque inusitatum usurpare mallet quam facilem et apertum, idque in oratione exquisita, qua benevolentiam reginae pulcherrimae captat procus? contracta quidem πλείους et πλεῦνες, quae jactant Barn. et Cl., a poëtae consuetudine abhorrent.

248, 9. Am. B.: *περίεσσι γυν.* ἡ *περὶ* ἀντὶ τοῦ περισσότερον, ἤτοι ὑπερέχεις τῶν γυναικῶν. v. ann. ad α', 66. — Am. 2: *φρένας ἔνδον ἐΐσας*. ἀκλινεῖς. ἀπὸ τῶν ζυγῶν (a jugo librae) ἡ μεταφορά. ἢ ὁμοίας τῷ

Penelopae responsio callida.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
„Εὐρύμαχ', ἤτοι ἐμὴν ἀρετὴν, εἶδός τε, δέμας τε,
ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ᾖεν Ὀδυσσεύς.
εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτω.
νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
ἦ μὲν δὴ ὅτε τ' ᾔε λιπὼν κάτα πατρίδα γαῖαν,
δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἑλὼν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα·
„ „Ὦ γύναι, οὐ γὰρ ὀΐω ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι·
καὶ γὰρ Τρῶάς φασι μαχητὰς ἔμμεναι ἄνδρας,
ἠμὲν ἀκοντιστὰς, ἠδὲ ῥυτῆρας ὀϊστῶν,
ἵππων τ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἵ κε τάχιστα

κάλλει. (?) Ap.: — *φρένας ἐ. ἐΐσας.* *εὐκράτους, ἀγαθάς.*

251—258. *ἀρετὴν*, *praestantiam*, dotes. v. δ', 629, Il. ο', 641 etc. modeste de venustate tantum profitetur, sibi non defuisse, cum prudentiam quoque ejus collaudasset Eurymachus. cf. E., et de toto loco τ', 124—129. — *ὅτε* — *Ὀδ.* β', 172, 3. Sch.: *ᾖεν.* (h. e. *ἤϊεν.* v. δ', 427 etc.) *ἀπήει, ἐπορεύετο.* Harl.: *σὺν τῷ ι Ἀρίσταρχος κ. Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ ἦεν.* — Am. B.: *ἀμφιπολεύοι. περιπέσοι, περὶ τὸν ἐμὸν βίον πολοῖτο κ. ἀναστρέφοιτο.* Sch.: *διέποι, θεραπεύοι.* Ap., h. l. c.: *ἀμφιπολεύεις. διέπεις.* quod scribendum est, opinor, *ἀμ — ειν, διέπειν.* sic dii circumire dicuntur locum, quem tuentur: v. ann. ad Il. α', 37. Voss.: *wenn der wiedergekehrt mir schuz darböte des lebens.* malim, magis proprie: *so er, wiedergekehrt, durchwandelte mit mir das Leben.* — *ἐπέσσευεν*, *immisit*, inflixit. — *ἦ μὲν δὴ* etc. fingit haec mulier astuta. — *ἐπὶ καρπῷ*, *in carpo.* manum apprehendendi modus familiarior apud Graecos. Il. σ', 593.: *ἔνθα μὲν ἠΐθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι Ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.* cf. Il. ω', 671. Voss: *fasst' er die rechte hand am knöchel mir.* idem tamen *Krit. Bl.* 1. p. 323.: „*καρπὸς*, wie schon Stefanus anführt, bedeutet manchmal auch die Hand vom Gelenk an, uud zwar *die flache Hand*, samt der Höhlung (*θέναρ*). Hesychius erklärt *πλατεῖαι* durch *καρποὶ τῶν χειρῶν.* Und bei Euripides, Ion 1009 (927), sagt einer: *ἐπὶ καρπῷ γ' αὐτὸ 'γὼ* (imo: *τῷ*) *χερὸς φέρω.*" igitur *καρπὸν* et *carpum* proprie dictum intelligere licet, et *volam*, de qua Serv. ad Virg. Georg. 2, 88.: *vola medietas palmae et pedis.* equidem *volam* dici arbitror, qua prehendere solemus manum. Am. B.: *ἐμὲ χεῖρα. ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ χεῖρα. ἢ ἐμὲ προσηύδα.* hoc recte.

260—270. *ἀπήμονας*, *incolumes.* κ', 551 etc. — *ἀκοντιστὰς*, *jaculatores.* Il. π', 328. *ἀκοντιστὺν* dixit Il. ψ', 622. — E: *ῥυτῆρας ὀϊστῶν.* *ἤγουν ὀϊστευτάς.* φ', 173.: *οἷόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ' ἔμεναι, καὶ ὀϊστῶν.* proprie *ῥυτῆρα βιοῦ* seu *τόξου* dicunt. Aristoph. Thesm. 108.: *χρυσέων ῥύτορα τόξων Φοῖβον.* — *ἵππων ὠ. ἐπιβήτορας.* hymn. in Dioscuros 5.: *χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων.* cf. carm. ad Cumaeos 4, ψ', 245 etc. alio sensu *συῶν ἐπιβήτορα* dixit λ', 130.; sed nostra memoria exstitit quidam artifex in Britannia, qui suibus tanquam equis inveheretur. — Am. 2: *οἵ κε — πολέμοιο.* *οἵτινες ἐπιβάται τῶν ἵππων διαχωρίζουσι τὴν φιλονεικίαν τοῦ πολέμου, τέμνοντες συντόμως τὴν μάχην.* plurimum valere dicit equitum impressiones ad occupandam victoriam; nihil amplius, neque hic agitur praestantia per se equitatus. E tamen: *διδάσκει δὲ χάριν πολυπειρίας*, inquit, *καὶ ἀρίστους ἐν ταῖς πολεμικαῖς εἶναι τάξεσι τοὺς ἱππέας. διὸ καὶ παρ' Ἀθηναίοις τὴν πρώτην* (?) *εἶχον μοῖραν αὐτοὶ, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ Κωμικός.*

ἔκριναν μέγα νεῖκος ὁμοιΐου πολέμοιο.
τῷ οὐκ οἶδ', εἴ κεν μ' ἀνέσει θεὸς, ἦ κεν ἁλώω
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
μεμνῆσθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν,
ὡς νῦν, ἢ ἔτι μᾶλλον, ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντος.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδα γενειήσαντα ἴδηαι,
γήμασθ', ᾧ κ' ἐθέλησθα, τεὸν κατὰ δῶμα λιποῦσα."
„Κεῖνος τὼς ἀγόρευε, τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται·
νὺξ δ' ἔσται, ὅτε δὴ στυγερὸς γάμος ἀντιβολήσει
οὐλομένης ἐμέθεν, τῆστε Ζεὺς ὄλβον ἀπηύρα.
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει.
μνηστήρων οὐχ ἥδε δίκη τὸ πάροιθε τέτυκτο·
οἵτ' ἀγαθήν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θύγατρα
μνηστεύειν ἐθέλωσι, καὶ ἀλλήλοις ἐρίσωσιν,
αὐτοὶ τοίγ' ἀπάγουσι βόας καὶ ἴφια μῆλα
κούρης δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῦσιν,
ἀλλ' οὐκ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν."
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
οὕνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμὸν
μειλιχίοις ἐπέεσσι, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνα.

dona promittit Antinous, sed nuptias urget.

Τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·

(v. Schol. Aristoph. ad Equ. 225. et 578.) magis ad rem faciunt, quae addit haec: ὧν ἔπαινος νῦν τὸ τάχιστα κρίνειν, ὅ ἐστι λύειν (decernere, dirimere), τὸ τοῦ πολέμου νεῖκος. ἕτεροι μέντοι κοινὸν εἶπον τοῦτο ἀκοντισταῖς τε, καὶ τοξόταις ὁμοῦ, καὶ ἱππεῦσιν, ὡς τῶν τοιούτων τριῶν ταγμάτων τάχιστα κατορθούντων τὸ ἔργον. — ὁμοιΐου πολ. Il. ί, 440 etc. — Am. 2: εἴ κέν μ' ἀνέσει θεός. ἐκ τοῦ θανάτου ἀφήσει, ἢ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς τὴν πατρίδα ἀναπέμψει κ. ἀνακομίσει. — ἁλώω, capiar. Il. λ', 405. — μελόντων. ν', 362 etc. — ἀπονόσφιν. ε', 113 etc. — Am. Q.: γενειήσαντα. ἵνα μὴ ὑπὸ πατρῴου (πατρῴας) ἐξουσίας γένηται ὁ παῖς. καὶ ἄλλως. ἐν ᾧ προτρέπει, ἐν τούτῳ ἀποτρέπει· γραῦς γὰρ τότε ἐγίνετο. — τεχνικῶς. τὸ μὲν γὰρ παντελῶς εἴργειν τὸν γάμον, ἐπαχθές· τὸ δὲ εἰς ἀνεπιτήδειον ἡλικίαν περιστῆσαι, συνετόν. δυσωπητικὸν (deterrens) δὲ καὶ τὸ τεὸν δῶμα.

271—273. τὰ — τελεῖται. v. β', 176, ε', 302, Il. β', 330 etc. — νὺξ δ' ἔσται, crit enim nox etc. Am. Q.: ἐλπίδα πᾶσαν αὐτοῖς ὑποβάλλει τοῦ γάμου, δεδοικυῖα, [ἵνα] μὴ βιασθῇ. quasi inevitabilibus nuptiis, Penelope queritur tantum de more insolito uxorem ducendi, quem proci usurpaverint. — ἀντιβολήσει, obveniet, eveniet. δ', 547, Il. δ', 342 etc. — οὐλομένης, perditae, infelicis.

274. Il. θ', 147, ο', 208 etc. τόδε, quod dictura est.

275—283. οὐχ ἥδε δίκη. ἔθος. ἀντὶ τοῦ, οὐχ οὗτος ὁ τρόπος ὑπῆρχε τῶν μνηστήρων ἐν τῷ προτέρῳ χρόνῳ. — ἀγαθὴν, bonam, nobilem. θ', 143 etc. — ἀπάγουσι, abducunt domo. — Am. Q.: κούρης. τῆς νύμφης. οὐ μόνον δὲ ἡ παρθένος, ἀλλὰ καὶ ἡ γεγαμημένη, κόρη καλεῖται. προσεῖπε δὲ Ὀρέστης Λάκαιναν κόραν (Eurip. Or. 1393.) ἐπὶ τῆς Ἑλένης. sic Proserpina nupta *Κόρη* vocatur κατ' ἐξοχήν: v. Aristoph. Thesm. 293—294 etc. — ἀγλαὰ δῶρα. δ', 589 etc. — ἀλλότριον — ἔδουσιν. α', 160 etc. de homoeoteleuto cf. ζ', 201, κ', 573. — παρέλκετο, *attrahebat*, alliciebat. — θέλγε. α', 57 etc. — μειλ. ἐπέεσσι. ζ', 143 etc. — νόος — μεν. cf. β', 92, ν', 381.

„κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνεῖκαι,
δέξασθ' (οὐ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν)·
ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, οὔτε πῃ ἄλλῃ,
πρίν γέ σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος."

afferuntur dona procorum.

Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος·
δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.
Ἀντινόῳ μὲν ἔνεικε μέγαν περικαλλέα πέπλον,
ποικίλον· ἐν δ' ἄρ' ἔσαν περόναι δυοκαίδεκα πᾶσαι
χρύσειαι, κληῖσιν εὐγνάμπτοις ἀραρυῖαι.
ὅρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἔνεικε,
χρύσεον, ἠλέκτροισιν ἐερμένον, ἠέλιον ὥς.
ἕρματα δ' Εὐρυδάμαντι δύω θεράποντες ἔνεικαν,
τρίγληνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδροιο Πολυκτορίδαο ἄνακτος
ἴσθμιον ἤνεικεν θεράπων, περικαλλὲς ἄγαλμα·
ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔνεικεν.
ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα, δῖα γυναικῶν·
τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι ἔφερον περικαλλέα δῶρα.

283, 289. cf. β', 127, 8.

289—300. τῷ, τούτῳ, ἐκείνῳ. — κήρυκα. unum omnes miserunt, Medonem. v. π', 252. — Am. 2: περικ. πέπλον. περιβόλαιον τὸ σκέπον τὸν ἀριστερὸν ὦμον ὄπισθεν καὶ ἔμπροσθεν, συνάγον τὰς δύο πτέρυγας εἰς τὴν δεξιὰν πλευρὰν, γυμνὴν ἐῶν τὴν δεξιὰν χεῖρα κ. τὸν ὦμον. ita explicantes haud immerito reprehendens E: εἰ δὲ τοῦθ' οὕτως ἔχει, inquit, τί δή ποτε δώδεκα περόνας ἐχρῆν ἔχειν αὐτὸν, μανδυοειδῆ ὄντα; δοκεῖ δὴ μάλιστα γυναικεῖον ἱμάτιον εἶναι ὁ πέπλος κατὰ τὰ Δωρικὰ, σχιστὸν ἐπὶ μόνα τὰ ἔμπροσθεν, καὶ διὰ τοῦτο περόνας ἐθέλον πολλάς. (Eurip. Hecub. 886.: λέχη δὲ φίλια μονόπεπλος λιποῦσα, Δωρὶς ὡς κόρη. ibi Schol.: αἱ Λακεδαιμόνιαι κόραι διημερεύουσιν ἄζωστοι κ. ἀχίτωνες, ἱματίδιον ἔχουσαι, πεπορπημένον ἐφ' ἑκατέρου τῶν ὤμων. — δυοκαίδεκα πᾶσαι, *in universum duodecim.* v. ε', 244, θ', 258, Vigeri interpp. ann. ad 3, 10, 4 etc.) κληῖδες δὲ ὀπαὶ, λεγόμεναι κατακλεῖδες (germ. *Oesen*), εἰς ἃς αἱ περόναι καθίεντο. εὔγναμπτοι δὲ αὗται, ὡς ἐπικαμπεῖς κ. περιφερεῖς. — ὅρμον. ο', 459. — ἕρματα. v. Il. ξ', 182. et 83. Am. 2 et Sch.: τρίγληνα. τρίκορα κόσμια, ἐνώτια τριόφθαλμα, τρίκοκκα. μορόεντα. τὰ μετὰ πολλοῦ μόρου κ. κακοπαθείας κατεσκευασμένα. — ἐκ — Πεισάνδροιο. intell. δόμον, ellipsi satis nota. — E: ἴσθμιον δὲ τὸ περὶ τὸν ἰσθμὸν, ὅ ἐστι τὸν τράχηλον, ὃς ἰσθμὸς λέγεται πλεονασμῷ τοῦ σ, ὡς οἷον ἰθμὸς, δι' οὗ ἵενται τὰ σιτία. ἐντεῦθεν δὲ καὶ παρίσθμια τὰ περὶ τὸν τοιοῦτον ἰσθμὸν, ὃς οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει· ὁ γὰρ περιφερόμενος ἰσθμὸς τοπικόν ἐστιν ὄνομα, παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς φέρεται, ὅτι καὶ μέρος τι σώματος περὶ τὸν τράχηλον ἴσθμιον· ὅθεν καὶ κόσμος παρίσθμιος, καὶ ποτήριον δὲ, φασὶ, Κύπριον ἐκαλεῖτο ἴσθμιον. ὅτι δὲ ἐκ τοῦ ἰέναι προϋπάρχει τοῦ ἰσθμοῦ παράγωγον ἰθμὸς δίχα τοῦ πρώτου σίγμα, δῆλον καὶ ἐκ τῆς παρὰ τῷ Ὀππιανῷ (et ipso Homero Odyss. ζ', 264) εἰσίθμης. διαφέρει δὲ ἴσθμιον ὅρμου κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὅτι ὁ μὲν ὅρμος κεχάλασται ἐκκρεμάμενος, τὸ δὲ ἴσθμιον, περιτραχήλιος ὂν καὶ αὐτὸ κόσμος, τῷ τραχήλῳ προσέχεται. ἄγαλμα (γ', 438 etc.) δὲ καὶ ἐνταῦθα τὸ ἀγαλλίαμα. v. Valck. ann. ad Ammon. p. 169.

ubi advesperavit, Ulysses Penelopae ancillas, quae faces accendunt, ad dominam redire jubet, seque id officii viris praestiturum esse dicit.

Οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν·
τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν.
αὐτίκα λαμπτῆρας τρεῖς ἵστασαν ἐν μεγάροισιν,
ὄφρα φαείνοιεν· περὶ δὲ ξύλα κάγκανα θῆκαν,
αὖα πάλαι, περίκηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῷ,
καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον
δμωαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος. αὐτὰρ ὁ τῇσιν
αὐτὸς διογενὴς μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„Δμωαὶ Ὀδυσσῆος, δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ', ἵν' αἰδοίη βασίλεια,
τῇ δὲ παρ' ἠλάκατα στροφαλίζετε, τέρπετε δ' αὐτὴν,
ἥμεναι ἐν μεγάρῳ, ἢ εἴρια πείκετε χερσίν·

304—306. α', 421—423.

307—310. Sch.: *λαμπτῆρας* (342, τ', 63). *μετεώρους ἐσχάρας, ἢ τοὺς χυτρόποδας, ἐφ' ὧν ἔκαιον.* similiter Ambrosiani. Hesych.: *λαμπτήρ. ἐσχάρα, ἐφ' ἧς ἔκαιον ἐν μέσῳ τῶν οἴκων, εἰς τὸ φωτίζειν αὐτοῖς, ξηρὰ ξύλα κ. δᾳδία.* Ammon.: *λυχνοῦχον κ. λαμπτῆρά φασι τὸν νῦν φανόν· φανὸν δὲ τὴν λαμπάδα*, etc. v. ibi Valck. p. 146. et 47. E: *ἰστέον δὲ, ὅτι λαμπτῆρας λέγει, ας νῦν οἱ ἀγροτικοὶ λυχνίας* (Leuchterstühle, francogall. guéridons) *φασὶν, ἐφ' ὧν δᾷδες κείμεναι κατὰ δόρπον ἀνάπτονται, ἢ ξύλα ξηρὰ διὰ τὸ ἄκαπνον, ἢ καὶ ἄμφω ἀναμὶξ, ὡς καὶ ἐνταῦθα γίνεται παρὰ τοῖς λαμπροῖς μνηστῆρσι, κατὰ ἡρωϊκὴν καὶ τοῦτο ἀφέλειαν εἰς ὃ καὶ δμωΐδες ὑπουργοῦσι κατὰ ἔθος ἀρχαῖον. δῆλον δὲ, ὅτι ἁβρότερον οἱ ἐπιδόρπιοι λαμπτῆρες διάκεινται παρὰ Φαίαξι* (η', 100—102), *παρ' οἷς οἱ μὲν δομητοὶ βωμοὶ ἀντὶ λαμπτήρων κεχαλκευμένων εἰσὶν, ἀντὶ δὲ δμωΐδων οἱ χωνευτοὶ χρύσειοι κοῦροι, δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες, κ. φαίνοντες, ὅπερ ἐνταῦθα φαείνειν κεῖται, ταυτὸν ὂν τῷ λάμπειν, ἐξ οὗ οἱ λαμπτῆρες. οἱ δὲ παλαιοὶ καὶ οὕτω φασί· λαμπτῆρες, ἐσχάραι μετέωροι, ἢ χυτρόποδες, ἐφ' ὧν ἔκαιον. ξύλα δὲ κάγκανα* (Il. φ', 364.) *τὰ ξηρὰ, τὰ καινόμενα* (scr. *κειόμενα*, *fissa*) *εἰς τὸ καίεσθαι. ταῦτα δὲ καὶ δανὰ ἐλέγετο, καθὰ προεδηλώθη* (ο', 321). — Am. 2: *αὖα πάλαι, περίκηλα* (ε', 240). *περισσῶς εἰς τὸ καῦσαι εὔθετα. κήλεον γὰρ τὸ καυστικόν· ἐν πυρὶ κηλέῳ* (θ', 435 etc.). *βούλεται οὖν εἰπεῖν τὰ πάνυ ξηρά. καὶ δ. κατέμισγον. κατέμισγον τοῖς ξύλοις, ἵνα ἐκ τῶν δᾴδων ἀνάπτωνται μᾶλλον. — ἀμοιβηδίς* (Il. σ', 506). *ἀνὰ μέρος ἄλλοτε ἄλλη ὑπηρετοῦσα.*

314—319. *ἵν' αἰδ'* (α', 139 etc.) *βασίλεια.* intell. *ἐστί.* — *ἠλ. στροφαλίζετε.* cf. ζ', 53, η', 106. — *πείκετε, πέκετε*, h. e. E. interprete *κτενίζετε, ἀσκεῖτε*, ut *ἤσκειν εἴρια* Il. γ', 388. *ὅρα τὸ χερσὶν*, inquit, *ὡς τοῦ στροφαλίζειν προσεχῶς ἀτράκτοις συντελουμένου.* (?) *ἢ καὶ ἑτέρως τὸ χερσὶ πρὸς διαστολὴν τοῦ ἄλλως πέκειν εἴρηται· πέκονται γὰρ ἔρια καὶ κειρομένων προβάτων ποιμενικῶς, καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου πέκειν καὶ ὁ πόκος εἴρηται. καὶ αἶγες δὲ, ὧν εὐγενὲς τὸ ἔριον, ἐργαλείῳ τινὶ ἑτεροίῳ πέκονται.* dicit capras Asiaticas, quas vulgo Angorenses vocant, de quibus Aristot. H. A. 8, 27, Plin. H. N. 8, 50 etc. ceterum non modo lanificium agitur hisce versibus, quae videtur Eustathii sententia, sed etiam lintearum vestium fabricatio, cui pariter operam dedisse feminas tempore illo constat. eam scilicet fabricationem indicant verba *ἠλ. στοφαλίζετε*, quemadmodum vates commemoravit *ὀθόνας* η', 107, Il. γ', 141 et ibidem σ', 595, quas falli videntur qui alias quam linteas vestes intelligunt. Euripides Or. 1387. de Helena: *ἁ δὲ λίνου ἠλακάτᾳ δακτύλοις ἕλισσε* etc. Voss. *Mythol. Forschungen* p. 264.: „Homer, Hesiod und die folgenden Schriftsteller bis zu der Perserherrschaft kennen nicht andere Gewebe als von Schafwolle oder

αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάος πάντεσσι παρέξω.
ἤνπερ γάρ κ' ἐθέλωσιν ἐΰθρονον Ἠῶ μίμνειν,
οὔτι με νικήσουσι· πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμί."

quem ceterae derident, Melantho exagitat convicio.

Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐγέλασσαν, ἐς ἀλλήλας δὲ ἴδοντο.
τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένιπε Μελανθὼ καλλιπάρῃος,
τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
παῖδα δὲ ὣς ἀτίταλλε, δίδου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ·
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἔχε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελοπείης,
ἀλλ' ἥγ' Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο, καὶ φιλέεσκεν.

Lein" etc. igitur πέκειν ἔρια χερσὶ nihil aliud significat quam ἐριουργεῖν, oppositum illud τῷ λινουργεῖν, nec proprio sensu accipiendum est πείκετε, sed figurato, quo et simile verbum κείρειν usurpari solet, ut sit *tondete, carpite,* quod faciunt nentes. — εὔθρονον Ἠῶ. Il. θ', 564 etc. — νικήσουσι, *vincent* lassitudine, fatigabunt. — πολυτλήμων, πολύτλας, πολλὰ ὑπομένων. Il. η', 152.

320—325. ἐς ἀλλήλας δὲ ἴδοντο. mos irridentium (cf. υ', 373); itemque admirantium, ut Il. ω', 483.: ὡς Ἀχιλεὺς θάμβησεν, ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα· θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο. — ἐνένιπε. sic E aliique apud Cl. et hic, et 326. A. 2.: ἐνένειπεν pro eodem. vulgo: ἐνένιπτε, ἐνένιπτεν. v. 78. — κόμισσε, *fovit,* dilexit. — ἀτίταλλε. ξ', 41 etc. — Am. 2: ἀθύρματα (ο', 415, Il. ο', 363.). — τὰ τῶν νηπίων παίγνια. — Πηνελοπείης. genit. causae. E: ἤγουν οὐκ ἐλυπεῖτο κατ' ἐκείνην. — φιλέεσκεν αὐτόν. ellipsis frequens. v. λ', 143, π', 276. — E: πεπαταγμένος φρένας ὁ ἐκπεπληγμένος καὶ ἐμβρόντητος, ὁποῖοι πολλοὶ ἀπὸ πατάγων, ὅ ἐστι κτύπων, γίνονται. cf. 230. — Sch.: χαλκήϊον. χαλκέως οἶκον. Am. Q.: εἰς ἐργαστήριον χαλκέως, ὅ φησιν Ἡσίοδος (O. et D. 491), παρὰ δ' ἴθι χάλκεον θῶκον. E: χαλκ. δὲ δόμος τὸ τῶν χαλκέων ἐργαστήριον, ἔνθα εἰσιόντες ἀκωλύτως πτωχοὶ ἐκοιμῶντο παρὰ τῷ πυρί· ὃ δὴ καὶ ἐν τοῖς βαλανείοις ἐγίνετο, καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ Κωμικός (Equ. 1301.). — Am. 2: ἐς λέσχην. τόπον ἀθύρωτον δημόσιον, ἔνθα συνιόντες λόγοις κ. διηγήμασιν ἀλλήλους ἔτερπον. ὠνόμασται δὲ παρὰ τὸ λέχος, ἐπεὶ ἐκεῖ ἐκοιμῶντο οἱ πτωχοὶ παρὰ τὸ πῦρ. Sch.: λέσχην. δημόσιον οἴκημα, οἷον λέχην, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ τοὺς μὴ ἔχοντας οἰκήματα λέχη ποιεῖσθαι. ἢ παρὰ τὸ λεσχαίνειν ἐν αὐτῷ, ὅ ἐστιν ὁμιλεῖν. similiter E; et sane fieri potest, ut et a cubando, et a colloquendo, quod utrumque verbo λέγειν significatur, appellata fuerit λέσχη: sed tamen placet prae altera posterior harum notationum propterea, quod nusquam λέσχη dicitur λέχος per tropum, saepius autem λόγος, ὁμιλία, velut apud Tragicos (v. Soph. Oed. Col. 153, Eurip. Hipp. 362, Schn. h. v. etc.), quemadmodum et ἀδόλεσχος non vocatur is, qui immodice cubat, sive somnolentus, sed garrulus. hinc Ap.: λέσχην, ὁμιλίαν: Hesych.: λέσχη καὶ ἡ φλυαρία, καὶ ὁ δημόσιος τόπος, ἐν ᾧ διέτριβον οἱ πτωχοί, κ. διελέγοντο ἀλλήλοις etc.; Berglerus: *in coetum confabulantium.* sensu latiore Cl. λέσχην reddidit *diversorium,* Voss. *Volksherberge.* Montbel.: „*Toi qui refuses d'aller dormir dans une forge ou dans quelque taverne.* χαλκ. ἐς δόμον ἐλθὼν, *en allant dans une maison d'airain,* c'est-à-dire dans une forge, endroit où l'on travaille l'airain. C'était là que se réfugiaient les pauvres, parce qu'ils y trouvaient du feu (Eust. p. 1848, l. 60). Quant au mot λέσχη, tous les interprètes l'expliquent par *un lieu public, où l'on allait causer, et passer son temps.* (Sch. ed. a Buttm.; Eust. p. 1849, 1; Hesych. et Suid. v. λέσχη.) Ce devait être en général les gens d'une basse classe et les vagabonds qui s'y rendaient, puisque c'est là que l'insolente Mélantho renvoie Ulysse, qu'elle prend pour un mendiant. Aussi Hésiode (O. et D. 491. ed. Gaisf.) recommande-t-il de fuir ces sortes de réu-

ἣ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπεν ὀνειδείοις ἐπέεσσι·
„Ξεῖνε τάλαν, σύγε τις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσσὶ,
οὐδ' ἐθέλεις εὕδειν, χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθὼν,
ἠέ που ἐς λέσχην, ἀλλ' ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις.
[θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ
ταρβεῖς. ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεὶ
τοιοῦτος νόος ἐστίν· ὃ καὶ μεταμώνια βάζεις.]

nions; et plus loin (498. cf. Schol. in v. 491 ejusd. ed.) il ajoute qu'on n'a pas grande espérance à concevoir de celui qui y passe sa vie. Voilà pourquoi j'ai cru devoir employer ici le mot de *taverne*. Plus tard il est probable que ces lieux-là devinrent le rendez-vous d'un meilleur monde, puisque Pausanias (10, 25) donne la descriptione d'une *lesché*, où se trouvaient de fort belles peintures. Knight (Prolog. §. 43 seqq.) observe qu'il n'est jamais fait mention de ces lieux de réunion dans l'Iliade; il en conclut que ce poëme appartient à une époque où cet usage n' existait pas encore. La raison n'est pas suffisante; car il est plusieurs détails domestiques que le poète n'avait pas occasion de rappeler dans un camp. J'ai déja parlé de cette opinion de Knight; (voy. les obss. sur le v. 78 du second chant de l'Odyssée.) voici les autres raisons qu'il donne pour la justifier. (ea quoque adscribemus, quo plenius lectores cognoscant argumenta, quibus viri docti impugnare solent Homeri ἑνότητα. quae argumenta solvere studui in annotationibus cum passim ad loca singula addubitata, tum ad Vitam Homeri, vol. 1. Iliadis, p. 6.) On trouve dans l'Odyssée (φ', 390—1) une *corde de byblos* (βύβλινον ὅπλον), plante d'Egypte inconnue à l'auteur de l'Iliade, de même que le verbe θητεύω, exprimant l'idée de servir sans être pourtant esclave. (Odyss. λ', 489 et σ', 357. L'expression θητεύσαμεν se trouve dans l'Iliade, φ', 444, mais le passage est supprimé par Knight.) Les noms de *Messène* et de *Messéniens*, qui sont cités dans l'Odyssée, ne se trouvent pas dans l'Iliade parmi les villes du Péloponnèse. Dans l'Iliade les servantes sont toujours nommées δμωαὶ, θεράπαιναι, et jamais δοῦλαι, comme dans l'Od., à moins que ce ne soit dans les passages interpolés. (voy. les obss. sur le v. 395 du 3. ch. de l'Il.) Knight observe en outre que dans l'Od. les mots commencent à se contracter, et que déja les formes élégantes de l'Attique remplacent l'antique majesté de la langue primitive. Ainsi dans l'Il. on trouve toujours νώνυμνος (voy. les obss. sur le v. 70 du 12. ch. de l'Il.), et dans l'Od. νώνυμος avec la pénultième brève (ν', 239, ξ', 182. On trouve aussi νώνυμνος dans l'Od. α', 222.); θέσπις, dans l'Od. (α', 328, θ', 498), pour θεσπέσιος (Il. β', 670 et millies); ἀγρόται (Od. π', 218), pour ἀγροιῶται (Il. λ', 548, 676, ο', 272 etc.), etc. Knight trouve aussi des différences de syntaxe et de mythologie. L'auteur de l'Iliade ne suppose pas que Mercure soit le messager des dieux, que Délos soit consacrée à Apollon, ni que cette divinité y rende des oracles; (cf. Od. ζ', 162, θ', 79—81). Il observe dans l'Il. (σ', 570) que les cordes de la lyre sont en lin, dans l'Od. (φ', 406 seqq.) qu'elles sont en boyaux, comme aujourd'hui, avec des chevilles pour les tendre plus ou moins; que les maisons, selon l'auteur de l'Il., n'ont point de colonnes, et que l'auteur de l'Od. en fait souvent mention. (α', 127, ρ', 29, τ', 38.) Dans les arts d'un usage plus familier, l'Od. laisse apercevoir l'origine de la chasse à l'oiseau (χ', 302) et de la pêche au filet (χ', 386); ce qui indique une civilisation plus avancée. Sur les différences qui existent entre les 2 poëmes, et qui semblent indiquer que l'Od. est plus moderne, on peut consulter l'ouvrage de Benjamin Constant intitulé *De la Religion* (t. 3., l. 8, p. 409—72.). Je pense aussi que les chants dont se compose l'Od. appartiennent en général à une époque plus récente que ceux de l'Il. Voyez l'hist. des poésies homér. p. 38, 41 et suiv."

330—332. Am. Q. et Harl.: θαρσαλέος (sic Harl. et A. 3., sed Am. Q.: θαρσαλέως) πολλ. ἀθετοῦνται τρεῖς, ὡς ἐκ τῶν ἑξῆς (390—392) μετατιθέμενοι, (hic schol. Harl. finitur ap.

ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας, τὸν ἀλήτην;
μήτις τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ,
ὅστις σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπὼς χερσὶ στιβαρῇσι
δώματος ἐκπέμψῃσι, φορύξας αἵματι πολλῷ."

Minis Ulysses terret mulieres.

Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„ἦ τάχα Τηλεμάχῳ ἐρέω, κύον, οἷ' ἀγορεύεις,
κεῖσ' ἐλθὼν, ἵνα σ' αὖθι διὰ μελεϊστὶ τάμῃσιν."
Ὣς εἰπὼν ἐπέεσσι διεπτοίησε γυναῖκας·
βὰν δ' ἴμεναι διὰ δῶμα. λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης
ταρβοσύνῃ· φὰν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
αὐτὰρ ὁ πὰρ λαμπτῆρσι φαείνων αἰθομένοισιν
εἱστήκειν, ἐς πάντας ὁρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
ὥρμαινε φρεσὶν ᾗσιν, ἅ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γένοντο.

Minerva instigante, proci Ulyssem dicteriis et contumeliis verborum lacessunt.

Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἴα Ἀθήνη
λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
δύῃ ἄχος κραδίην Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἦρχ' ἀγορεύειν,
κερτομέων Ὀδυσῆα, γέλων δ' ἑτάροισιν ἔτευξε·

Porsonum.) καὶ ὅτι ἐνθάδε μηδὲν ἐθρασύνθη. recte; itaque W haec seclusit a genuinis. cf. ann. ad 393.

333—335. Am. Q.: ἦ ἀλύεις. ἀλύεις νῦν ἀντὶ τοῦ χαίρεις, γαυριᾷς. ἔνιοι δὲ, ἐν ἄλῃ κ. θορύβῳ τῆς διανοίας καθέστηκας, οἷον οὐκ ἔχεις σαυτὸν ὑπὸ πολλῆς χαρᾶς. generatim verbum ἀλύειν significat mentem de statu dejectam. v. ann. ad Il. ε', 352, ω', 12, Boissonadeo laudatum Wyttenbach. ad Plut. t. 1., p. 231, ipsumque B ann. ad Philostr. Her. p. 232., qui hisce quidem adscripsit verba illa parasiti inedia morientis ap. Liban. t. 4., p. 158.: ἀλύω γὰρ ἤδη, καὶ νάρκης αἰσθάνομαι. — E: κεκοπὼς, ἤτοι πλήξας. — τὸ δὲ φορύξας αἵματι ταυτὸν τῷ φύρσας (21). — χ', 21.: σῖτός τε, κρέα τ' ὀπτὰ, φορύνετο. — ἐκπέμψῃσι dixit per μείωσιν ironicam pro ἐκβάλλῃ, quo sensu et nostrates vulgo dicere solent *Jemand heimschicken.*

338—343. κύον. convicium, quod impudentibus facere solebant, quibus itidem acclamabant κυνῶπα, κυνῶπις. v. ann. ad δ', 145, locisque ibi laudatis adde τ', 91, Il. θ', 423, λ', 362 etc. — E: κεῖσε ἐλθὼν, ἔνθα δηλαδὴ κάθηται. — αὖθι, *hic*, vel *illico*. v. Schn. h. v. — διὰ μελ. τάμῃσιν. tmesis. v. ι', 291. — Am. B.: διεπτοίησε. διεσκόρπισε. auget τὸ διὰ significationem, ut saepe alias: v. ξ', 39 etc. χ', 297.: δὴ τότ' Ἀθηναίη φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχεν Ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπτοίηθεν. — βὰν δ' ἴμεναι. ε', 475 etc. — λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκ. v. ann. ad 212. — ταρβοσύνῃ, τάρβει, ut dixit η', 51. et alias. — φαείνων τοὺς λαμπτῆρας.

344. sic Harl. vulgo: εἱστήκει vel ἑστήκει, ut W et B. E: τὸ δὲ εἱστήκει εὕρηται καὶ εἱστήκειν κατὰ τὸ ἤσκειν εἴρια καλά. v. Il. ψ', 691, γ', 388. — πάντας λαμπτῆρας, *omnes lychnos intuens*, h. e. observans et curans. — ἄλλα — ᾗσιν. v. δ', 120 etc.

346—355. ἀγήνορας. α', 106 etc. — ἴσχεσθαι, ἀπίσχεσθαι. v. λ', 250 etc. — θυμαλγέος. υ', 285, quo loco versus 346—48 iterum leguntur. cf. ι', 387 etc. — E: δύῃ (53 etc.), ὑπεισέρχηται. *subiret*, penetraret. — κερτομέων. β', 323 etc. — ἔτευξε fere codd. ἔτευχε Ald. 3, W, B, quam scripturam

„*Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,*
ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει!
οὐκ ἀθεεὶ ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσήϊον ἐς δόμον ἵκει·
ἔμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτοῦ
καὶ κεφαλῆς, ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι τρίχες, οὐδ' ἠβαιαί.“
Ἦ ῥ', ἅμα τε προσέειπεν Ὀδυσσῆα πτολίπορθον·
„*ξεῖν', ἦ ἄρ κ' ἐθέλοις θητευέμεν, εἴ σ' ἀνελοίμην,*
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς (μισθὸς δέ τοι ἄρκιος ἔσται),
αἱμασιάς τε λέγων, καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων;
ἔνθα κ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμι,
εἵματα δ' ἀμφιέσαιμι, ποσίν θ' ὑποδήματα δοίην.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθες, οὐκ ἐθελήσεις
ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσειν κατὰ δῆμον
βούλεαι, ὄφρ' ἂν ἔχῃς βόσκειν σὴν γαστέρ' ἄναλτον.“

audacissime Ulysses respondet Eurymacho.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„*Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶϊν ἔρις ἔργοιο γένοιτο*
ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται,

commemorat Schol. Harl. — *οὐκ ἀθεεὶ*, *non sine dîs*, ut ait Flaccus; divinitus. — *αὐτοῦ καὶ κεφ.* h. e. *καὶ κεφ. αὐτοῦ.* etiam caput Ulyssis splendere ait, ut faces, propter calvitiem, quam nostrates joco simili dicere audivi *Mondschein.* id prodigii loco se habere fingit Eurymachus, quale fuit illud, de quo Livius 1, 39.: *Eo tempore*, inquit, *in regia prodigium visu eventuque mirabile fuit: puero dormienti, cui Servio Tullio nomen fuit*, caput arsisse *ferunt multorum in conspectu.* cf. Il. ε', 1—7. — *οὐδ' ἠβαιαί.* γ', 14, φ', 288 etc.

357—364. *θητευέμεν*, *mercede servire.* λ', 488. — *εἴ σ' ἀνελοίμην*, *si te auferrem*, h. e. abducerem. E: *περιττὴ συνήθως ἡ ἀνὰ πρόθεσις, ὡς καὶ πρὸ ὀλίγων (88) ἐν τῷ ἄναγον τὸν Ἶρον. κυρίως μέντοι ἀνελέσθαι τὸ κάτωθέν τι λαβεῖν, ὃ διάφορόν ἐστι πρὸς τὸ καθελεῖν.* — Sch.: *ἄρκιος* (Il. β', 393 etc.). *ἱκανός.* — *ἀγροῦ ἐπ' ἐσχ.* δ', 519, ε', 489. cf. ι', 280 etc. — *αἱμασιάς*, *sepes.* ω', 223.: *τοίγε Αἱμασιὰς λέξοντες, ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος, Ὤιχοντ'.* — Am. 2: *αἱμ. τοὺς ἐκ χαλίκων φραγμοὺς χωρίων. χάλικες δὲ οἱ τεθραυσμένοι κ. μικροὶ λίθοι· καὶ ἔστιν ἡ εὐθεῖα ὁ χάλιξ τοῦ χάλικος. λέγων δὲ ἀντὶ τοῦ οἰκοδομῶν ἐκ πολλῶν κ. λογάδων λίθων.* E: — *ἰστέον δὲ, ὅτι δοκεῖ ἐξ ἀκανθῶν ποτε ἡ αἱμασιὰ οὖσα ἐκεῖθεν σχεῖν τοὔνομα, παρὰ τὸ αἱμάσσειν· καὶ παρέμεινεν ἡ κλῆσις ἐκείνη καὶ ὕστερον τοῖς ἐκ χαλίκων κτίσμασι, καθὰ, σὺν ἄλλαις πολλαῖς ὁμοιότησι, καὶ τοῖς βιβλίοις ὁ πύξος* (nomen *πύξος, πυξίον, pugillares*) *ἐνέμεινε διὰ τὸ πάλαι ποτὲ πυξία κυρίως αὐτὰ εἶναι* etc. Sch.: *λέγων. οἰκοδομῶν ἐκ συλλέκτων λίθων.* Buttmann. *Lexil.* 78, 8.: „Im physischen Sinn des Worts *λέγειν* ist merkwürdig der Ausdruck *αἱμασιὰς λέγειν* Odyss. σ', 359, *Zaūne*, *Umzaūnungen errichten* (*anlegen*), weil dies in der einfachsten Art durch blosses Zusammensuchen, Anhaūfen und Ordnen von Steinen geschah: s. den Scholiasten und Möris, der *αἱμασιὰ* durch *λιθολογία* erklärt.“ B: „Theopompus, cujus hicce fertur versiculus, *Ὃς αἱμασιολογεῖν ἄριστ' ἠπίστατο*, ex Homeri loco profecerat.“ — E: *δένδρεα δὲ μακρὰ οὐ τὰ τοιαῦτα ὄντα ἐν τῷ φυτεύεσθαι, ἀλλ' ὕστερον.* — *ἐπηετανὸν*, *annuum*, perpetuum. v. δ', 89. — *ἔργον ἐποίχεσθαι*, *aggredi opus*, operari. α', 358. cf. locum similem ρ', 226—228.

366—386. *εἰ γὰρ*, *utinam.* cf. Il. ο', 570, π', 559, Matth. §. 513. — Am. B: *πέλονται. ἀντὶ τοῦ γίνονται πρὸς*

ἐν ποίῃ, δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
καὶ δὲ σὺ τοῖον ἔχοις, ἵνα πειρησαίμεθα ἔργου,
νήστιες ἄχρι μάλα κνέφαος, ποίη δὲ παρείη!
εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἶεν ἐλαυνέμεν, οἵπερ ἄριστοι,
αἴθωνες, μεγάλοι, ἄμφω κεκορηότε ποίης,
ἥλικες, ἰσοφόροι, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπαδνὸν,
τετράγυον δ' εἴη, εἴκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρῳ,
τῷ κέ μ' ἴδοις, εἰ ὦλκα διηνεκέα προταμοίμην.
εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὁρμήσειε Κρονίων
σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη, καὶ δύο δοῦρε,
καὶ κυνέη πάγχαλκος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖα,
τῷ κέ μ' ἴδοις πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέντα,
οὐδ' ἄν μοι τὴν γαστέρ' ὀνειδίζων ἀγορεύοις.
ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, καί τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
καί πού τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι ἠδὲ κραταιὸς,
οὕνεκα πὰρ παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμιλεῖς.
εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι, καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
αἶψά κέ τοι τὰ θύρετρα, καὶ εὐρέα περ μάλ' ἐόντα,
φεύγοντι στείνοιντο διὲκ προθύροιο θύραζε."

τὴν παρουσίαν τοῦ θέρους. — ἐν ποίῃ, *in herba*, gramine, prato. ι', 449, Il. ξ', 347. ἄγκεα ποιήεντα dixit δ', 337 etc. E: — ποίη ὁ κατὰ τὸ ἔαρ δρεπόμενος ἢ κειρόμενος χόρτος. — δρέπανον, δρεπανην, ut dixit Il. σ', 551, ubi v. ann. — νήστιες, *jejuni*. Il. τ', 156, 207. — ἄχρι μάλα κνέφαος, *penitus usque ad caliginem*, ad ipsam noctem. E: ἄχρι βαθείας ἑσπέρας. — Am. 2.: αἴθωνες (α', 184). πυῤῥοὶ, ἢ μέλανες. — ἥλικες, ὁμήλικες. ο', 197 etc. — E: ἰσοφόροι ἢ εἰς ἴσον φερόμενοι κ. ὡς εἰπεῖν ἰσοφαρίζοντες, (Il. ζ', 101 etc. id esset ἰσόφοροι.) ἢ ἶσον ἄχθος φέρειν δυνάμενοι etc. (τῶντε σθ. οὐκ ἀλαπαδνόν. *quorum haud infirmum est robur*, validorum. v. Il. ε', 783 etc.) τετράγυον (η', 113) δὲ διάστημά τι, ὅσον ἦν ἀροτριᾶν, ὡς εἰκὸς, δι' ἡμέρας τοὺς ἀγαθοὺς ἐργάτας, κ. χρωμένους βουσὶν ὁμοίοις. — εἴκοι — ἀρότρῳ. descriptio soli arabilis, nec lapidosi. — Am. B.: τῷ. διὰ τοῦτο (*hoc*, per hoc, ita. v. Il. δ', 410 etc.). — (Ap: ὦλκα, αὔλακα. *sulcum*. Il. ν', 707.) διηνεκέα (v. 836 etc.), ἀντὶ τοῦ διηνεκῶς, ὑπὸ μιᾶς ὁρμῆς. — προταμοίμην, *proscinderem*. ψ', 196, Il. ι', 489: minus bene E: τὸ προτ. ἀντὶ τοῦ πρὸ σοῦ ἀροτριάσαιμι, καὶ ὡς εἰπεῖν προκόψαιμι, καὶ, τὰ πάντα ἔχων ἴσα, ὅμως προβαλοίμην τῇ ἀρετῇ. neque enim hic agitur certamen, sed solus Ulysses araturus, solus dimicaturus, quibus operibus ne parem quidem putat Eurymachum ignavum. cf. Cl. — δύο δοῦρε. μ', 228. — νόος — ἀπηνής. Il. π', 35 etc. — καί πού τις — ὁμιλεῖς. acerbe, sed juste, exagitat Eurymachum, hominem imperitum, qui paucorum (v. ann. ad 390) eorumque improborum commercio, procorum scilicet, fretus superbiebat. cui nebuloni se ipsum magnifice opponit, virum fortissimum ac prudentissimum, qui *mores hominum* multorum *vidit et urbes*, amicus Atridarum et principum Graeciae, dilectusque deabus Palladi, Calypsoni, Circae. cum pessimi isti proci ne uni quidem Penelopae accepti essent, feminae mortali. — στείνοιντο. ita Sch. praeterquam editione antiqua illa, quam Buttmannus adhibuit; qui cum exclamat *Male*, fugit eum ratio. est enim vetus probusque ille modus dicendi, quem tantum non ubique oblitteraverunt librarii. velut Harl. codex habet vulgatum στείνοιτο, sed Schol.: στενὰ γένοιτο, ex quo intelligas, in ipso ordine scriptum fuisse primitus στείνοιντο, sed mutatum post esse lemma, ut centies. praeterea in Stephanianis edd. legitur στείνοντο pro στείνοιντο. recte igitur hoc restituit Cl., W bis excudi jussit. Am. Q.: οὕτως ταραχθήσεσθαι (ταραχθήσεται), ὡς δοκεῖν τὰς θύρας στενὰς εἶναι.

iratus Eurymachus etiam ipse scabellum jacit in Ulyssem, sed aberrans pocillatorem ferit.

Ὣς ἔφατ'· Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ἆ δείλ', ἦ τάχα τοι τελέω κακὸν, οἷ' ἀγορεύεις
θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ
ταρβεῖς! ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεὶ
τοιοῦτος νόος ἐστὶν, ὃ καὶ μεταμώνια βάζεις."
[ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας, τὸν ἀλήτην;]
Ὣς ἄρα φωνήσας σφέλας ἔλλαβεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀμφινόμου πρὸς γοῦνα καθέζετο Δουλιχιῆος,
Εὐρύμαχον δείσας· ὁ δ' ἄρ' οἰνοχόον βάλε χεῖρα
δεξιτερήν. πρόχοος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα·
αὐτὰρ ὅγ' οἰμώξας πέσεν ὕπτιος ἐν κονίῃσι.
μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

mala Ulyssi imprecantur proci.

„Αἴθ' ὤφελλ' ὁ ξεῖνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι,
πρὶν ἐλθεῖν! τῷ κ' οὔτι τόσον κέλαδον μετέθηκε.

387, 8. ρ', 458, 9.

389—393. ἆ δειλέ. λ', 617, Il. λ', 441 etc. — τελέω. τελέσω. δ', 485 etc. — πολλοῖσι. multi esse videntur proci Eurymacho, quos paucos dixit Ulysses 383., magnum ille cogitans Graecorum exercitum, quocum Trojam profectus est. — ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρ. α', 95, θ', 344 etc. — μεταμώνια, μάταια. v. ann. ad Il. δ', 363. — ἦ ἀλύεις — ἀλήτην; „Ou bien enfin serait-ce la joie d'avoir terrassé le mendiant Irus? Wolf renferme entre 2 parenthèses ce vers, qui ne se trouve point dans le manuscrit de Vienne 133. (A. 1.). Il ne se trouve point non plus dans l'édition de Florence. (v. Var. lect. in ed. Ernest.) Knight supprime ce vers et les 3 précédents que Mélantho adresse à Ulysse (330—332). Wolf, au contraire, supprime les 3 vers dans le discours de Mélantho, en laissant subsister le quatrième, qu'il retranche ici. La leçon de Wolf est la meilleure; il est tout simple qu' après le discours d' Ulysse Eurymaque lui reproche de parler avec audace, tandis que la servante Mélantho, comme l'observent les scholies ambrosiennes, n'est pas en droit de lui faire ce reproche." *Montbel.*

394—398. σφέλας, *scabellum.* ρ', 231. — Am. Q.: καθέζετο. Τηλέμαχον γὰρ οὐχ ἱκανὸν ἐπίκουρον δοκεῖ εἶναι. — ὁ δὲ Ἀμφίνομος εἰ καὶ προσέκρουσε τοῖς λοιποῖς, ἐλυσιτέλει τῷ Ὀδυσσεῖ τῷ στασιάζειν πρὸς ἀλλήλους τοὺς μνηστῆρας. similiter E: ἰστέον δὲ, ὅτι δεξιώτατα Ὀδ. δοκεῖ προσφεύγειν τῷ Ἀμφινόμῳ, εἴ πως σχοίη συγκροῦσαι τοὺς μνηστῆρας ἀλλήλοις, ἐπικουρήσαντος μὲν ἐκείνου τῷ ξένῳ, ἀπαρεσθέντων (perperam liber ἀπαρασθ.) δὲ τῶν (ἄλλων) μνηστήρων. — πρόχοος. α', 136 etc. — βόμβησε. θ', 190, Il. ν', 530 etc. — πέσεν — κονίῃσι. ι', 371, Il. π', 289 etc.

399. α', 365, δ', 768 etc.

400. θ', 328 etc.

402—404. μετέθηκε W et B. vulgo: μεθέηκεν. sed Harl.: πᾶσαι, μετέθηκεν, ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμῖν ἔθηκεν. alterum ita explicat E: ἤγουν οὐκ ἂν τοσοῦτον θόρυβον ἐνῆκεν ἡμῖν. verum non illo sensu, sed remittendi, μεθιέναι dictum reperias aliis in locis utriusque carminis, velut ε', 471, Il. ν', 118, ρ', 539 etc; similiter autem poëta Il. γ', 321.: ὁππότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε, Τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω. Sch.: μεθέηκεν. ἐποίησεν. vereor, ne is quo-

νῦν δὲ περὶ πτωχῶν ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι δαιτὸς
ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ."

quiescere illos et domum abire jubet Telemachus, Amphinomus ad frugem corrigere studet. itaque libatione facta discedunt.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
„δαιμόνιοι, μαίνεσθε, καὶ οὐκέτι κεύθετε θυμῷ
βρωτὺν, οὐδὲ ποτῆτα! θεῶν νύ τις ὔμμ' ὀροθύνει.
ἀλλ' εὖ δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες,
ὁππότε θυμὸς ἄνωγε· διώκω δ' οὔτιν' ἔγωγε."
"Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες, ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες,
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
[Νίσου φαίδιμος υἱὸς, Ἀρητιάδαο ἄνακτος·]
„Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι.
μήτε τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε, μήτε τιν' ἄλλον
δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
ἀλλ' ἄγετ', οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
ὄφρα σπείσαντες κατακείομεν οἴκαδ' ἰόντες·
τὸν ξεῖνον δὲ ἐῶμεν ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος
Τηλεμάχῳ μελέμεν· τοῦ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα."
"Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑαδότα μῦθον ἔειπε.
τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μούλιος ἥρως,

que dederit *μετέθηκεν*, siquidem Grammatici *τιθέναι* interpretari solent *ποιεῖν*. — *ἐριδαίνομεν*. β', 206. Il. β', 342.: *αὔτως γὰρ ἐπέεσσ'* (ita nunc scribam, libris adjuvantibus, pro *α. γάρ ῥ' ἐπ.*) *ἐριδαίνομεν* etc. — *ἦδος*, *voluptas*. Il. σ', 80.: *ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος;* v. ibi ann., et cf. Il. α', 572., ubi verba *οὐδέ τι — νικᾷ* iterum leguntur.

405. β', 409. cf. supra 59, φ', 101 etc.

406—409. *δαιμόνιοι*. 15. — *καὶ — ποτῆτα*. non amplius eos occultare ait animo cibum ac potum, h. e. effectum cibi et potus, praesertim immodici, ebrietatem insaniamque. paulo aliter Am. 2 emend.: *κεύθετε θυμῷ*. *ἀντὶ τοῦ ὑπὸ θυμοῦ, ὡς* (?) *Ἀχιλλῆϊ δαμασθεὶς* (Il. χ', 55) *ὅ ἐστιν, ὑπὸ ἀλόγου κινήσεως οὐ κρατεῖτε τῆς τροφῆς, ἀλλ' αὕτη μᾶλλον ὑμῶν ἐπικρατεῖ, κ. παρασκευάζει ὑμᾶς ἐξάγεσθαι εἰς ἀταξίας*. — *ὀροθύνει*, *concitat*, irritat. ε', 292 etc. — *ὁππότε — ἔγωγε*. civiliter eos domum ire jubet, ne imperare videatur liberis; quemadmodum Latini solent dicere *si vis*, *si tibi placet* etc. v. ann. ad Plaut. Capt. 273. ed. 1., et indicem Terentii Unger. v. *si*. — *διώκω*, *pello*, ejicio foras aedibus.

410, 11. α', 381, 82.

413. versus omissus in A. 1., quem versum transscripsisse videntur ex π', 395. uncis inclusit W.

414—417. υ', 322—325. *ἀντιβ. ἐπέεσσι*. Il. α', 304 etc. — *καθαπτ.* β', 39 etc. — *χαλεπ.* β', 189 etc. — *στυφελίζετε*. π', 108 etc. — *οἵ εἰσι*.

418. φ', 263. cf. γ', 340 etc.

419—421. *σπείσαντες*. γ', 334 etc. — *μελέμεν*, *μέλειν*, *curae esse*.

422. Il. ι', 173.

423. *κρητῆρα κερ.* γ', 393 etc. — *Μούλιος*. Augiae generum cognominem memorat Il. λ', 739. et alias. — Am. B.: *ἥρως. ὅτι πάντας ἥρωας ἔλεγον*. cf. ann. ad Il. α', 4.

κήρυξ Δουλιχιεύς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο.
νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσι
σπείσαντες μακάρεσσι, πίον μελιηδέα οἶνον.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
βάν ῥ' ἴμεναι κείοντες ἑὰ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος.

425. ν', 54.
426. σπείσαντες — οἶνον. 151. sequ.
427, 28. cf. γ', 395, η', 228; et cf. ι', 208 etc.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ Τ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ Τ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ.

Σὺν Τηλεμάχῳ ἔκθεσιν ποιεῖται τῶν ὅπλων Ὀδυσσεὺς, καὶ πρὸς Πηνελόπην φησὶ ψευδῶς ἐκ Κρήτης εἶναι. γίνεται δὲ αὐτοῦ δι' οὐλῆς ἀναγνωρισμὸς πρὸς Εὐρύκλειαν, νίπτουσαν αὐτοῦ τοὺς πόδας, καὶ κατὰ παρέκβασιν ὁ ποιητὴς διηγεῖται, ὡς ἐν Παρνασῷ ὑπὸ συὸς ἐπλήγη κυνηγῶν.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ.

ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ ΟΜΙΛΙΑ. ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΟΣ ΥΠΟ ΕΥΡΥΚΛΕΙΑΣ.

Postquam discesserunt proci, Ulysses Telemachum arma in superiorem partem aedium seponi jubet.

Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο, δῖος Ὀδυσσεὺς,
μνηστήρεσσι φόνον ξὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων,
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' ἀρήϊα κατθέμεν εἴσω
πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες.
„„[ἐκ καπνοῦ κατέθηκ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐῴκει
οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεὺς,
ἀλλὰ κατῄκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' ἀϋτμή.
πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων,
μή πως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
ἀλλήλους τρώσητε, καταισχύνητέ τε δαῖτα
καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.]““
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρὶ,
ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·

Telemachi ea de re colloquium cum Euryclea.

„Μαῖ', ἄγε δή μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
ὄφρα κεν ἐς θάλαμον καταθείομαι ἔντεα πατρὸς
καλὰ, τά μοι κατὰ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδει·

Annotationes. Vers. 1. et 2. Haec frustra repetuntur inferius 51., nec dubie hinc transscripta sunt. quare ibi uncinis inclusi. Am. Q.: *σὺν Ἀθήνῃ.* ἤτοι παρούσῃ σιωπωμένως, ἢ προνοίᾳ τῆς θεοῦ, ὡς ἐπὶ τοῦ δουρίου ἵππου, ὃν Ἐπειὸς ἐποίησε σὺν Ἀθήνῃ (θ', 493). E: ἀγαθὴ γὰρ ἐν νυκτὶ βουλὴ κατὰ παροιμίαν· ὅθεν καὶ εὐφρόνη λέγεται ἡ νύξ etc.

7—13. ne haec quidem genuina esse arbitror, sed π', 288. sublecta, cui loco apta sunt, hic vero quamvis haud inepta, tamen minime necessaria. tribus verbis nunc Ulysses dicit, quid faciendum sit, properatque ad eventum.

16—18. *ἔρυξον*, *cohibe*, conclude. v. 30. — *καταθείομαι*, *seponam.* φ', 260, Il. χ', 111 etc. — *ἀκηδέα*, *neglecta.* ζ, 26 etc. — *ἀμέρδει*,

[πατρὸς ἀποιχομένοιο, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα·]
νῦν δ' ἐθέλω καταθέσθαι, ἵν' οὐ πυρὸς ἵξετ' ἀϋτμή."
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
„αἲ γὰρ δή ποτε, τέκνον, ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο,
οἴκου κήδεσθαι, καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
ἀλλ' ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μετοιχομένη φάος οἴσει;
δμωὰς δ' οὐκ εἴας προβλωσκέμεν, αἵ κεν ἔφαινον."
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
„ξεῖνος ὅδ'· οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γε
χοίνικος ἅπτηται, καὶ τηλόθεν εἰληλουθώς."

auferunt arma pater et filius, Minerva praelucente.

Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος,
κλήϊσσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.
τὼ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱὸς
ἐσφόρεον κόρυθάς τε, καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας,

corrumpit. θ', 64 etc. mire E: τὸ καπνὸς ἀμ. ἀντὶ τοῦ σκοτίζει, στερίσκει τοῦ μέρδειν, ὅ ἐστι λάμπειν. (?)

19. versiculus ex laciniis, opinor, aliorum (α', 135, β', 313 etc.) consutus, quem suspectum reddit brevi intervallo et sine emphasi repetita vox πατρὸς, frigusque totius sententiae.

22—25. Am. Q.: ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο. ἀντὶ τοῦ φρόνιμος γενήσῃ. ἐπιφροσύνας dixit, ut εὐφροσύνῃσιν ζ', 156., ἐπιφροσύνην ε', 437., ἐπίφρονα μῆτιν inferius 326. cf. γ', 128, π', 242. E: ἔστι δὲ ἐπιφροσύνη ἢ ἡ ἁπλῶς φρόνησις, πλεοναζούσης τῆς προθήσεως, ὡς καὶ ἐν τῷ ἐπιβουκόλος (γ', 422 etc.), καὶ ἐπίουρος (ν', 405 etc.) ἢ (?) ἡ πλείων φρόνησις, οἱονεὶ ἡ ἐπὶ τῇ προτέρᾳ ἐπιτιθεμένη [ἢ] ὕστερόν ποτε, καθ' ὁμοιότητα τοῦ Ἐπιμηθέως (quem dicas *Nachverstand*, ὀψιμαθῆ), ὃς ἀντίκειται τῷ Προμηθεῖ, καθὰ (?) καὶ ὁ ἐπίφρων τῷ πρόφρονι. τὸ δὲ ἀνέλοιο ἢ περιττὴν καὶ αὐτὸ ἔχει τὴν πρόθεσιν, ἢ (?) κατὰ τὴν περὶ ψυχῶν ἑλληνικὴν δόξαν (metempsychosin dicit) ἀντὶ τοῦ ἀναλάβῃς εἴτουν ἀναμνησθείης εἴληπται. — προβλωσκέμεν, προβλώσκειν, προμολεῖν, *prodire.* φ', 239, 385. π', 466: ἄστυ καταβλώσκοντα. Buttmann. *Lexil.* 34, 9.: „Die der ältern griech. Sprache so natürliche Metathesis verwandelte μορτὸς in βροτὸς, wie μολεῖν βλώσκω (proprie μλοΐσκω, pro μολίσκω), μέλι βλίττω, μαλακὸς βλάξ."

27, 28. ἀεργὸν, *otiosum.* Il. ι', 320. ἀεργίην dixit ω', 250. Hesiodus O. et D. 309.: ἐργαζόμενος πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν Ἔσσεαι, ἠδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς· Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος. Am. 2: ἀεργὸν ἀνέξομαι. Ἀττικὴ ἡ σύνταξις ὥστε ἀνέχομαί σε, αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς. η', 32.: οὐ γὰρ ξείνους οἵδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται. — Am. Q.: χοίνικος ἅπτηται. ἀντὶ τοῦ δαπάνης, τροφῆς. ἅπαξ ἐνταῦθα ἡ φωνὴ, καὶ οὐ διὰ τοῦτο χωριστέον τῆς Ἰλιάδος τὴν Ὀδύσσειαν etc. E: χοῖνιξ δὲ νῦν ἡ τροφή. δίσημος γὰρ ἡ λέξις, ἐπί τε σκεύους τοῦ μετροῦντος, καὶ τοῦ μετρουμένου πράγματος. οὕτω δὲ καὶ ὁ μέδιμνος, καὶ τὸ τάλαντον, καὶ ὁ ξέστης, καὶ ἕτερα πολλά. (similiterque aliae nationes in hoc genere.) χοῖνιξ δὲ σκεῦός τι μετρητικὸν σπορίμων, μεῖζον τοῦ παρὰ τοῖς παλαιοῖς καλουμένου μέτρου. ἐκ τούτου παρὰ τοῖς ὕστερον καὶ δεσμὸς ποδῶν ἐκαλεῖτο χοῖνιξ, καθ' ὁμοιότητα ἴσως τῆς κατὰ τὸ σκεῦος στρογγυλότητος. — ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ ἐπὶ χοίνικος μὴ καθῆσθαι τὸ Πυθαγόρειον, ἤγουν μὴ τρέφεσθαι ἀργὸν, ἐκ τοῦ ῥηθέντος Ὁμηρικοῦ χωρίου ὥρμηται. de hoc proverbio Montbel. evolvi jussit Anecdota graeca ed. Boissonad. t. 1. p. 113. et Duporti Gnomolog. p. 258. — καὶ, καίπερ. quamvis hospes non sit familiaris, aut Ithacensis, sed e longinquo advenerit, tamen se illum negat gratis nutriturum.

29, 30. φ', 386, 87. cf. ρ', 57.

32, 33. ὀμφαλοέσσας, *umbone instructas.* v. ann. ad Il. δ', 448 et cf.

ἔγχεά τ' ὀξυόεντα· πάροιθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
* χρύσεον λύχνον ἔχουσα, φάος περικαλλὲς ἐποίει.
δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα·

deam haud conspicatus, insolitumque splendorem aedium mirans, Telemachus edocetur, quid rei sit.

„Ὦ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
ἔμπης μοι τοῖχοι μεγάρων, καλαί τε μεσόδμαι,
εἰλάτιναί τε δοκοὶ, καὶ κίονες ὑψόσ' ἔχοντες,
φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο.

Il. θ', 62, π', 214 etc. — ὀ ξ υ ό ε ν τ α, *abiegna.* v. ann. ad Il. ε', 50.

34. significavimus ann. ad λ', 91., ponendum videri χρυσοῦ λύχνον, eleganti modo dicendi, metro expeditiore, denique vitato homoeoteleuto. idem remedium et huic versui faciendum putem, et Hesiodo O. et D. 109., ubi χρυσοῦ ποίησαν dixerit itidem atque hic noster χρυσοῖο τέτυκτο inferius 226. omnibus hisce locis adjectivum, in margine ab explicatoribus scriptum, irrepserit. — Am. Q.: λ ύ χ ν ο ν. ἀπὸ τοῦ λύειν τὸ νύχος. (?) λέγει δὲ τὴν δᾷδα κυρίως· τοῦ δὲ παρ' ἡμῖν καλουμένου λύχνου τοὺς ἥρωας χρωμένους ὁ ποιητὴς οὐκ εἰσάγει, καὶ οὔτε (scrib. οὐδέ) Ἡσίοδος μέμνηται. Montbel.: „*Devant eux la déesse Pallas, portant un flambeau d'or, répandait une vive lumière.* Le mot *λύχνον*, que je rends par le mot générique de *flambeau*, ne doit pas s'entendre ici d'une lampe proprement dite, signification qu'il n'a eue que beaucoup plus tard (v. Paus. 1, 26.); les lampes n'étaient point encore en usage dans les siècles héroïques. (Schol. Buttmann. in τ', 34, Eust. p. 1840, l. 50.) Nous voyons en effet au chant 18 (307 seqq.), qu'on avait coutumé alors de mettre du bois sec dans des espèces de réchauds (*Kohlenbecken*) pour éclairer les appartements. C'est sans doute un de ces réchauds que prend Minerve pour éclairer les deux héros. Quelques Critiques, pensant qu'il n'était pas convenable de faire porter à Minerve un flambeau, disent que la déesse répandit la lumière comme si elle portait un flambeau d'or. (Am. 2: λείπει τὸ ὡ ς, ὡς χ ρ ύ σ ε ο ν λ ύ χ ν ο ν ἔ χ ο υ σ α· ὅ ἐστιν, ἀμαυρὸν φῶς ἐποίει, ὡς ἀπὸ ἐκλάμψεως χρυσοῦ. δουλοπρεπὲς κ. λίαν εὐτελὲς τὸ τῆς διανοίας· πολλῷ γὰρ ἦν ἄμεινον, ἐπιδημησάσης τῆς δαίμονος αὐτόματον ἐπιλάμψαι πολυτελὲς φῶς. οὕτως οὖν ὁ λόγος ἐχέτω· ἡ δ' Ἀθηνᾶ φάος ἐποίει, ὡς χρύσεον λύχνον ἔχουσα. καὶ γὰρ οὐκ ἐχρῆν δαψιλὲς ἐπιλάμψαι τὸ φῶς πρὸς τὸ μὴ γνωσθῆναι κατὰ τὴν αὐλὴν τὴν μετακομιδὴν τῶν ὅπλων. ellipseos hujus alia est ratio: v. ann. ad Aeschyl. Agam. 355 et poëtas scenicos. quod autem bonus vir indignum putat dea et servuli officium praelucere Ulyssi dilecto in tali discrimine, oblitus est loci similis 8. libri 193., quo loco, eidem gratificata, Pallas signa discorum posuisse dicitur. intellexit errorem hominis nescio quis alius, qui haec superioribus subscripsit: εἴωθε δὲ ὁ π. μὴ ἀποδοκιμάζειν τῶν ὀνομάτων τὰ εὐτελῆ, ὡς τὸ μ υ ῖ α ν [Il. δ', 131], κ υ ά μ ο υ ς τε, καὶ ἐ ρ ε β ί ν θ ο υ ς [Il. ν', 589].) D'autres expliquent ce passage allégoriquement, et disent qu'ici Minerve est la prudence qui répand une pure lumière. (ita Sch. E Minervam φωσφόρον significari putat μυθικῶς, cujus mentionem fieri ait in Iliade; dicit autem, ni fallor, Il. δ', 4—7. ἐθέλει γὰρ, inquit, Ὅμ. μεγάλου ἔργου τοῦ κατὰ τῶν μνηστήρων καινά τινα προηγήσασθαι. ἡ δὲ ἀλληγορία τὴν τοῦ Ὀδυσσέως λέγει ἐν τούτοις δηλοῦσθαι φρόνησιν etc.) C'est prêter beaucoup trop d'esprit au poète" etc. Apage Grammaticos, qui sui similem esse volunt Homerum! *Ingenium Grajis dedit Musa*, ut ait Lyricus. recte Berangerius: *Que l'on montre dans chaque écrit* Plus de génie et moins d'esprit, *Laissant tout jargon puéril. Ainsi soit-il.*

36—39. ὦ π ά τ ε ρ, — ὁ ρ ῶ μ α ι. similiter Il. ν', 99, ο', 286 etc. — μ ε σ ό δ μ α ι. υ', 354. Sch.: τὰ μεταξὺ τῶν κιόνων διαφράγματα, οἵτινες ἦσαν περὶ τοὺς τοίχους, τὰ ἄκρα βαστάζοντες τῶν δοκῶν. Hesych. h. v.: τὰ τῶν δοκῶν διαστήματα. *intercolumnia.* cf. ann. ad β', 424. — δ ο κ ο ὶ, *trabes.* χ', 176, 193, Il. ρ', 744. — π υ ρ ό ς. ge-

ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι."
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„σίγα, καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε, μηδ' ἐρέεινε·
αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι· ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ,
ὄφρα κ' ἔτι δμωὰς καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίζω·
ἡ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα."

dormitum it Telemachus; Penelope autem venit in colloquium cum Ulysse.

Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει,
κείων ἐς θάλαμον, δαΐδων ὕπο λαμπομενάων,
ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
ἔνθ' ἄρα καὶ τότ' ἔλεκτο, καὶ Ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
[αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο, δῖος Ὀδυσσεύς,
μνηστῆρεσσι φόνον ξὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.]
Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
* Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ.
τῇ παρὰ μὲν κλισίην πυρὶ κάτθεσαν, ἔνθ' ἄρ' ἔφιζε,
δινωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ, ἥν ποτε τέκτων
ποίησ' Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θρῆνυν ποσὶν ἧκε,
προσφυέ' ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.
* ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·

nit. causae. ο', 354 etc. serva Plautina Amph. 5, 1, 44.: *aedes totae confulgebant tuae, quasi essent aureae.*

42—48. ἴσχανε, *contine*, compesce. Il. ξ', 387 etc. — Am. Q.: αὕτη — θεῶν. οὗτος ὁ τρόπος τῶν θεῶν, τὸ καταφωτίζειν τοὺς τόπους, ἐν οἷς τυγχάνουσι. cf. 168 etc. — κατάλεξαι, *decumbe*. γ', 353, ο', 393. — ἐρεθίζω, *irritem*, servas quidem ad maledicendum; Penelopen autem ad concipiendum spes novas de reditu mariti. — ἀμφίς, χωρίς, *seorsim*, sola cum solo. cf. Il. ν', 706, ψ', 393, Ap. h. v. minus bene Am. 2.: ἀντὶ τοῦ χωρίς, ὅ ἐστι κατὰ τάξιν. — κείων, *cubiturus*. 340, ξ', 532. — δαΐδων ὕπο λαμπ. ψ', 290, Il. σ', 492, ubi Sch.: ἀντὶ τοῦ μετὰ λαμπάδων. Il. ν', 795.: οἱ δ' ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ, Ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἶσι πέδονδε. v. Matth. §. 592.

51, 52. versus temere repetiti ex initio hujus libri. relinqui enim Ulyssem, et per se intelligitur, et ipse dixit, ita futurum esse, 44.; quod autem attinet ad verba μνηστ. — μερμηρίζων, id nunc quidem non est ejus consilium, sed ancillas et Penelopen irritare; id quod significavit v. 45.

54, 55. ρ', 36, 37. apparet, post haec inserendum esse versum 60. alioqui sola venire videretur Penelope, quod nusquam fit; et obscuri quid haberet τὸ κάτθεσαν, nisi memoratae essent in superioribus ancillae. sic igitur scribamus: — Ἀφροδίτῃ· Ἦλθον — μεγάροιο. Τῇ etc.

56—58. E: δινωτὴ ἴσως μὲν καὶ ἡ τορευτικὴ κατά τινα μέρη, μάλιστα δὲ ἡ κύκλῳ κεκοσμημένη ἐλεφαντίνοις ὀστοῖς κ. ἀργύρῳ, καθά που (θ', 405) καὶ κολεὸν ἐλέφαντος ἀμφιδεδινῆσθαι εἶπεν ὁ π. δινωτὰ λέχη dixit Il. γ', 391, δινωτὴν ἀσπίδα ibidem ν', 407. — ὑπὸ — ἧκε. tmesis. *summisit*, subdidit. — rursum E: προσφυέα ἐξ αὐτῆς. ἤγουν προσπεφυκυῖαν κ. ἡνωμένην τῇ κλισίῃ. ὅθι — κῶας, ἤτοι ἐπετίθετο. ἔνθα καθέζετο, οὐ λῖτα δαιδάλεον (α', 130) ὑπεστρωμένον ἔχουσα, οὐδὲ τάπητα μαλακοῦ ἐρίου (δ', 124), κατὰ τὴν τρυφερὰν Ἑλένην. κῶας (π', 47 etc.) δὲ μέγα κατὰ ἡρωϊκὴν καὶ τοῦτο ἀφέλειαν.

59. malim et hic, et 102.: ἔνθ' ἐκαθέζετ' ἔπειτα. v. ann. ad π', 48.

* ἦλθον δὲ δμωαὶ λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο.
αἱ δ' ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ᾕρεον, ἠδὲ τραπέζας,
καὶ δέπα, ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον·
πῦρ δ' ἀπὸ λαμπτήρων χαμάδις βάλον, ἄλλα δ' ἐπ' αὐτῶν
νήησαν ξύλα πολλὰ, φόως ἔμεν, ἠδὲ θέρεσθαι.

quem iterum increpat Melantho.

ἡ δ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπε Μελανθὼ δεύτερον αὖτις·
„Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις διὰ νύκτα
δινεύων κατὰ οἶκον, ὀπιπτεύσεις δὲ γυναῖκας;
ἀλλ' ἔξελθε θύραζε, τάλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησο·
ἢ τάχα καὶ δαλῷ βεβλημένος εἶσθα θύραζε."

Ulyssis responsum.

Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„δαιμονίη, τί μοι ὧδ' ἐπέχεις κεκοτηότι θυμῷ;
ἦ ὅτι δὴ ῥυπόω, κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἶμαι,
πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.

61—64. *ἀπὸ — ᾕρεον*, ἀφῄρεον. — *ὑπερμενέοντες*, ἀγήνορες, ut E explicat. cf. ν', 205, Il. β', 116 etc. — *πῦρ*, *ignem*, h. e. semiusta ligna, quae sumtu haud parcentes famulae projiciunt, integra accumulaturae. ο', 321.: πῦρ τ' εὖ νηῆσαι, διά τε ξύλα δανὰ κεάσσαι. — E: *νήησαν*. ἐσώρευσαν. — *θέρεσθαι* (ϱ', 23, Il. ζ', 331.), θερμαίνεσθαι. ἔσονται δὲ τὰ τοιαῦτα ξύλα *φῶς* μὲν ἐπὶ λαμπτῆρος, *θέρεσθαι* δὲ ἐπ' ἐσχάρας, ἧς ἐγγὺς κείσεται ὁ δίφρος τῷ Ὀδυσσεῖ. imo etiam ipsi Penelopae. v. 55, et cf. ε', 59, η', 153, λ, 189, 90 etc.

65. *ἐνένιπε*. sic A. 2. vulgo libri: ἐνένιπτε. v. 90, π', 417, σ', 321. — *δεύτερον αὖτις*. pleonasmus Atticus. cf. γ', 161, λ', 148 etc.

66—69. *ἀνιήσεις* ἡμᾶς. β', 115.: εἰ δ' ἔτ' ἀνιήσει γε πολὺν χρόνον υἷας Ἀχαιῶν. frequens ellipsis ejusmodi: v. λ', 143 etc. ἀνιήσεις, notante E., ut πτωχὸν ἀνιηρὸν ϱ', 220, δαιτὸς ἀνίην ibidem 446. Am. B.: *δινεύων*. δινούμενος, ἀναστρεφόμενος. (*ἀλλ' ἔξελθε*.) ἵνα πέψῃς, ἐπεὶ μεθύεις. cf. Il. ω', 12. Eurip. Phoen. 737.: οὐδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ νεβρίδων μέτα δινεύεις. — dedi ὀπιπεύσεις pro vulgato ὀπιπτεύσεις. A. 2.: ὀπιπεύεις, ut Lips. codex Il. δ', 371, ubi v. ann. — *τάλαν*, *miser*, pessime. — *καὶ δαιτὸς ὄνησο*, *et gaude convivio*, cujus particeps fuisti; eo contentus esto. — *εἶσθα θύραζε*. specta infantiam mulieris illiberalis!

71—74. *ἐπέχεις*, *instas*, inveheris in me. alio sensu, abstinendi scil. sive cessandi, dixit φ', 186.: Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχε: rursusque alio Il. ψ', 190.: ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, *quantum terrae occupabat cadaver*. E: τὸ δὲ *ἐπέχεις* (*μοι*) ἀντὶ τοῦ κατ' ἐμοῦ ἔχεις. ἐναντιότητα γάρ ποτε καὶ ἡ ἐπὶ πρόθεσις δηλοῖ, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑπτὰ *ἐπὶ Θήβας*, ἤγουν κατὰ Θηβῶν, καὶ ἐν τῷ *ἐπιχαίρειν*, ἤγουν κατά τινος χαίρειν ἐχθρωδῶς, καὶ ἐν τῷ *ἐπιβόητος*, ὁ μοχθηρὰν ἔχων φήμην, καθ' οὗ δηλαδὴ βοαὶ γίνονται, ὃν *ἐπίβωτον* Ἀνακρέων φησίν· οὗ ἑτεροῖος ὁ *διαβόητος*, ὡς ἐπ' ἀρετῇ ἐγνωσμένος, — καὶ ἐν τῷ *ἐπάρατος*, καθ' οὗ ἀραὶ γίνονται. — δηλοῖ δέ ποτε ἡ λέξις καὶ τὸ προσέχειν. καὶ ἄλλως δὲ καταστοχασμὸν σημαίνει, ὁμοίως τῷ *ἔπεχε σκοπῷ τόξον*. Ἡρόδοτος δὲ διαλελυμένως φησίν· *ἐπὶ σφίσιν ἔχοντας τοὺς Αἰγινήτας*, ἤγουν ἐπέχοντας. — οἱ δὲ λεγόμενοι Σκεπτικοὶ φιλόσοφοι *ἐπέχειν* φασὶ τὸ ὑποκρατεῖν (imo ἀποκρ., *retinere*) τὴν διαλεκτικὴν ἀπόφανσιν, — ὅθεν καὶ Ἐφεκτικοὶ ἐλέγοντο etc. — *κεκ. θυμῷ*. ι', 501 etc. — *ἦ ὅτι δὴ ῥυπόω*, *num propterea quia nunc squaleo?* sic A. 4., W, B. A. 2. et 3.: ἦ ὅ. οὐ ῥυπόω, quod ineptum est. Ald. 3. mendose: ἢ ὅτι τι ῥυοπόω. aliae quaedam edd. apud Barn.: ἦ ὅ. τοι ῥυπόω. vulgo:

τοιοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασι.
καὶ γάρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
ὄλβιος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
τοίῳ, ὁποῖος ἔοι, καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι·
ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,
οἷσίν τ' εὖ ζώουσι, καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων· ἤθελε γάρ που.
* τῷ νῦν μήποτε καὶ σὺ, γύναι, ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσῃς
* ἀγλαΐην, τῇ νῦν γε μετὰ δμωῇσι κέκασσαι,
ἤν πώς τοι δέσποινα κοτεσσαμένη χαλεπήνῃ,
ἢ Ὀδυσεὺς ἔλθῃ· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.
εἰ δ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλωλε, καὶ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν,
ἀλλ' ἤδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἕκητι,
Τηλέμαχος, τὸν δ' οὔτις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
λήθει ἀτασθάλλουσ', ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐστίν."

verbis castigat Penelope famulam impudentem.

Ὣς φάτο· τοῦ δ' ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια.

ἢ ὅτι οὖ λιπόω; quam διττογραφίαν ita explicant Am. Q. et Sch.: ἤτοι τῇ πιμελῇ λελίπασμαι. — ἀλήμονες, ἀλῆται. ξ', 126 etc.

75 — 80. ρ', 419 — 424.

81, 82. πᾶσαν. quidam libri, teste Barn.: πάμπαν, Ap. autem: ἀγλαΐας. τὰς καλλονὰς κ. τοὺς κόσμους· ἀγλαΐας, τῆς νῦν γε μετὰ δμωῇσι κέκασται. voluit τῆς — κέκασσαι. minime mala est haec scriptura, modo accipias πάμπαν ex illis codicibus, quos dixi. sic ρ', 244.: τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκεδάσειεν ἁπάσας, Τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις, quod fortius et magis sonorum quam si dixisset ἀγλαΐην — ἅπασαν, similiterque aliis in locis habet εὐφροσύνας, ἱπποσύνας, ἀφραδίας etc. cf. 523. — κέκασσαι. δ', 725 etc.

83. vulgo: μήπως τοι δέσποινα. sed Harl.: μήπως. ἤν πως ἡ γραφή· (scriptum κατ' ἐξοχὴν dictum, h. e. liber quidam praestans, cui Scholiastes opponit deteriores codices, τὰ εἰκαιότερα, quemadmodum scripta sacra vulgo appellari solent αἱ γραφαὶ [Evang. Matth. 21, 42 etc.], *die Schrift, l'écriture.*) τὰ δὲ εἰκαιότερα, μήπως. ita haec cohaerent, quae ante ἀσύστατα erant, verbis μήποτε et μήπως male collisis. quod qui excusabit versu 20. superioris libri, ei respondeam, ne illum quidem versum videri nunc mihi incorruptum, sed scribendum μήτε χολώσῃς pro μή με χ., quae quam sit facilis emendatio, sciunt codicum gnari. quemadmodum et η, μ et ν litteras commutari inter se, tralaticium est; quod hic factum esse fatebimur, nec horridum modum dicendi mordicus tenebimus, oblato meliore optimi libri, quamvis reperiantur exempla quaedam duplicis apodoseos, sed vel alius generis, vel iis in locis, in quibus, consentientibus libris, ferenda sunt. v. inferius 121, 122, 143 — 146, 239, 240, Il. ο', 31 — 33 etc.

84—88. ἔτι — αἶσα. π', 101. — νόστιμος, *redux.* — τοῖος —, τὸν δὲ, τοῖος, ὃν δή. — Am. Q.: Ἀπόλλωνός γε ἕκητι. ἐπειδὴ τῶν ἀῤῥένων κουροτρόφος ὁ θεός. τοὺς γὰρ κτεῖναι δυναμένους καὶ σώζειν εἰκός. διὸ κουροθάλεια καλεῖται ἡ δάφνη, διὰ τὸ κουροτρόφον τοῦ Ἀπόλλωνος. eadem fere habet E. quibus haec subjecit: καθὰ καὶ ὁ Ποσειδῶν σεισίχθων τέ ἐστι (v. α', 74 etc.), κ. τὸ ἐναντίον γαιήοχος (α', 68 etc.) κ. ἀσφάλιος, κ. Ἄρτεμις δὲ, ἀγανοῖς καὶ αὐτὴ βέλεσι (ε', 124.) κτείνουσα, καὶ αὖθις λοχεία, ὡς ἐπιστατοῦσα ταῖς λεχοῖς. hoc quidem seriore demum tempore, velut apud Euripidem non uno loco, et Callimachum hymno in Dianam 22. Ἐλειθυίας hic noster novit, Junonis filias: v. Il. λ', 270. — ἀτασθάλλουσα, *praevaricata.* σ', 57. — Am. B.: τηλίκος. τοιοῦτος τῆς ἡλικίας, ὡς ἀγνοεῖν τὰ γινόμενα. v. ann. ad α', 297.

ἀμφίπολον δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
„Πάντως, θαρσαλέη, κύον ἀδδεὲς, οὔτι με λήθεις
ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις!
πάντα γὰρ εὖ ᾔδησθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς,
ὡς τὸν ξεῖνον ἔμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
ἀμφὶ πόσει εἴρεσθαι, ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι."
Ἦ ῥα, καὶ Εὐρυνόμην ταμίην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
„Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
ὄφρα καθεζόμενος εἴπῃ ἔπος ἠδ' ἐπακούσῃ
ὁ ξεῖνος ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι."
Ὣς ἔφαθ'· ἡ δὲ μάλ' ὀτραλέως κατέθηκε φέρουσα
δίφρον ἐΰξεστον, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν.
* ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

colloquuntur Ulysses et Penelope.

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
„* Ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·

90. ita codd. A. 2 et 3. vulgo: *ἐνένιπτεν*. A. 4.: *ἐνένισπεν*, ut 65.

91—95. *κύον ἀδδεές*. σ', 337, Il. ϑ', 422, φ', 481. E: *ἀδεὴς μὲν ὡς οἷον εἰπεῖν ἡ ἄφετος καὶ ἄδετος· τοιοῦτος γὰρ ἅπας ὁ μὴ δέος ἔχων. ἡ δ' αὐτὴ καὶ θερμὴ κ. θερμὸν ἔργον δρῶσα κατὰ τὸν Κωμικόν*. (Plut. 411. — *μέγα ἔργον*. h. e. *δεινὸν*, ut λ', 271, ubi v. ann.) — *τὸ δὲ ἀναμάξεις ἀντὶ τοῦ προστρίψεις, σαφέστερον δὲ ἀντὶ τοῦ προσκολληθῆναι ποιήσεις αὐτῇ τῇ σῇ κεφαλῇ. καὶ ἔστιν εὑρεῖν τοιαύτην ἔννοιαν καὶ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ* (El. 421, 22.), *ἔνθα φαίνεται ταῖς πεφονευμένων κεφαλαῖς ἐναπομάττεσθαι τὸ ἐν τοῖς ξίφεσιν αἷμα, ὡς εἰς κεφαλὴν δῆθεν ἐκείνοις τρεπομένου τοῦ κακοῦ* etc. Montbel.: „*Tu le paieras de ta tête.* Mot à mot, *tu l'essuieras*, ou *tu le frotteras avec ta tête.* Eustathe dit que cette métaphore est tirée de l'usage qu'avaient les meurtriers d'essuyer leurs glaives à la tête de celui qu'ils avaient tué, comme l'indique un passage de Sophocle. (Eust. p. 1857, 3.) Peut-être vaut-il mieux dire tout simplement que cette métaphore est particulière à la langue grecque, et qu'on en trouve de semblables dans toutes les langues. C'est ainsi que nous disons en français *essuyer un affront*, *se laver d'un crime* (germ. *einen Schimpf abwaschen*, *sich von einem Verbrechen reinigen.*) Clarke cite un passage d'Hérodote (1, 155., ubi v. Bähr. et, quem laudavit, Creuzer. ann. ad Procli Comment. in Plat. Alcib., t. 1., pag. 300.) où la même expression est employée, et dans le même sens (*τὰ μὲν γὰρ πρότερον ἐγώ τε ἔπρηξα, καὶ ἐγὼ ἐμῇ κεφαλῇ ἀναμάξας φέρω.*); Ernesti un passage de Josèphe (Antiqu. Jud. 18, 6, 10)." Soph. l. c. de Agamemnone: *ἐμασχαλίσθη, κἀπὶ λουτροῖσιν κάρᾳ Κηλῖδας ἐξέμαξεν*, et *lustrationis causa* Clytaemnestra *capite* ejus *abstersit guttas* sanguinis. ibi Musgrav.: „fecisse hoc videntur homicidae, velut testantes, eum, quem occiderant, proprii sceleris debitas poenas dedisse; unde phrasis *tuo capite absterges*. Hom. Od. τ', 92.: ὃ *σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις*" etc. Evang. Matth. 27, 24. et 25.: *ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος, ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν!* — *πάντα*, *omnem hanc rem*, quod convenire volui hospitem, quem tu expellere conaris domo. — Sch.: *πυκινῶς. ἀντὶ τοῦ πάνυ.* v. Schn. v. *πυκνός.* — *ἀκάχημαι.* ϑ', 314.

102. v. 59.

104. *τὸ μὲν, τοῦτο μέν.* — *αὐτὴ* quam vim habeat, non intelligo, malimque et hic et 509. *ἄντην*, *coram*, ut Il. ο', 247.: *τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε θεῶν, ὅς μ' εἴρεαι ἄντην;* et saepius *νεικεῖν, εἰσιδεῖν, ἀγαπάζειν, τινὰ ἄν-*

τίς πόθεν εἶς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;“

genus et patriam dicere Ulysses recusat, ne dolori indulgens molestus sit ancillis et ipsi Penelopae.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„ὦ γύναι, οὐκ ἄν τίς σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
νεικέοι· ἦ γάρ σευ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει,
* ὥστε τευ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅστε, θεουδὴς
ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων,
εὐδικίας ἀνέχησι· φέρησι δὲ γαῖα μέλαινα
πυροὺς, καὶ κριθὰς, βρίθησι δὲ δένδρεα καρπῷ,
τίκτει δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχει ἰχθῦς,
ἐξ εὐηγεσίης, ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ.

την. v. Il. κ', 158, τ', 15 etc. proclive fuit librariis permiscere haec vocabula propter similitudinem ν et υ litterarum in codd., de qua Porsonus ann. ad Orestem et Phoenissas. idem ad Hecubam, 333.: „Omnes τολμᾷ, cui literulam addidi. *Facillime enim ν omittitur, cum in MSS. saepe per tenuem lineolam significetur.*“ ea lineola cum vel evanuisset, vel forte neglecta esset, ex industria mutaverint ἄντη, posuerintque, quod certe sensum haberet, αὐτή: vel etiam αὔτην scriptum invenientes αὐτὴ requiri sibi persuaserint librarii et correctores.

105. α', 170, κ', 325 etc.

107, 8. ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἐν ἀπείρονι γαίῃ, ut ρ', 386.: οὗτοι γὰρ κλητοί γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, et Il. η', 446.: Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, Ὅστις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον κ. μῆτιν ἐνίψει; quod alias dicit κατ' ἀπ. γ., velut ρ', 418. — E: νεικέοι. τουτέστι φιλονείκως μέμφοιτο, ἀλλὰ δηλαδὴ ἐν πολλῷ ἐπαίνῳ θείη. sapientiam laudat uxoris, quam regi praestanti comparat; cupitque, pari nunc illam se praeditam ostendere temperantia modestiaque, ne exquirat ea, quibus contristetur hospes, cujus querelae atque lamentationes et ipsi et ancillis taedium sint allaturae.

109. locus depravatus. nam quis audiat Am. Q., ita haec exponentem: τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ καὶ, ὡς εἶναι, ὥσπερ καί τινος ἀμώμου? vel Eustathium, qui sic: εἰ δὲ ἦν εἰπεῖν, ὥστε τευ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος, ἠὲ θεοῖο, ἀλλὰ τοῦτο μέγα (h. e. δεινὸν) κρίνας, κ. οὐδὲ ἔξω κολακείας ἀκαίρου, ἀφῆκε μὲν οὕτω ποιῆσαι, ἠγάπησε δὲ παραμίξαι τῷ ἀγαθῷ βασιλεῖ τὸν θεὸν ἐν τῷ ὅστε θεουδής (!)? imo hoc, ni fallor, dixit poëta: ὥστ' ἐτεὸν βασιλῆος ἀμύμονος, i. e. ἐτεὸν ἀμύμονος, *vere irreprehensi*, vere probi; vel potius, quoniam ἀμύμων est ex iis epithetis, quae fere non sunt proprie intelligenda, sed dignitatem significant, ἐτεὸν βασιλῆος, *vere regis*, h. e. ejus, qui rex sit, reprehensione carens, nec nomine tantum regis appellatus. poterat id uno verbo dicere ἐτεοβασιλῆος, ut Ἐτεόκρητες inferius 176, ubi v. annotata ab Eustathio, Ἐτεοβουτάδαι ap. Schol. Aristophanis Concion. 18., ἐτεοδμὼς apud Hesychium, ἐτεόκριθον ap. Theophrastum; sed bene se habet ἐτεὸν βασιλῆος, intellecto ὄντος, cujus participii ellipsin haud insolitam illustrarunt Matth. §. 563. et Grammatici. — θεουδής. 364, ζ', 121.

111—114. εὐδικίας, εὐδικίην, ut ἀγλαΐας etc. v. ann. ad 82. Am. B: δικαίας κρίσεις. τὸ δὲ ἀνέχησι (sic, ut vulgo libri et E; sed Ald. 3., Steph., Bergler., W, B: ἀνέχησι, φέρησι, βρίθησι. v. Il. ε', 6, Matth. §. 195, 7.) αὔξει, ἀνυψοῖ. — βρίθησι, *gravatur*, exuberat. ι', 219 etc. — τίκτει δ' ἔμπεδα μῆλα. ordo: μῆλα δὲ τ. ἔμπεδα, *pecudesque pariunt robusta*, h. e. robustam sive incolumem prolem. *maturos partus* simili sensu dixit Horatius carm. sec. 13. E: τὸ δὲ ἔμπεδα διαστέλλει τὴν ἀγαθὴν γέννησιν τῶν μήλων πρὸς τὰ ἀμβλούμενα· ἐκεῖνα γὰρ πίπτει νεκρὰ κ. οὐχ οἷα, περὶ γῆν πεσόντα, εἶτα ἔμπεδα στάντα ὑποσκιρτᾶν. maluit Rhianus ἄσπετα, quod reddidit Voss.: *haüfig gebiert auch das vieh.* — Sch.: εὐηγεσίης. τῆς εὐδαιμονίας. ἢ τῆς εὐαρχίας, παρὰ τὸ εὖ ἡγεῖσθαι. κακῶς δ' οἱ σὺν τῷ ρ γράφοντες (ut Am. Q.) εὐηργεσίης. A. 2.: εὐεργασίης. ali-

τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετάλλα σῷ ἐνὶ οἴκῳ,
μηδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,
μὴ μᾶλλόν μοι θυμὸν ἐνιπλήσῃς ὀδυνάων,
μνησαμένῳ· μάλα δ' εἰμὶ πολυστόνος. οὐδέ τί με χρὴ
οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ γοόωντά τε, μυρόμενόν τε,
ἧσθαι, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί·
μήτις μοι δμωῶν νεμεσήσεται, ἠὲ σύγ' αὐτὴ,
φῇ δὲ δακρυπλώειν βεβαρηότα με φρένας οἴνῳ."

quot edd.: εὐεργ., ut A. 3.; sed ibi superscriptum est εὐηγεσίης. Porsonus ex Harlejano ultima tantum illa protulit: κακῶς δὲ οἱ — εὐηργεσίης. — Am. 2: ἀρετῶσι (θ', 329). ἐν ἀρετῇ ὦσι, (hoc dederunt pro εἰσὶ, quoniam legebant in libris suis conjunctivos ἀνέχῃσι, φέρῃσι, βρίθῃσι, quemadmodum A. 4. habet etiam παρέχῃ.) καλῶς προύχοντος ἡγεμόνος. ἢ, ἐν ἀρετῇ κ. εὐδαιμονίᾳ διάγουσι. Sch., apud quem legitur posterior harum interpretationum: διάγωσι. Montbel.: „*Vous êtes comme un prince irréprochable, qui, plein de respect envers les dieux*, etc. Platon (Reip. 2., t. 6, p. 218 ed. Bipont.), qui veut qu'on n'aime la justice que pour elle-même, blâme notre poète de ce qu'il nous représente les biens matériels comme la conséquence de la justice d'un roi. C'est être bien rigoriste. Homère ne dit pas ici qu'on doive être juste à cause du bien qui peut en revenir; il peint seulement les avantages, même matériels, qui résultent d'une administration juste. Or il est très-moral de prouver qu'une conduite selon la justice est non seulement la meilleure, mais encore la plus avantageuse. Platon lui-même, en donnant la justice pour base à sa ville (république) imaginaire, qu'a-t-il voulu, sinon procurer à ses habitants le plus de bonheur possible? — Horace (Od. 4, 5, 17) semble avoir voulu imiter ce passage dans sa description du règne d'Auguste: *Tutus bos etenim rura* (imo: *tuta*. v. nos ann. ad h. l. et Od. 1, 1, 17. in Feana ed. Horatii.) *perambulat; Nutrit rura Ceres, almaque Faustitas; Pacatum volitant per mare navitae.*" manifesto haec imitatus est Hesiodus Op. et D. 225.: οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν Ἰθείας, καὶ μήτι παρεκβαίνουσι δικαίου, Τοῖσι τέθηλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ. — Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον· οὔρεσι δὲ δρῦς Ἄκρη μέν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας· Εἰροπόκοι δ' ὄϊες μαλλοῖς καταβεβρίθασι etc. quae itidem Plato posuit l. c., ut Cl. annotavit. superioribus haec subjecit Montbel.: „Au reste, je soupçonne un peu les vers 111—4 d'être d'une composition moderne. On conçoit bien que sous un règne paisible les vaisseaux marchands parcourent la mer, comme le dit Horace, mais non que la mer renferme plus ou moins de poissons, θάλασσα δὲ παρέχει ἰχθῦς." ingeniosius quam verius hoc dixit vir praestans, cum minus animadverteret, τὸ τὴν θάλασσαν παρέχειν ἰχθῦς consequens esse ejus, quod intelligendum est κατὰ τὸ σιωπώμενον, ut multa apud hunc nostrum, tuta esse littora sub justo eodemque sapiente rege, mareque navigatum a piscatoribus atque mercatoribus, qui undique afferant merces suas. neque enim justitiam modo regis eximii celebrat, sed etiam sapientiam gubernandi, τὴν εὐηγεσίαν. delectatus autem copiis marinis est Homerus, insulanus homo vel littoreus, non item mediterraneus poëta Ascraeus, qui navigare negat populos regum proborum l. c. 236.: θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερὲς, οὐδ' ἐπὶ νηῶν Νείσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρος ἄρουρα. — παρέχει primam producit, ut ἀπονέεσθαι β', 195, propter ictum metricum, ρ quoque littera adjuvante. cf. 155 etc.

177. libri παρηχήσει inepta et cum homoeoteleuto, minusque ἐμφατικῶς, numeris autem deterioribus: μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐν. ὀδ.

118—122. πολύστονος, *multum gemens.* passivo sensu dixit Ἔριν πολύστονον Il. λ', 73, ἰὸν πολύστονον ibidem ο', 451 et πολύστονα κήδεα α', 445. quare accentum mutavimus. — γοόωντά τε, μυρ. τε. similiter Il. χ', 427.: κλαίοντέ τε, μυρομένω τε. — ἐπεὶ — αἰεί. σ', 173. — μήτις — οἴνῳ. apodosis duplex. v. 83. δμωῶν. mendose A. 2.: δαναῶν. — φῇ — οἴνῳ. hoc est illud, quod in potore quodam dixit epigrammatarius nostras, Hau-

queritur regina fortunas suas; dein pergit exquirere, cujatis sit.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
„ξεῖν', ἦτοι μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, εἶδός τε, δέμας τε,
ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτω.
νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
οἵ τ' αὐτὴν Ἰθάκην εὐδείελον ἀμφινέμονται,
οἵ μ' ἀεκαζομένην μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
τῷ οὔτε ξείνων ἐμπάζομαι, οὔθ' ἱκετάων,
οὔτε τι κηρύκων, οἳ δημιοεργοὶ ἔασιν,
ἀλλ', Ὀδυσῆ ποθέουσα, φίλον κατατήκομαι ἦτορ.
οἱ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω.
φᾶρος μέν μοι πρῶτον ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων,
στησαμένῃ μέγαν ἱστὸν, ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,
λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετέειπον·
„„κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεὺς,
μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώνια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·

gius: *er schlägt sein Wasser durch die Augen ab.* memoriter Aristoteles Problem. sect. 30.: *καί μέ φησι δακρυπλύνειν βεβαρημένον οἴνῳ*, ne quis requirat conjunctivum, et numeros restituendos putet ita scribendo: *καί με δακρ. φῆσιν βεβ. ο.* Am. 2: *δακρυπλώειν. σύνθετον τὸ δακρ.* (scripserunt scil. nonnulli: *δάκρυ πλώειν.*), *οἷον δάκρυσι πληθύνειν. τὸ δὲ πλώω πολλάκις τὸ πλήθειν σημαίνει.*

124—129. σ', 250—255.

130—133. α', 245—248, π', 123, 124. — *ἀμφινέμονται.* Il. σ', 186. — *ἀεκαζ.* υ', 277. „Harl. ad 130.: *ἠθέτηνται λ'. ἐν δὲ τοῖς πλείστοις οὐδὲ ἔφερον (ἐφέροντο).* sed miram stragem edere voluerunt quicunque tot versus ejecere. praeterea non coït sententia 30 tantum versibus expulsis, sed duo praeterea, 160, 161, abigantur necesse est, et legamus *λβ'*. praeterea 136 et 139 agnoscit Aristarchus. quare puto *Λ* mutandum in *Δ*, et suspectos tantum habendos 130—133.“ *Porson.* ne id quidem concedo, siquidem, his versibus inductis, pendebit *οἱ* 137., vel inepte referetur ad hospites suppliceque etc. quare delevi uncinos Wolfianos.

134—138. *ἐμπάζομαι*, *rationem habeo*, curam ago. — Am. 2. *οἱ δημιοεργοὶ* (ρ', 383) *ἔασιν. οἱ δημοσίαν μοι χρείαν ἀγγέλλουσι.* — Harl.: *Ὀδυσῆα ποθεῦσα.* (sic libri praeter Wolfii et Boissonadei.) *Ἀρίσταρχος, Ὀδυσσῆα* (imo *Ὀδυσῆ*, ut *Τυδῆ* Il. δ', 384, *Μηκιστῆ* ib. ο', 339. v. Porson.) *ποθέουσα.* — *κατατήκομαι.* proprie dixit *χιὼν κατατήκετο* 205, *τήκεσθαι* autem figurate 204, θ', 522 etc. — *τολυπεύω*, *struo*, *κατεργάζομαι.* α', 238. — *ἐνέπνευσε.* ι', 381, Il. ρ', 456 etc.

139—156. cf. β', 94—110 cum annotatis, quibus hoc addo, suspicionem nunc mihi movere versum 152. propter conjuncta *ἦλθεν* et *ἐπήλυθον.* quidni enim poëta dixerit, variata oratione: *ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦεν ἔτος?* id sane malim, putoque, librarios per oscitationem scripsisse *ἦλθεν*, ut *ἐπήλυθον.* v. similia loca λ', 294, ξ', 294, α', 16 etc. *ἦεν* hic non significat *actum erat*, ut κ', 469: *ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην*, sed *agebatur*, ut β', 89.: *ἤδη γὰρ τρίτον ἐστὶν*

μήτις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
αἴ κεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κτεατίσσας.““
ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἔνθα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἱστὸν,
νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπὴν δαΐδας παραθείμην.
ὣς τρίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ, καὶ ἔπειθον Ἀχαιούς·
ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
καὶ τότε δή με διὰ δμωὰς, κύνας οὐκ ἀλεγούσας,
εἷλον ἐπελθόντες, καὶ ὁμόκλησαν ἐπέεσσιν.
ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης·
νῦν δ' οὔτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον, οὔτε τιν' ἄλλην
μῆτιν ἔθ' εὑρίσκω. μάλα δ' ὀτρυνουσι τοκῆες
γήμασθ'· ἀσχαλάᾳ δὲ πάϊς βίοτον κατεδόντων,
γιγνώσκων· ἤδη γὰρ ἀνὴρ, οἷός τε μάλιστα
οἴκου κήδεσθαι, τῷ τε Ζεὺς κῦδος ὀπάζῃ.
ἀλλὰ καὶ ὥς μοι εἰπὲ τεὸν γένος, ὁππόθεν ἐσσί·
οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης.“

(agitur) ἔτος, τάχα δ' εἶσι (veniet) τέταρτος etc. cf. ω', 288. eandem maculam eluere conati sumus ξ', 290. — μηνῶν — ἐτελέσθη. v. ann. ad κ', 470. — οὐκ ἀλεγούσας, *nihil curantes*, impudentes. cf. 91 etc. — Sch.: ὁμόκλησαν (ξ', 37). ὁμοῦ πάντες ἐπέπληξαν.

158, 59. μῆτιν. γ', 18 etc. — ἀσχαλάᾳ. 534, α', 304. — κατεδόντων. genit. causae.

160, 61. οἷος κήδεσθαι, ut οἷος τελέσαι ἔργον τε, ἔπος τε β', 272. cf. Matth. §. 532. respondent sibi τὲ et τὲ, nec scribendum est, pace egregiorum virorum dixerim, τῷτε Ζεὺς κῦδος ὀπάζει, siquidem hoc dicit regina, virum talem jam esse Telemachum, qualis vel maxime curam rei familiaris gerere possit, et quem Jupiter mactet honoribus. id orator ita dixisset: jam enim is est, qui bene gubernet domum. neque enim revera juvenis jam gubernat domum paternam, nec honore debito fruitur, procis impedientibus. ὀπάζῃ A. 2., Harl.: ὀπάζῃ (η superscripto οι). A. 3.: ὀπάζει. A. 4.: ὀπάζοι. A. 1.: ὀτάζοι pro eodem. vulgo: ὀπάζει, solito errore. E: τὸ ἤδη γὰρ ἀνὴρ, οἷος οἴκου ὀλβίου κήδεσθαι, ἐπαινετικώτερον τοῦ (86.) ἤδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἕκητι, κ. ἑξῆς. idem: κῦδος, ἢ ὄλβον. hoc quidem habet MS. Thomae Bentleji. Harl. quoque Schol.: ὄλβον γρ. κῦδος.

162, 3. καὶ ὧς, *etiam sic*, quamvis tam oppressa sim propriis curis molestiisque, ut non videar teneri desiderio, tuas quoque miserias audiendi. cf. 171, 224 etc. — Am. B.: οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός. ἐξ ὧν ἐφάτιζον, τουτέστιν ἐνόμιζον, οἱ παλαιοὶ σφὰς αὐτοὺς γεγονέναι. Am. Q.: παλαιφάτου. παλαιὰ φατιζομένης. οἱ γὰρ παλαιοὶ ὑπελάμβανον τοὺς πρὸ αὐτῶν ἐκ δρυῶν κ. πετρῶν γεγενῆσθαι, διὰ τὸ τὰς τικτούσας εἰς τὰ στελέχη κ. σπήλαια ἐκτιθέναι τὰ παιδία. ἔστι δὲ ὁ λόγος, οὐ γὰρ ἐκείνων εἶ σύ. (ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐσσὶ, quod his subjecit Clemens Alex. Admon. ad Gentes, ut Cl. notavit. Cic. Tuscul. Disp. 3, 6.: *non enim silice nati sumus.* et Acad. Qu. 4.: *non enim est e saxo sculptus, aut e robore dolatus.* E: παροιμιώδης ὁ λόγος, κ. καταφατικῶς (asseveranter) μὲν ἀπὸ δρυὸς ἢ ἀπὸ πέτρης εἶναί τις λέγεται, ὅτε οὐκ ἔστι γένος αὐτοῦ εἰπεῖν· ἀποφατικῶς δέ φαμεν, ὡς οὐκ ἔστι τις ἀπὸ δρυὸς παλαιφάτου ἢ ἀπὸ πέτρης, ὅτε οὐκ ἂν ἔχοι σιγῆσαι, πόθεν ἐστίν. —) εἰς πιθανὸν δὲ (h. e. πιθανῶς: v. Eurip. Or. 696, Viger. 9, 2, 15 etc.), τοὺς πάλαι ἀνθρώπους ἐν ταῖς ἐρημίαις τὰς μίξεις ποιεῖσθαι πλησίον πετρῶν κ. δένδρων. τινὲς δὲ, παλαιφάγου, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ ἐβαλανοφάγουν· παρὸ καὶ φηγὸς, ὡς φαγός τις οὖσα. similiter Harl. et Sch. quod attinet ad variantem illam scripturam, Ap. quoque emendatus: παλαιφάγου. ὁ Ἀπίων, πάλαι ἐσθιομένης. qui tamen et παλαιφά-

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
οὐκέτ' ἀπολλήξεις τὸν ἐμὸν γόνον ἐξερέουσα;
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω· ἦ μέν μ' ἀχέεσσί γε δώσεις
πλείοσιν ἢ ἔχομαι. ἡ γὰρ δίκη, ὁππότε πάτρης
ἧς ἀπέῃσιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον, ὅσσον ἐγὼ νῦν,
πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων.
ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς."

itaque Ulysses ludit eam ex tempore ficta narratione, itidem se Cretensem esse dicens, Idomenei fratrem, qui Ulyssem, tempestate illuc delatum, hospitio exceperit, cum Trojam proficisceretur.

„Κρήτη τις γαῖ' ἔστι, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
καλὴ καὶ πίειρα, περίρρυτος· ἐν δ' ἄνθρωποι
πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόληες.
ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοὶ,
ἐν δ' Ἐτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες,
Δωριέες τε τριχάϊκες, δῖοί τε Πελασγοί.

του habet v. ἀπό. Villoison. priore loco: „quidam legunt παλαιφάγου, quod recte exponi potest πάλαι ἐσθιομένης: alii vero παλαιφάτου, quod Sangermanense lex. MS. explicat: παλαιᾶς κ. ἀρχαίας, περὶ ἧς ἔφασαν ἔκπαλαι μύθους." — alium sensum habent illa Il. χ', 126.: οὐ μέν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς, οὐδ' ἀπὸ πέτρης, Τῷ ὀαριζέμεναι, ἅτε παρθένος ἠΐθεός τε. Eichhoff. 162. et 63. adscripsit illis Virgilii, Aen. 8, 314.: *haec nemora indigenae Fauni Nymphaeque tenebant, Gensque virûm truncis et duro robore nata*, ubi v. Heyn. editorem Nicetae Eugeniani p. 79, 441, de locutione ἀπὸ δρυὸς adhiberi jussit B.

166—171. τὸν ἐμὸν γόνον, *illud genus meum; illud*, de quo ante dixisti. haec vis articuli. — ἦ μὲν, ἦ μὴν, *profecto*. Virg. Aen. 2, 3.: *Infandum, regina, jubes renovare dolorem.* — δίκη. 43. — ἀνείρεαι ἠδὲ μετ. α', 231, η', 243 etc.

172—182. „Κρήτη — πόντῳ. Virg. Aen. 3, 104.: *Creta Jovis magni medio jacet insula ponto.*" Cl. — πίειρα, *pinguis*, fertilis. β', 328, Il. σ', 541 etc. — ἐν μὲν, ἐν μέν εισι. E: κάλλους (elegantiae) σχῆμα τὸ ἐν μὲν Ἀχαιοὶ κ. ἑξῆς, καθὰ καὶ τὸ ἐν δ' ἵμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς, Πάρφασις (Il. ξ', 216), κ. τὰ τοιαῦτα. Sch.: πολλοὶ, ἀπειρέσιοι. ἐπήνεγκε τῷ πολλοὶ τὸ ἀπειρέσιοι αὐξήσεως ἕνεκεν. E: ἐνενηκοντάπολις δὲ νῦν Κρήτη, ἡ ἐν Ἰλιάδι (β', 649) ἑκατόμπολις, κατὰ περιπέτειαν (ab eventu). ἀναστατωθῆναι γάρ φασι δέκα πόλεις ὑπὸ Ἰδομενέως ἐπανελθόντος ἐξ Ἰλίου, ὅτε Λεῦκος αὐτὸν ἀπήλαυνεν, ὃν, θετὸν παῖδα (adoptivum filium) ὄντα, φύλακα τῆς βασιλείας κατέλιπε, δράκοντα θρεπτὸν, ὡς ὁ Λυκόφρων φησί. τὰς δὲ τοιαύτας δέκα πόλεις προσκτισθῆναί φασιν ὕστερον μετὰ τὰ Τρωϊκά. — ἕτεροι δὲ οὐχ ὁρισμένως ἐκεῖ νοοῦσι τὴν ἑκατόμπολιν, ἀλλ' ἁπλῶς τὴν πολύπολιν· καὶ εἴωθεν οὕτω ποτὲ λαμβάνεσθαι τὸ ἑκατὸν διὰ τὸ πρεσβεῖον τοῦ ἐντελοῦς ἀριθμοῦ κατὰ τὸ ἑκατὸν θύσανοι (Il. β', 448) κ. ἑκατὸν πόλεων πρυλέεσσιν (Il. ε', 744. cf. ann. ad Il. β', 649.) — γλῶσσα. τὴν διάλεκτον γλῶσσαν λέγει. — Μυκηναίους δέ τινες (Sch.) ἐνταῦθά φασι τοὺς Ἀχαιοὺς, εἰπόντες, ὡς μετὰ τὰ Ἰλιακὰ Ταλθύβιος ἐκ Μυκηνῶν ἤγαγεν ἐκεῖ ἀποικίαν. Ἐτεόκρητες δὲ οἱ ἀληθῶς ἢ ἀληθεῖς Κρῆτες. — αὐτόχθονες οὖν οἱ Ἐτ., ἰθαγενεῖς, γνήσιοι τῆς χώρας, λεχθέντες Ἐτεόκρητες ὡς πρὸς τοὺς ἐπήλυδας, καθὰ καὶ τῷ Γεωγράφῳ (Strab. 10, 4., vol. 2. p. 371 ed. Tauchn.) δοκεῖ. — μεγαλήτορας δὲ τοὺς Ἐτεόκρητας λέγει διὰ τὸ ἀνδρείους εἶναι, ὡς ἡ συχνὴ πεῖρα ἐδήλωσε. — de *Cydonibus* v. γ', 292. Am. B: [οἱ] αὐτόχθονες Κύδωνες, ἀπὸ Κύδωνος, τοῦ Ἀπόλλωνος. v. Paus. Arcad. c. 53, Steph. Byz. v. Κυδωνία, et de urbe Cydonia Cellar. 1. p. 1262, 1268. — Sch.: τριχάϊκες. τριχῇ διαιρεθέντες. οἱ μὲν γὰρ Εὔβοιαν κατῴκησαν, οἱ δὲ Πελοπόννησον, οἱ δὲ Κρήτην. Ἀπολλώνιος

τῇσι δ' ἐνὶ Κνωσός, μεγάλη πόλις, ἔνθα τε Μίνως
ἐννέωρος βασίλευε, Διὸς μεγάλου ὀαριστής,
πατρὸς ἐμοῖο πατήρ, μεγαθύμου Δευκαλίωνος·
Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε, καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
* ᾤχεθ' ἅμ' Ἀτρείδῃσιν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων,
ὁπλότερος γενεῇ, ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων.

δὲ (h. v.) τοὺς πολεμικοὺς λέγει, ἀπὸ τοῦ ἀΐσσοντας κ. ἐπισείοντας τὰς κόμας (τρίχας) ἐν τῇ περικεφαλαίᾳ πολεμεῖν, ἴσον τῷ κορυθάϊκι (Il. χ', 132) etc. Wesseling. ann. ad Diod. Sic. 11, 79.: „a quibusdam 4," inquit, „ab aliis 3, Doricae hae urbes (respublicae) memorantur, uti Thucydide 1, 107. et Nostro cum hic, tum l. 4, 67." Mannert. 8., p. 679. de Eteocretibus: „Vermuthlich kamen sie, sowie ihre Anführer, (? v. Diod. 5, 64.) die Daktylen, aus Phrygien, und der Völkerstamm, zu welchem sie gehörten, ist der thracische. Die *Kydonier*, welche Homer neben ihnen ansetzt, darf man wohl nur als eine Abtheilung der Eteokretes betrachten. (?) Zu diesem Urvolke waren 5 Menschenalter vor dem trojanischen Kriege (sic etiam Bredow. *Handb. der alten Gesch.* p. 281) Achäer, Pelasger und Dorer eingewandert. — Als Anführer der vereinigten, von den Gegenden des Bergs Olympus in Thessalien einwandernden, Haufen wird Tektamus, der Sohn des Dorus und Hellens Enkel, angegeben (Diod. 4, 60); wiewohl andere Nachrichten (Diod. 5, 80) ihn nur zum Anführer der hellenischen Zweige machen, die Pelasger aber als frühere Einwanderer erklären" etc. Diod. Sic. 5, 80: — μετὰ δὲ τούτους (Eteocretes dicit, quorum rex fuisse dicitur Cres, Jovis ex nympha Idaea filius: v. Hederich. *myth. Lex.* v. Cres.) πολλαῖς γενεαῖς ὕστερον Πελασγοὶ πλανώμενοι, διὰ τὰς συνεχεῖς στρατείας κ. μεταναστάσεις καταντήσαντες εἰς τὴν Κρήτην, τῆς νήσου μέρος κατῴκησαν. τρίτον δὲ γένος φασὶ τῶν Δωριέων παραβαλεῖν εἰς τὴν νῆσον, ἡγουμένου Τεκτάμου, τοῦ Δώρου. τούτου δὲ τοῦ λαοῦ μέρος μὲν πλεῖον ἀθροισθῆναι λέγουσιν ἐκ τῶν περὶ τὸν Ὄλυμπον τόπων, τὸ δέ τι μέρος ἐκ τῶν κατὰ τὴν Λακωνικὴν Ἀχαιῶν, διὰ τὸ τὴν ἀφορμὴν τὸν Δῶρον ἐκ τῶν περὶ Μαλέαν τόπων ποιῆσαι. τέταρτον δὲ γένος συμμιγῆναί φασιν εἰς τὴν Κρήτην μιγάδων βαρβάρων, τῶν διὰ τὸν χρόνον ἐξομοιωθέντων τῇ διαλέκτῳ τοῖς ἐγχωρίοις Ἕλλησι etc. v. omnino scriptores rerum Creticarum, quos laudavi ann. ad Il. β', 645. nimis confidenter Knight. ad 177.: „E posterorum," inquit, „pravo amplificandi studio profectus: Dores enim non nisi multa post secula in Cretam venerunt." v. Bredow. l. c. p. 281—285. — Sch.: δῖοι. οἱ εὐγενέστατοι. (?) v. inferius 199, Il. ε', 451, 663, α', 4 etc. — τῇσι. oppidis. — Κνωσός. Il. β', 646. — ἐννέωρος. Ap.: ἐννέωροι (λ', 310). ἐνναετεῖς. ὅταν δὲ λέγει (soloecismus, de quo v. Jacobs. praef. Anthol. Pal. p. 48. et sequ.) ἐν τῇ τ τῆς Ὀδυσσείας ἔνθα τε — ὀαριστής, δι' ἐννέα ἐτῶν λέγων (λέγει) τῷ Διῒ προσομιλεῖν (adde *Μίνωα*, quod rapuerit simile —μιλεῖν), ἢ ἐννέα ἔτη βασιλεύων (—ειν). λέγεται γὰρ ὁ Μίνως δι' ἐννέα ἐτῶν συμμίσγειν τῷ Διῒ κ. ὀαρίζειν, ὅ ἐστι προσομιλεῖν, εἴτε μυθικῶς τοῦ, οὐδὲ διδομένου (scrib. εἴτε μυθ. τοῦδε ᾀδομένου [ΑΙΔΟ . ΕΝΟΥ, ΔΙΔΟΜΕΝΟΥ], ut v. ἄειδε: ᾄδοντα μῦθον, ἀντὶ τοῦ λέγοντα etc.), εἴτε καὶ τῷ ὄντι, καθώς τινες παραδεδώκασι τὸν Μίνωα προσποιούμενον πρὸς τοὺς ἀρχομένους, ὅτι παρὰ τοῦ Διὸς φέροι τὰ προστάγματα κ. τοὺς λόγους αὐτοῖς, ὡς μᾶλλον πείθωνται. ὀαριστὴς δὲ ὁμιλητής. similiter E et Sch., apud quem delenda sunt verba οἱ δὲ ὅτι — ἐπαιδεύθη propter ταυτολογίαν. — κορωνίσιν. 193, Il. α', 170 etc.

183. ita vulgati codd. et E.; sed A. 2.: κλυτός. Sch. quoque: κλυτός. ᾧ ἐκλυόμην κ. ἐκαλούμην ὀνόματι. item Am. B. emend.: ὄνομα κλυτός. ὡς ἐκλυόμην κ. ἐκαλούμην ὀνόματι. quid dubitemus ponere ἐγὼ δ' ὄνομα κλυτὸς Αἴθων, quibus verbis conveniunt subjecta ὁπλότερος γενεῇ? similiter apud Soph. Oed. Col. 844. A Paris. et priscae edd.: ἐμῷ, sed meliores libri: ἐγώ, nec alia harum litterarum permixtarum exempla desunt.

184, 5. ὁπλότερος γενεῇ. Il. β',

ἔνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμην, καὶ ξείνια δῶκα.
καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν ἲς ἀνέμοιο,
ἱέμενον Τροίηνδε, παραπλάγξασα Μαλειῶν·
στῆσε δ' ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπέος Εἰλειθυίης,
ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι, μόγις δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας.
αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα μετάλλα, ἄστυδ' ἀνελθών·
ξεῖνον γάρ οἱ ἔφασκε φίλον τ' ἔμεν, αἰδοῖόν τε.
τῷ δ' ἤδη δεκάτη ἢ ἑνδεκάτη πέλεν ἠὼς,
οἰχομένῳ ξὺν νηυσὶ κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω.
τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
καὶ οἱ, τοῖς τ' ἄλλοις ἑτάροις, οἳ ἅμ' αὐτῷ ἕποντο,
δημόθεν ἄλφιτα δῶκα καὶ αἴθοπα οἶνον ἀγείρας,
καὶ βοῦς ἱρεύσασθαι, ἵνα πλησαίατο θυμόν.
ἔνθα δυώδεκα μὲν μένον ἤματα δῖοι Ἀχαιοί·
εἴλει γὰρ βορέης ἄνεμος μέγας, οὐδ' ἐπὶ γαίῃ
εἴα ἵστασθαι, χαλεπὸς δέ τις ὤρορε δαίμων.
τῇ τρισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσε· τοὶ δ' ἀνάγοντο."
Ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων, ἐτύμοισιν ὁμοῖα·

707 etc. — ξείνια. ι', 229, Il. κ', 269 etc.

187—202. παραπλάγξασα Μαλειῶν (γ', 287), *postquam illum aberrare fecit, sive depulit, a Malea.* — Am. B.: στῆσε (β', 391 etc.) δ' ἐν Ἀμνισῷ. προσώρμισε. Κνωσσοῦ δὲ ἐπίνειον Ἀμνισός. ἔστι δὲ καὶ ποταμὸς Κρήτης. (cujus ad ostium sita fuit urbs cognominis.) E: Ἀμνισσὸς δὲ Μίνωος ἐπίνειον, ὡς ὁ Γεωγράφος φησί (Strab. 10, 4., vol. 2. p. 372. ed. Tauchn.)· ἕτεροι δὲ Κνωσσοῦ etc. haec non sunt ἀσύστατα. Strabo ibidem: διαφερόντως τὴν Κνωσσὸν καὶ Ὅμηρος ὑμνεῖ, μεγάλην καλῶν (178), καὶ βασίλειον τοῦ Μίνω. — Εἰλειθυίης. Paus. Atticis 18., notante Cellario 1. p. 1276.: Κρῆτες χώρας τῆς Κνωσίας ἐν Ἀμνισῷ γενέσθαι νομίζουσιν Εἰλείθυιαν. cf. Il. λ', 270. — ὑπάλυξεν, *evasit.* δ', 512, ε', 430 etc. — αἰδοῖον. ι', 271 etc. — Sch.: δεκ. ἢ ἑνδεκάτη. ψευδόμενοι ἐπὰν λέγωσί τι μὴ εἰδέναι ἀληθῶς, πιθανώτεροι δοκοῦσιν εἶναι. — ἐνδυκέως, ἐπιμελῶς. η', 256, Il. ψ', 90 etc. — δημόθεν, *de publico.* E: τὸ δὲ δημόθεν δοῦναι ἄλφιτα καὶ οἶνον, κ. ἑξῆς, δηλοῖ, ἔθος εἶναι ξενίζεσθαι δημοσίᾳ τοὺς ἀξίους. οὕτω καὶ Ἀλκίνοος (ν', 13—15) κ. οἱ σὺν αὐτῷ ἄριστοι, ἄνδρακὰς δόντες δῶρα τῷ Ὀδυσσεῖ, ὕστερον ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον ἐποίησαν τὰ ῥηθέντα ἐκεῖ. βοῦς δ' ἱερεῦσαι (β', 56 etc.) καὶ νῦν τὸ σφαγιάσαι. τὸ δὲ πλησαίατο θυμὸν (*explerent animum*) ἴσόν ἐστι τῷ κορέσαιντο. — εἴλει, *urgebat,* coërcebat. λ', 572, μ', 210, Il. θ', 214 etc. — E emend.: τὸ ἄνεμος πέσεν ἀντὶ τοῦ ἐπαύσατο, καινότερον φρασθὲν ἀφελῶς πρὸς ἀκολουθίαν τοῦ ἐστόρεσε δὲ θεὸς πόντον (γ', 158)· ἔνθα γὰρ τὸ στορέσαι κ. στρῶσαι οἰκεῖον, ἐκεῖ καὶ τὸ πεσεῖν. ἀνάγοντο, *solverunt.* Il. α', 478.

203—208. Sch. emend.: ἴσκε (δ', 279, χ', 31, Il. λ', 799 etc.) τινὲς βούλονται τὸ ἔλεγε σημαίνειν· ἄλλοι δὲ τὸ ἤϊσκε, εἴκαζεν, ὡμοίου. (sic Hesych. et Ap. h. v.) τὸ γὰρ ὅλον, πολλὰ ψευδῆ λέγων εἴκαζεν, ὥστε ὅμοια εἶναι ἀληθέσιν. ἀπὸ τοῦ εἴδω, ὁ μέλλων εἴσω. (?) E: τὸ ἴσκεν οἱ μὲν γλωσσογράφοι ἀντὶ τοῦ ἔλεγεν ἐκδέχονται, οἱ δὲ ἀκριβέστεροι ἀντὶ τοῦ ἤϊσκεν, ὅ ἐστιν εἴκαζεν ἀπεικονίζων πρὸς ἀλήθειαν. Apollonius Rhod. 1, 834. de Hypsipyle, quae Jasoni falso narravit, Lemnias mulieres viros insula expulisse, non interfecisse, ut revera fecerant: ἴσκεν, ἀμαλδύνουσα φόνου τέλος, οἷον ἐτύχθη Ἀνδράσιν. ibi Schol. ἴσκεν interpretatur ἔλεγε, sed male: est enim *assimulabat,* fingebat, mentiebatur, caedem virorum extenuans. cui notioni similis est *conjiciendi* sive *suspicandi,* quam habet ap. Simonidem Anthol. Pal. 2. p. 785.: ἢ σεῦ καὶ φθιμένας λεύκ' ὀστέα τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ Ἴσκω ἔτι τρομέειν θῆρας,

τῆς δ' ἄρ' ἀκουούσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρώς.
ὡς δὲ χιὼν κατατήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
ἥντ' Εὖρος κατέτηξεν, ἐπὴν Ζέφυρος καταχεύῃ,
τηκομένης δ' ἄρα τῆς ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
ὣς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεούσης,
κλαιούσης ἑὸν ἄνδρα παρήμενον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
θυμῷ μὲν γοόωσαν ἑὴν ἐλέαιρε γυναῖκα,
ὀφθαλμοὶ δ' ὡσεὶ κέρα ἕστασαν, ἠὲ σίδηρος,
ἀτρέμας ἐν βλεφάροισι· δόλῳ δ' ὅγε δάκρυα κεῦθεν.
ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
ἐξαῦτίς μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπε·

veracitatem ejus expertura Penelope quaerit, quo tum habitu atque vestitu fuerit Ulysses.

„Νῦν μὲν δή σευ, ξεῖνέ γ', ὀΐω πειρήσεσθαι,
εἰ ἐτεὸν δὴ κεῖθι σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι
ξείνισας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὡς ἀγορεύεις.
εἰπέ μοι, ὁπποῖ' ἄσσα περὶ χροῒ εἵματα ἕστο,
αὐτός θ' οἷος ἔην, καὶ ἑταίρους, οἵ οἱ ἕποντο."

vera et de hoc refert Ulysses, et Eurybatis praeconis, qui cum ipso fuerat in bello, speciem describit.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„ὦ γύναι, ἀργαλέον, τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἐόντα

ἀγρῶστι Λυκάς. itidemque χ', 31. verba ἴσκεν ἕκαστος ἀνὴρ hoc significant, procos dubitantes varie de facinore Ulyssis conjecisse ac suspicatos esse. ceterum idem est ἴσκειν atque ἐΐσκειν (v. ann. ad Il. λ', 799), nec aliud ἴσκεν h. l. quam *confingebat*. „Virg. Aen. 6, 100.: *obscuris vera involvens.* Plautus Pseud. 1, 4, 8.: *quasi poëta, tabulas cum cepit sibi, Quaerit, quod nusquam gentium est, reperit tamen; Facit illud verisimile, quod mendacium est.* Aristot. Poët. 24.: δεδίδαχε δὲ μάλιστα Ὅμηρος καὶ τοὺς ἄλλους ψευδῆ λέγειν, ὡς δεῖ." E Cl. — τήκετο, κατατήκετο etc. v. 136. — ἀκροπόλοισιν. Il. ε', 523. E emend.: τὸ ἀκρ. ὄρ. ταυτόν ἐστι τῷ κορυφαῖς ὀρῶν, ὡς δῆλον ἐκ τῶν παλαιῶν, παραδόντων, εἰς τρία διαιρεῖσθαι τὸ ὄρος, εἰς ἀκρώρειαν, εἰς ὑπώρειαν, κ. εἰς τέρμα, ὧν τὸ μὲν κορυφὴ, τὸ δὲ πλευρὰ ὄρους, τὸ δὲ τελευταῖον, ὃ καὶ πόδες etc. Ap.: ἀκροπόλοις. ἐρήμοις. ὧν περὶ τὰ ἄκρα πολεῖ τὰ ζῶα. quae mutila sunt, et supplenda atque scribenda in hunc modum: ἀκροπόλοις. ὧν — ζῶα. οἰοπόλοις δὲ (λ', 573) ἐρήμοις. — ποταμοὶ — ῥέοντες. Il. π', 389. — παρήϊα. χ', 404, Il. π', 159, ubi v. ann. alio sensu dixit παρήϊον ἵππων Il. δ', 142.

210—218. ordo: θυμῷ μὲν ἐλέαιρε γυναῖκα etc., non θυμῷ γοόωσαν. opponit animo commoto immotos, velut cornu aut ferrum, oculos Ulyssis. Sch.: κέρα. τόξα, (?) ἵνα ᾖ τεταμμένους εἶχε τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὥσπερ τόξα. ἢ ἄλλως (idque rectius), τὴν φύσιν τοῦ κέρατος περιέλαβε· σκληρὸν γάρ. B: „Opportune contulit Caecilius Metellus hunc versum de arcu, ex hispanico anglicum factum: *her hair is white as silver; like horn her glazed eye.*" Eichh. haec subscripsit illis Maronis Aen. 4, 331: *dixerat; ille Jovis monitis immota tenebat Lumina, et obnixus curam sub corde premebat.* cf. et inferius 494. — τάρφθη. significatur voluptas illa, quae satietatem comitari solet, quasi dicas germanice *nachdem sie sich sattgeweint.* v. ann. ad ζ, 99. — γόοιο. genit. causae. — ἄσσα. ita W et B. vulgo: ἅσσα, ut ε', 188 etc.; nec aliter Ap. v. ἅσσα, ubi haec laudavit. v. Matth. §. 151, ann. 2.

221—233. ἀμφὶς ἐόντα Ὀδυσσέα, h. e. χωρὶς, separatum a me, profectum; vel ἐόντα με, separatum me ab illo. —

εἰπέμεν· ἤδη γάρ οἱ ἐεικοστὸν ἔτος ἐστὶν,
ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης.
ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω, ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ.
χλαῖναν πορφυρέην οὔλην ἔχε δῖος Ὀδυσσεὺς,
διπλῆν· αὐτάρ οἱ περόνη χρυσοῖο τέτυκτο
αὐλοῖσιν διδύμοισι. πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν·
ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἐλλὸν,
ἀσπαίροντα λάων. τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἅπαντες,
ὡς οἱ χρύσεοι ὄντες ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων,
αὐτὰρ ὁ ἐκφυγέειν μεμαὼς ἤσπαιρε πόδεσσι.
τὸν δὲ χιτῶν' ἐνόησα περὶ χροῒ σιγαλόεντα,
οἷόν τε κρομύοιο λοπὸν κάτα ἰσχαλέοιο,
τὼς μὲν ἔην μαλακός· λαμπρὸς δ' ἦν, ἠέλιος ὥς·
ἦ μὲν πολλαί γ' αὐτὸν ἐθηήσαντο γυναῖκες.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
οὐκ οἶδ', εἰ τάδε ἕστο περὶ χροῒ οἴκοθ' Ὀδυσσεὺς,
ἤ τις ἑταίρων δῶκε θοῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,
ἤ τίς που καὶ ξεῖνος, ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεὺς
ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι.

καὶ ὥς. 162. A. 2. et 3.: *αὐτάρ τοι ἐρέω*, quae *διττογραφία* placuit Altero. Ald. 3: *α. ἐγὼν ἐρέω.* E: *ἰνδάλλεται. φαντάζεται, ἀνειδωλοποιεῖται. ἅπερ εἴποι ἂν ὁ δυσχερῶς μεμνημένος τινός.* — *οὔλην, διπλῆν*, *villosam, duplicem.* δ', 50 etc. Il. κ', 133.: *ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικόεσσαν, Διπλῆν, ἐκταδίην, οὔλη δ' ἐπενήνοθε λάχνη.* v. et ibi ann., et ad Il. γ', 126, item inferius 246. E: *τὸ δὲ διπλοῦν αὐτῆς κ. ἡ μία περόνη μανδυοειδῆ αὐτὴν εἶναι δηλοῖ, οὐ κύκλῳ ἀμπέχουσαν, ἀλλὰ διπλουμένην* (*umgeschlagen*) *κατὰ τὸ ἔμπροσθεν κ. ὄπισθεν διὰ τῶν ἀριστερῶν, ἀφιεῖσαν δὲ ἄνετα τὰ δεξιά.* (v. ann. ad Il. β', 183.) — *αὐλοὶ δὲ, φασὶν, ἐνταῦθα ῥαβδοειδεῖς τινες ἀνατάσεις εὐθεῖαι, εἰς ἃς κατακλείονται αἱ περόναι, ἃς διὰ τοῦτο καὶ κληῖδας εὐγνάμπτους ἔφη πρὸ μικροῦ* (σ', 293). — *ποικίλον*, *variegatum*, maculosum. Voss.: *und vorn war prangendes stickwerk: Zwischen den vorderklauen des wild anstarrenden hundes Zappelt' ein fleckiges rehchen.* idem *Myth. Forsch.* p. 295.: „Stickarbeit war gewiss Aarons Gürtel Exod. 28, 39. — Es darf nicht auffallen, dass das Wort רָקַם, *bunt*, oder *vielfach* machen, wie *ποικίλλειν*, auch die Bedeutung *kunstreich* bilden annahm, Psalm. 139, 15. Bunt wirkten auch Homers Heldinnen, Il. 22, 441; aber des Odysseus Purpurmantel, vorn mit Lebensbildungen von Goldfäden, war doch wahrscheinlich gestickt, Odyss. 19, 228—231; sicher war es der buntfarbige Gürtel der Afrodite, Il. 14, 214—217" u. s. w. — *λάων*, *intuens*, a verbo obsoleto *λάειν*, *videre*, unde *ὀξὺ λάων* hymno in Merc. 360. Sch.: *λάων. ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἀπολαύων, ἀπολαυστικῶς ἔχων· ὁ δὲ Κράτης λάων, φησὶν, ἀντὶ τοῦ βλέπων, ὅθεν κατὰ στέρησιν ἀλαὸς ὁ τυφλὸς* etc. Cratetis interpretationem merito probat Ap. v. *λάων*, sed perperam dicit *τὴν ἐντετορνευμένην πόρπην τοῦ Ὀδυσσέος.* — *ἀπάγχων*, *suffocans. ἄγχειν, angere*, dixit Il. γ', 371. — *ἤσπαιρε*, *palpitabat.* χ', 473, Il. ν', 571, 573. — *σιγαλόεντα.* ζ, 26. — *κρομύοιο*, *cepae.* Il. λ', 630. E emend.: *κρομύου δὲ λοπὸς λέπυρον* (tunicam), *παρὰ τὸ λέπω· καὶ τούτου οὐ χλωροῦ, παχὺς γὰρ ὁ τοιοῦτος, ἀλλὰ ἰσχαλέου* (aridi). *τοῦτο δὲ, φασὶ, πρὸς τὸ εὔτονον ἐῤῥέθη* (imo a mollitie: *τὼς μὲν ἔην μαλακός.*) *τοῦ χιτῶνος κ. ἰσχνόν* (tenuitatem)· *ὁ γὰρ χλωρὸς λοπὸς οὐκ εὐτόνως ἔχει.* (Sch.: — *εἴρηται δὲ πρὸς τὸ ἰσχνὸν κ. εὔτονον, παρὰ τὸν ὑμένα τοῦ λεπίσματος.*) *ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ ῥηθὲν λέπυρον καὶ λεπύχανόν φασιν εὑρῆσθαι παρὰ Θεοπόμπῳ τῷ Κωμικῷ, εἰπόντι ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Ὀδυσσέως τὸ, χιτῶνά μοι φέρων δέδωκας δαίδαλον, Ὃν*

* καί οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ καὶ δίπλακα δῶκα
καλὴν, πορφυρέην, καὶ τερμιόεντα χιτῶνα,
αἰδοίως δ' ἀπέπεμπον ἐϋσσέλμου ἐπὶ νηός.
καὶ μέν οἱ κῆρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτοῦ
εἵπετο. καὶ τόν τοι μυθήσομαι, οἷος ἔην περ·
γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος, οὐλοκάρηνος.
Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε· τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων
ὧν ἑτάρων Ὀδυσεὺς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔδη."

his signis persuasa mulier flet, amiciusque etiam habet hospitem.

Ὣς φάτο· τῇ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
σήματ' ἀναγνούσῃ, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπε·
„Νῦν μὲν δή μοι, ξεῖνε, πάρος περ ἐὼν ἐλεεινὸς,
ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι φίλος τ' ἔσῃ, αἰδοῖός τε·
αὐτὴ γὰρ τάδε εἵματ' ἐγὼ πόρον, οἷ' ἀγορεύεις,
πτύξασ' ἐκ θαλάμου· περόνην τ' ἐπέθηκα φαεινὴν,
κείνῳ ἄγαλμ' ἔμεναι. τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις,
οἴκαδε νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

"Ομηρος ἤκασ' ἄριστα (ἀμέτρως libri: ὃν ἤκασεν ἄριστα Ὅμ. malim quoque εἴκασ'.) κρομύου λεπυχάνῳ. τὸ δ' αὐτὸ καὶ λόπισμα εἴρηται etc.

241. A. 1: καὶ τότ' ἐγώ. sordet prae hoc vulgatum illud κακόφωνον. facile autem pronomen, interpretandi gratia adscriptum, expulerit τότε. — δίπλακα. v. ann. ad v. διπλῆν 226.

242—48. Am. B. emend.: τερμιόεντα. ποδήρη, ὡς ἀσπὶς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα (Il. π', 803, ubi v. ann.). — ἐϋσσέλμου. ι', 127 etc. — καὶ μὲν, καὶ μήν. — γυρὸς — οὐλ. συναθροισμὸς, ut Terent. Hec. 3, 4, 26: *magnus, rubicundus, crassus, crispus, caesius, Cadaverosa facie.* Am. B.: γυρός. οὐκ ἐπιμήκης, ἀλλὰ στρογγύλος. Sch.: περιφερεῖς κ. στρογγύλους ἔχων τοὺς ὤμους. ἢ κυρτός (gibbosus). ὁ τρόπος εἰκονισμός. — ἐν ὤμοισιν pro ὤμοισιν. v. Il. θ', 116, ψ', 246. — μελανόχροος. Il. ν', 589. — E: οὐλοκάρηνος δὲ ὁ παρὰ Ἡροδότῳ οὐλόθριξ, καὶ ἔστιν ἐκεῖνο τοῦ παρ' Ὁμήρῳ σαφέστερον. τοῦτο γὰρ διὰ τοῦ ὅλου τὸ μέρος ἔφρασεν· (v. de hac figura Il. η', 238, ρ', 51.) οὐ γὰρ τὸ κάρηνον οὖλον, ἀλλ' αἱ περὶ τὸ κάρηνον τρίχες. „*Il avait de larges épaules, la peau basanée et les cheveux crépus.* Thomas Blackwell, qui a fait des recherches sur la vie et les écrits d'Homère, s'exprime ainsi à l'occasion de ce portrait d'Eurybate (Traduct. de Quatremer de Boissy, p. 355): „„Ses épaules rondes et ramassées, son teint hâlé, ses cheveux bouclés et courts, promettent cette sorte d'intelligence et d'aptitude pour le travail et les affaires qui sont nécessaires dans un second rôle de la société, et donnent l'idée d'un homme qui sait subordonner ses passions et ses goûts à ceux de son maître."" Certes c'est prêter des intentions bien fines à Homère. Ulysse fait ici le portrait d'Eurybate, comme, quelques vers plus haut, il a fait la déscription de son vêtement, pour donner à Pénélope une idée de la sincérité de ses paroles." *Montbel.* — ὅτι — ᾔδη. — ὅτι ἀρτίφρων (ω', 261) ἦν. τοιοῦτος γὰρ ὁ φρεσὶν ἄρτια εἰδώς. cf. θ', 240, et ann. ad Il. ε', 326. etiam hic ἄρτια potius intelligenda sunt ἡρμοσμένα, *congruentia*, ut inter amicos.

249. v. δ', 113, 183, Il. ψ', 108 etc.

250, 51. cf. ψ', 206, ω', 345 et seqq. E: τὸ σήματα ἀν. ἀντὶ τοῦ ἀναγνωρισάσῃ. ἔμπεδα δὲ σήμ. τὰ μὴ εἰκότα κ. κατά τινα στοχασμὸν, ἀλλὰ τεκμηριώδη κ. ἀληθῆ.

252, 3. 213, 4.

254—256. φίλος τ' ἔ., αἰδοῖός τε. 191. — πόρον, *dedi.* δ', 130, 745 etc. — πτύξασ'. α', 439 etc.

τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ κοίλης ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς
ᾤχετ', ἐποψόμενος Κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν."

consolatur eam Cres personatus, et brevi Ulyssem e Thesprotia multis cum opibus adventurum esse, sancte adjurat.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο, μηδέ τι θυμὸν
τῆκε, πόσιν γοόωσα! νεμεσσῶμαί γε μὲν οὐδέν·
καὶ γάρ τίς τ' ἀλλοῖον ὀδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα
κουρίδιον, τῷ τέκνα τέκῃ φιλότητι μιγεῖσα,
ἢ Ὀδυσῆ', ὅν φασι θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι.
ἀλλὰ γόου μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
ὡς ἤδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα
ἀγχοῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,
ζωοῦ· αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά,
αἰτίζων ἀνὰ δῆμον. ἀτὰρ ἐρίηρας ἑταίρους
ὤλεσε, καὶ νῆα γλαφυρὴν, ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Θρινακίης ἄπο νήσου ἰών. ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ
Ζεύς τε, καὶ Ἠέλιος· τοῦ γὰρ βόας ἔκταν ἑταῖροι.
οἱ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ·
τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπιος νεὸς ἔκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσου,
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν.
οἳ δή μιν πέρι κῆρι, θεὸν ὥς, τιμήσαντο,
καί οἱ πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοὶ
οἴκαδ' ἀπήμαντον. καί κεν πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς
ἤην, ἀλλ' ἄρα οἱ τόγε κέρδιον εἴσατο θυμῷ,
χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι,
ὡς περὶ κέρδεα πολλὰ καταθνητῶν ἀνθρώπων
οἶδ' Ὀδυσεὺς, οὐδ' ἄν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.
ὥς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φείδων·
ὤμνυε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτὸν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
νῆα κατειρύσθαι, καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἑταίρους,

260. 597, ψ', 19. cf. ann. ad σ', 72., Am. B. emend.: οὐκ ὀνομ. ἣν οὐδὲ ὀνομάσαι καλὸν, δυσώνυμον.

263—277. Am. 2: ἐναίρεο. ἀντὶ τοῦ ἔναιρε, διάφθειρε. E exponit ἀφάνιζε, ἢ αἴσχυνε. οὕτω γὰρ, inquit, ἐναίρεται χροῦς καλὸς δάκρυσιν, αἰσχρὸς δηλαδὴ ἀντὶ καλοῦ ἤτοι εὐειδοῦς γινόμενος. — νεμεσσ. — οὐδέν. δ', 195. cf. ο', 69, Il. ν', 119 etc. — ἀλλοῖον ἄνδρα, *alius generis virum*, h. e. inferiorem. litotes. — αἰτίζων. ρ, 222. — ἀνὰ δῆμον, ἐν δήμῳ. ζ, 34. — ἐρίηρας. ι', 100 etc. — γλαφυρήν. δ', 356 etc. — οἴνοπι. α', 183 etc. — Θρινακίης. λ', 106. — ὀδύσαντο, *succensebant*. Il. ζ, 138. — ἔκταν, *occiderunt*. Il. κ', 526, Matth. §. 240. — πολυκλύστῳ. δ', 354, ζ', 204.

279, 80. ε', 35, 36.

283—286. κέρδιον. β', 74 etc. — εἴσατο, *visum est*. ε', 281, Il. β', 791, μ', 118 etc. — ἀγυρτάζειν, ἀγείρειν. semel dixit. — ὡς περὶ etc. sic Ald. 3., Bergler etc. Am. B., E, Cl. et alii: — ἰόντι· Ὣς etc., quod molestum est, quia statim sequitur Ὣς, *sic*. — κέρδεα, *dolos*. β', 88 etc. — ἐρίσσειε. ο', 320 etc.

287. Φείδων. ξ', 316.

288—299. cf. ξ', 325—337.

οἵ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς
ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
καί μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς.
καί νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι·
τόσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσαι,
ὅππως νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
ἤδη δὴν ἀπεών, ἢ ἀμφαδὸν, ἦε κρυφηδόν.
ὣς ὁ μὲν οὕτως ἐστὶ σόος, καὶ ἐλεύσεται ἤδη
ἄγχι μάλ', οὐδ' ἔτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
δηρὸν ἀπεσσεῖται. ἔμπης δέ τοι ὅρκια δώσω.
ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
ἦ μέν τοι τάδε πάντα τελείεται, ὡς ἀγορεύω.
τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς,
τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ' ἱσταμένοιο.“

Ulyssem honeste excipi jubet Penelope, nec impune habiturum ait, si quis eum dicto factove laeserit.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
„αἴ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη!
τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε, πολλά τε δῶρα,
ἐξ ἐμεῦ, ὥς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
ἀλλά μοι ὧδ' ἀνὰ θυμὸν ὀΐεται, ὡς ἔσεταί περ·
οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
* *τεύξῃ, ἐπεὶ οὐ τοῖοι σημάντορές εἰσ' ἐνὶ οἴκῳ,*
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, εἴποτ' ἔην γε,
ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν, ἠδὲ δέχεσθαι.
ἀλλά μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονίψατε, κάτθετε δ' εὐνὴν,
δέμνια, καὶ χλαίνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,

302. *ὅρκια.* ω', 546, Il. β', 339 etc.

303—307. ξ', 160—164. cf. ϱ', 155 et 56, Il. τ', 258, ψ', 43.

309—311. ο', 535—37.

312—326. *ὀΐεται φαίνεται* interpretatur E; sed intelligendum potius est τὶ, *ὀΐεταί τί μοι ἀνὰ θυμὸν*, *praesagit mihi aliquid animo*, germ.: *mir ahndet es im Geist.* — *ἐπεὶ οὐ* δισυλλάβως pronuntiandum est per crasin: v. Il. ν', 777, Odyss. ϱ', 376 etc. sed vereor ne haec infuscata sint, siquidem aliud alii habent libri, Harl.: *τεύξῃ, ἐπεὶ οὔτι σημ.*; A. 1.: *τεύξεαι*, quod commemoratur in scholiis Harl.; denique Ald. 3., E et vulgo edd.: *τεύξῃ· ἐπεὶ οὔ τοι*, vel *οὔτοι, σημ.*, quo facile revocaveris scripturam Harlejanam. praeterea pleraeque edd. et E: *σημάντορές εἰσιν ἐν οἴκῳ*, contra ac legitur in A. 2. et 3. Porsonus e Schol. Harl.: „*γρ. τεύξεαι*: et pro *οὔτι* est *οὐ τοῖοι*, quae sane vera est lectio, librariis crasin hanc, *ἐπεὶ οὐ*, ignorantibus.“ probavit igitur vir doctissimus id, quod habent 2 codd. illi Vindob., a Wolfio et Boissonadeo propagatum, nec malum, sed minus patheticum quam hoc, quod dixisse mihi videtur vates noster, — *τεύξεαι. οὐ τοῖοι σημ.* etc. non ferentes librarii asyndeton inferserunt, puto, *ἐπεὶ*, quo facto scribendum fuit *τεύξῃ* metri gratia; *οὔτοι* autem scripserunt illi, qui crasin ignorarent. — *σημάντορες*, *rectores*, domini. — *εἴποτ' ἔην γε.* v. Il. γ', 180. — *δέμνια* — *σιγαλόεντα.* cf. δ', 297—299, γ', 349—351

ὥς κ' εὖ θαλπιόων χρυσόθρονον Ἠῶ ἵκηται.
ἠῶθεν δὲ μάλ' ἦρι λοέσσαι τε, χρῖσαί τε,
ὥς κ' ἔνδον παρὰ Τηλεμάχῳ δείπνοιο μέδηται
ἥμενος ἐν μεγάρῳ. τῷ δ' ἄλγιον, ὅς κεν ἐκείνων
τοῦτον ἀνιάζῃ θυμοφθόρος· οὐδέ τι ἔργον
ἐνθάδ' ἔτι πρήξει, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
πῶς γὰρ ἐμεῦ σὺ, ξεῖνε, δαήσεαι, εἴ τι γυναικῶν
ἀλλάων περίειμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,
* εἴ κεν αὐσταλέος, κακὰ εἱμένος, ἐν μεγάροισι
δαινύῃ; ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν.
ὃς μὲν ἀπηνὴς αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀπηνέα εἰδῇ,
τῷ δὲ καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω
ζωῷ, ἀτὰρ τεθνεῶτί γ' ἐφεψιόωνται ἅπαντες·
ὃς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀμύμονα εἰδῇ,
τοῦ μέν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέουσι
* πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, πολλοί τέ μιν ἐσθλὸν ἔειπον."

etc. — *θαλπιόων*, a *θαλπιάω*, *calescens.* — *μάλ' ἦρι*, *multo mane.* *υ'*, 156, Il. *ι'*, 360. — *ἄλγιον.* *ρ'*, 14, *δ'*, 292, *π'*, 147 etc. — Am. B.: — *ὅστις δὲ θυμοφθόρος τοῦτον ἀνιάζῃ, κάκιον αὐτῷ. θυμ. δὲ σημαίνει ἐφθαρμένος τὴν ψυχὴν, φρενοπλήξ* (mente captus, insanus). *οὐδὲν ἔργον ἀνίας ἀνύσει κατὰ τοῦ ξένου· ἐγὼ γὰρ αὐτοῦ προΐσταμαι.* varians script. ap. E: *οὐδέ τοι ἔργον Ἐνθάδε τι πρήξει.* E: *τὸ δὲ δαήσεαι καινῶς γενικῇ συνέταξεν.* — *ποιεῖ δὲ τοῦτο καθ' ὁμοιότητα τοῦ εἰδέναι, ὃ καὶ αὐτὸ γενικῇ ποτε συντάσσεται.* v. Matth. §. 322. — *ἐπίφρονα.* *γ'*, 128 etc. E: *ἐχέφρονα.*

327. *κακὰ εἱμένος.* at nihil de vestiendo hospite regina edixit in superioribus, et infra 507. lotus Ulysses *pannis* operit cicatricem. ergo ponamus *κακὰ ἥμενος*, h. e. *κακῶς*, *male collocatus*, infimo loco sedens, non apud Telemachum, ut jussit 321. et 22. antea enim foris consederat in limine: v. *ρ'*, 339, 466, et *η'*, 159, ubi Echeneus Phaeax in simili causa: *Ἀλκίνο', οὐ μέντοι τόγε κάλλιον, οὐδὲ ἔοικε, Ξεῖνον μὲν χαμαὶ ἧσθαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν.* cf. et inferius 389. confusa *η* et *ει*, ut passim. recte B. ann. ad Il. *δ'*, 384.: „iotacismus in his codd. *ει* pro *η* peperit." — — restitui *αὐσταλέος*, ut Ald. 3., quod ceteri scripserunt *ἀϋσταλέος*, versui, opinor, timentes, qui sartus tectus est: v. Il. *α'*, 193 etc. E, incertum qua auctoritate: *αὐσταλέος*, *κ. κατὰ διάλυσιν ἀϋσταλέος, ὁ αὐχμῶν, ἀπὸ τοῦ αὔω, ἐξ οὗ καὶ ὁ αὐχμὸς κ. ὁ αὐχμηρὸς* etc.

328—334. Sch.: *ἄνθρωποι δὲ μιν. τελέθουσι. τοῦτο πρὸς τὴν εὐφημίαν εἴρηκεν [καὶ ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ κλέος]. ὀλιγοχρόνιοι δὲ ὑπάρχοντες οἱ ἄνθρωποι ὀφείλουσιν εὖ πράττειν ἐν τῷ βίῳ, καὶ φήμην ἀγαθὴν περὶ ἑαυτῶν ἀπολείπειν.* — *ἀπηνὴς*, *durus*, crudelis. *σ'*, 380 etc. E: *ὁ δὲ ἀπηνέα εἰδὼς ἑτεροῖος τοῦ ἁπλῶς ἀπηνέος ἐστί. [κ. ὁ ἀμύμονα εἰδὼς τοῦ ἁπλῶς ἀμύμονος.] ἀπηνέα μὲν γὰρ [καὶ ἀμύμονα] ἔργα οἶδεν ὁ περὶ τοιαῦτα ἤδη ἐπιστήμων· ἀπηνὴς δὲ [καὶ ἀμύμων] οὐκ ἐξ ἀνάγκης ὁ τοιοῦτος, ἀλλὰ καὶ ὁ μήπω τέλειος εἰς τὸ κακὸν, μηδὲ κατὰ τὸν ποιητὴν* (*ρ'*, 226, *σ'*, 361) *μαθὼν ἔργα κακά.* indolem igitur significat *ἀπηνὴς*, usum et consuetudinem *τὸ εἰδέναι ἀπηνέα*, eodemque modo distinxeris *ἀμύμων* et *εἰδέναι ἀμύμονα*, de quibus dicere supersedit interpres; id quod ex fine hujus annotationis intelligas, ubi in solo *ἀπηνὴς* explicando subsistit. quare aliena visa uncinis inclusimus. ceterum cf. 346. — *τῷ δὲ*, *τῷ δή.* — *καταρῶνται ἄλγεα*, *dolores* seu mala *imprecantur.* — Sch.: *ἐφεψιόωνται* (370.). *καθάπτονται κ. λοιδοροῦνται· ἢ ἐπιχαίρουσι κ. ἐφήδονται. καθεψιᾶσθαι* eodem sensu dixit inferius 372, *ἐψιᾶσθαι* *ρ'*, 530 et *φ'*, 429. — *διὰ — φορέουσι*, *differunt*, divulgant. tmesis. E: — *διαφέρουσι, διακομίζουσι πανταχοῦ.* — *ἐσθλὸν ἔειπον.* h. e. *ἐσθλόν τι, ἐσθλὰ, εὖ εἶπον* sive *ἔλεγον*, *benedicere illi solent.* eum esse horum sensum, ostendit oppositum *καταρῶνται.* de duplici accusativo v. Il. *ι'*, 58, Odyss. *π'*, 460 etc. simili

recusat Ulysses meliorem conditionem, nec vel pedes se suos abluendos alii quam anui honestae, quae et ipsa laborum experta sit, permissurum dicit.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
ἤτοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
ἤχθεθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα
νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο·
κείω δ', ὡς τὸ πάρος περ ἀΰπνους νύκτας ἴαυον·
πολλὰς γάρ δὴ νύκτας ἀεικελίῳ ἐνὶ κοίτῃ
ἄεσα, καί τ' ἀνέμεινα ἐΰθρονον Ἠῶ δῖαν.
* *οὐδέ τί μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ*
γίγνεται· οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἅψεται ἡμετέροιο
τάων, αἵ τοι δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασιν,
εἰ μή τις γρηῦς ἐστι παλαιή, κέδν' εἰδυῖα,
ἥτις δὴ τέτληκε τόσα φρεσίν, ὅσσα τ' ἐγώ περ·
τῇδε δ' ἂν οὐ φθονέοιμι ποδῶν ἅψασθαι ἐμεῖο.“

quare Eurycleam id ei officium praestare jubet Penelope.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
„ξεῖνε φίλ', οὐ γάρ πώ τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὧδε
ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα,

sensu Eurip. dixit *ἀκούειν τὰ ἐσθλὰ* Heracl. 964. perperam E *ἐσθλὸν* intellexit *ἐσθλὸν ἄνδρα: τὸ δὲ πολλοί μιν ἔ. ἔειπον ἀκριβῶς ἐῤῥέθη, ὡς μὴ δυνατὸν ὂν ὑπὸ πάντων ἐπαινεῖσθαί τινα, ὥσπερ οὐδὲ γνωρίζεσθαι.* quem nollem meliores secutos esse. ceterum quaeras, cur *ἐσθλὸν* Hom. dicere maluerit quam *ἐσθλὰ* sine ambiguo atque homoeoteleuto. fuit sane cum id ponendum existimarem, pro eoque scriptum *ἐσθλὸν*, menda tralaticia; necdum poenitet conjecturae.

337—346. E: *ἤτοι — δολιχ. λέγει ταῦτα Ὀδ., ἐθέλων ἕως αὔριον ἐπὶ σχήματος* (personatus, habitu mendici) *μένειν, ἵνα μὴ πόθεν ὑποπτευθῇ, ὀκνῶν δὲ καὶ νίψασθαι διὰ τὸ κατὰ τῶν δμωΐδων βαρύνεσθαι.* — *Κρήτης ὄ. νοσφ.* v. 579. — *δολιχηρέτμοιο.* δ', 499; θ', 191 etc. Ap.: *δολιχήρετμοι. μακρόκωποι.* — *κείω*, *cubabo.* θ', 315 etc. — *ἄεσα*, *requievi.* γ', 151 etc. — *ποδάνιπτρα ποδῶν* dixit per pleonasmum, ut *βοῶν ἐπιβουκόλος, συῶν συβόσια* etc. (v. γ', 422.) quae tamen mihi videntur leniora. quare haud spernerem, si libri offerrent, *ἀπόνιπτρα ποδῶν*, ut continue scriptum *μοιαπόνιπτρα*, neglecto α propter οι simile, abiisse putaretur in *μοιπόνιπτρα*, dein sedulo mutatum sensus causa in *μοιποδάνιπτρα.* verba *ἀπονίζειν* et *ἀπονίπτειν* satis frequentia sunt apud Homerum; *ἀπόνιπτρον* autem habet Aristophanes Ach. 582. fuit et cum mallem *πεδάνιπτρα*, h. e. *μετάνιπτρα*, sed eo sensu, ut communionem lavationis significaret *μετὰ* praepositio, quasi dicas *das Mitwaschen*; quam communionem modeste recusat mendicus personatus. ejusmodi vocabula sunt *πεδαίρω, πεδάρσιος, πεδαίχμιος, πεδάφρων* etc., quae verisimile videtur magna ex parte corrupta atque oblitterata esse a librariis. — Am. B.: *ἐπιήρανα. προσηνῆ, ἀπὸ τοῦ ἐρᾶν*, imo ab *ἄρειν*, pro *ἐπήρανα*, quemadmodum *ἐπάρω* dicitur. v. ann. ad Il. α', 572. — *δρήστειραι*, *ministrae.* *δρηστῆρας* dixit π', 248 et σ', 75. — *γρηῦς παλαιή*, ut *παλαιγενὴς* χ', 395, Il. γ', 386. emphasin habet additum similis significationis adjectivum, quemadmodum et nostrates dicant *eine alte Greisin.* — *κέδν' εἰδυῖα*, *bonarum* sive utilium *rerum sciens.* α', 428. cf. ann. ad Il. ι', 586 et hujus libri 329.

350—360. *οὐ γὰρ — ἀγορεύεις.* sententia causalis priore loco posita, more Graecorum. v. α', 337 etc.

ὡς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις,
ἔστι δέ μοι γρηῢς, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχουσα,
ἣ κεῖνον δύστηνον ἐῢ τρέφεν, ἠδ' ἀτίταλλε,
δεξαμένη χείρεσσ', ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ,
ἥ σε πόδας νίψει, ὀλιγηπελέουσά περ ἔμπης.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνστᾶσα, περίφρων Εὐρύκλεια,
νίψον σοῖο ἄνακτος ὁμήλικα! καί που 'Οδυσσεὺς
ἤδη τοιόσδ' ἐστὶ πόδας, τοῖος δέ τε χεῖρας·
αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν."

ejulat anus, de reditu pii domini desperans, cui persimilis specie esse videtur ipsi hospes.

* *Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα,*
δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμὰ, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
„Ὢ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος! ἦ σε περὶ Ζεὺς
ἀνθρώπων ἤχθηρε, θεουδέα θυμὸν ἔχοντα.
οὐ γάρ πώ τις τόσσα βροτῶν Διῒ τερπικεραύνῳ
πίονα μηρί' ἔκη', οὐδ' ἐξαίτους ἑκατόμβας,
* *ὅσσα σὺ τῷ ἐδίδως, ἀρώμενος ἕως ἵκοιο*
γῆράς τε λιπαρὸν, θρέψαιό τε φαίδιμον υἱόν·
νῦν δέ τοι, οἴω, πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.

— *τηλεδαπῶν.* ζ', 279 etc. — *εὐφραδέως*, *eloquenter.* simili Ulyssem laude celebrat Eumaeus ρ', 513—521. — *ἔστι δὲ*, *ἔστι δή.* — *πυκινὰ — ἔχουσα.* Il. ω', 282 etc. — *ὀλιγηπελέουσα*, *debilis.* ε', 457. — *αἶψα — καταγηράσκουσιν.* similiter Hesiodus O. et D. 90.: *πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο, Νούσων τ' ἀργαλέων, αἵτ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν· Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν.* E: — *Ὅμηρος μὲν οὕτω φυσικῶς εἶπε· Θεόκριτος δὲ* (12, 2.) *τὸ Ὁμηρικὸν αἶψα εἰς μίαν ἡμέραν ὁρίσας φησὶν, οἱ ποθοῦντες ἐν ἄματι* (sic) *γηράσκουσι. παίζει δὲ καὶ ὁ Κωμικὸς* (Plut. 1039) *διά τινος γραὸς, πολιὰν ἐκείνην ταχὺ διὰ μιᾶς ἡμέρας γενέσθαι λέγων ὑπὸ δῆθεν ἄλγους τινός. ὁ δὲ Λιβάνιος καὶ αὐτὸς ἐντεῦθέν ποθεν λέγει κατὰ σχῆμα ὑβερβολῆς, ὡς ὑπὸ λύπης ἐσχάτης καὶ πολιὰς ἐξαίφνης ἔφυσα.* idem evenisse dicitur olim nescio cui comiti Palatino.

361—366. *κατέσχετο.* Sch. ed. ant., quam Buttm. adhibuit: *κατέσχεθε*, quod facile tuearis. — *ὀλοφυδνόν.* Il. ε', 683. — *ὤ μοι ἐγὼ σέο ἀμήχανος*, *vae mihi imbecillae quod ad te attinet*, quae opem tibi ferre infelicissimo non possim. cf. ε', 299, Il. σ', 54 etc. — *θεουδέα.* 109. de tota sententia cf. λ', 435, 558, Il. υ', 306. — *πίονα μηρί' ἔκηε.* δ', 764 etc. — *ἐξαίτους*, *lectas*, eximias. β', 307 etc.

367. *ἀρώμενος ἕως ἵκοιο γῆρας.* *ἕως* interpretantur *ὡς*, *ὅπως*, quo sensu nusquam legitur. praeterea non est ferendus trochaeus (*ἕως ἵ-*) pro dactylo vel spondeo usurpatus extremo versu. v. ann. ad Il. α', 193. igitur corrupta haec esse arbitror, malimque *ἀρ.*, *ὡς ἂν ἵκοιο*, vel *εἰ ἄν ἵκ.*, *γ.*: facileque enim fieri potuit, ut vel *ᾱ* omitteretur, sequente *ι*, quae litterae similes sunt in libris (v. θ', 560), vel *εἰᾱ* abiret, aeque proclivi lapsu, in *εἶος*, *εἵως*, *ἕως.* *ἀρώμενος, εἰ —*, ut ζ', 144: *λίσσοιτ', εἰ δείξειε πόλιν.* confidenter E *ἕως ἵκοιτο* pro *ὅπως ἵκ.* dictum esse ait Attice. v. ann. ad ζ', 80.

368—379. *γῆρας λιπαρόν.* λ', 135. — *νῦν δέ τοι, οἴω, πάμπαν.* A. 2. et 3.: *οἴω.* Ald. 3. et quidquid est paulo vetustiorum editionum: *νῦν δέ τοι ὧδέ σε πάμπαν —.* nuperae: *νῦν δέ τοι οἴῳ πάμπαν* etc., quasi Ulysses solus non redierit, cum multi heroum occisi sint apud Trojam. fraudi fuerint ei, qui primus ita scripsit, illa α', 13.: *τὸν δ' οἶον, νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικὸς, Νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψώ.* at considerate poëta ibi in supe-

οὕτω που καὶ κείνῳ ἐφεψιόωντο γυναῖκες
ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τευ κλυτὰ δώμαθ' ἵκοιτο,
ὡς σέθεν αἱ κύνες αἵδε καθεψιόωνται ἅπασαι.
τάων νῦν λώβην τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀλεείνων
οὐκ ἐάᾳς νίζειν· ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκουσαν ἄνωγε
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
τῷ σε πόδας νίψω, ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελοπείης
καὶ σέθεν εἵνεκ', ἐπεί μοι ὀρώρεται ἔνδοθι θυμὸς
κήδεσιν. ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνίει ἔπος, ὅττι κεν εἴπω·
πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἐνθάδ' ἵκοντο,
ἀλλ' οὔπω τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι,
ὡς σὺ δέμας, φωνήν τε, πόδας τ', Ὀδυσῆϊ ἔοικας."
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„ὦ γρηῦ, οὕτω φασὶν, ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοιϊν
ἔμμεναι, ὡς σύ περ αὐτὴ ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύεις."

inter lavandum Euryclea agnoscit Ulyssem e cicatrice, quam olim in venatu acceperat, cujus occasionem narrat poëta.

Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ λέβηθ' ἕλε παμφανόωντα,
τῷ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐνεχεύατο πουλὺ
ψυχρόν· ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἷζεν ἐπ' ἐσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἶψα·
αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν ὀΐσατο, μή ἑ λαβοῦσα
οὐλὴν ἀμφράσσαιτο, καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.
νίζε δ' ἄρ' ἆσσον ἰοῦσα ἄναχθ' ἑόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
οὐλὴν, τήν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,
Παρνησόνδ' ἐλθόντα μετ' Αὐτόλυκόν τε, καὶ υἷας,

rioribus: ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον, Οἴκαι ἔσαν. οΐω dixit per parenthesin, ut β', 255.: ἀλλ', ὀΐω, καὶ δηθὰ καθήμενος ἀγγελιάων Πεύσεται, quo et ipso loco malim οΐω, nec jam ὀΐω fero ν', 427, et ο', 31, cum id tot aliis in locis mediam producat. cf. ψ', 261. similiter etiam ὀΐομαι illatum est παρενθετικῶς χ', 140. cf. Aristoph. Lys. 81 etc. — ἐφεψ. 331. — κύνες. τ', 91 etc. — ἄνωγε. edd. fere: ἀνώγει, ut Il. θ', 321. — ὀρώρεται. 524. v. Matth. §. 244. — ταλαπείριοι. ζ', 193.

387—400. ἐξαπένιζεν, *abluere solebat.* — ἐπήφυσεν, ab ἐπαφύσσω. — E: ποτὶ — αἶψα. ἤγουν ἀπεστράφη πρὸς τὸ σκοτεινόν. — Am. B.: οὐλήν. Ἀττικοὶ τὸ θεραπευθὲν τραῦμα ὠτειλήν φασι· παρὰ δὲ Ὁμήρῳ ὠτειλὴ μὲν τὸ ἀθεράπευτον, οὐλὴ δὲ τὸ θεραπευθέν. E: ὅτι δὲ ἡ οὐλὴ παρὰ τὸ ὅλον γίνεται, ὡς ἐπιγινομένη ἕλκει ὁλωθέντι, τουτέστιν εἰς ὁλότητα ἐλθόντι, δῆλον· καὶ οτι ψιλοῦται διὰ τὴν Ἰωνικὴν τοῦ υ ἐπένθεσιν· καὶ ὅτι ὀξύνεται πρὸς διαστολὴν τῆς οὔλης τριχός· καὶ ὅτι ἀπ' αὐτῆς τὸ ὕπουλον γίνεται. — probat hanc notationem vocis οὐλὴ Buttmannus *Lexil.* 47, 8., quo loco et cognatum verbum οὔλειν (*heil sein, gesund sein*) commemorat, unde οὖλε, *salve*, Odyss. ω', 402. — ἀμφράσσαιτο (ab ἀναφράζομαι), ἀνανοήσοι. — ἀμφαδὰ, *manifesta.* adverbium ἀμφαδὸν frequentat hic noster, et eodem sensu ἀμφαδίην dixit ε', 121 et bis in Iliade, ἀμφάδιον autem γάμον ζ', 288. — B: „τήν ποτέ μιν — ὀδόντι. Bion in Epitaphio Adonidis hinc sumsit epithetum, neutiquam tentandum: μηρὸν ὀδόντι λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπείς." — μετ' Αὐτ., *ad Autolycum.* — Αὐτόλυκος Ἑρμοῦ, inquit Apollodorus 1, 9, 16., nec aliter Hyginus fab. 202. et Pseudodidymus auctore Pherecyde. sed Paus. 8, 4, 3.: παῖδα δὲ Περεῖ (Arcadis nepoti) ἄῤῥε-

μητρὸς ἑῆς πατέρ' ἐσθλόν, ὃς ἀνθρώπους ἐκέκαστο
κλεπτοσύνῃ θ', ὅρκῳ τε· θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
Ἑρμείας· τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρία καῖεν
ἀρνῶν, ἠδ' ἐρίφων· ὁ δέ οἱ πρόφρων ἅμ' ὀπήδει.
Αὐτόλυκος δ', ἐλθὼν Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον,
παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἧς·
τόν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε,
παυομένῳ δόρποιο, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
„Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὕρεο, ὅττι κε θείῃς

να μὲν φασιν οὐδένα, Νέαιραν δὲ γενέσθαι θυγατέρα· ταύτην γυναῖκα ἔσχεν Αὐτόλυκος, οἰκῶν μὲν ἐν τῷ ὄρει τῷ Παρνασσῷ (Phocidis monte celeberrimo, de quo Cellar. 1. p. 1126 etc.), *λεγόμενος δὲ Ἑρμοῦ παῖς, Δαιδαλίωνος δὲ* (Phosphori filii, cujus frater fuit Ceyx) *ὢν τῷ ἀληθεῖ λόγῳ.* hanc famam sequi videtur poëta; certe patrem ejus haud novit Mercurium, cujus filium appellaverint Autolycum versutiae causa, qua excelluit. — ἐκέκαστο. Il. β', 158. — κλεπτοσύνῃ θ', ὅρκῳ τε. hendiadys pro *ὅρκῳ κλεπτικῷ*, *perjurio.* Montbel.: „*Lui qui l'emportait sur tous les hommes par la ruse et par le serment.* Voici comment mde. Dacier paraphrase ces 2 hémistiches d'Homère, ὃς — ὅρκῳ τε: „„prince qui surpassoit tout ceux de son temps en prudence et en adresse pour cacher ses desseins et pour surprendre ses ennemis, et en bonne foi pour garder religieusement sa parole et ne violer jamais ses serments.““ Ce n'est pas ainsi que Platon (Reip. 1, p. 160, t. 6 ed. Bip.) entendait ce passage; c'est Socrate qui parle: „„Sans doute qu'un voleur vous parait être l'homme juste (*κλέπτης ἄρα τὶς ὁ δίκαιος, ὡς ἔοικεν, ἀναπέφανται*). Vous aurez appris cela d'Homère; car le poëte vante beaucoup l'aïeul maternel d'Ulysse, et dit qu'il l'emportait sur tous les hommes par *le vol et le serment.* De sorte que la justice, selon vous, selon Homère, et selon Simonide, est de voler au profit de ses amis, et au préjudice de ses ennemis.““ Eustathe (p. 1379, 36., prooemio Odysseae.) dit aussi que cette forme, *l'emporter par le serment*, signifie employer les faux serments avec habileté (*τὸ ψευδέσιν ἐντέχνως ὅρκοις σοφίζεσθαι*). Pope, au contraire, est du même sentiment que mde. Dacier; mais ceux qui veulent ici justifier Hom. confondent toujours l'époque héroïque avec celle où nous vivons. Dans ces temps d'une société à peine sortie de la barbarie, où chacun était en guerre avec son voisin, le point essentiel était de se défendre à tout prix; et quand on ne pillait pas, on courait grand risque d'être pillé. Dès lors les qualités qu' Hom. vante dans Autolycus devaient être fort estimées. Ulysse lui-même n'est pas scrupuleux quand il s'agit de mentir. Eustathe à l'endroit cité observe avec raison qu'il ne dit que des mensonges en toute rencontre.“ — ὁ δέ οἱ — ὀπήδει, *is autem propitius illum comitabatur*, h. e. tutabatur. sic η', 164.: — Διΐ, — ὅσθ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ. dicuntur autem ὀπηδεῖν et personae, quae nobiscum sunt, et res, quas possidemus: v. Il. β', 184, ε', 216, Odyss. θ', 237 etc. — B ad 399.: „Quum Rochefortius (*Obss. sur le récit de la blessure d'Ulysse*, quam dissertationem Roch. adjecit interpretationi francogallicae hujus carminis. omisit autem hoc episodium de venatione Autolyci pariter ac Knightius, qui tamen et antiquissimum putat, nec mediocris poëtae opus.) narrationis quae sequitur de Autolyco et sumto ab Ulysse vulnere γνησιότητα in dubium vocasset, ejus argumenta, seu potius sophismata, dissertatione peculiari confutavit Dugasius (Dugas Montbel) in Annalibus encyclopaedicis Millini an. 1817. (t. 3, 21.)“ — κιχήσατο, *invenit.* ζ, 51 etc. — θυγατέρος ἧς, ut θυγατέρα ἣν Il. λ', ?, ubi v. ann.

401—409. τόν ῥα — θῆκε. Εὐρύκλεια, ἡ τοῦ παιδὸς μαῖα, φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε τῷ πάππῳ etc. Schol. Harl.: γρ. Ἀντίκλεια. est hoc, ni fallor, commentum ejus, quem male haberent verba τὴν δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο 403., si Laërtem et Anticleam sequente ibi versu appellaret Autolycus, ut vulgo putant. v. ann. ad illum locum. — εὕρεο, *reperi*, excogi-

παιδὸς παιδὶ φίλῳ· πολυάρητος δέ τοί ἐστι."
Τὴν δ' αὐτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
„γαμβρὸς ἐμὸς, θυγάτηρ τε, τίθεσθ' ὄνομ', ὅττι κεν εἴπω.
πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσσάμενος τόδ' ἱκάνω
ἀνδράσιν, ἠδὲ γυναιξὶν, ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν·
τῷ δ' Ὀδυσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον. αὐτὰρ ἔγωγε,
ὁππότ' ἂν ἡβήσας μητρώϊον ἐς μέγα δῶμα
ἔλθῃ Παρνησόνδ', ὅθι πού μοι κτήματ' ἔασι·
τῶν οἱ ἐγὼ δώσω, καί μιν χαίροντ' ἀποπέμψω.

describitur venatio illa Ulyssis in Parnasso, una cum Autolyco.

Τῶν ἕνεκ' ἦλθ' Ὀδυσεὺς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα.
τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε, καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο,
χερσίν τ' ἠσπάζοντο, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι·
μήτηρ δ' Ἀμφιθέη μητρὸς, περιφῦσ' Ὀδυσῆϊ,
κύσσ' ἄρα μιν κεφαλήν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλά.
Αὐτόλυκος δ' υἱοῖσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισι,
δεῖπνον ἐφοπλίσσαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν,
αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βοῦν ἄρσενα πενταέτηρον·
τὸν δέρον, ἀμφί θ' ἕπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα,
μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
ὤπτησάν τε περιφραδέως, δάσσαντό τε μοίρας.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,

ta. — παιδὸς, *filiae.* — πολυάρητος, *exoptatissimus.* ζ', 280. — γαμβρὸς — εἴπω. E: ὁ *Αὐτόλυκος τῇ μὲν Εὐρυκλείᾳ εἶπεν οὐδὲν, πρὸς δὲ τοὺς ἰδίους τὸν λόγον τρέψας ἔφη,* γαμβρὸς etc., quem secutus interpres: *gener meus, filiaque, imponite nomen, quod dixero.* intelligunt illi casus rectos sensu vocativorum; quod fieri potest; at illud non potest, ut Eurycleam Autolycus dicatur alloqui (*τὴν δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο*), revera autem generum filiamque alloquatur. igitur *τίθεσθ'* est *τίθεσθαι, οἷοι τίθεσθαι,* quemadmodum poëta Il. τ', 140.: *δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχεῖν,* h. e. *ἐγὼ οὗτός εἰμι, ὥστε παρασχεῖν δῶρα.* parentes avus dicit esse eos, qui infanti nomen imponant; idque sane moris Graecorum fuit, uti et illud, ut avorum fere nomina imponerent (v. Aristoph. Nub. 60—65 etc.); quo pertinet, quod Autolycus appellari jubet infantem ab se *ὀδυσσαμένῳ*, facete ille nomini suo proprio substituens verbum *χαρακτηριστικὸν*, ut qui multis irasci solitus esset, inimicitiasque saepe exerceret cum vicinis. similiter Ulysses ipse ap. Sophoclem, annotante Barnesio: *ὀρθῶς εἰμ' ἐπώνυμος κακοῖς· Πολλοὶ γὰρ ὠδύσαντο δυσσεβεῖς ἐμοί.* — ἀνὰ χθόνα, *ἐν χθονί.* — πουλυβότειραν. Il. γ', 265 etc. — ὄνομα ἐπώνυμον. η', 54. cf. Il. ι', 562, ubi *ἐπώνυμον* intelligas *ὄνομα ἐπ.*, vel *ἐπωνύμως.*

415—420. E: χερσίν τ' ἠσπάζοντο (γ', 35). *ἤγουν ἐδεξιοῦντο, κ. εἰς ἑαυτοὺς ἐπεσπῶντο.* — περιφῦσα. π', 21. — ἐκέκλετο. ζ', 71 etc. — ἐφοπλίσσαι, *apparare.* β', 295 etc. — βοῦν πενταέτηρον. v. Il. β', 403.

421—423. Il. η', 316—318. δάσσαντο, *dividebant.* γ', 66 etc.

424, 25. Il. α', 601. et 2.

426. ι', 558 etc.

δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ Ὕπνου δῶρον ἕλοντο.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
βάν ῥ' ἴμεν ἐς θήρην, ἠμὲν κύνες, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
υἱέες Αὐτολύκου, μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
ἤϊεν· αἰπὺ δ' ὄρος προσέβαν καταειμένον ὕλῃ
Παρνησοῦ, τάχα δ' ἵκανον πτύχας ἠνεμοέσσας.
ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
[ἐξ ἀκαλαῤῥείταο βαθυῤῥόου ὠκεανοῖο.]
οἱ δ' ἐς βῆσσαν ἵκανον ἐπακτῆρες. πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν
ἴχνι' ἐρευνῶντες κύνες ἤϊσαν, αὐτὰρ ὄπισθεν
υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
ἤϊεν ἄγχι κυνῶν, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
ἔνθα δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς·
τὴν μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων,
οὔτε μιν ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὣς ἄρα πυκνὴ
ἦεν, ἀτὰρ φύλλων ἐνέην χύσις ἤλιθα πολλή.
τὸν δ' ἀνδρῶν τε, κυνῶν τε, περὶ κτύπος ἦλθε ποδοῖϊν,
ὡς ἐπάγοντες ἐπῆσαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο,
* φρίξας εὖ λοφιὴν, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς,
στῆ ῥ' αὐτῶν σχεδόθεν. ὁ δ' ἄρα πρώτιστος Ὀδυσσεὺς
ἔσσυτ', ἀνασχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ,
οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς

427. π', 481.

428. β', 1 etc.

429—32. βάν ῥ' ἴμεν. ε', 475 etc. — ὄρος κατ. ὕλῃ. ν', 351. — πτύχας, *recessus*, convalles. v. ann. ad Il. η', 247.

434. quomodo ἐξ ὠκεανοῖο? num προσέβαλλεν ἐξ ὠκ.? dubito: neque enim tam ab oceano radiis ferire terram dicitur sol exoriens quam super oceanum evectus atque ascendens. nempe haec nescio quis male sedulus adscripsit, Il. η', 422 sublecta; sed ibi poëta oratione integra et perspicua: ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας, Ἐξ ἀκαλαῤῥείταο βαθυῤῥόου ὠκεανοῖο Οὐρανὸν εἰσανιών. igitur avellamus pannum assutum.

435—439. βῆσσαν. κ', 210. — ἐπακτῆρες, *venatores*. Il. ρ', 135. cf. 445. descriptio nativa et vivida venationis, cui descriptioni, nescio qua ratione, Eichhoffius *Etudes grecques sur Virg.* 2. p. 249. praefert illam Virgilii Aen. 4, 151.: *Postquam altos ventum in montes atque invia lustra, Ecce ferae saxi dejectae vertice cuprae Decurrêre jugis; alia de parte patentes Transmittunt cursu campos atque agmina cervi Pulverulenta fuga glomerant, montesque relinquunt. At puer Ascanius mediis in vallibus acri Gaudet equo; jamque hos cursu, jam praeterit illos; Spumantemque dari pecora inter inertia votis Optat aprum, aut fulvum descendere monte leonem.* ceterum cf., quae comparavit vir doctissimus, loca similia Nasonis Metam. 8, 329; 14, 342; Feneloni *Télémaque* lib. 7., et Voltairei *Henr.* 9, 130. — κραδάων δολ. ἔγχος. Il. η', 213. — λόχμην E interpretatur ξύλοχον (445, δ', 335 etc.), Ap. σύμφυτον τόπον. Am. B.: λόχμῃ. ὑλώδει χωρίῳ, πρὸς κοίτης ἐπιτηδείῳ, ἀπὸ τοῦ λέξασθαι.

440—443. v. ε', 478—482.

446. φρίξας εὖ λοφιὴν, *bene erectis setis*. quis ita locutus est? scribamus εὐλοφιὴν, ut εὔλοφος, cujusmodi verbis compositis scatet lingua graeca. ceterum v. Il. ν', 471—74, χ', 95.

448—453. χειρὶ παχείῃ, *manu robusta*. ζ, 128, χ', 95. — οὐτ. μεμαώς. ι', 301, Il. φ', 68. — φθά-

γουνὸς ὕπερ, πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι
λικριφὶς ἀΐξας, οὐδ' ὀστέον ἵκετο φωτός.
τὸν δ' Ὀδυσεὺς οὔτησε τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
ἀντικρὺς δὲ διῆλθε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή·
κάδδ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακὼν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφεπένοντο,
ὠτειλὴν δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἀντιθέοιο,
δῆσαν ἐπισταμένως, ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν
ἔσχεθον· αἶψα δ' ἵκοντο φίλου πρὸς δώματα πατρός.
τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε, καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο,
εὖ ἰησάμενοι, ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες,

μενος. Il. ε', 119 etc. — διήφυσε, *perhausit*, percussit. Ap.: ἐξήντλησεν, διέκοψεν. E: τὸ δὲ διήφυσε βάθος δηλοῖ τῆς πληγῆς ἕως ἐγγὺς τοῦ ὀστέου. διὸ καὶ τὴν οὐλὴν εἰκὸς βαθεῖαν οὖσαν ῥᾷον γνωσθῆναι ἂν ὑπὸ τῆς Εὐρυκλείας καὶ ἐν σκότῳ· ἄλλως γὰρ ἐπίπεδος οὖσα κ. ὁμαλὴ οὐκ ἂν ἔγνωστο. ἀστείως δὲ ἐῤῥέθη τὸ διήφ. κ. ἀσφαλῶς (sine offensione), ὡς πολλῆς ἐκεῖθεν ὑγρὰς σαρκὸς οἷον ἐξαντληθείσης. — ῥᾳδία δὲ πάντως ἡ δι' ὀδόντος πληγὴ τῷ συΐ· χαυλιόδων γάρ ἐστι, τουτέστι κεχαλασμένον τὸν ὀδόντα ἔξω ἔχων, κ. ὡς οἷά τι βέλος ἀεὶ προβεβλημένος αὐτὸν etc. — λικριφὶς ἀΐξας, *oblique ingruens*. Il. ξ', 463. — ἀντικρὺς — ἀκωκή. v. Il. λ', 253. scripsi ἀντικρὺς pro ἀντικρὺ, ut Il. γ', 359., ubi v. ann.

454. κ', 163.

455—458. τὸν μὲν, τὸν σῦν. — ἀμφεπένοντο. ο', 466 etc. — ὠτειλήν. κ', 164 etc. v. et ann. ad 391. — δῆσαν, *ligarunt*. vox artis chirurgicae. — ἐπισταμένως, *perite*. ε', 245 etc. — MS. Barnes.: ἐπαοιδῇ. ἰστέον, ὅτι ἀρχαία ἐστὶν ἡ διὰ τῆς ἐπαοιδῆς (ἐπῳδῆς) θεραπεία, ὥστε καὶ Πίνδαρος (Pyth. 3, 91) ἐπὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς λέγει. similiter Etym. M. h. v. Sch.: Διοκλῆς ἐπαοιδὴν παρέδωκε τὴν παρηγορίαν· ἴσχαιμον γὰρ εἶναι ταύτην, ὅταν τὸ πνεῦμα τοῦ τετρωμένου προσεχὲς ᾖ καὶ ὥσπερ προσηρτημένον τῷ παρηγοροῦντι· ὡς καὶ δι' ἑτέρων, ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτέρπετο (Il. ο', 401). ἔσχεθον δὲ ἀντὶ τοῦ ἔπαυσαν. Voss.: *und hemmten das schwarze blut mit beschwörung*. Montbel.: „*ils arrêtent le sang noir par un enchantement*. Quoique j'aie employé le mot *enchantement* dans ma traduction, je crois que par ἐπαοιδῇ il faut entendre simplement une musique agréable et douce, propre à calmer les douleurs. Je crois aussi qu'il ne faut pas donner trop d'importance au verbe ἔσχεθον, *ils arrêtèrent*, puisque immédiatement avant le poëte a dit que les fils d'Autolycus bandèrent avec beaucoup de soin la blessure d'Ulysse. Au reste, on ne peut méconnaître l'influence de la musique dans les maladies, surtout dans les hémorragies; et, sans supposer qu'on guérisse une sciatique en jouant de la flûte sur le siége du mal, comme le dit Théophraste, (L'harmonie phrygienne était le remède souverain. cf. Athen. 14, p. 624, A, B. *Montb.* „Caelius quoque Aurelianus ait: *Philistionis fratrem scribere, quendam fistulatorem loca dolentia decantasse.*“ Feith. p. 141.) on sait que la médecine actuelle a souvent employé la musique avec succès dans le traitement de diverses maladies. Voyez une thèse soutenue en 1815 par J. B. Lamarche, intitulée: *Essai sur la Musique, considérée dans ses rapports avec la médecine.*“ Th. Bartholinus Miscell. med. de Morbis biblicis, Francof. 1672, pag. 61.: „Vere Salomon Prov. 17, 22.: *animus laetus bonam facit medicinam.* — et ad rem Hippocrates 2. Aphor. 23.: *in quovis morbo animo bene valere, ac rebus convenienter datis gaudere, bonum.* (ἐν πάσῃ νούσῳ τὸ ἐῤῥῶσθαι τὴν διάνοιαν, καὶ εὖ ἔχειν πρὸς τὰς προσφορὰς, ἀγαθόν.) hinc musica pro morborum multorum curatione apud veteres advocata, ut etiam melancholiam Saulis lyra sua David junior composuerit“ etc. Virg. Aen. 7, 757., notante Cl.: *neque*

* καρπαλίμως χαίροντα φίλην χαίροντες ἔπεμπον
εἰς Ἰθάκην. τῷ μέν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
χαῖρον νοστήσαντι, καὶ ἐξερέεινον ἕκαστα,
οὐλὴν ὅττι πάθοι· ὁ δ' ἄρα σφίσιν εὖ κατέλεξεν,
ὥς μιν θηρεύοντ' ἔλασεν σῦς λευκῷ ὀδόντι,
Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.

herum agnitum laete appellat Euryclea.

Τὴν γρηῦς χείρεσσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα
γνῶ ῥ', ἐπιμασσαμένη, πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι.
ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη· κανάχησε δὲ χαλκὸς,
ἂψ δ' ἑτέρωσ' ἐκλίθη, τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυθ' ὕδωρ.
τὴν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλε φρένα, τὼ δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφι πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
ἁψαμένη δὲ γενείου Ὀδυσσῆα προσέειπεν·
„Ἦ μάλ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, φίλον τέκος, οὐδέ σ' ἔγωγε
πρὶν ἔγνων, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάασθαι!"

quae, reginae nuntiatura reditum ejus, turbatur a Pallade, et ipse Ulysses minis terret illam, ne rem intempestive eloquatur.

Ἦ, καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι,

eum juvere in volnera cantus *Somniferi et Marsis quaesitae montibus herbae.*

461. cur, quaeso, φίλην εἰς Ἰθάκην, quae non esset Autolyci ejusque filiorum patria, ut vocaretur cara, φίλη, quemadmodum δ', 585. dixit: ἔδοσαν δέ μοι οὖρον Ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν? num igitur φίλην Τηλεμάχῳ? at hoc friget, nec ita loqui solet poëta. accedunt variantes scripturae φίλως et φίλον, quarum haec quidem nonnisi in A. 3. habetur, correctoris haud dubie commentum, φίλως autem et in MS. Thomae Bentleji et in A. 2. legitur, estque ab Altero expressum, sed temere: nam scribendum est, si quid sentio, φίλοις, *voluptate*, delectatione, h. e. venatu illo, quo et Ulysses et avus maternus ejusque filii gaudebant. sic φίλα esse dicuntur ea, quae placent, et in quae velut naturae impetu deferimur. v. Schn. v. φίλος. Aeschylus Theb. 709.: κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων ἀβουλίαις, ubi Paris. 2787.: ἡδονῶν, etc. permisceri οι et ω, nemo est gnarus codicum, quin sciat. E: ὅτι δὲ τοῖς παλαιοῖς περισπούδαστον ἦν τὸ κυνηγετεῖν, αἱ παλαιαὶ πράξεις δηλοῦσιν, ἐν αἷς μυρία πρόσωπα λαμπρὰ περιάδονται, χαίροντα τῷ θηρατικῇ τέχνῃ, κ. εὐδοκιμοῦντα περὶ αὐτὴν, ὅτι μηδὲ ἔστιν εἰκαῖον ἔργον αὕτη, ἀλλὰ γυμνάσιον πολεμικὸν, δίχα γε τοῦ καὶ βίον προσπορίζειν ἐνιαχοῦ ὅλοις ἔθνεσιν etc.

464—483. οὐλὴν, *de cicatrice.* — ἔλασεν, ἔπληξεν. Ex E. — καταπρηνέσσι. ν', 164. — ἐπιμασσαμένη. 481, ι', 302, Il. δ', 190 etc. — φέρεσθαι, *ferri*, auferri. ε', 331 etc. — ἂψ — ἐκλίθη, *eversus est.* Voss.: *nieder sank in die wanne das bein, dass klingend das erz scholl*, Und auf die Seite sich lehnt', *und zur erd' ausströmte das wasser.* — E: τὴν — φρένα. ὅθεν λαβὼν, φασὶ, Σοφοκλῆς (incertum quo loco) ἔφη, ὡς χάρμ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλούμενον. Tieckius noto carmine: *Herz, Herz, Bebst du vor Wonn' oder Schmerz?* magis etiam ἐμφατικῶς Homerus ipse Il. ζ', 484.: δακρυόεν γελάσασα, quasi dicas *thränenhaft lächelnd.* — τῷ — φωνή. δ', 704, Il. ρ', 695, ψ', 396. θαλερή. v. Schn. v. θαλερός. — πάντα, πάντως. inepte E: ἤγουν ὅλον, interpretes: *totum* herum meum. — ἀμφαφάασθαι. θ', 215 etc. — πεφραδέειν.

πεφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα.
ἡ δ' οὔτ' ἀθρῆσαι δύνατ' ἀντίη, οὔτε νοῆσαι·
τῇ γὰρ Ἀθηναίη νόον ἔτραπεν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
χείρ' ἐπιμασσάμενος φάρυγος λάβε δεξιτερῆφι,
τῇ δ' ἑτέρῃ ἕθεν ἆσσον ἐρύσσατο, φώνησέν τε·
„Μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτὴ
τῷ σῷ ἐπὶ μαζῷ· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας
ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
σίγα, μήτις τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται.
* *ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·*
εἴ χ' ὑπ' ἐμοίγε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
οὐδὲ τροφοῦ οὔσης σεῦ ἀφέξομαι, ὁππότ' ἂν ἄλλας
δμῳὰς ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείνωμι γυναῖκας.“

silentium promittit anus, seque procis sublatis probas improbasque famulas ipsi indicaturam esse.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·
„τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκον ὀδόντων!

η', 49, α', 273 etc. — ἡ δέ. Penelope. male Eurycleam E dici putat. avertit subito Minerva mentem Penelopae, ut nec satis videre oculis possit, nec intelligere, quid agatur: adhuc enim omnia viderat, exadversum sedens cum ancillis. E: *τὸ δὲ ἀφεθῆναι τὸν πόδα, κ. τὸν χαλκὸν ἠχῆσαι, κ. τὸ ὕδωρ χεθῆναι, δῆλα μὲν πάντως καὶ τῇ Πηνελόπῃ. δοκοῦσι δὲ δι' ἀσθένειαν γενέσθαι τῆς γραός· ὀλιγηπελέουσα γὰρ εἶναι ὑπόκειται* (356). *διὸ καὶ τοῦ μεγάρου ἐκβαίνουσα μετ' ὀλίγον, ἐφ' ᾧ οἴσεσθαι ποδάνιπτρα, ἐπεὶ τὰ πρότερα ἔκχυτο πάντα, οὐκ ἐρωτᾶται ὑπὸ τῆς δεσποίνης, ὡς τῶν προτέρων διὰ τὴν αὐτῆς ὀλιγηπελίαν ἐκχυθῆναι δοκούντων.* — E: *φάρυγος* (ί, 373) *λάβε. λαβόμενος τῆς γραὸς ἐκ τῆς φάρυγγος οὐκ ἀφίει λαλεῖν.* — *σὺ δὲ — μαζῷ.* moris quidem fuit Graecorum, ut matres suo potissimum lacte alerent liberos, et revera Penelope filium lactasse dicitur λ', 447. (*πάϊς δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῷ Νήπιος*); sed fieri potuit, ut propter inopiam lactis materni nutrices adscirentur. quare haec ego nequaquam insimulaverim, quamvis procedat oratio deletis versibus 483. et 84. v. Feith. 2, 18, 2.

485. E. *τὸ θεὸς ἔμβαλε θυμῷ θεῖόν τι δηλοῖ τὸν τοῦ Ὀδυσσέως ἀναγνωρισμὸν εἶναι· οὐ γὰρ ἂν ἄλλως ἡ γραῦς ἀνέγνω τὸν ἠλλοιωμένον ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς.*

487. *ὧδε γὰρ ἐξερέω.* hoc si genuinum est, interficiet Ulysses Eurycleam, seu sileat, sive rem eloquatur. dure enim intelligas *κατὰ τὸ σιωπώμενον: εἰ μὴ σιγᾷς.* scribamus potius, aperta sententia, facilique mutatione: *εἰ δ', ἀτὰρ ἐξερέω.* sic libri apud Aeschylum Eum. 200. habent *ἠρκέσω* vel *ἀρκέσω* pro *ἀρκέσει*, nec raro *εἰ δὲ* et *οὐ δὲ* similiaque confunduntur, ne de γ et τ litteris quavis pagina permixtis dicam. ellipticum *εἰ δὲ*, *sin vero*, germ. *wo nicht*, illustravimus ann. ad Il. ϑ', 18 et ί, 46. *ἀτὰρ* pro *δὲ* positum est in apodosi, ut Il. γ', 288.: *εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες Τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος, Αὐτὰρ ἐγὼ* etc. saepius lectum illud *ὧδε γὰρ ἐξερέω* hic quoque inculcaverint librarii oscitantes. v. π', 440, φ', 337, Il. α', 212 etc. ceterum A. 2. et 3., obsequente Altero: — *ἐξ., καί κεν τετ. ἔσται.*

490—507. *κτείνωμι* Harl., W, B, quam scripturam E commemoravit. vulgo: *κτείναιμι.* v. Matth. §. 207, 10. — *τέκνον ἐμόν.* appellatio *χαρακτηριστικὴ* in seniore et ea, quae Ulyssem lactaverit. cf. δ', 78, ψ', 70 etc. —

οἶσθα μὲν, οἷον ἐμὸν μένος ἔμπεδον, οὐδ' ἐπιεικτόν·
ἕξω δ', ὡς ὅτε τις στερεὴ λίθος ἠὲ σίδηρος.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
εἴ χ' ὑπὸ σοίγε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
δὴ τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
αἵ τέ σ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἳ νηλίτιδές εἰσι."
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„μαῖα, τίη δὲ σὺ τὰς μυθήσεαι; οὐδέ τί σε χρή·
εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι, καὶ εἴσομ' ἑκάστην.
ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν."
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει,
οἰσομένη ποδάνιπτρα· τὰ γὰρ πρότερ' ἔκχυτο πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ νίψεν τε, καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ,
αὖτις ἄρ' ἀσσοτέρω πυρὸς ἕλκετο δίφρον Ὀδυσσεὺς
θερσόμενος, οὐλὴν δὲ κατὰ ῥακέεσσι κάλυψε.

Penelope, postquam denuo dubium rerum suarum statum deflevit apud conjugem, somnium nimis manifestum narrat.

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
* „Ξεῖνε, τὸ μέν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
καὶ γὰρ δὴ κοίτοιο τάχ' ἔσσεται ἡδέος ὥρη,
ὅντινά γ' ὕπνος ἕλοι γλυκερὸς, καὶ κηδόμενόν περ.
* αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·
ἤματα μὲν γὰρ τέρπομ' ὀδυρομένη, γοόωσα,
ἔς τ' ἐμὰ ἔργ' ὁρόωσα καὶ ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ·
αὐτὰρ ἐπὴν νὺξ ἔλθῃ, ἕλῃσί τε κοῖτος ἅπαντας,
κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκιναὶ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ
ὀξεῖαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν.
ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη, χλωρηῒς ἀηδὼν,

ποῖόν σε — ὀδόντων; Il. δ', 350 etc. — ἐπιεικτὸν sensu activo, ut Il. ε', 892 etc. E: ἔστι δ' ἐπιεικτὸν κυρίως τὸ εἶκον ἀφῇ, ὡς μαλακόν. — ἕξω, κατάσχω τὸ πρᾶγμα, σιγήσω, κατὰ τὸ ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ὁ κατωτέρω (502) κεῖται· ἢ καὶ ἄλλως κοινότερον ἀντὶ τοῦ διατεθῶ, ἐφ' οἷς παραγγέλλεις, memoriter, opinor, Plut. l. de Garrulitate: ἕξω δ' ἠΰτε περ κρατερὴ δρῦς, ἠὲ σίδηρος. semel dixit λίθον genere feminino. ceterum v. 211. — αἵ — εἰσιν. π', 317. νηλίτιδες A. 1. et Am. B. E: — νηλιτεῖς (quae vulgata scriptura est) —, ἢ νηλίτιδες. cf. Schn. v. νηλίτης. — ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν, et diis rem committe. similiter φ', 279, χ', 289. cf. ο', 24 etc. — αὐτὰρ — ἐλαίῳ. γ', 466, Il. κ', 577 etc. — αὖτις — θερσόμενος. cf. ρ', 572, 73. E: αὖτις ἀσσοτέρω πυρὸς τοῦ κατὰ τὴν ἐσχάραν ἕλκετο δίφρον Ὀδ. θερσόμενος, ἤγουν θερμανθησόμενος, ὡς διὰ τὸ νίψεσθαι πορρωτέρω γενόμενος.

509. cf. 104. τυτθὸν, paulum. ι', 483 etc.

512. καὶ inutile est, ponamus κὲν, quod mitigat orationem. particulae saepius confusae: v. δ', 546.

515—517. Sch.: κοῖτος. ἀντὶ τοῦ ὕπνος. Ap.: κοῖτος, ὁ ὕπνος ὁ ἐν τῇ κοίτῃ· κοίτου τ' ἐμνήσαντο. (? v. η', 138.) — ἀδινὸν κῆρ. v. Il. π', 481 et Schn. v. ἀδινός. — μελεδῶναι, μελεδήματα. μελεδῶνας dixit scriptor hymni in Apoll. 532.

518—523. E: τὸν δὲ περὶ τῆς ἀηδόνος μῦθον διαφόρως ἤτοι ἀνομοίως τοῖς νεωτέροις (v. Apollod. 3, 13, Ovid.

καλὸν ἀείδησιν, ἔαρος νέον ἱσταμένοιο,
δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινοῖσιν.

Met. 6, 455 seqq.) *μεταχειρίζεται ὁ ποιητής. οὔτε γὰρ Πανδίονος ὁμοίως αὐτοῖς μέμνηται, εἰ μὴ ἄρα διώνυμος ἐκεῖνος ἦν, Πανδάρεός τε καὶ Πανδίων καλούμενος, οὔτε Πρόκνης, οὔτε Τηρέως, καὶ τὸν παρὰ τοῖς νεωτέροις δὲ Ἴτυν Ἴτυλον αὐτὸς λέγει. — καὶ οὕτω μὲν οἱ τοιοῦτοί φασι, τοῖς δὲ περὶ τὸν ποιητὴν ἑτεροῖα δοκεῖ. Πανδαρέου, ᾧ πατὴρ Μέροψ ὁ Μιλήσιος, κούρας οἴδασι Μερόπην, Κλεοθήραν, καὶ Ἀηδόνα. τούτων ἡ πρεσβυτάτη Ἀηδὼν Ζήθῳ τῷ Ἀμφίονος ἀδελφῷ, φασί, γαμηθεῖσα ἔσχεν υἱὸν ἕνα τὸν Ἴτυλον. φθονοῦσα δὲ τῇ τοῦ δάερος Ἀμφίονος πολυτεκνίᾳ, συχνοὶ γὰρ αὐτῷ ἐγίνοντο παῖδες ἐκ Νιόβης τῆς Ταντάλου, ἢ Ἱππομεδούσης, ἐπεὶ ἑώρα τὸν υἱὸν Ἴτυλον συναθύροντα ἐκείνοις, καί ποτε καὶ συνανακλινόμενον, παραγγέλλει κατὰ καιρὸν τῷ παιδὶ ἰδίᾳ κοιτασθῆναι, ἢ κατά τινας* (velut Sch.) *τὴν ἐνδοτέρω κοίτην ἑλέσθαι, ὡς ἂν ἀωρὶ νυκτὸς αὐτὴ ἐπελθοῦσα τὸν πρῶτον ἀποσφάξῃ τῶν Ἀμφίονος παίδων. ὁ δὲ ἦν ὁ Ἀμαλεύς. τοῦ δὲ Ἰτύλου ἐκλαθομένου, ἢ ἄλλως μὴ ὑπακούσαντος, ἐπεισφρήσασα νυκτὸς ἡ Ἀηδὼν ἀποσφάττει τὸν παῖδα Ἴτυλον, εἰς τὸν Ἀμαλέα δοκοῦσα βάπτειν τὸ ξίφος. ὡς δὲ τοῦ φθόνου κακὸν οὕτω κατέσκηψεν, εἰς τὸν Ἴτυλον, κάτοχος ἡ μήτηρ γενομένη τῷ πένθει αἰτεῖ θεοὺς ἐξ ἀνθρώπων γενέσθαι, κ. ἀλλαγεῖσα εἰς ἀηδόνα τὴν φαινομένην τὸ τοῦ Ἰτύλου πένθος ὅμως οὐ μετήλλαξεν, ἀλλ' ἐπὶ τὸ στόμα ἔχει αὐτὸν ᾄδουσα. — καὶ οὕτω μὲν τὰ κατὰ τὴν ἀηδόνα. ἐν δὲ τῇ ἑξῆς ῥαψῳδίᾳ* (*υ'*, 66—78) *ἡ Πηνελόπη λέγει, ὡς τὰς λοιπὰς δύο Πανδαρέου κούρας, ὀρφανὰς τοκέων λειφθείσας, ἐκόμισεν Ἀφροδίτη, ὡραίας δὲ γάμου γενομένας ἀνηρείψαντο Ἅρπυιαι, κ. παρεδόθησαν Ἐριννύσιν ἀμφιπολεύειν. ἴσως γὰρ περικαλλεῖς μὲν οὖσαι, δι' ὀρφανίαν δὲ δυσπραγοῦσαι, καὶ εἰς ὑποδύσκολον κ. ὡς οἷον εἰπεῖν ἐριννυῶδες ἦθος μεταβληθεῖσαι τῇ λύπῃ, ᾤχοντο ἀνώνυμοι, κ. διατοῦτο καὶ ἀνέμοις ἀπαχθῆναι* (perperam liber: *ἐπαχθ.*) *κ. Ἐριννύσι παραδοθῆναι μυθεύονται. — περὶ δὲ τοῦ ῥηθέντος Πανδαρέου φέρεται λόγος* (Sch.), *ὅτι κύνα κλέψας χρυσοῦν ἐν Κρήτῃ, Ἡφαίστου ἔργον ἔμψυχον, ἐκ τοῦ Διὸς τεμένους παρακατέθετο Ταντάλῳ· Διὸς δὲ ἀπαιτοῦντος τὸ κλέμμα δι' Ἑρμοῦ ὤμοσεν ὁ Τάνταλος μὴ ἔχειν. καὶ Ζεὺς μὲν τὸν κύνα, Ἑρμοῦ ὑφελομένου ἀπολαβὼν κατέστρεψε τῷ Ταντάλῳ ὄρος τὸ Σίπυλον· ὁ δὲ Πανδάρης ἢ Πανδάρεος φυγὼν εἰς Ἀθήνας ἐκεῖσε* (*ἐκεῖθεν*) *εἰς Σικελίαν διέβη, ἔνθα διεφθάρη, φασί, μετὰ τῆς γυναικὸς Ἁρμοθόης. τὸ δὲ Πανδαρέου ὅμοιον τῷ Τυνδαρέου, ὃ κεῖται παρὰ τῷ ποιητῇ* (*λ'*, 297, *ω'*, 199) *ὁμοίως τῷ Πηνελέου.* (dicit Il. *ξ'*, 489, sed v. ibi ann. haud male Barn.: *Πανδάρεω.*) *κούρη δὲ Πανδαρέου τὸ πτηνὸν ἡ ἀηδὼν κατά τινα τρόπον μετωνυμίας, ἢ μεταλήψεως· οὐ γὰρ ἡ ὄρνις Πανδαρέου θυγατήρ. — χλωρηῒς δὲ ἀηδὼν ἢ ὡς ἐν χλωροῖς, φασὶ* (Sch.), *διατρίβουσα, ἢ ὡς ἅμα τοῖς χλωροῖς φαινομένη, ἔαρος γὰρ φαίνεται, ἢ διὰ τὸ χρῶμα* (recte), *διό, φασί, καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ χλωραύχενες αἱ ἀηδόνες λέγονται.* (*ποικιλόδειρον* lusciniam vocat Hesiodus O. et D. 203., h. e. Guyeto interprete *variegatam*, non *canoram*, ut vulgo reddunt; videtur autem pertinere hoc epitheton ad mutabilem avis colorem: v. Aristoteles H. A. 9, 36, 2, Schn. lexico gr. v. *χλωρηΐς.*) *ἐν δὲ τῷ ἔαρος νέον ἱστ. δηλοῖ, τότε μάλιστα ᾠδικὸν εἶναι τοὐρνίδιον,* (*ὡς*) *εἴποι ἂν ὁ Κωμικός· παρακμάζοντος γὰρ ἔαρος ἀνίεται καὶ τὸ μέλος.* nimis confidenter Knightius Pandarei filiae metamorphosin dicit „fabulam, ut alias ejusmodi, serioris aevi et e mystica vel symbolica religione ortam.“ difficilis enim res est initiorum omnium investigatio, nec apparet causa, cur hoc mythorum genus abjudicemus ab Homero, fonte mythorum. — „Demetrius Phaler. *περὶ Ἑρμ.* §. 133.: *εἰ μέν τις ἐν πράγματι χάρις ἐστὶ, τάδε καὶ ἡ λέξις ποιεῖ ἐπιχαριτώτερα, οἷον ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κ. τ. λ. ἐνταῦθα γὰρ καὶ ἡ ἀηδὼν χαρίεν ὀρνίθιον, καὶ τὸ ἔαρ φύσει χαρίεν, πολὺ δὲ ἐπικεκόσμηται τῇ ἑρμηνείᾳ· καὶ ἔστι χαριέστερα τό τε χλωρηῒς, καὶ τὸ Πανδαρέου κούρη εἰπεῖν ἐπὶ ὄρνιθος, ἅπερ τοῦ ποιητοῦ ἴδια ἐστί.* cf. Strabo 14, p. 981. vel 665. Virg. Georg. 4, 511.: *qualis populea moerens Philomela sub umbra Amissos queritur foetus. — Flet noctem, ramoque sedens miserabile car-*

ἥτε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνήν,
παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὅν ποτε χαλκῷ
κτεῖνε δι' ἀφραδίας, κοῦρον Ζήθοιο ἄνακτος,
ὣς καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἠὲ μένω παρὰ παιδὶ, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω,
κτῆσιν ἐμὴν, δμωάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος, δήμοιό τε φῆμιν,
ἦ ἤδη ἅμ' ἕπωμαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος
μνᾶται ἐνὶ μεγάροισι, πορὼν ἀπερείσια ἕδνα.
παῖς δ' ἐμὸς, ἕως μὲν ἔην ἔτι νήπιος ἠδὲ χαλίφρων,
γήμασθ' οὔ μ' εἴα πόσιος κατὰ δῶμα λιποῦσαν·
νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ, καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνει,
καὶ δή μ' ἀρᾶται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
κτήσιος ἀσχαλόων, τήν οἱ κατέδουσιν Ἀχαιοί.
ἀλλ' ἄγε μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριναι, καὶ ἄκουσον.
χῆνές μοι κατὰ οἶκον ἐείκοσι πυρὸν ἔδουσιν
ἐξ ὕδατος, καί τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσορόωσα·
ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης
πᾶσι κατ' αὐχένας ἦξε, καὶ ἔκτανεν. οἱ δ' ἐκέχυντο
ἀθρόοι ἐν μεγάροις· ὁ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρθη.
αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον, καὶ ἐκώκυον, ἔν περ ὀνείρῳ·

men Integrat, et moestis late loca questibus implet." E Cl. Eichh. conferri jussit similia loca de luscinia Ariosti (Orl. 45, 39), Tassonis (*Gerus.* 12, 90), Miltoni (*Parad. lost* 3, 38) et Voltairei (*Henr.* 8, 265). veris cantator nostras Kleistius: — *Der Zeisig klaget der Schönen Sein Leid aus Zellen von Laub. Vom Ulmbaum flötet die Amsel In hohlen Tönen den Bass. Nur die geflügelte Stimme, Die kleine Nachtigall, weicht ruhmsüchtig in einsame Gründe, Durch dichte Wipfel umwölbt, der Traurigkeit ewige Wohnung, — Und macht die schreckbare Wüste zum Lustgefilde des Waldes.* — ἥτε — φωνήν. quis non sentiat proprietatem verissimam pulcherrimamque hujus descriptionis? χαρακτηριστικὸν enim est in luscinia, nec imitabile, quidquid student aliae aves, vocis multisonae volubilitas, τὸ θαμὰ τρωπᾶν πολυηχέα φωνήν. — δι' ἀφραδίας, *per inconsiderantiam.* saepe Hom. dixit ἀφραδίας euphoniae et magniloquentiae causa, semel ἀφραδίην Il. β', 368, nisi forte ponendum ibi est ἀφραδίῃς, ut χ', 388. v. ann. ad 82.

524—534. ὀρώρεται. 377. cf. π', 73—77. — ἔμπεδα π. φυλ. β', 227, λ', 177. — ἀπερ. ἕδνα. Il. π', 178, α', 13 etc. — χαλίφρων. δ', 371. — καὶ — ἱκάνει. λ', 316. — καὶ δή μ' ἀρᾶται π. ἐλθ., h. e. καὶ ἀρ. δὴ π. ἐλθεῖν με, *jam vel optat ut redeam*, nedum ut vetet. πάλιν ἐλθέμεν, *redire.* Il. ι', 408. — κτήσιος. genit. causalis. — ἀσχαλόων, *indignatus.* 159.

535—557. quantum somniis tribuerint veteres, nemo nescit, quorum somniorum interpretes vocabantur ὀνειροπόλοι. v. Il. α', 63, Feith. 1, 16, 4. et ejus annotatorem Stöberum p. 31. — Am. B. et Pal.: πυρὸν — ὕδατος. ἢ ἀντὶ τοῦ βεβρεγμένον ὕδατι σῖτον· ἢ ἐξιόντες τοῦ ὕδατος, ἔνθα διατρίβουσι. hoc solum placet Pseudodidymo: ἔξω κ. χωρὶς ὕδατος. et legitur quidem ἐξ ἁλὸς pro ἔξω ἁλὸς λ', 133, ubi v. ann.; sed probanda tamen est prior illorum interpretatio, siquidem frumento macerato nutriri et saginari domi solent anseres. Voss.: *zwanzig hab' ich der gäns' im haus' hier, welche den* weizen Fressen, mit wasser gemischt; *und ich freue mich, solche betrachtend.* ἐξ pro ἔξω, ut λ', 133. — ἰαίνομαι, *laetor*, delector. ζ', 156. — ἀγκυλοχείλης. χ', 302, Il. π', 428. — ἐκέχυντο, *fusi* seu dejecti sunt. κ', 415 etc. — αἰθέρα δῖαν. Il. π', 365. —

ἀμφὶ δ' ἔμ' ἠγερέθοντο ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιαί,
οἴκτρ' ὀλοφυρομένην, ὅ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.
ἂψ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ προὔχοντι μελάθρῳ,
φωνῇ δὲ βροτέῃ κατερήτυε, φώνησέν τε·
„„Θάρσει, Ἰκαρίου κούρη τηλεκλειτοῖο·
οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλόν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται.
χῆνες μὲν μνηστῆρες· ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
ἦα πάρος, νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλουθα,
ὃς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφήσω.““
„Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδὴς ὕπνος ἀνῆκε.
παπτήνασα δὲ χῆνας ἐνὶ μεγάροισι νόησα
πυρὸν ἐρεπτομένους παρὰ πύελον, ἧχι πάρος περ.“

cui viso confidere illam jubet Ulysses.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„ὦ γύναι, οὔπως ἔστιν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον
ἄλλῃ ἀποκλίναντ', ἐπειή ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεὺς
πέφραδ', ὅπως τελέει, μνηστῆρσι δὲ φαίνετ' ὄλεθρος
πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξει.“

dubitat tamen Penelope propter duplex somniorum genus; tum nuptias suas in certamen securium, quas Ulysses domi statuerat, se adducturam esse dicit.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
„ξεῖν', ἦτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι ἀκριτόμυθοι

ἐϋπλοκ. Ἀχαιαί (β', 119), ut καρηκομόωντες Ἀχαιοί: uterque enim sexus Graecorum comam alebat aevo heroïco: v. ann. ad Il. β', 11. — ὅ μοι. ὅτι μοι. — προὔχοντι, *prominente*. Il. χ', 97, Od. ζ, 138. — φωνῇ δὲ βροτέῃ κατ., φώνησέν τε. est hoc initium tenue fabularum Aesopiarum, uti et colloquium accipitris cum luscinia apud Hesiodum O. et D. 202. κατερήτυε *retinuit* fugientem metu. v. Il. ι', 465 etc. — οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλόν. Ammonius: ὕπαρ ὀνείρατος διαφέρει. ὕπαρ μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἐναργὴς ὄψις, ὄνειρον δὲ (quod idem τῷ ὄναρ) ἡ ἐν τῷ καθεύδειν φαντασία. hoc Catone contenti simus suadeo cum Valckenaerio, nec ineptis notationibus horum verborum indulgeamus. ceterum ὄναρ etiam quodvis somnium, seu verax, seu fallax, dicitur: v. ann. ad 563. — ἀεικέα πότμον, *saevam mortem*. β', 250, Il. δ', 396 etc. — μελιηδής, μελίφρων, γλυκύς. η, 289, Il. β', 34 etc. — παπτήνασα, *circumspiciens*. λ', 607, Il. δ', 200 etc. — E ad 536.: τὸ δὲ πυρὸν ἔδουσι πυρὸν ἐρέπτεσθαι (ι', 97) μετ' ὀλίγα εἶπεν, ὅπερ ἐστὶν οἰκειότερον ἐπὶ ζώων ἀλόγων. — νόησα παρὰ πύελον, *vidi apud pelvim* stantes, non ἐρεπτ. πυρὸν παρὰ π. v. 537. Voss.: *forschend darauf nach den gänsen, erblickt' ich sie all' in der wohnung, Welche mit weizen* am trog *sich sättigten, so wie gewöhnlich.* E: πύελος δὲ συνήθως ἡ λεκανίς. οὐκ ἂν δὲ ἴσως αὕτη παρὰ τὸ πτύειν (!) γίνοιτο, ἀλλὰ παρὰ τὸν πυὸν, ὅς ἐστιν ἀπάνθεσμα γάλακτος (colostra), ὡς τοιούτων ἴσως ἀγγείων ξυλίνων χρησιμευόντων εἰς ὑποδοχὴν πυοῦ τοῖς νομεῦσι κατὰ τοὺς προῤῥηθέντας (ι', 223) γαυλούς. — φαίνετ', ἐφαίνετο, vel φαίνεται.

558. ρ', 547. perperam librarii codicum A. 1. et 4. post hunc versum inculcaverunt υ', 369 et 70.

560—568. Sch.: ἀμήχανοι (363,

γίγνοντ', οὐδέ τι πάντα τελείεται ἀνθρώποισι.
δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων·
αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται, αἱ δ' ἐλέφαντι·
τῶν οἳ μέν κ' ἔλθωσι διὰ πριστοῦ ἐλέφαντος,
οἵ ῥ' ἐλεφαίρονται, ἔπε' ἀκράαντα φέροντες·
οἱ δὲ διὰ ξεστῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε,
οἵ ῥ' ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδηται.
ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν ὀΐομαι αἰνὸν ὄνειρον

Il. θ', 130 etc.). πρὸς οὓς μηχανὴν εὑρεῖν οὐκ ἔστιν. scil. μηχανὴν ἑρμηνείας, ἢ κρίσεως. E: — πρὸς οὓς οὐκ ἔστι κρίσιν τινὰ ὡρισμένην τεχνήσασθαι, ἤτοι μηχανήσασθαι. — Am. B.: ἀκριτόμυθοι. ἄκριτα κ. ἀδιάτακτα λέγοντες. — δοιαὶ — ἐλέφαντι. mira fictio, quam varie explicare studuerunt. mitto nugas manifestas, illorum autem non rejiciam opinionem, de quibus Sch.: τινὲς δὲ οὕτως ἀπέδοσαν. κερατίνην μὲν τὴν ἀληθῆ, κ. διαφανῆ, κ. λάμπουσαν· ἐλεφαντίνην δὲ τὴν ψευδῆ, κ. ἀσαφῆ, κ. συγκεχυμένην. Porphyrium, ni fallor, dicit, qui latinis verbis apud Macrobium Comment. in Somn. Scip. 1, 3.: *Latet*, inquit, *omne verum. hoc tamen anima, cum ab officiis corporis somno ejus paululum libera est, interdum adspicit; nonnunquam tendit aciem, nec tamen pervenit, et, cum adspicit, tamen non libero et directo lumine videt, sed interjecto velamine, quod nexus naturae caligantis obducit. — hoc velamen cum in quiete ad verum usque aciem animae introspicientis admittit, de cornu creditur, cujus ista natura est, ut tenuatum visui pervium sit; cum autem a vero hebetat ac repellit obtutum, ebur putatur, cujus corpus ita natura densatum est, ut, ad quamvis extremitatem tenuitatis crasum, nullo visu ad ulteriora tendente penetretur.* Homerum tamen ipsum excutienti, qui, simili sono ductus, vocem ἐλέφας referre videtur ad ἐλεφαίρειν, et κέρατα ad κραίνειν, potius nescio cujus alius placeat sententia, qui sic existimabat, referente Eustathio: λέγειν τὸν ποιητὴν κερατίνην μὲν πύλην, ὅθεν οἱ ἀληθεῖς (ὄνειροι) κ. ἔτυμα κραίνοντες, παρηχουμένου πως τοῦ κραίνειν τοῖς κέρασιν, ὡς ἐκ τοῦ κέρας κεραίνω κ. κραίνω· ἐλεφαντίνην δέ, ὅθεν οἱ ψευδεῖς κ. ἐλεφαιρόμενοι, ὅ ἐστι παραλογιζόμενοι, ἀπατῶντες, etc. similiter de iisdem Sch. prisca ed.: κερατίνην μὲν τὴν ἀληθῆ τὸ (scrib. τῷ) ἔτυμα κραίνειν κ. τελειοῦν, ἐλεφαντίνην δὲ τὴν ψευδῆ· ἐλεφήρασθαι γὰρ τὸ παραλογίσασθαι κ. ἀπατῆσαι. οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπόλλων. (Il. ψ', 388.) Heyn. excursu 15. ad Aen. 6, 894., Virg. 2., p. 1041. 4. ed.: „de ratione eboris et cornu ad portas Somni translati varia sunt veterum et recentiorum interpretum ad Homericum et Virgilianum locum somnia. verisimilior ex iis fortasse interpretatio est haec, apposita etiam a Macrobio ad Somn. Sc. 1, 3., *quod ebur, etsi candore suo lucem promittit, tamen non transmittit visum adeoque fallit, cornu contra pellucidum est.* nolo enim suspicioni locum dare, in quam, fateor, incidi, totum hoc commentum esse a lusu verborum: sunt ὄνειροι, quorum est τὸ ἐλεφαίρεσθαι, itaque veniunt διὰ ἐλέφαντος: alii sunt, qui κραίνουσι, iique veniunt διὰ κεράων." cf. Schn. v. ἐλεφαίρω. frigida haec, ne quid gravius dicam; estque hic fortasse locus ex iis, in quibus Flaccus Homerum ait dormitare. sed ejusmodi lusibus etiam Tragici aliique poëtae et scriptores gaudent, quoque fere quis est ingeniosior, eo magis hoc genere delectari solet. — E: ἀμενηνοὶ δὲ ὄνειροι, οἱ φαντασιοῦντες μὴ στερεμνίως τὰ βλεπόμενα κ. ὡς εἰπεῖν μετά τινος μένους· εἴρηται δὲ καθ' ὁμοιότητα τῶν ἀμενηνῶν ἐν ᾅδου εἰδώλων (v. κ', 521) τῶν ἐν τῇ Νεκυίᾳ διὰ (?) καὶ τὸ συγγενῶς ἐκεῖνα πρὸς τοὺς ὀνείρους ἔχειν κατὰ τὸ (λ', 221), ψυχὴ δ' ἠΰτ' ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότηται. — τετεύχαται, *factae sunt.* β', 63, Il. ν', 22 etc. — πριστοῦ ἐλ. σ', 196. „Virg. Aen. 3, 464.: *sectoque elephanto.*" Cl. — Ap.: ἐλεφαίρονται. βλάπτουσι κ. ἐξαπατῶσι. καὶ (fort. ὡς) ἐλεφηράμενος (Il. ψ', 388), ἀντὶ τοῦ βλάψας. „Nonnus Dionys. 34, 89.: ὑπνώ-

ἐλθέμεν. ἦ κ' ἀσπαστὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
ἥδε δὴ ἠὼς εἶσι δυσώνυμος, ἥ μ' Ὀδυσῆος
οἴκου ἀποσχήσει· νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον
τοὺς πελέκεας, τοὺς κεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν

οντα παρήπαφεν ὄψις ὀνειρὸν, *Κλεψινόων ἐλέφαντος ἀναΐξασα πυλάων.* Horat. Od. 3, 27, 39.: *an vitiis carentem Ludit imago Vana, quae porta fugiens eburna Somnium ducit?*" Cl. Montbel.: „Cette fiction, ou plutôt cette croyance des anciens peuples, a paru si ingénieuse, que presque tous les poètes y font allusion, entre autres Prop. 4, 7, 87; Hor. Od. 3, 27, 41; Stac. Silv. 5, 3, 287; Coluth. 311. Virgile Aen. 6, 894. l'a imitée" etc. — **ξεστῶν.** α', 138 etc. — **αἰνὸν,** δεινόν. π', 87 etc.

572—584. **ἀποσχήσει,** *prohibebit*, sejunget. ι', 211, Il. ζ', 96 etc. — **καταθήσω,** θήσω, ποιήσω, quemadmodum Pindarus Pyth. 5, 121 dixit *κατατιθέναι ὁδὸν*, Thuc. 1, 128.: *εὐεργεσίαν κατέθετο*, Theognis 983.: *ἡμεῖς δ' ἐν θαλίῃσι φίλον καταθώμεθα θυμόν.* putide E: *τὸ κατ. καιρίως ἐῤῥέθη διὰ τὸ κάτω τίθεσθαι κατὰ γῆς τοὺς τοιούτους πελέκεας.* — idem rectius: *σκοπητέον δ' ἐνταῦθα, εἴπερ, ὡς εἰκὸς, ἡμιπέλεκκα* (secures, non bipennes) *ἦσαν τῷ εἴδει καὶ οἱ κατὰ τὸν Ὀδυσσέα γυμναστικοὶ πελέκεις. τί γὰρ ἄλλως ἔδει αὐτοὺς ἀκεραίους* (simplices, non ancipites) *εἶναι*; nec tamen erat quod gymnasticas appellaret has secures, quasi alias ac quibus domi belique (v. Feith. 4, 9, 6.) veteres utebantur. inepte quidam apud Etymologum v. *δρυόχους* has secures intelligunt circulos aut orbes magnos, quales sunt obeliscorum, *κίρκους τινὰς μεγάλους, ἐπ' ὀβελίσκων κειμένους, οὓς καταπήγνυσθαι εἰς τὴν γῆν, ὥστε δι' αὐτῶν τοξεύειν. οἱ δὲ μολιβδᾶς τὰς θέσεις αὐτῶν κάτωθεν, ἔπειτα τὸν κύκλον ἄνω ἐπικείμενον.* nec minus aberrans a vero Schn. v. *δρύοχος πελέκεας* dici putat manubria securium perforata, „die hölzernen Stiele mit Löchern," quae foramina vereor ut usitata fuerint, sed ferrum securis posteriore parte habebat foramen, cui infigebatur manubrium, ut hodieque moris est. et ea quidem foramina fuerit qui dici putet, per quae sagittaverint proci et Ulysses. sed tum quaeras, quomodo collocatae sint secures. imo cogitandae illae sunt manubriis suis solo infixae, sed perforatae in medio, quod significare videtur Sch., cum dicit: *πελέκεας, τὰ σιδήρια τετρυπημένας, secures ferro perforato:* nam ita scribendum arbitror, cum libri habeant *τετρυπημένα:* vix enim fieri potuit, ut ipsam securim Graeculus interpretaretur ferrum perforatum, quod genus late patet. sed adscribamus dissertationem comitis de Caylus, qua formam securium antiquarum exploravit, quae dissertatio saepius a me laudatis Tabulis Homericis et Virgilianis (*Tableaux tirés d'Homère et de Virgile*, Paris., 1757.) inserta est. sic igitur vir sagax in percensendo libro hujus carminis 21, 120 — 123, pag. 251.: „3. *Tableau.* Il ne s'agit dans ce Tableau d'aucune espèce de jeu de bague, ainsi que le Primatice (*Francesco Primaticcio*, pictor Bononiae natus a. Chr. 1490.) en a été persuadé, et qu'on le voit dans le même sujet qu'il a traité. Les Grecs, dans le tems de la guerre de Troye, se servoient pour armes offensives, et pour l'immolation des victimes, de haches montées sur des manches plus ou moins longs; ils les nommoient *πελεκυς*, *Pélécus.* On ne peut s'appuyer sur l'autorité d'aucun monument de ce tems pour indiquer la forme précise de cette espèce de hache; il faut dont recourir aux vraisemblances et aux conjectures, d'autant qu'aucun Auteur moderne ne parle de la forme du *Pélécus*, pas même Saumaise, dans un petit Ouvrage que l'on trouve sous ce titre, dans l'explication de 2 inscriptions anciennes (Paris, 1619, in-4º., petit vol., pag. 199.); son examen critique ne tombe que sur la Langue Grecque.

„Nous sommes en droit de présumer que les haches des Faisceaux Romains avoient conservé la forme du *Pélécus*; cette marque de justice et d'autorité, augmentée par les Faisceaux de verges, avoit été donnée aux Romains par Tarquin l'Ancien, qui l'avoit empruntée des

ἵστασχ' ἑξείης, δρυόχους ὥς, δώδεκα πάντας·
στὰς δ' ὅγε πολλὸν ἄνευθε διαῤῥίπτασκεν ὀϊστόν.

Etrusques. (Lucumon, ou Tarquin l'Ancien, fut élu Roi de Rome 614 ans avant Jesus-Christ; il avoit alors environ 40 ans, et il étoit né dans la ville de Tarquinies en Etrurie; on doit conclure de-là que Démarate son père avoit quitté Corinthe pendant la tyrannie de Cypselus, père de Périandre, et au plus tard l'an 655 avant Jesus-Christ.) Indépendamment de la communication que cet ancien peuple a eu avec la Grèce, nous voyons un si grand nombre de monumens de l'Etrurie (fere opera illa graecorum artificum, ut hodie constat) qui prouvent combien Homère étoit connu et honoré dans ce Pays, (Lycurgue, 100 ans avant l'époque de Démarate, avoit apporté de l'Asie mineure dans la Grèce les Poésies d'Homère, et l'on doit présumer qu'elles passèrent bientôt dans les colonies Grecques, déja établies dans l'Italie.) que l'on peut avancer avec beaucoup de vraisemblance, que l'usage de cette arme, ou de cet instrument, s'est perpetué dans sa première forme. Quant à la difficulté que l'intervalle du tems pourroit présenter à l'esprit sur la transmission d'un usage depuis les premiers Grecs jusqu' aux premiers Romains, on pourroit alléguer l'arc, le casque, le bouclier etc., dont nous voyons la pratique continuée jusqu'à l'invention de la poudre, qui les a, pour ainsi dire, chassés du monde. En effet, l'objet de la nécessité étant pareil, les armes offensives ou défensives n'ont jamais présenté que de médiocres variétés, très indifférentes en elles-mêmes. Si l'on veut traiter le *Pélécus* comme la hache des Licteurs, il faudra seulement y ajouter une ouverture ronde ou quarrée, faite dans l'épaisseur du tranchant de la hache. Cette ouverture ne pouvoit en altérer la force et ne s'opposoit à aucun de ses usages; elle servoit même a recevoir le clou ou la cheville que nous voyons cités dans Homère (velut Odyss. φ', 53), pour placer les armes contre les murailles. J'ajoûterai un oui-dire à ces conjectures: un de mes amis m'a dit que l'on voyoit des haches de cette forme, ainsi percées, dans le Chateau Saint-Ange à Rome, et qu'on les lui avoit montrées pour antiques. Quoiqu'il en soit, telle est la figure, que je donnerois au *Pélécus* d'Hom.

On pourroit encore suivre l'opinion de quelques personnes distinguées dans les lettres, et au sentiment desquelles je défere, qui supprimant l'ouverture que je propose, sont persuadées que la flêche passoit par une des recourbures que ces haches présentent à leurs extrémités; ce qui auroit donné un peu plus de facilité pour ce jeu d'adresse décrit par Hom., et qui véritablement exigeoit, de quelque façon qu'il ait été pratiqué, une justesse prodigieuse, puisque la flèche devoit franchir les ouvertures de ces 12 haches, placées successivement et sans doute à la même hauteur.

„Il me paroît démontré que ce jeu ne peut être expliqué différemment; ainsi le Lecteur sera convaincu que jamais il n'a pu être question d'aucune espèce de bague, qui d'ailleurs souffriroit les mêmes difficultés et encore de plus grandes. Personne n'ignore que l'invention de ce jeu, beaucoup moins composé, est moderne, et qu'il n'a été mis en pratique que pour apprendre à ajuster et à conduire *de droit fil*, comme on disoit dans ce tems, le fer de la lance que nos Chevaliers, nos Baladins et notre Gendarmerie des derniers siècles, portoient dans les combats et dans les tournois.“ — Am. 2: ἵστασχ' ἑξείης, δρυόχους ὥς. οὕτως ἵστησι (ἵστη) τοὺς πελέκεις, ὡς δρυό-

νῦν δὲ μνηστήρεσσιν ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω·
ὃς δέ κε ῥηΐτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι,
καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
τῷ κεν ἅμ' ἑσποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
κουρίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βιότοιο,
τοῦ ποτὲ μεμνήσεσθαι ὀΐομαι, ἔν περ ὀνείρῳ."

laudat hoc ejus consilium Ulysses, negatque differendum esse, ne prius conjux diu expectatus redeat.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἔνι τοῦτο νόημα·
πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς,
πρὶν τούτους τόδε τόξον ἐΰξοον ἀμφαφόωντας
νευρήν τ' ἐντανύσαι, διοϊστεῦσαί τε σιδήρου."

Penelope, quamvis sermonibus delectata hospitis, tamen et Ulyssem cubitum ire jubet, et ipsa cum ancillis redit in gynaeceum.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
„εἴ κ' ἐθέλοις μοι, ξεῖνε, παρήμενος ἐν μεγάροισι
τέρπειν, οὔ κέ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη.
ἀλλ' οὐ γάρ πως ἔστιν ἀΰπνους ἔμμεναι αἰεὶ
ἀνθρώπους· ἐπὶ γάρ τοι ἑκάστῳ μοῖραν ἔθηκαν
ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼν, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα,
λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται,
αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
ᾤχετ', ἐποψόμενος Κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.
ἔνθα κε λεξαίμην· σὺ δὲ λέξεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,

χους. *δρύοχοι* δὲ ξύλα εἰσὶν ὀρθὰ ὑποκάτω τῆς τρόπιδος, ἐφ' ὧν ἐπερείδεται, ἵνα μὴ αὐτὴν ἡ ψάμμος ἐσθίῃ. τινὲς δὲ δρυόχους φασὶ τὰ πρῶτα πηγνύμενα ξύλα εἰς ναυπηγίαν. — E: *δρύοχοι* κυρίως πάσσαλοι, ἐφ' ὧν στοιχηδὸν διατεθειμένων ἡ τρόπις ἵσταται τὸν καινουργουμένων πλοίων διὰ ἰσότητα. male Ap.: δρυόχους. τῶν σιδηρῶν πελέκεων αἱ ὀπαὶ, εἰς ἃς τὰ ξύλα ἐνιᾶσι, παρὰ τὸ τὰ ξύλα, δρῦς λεγόμενα, συνέχειν. cf. Schn. h. v. Voss.: *denn jezo bestimm' ich den wettkampf, Durch 12 äxte zu treffen, die Er in seinem palaste Stellete grade gereiht, wie des kiels gleichstehende hölzer.* — *πάντας* — *πάντων.* v. ε', 244 etc. — *νοσφισσαμένη τόδε δῶμα*, *relicta hac domo.* 339. — *κουρίδιον.* 266, φ', 77, Il. α', 114 etc. — *ἐνίπλειον*, ἔμπλεων. ξ', 113. — E: *ἀνάβαλλε*, ἀντὶ τοῦ ἀναβάλλου, ὑπερτίθεσο. *differ.* — *τοῦτο νόημα.* sic Alterus ex A. 2. vulgo: *τοῦτον ἄεθλον*, quae est interpretatio, in superioribus sublecta. νόημα, ut β', 63, ή, 36 et saepe alias.

586—593. *τόξον ἐΰξοον.* Il. δ', 105. — *τέρπειν.* ἐμέ. ellipsis frequens pronominis. v. 66 etc. — E: *ἐν τῷ ἑκάστῳ μοῖραν ἔθηκαν* μοῖράν φησι τὴν καθ' εἱρμὸν βίου διανέμησιν, οἷον μοῖρα τῷ ἐργωμένῳ κοπιᾷν, τῷ βαδίζοντι κινεῖσθαι, τῷ ὑπνοῦντι ἐγρηγορέναι· οὕτω δὲ καὶ τῷ ἐγρηγορότι ζώῳ τὸ ἀπονυστάζειν κ. διὰ τοῦτο ἀκολούθως ὑπνοῦν. Voss: *denn die götter verordneten jegliches dinges Mass und ziel den Menschen auf nahrungsprossender erde.* — *ἐπὶ ζείδ. ἄρουραν*, ἐν ζειδώρῳ ἀρούρῃ. γ', 3 etc.

594—97. ϱ', 101—104. cf. 260.

ἢ χαμάδις στορέσας, ἤτοι κατὰ δέμνια θέντων."
Ὣς εἰποῦσ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
οὐκ οἴη· ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί,
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

599—601. *χαμάδις*, *humi*. δ', 114 etc. — *στορέσας*. δ', 298, 301 etc. E: ἢ χαμαὶ στορέσας, ἢ δέμνια θέτωσαν, αἱ δουλίδες δηλαδή. — *ὑπερώϊα σιγ*. π', 449, σ', 205, χ', 428. — *ἀμφίπολοι ἄλλαι*. h. e. ἄλλαι γυναῖκες, ἤγουν ἀμφ. v. α', 132, β', 303.

602—604. α', 362—64, φ', 356—58. cf. δ', 751 etc.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ Υ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ Υ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ.

Βουληθεὶς ἀνελεῖν ὁ ᾿Οδυσσεὺς τὰς μιγνυμένας τοῖς μνηστῆρσι θεραπαίνας, ὕστερον δὲ μεταγνοὺς, διὰ τῶν ἑξῆς πρὸς Εὔμαιον καὶ Φιλοίτιον διαλέγεται· ἐν ᾧ καὶ τῶν μνηστήρων γίνεται ὁμιλία.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Υ.

ΤΑ ΠΡΟ ΤΗΣ ΜΝΗΣΤΗΡΟΦΟΝΙΑΣ.

Ulysses, nocte insomni furta ancillarum animadvertens, dubitat, utrum illico occidat eas, an postremum sinat delinquere; tandem animum offirmat.

Αὐτὰρ ὁ ἐν προδόμῳ εὐνάζετο, δῖος Ὀδυσσεύς.
καμμὲν ἀδέψητον βοέην στόρεσ', αὐτὰρ ὕπερθε
κώεα πόλλ' οἴων, τοὺς ἱρεύεσκον Ἀχαιοὶ,
Εὐρυνόμη δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι·
ἔνθ' Ὀδυσεὺς, μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
κεῖτ' ἐγρηγορόων. ταὶ δ' ἐκ μεγάροιο, γυναῖκες,
ἤϊσαν, αἳ μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
ἀλλήλῃσι γέλω τε καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι.
τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι,
πολλὰ δὲ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
ἠὲ μεταΐξας θάνατον τεύξειεν ἑκάστῃ,
ἦ ἔτ' ἐῷ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι
ὕστατα καὶ πύματα· κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.

Annotationes. Vers. 1—13. ἐν προδόμῳ. v. δ', 302, Il. ι', 473 etc. — Sch.: εὐνάζετο (ε', 65, ψ', 299 etc.). ἀνεπαύετο, ἑαυτῷ εὐνὴν παρεσκεύαζεν. — καμμὲν — στόρεσε. tmesis pro κατεστόρεσε μέν. „καμμὲν, ut καδδὲ, καμμέσσον" etc. *E Cl.* — Ap.: ἀδέψητον (142). ἀμάλακτον, οἷον ἀνέργαστον· καμμὲν — Ἀχαιοί. τὸ γὰρ δεψῆσαι ἐπὶ τοῦ μαλάξαι τίθησι, καθάπερ ἐπὶ τοῦ κηροῦ (μ', 48)· κηρὸν δεψήσας μελιηδέα. — βοέην, βοείην, βύρσαν, *corium.* audacter scuta dixit βόας αὔας Il. μ', 137. cf. E. — idem: ὅρα τὸ ἐγρηγορόων ἐκ τοῦ ἐγρήγορα μέσου παρακειμένου γενόμενον. ἐγείρω γὰρ, μέλλων ἐγερῶ, παρακείμενος ἤγερκα, μέσος ἤγορα, καὶ Ἀττικῶς ἐγήγορα, κ. πλεονασμῷ ἐγρήγορα, ὅθεν τὸ ἐγρηγορῶ μετὰ τῆς πρωτοτύπου αὐξήσεως, ὁμοίως τῷ πέποιθα πεποιθῶ πεποιθήσω, ἐξ οὗ ἡ πεποίθησις, ὡς ἐγρηγόρησις ἐγρήγορσις καὶ Ὅμ. μὲν τετρασυλλάβως οἶδεν ἐγρηγορῶ, οἱ δὲ ὕστερον καὶ γρηγορῶ τρισυλλάβως, ὅπερ οὐ φιλεῖται τοῖς ῥήτορσι. cf. Matth. §. 168, ann. 2. etc. — γέλω. 346. MS. Thomae Bentleji: γέλων, ut σ', 349. sed A. 1. et hic, et 346.: γέλω, quod posteriore loco habet etiam A. 3. ceteri codd. scripti et impressorum antiquiores: γέλωτα καὶ εὐφρ. — τοῦ δ' ὠρ. θυμός. ω', 317, σ', 74, Il. ι', 595. — μερμήριζε. ι', 553 etc. — κατὰ — θυμόν. α', 294 etc. — ὕστατα κ. πύματα. δ', 685. —

ὡς δὲ κύων, ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα,
ἄνδρ' ἀγνοιήσασ' ὑλάει, μέμονέν τε μάχεσθαι,
ὥς ῥα τοῦ ἔνδον ὑλάκτει ἀγαιομένου κακὰ ἔργα,
στῆθος δὲ πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·
„Τέτλαθι δή, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης
ἤματι τῷ, ὅτε μοι μένος ἄσχετος ἤσθιε Κύκλωψ
ἰφθίμους ἑτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα σε μῆτις
ἐξάγαγ' ἐξ ἄντροιο, ὀϊόμενον θανέεσθαι."
Ὣς ἔφατ', ἐν στήθεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ·
τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε, τετληυῖα

E: κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει. ἐπεὶ σκληρὸν δοκεῖ ἐπὶ καρδίας τὸ ὑλακτεῖν, ἐπάγει συνήθως ἐπὶ θεραπείᾳ τῆς λέξεως, ὁποῖα καὶ ἐν ἄλλοις παρεσημάνθη, παραβολὴν ταύτην ὡς δὲ κύων κ. τ. λ. Ennius apud Varronem de L. L. 6, 5.: *animus cum pectore latrat*, et frequenter, nec uno modo, hanc metaphoram usurpant Latini.

14—17. ἀμαλῇσι, *teneris*. Il. χ', 308: ὥστ' αἰετὸς, — Ἁρπάξων ἢ ἄρν' ἀμαλὴν, ἢ πτῶκα λαγωόν. — σκυλάκεσσι, *catulis*. ι', 289. — μέμονεν, *cupit*. ο', 520 etc. — Am. Q. et Sch.: ἀγαιομένου: ἄγαν θαυμάζοντος. ἢ χαλεπαίνοντος. Am. B.: μεμφομένου, ἢ ἐκπληττομένου. Ap., h. l. c.: καταπλησσομένου. cui Villoisonus adscripsit ista Hesiodi Opp. 333.: τῷ δή τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, h. e. interprete Schol.: μισεῖ, ἀγανακτεῖ. E: ἀγαιόμενος δὲ κακὰ ἔργα ὁ μεμφόμενος, ἐκ τοῦ ἀγῶ, ἀγαίω, ὡς γῶ γαίω τὸ γαυριῶ. (v. Schn. vv. ἀγαίω et γαίω.) ὅτι δὲ τὸ ἀγ. καὶ ἀταιομένου (sic Etym. M.) γράφεται, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀτῶ ἀταίνω (ἀταίω) τὸ βλάπτω, οἱ παλαιοὶ δηλοῦσι Κριτικοί. — ἠνίπαπε, *increpuit*. 303, Il. β', 245.

18—21. Dionys. Hal. περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως §. 15., annotante Cl.: — καὶ ἐν ἄλλοις δὲ ποιεῖ τὸν λογισμὸν τῷ θυμῷ παραινοῦντα, καὶ ὥσπερ ἄρχοντα τῷ ὑποτεταγμένῳ κελεύοντα, Τέτλαθι δή, κραδίη. — καὶ πολλάκις μὲν τῷ λογισμῷ πείθεται τὸ θυμούμενον, ὡς ἐν τούτοις (23), τῷ δ' αὖτ' (sic) ἐν πείσῃ etc. praeterea Cl. evolvi jussit Plat. de Rep. 3. et Phaedone, item Aelianum de Animal. l. 5, 54. D. Montbel.: „Platon, qui n'a pas coutume de louer Homère, cite plusieurs fois ce passage avec éloge, comme un exemple de fermeté et d'empire sur soi-même (Plat. Reip. l. 3, t. 6, p. 269. Bip.), et aussi comme une preuve qu'il existe deux natures dans l'homme, dont l'une peut commander à l'autre. (lib. 4, t. 6, p. 370—1 Bip.) C'est même un des arguments qu'il fait valoir dans le Phédon (tom. 1, p. 214—5 Bip.) en faveur de l'existence et de l'immortalité de l'ame." *Dulde du aus, mein herz: auch Härteres hast du geduldet.* jactare hoc solebat Winkelmannus in Germania. v. *Winkelmanns Briefe an seine Freunde in der Schweiz* p. 136. parodiam nescio cujus ap. Athen. E commemoravit hanc: τέτλαθι δή, πενίη, καὶ ἀνάσχεο μωρολογούντων. — κύντερον, κάκιον. η', 216 etc. „Ovid. Trist. 5, 11, 7.: *perfer et obdura: multo graviora tulisti.* cf. ann. ad ε', 222." *Cl.* — μένος ἄσχετος. β', 85 etc. — ἰφθίμους ἑτάρους. ψ', 313. cf. Il. α', 3 etc. — ὀϊόμενον θαν. Il. δ', 12, ο', 727.

22—35. καθαπτόμενος φ. ἦτορ, *adortus*, sive *allocutus*, *cor suum*, non καταστέλλων, (h. e. πραΰνων), quod habet Sch. sed idem recte: τὴν ἀπότασιν ποιούμενος (h. e. directionem faciens, orationem dirigens) εἰς τὴν ψυχὴν, ὥστε αὐτῆς ἅψασθαι τὰ λεγόμενα. (diversae igitur hae interpretationes. quare malim: καταστέλλων. ἢ τὴν ἀπότασιν etc.) et similiter E: ὅτι καὶ ἐνταῦθα καθάπτεσθαι τὸ λογικῶς (verbis, oratione) ἀποτείνεσθαι etc. v. β', 39. — ἐν πείσῃ, *in retinaculo*, a πεῖσα, quod idem τῷ πείσματι, semel quidem usurpatum a poëta. „Thom. Gatakerus Ann. in Antonin. 3, 6.: Talem vult animi statum, qualem describit ap. Plut. de Virt. moral. nescio quis verbis hisce: — ἠΰτε Ναῦς ὅστις ἐκ μὲν γῆς ἀνήρτηται βρόχοις, Πνεῖ δ' οὖρος, ἡμῖν [δ'] εὐκρατεῖ τὰ πείσματα." Sch.: ἐν πείσῃ. ἀντὶ τοῦ κατὰ χώραν. οὐκέτι ἦν ἐν κινήσει, ἀλλ' ἐν δεσμοῖς ἔμενεν. nauci non sunt, quae istis subjecta leguntur, haec: ἢ ἐν οἷς ἐπέπειστο κ. ἐγνώκει·

νωλεμέως, ἀτὰρ αὐτὸς ἑλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα.
ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ, πολέος πυρὸς αἰθομένοιο,
ἐμπλείην κνίσσης τε, καὶ αἵματος, ἔνθα καὶ ἔνθα
αἰόλλῃ, μάλα δ' ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι,
ὣς ἄρ' ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο, μερμηρίζων,

οἷον, οὐκ ἔμελεν αὐτῷ. similiter tamen Am. B.: *πεῖσα ἡ πειθὼ, ἀπὸ τοῦ πείσω*, et E: *ἔστι δὲ τὸ πείσῃ ἀντὶ τοῦ πειθοῖ, ἀπὸ εὐθείας τῆς ἡ πεῖσα.* Harl. quoque Schol., teste Porsono: *ἐν πειθοῖ.* ceterum B: *τῷ δ' ἄρ' ἔτ' ἐν πείσῃ* etc., quam Townlejani codicis scripturam memoravit Porsonus. — *νωλεμέως. continenter.* Il. δ', 428. — *ὡς δ' ὅτε* —, *ὡς ἄρα* —, ut Il. λ', 158 etc. — *γαστέρ'* — *αἵματος.* σ', 117, 18. — Am. 2 emend.: *αἰόλλῃ. κινῇ, παρὰ ἄελλαν, ὅθεν καὶ πόδας αἰόλος ἵππος* (Il. τ', 404), *ὁ εὐκίνητος τοὺς πόδας· καὶ κορυθαίολος* (v. ann. ad Il. β', 816), *ὃν ἀλλαχοῦ* (Il. χ', 132) *κορυθάϊκα εἶπε· καὶ αἰόλαι εὐλαί* (Il. χ', 509)· *κ. αἰολοπώλους* (Il. γ', 185)· *καὶ σφῆκες μέσον αἰόλαι* (Il. μ', 167). E: *αἰολλεῖν* (*αἰολεῖν*) *ἁπλῶς τὸ κινεῖν, ἐνταῦθα δὲ τὸ κατὰ εἴλησιν. δοκεῖ δὲ τοῖς παλαιοῖς γίνεσθαι παρὰ τὴν ἄελλαν τὸ αἰόλλειν, ὅ ἐστι ποικίλως κ. πυκνῶς κ. ταχέως στρέφειν κ. κινεῖν.* Buttmann. *Lexil.* 76, 11.: „Dass die Verba *αἰόλλειν* und *εἰλεῖν* ursprünglich einerlei seien, dazu ist für mich keine Andeutung. Das letztere Verbum haben wir als einen Stamm *'ΕΛΩ, ἔλσαι, schlagen, stossen* u. s. w. schon hinreichend erkannt (48, 4). *Αἰόλλω* hingegen kommt nach aller Analogie (s. Gramm. §. 104, c, 4.) erst von *αἰόλος* her: dies aber ist ohne Zweifel eine alte Adjectiv-Form, deren Wurzel in der ersten Sylbe ist; und keineswegs verwerflich scheint mir die alte Vergleichung von *ἄελλα*, welche schon allein durch den Namen *Αἴολος*, des Windgottes, sich empfiehlt. Alles nämlich kommt von *ἄω*, der Diphthong ist die so gewöhnliche Veränderung des *α* vor dem Vokale, und *αἰόλος* heisst also *wehend, flatternd, beweglich.*" — *λιλαίεται, cupit*, studet. α', 15 etc. Montbel.: „*Ainsi, sur le brasier ardent, un homme tourne de tous côtés un ventre d'animal rempli de graisse et de sang, qu'il se hâte de faire rôtir.* A l'occasion de ce passage, voici comment Perrault, dans son Parallèle (Parall. des Anciens et Modernes, t. 2. p. 42, éd. de 1693), fait parler un des interlocuteurs: „„Mais, à propos de comparaison, on dit qu' Homère compare Ulysse, qui se tourne dans son lit, ne pouvant sommeiller, à un boudin qui rôtit sur le gril."" La grande ruse de Perrault contre Hom. est de le traduire en employant les expressions les plus triviales; notre mot *boudin* lui a paru merveilleux pour parodier celui qu'il voulait rendre ridicule. Boileau (6. Réflex. crit., t. 3, p. 299, éd. de St.-Marc, 1747) observe avec raison qu'il ne peut être ici question de boudin, ni même d'aucun ragoût, parce que ces sortes d'apprêts n'étaient pas connus du temps d'Hom.; mais Boileau se trompe quand il pense que la comparaison porte sur l'homme, et non sur le ventre de l'animal. C'est en vain que mde. Dacier, pour justifier un pareil sens, invoque le témoignage d'Eustathe. Celui-ci dit, au contraire, très-positivement qu' Hom. compare Ulysse à un *ventre rôti.* Ses paroles sont très-expresses (p. 1881, l. 50): *'Αστείως δὲ τὸν περὶ γαστέρος ὀπτῆς πρὸ μικροῦ* (σ', 43—47, 117, 18) *ἀεθλεύοντα τοιαύτῃ καὶ νῦν παραβολικῶς εἴκαζε.* — D'ailleurs un homme occupé d'un tel soin ne se tourne pas en tous sens; au contraire, il doit rester fort immobile, et être fort attentif à ce que sa viande ne brûle pas d'un côté ou d'un autre." Cl.: — „Fuerunt qui hanc similitudinem vilem poëtaque omnino indignam arguerent; Eust. autem in commentario ad Il. κ', 5: *ἐν δ' 'Οδυσσείᾳ*, inquit, *θαυμάζεται ἄλλως* (h. e. perperam mirum videtur), *ὅτι τὸν πτωχικὸν 'Οδυσσέα κατασμικρύνει τῇ εἰκόνι, ἀνδρὶ ἀπεικάσας ὀπτῶντι γαστέρα κνίσσης γέμουσαν· ὅλως γὰρ ὁ ποιητὴς ἄριστος εἰκονίζειν, κ. προσφυῶς τοῖς καιροῖς τά τε μεγαλεῖα ἐκτιθέναι, τάς τε σμικρότητας.* cf. π', 1." nec nihil nec omnia dicit bonus vir E. quamvis enim Hom. merito videtur ei *ἄριστος εἰκονίζειν*, nemo tamen negaverit, ridicule Ulyssem volutatum in lecto propter curas comparari ventri animalis, qui continenter vertitur inter assandum. sed perspicuitatem atque *ἐναργείαν* ante omnia sectatur hic noster, nec propterea cothurnum socco commutare dubitat, omniaque genera di-

ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει,
μοῦνος ἐὼν πολέσι. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
οὐρανόθεν καταβᾶσα, δέμας δ᾽ ἤϊκτο γυναικί·
στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·

Minervae accedentis colloquium cum Ulysse, quem bonum animum habere jubet, tandemque sopit.

„Τίπτ᾽ αὖτ᾽ ἐγρήσσεις, πάντων περὶ κάμμορε φωτῶν;
οἶκος μέν τοι ὅδ᾽ ἐστὶ, γυνὴ δέ τοι ἥδ᾽ ἐνὶ οἴκῳ,
καὶ πάϊς, οἷόν πού τις ἐέλδεται ἔμμεναι υἷα.“
Τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, θεὰ, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἀλλά τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω,
μοῦνος ἐών· οἱ δ᾽ αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔασι.
πρὸς δ᾽ ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω·
εἴπερ γὰρ κτείναιμι Διός τε σέθεν τε ἕκητι,
πῇ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τὰ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.“
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
„σχέτλιε, καὶ μέν τίς τε χερείονι πείθεθ᾽ ἑταίρῳ,
ὅσπερ θνητός τ᾽ ἐστὶ, καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδεν·
αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, διαμπερὲς ἥ σε φυλάσσω
ἐν πάντεσσι πόνοις. ἐρέω δέ τοι ἐξαναφανδόν·
εἴπερ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
νῶϊ περισταῖεν κτεῖναι μεμαῶτες ἄρηϊ,
καί κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἴφια μῆλα.
ἀλλ᾽ ἑλέτω σε καὶ ὕπνος· ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν
πάννυχον ἐγρήσσοντα. κακῶν δ᾽ ὑποδύσεαι ἤδη.“

cendi in se conjungit; quemadmodum hoc quidem loco jocatur, ut poëta satyricus, et heroïs sui facta velut παρῳδεῖ, alias vero semina ostendit tragoediae atque comoediae, πάσας, ὥστ᾽ ἀηδόνος στόμα, φθογγὰς ἀφεὶς, ut Euripideo verbo utar Hecuba, 322. quare recentiorum Ariosto eum similem dicas, non Tassoni, aut Klopstockio, ceterisque Epicis, qui nunquam supercilia remittunt. cf. ann. ad Il. ζ', 234. — ὅππως — ἐφήσει. cf. 386. — στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὲρ κεφαλῆς. δ', 803, Il. β', 20. — ἐγρήσσεις, *vigilas.* 53, Il. λ', 551, ρ', 660. — πάντων — φωτῶν. λ', 215. — ἐέλδεται, *cupit*, desiderat. α', 409 etc.

37—53. κατὰ μοῖραν ἔειπες. β', 251, Il. α', 286 etc. — ἕκητι, *voluntate* et ope, quod est consequens. ο', 318, τ', 86. — τὰ σὲ φρ. ἄνωγα. α', 269, γ', 317 etc. — σχέτλιε, *male*, obstinate; vel impie, praeter morem tuum: v. π', 260, et ann. ad Il. π', 203. — καὶ μὲν, καὶ μὴν, h. e. τίς τε μὴν πείθεται καὶ χερ. ἑταίρῳ, *sane quis vel deteriori socio confidit.* — διαμπερὲς, *perpetuo.* δ', 209 etc. — ἐξαναφανδὸν, *aperte.* saepius dixit ἀναφανδὰ, semel (Il. π', 178) ἀναφανδὸν, cujus significationem auget τὸ ἐξ. v. ι', 453 etc. — Am. B.: εἴπερ πεντ. λόχοι. ὁ λόχος ἐξ ἀνδρῶν λ'. (? v. Schn. lexico gr. et Bornemann. indice Anabaseos Xenoph. h. v., quo libro, 1, 2, 25. 100 sunt δύο λόχοι, non 60, ut hic autumat. alias ap. Homerum λόχος sonat *insidias.*) οἱ ν' λόχοι ἐκ τοσούτων ἀνδρῶν συνάγουσι μίαν ἡμίσειαν χιλιάδα. scrib. μίαν καὶ ἡμ. χιλ., h. e. 1500. — μερόπων ἀνθρ. Il. α', 250. — περισταῖεν. λ', 242, Il. ρ', 95 etc. περιστ. ἄρηϊ, *circumstarent bello*, non amice, ut Piroï ducis corpus circumstetisse dicit Thraces Il. δ', 532. Sch.: ἄρης νῦν ὁ σίδηρος, quo sensu haud memini me legere hoc vocabulum ap. Homerum. Ap. quidem v. ἄρης: — ἐπὶ δὲ τοῦ σιδήρου, ἔνθα μάλιστα Γίνεται ἄρης ἀλεγεινὸς, quae verba habentur Il. ν', 569, sed *vulnus* ibi ἄρην doctiores intelligunt, — ἐλάσαιο, *abigeres victor.* — κακῶν, h. e.

Ὣς φάτο, καί ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευεν·
αὐτὴ δ' ἂψ ἐς Ὄλυμπον ἀφίκετο, δῖα θεάων,
εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
λυσιμελής. ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κέδν' εἰδυῖα·
κλαῖε δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίουσα κορέσσατο ὃν κατὰ θυμὸν,
Ἀρτέμιδι πρώτιστον ἐπεύξατο δῖα γυναικῶν·

emori cupit pariter vigilans Penelope, nec obdormit.

„Ἄρτεμι, πότνια θεὰ, θύγατερ Διὸς, αἴθε μοι ἤδη
ἰὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλοῦσ' ἐκ θυμὸν ἕλοιο
αὐτίκα νῦν, ἢ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θύελλα
οἴχοιτο προφέρουσα κατ' ἠερόεντα κέλευθα,
ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀψοῤῥόου ὠκεανοῖο,

ἐκ κακῶν, ὑπ. ἤδη, *jam emerges e malis.* quod pertinet ad verba Ulyssis dubitantis 43. πῇ κεν ὑπεκπροφύγοιμι;

56—60. εὖτε τὸν ὕπνος — Λυσιμελής. E: ὅτι ἐν τῷ ὕπνος τὸν Ὀδυσσέα ἔμαρπτε, λύων μελ. θ., Λυσιμελὴς ἔοικε παρετυμολογεῖν (h. e. *prava* notatione derivare, ut videtur Eustathio, sed male) τὸ λυσιμελὴς ὕπνος, ἵνα εἴη τοιοῦτος ὁ λύων τὰς μελεδῶνας, κ. νοοῖτο κατὰ μίαν ἔννοιαν καὶ λυσιμελὴς συνθέτως, κ. διαλελυμένως λύων μελ. θυμοῦ, ὁ αὐτός. καὶ μὴν αὐτὸς καὶ ἄλλως (?) καλεῖται λυσιμελὴς παρὰ τὸ λύειν τὰ μέλη, ὡς δηλοῦται (?) καὶ ἐν τῷ λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα (δ', 794). εἴη δ' ἂν τοιοῦτος καὶ ὁ κάματος (sed diverso sensu), εἴ γε καὶ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυνται (Il. η', 6)· ὥστε αὖθις τῷ λόγῳ τούτῳ ἄλλως μὲν λυσιμελὴς, ἄλλως δὲ λύων μελ. ψυχῆς ὁ αὐτός. vides, hominem transversum agi τῷ πολυσήμῳ vocis μέλος, quae etiam μελέθημα, *curam sollicitudinem*que, indicabat antiquitus. nec alio hic sensu somnus vocatur λυσιμελὴς, h. e. verbo aperto Orphei personati λυσιμέριμνος, *quem cura fugit*, ut ait Ovidius Met. 11, 624. Euripides quoque, cum dixit θάνατον λυσιμελῆ Suppl. 45, idem cogitavit: et facete Hedylus Anthol. Palat. 2. p. 440.: Λυσιμελοῦς, inquit, Βάκχου καὶ λυσιμελοῦς Ἀφροδίτης Γεννᾶται θυγάτηρ λυσιμελὴς Ποδάγρα, quae ita reddideris: *Sorgenerlöser Iacch und Sorgenerlöserin Kypris Zeugten ein Töchterlein, Sorgenerlöserin Gicht.* laetitia et gaudiis curas solvere dicit epigrammatarius Bacchum et Venerem, morte autem podagram. verissime. at ibi quoque, ut apud Homerum h. l., *membra soluta* propinant interpretes, falsi, opinor, hyperbato, quod inest in verbis εὖτε — Λυσιμελής. rite enim atque ordine dixisset εὖτε τὸν ὕπνος λυσιμελὴς ἔμαρπτε, λύων μελ. θ., ut ψ', 342: ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος Λυσιμελὴς ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμοῦ. scilicet ita explicare solet poëta verba paulo obscuriora, ut cui perspicuitate nihil sit antiquius; quemadmodum Il. ι', 124. dixit ἵππους ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο, et Odyss. β', 65. περικτίονας ἀνθρώπους, Οἳ περιναιετάουσι, ubi v. ann. — ἐπέγρετο, *experrecta est.* χ', 431, Il. κ', 124 etc. — κέδν' εἰδυῖα. α', 428, 335 etc. — κλαίουσα κορέσσατο pro κλαυθμοῦ, ut Herodot. 9, 39.: ἄδην εἶχον κτείνοντες. v. Matth. §. 549, 7. et §. 330. — πρώτιστον. κ', 462 etc.

61—65. πότνα θεά. sic Ald. 3. et Berglerus; non item scripti, quod tradit Nitzschius ann. ad ε', 215, quam vide, sed πότνια, ut vulgo libri, quos mecum deseruit Eichhoff. *Etudes gr. sur Virgile*, 3. p. 162., ubi haec adscripsit illis Maronis Aen. 9, 495.: *aut tu, magne pater divom, miserere, tuoque Invisum hoc detrude caput sub Tartara telo.* de Diana feminas occidente v. ο', 409 etc. — ἔπειτα, *igitur*, cum res ita se habeat, cum talis sit status rerum mearum. male interpres: *postea.* v. α', 65, 84, β', 273, ε', 73, Soph. El. 321 etc. — Sch.: ἠερόεντα κέλευθα. τὸν ἀέρα, ἢ τὸν ᾅδην. similiter E: ἢ τὰ πρὸς δύσιν καὶ ᾅδην, ἢ καὶ ἁπλῶς τὰ περὶ ἀέρα. hoc verum esse, indicat versus sequens. — προχοῇς. ε', 453 etc. — ἀψοῤῥόου, *circumflui* sensu activo. Am. 2: τοῦ κύκλῳ περινοστοῦντος τὴν γῆν, κ. ἂψ πάλιν ἐπὶ τὰ αὐτὰ ἀφικνουμένου. ὁποῖόν ἐστι καὶ τὸ ἂψ περιτελλομένου ἔτεος (λ', 294). cf. Il. σ', 399.

ὡς ὅτε Πανδαρέου κούρας ἀνέλοντο θύελλαι!
τῇσι τοκῆας μὲν φθῖσαν θεοὶ, αἱ δ' ἐλίποντο
ὀρφαναὶ ἐν μεγάροισι· κόμισσε δὲ δῖ' Ἀφροδίτη
τυρῷ, καὶ μέλιτι γλυκερῷ, καὶ ἡδέϊ οἴνῳ·
Ἥρη δ' αὐτῇσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν
εἶδος, καὶ πινυτήν· μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις ἁγνή·
ἔργα δ' Ἀθηναίη δέδαε κλυτὰ ἐργάζεσθαι.
εὖτ' Ἀφροδίτη δῖα προσέστιχε μακρὸν Ὄλυμπον,
κούρῃς αἰτήσουσα τέλος θαλεροῖο γάμοιο,

66. *ὡς ὅτε.* sic Ald. 3. et Scholl. 2 Am., quam scripturam praetuli vulgatae *ὡς δ' ὅτε* propter faciliorem conjunctionem sententiarum, verbis *ὡς ὅτε — θύελλαι* relatis sine offensione ad illa, quae antecedunt, *ἢ ἔπειτα — ὠκεανοῖο*, cum ea, quae ceteri codd. hic habent: *— ὠκεανοῖο. ὡς δ' ὅτε — θύελλαι — ἀμφιπολεύειν· Ὣς ἔμ' ἀϊστώσειαν* etc., vel anacolutho expedienda sint, vel parenthesi molestiore *τῇσι — ἀμφιπολεύειν.* notum est, *δὲ* temere inculcari solere a librariis, qua de re v. Jacobs. indice Anthologiae Palat., Schäfer. Melet. cr. p. 59 et 135., nos quoque ann. ad *ι'*, 344 et passim ad scriptores scenicos Graecorum. Am. Q. et Sch.: *Πανθάρεως ὁ Μέροπος καὶ Νύμφης Ὀρείας παῖς, Μιλήσιος τὸ γένος, γήμας Ἁρμαθόην, τὴν Ἀμφιδάμαντος, ἴσχει* (Am. Q. *ἔσχε*) *παῖδας* (filias) *τρεῖς, Ἀηδόνα, κ. Κλεοθήραν, κ. Μερόπην* (duas tantum novit Paus. 10, 30., Camiro et Clytien), *ἃς τρέφουσιν Ἀφροδίτη, καὶ Ἀθηνᾶ, κ. Ἥρα.* (loquuntur Graeculi, quasi id fecissent deae vivis parentibus puellarum, contra ac tradit Homerus 67. et 68.; cui inepte obloquentes illi ann. ad 67. ita garriunt: *καὶ γὰρ οὐκ ὀρφανὰς αὐτὰς ἀνεθρέψατο Ἀφροδίτη, ἀλλὰ πρὸ τῆς ὀρφανίας.*) *Πανδάρεως δὲ παραγενόμενος εἰς Κρήτην κλέπτει τὸν τοῦ Διὸς κύνα, κ. αὐτὸν οὐκ ἤνεγκεν εἰς Μίλητον, δείσας τὸν Δία, παρὰ Ταντάλῳ δὲ εἰς Φρυγίαν κατατίθεται, φάμενος ἄγειν ἐκ Φοινίκης τοῦτον. ὁ δὲ Τάνταλος δεξάμενος ἐφύλασσεν. ἔπειτα, κελεύσαντος Διὸς ἐρευνᾷν τὸν κύνα, παραγίνεται πρὸς τὸν Τάνταλον ὁ Ἑρμῆς· ὁ δὲ ἀρνεῖται, κ. ὄμνυσι τὸν Δία κ. τοὺς ἄλλους θεοὺς μὴ συνειδέναι τι περὶ τοῦ κυνός. ὁ δὲ Ἑρμῆς εὑρίσκει αὐτὸν παρ' αὐτῷ. ὡς δὲ ὁ Πανδάρεως ἐπύθετο, φεύγει ἐκ τῆς πατρίδος σὺν τῇ γυναικὶ Ἁρμαθόῃ κ. ταῖς θυγατράσιν, ἀγάμοις οὔσαις, Κλεοθήρᾳ τε, κ. Ἀηδόνι, κ. Μερόπῃ, εἰς Ἀθήνας, ἐκ δὲ Ἀθηνῶν εἰς Σικελίαν. ὁ δὲ Ζεὺς αὐτὸν ἰδὼν κτείνει σὺν τῇ γυναικὶ, ταῖς δὲ θυγατράσιν αὐτοῦ τὰς Ἁρπυίας ἐφορμᾷ. αἱ δὲ ἀνελόμεναι Ἐριννύσιν αὐτὰς διδόασι δουλεύειν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ νόσον αὐταῖς ἐμβάλλει Ζεύς· καλεῖται δὲ αὕτη κύων.* quis sit ille morbus, scio cum ignarissimis, putoque Scholiastas dedisse hoc: *καλεῖται δὲ ἀντίκυων*, h. e. *ἀλώπηξ*. Hesych.: *ἀντίκυων, ἀλώπηξ.* est autem intelligenda *ἀλωπεκία*, *defluvium capillorum*, ut Callimachus hymno in Dianam 77.: *τὸ δ' ἄτριχον εἰσέτι καὶ νῦν Μεσσάτιον στέρνοιο μένει μέρος, ὡς ὅτε κόρσῃ Φωτὸς ἐνιδρυνθεῖσα κόμην ἐπενείματ' ἀλώπηξ.* sic *αὐτὴ* in *ἄντην* mutare visum est *τ'*, 104, cum constet, *ν* et *υ* litteras permisceri solere in codd.; nec minus *η* et *ι* sibi offecerint propter iotacismum. quodsi divinavimus, jocus subesse videatur huic narrationi, quasi punitis *ἀντίκυνι* virginibus *ἀντὶ κυνὸς*, pro cane isto, quem furatus erat Pandareus. ceterum cf. ann. ad *τ'*, 518.

67—90. *τῇσι — θεοί.* asyndeton epexegeticum. — *κόμισσε — ἐργάζεσθαι.* *δι' ἔλεον αὐτὰς αἱ θεαὶ ἀνεθρέψαντο, ἀγνοοῦσαι τὸ πεπρωμένον· μόνος γὰρ ὁ Ζεὺς οἶδε μοῖράν τ', ἀμμορίην τε* (76), *ὁμοίως.* — *τυρῷ, — οἴνῳ.* cibus delicatus, ut quem dea praebeat. „Batrachom. 38.: *οὐ τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυκεροῖο γάλακτος, Οὐ χρηστὸν μελίτωμα, τὸ καὶ μάκαρες ποθέουσιν.* Eurip. Bacch. 112.: *ῥεῖ δὲ γάλακτι πέδον, ῥεῖ δ' οἴνῳ, ῥεῖ δὲ μελισσᾶν νέκταρι.*" *E Cl.* — *πινυτὴν*, *prudentiam*, ut Il. *η'*, 288.: *Αἶαν, ἐπεί τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε, βίην τε, Καὶ πινυτήν.* aliter *λ'*, 443.: *ἀλλ' οὐ σοίγ', Ὀδυσεῦ, φόνος ἔσσεται ἔκ γε γυναικός· Λίην γὰρ πινυτὴ* etc. — Sch.: *μῆκος δ' ἔπορε. κουροτρόφος γὰρ ἡ θεὸς ὁμοίως τῷ ἀδελφῷ Ἀπόλλωνι.* cf. *ο'*, 86. — *δέδαε*, *docuerat*, a *δεδάω.* v. Matth. §. 228. — Am. 2: *τέλος θαλ. γάμοιο. περιφραστικῶς*

ἐς Δία τερπικέραυνον (ὁ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα,
μοῖράν τ', ἀμμορίην τε, καταθνητῶν ἀνθρώπων)·
τόφρα δὲ τὰς κούρας Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο,
καί ῥ' ἔδοσαν στυγερῇσιν Ἐριννύσιν ἀμφιπολεύειν.
ὣς ἔμ' ἀϊστώσειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
ἠὲ μ' ἐϋπλόκαμος βάλοι Ἄρτεμις, ὄφρ' Ὀδυσῆα
ὀσσομένη καὶ γαῖαν ὕπο στυγερὴν ἀφικοίμην,
μηδέ τι χείρονος ἀνδρὸς ἐϋφραίνοιμι νόημα.
ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακὸν, ὁππότε κέν τις
ἤματα μὲν κλαίῃ, πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ,
νύκτας δ' ὕπνος ἔλῃσιν· ὁ γάρ τ' ἐπέλησεν ἁπάντων,
ἐσθλῶν, ἠδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἂρ βλέφαρ' ἀμφικαλύψῃ,
αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ' ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἴκελος αὐτῷ,
τοῖος ἐὼν, οἷος ᾖεν ἅμα στρατῷ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
χαῖρ', ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἤδη."

lamentantis uxoris vocem exaudiens Ulysses fausta omina poscit Jovem, si revera sibi sit propitius.

"Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἠώς.
τῆς δ' ἄρα κλαιούσης ὄπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς·
μερμήριξε δ' ἔπειτα, δόκησε δέ οἱ κατὰ θυμὸν
ἤδη γιγνώσκουσα παρεστάμεναι κεφαλῆφι.
χλαῖναν μὲν ξυνελὼν, καὶ κώεα, τοῖσιν ἐνεῦδεν,
ἐς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου, ἐκ δὲ βοείην
θῆκε θύραζε φέρων· Διῒ δ' εὔξατο, χεῖρας ἀνασχών·
„Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερήν τε, καὶ ὑγρὴν,

τὸν γάμον. cf. Il. γ', 309. τέλος μάχης dixit Aeschylus Suppl. 437. etc. — Sch.: μοῖραν. εὐμοιρίαν, εὐδαιμονίαν. ἀμμορίην. κακομμορίην, ὅ ἐστι κακομοιρίαν. adjectivum ἄμμορος habetur Il. ζ', 408, Odyss. ε', 275. et alias. — Ἅρπυιαι. v. α', 241. — ἀμφιπολεύειν, *comitari*, vel Eustathio interprete συμπεριοδεύειν. τί γὰρ συνὸν (perperam liber: σεμνόν.) ταῖς θεοφιλέσι κόραις τὸ δούλαις γενέσθαι; v. Am. Q. et Sch. ad 66, praetereaque σ', 253 etc. — E: ὀσσομένη. ἤγουν ἀνειδωλοποιουμένη, κ. μὴ ἐκλαθομένη αὐτοῦ. καὶ γαῖαν — νόημα. τουτέστιν, ἵνα θάνοιμι, ἔχουσα μνήμην τοῦ ἀρίστου ἀνδρὸς ἐγγεγραμμένην μοι ἀνεξάλειπτον εἰς ψυχήν. πάνυ δὲ σεμνῶς εἴρηται τὸ μὴ χείρονος — νόημα ἀντὶ τοῦ μὴ ἑτέρῳ μιγείην ἀνδρί. — γαῖα δὲ στυγερὴ ἡ κατὰ τὸν ᾅδην· ἡ γὰρ ἄνω φίλη μήτηρ, κ. διατοῦτο Δήμητρος τόπος. καὶ ἄλλως δὲ ὁ τάφος εἴη ἂν γαῖα στυγερὴ, ὡς καὶ Ἐριννύες στυγεραί. — ἀνεκτὸν, *tolerabile*. 223, Il. α', 573 etc. — ἔχει. scil. τὶς, quod huc pertinet ex sequentibus. — ἤματα, ἤμασιν. accus. temporis. — πυκινῶς, *vehementer*. cf. τ', 95 etc. — ἀκαχ. ἦτορ. κ', 313 etc. — ἔλῃσιν. ita codex A. 1., ut 52. et τ', 515.: ἔλησί τε κοῖτος ἅπαντας, et εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε in superioribus, 56. ceteri libri: ἔχῃσιν, minus quidem eleganter, cum ἔχει legatur in proximis. — ὁ γὰρ, *ille enim*, somnus. — ἐπέλησεν, *oblivionem afferre solet*. δ', 455, ε', 324. — ἀμφικαλύψῃ bene habet in sententia hypothetica. E: ἀμφικαλύψει, cui non erat quod aures praeberent viri eruditissimi. — ἐπέσσευεν, *incutere* sive *immittere solet*. σ', 255 etc. — παρέδραθεν, *accubuit*. v. ann. ad Il. ξ', 163. — οἷος correpta prima, ut η', 312, Il. ν', 275. — ὄναρ, ὕπαρ. τ', 547.

91. κ', 541, μ', 142 etc.

95—101. χλαῖναν μὲν ξυνελών. asyndeton festinantis. cf. γ', 18, λ', 197 etc. — ἐκ δὲ, ἔξω δέ. v. τ', 537 etc. — Ζεῦ π., εἴ μ' ἐθέλοντες. intell. θεοί. v. θ', 153 etc. — ἐπὶ τραφ.

ἤγετ' ἐμὴν ἐς γαῖαν, ἐπεί μ' ἐκακώσατε λίην,
φήμην τίς μοι φάσθω ἐγειρομένων ἀνθρώπων
ἔνδοθεν, ἔκτοσθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω."

tonat Jupiter, simulque in aedibus ancilla molitrix, operi suo etiam noctu intenta, ceteris dormientibus, Ulyssi facit omen.

"Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
* αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
[ὑψόθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.]
φήμην δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν ἀλετρὶς
πλησίον, ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἵατο, ποιμένι λαῶν,
τῇσιν δώδεκα πᾶσαι ἐπεῤῥώοντο γυναῖκες,
ἄλφιτα τεύχουσαι καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
αἱ μὲν ἄρ' ἄλλαι εὗδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσσαν·
ἡ δὲ μί' οὔπω παύετ', ἀφαυροτάτη δ' ἐτέτυκτο.
ἥ ῥα μύλην στήσασα ἔπος φάτο, σῆμα ἄνακτι·

preces ancillae.

„Ζεῦ πάτερ, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,

τε, καὶ ὑγρήν. h. e. ἐπὶ γῆν κ. θάλασσαν. v. ann. ad Il. ξ', 308. — φήμην φάσθω proprie dixit, usurpatis nomine et verbo ejusdem originis, ut ζ', 61. et alias. φήμην, *omen ex voce.* Montbel.: „Le mot φήμη, dans Homère, s'entend du présage qu'on tirait des paroles de celui qui parlait le premier, comme on peut en voir un exemple au second chant de l'Odyssée (35). Eustathe explique φήμη par λόγος δηλωτικὸς (p. 1432, l. 22.), λόγος μαντικὸς (p. 1439, l. 8), *discours qui sert à manifester, discours prophétique.* Les petites scholies (Brev. schol. in Odyss. β', 35, et υ', 100) l'expliquent par κληδών, *présage*, et les scholies ambrosiennes (β', 35) lui donnent le même sens. Il n'a jamais, dans Homère, l'acception de *renommée*, de *fama* des Latins. Cependant l'auteur des Oeuvres et des Jours (Op. et D. v. 758—9, ed. Gaisford.) lui donne cette dernière signification. Dans Hérodote (5, §. 72.), comme dans Hom., il est pris pour *présage tiré d'une parole.*" τέρας, *prodigium.* γ', 173, ο', 168 etc.

102. Il. π', 249.

103. ter legitur δὲ brevi intervallo. quare malim: αὐτίκα γὰρ βρόντησεν. de γὰρ et δὲ particulis saepe confusis v. μ', 342. — αἰγλήεντος Ὀλ. „Virg. Aen. 9, 630.: *audiit, et coeli genitor de parte serena Intonuit laevum.*" Cl.

104—111. ἐκ νεφέων. fuere jam antiquitus, qui mirarentur, nubes hic memorari, quas nullas apparere dicat molitrix 114.; quibus respondent Am. 2, intelligendum esse locum nubium, h. e. coelum: ἐκ τοῦ τόπου, ὅπου εἰώθασιν εἶναι τὰ νέφη. sed recte P. Knight., adstipulante Montbelio: „Ineptum et importunum commentum: tonitrua enim e coelo sereno — απ' αιγληεντος ολυμποο (sic) — non nubilo, prodigiosa erant; atque infra 114. serva αλετρις observat, οὐδε ποθι νεφος εστι." „Virg. Georg. 1, 487.: *non alias* coelo *ceciderunt plura* sereno *Fulgura.* Lucan. Pharsal. 1, 530.: *fulgura fallaci micuerunt crebra* sereno." *E Cl.* B ad 113.: „Jupiter „„*per purum* tonantes egit equos volucremque currum"" prodigialiter. loca nonnullu adposuit ad Horat. 1. Od. 34, 6. Bentlejus. sereno tonuisse inter prodi gia retulit Jul. Obsequens." igitur unci impingendi erant huic versiculo. — προέηκεν *emisit*, dixit. — μύλαι, η', 104. — Sch.: εἵατο ψιλῶς (non εἵατο, *sedebant*), ἵν' ᾖ ἦσαν (ἧντο). v. Matth. §. 211. — πᾶσαι, *in universum.* v. ε', 244 etc. — Am. B.: ἐπεῤῥώοντο. (Il. α', 529. cf. ψ', 3 etc.) ἐῤῥωμένως ἐκινοῦντο. Sch.: ἐῤῥωμένως ἐνήργουν. Ap. h. v.: ὅταν τις τῇ ῥώμῃ ἐμπίπτῃ, κ. ἀλῇ. ἐν τῇ υ' τῆς Ὀδυσσείας. — Am. B. emend.: ἄλφιτα. (β', 290 etc.) τὰ ἀπὸ κριθῆς ἄλευρα, ἀλείατα δὲ τὰ ἀπὸ πυρῶν [ἄλευρα]. — μυελὸν ἀνδρῶν. β', 290, Il. υ', 482 etc. — ἀφαυροτάτη, *debilissima.* Il. ο', 11 etc. — σῆμα, *signum* ejus, quod eventurum erat, φήμην.

ἢ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
οὐδέ ποθι νέφος ἐστί· τέρας νύ τεῳ τόδε φαίνεις.
*κρῆνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῇ ἔπος, ὅττι κεν εἴπω·
μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὕστατον ἤματι τῷδε
ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἑλοίατο δαῖτ' ἐρατεινήν,
οἳ δή μοι καμάτῳ θυμαλγέϊ γούνατ' ἔλυσαν,
ἄλφιτα τευχούσῃ· νῦν ὕστατα δειπνήσειαν."
"Ὡς ἄρ' ἔφη· χαῖρεν δὲ κλεηδόνι δῖος Ὀδυσσεύς,
Ζηνός τε βροντῇ· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτας.

mane Telemachus quaerit de Ulysse, an hospitaliter acceptus sit.

Αἱ δ' ἄλλαι δμωαὶ κατὰ δώματα καλ' Ὀδυσῆος
ἀγρόμεναι ἀνέκαιον ἐπ' ἐσχάρῃ ἀκάματον πῦρ.
Τηλέμαχος δ' εὐνῆθεν ἀνίστατο, ἰσόθεος φώς,
εἵματα ἑσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ,
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, πρὸς δ' Εὐρύκλειαν ἔειπε·
„Μαῖα φίλη, τὸν ξεῖνον ἐτιμήσασθ' ἐνὶ οἴκῳ
εὐνῇ, καὶ σίτῳ, ἦ αὔτως κεῖται ἀκηδής;
τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ, πινυτή περ ἐοῦσα·
ἐμπλήγδην ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
χείρονα, τὸν δέ τ' ἀρείον' ἀτιμήσασ' ἀποπέμπει."

Eurycleae responsio.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·
„οὐκ ἄν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιόῳο.
οἶνον μὲν γὰρ ἔπινε καθήμενος, ὄφρ' ἔθελ' αὐτὸς,

114—124. τεῳ, τινί. Il. π', 227. — κρῆνον. A. 2. 3. 4. et nonnulli ap. E: κρήηνον, ut Il. α', 41 et 504; similiterque κρηήνατε dixit γ', 418, ρ', 242, et κρηῆναι Il. ι', 101. sane carere possumus τῷ νῦν, et εὐφωνότερον est κρήηνον καὶ ἐμοὶ, quod malim. νῦν addiderint metri gratia, ex quo scribi coeperat κρῆνον. ita plus ponderis habet νῦν 119; nec magni refert, contra ac sentire videtur E, quod κρῆναι legitur aliquot locis, velut ε', 70. — πύματόν τε καὶ ὕστατον. tautologia emphatica, ut Il. χ', 203. — γούνατ' ἔλυσαν. a consequente lassitudinis. v. σ', 212. — ἀλείτας, *sontes*. cf. Il. γ', 28. — ἀκάματον πῦρ. φ', 181, Il. ε', 4 etc. — ἰσόθεος φώς. h. e. θεῖος, δῖος, *divinus*, nobilis. cf. α', 324, Il. β', 565 etc. „Ovid. Epist. e Ponto 1, 2, 120.: *aequandi Superis — viri.*" Cl.

125, 6. β', 3, 4, δ', 308, 9.

127. Il. κ', 135.

128—132. στῆ — ἰών. φ', 124 etc. — αὔτως, *sic*, male. librarii hic quoque, ut solent: αὔτως. v. ann. ad Il. α', 133. — Sch.: ἀκηδής. (Il. ω', 554.) ἀτημέλητος. — Am. Q.: τοιαύτη — μήτηρ. οὐ διαβάλλει τὴν μητέρα, ἀλλὰ λέγει, ὅτι τοὺς μὲν πτωχοὺς εὐαγγελιζομένους περὶ Ὀδυσσέως τιμᾷ, καίπερ ψευδομένους, τοὺς δὲ ἀγαθοὺς διὰ τὸ μὴ ψεύδεσθαι ἀτιμάζει. — E: ἐμπλήγδην κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ ἀκρίτως, παρὰ τὸ ἐμπελάζειν (?), ἢ ἐμπλήσσειν, ἤτοι ἐμπίπτειν, ὅπως ἂν τύχοι, τοῖς πράγμασι. — ἔμπληκτος δὲ ὁ ἄστατος κ. οἱονεὶ ἔσω πεπληγμένος, κ. οὐ κατὰ φύσιν φρονῶν. ὥσπερ ἔκπληκτος ὁ ἔξωθεν πεπληγμένος, κατὰ τοὺς ἐμβροντήτους κ. ἐκπεπαταγμένους, κ. ἔκθαμβος, κατὰ τὴν κοινῶς λεγομένην ἔκπληξιν etc. Ap. emend.: ἐμπλήγδην. ἐμπληκτικῶς, οὐ μετὰ κρίσεως. ἐν τῷ υ' τῆς Ὀδυσσείας ὑπομνήματι. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, εὐμεταβόλως.

136. ἔπινε. sic E in commentario, p. 1886, l. 51.: nam in lemmate habet

σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη πεινήμεναι· εἴρετο γάρ μιν.
ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμνήσκοιτο,
ἡ μὲν δέμνι' ἄνωγεν ὑποστορέσαι δμωῇσιν·
αὐτὰρ ὅγ', ὥς τις πάμπαν ὀϊζυρὸς καὶ ἄποτμος,
οὐκ ἔθελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθεύδειν,
ἀλλ' ἐν ἀδεψήτῳ βοέῃ καὶ κώεσιν οἰῶν
ἔδραθ' ἐνὶ προδόμῳ· χλαῖναν δ' ἐπιέσσαμεν ἡμεῖς."

prodit Telemachus in concionem; servi servaeque operari incipiunt; pastores adsunt cum pecudibus mactandis.

Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει,
ἔγχος ἔχων (ἅμα τῷγε κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο)·
βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιούς.
ἡ δ' αὖτε δμωῇσιν ἐκέκλετο δῖα γυναικῶν,
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
„Ἀγρεῖθ', αἱ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι,
ῥάσσατέ τ', ἔν τε θρόνοις εὐποιήτοισι τάπητας
βάλλετε πορφυρέους· αἱ δὲ σπόγγοισι τραπέζας

πῖνε, ut libri editi; sed notum est, lemmata scholiorum saepe mutata esse, inculcatis vulgatorum codicum scripturis. minime autem necesse fuit dici πῖνε, cum augmentum non modo reciperet versus, sed expeteret, ne rhythmo eodem decurreret atque antecedens. atque metri inprimis rationem habet Hom. in hoc genere, nec πῖνε posuit nisi initio versus, vel pede 5. hexametri post comma, vel denique in formula αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε. v. ε', 94, ξ', 109, 168 etc.

137 — 147. σίτου πεινήμεναι, ut πεινῆν χρημάτων ap. Xenophontem. v. Schn. v. πεινάω. E.: — ψεύδεσθαι ἡ γραῦς δοκεῖ· οὐδὲν γὰρ τοιοῦτον ἐφάνη γενέσθαι εἰς τὸν Ὀδυσσέα παρὰ τῇ Πηνελόπῃ, κ. ἦν καίριον ὑπὲρ τῆς δεσποίνης τὸ ψεῦδος τῇ δούλῃ. καὶ ἄλλως δὲ ἀπεικὸς οὐδὲν κατὰ τὸ σιωπώμενον οὕτω γενέσθαι, ὡς ἡ δούλη ἔφη. — ὀϊζυρὸς, *calamitosus*. γ', 95 etc. — ἄποτμος. α', 219. — ῥήγεσσι. γ', 349. — ἀδεψήτῳ — οἰῶν. 2, 3. — ἅμα τῷγε — Ἀχαιούς. cf. β', 10, 11. — ἐκέκλετο. ζ', 71 etc.

148. α', 429, β', 347. genus memorat feminae egregiae, quae Ulyssem lactaverat, cuique rei domesticae cura commissa erat; quapropter et δῖαν γυναικῶν vocat.

149 — 156. ἀγρεῖτε, *agite*. v. Il. ε', 765. — κορήσατε, *purgate*, *verrite*. Ap.: καλλύνατε. E: σαρώσατε, καλλύνατε (fortasse a κέρειν sive κείρειν, *auferre* sordes)· ὅθεν καὶ κόρημα τὸ σάρον (scopae), δι' οὗ φιλοκαλεῖται γῆ. — ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ ῥηθὲν σάρον, ἤτοι σάρωτρον, καὶ ὄφελμα ἐκαλεῖτο κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἐν ἀντιφράσει· οὐ γὰρ ὀφέλλονται, ἤτοι αὔξονται, τὰ σαρούμενα, διὸ καὶ τὸ σάρον παραιρεῖ κ. μειοῖ. τοιοῦτον δέ τι καὶ τὸ σαροῦν διὰ τὸ πρωτότυπον σαίρω, ἐξ οὗ καὶ σήρανες γῆς, κ. σεσηρέναι ῥῆμα, κ. χείλη σεσηρότα, ἐφ' ὧν πάντων σχίσμα τι φαίνεται κ. μείωσις ὁλότητος etc. — ποιπνύσασαι, ἐνεργήσασαι, *alacriter opus facientes*, germ. *euch tummelnd*, ut reddit Buttmannus Lexil. 45. v. ann. ad Il. θ', 218. et ξ', 155. — Ap. et Hesych.: ῥάσσατε. ῥάνατε. E: τὸ δὲ ῥάσατε ἀντὶ τοῦ ῥάνατε, ὡς μὴ λιθοστρώτου ἴσως ὄντος τοῦ τῆς εἰλαπίνης δαπέδου εἰς τὸ πᾶν. ὅτι δὲ ἦν τι καὶ λίθοις ἐστρωμένον, δηλοῖ τὸ ἐν τοῖς ἑξῆς (ψ', 46) κραταίπεδον, περὶ οὗ φασιν οἱ παλαιοὶ, ὅτι κραταίπεδον τὸ λιθόστρωτον κ. οὕτω στεῤῥόν. — θέμα δὲ τοῦ ῥάσατε ῥάζω, ἐξ οὗ ἐν τοῖς ἑξῆς (354) τοῖχοι ἐῤῥάδαται ὁμοίως τῷ ὠνομάδαται κ. τοῖς τοιούτοις. (Matth. §. 198.) ὡς γὰρ βῶ βάζω, ὡς καὶ ῥῶ ῥάζω. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου ῥῶ καὶ τὸ ῥαίνειν γίνεται. — „Anaxandrides ap. Athen. 2, 9., initio: ἀλλὰ ξενῶνας οἶγε, καὶ ῥᾶνον δόμους, Στρώννυ τε κοίτας, κ. πυρὸς φλέξον μένος, Κρατῆρά τ' αἶρου, καὶ τὸν ἡ-

πάσας ἀμφιμάσασθε, καθήρατε δὲ κρητῆρας,
καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταὶ δὲ μεθ' ὕδωρ
ἔρχεσθε κρήνηνδε, καὶ οἴσετε θᾶσσον ἰοῦσαι.
οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο,
ἀλλὰ μάλ' ἦρι νέονται, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἑορτή."
"Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
αἱ μὲν ἐείκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον·
αἱ δ' αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἐπισταμένως πονέοντο.
Ἐς δ' ἦλθον δρηστῆρες Ἀχαιῶν. οἱ μὲν ἔπειτα
εὖ καὶ ἐπισταμένως κέασαν ξύλα· ταὶ δὲ γυναῖκες
ἦλθον ἀπὸ κρήνης, ἐπὶ δέ σφισιν ἦλθε συβώτης,
τρεῖς σιάλους κατάγων, οἳ ἔσαν μετὰ πᾶσιν ἄριστοι.
καὶ τοὺς μέν ῥ' εἴασε καθ' ἕρκεα καλὰ νέμεσθαι,
αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα μειλιχίοισι·

suo quisque modo Ulyssem appellant Eumaeus, Melanthius et Philoetius.

„Ξεῖν', ἦ ἄρ τί σε μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν,
ἦέ σ' ἀτιμάζουσι κατὰ μέγαρ', ὡς τὸ πάρος περ;"
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„αἲ γὰρ δή, Εὔμαιε, θεοὶ τισαίατο λώβην,
ἣν οἵδ' ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται
οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν."
"Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες.
καὶ τὰς μὲν κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα κερτομίοισι·

διστον κέρα." *Cl.* — Ap. h. l. c.: ἀμφιμάσασθε. καθάρατε (καθήρατε), περιψήσατε. *abstergite.* pertinent huc verba ἐκμάσσειν, ἀναμάσσειν (τ', 92), ἀπομάσσειν etc. v. E. — δέπα ἀμφ. γ', 63. — ἦρι, *mane.* τ', 320. — νέονται, *veniunt*, venire solent. — ἐπεὶ — ἑορτή, *quoniam et omnibus*, h. e. omni populo, *festus dies est.* dicit festum interlunii. Sch.: ταύτην τὴν ἡμέραν ἑορτὴν καὶ νουμηνίαν παρατίθεται, Ἀπόλλωνος ἱερὰν, ἵνα, τῶν ἀνδρῶν περὶ τὴν ἑορτὴν καταγινομένων, εὔκαιρον ἔχῃ τὸ ἐπιτίθεσθαι μνηστῆρσι. idem ad calcem hujus libri, secundum Philochorum (v. Philochori fragm. ed. Siebelis, p. 93.): τὴν νεομηνίαν πάντων τῶν θεῶν νομίζουσιν εἶναι· ταύτην γὰρ οἱ πρόγονοι τοῖς θεοῖς ἀνέθεσαν διὰ τὸ πρώτην αὐτὴν εἶναι τοῦ μηνὸς, πάσας τε τὰς ἀρχὰς προσῆψαν αὐτοῖς, ὀρθῶς ποιοῦντες etc. cf. inferius 276 — 278.

160 — 177. δρηστῆρες Ἀχαιῶν. sic unus MS. Thomae Bentleji; alter: δρηστῆρες ἀγήνορες, uti et Harl. mire A. 1.: μνηστῆρες Ἀχαιῶν, ex quo tamen Ἀχαιῶν recte acciverunt W. et B. priscae edd.: μνηστῆρες ἀγήνορες. δρηστῆρες, *famuli.* v. κ', 349. — κέασαν, *fiderunt.* μ', 388 etc. — σιάλους. β', 300. — μετὰ πᾶσιν, ἐν π. Il. ε', 2 etc. — νέμεσθαι, *pasci.* Il. ε', 777. — μειλιχίοισι, *blande.* Il. δ', 256. contrarium est κερτομίοισι 177. — αἰδοῦς μοῖραν. periphrasis αἰδοῦς, ut Soph. Ant. 824: κάτειμι, πρίν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου, pro βίον. v. ibi ann. vel οὐδὲ μ. αἰδοῦς, *ne partem quidem pudoris*, ne minimum quidem pudorem, quemadmodum Sch.: οὐδὲ ὀλίγον αἰδοῦνται. Aeschylus Suppl. 925.: δέδοται δ' ἁρμονίᾳ μοῖρ' ἀφροδίτας. — κερτομίοισι, *conviciis.* ι', 474.

„Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις κατὰ δῶμα,
ἀνέρας αἰτίζων, ἀτὰρ οὐκ ἔξεισθα θύραζε;
πάντως οὐκέτι νῶϊ διακρινέεσθαι ὀΐω,
πρὶν χειρῶν γεύσασθαι, ἐπεὶ σύ περ οὐ κατὰ κόσμον
αἰτίζεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλαι δαῖτες Ἀχαιῶν.“
Ὣς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτος ἦλθε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
βοῦν στεῖραν μνηστῆρσιν ἄγων, καὶ πίονας αἶγας·
πορθμῆες δ' ἄρα τούσγε διήγαγον, οἵτε καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται.
καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐρέεινε συβώτην, ἄγχι παραστάς·
„Τίς δὴ ὅδε ξεῖνος νέον εἰλήλουθε, συβῶτα,
ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὔχεται εἶναι
ἀνδρῶν; ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ, καὶ πατρὶς ἄρουρα;
δύσμορος! ἦ τε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἄνακτι.
ἀλλὰ θεοὶ δυόωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους,
ὁππότε καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλώσονται ὀϊζύν.“
Ἦ, καὶ δεξιτερῇ δειδίσκετο χειρὶ παραστὰς,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

bubulci oratio pathetica.

„Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε! γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσι.
Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος!
οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεαι αὐτὸς,

178—181. ξεῖν', ἔτι — δῶμα. cf. τ', 66. — πάντως — ὀΐω. similiter σ', 148.: οὐ γὰρ ἀναιμωτί γε διακρινέεσθαι ὀΐω Μνηστῆρας καὶ κεῖνον. — οὐ κατὰ κόσμον, *non recte et uti decet.* ϑ', 179 etc.

184. ρ', 465.

185—197. ὄρχαμος ἀνδρῶν, *princeps virorum*, vir praestans. γ', 454, ξ', 24 etc. — βοῦν στεῖραν. κ', 522, λ', 30. — Am. B.: βοῦν στεῖραν. τῶν γὰρ ἀτόκων τὸ κρέας κάλλιστον. E: βοῦς ἄγεται στεῖρα βιωτικῶς (victus causa), ἐπεὶ τὰς τοκάδας περιέπεσθαι (curare, alere) χρή. — διήγαγον, *trajiciebant*, trajicere solebant, quoties opus esset. pascebantur hi greges boum et caprarum in insula Cephallenia. v. inferius 209, 210, et cf. ξ, 100. — αἰθούσῃ. γ', 399. — τέων, τίνων. ζ, 119, Matth. §. 152, ann. — δύσμορός ἐστι. — ἦ τε, *profecto.* ν', 211 etc. — βασιλῆϊ ἄνακτι, *regi imperatori*, ut θεοὶ ἄνακτες μ', 290, ubi v. ann. cf. et Il. α', 7. Ap.: ἄναξ. ὅτε μὲν βασιλεύς· Ἀτρείδης τε, ἄναξ ἀνδρῶν (Il. α', 7). εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ὑπεράνω εἶναι τῶν ὑποτεταγμένων. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ οἰκοδεσπότου. similiter ω', 253.: βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας, Il. γ', 170: βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν etc., nec recte Montbel.: „L'infortuné, comme il est semblable au roi *notre maître!*“ de Ulysse inferius cogitat 205. — Am. Q.: δυόωσι. εἰς δύην καὶ κακοπάθειαν βάλλουσι. a δυᾷν. semel dixit. verum esse ait pastor, quod vulgo dici soleat, deos affligere homines, quando ne ipsis quidem regibus parcant, quibus comparavit hospitem. — ἐπικλώσονται. ἐπικλώσωνται. v. α', 17. — δειδίσκετο. γ', 41, σ', 120.

199, 200. σ', 121, 122.

201. Il. γ', 365. cf. Il. ψ', 439.

202—206. ἐλεαίρεις, *misereris*, parcis. — γείνεαι, γείνηαι, γείνῃ. Sch. ed. Argent.: *ΕΠΕΩΔΗ* (ἐπειδὴ) *ΓΕΙΝΕΑΙ*, καθὸ πατὴρ ἀνδρῶν

μισγέμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λευγαλέοισιν.
ἴδιον, ὡς ἐνόησα, δεδάκρυνται δέ μοι ὄσσε,
μνησαμένῳ Ὀδυσῆος, ἐπεὶ καὶ κεῖνον ὀΐω
τοιάδε λαίφε' ἔχοντα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι,
εἴπου ἔτι ζώει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
εἰ δ' ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
ὤ μοι ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βουσὶν
εἷσ', ἔτι τυτθὸν ἐόντα, Κεφαλλήνων ἐνὶ δήμῳ.
νῦν δ' αἱ μὲν γίγνονται ἀθέσφατοι, οὐδέ κεν ἄλλως
ἀνδρί γ' ὑποσταχύοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων,
τὰς δ' ἄλλοι με κέλονται ἀγινέμεναί σφισιν αὐτοῖς
ἔδμεναι, οὐδέ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγουσιν,
οὐδ' ὄπιδα τρομέουσι θεῶν· μεμάασι γὰρ ἤδη
κτήματα δάσσασθαι δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος.
αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
πόλλ' ἐπιδινεῖται. μάλα μὲν κακὸν, υἷος ἐόντος,
ἄλλων δῆμον ἱκέσθαι, ἰόντ' αὐτῇσι βόεσσιν
ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· τὸ δὲ ῥίγιον, αὖθι μένοντα,
βουσὶν ἐπ' ἀλλοτρίῃσι καθήμενον, ἄλγεα πάσχειν.

τε, θεῶν (τε. v. α', 28 etc.) *ΓΕΙΝΕΑΙ.* γενήσεις. Buttmann.: γεννήσῃς. similiter Ap.: γείνεαι. γεννήσεις, ubi Toll. recte: γεννήσῃς. E: — ἤγουν γεννήσῃς· — πατρὸς γὰρ τὸ γείνεσθαι, ἤτοι γεννᾷν. — μισγέμεναι κακότητι, *miscere calamitati*, ut Pind. Nem. 1, 25.: λαὸν — Ὀλυμπιάδων φύλλοις ἐλαιᾶν χρυσέοις μιχθέντα etc. — λευγαλέοισιν, λυγροῖς. β', 61 etc. — Am. B. emend.: ἴδιον, ὡς ἐνόησα. ψιλωτέον τὸ ἴδιον. κυρίως μὲν ἵδρωσα, νῦν δὲ ἠγωνίασα· παρακολουθεῖ γὰρ τοῖς ἀγωνιῶσι καὶ ἱδρώς. — Ap. itidem emend.: ἴδιον. ἵδρωσα· ἴδιον — ὄσσε. τῶν ἅπαξ εἰρημένων παρ' Ὁμήρῳ· ἐν δὲ τῇ ἀρχαίᾳ Κωμῳδίᾳ πλειστάκις τὸ ἰδίειν ἔστιν εὑρεῖν ἐπὶ τοῦ ἱδροῦν. Aristoph. Pace, 85.: πρὶν ἂν ἰδίσῃς, ubi Schol.: πρὶν ἱδρώσῃς. — Sch.: λαίφεα (ν', 399.). ῥάκη, ἢ λεπτὰ (vilia) ἱμάτια. Am. Q.: κυρίως τῶν πλοίων αἱ ὀθόναι, νῦν δὲ τὰ παχέα ἱμάτια. E: λαίφεα κἀνταῦθα πτωχικὰ παχέα ἱμάτια, ὡς καὶ τὰ σπεῖρα ἐν τῷ σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι (δ', 245). κυρίως δὲ λαίφεα αἱ τῶν πλοίων, φασὶν, ὀθόναι· ὅθεν οἱ κοινότεροι συνθέντες ἐκ τοῦ σάγος κ. τοῦ λαῖφος σαγολαίφεα λέγουσιν.

207. et 8. δ', 833, 34. cf. ω', 263. et 64.

209, 210. Ὀδυσῆος, *propter Ulyssem.* — ὅς μ' ἐπὶ βουσὶν — ἐόντα. E: ὅς μ' ἐπὶ β. ἔταξε, τυτθὸν ἐόντα. invenerat τάξ', ἔτι τ. ἐ., quo tamen verbo haud utitur Homerus. contra εἷσε passim legitur, velut δ', 531, η', 169, καθεῖσε Il. γ', 382. — Κεφαλλήνων. v. Il. β', 631.

211 — 225. ἀθέσφατοι, *ne deo quidem effabiles*, nedum homini, *innumerae.* v. ann. ad Il. γ', 4. — οὐδέ κεν ἄλλως — εὐρυμετώπων, *nec aliter cuipiam succrescat boum genus latifrontium.* modeste dicit ἄλλως pro ἄμεινον, *melius*, felicius. E: τὸ ὑποσταχύῳτο (sic plurimi codd.; sed A. 2., Ald. 3., W, B: ὑπ — ύοιτο.) ἀντὶ τοῦ αὔξοιτο δίκην σταχύων, ὧν ἕκαστος ἐξ ἑνὸς κόκκου πολύχους γίνεται τὸν καρπόν. ἐκ τοῦ στάχυος γὰρ τὸ ὑποσταχύεσθαι. οὐδὲν δὲ ἐκώλυεν, εἴπερ ἤθελεν, εἰπεῖν καὶ ὑποσταχύοιτο. — οὐδ' ὄπιδα τρ. θεῶν. cf. ξ', 82, Il. π', 388. — τόδε, *hoc*, quod dicturus est. — ἐπιδινεῖται, *volvit*, considerat. medium pro activo. v. ι', 538 etc. Sch.: ἐν τοῖς στήθεσιν ἀνακυκλεῖ ὁ λογισμὸς, πολλὰς στροφὰς λαμβάνει. — μάλα μὲν κακὸν, — ἄλγεα πάσχειν. duas se res sive duplicem agendi modum expendere et secum reputare dicit: utrum fugiat superstite herili filio, ipsosque boves furto abigat in peregrinam terram; an maneat apud alienum gregem (βουσὶν ἐπ' ἀλλοτρίῃσιν), h. e. eum, cujus fructum alieni, proci, intercipiant; id quod multo etiam intolerabilius videtur servo

καί κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
ἐξικόμην φεύγων, ἐπεὶ οὐκέτ᾽ ἀνεκτὰ πέλονται·
ἀλλ᾽ ἔτι τὸν δύστηνον ὀΐομαι, εἴ ποθεν ἐλθὼν
ἀνδρῶν μνηστήρων σκέδασιν κατὰ δώματα θείη.“

cui jurat personatus hospes, statim Ulyssem adfuturum esse.

Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„βουκόλ᾽, ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ᾽ ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
γιγνώσκω δὲ καὶ αὐτὸς, ὅ τοι πινυτὴ φρένας ἵκει,
τοὔνεκά τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·
ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
ἱστίη τ᾽ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
ἦ σέθεν ἐνθάδ᾽ ἐόντος ἐλεύσεται οἴκαδ᾽ Ὀδυσσεὺς,
σοῖσιν δ᾽ ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψεαι, αἴ κ᾽ ἐθέλησθα,
κτεινομένους μνηστῆρας, οἳ ἐνθάδε κοιρανέουσι.“

vota faciunt ambo pastores, id ut fiat.

Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
„αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσειε Κρονίων!
γνοίης χ᾽, οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται.“
Ὣς δ᾽ αὔτως Εὔμαιος ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσι,
νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.

datur omen sinistrum procis, dum in aedes Ulyssis conveniunt.

Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
μνηστῆρες δ᾽ ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε, μόρον τε,
ἤρτυον. αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀριστερὸς ἤλυθεν ὄρνις,

frugi. — *ὑπερμενέων*, *potentium.* ν', 205, Il. θ', 235. ridicule A. 1.: *εὐτροφέων βασ.* pro *ἐϋτρεφ.* sive *ἐϋτραφ.* — *ἀνεκτά.* Il. α', 573.: *ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ᾽ ἔσσεται, οὐδ᾽ ἔτ᾽ ἀνεκτά.* — E: *ὀΐομαι*, *ἐλπίζω.* *spero, imaginor.* β', 198, γ', 47 etc. — *εἴ ποθεν* — *θείη.* cf. α', 115. et 16.

227—229. E: *βουκόλε.* *δῆλον, ὡς καὶ αἰπολίοις ἐπιστατεῖ ὁ Φιλοίτιος, εἴ γε καὶ πίονας αἶγας ἄγει* (186)· *καλεῖται δὲ ὅμως βουκόλος ἢ ἐκ τοῦ τιμιωτέρου, ἢ ἐκ τοῦ πλεονάζοντος* (a majore numero boum, quos pascebat). *εἰ δὴ καὶ πίονας αἶγας ἁπλῶς οὗτος ἄγει, ἀλλ᾽ οὐκ ἤδη τὰς πᾶσι μεταπρεπούσας αἰπολίοισιν* (ρ', 213)· *ἐκεῖνο γὰρ Μελανθίου ἔργον, ὃς μισῶν τοὺς δεσπότας τοῖς μνηστῆρσιν ἔχαιρεν.* — *ἐπεὶ* — *ἔοικας.* ζ', 187. de synizesi in *ἐπεὶ οὔτε* v. τ', 314 etc. — *ὅ τοι* (h. e. *ὅτι σοι*) *πινυτὴ φρένας ἵκει* dixit ut haec et similia *μάλιστα δέ μ᾽ ἄλγος ἱκάνει* β', 41, *τίνα χρειὼ τόσον ἵκει* ibidem 28., in quibus *τὸ ἵκειν* sive *ἱκάνειν* communionem ac societatem indicat a consequente ejus, quod advenisse dicitur, quemadmodum nostrates dicant: *und da ich auch selbst erkenne, dass Klugheit deiner Seele beiwohnt.* cf. 237. — *τοὔνεκα* — *ὀμοῦμαι.* Il. α', 233, ι', 132.

230, 31. ξ', 160, 61. A. 2. et 3.: — *θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος*, ut τ', 303 et Il. τ', 258. dittographia, quam commemoravit Schol. Harl.

235—246. *βοῶν ἐπιβ. ἀνήρ.* γ', 422. — *δύναμις καὶ χεῖρες.* hendiadys pro *δύναμις χειρῶν.* similiter dixit *ἕπεσθαι χεῖρας*, *sequi manus*, h. e. sequi Philoetium, atque *ἵκειν πινυτὴν φρένας αὐτοῦ* 228, siquidem et hoc et illud significat, esse sive inesse viro et vim manuum (v. ann. ad 263) et prudentiam. ceterum haec itidem leguntur φ', 202. — *θάνατόν τε, μόρον τε.* ι', 61 etc. — *ἤρτυον*, *struebant.* γ', 152 etc. — *ἀριστερὸς*, *sinister*, itaque infaustus. cf. ο', 160 et ann. ad Il. μ', 201, item Feith. 1,

αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.
τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
„Ὦ φίλοι, οὐχ ἡμῖν ξυνθεύσεται ἥδε γε βουλὴ,
Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός."
Ὣς ἔφατ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
ἐλθόντες δ' ἐς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο
χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε, θρόνους τε,
οἱ δ' ἵερευον ὄϊς μεγάλους, καὶ πίονας αἶγας,
ἵρευον δὲ σύας σιάλους, καὶ βοῦν ἀγελαίην.
σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐνώμων, ἐν δέ τε οἶνον
κρητῆρσιν κεράσαντο· κύπελλα δὲ νεῖμε συβώτης·
σῖτον δέ σφ' ἐπένειμε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἐφνοχόει δὲ Μελανθεύς.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.

Ulyssem prope limen considere, procos autem vim abstinere, jubet Telemachus.

Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθῖδρυε, κέρδεα νωμῶν,
ἐντὸς ἐϋσταθέος μεγάρου, παρὰ λάϊνον οὐδὸν,
δίφρον ἀεικέλιον καταθεὶς, ὀλίγην τε τράπεζαν,
πὰρ δ' ἐτίθει σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
ἐν δέπαϊ χρυσέῳ, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
„Ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο μετ' ἀνδράσιν οἰνοποτάζων·
κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
πάντων μνηστήρων, ἐπεὶ οὔτοι δήμιός ἐστιν
οἶκος ὅδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος, ἐμοὶ δ' ἐκτήσατο κεῖνος.
ὑμεῖς δὲ, μνηστῆρες, ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς,
καὶ χειρῶν, ἵνα μή τις ἔρις καὶ νεῖκος ὄρηται."

16, 3. — *τρήρωνα πέλειαν.* v. ann. ad Il. ε', 778. — Ap.: *συνθεύσεται* (pro *ξυνθ.*). *συνδραμεῖται.* E: — *οὐ γὰρ συνδραμεῖται, φησὶν, ἡμῖν τὸ βουλευθὲν, ἀλλὰ δηλονότι σκεδασθήσεται, ἀφ' ἡμῶν, καὶ οὐκ ἂν ἴδοιμεν αὐτό. εἰς κώλυσιν οὖν βουλῆς οἰκεῖον τὸ οὐχ ἡμῖν — βουλή.* de hac forma futuri v. Matth. §. 176, c. et Grammaticos. — *ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός.* vox *χαρακτηριστικὴ* in proco. at heroës Iliadis (ο', 477, τ', 148): *ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.* Horat. Epist. 1, 2, 27.: *nos numerus sumus et fruges consumere nati, Sponsi Penelopae.*

247. cf. ν', 16 etc.

249—251. ϱ', 179—181.

252—255. *ἐνώμων, distribuebant.* γ', 340 etc. — *κεράσαντο* A. 1. et Ald. 3. cf. Am. B. vulgo: *κερόωντο.* cf. ϑ', 470, ο', 499 etc. — *καλοῖς ἐν κανέοισιν.* Il. ι', 216., ω', 625., et seqq. cf. Odyss. α', 147. memorabile sacrificium procorum. E: *σημειοῦνται ἐν τοῖς ῥηθεῖσιν οἱ παλαιοὶ, ὡς ἐνθάδε, καὶ μόνον, οἱ μνηστῆρες ἱερεύουσιν ὄϊς καὶ τὰ ἑξῆς, — ἀλλαχοῦ δὲ τῆς Ὁμηρικῆς ταύτης ποιήσεως οὐχ εὕρηνται τοῦτο ποιοῦντες.* sic inferius 276. sacris publicis haud intersunt.

256. α', 149, Il. ι', 91 etc.

258, 9. *ἐϋσταθέος μεγάρου.* χ', 120, Il. σ', 374 etc. — *ἀεικέλιον, indignum*, vilem. δ', 244 etc.

262—266. *οἰνοποτάζων.* ζ', 309. — *κερτομίας.* Il. υ', 202. — *χεῖρας, manus*, vim, quemadmodum dicunt *εἰς χεῖρας ἐλθεῖν.* cf. 267. — *δήμιος, publicus*, de quo jus sit populo et procis. — Sch.: *ἐνιπῆς* (κ', 448). *ἐπιπλήξεως. ἐνιπὴ ἡ διὰ λόγων ἐπίπληξις κ. ἀπειλὴ* (germ. *das Anfahren*), *ἀπὸ τοῦ ἐνέπω.* imo ab *ἐνίπω* sive *ἐνίπτω.* v. Buttmann. *Lexil.* 63, 14—21, et cf. 303.

Ὣς ἔφαϑ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες
Τηλέμαχον ϑαύμαζον, ὃ ϑαρσαλέως ἀγόρευε.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείϑεος υἱός·

Antinoi irati vox.

„Καὶ χαλεπόν περ ἐόντα δεχώμεϑα μῦϑον, Ἀχαιοὶ,
Τηλεμάχου· μάλα δ' ἧμιν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασε Κρονίων, τῷ κέ μιν ἤδη
παύσαμεν ἐν μεγάροισι, λιγύν περ ἐόντ' ἀγορητήν."

popului sacrum Apollinare celebrat, epulantibus in regia procis.

Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μύϑων.
κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ ϑεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην
ἦγον· τοὶ δ' ἀγέροντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
ἄλσος ὕπο σκιερὸν ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα, καὶ ἐρύσαντο,
μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα·
πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μοῖραν ϑέσαν, οἳ πονέοντο,
ἴσην, ὡς αὐτοί περ ἐλάγχανον· ὣς γὰρ ἀνώγει
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος ϑείοιο.

Ctesippi proci violentia.

Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἴα Ἀϑήνη
λώβης ἴσχεσϑαι ϑυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
δύῃ ἄχος κραδίην Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.

268, 69. α', 381, 82, σ', 409, 10.

272—275. *ἧμιν* correpta posteriore, ut ϑ', 569. et alias. v. ann. ad π', 372. et E h. l. — *οὐ γὰρ — ἀγορητήν.* sententiam, quae continet causam, priore loco posuit, more Graecorum: ideo enim (*τῷ*, propter minaces ejus orationes, *διὰ τὸ ἀγορεύειν μάλα ἀπειλήσαντα*) jam diu se silentium impostituros fuisse ait Telemacho; at Jove prohibente non potuisse. v. α', 337, κ', 174 etc. *λιγὺν — ἀγορητήν.* Il. α', 248 etc. — *ἐμπάζετο.* 384, ρ', 488. cf. α', 271.

276 — 278. *ἀνὰ ἄστυ, in urbe* Ithaca. — *ϑεῶν — ἦγον.* v. Il. α', 99, Odyss. γ', 144 etc. de hoc festo diximus ann. ad 156. — *καρηκομόωντες.* α', 90. — *Ἀχαιοί.* Ithacenses, quos etiam in sequentibus dicit, non procos, qui est error Scholiastae Am. B. et Eustathii. transversos egerunt illos verba *πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μοῖραν ϑέσαν, οἳ πονέοντο,* quos famulos intelligebant procorum. at epularum domi instructarum partem jam ipse Telemachus apposuerat patri 260.; nunc itidem bono omine praecones et ministros publicos de victimis Apollinaribus ei impertire jussit honoris causa, tanquam regi, qui adhuc quidem lateret sub persona vili, sed statim in pristinam dignitatem, cujus inter jura etiam jus *προεδρίας* (v. Il. ϑ', 162, η', 321 etc.), restituendus esset. — *ἄλσος.* ζ', 291, Il. β', 506, ubi v. ann.

279, 80. γ', 65, 66. cf. ibidem 470.

284 — 86. σ', 345 — 47. sicut ibi scriptum est, ita et h. l. dedi *Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος*: neque enim tolerabile est id, quod habent codd., *δύῃ ἄχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.* perperam E: *ἤγουν ἵνα ὑπεισέλϑῃ λύπη τὸν Ὀδυσσέα κατὰ καρδίαν.* nusquam ita loquitur Hom., quod sciam, nec vel ejusmodi homoeoteleuton admisisset. saepe ος et α confusa. librarii forte scripserunt *Ὀδυσῆα*, correctores de industria *Λαερτιάδην*.

ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ, ἀθεμίστια εἰδὼς,
Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμῃ δ' ἐνὶ οἰκία ναῖεν,
ὃς δή τοι κτεάτεσσι πεποιθὼς θεσπεσίοισι
μνάσκετ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα.
ὅς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα·
„Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω!
μοῖραν μὲν δὴ ξεῖνος ἔχει πάλαι, ὡς ἐπέοικεν,
ἴσην· οὐ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον,
ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται.
ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον, ὄφρα καὶ αὐτὸς
ἠὲ λοετροχόῳ δώῃ γέρας, ἠέ τῳ ἄλλῳ
δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
  Ὣς εἰπὼν ἔῤῥιψε βοὸς πόδα χειρὶ παχείῃ
κείμενον, ἐκ κανέοιο λαβών· ὁ δ' ἀλεύατ', Ὀδυσσεὺς,
ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν, μείδησε δὲ θυμῷ
σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὁ δ' εὔδμητον βάλε τοῖχον.

287—290. ἀθεμίστια εἰδώς. h. e. ἀθεμίστιος. v. ι', 189, 428, ibidem quoque 106, ubi habetur forma ἀθέμιστος, ρ', 363 etc. — Σάμῃ. α', 246. — θεσπεσίοισι, *ingentibus.* sic A. 1. et E, idque superscriptum est vulgatis πατρὸς ἑοῖο in Harl.: quare accipiendum duxere W et B. — μνάσκετο, ἐμνᾶτο. semel dixit. — δὴν οἰχομένοιο. α', 281.

294, 5. οὐ γὰρ — ἵκηται. φ', 312. et 13. cf. β', 90, ι', 42 etc.

296—303. δῶ, *dederim.* v. ι', 37. — Sch.: λοετροχόῳ. νῦν τῷ τὰ λουτρὰ παρέχοντι, ἢ παρασκευάζοντι. Am. B.: ἴσως τινὶ πρὸς τὰ λουτρὰ ἀποδεδειγμένῃ γυναικί. τοὺς γὰρ βασιλικωτέρους εὐγενεῖς ἔλουον παρθένοι. v. ann. ad γ', 464. λοετροχόον τρίποδα dixit θ', 435. et Il. σ', 346. — οἵ εἰσι. — ἀλεύατ', *evitavit.* ρ', 67 etc. — ἦκα παρ. κεφαλὴν, *paulum declinato capite.* v. ρ', 254, Il. γ', 155 etc. — θυμῷ, *prae ira.* putide interpretes: *subrisit autem animo.* — σαρδάνιον μάλα τοῖον, *sardanium vehementer tale,* h. e. valde σαρδάνιον, σαρδανιώτατον, si ita fas est dicere. significat σαρκασμὸν, risum fictum et amarum, qualis est iratorum. Am. B.: σαρδόνιον (sic plurimi codd. scripti, sed editi fere σαρδάνιον, vel Σαρδάνιον). σεσηρὸς, σαρκαστικὸν, ἐπίπλαστον, παρὰ τὸ μόνον σεσηρέναι τὰ χείλη, μὴ μέντοι γελᾶν. Sch.: σαρδάνιον μ. τοῖον. σεσηρὸς ἐπ' ὀλέθρῳ. φασὶ τὸν ἡφαιστότευκτον, ὑπὸ Διὸς Εὐρώπῃ δοθέντα, φύλακα τοὺς ἐπιβαίνοντας τῇ Κρήτῃ ἰδίως τιμωρεῖσθαι. πηδῶντα γὰρ εἰς πῦρ, καὶ θερμαίνοντα τὸ στῆθος, περιπτύσσεσθαι αὐτούς· ὧν καιομένων ἐκεῖνον σεσηρέναι. ἔνιοι δὲ γίνεσθαι λέγουσιν ἐν Σαρδοῖ τῇ νήσῳ σέλινον τοιοῦτον, ὃ τοὺς φαγόντας ξένους μετὰ σπασμοῦ σεσηρότας ἀπόλλυσθαι ποιεῖ. Τίμαιος δέ φησι (Tauromenitanus historicus tempore Ptolemaei Lagi. v. doctissimi Crusii *myth.-histor. Wörterbuch* p. 621.), τοὺς γεγηρακότας τῶν γονέων ἄγειν αὐτοὺς (Sardos dicit) πρὸς βόθρον, κ. καταβάλλειν εἰς αὐτόν· τοὺς δὲ ὡς μακαρίως ἀποθνήσκοντας γελᾶν. ἄλλοι δὲ ἄλλως. ἄμεινον δὲ τὸν ἐπὶ καταμωκήσει προσποίητον γέλωτα, παρὰ τὸ σεσηρέναι, ὅ ἐστιν ἀνοίγειν τὰ χείλη etc. „Pausanias 10, 17. de insula Sardinia: πλὴν δὲ βοτάνης μιᾶς καθαρεύει καὶ ἀπὸ φαρμάκων ἡ νῆσος, ἃ ἐργάζεται θάνατον. ἡ πόα δὲ ἡ ὀλέθριος σελίνῳ μέν ἐστιν ἐμφερής· τοῖς φαγοῦσι δὲ γελῶσιν ἐπιγίνεσθαι τὴν τελευτὴν λέγουσιν. ἐπὶ τούτῳ δὲ Ὅμηρός τε καὶ οἱ ἔπειτα ἄνθρωποι τὸν ἐπὶ οὐδενὶ ὑγιεῖ Σαρδόνιον γέλωτα ὀνομάζουσι. meminerunt hujus explicationis E et Sch., qui ad verba illa de Junone Il. ο', 101. ἡ δ' ἐγέλασσε χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν ἰάνθη: Οὗτος ὁ γέλως, inquit, σαρδόνιος καλεῖται, ὅταν τις μὴ ἐκ διαθέσεως γελᾷ. Cic. Epist. ad Fam. 7, 25.: *ne — rideamus* γέλωτα σαρδόνιον." E *Cl.* P. Knight.: „σαρδανιον a σαρδαινω, eodem quod σαιρω, Anglice *sneer.* (similiter Riemerus ap. Schn. v. Σαρδόνιος γέλως, ubi Schn. herbam istam

verbis eum castigat Telemachus, morique optat potius quam adeo indigna facta adspiciat.

Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ·
„Κτήσιππ', ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ!
οὐκ ἔβαλες τὸν ξεῖνον· ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτός.
ἦ γάρ κέν σε μέσον βάλον ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
καί κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεπονεῖτο
ἐνθάδε. τῷ μή τίς μοι ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ
φαινέτω. ἤδη γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
ἐσθλά τε, καὶ τὰ χέρεια (πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα)·
ἀλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τέτλαμεν εἰσορόωντες,
μήλων σφαζομένων, οἴνοιό τε πινομένοιο,
καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἕνα πολλούς·
ἀλλ' ἄγε, μηκέτι μοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες.
εἰ δ' ἤδη μ' αὐτὸν κτεῖναι μενεαίνετε χαλκῷ,
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη
τεθνάμεν ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι,
ξείνους τε στυφελιζομένους, δμωάς τε γυναῖκας
ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά."
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·

venenatam vocat σαρδόνιον, *Sardoniam herbam*, h. e. batrachion, seu ranunculum. v. Harduin. ad Plin. H. N. 20, 11, 45., Billerbeck. Flor. class. p. 144. *Both.*) Σαρδονιον, quod alii veterum ediderunt, ab insula Sardo (sic), quam poëta ignoraverat, plane ineptum est." Montbel.: — „Knight croit que ce mot σαρδάνιον vient de l'ancien verbe σαρδαίνω, qui a la même signification que σαίρω, *ricaner, rire avec amertume.* On trouve des traces de ce verbe σαρδαίνω dans les mots σαρδανάφαλλος, *bouffon*, et ἀσαρδανὸς, *triste*, que nous a conservés Hésychius. Knight repousse avec raison l'étymologie ordinaire, qui dérive ce mot de l'île de Sardaigne, où croissait une herbe qui avait la propriété de contracter les lèvres (Schol. ed. a Buttm. h. l., Eust. p. 1893, l. 11 seqq., Paus. l. c., Lucian. Asino, t. 2, p. 592.), parce qu' Homère ne connaissait point l'île de Sardaigne. Au reste, quoi qu'il en soit de l'origine du mot σαρδάνιον, c'est de là que nous vient l'expression française de *ris sardonique* ou *sardonien.*" nostrates quoque σαρκασμὸν dicunt *ein sardonisches Lachen.* — εὔδμητον, *bene aedificatum.* η', 110 etc. — ἠνίπαπε. 17.

304—310. ἦ μάλα — θυμῷ, *nae hoc bene fuit de vita tua.* bene cum Ctesippo actum esse ait, quod non ferierit hospitem: alioqui enim se jaculo ipsum medium trajecturum fuisse. θυμῷ, *animae*, vitae, ut θυμοῦ δευομένους Il. γ', 294, ubi Sch.: ἐνδεομένους κ. χρήζοντας τοῦ θυμοῦ, ὅ ἐστι τῆς ψυχῆς, τεθνηκότας. cf. λ', 202, Il. ζ', 17 etc. — ἔγχεϊ ὀξυόεντι, *jaculo orneo.* v. ann. ad Il. ε', 50. — ἀμφεπονεῖτο. Il. ψ', 681. cf. ο', 467 etc.: nam idem est ἀμφιπένεσθαι atque ἀμφιπονεῖσθαι. — ἀεικείας, ἀεικέα, *indigna*, injurias. Il. ω', 18.: τοῖο δ' Ἀπόλλων Πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροΐ. cf. 314, 317. variantem scripturam ἀεικίην, ἀεικίας, commemoravit E. v. ann. ad Il. α', 205. — ἤδη γὰρ — ἦα. v. σ', 227, 28. jam se adolevisse ait, et intelligere, quid fas nefasve sit; tamen effusiones procorum ferre necessitate; cetera non item.

311—313. τέτλαμεν. perperam Cl. et Alterus ex suis codd.: τετλάμεν, qui est infinitivus. v. Buttmann. Ald. 3., Bergler. et aliae edd. recte: τέτλαμεν. — πινομένοιο pertinet ad σίτου per zeugma. — ἐρυκακέειν, *cohibere.* γ', 144, Il. ε', 262 etc.

316—319. cf. π', 106—109.

320. θ', 234, λ', 332 etc.

321. ὀψὲ — Ἀγέλαος. η', 155 etc.

Agelaus placabili oratione optimo procorum nubere Penelopen jubet.

„Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι·
μήτε τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε, μήτε τιν' ἄλλον
δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρι φαίην
ἤπιον, εἴ σφωϊν κραδίῃ ἅδοι ἀμφοτέροιϊν.
ὄφρα μὲν ὑμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει,
νοστήσειν Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε,
τόφρ' οὔτις νέμεσις μενέμεν τ' ἦν, ἰσχέμεναί τε
μνηστῆρας κατὰ δώματ', ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
εἰ νόστησ' Ὀδυσεὺς, καὶ ὑπότροπος ἵκετο δῶμα·
νῦν δ' ἤδη τόδε δῆλον, ὅτ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.
ἀλλ' ἄγε, σῇ τάδε μητρὶ παρεζόμενος κατάλεξον,
γήμασθ', ὅστις ἄριστος ἀνὴρ, καὶ πλεῖστα πόρῃσιν,
ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρώϊα πάντα νέμηαι,
ἔσθων, καὶ πίνων, ἡ δ' ἄλλου δῶμα κομίζῃ."

cui respondet Telemachus, nec se impedire matris nuptias, nec domo invitam expulsurum esse.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
„οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο,
ὅς που τῆλ' Ἰθάκης ἢ ἔφθιται, ἢ ἀλάληται,
οὔτι διατρίβω μητρὸς γάμον, ἀλλὰ κελεύω
γήμασθ', ᾧ κ' ἐθέλῃ, ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωμι·
αἰδέομαι δ' ἀέκουσαν ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι

322—325. σ', 413—16.

326—337. *μῦθον ἤπιον*, *verbum mite*, conditionem aequam. Il. κ', 288.: αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισι. — Ὀδ. *πολύφρονα*. ξ', 424 etc. — *νέμεσις*, μέμψις. α', 350. — *ἰσχέμεναι*, ἔχειν, κατέχειν, *detinere*. Il. ι', 255 etc. os hominis! detinere procos apud se ait Penelopen, cui invitae assident quotidie, conviviis domum regiam exhaurientes. — *ὑπότροπος*, *redux*. χ', 35, Il. ζ', 367, 501. — *νόστιμος*. δ', 806, α', 9 etc. — *παρεζ. κατάλεξον*. δ', 738. — *νέμηαι*, *fruaris*. 164, β', 167 etc. — *ἔσθων*, *κ. πίνων*. ε', 197 etc. — *κομίζῃ* A. 2, Ald. 3. et nonnulli apud Cl., W, B. A. 3. κομίζοι. vulgo: ἵκηται. E: ὅρα τὸ *ἔσθων καὶ πίνων*, ἐν οἷς ὁ τρυφητὴς Ἀγέλαος τὸ ἀνθρώπινον περιγράφει καλόν. σημείωσαι δὲ καὶ τὸ ἐν τοῖς μνηστῆρσι πολύβουλον, ὃ καὶ στάσεως ἦν εἰκὸς γενέσθαι ἂν αὐτοῖς αἴτιον, εἴπερ ἐτεθνήκει Ὀδ. Ἀγέλαος μὲν γὰρ ἐθέλει τὸν Τηλέμαχον πάντα πατρῷα νέμεσθαι μετὰ τὸν τῆς μητρὸς γάμον· ἑτέρωθι δέ τινι πρὸ τούτων (β', 335) ἤρεσκε, τὰ μὲν ἄλλα πάντα δάσασθαι, τῇ δὲ Πηνελόπῃ, καὶ ὃς ἂν ὀπυίοι, ἀφεῖναι τὸ δῶμα, τὸ μὴ ἐκείνης ὄν. Ὀδ. γὰρ τῷ υἱῷ ἐκτήσατο αὐτὸ, καθὰ πρὸ ὀλίγων (265) εἴρηται etc.

340—344. *ἔφθιται*. Il. σ', 99.: — ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης Ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δῆσεν. — Am. B.: *οὔτι διατρίβω* (β', 204 etc.). οὐχ ὑπερτίθεμαι. Sch.: *διατρίβω*. κωλύω. — *δίδωμι* A. 2. et 3., MS. Thomae Bentleji apud Cl., Ald. 3., Barn., W, B. ceteri libri: δίδωσι, ut E. τουτέστιν, inquit, ὃς αὐτῇ πολλὰ δίδωσιν· ἀπὸ κοινοῦ γὰρ ληπτέον τὸ ὅς. fortius est *δίδωμι*, quamvis haud ex more Telemachus vel dona se praebiturum dicat ei, qui ducat matrem; quae res male habuit Clarkeum, conferentem 335, λ', 281, π', 77, 392, φ', 161 et 62., quibus in locis procorum dona memorantur. sed non fugit Barnesium, τὸ *δίδωμι* majorem ostendere Telemachi alacritatem. — *αἰδέομαι* — *τελέσειεν*. v. ρ', 398. et 99.

μύθῳ ἀναγκαίῳ. μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν."

effuse videre procos facit Minerva mentibus turbatis, mortemque praesagientibus.

Ὣς φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
ἄσβεστον γέλω ὦρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα.

346—357. *παρέπλαγξεν δὲ νόημα*, *et mentem* eorum *alienavit*. v. ι', 81 etc. — E: ἰστέον, ὅτι τὸ γναθμοῖς γελᾶν ἀλλοτρίοις καὶ νῦν ἐπιπολάζει λέγεσθαι παροιμιακῶς. τοὺς γάρ τοι, ἐφ' οἷς μὴ ἄξιον, γελῶντας ἐκ θυμοῦ ἢ ἀμηχανίας τινὸς, ξέναις φαμὲν γελᾶν παρειαῖς, ὥσπερ καὶ τοὺς πρὸς βίαν ἐσθίοντας ἀλλοτρίοις ἐσθίειν γναθμοῖς, ὡς τῶν οἰκείων δῆθεν ὀκνούντων. καὶ ἔστιν ὁ τοιοῦτος γέλως ἕτερός τις παρὰ τὸν σαρδόνιον (302). καὶ ἄλλως δὲ φράσαι, τὸ μὴ κατὰ προαίρεσιν, μηδὲ ἡδέως, ἐνεργοῦν μόριον οὐδὲ μέλος οἰκεῖον εἶναι λογιζόμεθα· ὃ καὶ οἱ μνηστῆρες πάσχουσιν. ἔτι δὲ καὶ ἄλλως, σύμβολόν ἐστι τὸ ῥηθὲν τοῦ ἐξεστηκέναι τοὺς μνηστῆρας ἑαυτῶν, ὡς οἷον μηδὲ ἐν σώμασιν εἶναι· — ὄσσοντο γὰρ ἤδη θάνατον αὐτοῖς αἱ ψυχαὶ, καὶ ἁρμονίας φυσικῆς παράλυσιν, καὶ μελῶν [καὶ μερῶν] ἀποξένωσιν etc. notavit Barn., Euripidem hujusmodi risum vocare vesanum, γέλωτα παραπεπληγμένον, Herc. fur. 844. Cl. adhiberi jussit Gatakeri annotationes ad Antoninum 1, 15. B.: „Opportune contulit Riccius inde expressa Horatii verba (Sat. 2, 3, 72.): quum rapies in jus *malis ridentem alienis*. Dacerius et Daceria intelligunt cachinnos effusissimos; quod vix placet. similis nostra locutio *un rire emprunté*, *un rire*, *une joie d' emprunt*, de risu aut gaudio coacto, non genuino. latinis et graecis verbis non alius est sensus; nempe, ridere non ex animo, ridere ore quasi non suo." D. Montbel.: „*Ils riaient d'un rire étrange.* Mot à mot, „„ils riaient avec des mâchoires étrangères."" Expression admirable pour exprimer cette joie qui tenait du vertige, et dont Minerve ellemême avait frappé tous les prétendants. C'est ce que mad. Dacier traduit par cette phrase vulgaire, *ils riaient à gorge déployée.* Je ne crois pas qu'il existe même dans l'Iliade une situation plus terrible et qui laisse des impressions plus pathétiques: jamais l'effroi des pressentiments ne fut exprimé d'une manière plus sublime. Ces hommes qui dévorent des viandes encore toutes sanglantes, qui rient à grand bruit, et dont pourtant les yeux se remplissent de larmes; ce prophète qui déja les plaint et déplore leurs maux; les ténèbres dont il les voit enveloppés; le sourd mugissement qui frappe ses oreilles; ces ruisseaux de sang; ces ombres remplissant les portiques et les cours, et que découvre son oeil prophétique; le soleil qui s'obscurcit dans les cieux; la nuit qui se précipite de toutes parts: ce sont là de ces beautés qu'on ne trouve que dans Homère, ou dans la Bible; et le repas de Baltazar (Daniel, chap. 5, v. 1. et suiv.) est le seul morceau de l'antiquité qui puisse inspirer une émotion plus forte, une terreur plus profonde." Daniel l. c. secundum interpretationem Imman. Tremellii et Francisci Junii: 1. Beltschatzar rex (Nebucadnetzari nepos), facturus convivium magnum proceribus suis mille coram mille his vinum bibiturus erat. 2. Belt. edixit ad gustandum vinum afferri vasa aurea, et argentea, quae exportaverat Nebucad-netzar avus suus ex templo, quod *fuerat* Jeruschalaimis: ut biberent in eis rex ipse, proceresque ejus, uxores ejus, et concubinae ejus. 3. Tunc allatis vasis aureis, quae exportaverant e templo domûs dei, quae *fuerat* Jeruschalaimis, bibebant in eis rex ipse, proceresque ejus, uxores ejus, et concubinae ejus: 4. Bibentes vinum, etiam laudabant deos aureos, et argenteos, aereos, ferreos, ligneos, et lapideos. 5. Eadem hora egressi digiti manûs humanae scripserunt, e regione lychnuchi, in tectorio parietis palatii regii, rege vidente partem manûs, quae scribebat. 6. Tunc toto regis splendore (h. e. vultu, qui radiabat gaudio) immutato, et cogitationibus ejus conturbantibus ipsum, cum cingula lumborum ejus dissoluta essent, genuaque ejus colliderent alterum alteri, 7. Inclamavit rex strenue, ut adducerentur astrologi, Chaldaei, et haruspices; et proloquens rex dixit sapientibus Babylonis: Quisquis legerit scripturam hanc, et interpretationem ejus indicaverit mihi, purpura induetur cum torque aureo ad collum ipsius, ac tertius in hoc regno dominabi-

οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελοίων ἀλλοτρίοισιν,
αἱμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἤσθιον, ὄσσε δ' ἄρα σφέων
δακρυόφιν πίμπλαντο· γόον δ' ὠΐετο θυμός.

visio Theoclymeni vatis.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
„Ἆ δειλοί, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων
εἰλύαται κεφαλαί τε, πρόσωπά τε, νέρθε τε γοῦνα·
οἰμωγὴ δὲ δέδηε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί·
αἵματι δ' ἐῤῥάδαται τοῖχοι, καλαί τε μεσόδμαι·
εἰδώλων δὲ πλέον πρόθυρον, πλείη δὲ καὶ αὐλὴ,
ἱεμένων Ἔρεβόσδε ὑπὸ ζόφον· ἠέλιος δὲ
οὐρανοῦ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς."

derisum illum abduci in concionem jubet Eurymachus.

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἦρχ' ἀγορεύειν·
„Ἀφραίνει ξεῖνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθώς.
ἀλλά μιν αἶψα, νέοι, δόμου ἐκπέμψασθε θύραζε,

tur. — 30. Eadem nocte interfectus est Beltschatzar, rex Chaldaeorum. — τὸ γελοίων πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ἰῶτα, ὡς ἀπὸ τοῦ γελόων, ἤγουν ἐγέλων, γενόμενον. ἔστι γὰρ γελόω ῥῆμα, ὡς ὀρόω, βοόω, κ. τὰ τοιαῦτα. διὸ καὶ γελόωντες ἐρεῖ ἐν τοῖς ἑξῆς (374), καὶ αὐτὰρ ἐγὼ γελόω κ. τέρπομαι (φ', 105), καὶ προϊὼν δὲ αὖθις γελοίωντες (ἂν) εἴποι κατὰ ὅμοιον πλεονασμὸν (390), οἷα μὴ ἔχων εἰπεῖν γελώωντες μετὰ ἐκτάσεως τῆς λο συλλαβῆς. τὰ γὰρ διὰ τοῦ όω ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύτονα μακροῦ (fort. μακράν.) θέλει ἔχειν τὴν προπαραλήγουσαν, ὡς τὸ μαιμώω, ἡβώω· τὸ δὲ γελόω βραχείᾳ συλλαβῇ προπαραλήγεται, ὅθεν διὰ προσθήκης τοῦ ἰῶτα ἡ τῆς παραληγούσης ἔκτασις γίνεται, ὁμοίως τῷ ἠγνόησαν ἠγνοίησαν (ε', 78 etc.), κ. τῷ ἀλοῶ ἀλοιῶ, οἷον ὀστέον ἄχρις ἀπηλοίησε (Il. δ', 522), κ. τοῖς τοιούτοις. — Am. B. emend.: αἱμ. δὲ δὴ κρέα. ἡμαγμένα. (cruenta ac semicruda, qualia vorant bestiae.) τοῦτο δὲ σημεῖον, ὅτι ἤμελλε τὸ σῶμα αὐτῶν αἵματι μολύνεσθαι. δέδηε (Il. υ', 18 etc.). ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ καίω γίνεται τὸ δέδηε, ἀντὶ τοῦ φαίνεται. οὐ τοῖς μνηστῆρσι δὲ, ἀλλὰ τῷ Θεοκλυμένῳ ταῦτα ἐφαίνετο, τῷ μάντει, τῷ παρὰ τοῦ Τηλεμάχου ἀχθέντι ἀπὸ τῆς Πύλου. οὐ γὰρ ἡλίου ἔκλειψις ἐγένετο, ἀλλὰ Θεοκλ. οὕτως ὁρᾷ ὑπό τινος ἐνθουσιασμοῦ, μαντευόμενος, ὅτι ἐκλείψει αὐτοῖς ὁ ἥλιος. ἀμέλει οἱ μνηστῆρες, ὡς οὐδὲν τοιοῦτον θεωροῦντες, καὶ ἐκβληθῆναι αὐτὸν ἀξιοῦσιν, ὡς παραπαίοντα. perperam liber: — μολύνεσθαι. οὐ τοῖς — Πύλου. δέδηε. — φαίνεται. εἰδώλων δὲ πλ. — ἀπιουσῶν. ἠέλιος — ἐξαπ. οὐ γὰρ ἡλίου etc. collegimus *disjecti membra Grammatici*. — ὄσσε — θυμός. cf. κ', 247. et 48. — ἆ δειλοί. κ', 431. — εἰλύαται, εἴλυνται, *circumfusae sunt*. recte Am. B. haec ita videri ait Theoclymeno vaticinanti. E ad 349.: ἐδήλου δὲ ταῦτα, inquit, τῷ μαντικοῖς ὄμμασι βλέποντι χύσεις αἱμάτων, κ. γόους, κ. δάκρυα, ὧν πειράσονται οἱ κακοί· ὥς που καὶ ἡ παρὰ Λυκόφρονι Κασάνδρα οἰμωγὴν αὐτῇ λέγει ἰνδάλλεσθαι μαντευομένη τὰ ὕστερον τῶν Τρώων κακά. — δεδάκρυνται δὲ π. Il. χ', 491. cf. 204. hujus libri. — ἐῤῥάδαται, ἐῤῥασμένοι εἰσί. v. Il. μ', 431. — μεσόδμαι. τ', 37. — Am. B.: εἰδώλων δὲ πλέον. (τουτέστι πλῆρες. E.) ὡς τῶν ψυχῶν αὐτῶν ἐπὶ τὸν ᾅδην ἀπιουσῶν. ψυχὰς, εἴδωλα καμόντων dixit ω', 14. et Il. ψ', 72. cf. Odyss. λ', 475. — ὑπὸ ζόφον. γ', 335. — ἐξαπόλωλε. Il. σ', 290. — κακὴ δ' ἐπ. ἀχλύς. contra ζ', 45.: λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη.

360—374. ἀφραίνει, *insanit*. Il. β', 258, η', 109. „lexicon Bekk. p. 472.: ἀφραίνει. παρανομεῖ, μωραίνει, πα-

εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι, ἐπεὶ τάδε νυκτὶ ἐΐσκει.“

Theoclymeni responsum male ominatum.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
„Εὐρύμαχ', οὔτι σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάζειν·
εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε, καὶ οὔατα, καὶ πόδες ἄμφω,
καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος οὐδὲν ἀεικής.
τοῖς ἔξειμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὔμμιν
ἐρχόμενον, τό κεν οὔτις ὑπεκφύγοι, οὐδ' ἀλέαιτο,
μνηστήρων, οἳ δῶμα κατ' ἀντιθέου Ὀδυσῆος
ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάασθε.“

pergunt proci hospites deridendo irritare Telemachum.

Ὣς εἰπὼν, ἐξῆλθε δόμων εὐναιετάοντων,
ἵκετο δ' ἐς Πείραιον, ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο.
μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες, ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες,
Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοις γελόωντες.
ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
* *„Τηλέμαχ', οὔτις σεῖο κακοξεινώτερος ἄλλος,*
οἷον μέν τινα τοῦτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,
σίτου καὶ οἴνου κεχρημένον, οὐδέ τι ἔργων
ἔμπαιον, οὐδὲ βίης, ἀλλ' αὔτως ἄχθος ἀρούρης·

ϱαφϱονεῖ.“ B. — E: *τὸ οὐδὲν ἀεικὴς πρὸς τὸ τετυγμένος κολλᾶται, ἵνα εἴη νοῦς οὐ τετυγμένος ἀεικής.* mentem quoque suam haud male comparatam esse ait. *ἀεικὴς*, *indecorus*, imminutus, vel interprete Clarkeo *incongruus* membris sanis. cf. *χ'*, 308, Il. *κ'*, 483 etc. — *ἀνέρας* — *μηχ.* *γ'*, 207. cf. 170 etc. — *δόμων εὐν.* *ϱ'*, 28 etc. — *πρόφρων ὑπ.* *ξ'*, 52, 54 etc. — *ἐς ἀλλ. ὁρόωντες.* gestus irridentium. v. *σ'*, 320. — *ἐρέθιζον*, *irritabant*, germ. *sie neckten ihn.* *ι'*, 493 etc. male Ald. 3.: *ἐπὶ ξείνοιο γελόντες*, cum de duobus hospitibus agatur.

375. *β'*, 324 etc.

376—379. *κακοξεινώτερος.* ponendum videri *κακοξεινέστερος*, significavi ann. ad *β'*, 350., quo remitto lectores, nec jam probo illa, quae dixi de Homero interdum *σολοικίζοντι* ad Il. *ϱ'*, 446. codd. Vindobonenses: *κακοξεινότερος*, versu pessumdato. frustra quoque, Barnesio auscultans, Cl. excusat originem *τοῦ κακόξεινος* a *κακόξενος*, cujus cum legitimus sit comparativus *κακοξενώτερος*, propterea Iones etiam *κακοξεινώτερος* dixisse autumat, ut haec et similia, *τεθνειῶτος* pro *τεθνεῶτος*, *χαλκείη* pro *χαλκέη*. at horum verborum non eadem est ratio, nec Iones cum proprias ejusmodi formas reperiunt, diversam a communi Graecorum usu analogiam sequuntur. — Am. B.: *ἐπίμαστον ἀλ. ἐνδεᾶ ἐπαίτην, παρὰ τὸ μαστεύειν τροφήν.* — *κεχρημένον*, indigum, *avidum.* v. *α'*, 13. — *ἔργων*, *operum*, inprimis rusticorum: v. *ω'*, 388 etc. quibus operibus opponit procus *βίην*, *vim*, h. e. bellum, quasi dicens, nec domi nec foris utilem esse hospitem. E: *ἔμπαιος δὲ ὁ ἔμπειρος κ. ἐντριβὴς, παρὰ τὸ παίω, ὁ πολλοῖς δηλαδὴ προσπεπαικὼς πράγμασι. καὶ νῦν μὲν ἐν ἀρχῇ στίχου ἡ λέξις κειμένη δόξοι ἂν συστέλλειν τὴν παραλήγουσαν κατὰ λόγον δακτύλου ποδός·* (hinc nonnulli scripserunt *ἔμπεον.* Am. B.: *ἔμπεον. ἀπὸ τοῦ παίω τὸ τύπτω. διὰ τὸ μέτρον γράφεται ψιλὸν τὸ πέ.* item Ap.: *ἔμπεος. ἔμπειρος· κακῶν ἔμπεος ἀλήτης* (*φ'*, 400), cum isto quidem loco metrum postularet *ἔμπαιος.* corripuit Hom. diphthongum, ut in *οἶος.* v. ann. ad Il. *ψ'*, 792.) *ἐν δὲ τῇ ἑξῆς ῥαψῳδίᾳ ἐν τῷ κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης ἔκδηλος ἡ διὰ διφθόγγου γραφή· διὸ καὶ ἐνταῦθα οὕτω γραπτέον κ. μετρητέον τὴν λέξιν κατὰ πόδα σπονδεῖον ἐκ συνιζήσεως.* (*αὔτως*, *sic*, sine ullo fructu eorum, a quibus alitur) *τὸ δὲ ἄχθος ἀρούρης παροιμιῶδες μέν*

ἄλλος δ' αὖτέ τις οὗτος ἀνέστη μαντεύεσθαι
ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
τοὺς ξείνους ἐν νηΐ πολυκληΐδι βαλόντες
ἐς Σικελοὺς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι."

ἔστιν, ὑποδηλοῖ δὲ τὸν βουγάϊον. Cl.: „ita de se ipso Achilles Il. σ', 104.: *ἀλλ' ἧμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης.* similiter Nicander *Θηριακῶν* versu 9.: *ἑρπηστάς τ' ἔχιάς τε, καὶ ἄχθεα μυρία γαίης*, et Plato Theaeteto p. 176.: *ὅτι οὐ λῆροί εἰσι, γῆς ἄλως ἄχθη, ἀλλ' ἄνδρες"* etc.

381. formula dicendi persuadere cupientium. v. Il. η', 28. similiter ibidem 48.: *ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο;* cf. Il. δ', 93, ξ', 190.

382, 3. *πολυκληῗδι.* ψ', 324, Il. β', 74 etc. — Sch.: *ἐς Σικελούς. ἐγινώσκετο ἄρα τὰ κατὰ τοὺς Σικελούς· οὐκ εἰκὸς οὖν, ἐκεῖ τὴν πλάνην* (errores Ulyssis in reditu ex bello Trojano) *γεγονέναι. διαφέρουσι δὲ Σικελιῶται Σικελῶν· οἱ μὲν γὰρ Ἕλληνες, οἱ δὲ βάρβαροι.* haec velut commentatus E: *ἐν δὲ τῷ ἐς Σικ. πέμψωμεν*, inquit, *ὅρα ὡς ἐγίνωσκον οἱ παλαιοὶ* (*veteres* nunc dicit Homerum et ejus aequales, secus atque alias solet, cum Grammaticos Alexandrinos et se antiquiores eo nomine appellat *κατ' ἐξοχήν.*) *τοὺς Σικελούς. διὸ, εἴπερ ἐκεῖ πλανᾶσθαι τὸν Ὀδυσσέα ἱστορικῶς ἐδόξαζε καὶ* (etiam ipse, ut alii, a quibus E dissentit) *ὁ ποιητὴς, εἶχεν ἂν ἐπισημήνασθαι, καὶ οὐκ ἂν ἐσίγησε· νῦν δὲ, ὡς καὶ προεῤῥέθη* (v. inprimis ann. ad ε', 34. et 35.), *ἑκὼν τερατευόμενος ποιητικώτερον, ἐξετόπισε τὴν πλάνην. καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς δὲ* (ω', 211, 366, 389. Sicaniam nominat ib. 307.) *Σικελὴ γραῦς ἱστορεῖται, γυνὴ τοῦ Δολίου* etc. assentiri non possum Montbelio, qui haec addubitat, Siculosque hinc expellere conatur. sic autem vir doctissimus: „*Envoyons-les aux Siciliens.* Rochefort (Homeri interpres francogallicus), qui soutient qu' Ulysse n'a point voyagé dans les mers de Sicile, et qui repousse l'opinion de ceux qui prétendent que le mot *Θρινακία* dans Homère doit s'entendre de la Sicile (Schol. ed. a Buttm. in Odyss. λ', 106), s'appuie de ce passage pour prouver qu' Hom. connaissait le nom que porte aujourd'hui la Sicile, et que par conséquent il ne devait pas la nommer *Thrinacie.* Je réponds à cela que ce pays pouvait avoir les 2 noms: Théocrite (Id. 1, 125, et 28, 18), Virgile (Eclog. 4, 1, Aen. 3, 582 et 410), Ovide (Metam. 5, 361 et 476), les lui donnent indifféremment. Ce pays ne serait pas le seul qui eût porté 2 noms. La ville de Priam se nomme tantôt *Troie*, tantôt *Ilion;* mais *Ilion* n'a point donné le nom de peuple, et de *Troie* seule on a fait les *Troyens.* (certe *Ἰλιεῖς*, *Ilienses*, non Trojani vocantur generatim, sed incolae Ilii pagi, quem *πόλιν* appellari jussit Alexander M. v. Cellar. 2. p. 52.) — J'ai une autre remarque à faire: c'est qu'il me paraît fort extraordinaire que les prétendants, pour se défaire d'un mendiant et d'un devin qu'ils méprisent, songent à les envoyer en Sicile, c'est-à-dire à leur faire entreprendre un voyage de près de 100 lieues. On conçoit que dans une occasion pareille, Antinoüs menace un mendiant de l'envoyer chez le roi Echétus, dont les états étaient sur le continent et par conséquent peu éloignés d'Ithaque (Odyss. σ', 83 seqq.). Mais en Sicile! Quelles relations pouvaient exister entre ces 2 pays? Quelle rançon assez forte eût été capable de dédommager les prétendants d'une navigation si longue et si périlleuse pour cette époque? Certainement il y a ici erreur de nom ou d'explication; mais je ne puis en découvrir la source." at navigaverant Graeci Trojam, navigabant in Cretam, in Aegyptum: quidni etiam in Siciliam profecti fuerint nonnunquam, mercaturam facientes, vel rapinarum causa, velut Taphii, de quibus ad α', 105.? ibi haud dubie Ithacenses emerant, vel vi inde abduxerant, Siculam illam anum, Dolii uxorem, cujus fit mentio libro 24., locis supra citatis; eoque nunc proci ejicere volunt invisos hospites, quo quam longissime absint ab ipsis, venditique Siculis cogitare de reditu non possint. quod attinet ad locum illum de Echeto rege, non simplex tantum profectio ibi agitur, aut venditio, sed supplicium dirum, quo affici cupit Irum impotens irae Antinous, pessimus procorum. — *ὅθεν — ἄλφοι.* ο', 452 etc. minus bene MS. Thomae Bentleji: *ὅ. κέ τις ἄ. ἄ. ἄξιον, ἄξιον ὦνον*, ut ait ο', 387. et alias. Am. B.: *ἄξιον ἄλφοι. ἀξίαν εὕροι τιμὴν ἡ τῶν ξένων πρᾶσις.*

qui nihil respondet insolentibus, sed patris nutum observat, matre ex propinquo auscultante.

Ὣς ἔφασαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
ἀλλ' ἀκέων πατέρα προσεδέρκετο, δέγμενος αἰεί,
ὁππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει.
Ἡ δὲ κατ' ἄντησιν θεμένη περικαλλέα δίφρον
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἑκάστου μῦθον ἄκουεν.
δεῖπνον μὲν γὰρ τοίγε γελοίωντες τετύκοντο
ἡδύ τε, καὶ μενοεικὲς, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἱέρευσαν·
δόρπου δ' οὐκ ἄν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
οἷον δὴ τάχ' ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερὸς ἀνὴρ
θησέμεναι· πρότεροι γὰρ ἀεικέα μηχανόωντο.

384. v. 275.

385—394. *δέγμενος*, *exspectans*. Il. β', 794 etc. — *ὁππότε — ἐφήσει*. cf. 29, ν', 376. — *κατ' ἄντησιν*, *exadversum*, e regione. ita Sch. ed. antiqua et Hesych., qui tamen et conjuncte habet *καταντήσειν* pro *κατάντησιν*. corrupte etiam Ap.: *κατάντιστην. κατ-αντιον*. vulgo: *κατάντηστιν*, de quo E: *τὸ δὲ κατάντηστιν δηλοῖ μὲν τὸ ἀντικρὺ, φασὶ, τοῦ ἀνδρεῶνος, πλεονασμὸν δὲ τοῦ σίγμα ἔχει, ὁμοίως τῷ προμνηστῖνοι* (λ', 232), *διὰ τὸ καλλιφωνότερον*. at alia est ratio adjectivi *προμνηστῖνος*, nec quam inesse *τῷ κατάντησιν* putet E euphoniam intelligo, imo forte geminasse puto librarios oscitantes caninam litteram, ut in verbis *Παρνησσὸς*, *Κασσάνδρα*, *κνίσση*: quo facto alterum σ in τ simile abierit. certe non *ἄντηστις* dicitur, non *ἄντησις*. Sch.: *κατ' ἄντησιν. ἀντικρὺς τοῦ ἀνδρῶνος, ἐν τῇ γυναικωνίτιδι*. — *γελοίωντες*. v. 347. — *τετύκοντο*. θ', 61, Il. α', 467 etc. — *μενοεικές*. ε', 166 etc. — *δόρπου*, *coenae*. v. Il. λ', 730. — *καρτερὸς ἀνὴρ* audit Ulysses, ut δ', 242. et 271. — Am. B.: *πρότεροι γάρ. οἱ μνηστῆρες δηλαδή*. E: — *πρότ. γὰρ, φησὶν, ἀ. μηχ.· οὗ ἕνεκεν δηλαδὴ καὶ ὤλοντο, οἷα κακῶν, προκατάρξαντες*. cf., si tanti est, π', 72 etc.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ Φ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΤΗΣ Φ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ.

Πηνελόπη τῷ τείνοντι τὸ τόξον ὁμολογεῖ τὸν αὑτῆς γάμον· Ὀδυσσεὺς δὲ, Εὐμαίῳ καὶ Φιλοιτίῳ ἐντειλάμενος περὶ τῆς τῶν θυρῶν ἀσφαλείας, αὐτὸς ἀφίησι τὸ βέλος διὰ τῶν πελέκεων, ἄλλου τεῖναι τὸ τόξον μὴ δυνηθέντος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Φ.

ΤΟΞΟΥ ΘΕΣΙΣ.

Promit Penelope Ulyssis arcum, quo ab Iphito donatus erat.

Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ,
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν, πολιόν τε σίδηρον,
ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος, ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσατο οἷο δόμοιο,
εἵλετο δὲ κληῗδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ
καλὴν, χρυσείην, κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν,

Annotationes. Vers. 1. et 2. σ', 157, 58. cf. ε', 427.

3—9. *θέμεν*, *ponere*, proponere. E: *ἐκ τοῦ τόξον θέμεν Τόξου θέσις ἡ παροῦσα ῥαψῳδία ἐπιγράφεται.* — *πολιόν τε σίδηρον.* Il. ι', 366, ψ', 261. secures ferreas dicit. — *ἀέθλια*, *ἀέθλους.* cf. θ', 108, inferius 91. — Palat. et Sch.: *κλίμακα δ' ὑψ. τὴν ἐκ τῆς γυναικωνίτιδος εἰς τὴν ἀποθήκην* (horreum, cellam, germ. *Speicher*), *ἵνα τὴν κλεῖν λάβῃ.* cf. α', 330. — *εὐκαμπέα*, *aduncam*, quemadmodum *δρέπανον εὐκαμπὲς* dixit σ', 367. v. ann. ad Il. μ', 456, Schn. v. *κλεὶς*, §. 2. — *χειρὶ παχείῃ*, *manu crassa*, h. e. carnosa, quod est in parte pulcritudinis. Minervae quoque *χεὶρ παχεία* dicitur Il. φ', 403. et 424. cf. ann. ad Il. κ', 454. nec tamen temere est, quod ait E: *τὸ χειρὶ παχ. ἁπλῶς οὕτω κεῖται παραῤῥιφὲν ἐπὶ τῇ Πηνελόπῃ· ἀνδρὶ γὰρ μᾶλλον γενναίῳ ἐπιπρέπει ἡ παχεῖα χεὶρ* (v. ζ', 128, Il. γ', 376 etc.), *γυναικὶ δὲ τὸ λευκώλενον* (ζ', 101, Il. α', 55 etc.), *καὶ ῥοδόπηχυ* (hymn. in Solem 6.: *Ἠῶ τε ῥοδόπηχυν*, quam hic noster *ῥοδοδάκτυλον* appellare solet), *καὶ εἴ τι τοιοῦτον. διὸ καὶ κατὰ ἀκυρολεξίαν οἱ παλαιοὶ ἐνταῦθα κεῖσθαι τὴν λέξιν φασί.* sed inepta sunt, quae hisce addidit: *εἰ δὲ δαΐφρων* (imo *ἐχέφρων* et *περίφρων* α', 329, δ', 111 etc.) *ἡ Πην. ἐῤῥέθη που, ὡς ἀνδρεία γυνὴ, ἁρμόττει ἂν αὐτῇ διατοῦτο καὶ ἡ παχ. χεὶρ, διὰ τὸ τοῖς ἀνδρείοις τοιαῦτα ὡς ἐπιπολὺ τὰ ἀκρωτήρια εἶναι.* — *χρυσείην.* sic A. 2. et 3., quam scripturam vulgatae *χαλκείην* merito E praefert: *χρυσῷ γὰρ οἰκεῖον*, inquit, *τὸ καλόν.* propterea et aurum argentumque conjungi solet cum ebore, non item aes vel ferrum. ψ', 199.: — *λέχος ἔξεον*, — *Δαιδάλλων χρυσῷ τε, καὶ ἀργύρῳ, ἠδ' ἐλέφαντι.* θ', 403.: *δώσω οἱ τόδ' ἄορ παγχάλκεον, ᾧ ἔπι κώπη Ἀργυρέη, κολεὸν δὲ νεοπρίστου ἐλέφαντος.* τ', 55.: — *κλισίην*, — *Δινωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ* etc. *ἐλέφαντος.* genit. materiae.

βῆ δ' ἴμεναι θάλαμόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
ἔσχατον, ἔνθα δέ οἱ κειμήλια κεῖτο ἄνακτος,
χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος.
ἔνθα δὲ τόξον κεῖτο παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρη
ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες ὀϊστοί·
δῶρα, τά οἱ ξεῖνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας,
Ἴφιτος Εὐρυτίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισι.
τὼ δ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλοιϊν,

v. ann. ad ε', 72. E: *κώπην δὲ ἐλεφαντίνην* τὴν λαβὴν λέγει, τοιαύτην οὖσαν διὰ τὸ τιμιώτερον· αἱ γὰρ λοιπαὶ ξύλινοι, ὡς εἰκός. οὔκουν ἐπὶ ξίφους μόνου (malim μόνον) ἡ κώπη, ἀλλ' ἰδοὺ καὶ ἐπὶ τῆς δρεπανοειδοῦς ταύτης κληῗδος etc. Sch.: *κώπη.* ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους, ἡ κόπτειν δυναμένη, παρὰ τὸ κοπὴ, ἀναβιβασμῷ κ. τροπῇ κώπη. καὶ ἡ τῶν ἐρετῶν κώπη λέγεται παρὰ τὸ κόπτειν τὸ ὕδωρ. — *θάλαμον* E recte interpretatur τὸ ταμιεῖον. v. β', 337 etc. — Palat. et Sch.: *ἔσχατον* νῦν τὸ ἐνδότατον. — proprie dixit *κειμήλια κεῖτο*, siquidem κειμήλιον a verbo κεῖσθαι appellatum est. Ap. κειμήλια. ἀπόθετα χρήματα. v. α', 312, Il. ξ', 47 etc.

10. Il. ζ', 48, κ', 379, λ', 133. cf. Odyss. ξ', 326.

11—16. bene A. 2. et 3. et nonnulli apud Cl., item W et B: *τόξον κεῖτο*, quo pacto vox gravissima τόξον regionem illam versus totam explet, cum in vulgatis libris, in quibus legitur τόξον ἔκειτο, metri velut flumine abripiatur atque occultetur. sic inferius 188. poëta dixit οἱ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν, et Il. χ', 158. πρόσθε μὲν ἐσθλὸς φεῦγε, quod habet Parisiensis codex, non ἔφευγε, ut vulgo; passimque hoc artificio pondus addit vocibus illis, in quibus praecipua quaedam vis sita est sententiae. ceterum cf. inferius 59. et Il. ο', 443. — Am. 2: *Λακεδαίμονι.* νῦν ἐπὶ τῇ Λακωνικῇ χώρᾳ, ἧς μέρος κατὰ τοὺς ἡρωϊκοὺς χρόνους ἡ Μεσσήνη. διχασθῆναι δέ φασι τὴν Λακωνικὴν τῆς Μεσσηνίας ἐπὶ τῶν Ἡρακλειδῶν, οἱ μετὰ τὴν τοῦ Ἰλίου ἅλωσιν κατέσχον τὴν Πελοπόννησον. similiter Sch. et E. nomen Lacedaemonis et regionem et urbem significare hoc loco probat Geographus 8. v. ann. ad δ', 1. et cf. 15. „Parmi les raisons que donne Knight (Proleg. in Hom. §. 43.) pour prouver que l'Iliade est plus ancienne que l'Odyssée, c'est que dans l'Iliade il n'est jamais parlé de la *Messénie* ni des *Messéniens*, et qu'il en est ici question aux vers 15 et 18. Pausanias (4, 1.) observe aussi que dans le catalogue des vaisseaux, il n'est pas parlé de la ville de *Messène*, quoiqu'il soit fait mention de celle de Pylos et de celle d'Arène.“ *Montbel.* speciosum quidem argumentum; sed dubitari vix potest, quin mutatus multis in locis fuerit Catalogus navium, et quemadmodum versus Il. β', 558. studio Atheniensium additus esse dicitur a Solone vel Pisistrato, ita fieri potuit, ut locus ille, in quo mentio fieret Messeniorum, odio eorum induceretur ab aliquo διασκευαστῇ Lacone. — Sch.: *Ἴφιτος* Εὐρύτου μὲν παῖς (Euryti filiorum natu major: nam plures ille habuit), Οἰχαλιεὺς δὲ τὸ γένος, (fuit scil. Eurytus rex Oechaliae urbis in Thessalia: v. Il. β', 596.) ἀπολομένων αὐτῷ τῶν ἵππων περιῄει τὰς πέριξ ἐρευνῶν πόλεις, εἴ που φανεῖεν. Πολυΐδου δὲ τοῦ μάντεως εἰπόντος αὐτῷ μὴ παραγίνεσθαι εἰς Τίρυνθα χάριν ζητήσεως, οὐ γὰρ εἶναι συμφέρον, λέγεται παρακούσαντα παραγενέσθαι. τὸν δὲ Ἡρακλέα μηχανῇ τινι καὶ στρατηγίᾳ συνεφελκυσάμενον αὐτὸν ἄγειν εἰς ἐπίκρημνον τεῖχος, καὶ καταστρέψαι (aliter Hom. 27.) διὰ τὸ πρὸς αὐτὸν ἔχειν ἔγκλημα καὶ τὸν πατέρα, ὅτι τελευτήσαντι αὐτῷ τὸν ἆθλον τὴν Ἰόλην γαμεῖν οὐκ ἔδωκαν, ἀλλ' ἀτιμάσαντες ἀπέπεμψαν. λέγεται δὲ, ὡς ἀγανακτήσας ὁ Ζεὺς ἐπὶ τῇ ξενοκτονίᾳ προσέταξεν Ἑρμῇ λαβόντα τὸν Ἡρακλέα πωλῆσαι δίκην τοῦ φόνου· τὸν δὲ εἰς Λυδίαν ἀγαγόντα τῇ τῶν τόπων βασιλευούσῃ Ὀμφάλῃ δοῦναι τριῶν τιμηθέντα ταλάντων. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ (Sturz. n. 46., p. 185.). cf. Apollod. 2, 6. Iphitus, Nauboli fil., memoratur Il. β', 518 et ρ', 306. — *ἐπιείκελος ἀθαν.* Il. δ', 394, ι', 485 etc. idem est θεοειδής, θεῖος, δῖος. v. ann. ad Il. α', 4. — Sch.: *Μεσσήνῃ.* τῇ Μεσσηναίᾳ χώρᾳ, ἥτις ἦν μέρος τῆς Λακεδαίμονος

οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο δαΐφρονος. ἦτοι Ὀδυσσεὺς
ἦλθε μετὰ χρεῖος, τό ῥά οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλε·
μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν
νηυσὶ πολυκλήϊσι τριηκόσι', ἠδὲ νομῆας.
τῶν ἕνεκ' ἐξεσίην πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεὺς,
παιδνὸς ἐών (πρὸ γὰρ ἧκε πατὴρ, ἄλλοι τε γέροντες)·
Ἴφιτος αὖθ' ἵππους διζήμενος, αἵ οἱ ὄλοντο,
δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ,
αἳ δή οἱ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γένοντο,
ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον,
φῶθ', Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπιΐστορα ἔργων,
ὅς μιν ξεῖνον ἐόντα κατέκτανεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὄπιν ᾐδέσατ', οὐδὲ τράπεζαν,

πρὸ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδου. (hexameter spondiacus, ut χ', 175.) οἴκῳ ἐν Ὀρσ. ἐν Φεραῖς (Φηραῖς). Strabo l. c. (vol. 2., p. 193., ed. Tauchn.): τῆς Φηρῆς τὴν χώραν λέγει. — αἱ δὲ Φηραὶ τῆς Μεσσηνίας εἰσί. v. ann. ad γ', 488.

17—22. χρεῖος, *debitum*. α', 409. — ἄειραν, *sustulerant*, abstulerant. Palat. et Sch.: ἄειραν. νῦν ἥρπασαν. v. γ', 312, ν', 117 etc. — πολυκλήϊσι. Il. β', 74 etc. — Am. Q. emend.: ἐξεσίην. δημοσίαν ἔκπεμψιν. ἥσσω, ἐσίαν, (liber: αἰτίαν, ε et αι, itemque σ et τ, inter se commutatis, ut saepe alias. αἰτίαν pro αἰτίαν dedit corrector.) καὶ ἐξεσίαν. Palat.: ἐξεσίην. δημοσίαν ἔκπεμψιν, κ. πρᾶξιν. E: ἐξεσία — ἡ δημοσία πρεσβεία κ., ὡς εἰπεῖν, ἔκπεμψις, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐξίημι, ἐξήσω, ὅθεν καὶ ἔξεσις παρ' Ἡροδότῳ ἡ ἀπόπεμψις. διὸ ἱποκαταβὰς ἔφη, πρὸ γὰρ ἧκε πατὴρ etc. cf. ann. ad Il. ω', 235. — E: παιδνὸς (ω', 338) ὁ παῖς, παρὰ τὸ παίζειν, ὁμοίως τῷ ὀλοφυδνὸς, κ. ἀκιδνὸς, κ. τοῖς τοιούτοις. πολὺς δὲ ἔπαινος τοῦ Ὀδυσσέως τὸ ἐν παιδικῇ ἡλικίᾳ δι' ὑπερβολὴν συνέσεως πρέσβυν δημοσίᾳ πεμφθῆναι οὐ παρὰ μόνου πατρὸς, ἀλλὰ καὶ τῶν γερόντων. nempe nihil decernere poterat de negotio publico rex Laërtes sine interventu senatus principumque Ithacensium. v. ann. ad α', 387, β', 6, σ', 162. — διζήμενος. α', 261 etc.

23. δ', 636.

24—38. φόνος καὶ μοῖρα, μοῖρα φονία. hendiadys. E: μοῖραν φανερῶς τὴν θανάσιμον δηλοῖ. — φῶτα ἐπιΐστορα μεγ. ἔργων, ut φῶτα υἱὸν Ἀσκληπιοῦ, *virum filium Aesculapii*, h. e. filium adultum. E: μεγ. ἐπ. ἔργων. τουτέστιν ἐπιστήμονα, οὐ τὸ ἁπλοῦν ἐν Ἰλιάδι (σ', 501), οἷον, ἱέσθην ἐπὶ ἵστορι (*apud peritum*, arbitrum seu judicem) πεῖραρ ἑλέσθαι. ἄλλως δέ γε εἰπεῖν μεγάλων ἐπιΐστωρ ἔργων ὁ παρὰ τοῖς ὕστερον συνθέτως λεγόμενος μεγαλουργὸς, ὁποῖος καὶ ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος. Sch.: μεγ. ἐπ. ἔργων. μεγαλουργὸν, ἐπὶ μεγάλοις ἔργοις ἱστορούμενον, (?) ἐπιστήμονα. cf. Schn. vv. ἵστωρ, ἱστορέω, ἱστορία. — Am. B.: ξεῖνον ἐ. κατ. ξενιζόμενον παρ' αὐτῷ. οἱ δὲ νεώτεροί φασιν, ὡς ὅτι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ τείχους κατέβαλεν. furentem adeo saeviisse Herculem, auctor est Apollodorus l. c.: — μετ' οὐ πολὺ δὲ κλαπεισῶν ἐξ Εὐβοίας ὑπὸ Αὐτολύκου βοῶν, Εὔρυτος μὲν ἐνόμιζεν ὑφ' Ἡρακλέους γεγονέναι τοῦτο. Ἴφιτος δὲ ἀπιστῶν ἀφικνεῖται πρὸς Ἡρακλέα, κ. συντυχὼν ἥκοντι ἐκ Φερῶν αὐτῷ, σεσωκότι τὴν ἀποθανοῦσαν Ἄλκηστιν Ἀδμήτῳ, παρακαλεῖ συζητῆσαι τὰς βόας. Ἡρακλῆς δὲ ὑπισχνεῖται, κ. ξενίζει μὲν αὐτὸν, μανεὶς δὲ αὖθις ἀπὸ τῶν Τιρυνθίων ἔῤῥιψεν αὐτὸν τειχῶν. quod ita evenisse, verisimile est propterea quia bene volebat Iphitus Herculi, et Iolen sororem, praemium certaminis, victori illi tradi jusserat, Euryto ceterisque ejus filiis vetantibus, ne denuo heros insaniens liberos ex ea suscipiendos interficeret, ut ibidem narrat Apollodorus. — σχέτλιος. γ', 161, Il. β', 112 etc. — θεῶν ὄπιν, *deorum vindictam*, inprimis Jovis hospitalis. Il. π', 388.: θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες. ξ', 82.: οὐκ ὄπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν, οὐδ' ἐλεητὺν etc. — τράπεζαν, *mensam*, quam hospiti illi ap-

τὴν δή οἱ παρέθηκεν, ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτὸν,
ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε κρατερώνυχας ἐν μεγάροισι.
τὰς ἐρέων Ὀδυσῆϊ συνήντετο, δῶκε δὲ τόξον,
τὸ πρὶν μέν ῥ' ἐφόρει μέγας Εὔρυτος, αὐτὰρ ὁ παιδὶ
κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι.
τῷ δ' Ὀδυσεὺς ξίφος ὀξὺ καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,
ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος. οὐ δὲ τραπέζῃ
γνώτην ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Διὸς υἱὸς ἔπεφνεν
* Ἴφιτον Εὐρυτίδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
* ὅς οἱ τόξον ἔδωκε. τὸ δ' οὔποτε δῖος Ὀδυσσεὺς
ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
ᾑρεῖτ', ἀλλ' αὐτοῦ μνῆμα ξείνοιο φίλοιο
κέσκετ' ἐνὶ μεγάροισι, φόρει δέ μιν ἧς ἐπὶ γαίης.

quem arcum manibus versans postquam se fletu satiavit, defert eum ad procos, et certamen edicit.

Ἡ δ' ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο, δῖα γυναικῶν,
οὐδόν τε δρύϊνον προσεβήσατο, τόν ποτε τέκτων
ξέσσεν ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν,
ἐν δὲ σταθμοὺς ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινὰς,
αὐτίκ' ἄρ' ἥγ' ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορώνης,

posuerat. *ξενίην* dixit ξ', 158 et ρ', 155. cf. 35. — *ἵππους κρατερώνυχας.* Il. π', 724 etc. — Am. B.: *τὰς ἐρέων. ἀνερεύνων, ζητῶν, ὁμοίως τῷ κνημοὺς ἐξερέησι.* (δ', 337, ρ', 128.) — E: *τὸ δὲ ἐρέων ἐστὶ μὲν ποιητικὴ λέξις, ἀπ' αὐτοῦ δὲ γίνεται τὸ ἐρευνᾶν ἐπενθέσει τοῦ υ καὶ τοῦ ν, ὁποίῳ τρόπῳ καὶ τὸ ἐλαύνειν ἀπὸ τοῦ ἐλάειν γίνεται.* addi poterant, pariter inde derivata, verba *ἐρεείνειν* et *ἐξερεείνειν*, quae saepe hic noster usurpavit. — *συνήντετο*, *occurrit.* δ', 367, Il. φ', 34. — Sch.: *ἀρχὴν ξεινοσύνης. ἀρχὴν ποιούμενα ξενίας. προσκηδέος. τῆς ποιούσης κηδεμονικῶς ἔχειν πρὸς ἀλλήλους.* (Am. B. *κηδεμονικῆς φιλίας· κήδονται γὰρ ἀλλήλων οἱ φίλοι κ. ξένοι.* E: — *ἐναντίον δὲ τῷ προσκ. τὸ δυσκηδέος* [ε', 466] *καὶ ἀκηδέος* [ζ', 26 etc.].) *ὅς — ἔδωκε. τρίτον εἴρηκε τὴν δόσιν, ἐπεὶ διὰ μέσου τινὰ παραδιηγεῖται.* frigent tamen verba *ἐπιείκελον — ἔδωκε*, vereorque sane, ne illa *ἐπ. ἀθαν.* nescio quis sublecta in superioribus adscripserit propter similitudinem, quibus in ordinem receptis, ut fieri solet, versus explendi gratia alius inculcaverit verba *ὅς οἱ τ. ἔδ.* quodsi divinavi, sic scribamus: *Ἴφιτον Εὐρυτίδην. τὸ δὴ οὔποτε* etc. mutavit, ni fallor, idem ille *τὸ δὴ* metri causa: neque enim *δὲ* placet non elisum sequente vocali. *τὸ* arcum dici, non est obscurum, cum is tota hac narratione agatur, brevique intervallo nominatus fuerit, unicum Iphiti donum, sed Ulyssis duobus illis procul dubio pretiosius.

42—53. *θάλαμον τὸν*, ut *ἄνδρα τὸν* κ', 74., h. e. *τοῦτον*, *illum*, quem dixit 8., *θάλαμον ἔσχατον*: nam plures et diversi erant *θάλαμοι* in aedibus. v. α', 425, Il. ζ', 244, Schn. v. *θάλαμος* etc. — *οὐδὸν δρύϊνον*, *limen quernum*, non aeneum aut lapideum, propter levitatem, utpote in superiore parte aedium. quanquam et coenaculi *οὐδὸν μέλινον* dixit ρ', 339. — *τόν ποτε — ἴθυνεν.* ρ', 340. et 41. — *θύρας φαεινὰς*, *fores splendidas*, fortasse auro, ut η', 88. cf. ζ', 19, Il. ξ', 169 etc. — Am. Q.: *αὐτίκ' ἄρ' ἥγ' ἱμάντα. ἱμάντα τὸν ἀνοίγοντα τὸ ἔνδοθεν περιγινόμενον, κοχλῷ ἐοικὸς, κλεῖθρον. δύο γὰρ ἱμάντες ἦσαν, ὁ μὲν κλείων,* (ut α', 442, ubi nunc malim *ἐτάνυσσ' ἱμάντι* et similiter *ἤειρ' ἱμᾶσι* Il. κ', 499., ne temere augeatur numerus locorum, in quibus anceps videtur ι littera.) *ὁ δὲ ἀνοίγων. ἑκάτερος δὲ κρίκου τινὸς ἐξήρτητο. ἡ Εὐρύκλεια οὖν θύραν ἐπέρυσσε κορώνῃ ἀργυρέῃ* (α', 441) *κλείουσα. τὸ δὲ ἄντα τιτ.* (θ', 556 etc.), *ὥστε*

ἐν δὲ κληῗδ' ἧκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας,
ἄντα τιτυσκομένη. τὰ δ' ἀνέβραχεν ἠΰτε ταῦρος,
βοσκόμενος λειμῶνι· τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρετρα,
πληγέντα κληῗδι, πετάσθησαν δέ οἱ ὦκα.
ἡ δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος βῆ, ἔνθα δὲ χηλοὶ
ἕστασαν· ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα εἵματ' ἔκειτο.
ἔνθεν ὀρεξαμένη ἀπὸ πασσάλου αἴνυτο τόξον
* αὐτῷ γωρυτῷ, ὅς οἱ περίκειτο φαεινὸς,
ἑζομένη δὲ καταῦθι, φίλοις ἐπὶ γούνασι θεῖσα,
κλαῖε μάλα λιγέως, ἐκ δ' ᾕρεε τόξον ἄνακτος.
ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,

τὰς βαλάνους (pessulos) ἀντίας γίνεσθαι τοῖς τῆς κλειδὸς γόμφοις. ἢ αὐτῇ (fort. αὐτοῦ) ἀντικρὺ κ. ἔμπροσθεν τῆς θύρας ἑστῶσα, κ. οὕτως στοχαζομένη. immittebatur clavis loro, quo fortius attrahi aut retrahi possent duo pessuli; quod lorum appensum erat annulo. minus perspicue hac de re dixit J. H. Vossius ann. ad Aratum. v. Il. ξ', 168, collatis sequentibus, itemque Il. μ', 121, 455. et 56. — Sch.: ἀνέκοπτεν. ἀνέκρουεν, ἀνώθει. — Sch.: ὀχῆας (Il. μ', 121 etc.). νῦν τὰς λεγομένας βαλάνους τὰς ἐν τῷ λεγομένῳ χελωνίῳ (κοχλὸν dixit alter Am. in superioribus.), κατ' ἀντικρὺ τῆς κλειδὸς, αἷς (perperam liber: ἅς.) περιάγονται κ. ἀνοίγονται (scil. αἱ θύραι). Am. B.: τὰς βαλάνους. ἐν Ἰλιάδι δὲ (μ', 455) τοὺς μοχλούς. — E: τὸ τὰ δ' ἀνέβραχε (Il. τ', 13) μετεσχημάτισται ἀπὸ τοῦ θηλυκοῦ γένους τῶν θυρῶν, ὡς πρὸς τὰ ἐπαγόμενα καλὰ θύρετρα. τὸ δὲ βοσκ. λειμῶνι παρατετηρημένως ἔφη, ὡς τοῦ ταύρου τότε ὑπὸ τρυφῆς ἀναβράχοντος μάλιστα. indicat autem stridor iste, difficulter apertas esse fores propter gravitatem valvarum excelsarum, quales sunt aedium regalium. — πληγέντα, percussa clavi fortiter immissa et velut incussa in pessulum seu vectem, quemadmodum et ἀνέκοπτεν dixit 47. — Eichhoff. ann. ad Virg. Aen. 7, 607. (*Sunt geminae belli portae, sic nomine dicunt, Religione sacrae et saevi formidine Martis. Centum aerei claudunt vectes aeternaque ferri Robora, nec custos absistit limine Janus. Has, ubi certa sedet patribus sententia pugnae, Ipse, quirinali trabeâ cinctuque Gabino Insignis, reserat stridentia limina Consul. — Tum regina deûm, coelo delapsa, morantes Impulit ipsa manu portas, et cardine verso Belli ferratos rupit Saturnia postes.*): „Sous le rapport de l'harmonie imitative, les vers latins, supérieurement imités par Milton (*Paradis*, ch. 2, v. 879) et par Klopstock (*Messiade*, ch. 9, v. 750), peuvent se comparer à l'entrée de Pénélope dans le dépôt des armes d'Ulysse, Od. 21, 46—50." — σανίδος, σανιδώματος. v. Schn. v. σανίς. accessit Penelope ad tabulatum quoddam, in quo arcae vestium erant repositae. — ἔνθα δὲ, ἔ. δή. — θυώδεα εἵματα. ε', 264. gaudebant veteres unguentis. cf. δ', 121 etc. — ἀπὸ πασσάλου. Il. ε', 209. cf. Odyss. α', 440 etc. — αἴνυτο, *cepit*. ξ', 144 etc. interpretantis est εἵλετο, quod habet A. 1.

54. versiculus affectus: neque enim tolerabilis est trochaeus, pro dactylo seu spondeo usurpatus medio hexametro (-τῷ, ὅς). hoc ponamus, suadeo: αὐτῷ τῷ γωρυτῷ, *una cum theca illa* pretiosa et celebri, in qua conditus erat arcus. offecit articulo-τῷ antecedens. Sch.: γωρυτῷ. τῇ θήκῃ τοῦ τόξου. Ap.: γωρυτός. ἡ τοξοθήκη, οἱονεὶ χωρυτὸς, παρὰ τὸ τόξον χωρεῖν. συγγενὲς γὰρ τὸ γ τῷ χ. [οἷον χώρημα τοῦ τόξου.] τῶν ἅπαξ εἰρημένων. cf. Schn. h. v., ubi tamen male miscet γωρυτὸν et φαρέτραν.

55, 56. καταῦθι, ut κ', 567 et Il. ν', 653, ubi v. ann. minus bene codd.: κατ' αὖθι, nec ferendi sunt Henr. Steph. et Cl., qui praepositionem ad alterutrum participium referendum putant. — ἐκ δ' ᾕρεε τόξον. A. 2. et 3.: ᾕρετο. fraus scripturae continuae, mendaque generis contrarii atque illa, cui modo medicati sumus omissam vocem similem restituendo; hic τό- sequens forte geminatum est: ᾕρεετόξον, ᾕρεετοτόξον, ᾕρετοτόξον.

57. τ', 213, 251.

βῆ ῥ' ἴμεναι μέγαρόνδε μετὰ μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
τόξον ἔχουσ' ἐν χειρὶ παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρην
[ἰοδόκον· πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες ὀϊστοί].
τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον, ἔνθα σίδηρος
κεῖτο πολὺς, καὶ χαλκὸς, ἀέθλια τοῖο ἄνακτος.
ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα,
[ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.]
αὐτίκα δὲ μνηστῆρσι μετηύδα, καὶ φάτο μῦθον·
„Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, οἳ τόδε δῶμα
ἐχράετ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεὶ
ἀνδρὸς ἀποιχομένοιο πολὺν χρόνον, οὐδέ τιν' ἄλλην
μύθου ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδύνασθε,
ἀλλ' ἐμὲ ἱέμενοι γῆμαι, θέσθαι τε γυναῖκα.
ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον!
θήσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσῆος θείοιο·
ὃς δέ κε ῥηΐτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι,
καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,

58. *μετὰ μνηστῆρας*, ad procos. π', 151, σ', 184.

60. versus iners, quem ex superioribus irrepsisse arbitror. v. 12.

61, 62. Am. B.: *ὄγκιον.* προπαροξυτόνως τὸ *ὄγκιον.* ἔστι δὲ κυρίως τὸ δεκτικὸν τῶν ὄγκων (Il. δ', 151), ὅ ἐστιν ἀκίδων. Hesych.: ὄγκιον. ἀγγεῖον, ἐν ᾧ αἱ ἀκίδες. ἢ πλέγμα κιστοειδὲς, ἐν ᾧ ἀπέκειντο αἱ πελέκεις. similiter Ap.: ὄγκιον. ἀγγεῖον, ἐν ᾧ οἱ πελέκεις κεῖνται, (quae interpretatio haud dubie ex hoc loco ducta est.) ἀπὸ τοῦ ἐγκεῖσθαι. ἢ παρὰ τὸ ὀγκώδες εἶναι. nescio quis apud Sch.: *ὄγκιον.* — τῶν ὄγκων ἀγγεῖον, ὡς *κρεῖον* (Il. ι', 206) τὸ κρεοδόχον ἀγγεῖον. — *ἀέθλια.* 4.

63—66. α', 332—35, σ', 207—210. postremo horum versuum carent A. 2. et 3., et MS. Thomae Bentleji, nec habetur loco simili π', 414.

68—73. *κέκλυτέ μευ, μν. ἀγ.* cf. σ', 43. — Sch.: *ἐχράετε.* ἐβιάσασθε, ἐβαρήσατε. v. ann. ad ε', 396. — *ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν δῶμα*, *comedere et bibere domum*, ut Terentius Eun. 5, 8, 57. secundum Nonium v. Propinare: *hunc comedendum et bibendum vobis propino*, ubi Bentlejus: *ebibendum*, nec male. v. ibi Lindenbrog. Plautus Pseud. 4, 7, 25.: *Jamne illum comesurus es?* BALLIO. *Dum recens est, Dum datur, dum calet, devorari decet.* ceterum id opus esse procorum, ipse Antinous significat β', 305. — *μύθου ἐπισχεσίην.* h. e. *πρόφασιν πράγματος*, *praetextum* ejus *rei.* nam quod Pseudodidymus et veteres illi apud Eustathium *μῦθον* h. l. interpretantur *στάσιν*, prorsus id abhorret ab usu Homeri, qui *μῦθον* nihil aliud novit nisi *λόγον*, seu *πρᾶγμα* a consequente dicendi de re, quae agitur; quemadmodum ille χ', 288.: *θεοῖσι Μῦθον ἐπιτρέψαι*, *den göttern Ueberlass das geschäft*, ut reddidit Vossius. idem recte h. l.: *und die sogar nichts Anderes ihr dem beginnen nur vorzuwenden vermögt.* Aeolum quidem vox fuisse videtur *μύθος* (non *μῦθος*) pro *μόθος*, *tumultus*, unde Anacreon *στασιαστὰς* dixisse putatur *μυθιήτας*: v. E, Sch. et ad eum annotata a Buttmanno, item Ap. v. *μῦθος*, et Hesych. v. *μύθαρχοι*, οἱ προεστῶτες τῶν στάσεων. sed quid haec ad Homerum? — E: τὸ δὲ *ἀλλ' ἐμὲ ἱέμενοι γῆμαι* σχήματος ἀλλαγήν· τὸ γὰρ ἀκόλουθον ἦν οὕτως, οὐδέ τινα ἄλλην πρόφασιν ποιήσασθαι ἔσχετε, ἀλλὰ τὸ ἐμὲ ἵεσθαι γῆμαι. A. 2.: *ἀλλά μέ.* Alterus: *ἀλλά με*, errore haud insolito. v. Porsoni Advers. p. 252, 257, 260. — Am. B. ad 106.: *τόδε φ. ἄεθλον.* τὸ γῆμαι τὴν Πηνελόπην πρόκειται νικητήριον. εἰ γὰρ τὸν ἀγωνισμὸν ἔλεγεν (ut τ', 576 etc.), ἀρσενικὸν ἂν ἔφη. cf. 106—109.

75—79. τ', 577—581.

τῷ κεν ἅμ' ἑσποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
κουρίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βιότοιο,
τοῦ ποτὲ μεμνήσεσθαι ὀΐομαι, ἔν περ ὀνείρῳ."

jussu reginae Eumaeus arcum et secures disponit apud procos.

Ὣς φάτο, καί ῥ' Εὔμαιον ἀνώγει, δῖον ὑφορβὸν,
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν, πολιόν τε σίδηρον.
δακρύσας δ' Εὔμαιος ἐδέξατο, καὶ κατέθηκε·
κλαῖε δὲ βουκόλος ἄλλοθ', ἐπεὶ ἴδε τόξον ἄνακτος.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·

increpat Antinous flentes pastores.

„Νήπιοι ἀγροιῶται, ἐφημέρια φρονέοντες!
ἆ δειλὼ, τί νυ δάκρυ κατείβετον, ἠδὲ γυναικὶ
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὀρίνετον, ᾗτε καὶ ἄλλως
κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμὸς, ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἀκοίτην;
ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἠὲ θύραζε
κλαίετον ἐξελθόντε, κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντε,
μνηστήρεσσιν ἄεθλον ἀάατον! οὐ γὰρ ὀΐω
ῥηϊδίως τόδε τόξον ἐΰξοον ἐντανύεσθαι.
* οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι πᾶσιν,

81—84. *σίδηρον*, *ferrum*, secures ferreas. v. 3, τ', 572—575, 587 etc. — *ἐνένιπεν* A. 2. et 3. vulgo: *ἐνένιπτεν*. v. 167, 287, π', 417.

85—92. *ἀγροιῶται*. λ', 292, Il. λ', 549 etc. — Sch.: *ἐφημέρια* (δ', 223) *φρονέοντες*. τὸ παραυτίκα μόνον φρονοῦντες, οὐ προνοοῦντες τοῦ μέλλοντος. E: — τοῦτο δὲ καὶ σκῶμμά ἐστι κατὰ ἀγροίκων ἀνδρῶν, καὶ ἀπειλὴν δέ τινα ἔχει κατὰ τῶν ῥηθέντων δούλων, ὡς μὴ προσκεπτομένων ἃ πείσονται. scil. punire cogitat eos Antinous, qui tanto Ulyssis desiderio teneantur; quemadmodum occiso Agamemnone libere loquentibus Mycenaeis senibus supplicia minatur Aegisthus apud Aeschylum Ag. 1526. „Aeschylus ap. Stob. Ethic. Serm. 98.: τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφημέρια φρονεῖ. Theocr. 13, 4.: οἳ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες. Terent. Ad. 3, 3, 32.: *Istuc est sapere, non quod ante pedes modo est Videre, sed etiam illa, quae futura sunt, Prospicere.*" Cl. — *ἆ δειλώ*. κ', 431, Il. λ', 816 etc. — *ᾗτε — θυμός*. Antigone ap. Eurip. Phoen. 1541.: ὦ πάτερ, ἐν οἵοις κείμεθ' ἀθλίοις κακοῖς, et passim jacere dicuntur lugentes miserique propter similitudinem victorum, vel aegrotantium. v. Aeschyl. Cho. 897, Eum. 526, Eurip. Hel. 1137 etc. — *ἐξελθόντε — λιπόντε*. v. δ', 477 etc. *κατ' αὐτόθι τ. λιπ.* tmesis, καταλιπ. — *ἀάατον*, *innoxium*, sensu activo. v. ann. ad Il. ξ', 271. negat Antinous, quidquam timendum esse procis, etiamsi res male successerit; id quod futurum esse auguratur verbis οὐ γὰρ — ἐκτανύεσθαι. hinc Ulysses, eadem voce usus per sarcasmum, χ', 5.: οὗτος μὲν δὴ *ἄεθλος ἀάατος* ἐκτετέλεσται· Νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὔπω τις βάλεν ἀνὴρ, Εἴσομαι. — *τόξον εὔξοον*. τ', 586, Il. δ', 105. — *ἐντανύεσθαι*. 97, 403, τ', 577 etc.

93. itane loqui Homerum? potuit dicere οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ τοῖσδεσι πᾶσιν, potuit οὐ γάρ τις τοῖος ἀνὴρ ἐν τ. πᾶσιν, h. e. μέτεστιν, ἔνεστιν, utramque praepositionem simul inferre eodem sensu non potuit sine soloecismo. putide E: τὸ *μετὰ* (sic) ἐστὶ μὲν ταυτὸν τῇ *ἐν* προθέσει, νοηθὲν δὲ ὑπερβατῶς (?) μετὰ τοῦ *ἐν τοῖσδ. πᾶσιν* ἐκ παραλλήλου κεῖται μετὰ ἰσοδυνάμου προθέσεως. imo adulterata haec sunt, nec longe quaerendum remedium, sed ponendum est confidenter οὐ γάρ τις μάλα τοῖος ἀνὴρ etc. sic λ', 133.: θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνῃ Γήρᾳ ὕπο λιπαρῷ ἀρημένον, et υ', 302.: μείδησε δὲ θυμῷ Σαρδάνιον μάλα τοῖον. con-

οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν. ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὄπωπα·
καὶ γὰρ μνήμων εἰμί. πάϊς δ᾽ ἔτι νήπιος ἦα."
Ὣς φάτο· τῷ δ᾽ ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
νευρήν τ᾽ ἐντανύσαι, διοϊστεῦσαί τε σιδήρου.
ἤτοι ὀϊστοῦ γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅν ποτ᾽ ἀτίμα,
ἥμενος ἐν μεγάροις, ἐπὶ δ᾽ ὤρνυε πάντας ἑταίρους.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ᾽ ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·

Telemachi oratio ficta ad procos, qua magis eos incitat.

„Ὢ πόποι, ἦ μάλα με Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων!
μήτηρ μέν μοί φησι φίλη, πινυτή περ ἐοῦσα,
ἄλλῳ ἅμ᾽ ἕψεσθαι, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα·
αὐτὰρ ἐγὼ γελόω, καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ.
ἀλλ᾽ ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ᾽ ἄεθλον,
οἵη νῦν οὐκ ἔστι γυνὴ κατ᾽ Ἀχαιΐδα γαῖαν,
οὔτε Πύλου ἱερῆς, οὔτ᾽ Ἄργεος, οὔτε Μυκήνης,
οὔτ᾽ αὐτῆς Ἰθάκης, οὔτ᾽ ἠπείροιο μελαίνης,

fundi solent in codd. verba *μάλα*, *μέγα*, *μετὰ*, id quod ostenderunt Heyn. ann. ad Il. ϱ', 629., ubi quidam libri habent *μέγα νήπιος* pro *μάλα ν.*, Jacobs. Anthol. Palat. 3. p. 12. aliique. cf. ann. ad ο', 227.

97—100. *ἐντανύσαι.* sic A. 2. et 3. nonnulli apud Cl.: *ἐντανύειν*, quae videtur esse interpretatio *τοῦ ἐντανύσαι.* alii apud eundem: *νευρήν τ᾽ ἐντ.* male Alterus: *ν. ἐντανύσαι, διοϊστεύσειν τε σιδ.*, siquidem posito *ἐντανύσαι* ponendum quoque erat *διοϊστεῦσαι*, ut τ', 587. de infinitivo aoristi pro futuri usurpato v. ann. ad β', 198. vulgata asperat homoeoteleuton *νευρὴν ἐντανύσειν, διοϊστεύσειν.* sic tamen inferius 127., cui loco hunc assimilatum esse arbitror. *γεύσεσθαι.* eodem tropo υ', 181.: *πρὶν χειρῶν γεύσασθαι*, et Il. φ', 60.: *ἀλλ᾽ ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο Γεύσεται.* cf. Il. υ', 258, Eurip. Hecuba, 360, Aristoph. Ran. 427, Plaut. Most. 5, 1, 15 etc. Hesych.: *γεύσασθαι, πειράσαι, ἅψασθαι.* — *ἥμενος*, *sedens*, accubans in convivio. v. ϱ', 411—465. — *ἐπὶ δ᾽ ὤρνυε*, *et incitabat*, h. e. incitare conabatur: revera enim ipsi tum Antinoo ceteri proci irascebantur: v. ϱ', 481 — 487. Jocaste ap. Euripidem Phoen. 81.: *ἐγὼ δ᾽ ἔριν λύουσ᾽ ὑπόσπονδον μολεῖν Ἔπεισα παιδὶ παῖδα.* ibi Schäferus: „Iocaste," inquit, „colloquium parans filiorum *ἔλυε τὴν ἔριν*, componendi belli initium faciebat; non item *ἔλυσε* (ut scribi voluit Valck.), quod illi matrem non audirent. Falluntur, qui talia de sola voluntate agendi intelligunt: vere enim incipit actus, sed ob impedimenta caret eventu. Atque haec causa est, cur omnium harum locutionum proprium sit tempus aut praesens, aut imperfectum. V. not. ad Demosth. p. 44, 5." cf. et Orest. 1171, Iphig. Taur. 1248, Aristoph. Av. 1253, inferius 298, etc.

101. 130, β', 409, σ', 404 etc.

107, 8. *Ἀχαιΐδα γαῖαν.* Il. α', 254 etc. E: *ἰστέον, ὅτι, ὅτε εἶπεν Εὐρύμαχος τῇ Πηνελόπῃ* (σ', 245), *ὡς εἰ πάντες σὲ ἴδοιεν ἂν Ἴασον Ἄργος Ἀχαιοὶ, πλέονες ἂν μνηστῆρες εὑρεθεῖεν ἐνταῦθα ἕωθεν, ἐπεὶ περίεσσι γυναικῶν, τοιοῦτόν τινα καὶ ἐκεῖνος ἔπαινον ἔλεγε τῆς γυναικὸς, ὁποῖον καὶ ὁ Τηλέμαχος ἐνταῦθά φησιν· Ἀχαιῒς γὰρ γῆ δύναται νοηθῆναι νῦν ἡ κατὰ τὸ ῥηθὲν ἐκεῖ Ἴασον Ἄργος, περὶ ὃ καὶ χώρα ἡ ἰδίως Ἀχαΐα λεγομένη.* recentius aevum sapiunt, quae habet Am. B., haec: *κατ᾽ Ἀχ. γαῖαν. γενικῶς εἶπε, καὶ αὖθις τοὺς ἐπισημοτάτους τόπους ἐδήλωσε.* cf. ann. ad Il. β', 683 et 84. — *ἱερῆς.* v. γ', 278, Il. α', 38 etc. — *ἐπεὶ — ἄεθλον.* v. 73.

109. haud legitur hic versus in A. 2. et 3. et MS. Th. Bentleji, neglectus, opinor, a librariis propter simile initium antecedentis. certe mirum esset, memoratis exterarum nationum mulieribus

(καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴστε· τί με χρὴ μητέρος αἴνου;)
ἀλλ' ἄγε μὴ μύνῃσι παρέλκετε, μηδ' ἔτι τόξου
δηρὸν ἀποτρωπᾶσθε τανυστύος, ὄφρα ἴδωμεν!
καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τοῦ τόξου πειρησαίμην·
εἰ δέ κεν ἐντανύσω, διοϊστεύσω τε σιδήρου,
οὔ κέ μοι ἀχνυμένῳ τάδε δώματα πότνια μήτηρ
λείποι, ἅμ' ἄλλῳ ἰοῦσ', ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμην,
* οἷός τ' ἤδη πατρὸς ἀέθλια κάλ' ἀνελέσθαι."

dein statuit secures, primusque arcum experitur; sed clam deterretur ab Ulysse.

* Ἦ, καὶ ἀπ' ὤμοιϊν χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν,

ipsius Ithacae virgines feminasque silentio praeteriri, secus ac fit loco simili, inferius 251., ubi primae nominantur. uncis tamen haec inclusit W.

111—117. E ad 71.: *ἀλλ' ἄγε μὴ μύνῃσι παρέλκετε.* ἤγουν προφάσεσιν, ἵνα ᾖ μύνη οἱονεί τις μονή. μονῆς γάρ τινος χρεία τοῖς προφασιζομένοις. — ἐκ δέ γε τοῦ *μονὴ* γίνεται Αἰολικῶς *μύνη* κατά τε συνήθη βαρὺν τόνον κ. τροπὴν τοῦ ο, ὁμοίως τῷ ὄνομα ὄνυμα, ἀσσότεροι ἀσσύτεροι, κ. τοῖς ὁμοίοις. λέγει δὲ, φασὶ, καὶ Ἀλκαῖος τὸ προφασίζεσθαι μύνεσθαι, οἷον, *οὐδέ τι μυνάμενος ἄλλο νόημα.* (v. Alcaei fragmenta, edita a Blomfieldio, 55. ibi vir egregius suspicatur scribendum esse ἄλλα τὸ νόημα, et μυνάμενος pro μυνώμενος dictum putat Aeolice. hoc recte, nisi fallor; sed illud ἄλλα τὸ ν. ex parte tantum probo, malimque: ἀλλῶν νόημα. sic apparet metrum Alcaïcum:

|⏒ - ⏑ - |⏒ |- ⏑ ⏑ -|⏑ ⏒⏒
οὐδέ τι μυσάμενος
|- - ⏑ - |⏑
Ἀλλῶν νόημα.

de soluta longa finali in verbo μυσάμενος v. Hermann. Elem. doctr. metr. p. 251.) ἕτεροι δὲ *μύνην* φασὶ τὴν πρόφασιν, παρὰ τὸ μύειν τὸ στόμα. Ap.: μύνῃσι, προφάσεσι. τῶν ἅπαξ εἰρημένων· *ἀλλ' ἄγε — παρέλκετε.* ἐτυμολογοῦσι δὲ ἀπὸ τοῦ μύσαντας τὰ ὄμματα σκέπτεσθαι, ὅ τι προφασίζονται. οἱ δὲ παρὰ τὸ μένειν· καὶ γὰρ οἱ προφασιζόμενοι τούτου χάριν προφασίζονται, ἵν' ἐπιμείνωσι. Sch. emend.: *μὴ μύνῃσι.* προφάσεσι. μὴ μύσαντες τὰ ὄμματα σκέπτεσθε, τί χρῆ δρᾶν. τούτου γὰρ προφασίζονται, ἵνα ἐπιμείνωσι. (animadvertit Buttm., hoc spectare ad alteram notationem vocis μύνη, cum ducitur a μονὴ seu μένειν. ceterum in utroque verbo intelligamus: οἱ μνηστῆρες.) οἱ δὲ, κατασιωπῶντες, παρὰ τὸ μύειν τὸ στόμα. „Etym. M.: Μύνη, πρόφασις· ἐπιμονῆς (?) γὰρ χρεία τῷ προφασιζομένῳ εἰς τὸ ψεύδεσθαι κ. μὴ εἰπεῖν τἀληθές· ὥστε ἀπὸ τοῦ μονὴ μύνη, ὡς γονὴ γυνή. τὰς προφάσεις δὲ μύνας καλοῦσιν οἱ Αἰολεῖς... *ἀλλ' ἄγε — παρέλκετε,* προφάσεσι. —" B. rursum E: τὸ δὲ *παρέλκειν* (σ', 281) ταυτὸν τῷ διατρίβειν ἐστὶν, οἷον, *οὔτι διατρίβω μητρὸς γάμον* (υ', 341). ἡ δὲ *τανυστὺς* λέξις μὲν καὶ αὐτὴ ποιητικὴ, γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ τανύειν, κ. κεῖται ὑπὸ ἀναλογίαν τοῦ ὀϊζὺς, ῥυστακτὺς, βρωτὺς, ἐδητὺς, κ. τῶν ὁμοίων. — *ἀποτρωπᾶσθε*, *aversamini*, recusate. π', 405. — Sch.: *σιδήρου.* τῶν πελέκεων. — *ὅτ' ἐγὼ — λιποίμην*, *cum ego pone relinquar.* v. Matth. §. 521, ann. 2. — *οἷός τ' — ἀνελέσθαι*, *valens jam patris brabea pulcra reportare.* haec non cohaerent cum antecedentibus, sed cum versu 114., post quem inserenda sunt: neque enim domi solus relinquetur Telemachus, si par fuerit certaminibus patris, h. e. si secures illas 12 sagitta percusserit, sed manebit tum mater; contra, si relinquetur, consequens est, eum certamina ista non sustinuisse, *οὐχ* οἷόν τε εἶναι ἀνελέσθαι ἀέθλια πατρός. Am. 2.: *ἀνελέσθαι.* ἀναλαβεῖν, μεταχειρίσασθαι. (qui haec scripsit, ἀέθλια intellexit ἔπαθλα, certaminum praemia.) ὑποστῆναι. hoc alius subjecit, qui ἀέθλια interpretaretur ἄθλους. sed praestat altera illa explicatio, quemadmodum Il. ψ', 822. dixit: καὶ τότε δή ῥ' Αἴαντι περιδδείσαντες Ἀχαιοὶ Παυσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἶσ' ἀνελέσθαι, *brabea paria auferre.*

118. malim *χλαῖναν βάλε*, ut ξ',

ὀρθὸς ἀναΐξας, ἀπὸ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμων.
πρῶτον μὲν πελέκεας στῆσεν, διὰ τάφρον ὀρύξας
πᾶσι μίαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν,
ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔναξε. τάφος δ' ἕλε πάντας ἰδόντας,
* ὡς εὐκόσμως στῆσε· πάρος δ' οὐ πώποτ' ὀπώπει.
στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, καὶ τόξου πειρήτιζε.
τρὶς μέν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσεσθαι μενεαίνων·
τρὶς δὲ μεθῆκε βίης, ἐπιελπόμενος τόγε θυμῷ,
νευρὴν ἐντανύσειν, διοϊστεύσειν τε σιδήρου.
καί νύ κε δή ῥ' ἐτάνυσσε, βίῃ τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἀνένευε, καὶ ἔσχεθεν ἱέμενόν περ.

502., ubi v. nota. congruit hoc τῷ ἀναΐξας.

119—129. ὀρθὸς ἀναΐξας, *subito exsurgens*. — E: τάφρος οὐ μόνον ἐπὶ πολλοῦ βάθους ὀρύγματος (ut Il. η', 341, 440. et 41, θ', 335, etc.), ἀλλ' ἰδοὺ καὶ ἐπὶ ὀλιγίστου· τὸ γὰρ ἐπὶ τῇ στάσει τῶν πελέκεων ὄρυγμα τάφρον εἶπεν. ἣν μακρὰν μὲν ὀρύττει ὁ παῖς, ὅτι μηδὲ ἔδει πλάτους αὐτῇ· ἐπὶ στάθμην δὲ ἰθύνει (v. ε', 245.), ὡς ἂν αἱ στειλειαὶ τῶν πελέκεων κατ' εὐθὺ ἐφεξῆς κείμεναι διοϊστευθῶσιν ἀκωλύτως. τὸ δὲ ἔναξεν ἀντὶ τοῦ ἐπίλησεν, ἢ πατήσας, ἢ χερσὶ συμπιλήσας. ἀπὸ τοῦ νάσσω δὲ ἡ λέξις γίνεται, ὅθεν καὶ ναστὸς ἄρτος ὁ πυκνός· εἰς ὃ φέρεται καὶ χρῆσις (τοῦ) μάζαν ναξάμενος, ὅ τινες καὶ μαξάμενος γράφουσιν, ὡς εἶναι ἐτυμολογικὸν τὸ μάζαν μαξ. ἐν δὲ τοῖς τοῦ Ἀθηναίου δηλοῦται, ὅτι ναστὸς ἄρτον πεπιλημένον εἶδος, κ. οὐχὶ ὠγκωμένον. ἦν δὲ, φησὶ, καὶ ναστὸς πλακοῦς ἔχων ἔνδον καρυκείας. (v. Aristoph. Plut. 1138. Am. B.: ἔναξε. ἀντὶ τοῦ ἔνηξε, ὅ ἐστιν ἐσώρευσε. ibi Buttm.: „scrib. ἔνησε.“ a νέω, *acervo*. mire Ap.: ἔναξε. ἔσαξε, κ. συνεπλήρωσε. — imperite Ap.: τάφος. ἐπὶ μὲν τῆς καταπλήξεως, τάφος δ' ἕλε πάντας. ἐπὶ δὲ τοῦ περιδείπνου, ἤτοι ὁ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισι [γ', 309.] etc., quasi idem sit ὁ τάφος et τὸ τάφος, quod hic dicitur. ceterum cf. ψ', 93, ω', 441. — εὐκόσμως, κατὰ κόσμον [υ', 181 etc.], *rite*, ordine.) τὸ δὲ οὐ πώποτ' ὀπώπει οὐκ ἂν εἴη ζηλωτὸν ἐν γραφῇ πεζῇ διὰ τὸ ἐπάλληλον τῆς τῶν ἀφώνων ἀηδίας κατὰ τὴν ἐκφώνησιν. hoc vere dixit, nec adducor, ut ita locutum esse Homerum credam, vatem elegantissimum, sed malim πάρος δ' οὔτοι ποτ' ὀπώπει, ut Aristophanes Vesp. 1085.: οὔτοι ποτὲ ζῶν τοὔτον ἀποδυθήσομαι etc. proclive est permutari inter se τ et π litteras, itemque οι et ω. hinc error, in quem facilius etiam inducti fuerint librarii scriptura continua. longe lenius est, et proprietate quadam graeci eloqui blanditur, illud δ', 754.: κακοῦ κεκακωμένον. — στῆ — ἰών. comes de Caylus *Tableaux tirés de l'Odyssée* p. 255.: — „Ulysse sur les dégrés du Palais, doit être éloigné de la première hache au moins de 10 à 12 pieds, et chacune doit laisser entr' elle un intervalle égal que l'on peut estimer aux environs de 2 pieds; ce qui peut produire une totalité de 40 pieds, espace nécessaire pour cet exercice. On ne doit point oublier qu' Homère place ces haches dans la cour depuis les dégrés de la salle jusqu'à la porte d'entrée, qui doit être représentée fermée.“ — πελέμιξεν, *movit*, impulit. Il. δ', 535 etc. similiter Maro Georg. 1, 281.: *ter sunt conati imponere Pelio Ossam, — Ter pater exstructos disjecit fulmine montes.* — E.: καί νύ κε δή ῥ' ἐτ. νοητέον, ἠσκημένον εἶναι τὸν παῖδα τοξεύειν· οὐ γὰρ ἂν ἄλλως τοιαῦτα εἶχε ποιεῖν. sane artis sagittariae periti erant heroës, praesertim antiquiores, velut Hercules, cui exprobrans eam Lycus apud Euripidem Hercule fur., 154—159, ubi v. ann., prodit recentius aevum Tragici, cum ad velites id genus armorum devenisset. v. ann. ad α', 262, Il. β', 718—720, λ', 385, ν', 313 etc. B.: „Placuit lectio a Scholiaste Townlejano memorata in collatione Porsoniana haec: καί νύ κε δὴ τανύσειε.“ dittographia haud contemnenda, de qua v. Il. α', 232, δ', 223, ε', 311. — ἀνένευε, *abnutavit*. Il. χ', 205.: λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρήατι δῖος Ἀχιλλεὺς, Οὐδ' ἔα ἱέμεναι ἐπὶ Ἕκτορι πικρὰ βέλεμνα. cf. Il. ζ', 311 etc. — ἔσχεθεν —

τοῖς δ' αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
„Ὢ πόποι, ἦ καὶ ἔπειτα κακός τ' ἔσομαι, καὶ ἄκικυς,
ἠὲ νεώτερός εἰμι, καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα
ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
ἀλλ' ἄγεθ', οἵπερ ἐμεῖο βίῃ προφερέστεροί ἐστε,
τόξου πειρήσασθε, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον."
Ὣς εἰπὼν τόξον μὲν ἀπὸ ἕο θῆκε χαμᾶζε,
κλίνας κολλητῇσιν ἐϋξέστῃς σανίδεσσιν,
αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ,
ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·

jam Antinous procos omnes ordine certamen subire jubet.

„Ὄρνυσθ' ἑξείης ἐπιδέξια, πάντες ἑταῖροι,
ἀρξάμενοι τοῦ χώρου, ὅθεν τέ περ οἰνοχοεύει!"

quorum primus Leodes vates conatur arcum tendere, sed frustra.

Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.

περ. δ', 284.: κατέρυκε κ. ἔσχεθεν ἱεμένω περ, et similiter π', 430. Il. μ', 184.: οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ubi Sch.: ἔσχεθεν. ἐπέσχεν, ἐκώλυσε. — μετέειφ'. A. 1., variare orationem studens, male: μετέφη ἱερή.

131—134. ἔπειτα, postea, ut ante, cum puer essem. — ἄκικυς. v. ι', 514. — νεώτερος, νέος. Matth. §. 457, 3. — καὶ οὔπω — χαλεπ. π', 71. — προφερέστεροι, praestantiores. Il. κ', 352 etc. Ald. 3.: πολὺ φέρτεροι. parvi refert, utrum legatur. θ', 128: ἅλματι δ' Ἀμφίαλος πάντων προφερέστατος ἦεν, Δίσκῳ δ' αὖ πάντων πολὺ φέρτατος ἦεν Ἐλατρεύς.

137—139. 164—166. κολλητῇσιν. Il. ι', 583. E: ἐϋξέστας (Il. σ', 276) σανίδας τὰς θύρας λέγει, κορώνην δὲ τοῦ τόξου ἄκρον, ἔνθα τὸ καλῇ κορώνῃ ὅμοιόν τί ἐστι τῷ χρυσέῃ κορώνῃ (Il. δ', 111, ubi v. ann.). — τινὲς δὲ (inepti illi quidem) καὶ νῦν ἐνόησαν τὸ τῆς θύρας ἐπίσπαστρον (46)· κρεῖττον δὲ ὅμως τὸ πρῶτον.

141, 142. Sch.: ἐπιδέξια. ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους. imo: dextrorsum. v. ann. ad sequentem versum et ad Il. β', 353. — ἑταῖροι. A. 1.: ἄριστοι. in margine eadem manu: γρ. ἑταῖροι. — ἀρξάμενοι — οἰνοχοεύει. Il. α', 597. de Vulcano: αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν Ὠινοχόει, ubi v. ann. E secundum Sch.: εὔλογον δὲ, φασὶν, εἰσιόντων εἰς τὸν ἀνδρῶνα ἐν δεξιᾷ κεῖσθαι τὸν κρατῆρα. Vossius *Krit. Blätter* 1. p. 43.: „Die Wendung rechtshin oder rechtsherum, da die bewegte Sache, wie der scheinbare Sonnenlauf, von ihrer linken zur rechten geht, war dem Griechen heilig und von günstiger Vorbedeutung. Rechtshin wandte er sich im Gebet, δεξιὸς ἀθανάτοις θεοῖσιν ἐπευχόμενος (Theogn. V. 922 Brunck.); — rechtshin trug der Herold die Loose herum, Il. 7, 184; rechtshin ging Odysseus bettelnd zu den Freiern im Saal, Odyss. 17, 365; und so standen die Freier nach einander zum Versuche des Bogens auf 21, 141: *Rechtshin nun in der Ordnung erhebt euch, alle Genossen, Dort von dem End' anfangend, woher umgehet der Weinschenk*" etc. qui vir eruditissimus quod craterem ad laevam introeuntibus in ἀνδρῶνα collocatum fuisse putat, et quidem in anteriore ejus parte, (l. c. p. 44.: „Die Scholiasten behaupten, dass ἐνδέξια u. ἐπιδέξια *von der rechten Seite* sei, und dass Odyss. 21, 142 der Mischkrug, dem der Vossische Grundriss die linke Vorderecke des Saals anweiset, dem Eingehenden zur Rechten stehe.") qua ratione ductus ita existimaverit, ignoro; et illud quidem in medio relinquo; quod autem locum crateri in anteriore parte coenaculi assignavit, id vix ac ne vix quidem concilies cum verbis illis 145. παρὰ κρητῆρα δὲ καλὸν Ἶζε μυχοίτατος αἰεὶ, h. e. interprete Scholiaste ἐνδότατος: nec per se veri-

Λειώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο, Οἴνοπος υἱὸς,
ὅ σφι θυοσκόος ἔσκε, παρὰ κρητῆρα δὲ καλὸν
ἷζε μυχοίτατος αἰεί· ἀτασθαλίαι δέ οἱ οἴῳ
ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνηστήρεσσιν.
ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκὺ,
στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, καὶ τόξου πειρήτιζεν.
οὐ δέ μιν ἐντάνυσε· πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων
ἀτρίπτους, ἁπαλὰς, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
„Ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἐγὼ τανύω· λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος.
πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστι
τεθνάμεν ἢ ζώοντας ἁμαρτεῖν, οὗθ' ἕνεκ' αἰεὶ
ἐνθάδ' ὁμιλέομεν, ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα.

simile videtur, positum fuisse craterem loco eo, quo vinum e penu afferentibus servis per totum ἀνδρῶνα transeundum fuisset, non sine ipsorum et convivarum molestia.

144—160. *Οἴνοπος*. A. 2. et 3.: ἤνοπος. v. Il. ξ', 445. — E: *θυοσκόος* ἐστὶν ὁ διὰ τοῦ θυμιᾶν ἢ ἱερεύειν μαντευόμενος. θύος μὲν γὰρ τὸ θέμα (θῦμα), ἤγουν ἱερεῖον ἢ [τὸ] θυμίαμα· κοεῖν δὲ τὸ νοεῖν, ὅθεν καὶ *μακκοᾶν* (ap. Aristoph. Equ.) τὸ μὴ νοεῖν, ἀλλ' ἀνοηταίνειν. θυοσκόος οὖν ὁ διὰ θυῶν κοῶν, ἤτοι νοῶν, τὰ μέλλοντα. καὶ ἄλλως δὲ θυοσκόος ὁ θύτης, ὁ τὰ θύη κέων, ἀπὸ τοῦ κέω τοῦ γραφομένου διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, ἐξ οὗ μετ' ὀλίγα (176) καὶ τὸ *ἄγε δὴ πῦρ κεῖον ἐνὶ μεγάροισιν*, ὅ ἐστι καῦσον, ἀπὸ τοῦ κέον, πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα. — ἔστι γὰρ κέω πρωτότυπον, ἐξ οὗ κατὰ συναίρεσιν κῶ, ἐκ δὲ τούτου τὸ καίω, ὡς γῶ γαίω, μῶ μαίω, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Etym. M.: θυοσκόοι εἰσὶν οἱ ἀπὸ τῶν θυομένων διὰ πυρὸς μαντευόμενοι· ἱερεῖς δὲ οἱ ἀπὸ τῶν ἱερῶν [σπλάγχνων μαντευόμενοι]. cf. χ', 318, ann. ad Il. ω', 221 et Feith. 1, 16, 5. Schol. A ad Il. l. c.: — τὰ μὲν γὰρ θυμιάματα *θύη* καλεῖται, τὰ δὲ σπλάγχνα *ἱερά*· κοινὸν δέ ἐστι τὸ *μάντις*. Villois. ad Ap. h. v.: „θυοσκόοι, inquit Salmasius, vulgo sunt *aruspices*. hinc enim dictos fuisse Thuscos scribit Festus, a sacrificandi studio“ etc. — E: *καλόν*. *καλὸς* ὁ τοιοῦτος διὰ τὸ ἐξ ὕλης τιμίας τοὺς κρατῆρας εἶναι. memorantur sane pluribus in locis poëtarum (ι', 203, ο', 103, Il. ψ', 219, Eurip. Iphig. Aul. et Ione, Virg. Aen. 2, 765 etc.) crateres aurei et argentei, quo pertinent etiam *splendidi*, φαεινοί, ο', 121, Il. γ', 247; dixit tamen hic noster etiam Nympharum crateres lapideos ν', 105., nec opus est, τὸ καλὸν intelligere aureum vel argenteum, ut quidem solet bonus vir E. — *μυχοίτατος* pro μυχότατος, ut παροίτατος (Il. ψ', 459. παροίτεροι ἵπποι), πρωϊαίτερος, προυργιαίτερος, καμινιαῖος, μναaῖος et apud Aristotelem μναϊαῖος, φιλαίτερος, μεσαιπόλιος (Il. ν', 361), Πυλαιμένης, (Il. β', 851), τιθαιβώσσειν (ν', 106), quae exempla protulit E. cf. Il. β', 54. — *ἀτασθαλίαι*. α', 7 etc. — E: τὸ *ἔκαμε χεῖρας ἀτρ.*, *ἁπαλὰς*, ἀγυμνάστου ἀνδρὸς δήλωσις. διασαφητικὸν δὲ τοῦ *ἀτρίπτους* τὸ ἁπαλάς· τὸ γὰρ οὕτως ἄτριπτον καὶ ἁπαλὸν, εἴτε λόφος τραχήλου, εἴτε ποδὸς πέλμα, εἴτε χειρὸς θέναρ. — τὸ δὲ *κεκαδ. ψυχῆς*, ὅ ἐστι στερήσει, ἔστι μὲν ἀπρόσιτον ῥήτορι μὴ μετρικῷ, γίνεται δὲ οὕτως. ἔστι ῥῆμα πρωτότυπον ἄῤῥητον (inusitatum), ἐξ οὗ ῥητὸν (usitatum) παράγωγον χάζω, ὡς φρῶ φράζω, ῥῶ ῥάζω, ἐξ οὗ ἐφάνη γενέσθαι τό τε *ῥάσατε* (ν', 150) κ. τὸ *ἐῤῥάδαται* (ibid. 354.). τούτου τοῦ χάζω δεύτερος ἀόριστος Ἰωνικὸς χάδω, ὅθεν δεύτερος μέλλων χαδῶ, ἐξ οὗ, ἀναγωγῆς γενομένης εἰς ἐνεστῶτα κ. τροπῆς Ἰωνικῆς τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ (imo τοῦ δασέος εἰς ψιλὸν), γίνεται τὸ καδῶ καδήσω, κ. κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν *κεκαδήσω*, ἵνα ᾖ κεκαδήσειν τὸ ἀναγκάσαι τινὰ χάσασθαι, τουτέστιν ὑποχωρῆσαι. οὕτως οὖν καὶ *τόδε τὸ τόξον πολλοὺς ἀριστῆας κεκαδήσει*, τουτέστι ποιήσει χάσασθαι, τῆς *ψυχῆς*. cf. Il. λ', 334. — *ποτιδέγμενοι*. β', 205 etc.

νῦν μέν τις καὶ ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶν, ἠδὲ μενοινᾷ
γῆμαι Πηνελόπειαν, Ὀδυσσῆος παράκοιτιν·
αὐτὰρ ἐπὴν τόξου πειρήσεται, ἠδὲ ἴδηται,
ἄλλην δή τιν' ἔπειτα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων
μνάσθω, ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δέ κ' ἔπειτα
γήμαιθ', ὅς κε πλεῖστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι."

quem de male ominatis verbis reprehendit Antinous; tum ignem accendi et sevum efferri jubet, quo calefacto arcus ungatur.

Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἕο τόξον ἔθηκε,
κλίνας κολλητῇσιν ἐϋξέστης σανίδεσσιν,
αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ,
ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
„Λειῶδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
δεινόν τ', ἀργαλέον τε (νεμεσσῶμαι δέ τ' ἀκούων),
εἰ δὴ τοῦτό γε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ οὐ δύνασαι σὺ τανύσσαι!
οὐ γάρ τοι σέγε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ,
* οἷόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ' ἔμεναι καὶ ὀϊστῶν,
ἀλλ' ἄλλοι τανύουσι τάχα μνηστῆρες ἀγαυοί."
Ὣς φάτο, καί ῥ' ἐκέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν·
„ἄγρει δὴ, πῦρ κεῖον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ,
πὰρ δὲ τίθει δίφρον τε μέγαν, καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος,
ὄφρα νέοι θάλποντες, ἐπιχρίοντες ἀλοιφῇ,
τόξου πειρώμεσθα, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον."

— μενοινᾷ. β', 34 etc. — πειρήσεται, πειρήσηται. E: ἐν δὲ τῷ πειρήσηται καὶ (sic) ἴδηται τὸ ἴδ. οὐ θέαν δηλοῖ, ἀλλὰ νόησιν, ἐπειδὴ καὶ νοῦς ὁρᾷ, καὶ νοῦς ἀκούει κατὰ τὸν εἰπόντα σοφόν. v. ann. ad α', 328. — Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων. Il. ε', 424. de πέπλῳ Ap.: πέπλος ἔνδυμα γυναικεῖον, περόναις διακατεχόμενον. καὶ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον ἐν συγκοπῇ περίπελος, (?) ὁ περὶ ὅλην τὴν φοροῦσαν πελόμενος, τουτέστι γινόμενος. duxerim potius hanc vocem a πέλω, πεπέλω, unde πέπελος et vocali media elisa πέπλος, vestis mota seu vibrata inter eundum, qualis erat πέπλος, ut qui non indueretur, sicut tunica, χιτὼν, sed injiceretur, cujusmodi vestimentum nostrates vocant *ein fliegendes Kleid*. H. Hase *Class. Alterthumskunde* 1. p. 64., ubi agit de hujusmodi vestimentis mulierum graecarum: „Alle diese Gewänder, wozu man noch das φᾶρος der Kalypso (Od. 5, 230) rechnen darf, waren shawlartige Umwürfe aus wollenem Zeuge, die, ohne eigentlichen Schnitt, nur durch die Nadelspangen (πορπαὶ, περόναι) festgehalten wurden, oder durch den Gürtel (ζώνη)" etc. cf. ann. ad σ', 291.

161, 62. π', 391, 92. Sch.: ἐέδνοισιν διζήμενος. πλήθει ἔδνων ζητῶν· βίᾳ γὰρ καὶ ῥώμῃ οὐ λήψεται.

163—66. 136—39.

167. 84.

168, 169. ποῖον—ὀδόντων; τ', 492 etc. — δεινόν τ', ἀργαλέον τε. ε', 175, 367, μ', 119. — νεμεσσῶμαι. δ', 195, ο', 69 etc.

173. alienum est οἷόν τε. scribamus οἷόν γε. ῥυτῆρα βιοῦ, ut ῥυτῆρας ὀϊστῶν, *sagittarios*, σ', 261.

174—187. μνηστ. ἀγαυοί. β', 87 etc. — ἄγρει. Il. ε', 765, Odyss. υ', 149 etc. — κεῖον. v. E ann. ad 145. — κῶας. π', 47 etc. — E: τροχὸν στέατος (*orbem sevi*, germ. *ein Stück Talg* sive *Unschlitt*), ὥσπερ καὶ τυροῦ, ἀκριβέστερον ἤπερ κύκλον εἰπεῖν· ἐπίπεδον (*planum*, *eine Fläche*) γὰρ ὁ κύκλος κ. ἀβαθὲς, ὁ τοιοῦτος δὲ ὁ τροχός· ὅθεν καὶ οἰκειότερος, ὥσπερ

spe decidunt omnes proci praeter principes, Antinoum et Eurymachum, qui adhuc cessarunt.

Ὣς φάθ'· ὁ δ' αἶψ' ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάματον πῦρ,
πὰρ δὲ φέρων δίφρον θῆκεν, καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος.
τῷ ῥα νέοι θάλποντες ἐπειρῶντ'· οὐ δ' ἐδύναντο
ἐντανύσαι, πολλὸν δὲ βίης ἐπιδευέες ἦσαν.
Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχε, καὶ Εὐρύμαχος θεοειδὴς,
ἀρχοὶ μνηστήρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.

domo egressos Philoetium et Eumaeum convenit Ulysses, voluntatem eorum exploraturus.

Τὼ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν ὁμαρτήσαντες ἅμ' ἄμφω
βουκόλος ἠδὲ συφορβὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
ἐκ δ' αὐτὸς μετὰ τοὺς δόμου ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκτὸς θυρέων ἔσαν, ἠδὲ καὶ αὐλῆς,
φθεγξάμενός σφ' ἐπέεσσι προσηύδα μειλιχίοισι·
„Βουκόλε, καὶ σὺ, συφορβὲ, ἔπος τί κε μυθησαίμην!
* ἦ αὐτὸς κεύθω; φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει.
ποῖοί κ' εἶτ' Ὀδυσῆϊ ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι

ἐπὶ τυροῦ, καὶ ἐπὶ κηροῦ δὲ τοῦ κατὰ τὰς Σειρῆνας (μ', 173), οὕτω καὶ ἐπὶ στέατος. ἀρχαῖον δὲ ἔθος τροχοειδῶς καὶ τὰ στέατα στρογγύλλεσθαι. ἴσως δὲ τῷ στέατι καὶ πιμελὴ νῦν συννοεῖται, ὧν διαφορὰ, ὅτι στέαρ μὲν τὸ τῶν κερασφόρων, ὃ καὶ θρύπτεται ψυχθὲν (quod et frangi potest refrigeratum), πιμελὴ δὲ ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων κέρατα. (v. Schn. v. στέαρ. de proceleusmatico in hoc genere carminum dixi ann. ad ξ', 103.) τὸ δὲ ἔνεικε προστακτικὸν βοηθεῖ τοῖς μεθ' Ὅμηρον (imo Atticis) εἰς τὴν διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γραφὴν τοῦ ἔνεγκε. — θάλποντες τὸ τόξον. — ἐπιχρ. ἀλοιφῇ. σ', 178. — ἀκάματον πῦρ. υ', 123 etc. — πολλὸν βίης ἐπιδευέες, *valde roboris indigi*, debilissimi, ut πολλὸν Ὀδυσῆος δευὴ α', 253. cf. 253, δ', 87 etc. Sch.: δυνάμεως ἐνδεεῖς. frustra est, cum haec addit: ἤτοι τοῦ τόξου, ἢ τοῦ Ὀδυσσέως, quemadmodum et E praeter necessitatem: πολλὸν γὰρ βίης ἐπ. ἦσαν, τῆς κατὰ τὸν Ὀδυσσέα δηλαδὴ, ὡς μετ' ὀλίγα (253. et 54.) δηλοῦται σαφῶς. — Ἀντίνοος — ἄριστοι. cf. δ', 628. et 9., χ', 244, Il. ι', 643 etc. E emend.: ἐπεῖχεν. ἔστι νῦν ἐπέχειν τὸ ἐν τῷ τέως ἀργεῖν, κ. μὴ ἐγχειρεῖν ἔργῳ. ἐκ τούτου δὲ ὕστερον καὶ οἱ ἐφεκτικοὶ φιλόσοφοι (Sceptici) ὠνομάσθησαν. ἐν μέντοι τῷ δαιμονίῃ, τί μοι ἐπέχεις (τ', 71); ἕτερόν τι σημαινόμενόν ἐστι.

188. βῆσαν. Barn.: ἔβησαν, quod sprevisse putandus est Homerus, cum taedio caesurarum similium οἴκου | ἔβησαν | ὁμαρτήσαντες|, tum propterea quia emphasin habet vox οἴκου. magni enim intererat, nunc ipsum pastores domo excedere, quo eos conveniret Ulysses, consiliumque de ulciscendis procis iniret. v. ann. ad 11. Sch.: τὼ — βῆσαν. εἰς τὸν πρόδομον ἐξῆλθον πιθανῶς, ἐπεὶ μακρῷ πρόσθεν (90) ὁ Ἀντίνοός φησι, κλαίετον ἐξελθόντες, καὶ ἅμα ἵνα τῷ Ὀδυσσεῖ συμβάλωσιν. E: ὅτι ἀσχολουμένων τῶν μνηστήρων εἰς τὴν τοῦ τόξου πεῖραν καιρὸν ἔσχεν Ὀδ. ἀναγνωρισθῆναι τοῖς δούλοις. οἱ μὲν οὖν, οἷα εἰκὸς, προσεξῆλθον, οὕτω δόξαν αὐτοῖς, ἢ διὰ λύπην, ἢ καὶ ἄλλως ὁπωσοῦν. — ὁμαρτ., *convenientes*, simul profecti. E: ὁμαρτ. ἄμφω. ἀντὶ τοῦ ἅμα ὁρμήσαντες καὶ, ὡς εἰπεῖν, ὁμοῦ ἀρηρότες ἀλλήλοις. Ap.: ὁμαρτεῖν, συντυχεῖν, quod huc pertinere arbitror. ν', 87 etc.

194. quomodo αὐτὸς, *ipse*? imo αὔτως, *sic*, ut adhuc celavi. non semel ita erratum est: v. β', 194, κ', 300 etc. — φάσθαι. θ', 549, Il. α', 187 etc.

195—198. εἶτε, εἴετε, εἴητε. syncope. Sch. ed. ant.: ποῦ ἂν εἴητε κατὰ τὴν γνώμην; *quomodo animati fueritis?* —

ὧδε μάλ' ἐξαπίνης, καί τις θεὸς αὐτὸν ἐνείκοι;
ἦ κε μνηστήρεσσιν ἀμύνοιτ', ἦ 'Οδυσῆϊ;
εἴπαθ', ὅπως ὑμέας κραδίη θυμός τε κελεύει!"

ambo sincere optant reditum Ulyssis.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
„Ζεῦ πάτερ, αἲ γὰρ τοῦτο τελευτήσειας ἐέλδωρ,
ὡς ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνήρ, ἀγάγοι δέ ἑ δαίμων·
γνοίης χ', οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται."
Ὣς δ' αὔτως Εὔμαιος ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
νοστῆσαι 'Οδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
αὐτὰρ ἐπειδὴ τῶνγε νόον νημερτέ' ἀνέγνω,
ἐξαῦτίς σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

Ulyssis, agnoscendum illis se dantis, oratio.

„Ἔνδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγώ, κακὰ πολλὰ μογήσας,
ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
γιγνώσκω δ', ὡς σφῶϊν ἐελδομένοισιν ἱκάνω

ἐνείκοι, ut Il. σ', 147. — Sch. *ἐνεῖκαι.* (sic etiam A. 2. et Harl., item Ap. v. *ἐνεῖκαι.* sed A. 4. et plerique codd.: *ἐνείκῃ*, quod commemoravit Schol. Harl. A. 3, W, B: *ἐνείκοι.* E: *ἐνέγκοι*, more recentiorum. similiter variant libri l. c. Iliadis.) *ἐνέγκοι, ἀγάγοι. si quis illum deus attulerit?* cf. 201. — *κραδίη κ. θυμός.* 342, α', 353, θ', 204, Il. ν', 784 etc. tautologia emphatica.

202. υ', 237.

205—207. *νημερτέα.* α', 86 etc. — *κακὰ π. μογ.* ζ', 175 etc. „Virg. Aen. 1, 594.: *coram, quem quaeritis, adsum, Troïus Aeneas.*" Cl.

208. π', 206, τ', 484, ω', 321. cf. ψ', 102, et Alithersae vaticinium 170—76.

209. Montbel.: „*Je reconnais que vous seuls parmi mes serviteurs avez desiré mon retour.* Knight supprime les 7 vers suivants de ce discours d'Ulysse, qu'il trouve mal liés avec ceux qui précèdent et d'ailleurs exprimant des sentiments peu conformes aux moeurs des anciens. (proprie Knight.: „210—6. Ejusdem *κόμματος* esse, hiatus [?] non suo loco, et sententia a veterum moribus aliena plane probant." dicit autem haec ejusdem *κόμματος* ac versus 157—62., quos e solito rhapsodorum studio amplificandi orationes profectos esse putat; id quod juncturam satis ostendere.) Je ne vois pas en quoi les promesses qu' Ulysse fait aux 2 pasteurs fidèles sont opposées aux usages des siècles héroïques, au contraire, que le vers 214, compris dans le retranchement, indique un usage des temps anciens qui me paraît fort remarquable. *Ἄξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχους, je vous donnerai à tous deux des épouses.* C'est-à-dire qu'il les affranchira de l'esclavage, et les admettra à l'honneur d'avoir une famille." Feithius quoque 2, 20, 6., quo capite agit de servis: „*Liberabantur*," inquit, „nonnunquam dominorum potestate. quod pollicetur bubulco ac subulco Ulysses, interfectis eorum ope procis, Odyss. 21, 214 seqq. et Plut. Hellan. Problem. 14. narrat, Telemachum Eumaeum ac socios libertate donatos civibus inseruisse; unde Coliadarum ac Bucoliorum genus in Ithace celebratum permansit." sed non invenio exemplum manumissionis, quod quidem certum sit, apud Homerum: neque enim illam necesse est intelligi in matrimonio et peculio domoque propria, quae hic dicuntur. sic Dolii uxor et filii Melantheus aliique saepius memorantur (ω', 210, 386—88 etc.), non item manumissio, sed servos tantum Laërtae dicit ω', 207.: *ἔνθα οἱ οἶκος ἔην, — Ἐν τῷ σιτέσκοντο καὶ ἵζανον ἠδὲ ἴανον Δμῶες ἀναγκαῖοι.* et de ipso Eumaeo et Philoetio E ad 216 : *τὸ μὴ μόνον ἑτάρους, ἀλλὰ καὶ κασιγνήτους τῷ Τηλεμάχῳ τοὺς δούλους ἔσεσθαι, κολακεία καίριος φανερά· πῶς γὰρ ἂν ἔσονται κασίγνητοι τῷ δεσπότῃ οἱ δοῦλοι;* vereor itaque, ne recentioris aevi morem Homero affinxerint viri docti. ceterum vulgaris servorum, vel probatissimorum,

οἴοισι δμώων· τῶν δ' ἄλλων οὔ τευ ἄκουσα
εὐξαμένου, ἐμέ γ' αυτις ὑπότροπον οἴκαδ' ἱκέσθαι.
σφῶϊν δ', ὡς ἔσεταί περ, ἀληθείην καταλέξω.
εἴ χ' ὑπ' ἐμοίγε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
ἄξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχους, καὶ κτήματ' ὀπάσσω,
οἰκία τ' ἐγγὺς ἐμεῖο τετυγμένα, καί μοι ἔπειτα
* Τηλεμάχου ἑτάρω τε, κασιγνήτω τε, ἔσεσθον.
εἰ δ', ἄγε δὴ, καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δείξω,
ὄφρα μ' εὖ γνῶτον, πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ,
οὐλὴν, τήν ποτέ με σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,
Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο."

eorum gaudia flebilia.

Ὣς εἰπὼν ῥάκεα μεγάλης ἀποέργαθεν οὐλῆς.
τὼ δ' ἐπεὶ εἰσιδέτην, εὖ τ' ἐφράσσαντο ἕκαστα,
κλαῖον ἄρ', ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι χεῖρε βαλόντε,
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλήν τε, καὶ ὤμους·
ὣς δ' αὔτως Ὀδυσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσσε.
καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε, φώνησέν τε·

sors describitur verbis illis Eumaei ο', 367.: αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἐκείνη Καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δοῦσα, Ἀγρόνδε προΐαλλε· φίλει δέ με κηρόθι μᾶλλον.

211. sic nonnulli apud Cl. vulgo: ἐμὲ αὖτις. — ὑπότροπον. υ', 332, χ', 35 etc.

215, 216. καί μοι — ἔσεσθον. quid hoc sibi vult, pastores illos seniores in posterum Telemachi adolescentis sodales fratresque futuros esse, non ipsius Ulyssis aequaevi, et ejus, cui potissimum nunc opitulabuntur? apparet in annotatione Eustathii ad h. l., cujus annotationis partem in superioribus perscripsi, eum Τηλεμάχῳ legisse in suis libris, non Τηλεμάχου, quod quidem nunc habet in verbis poëtae p. 1907, 2., sed refictis illis procul dubio ad vulgatam scripturam, more librariorum. Barn. quoque Τηλεμάχῳ se invenisse ait in nonnullis exemplaribus. fallor, an latet aliquid? nam ipsum Τηλεμάχῳ non magis proficit quam Τηλεμάχου, sed viam pandere videtur emendationis. scribamus καί μοι ἔπειτα Τηλεμάχω ἑτέρω τε, κασίγνητοί τε, ἔσεσθον, *et mihi postea et alteri Telemachi, et fratres, eritis.* alteros eos sibi Telemachos futuros ait, quemadmodum Cic. *alterum Verrem* dixit Verr. 5, 33. et Epist. ad Fam. 5, 8.: *me sicut alterum parentem diligit*, sententia praeclara, qua per climacem patheticam se optimos illos pastores liberorum, imo fratrum, loco habiturum esse Ulysses dicit. quodsi divinavimus, non difficile dictu est, quomodo haec labem traxerint. confundi enim solent αι et ε in libris, ipsorumque verborum ἕτερος et ἑταῖρος permixtorum exempla protulerunt Jacobs. Anthol. Palat. 3. p. 560., L. Dindorfius indice Diodori Sic., aliique. ita et h. l. ἑτέρω transierit in ἑταίρω, cujus in locum metri gratia corrector aliquis ἑτάρω suffecisse putandus est; quo facto cum sensu cassum videretur Τηλεμάχω, scripserunt Τηλεμάχῳ, vel, quod etiam apertius tritiusque esset, Τηλεμάχου.

217—224. εἰ δ', ἄγε. ι', 37. — σῆμα ἀριφραδές. λ', 125. — οὐλὴν, — Αὐτολύκοιο. cf. τ', 465. et 66., totumque illum locum. — ἀποέργαθεν, ἀπεῖργε, *reduxit*. Il. φ', 599. cf. γ', 296. — ἐφράσσαντο. τ', 485 etc. — ἀμφ' Ὀδυσσῆϊ — ὤμους. gaudio exsultant servi, idque familiarius, ut π', 15., ρ', 35, χ', 499.

226. π', 220. cf. ψ', 241, Il. ψ', 154. „Virg. Aen. 6, 537.: *et fors omne datum traherent per talia tempus.* et 11, 201.: — *neque avelli possunt, nox humida donec Invertit coelum.*" Cl.

quos fletu abstinere jussos edocet Ulysses, quid faciendum sit.

„Παύεσθον κλαυθμοῖο, γόοιό τε, μή τις ἴδηται
ἐξελθὼν μεγάροιο, ἀτὰρ εἴπῃσι καὶ εἴσω,
ἀλλὰ προμνηστῖνοι ἐσέλθετε, μηδ' ἅμα πάντες·
πρῶτος ἐγὼ, μετὰ δ' ὔμμες. ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω.
ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοὶ,
οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν, ἠδὲ φαρέτρην·
ἀλλὰ σὺ, δῖ' Εὔμαιε, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον,
ἐν χείρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι, εἰπεῖν τε γυναιξὶ
κληῖσσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας·
ἢν δέ τις ἢ στοναχῆς ἠὲ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μήτι θύραζε
προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.
σοὶ δὲ, Φιλοίτιε δῖε, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς
κληῖσσαι κληῗδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἰῆλαι.“

compacto illi redeunt in aedes.

Ὣς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὐναιετάοντας,
ἕζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη·
ἐς δ' ἄρα καὶ τὼ δμῶε ἴτην θείου Ὀδυσῆος.

Eurymachus, postquam et ipse frustra tentavit arcum, miseratur procorum ignaviam.

Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
θάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλα πυρός. ἀλλά μιν οὐδ' ὧς
ἐντανύσαι δύνατο· μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
„Ὢ πόποι, ἦ μοι ἄχος περί τ' αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων!
οὔτι γάμου τοσσοῦτον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ
(εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιΐδες, ἡ μὲν ἐν αὐτῇ
ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ἠδ' ἄλλῃσιν πολίεσσιν),
ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμὲν
ἀντιθέου Ὀδυσῆος, ὅτ' οὐ δυνάμεσθα τανύσσαι
τόξον· ἐλεγχείη δὲ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.“

230—235. Am. Q.: *προμνηστῖνοι* (λ', 232). *εἷς παρ' εἷς, τὸ λεγόμενον, ἄλλος πρὸ ἄλλου, ὅ ἐστι παραμένοντες ἀλλήλους.* — *σῆμα*, *signum* agendi atque incipiendae *μνηστηροφονίας.* — *ἐάσουσιν τρισυλλάβως* pronuntiandum est. v. Il. ε', 256. — *ἀνὰ δώματα*, *per aedes.* — *εἰπεῖν τε.* A. 2. et 3.: *εἰπ. δέ.*

236—39. cf. 382—85. E: *μεγάροιο. τῆς γυναικωνίτιδος.* — *θύρας πυκ. ἀρ.* Il. ι', 475. cf. Il. ξ', 167 etc. — Sch.: *ἐν ἕρκεσι. τοῖς τοιχίοις.* — *προβλώσκειν* (τ', 25). *προϊέναι ἔξω.* — *ἄκην ἔμεναι.* β', 82 etc.

241. *δεσμὸν, ἱμάντα.* 46.

245—259. *ἐνώμα*, *tractabat.* 393, κ', 32 etc. — *σέλα.* σ', 353 etc. — E: *κυδ. κῆρ. κατὰ ψυχήν.* — *εἶπεν*, — *ὀνόμαζεν.* frequens apud Hom. est illud *ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν:* hic tertium *συνώνυμον* addit *εἶπε* propter majorem emphasin. A. tamen 2. et 3. et MS. Thom. Bentleji: *εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν.* — *ἄχος ἐστί.* — *αὐτοῦ, ἐμαυτοῦ.* — *πάντων μνηστήρων.* — *γάμου.* genit. causae. — *βίης ἐπ.* 185. — argutius quam verius, opinor, E: *ὅρα τὸ ἀντιθέου Ὀδ. παραῤῥιφὲν ἐπὶ θεραπείᾳ τῆς λύπης, ὡς μὴ καινὸν ὂν, εἰ τοιούτου ἀνδρὸς λείπονται.* — *ἐλεγχείη δέ* — *πυθ. δὲ* causale. — *νοέεις* — *αὐ-*

differri vult Antinous certamen in posterum diem, sub praetextu festi Apollinaris.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
„Εὐρύμαχ', οὐχ οὕτως ἔσται· νοέεις δὲ καὶ αὐτός.
νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῖο θεοῖο
ἁγνή· τίς δέ κε τόξα τιταίνοιτ'; ἀλλὰ ἕκηλοι
κάτθετ', ἀτὰρ πελέκεάς γε καὶ εἴ κ' εἰῶμεν ἅπαντας
ἑστάμεν· οὐ μὲν γάρ τιν' ἀναιρήσεσθαι ὀΐω,
ἐλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
ἀλλ' ἄγετ', οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
ὄφρα σπείσαντες καταθείομεν ἀγκύλα τόξα.
ἠῶθεν δὲ κέλεσθε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν,
αἶγας ἄγειν, αἳ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισιν,
ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ,
τόξου πειρώμεσθα, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον."

quod ejus consilium approbantes procos Ulysses petit veniam sagittandi.

Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης·
[ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·]
Εὐρύμαχον δὲ μάλιστα καὶ Ἀντίνοον θεοειδέα

τὸς, *hoc et ipse intelligis.* formula modeste reprehendendi. — E: τίς δ' ἂν καὶ τ. τιταίνοιτο; ὡς τῆς ἑορτῆς ἀργίαν (cessationem cujusvis operis) ἐθελούσης.

260. κάτθετε, κατάθετε. τ', 317 etc. — ἀτὰρ — ἑστάμεν. καλῶς ἔχει vel quiddam simile supplet Cl., ut Il. α', 135, φ', 487, Odyss. δ', 831. sed nescio quid affectati hic habere mihi videtur istud ἀναναποδότον, et usitatiores eo in genere sunt hae formulae, εἰ μὲν —, εἰ δὲ —, vel εἰ δὲ — per se, vel εἰ οὖν. quare malim ἀτὰρ πελέκεάς γε καὶ ἧκ' εἰῶμεν ἅπ. ἑστάμεν per hyberbaton pro hoc ἀτὰρ καὶ πελ. γε ἅπ. εἰῶμεν ἑστ. ἧκα, *etiamque secures omnes quiete sinamus stare*, quod enunciatum poëta sic simpliciter, nec mutata forma orationis, subjecerit similibus illis, quae antecedunt, ἀλλὰ ἕκηλοι κατάθετε τόξον. πελέκεας ἧκα ἑστάμεν, ut χιτῶνας ἧκα στίλβοντας ἐλαίῳ Il. σ', 595. cf. Odyss. ρ', 254 etc. de η et ει confusis v. Boissonad. ad Il. δ', 384, nos ad Odyss. τ', 327, υ', 86.

263. σ', 417. E: κελεύει τὸν οἰνοχόον ἐπάρξασθαι δεπάεσσιν ἐπὶ σπονδῇ. E: ἔνθα ὅρα καὶ ὡς οἱ περὶ τὸ θεῖον ῥάθυμοι δι' ἀνάγκην ἐπὶ τὸ θύειν ἔρχονται, οὐ δ' ἐν τῇ θυσίᾳ πάντως ἀπαλλαγησόμενοι τοῦ πολυφαγεῖν. — ἑορτὴ δὲ ἦν ἄρτι, ὡς προείρηται (υ', 156), Ἀπόλλωνος ἡλίου διὰ τὴν ἐν τριακάδι σύνοδον. Ἀπόλλωνος γὰρ ἱερὰ πᾶσα νουμηνία, καθὰ καὶ ἡ τοῦ σεληνιακοῦ μηνὸς ἑβδόμη, ὡς γενέθλιος Ἀπόλλωνος.

267. Ἀπόλλ. κλυτοτόξῳ. ρ', 494 etc.

271—273. γ', 338—342 etc.

275. ρ', 370 etc.

276. versus haud dubie sublectus ρ', 469, vel σ', 350, quo carent iidem scripti illi, quos nominavimus ann. ad 248, editioque Wolfii; nec E habet.

277. versus hypermeter. v. Weicherti Comment. de versu hypermetro poëtarum epicorum, G. P. E. Wagneri ann. ad Virg. Georg. 2, 69, J. P. Krebsii, viri doctissimi, *Praktische Metrik* pag. 17, etc.

λίσσομ', ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπε,
νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν·
ἠῶθεν δὲ θεὸς δώσει κράτος, ᾧ κ' ἐθέλῃσιν.
ἀλλ' ἄγε μοι δότε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα μεθ' ὑμῖν
χειρῶν καὶ σθένεος πειρήσομαι, εἴ μοι ἔτ' ἐστὶν
ἴς, οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
ἦ ἤδη μοι ὄλεσσεν ἄλη τ', ἀκομιστίη τε."

illi vehementer irasci, praesertim Antinous, qui verbis eum castigat, et supplicium minatur.

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν,
δείσαντες, μὴ τόξον ἐΰξοον ἐντανύσειεν.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
„Ἆ δειλὲ ξείνων, ἔνι τοι φρένες οὐδ' ἠβαιαί!
οὐκ ἀγαπᾷς, ὃ ἕκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν
δαίνυσαι, οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεαι, αὐτὰρ ἀκούεις
μύθων ἡμετέρων, καὶ ῥήσιος, οὐδέ τις ἄλλος
ἡμετέρων μύθων ξεῖνος καὶ πτωχὸς ἀκούει.
οἶνός σε τρώει μελιηδὴς, ὅστε καὶ ἄλλους

278—284. *καὶ τοῦτο*, *etiam hoc*, ut antea illud 176—180. Sch.: *ἐπεὶ — ἔειπεν.* ὁ Ἀντίνοος. πρὸς γὰρ τὸ δεύτερον τὸ πρότερον. (imo: πρὸς γὰρ τὸ πρότερον τὸ δεύτερον, intell. εἶπεν ἔπος, *alterum priori verbo subjecit.*) *ἐπιτρέψαι δὲ θ.* εἶξαι καὶ συγχωρῆσαι τῇ ἑορτῇ. aliter E: ὅρα τὸ ἐπ. *θεοῖσι*, μίγμα ὂν ἐπαίνου καὶ σκώμματος. δῆλον γὰρ, ὡς ἀνέθετο τὰ τοῦ τόξου Ἀντίνοος ἐς τὴν αὔριον, ὡς μὲν αὐτὸς ἂν ἐρεῖ, ἀνατιθεὶς ἁπλῶς θεῷ τὰ τοῦ ἔργου (at vero id non dicit 265—68, sed opem tantum Apollinis κλυτοτόξου expetendam esse significat.), ἀληθῶς δὲ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀμηχανοῦντες προκαλοῦνται τὸ θεῖον εἰς σύναρσιν. (cf. 338.) — *πειρήσομαι*, π—ωμαι. — *ἐνὶ γναμπτοῖσι μελ.* λ', 393 etc. — E: *ἄλη* (ο', 344) *τε*, *ἀκομιστίη τε.* ἤγουν ἡ πλάνη, καὶ τὸ μὴ ἔχειν κομιδὴν, δι' ἧς τημελεῖται τὸ σῶμα. de producta penultima verbi ἀκομ. v. Il. β', 518 etc.

285. ρ', 481.

287. 84.

288—302. *ἔνι — ἠβαιαί.* Il. ξ', 141.: ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι φρένες, οὐδ' ἠβαιαί. v. ibi ann. — *οὐκ ἀγαπᾷς*, *non satis habes*, non eo contentus es. E: τὸ *οὐκ ἀγ.* (hoc quidem sensu, quem explicui.) ἔπεισε τοὺς ὕστερον ἐπὶ τοῦ ἀρκεῖσθαι τιθέναι τὸ ἀγαπᾷν, ὃ καὶ μετὰ δοτικῆς ἐκεῖνοι συντάσσουσιν. (v. Schn. v. ἀγαπᾷν.) — *ὃ*, ἤγουν *ὅτι.* — Sch.: *ὑπερφιάλοισι.* νῦν τοῖς κατ' ἀρετὴν διαφέρουσι. E: σημειοῦνται οἱ παλαιοὶ, ὡς *ὑπερφιάλους* τοὺς μνηστῆρας ὁ Ἀντίνοος ἐπὶ ἐπαίνῳ φησίν· οὐ γὰρ δήπου ψέγει τοὺς κατ' αὐτόν. εἰ μὴ ἄρα βαρυνόμενος λέγει, ὡς ἄξιος κρίνῃ συνευωχεῖσθαι ἡμῖν τοῖς, ὡς οἱ πολλοί φασιν, ὑπερφιάλοις. hoc tenendum esse ajo, ut ipsa illa appellatione, qua vulgo notabantur proci Penelopae, Antinous utens famam publicam contemnat; quemadmodum olim Belgae, ab Hispanis arrogantibus vocati per contemtum mendici marini, id ipsi nomen assumserunt, tanquam honorificum. praeterea hoc verbo Antinous Telemachum videtur irridere, qui similiter β', 310.: *Ἀντίνο', οὔπως ἔστιν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν Δαίνυσθαι*, cujus hanc dicas παρῳδίαν. cf. ann. ad 91. paulo modestiorem se praebet Eurymachus 323. cf. 331—33. ceterum v. Il. γ', 106. — *δαίνυσαι, — ἀμέρδεαι.* χαρακτηριστικῶς inculcat rem, quae ipsi et procis summum bonum videtur. — *μύθων ἡμ., καὶ ῥήσιος*, *nostrorum sermonum et colloquii.* tautologia stolidi atque arrogantis, cui magnum pondus habere videntur futiles isti sermones procorum. — E: *τρώει* ἀντὶ τοῦ βλάπτει. (similiter Eurip. Cyclope, 405.: τρώσει νιν οἶνος. Ennius apud Fulgentium Exposit. serm. ant. v. friguttire, Poët. scen. Lat. 5, 2. p. 7.: *nimirum se flore sauciavit Liberi.* Martialis 4, 66, 12.: *saucia vena mero* etc.) γίνεται δὲ ἐκ τοῦ τρῶ, τοῦ συγκοπέντος

βλάπτει, ὅς ἄν μιν χανδὸν ἕλῃ, μηδ' αἴσιμα πίνῃ.
οἶνος καὶ Κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα
ἄασ' ἐνὶ μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόοιο,
ἐς Λαπίθας ἐλθόνθ'· ὁ δ' ἐπεὶ φρένας ἄασεν οἴνῳ,
* μαινόμενος κάκ' ἔρεξε δόμον κάτα Πειριθόοιο.
ἥρωας δ' ἄχος εἷλε, διὲκ προθύρου δὲ θύραζε
ἕλκον ἀναΐξαντες, ἀπ' οὔατα νηλέϊ χαλκῷ,
ῥῖνάς τ', ἀμήσαντες. ὁ δὲ, φρεσὶν ᾗσιν ἀασθεὶς
ἤϊεν ἣν ἄτην ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ.

ἐκ τοῦ τείρω (?). ἐκ τούτου δὲ παρὰ τοῖς ὕστερον καὶ τὸ τιτρώσκω, ὁμοίως τῷ γνῶ γιγνώσκω, παρῆκται, καὶ τὸ τρῶμα κ. ἡ τρώμη ἐπὶ βλάβης Ἰωνικῶς etc. v. Schn. v. τιτράω. — μελιηδής. ζ, 90, Il. ζ', 258 etc. — Ap.: χανδόν. πολὺ, παρὰ τὸ κεχηνότα πίνειν ἀθρόως. „Sch.: χανδόν. ἀθρόως κ. κεχηνότως. Nicander Theriac. 341.: χανδὸν ἀμέτρητον δέχεται ποτὸν, ubi Schol. hunc Homeri locum laudat. Theognis 211.: οἶνόν τοι πίνειν πουλὺν κακόν· ἢν δέ τις αὐτὸν Πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακὸς, ἀλλ' ἀγαθός.“ E Cl. — αἴσιμα, *justa*, modica. E: τοῦτο δὲ γνωμικῶς εἰς ψόγον μέθης φησί. — ὅρα δὲ, ὅτι προσφυῆ (accommodatam) τοῖς παροῦσιν ὁ π. ἱστορίαν παρέθηκεν. εἰλαπίνη γὰρ ἄρτι λαμπρὰ, ἤδη δὲ καὶ γάμου σκευή· τοιαύτη δέ τις καὶ ἡ κατὰ τοὺς Λαπίθας δαῒς, καθ' ἣν ὁ Εὐρυθίων ἔπαθεν. εἰκὸς δὲ ἦν, τῷ διὰ μέθην ὀνειδιζομένῳ καὶ ἱστορίαν παραχθῆναι ὁμοίαν. — τίνες δὲ οἱ Λαπίθαι, κ. ὡς ἔθνος Θετταλικὸν καὶ αὐτοὶ, δηλοῖ καὶ ἡ Ἰλιὰς (μ', 128—30, 181, 182.), καθ' ἣν περίπυστος καὶ ὁ Πειρίθοος, Λαπίθης ὢν καὶ αὐτός. (de Centauris, item populo Thessaliae antiquissimo, et hac eorum pugna cum Lapithis v. Heyn. Observ. ad Apollod. 2, 5, 4., pag. 146—149.) — τὸ δὲ ἀγακλυτὸν Εὐρ. εἰς ἔνδειξιν κεῖται τοῦ καὶ τοὺς ἀγακλυτοὺς ἀχρειοῦσθαι τῷ οἴνῳ. (epitheta heroum non ad vivum resecanda esse, sed fere omnium communes dotes vel virtutes significare, non fugit viros doctos. praeterea pertinent ad orbem epicae orationis.) τὸ δὲ ἄασεν (δ', 503 etc.) ἀντὶ τοῦ ἔβλαψε. λέξις μέν ἐστιν οὐ κοινὴ, καιριωτάτη δὲ ὡς ἐν ποιήσει. διὸ καὶ τρὶς αὐτῇ ἐνταῦθα χρᾶται Ὅμηρος. ἐκ δὲ τούτου τοῦ ῥήματος καὶ ἡ ἄτη κατὰ συναίρεσιν διὰ διχρόνου ἐκτεταμένου. Virg. Georg. 2, 455., annotante Cl.: *Bacchus et ad culpam causas dedit: ille furentes Centauros leto domuit, Rhoetumque, Pholumque, Et magno Hylaeum Lapithis cratere minantem.* Ovid. Met. 12, 219.: *nam tibi, saevorum saevissime Centaurorum, Euryte, quam vino pectus, tam virgine visa Ardet, et ebrietas geminata libidine regnat.* Eurytum vocat, quem Homerus et alii Eurytionem, ut liberi sunt poëtae in hoc genere, metro servientes; quemadmodum ipse caprarium modo Melantheum, modo Melanthium appellat, et Plautus eosdem Dolum et Dolonem, Tranium et Tranionem. sic etiam Sch. in vulgatis libris: οἶνος καὶ Κένταυρον ἀγακλειτόν. Εὐρύτῳ ὅμως μὲν, ἕνα τῶν ἐν τῷ Πειρίθου γάμῳ Κενταύρων ἀπολομένων τὸν Εὐρυτίωνα λέγει etc.; verum haec corrupta sunt, restituendaque, nisi fallor, in hunc modum: οἶνος καὶ Κέντ. ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα. ὡς μὲν ἕνα etc. — Am. Q.: μαινόμενος κάκ' ἔρεξε. ἤθελε γὰρ συμμιγῆναι τῇ γυναικὶ τοῦ Πειρίθου. rectius fuerit ἔρεζε in actione, quae non venit ad finem. cf. 100. haec verba etiam Il. β', 400. confusa sunt, nec ita raro librarii ζ et ξ litteras permiscuerunt; qua de re videsis Bastium Epist. crit. ad Boissonad. p. 13., nos ann. ad Aeschyl. Ag. 885, Soph. Antig. 297, Eurip. Phoen. 1309. — ἄχος, *dolor*; ira ex dolore. — εἷλε, *cepit*, invasit. ω', 533.: τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἷλε. cf. Il. γ', 35, ε', 47 etc. — ἀπ' οὔατα — ἀμήσαντες. cf. σ', 85. ἀμήσαντες, θερίζαντες, quasi dicas, *abmähend*. Il. ω', 451. E: τὸ οὔατα ῥῖνάς τε ἀμ. ἀντὶ τοῦ ἐκτεμόντες κ. ῥᾷον ἀποκόψαντες, ὡσεὶ καί τι φυτὸν ἀμώμενον. — φρεσὶν ᾗσιν ἀασθεὶς, *mente sua laesus* ebrietate. 296, 97. ὀχέων, *ferens*, tolerans. α', 297. E: τὸ ἣν ἄτην ὀχ. ἀστείως (?) εἴρηται ἀντὶ τοῦ ὀχῶν κ. βαστάζων τὴν ἑαυτοῦ βλάβην, ὡς οἷά τις ἀχθοφορῶν

* ἐξ οὗ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη,
οἷ τ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν εὕρετο οἰνοβαρείων.
ὣς καὶ σοὶ μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἴ κε τὸ τόξον
ἐντανύσῃς· οὐ γάρ τευ ἐπητύος ἀντιβολήσεις
ἡμετέρῳ ἐνὶ δήμῳ, ἄφαρ δέ σε νηῒ μελαίνῃ
εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
πέμψομεν· ἔνθεν δ' οὔτι σαώσεαι. ἀλλὰ ἕκηλος
πῖνέ τε, μηδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κουροτέροισι."

hospitibus incommodari vetat Penelope, negatque metuendum esse, ne hospes ille se uxorem ducere cupiat immodeste, etiamsi tendat arcum.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
„Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον,
ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται.
ἔλπεαι, αἴ χ' ὁ ξεῖνος Ὀδυσσῆος μέγα τόξον
ἐντανύσῃ, χερσίν τε βίῃφί τε ἧφι πιθήσας,
οἴκαδέ μ' ἄξεσθαι, καὶ ἑὴν θήσεσθαι ἄκοιτιν;
οὐδ' αὐτός που τοῦτό γ' ἐνὶ στήθεσσιν ἔολπε,
μηδέ τις ὑμείων τοῦγ' εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων
ἐνθάδε δαινύσθω, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικε."

respondet Eurymachus, tamen procos famam ignaviae pertimescere, si tendat.

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἀντίον ηὔδα·
„κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
οὔτι σε τόνδ' ἄξεσθαι ὀϊόμεθ', οὐδὲ ἔοικεν,
ἀλλ' αἰσχυνόμενοι φάτιν ἀνδρῶν, ἠδὲ γυναικῶν,
μή ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν·
ἦ πολὺ χείρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν
μνῶνται, οὐδέ τι τόξον ἐΰξοον ἐντανύουσιν,
ἀλλ' ἄλλος τις, πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν,
ῥηϊδίως ἐτάνυσσε βιὸν, διὰ δ' ἧκε σιδήρου.

ἱπποκένταυρος etc. — ἀεσίφρονι θυμῷ, *dementi animo.* v. ο', 469, Il. υ', 183.

303. male cohaeret hic versus, estque procul dubio immittendus post 298., et ἥρωας δὲ intelligendum ἥρ. γὰρ, quemadmodum saepe causam indicat δὲ particula, post θυμῷ autem virgula interpungendum.

305—310. πιφαύσκομαι, *dico, praedico, denuntio.* β', 32, 44 etc. — Sch.: ἐπητύος· μεταιτήσεως. similia habet E, apud quem scribendum est ὡς ἀπὸ τοῦ μεταιτεῖν pro ἐπαιτεῖν, *a mendicando.* ἕτεροι δὲ ἐπητὺν, inquit, τὸν ἐν λόγοις φασὶν ἔπαινον, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐπήτης (ν', 332) ἢ ἐπητὴς ὀξυτόνως, ὃ δηλοῖ τὸν φρόνιμον κ. λόγιον. hoc prorsus alienum est; sed ne in altera quidem illa explicatione acquiescas, sed videtur ἐπητὺς intelligenda esse ἐπέλευσις, *aditus*, accessus, a verbo obsoleto ἐπέω, ἔπειμι. — rursum E: ἀντιβολῆσαι δὲ νῦν τὸ ἐπιτυχεῖν· ἐν ἄλλοις δὲ (velut δ', 547) τὸ συναντῆσαι, παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον καὶ τὸ ἱκετεῦσαι.— de *Echeto* v. σ', 84. — σαώσεαι. γ', 231 etc. — ἐρίδαινε, *contende.* β', 206 etc. — κουροτέροισι, *junioribus.* Il. δ', 316.

312, 13. υ', 294, 95.

314—334. ἔλπεαι, *putasne.* Il. ο', 110 etc. — πιθήσας, *fretus.* Il. δ', 398 etc. — ἀχεύων. β', 23 etc. — ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικε. v. δ', 805, Il. ζ', 130. — φάτιν. scil. κακήν. ἐσθλὴν dixit ζ', 29. cf. ψ', 362. — κακώτερος, κακὸς, paulo improbior

ὡς ἐρέουσ', ἡμῖν δ' ἂν ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο."

quem irridens regina arcum dari jubet hospiti robusto, nec ignobili de ipsius verbis, praemiaque promittit homini, si res successerit.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
„Εὐρύμαχ', οὔπως ἔστιν εὐκλεῖας κατὰ δῆμον
ἔμμεναι, οἳ δὴ οἶκον ἀτιμάζοντες ἔδουσιν
ἀνδρὸς ἀριστῆος· τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε;
οὗτος δὲ ξεῖνος μάλα μὲν μέγας ἠδ' εὐπηγής.
* πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὔχεται ἔμμεναι υἱός.
ἀλλ' ἄγε οἱ δότε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα ἴδωμεν.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
εἴ κέ μιν ἐντανύσῃ, δώῃ δέ οἱ εὖχος Ἀπόλλων,
* ἕσσω μιν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά,
δώσω δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν,
καὶ ξίφος ἄμφηκες· δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα,
πέμψω δ', ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύει."

contra Telemachus sibi arcus potestatem esse ait, matremque in gynaeceum se recipere jubet.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
„μῆτερ ἐμή, τόξον μὲν Ἀχαιῶν οὔτις ἐμεῖο
κρείσσων, ᾧ κ' ἐθέλω, δόμεναί τε, καὶ ἀρνήσασθαι,
οὔθ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσιν,
οὔθ' ὅσσοι νήσοισι πρὸς Ἤλιδος ἱπποβότοιο·
τῶν οὔτις μ' ἀέκοντα βιήσεται, αἴ κ' ἐθέλωμι

— ἐλέγχεα, *probra.* Il. λ', 314.: δὴ γὰρ ἔλεγχος Ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἕλῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ. ξ', 40. et saepe alias id dicit ἐλεγχείην, ἐλέγχεα vero homines probrosos, praesertim addito κακά, velut Il. ε', 787. — εὐκλεῖας. Il. κ', 281. — οἶκον ἀτ. ἔδουσιν. β', 237, α', 250 etc. — ἀριστῆος. ζ', 34 etc. — E: τὸ εὐπηγὴς εὐπαγὴς φασιν οἱ μεθ' Ὅμηρον. Sch.: εὐπηγής. εὐπαγής. Am. Q.: εὐτραφής. Ap. emend.: εὐπηγής. εὖ τεθραμμένος. nostrates id dicunt *wohlgebaut*, Francogalli *bienfait.* idem est εὔπηκτος, in rebus illud usurpari solitum.

335. πατρὸς A. 2. et 3., MS. Th. Bentleji, W, B. ceteri: ἀνδρός. E utrumque memorat. nolui auctoritatem defugere virorum doctissimorum; ceterum πατρὸς speciem habet interpretationis, non contra. ἀγαθοῦ γένος, *boni quod attinet ad genus*, h. e. nobilis, non probi, aut strenui. ita haec explices, quae male habuerunt Ernestium et olim Eustathium, cum alterum verborum γένος et υἱὸς sufficere orationi existimarent. nec diffiteor, desiderare me in hisce et facilitatem Homeri, et εὐφωνίαν, suspicorque hoc eum dixisse: ἀνδρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένεος ἔμεν εὔχεται υἱός. forte scripserint γένος, dein metri gratia ἔμμεναι, et vocibus trajectis εὔχεται ἔμμεναι, de duritie sermonis atque homoeoteleuto securi, ut solent hoc in genere librarii.

337. τ', 487 etc. τὸ δέ, τὸ δή.

338. δώῃ — Ἀπόλλων. v. ann. ad 279. et cf. χ', 7.

339—342. π', 79—81. malim hic quoque ἕσσω μέν. — ὀξὺν — ἀνδρῶν. ξ', 533.

345. E: ὅτι κεῖται καὶ ἐνταῦθα τὸ κρείσσων ἐπὶ ἐγκρατοῦς κ. ἐξουσίαν ἔχοντος. — οὐκοῦν καὶ ἐν Ἰλιάδι (α', 80) τὸ κρείσσων γὰρ βασιλεύς, ὅτε χώσεται, καὶ ἑξῆς, τοιαύτην τινὰ σημασίαν ἔχει.

346. v. α', 247.

347. Ἤλιδος ἱπποβότοιο. v. δ', 635.

* καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμεναι τάδε τόξα φέρεσθαι.
ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
ἱστόν τ', ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι. τόξον δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.“

introït Penelope cum ancillis, tandemque ope Palladis obdormit.

Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἶκόνδε βεβήκει·
παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

interea subulcus aufert arcum et sagittas, procis indignantibus.

Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα δῖος ὑφορβός·
μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν.
ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
„Πῇ δὴ καμπύλα τόξα φέρεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
πλαγκτέ; τάχ' ἄν σ' ἐφ' ὕεσσι κύνες ταχέες κατέδονται,

349. E: τὸ καθάπαξ ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ παντελὲς ἅπαξ ἐνταῦθα εἰρῆσθαι, σημειοῦνται οἱ παλαιοί, λέγοντες καὶ ὅτι οὐδὲ κατάληξις εἰς ξ καὶ ἀρχὴ αὖθις ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἑτέρωθί πού ἐστι παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀλλ' ἢ μόνον ἐνταῦθα ἐν τῷ καθάπαξ ξείνῳ δόμεναι. at cur, quaeso, tam dure locutus fuerit Homerus, cum posset leniter: καὶ καθάπαξ δόμεναι ξείνῳ, vel καὶ ξείνῳ καθ. δόμ.? sane vel alterutrum horum ponendum arbitror, vel hoc: καὶ καθάπαν ξείνῳ etc. scripserint καθάπᾱξείνῳ, mox, temere geminata littera, ut saepe factum scimus, καθάπαξξείνῳ.

350—358. haec itidem leguntur α', 356—364, nisi quod ibi Telemachus μῦθον dicit pro τόξῳ. praeterea Ald. 3. habet τῷ γὰρ κράτος etc. E: ὅτι προαγαγὼν πάνυ ἀναγκαίως ὁ π. τὴν Πηνελόπην τῆς γυναικωνίτιδος ἐφ' ὅσον ἐχρῆν, καὶ ἀνύσας δι' αὐτῆς τὴν τοῦ τόξου κατάθεσιν εὐμεθόδως, εἶτα διαγνοὺς, ὡς οὐκέτι χρεία ὅλως ταύτης ἐπὶ τοῖς ἑξῆς, συστέλλει (amovet) αὐτὴν τοῦ λοιποῦ δεξιώτατα· οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ καὶ κοιμίζει βαθὺ, ὡς ἂν, μηδενὸς τῶν γενησομένων αἰσθομένη, ὅτε γίνονται, παραδόξως ὕστερον καὶ μετ' ἐκπλήξεως ἀναγνωρίσοι τε ἅμα τὸν ἄνδρα, κ. μάθοι ἐξολωλότας τοὺς κακούς. Buttmannus ad 353.: „Post hunc versum in Vindob. 133. (A. 1.) legitur hic: Ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ περίφρων Πηνελόπεια, quem ante illud ἡ μὲν ex more Homeri tantum non necessarium esse puto.“ mihi non sic videtur, sed brevitatis poëta studiosus, ubi res urget, intelligendum auditoribus reliquit illud ὣς φάτο, ut alias ἔλεξε, λέγων et similia. v. κ', 429, μ', 207, ν', 374, ο', 44, 530, Schn. v. ἔπω. legerat versificator ille, quisquis fuit, ε', 116.: ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεάων, et ibidem 171.: ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς, fortasse et illud Il. ο', 34. ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη, cumque meminisset saepe occurrentis περίφρονος Πηνελοπείης, inde novum, si diis placet, versiculum procudit, non minus explodendum quam istum alius cujusdam librarii Vindobonensis, quem post α', 329. inserere non dubitavit, itidem fucum faciens Buttmanno, sed magis nobismet ipsis, qui nugas istas expolire studuerimus. mecum sentit Montbelius.

359, 60. τόξα κάμπυλα. 362, ι', 156 etc. — φέρε, *auferebat*. — ὁμόκλεον. 367, ξ', 35 etc.

361. β', 324 etc.

362—365. ἀμέγαρτε συβ. ρ', 219. — Sth.: πλαγκτέ. (μ', 61, ο', 342.) παραπλὴξ, τὴν διάνοιαν πεπλανημένε. E: τὸ πλαγκτὲ ἀντὶ τοῦ ἔμπληκτε, παραπλὴξ, ἢ πλαζόμενε τὴν διάνοιαν, οὐ μὴν σταθηρέ. — τάχ' ἄν. sic E, nec ferenda est vulgata

οἷον ἀπ' ἀνθρώπων, οὓς ἔτρεφες, εἴ κεν Ἀπόλλων
ἡμῖν ἱλήκῃσι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι."

quem vitae timentem Telemachus confirmat.

Ὣς φάσαν· αὐτὰρ ὁ θῆκε φέρων αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ,
δείσας, οὕνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι.
Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγεγώνει·
„Ἄττα, πρόσω φέρε τόξα (τάχ' οὐκ εὖ πᾶσι πιθήσεις),
μή σε, καὶ ὁπλότερός περ ἐών, ἀγρόνδε δίωμαι,
βάλλων χερμαδίοισι· βίηφι δὲ φέρτερός εἰμι.
αἲ γὰρ πάντων τόσσον, ὅσοι κατὰ δώματ' ἔασι,
μνηστήρων χερσίν τε βίηφί τε φέρτερος εἴην,
τῷ κε τάχα στυγερῶς τιν' ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι
ἡμετέρου ἐξ οἴκου, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται."

tradit Eumaeus domino arcum et sagittas; tum Eurycleam fores gynaecei claudere et mulieres domi continere jubet, quidquid audierint.

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν,
μνηστῆρες, καὶ δὴ μεθίεν χαλεποῖο χόλοιο
Τηλεμάχῳ. τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης
ἐν χείρεσσ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι θῆκε παραστάς,
ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
„Τηλέμαχος κέλεταί σε, περίφρων Εὐρύκλεια,

scriptura *τάχ' αὖ*, aptum vero *ἂν*, quas voculas librarii haud raro permiscuerunt. v. Porson. indicibus Orestae et Phoenissarum, nos ann. ad Soph. Philoct. 166., et de usu *ἂν* particulae h. l. *α'*, 316. — *ἐφ' ὕεσσι*, *apud sues*. intell.: *a nobis interfectum*. — *κύνες τ. κατέδονται*. v. Il. *α'*, 4 etc. — *οὓς ἔτρεφες* *σύας*. hyperbaton, irato aptum. — *ἱλήκῃσι*, *propitius sit*. hoc praeteritum videtur Eustathio; sed Schneidero praesens conjunctivi ab *ἱλήκω*, cui assentior.

366—377. *θῆκε*, *κατέθηκε*, *deposuit* ipso in loco illo, quem transiturus erat, ut afferret Ulyssi arcum et sagittas. — *οὐκ εὖ*, *κακῶς*, tuo periculo. E: *τὸ ὁμοκλεῖν δηλῶν Ὅμηρος ταὐτὸν εἶναι τῷ ἀπειλεῖν ἔφη πολλοὶ ὡμόκλεον· εἶτα Τηλεμάχου ἀπειλήσαντος* (pessime liber: *ἀπειλήσας*) *τὸ οὐκ εὖ πᾶσι πιθ. παροιμιῶδες, κ. ἐπὶ ἀρέσκου, κ. πᾶσιν ἐθέλοντος πάντα πείθεσθαι.* — *ὁπλότερος*, *νεώτερος*. Il. *γ'*, 108. — E: *δίωμαι*, *διώξω*. — *τὸ δὲ αἴτιον αὐτοῖς τοῦ γελᾶν, ἐπεὶ οὔτε ὡς δεσπότης ἐπιτάσσειν εἶπε τῷ δούλῳ, ἀλλὰ ὡς βίῃ φέρτερος, καὶ οὐδὲ δοῦλον προσεῖπε· τὸ γὰρ ἄττα* (*π'*, 31 etc.) *δεδήλωται ἀδελφικὸν* (?) *εἶναι πρόσφθεγμα. καὶ ἡ διὰ χερμάδων δὲ βολὴ παιδικώτερον ἠπείληται. ὡμολόγησε δὲ καὶ τὸ ἔλαττον φέρεσθαι τῶν μνηστήρων. ταῦτα δὲ πάντα, ὡς ἀφελῆ, γλυκέως ἐπιτετηδευμένα εἰς γέλωτα τοῖς μνηστῆρσι τὸν χόλον μετέτρεψεν, ὃς δὴ γέλως παρὰ τῷ ποιητῇ λύσις ἐστὶ καὶ αὐτὸς μεγάλων κ. δυσλύτων περιπετειῶν, ὡς καὶ ἡ Ἰλιὰς* (velut *α'*, 599) *ἐδήλωσεν.* — *μεθίεν*, *μεθίεσαν καὶ ἠμέλουν*, ut E explicat, comparans haec et multa similia, *τράφεν*, *κόσμηθεν*. v. *δ'*, 723, Il. *γ'*, 1.

381. abest hic versus ab A. 2., 3., edd. Flor. et Aldinis, neglectus, nisi fallor, propter homoeoteleuton antecedentis. nam simpliciter hoc fieri jubere Eumaeum, nec jussu domini, nec nomine appellata Euryclea, arrogantis est, et a more Homerico abhorret. accipiunt autem, quibus id placet, infinitivum sensu imperativi. qui quod objiciunt, non Telemachum id jussisse 235., sed Ulyssem, non male E: *οὐκ ἀληθεύει μὲν ὁ Εὔμαιος*, inquit, *εἰπών, ὡς ὁ Τηλέμαχος οὕτω κελεύει, πλὴν ὡς πεπνυμένος ψεύδεται καὶ αὐτός* (scil. ut ipse Telemachus, qui ficte loqui videtur Eustathio 369—375). *οὐ γὰρ ἔδει πάντως εἰπεῖν, ὅτι Ὀδ. κέλεταί σε τάδε ποιῆσαι· οὐ γὰρ οἶδε τὸν αὐτῆς*

κληῖσσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας·
ἢν δέ τις ἢ στοναχῆς ἠὲ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μήτι θύραζε
προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ."

efficit jussum Euryclea; simulque clam egressus Philoetius aulam obserat, foribus rudente religatis.

῝Ως ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος,
κλήϊσσεν δὲ θύρας μεγάρων εὐναιεταόντων.
Σιγῇ δ' ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἆλτο θύραζε,
κλήϊσσεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας εὐερκέος αὐλῆς.
κεῖτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὅπλον νεὸς ἀμφιελίσσης
βύβλινον, ᾧ ῥ' ἐπέδησε θύρας, ἐς δ' ἤϊεν αὐτός·
ἕζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰών, ἔνθεν περ ἀνέστη,
εἰσορόων Ὀδυσῆα. ὁ δ' ἤδη τόξον ἐνώμα,
πάντῃ ἀναστρωφῶν, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν ἀποιχομένοιο ἄνακτος.

ἐκείνου ἀναγνωρισμόν. συνετὸς δὲ καὶ ἄλλως Εὔμαιος· ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἐκέλευσε τῷ Εὐμαίῳ εἰπεῖν γυναιξὶ κληῖσαι μεγάροιο θύρας, ἀορίστως εἰπών· ὁ δὲ διέκρινε δεῖν (h. e. *δέον*) *εἶναι ὡρισμένως τοῦτο περὶ τῆς γυναικωνίτιδος τῇ Εὐρυκλείᾳ εἰπεῖν.* praefecta enim erat illa ceteris mulieribus una cum Eurynome. v. α', 429—433, ϱ', 495 etc.

382—385. 236—39.

386, 87. τ', 29, 30. cf. ϱ', 57, χ', 398.

389—395. *εὐερκέος αὐλῆς.* χ', 449, Il. ι', 472. cf. η', 113 etc. — *αἰθούσῃ.* γ', 399. — Am. Q. et Sch.: *ὅπλον. σχοινίον.* E: — *ὅρα δεσμὸν οὐκέτι δι' ἱμάντων* (46), *οὐ γὰρ ἦν τὰς τηλικάσδε θύρας οὕτω συνδεθῆναι* (propter magnitudinem forium), *ἀλλὰ διὰ σχοινίου ναυτικοῦ.* — *νεὸς ἀμφ.* η', 252. — *βίβλινον δὲ* (sic etiam A. 1, 2, 3, A. Q. et Sch. v. Billerbeck. Flor. class., Schn. v. *βύβλος*.), *οὐ τὸ ἐκ βίβλου, ὅ ἐστι παπύρου Αἰγυπτίας, ἀλλὰ βοτάνης τινὸς ἐμφεροῦς παπύρῳ. οἱ δὲ καννάβινόν φασιν, ἕτεροι δὲ τὸ ἐκ φιλύρας.* (?) *ὅτι δὲ, καθὰ καὶ ὁ μόλυβδος παρὰ τοῖς παλαιοῖς, οὕτω καὶ ἡ ῥηθεῖσα βύβλος διφορεῖται κατὰ τὸ δίχρονον,* (mire *τὸ δίχρονον* dicit primam syllabam vocabuli *βύβλος*, quam et corripere et producere licet.), *ἐῤῥέθη μὲν καὶ ἐν τοῖς τοῦ Περιηγητοῦ* (in Dionysii Periegetae carmine chorographico, quod item commentario instruxit E.), *δηλοῖ δὲ αὐτὸ καὶ ὁ γράψας ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ, ὅτι βύβλινον καὶ βίβλινον διχῶς. ἐνταῦθα δὲ σημείωσαι, ὅτι τε ἡ Βύβλος ἐπὶ πόλεως μὲν* (in Phoenicia), *τῆς καὶ ἐν τῷ Περιηγητῇ, μόνως διὰ τοῦ υ γράφεται, ἐπὶ δὲ φυτοῦ ὡς ἐπιπολὺ μὲν κ. μάλιστα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὁμοία ἡ γραφὴ* etc. Montbel.: „Selon Eustathe, par *ὅπλον βύβλινον*, ou *βίβλινον*, il ne faut point entendre le byblos, c'est-à-dire le papyrus d'Egypte, mais une plante qui ressemble au papyrus. Selon d'autres, il n'est ici question que d'une corde de chanvre, ou enfin d'une corde faite avec cette pelure légère qui se trouve en dessous de l'écorce du tilleul. Les relations entre l'Egypte et la Grèce pouvaient être alors assez fréquentes pour qu'on puisse supposer qu'il soit ici question du byblos, qui croissait en Egypte. C'était, selon Strabon (17., p. 799.), une plante d'une tige mince, au sommet de laquelle s'élevait une sorte de chevelure, que l'on employait sans doute à faire des cordages. J'ai déja fait observer que Knight trouvait dans l'usage de ces cordes, qu'il suppose venir d'Egypte, une raison d'admettre que l'Odyssée est moins ancienne que l'Iliade." — *ἐπέδησε, ligavit.* γ', 269 etc. — *ἐνώμα.* 245. — *ἀναστρωφῶν, ἀναστρέφων, versans.* — Ap. emend.: *ἶπες. θηρίον τι λυμαντικὸν τῶν τόξων. τῶν ἅπαξ εἰρημένων.* ibi Villois. notavit, vermes istos etiam *θρῖπας* vocari. Plut. lib. de discrimine adul. et am.: *οἱ θρῖπες ἐμφύονται μάλιστα τοῖς ἁπαλοῖς κ. γλυκέσι ξύλοις.* cf. Ammon. v. *θρῖπες* et ad

ὧδε δέ τις εἴπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

varii sermones inter se procorum, postquam Ulyssem arcum tractare vident.

„Ἦ τις θηητὴρ καὶ ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων!
„ἤ ῥά νύ που τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοθι κεῖται,
ἢ ὅγ' ἐφορμᾶται ποιησέμεν, ὡς ἐνὶ χερσὶν
νωμᾷ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης."
Ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
„αἲ γὰρ δὴ τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν,
ὡς οὗτός ποτε τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι."

facile Ulysses tendit arcum, omnesque secures sagitta trajicit, metu trepidantibus procis, Joveque vehementer tonante.

Ὣς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε, καὶ ἴδε πάντη,
ὡς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ ἀοιδῆς
ῥηϊδίως ἐτάνυσσε νέῳ περὶ κόλλοπι χορδὴν,

eum annotata Valkenaerio p. 104. et 5., item B. ad Herodiani Epimerismos p. 58. E: *ἰστέον δὲ, ὅτι θηρίδια οἱ ἶπες κέρασιν ἐμφυόμενα, κ. κατεσθίοντα, παραπλήσια, φασὶ* (Sch.), *κώνωψι. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἴπτειν, ὅ ἐστι φθείρειν.* (sicut *θρὶψ* a *τρίβειν.*) [*τινὲς δὲ ὑφὲν κεραῖπες γράφουσιν ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς κέρασιν ἶπες, πρὸς διαστολὴν τῶν ἐν φυτοῖς. ἄλλοι δὲ κεραΐδες, ὡς ἀπὸ τοῦ κεραΐζειν.*] *ἵνα δηλοῖ τὰς τῶν τόξων φθαρτικάς. κεράτινον δὲ ἦν, φασὶν, ὡς φαίνεται, τὸ τόξον, οὐ μὴν κατὰ τὰ πάλαι Σκυθικὰ ξύλινον.* Plin. H. N. 16, 41. secundum Theophrastum Histor. anim. 5, 5.: *Teredines, capite ad portionem gravissimo, rodunt dentibus.* (Theophr. de *τερηδόνι*: — *τῷ μὲν μεγέθει μικρὸν, κεφαλὴν δ' ἔχει μεγάλην, κ. ὀδόντας.*) *hae tantum in mari sentiuntur*; (haec sane Theophrasti sententia est l. c. Plin. tamen 8. sect. 74. et ad terrestres id vocab. transtulit, cum Servii Tullii praetextas dixit teredinum non sensisse injurias, annis 560. et Apsyrto *τερηδόνες* sunt equorum lumbrici. v. Constant. in lexico. *Harduin.* Isidorus quoque generatim 12, 5.: *teredonas Graeci vocant lignorum vermes, eo quod terendo edant; hos nos tarmites dicimus.* Plautus Most. 3, 2, 140.: *ambo* [postes] *ab infimo tarmes secat.* videtur hic esse *ptinus pertinax* Linn., germ. der *Holzbohrer.*) *nec aliam putant teredinem proprie dici. terrestres tineas vocant; culicibus vero similes thripas* etc.

396. *θ'*, 328, *κ'*, 37 etc.

397—402. Sch.: *θηητήρ. θαυμαστικὸς, ἔμπειρος. ἐπίκλοπος. ἐπιθυμητὴς, ὀρεκτικὸς, κλέπτης. κλέπτειν γὰρ τὸ ἐπιθυμεῖν, κ. κλέπτης ὁ ἐπιθυμητὴς τῶν ἀλλοτρίων.* (E: *ἔστι δὲ, ὡς ἐν ὀλιγίστῳ εἰπεῖν, ὁ νοῦς τοῖς οὕτω εἰποῦσι τοιόσδε, ὡς ἄρα θαυμαστικὸς τῶν τόξων ὁ ξένος, κ. κλέπτων εἰς νοῦν τὴν αὐτῶν ἐμφέρειαν, ἵνα ἢ ἐξεικάσῃ αὐτὰ οἷς ἔχει, ἢ ἵνα ποιήσῃ ὅμοια.*) *ἐφορμᾶται. προτεθύμηται. ἔμπαιος* (*υ'*, 379). *ἔμπειρος.* (*τοσσοῦτον, οὕτως. ἀντιάσειεν*, *occurreret* lucro seu commodo, h. e. particeps ejus fieret. v. Buttmann. *Lex.* 1. p. 10.) *ὀνήσιος. ὠφελείας. ἢ τῆς βρώσεως, ἣν εἰλήφει παρὰ τῶν μνηστήρων.*

405—408. *ἐβάστασε*, *ponderavit.* *λ'*, 593. — *ἐτάνυσσε*, *tendere solet.* — Ap.: *κόλλοπι. τῶν ἅπαξ εἰρημένων· περὶ — ἅψας. λέγει δὲ τῷ κολλάβῳ* (germ. *Wirbel.*), *ἀπὸ τῆς κόλλης.* (a glutine, germ. *Leim.*) *δερματίνοις γὰρ ἐχρῶντο τοῖς κολλάβοις.* Am. Q.: *κόλλ. ἔνθα τείνονται αἱ ἐν τῇ λύρᾳ χορδαί.* E: *κόλλοψ ὁ παρὰ τοῖς ὕστερον κόλλαβος, δι' οὗ τείνονται αἱ τοιαῦται χορδαὶ, καὶ οὕτω, φασὶ, λεγόμενος διότι τὸ παλαιὸν ἐκ δερμάτων σκληρῶν ἦν τῶν πρὸς τῷ τραχήλῳ τῶν βοῶν, ἔστι δ' ὅτε καὶ τῶν οἰῶν, ἃ καὶ αὐτὰ κόλλοπες ἐκαλοῦντο διὰ τὸ ἐξ αὐτῶν ἀναβραττομένων κόλλαν γίνεσθαι, ὡς δηλοῖ καὶ Παυσανίας, γράψας, ὅτι ἐκολλόπωσε τὸ*

ὕψας ἀμφοτέρωθεν ἐΰστρεφὲς ἔντερον οἰός,
ὣς ἄρ' ἄτερ σπουδῆς τάνυσεν μέγα τόξον Ὀδυσσεύς.
δεξιτερῇ δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς·
ἡ δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδήν.
μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χρὼς
ἐτράπετο. Ζεὺς δὲ μεγάλ' ἔκτυπε, σήματα φαίνων·
γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
ὅττι ῥά οἱ τέρας ἧκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω.
εἵλετο δ' ὠκὺν ὀϊστὸν, ὅς οἱ παρέκειτο τραπέζῃ
γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλης ἔντοσθε φαρέτρης
κείατο, τῶν τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι.
τόν ῥ' ἐπὶ πήχει ἑλὼν, ἕλκεν νευρὴν, γλυφίδας τε,
αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος, ἧκε δ' ὀϊστὸν
ἄντα τιτυσκόμενος· πελέκεων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων

κόλλη συνήρμοσεν. — τὸ δὲ ἅψας χορδὴν ἀντὶ τοῦ ἐκδήσας. — ἐΰστρεφὲς, *bene tortum.* κ', 167, Il. ο', 463 etc. Montbel.: „*en touchant des deux côtés le boyau préparé d'une brebis.*" Knight remarque encore ici avec raison (?) que, dans l'Iliade, les cordes de la lyre sont en lin, comme au chant 18. (σ', 570), où il est dit, en parlant d'un jeune homme qui s'accompagnait avec la lyre: Λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε λεπταλέῃ φωνῇ. „La corde de lin résonnait en s'unissant à une douce voix;" tandis que, dans l'Odyssée, ce passage prouve que l'usage des cordes à boyau était introduit. Knight en conclut que l'Iliade est plus ancienne que l'Odyssée." haec ratio parum exquisita est. v. ann. ad eum locum Iliadis.

411—423. αὐδήν. male E: χελ. ἰκέλη ἄντην, quod sumserit e χ', 241. idem: χελιδόνι, οὐ μὴν ἀηδόνι, κτυπήσασαν εἴκασε τὴν νευρὰν, ἐπεὶ μὴ πρὸς ἡδύτητα ἡ ὁμοίωσις, ἀλλὰ μόνον πρὸς ποιότητα φωνῆς ἠχούσης ὑπότραχυ, ὁποῖος δή τις καὶ ὁ τῆς χελιδόνος βατταρισμὸς, ὅτε πρὸς μνήμην Τηρέως κατὰ τὸν μῦθον ῥοιζήσει, οὐ γλυκὺ ᾄδουσα, λαλαγοῦσα δὲ ἀκαλλὲς, ὡς οἷα Θρᾷσσα (uxor Terei, Thracum regis, Procne) κατὰ τὸν μῦθον. διὸ καὶ ὁ Κωμικὸς (Ran. 93), οὓς ἐκεῖνος ψέγει ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζοντας, χελιδόνων μουσεῖα καλεῖ, ὅ ἐστιν ὑποβαρβάρους χελιδόνων δίκην. — εἰ δὲ καλὸν ἄεισε καθ' Ὅμηρον ἡ ῥηθεῖσα νευρὰ, οὐχ ἁπλῶς ἐῤῥέθη τοῦτο διὰ τὸ ἡδὺ, ἀλλ' ἀνάλογον πρὸς τὸ ἀνῆκον (congruum, conveniens) καλὸν τῇ ἀπαθεῖ νευρᾷ, κ. μὴ κραυρουμένῃ πρὸς τὸ ξηρόφωνον κ. πάντῃ ἀηδές. — πᾶσι — ἐτράπετο. εἰς ὠχρίαν δηλαδή. mutarunt colorem metu. v. Il. ν', 279—284. — ἔκτυπε, *crepabat,* tonabat. — σήματα — ἀγκυλ. E: ἔστι σῆμα μὲν ὡς σημεῖον ἁπλῶς τοῦ μέλλοντος, τέρας δὲ ἡ διὰ τὸ, ὡς εἰκὸς καὶ νῦν, ἀνέφελον τοῦ ἀέρος, ἢ καὶ ὡς ἐκ τῶν ἀνωτάτω τόπων, ἔνθα καὶ τὰ τείρεα (Il. σ', 485), οἷς τὸ τέρας παρωνυμεῖται. — (ἀγκυλ. Il. β', 205 etc.) ὅτι γυμνὸν εἰπὼν ὀϊστὸν ἑρμηνεύει τὴν λέξιν, ἐπαγαγὼν, οἱ δ' ἄλλοι — πειρήσεσθαι, ὡς εἴπερ ἔφη γεύσασθαι (98). καὶ ἔστιν οἷον ἔνδυμα ὀϊστοῦ, τοῦ νῦν γυμνοῦ, ἡ φαρέτρα, καθὰ καὶ τόξον ὁ γωρυτὸς, ὡς δηλοῖ τὸ εἵλετο τόξον αὐτῷ γωρυτῷ, ὅς οἱ περίκειτο (54)· περικεῖσθαι γάρ ποτε καὶ ἐπὶ ἐνδύσεως τίθεται, ὅθεν καὶ χλαῖναν φορῶν μέν τις περίκειται, ἐκδυόμενος δὲ ἀποτίθεται. (sic Hercules habet γυμνὸν τόξον λ', 606. — A. 1. et Ald. 3.: πειρήσασθαι.) ἐπὶ πήχει ἑλὼν, ἀντὶ τοῦ κρατήσας (tenens: v. ann. ad Il. α', 513.) κ. θεὶς τὸν ὀϊστὸν ἐπὶ τῷ πήχει τοῦ τόξου, ἤγουν τῷ κέρατι, ἔνθα ἡ τοῦ τόξου λαβή. κεῖται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐν Ἰλιάδι, οἷον, ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνέλκε (Il. λ', 375, ubi v. ann.). γλυφίδες δὲ αἱ τοῦ ὀϊστοῦ (Il. δ', 122), αἷς ἐνίεται ἡ νευρὰ, οὕτω καλουμένη ἀρχαιολογικῶς· ὕστερον γὰρ ἐκ δερμάτων βοὸς, οὐ μὴν ἐκ νεύρων, αἱ τῶν τόξων νευραί. — τὸ δὲ ἐκ δίφρου καθήμενον τοξεύειν ἤργησεν (obsolevit) ὕστερον· κάμπτοντες γὰρ ἐν τοιούτοις γόνυ οὕτω τοξεύουσι. — ἄντα τιτυσκόμενος, *ex adverso collimans.* v. θ',

πρώτης στειλειῆς, διὰ δ' ἀμπερὲς ἦλθε θύραζε
ἰὸς χαλκοβαρής. ὁ δὲ Τηλέμαχον προσέειπε·

Ulyssis ad filium oratio ambigua.

„Τηλέμαχ', οὔ σ' ὁ ξεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
ἥμενος· οὐδέ τι τοῦ σκοποῦ ἤμβροτον, οὐδέ τι τόξον
δὴν ἔκαμον τανύων. ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν,
οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὄνονται.
νῦν δ' ὥρη, καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τετυκέσθαι
ἐν φάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἑψιάασθαι
μολπῇ, καὶ φόρμιγγι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.“

qua audita Telemachus, ense cinctus, hastaque arrepta, consistit prope patrem.

Ἦ, καὶ ἐπ' ὀφρύσι νεῦσεν· ὁ δ' ἀμφέθετο ξίφος ὀξὺ
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλην βάλεν ἔγχεϊ, ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
πὰρ θρόνον ἑστήκει, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.

556 etc. — Sch. emend.: *πρώτης στειλειῆς. ἀπὸ πρώτης γὰρ ὀπῆς τῶν πελέκεων διηνεκῶς ἦλθεν.* E: *στειλειὴ ὀπὴ πελέκεως, εἰς ἣν ἐνείρεται, ἤγουν ἐμβάλλεται, στελεὸς* etc. v. ε', 236. non id foramen nunc dici, sed aliud ipsarum securium *καταχρηστικῶς*, ostendere studuit comes de Caylus, cujus hac de re disputationem v. ann. ad τ', 573. quae ratio non caret quidem difficultate; sed videndum est, ne, Eustathio auscultantes, e Scylla in Charybdin incidamus, quippe tum eo redacti, ut secures intelligendae sint manubria securium 120, τ', 573. et 578, cum *θέμεν σίδηρον* dicat 81, et *διοϊστεύειν σιδήρου* 97. aliisque locis. — *διὰ δ' ἀμπερές.* tmesis pro *διαμπερὲς δέ.* — rursum E: *ὅρα δὲ καὶ νῦν* (ut ε', 410, μ', 254 etc.) *τὸ θύραζε ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἔξω.* — Sch.: *χαλκοβαρής.* (Il. ο', 465.) *ὁ ἀπὸ σιδήρου ἰσχυρός.* α', 262.: *ἰοὺς χρίεσθαι χαλκήρεας.*

424 — 434. *ἐλέγχει. ἀποδοκιμάζει.* Ap. emend.: *ἐλέγξῃς.* (Il. ι', 518) *ἐλέγχει περιβάλῃς, ὀνείδει περιβάλῃς.* — E: *ὄνονται* (ε', 378), *μέμφονται, ἐκφαυλίζουσι.* v. σ', 361. — Sch.: *νῦν — δόρπον. παρέλκει* (decipit, deludit) *τὴν διάνοιαν αὐτῶν. τὸ μὲν οὖν δεῖπνον ἀντὶ τοῦ θανάτου, τὸ δὲ ἑψιάασθαι ἀντὶ τοῦ οἰμώζειν.* E: — *δοκεῖ μὲν γὰρ εἰπεῖν Ὀδ., ὅτι καιρὸς τοῖς μνηστῆρσι τοῦ δορπῆσαι κ. παῖξαι· λέγει δὲ ἄλλως δι' ἐμφάσεως, ὅτι καιρός ἐστιν ἡμῖν τάχιόν τε δορπῆσαι ἀνελοῦσι τοὺς μνηστῆρας, κ. ἄλλως δὲ τερφθῆναι. ὃ καὶ γίνεται· θανόντων γὰρ τῶν μνηστήρων λαμπρὰ εὐωχία τελεῖται μετά τε ἀοιδῆς κ. φιλοπαίγμονος ὀρχηθμοῖο* (ψ', 134. v. totum illum locum.), *ὡς καὶ δοκεῖν τοῖς ἔκτοσθεν ἀκούουσι γάμον εἶναι ταῦτα τῆς Πηνελόπης.* — *ἐν φάει*, *in luce* (Il. ρ', 647), i. e. manifesto, publice. hoc quoque *εἰρωνικῶς.* — Am. Q.: *ἑψιάασθαι.* (ρ', 530) *παῖξαι.* Sch.: *τέρπεσθαι.* — *μολπῇ* — *δαιτός.* cf. α', 152. — *κεκορ. α. χαλκῷ.* Il. δ', 495, ε', 562 etc.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ Χ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ Χ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ.

Τὰ περὶ τὴν μνηστηροφονίαν ἐργασάμενος Ὀδυσσεὺς, παρούσης Ἀθηνᾶς, ἐν τοῖς ἑξῆς τὰς θεραπαίνας διὰ Τηλεμάχου καὶ τῶν οἰκείων κολάζει ἅμα Μελανθίῳ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Χ.

ΜΝΗΣΤΗΡΟΦΟΝΙΑ.

Jam, occupato limine cum arcu et sagittis, procos aggreditur Ulysses, primumque Antinoum percutit, ceteris conclamantibus et arma circumspicientibus.

Αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
ἆλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν, ἔχων βιὸν, ἠδὲ φαρέτρην,
ἰῶν ἐμπλείην, ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀϊστοὺς
αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
„Οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται·
νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὔπω τις βάλεν ἀνὴρ,
εἴσομαι, αἴ κε τύχωμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων."
Ἦ, καὶ ἐπ' Ἀντινόῳ ἰθύνετο πικρὸν ὀϊστόν.
ἤτοι ὁ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε,

Annotationes. Vers. 1—12. **ῥ α κ έ ω ν**, *pannorum*, h. e. ἱματίου ῥακώδους, pallii laceri, ut mendici, quo pallio post caedem procorum rursus eum indutum esse, ex Eurycleae verbis 488. intelligas. οὐ γὰρ δήπου τὸ ὅλον ἐγύμνου σῶμα, inquit E, εἰς πόλεμον παραταττόμενος. idem minus recte: νοητέον δ' ἐνταῦθα, ὅτι ζωσάμενος Ὀδ. ἐγυμνώθη τὰ σκέλη μόνα, ὡς μηδὲ τὴν ῥηθεῖσαν οὐλὴν παραφαίνεσθαι. quasi jam amplius quidquam occultare voluerit Ulysses, qui in eo sit, ut palam se omnibus det agnoscendum. imo tunicatus adstitit. Hesiodus O. et D. 391.: γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν, Γυμνὸν δ' ἀμάειν, et similiter Maro Georg. 1, 299.: *nudus ara, sere nudus.* v. interpp. utroque loco, et, quem laudant, Cuperum Obss. 1, 7. Aristophanes Eccles. 408: παρῆλθε γυμνὸς, ὡς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν, Αὐτός γε μέντοι φάσκεν ἱμάτιον ἔχειν. cf. ejusdem Lys. 1101, Nub. 937 etc. — E: **ἆ λ τ ο** (φ', 388, Il. α', 532 etc.) **ἐ π ὶ ο ὐ δ ὸ ν** ἀντὶ τοῦ ἥλατο καιρίως ἔφη, ὡς ὑψηλοτέρου τῆς θύρας ὄντος τοῦ οὐδοῦ. — ἵσταται δὲ περὶ τὸν οὐδὸν Ὀδ., ἵνα μὴ ἔχοιεν οἱ μνηστῆρες ἔξω φυγεῖν. βλαπτει γὰρ [τοῦτο] τὸν Ὀδυσσέα κ. ζημιοῖ τοῦτο μὲν, εἴ τις διαδράσει τὸν φόνον· ἐκεῖνο δὲ, εἰ τοὺς Ἰθακησίους εἰς ἄμυναν προκαλέσονται. — **μ έ γ α ν**, *magnum* limen, h. e. latum, quippe aedium regiarum. — **ἄ ε θ λ ο ς ἀ ά α τ ο ς.** vox Antinoi φ', 91, quam παρῳδεῖ. — **ε ἴ σ ο μ α ι**, *scibo.* E: γνώσομαι (Il. θ', 531, ξ', 8), ἢ πορεύσομαι (Il. φ', 335, ω', 462). — **π ό ρ ῃ — Ἀ π ό λ λ ω ν.** v. φ', 279. — **ἰ θ ύ ν ε τ ο**, *dirigebat.* ε', 240, 270 etc. — **π ι κ ρ ὸ ν ὀ ϊ σ τ ό ν.** Il. δ', 118 etc. — **ἄ λ ε ι σ ο ν**, *poculum.* γ', 50, δ', 591 etc.

χρύσεον, ἄμφωτον, καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
ὄφρα πίοι οἴνοιο· φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ
μέμβλετο. τίς κ' οἴοιτο, μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσσι
μοῦνον ἐνὶ πλεόνεσσι, καὶ εἰ μάλα καρτερὸς εἴη,
οἱ τεύξειν θάνατόν τε κακὸν, καὶ κῆρα μέλαιναν;
τὸν δ' Ὀδυσεὺς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος βάλεν ἰῷ·
ἀντικρὺς δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς,
βλημένου, αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν
αἵματος ἀνδρομέοιο, θοῶς δ' ἀπὸ εἷο τράπεζαν
ὦσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ' εἴδατα χεῦεν ἔραζε.
σῖτός τε, κρέα τ' ὀπτὰ φορύνετο. τοὶ δ' ὁμάδησαν
μνηστῆρες κατὰ δώμαθ', ὅπως ἴδον ἄνδρα πεσόντα,
ἐκ δὲ θρόνων ἀνόρουσαν ὀρινθέντες κατὰ δῶμα,
πάντοσε παπταίνοντες ἐϋδμήτους ποτὶ τοίχους·
οὐδέ πη ἀσπὶς ἔην, οὐδ' ἄλκιμον ἔγχος, ἑλέσθαι.
* νείκειον δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσι·

mortem illi minitantur Ulyssi; quibus ipse respondens palam facit, quis sit, et vindictam denuntiat.

„Ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι! οὐκέτ' ἀέθλων

— Ap.: *ἄμφωτον.* ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ὦτα ἔχοντα. *utrinque ansatum*, ut pocula majora. — hinc natum putant proverbium simile isti Latinorum *Inter os et offam*. Sch.: Διονύσιος ὁ Θρᾷξ ἐν ταῖς Μελέταις φησὶ, τὴν παροιμίαν Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου (*Multa cadunt inter calicem supremaque labra*) ἀπὸ τούτου διαδεδόσθαι. προστιθέμενος γὰρ Ἀντίνοος τὸ πῶμα βάλλεται. recte Buttmann.: „Scrib. e Zenobio 5, 71. ἔκπωμα." cf. Tzetz. ad Lycophr. 489. et Gell. 13, 17., qui hanc illius verbi originem narrant, Ancaeum, Lycurgi vel Neptuni filium, Argonautam, dum in poculum exprimit uvam vineae ab se plantatae, bibiturus, ab apro irruente occisum esse. v. Hederich. Mythol. Lex. p. 252. et 53. — *μέμβλετο*, *curae* aut *sollicitudini erat*. Il. φ', 516 etc. — *δαιτυμόνεσσι*. δ', 621 etc.

14—26. *τεύξειν*, *structurum esse*. θ', 276 etc. — *θάνατον — μέλαιναν*. β', 283, Il. φ', 66. φόνον καὶ κ. μ. dixit Il. λ', 443., et saepius per se κῆρα μέλ., velut inferius 330 etc. de κηρὶ v. Il. α', 44. A. 2: *κῆρα φυτεῦσαι*, quae διττογραφία memoratur in A. 3. et 4. — E: *ἐπισχόμενος*. καταστοχασάμενος, — διὰ τὸ ἐπέχειν τὴν χεῖρα κ. ἱστᾷν τὸν κατὰ σκοποῦ βάλλοντα. (v. Schn. v. ἐπέχω.) οἱ δὲ παλαιοὶ (Sch.) καὶ ἀντὶ τοῦ λαβόμενός φασιν etc. idem praeter necessitatem has quoque Ulyssis sagittas venenatas fuisse arbitratur, ut illas, quae α', 262. dicuntur. — *ἀντικρύς*. libri: ἀντικρύ. v. κ', 162, Il. ρ', 49 etc. etiam Il. χ', 327. malim ἀντικρύς. — *ἐκλίνθη δ' ἑτ.* Il. ν', 543. cf. τ', 470. — Sch.: *αὐλὸς αἵματος*. τὸ ἐξακόντισμα, ὁ κρουνὸς τοῦ αἵματος. πᾶν γὰρ τὸ στενὸν αὐλὸν ἔλεγον, ὅθεν καὶ τοὺς στενοὺς ποταμοὺς *ἐναύλους* (Il. π', 71). E: τοιοῦτον δέ τοι (τι) καὶ οἱ αὐλῶνες, ὅθεν τὰ διαυλωνίζοντα πνεύματα, κ. διαυλωνία, τοπικὴ στενότης, καθ' ἣν ὄρτυγες ἢ ἁπλῶς ἄγριοι ὄρνιθες ἀγρεύονται. ἐθνικὴ δὲ λέξις αὕτη γνώριμος τοῖς περὶ Σινώπην ἀνωτέρω οἰκοῦσι πρὸς βοῤῥᾶν etc. — *εἴδατα*. α', 140. — *ἀπὸ — χεῦεν*. per tropum Il. χ', 468. dixit τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέε δέσματα. — *εἴδατα*. α', 140. *κρέα τ' ὀπτά*. Il. δ', 345.: ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι. — *φορύνετο*, *foedabantur*. σ', 335. — *ὁμάδησαν*. α', 365 etc. — *παπταίνοντες*, *circumspectantes*. λ', 607, Il. δ' 200 etc. — *ἐϋδμήτους* κ. τ. 126, υ', 302. — *νείκειον δ' Ὀδ.*, *und sie zankten Odysseus*, ut loquuntur in Germania meridiana. cf. σ', 9 etc. — *χολωτ. ἐπ.* 225, Il. δ', 241 etc.

26—33. damnat haec P. Knightius,

ἄλλων ἀντιάσεις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες, ὃς μέγ' ἄριστος
κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται."
Ἴσκεν ἕκαστος ἀνὴρ, ἐπειὴ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
ἄνδρα κατακτεῖναι· τὸ δὲ νήπιοι οὐκ ἐνόησαν,
ὡς δή σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπτο.
τοὺς δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„Ὦ κύνες, οὔ μ' ἔτ' ἐφάσκεθ' ὑπότροπον οἴκαδ' ἱκέσθαι
δήμου ἄπο Τρώων, ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον,
δμωῇσιν δὲ γυναιξὶ παρευνάζεσθε βιαίως,
αὐτοῦ τε ζώοντος ὑπεμνάασθε γυναῖκα,
οὔτε θεοὺς δείσαντες, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔσεσθαι·
νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται."
Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν·
[πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον·]
Εὐρύμαχος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν·

ceteris procis metuentibus, Antinoi improbitatem excusat Eurymachus, Ulyssis misericordiam implorat, et damnum se sarturos esse promittit.

„Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος εἰλήλουθας,

judicium secutus veterum Grammaticorum, de quibus E: *Ἰστέον*, inquit, *ὅτι νοθεύεται ὑπὸ τῶν παλαιῶν τὸ χωρίον τοῦτο. ἄκαιρον γὰρ, φασὶ, καὶ γελοῖον, πάντας ὁμοῦ ταῦτα λέγειν ὡς ἐκ συνθήματος, οἷά τινα τραγικὸν χορόν. ἔθος γὰρ, φασὶν, Ὁμήρῳ ἐν τοῖς τοιούτοις οὐχ οὕτω ποιεῖν, ἀλλὰ λέγειν* (velut φ', 361), *ὧδε δέ τις εἴπεσκεν. ἔστι δ' εἰπεῖν, ὡς ἐσχημάτισεν Ὅμ. νῦν ἄλλως τὸ τοιοῦτον νόημα, ὡς οἷα συγκεχυμένως ὑφ' ἑκάστου τῶν μνηστήρων λεγόμενον· οὐ γὰρ εἶχεν ἐν τοσούτῳ ταράχῳ κοινῷ ἰδίᾳ ἠθοποιεῖν.* non miror, hunc deprecatorem minus acceptum fuisse Knightio quam olim bonae feminae Dacieriae. nec tamen haec confodienda sunt, sed emendanda; idque facillime, scribendo *νείκειεν δ'*, h. e. *νείκειε δέ τις*, ellipsi usitata. v. Il. ν', 287, 357. correctionem imperiti sapit *νείκειον*, vel per oscitationem scriptum est librarii, ε et ο litteras non ita dissimiles confundentis. E: *ὅρα δ' ἐν τῷ ξεῖνε — τοξ. κ. ἑξῆς τὸ τῶν ἐννοιῶν κομματικὸν διὰ θυμόν· τρεῖς γὰρ ἐν δυσὶ στίχοις ἔννοιαι κεῖνται αὐτοτελεῖς.* — *οὐκέτ' — ἀντιάσεις*, *non ad alia deinceps certamina admitteris.* v. φ', 402 etc. — B.: „Vocem *σῶς* in hoc hemistichio, quo et alibi Poëta est usus, egregie illustrat Corayus ad Plut. t. 2., p. 417." v. ε', 305. — *γῦπες*. Il. δ', 237. — *ἴσκεν*, *conjectavit*. v. τ', 203. — *φάσαν*, *putabant*. 35, ι', 495 etc. — *ὀλέθρου πείρατα*, h. e. *ὄλεθρος*. 41, Il. η', 402.

35—42. *ὦ κύνες*. convicium, quod impudentibus facere solebant. v. ann. ad Il. α', 159. — *οἴκαδ' ἱκέσθαι*. A. 1. et Sch.: *οἴκαδε νεῖσθαι*. — Sch. em.: *ὑπεμνάασθε. ὑπεφθείρετε, λεληθότως ἐμνηστεύεσθε.* (E: — *τὴν ὑπὸ ἀνδρὶ λέγει. ἔστι δὲ τὸ ὑπεμν. ἀντὶ τοῦ ὑπούλως, κ. ψευδῶς, κ. οὐ κατὰ νόμον ἐμνηστεύεσθε.*) *περὶ δὲ τῆς ἐπιβουλῆς τοῦ Τηλεμάχου οὐκ ὠνείδιζεν, ἴσως ἐπεὶ προεπιβεβουλευμένοι ἠμύνοντο· ἔφη γὰρ* (β', 316), *πειρήσω, ὥς κ' ὔμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω.* — *ἀνθρώπων νέμεσιν*. Helena Il. ζ', 350.: *ἀνδρὸς ἔπειτ' ὤφελλον ἀμείνονος εἶναι ἄκοιτις, Ὃς ᾔδη νέμεσίν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.* — *ἔσεσθαι* A. 2., MS. Th. Bentleji, Ald. 3., W, B. ceteri cum E: *ἔθεσθε*, cui Cl. praetendit illud Il. ν', 121: *ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος Αἰδῶ, κ. νέμεσιν.* sed recte Sch.: *ἔσεσθαι ἀναγνωστέον, ἵν' ᾖ δείσαντες ἔσεσθαι.* — *τοὺς — εἷλεν*. λ', 43.

43. versiculus omissus in A. 1. et 2. et MS. Th. Bentleji, nec ab Eustathio commemoratus, quem delevit Knight., W uncinis inclusit. assentior Knightio, ex Il. ξ', 507. transscriptum esse.

45—59. *Ὀδ. Ἰθακήσιος*, ut β', 246. intell. *ὤν*. rarius quidem heroës at-

ταῦτα μὲν αἴσιμα εἶπες, ὅσα ῥέζεσκον Ἀχαιοί,
πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγροῦ·
ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κεῖται, ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων,
Ἀντίνοος. οὗτος γὰρ ἐπίηλεν τάδε ἔργα,
οὔτι γάμου τόσσον κεχρημένος, οὔτε χατίζων,
ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τά οἱ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων,
ὄφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον ἐϋκτιμένης βασιλεύοι
αὐτός, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνειε λοχήσας.
νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαται· σὺ δὲ φείδεο λαῶν
σῶν. ἀτὰρ ἄμμες ὄπισθεν, ἀρεσσάμενοι, κατὰ δῆμον,
ὅσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισι,
τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες ἐεικοσάβοιον ἕκαστος,
χαλκόν τε, χρυσόν τ', ἀποδώσομεν, εἰσόκε σὸν κῆρ
ἰανθῇ· πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι."

Ulyssis implacabilis responsum.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

que heroïnae gentilibus quam patronymicis appellari solent apud Homerum; sic tamen Nestor passim *Γερήνιος*, nec semel Helena audit *Ἀργείη*, ne dicam praeconem *Εὐρυβάτην Ἰθακήσιον* Il. β', 184. inepte igitur E: *περιττὸν τὸ Ἰθακ. κ. εἰς οὐδὲν χρήσιμον εἴρηται, οἷα συγκεχυμένου τοῦ Εὐρυμάχου, κ. μὴ φιλοκρινοῦντος λόγου ἀκρίβειαν.* imo ceteris consternatis ille solus de statu non dejicitur, sed Ulyssi conviciato placabiliter respondet. — *αἴσιμα*, *αἰσίμως*, *juste*, vere. — *ῥέζεσκον*. 209, Il. θ', 249. — *κεῖται*, *jacet*, ut mortuus. cf. β', 102, γ', 109, Eurip. Phoen. 1589 etc. — Ap.: *ἐπίηλεν. αὐτὸς* (sic) *γὰρ ἐπίηλεν. Ἀρίσταρχος, ἐπεισέπεμψε.* malim *εἰσέπεμψε*: neque enim notio *τοῦ ἐπὶ*, *insuper*, inest huic verbo. scripturus, ni fallor, per oscitationem librarius *ἐπέπεμψε*, rursus inspecto autographo, manum repressit et *τῷ ἐπ-* addidit genuinum *εἰσέπεμψε*, non deleta menda, more ejus nationis, quae *cane pejus et angue* vitat lituras. v. de hoc genere mendarum ζ', 60, ξ', 33 etc. — *κεχρημένος, οὔτε χατ.* synonyma copulata *ἐμφατικῶς*, uti et 351. — *ἄλλα*, *alia* pejora. v. ann. ad η', 200. E: *ὅρα δὲ τὸ ἄλλα φρονέων, πολλὴν πάνυ ἔχον διαφορὰν πρὸς τὸ ἀλλοφρονέων, ὃ πρὸ τούτων ἐπὶ τοῦ Ἴρου* (imo de Euryalo victo Il. ψ', 698.) *εἴρηται. τοῦτο δὲ καὶ ἐπ' ἄλλων ἐδείχθη πολλῶν, ἐφ' ὧν διαφορὰ τοῦ συνθέτως ἢ διαλελυμένως λαλεῖν.* dixit tamen *ἀλλοφρονέων* eodem sensu atque hic *ἄλλα φρονέων*, κ', 374, nisi et ibi ponendum sit *ἄλλα φρονέων*, quod habuerunt codd. nonnulli, teste Eustathio. — *ἀτὰρ* — *λοχήσας*. v. δ', 663—672. — *ἐν μοίρῃ*. Il. τ', 186.: *ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα διΐεο καὶ κατέλεξας.* ibi Sch.: *κατὰ τὸ προσῆκον, κατὰ τὸ πρέπον.* quod alias hic noster dicit *κατὰ μοῖραν*. — *πέφαται*, *occisus est*. 217, Il. ο', 140 etc. — *ὄπισθεν*, *postea*. — *ἀρεσσάμενοι*, *postquam te placaverimus*. Il. ι', 112. E: *ἀρεσ. δὲ καὶ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἀρέσαντες, φιλιωθέντες, ἄρθμιοι γενόμενοι.* cf. θ', 396 etc. — *κατὰ δῆμον* — *ἰανθῇ*. promittit, se et procos viritim apud populum collecturos esse pretium 20 boum, quo damnum Ulyssis sarciatur, praetereaque aeris et auri pondus daturos tantum, quanto ille contentus fuerit. *κατὰ δῆμον τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες*. similiter Alcinous ν', 14.: *ἡμεῖς δ' αὖτις ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον Τισόμεθ'· ἀργαλέον γὰρ ἕνα προικὸς χαρίσασθαι*, ubi v. ann. — *ἀμφὶς*, *seorsim*, *ἀνδρακὰς*, ut ibidem dixit. — E: *τὸ δὲ ἐδήδοται τὰ παλαιὰ ὑπομνήματα Ἀττικὸν εἶναί φασι παρακείμενον ἐκ τοῦ ἐδῶ ἐδοῖς, ὡς ὁμῶ ὁμοῖς, ἵνα γίνοιτο οὕτως, ἐδῶ ἐδώσω ἤδοκα, κ. Ἀττικῶς ἐδήδοκα, ἐξ οὗ τὸ ἐδήδομαι ἐδήδοται. ἄλλως μέντοι ἔγνωσται εἶναι παρακείμενος τοῦ ἔδω βαρυτόνου ἦκα κ. Ἀττικῶς ἔδηκα, εἶτα πλεονασμῷ τῆς δο συλλαβῆς — ἐδήδοκα* etc. cf. Matth. 183, 3. — *ἰανθῇ*, *expletum sit*. δ', 549 etc. — *πρὶν* — *κεχολ.* Il. ι', 523.

„Εὐρύμαχ', οὐδ' εἴ μοι πατρώϊα πάντ' ἀποδοῖτε,
ὅσσα τε νῦν ὔμμ' ἐστὶ, καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ἐπιθεῖτε,
οὐδέ κεν ὧς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο,
πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτῖσαι.
νῦν ὑμῖν παράκειται, ἐναντίον ἠὲ μάχεσθαι,
ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ·
ἀλλά τιν' οὐ φεύξεσθαι ὀΐομαι αἰπὺν ὄλεθρον."

quo audito Eurymachus vim vi propulsari jubet.

Ὣς φάτο· τῶν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος προσεφώνεε δεύτερον αὖτις·
„Ὦ φίλοι, οὐ γὰρ σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους,
ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον ἐΰξοον, ἠδὲ φαρέτρην,
οὐδοῦ ἄπο ξεστοῦ τοξάσσεται, εἰσόκε πάντας
ἄμμε κατακτείνῃ, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης!
φάσγανά τε σπάσσασθε, καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας
ἰῶν ὠκυμόρων, ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν
ἀθρόοι, εἴ κέ μιν οὐδοῦ ἀπώσομεν ἠδὲ θυράων,
ἔλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστυ, βοὴ δ' ὤκιστα γένοιτο!
τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο."

ipse stricto gladio invadit Ulyssem, sed item confoditur.

Ὣς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὀξὺ,
χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον, ἆλτο δ' ἐπ' αὐτῷ
σμερδαλέα ἰάχων. ὁ δ' ἁμαρτῇ, δῖος Ὀδυσσεὺς,

61, 62. E: τὸ ἀποδοῖτε κ. τὸ ἐπιθεῖτε συγκοπή ἐστι τοῦ δοίητε κ. θείητε, ὧν τρίτα τὸ ἀποδοῖεν κ. ἐπιθεῖεν.

64. ν', 193.

65—67. Sch.: παράκειται. πρόκειται εἰς αἵρεσιν. similiter nostrates: *nun steht es bei euch.* — ἐναντίον ἠὲ μάχεσθαι. hyperbaton pro ἢ ἐν. μαχ. — θάνατον κ. κῆρας ἀλ. β', 352, Il. φ', 565 etc. — αἰπὺν ὄλεθρον. α', 11 etc.

68. δ', 703, ψ', 205, Il. φ', 114 etc.

70—78. οὐ γὰρ — κατακτείνῃ. v. de hoc genere hyperbati α', 337, κ', 174 etc. — σχήσει. ἐφέξει, κωλύσει. Ex E. cf. 172. — ἀνὴρ ὅδε et οὗτος ἀνὴρ 73. contemtim dicta videantur, ut β', 74 et 393. cf. inferius 169. χεῖρας ἀάπτους. λ', 501, Il. α', 567 etc. — τόξον ἐΰξοον. θ', 215, Il. δ', 105 etc. — οὐδοῦ ἀ. ξεστοῦ. σ', 33. — ἀλλὰ μν. χάρμης. Il. ο', 477 etc. — σπάσσασθε, σπάσασθε, *stringite.* v. β', 321, κ', 439 etc. Sch.: ἐξιφοφόρουν γὰρ οἱ παλαιοί. Ammianus Marcell. 23, 6. de Persis: *omnes promiscue vel inter epulas festosque dies gladiis cincti cernuntur; quem Graecorum veterum morem abjecisse primos Athenienses, Thucydides* (1, 6.) *est auctor amplissimus.* plura de hac re v. apud Feith. 4., 7. et scriptores antiquitatum graecarum. cf. et Il. α', 190 etc. — E: ἀντίσχεσθε τραπέζας ἰῶν, ἀντὶ τοῦ προβάλλεσθε ἄντα ἢ ἄντην, κ. ἐξεναντίας τῶν βελῶν ἔχετε δίκην ἀσπίδων. τὸ δὲ τραπ. πιθανῶς ἔχει διὰ τὸ πολλαχοῦ δεδηλῶσθαι (v. α', 138, ρ', 333 etc.), ἑκάστῳ τῶν μνηστήρων (imo cujusque convivae) παρακεῖσθαι τράπεζαν. — ὠκυμόρων. α', 266, Il. ο', 440, α', 417 etc. — ἐπὶ δ' αὐτῷ π. ἔχωμεν ἀθρόοι, *et illi simul omnes instemus.* E: τὸ ἐπὶ — ἔχ. χρήσιμον εἰς τὸ δαιμονίη, τί μοι ὧδ' ἐπέχεις; (τ', 71.) δῆλον γὰρ, ὅτι καὶ ἐκεῖνο ταυτόν ἐστι τῷ τί δή ποτε κατ' ἐμοῦ ἔχεις; τουτέστιν ὁρμᾷς, ἐλαύνεις. — ἀπώσομεν, ἀπώσωμεν. — βοὴ δ' ὤκ. γένοιτο. 133. cf. Il. β', 408. — τῷ — τοξάσσαιτο. 134. similiter Achilles Il. α', 232.: ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρείδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.

80—85. ἀκαχμένον. ε', 235, Il. κ', 135 etc. — σμερδ. ἰάχων. Il. ε', 302, θ', 320 etc. — ἁμαρτῇ. magna pars

* ἰὸν ἀποπροϊεὶς βάλλε στῆθος παρὰ μαζὸν,
ἐν δέ οἱ ἥπατι πῆξε θοὸν βέλος. ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
φάσγανον ἧκε χαμᾶζε, περιῤῥηδὴς δὲ τραπέζῃ
κάππεσεν ἰδνωθεὶς, ἀπὸ δ' εἴδατα χεῦεν ἔραζε,
καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ὁ δὲ χθόνα τύπτε μετώπῳ,
θυμῷ ἀνιάζων, ποσὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισι
λακτίζων ἐτίναξε, κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυτ' ἀχλύς.

Amphinomum irruentem Telemachus hasta trajicit.

Ἀμφίνομος δ' Ὀδυσῆος ἐείσατο κυδαλίμοιο
ἀντίος ἀΐξας· εἴρυτο δὲ φάσγανον ὀξὺ,
εἴ πώς οἱ εἴξειε θυράων. ἀλλ' ἄρα μιν φθῆ

librorum hic quoque: ὁμαρτῇ, ut Il. ε', 656, ubi v. ann. A. 4.: ἁμάρτει, ceteri Vindobb.: ὁμαρτῇ, Ald. 3.: ὁμάρτει, W et B: ἀμ. — *ἰὸν — μαζόν*. minus concinne A. 1: ἰὸν ἀποπροΐει· βάλε δὲ στῆθος. ibidem in margine, manu prima: γρ. ἰὸν ἀποπροϊεὶς βάλε στ. A. 2. et 3.: βάλε δέ. Ald. 3.: — ἀποπροϊείς· βάλε δὲ στ. haud scio an scribendum sit ἰὸν ἀποπροϊεὶς βάλε δὴ στ. π. μ. certe sensum aoristi hic habet imperfectum, qua de re v. δ', 452., saepissimeque, ut par est, usurpatus in hoc genere aoristus invenitur apud Homerum et Epicos, non item imperfectum. v. Seberum p. 100. et 101. — Am. Q. et Harl.: *περιῤῥηδής*. περικλινής. similiter Ap. h. v.: περιῤῥησόμενος, περικεκλασμένος, et Schol. Apollonii Rhodii 1, 431.: *ἤριπε δ' ἀμφοτέροισι περιῤῥηδὴς κεράεσσι*. τουτέστιν ἐπὶ πρόσωπον μεθ' ὁρμῆς κατενεχθεὶς, ἐπιῤῥαγεὶς εἰς τοὔμπροσθεν, ἢ ἐπενεχθεὶς, ὡς καὶ παρὰ τῷ Ποιητῇ *περιῤῥηδὴς δὲ τραπέζῃ κάππεσεν* ὁ Εὐρύμαχος. minus probabiliter Ap. ibidem: βέλτιον δὲ μεταφορικῶς περιῤῥεόμενος· βάλλεται γὰρ [καὶ] τὸ ποτήριον κρατῶν, ὡς ἅμα τῇ πόσει περιῤῥεῖσθαι πεσόντα. nec placet Aristarchi interpretatio apud eundem Grammaticum haec: στροβηθεὶς, περιφερὴς ἔπεσε τῇ τραπέζῃ, ὡς περικλασθῆναι περὶ αὐτήν. quanquam postrema ὡς αὐτὴν ferenda sunt; sed τὸ στροβηθεὶς accommodatum videtur scripturae κάππεσε δινηθεὶς, cui substitui id, quod praebuit codex frugi A. 1. et ceterorum pars librorum, κάππεσεν ἰδνωθεὶς, pro quo corrupte A. 4.: κάππεσε δινωθείς. neque enim aptum est δινηθεὶς Eurymacho, in plano concidenti. apte Euripides de Capaneo, excusso scalis, quibus ascendebat muros Thebarum, Phoen. 1110.: ἤδη δ' ὑπερβαίνοντα γεῖσα τειχέων Βάλλει κεραυνῷ Ζεύς νιν, — ἐκ δὲ κλιμάκων *Ἐσφενδονᾶτο* χωρὶς ἀλλήλων μέλη, — Χεῖρες δὲ καὶ κῶλ' ὡς *κύκλωμ' Ἰξίονος Εἱλίσσετ'*, εἰς γῆν δ' ἔμπυρος πίπτει νεκρός. at Eurymachi corpus non rotatur brevi spatio, sed contorquetur incurvaturque dolore vulneris accepti, ut Thersitae Il. β', 266., ubi Sch.: ὁ δ' *ἰδνώθη*. οὗτος δὲ ἀπὸ τῆς ὀδύνης συνεκάμφθη. huic verbo congruit περιῤῥηδὴς a περιῤῥαίνειν, *circumfluere* sensu metaphorico, ut defluens et inflexus in mensam prae dolore significetur procus. (E: *περιῤῥηδής* ὁ ἐῤῥαντισμένος αἵματι, [?] ὡς ἀπὸ τοῦ ῥάζω, οὗ δεύτερος ἀόριστος ἔῤῥαδον, ὅθεν ὁ περιῤῥηδής. εὕρηται δὲ καὶ ἀμφιῤῥηδὴς ἐν ῥητορικῷ Λεξικῷ, καθ' ὁμοιότητα τούτου λεχθέν.) bene Villoisonus ad Ap. l. c.: „— vulnere accepto letali περιῤῥηδὴς τραπέζῃ κάππεσεν, i. e. *pronus in mensam cecidit*, qua pro clypeo utebatur; unde fieri debebat, ut cibi et poculum effunderentur humi. unice hanc interpretationem commendat imitatio Apollonii Rhodii 1, 431., quam ex L. Bosii Observ. crit. notavit ad Hesychium Cl. Alberti" etc.

86—88. „*ὁ δὲ — μετώπῳ*. Virg. Aen. 10, 348.: *at ille Fronte ferit terram*." Cl. cf. 94, 296. — *ἀνιάζων*, *dolens*. δ', 460, Il. φ', 270 etc. — *λακτίζων*, *calcitrans*. σ', 98. — *ἐτίναξε*, *concussit*, impulit. ζ', 43 etc. — *κατ' — ἀχλύς*. Il. π', 344.: ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς. cf. Il. ε', 696 etc. Virg. 12, 310., notante Cl.: *in aeternam clauduntur lumina noctem.*

89—99. Sch.: *ἐείσατο*. (Il. ο', 415.) ὡς ἐπὶ Ὀδυσσέα ὥρμησεν. — *εἴρυτο*, *strinxit*. τ', 481, Il. α', 190 etc. —

Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε·
δούπησεν δὲ πεσών, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
Τηλέμαχος δ' ἀπόρουσε, λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος
αὐτοῦ ἐν Ἀμφινόμῳ· περὶ γὰρ δίε, μήτις Ἀχαιῶν
ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον ἢ ἐλάσειε
φασγάνῳ ἀΐξας, ἠὲ προπρηνέϊ τύψῃ.
βῆ δὲ θέειν, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν,
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ὦ πάτερ, ἤδη τοι σάκος οἴσω καὶ δύο δοῦρε,
καὶ κυνέην πάγχαλκον, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
αὐτός τ' ἀμφιβαλεῦμαι ἰών, δώσω δὲ συβώτῃ
καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλα· τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον.“
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„οἶσε θέων, εἵως μοι ἀμύνεσθαι πάρ' ὀϊστοί,
μή μ' ἀποκινήσωσι θυράων, μοῦνον ἐόντα.“

armis, a Telemacho allatis, induuntur Ulysses et servi duo.

Ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρὶ,
βῆ δ' ἴμεναι θάλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο.
ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔξελε, δούρατα δ' ὀκτὼ,

ὤμων — πεσών. Il. ε', 41, λ', 448, seqq., etc. — *δολιχόσκιον.* τ', 438, γ', 346 etc. — *περὶ γὰρ δίε.* tmesis. v. Il. ε', 566, ν', 52 etc. cf. Il. ρ', 242. — *προπρηνέϊ.* h. e. *χειρὶ προπρ.*, ut E interpretatur; ceterum minus bene: *τουτέστιν*, inquit, *καταφερῆ πληγὴν ἐπενεγκών.* imo *προπρηνέϊ*, *prona manu*, h. e., opinor, adversa, non a tergo, quod intelligam in verbis *φασγάνῳ ἀΐξας*, quo opponantur *τῷ προπρηνέϊ.* Il. γ', 218.: *σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω, οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα.* ibi Sch.: *προπρηνές. εἰς τοὔμπροσθεν.* ἐπέχω tamen: nam idem h. l.: *προπρ. κατὰ στόμα τῷ ξίφει, ὀρθὸς εἰς τοὔμπροσθεν, μὴ ἀνατείνας, ἀλλὰ νύξας ὑπτίως. οἱ μὲν γὰρ νύττοντες πλατὺ ἔχουσι τὸ ξίφος, οἱ δὲ πλήττοντες πλάγιον.* Montbel.: „Je crois que ces mots *ἐλάσ. φασγάνῳ . . . ἠὲ προπρηνέϊ τύψας* répondent à ceux-ci de notre langue, *qu'il ne frappe d'estoc ou de taille.* Les petites scholies (alio scil. loco) expliquent *ἐλ. φασγ.* par *πλατεῖ τῷ ξίφει πλήξειε*, *qu'il ne frappe par son épée large;* ce qui exprime *le tranchant*, *la taille;* et le mot *προπρηνέϊ*, en sous-entendant *χειρὶ*, *par une main poussée en avant*, s'entend de *la pointe*, de *l'estoc.*“ similiter Voss.: -- *denn er fürchtete, dass ein Achaier, Wenn er die Lanz' auszöge, die ragende, ihn mit dem schwerte Hergestürzt entweder* durchbohrete, *oder* zerhaute. — *τύψῃ* A. 2. et 3., et MS. Th. Bentleji. Harl.: *τύψῃ.* A. 1.: *τύψει*, pro eodem. vel fuerit *τύψειε*, scriptura varians, quam memoravit Schol. Harl.; qua recepta scribendum foret, auctore Buttmanno, *ἢ προπρηνεῖ τύψειε.* sed nihil opus. vulgo: *τύψας*, minus quidem aperte oppositis diversis hisce actionibus, quas dicit, temereque invecto homoeoteleuto. praeterea fuerunt, qui mallent *προπρηνέα*, idque superscriptum legitur in Harl. — *βῆ δὲ θέειν*, ut *βῆ δ' ἴμεν* ε', 475 et alias.

101—115. *δύο δοῦρε.* μ', 228 etc. — *πάγχαλκον* A. 2. et 3., W, B. vulgo: *εὔχαλκον.* — *ἐπὶ κροτ. ἀραρυῖαν.* Il. ν', 188 etc. cf. et similia Il. γ', 333, 338 etc. — *ἀμφιβαλεῦμαι*, *ἀμ—οῦμαι*, *induam.* ξ', 178, Il. β', 45 etc. simile *περιβαλλομένους τεύχεα* 148. Ap.: *τετευχῆσθαι. καθωπλίσθαι.* a *τευχέω.* E: *ἀσύνηθες δὲ ῥῆμα φράσει πεζῇ, ποιητικὸν δὲ ὅμως, τὸ τετευχ.* — *ἄμεινον*, *ἀγαθόν.* v. Matth. §. 457, Il. η', 352, Vechneri Hellenolex. 1, 1, 5, nos ann. ad Plaut. Aul. 288 ed. 1. Plautus Most. 5, 1, 20.: *res palam est. nunc te videre* meliust, *quid agas, Tranio.* — *οἶσε*, *affer.* 481, γ', 429 etc. — *πάρ'*, *πάρα*, *πάρεισι.* — *κλυτὰ τεύχεα*, *arma crepitantia*, ni fallor. v. μ', 228. — *ἔξελε.* 144, Il. ω',

καὶ πίσυρας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
βῆ δὲ φέρων, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν.
αὐτὸς δὲ πρώτιστα περὶ χροῒ δύσετο χαλκόν·
ὣς δ' αὔτως τὼ δμῶε δυέσθην τεύχεα καλά,
ἔσταν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην.

pergit Ulysses sagittare, donec pharetra exhausta est; tum hastis rem gerit.

Αὐτὰρ ὅγ', ὄφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσαν ἰοὶ,
τόφρα μνηστήρων ἕνα γ' αἰεὶ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
βάλλε τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ ὀϊστεύοντα ἄνακτα,
τόξον μὲν πρὸς σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
ἔκλιν' ἑστάμεναι, πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
αὐτὸς δ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον,
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν,
εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ.

portam quandam scalarum Ulysses Eumaeum custodire jubet.

Ὀρσοθύρη δέ τις ἔσκεν ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ·
ἀκρότατον δὲ παρ' οὐδὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι.
τὴν δ' Ὀδυσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει δῖον ὑφορβὸν,
ἑσταότ' ἄγχ' αὐτῆς· μία δ' οἴη γίγνετ' ἐφορμή.
τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·

229, β', 690 etc. A. 2., 3. et alii: *εἵλετο*, ut 125 etc. — *πίσυρας*. ε', 70 etc. — *χαλκήρεας*. α', 262, Il. γ', 316 etc. — *ἱπποδασείας*. Il. γ', 369 etc. notabis homoeoteleuton 4 vocum continuarum, sed diversae quantitatis. — *πρώτιστα*. γ', 57 etc. — *περὶ χ. δύσετο*. mire Il. λ', 100.: *ἐπεὶ περίδυσε χιτῶνας*, pro *ἀφείλετο*, ut ajunt. sed ego incredulus, vixque dubito, quin ponendum sit *περὶ λῦσε*. — *δαΐφρονα, ποικιλομήτην*. γ', 163.

118—122. *τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι* (*conferti*) *ἔπιπτον*. ω', 180, 448, Il. ρ', 361. — *λίπον*, *defecerunt*. — *ἐϋσταθέος*, *firmi*, solidi. 127, 257, υ', 258 etc. — *ἐνώπια παμφ*. δ', 42, Il. ϑ', 434. — *σάκος τέτραθ*. Il. ο', 479., ubi Sch.: *τετρ. τετράπτυχον, τέσσαρας θέσεις ἔχον ἐπαλλήλους*. cf. Ap. vv. *τετραθέλυμνον* et *προθελύμνους*.

123, 24. Il. γ', 336, 37, π', 135, 36.

125. Il. λ', 43. cf. Il. π', 139.

126—133. E: *ὅτι ὀρσοθύρη ἐνταῦθα παρὰ τῷ ποιητῇ θύρα τις ἐπίσημος, ὑψηλοτέραν πρόσβασιν ἔχουσα, εἰς ἣν οὐχ οἷόν τε ἦν ἀνελθεῖν τινα εἰ μὴ* (excidit *εἰ* in libris propter *-α* simile, quod antecedit) *διὰ κλίμακος ἴσως, ἢ ἄλλως πως ἀνορούσαντα καὶ ἀναθορόντα εἰς αὐτήν. ὅθεν καὶ ὀρσοθύρη ἐκαλεῖτο, ἤγουν θύρα, εἰς ἣν ὄρνυταί τις θέλων ἰδεῖν ἐκεῖθεν. ἡ δὲ τοιαύτη σύνθεσις καὶ τὴν ὀρσύδραν παρήγαγεν, ὀπὴν ἐκείνην, δι' ἧς ὄρνυται ὕδωρ ὑψοῦ. — ἔφερε δὲ ἡ τοιαύτη ὀρσοθύρη ἀνελθόντα εἰς αὐτὴν ἐπὶ τὰς μετὰ τὸν πρόδρομον θύρας τῆς αὐλῆς, ἧς τὰς πύλας δεσμῷ βιβλίνῳ Φιλοίτιος ἐπέδησε, κ. ἐπὶ λαῦραν, τουτέστι δημοσίαν στενωπόν.* Hesych.: *ὀρσοθύρα, πᾶσα θύρα μὴ ἔχουσα τὸν βαθμὸν* (limen, aditum) *πρὸς τῇ γῇ, ἀλλ' ἀπέχουσα τοῦ ἐδάφους, οἷον θυρὶς, ἢ θύρα εἰς ὑπερῷον ἀνάγουσα.* paulo aliter Apollonius, seu potius apud illum Apion: *ὀρσοθύρη, θύρα ὑψηλὴ, δι' ἧς ἔστι καταβαίνοντα ἢ ἀνιόντα ὀροῦσαι, ὅ ἐστι πηδῆσαι*, (perperam liber: — *καταβαίνοντος ὀρ., ὅ ἐστιν πηδ., ἢ ἀνιόντος πηδ.* scribendum esse *κατ — τα* et *ἀν — τα*, intellexit Villois.) *διὰ τὸ μὴ ἔχειν*

„Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀν' ὀρσοθύρην ἀναβαίη,
καὶ εἴποι λαοῖσι, βοὴ δ' ὤκιστα γένοιτο;
τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·
„οὔπως ἔστ', Ἀγέλαε διοτρεφές· ἄγχι γὰρ αἰνῶς
αὐλῆς καλὰ θύρετρα, καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρης·
καί χ' εἷς πάντας ἐρύκοι ἀνήρ, ὅστ' ἄλκιμος εἴη.
ἀλλ' ἄγεθ', ὑμῖν τεύχε' ἐνείκω θωρηχθῆναι
ἐκ θαλάμου· ἔνδον γάρ, ὀΐομαι, οὐδέ πη ἄλλη
τεύχεα κατθέσθην Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός."

βαθμούς. hujusmodi fere sunt scalae illae, quas Germani vocant *Wendeltreppen.* Montbel.: *Dans l'épaisse (?) muraille était une porte secrète; située près du seuil élevé de la salle superbe, elle donnait une sortie dans la rue, et fut construite de planches solides.* (E: ταύτην δὲ τὴν ὀρσοθύρην, — ὡς θύραν, σανίδες εἶχον εὖ ἀραρυῖαι, ἐπεὶ καὶ πᾶσαι θύραι ὡσεπιπολὺ σανίδες εὖ ἀραρυῖαι λέγονται.) Quoiqu'il soit assez difficile de se faire une idée bien nette de la construction intérieure de ce palais d'Ulysse, cependant, d'après l'ensemble du récit, voici ce qu'il est permis de conjecturer. La bataille se livrait dans la grande salle du festin; Ulysse, Télémaque, et les 2 pasteurs, occupaient le seuil de la porte, qui, par sa position, dominait le reste de la salle. En effet, il est dit, au second vers de ce chant, qu' Ul. *s'élança sur le grand seuil,* ἆλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδόν. Par μέγας οὐδὸς on doit entendre ici le *seuil élevé.* Près de ce *seuil élevé,* ἀκρότατον δὲ παρ' οὐδὸν (v. 127), était une *porte secrète,* ὀρσοθύρη, pratiquée *dans l'épaisse muraille,* ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ (v. 126), qui *donnait une sortie dans la rue,* ἣν ὁδὸς ἐς λαύρην (v. 128.). *Λαύρη* signifie bien ici la rue, ou du moins un couloir qui y conduisait, (Sch.: λαύρην. στενὴν ὁδὸν, δι' ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσι κ. φέρονται, οἱονεὶ ἄμφοδον. E: λαῦρα στενὴ ὁδὸς, ἄμφοδος, δι' ἧς λαοὶ ῥέουσιν, ἤτοι φέρονται. ὅθεν, φασὶ, καὶ διάλαυρος ὁ ἐν τῷ πέραν τῆς ἀμφόδου οἰκῶν, κ. οἷον ἀντίθυρος. ἐν δὲ ῥητορικοῖς λεξικοῖς φέρεται καὶ ὅτι λαῦρα ἡ ἀμάρα, κ. [ὅτι] λαῦραι ῥῦμαι, κῶμαι, στενωποὶ ὑπόνομοι [subterranei]. σύνθετον δ' ἐκ τῆς λαύρας καὶ ἡ σποδησιλαῦρα, τουτέστιν ἡ πόρνη, λεγομένη οὕτω παρὰ τὸ διατρίβειν ταπολλὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς etc.) puisque Agélaüs demande à ses compagnons, s'il n'est personne qui *franchisse la porte secrète, et avertisse les peuples,* ὀρσοθύρην ἀναβαίη, καὶ εἴποι λαοῖσι (v. 132). Mais, comme Ulysse a commis la garde de cette porte au pasteur Eumée (v. 129—30), Mélanthius observe que cela n'est pas possible, et que *cette étroite issue est trop difficile,* ἀργαλέον στόμα λαύρης (v. 137). Outre cette porte secrète, il devait y en avoir une autre, quoique le poète n'en parle pas, qui, par *l'escalier de la salle,* ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο (v. 143), communiquait à la chambre où se trouvaient les armes, puisque Mélanthius ajoute aussitôt, en s'addressant à Agélaus: „Mais attendez, pour vous protéger, j'apporterai les armes de la chambre," ἀλλ' ἄγεθ', — ἐκ θαλάμου (v. 139—40). C'est aussi ce qu' observe Eustathe avec raison." sed male fingit alteram ὀρσοθύρην, cum Homerus dicat ῥῶγας μεγάροιο, *scalas* ἀνδρῶνος. sic enim ille: ἐν τούτοις δέ φασιν οἱ παλαιοὶ καὶ ἑτέραν ὀρσοθύρην εἶναι, δι' ἧς ἀνελθὼν εἰς τὸ ὑπερῷον Μελάνθιος ἀνείλετο τὰ ὅπλα. — ὁδὸς, *via* illa per ὀρσοθύραν. — φράζεσθαι, *observare,* custodire. — ἐφορμή, *aditus,* si quis opitulari voluisset procis. — Ἀγέλεως, pro Ἀγέλαος, ut Ἀκρόνεως et Ἀναβησίνεως θ', 111. et 13. v. Th. gramm. gr. ed. 2. pag. 246. MS. Th. Bentleji, quem librum novissimi editores secuti sunt: Ἀγέλεως μετέειπεν. A. 2. et 3.: ἀγελάως μετ. Ald. 3. et E: Ἀγέλαος μετ. vulgo, a correctore: Ἀγέλαος ἔειπεν, uti et inferius 247. — βοὴ — τοξάσσαιτο. 77, 78.

136—148. ἄγχι — λαύρης. prope ait esse ὀρσοθύραν aulae portis, quas custodiebat Philoetius, et molestum angiporti os angustum, quod vel unus vir strenuus contra multos ingruentes defendat. E: ἀργ. στόμα λαύρης. ἤγουν ὁ πρὸς τὴν ὀρσοθύρην ἄγων στενωπός. — κατθέσθην, κατεθέσθην. — φαίδιμος υἱός. γ', 189, π', 308,

petit arma Melanthius procis ex horreo Ulyssis, quod claudere oblitus erat Telemachus.

Ὣς εἰπὼν ἀνέβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος, ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο.
ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα,
καὶ τόσσας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
βῆ δ' ἴμεναι, μάλα δ' ὦκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκε.

Ulysse trepidante, subulcus iterum illuc ascendere videt Melanthium.

καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὡς περιβαλλομένους ἴδε τεύχεα, χερσί τε δοῦρα
μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνετο ἔργον.
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακὸν, ἠὲ Μελανθεύς."
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
„ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἤμβροτον, οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος, ὃς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν
κάλλιπον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
ἀλλ' ἴθι, δῖ' Εὔμαιε, θύρην ἐπίθες θαλάμοιο,
καὶ φράσαι, εἴ τις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν, ἣ τάδε ῥέζει,
ἢ υἱὸς Δολίοιο, Μελανθεὺς, τόν περ ὀΐω."
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
βῆ δ' αὖτις θάλαμόνδε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
οἴσων τεύχεα καλά. νόησε δὲ δῖος ὑφορβὸς,
αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἐόντα·
„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
κεῖνος δ' αὖτ' ἀΐδηλος ἀνὴρ, ὃν ὀϊόμεθ' αὐτοὶ,
ἔρχεται ἐς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἐνίσπε,
ἤ μιν ἀποκτείνω, αἴ κε κρείσσων γε γένωμαι,
ἦέ σοι ἐνθάδ' ἄγω, ἵν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
πολλὰς, ὅσσας οὗτος ἐμήσατο σῷ ἐνὶ οἴκῳ."

Il. δ', 505 etc. — Ap., h. l. c.: ῥῶγας. τὰς θυρίδας. Sch.: ῥήγματα, θυρίδας, ἢ τὰς τῆς οἰκίας ὑπερῴας διόδους. E: ῥῶγες μεγάροιο δίοδοι, ῥήγματα, θυρίδες, θηλυκῶς ἀπὸ τοῦ ῥὼξ ῥωγὸς, αὐτὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ῥήσσω, ῥήξω. τινὲς δὲ οὐδετέρως τὸ ῥῶγας ἐνόησαν, ὡς τὸ κῶας. — ἔνθεν — δοῦρα. insimulavit haec Aristarchus, tanquam absurda. E: σημείωσαι, ὅτι τὸ περὶ τῶν δώδεκα σακέων κ. τὸ ἐφεξῆς Ἀρίσταρχος ἀθετήσας κεχίακεν (χ apposito damnavit), ἀδύνατον εἶναι εἰπὼν τοσαῦτα βαστάσαι ἄνθρωπον. quasi Hom. caprarium ista simul omnia extulisse dicat. imo saepius ivit rediitque, dum satis armorum esset procis: v. 161, 183, 84. intellexerunt hoc Dacieria et Barn. — Ὀδ. λύτο — ἦτορ. δ', 703 etc. — περιβαλλ. τεύχεα. cf. 103.

151—158. ἦ μάλα — κακόν. ordo: ἦ μ. δή τις γυν. ἐποτρύνει νῶϊν π. κακόν. ἐποτρύνει, concitat. α', 89 etc. — Sch.: ἤμβροτον (η', 292 etc.). ἀντὶ τοῦ ἔπταισα. — E: ἀγκλίνας. (h. e. ἀνακλίνας.) ἀνοίξας. opponitur ἐπίθες 157., ut λ', 524.: ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον, ἠδ' ἐπιθεῖναι. cf. Il. ε', 751, θ', 394. — σκοπός. δ', 524 etc. — Am. Q.: καὶ φράσαι. τὸ φράσαι οὐ μόνον ἐπὶ ψυχικῆς ἐννοίας, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ὄψεώς φησιν ὁ π.

165 — 173. κεῖνος δὲ, κ. δή. — Am. Q.: ἀΐδηλος. ὀλέθρου ἄξιος. perniciosus. cf. θ', 309. — ὑπερβασίας, *facinora*, injurias. γ', 206. — οὗτος. v. ann. ad 70. — ἐμήσατο. γ', 194

quem vinctum Ulysses ex trabe suspendi jubet in horreo, et ita relinqui; quod fit.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„ἤτοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγαυοὺς
σχήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων, μάλα περ μεμαῶτας.
σφῶϊ δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν,
* [ἐς θάλαμον βαλέειν, σανίδας δ' ἐκδῆσαι ὄπισθε,]
σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε,
κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἐρύσαι, πελάσαι τε δοκοῖσιν,
ὥς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν χαλέπ' ἄλγεα πάσχῃ."
"Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
βὰν δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, λαθέτην δέ μιν ἔνδον ἐόντα.
ἤτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα τεύχε' ἐρεύνα,
τὼ δ' ἔσταν ἑκάτερθε παρὰ σταθμοῖσι μένοντε.
εὖθ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,

etc. — σχήσομεν, κατασχήσομεν, καθέξομεν. cf. 70 etc. — μάλα περ μεμ., *quamvis incitatos*. Il. ν', 317 etc. — χεῖρας ὕπερθεν. 406, θ', 135, Il. ε', 122 etc. contra Tyrtaeus l. c. ad 184.: κνήμας τε κάτω.

174. versus spurius et corruptus, quem qui fabricatus est, recentioris aevi morem Homero obtrusit. neque enim σανίδας ἐκδῆσαι est *fores occludite*, ut putant, sed dixisset id poëta hoc vel simili modo, ἐπὶ δεσμὸν ἴηλαι, ut φ', 241, θύρην ἐπιθεῖναι, ut 157. et 201. quodsi vel maxime significari verbis illis possent fores occlusae, tamen ferendum non esset πρωθύστερον, quod hic reperire sibi visus est E. οὐ γάρ, inquit, μετὰ τὸ σανίδας ἐκδῆσαι, τουτέστι θύρας, κρεμάννυται ὁ Μελανθεύς, ἀλλὰ στρεφθεὶς χεῖρας κ. πόδας, κ. σειρᾷ ἐκδεθείς, ἀπαιωρεῖται. — διὸ καὶ πρὸς ἑρμήνειαν κ. σαφήνειαν πρόσκειται τὸ ὄπισθε χρονικῶς, — ἤγουν μετὰ τοῦ πάντα, ὅσα χρή, ἐπὶ Μελανθίῳ ποιῆσαι. eandem cantilenam canit Am. Q.: τὸ ὄπισθεν χρονικῶς, ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα τὰς σανίδας, ὅ ἐστι θύρας, δήσαντες, ἐξελθόντες κ. ἐάσαντες (scrib. ἐξέλθετε κ. ἐάσατε) αὐτὸν ἐῤῥιμμένον. εἶτα, ὡς μεταγνούς, (!) φησί, μᾶλλον δὲ μὴ ἐῤῥιμένον ἐάσητε, ἀλλὰ κρεμάσατε. λείπει οὖν τὸ μᾶλλον etc. *en cor Zenodoti, en jecur Cratetis!* certe si ita balbutiret hic noster, dudum periisset cum tot ipsius explicatoribus. verum ne versificator quidem, quicunque est, a quo haec profecta sunt, ita scripsisse putandus est, sed dederat ille, nisi fallor, σανίδος δ' ἐκδῆσαι ὄπισθεν, *et tabulae alligate illum tergo*. novimus hoc genus poenae, posteriore aevo usitatum, de quo jam olim nonnullos hic cogitasse, auctor est E: ἰστέον δέ, ὅτι εὑρόντες τινὲς παρὰ Ἡροδότῳ κείμενον τὸ ζῶντα τὸν δεῖνα πρὸς σανίδα διεπαττάλευσαν, ἐβιάσαντο κἀνταῦθα ὅμοιόν τι νοῆσαι etc. recte dixit ἐβιάσαντο: nam hoc est vim inferre poëtae, cui incognitum fuit illud supplicium; quod si hic commemorasset, vestigium rei appareret inferius 187—193. quare uncos impegimus huic versui, quamvis probabiliter (v. φ', 123) emendato. nam quis audiat Clarkeum, cui haec proprio et simplici verborum ordine, ut ait, intelligenda esse videbantur: scilicet Melanthium retractum in θάλαμον, foribus occlusis, ne quis superveniens impediret, ex trabe suspensum esse? quis, quaeso, metuendus erat Telemacho et Eumaeo, procis pro salute pugnantibus, famulis huc illuc trepide dilapsis, mulieribusque dudum conclusis in gynaeceo? ne dicam, non adeo illos ignavos fuisse, ut quenquam extimescerent, et duo, et inter arma. — ceterum A. 1. verbo ὄπισθεν adscriptum habet a manu 1. in margine: ἱμάντι.

175—177. σειρὴν — πειρ. hexameter meris forte spondeis constans, ut φ', 15. repetitur 192. — Sch.: σειρήν (192, Il. θ', 19 etc.). πλέγμα, σχοινίον. πειρ. ἐκδήσαντες. — δοκοῖσιν, *trabibus*. 193, τ', 38. — δηθά, *diu*. α', 49 etc.

178. γ', 477, Il. γ', 379 etc.

180—194. ἐρεύνα, *quaerebat*. τ', 436, Il. σ', 321. — μένοντε, *exspectantes illum*. — εὖθ'. A. 2. et 3.: ἔνθ'. verba etiam alias confusa, velut

τῇ ἑτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
τῇ δ' ἑτέρῃ σάκος εὐρὺ, γέρον, πεπαλαγμένον ἄζῃ,
Λαέρτεω ἥρωος, ὃ κουρίζων φορέεσκε
(δὴ τότε γ' ἤδη κεῖτο, ῥαφαὶ δ' ἐλέλυντο ἱμάντων),
τὼ δ' ἄρ' ἐπαΐξανθ' ἑλέτην, ἔρυσάν τέ μιν εἴσω
κουρὶξ, ἐν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλον ἀχνύμενον κῆρ,
ξὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγέϊ δεσμῷ,
εὖ μάλ' ἀποστρέψαντε διαμπερὲς, ὡς ἐκέλευσεν
υἱὸς Λαέρταο, πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε,
κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἔρυσαν, πέλασάν τε δοκοῖσι.
τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·

Eumaei verba, caprarium irridentis.

„Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις,
εὐνῇ ἔνι μαλακῇ καταλέγμενος, ὥς σε ἔοικεν,
οὐδὲ σέγ' ἠριγένεια παρ' ὠκεανοῖο ῥοάων
λήσει ἐπερχομένη χρυσόθρονος, ἡνίκ' ἀγινεῖς
αἶγας μνηστήρεσσι, δόμον κάτα δαῖτα πένεσθαι.“

advenit Minerva specie Mentoris.

Ὣς ὁ μὲν αὖθι λέλειπτο, ταθεὶς ὀλοῷ ἐνὶ δεσμῷ·

γ', 9, ubi itidem Ald. 3., Bergler., Cl. et alii: ἔνθ'. asyndeton ad significandum actionum harum, sibi succedentium, celeritatem. cf. γ', 18, Il. δ', 89 etc. — τρυφάλειαν. Il. γ', 376 etc. — σάκος εὐρὺ, *clipeus latus* more antiquorum, et postea ὁπλιτῶν seu militum gravis armaturae. v. Köpke *Kriegswesen der Gr.* p. 263. Tyrtaeus 3., 23.: μηρούς τε, κνήμας τε κάτω, καὶ στέρνα, καὶ ὤμους, Ἀσπίδος εὐρείης γαστρὶ καλυψάμενος. — γέρον, *vetus*, ut γέρων πέπλος, λόγος, φόνος, apud Aeschylum, Euripidem, Theocritum. cf. E. — Harl.: πεπαλ. (406, ψ', 43, Il. ζ, 268 etc.) μεμολυσμένον. — Sch.: ἄζῃ. εὐρῶτι, ἢ ξηρασίᾳ. — E: κουρίζων, νέος ὢν κοῦρος. — ῥαφαὶ, *suturae.* E: ἐν δὲ τῷ ῥαφαὶ δ' ἐλ. ἱμ. ἐλπίδας ὁ π. ἀγαθὰς ὑποβάλλει τοῖς περὶ τὸν Ὀδυσσέα, ὡς οὐκέτι λοιπὰ ὅπλα χρηστὰ ἐν τῷ θαλάμῳ, ὡς χρήσασθαι αὐτοῖς τοὺς ἐχθροὺς etc. — Ap. em.: κουρίξ. τῶν ἅπαξ εἰρημένων, ἐν τῇ μνηστηροφονίᾳ. σημαίνει δὲ τὸ τῆς κόῤῥης λαβέσθαι. ἔνιοι δὲ, κουρικῶς, οἷον νεανικῶς. E: τὸ κουρὶξ τῶν ἅπαξ μὲν παρ' Ὁμήρῳ ῥηθέντων ἐστὶ καὶ αὐτὸ (ut κουρίζων), δηλοῖ δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ νεανικῶς. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ κουρίζειν, οὗ μέλλων Δωρικὸς κουρίξω (κουριξῶ), καὶ ἐξ αὐτοῦ κουρὶξ τὸ ἀνδρείως κ. ὡς πρέπει κούροις. καὶ οὕτω μέν φησιν ὁ Κράτης· Ἀρίσταρχος δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπιλαβομένους (ἐπ—βόμενοι) τῆς κόμης (imo κόῤῥης: v. proxime sequentia. saepe μ et ρ confusa.), ἵνα ᾖ κατ' αὐτὸν τὸ κουρὶξ ἀντὶ τοῦ ἐκ τῆς κεφαλῆς, ὡς εἴ τις εἴποι ἐκ τῆς κουρᾶς (malim κόῤῥας Dorice.) ἰδιωτικώτερον. ὁμοιοῦται δὲ τῷ τόνῳ πρὸς τὸ ἁπρὶξ, ἔτι δὲ καὶ πρὸς τὸ ἀμφορὶξ, ὅπερ ἐκ τοῦ ἀμφορίζειν γέγονε, τοῦ παρηγμένου ἐκ τοῦ ἀμφορέως. recte Crates, quemadmodum etiam adverbia ὀδὰξ et ὀκλὰξ ducta sunt a futuris Doricis ὀδαξῶ, ὀκλαξῶ. nec absimile est τὺψ, quod in ordine omisit Schn., habet autem v. ἁπρίξ. — θυμαλγέϊ. θ', 272, σ', 346, Il. θ', 513 etc. — ἐπικερτομέων, *irridens.* Il. π', 744.

195—209. μάλα πάγχυ. ξ', 367, ρ', 217 etc. — φυλάξεις, *transiges.* v. Schn. v. φυλάσσω. similia Chalino servo minatur villicus apud Plautum Casina, 1, 43.: *noctu ut condigne te cubes curabitur.* CH. *Quid facies.* OLYMPIO. *concludére in festram firmiter. — Quasi mus in pariete medio vorsabere.* — ἀγινεῖς, *ducis*, ducere soles. ξ', 105, Il. ω', 784 etc. — δαῖτα πέν. γ', 428 etc. — ἐνὶ δεσμῷ. A. 2. et 3.: ὑπὸ

τὼ δ' ἐς τεύχεα δύντε, θύρην ἐπιθέντε φαεινὴν,
βήτην εἰς 'Οδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην.
ἔνθα μένος πνείοντες ἐφέστασαν, οἱ μὲν ἐπ' οὐδοῦ,
τέσσαρες, οἱ δ' ἔντοσθε δόμων, πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν 'Αθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν.
τὴν δ' 'Οδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ μῦθον ἔειπε·
„Μέντορ, ἄμυνον ἀρὴν, μνῆσαι δ' ἑτάροιο φίλοιο,
ὅσσ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον· ὁμηλικίη δέ μοί ἐσσι.
"Ως φάτ', ὀϊόμενος λαοσσόον ἔμμεν 'Αθήνην·
μνηστῆρες δ' ἑτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι.
πρῶτος τήνγ' ἐνένιπε Δαμαστορίδης 'Αγέλαος·

cui non agnitae, totique ejus familiae, mortem et ademtionem bonorum minatur Agelaus, si Ulyssi opem tulerit.

„Μέντορ, μή σ' ἐπέεσσι παραιπεπίθησιν 'Οδυσσεὺς,
μνηστήρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ.
ὧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι ὀΐω·
ὁππότε κεν τούτους κτέομεν, πατέρ' ἠδὲ καὶ υἱὸν,
ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφήσεαι, οἷα μενοινᾷς
ἔρδειν ἐν μεγάροις, σῷ δ' αὐτοῦ κράατι τίσεις.
αὐτὰρ ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ,
κτήμαθ', ὁπόσσα τοί ἐστι, τά τ' ἔνδοθι, καὶ τὰ θύρηφι,
τοῖσιν 'Οδυσσῆος μεταμίξομεν· οὐδέ τοι υἷας
ζώειν ἐν μεγάροισιν ἐάσομεν, οὐδὲ θύγατρας,
οὐδ' ἄλοχον κεδνὴν 'Ιθάκης κατὰ ἄστυ πολεύειν."

irata dea magis etiam incitat Ulyssem ad fortiter pugnandum.

"Ως φάτ'· 'Αθηναίη δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
νείκεσσεν δ' 'Οδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
„Οὐκέτι σοίγ', 'Οδυσεῦ, μένος ἔμπεδον, οὐδέ τις ἀλκὴ,
οἵη ὅτ' ἀμφ' 'Ελένῃ λευκωλένῳ, εὐπατερείῃ,

δ. — *οἱ δ' ἔντοσθε δόμων*, *intra aedes* seu coenaculum, *ἀνδρῶνα*: proci. — *ἐσθλοὶ*, *strenui* et ipsi. — *ἀρὴν*, *perniciem*. β', 59 etc. — *ὅσσ' ἀγ.* sic Ald. 3. vulgo: *ὅς σ' ἀγ.* Porsonus Adv. p. 225.: „Hom. Odyss. χ', 209.: *ὅσσ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον*, ubi alteram lectionem *ὅς σ' ἀγ.* imperite probat Jos. Barnesius. Aristophanes Acharn. 873. (821.): *ὅσ' ἐστὶν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς*" etc. de intelligendo pronomine v. λ', 143, π', 276, σ', 325 etc. — *ὁμηλικίη*, *ὁμῆλιξ*. γ', 49.

212—223. *ἐνένιπε.* sic A. 3. A. 1.: *ἐνένισπε.* v. π', 417. — *παραιπεπ.*, *παραπείθῃ*. Il. ξ', 208. — *κτέομεν.* sic Alteri codd., Ald. 3., Steph., h. e. *κτέωμεν*, quod ipsum recentiores posuerunt praeter necessitatem. — *πεφήσεαι.* 54. — *σῷ — τίσεις.* idem τ', 92. dixit ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις. — *βίας.* λ', 117 etc. — *ἀφελώμεθα χαλκῷ*, *demserimus*, amoverimus, *ferro* seu morte. id similiter nostrates dicunt *einem etwas benehmen*, h. e. impedire aliquem ab aliqua re. — *τὰ θύρηφι*, *ea*, *quae foris sunt*, agros, praedia. — *πολεύειν*, *versari*, vitam agere. eodem sensu *πωλεύμενοι* dixit ϱ', 534. E: *ἀπειλοῦνται — μηδὲ τὴν γυναῖκα ἐάσαι 'Ιθ. κ. ἄστυ πολ., ἀλλ' ἀφορίσαι που εἰς γῆν ἀλλοτρίαν καὶ αὐτὴν, ἴσως δὲ καὶ τοὺς παῖδας.* occidebant quoque relegatos in exilium, vel Echeto tradebant excruciandos. γ', 270. de Aegistho: *δὴ τότε τὸν μὲν ἀοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην Κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι.* de Echeto rege v. σ', 84 etc.

226—235. *μένος ἔμπεδον*, *robur integrum*. τ', 493 etc. — *λευκωλένῳ*, *εὐπατ.* Il. γ', 121, ζ', 292. „Virg.

εἰνάετες Τρώεσσιν ἐμάρναο νωλεμὲς αἰεὶ,
πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
σῇ δ' ἤλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρυάγυια.
πῶς δὴ νῦν, ὅτε σόν τε δόμον καὶ κτήμαθ' ἱκάνεις,
ἄντα μνηστήρων, ὀλοφύρεαι, ἄλκιμος εἶναι;
ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο, καὶ ἴδε ἔργον,
ὄφρ' εἰδῇς, οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσι
Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν.
Ἦ ῥα, καὶ οὔπω πάγχυ δίδου ἑτεραλκέα νίκην,
ἀλλ' ἔτ' ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν,
ἠμὲν Ὀδυσσῆος, ἠδ' υἱοῦ κυδαλίμοιο·
αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον
ἕζετ' ἀναΐξασα, χελιδόνι εἰκέλη ἄντην.
Μνηστῆρας δ' ὤτρυνε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,
Εὐρύνομός τε, καὶ Ἀμφιμέδων, Δημοπτόλεμός τε,
Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης, Πόλυβός τε δαΐφρων·
οἳ γὰρ μνηστήρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,
ὅσσοι ἔτ' ἔζωον, περί τε ψυχέων ἐμάχοντο·
τοὺς δ' ἤδη ἐδάμασσε βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.

Aen. 8, 387.: *niveis — diva lacertis.*" Cl. εἰνάετες. γ', 118 etc. — νωλεμές. π', 191 etc. — πολλοὺς — δηϊοτῆτι. λ', 515. — ἤλω. A. 2.: εἴλω pro eodem, ut misceri solent η et ει: nisi fuerit ἑάλω, quo incitarentur numeri paulo tardiores. v. Matth. §. 161., et de α et ι litteris confusis ϑ', 560, τ', 367, Il. ω', 459. solet autem Ulyssis potissimum solertiae tribui expugnatio Trojae. E: φαίνεται δὲ νῦν καὶ πτολίπορθος ὁ Ὀδ., οὗπερ βουλῇ τῇ κατὰ τὸν δούρειον ἵππον ἡ Τροία ἤλω. cf. Sch. ad Il. β', 278. — πόλις εὐρυάγυια. δ', 246, Il. β', 12 etc. — ἄντα — εἶναι; virgulas adscripsi verbis μνηστ. et ὀλοφ., quo appareret, hunc esse ordinem per hyperbaton: πῶς δὴ νῦν ὀλοφύρεαι, ὅτε — ἱκάνεις, (ὥστε) ἄλκ. εἶναι ἄντα μν. Sch.: ὀλοφ. νῦν ἀποδειλιᾷς. — E: τὸ δὲ ὀλοφ. ἄλκιμος ε. δεινῶς κ. δριμέως εἴρηται. ἦν μὲν γὰρ εἰπεῖν, οὐκ ἐθέλεις ἄλκ. ε., ἢ ὀκνεῖς, ἢ τοιόνδε τι· εἴρηται δὲ πρὸς πλείω ἔμφασιν ὀλοφ. ἄ. εἶναι, ὡσεὶ καὶ παῖς ὀνειδισθείη ὀλοφύρεσθαι φοιτᾶν ἐς διδασκάλου. pertinet autem Minervae convicium ad verba illa in superioribus, 147., καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα, — μέγα δ' αὐτῷ φαίνετο ἔργον. comparavit cum hisce Cl. ista Virgilii Aen. 5, 387 — 392.: *hic gravis Entellum dictis castigat Acestes: — Entelle, heroum quondam fortissime frustra, — ubi fama per omnem Trinacriam, et spolia illa tuis pendentia tectis?* — πέπον. ι', 447. — εὐεργεσίας. cf. 374. — ἀποτίνειν, *rependere*. β', 132 etc.

236—246. ἑτεραλκὴς νίκη est in alteram partem inclinata victoria, h. e. certa, manifesta, *ein entschiedener Sieg*. v. Il. η', 26. — E: αὐτὴ — ἄντην. ὅτι κατὰ ποιητικὸν ἔθος καὶ νῦν ἐκ τοῦ φαινομένου Μέντορος ἄλλως μορφωθεῖσα Ἀθηνᾶ αἰθαλ. — χελιδόνι ἰκέλη (sic) ἄντην, ἢ κατὰ τὴν πτῆσιν, ἢ κατὰ τὸ εἶδος· οὐ γὰρ ὀκνεῖ ὁ μῦθος καὶ οὕτω μεταποιεῖν τὰ δαιμόνια. — αἰθ. δὲ μεγάρου μέλαθρον λέγει τὴν ὀροφήν (ut τ', 544). διὸ ἐρεῖ ἐν τοῖς ἑξῆς (297), δὴ τότε ἀνέσχεν Ἀθηνᾶ αἰγίδα ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς, ὡς ταυτὸν εἶναι ὀροφὴν κ. μέλαθρον. καὶ νῦν μὲν ἐντελῶς ἐῤῥέθη μέλ. οἴκου· ὅτε δὲ μέλαθρον ὁ οἶκος ἅπας λέγεται (ut v. c. Il. β', 414, ubi v. ann.), ἀπὸ μέρους λαλεῖται, ὥσπερ καὶ στέγη κ. τέγος ὁ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ σκέποντος ὀροφώματος, μέρους καὶ αὐτοῦ ὄντος. αἰθαλόεν δὲ ἢ παρὰ τὸ αἴθω, ἐξ οὗ καὶ τὸ μέλαθρον, διὰ τὸ αἰθόμενον δηλαδὴ πῦρ ἐν ταῖς κατὰ τὴν ἑστίαν θυσίαις, ἢ τὸ καταλαμπόμενον κ. πολύφωτον, παρὰ τὸ αἴθειν, ἤγουν λάμπειν, ἀφ' οὗ καὶ αἰθήρ. Am. Q.: μέλαθρον. τὴν ὀροφήν· πολλὰ δὲ (καὶ) καθύπερθεν (sic) μελαθρόφιν ἐξεκέχυντο (ϑ', 279). — ταρφέες, *crebri*. v. ϑ', 379, Il. ε', 555 etc.

τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·

Agelai procos exhortantis oratio.

„Ὦ φίλοι, ἤδη σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους!
καὶ δή οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη, κενὰ εὔγματα εἰπών·
οἱ δ' οἶοι λείπονται ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσι.
τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἀφίετε δούρατα μακρά,
ἀλλ' ἄγεθ', οἱ ἓξ πρῶτον ἀκοντίσατ', αἴ κέ ποθι Ζεὺς
δώῃ Ὀδυσσῆα βλῆσθαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι!
τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος, ἐπὴν οὗτός γε πέσῃσιν."

sex eorum conjecta in Ulyssem jacula aliud alio detorquet Minerva.

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν, ὡς ἐκέλευεν,
ἱέμενοι. τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη·
τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν,
ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
αὐτὰρ ἐπειδὴ δούρατ' ἀλεύαντο μνηστήρων,
τοῖς δ' ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
„Ὦ φίλοι, ἤδη μέν κεν ἐγὼν εἴποιμι καὶ ἄμμιν
μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκοντίσαι, οἳ μεμάασιν
ἡμέας ἐξεναρίξαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν."

contra Ulysses et Telemachus servique suum quisque virum interficiunt.

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα,
ἄντα τιτυσκόμενοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεύς,
Εὐρυάδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, Ἔλατον δὲ συβώτης.
Πείσανδρον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ.
οἱ μὲν ἔπειθ' ἅμα πάντες ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας,
μνηστῆρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε·
τοὶ δ' ἄρ' ἐπήϊξαν, νεκύων δ' ἐξ ἔγχε' ἕλοντο.

continuatur pugnae pugna simili successu.

Αὖτις δὲ μνηστῆρες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα,
ἱέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
[τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο

247. 131.

249—253. εὔγματα, εὖχη, εὐχάς, *gloriationes.* E em.: κενὰ ε. εἰπών. ἤγουν κενεαυχής, κενὰ καυχησάμενος ὡς εἰς βοήθειαν. — βλῆσθαι, βεβλῆσθαι, *feriri.* Il. δ', 115. — κῦδος ἀρέσθαι, *gloriam reportare.* Il. μ', 407, π', 88 etc. simile ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι Il. η', 203.

255. 273. cf. Il. γ', 368, ρ', 633 etc.

256—58. „ἐτώσια — θύρην. Virg. Aen. 9, 745.: *Excepere aurae volnus: Saturnia Juno Detorsit veniens, portaeque infigitur hasta.*" Cl. τῶν ἄλλος — βεβλήκει. asyndeton epexegeticum. — μελίη χαλκοβάρεια. λ', 531, ζ', 283 etc.

262—270. εἴποιμι, *dicam*, jusserim. v. 133, Schn. v. ἔπω. — ἐξεναρίξαι. λ', 272 etc. — Am. Q.: ἐπὶ προτ. κακοῖσι. σὺν οἷς ἔπραττον πρώην κακοῖς. — βοῶν ἐπ. ἀνήρ. γ', 422. — ὀδὰξ — οὖδας. Il. τ', 61, ω', 738. — μεγ. μυχόνδε, *in recessum domus sive* ἀνδρῶνος.

274—76. inepte assutus pannus, de quo E: — τινὲς ὠβέλισαν ἐκείνους (τοὺς στίχους), ὡς ταυτολογοῦντας.

βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.]
Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
λίγδην, ἄκρην δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός.
Κτήσιππος δ' Εὔμαιον ὑπὲρ σάκος ἔγχεϊ μακρῷ
ὦμον ἐπέγραψεν· τὸ δ' ὑπέρπτατο, πίπτε δ' ἔραζε.
τοὶ δ' αὖτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα.
ἔνθ' αὖτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πτολίπορθος Ὀδυσσεύς,
Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβώτης.
Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ
βεβλήκει πρὸς στῆθος, ἐπευχόμενος δὲ προσηύδα·

Polythersidi jacenti insultat Philoetius.

„Ὦ Πολυθερσείδη φιλοκέρτομε, μήποτε πάμπαν
εἴκων ἀφραδίῃς μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσι
μῦθον ἐπιτρέψαι, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσι!
τοῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον, ὅν ποτ' ἔδωκας
ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, δόμον κατ' ἀλητεύοντι."

post varias caedes Minerva sublata aegide procorum animos consternat. itaque passim trucidantur.

Ἦ ῥα βοῶν ἑλίκων ἐπιβουκόλος. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
οὖτα Δαμαστορίδην αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ μακρῷ·

Montbel.: — „Comme après les vers 255—6 le poète indique les endroits que vont frapper les javelots des prétendants, quelque scholiaste a cru devoir répéter ici la même circonstance; interpolation ridicule, car on conçoit bien que les prétendants puissent lancer deux fois de suite leurs javelots rendus inutiles par la puissance de Minerve, mais on ne peut pas admettre que les javelots frappent deux fois de suite précisément aux mêmes endroits." — Knightius quoque haec transverso calamo notavit, uncinis inclusit W., cui facile obtemperavi.

278—280. Sch.: *λίγδην.* ὥστε ἐπιλίξαι, ὅ ἐστιν ἐπιψαῦσαι ἐπιπολαίως μόνον τὴν ἔξωθεν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος. similiter Ap. em. h. v.: ὅσον ἐπιψαῦσαι ἐκ τῆς ἐπιφανείας, κ. οὐ κατὰ βάθος. Am. Q.: ξεστικῶς. ἅπαξ δὲ ἐνταῦθα, κ. ἅπαξ ἐν Ἰλιάδι (ρ', 599, ubi v. ann.) *ἐπιλίγδην.* E: — *λίγδην,* ὃ ἑρμηνεύων ἐπιφέρει, *ἄκρην — χαλκός.* ἔστι γὰρ λίγδην βαλεῖν τὸ ἄκρον τὸ δέρμα δηλήσασθαι, ἵνα ᾖ λίγδην τὸ ξεστικῶς, ἐπιπολῆς, κατὰ δὲ τοὺς παλαιοὺς καὶ ἐπιψαύδην, Ὁμηρικῶς δὲ εἰπεῖν *ἐπιγράβδην* (Il. φ', 166). καὶ συνίσταται (efficitur, probatur) τοῦτο ἐκ τοῦ *Κτήσιππος — ἐπέγραψεν,* ἐξ οὗ δῆλον, ὡς καὶ ὁ ἐπιλίγδην πληγεὶς (Il. ρ', l. c.) ἐπιγράβδην ἐπλήγη. γίνεται δὲ τὸ λίγδην ὡς ἀπὸ τοῦ λίζειν, λέξεως ὠνοματοπεποιημένης, ὅθεν καὶ *λίστρον* ὁ ξυστὴρ μετ' ὀλίγα ἐν τῷ *λίστροισι δάπεδον δόμου ἔξυον* (455). — δήλη δὲ ἡ τοιαύτη ὀνοματοποιΐα ἐπὶ μαρμάρων λίθων καί τινων τοιούτων, ὅτι ὑέλῳ εἴτε σιδήρῳ ξύονται etc. — *ὑπέρπτατο.* Il. ν', 408, χ', 275.

287—295. *φιλοκέρτομε.* *conviciorum amans*, conviciari solitus. Sch. male: ὁ τὸν φίλον σκώπτων. sed scripsit ille, opinor, ὁ φιλῶν σκώπτειν. — *εἴκων ἀφραδίῃς*, *stultitiae cedens*, seu fretus ea, ut βίῃ κ. κάρτεϊ εἴκων, *viribus et robori obsequens*, ν', 143, πενίῃ εἴκων ξ', 157 etc. — *εἰπεῖν.* Sch.: *μέγ' εἰπέμεν.* ἀντὶ τοῦ καυχήσασθαι. — *μῦθον*, rem, de qua dicas deliberesque, *consilium*. δ', 675.: οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος Μύθων, οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον. — E: *ἐπιτρέψαι.* τουτέστιν ἀνάθες. Eurip. Phoen. 652.: ἀλλ' εἰς θεοὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν. — *ὅν ποτ'* — Ὀδ. υ', 299. E: ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ *τοῦτό σοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον* εἰς παροιμίαν ὕστερον ἔπεσεν ἐπὶ τῶν ἀντὶ κακοῦ ἀπολαβόντων κακόν. — *ἑλίκων.* λ', 288. — *οὖτᾰ.* v. Il. δ', 525. — *αὐτοσχεδὸν*, *cominus*. Il. η', 273 etc. Ap.: *αὐτοσχεδίῃ* (quod

Τηλέμαχος δ' Εὐηνορίδην Λειώκριτον οὖτα
δουρὶ μέσον κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
ἤριπε δὲ πρηνὴς, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
δὴ τότ' Ἀθηναίη φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχεν
ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπτοίηθεν.
οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον, βόες ὣς ἀγελαῖαι,
τὰς μέν τ' αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν
ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται.
οἱ δ', ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θορῶσι
(ταὶ μέν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσουσαι ἵενται·
οἱ δέ τε τὰς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκὴ
* γίγνεται, οὐδὲ φυγὴ, χαίρουσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρῃ),

idem significat). ἀπὸ χειρὸς, ἐκ τοῦ σύνεγγυς. v. Il. ο', 510 etc. — *κενεῶνα*, τὸν λαγόνα, germ. *die Weichen.* Il. ε', 234, λ', 381 etc. — *ἤριπε δὲ πρηνής.* Il. ε', 58. cf. Il. δ', 462, Odyss. ε', 374 etc.

297—300. *φθισίμβροτον.* Il. ν', 339. — de *aegide* ad Il. β', 447. — *ἐπτοίηθεν*, ἐπτοήθησαν. Sch.: ἐπτοιήσθην (sic). ἐν εὐλαβείᾳ κ. φόβῳ ἐγένοντο. — *ἐφέβοντο.* Il. ε', 223 etc. — *αἰόλος*, *agilis*, pernix. v. ann. ad Il. β', 816. — *οἶστρος*, *asilus*, e genere dipterorum. Heyn. ad Virg. Georg. 3, 147.: „Est *asilus*, noto inter Romanos nomine, graeco οἶστρος dictus, (*oestrus bovis* Linn., germ. *Ochsenbremse*, Francogallis *taon* seu *ton*, teste Harduino ad Plin. H. N. 11, 16. *Both.*) est insectum e vesparum genere, sine proboscide, at aculeo seu spiculo in cauda acutissimo, quo ova intra cutem armentorum demittit.“ Wilmsen *Handbuch der Naturgesch.* 2. p. 849.: „Die *Ochsenbremse* hat die Grösse der grossen blauen Schmeissfliege, ist haarig, und einer kleinen Hummel ähnlich; vorn sind die Haare grau, hinten braungelb, die Spitze des Hinterleibes ist schwarz, die Flügel sind braunbandirt. Sie legt ihre Eier auf die Haut des Rindviehes. — Dieses merkt es sehr wohl, wenn solche Bremse ihm nahe kommt, um ihre Eier anzubringen; es läuft daher mit aufgehobenem Schwanz aus allen Kräften, welches die Landleute *bissen*, und die Bremse den *Bisseuwurm* nennen“ u. s. w. Virg. de *asilo* l. c.: *asper, acerba sonans, quo tota exterrita silvis Diffugiunt armenta, furit mugitibus aether* etc. mire Schneiderus ann. ad Aristot. H. A. 1, 1, 7.: „οἶστρος videtur esse e genere culicis Linnaeano.“ B.: „de *musca* οἴστρῳ cf. not. ad Herodiani Epimerismos.“ ceterum hoc nomine etiam avis quaedam appellatur apud Philosophum 8, 5, 3., quem *trochilum marem* Linn. esse putant. — *ἐδόνησεν*, *agitare solet.* Il. μ', 157, ρ', 55.

301. σ', 366.

302. Il. π', 428. cf. Odyss. π', 217.

303—5. *ἐπ' ὀ. θορῶσιν*, ἐπιθορῶσιν ὀρν., *insiliunt avibus.* Il. ο', 581. — *ἐν πεδίῳ.* in fruticeto positos casses memorat inferius 469. — Am. Q.: *νέφεα.* τὰ λίνα. Hesych. h. v.: ἤτοι τὰ συνωνύμως λεγόμενα ταῖς νεφέλαις· ἢ λίνα θηρατικά. opinor, a figura simili nubium, germ. *Stellnetze.* — E: — δικτύων εἶδος, ἃ καὶ ὁ Κωμικὸς (Aristoph. Av. 196, ubi v. ann.) νεφέλας φησὶν ἐν τῷ μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα. — ἰστέον δὲ, ὡς ἔγνωσται μέχρι καὶ νῦν ἡ τῶν θηρατικῶν νεφελῶν χρῆσις πολλοῖς, παρ' οἷς καὶ νεφελοστάσια ὁ τόπος τῆς τοιαύτης διὰ δικτύων θήρας λέγεται. — *νέφεα πτώσσουσαι*, *retia fugientes*, ut Il. ν', 426.: οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν Ἀλλήλους πτώσσοιμεν. — *ὀλέκουσιν*, *perdunt*, dilacerant. κ', 125 etc. — *ἐπάλμενοι.* ξ', 222 etc. — *ἀλκή*, *auxilium.*

306. *χαίρουσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρῃ.* haud vidi magis. quid? viri, h. e. aucupes, qui retia tetenderunt avibus, ut gaudeant erepta sibi a vulturibus praeda? adeone delirare quenquam, ut tam absurda putet ab Homero profecta esse? at audiamus Eustathium. εἰκάζει, inquit, τοὺς μνηστῆρας ὄρνισιν ἡ παραβολὴ, αἳ, λίνων αὐταῖς ἱσταμένων, ὅ ἐστι δικτύων, εἶτα αἰγυπιῶν ἐπιόντων πτήξασαι ἐπὶ νέφεα ἵενται, ὅ ἐστι δικτύοις ἐμπελάζουσιν, ὅτε καὶ ἀγρευομένων χαίρουσι τῇ ἄγρᾳ οἱ παρατυχόντες. οὕτω γὰρ καὶ οἱ μνηστῆρες τῇ ἄνωθεν ἐξ Ἀθηνᾶς ῥοπῇ

ὣς ἄρα τοὶ μνηστῆρας ἐπεσσύμενοι κατὰ δῶμα
τύπτον ἐπιστροφάδην. τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς,
κράτων τυπτομένων· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦε.

Leodes augur Ulyssi supplicat, sed frustra.

Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεσσύμενος λάβε γούνων,
καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Γουνοῦμαί σ', Ὀδυσεῦ! σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον·
οὐ γάρ πώ τινά φημι γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
εἰπεῖν, οὐδέ τι ῥέξαι, ἀτάσθαλον; ἀλλὰ καὶ ἄλλους
παύεσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέξοι.
ἀλλά μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἄπο χεῖρας ἔχεσθαι·
τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσκόος, οὐδὲν ἐοργὼς,
κείσομαι, ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.“
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκόος εὔχεαι εἶναι,
πολλάκι πὸυ μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισι,
τηλοῦ ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,
σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι, καὶ τέκνα τεκέσθαι·
τῷ οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγοισθα.“
Ὣς ἄρα φωνήσας ξίφος εἵλετο χειρὶ παχείῃ

ἐντὸς ἀρκύων πεσόντες πάσχουσι τὰ εἰκότα. specta perversitatem hominis, contraria, ac quae dicit, Homero affingentis! nam aves putat, dum vultures conspectos fugiunt, in casses incidere, credo, si diis placet, una cum vulturibus insecutis, itaque sane praeda gaudere aucupes, quos perperam dicit *παρατυχόντας*, quasi eos, qui forte, nec consilio, adsint. at Homerus aves conspectis cassibus, in campo positis, avolantes a vulturibus corripi ac lacerari facit, nemine opem ferente, nec fugae data copia. quid hic est, quo gaudeant aucupes? hanc Scyllam Dacieria vitans in Charybdin incidit, cicures fingens vultures, ab hominibus emissos ad captandas aves minores, incognito quidem veteribus genere venationis (ne vultures cum falconibus permixtos dicam), nec ratione habita verborum *ἐξ ὀρέων ἐλθόντες*, h. e. *feri* vultures; id quod animadvertit Cl. Montbel.: „Mde. Dacier croit qu' Homère a voulu peindre ici la chasse au vol, et s'étonne que personne ne l'ait remarqué. Peut-être s'étonnerait-on à plus juste titre de ce qu'elle a vu si clairement ce qu' Hom. ne dit point.“ mitto alios, nec miror titubasse viros doctos, cum corrupta interpretarentur. ponamus id, quod res latrat, ut ait Lucretius: *χηροῦσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρης, et viduantur homines captura.* usurpavit hic noster verba *χηροῦν* et *χηρεύειν*, cum proprie, tum *μεταφορικῶς*: v. Il. ε', 642, ρ', 36. Odyss. ι', 123 de terra Cyclopum: *ἀλλ' ἥγ' ἄσπαρτος — Ἀνδρῶν χηρεύει, viris caret.* *χηροῦσι* dixit pro *χηρόουσι* per contractionem, ut *διδοῦσι*, *γουνοῦμαι* et alia ejusmodi. praeterea *αι*, *ε*, *η* permisceri inter se, non est obscurum. Aeschyli codd. vulgati Ag. 1501.: *μὴ πήσας μογῆς*, trepidante choro interpretum. sed MS. Gotting. Pindari ad Pyth. 2. extrem.: *παίσας*, Porsonus et alii recte: *πταίσας*. *ἄγρης* praebuit A. 3., de quo v., si tanti est, Il. ρ', 368. et φ', 177.

308, 9. *ἐπιστροφάδην. ἄλλοτε εἰς ἄλλον ἐπιστρεφόμενος.* Il. κ', 483. — *στόνος ἀεικὴς, gemitus indecens*, h. e. immodicus, seu foedus. Il. φ', 20. — *δάπεδον — θῦε.* λ', 419.

312. formula supplicantium pro salute. cf. 344, Il. φ', 74.

317—325. *πότμον ἐπέσπον.* γ', 16, 134 etc. — *θυοσκόος.* φ', 145. — *ὡς — εὐεργέων.* cf. δ', 695. — *νόστοιο τέλος, νόστον.* v. υ', 74, Il. γ', 309. — Sch.: *σπέσθαι* (δ', 38). *ἀκολουθῆσαι.* — *ἐπισπέσθαι* legitur Il. ξ', 521. comparavit E *σχέσθαι* δ', 422, *πτέσθαι* apud Soph. Oed. R. 17. et similia. — *θάνατον δυσηλεγέα.* Il. υ', 154.

κείμενον, ὃ ῥ' Ἀγέλαος ἀποπροέηκε χαμᾶζε
κτεινόμενος· τῷ τόνγε κατ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε,
φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦγε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.

contra servatur Phemius, orante pro salute ejus Telemacho.

Τερπιάδης δέ τ' ἀοιδὸς ἀλύσκανε κῆρα μέλαιναν,
Φήμιος, ὅς ῥ' ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ.
ἔστη δ', ἐν χείρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν,
ἄγχι παρ' ὀρσοθύρην, δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριζεν,
ἢ ἐκδὺς μεγάροιο Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν
ἑρκείου ἵζοιτο τετυγμένον, ἔνθ' ἄρα πολλὰ
Λαέρτης, Ὀδυσεύς τε, βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηον,
ἢ γούνων λίσσοιτο προσαΐξας Ὀδυσῆα.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
γούνων ἅψασθαι Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
ἤτοι ὁ φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμᾶζε,
μεσσηγὺς κρητῆρος ἰδὲ θρόνου ἀργυροήλου,
αὐτὸς δ' αὐτ' Ὀδυσῆα προσαΐξας λάβε γούνων,
καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Γουνοῦμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον!
αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν ἀοιδὸν
πέφνῃς, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀείδω.
αὐτοδίδακτος δ' εἰμί· θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας

329. Il. κ', 457. „Virg. Aen. 10, 554.: *tum caput orantis nequidquam et multa parantis Dicere deturbat terrae.*" Cl.

330—337. *Τερπιάδης*. E: *ὅτι φερωνύμως Τερπιάδης, τουτέστι Τερπίου υἱὸς, ὁ τερψίθυμος ἀοιδὸς Φήμιος, ἐπεὶ, καθὰ καὶ προϊστόρηται* (α', 154), *ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ, ἐκφεύγει νῦν τὸ συμπεσεῖν τοῖς κακοῖς.* — *ἀλύσκανε* A. 2. et 3., W, B. Barn. et Cl. ex cod. Oxon.: *ἀλύσκασε.* illud etiam in MS. Lips. invenit Ernestius, sed rejecit his verbis: „*ἀλύσκανε.* voluit dare *ἀλύσκασε,*" merito antiquam formam *ἀλυσκαίνω* tuente Tollio ann. ad Ap., qui et ipse habet; *ἀλύσκανε. ἐξέκλινε· Τερπιάδης* — *μέλαιναν.* ceteri libri versu pessumdato: *ἀλύσκαζε*, Ald. 3.: *ἀλήσκαζε.* — *φόρμιγγα λίγειαν.* θ', 67 etc. — *Διὸς ἑρκείου.* E: *βωμὸς δὲ ἑρκείου Διὸς ἔξω που περὶ τὴν αὐλὴν αἴθριος εἶναι δοκεῖ, ὁποῖοι πολλοὶ φαίνονται, ἐν ᾧ ἔθυον Διῒ ἐφόρῳ τοῦ ἕρκους, ὅ ἐστι τοῦ περὶ αὐλὴν τειχίου· ὥσπερ αὖ πάλιν ἐν τῇ κατ' οἶκον ἑστίᾳ Διῒ ἐγίνοντο θυσίαι, ὃν οἱ μὲν ἄλλοι ἐφέστιον, Ἡρόδοτος δὲ* (1, 44.) *Ἰωνικῶς λέγει ἐπίστιον.* Eurip. Troad. 16.: *πρὸς δὲ κρηπίδων βάθροις Πέπτωκε Πρίαμος Ζηνὸς ἑρκείου θανών.* cf. Heynei Excursum 11. ad Aen. 2, 506.. p. 429. et 30. 4. ed. — *ἔκηαν*, pro vulgato *ἔκαιον*, Harl. et alii apud Cl. A. 4.: *ἔκηαν.* A. 1. et 2.: *ἔκηεν.* Sch.: *κῆαν.* (legit igitur *μηρία κῆαν.*) *ἔκαυσαν.* cf. γ', 9, ρ', 241 etc. Buttmann. ann. ad Sch.: „aoristum, quem Harlejanus quoque praebet, unice verum esse, Ernestius demonstravit." — *προσαΐξας, accurrens.* 342, 365.

338. ε', 204, σ', 92. cf. ζ', 145 etc.

340—360. Am. Q.: *ἤτοι ὁ φόρμιγγα. πιθανῶς ἀντὶ τῆς ἱκετηρίας τὴν φόρμιγγα προτείνει, δι' αὐτῆς τὸν Ἀπόλλωνα προϊσχων αὐτὸν, ὥσπερ ὁ Χρύσης* (Il. α', 14) *διὰ τῶν στεμμάτων.* putat Scholiasta, cantorem protendisse citharam, velut ramum, quo supplicabant; at Homerus simpliciter dicit, cum deposuisse citharam inter craterem et thronum, in quo sedebat. — *θρόνου ἀργ.* θ', 65 etc. — *αὐτοδίδακτος δ' εἰμί.* vox magni spiritus, quae omnes commovit, quamque alii aliter imitati sunt. Pindarus Ol. 2, 94. ed. Thiersch.: *σοφὸς ὁ πολλὰ εἰδὼς φυᾷ· Μαθόντες δὲ λάβροι Παγγλωσσίᾳ, κόρακες ὣς, ἄκραντα γαρύετον Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον.* Plato Ione p. 535.: *οὐκ ἀνθρώπινά ἐστι τὰ καλὰ ταῦτα ποιήματα, οὐδὲ ἀνθρώπων, ἀλλὰ θεῖα καὶ θεῶν* etc. naturae omnem poëtarum

παντοίας ἐνέφυσεν. ἔοικα δέ τοι παραείδειν,
ὥστε θεῷ· τῷ μή με λιλαίεο δειροτομῆσαι.
καί κεν Τηλέμαχος τάδε γ' εἴποι, σὸς φίλος υἱὸς,
ὡς ἐγὼ οὔτι ἑκὼν ἐς σὸν δόμον, οὐδὲ χατίζων,
πωλεύμην μνηστῆρσιν ἀεισόμενος μετὰ δαῖτας,
ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκῃ."

qui et Medonti praeconi parcere jubet patrem.

Ὣς φάτο· τοῦ δ' ἤκουσ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο,
αἶψα δ' ἑὸν πατέρα προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἐόντα·
„Ἴσχεο, μηδέ τι τοῦτον ἀναίτιον οὔταε χαλκῷ!
καὶ κήρυκα Μέδοντα σαώσομεν, ὅστε μευ αἰεὶ
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο, παιδὸς ἐόντος,
εἰ δὴ μή μιν ἔπεφνε Φιλοίτιος, ἠὲ συβώτης,
ἠὲ σοὶ ἀντεβόλησεν, ὀρινομένῳ κατὰ δῶμα."
Ὣς φάτο· τοῦ δ' ἤκουσε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
πεπτηὼς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέρμα
ἕστο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
αἶψα δ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, βοὸς δ' ἀπέδυνε βοείην,
Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαΐξας λάβε γούνων,
καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ὅδ' εἰμί! σὺ δ' ἴσχεο· εἰπὲ δὲ πατρὶ,
μή με περισθενέων δηλήσεται ὀξέϊ χαλκῷ,
ἀνδρῶν μνηστήρων κεχολωμένος, οἵ οἱ ἔκειρον
κτήματ' ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νήπιοι οὐδὲν ἔτιον."
Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„θάρσει, ἐπειδή σ' οὗτος ἐρύσσατο καὶ ἐσάωσεν,
ὄφρα γνῷς κατὰ θυμὸν, ἀτὰρ εἴπῃσθα καὶ ἄλλῳ,
ὡς κακοεργίης εὐεργεσίη μέγ' ἀμείνων.
ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων ἕζεσθε θύραζε

sapientiam tribuit Lyricus, Philosophus diis; mire Homerus humanum divino miscuit, ut res est, simul *αὐτοδίδακτον* dicens poëtam, et eum, cui deus inspiret ingenium. — *οἴμας*, quasi vias canendi, *carmina*. θ', 481. — *λιλαίεο*, *stude*. ι', 451, λ', 222 etc. — Am. Q.: *δειροτομῆσαι*. (φ', 89.) *λαιμοτομῆσαι*. — *κεχρ.*, *οὐδὲ χατίζων*. 50. — *πωλεύμην μετὰ δαῖτας*, *sequebar epulas*. β', 55 etc. — *κρείσσονες*, *fortiores*, potentiores. Il. φ', 486 etc. — *ἱερὴ ἲς Τηλ.* β', 409 etc. — *ἴσχεο*, *contine te*. λ', 250. — *κηδέσκετο*, *curam agebat*. — *ὀρινομένῳ*, *concitato*, ruenti. δ', 365 etc.

361 — 377. *πεπνυμένα εἰδώς*. δ', 696 etc. β', 38.: *κῆρυξ Πεισήνωρ, πεπνυμένα μήδεα εἰδώς*. — *πεπτηώς*, *stratus*. ξ', 356, 476. cf. 384. — *ἀμφὶ — ἕστο*. ε', 167. cf. ρ', 203 etc. — *νεόδαρτον*. δ', 437. — *βοός*. sic Harl., cujus libri Schol.: γρ. *θοῶς*, et margo: *περισσὸν τὸ βοός*. sic est; verum haud offendor ego pleonasmo *βοὸς βοείην*, imo praesidium ei paratum esse intelligo in isto *ποδανίπτρα ποδῶν* τ', 343., quod tum, cum tractabam eum locum, hujus immemor, addubitavi. certe correctionem sapit *θοῶς*, quod nunc libros occupat, inutile illud quidem, cum praecesserit *αἶψα*, quod huc pertinet. minus verisimile est, forte permixtas esse β et θ litteras, ut *λαβεῖν* et *λαθεῖν* apud Euripidem Ione. — Am. Q.: *περισθενέων*. *περισσῶς χρώμενος τῷ αὐτοῦ σθένει*. Sch.: *ἤτοι περισσῶς ἰσχύων*. — *δηλήσεται*, *δηλήσηται*. θ', 444 etc. — *ἔκειρον*, *attondebant*. β', 312 etc. — *ἐρύσσατο*. A. 1, 3 et 4., item Ald. 3. et E: *ἐρύσατο*, vereorque ne frustra geminetur sigma, cum ancipites sint bene multis in verbis ι et υ litterae. — „*ὡς* — *ἀμείνων*. Theognis 548.: *τῆς εὐερ-*

ἐκ φόνου εἰς αὐλὴν, σύ τε καὶ πολύφημος ἀοιδὸς,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι, ὅττεό με χρή."

igitur illi domo profecti considunt ad aram Jovis.

Ὣς φάτο· τὼ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο κιόντες,
ἑζέσθην δ' ἄρα τώγε Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν,
πάντοσε παπταίνοντε, φόνον ποτιδεγμένω αἰεί.

Ulysses postquam procos omnes occisos videt, Eurycleam advocari jubet.

Πάπτηνεν δ' Ὀδυσεὺς καθ' ἑὸν δόμον, εἴ τις ἔτ' ἀνδρῶν
ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
τοὺς δὲ ἴδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κονίῃσι
πεπτεῶτας πολλοὺς, ὡς ἰχθύας, οὕσθ' ἁλιῆες
κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης
δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῷ (οἱ δέ τε πάντες,
κύμαθ' ἁλὸς ποθέοντες, ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται,
τῶν μέν τ' ἠέλιος φαέθων ἐξείλετο θυμόν)·
ὣς τότ' ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.
δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„Τηλέμαχ', εἰ δ', ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,
ὄφρα ἔπος εἴπωμι, τό μοι καταθύμιόν ἐστιν."
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρὶ,
κινήσας δὲ θύρην προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
„Δεῦρο δὴ ὄρσο, γρηῦ παλαιγενὲς, ἥτε γυναικῶν
δμωάων σκοπός ἐσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων!

γεσίης οὐδὲν ἀρειότερον." E Cl. — *ἐκ φόνου*, *e caede*, h. e. e loco caedis. v. ann. ad Comici Equ. 1275 etc. — E: *πολύφημος ἀοιδὸς ὁ Φήμιος ἢ ὡς σοφὸς κ. πολυΐστωρ, κ. οὕτω πολλὰς φήμας εἰδὼς, ἢ ὡς πολλοὺς φημίζων, ἢ ὡς ὑπὸ πολλῶν τοῦτο πάσχων* etc. — *πονήσομαι, π—ωμαι. ι*', 250.: *αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα* etc.

378—388. *κιόντες.* sic A. 4., plurali usurpato pro duali, ut Il. *γ*', 210 etc. vulgo: *κιόντε, Ἑζέσθην* —, in quo displicet hiatus. — *ποτιδεγμένω. β*', 205 etc. — E: *ζωὸς ὑποκλοπέοιτο. ἤγουν ὑποκλέπτοι τὸ ζῆν, ἢ κρύπτοιτο.* — *ὡς ἰχθύας.* sic Alterus ex suis, quorum solus A. 1. habet *ὥστ' ἰχθ., οὕσθ' ἁλ.*, bis illata particula praeter necessitatem. — *κοῖλον ἐς αἰγ.*, *in cavum littus*, sinum maritimum. aliter E: *κοῖλος αἰγιαλὸς ἁπλῶς ὁ βαθύς· οὐ γὰρ ἂν ἦν αἰγιαλοῦ ὀφρὺς, μὴ βάθους ὑποκειμένου τοῦ κατὰ τὸ ὕδωρ.* — idem: *πολυωπὸν δὲ δίκτυον κατὰ τοὺς παλαιοὺς, τὸ πολλὰς ἔχον ὀπὰς, ἐκταθέντος τοῦ ο. βίαιον γὰρ, φασὶ, πολυωπὸν εἰπεῖν τὸ πολυόφθαλμον. καὶ τοῦτο μὲν ὀρθόν· εἰ δέ τις ἐνθυμηθείη, καὶ τεχνητοὺς εἶναι ὀφθαλμοὺς, ὁποῖοι καὶ οἱ κατὰ τὰς τριήρεις (λέγονται γὰρ ὀφθαλμοὶ ῥητορικῶς ἐν ἐκείναις αἱ ὀπαὶ, ὧν αἱ κῶπαι διείρονται), οὐκ ἂν ἀπαγορεύσοι, πολυωπὸν εἰρῆσθαι δίκτυον, οὗ πολλοὶ τεχνικῶς οἱ ὀφθαλμοί.* — Sch.: *πολ. πολλὰς τρύπας ἔχοντι* [*τῷ δικτύῳ*]. similiter *σπόγγους πολυτρήτους* dixit inferius 439. *τὸ δὲ ἥλιος ἐξ θυμὸν δηλοῖ, οὐ τὸν ἀέρα αἴτιον ἁπλῶς οὕτως εἶναι τοῦ θνήσκειν ἰχθύας, ἀλλὰ τὸ θερμόν· οὐ δύνανται γὰρ ἡλίῳ θέρεσθαι, οἷς ὁ βίος αἰεὶ ἐν ὑγρῷ.*

392—396. *καταθύμιον, κατὰ θυμὸν*, *in animo*. Il. *κ*', 383. — E: *ὅτι κινῆσαι θύραν φησὶ τὸ διασαλεῦσαι. ἐπὶ κλήσει τινὸς τῶν ἔνδον, καὶ ἔστιν ἕτερον τοῦτο τοῦ κόψαι κ. κροῦσαι.* desidero aliud exemplum ejus usus *τοῦ κινεῖν θύραν.* — *ὄρσο. η*', 342. — *γρηῦ παλαιγενές.* Il. *γ*', 386. Il. *ρ*', 560.: *Φοῖνιξ, ἄττα, γεραιὲ παλαιγενές.* — *σκοπός.* improprie dixit. E: — *καλεῖ τὴν μαῖαν, ἣν καὶ δμωάων σκοπὸν λέγει, ὅ ἐστιν ἐπιμελήτριαν, ἐπίτροπον. ἡ δὲ τοιαύτη καὶ ἐπίσκοπος λέγοιτ' ἂν κατὰ τὸ (θ*', 163), *ἐπίσκοπος ἦσιν (εἶσιν) ὁδαίων.*

ἔρχεο· κικλήσκει σε πατὴρ ἐμὸς, ὄφρα τι εἴπῃ."

quae conspectis procorum cadaveribus exultat.

Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
ὤϊξεν δὲ θύρας μεγάρων εὐναιεταόντων,
βῆ δ' ἴμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν.
εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν,
αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον, ὥστε λέοντα,
ὅς ῥά τε βεβρωκὼς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο
(πᾶν δ' ἄρα οἱ στῆθός τε, παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν,
αἱματόεντα πέλει, δεινὸς δ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι)·
ὣς Ὀδυσεὺς πεπάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
ἡ δ' ὡς οὖν νέκυάς τε καὶ ἄσπετον εἴσιδεν αἷμα,
ἴθυσέν ῥ' ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα εἴσιδεν ἔργον·
ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένην περ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

compescit ejus gaudium Ulysses; cujus illa jussu ancillas probas improbasque indicat.

„Ἐν θυμῷ, γρηῦ, χαῖρε, καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀλόλυζε·
οὐχ ὁσίη, κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι.
τούσδε δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν καὶ σχέτλια ἔργα·
οὔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο.
[τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.]
ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυναῖκας ἐνὶ μεγάροις κατάλεξον,
αἵ τέ μ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἳ νηλιτεῖς εἰσί."
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·

398. ϱ', 57 etc.

399—409. *μεγάρων εὐν.* β', 400 etc. — *κταμ. νέκυσσιν.* sic A. 2. alii codd. scripti, E, Ald. 3., Bergler.: *νέκυσιν.* Barn., Cl.: *κταμένοις νεκύεσσιν.* cf. ψ', 45. similia *νέκυς κατατεθνηὼς* Il. π', 526, *νέκυες καταφθίμενοι* λ', 490 etc. — *αἵματι — πεπαλ.* Il. ζ', 268. cf. Il. λ', 169, υ', 503. E: *λύθρον καὶ νῦν ὁ ἐξ αἵματος μολυσμὸς, ὃν χρὴ ἀπολούσασθαι· ἀπὸ τοῦ λούω, (?) ἀφ' οὗ λύω, ἐξ οὗ καὶ λῦμα τὸ κάθαρμα* etc. — E: *ἄγραυλος* (μ', 253) *ὑπόκειται ὁ ῥηθεὶς βοῦς, ἐπεὶ τοιούτοις ὡς τὰ πολλὰ ἐπιτίθενται λέοντες· κατ' ἀνάγκην μέντοι ποτὲ καὶ βουστασίοις* (in quibus boves stabulantes opponuntur agrestibus) *ἐπιβουλεύουσι. παρήϊα δὲ νῦν μὲν αἱ παρειαί* (ut α', 334. et passim.)· *ἐν δὲ Ἰλιάδι κόσμος ἵππων παραγναθίδιος, οἷον* (Il. δ', 142), *παρήϊον ἔμμεναι ἵππων.* „Virg. Aen. 10, 723.: *impastus stabula alta leo ceu saepe peragrans, Suadet enim vesana fames, si forte fugacem Conspexit capream, aut surgentem in cornua cervum, Gaudet hians immane, comasque arrexit, et haeret Visceribus super incumbens; lavit improba teter Ora cruor.*" Eichh., qui conferri jussit Il. γ', 21, μ', 299, ϱ', 542, Milton. Parad. 4, 402. — *εἰς ὦπα ἰδ.* ψ', 107. cf. α', 411 etc. — *ἴθυσεν ὀλολ. impetum cepit ululandi* laetitia, ut Lucanus 6, 261.: *laetis ululare triumphis.* cf. γ', 450. — E: — *τὸ ἐπὶ θρήνου τάττειν τὸ ὀλολύζειν, νεωτέρων ἐστὶν* etc. — *ἀλλ' — ἱεμένην περ.* π', 430.

412, 13. *οὐχ ὁσίη. λείπει τὸ δίκη, ἢ τὸ εὐχὴ* etc. imo per se intelligi potest *ὁσίη, jus fasque*, ut *εὐδία, θέρμη, λεύκη*, aliaque nomina, quae proprie sunt feminina adjectivorum. π', 423.: *οὐδ' ὁσίη κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισιν.* — *εὐχετάασθαι, gloriari.* „Archilochus ap. Clem. Alex. Strom. 6.: *οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν.*" *E Cl.* — *τούσδε — ἔργα.* negat gloriandum esse: neque enim se procos ultum esse, sed fatum divinum et ipsorum scelera eos perdidisse.

416. versus haud dubie transscriptus e 317. quare haec separavi a genuinis.

417, 18. cf. τ', 497, 98, π', 316, 17.

„τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω.
πεντήκοντά τοί εἰσιν ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες
δμωαὶ, τὰς μέν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
εἴριά τε ξαίνειν, καὶ δουλοσύνης ἀνέχεσθαι·
τάων δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,
οὔτ' ἐμὲ τίουσαι, οὔτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν.
Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, οὐ δέ ἑ μήτηρ
* σημαίνειν εἴασκεν ἐπὶ δμωῇσι γυναιξίν.
ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν ἀναβᾶσ' ὑπερώϊα σιγαλόεντα
εἴπω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις θεὸς ὕπνον ἐπῶρσε."
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„μήπω τήνδ' ἐπέγειρε· σὺ δ' ἐνθάδε εἰπὲ γυναιξὶν
ἐλθέμεν, αἵπερ πρόσθεν ἀεικέα μηχανόωντο."

arcessuntur impiae ad efferendum cadavera, et purgandum aedes; cujus laboris in parte sunt etiam viri.

Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῦς δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει,
ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
αὐτὰρ ὁ, Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
εἰς ἓ καλεσσάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ἄρχετε νῦν νέκυας φορέειν, καὶ ἄνωχθε γυναῖκας·
αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κατακοσμήσησθε,
δμωὰς ἐξαγαγόντες ἐϋσταθέος μεγάροιο,
μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς,

423—427. *εἴρια ξαίνειν*, *lanam carpere*. a praecipua parte omnia servarum et mulierum opera significat. — *δουλ. ἀνέχεσθαι*, *servitutem tolerare*, servire. — *δώδεκα πᾶσαι*. ε', 244 etc. — Sch.: *ἀναιδείης ἐπ.* ἐπὶ πολὺ τῆς ἀναιδείας ἐπῆλθον. *impudentiam exercuerunt*. sensu activo de diis dixit ψ', 13.: *καί τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν*. Soph. Oed. Col. 168.: *εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες*, h. e. *εὐσεβοῦντες*. v. ibi ann. et cf. Philoct. 1381. — *νέον*, *recens*, nuper. — *ἀέξετο*, *crescebat*, adolescebat.

427. dicunt Graeci *σημαίνειν τινὶ*, non *ἐπί τινι*, nec locum habet *ἐπισημαίνειν*, ne quis scribendum putet *σημαίνειν ε. ἔπι δμ. γυν.* itaque vix dubito, quin ponendum sit *σημ. εἴασκεν ὑποδμωῇσι γ.*, ut *Ποσειδάωνος ὑποδμὼς* δ', 386. permiscentur in libris ε, ι et υ litterae, itemque praepositiones *ἀπὸ*, *ἐπὶ*, *ὑπό*: v. ann. ad Il. δ', 286, Odyss. α', 108, ζ', 185, ι', 292, ξ', 333, Aeschyl. Ag. 1023, Aristoph. Pac. 287, etc. — *σημαίνειν*, *imperare*. 450, Il. α', 289, λ', 789 etc. E: *οὐδὲ — γυναιξίν*. *παιδευτικῶς τοῦτο ποιοῦσα, ὅτι μηδὲ δεῖ τοιαύτην ἡλικίαν ἐφιστᾷν γυναιξίν. ἀπολογία δὲ τοῦτο ὑπὲρ τοῦ παιδὸς, ἵνα μὴ μέμφοιτο αὐτὸν ὁ πατὴρ, ὡς μὴ κωλύοντα τὰς δμωὰς τοιαῦτα ποιεῖν.*

428—436. *ὑπερώϊα σιγ.* π', 449 etc. — *ἐπῶρσε*, *immisit*, seu concitavit. ε', 109, η', 271 etc. A. 2. et 3. aliique apud Cl.: *ἔχευεν*. — *εἰς ἕ*, *εἰς ἑαυτόν*. cf. δ', 527, τ', 390 etc.

439—445. *σπόγγοισι πολ.* 453, α', 111, ubi v. ann. — *κατακοσμήσησθε*, *ordinaveritis*. idem propemodum indicat *διεκοσμήσαντο* 457., nisi quod *διὰ* est *αὐξητικὸν*, quasi dicas *perpurgaverant*. E: *διακοσμηθῆναι δόμον ἔφη Ὀδ. τὸ διόλου πάντα κόσμον γενέσθαι*. — *ἐϋσταθέος*. 120. — Am. Q. et Sch.: *θόλου* (459, 466). *κυκλοτεροῦς οἰκήματος, ἀπὸ τοῦ περιθεῖν*, (?) *εἰς ὃ τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν εἰς χρῆσιν πίπτοντα ἀπετίθεντο, οἷον κρατῆρας, καὶ ἐκπώματα, καὶ τὰ ὅμοια*. cf. Schn. v. *θόλος* Montbel: „*entre le donjon et la forte enceinte de la cour*. J'ai rendu par notre mot *donjon* cette espèce de bâtiment nommé *tholus* dans le grec. Les petites scholies disent que le *tholus* était un bâtiment construit en rond, où l'on déposait chaque jour les objets d'un usage habituel, comme les cratères, les coupes, etc. Eustathe don-

θεινέμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, εἰσόκε πασέων
ψυχὰς ἐξαφέλησθε, καὶ ἐκλελάθοιντ' ἀφροδίτης,
τὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσγοντό τε λάθρῃ."
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,
αἴν' ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι.
πρῶτα μὲν οὖν νέκυας φόρεον κατατεθνηῶτας,
κὰδδ' ἄρ' ὑπ' αἰθούσῃ τίθεσαν εὐερκέος αὐλῆς,
ἀλλήλῃσιν ἐρείδουσαι. σήμαινε δ' Ὀδυσσεὺς,
αὐτὸς ἐπισπέρχων· ταὶ δ' ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκῃ.
αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι κάθαιρον.
αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης
λίστροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο
* ξῦον· ταὶ δ' ἐφόρεον δμωαί, τίθεσαν δὲ θύραζε.

quo facto mulieres correptae 12 suspenduntur.

αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
δμωὰς δ' ἐξαγαγόντες ἐϋσταθέος μεγάροιο,
μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς,
εἴλεον ἐν στείνει, ὅθεν οὔπως ἦεν ἀλύξαι.
τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
„Μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην
τάων, αἳ δὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνείδεα χεῦαν,

ne la même explication. (Voss.: *zwischen das küchengewölb' und des hofs untadliche mauer.*) Tout ce passage où Ulysse commande à Télémaque d'aller égorger ces misérables femmes, et la suite, où l'on voit Tél. lui-même les pendre inhumainement, ne peut se justifier, si l'on suppose que le poète inventait cela. Il faut donc admettre qu'il ne faisait que raconter une action reconnue pour vraie dans l'esprit de tout le monde; action qui tenait à l'indifférence que l'on avait alors pour la vie des hommes." — *τανυήκεσιν*, *longis.* κ', 439 etc. — *ἐξαφέλησθε*, *ἐκλελάθοιντο.* αὐξητικὴ praepositio in utroque verbo, ut ι', 453. et alias. saepius autem hoc poëta usurpavit, illud semel. — *ἀφροδίτης.* rem dicit, non deam. quare dedi ἀφροδίτης, ut Ald. 3. et libri vett., quos male deseruerunt recentiores. Ap.: ἈΦΡΟΔΙΤΗΣ. ἐπὶ μὲν τῆς θεοῦ, *ἐϋστεφάνου τ' Ἀφροδίτης* (θ', 267)· ἐπὶ δὲ τῆς πρὸς ἄνδρας συνουσίας, *καὶ ἐκλελάθοιντ' ἀφροδίτης.* cf. ann. ad Eurip. Phoen. 971, Aeschyl. Ag. 379, Suppl. 925. — *ὑπὸ μ. ἔχον.* tmesis. ὑπεῖχον μ., *praebebant.*

446—455. *ἀολλέες.* γ', 412 etc. — *αἴν'*, αἰνά. κ', 219 etc. — *θαλερὸν — χέουσαι.* v. δ', 556, κ', 201, Il. β', 266 etc. — Am. Q.: *ἀλλ. ἐρείδουσαι.* ἐπερείδουσαι ἀλλήλαις, ὅ ἐστιν ἐπιτιθεῖσαι τοὺς νεκρούς. Sch. quoque: ἐπιτιθεῖσαι. at hoc dictum oportuit ἐρειδήσασαι. imo ἀλλ. ἐρείδουσαι est ἐρείδ. εἰς ἀλλήλας, *altera alteram urgentes*, quo citius odioso opere defungerentur, ut quae postea se dimissum iri sperarent, nec mori. v. Schn. v. ἐρείδω. — *ἐπισπέρχων.* (Il. ψ', 430.) ἀναγκάζων. — *ταὶ — ἀνάγκῃ.* hyperbaton: ταὶ δὲ καὶ ἐκφ. ἀν. — Sch. em.: *λίστροισι.* τοῖς ξυστῆρσιν, ἀπὸ τοῦ λεαίνειν. v. Schn. v. λεαίνειν. Ap. em. h. v.: ξυστῆρσι. καὶ *λιστρεύοντα* (ω', 226) ἀντὶ τοῦ περιξύοντα. Hesych.: λιστρόν. ξυστήρ, σκάφιον, πτύον σιδηροῦν, ὁμάλιστρον. ἔνιοι, ἐδαφιστήριον.

456—460. *ἐφόρεον.* Cl.: „pronuntiabatur ἐφόρουν, vel ἐφόρευν." imo hoc, opinor, dixit poëta, ut πιέζευν μ', 174. cf. ο', 533 et ibi annotata. — *δμωὰς δὲ*, δμ. δή. — *εἴλεον*, *compellebant*, λ', 572. — *στείνει*, *angusto*, angustiis. v. Il. θ', 475.

462—473. *μὴ — τάων*, *ne ego is sim, qui pura*, h. e. simplici, *morte has occidat*, etc. amolitur hoc ab se, tanquam actionem pravam atque impiam. Am. Q. *καθαρῷ θαν.* τὸν διὰ ξίφους θάνατον τοῦ ἠγχονισμένου [θανάτου] ἐνόμιζον καθαρώτερον. — *κατ'*

μητέρι θ' ἡμετέρῃ, παρά τε μνηστῆρσιν ἴαυον!
"Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ πεῖσμα νεὸς κυανοπρῴροιο
κίονος ἐξάψας μεγάλης περίβαλλε θόλοιο,
ὑψόσ' ἐπενταν ύσας, μήτις ποσὶν οὖδας ἵκοιτο.
ὡς δ' ὅταν ἢ κίχλαι τανυσίπτεροι, ἠὲ πέλειαι,
ἕρκει ἐνιπλήξωσι, τόθ' ἑστήκει ἐνὶ θάμνῳ,
αὖλιν ἐσιέμεναι, στυγερὸς δ' ὑπεδέξατο κοῖτος,
ὣς αἵγ' ἑξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις
δειρῇσι βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκτιστα θάνοιεν·
ἤσπαιρον δὲ πόδεσσι μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δήν.

Melanthii immane supplicium.

Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν ῥῖνάς τε, καὶ οὔατα, νηλέϊ χαλκῷ
τάμνον· μήδεά τ' ἐξέρυσαν, κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι·
χεῖράς τ' ἠδὲ πόδας κόπτον, κεκοτηότι θυμῷ.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιψάμενοι χεῖράς τε, πόδας τε,
εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον· τετέλεστο δὲ ἔργον.
αὐτὰρ ὅγε προσέειπε φίλην τροφὸν Εὐρύκλειαν·

sulfur afferri jubet Ulysses ad lustrandas aedes, et Penelopen cum ancillis bonae frugi ad se arcessi.

Οἶσε θέειον, γρηΰ, κακῶν ἄκος, οἶσε δέ μοι πῦρ,

ὀ. χεῦαν. β', 12. — παρὰ δὲ μν. ἴαυον. Il. ι', 336.: — ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα. τῇ παριαύων Τερπέσθω. cf. ibidem 325, Odyss. ε', 154 etc. — πεῖσμα, *funem.* ζ', 269, ι', 136 etc. cf. φ', 390. circumjacent in aedibus rudentes, utpote apud gentem maritimam. — κίχλαι, hodierna Graecorum lingua *tsicles, turdi.* E: κίχλαις δὲ κ. πελείαις εἰκάζει τὰς ῥηθείσας δμωὰς, τὸ μὲν ἴσως διὰ τὸ κιχλισμὸν τῶν γελώτων, οὓς ἐγέλων, εὐφροσύνην ἀλλήλαις παρέχουσαι (υ', 8), ὅτε καὶ ἡ τοῦ Ὀδυσσέως ὑλάκτει καρδία, τὸ δὲ διὰ τὸ κατωφερές· τοιαῦται γὰρ αἱ περιστεραὶ, ὧν τὸ πάντροφον διὰ τὸ ἀεὶ μίγνυσθαι. (imo serie tantum et numero simili avibus captis comparat mulieres suspensas. cf. 471.) ὅτι δὲ τὰς κίχλας κιχήλας τρισυλλάβως ἔλεγον οἱ Δωριεῖς, κ. ὡς ἐκ τῆς αὐτῶν φωνῆς κιχλίζειν (Aristoph. Nub. 954) καὶ κιχλισμὸς ἐπὶ γυναικείου γέλωτος, οὐκ ἄδηλόν ἐστι. χρῆσις δὲ κιχηλῶν οὐ μόνον παρὰ τῷ Κωμικῷ (Nub. 333., qui tamen et κίχλας dixit Av. 565 et saepe alias.), ἀλλὰ καὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν τῷ τὰς ἐλαιοφιλοφάγους κιχήλας (iambicus tetrameter catal., ni fallor, sed ἀκέφαλος et mancus: ⏑ τὰς ἐλ. ⏑-⏑- κιχήλας.), ὃ κεῖται παρὰ τῷ Δειπνοσοφιστῇ, ὃς καὶ Συρακουσίων λέξιν τὰς κιχήλας λέγει, ὡς δηλαδὴ καὶ αὐτῶν δωριζόντων etc. de tribus generibus turdorum v. Schn. ann. ad Aristot. H. A. 9, 18, 2., p. 120–22.; quos etiam ἴχλας et ἰχάλας vocari, auctor est Hesychius. — τανυσίπτεροι, *alatae.* ε', 65. — πέλειαι. μ', 62. πελειάδας dixit Il. λ', 634. — Sch.: ἕρκει. νῦν τῷ δικτύῳ. E: ἕρκος δικτυῶδές τι κυρίως μηχάνημα· νῦν δὲ φαίνεται σχοῖνος εἶναι μακρὰ τὸ ἕρκος, ἧς βρόχοι ἀπῃώρηνται πρὸς ἰσότητα σύμμετρον. — ἐνιπλήξωσι. (Il. μ', 72.) ἐγκρούσωσι. — (θάμνῳ. ε', 471 etc.) αὖλις (Il. ι', 232.) ἀπὸ τῆς αὐλῆς Αἰολικῶς ἡ κοίτη, κ. ἡ κατασκήνωσις, ὅθεν καὶ ἡ ἔπαυλις. ἐκ δὲ τοῦ στυγερὸς δ' ὑπ. κοῖτος λαβών τις τῶν μεθ' Ὅμηρον ἔφη τὸ ἀτερπέα δ' αὖλιν ἔκυρσαν. — οἴκτιστα, οἰκτίστως. λ', 411 etc. — ἤσπαιρον, *palpitabant.* θ', 526 etc. — μίνυνθα, *paululum.* θ', 315.

475—477. immane supplicium, de quo ad σ,' 84—86. hinc Theccritus 5, 149., annotante Cl.: γενοίμαν — Μελάνθιος, *fiam Melanthius*, h. e. *miserrimus hominum, peream miserrime.* — κεκ. θυμῷ. ι', 500 etc. „Aen. 6, 494.: *laniatum corpore toto Deïphobum vidit, lacerum crudeliter ora, Ora, manusque ambas, populataque tempora raptis Auribus, et truncas inhonesto volnere naves.*" Cl.

481—84. οἶσε — μέγαρον. ὅτι πεφονευμένων ἤδη τῶν ἀξίων θανάτου θεῖον καὶ πῦρ ζητεῖ Ὀδ. ἐπὶ καθάρσει

ὄφρα θεειώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν
ἐλθεῖν ἐνθάδ' ἄνωχθι σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·
πάσας δ' ὄτρυνον δμωὰς κατὰ δῶμα νέεσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
„ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμὸν, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἐνείκω,
μηδ' οὕτω ῥάκεσιν πεπυκασμένος εὐρέας ὤμους
ἕσταθ' ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη."
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„πῦρ νῦν μοι πρώτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω."
Ὣς ἔφαθ', οὐδ' ἀπίθησε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
ἤνεικεν δ' ἄρα πῦρ, καὶ θήϊον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
εὖ διεθείωσεν μέγαρον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλήν.
Γρηῢς δ' αὖτ' ἀπέβη διὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος,
ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι·
αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
αἱ μὲν ἄρ' ἀμφεχέοντο καὶ ἠσπάζοντ' Ὀδυσῆα,
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε, καὶ ὤμους,
χεῖράς τ' αἰνύμεναι· τὸν δὲ γλυκὺς ἵμερος ᾕρει
κλαυθμοῦ, καὶ στοναχῆς· γίγνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

τοῦ δώματος. ἐδόκουν γὰρ οἱ Ἕλληνες οὕτω τὰ τοιαῦτα μύση καθαίρεσθαι διοπομπούμενα. καὶ ἕτεροι μὲν δηλοῦσι τρόπους καθαρσίων ἑτέρους, ἃ καὶ ἐξάγοντες τῶν οἴκων μετὰ τὰς ἐθίμους ἐπαοιδὰς προσέῤῥιπτον ἀμφόδοις, ἔμπαλιν τὰ πρόσωπα στρέφοντες, κ. ἐπανιόντες ἀμεταστρεπτί· ὁ δέ γε ποιητικὸς Ὀδ. οὐχ οὕτω ποιεῖ, ἀλλ' ἑτέρως ἁπλούστερον. — *θέειον* δὲ (μ', 417, ψ', 50 etc. idem est θήϊον 493. et vulgare θεῖον. v. E.) θυμιάματος εἶδος, καθαίρειν δοκοῦντος τοὺς μιασμούς· διὸ καὶ διαστείλας *κακῶν ἄκος* αὐτό φησιν ὁ π. — ἰστέον δὲ, ὅτι οὐ μόνον διὰ θείου ἐγίνοντο καθαρμοὶ, ἀλλὰ καὶ φυτά τινα εἰς τοῦτο χρήσιμα ἦν, ἀριστερεὼν γοῦν, φυτὸν, κατὰ Πανσανίαν, ἐπιτήδειον εἰς καθαρμόν. καὶ σῦς δὲ εἰς τοιαῦτά ἐστιν, οὐ παρελαμβάνετο, ὡς ἐν Ἰλιάδι φαίνεται. (imo apud Apollon. Rhod. 4, 704., quod miratur Feith. 1, 6, 3.) — *οἶσε δέ μοι πῦρ*, Eurip. Hel. 818.: σὺ δ' αὖ κέλευθον, εἴ τις ἔβλαψεν ποδὶ Στείβων ἀνοσίῳ, δὸς καθαρσίῳ φλογὶ, Κροῦσον δὲ πεύκην, ἵνα διεξέλθω, πυρός. ibi Brodaeus et hunc Homeri locum laudat, et ista Eustathii in ann. ad Il. α', 52.: ὅτι καὶ τὸ πῦρ ἁγνιστικόν· διὸ καὶ οἱ καθαρμοὶ διὰ πυρὸς ἐγίνοντο. cf. Feith. l. c. — *πάσας — κατὰ δῶμα*, *omnes, quotquot sunt in aedibus.*

488—494. *πεπυκασμένος*, *tectus.* λ', 319. Il. ξ', 289 etc. — *νεμεσσ.* — *εἴη.* Il. γ', 410, ω', 463. — Sch.: *θήϊον.* θεῖον ἄπυρον. Plinius H. N. 35, 15.: *vivum sulfur, quod Graeci apyron vocant, nascitur solidum, — translucetque et viret.* Virg. Georg. 3, 449.: *spumas miscent argenti et sulfura viva.* efficaciora haec visa fuerint veteribus ad morbum et aptiora sacris, tanquam intemerata; ceterum haud ignorarunt usum sulfuris πεπυρωμένου. — *μέγαρον.* nunc ἀνδρῶνα sanguine pollutum. cf. 120, 257, α', 365 etc. minus recte E μέγαρον intelligit γυναικωνῖτιν, ut φ', 236. — *δῶμα*, *domum* reliquam. idem est δώματα sequente versu.

497. δ', 300, η', 339. cf. ψ', 289—294. faces ardentes manibus gestare solebant servae, cum prodibant e γυναικωνίτιδι, ad varios usus.

498—501. *ἀμφεχέοντο*, *circumfundebantur.* π', 214. — *ἠσπάζοντο.* γ', 35 etc. — *καὶ κύνεον — αἰνύμεναι.* cf. φ', 223. et ibi notata. Sch.: *αἰνύμεναι* (ι', 225, Il. λ', 580 etc.). λαμβάνουσαι. *τὸν — στοναχῆς.* π', 215.: ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἵμερος ὦρτο γόοιο. — *κλαυθμοῦ.* δ', 212, ρ', 8 etc. — *στοναχῆς.* ξ', 39 etc.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ψ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΤΗΣ Ψ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ.

Ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ τῶν τῆς πλάνης διηγημάτων ἀνακεφαλαίωσις, καὶ Ὀδυσσέως καὶ Τηλεμάχου μετὰ τῶν οἰκείων ἔξοδος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ψ.

ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΥΠΟ ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΟΣ.

Penelopen e somno excitat Euryclea, et Ulyssis adventum victoriamque nuntiat.

Γρηῢς δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεβήσατο καγχαλόωσα,
δεσποίνῃ ἐρέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα·
γούνατα δ' ἐῤῥώσαντο, πόδες δ' ὑπερικταίνοντο·
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
„Ἔγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὄφρα ἴδηαι
ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι, τάτ' ἔλδεαι ἤματα πάντα!
ἦλθ' Ὀδυσεὺς, καὶ οἶκον ἱκάνεται, ὀψέ περ ἐλθών·
μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγήνορας, οἵθ' ἑὸν οἶκον
κήδεσκον, καὶ κτήματ' ἔδον, βιόωντό τε παῖδα."

Annotationes. Vers. 1—4. notavit E, dici γρηῢς et γρηΰς per διάλυσιν, non item et νηῦς et νηΰς, sed illud tantummodo. — καγχαλόωσα, *cachinnans.* 59, Il. γ', 43, ζ', 514 etc. — ἐῤῥώσαντο, ἐκινοῦντο. ω', 69, Il. ψ', 367, ω', 616. cf. υ', 107, Il. α', 529. huic loco aptatum est, quod habet Am. Q.: ἐῤῥωμένως ἐβάδιζον. — ὑπερικταίνοντο, quasi ὑπερεταχύνοντο, *nimis accelerabantur*, ab ὑπὲρ et ἴκταρ, quod et *prope* et *cito* significat, ut refert Montbelius, laudatis Schol. Barnes. et Thesauro l. gr. v. ἴκταρ. Am. Q.: ὑπερικνοῦντο (fort. ὑπερεκινοῦντο), καὶ ὑπερεπήδων, ὑπὲρ τὸ δέον ἐβάδιζον. Aristarchus apud Ap. h. v.: ἄγαν ἐπάλλοντο, προθυμουμένης μὲν αὐτῆς βαδίζειν ταχέως, μὴ δυναμένης δὲ, ἀλλὰ κατὰ βραχὺ διὰ τὸ γῆρας. male Ap.: φαίνεται τοίνυν τὸ πλῆρες κατὰ Ἀρίσταρχον ἐρικταίνοντο. imo τὸ ὑπὲρ interpretatus ille est ἄγαν, sumsitque verbum ἰκταίνειν, πάλλειν seu κινεῖν. ceterum Eichh. comparavit illud Maronis de Barce, Didonis nutrice, Aen. 4, 641.: *illa gradum studio celerabat anili*, — στῆ — κεφαλῆς. v. δ', 803.

7—9. „τὸ καὶ οἶκον ἱκάνεται πρὸς σαφήνειαν ἐπῆκται. οὐ γὰρ πᾶς ὁ ἐλθὼν ἐξ ἀλλοδαπῆς εἰς πατρίδα ἤδη καὶ οἴκαδε αὐτίκα ἐστί· καὶ δηλοῖ τοῦτο Ἀγαμέμνων, ἐπιβὰς μὲν τῆς πατρίδος γῆς, τὸν οἶκον δὲ οὐκ ἰδών. — cf. infra 55." *Cl.* — οἵθ' ἑὸν οἶκον. sic plerique omnes libri Homerici. A. 1.: οἳ τεὸν ο., opinor, pro eodem, unde ortum videtur κακόφωνον illud apud E: οἵτε οἱ οἶκον, quod nescio quomodo placuit viris doctissimis. — E: κήδεσκον (Il. ε', 400, ι', 615 etc.), ἔβλαπτον. — βιόωντό τε παῖδα, et vim

quam pro insana habens regina increpat; sed rem pro certo affirmantem illam laeta complectitur, singulaque magni operis exquirit.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
„μαῖα φίλη, μάργην σε θεοὶ θέσαν, οἵτε δύνανται
ἄφρονα ποιῆσαι καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἐόντα,
καί τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν·
* οἵ σέ περ ἔβλαψαν, πρὶν δὲ φρένας αἰσίμη ἦσθα.
τίπτε με λωβεύεις, πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν,
ταῦτα παρὲξ ἐρέουσα, καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις
ἡδέος, ὅς μ' ἐπέδησε, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας;
οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραθον, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
ᾤχετ', ἐποψόμενος Κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.
ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι, καὶ ἂψ ἔρχευ μέγαρόνδε.
εἰ γάρ τίς μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἵ μοι ἔασι,
ταῦτ' ἐλθοῦσ' ἤγγειλε, καὶ ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε,
τῷ κε τάχα στυγερῶς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
αὖτις ἔσω μέγαρον· σὲ δὲ τοῦτό γε γῆρας ὀνήσει."
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
„οὔτι σε λωβεύω, τέκνον φίλον, ἀλλ' ἔτυμόν τοι
ἦλθ' Ὀδυσεύς, καὶ οἶκον ἱκάνεται, ὡς ἀγορεύω,
ὁ ξεῖνος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισι.
Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ᾔδεεν ἔνδον ἐόντα,
ἀλλὰ σαοφροσύνῃσι νοήματα πατρὸς ἔκευθεν,

afferebant filio. λ', 502. E: τὸ δὲ βιᾶσθαι πρωτότυπόν ἐστι τοῦ βιάζεσθαι. δῆλον δὲ, ὡς οἱ μεθ' Ὅμηρον καὶ ἐπὶ γυναικείας πείρας τὴν λέξιν ἐτίθεντο.

11—18. μάργην, *insanam.* π', 421. — Am. Q.: χαλιφρ. κεχαλασμένας κ. παρειμένας ἔχοντα τὰς φρένας. v. δ', 371. — E: τὸ δὲ σαοφρ. ἐπέβησαν ὅμοιον τῷ ἀναιδείης ἐπέβησαν, ὃ πρὸ ὀλίγου (χ', 424) εἴρηται, καὶ τῷ ὄφρα εὐφροσύνης ἐπιβῆτον, ὃ μετ' ὀλίγα (52) κεῖται. — οἵ σέ περ ἔβλαψαν. E: οἵ σε παρέβλαψεν, h. e. παρέβλαψαν: dixit enim suo more θεὸν pro θεοῖς. hoc non acceperim propterea, quod notio mali, quae subjecta est praepositioni παρὰ, per se intelligitur in verbo βλάπτω: sed videndum est, an ponendum sit οἵ σε περίβλαψαν, *qui te valde laeserunt*, mente captam. saepe confusa παρὰ et περί. A. 4.: οἳ καὶ σ' (h. e. σὲ) ἔβλαψαν, quae est διττογραφία. E: τὸ δὲ παρέβλαψε κατὰ φρένας νοεῖται νῦν, ὅθεν ὁ βλαψίφρων (Aeschyl. Theb. 689.) σύγκειται. διὸ ἐπάγει, πρὶν — ἦσθα etc. Am. Q.: φρένας αἰσίμη ἦσθα. ἀντὶ τοῦ καθήκοντα φρονοῦσα, παρὰ τὸ αἶσα.

— λωβεύεις, *irrides*, ludibrio habes. Sch.: χλευάζεις, εἰς λώβην κ. ὕβριν ἄγεις. E: τοῦ δὲ λωβεύειν πρωτότυπον τὸ λωβῶ, ἐξ οὗ καὶ ὁ λωβητήρ. λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις ἐπί τε χλεύης κ. ὕβρεως ὡς τὰ πολλὰ, κ. ἐπὶ τῆς ἁπλῶς δὲ βλάβης, ὡς καὶ ἐν τῷ οἷς (οὓς) ἐλωβᾶθ', οἱ ξένοι. (Aristoph. Equ. extrem.: ἵν' ἴδωσιν αὐτὸν, οὓς ἐλῶβαθ', οἱ ξένοι.) — cf. ann. ad Il. α', 232. — πολυπενθέα, *pertristem.* ξ', 388. — παρὲξ ἐρέουσα, *falso nuntians.* E: ἀγγέλλουσα ἔξω μὲν τοῦ ἀληθοῦς, ἐγγὺς δὲ τοῦ ἐφετοῦ (?) etc. cf. δ', 348. — ἐπέδησε, *devinxit.* v. γ', 269 etc. — φίλα βλ. ἀμφικαλύψας. ε', 493. — τοιόνδε, *tale, sic*, vel τοιόνδε ὕπνον. — κατέδραθον, *dormivi.* ε', 471, Matth. §. 228 etc.

19. τ', 260, 597.

21—33. E: γυν., αἵ μοι ἔασιν, ἀντὶ τοῦ δμωΐδων, αἵ εἰσιν ὑπ' ἐμοὶ, ἢ ὑπὲρ ἐμοῦ (mei gratia, servitii mei causa) etc. — στυγερῶς—νέεσθαι. φ', 374. — τοῦτό γε, *quod ad hoc quidem attinet* peccatum tuum. id nostrates dicere solent *für dies Mal.* — ᾔδεεν, *noverat.* Il. β', 409 etc. — σαοφροσύνῃσι pro σαοφροσύνῃ, ut

ὄφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίας ὑπερηνορεόντων."
"Ὣς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐχάρη, καὶ ἀπὸ λέκτροιο θοροῦσα
γρηῒ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἧκε,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Εἰ δ', ἄγε δή μοι, μαῖα φίλη, νημερτὲς ἔνισπε,
εἰ ἐτεὸν δὴ οἶκον ἱκάνεται, ὡς ἀγορεύεις,
ὅππως δὲ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκε
μοῦνος ἐών, οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμιμνον."

Eurycleae responsum.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
„οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, ἀλλὰ στόνον οἶον ἄκουον
κτεινομένων· ἡμεῖς δὲ μυχῷ θαλάμων εὐπήκτων
ἥμεθ' ἀτυζόμεναι, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι,
πρίν γ' ὅτε δή με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεσσε
Τηλέμαχος· τὸν γάρ ῥα πατὴρ προέηκε καλέσσαι.
εὗρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν
ἑσταόθ'· οἱ δέ μιν ἀμφὶ, κραταίπεδον οὖδας ἔχοντες,
κείατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν. ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰάνθης.
[αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον, ὥστε λέοντα.]
νῦν δ' οἱ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
ἀθρόοι· αὐτὰρ ὁ δῶμα θεειοῦται περικαλλὲς,
πῦρ μέγα κειάμενος, σὲ δέ με προέηκε καλέσσαι.
ἀλλ' ἕπευ, ὄφρα σφῶϊν ἐϋφροσύνης ἐπιβῆτον
ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε.
νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτετέλεσται!
ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος, εὗρε δὲ καὶ σὲ,

εὐφροσύνῃσι ζ', 156, πολυϊδρίῃσι 77, ἀϊδρίῃσι κ', 231, pro εὐφροσύνῃ, πολυϊδρίῃ, ἀϊδρίῃ etc. — βίας E, ut β', 216, λ', 117 etc. vulgo: βίην. — γρηῒ περιπλέχθη, *anui circumfusa*, anum complexa.

35—47. εἰ δ' ἄγε. formula dicendi, cum urgemus aliquid. v. β', 178. — νημερτὲς ἔν. γ', 101 etc. cf. α', 86. — dedi ὅππως δὲ pro ὅ. δή, quod habent libri, errore haud infrequenti, quoniam haec opponuntur superioribus illis εἰ — ἱκάνεται, in quibus μὲν intelligendum est, εἰ — ἱκάνεται μέν. v. ann. ad ε', 47. ita et carebimus τῷ δὴ tertium illato in eadem sententia. — οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην. asyndeton παθητικὸν anus, narrationem rei, quae maximum momentum habet, accelerantis. — ἀτυζόμεναι, *consternatae*. λ', 605. — σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀρ. χ', 401. Sch.: ἔχον. ἀντὶ τοῦ ἠσφαλισμέναι ἦσαν. — Ap.: κραταίπεδον (οὖδας). τὸ στερεὸν ἔδαφος κ. λιθόστρωτον. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. pleonasmus, ut οἰκοφύλαξ δόμων et similia, praesertim apud Tragicos: poterat enim dicere eodem sensu κραταιὸν οὖδας. v. Hermann. appendice Vigeri p. 886. — κείατο, ἔκειντο. — λάνθης. δ', 549, ζ', 156 etc.

43. versus merito damnatus a Knightio, W. et B., nec dubie ex χ', 402, transscriptus. carent eo A. 2. et ed. Flor., nec vestigium ejus apparet apud E et Scholiastas.

49—53. E: αὐλείας θύρας (σ', 238) λέγει τὰς περὶ τὴν αἴθουσαν, ἤγουν τὰς ἔξω τοῦ προδόμου, πρὸς αὐτῇ τῇ αὐλῇ, ὅθεν καὶ αὔλειαι πρὸς διαστολὴν τῶν ἐνδοτέρω θυρῶν. — κειάμενος. ν', 26, π', 2 etc. — ἀμφοτέρω. Harl.: γρ. ἀμφοτέρων. id facile tuearis, ut sit σφῶϊν ἀμφοτέρων ἦτορ, quod concinnitate quadam verborum commendatur. nec tamen male habet ἀμφοτέρω, et amoliemur hoc pacto homoeoteleuton ἐπιβῆτον ἀμφοτέρων φίλον. Sch.: ἐϋφρ. ἐπ. θυμηδίας ἐπιβήσετε, εὐφρανθῆναι ποιήσετε.

καὶ παῖδ', ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' οἵπερ μιν ἔρεξον
μνηστῆρες, τοὺς πάντας ἐτίσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ."

diffidit adhuc illius verbis Penelope, caedem procorum a deo aliquo patratam, nec Ulyssem reversum esse, suspicata.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
„μαῖα φίλη, μήπω μέγ' ἐπεύχεο καγχαλόωσα.
οἶσθα γὰρ, ὥς κ' ἀσπαστὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί τε, καὶ υἱέϊ, τὸν τεκόμεσθα·
ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὡς ἀγορεύεις,
ἀλλά τις ἀθανάτων κτεῖνε μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα, καὶ κακὰ ἔργα.
οὔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο.
τῷ δι' ἀτασθαλίας ἔπαθον κακόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ὤλεσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιΐδος, ὤλετο δ' αὐτός."

factum Euryclea convincens narrat de cicatrice Ulyssis, ab se animadversa, nec mori miserrime recusat, si mentiatur.

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
„τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
ἣ πόσιν ἔνδον ἐόντα παρ' ἐσχάρῃ οὔποτ' ἔφησθα
οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος!
ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα περιφραδὲς ἄλλο τι εἴπω,
οὐλὴν, τήν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι.
τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην, ἔθελον δέ σοι αὐτῇ
εἰπέμεν· ἀλλά με κεῖνος ἑλὼν ἐπὶ μάστακα χερσὶν
οὐκ ἔα εἰπέμεναι πολυκερδίῃσι νόοιο.
ἀλλ ἕπευ· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς,
αἴ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖναί μ' οἰκτίστῳ ὀλέθρῳ."

dubitat tamen Penelope, hospitem revera esse Ulyssem; ceterum procos occisos visum descendit e gynaeceo.

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·

59—64. *καγχαλόωσα.* 1. — *ἀσπαστὸς*, *exoptatus*, gratus. ε', 398, ν', 35 etc. — *ἀγασσάμενος*, *indignatus.* α', 389, β', 67 etc. — *θυμαλγέα*, *acerbam.* θ', 272 etc. Voss.: *die seelenkränkende bosheit.*

70. τ', 492.

73—83. *περιφραδές.* ita Seberus indice Hom. vulgo: *ἀριφραδὲς*, quae verba etiam apud Sophoclem confusa sunt, Antig. 327. inest autem paulo molestior hiatus in verbis *σῆμα ἀριφραδές.* scriptor hymni in Merc. 464.: *Ἑκάεργε περιφραδές.* ipse Hom. ξ', 431. et alias dixit *περιφραδέως.* — *ἀπονίζουσα*, *ἀπονίπτουσα.* τ', 317, Il. η', 425 etc. — *μάστακα*, os. v. ann. ad Il. ι', 324. ceterum cf. τ', 480. — *πολυκερδίῃσι.* sic A. 2. et 3. aliique apud Cl., ut ω', 167, nisi quod ibi est *πολυκερδείῃσιν*, quam scripturam examinavimus ann. ad κ', 231. ceteri codd.: *πολυϊδρείῃσι* pro *πολυϊδρίῃσι*, quod recte legitur β', 346., hic autem minus acceptum est cum propterea quod interpretationem sapit, tum quia *πολυΐδριν* habetur in proximis. — Am. Q. et Sch.: *ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς.* *περὶ ἐμαυτῆς συνθήσομαι.* „Il. ψ', 485.: *δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδώμεθα, ἠὲ λέβητος.* Aristoph. Equ. 740.: *ἐθέλω περὶ σῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.*" Cl. — *ἐξαπάφω*, *decipiam.* Il. ι', 376, ξ', 160. — *οἰκτίστῳ ὀ-*

„μαῖα φίλη, χαλεπόν σε θεῶν αἰειγενετάων
δήνεα εἴρυσθαι, μάλα περ πολυΐδριν ἐοῦσαν·
ἀλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμὸν, ὄφρα ἴδωμαι
ἄνδρας μνηστῆρας τεθνηότας, ἠδ' ὃς ἔπεφνεν."

convenit Ulyssem Penelope, sed absistit, incerta, sitne mendicus ille conjux suus, an non.

Ὣς φαμένη κατέβαιν' ὑπερώϊα· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
ὥρμαιν', ἢ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεείνοι,
ἦ παρστᾶσα κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβοῦσα.
ἡ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν, καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν,
ἕζετ' ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐναντίον ἐν πυρὸς αὐγῇ,
τοίχου τοῦ ἑτέρου· ὁ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν
ἧστο κάτω ὁρόων, ποτιδέγμενος, εἴ τί μιν εἴποι
ἰφθίμη παράκοιτις, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
ἡ δ' ἄνεω δὴν ἧστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἵκανεν·
ὄψει δ' ἄλλοτε μέν μιν ἐνωπαδίως ἐσίδεσκεν,
ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε, κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.

λέθρῳ, ut οἰκτίστῳ θανάτῳ λ', 411. et ω', 34. cf. μ', 258 etc. — δήνεα, *consilia*. κ', 289, Il. δ', 361. — εἴρυσθαι, φυλάξασθαι, *cavere*, vel impedire. infra 151. est *servare*, et similem sensum habet γ', 268.; sed nusquam γνῶναι sive εἰδέναι significat, ut persuadere volunt E, Ap., Hesych. v. Schn. v. εἰρύομαι, et inprimis Buttmann. *Lexil.* 18. — mendose Sch.: πολυΐδριν. πολυπαθῆ, πολλὰ εἰδυῖαν. scribamus πολυπευθῆ, cui opponitur ὁ ἀπευθής. v. γ', 184. — ἴομεν, ἴωμεν. — μετὰ παῖδ', εἰς sive πρὸς παῖδα. β', 206 etc.

85—96. πολλὰ — ὥρμαινε. cf. δ', 120 etc. — ἐξερεείνοι, *interrogaret*. κ', 14 etc. — κύσειε — λαβοῦσα. v. χ', 499, 500. — Sch.: ἐν πυρὸς αὐγῇ. ἐν τῷ πεφωτισμένῳ τόπῳ κ. πεφλογισμένῳ ἀπὸ τοῦ πυρός. ζ', 305.: ἡ δ' ἧσται ἐπ' ἐσχάρῃ, ἐν πυρὸς αὐγῇ. — τοίχου τοῦ ἑτέρου, *ad alterum* sive adversum *parietem*. v. Il. ι', 219. cum ann., et ibidem ω', 598. — κίονα μακρήν. v. α', 127, θ', 66 etc. — ἄνεω, *tacite*. v. ann. ad Il. β', 323. — τάφος — ἵκανεν, ut β', 41.: μάλιστα δ' ἔμ' ἄλγος ἱκάνει etc. idem a consequente significat τὸ τάφος αἱρεῖν τινα, velut φ', 122.: τάφος δ' ἕλε πάντας ἰδόντας. — ἐνωπαδίως A. 3. et MS. Thom. Bentleji. vulgo: ἐ—πιδίως. E: τὸ δὲ ἐνωπιδίως ἀντὶ τοῦ κατ' ὄψιν, ἵνα λέγῃ, ὅτι ἄλλοτε μὲν περιεργότερον ἐντρανίζουσα κ. κατασκοποῦσα ἐπεγίνωσκεν, ἄλλοτε δ' ἠγνόει. τὸ δὲ ἐνωπιδίως γράφεται μάλιστα ἐνωπαδίως. — Sch.: ἀγνώσασκε. ἠγνόει. ibi Buttmannus: „Sic ed. ant., cujus quamvis in talibus nulla sit auctoritas, utar tamen hac occasione, ut hanc formam aliquanto magis commendem quam feci in Gramm. ampl., nota ult. ad §. 94. Quippe e codd. Homeri hae potissimum scripturae enotatae sunt, quarum utraque esset ab ἀγνώσσω, quae verbi forma neque analogia caret, neque auctoritate: vide Hesych. in v., Etym. M. v. ἀγρώσσω, et Simmiam ap. Tzetz. Chil. 7, 144. Hujus autem verbi forma in εσκε est Imperfectum iterativum, altera in ασκε, ut ex analogia verborum ῥίπτασκε, κρύπτασκε demonstravi, aoristus iterativus. Jam ἀγνώσσεσκε esset repetita actio durans, ut θαυμάζεσκον ἅπαντες τ', 229. (*quoties viderent, admirabantur*), ἔνθα Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοὶ Il. θ', 249., et similia: hic autem intra breve spatium Penelope saepius intuetur Ulyssem, saepius esse illum negat. Quare sicut ἐσίδεσκε, ita alterum quoque verbum ab aoristo formasse putandus est poëta. Recte igitur adhaeremus illi ex antiquitate transmissae formae in ασκε. Sed si aoristum praetulit, non apparet, cur formam verbi alias semper sibi usitatam ἀγνοεῖν, unde recte fiebat ἠγνόησα, ἠγνοήσασκον, ἀγνώσασκον, hoc uno loco deseruerit.

Τηλέμαχος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·

pertinaciam matris reprehendit Telemachus.

„*Μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,*
τίφθ' οὕτω πατρὸς νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτὸν
ἑζομένη μύθοισιν ἀνείρεαι, οὐδὲ μεταλλᾷς,
[οὐ μέν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
* *ἀνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας*
ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν·]
σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο;

respondet Penelope, esse quaedam signa, sibi et Ulyssi solis cognita, quibus hunc agnoscat.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

Itaque hodie etiam nos, quorum judicio relicta semper est in talibus optio inter σ et σσ, non est cur formam legitimam *ἀγνώσασκε*, vel si nullis libris nitatur, repudiemus, aliam insolentissimam praeferamus.“ Ita vir sagax, cujus sententiae non dubitavi subscribere. ceterum vulgo in libris Hom. et ap. E legitur *ἀγνώσσασκε*, in A. 2. autem et 3. *ἀγνώσσεσκε*. — *ἐνένιπεν* A. 3. ceteri menda inveterata: *ἐνένιπτεν*. v. π', 417.

97—99. „*μῆτερ ἐ. δύσμητερ*. Porphyr. Quaest. Hom. 16. sub finem: — *ἄλλα δὲ εἴωθε συντιθέναι εἰς διαβολήν τινων, ὡς δυσωνύμων, ὡς τὸ Δύσπαρι* (Il. γ', 39., ubi v. ann., et ν', 769) *καὶ τὸ μῆτερ δύσμητερ*. v. Conr. Rittershus. ann. ad Oppian. Cyneg. 1, 260.“ Cl. — *ἀπηνέα*, *immitem*, durum. 230, Il. ο', 94 etc. — *νοσφίζεαι*, *sejungeris*, absistis. λ', 73 etc. — *ἀνείρεαι ο. μετ.* α', 231, η', 243 etc.

100—102. iterum hi versus leguntur inferius post 167., quos neutro loco exhibent scholia brevia et Mediolanensia, E, quo est judicio, utroque. nam id facile quisque paulo humanior persentiscat, congruere haec Ulyssis personae, abhorrere autem a Telemachi adolescentis, qui neque tam cognitos habet mores mulierum, et modestior cautiorque est quam qui rem sibi non exploratam affirmet. ejusmodi autem res est patris vigesimo anno reditus, de quo inaudiverat quidem puer ex matre et familiaribus, certiorque etiam factus erat per ipsum Ulyssem π', 206; sed narraverat quoque illi Penelope, patrem ejus esse heroëm istum celeberimum; tamen se id certo scire negat α', 215; multo minus in tali causa matrem tam duris verbis temere objurgaverit. neque usquam alias, saepe oblata occasione, serum patris reditum commemorat, sed faciunt id semper seniores, inprimis ipse, ut par est, Ulysses π', 206, τ', 222, 484, φ', 208, ω', 321, tum Alitherses senex β', 175, deinde ipse poëta ρ', 327. quid dubitemus, hic quoque, ut tot aliis in locis, similia similibus adscripsisse librarios imprudentes? quod ut magis credamus ita esse, facit optime cohaerens, abjecto isto panno, oratio. quare haec uncinis inclusi, nec iis immorarer amplius, nisi emendandus esset versus medius hians tertio pede: *ἀνδρὸς ἀφ | εσταί | η, ὅς* | etc. A. 1. et 4. aliique ap. Cl.: *ἀποσταίη*, idque 169. praeter A. 4. etiam A. 2. habet. ponamus *ἀπὸ* sive *ἄπο ἱσταίη*, h. e. *ἄποθεν*, ut Il. λ', 242., ubi v. ann., σ', 64, τ', 329: ipsum illud *ἀφεσταίη* pro *ἀφισταίη* scriptum videtur per soloecismum, nisi quis audiat Eustathium ita garrientem suo more, cum tuetur vulgata quamvis pessima: *τὸ ἀφεσταίη καινότερον* (!) *ἐσχημάτισται. καὶ ἔστι μὲν κοινὸν κ. σύνηθες ἀντ' αὐτοῦ τὸ ἀποσταίη· τὸ μέντοι ἀφεσταίη φίλτερον* (!) *Ὁμήρῳ, οἷα ποιητικώτερον* (!!) etc. quod ad metrum attinet, similiter titubatum est φ', 54.

103—110. *στερεωτέρη λίθοιο*, *durior lapide*, h. e. durissima, sensuque cassa. similiter 172.: *ἦ γὰρ τῇγε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός*. lapide et ferro conjunctis Aeschylus Prom. 240.: *σιδηρόφρων τε κὰκ πέτρας εἰργασμένος*. item Satyri apud Euripidem Cyclope, 572.: *πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἔξο-*

„τέκνον ἐμόν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν,
οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος, οὐδ' ἐρέεσθαι,
οὐδ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι ἐναντίον. εἰ δ' ἐτεὸν δὴ
ἔστ' Ὀδυσεὺς, καὶ οἶκον ἱκάνεται, ἦ μάλα νῶϊ
γνωσόμεθ' ἀλλήλων, καὶ λώϊον· ἔστι γὰρ ἡμῖν
σήμαθ', ἃ δὴ καὶ νῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.

hoc responso Ulysses contentum esse jubet filium, deliberatque cum illo, quid faciendum sit, tot viris principibus occisis.

Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Τηλέμαχ', ἦτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
πειράζειν ἐμέθεν! τάχα δὲ φράσεται καὶ ἄρειον·
νῦν δ', ὅττι ῥυπόω, κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷμαι,
τοὔνεκ' ἀτιμάζει με, καὶ οὔπω φησὶ τὸν εἶναι.
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
καὶ γάρ τίς θ' ἕνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δήμῳ,
ᾧ μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσσω,
φεύγει, πηούς τε προλιπὼν, καὶ πατρίδα γαῖαν·
ἡμεῖς δ' ἕρμα πόληος ἀπέκταμεν, οἳ μέγ' ἄριστοι
κούρων εἰν Ἰθάκῃ. τάδε σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.“
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
„αὐτὸς ταῦτά γε λεῦσσε, πάτερ φίλε· σὴν γὰρ ἀρίστην
μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, οὐδέ κέ τίς τοι
ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων.“
[ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τί φημι
ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι.]

μεν. v. ann. ad utrumque locum, et cf. Ovid. Met. 9, 613. et Cl. h. l. Virg. Aen. 6, 469.: *illa solo fixos oculos aversa tenebat, Nec magis incepto voltum sermone movetur Quam si dura silex aut stet Marpesia cautes.* Tibullus 1, 3.: *Ferreus ille fuit, qui, te cum posset habere, Maluerit praedas stultus et arma sequi* etc. — *τέθηπεν*, *obstupuit.* ζ', 166, 168 etc. — *προσφάσθαι*, *προσειπεῖν.* — *εἰς ὦπα ἰδέσθαι*, *coram intueri.* χ', 405, Il. ι', 373. — *γνωσ. ἀλλήλων*, ut φ', 35., notante E.: *οὐδὲ τραπέζῃ Γνώτην ἀλλήλων.* frustra igitur A. 4.: *ἀλλήλω*, nec multo melius nescio qui apud Cl.: *Γευσόμεθ'*, h. e. *πειράσομεν*, ut υ', 181 etc. — *ἀπ' ἄλλων*, *ἄποθεν ἄλλ.*

114—122. *τάχα — ἄρειον.* hyperbaton pro hoc: *τάχα δὲ καὶ φρ. ἄρειον*, *moxque etiam hoc melius consulet.* — *ῥυπόω*, *sordeo.* ζ', 87, τ', 72. nondum Ulysses habitum mendici mutare potuerat, ut fieri voluit Euryclea χ', 487. — *τὸν*, *τοῦτον*, *τὸν Ὀδυσσέα*, *δεικτικῶς*, quasi dicas germanice: *und leugnet noch*, *dass ich* Der *sei.* — *ἡμεῖς — γένηται.* ν', 365. cf. ρ', 274, β', 168 etc. — *ἀοσσητῆρες*, *auxiliatores.* δ', 165. — Am. Q.: *ὀπίσσω. χρονικῶς ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα.* Sch.: *μετὰ τὸν τῆς ἀπωλείας χρόνον.* post caedem patratam. — *πηοὺς*, *affines*, cognatos. θ', 581. — *ἕρμα πόληος*, *columen urbis.* v. Il. π', 549. — *τάδε σὲ φρ. ἄνωγα.* ρ', 279. cf. π', 312, υ', 43. sic autem A. 1. (*τὰ δέ σε φ. ἄ.*) et E., quos secuti sunt W et B. alii: *τῷ σε φ. ἄ.* A. 4.: *τό σε φρ. ἄ.*

124, 25. *λεῦσσε*, *vide*, dispice. — *ἐπ' ἀνθρώπους*, *ἐν ἀνθρώποις*, ut *ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν* pro *ἐν ἀπείρονι γαίῃ* ρ', 386 etc. — *οὐδέ κέ τίς τοι — ἀνθρώπων.* cf. τ', 286, ο', 320, Il. γ', 223 etc.

127, 28. absunt haec ab A. 2. et 3., qui consentire solent codd., nec magis

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
πρῶτα μὲν ἂρ λούσασθε, καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας,
δμωὰς δ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε εἵμαθ' ἑλέσθαι·
αὐτὰρ θεῖος ἀοιδὸς, ἔχων φόρμιγγα λίγειαν,
ἡμῖν ἡγείσθω φιλοπαίγμονος ὀρχηθμοῖο,
ὥς κέν τις φαίη γάμον ἔμμεναι ἐκτὸς ἀκούων,
ἢ ἀν' ὁδὸν στείχων, ἢ οἳ περιναιετάουσι,
μὴ πρόσθε κλέος εὐρὺ φόνου κατὰ ἄστυ γένηται
ἀνδρῶν μνηστήρων, πρίν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω
ἀγρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον. ἔνθα δ' ἔπειτα
φρασσόμεθ', ὅττι κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ."

Ducuntur choreae in aedibus regiis, quo caedes procorum occultetur.

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
πρῶτα μὲν οὖν λούσαντο, καὶ ἀμφιέσαντο χιτῶνας·
ὅπλισθεν δὲ γυναῖκες· ὁ δ' εἵλετο, θεῖος ἀοιδὸς,
φόρμιγγα γλαφυρὴν, ἐν δέ σφισιν ἵμερον ὦρσε
μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.
τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστεναχίζετο ποσσὶν
ἀνδρῶν παιζόντων, καλλιζώνων τε γυναικῶν.
ὧδε δέ τις εἴπεσκε, δόμων ἔκτοσθεν ἀκούων·
„Ἦ μάλα δή τις ἔγημε πολυμνήστην βασίλειαν!
σχετλίη, οὐδ' ἔτλη πόσιος οὗ κουριδίοιο
εἴρυσθαι μέγα δῶμα διαμπερὲς, ὄφρ' ἂν ἵκοιτο."

ego dubito quam W, sublecta esse Il. ν', 785; cujus rei etiam hoc indicium est, quod fuerunt, teste Barnesio, qui ista quoque l. c. Iliadis *πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν* hisce subjicerent. praeterea bis legimus *ἡμεῖς δὲ* —, ut tertium illato facile careamus.

131—140. *χιτῶνας*. intell. *ἄλλους ἢ πρὶν, νέους, νεοπλύτους*, ut *οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα εἵματ' ἔχοντες Ἐς χορὸν ἔρχεσθαι*: neque enim nudi erant scilicet. hoc sensu etiam illa accipienda sunt π', 79, ρ', 550, φ', 339.: *ἕσσω μιν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά*. — *φιλοπαίγμονος*, *ludicri*, delectabilis. Aristoph. Ran. 322.: *θρασεῖ δ' ἐγκατακρούων ποδὶ τὰν ἀκόλαστον Φιλοπαίγμονα τιμάν*. puellae *στωμυλίην φιλοπαίγμονα* dixit Epigrammatarius. A. 4.: *πολυπαίγμονος*. — *ὀρχηθμοῖο*. θ', 263, Il. ν', 637 etc. — *κλέος*, *fama*, rumor. α', 283 etc. — *κέρδος*, *emolumentum*. — *ἐγγυαλίξῃ* dictum *τροπικῶς*, *suggesserit*, inspiraverit. v. θ', 319 etc.

143, 44. *ὅπλισθεν*. (β', 20, 289 etc.) *ἡτοιμάσθησαν*. A. 1.: *ὥπλ*. — *φόρμιγγα γλαφυρήν*. χ', 340.

145. Il. ν', 637. *ἀμύμονος*, *ἀμωμήτου*, *praeclari*.

146—151. *περιστεναχίζετο*. κ', 10, 454. — *παιζόντων*, *ludentium*, saltantium. ζ', 106, η', 291. — *καλλιζώνων*. Il. ω', 698. cf. γ', 154 etc. — *πολυμνήστην*. δ', 770. — *σχετλίη ἐστί*. v. γ', 160, Il. β', 112 etc. — *πόσιος κουρ*. λ', 429 etc. — *εἴρυσθαι*. v. 82. — *διαμπερές*. δ', 209 etc. — *ὄφρ' ἂν ἵκοιτο*. sic libri praeter A. 3. et E, qui habent *ἕως ἵκοιτο*, ut *ἕως ἵκοιο* extremo versu τ', 367., nisi depravata ibi sit vox *ἕως*, ut nobis visum. praeterea Cl. adscripsit illa *ἕως ἵκοντο* ο', 109.; sed ibi producta sumi potest ι littera propter augmentum. hoc utut est, non variant codd. utroque illo loco, hic autem plerique omnes habent *ὄφρ' ἂν ἵκοιτο*, qnod cur suspectae scripturae posthabuerint W et B, haud intelligo.

Ulysses lotus splendideque vestitus, et venustate praeditus a Minerva, redit ad uxorem.

Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
αὐτὰρ Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
Εὐρυνόμη ταμίη λοῦσεν, καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα,
αὐτὰρ κακκεφαλῆς χεῦεν πολὺ κάλλος Ἀθήνη,
[μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· καδδὲ κάρητος
οὔλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει·
ὣς μὲν τῷ περίχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.]
ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὅμοιος.
ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη,
ἀντίον ἧς ἀλόχου, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·

jam et ipse illam de frigore suo inexpugnabili objurgat.

„Δαιμονίη, περὶ σοίγε γυναικῶν θηλυτεράων
κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες!
οὐ μέν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
* ἀνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ' ἄγε μοι, μαῖα, στόρεσον λέχος, ὄφρα καὶ αὐτὸς
λέξομαι· ἦ γὰρ τῇγε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός."
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
„δαιμόνι', οὐ γάρ τι μεγαλίζομαι, οὐδ' ἀθερίζω,

152. δ', 772, ν', 170.

153—55. Ὀδ. *μεγαλήτορα.* ε', 81. — *παθητικῶς* dixit *ᾧ ἐνὶ οἴκῳ*, *sua in domo*, a qua tam diu abfuit. — *λοῦσεν — χιτῶνα.* cf. γ', 466—68, δ', 49, 50, θ', 454, 55.

157—162. adscripta procul dubio e ξ', 230—235. hic satis habuit poëta dicere *πολὺ κάλλος*, ut Virg. *pulcherrimam* Didonem Aen. 1., 496., et *δέμας ἀθανάτοισιν ὅμοιον*, quibus quid potuit majus? igitur aliena separavimus a genuinis.

163. γ', 468.

166—172. *δαιμονίη.* τ', 71, Il. α', 561 etc. — *περὶ γυν.* *prae* aliis *mulieribus.* — *θηλυτ.* λ', 385. — E: *κῆρ ἀτέραμνον, τὸ ἀτειρὲς, κ. σκληρὸν, κ. μὴ τερέν· ὅθεν καὶ ἀτέραμνα σπέρματα τὰ κερασβόλα, περὶ ὧν λόγος, ὡς, ἐὰν σπέρμα ἐν τῷ καταῤῥίπτεσθαι εἰς γῆν καιρῷ σπόρου πελάσῃ κέρατι ἀροῦντος βοὸς, σκληρὸν γίνεται κ. δυσέψητον. καὶ λέγει Πλούταρχος ἐν τοῖς αὐτοῦ Συμποσιακοῖς* (7, 2., p. 700.) *καὶ αἰτίαν τούτου τὴν ἐκείνῳ δοκοῦσαν.* (vetus avia, quam ridet Theophrastus de Causis Plantarum lib. 4, 12. extr. ed. Schneider.) — *ἐνταῦθα δὲ σημείωσαι, ὅτι συνθέτως μὲν ἀτέραμνον τὸ μὴ τέρεν, ἀλλὰ δηλαδὴ ἀπεσκληρωμένον, οὐ μὴν καὶ τέραμνον ἀσυνθέτως τὸ τέρεν κ. ἁπαλὸν, ἀλλ' ἡ τοῦ οἴκου στέγη, καθὰ σὺν ἄλλοις καὶ ὁ Λυκόφρων δηλοῖ.* cf. Schn. v. *τέρεμνος.* — *τετληότι*, *patienti* et tranquillo. v. δ', 447, 459, ι', 435 etc. — *ἀφεσταίη.* scribendum esse *ἀπὸ*, seu potius *ἄπο*, *ἱσταίη*, demonstrare studui ann. ad 101. — *στόρεσον.* cf. δ', 296—300 etc. — *αὐτὸς*, *solus.* ε', 190, ο', 310. — *λέξομαι*, *λέξωμαι.* quanquam v. Matth. §. 519. ann. 4.

174—77. *δαιμόνιε.* par pro pari reddit. v. 166. — *οὐ γάρ τι* A. 1. Ald. 3.: *οὔτ' ἄρτι.* bene habet illud, estque anteponendum vulgatae scripturae *οὔτ' ἄρ τι*, cum pleni sint auctores

οὔτε λίην ἄγαμαι, μάλα δ' εὖ οἶδ', οἷος ἔησθα,
ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
ἀλλ' ἄγε οἱ στόρεσον πυκινὸν λέχος, Εὐρύκλεια,
ἐντὸς ἐϋσταθέος θαλάμου, τόν ῥ' αὐτὸς ἐποίει·
ἔνθα οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος ἐμβάλετ' εὐνὴν,
κώεα, καὶ χλαίνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα."
Ὣς ἄρ' ἔφη, πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ὀχθήσας ἄλοχον προσεφώνεε, κέδν' εἰδυῖαν·

describit Ulysses lectum genialem, quem ipse olim fabricatus erat.

„Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες!
τίς δέ μοι ἄλλοσε θῆκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη
καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
ῥηϊδίως ἐθέλων θείη ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ·
ἀνδρῶν δ' οὔ κέν τις ζωὸς βροτὸς, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
ῥεῖα μετοχλίσσειεν, ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται

sententiarum ejusmodi, in quibus enunciatum causale priore loco positum est, velut inferius 248, α', 337, κ', 174 etc. sic Il. σ', 180. recte Steph. et recentiores: τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἧκε, sed vett. edd. auctore Aristarcho: τίς τ' ἄρ σε. v. ibi ann. et cf. 264 et υ', 417. — E: μεγαλίζεσθαι δὲ τὸ ἐπαίρεσθαι, ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι (κ', 69), μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ. *non enim me effero*, non superbe me gero, aut cor durum habeo, quod tu ais. — οὐδ' ἀθερίζω. sic A. 1. et 3., Am. Q. et plerique omnes libri. solus, quod sciam, A. 2.: οὔτ' ἀθ., quod admiserunt W et B. ἀθερίζω, *contemno*. θ', 212. — E: τὸ δὲ οὐδὲ λίην ἄγαμαι (ζ', 168) ἀντὶ τοῦ οὐκέτι λίαν ἐκπλήττομαι, ὡς ἤδη ἐκ τῶν φθασάντων πιστουμένη τὰ κατὰ σέ. nihil se adhuc definire ait, sitne Ulysses, necne. aegre enim se persuaderi fatetur inferius 230. — ἐπὶ — δολιχ. τ', 339. — Ap.: πυκινὸν λέχος. τὸ ἐπιμελῶς ἠσκημένον. ὁ δὲ Ἀπίων, διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἱματίων τὰ στρώματα συντίθεσθαι. exscripsit Apionem Hesych. v. πυκινόν. cf. Sch. ad Il. ι', 621. E em.: — ἔστι λέχος μὲν ἡ κλίνη, πυκινὴ οὖσα, ἵνα φέρειν ἔχῃ στεῤῥῶς τὰ ἐπικείμενα. (?) — εὐνὴ δὲ τὸ παρ' ἡμῖν στρῶμα.

178. ἐντός. codd. vulgati: ἐκτός: sed absurde Euryclea jubetur thalamo efferre lectum genialem, nec apparente causa, cur id fiat, et ἀσυστάτοις verbis Ulyssis 184.: τίς δέ μοι ἄλλοσε θῆκε λέχος; nam si efferendus est lectus thalamo, nimirum adhuc ibi collocatus est. quare confidenter dedi ἐντὸς ἐ. θαλάμου, quod alicubi legit Cl. per dolum Penelope lectum in thalamo poni jubet, quasi alio ablatum, ut Ulyssem tentet, an sciat locum, in quo ipse illum struxerat. ita ἐκ et ἐν confusa sunt in Anthologia Palat. 3., p. 176. fortasse etiam τὸ ἐκθεῖσαι librarios in fraudem induxit, ut ἐκτὸς scriberent de industria, quoniam in thalamo constructum sciebant lectum illum, quem probabiliter aliorsum regina ablatum fingit peregre profecto domino, eoque longo ex tempore haud utente.

179—83. Schol. A. 1.: ἐκθεῖσαι. ἔξω ἀποθέμεναι. h. e. efferentes lectum e loco eo, in quo nunc positus est. κώεα — σιγ. v. γ', 349 etc. — ὀχθήσας. δ', 30 etc. — κέδν' εἰδυῖαν. α', 428 etc. — ἦ — ἔειπες. π', 69.

187—190. οὐδὲ μάλ' ἡβῶν. Il. ω', 565. — μετοχλίσσειε, *amoliretur*. Il. l. c. 567. — ἐπεὶ — ἀσκητῷ, *quoniam magnum signum inest in hoc lecto affabre facto*. id signum nihil aliud est quam olea illa, cui, tanquam columnae, thalamum Ulysses circumdederat, e trunco pedem edolans lecti genialis. vide proxima, et inprimis 202. minus bene Am. Q.: μέγα σῆμα. μέγα τέρας. nec ei tam facile quam E aures praebuerim, ita argutanti: ἀκίνητον δὲ λέγων εἶναι τὸ λέχος, ἔοικεν αἰνίττεσθαι, ὅτι τὴν γαμικὴν κοίτην ἀδιάλλακτον εἶναι δεῖ. — E: λέχος δὲ ἀσκητὸν τὸ μὴ αὐτοσχέδιον κ. εἰκαῖον, ὁποῖα καὶ τὰ τῶν σκευῶν αὐτοκάβδαλα, ἀλλ' ἐπιμεμελημένον κ. πολυδαίδαλον. οὕτω

ἐν λέχει ἀσκητῷ. τὸ δ' ἐγὼ κάμον, οὐδέ τις ἄλλος.
θάμνος ἔην τανυφύλλου ἐλαίης ἕρκεος ἐντὸς,
* ἀκμηνὸς θαλέθων, πάχετος δ' ἦν ἠΰτε κίων·
τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὄφρ' ἐτέλεσσα
πυκνῇσιν λιθάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα·
κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας, πυκινῶς ἀραρυίας.
καὶ τότ' ἔπειτ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλου ἐλαίης·

δέ που (δ', 134) καὶ νῆμα φθάσας εἶπεν ἀσκητὸν τὸ ἐπιμεληθὲν, ὃ γυνὴ ἀσκήσειεν ἂν ἔριθος, κατὰ τὸ ἤσκειν εἴρια καλά (Il. γ', 388) etc. — κάμον, *fabricatus sum.* Il. δ', 187 etc. — E: θάμνος δὲ νῦν οὐ κατὰ τὴν συνήθειαν εἴρηται. ἡ μὲν γὰρ ἐλαία νῦν παχύκορμος ἠΰτε κίων, θάμνοι δὲ κυρίως τὰ ἐξ αὐτῆς ἀναφύσεως πολύκλαδα κ. πυκνὰ, παρὰ τὸ θαμὸν, ὅ ἐστι πυκνὸν, ὁποῖα ἡ πρὸ τούτων (ε', 477) φυλία, ἡ ἐν τῇ τῶν Φαιάκων νήσῳ, καὶ ὅσα τοιαῦτα. τὸ δὲ τανύφυλλον παρατετηρημένως ἔφη, ὡς τῶν τῆς ἐλαίας φύλλων μεμηκυσμένων οὐκ ἀναλόγως τῷ πλάτει. sane folia olivae sunt oblonga, *lanzettförmig* (Wilmsen. *Handb. der Naturgesch.* 3. p. 384.), vocatque hanc solam arborem Hom. τανύφυλλον. vide tamen ann. ad ν', 372. — ἔην Ap. v. ἄκμηνος. vulgo ἔφυ, quod posuisse videatur corrector propter ἦν sequens. sed κακόφωνον est ἔφυ τανυφύλλου. — τανυφύλλου, non τανύφυλλος, ut vulgo, habent libri quidam Clarkei, quos nihil nisi *alios* dicere solet, magno meo taedio. sic autem poëta 195.: κόμην τανυφύλλου ἐλαίης, item ν', 102. et 346.: τανύφυλλος ἐλαίη. praeterea θάμνος habet proprium epitheton suum θαλέθων, satisque est ὁμοιοτελεύτων ἐλαίης ἕρκεος ἐντὸς, nec eorum augendus sine mercede numerus. quare admisi genitivum.

191. ἀκμηνὸς θαλέθων. sic libri paulo vetustiores; novelli, virgula interposita: ἀκμηνὸς, θαλέθων: omnes ἀκμηνὸς, incertum quo sensu. igitur quanquam Am. Q. et Sch.: ΑΚΜΗΝΟΣ ΘΑΛΕΘΩΝ (sic). ὁ ἀκμὴν ἔχων τοῦ θάλλειν. addit Sch.: ἐπὶ μὲν τούτου ὀξυτόνησεν, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐν Ἰλιάδι (τ', 163, 207, 320, 346), δηλοῦντος τὸ νῆστις, ἐβαρυτόνησεν (intell. Ἀρίσταρχος). οἱ δὲ τὰ δύο παροξυτόνησαν. (imo προπαροξ., secundum E. *Buttm.*) repetit haec E, suppleto nomine Aristarchi; similiterque Ap.: ἄκμηνος (sic). ἐπὶ μὲν τοῦ σίτου, ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι (Il. τ', 163), καὶ, νήστιας, ἀκμήνους, (ibid. 207). ἐπὶ δὲ τοῦ ἀκμάζοντος, θάμνος ἔην — ἐντὸς, Ἄκμηνος θαλ., quasi hoc sit evidens, nullamque habeat dubitationem. at qui, quaeso, credamus, Homerum tam diversa eodem nomine designasse? aut qua ratione adductum putabimus, ut solus ἀκμηνὸν sive ἄκμηνον contra analogiam appellaret eum, qui ceteris Graecis usitate atque ad regulam diceretur ἀκμαῖος? profecto nullam causam excogitabimus, itaque, si veri sumus nec superstitiosi, fatebimur, haec corrupta esse. scribamus: ἀκμὴν ἐς θαλέθων, h. e. θαλ. ἐς ἀκμὴν, ut γ', 137.: τὼ δὲ καλεσσαμένω ἀγορὴν ἐς πάντας Ἀχαιοὺς, et Il. ο', 59.: Ἕκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων. θαλ. ἐς ἀκμὴν pro ἐν ἀκμῇ, *flore vigens*, quem usum εἰς praepositionis exemplis declararunt Matth. et Grammatici. Eurip. Alc. 307.: ἥβης ἐν ἀκμῇ etc. superest, ut de permutatis inter sese ε et ο litteris dicamus, qui minime rarus error est in libris, praesertim scriptura continua; velut νείκειεν pro νείκειον scriptum est, nisi fallor, χ', 26., et apud Aeschylum Suppl. 332 — φρόνων pro φρενῶν, et contra ἔξυ pro ὀξὺ ibidem 798. quod Porsonus emendavit. cf. indicem Aeschyli, a nobis editi, p. 332., Musgrav. ad Eurip. Suppl. 330 etc.

192—201. E: τὸ δὲ ἀμφιβαλὼν ἀντὶ τοῦ ἔσω περιλαβὼν, περικλείσας. τὸ δὲ ὄφρ' ἐτέλεσσα δὶς ἐν τούτοις ἔφη, οἷα μηδαμοῦ τὴν καίριον ταυτολογίαν αἰδούμενος. τὸ δὲ λιθάδεσσι (ξ', 38) δηλοῖ, ὡς οὐκ ἐξ ἀνάγκης ὑποκοριστικὴ λέξις ἡ λιθάς· οὐ γὰρ ἂν εἴη οὕτω σεμνὸς βασιλικὸς θάλαμος ὁ ἐκ λιθιδίων οἰκοδομηθεὶς, οἷα καί τις αἱμασιὰ ἡ προδεδηλωμένη (σ', 358). τὸ δὲ κολλ. θύρας νῦν ἐῤῥέθη συνηθέστερον· ὅτε γὰρ κολλητὰς ἔλεγε σανίδας (φ', 137, 164, Il. ι', 583), ἀήθως ἔφραξεν. — κόμη δὲ δένδρων λέγεται τὰ φύλλα τε, καὶ οἱ λεπτοὶ δὲ κλαδίσκοι, διὰ τὸ εἰς κόσμον ἀπαιωρεῖσθαι καὶ αὐτὰ τοῖς φυτοῖς, ὁμοίως τῇ κυρίως κόμῃ· οἱ δὲ Τραγικοὶ καὶ φόβην αὐτὴν εἶπον, οἷον πᾶσαν αἰκι-

κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προταμὼν ἀμφέξεσα χαλκῷ
εὖ καὶ ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνα,
ἑρμῖν' ἀσκήσας, τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρῳ.
ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
δαιδάλλων χρυσῷ τε, καὶ ἀργύρῳ, ἠδ' ἐλέφαντι·
ἐκ δ' ἐτάνυσσ' ἱμάντα βοὸς, φοίνικι φαεινόν.
οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφαύσκομαι· οὐδέ τι οἶδα,
εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἦέ τις ἤδη
ἀνδρῶν ἄλλοσε θῆκε, ταμὼν ὕπο πυθμέν' ἐλαίης."

ξων φόβην Ὕλης πεδιάδος (Soph. Ant. 389). τὸ δὲ κορμὸν ἐκ ῥίζης προταμὼν οὐ δηλοῖ κάτωθεν τὸν κορμὸν ἐκτμηθῆναι· τοῦτο γὰρ ἀπὸ πυθμένος ἐστὶ τμηθῆναι, οὐ μὴν κορμὸν προταμεῖν. διὸ καὶ ἐῤῥέθη κατωτέρω τὸ ταμὼν ὕπο πυθμέν' ἐλαίης, ἵνα ὑποταμεῖν μὲν νοοῖτο τὸ κάτωθεν ἐκκόψαι τὸ παχὺ τοῦ πυθμένος, προταμεῖν δὲ τὸ ἄνωθέν ποθεν ἐκ κορμοῦ· καὶ οὐδὲ ἐξ ἀνάγκης τὸ προταμεῖν τὴν τοῦ ὅλου δηλοῖ ἐκκοπὴν, ἀλλὰ μέρους τινὸς, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ νώτου ἀποπροταμὼν, ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο (θ', 475. videtur E legisse *νώτου ἄπο προταμὼν*, idque probo, quemadmodum et nonnulli ap. Cl.: *ν. ἀπὸ προτ.* ita h. l.: *ἐκ ῥίζης προτ.*). — *ἀπὸ τοῦ κείρω δὲ ὁ κορμός.* — *ἀμφέξεσα*, *circumdolavi.* cf. ε', 245 etc. *περιξεστῇ πέτρῃν εἰκυῖαν* dixit μ', 79., figurate *ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν* Il. ε', 81. A. 4.: *ἀμφέξασα*, opinor, pro *ἀμφέξυσα.* — *στάθμην*, *amussim.* v. Il. ο', 410. — *ἑρμῖνα*, *pedem lecti.* v. θ', 278. *σφηνοειδῆ τῇ κατασκευῇ* dicit Ap. v. *ἑρμῖν'*. Sch. em.: *ἑρμ. κλινόποδα· ἕρμα* (fulcrum) *γὰρ τῆς κλίνης.* idem est *ἑρμὶς* atque *ἕρμα*, ab *ἔρω*, *ἐρείδω*, a quo fonte etiam nomen *Ἑρμῆς* facile derives, neque id uno modo. Sch. emend.: *Ἑρμῆς, ὁ Διὸς κ. Μαίας, τῆς Ἄτλαντος, παῖς ἔτι ὢν ἐν ἀνθρώποις τέσσαρα μέγιστα εὗρετο, γράμματα, καὶ μουσικὴν, κ. παλαίστραν, κ. γεωμετρίαν.* quibus artibus velut fulcitur vita. plura de Mercurio *ὀνειροπομπῷ* et pedibus lectorum os dei referentibus, *ὅπως ἀλεξήτορος ἔχοντες ἰδέαν* (male codd.: *ἰδέας*) *τὰ δείματα μὴ φοβοῖντο* etc., v. ann. ad η', 137. — *τέτρηνα* — *τερ.* cf. ε', 246, 47, Il. χ', 396. — Sch.: *ἐκ δὲ τοῦ ἀρχ. τοῦ ποδός.* — *ἐκ δ' ἐτάνυσσ' ἱμάντα.* sic A. 1. ceteri libri: *ἐτάνυσσα ἱμάντα*, quod displicet propter deteriorem rhythmum et homoeoteleuton. *ἱμάντα* primam producit, ut *ἱμάντεσσι* Il. θ', 543. cf. ann. ad Il. δ', 155. Am. Q.: *τὸν τόνον λέγει τῆς κλίνης* (*fulcrum lecti*, germ. *den Bettstollen*, *Tragriemen.*) *ἐξ ἱμάντος εἶναι βοείου, φοινικοῦ τῷ χρώματι.* — *φοίνικι φαεινόν.* hoc fere habent libri. nonnulli tamen, in quibus A. 2. et 3. et Harl.: *ἶφι κταμένοιο.* Schol. Harl.: *γρ. φοίνικι φαεινῷ.* Montbel.: „Il n'est pas aisé de se faire une idée bien juste de ce lit construit par Ulysse. Tous ces détails d'intérieur et d'ameublement sont exprimés par des phrases consacrées, qui n'avaient pas besoin alors d' explications, mais qui dans la suite ont perdu leur sens convenu avec les usages qu'elles exprimaient. Tout ce qu' on peut raisonnablement conclure des paroles du poète, c'est qu' Ulysse, après avoir coupé l'olivier à un pied environ de la racine, forma le lit (rectius vir doctus dixisset *le pied du lit*: v. 199. comes de Caylus *Tableaux tirés de l'Odyssée* pag. 266.: „Pour donner une idée de ce lit, — Euryclée les conduiroit, selon moi, à une petite chambre au milieu de la cour; car ce meuble étoit établi sous un gros olivier, qu' Ul. avoit fait scier à une hauteur convenable, et ne l'avoit point fait déraciner; ainsi la souche servoit d'appui.") avec la partie du tronc qui avait été détachée, la creusa intérieurement, (Dans les montagnes du Forêt, encore aujourd' hui, les pauvres gens font leurs lits avec des troncs d'arbres. *Montbel.*) et la réunit ensuite avec de fortes chevilles à la partie qui était restée au sol; (C'est ce qu'il faut entendre par ces mots: *τέτρηνα πάντα τερέτρῳ*, *je trouai le tout avec une tarière*, v. 198. *Le même.*) si bien que, pour déplacer le lit, il aurait fallu couper le pied de l'olivier à fleur de terre. Voilà pourquoi Ulysse à la fin de son discours demande si quelqu' un a transporté le lit ailleurs *en coupant l'olivier à sa base*, *ταμὼν ὕπο πυθμέν' ἐλαίης*, v. 204."

qua ex descriptione postquam agnovit maritum Penelope, laeta in amplexus ejus ruit, metumque suum, ne a peregrino forte deciperetur, sicut olim Helena, excusat.

Ὣς φάτο· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
σήματ' ἀναγνούσης, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς·
δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δράμεν, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
δειρῇ βάλλ' Ὀδυσῆϊ, κάρη δ' ἔκυσ', ἠδὲ προσηύδα·
„Μή μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζε', ἐπεὶ τά περ ἄλλα μάλιστα
ἀνθρώπων πέπνυσο! θεοὶ δ' ὤπαζον ὀϊζὺν,
οἳ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
ἥβης ταρπῆναι, καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.
αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χώεο, μηδὲ νεμέσσα,
οὕνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ὧδ' ἀγάπησα!
αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
ἐῤῥίγει, μήτις με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν
ἐλθών· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλεύουσιν.
οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
εἰ ᾔδη, ὅ μιν αὖτις ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
ἀξέμεναι οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδ' ἔμελλον.
τὴν δ' ἦτοι ῥέξαι θεὸς ὦρορεν ἔργον ἀεικές·
τὴν δ' ἄτην οὐ πρόσθεν ἑῷ ἐγκάτθετο θυμῷ
λυγρὴν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.
νῦν δ', ἐπεὶ ἤδη σήματ' ἀριφραδέα κατέλεξας
εὐνῆς ἡμετέρης, ἣν οὐ βροτὸς ἄλλος ὀπώπει,
ἀλλ' οἶοι, σύ τ', ἐγώ τε, καὶ ἀμφίπολος μία μούνη,
Ἀκτορὶς, ἥν μοι δῶκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,
ἣ νῶϊν εἴρυτο θύρας πυκινοῦ θαλάμοιο,
πείθεις δή μευ θυμὸν, ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα."

flent gaudio conjuges, quorum in gratiam Minerva noctem illam longius producit.

Ὣς φάτο· τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμήρεα, κέδν' εἰδυῖαν.

205, 206. ω', 345, 46. cf. δ', 703, σ', 211, τ', 250 etc.

207—210. *ἰθύς*. α', 119, ω', 101 etc. — *σκύζε'*, *irascere*. Il. δ', 23, θ', 482 etc. Sch.: ΣΚΥΖΕ. (sic, pro σκύζε', σκύζεο.) ὀργίζου. vulgo: *Ὀδυσσεῦ, σκύζευ*. — *πέπνυσο*. κ', 495, α', 361 etc.

211—229. *ἀγάσαντο*, *succenserunt*. Am. Q.: ἐφθόνησαν. E quoque: τὸ δὲ *ἀγάσατο* οὐ μακρὰν ἐνταῦθά ἐστι τοῦ ἐφθόνησεν, ἢ ἐμέμψατο. θεὸν ille cogitat suo more, non θεούς. de invidia deorum v. δ', 181. — *γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι*. ο', 246. — *ἀγάπησα*, *amavi*, amanter habui. E: ἐφιλοφρονησάμην. η', 33.: οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσι. cf. π', 17 etc. — *κακὰ κέρδεα*, *malos dolos*. v. β', 88. — 218—224. his verbis commendat prudentiam et curam futuri, de quo haud sollicitam fuisse ait Helenam. — *ὅ μιν*, ὅτι μιν. — *ὤρορεν*, *impulit*. δ', 712 etc. — *ἔργον ἀεικές*. λ', 428. — *ἐγκάτθετο*. λ', 613, Il. ξ', 219 etc. — *ἀριφραδέα*. λ', 125, Il. ψ', 240 etc. cf. 73. — *ἥν μοι — κιούσῃ*. quidam ap. Cl.: ἔδωκε, ut δ', 736. *ἔτι*, *praeterea*, praeter alia, quae mihi donavit, huc ad te proficiscenti. — *εἴρυτο*, *custodiebat*. — *ἀπηνέα*. 97.

231—239. *τῷ — γόοιο*. cf. δ', 113, 183. — *ἔχων*, *habens* domi, vel *tenens*, complexus. v. ρ', 515, Il. ξ', 353 etc. — *θυμήρεα*. vulgo: θυμαρέα. sed A. 4.: θυμ$^{η}_{α}$ρεα. v. κ', 362. — *κέδν' εἰδυῖ-*

ὡς δ' ὅταν ἀσπάσιος γῆ νηχομένοισι φανήῃ,
ὧντε Ποσειδάων εὐεργέα νῆ' ἐνὶ πόντῳ
ῥαίσῃ, ἐπειγομένην ἀνέμῳ καὶ κύματι πηγῷ
(παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἁλὸς ἤπειρόνδε
νηχόμενοι, πολλὴ δὲ περὶ χροῒ τέτροφεν ἅλμη·
ἀσπάσιοι δ' ἐπέβαν γαίης, κακότητα φυγόντες),
ὡς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἔην πόσις εἰςοροώσῃ,
δειρῆς δ' οὔπω πάμπαν ἀφίετο πήχεε λευκώ.
καί νύ κ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν σχέθεν, Ἠῶ δ' αὖτε
ῥύσατ' ἐπ' Ὠκεανῷ χρυσόθρονον, οὐδ' ἔα ἵππους
ζεύγνυσθ' ὠκύποδας, φάος ἀνθρώποισι φέροντας.
[Λάμπον καὶ Φαέθονθ', οἵτ' Ἠῶ πῶλοι ἄγουσι.]
καὶ τότ' ἄρ' ἣν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
,,Ὦ γύναι, οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
ἤλθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὄπισθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται,
πολλὸς, καὶ χαλεπὸς, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι
(ὣς γάρ μοι ψυχὴ μαντεύσατο Τειρεσίαο
ἤματι τῷ, ὅτε δὴ κατέβην δόμον Ἄϊδος εἴσω,
νόστον ἑταίροισιν διζήμενος, ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ),

αν, *probam*, piam. α', 335, 428, τ', 346 etc. — ἀσπάσιος, *grata*, jucunda. v. ε', 394, δ', 523 etc. — εὐεργέα. θ', 567 etc. — ῥαίσῃ, *fregerit*. ε', 221 etc. — κύματι πηγῷ, *fluctu vasto*. v. ε', 388. — τέτροφεν Eustathio et Hesychio est πέπηγε, *concrevit*. Soph. Trach. 541.: ἀμφίθρεπτον αἷμα. ibi Schol.: τὸ πεπηγός· θρέψαι γὰρ τὸ πῆξαι. cf. ι', 246, Matth. §. 494 etc. — ἅλμη, *salsugo*. ε', 53 etc. — ἀσπαστός. ε', 398 etc. ,,Virg. Aen. 1, 175.: *magno telluris amore Egressi optata potiuntur Troës arena, Et sale tabentes artus in littore ponunt.*" Cl., Eichh.

241—246. καί νύ κ' — Ἠώς. similiter π', 220 et φ', 226: καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο. male A. 2. et 3. etiam h. l.: — ἔδυ φ. ἠ. — Sch.: ἐν περάτῃ. ἤδη πρὸς τῷ πέρατι κ. τῷ τέλει οὖσαν. δολιχήν. οὐκ ἐν τῷ καθόλου, ἀλλὰ τότε ἐσομένην πρὸς ἀνάκτησιν τοῦ Ὀδυσσέως. Am. Q. ἐν πέρατι. (sic) πρὸς τέλει αὐτὴν οὖσαν δολιχὴν ἐπέσχεν, ὑπὲρ τοῦ εἰς πλέον ἀλλήλων ἀπολαῦσαι. ῥύσατ'. ἐκώλυσε. D. Montbel.: ,,Knight retranche ici 6 vers (241—46), parce qu'ils se lient mal avec ce qui précède. (?) Je crois qu'il a raison. Remarquons en outre au vers 243 le féminin περάτῃ, qu' Eustathe dit n'être que cette seule fois dans Homère. Il faut enfin remarquer les vers 244—46, où l'on trouve une mythologie posthomérique. Jamais notre poète ne donne de chevaux à l' Aurore. Jamais *Phaëthon* n'est considéré comme un cheval, mais c'est toujours une épithète du soleil. *Lampus* partout ailleurs est un nom d'homme." sane haec ab aliena manu addita videntur; nec tamen deleri possunt, nisi etiam inducas 344—349; quo facto totus hic locus concidit. quare contentus fui notare 246., versum inertem, quem vix dubites ab imprudente explicatore adscriptum esse. apud recentiores quidem Aurora nunc uno equo, nunc biga vel quadriga invehitur. E: — Ὅμηρος μὲν οὕτω ξυνωρίδα ὑποζεύγνυσι τῇ Ἠοῖ, Λυκόφρων δὲ καὶ ἕτεροι μονόπωλον τὴν Ἠῶ πλάττοντες Πηγάσῳ αὐτὴν ἐποχοῦσι, πτερωτῷ ἵππῳ, ὃν ἔσχεν ἐκείνη μεθ' ὃ τὸν Βελλεροφόντην αὐτὸς εἰς τὸ ἀλήϊον πεδίον (v. Il. ζ', 201.) ἀπεσείσατο. cf. Voss. *mythol. Br.* 45, Hederich. *mythol. Lex.* v. Aurora etc. ceterum A. 2. et 3. pro ἄγουσι habent ἔασιν. A. 3. tamen in margine manu 1.: γρ. ἄγουσιν, quod post nebulo aliquis erasit.

248—262. E: οὐ γάρ πω. ἰστέον, ὡς καὶ ἐνταῦθα ὁ π., ἀρχὴν λόγου θέμενος τὸν γὰρ σύνδεσμον, ἀποδίδωσιν αὐτὸν συνήθως διὰ τὸ ἀλλὰ

ἀλλ' ἔρχευ, λέκτρονδ' ἴομεν, γύναι, ὄφρα καὶ ἤδη
ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντε."
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
„εὐνὴ μὲν δὴ σοίγε τότ' ἔσσεται, ὁππότε θυμῷ
σῷ ἐθέλῃς, ἐπεὶ ἄρ σε θεοὶ ποίησαν ἱκέσθαι
οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν·
ἀλλ', ἐπεὶ ἐφράσθης, καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
εἴπ' ἄγε μοι τὸν ἄεθλον, ἐπεὶ καὶ ὄπισθεν, ὀΐω,
πεύσομαι, αὐτίκα δ' ἐστὶ δαήμεναι οὔτι χέρειον."

refert Ulysses Tiresiae vaticinium.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
* *„δαιμονίη, τί δ' ἄρ' αὖ με μάλ' ὀτρύνουσα κελεύεις*
εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω.
οὐ μέν τοι θυμὸς κεχαρήσεται, οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
χαίρω, ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἄνωγεν
ἐλθεῖν, ἐν χείρεσσιν ἔχοντ' εὐῆρες ἐρετμὸν,
εἰσόκε τοὺς ἀφίκωμαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
ἀνέρες, οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν.
[οὐδ' ἄρα τοίγ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήους,
οὐδ' εὐήρε' ἐρετμὰ, τάτε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.]
σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν ἀριφραδὲς, οὐδέ σε κεύσω·
ὁππότε κεν δή μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
φήῃ, ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πήξαντ' ἐκέλευεν ἐρετμὸν,
ἔρξανδ' ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
ἀρνειὸν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
οἴκαδ' ἀποστείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
πᾶσι μάλ' ἑξείης. θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνῃ
γήρα' ὕπο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
ὄλβιοι ἔσσονται. τάδε μοι φάτο πάντα τελεῖσθαι."
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
„εἰ μὲν δὴ γῆράς γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
ἐλπωρή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσεσθαι."

tandem cessant choreae, omnesque cubitum eunt.

Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμη τε ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνὴν

etc. cf. 174. — *ἴομεν*, *ἴωμεν*. — *ὄφρα* — *κοιμ*. δ', 294. et 95. — E: *ἐφράσθης*. *τουτέστιν ἐνεθυμήθης*. Sch.: *καὶ* — *θυμῷ*. *τὸ εἰπεῖν, ὅτι ποιῆσαί σέ τι καὶ ἕτερον δεῖ*. haec itidem leguntur τ', 485. — *οὔτι χέρειον* h. e. *οὐ κακόν*. v. ann. ad ε', 284, Il. η', 352 etc. Cl. adscripsit illa ex ρ', 176.: *οὐ μὲν γάρ τι χέρειον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἑλέσθαι*.

264. *τί τ' ἄρ'*. non ita loquitur Hom., aut quisquam, sed ponendum est *τί γὰρ*, quod frequentissimum. cf. 174.

268—284. v. λ', 120—136.

287—90. *ἐλπωρή τοι ἔπειτα*. β', 280, ζ', 314, η', 76. — *ἔντυον εὐνὴν ἐσθῆτος μαλακῆς*, *instruebant lectum vesti molli*. exemplis hunc usum genitivi illustravit Matth. §. 375,

ἐσθῆτος μαλακῆς, δαΐδων ὕπο λαμπομενάων.
αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
γρηῢς μὲν κείουσα πάλιν οἶκόνδε βεβήκει,
τοῖσιν δ' Εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
ἐρχομένοισι λέχοσδε, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
ἐς θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα πάλιν κίεν. οἱ μὲν ἔπειτα
ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο.

2. cf. ε', 72, λ', 91 etc. — *δαΐδων ὕπο λαμπ.* τ', 48, Il. σ', 492.

291. η', 340.

296. Sch.: *ἀσπάσιοι λέκτροιο.* ἀσπαστῶς κ. ἐπιθυμητικῶς ὑπεμνήσθησαν τοῦ πάλαι τῆς συνουσίας νόμου. Ἀριστοφάνης κ. Ἀρίσταρχος πέρας τῆς Ὀδυσσείας τοῦτο ποιοῦνται. verba Ἀριστοφ. — ποιοῦνται leguntur etiam apud Schol. codicis A. 1.; similiterque Am. Q. et Harl.: τοῦτο τὸ τέλος τῆς Ὀδυσσείας φησὶν Ἀρίσταρχος κ. Ἀριστοφάνης. in A. 3. post hunc versum librarius adscripsit: τέλος Ὀδυσσείας. Montbel.: „*Heureux alors, tous deux retrouvent la place sacrée de l'ancienne couche.* „„Il faut remarquer,"" dit Eustathe, „„que, d'après ce que racontent les anciens, Aristarque et Aristophane, les coryphées des grammairiens de leur temps, terminaient l'Odyssée à ce vers, et tenaient pour suspect tout le reste, jusqu'à la fin du poëme. (Eust. p. 1948, l. 47 seqq. Cf. brev. schol. h. l., Alteri ed. p. 354 etc.)"" Ceux qui combattaient cette opinion disaient qu'en faisant cette suppression on se privait de plusieurs morceaux importants, tels que la récapitulation de tout le poëme (v. 310—41 de ce chant) et la belle reconnaissance d'Ulysse et de Laërte, qui comprend une grande partie du vingt-quatrième chant. (Eusth. l. c.) Mde. Dacier, qui blâme la critique d'Aristarque et d'Aristophane, n' admet pas les raisons données pour la détruire. Elle pense qu'on ne doit considérer la question que sous le rapport du poëme, qui ne serait pas terminé, si on le finissait au vers 296. (Trad. de l'Odyss. t. 3, p. 546.) Je n'entrerai pas dans cette discussion, dont les raisons de part et d'autre seront toujours très-vagues et très-arbitraires. Chacun, en ces sortes de matières, juge d'après son goût. Ce n'est que dans les différences de moeurs, d'usages, d'expressions, qu'il faut chercher des preuves un peu solides de cette longue addition. J'en ferai remarquer quelques-unes dans le cours de ces Observations, lorsque l'occasion se présentera. Je les puiserai en grande partie dans une dissertation de Spohn, où cet auteur prouve que toute cette fin de l'Odyssée appartient à une âge plus récent que les temps homériques. (Voilà le titre de cet ouvrage: *Commentatio de extrema Odysseae parte, aevo recentiore orta quam homerico.* Scripsit Frid. Aug. Guil. Spohn. Lipsiae, 1816.)" Boisson.: „Quae inde sequuntur ad libri hujus finem et librum Ω integrum Homero Critici nonnulli abjudicant, inter quos ob argumentorum vim et doctrinam eximiam eminet Spohnius. Non ea tamen esse videtur objectionum necessitas, ut nullo modo, partim certe, confutari possint. Jam fuere plurima a Criticis diversarum partium reposita, quae ipse pro virili firmare ac stabilire conarer, si disputationis id genus angustior hicce locus capax esset. Sed ad alia festinare coactus, dissensum tantummodo meum nunc profiteri palam satis habeo, quem a viro eruditissimo humane latum iri spero." Nitzschius *Plan u. Gang der Odyssee* etc. pag. 62., quae disputatio adjecta est Observationum ejus in Odysseam alteri volumini: „Mit dem 296. Verse des 23. Buchs glaubten die Grammatiker Aristophanes und Aristarchos die Odyssee geschlossen, und erklärten den folgenden Theil für spätern Zusatz. Die Gründe dieses Urtheils hat Spohn so auseinander gesetzt, dass es die Zustimmung vieler Einsichtsvollen erhielt. Auch Payne Knight war damit in dem Grade einverstanden, dass er in seiner Ausgabe Homers den genannten Theil der Od. geradezu wegliess. Bernh. Thiersch dagegen suchte das Verdammungsurtheil wiederum, wie früher vorzüglich Schneider, auf Interpolation jenes letzten Theils zurückzuführen, und namentlich die Verse 24, 212—380 als ächt zu erweisen. — Niemand hegt einen Zweifel, dass der erste Theil des 24. Buchs, *die zweite Nekyia*, wie die Alten sie nen-

Αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης
παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναῖκας,
αὐτοὶ δ' εὐνάζοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.

fata sua invicem narrant Ulysses et Penelope concumbentes.

Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν φιλότητος ἐταρπήτην ἐρατεινῆς,
τερπέσθην μύθοισι, πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντε·
ἡ μέν, ὅσ' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο δῖα γυναικῶν,
ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορῶσ' ἀΐδηλον ὅμιλον,
οἳ ἕθεν εἵνεκα πολλά, βόας καὶ ἴφια μῆλα,
ἔσφαζον, πολλὸς δὲ πίθων ἠφύσσετο οἶνος·
αὐτὰρ ὁ διογενὴς Ὀδυσεύς, ὅσα κήδε' ἔθηκεν
ἀνθρώποις, ὅσα τ' αὐτὸς ὀϊζύσας ἐμόγησε,
πάντ' ἔλεγ'. ἡ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκούουσ', οὐδέ οἱ ὕπνος
πίπτεν ἐπὶ βλεφάροισι, πάρος καταλέξαι ἅπαντα.
Ἤρξατο δ', ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ'· αὐτὰρ ἔπειτα
ἦλθ' ἐς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πίειραν ἄρουραν·
ἠδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὡς ἀπετίσατο ποινὴν
ἰφθίμων ἑτάρων, οὓς ἤσθιεν, οὐδ' ἐλέαιρεν·
ἠδ' ὡς Αἴολον ἵκεθ', ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο,
καὶ πέμπ'· οὐδέ πω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι
ἦην, ἀλλά μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα

nen, ein späterer Zusatz ist. Wer ihn einfügte, wollte offenbar (?) die im Gedicht gehaltene (?) Vergleichung zwischen Agamemnon und Odysseus bis dahin durchführen, dass Od. um soviel glücklicher, und ein Attentat, wie es dem Aegisthos eine Zeitlang gefruchtet hatte, um soviel gefährlicher erschienen. — Aristoteles Zeitalter las auch das Zweifelhafteste des letzten Theils der Od. als homerisch. Aristot. selbst braucht die Epitome des Apologs (23, 310—330) in seiner Rhetorik 3, 16, 7. als Muster bündiger Uebersicht. — Derselbe führt Eth. Nic. 3, 8, 10. Worte aus 2 Versen, 24, 317 f., an, und in Platons Staat 3., S. 387 A., lesen wir 24, 6—9. Was diese wörtlichen Belege einzelner Stellen bezeugen, das finden wir auch durch den Abriss bestätigt, welchen Aristot. Poët. 17. oder 18. Bipont. von der Handlung der Odyssee giebt" etc. cf. ann. ad ω', 1. et ad Vitam Homeri, 11).

299—305. *μέγαρα σκιόεντα.* α', 365 etc. — *ἀΐδηλον.* θ', 309, π', 29 etc. — *πίθων.* β', 340.

310—318. Am. Q. et Sch.: *ἤρξατο δ', ὡς πρῶτον.* οὐ καλῶς ἠθέτησεν Ἀρίσταρχος τοὺς γ' καὶ λ' (versus hosce 33, excluso scil. 320.)· ῥητορικὴν γὰρ πεποίηκεν ἀνακεφαλαίωσιν κ. ἐπιτομὴν τῆς Ὀδυσσείας. hinc emendandus est, qui ex eodem fonte hausit, Schol. A. 1.: ῥητορικὴν ποιεῖται ἀνακεφαλαίωσιν τῆς ὑποθέσεως κ. ἐπιτομὴν τῆς Ὀδυσσείας. καλῶς οὖν ἠθέτησεν Ἀρίσταρχος τοὺς τρεῖς κ. τριάκοντα. imo: κακῶς. sic Am. B. ad ρ', 176.: *οὐ μὲν γάρ τι χέρειον.* ἤτοι οὐ καλόν ἐστι, pro οὐ κακόν. cf. Eurip. Hel. 234, 401. Montbel.: „Parmi les raisons philologiques qui peuvent à bon droit (?) faire soupçonner la fin du 23. chant, Spohn signale les mots suivants, qui ne se trouvent que dans cette partie de l'Odyssée: πολυμηχανίη (321), ψολόεις (330), πολυκηδής (351), ἔπαυλος (358). (fac, id ita esse, num loca omnia, in quibus leguntur ἅπαξ εἰρημένα, damnabimus? praeterea hallucinatus est vir doctus: nam ψολόεις κεραυνὸς habetur etiam ω', 539, itemque πολυκηδὴς νόστος ι', 37. *Both.*) Le même Critique, sur les soixante-seize vers qui terminent ce chant, en compte 23 qui sont pris ou imités d'autres endroits des deux poëmes. (Ouvrage cité, p. 157. et suiv., et 215.) Tzetzès, dans son commentaire sur Lycophron, v. 818, donne aussi une récapitulation en prose de toutes les aventures d'Ul.; et Tibulle (4, 1, 54, seqq.) a fait en vers une belle imitation de ce passage." — *ἦην.*

πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα στενάχοντα·
ἠδ' ὡς Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην ἀφίκανεν,
οἳ νῆάς τ' ὄλεσαν, καὶ ἐϋκνήμιδας ἑταίρους·
[πάντας· 'Οδυσσεὺς δ' οἶος ὑπέκφυγε νηῒ μελαίνῃ·]
καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον, πολυμηχανίην τε·
ἠδ' ὡς εἰς 'Αΐδεω δόμον ἤλυθεν εὐρώεντα,
ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαο,
νηῒ πολυκληῗδι, καὶ εἴσιδε πάντας ἑταίρους,
μητέρα θ', ἥ μιν ἔτικτε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα·
* ἠδ' ὡς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἄκουσεν·
ὥς θ' ἵκετο Πλαγκτὰς πέτρας, δεινήν τε Χάρυβδιν,

τ', 283, Il. λ', 808. — *Τηλέπυλον Λαιστρ.* B, auctore Spohnio: *τηλέπυλον.* „Urbs dicta fuit," inquit, „*Λαιστρυγονίη.*" sed inusitatum est adjectivum *τηλέπυλος.* v. κ', 82.

320. versus spurius, quem omittunt MSS. 4. Vindobonenses, W uncinis inclusit. nec omnes tum periere socii Ulyssis, et importunum est, ipso narrante, nomen *'Οδυσσεὺς*, quod animadvertit Rochefortius, interpres Homeri francogallicus.

322—325. *εὐρώεντα.* κ', 512. Schol. A. 3.: *γρ. ἠερόεντα.* — *ψυχῇ — Τειρεσίαο.* ibidem 492. cf. θ', 81 etc. — *νηῒ πολ.* ν', 382, Il. η', 88 etc. — *καὶ — ἐόντα.* α', 435, λ', 67 etc.

326. quidquid moliuntur, nullis machinis labefactari potest notio *τοῦ ἀδινὸς*, itaque, ut *μυῖαι* et *μέλισσαι ἀδιναὶ* (Il. β', 87, 469) sunt *muscae et apes confertae*, sic etiam verbis *Σειρήνων ἀδινάων* nihil aliud significaretur in Homeri quidem carminibus quam numerus seu turba Sirenum. atqui duae sunt apud eum Sirenes: ergo ineptum est *ἀδινάων*, nec audiendus Buttmannus *Lexil.* 51., qui postquam dixit, proprie *ἀδινὸν*, cognatum illud *τῷ ἁδρὸς*, ut *κυδνὸς τῷ κυδρὸς*, *ψυδνὸς τῷ ψυδρὸς*, esse *densum*, *dicht*, ut *ἀδινὸν κῆρ*, *cor densum* seu *compactum*, Il. π', 481 et Odyss. τ', 516, indeque duxit vehementiae copiaeque significationem, sic pergit pag. 208: „Allein unverkennbar ist es, (!) dass ein Sprachgebrauch dies Heftige, Reichliche, sofern es auf Handlungen geht, bloss auf die Begriffe von *Stimme* (!) fixirt hatte. Wie würde es sonst in solchem Zusammenhange vierzehnmal, und von andern starken, heftigen, wiederholten, Handlungen nie im Homer vorkommen? Sobald aber Dies war, so musste von selbst erfolgen, dass der Begriff des *Lauten*, der eigentlich in dem des Heftigen eingeschlossen (!) darin lag, vorherrschend wurde. (!) Ich höre also in dem *ἀδινὸν μυκώμεναι* (Odyss. κ', 413), in dem *ἀδινὸς γόος* (Il. σ', 316 etc.), in dem *κλαῖ' ἀδινὰ* (Il. ω', 510), ein *lautes*, *tönendes*, Brüllen, Wehklagen, Weinen. Und nur auf diesem Wege erklärt es sich, dass man auch Personen *ἀδινὰς* nennen konnte; womit wir demnach (!) ganz sicher (!!) bei den *helltönenden* Sirenen angelangt sind, während die Grammatiker, die sich von ihrem *συνεχές* nicht trennen können, auf eine nur ihnen begreifliche Art hier *συνεχῶς ἀειδούσας* finden." quis talia legens non exclamet:

Nil his doctius inficetiusque!

fuit tamen Buttmannus vir sagacissimus et graece doctissimus. qui postquam allisus est, dum *χερσίν τε, ποσίν τε* defendere atque explicare conatur *ἀδινὰς Σειρῆνας*, quid dubitamus, imposuisse nobis librarios, nec genuinam Homeri vocem hic legi in codicibus? sic est, opinor. at quid ponemus, repudiato verbo *ἀδινάων?* remedium in promtu est: scribamus *Σειρήνων ἁλιάων*, *Sirenum marinarum*, h. e. maritimarum, quae in insula habitarent, Phorcique filiae dictae sint a Sophocle, ut autor est Plutarchus Sympos. 9, 14. (v. Heyn. Observ. ad Apollod. 1, 3, 4., pag. 15.); quarum dearum similes sunt mulieres marinae, *dû zwei merwip*, in carmine de Nibelungis 6147, 6153, 6365, aliaeque id genus apud poëtas recentiores. sententia praeclara, emendatioque perfacilis, cum sexcenties confusae fuerint in libris δ et λ litterae; quod ut hic quoque accidit, ὁ τυχὼν pro *ἀδιάων* sive *ἁδιάων* dederit, quod certe graecum esset, *ἀδινάων.*

Σκύλλην θ', ἣν οὔ πώποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν·
ἠδ' ὡς Ἠελίοιο βόας κατέπεφνον ἑταῖροι·
ἠδ' ὡς νῆα θοὴν ἔβαλε ψολόεντι κεραυνῷ
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ἀπὸ δ' ἔφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι
πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν·
ὥς θ' ἵκετ' Ὠγυγίην νῆσον, Νύμφην τε Καλυψῶ,
ἣ δή μιν κατέρυκε, λιλαιομένη πόσιν εἶναι,
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκε
θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα,
ἀλλὰ τῷ οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν·
ἠδ' ὡς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
οἳ δή μιν πέρι κῆρι, θεὸν ὥς, τιμήσαντο,
καὶ πέμψαν ξὺν νηῒ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
χαλκόν τε, χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά τε δόντες.
τοῦτ' ἄρα δεύτατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
λυσιμελὴς ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμοῦ.
Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὁππότε δή ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλπετο ὃν κατὰ θυμὸν
εὐνῆς ἧς ἀλόχου ταρπήμεναι, ἠδὲ καὶ ὕπνου,
αὐτίκ' ἀπ' ὠκεανοῦ χρυσόθρονον Ἠριγένειαν
ὦρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φόως φέροι. ὦρτο δ' Ὀδυσσεὺς
εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·

postero mane Ulysses domum mandat uxori, in eaque se contineri jubet cum ancillis.

„Ὦ γύναι, ἤδη μὲν πολέων κεκορήμεθ' ἀέθλων
ἀμφοτέρω, σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόστον
κλαίουσ', αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
ἱέμενον πεδάασκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης.
νῦν δ', ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἱκόμεθ' εὐνὴν,
κτήματα μὲν, τά μοί ἐστι, κομιζέμεν ἐν μεγάροισι·
μῆλα δ', ἅ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν,
πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληΐσσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
δώσουσ', εἰσόκε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλους.

328—343. Sch.: *ἀκήριοι* (μ', 98). χωρὶς κηρὸς, χωρὶς θανάτου. MS. Barn.: *ἀκήριοι*, ἀσθενεῖς. imo: ἀσφαλεῖς. saepe θ et φ, itidemque λ et ν, sibi invicem offecerunt. — Sch.: *ψολόεντι* (ω', 539). καυστικῷ. ψόλον γὰρ τὸ ἄσβολον ποιοῦν. ψόλον neutrum sumsit, ex eoque vocab. ἄσβολος ortum dicit. v. Schn. h. v. Ap.: *ψολόεντα κεραυνόν* (ω', 539). ἤτοι τὸν τεφρώδη· ψόλος γὰρ ἡ αἰθάλη etc. — *ἀπὸ δ' ἔφθιθεν*. tmesis. v. ε', 133. — Sch.: *λυσιμελής*. ὁ τὰ μέλη τοῦ σώματος παριείς. ἢ ἀμέριμνος. hoc recte: v. υ', 56 et 57.

349—368. *ἀλόχῳ — ἔτελλεν*. γ', 267, μ', 268, Il. α', 25 etc. — *κεκορήμεθα*, *satiati sumus*. figurate, ut Il. σ', 287.: ἦ οὔπω κεκόρησθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων; — *ἱέμενον*, huc *tendentem*, cupidum patriae. — *πεδάασκον*, *alligabant*, detinebant. — *πολυήρατον*, *desiderabilem*, vel multum exoptatam. λ', 274, ο', 126 etc. — Am. Q.: (*κτήματα — ληΐσσομαι*.) — σὺ μὲν ἐν τοῖς οἴκοις ἐπιμελείας ἄξίον τὰ κτήματα· ἐγὼ γὰρ (imo δέ. v. ann. ad μ', 342, υ', 103.) αὐτὸς λαφυραγωγήσω τὰ θρέμματα, ἅπερ οἱ μνηστῆρες κατέφαγον. — *κατέκειραν*. χ', 36. — *Ἀχαιοὶ*, *Achivi*, h. e. Ithacenses. — E: *ἐπαύλους*, σταθμοὺς, αὐλὰς, ἐπαύλεις. γράφεται δὲ, φασὶ, καὶ *μεσαύλους*. fieri quidem

ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἀγρὸν ἔπειμι,
ὀψόμενος πατέρ' ἐσθλόν, ὅ μοι πυκινῶς ἀκάχηται·
σοὶ δὲ, γύναι, τάδ' ἐπιτέλλω, πινυτῇ περ ἐούσῃ.
αὐτίκα γὰρ φάτις εἶσιν ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι
ἀνδρῶν μνηστήρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν,
εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
ἧσθαι, μηδέ τινα προτιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε."

dein ipse et Telemachus cum duobus pastoribus rus eunt ad Laërtem, omnes armati et nebula involuti a Minerva, ne cognoscantur.

Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ,
ὦρσε δὲ Τηλέμαχον, καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην,
πάντας δ' ἔντε' ἄνωγεν ἀρήϊα χερσὶν ἑλέσθαι.
οἱ δέ οἱ οὐκ ἀπίθησαν, ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῷ,
ὤϊξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ᾔϊον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
ἤδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα, τοὺς δ' ἄρ' Ἀθήνη
νυκτὶ κατακρύψασα θοῶς ἐξῆγε πόληος.

potest, ut π et σ litterae permixtae fuerint h. l., sicut γ', 325., ubi A. 2. *ἕπονται* habet pro *ἔσονται*: sed non est quod reformidemus *ἅπαξ εἰρημένον*, quod etiam in suis libris repertum ita declaravit Ap.: *τὰς ἐπαύλεις κ. μάνδρας.* A. 2. et 3.: *ἐναύλους.* v. Schn. h. v. — *πυκ. ἀκάχηται.* τ', 95, υ', 84. — *πινυτῇ περ ἐούσῃ*, *quamvis prudenti*, quae non egere videaris meo consilio. — *αὐτίκα γὰρ — μεγ.* sententia causalis priore loco posita, ut passim. — Am. Q.: *προτιόσσεο. προσδέχου.* imo *προσδέρκου.* η', 31 etc. — *ἔντε' ἀρήϊα.* Il. κ', 407. idem est *τεύχεα ἀρήϊα* π', 284 et alias.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ Ω.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΤΗΣ Ω ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ.

Τὰς τῶν μνηστήρων ψυχὰς Ἑρμῆς εἰς ᾅδου κατάγει· καὶ ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως γίνεται πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Λαέρτην· καὶ ταραχὴν τοῖς Ἰθακησίοις γεγενημένην ἐπὶ τῇ τῶν μνηστήρων ἀναιρέσει Ἀθηνᾶ διακωλύει.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ω.

ΣΠΟΝΔΑΙ.

Ad Inferos Mercurius deducit catervatim euntes animas procorum, qui ibi inveniunt Achillem, Ajacem, aliosque heroës Iliacos.

[Ἑρμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο
ἀνδρῶν μνηστήρων. ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χερσὶ

Annotationes. Vers. 1—204. Haec perlegens quivis paulo humanior sentiat frigus imitatoris. quorum alia sunt ab Homero subrepta; alia traditis ab eo contraria; plurima vero putida, *ταυτολόγα*, atque inutilia, velut narratio illa Agamemnonis de funebribus Achillis, quam cur decimo demum post anno exponat, et quidem tam prolixe, causa nulla est; quemadmodum nec ferendus est Amphimedon, cum languido et fucato sermone caedem procorum, a qua recentes sunt auditores, repetit, in Scyllam incidens, dum vitare vult Charybdin illam Agamemnoniae orationis. quae autem sequuntur versum 204. usque ad finem hujus libri tam Homerica sunt quam quae maxime, ut mirer callum Criticorum, qui ea quoque inducenda esse existimaverunt. igitur ista separavimus a genuinis, nec nolimus finiri superiorem librum versu isto *ὤϊξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἤϊον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς*, hunc vero sic incipi, expunctis alienis:

Ἤδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα, τοὺς δ' ἄρ' Ἀθήνη
νυκτὶ κατακρύψασα θοῶς ἐξῆγε πόληος.
οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν etc.

certe haec optime cohaerent, nec recisis istis justo brevior fit hic liber, 344 versuum futurus, cum vel breviorem habeamus sextum, nec multo longiorem septimum. quanquam omnis ista divisio, cum sit recentiore aevo facta, leve momentum habet ad judicandum de Homeri carminibus. ceterum v. ann. ad ψ', 296. E ad 203., p. 1956. extr.: — *χρὴ μνησθῆναι τοῦ λοιποῦ καὶ ὧν εἰς τὴν νεκυίαν ταύτην ἐπεχείρησαν οἱ παλαιοί, ἣν οἱ μὲν ἐκμοχλεύοντες τῆς ποιήσεως ταύτης, οἱ δὲ συνιστῶντες, τοιαῦτα εἶπον. Τίς, φασί, χρεία τοῦ δευτέρου τῆς νεκυίας ἐπεισοδίου; ἡ λύσις, ὅτι αἴτιον ἡ τῆς ποιήσεως πολύφωνος ποικιλία, καὶ ὅτι καὶ ἕτερα παρὰ τῷ ποιητῇ πολλὰ κεῖνται ὁμοειδῆ, οἷον μονομαχίαι κατὰ πρόκλησιν κ. σφαγαὶ κατὰ τύχην ὅμοιαι, κ. προσώπων μεγαλαυχίαι ταυτότητα ἔχουσαι. ἔτι πῶς, φασί, χθόνιόν τε κ. ψυχοστόλον ἀσυνήθως καλεῖ τὸν Ἑρμῆν; ἡ λύσις, ὅτι συνῳδὰ ταῦτα τοῖς Ἰλιακοῖς, ἔνθα ἐριούνιον αὐτὸν καλεῖ* (Il. υ', 72 etc.), *καθὰ καὶ ἐν τοῖς πρὸ τούτων* (θ', 322)· *ὁ δὲ ἐριούνιος ἐκ τῆς ἔρας παραφωνεῖται.* (!) *καὶ τὸν Ἡρακλῆν δὲ εἰς ᾄδου Ἑρμείας πέμπει σὺν Ἀθηνᾷ, ὅτε τὸν Κέρβερον ἀνήγαγε.* (v. Heyn. Obss. ad Apollod. p. 176., ubi laudat Schol. ad Il. θ', 366.) *πῶς δέ, φασί, καὶ πέτρα Λευκὰς πρὸς τοῖς τοῦ ᾄδου ἀφεγγέσι*

καλὴν, χρυσείην, τῇτ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,

τόποις; ἡ λύσις, ὅτι πρὸς ἔτι πεφωτισμένοις μέρεσι κεῖσθαι δεῖ νοεῖν αὐτήν. ἔτι γελοῖον, φασὶ, μεθ' οὕτω πολὺν χρόνον ἄχνυσθαι τὴν Ἀγαμέμνονος ψυχὴν, ὡς προσφάτως θανοῦσαν, κ. τοῖς ἑταίροις συνολοφύρεσθαι. ἡ λύσις, ὅτι πρὸς αὐτῷ τῷ θανάτῳ τοιοῦτος ὢν ὁ Ἀγ. φυλάσσει διὰ τέλους τὸ οὕτω φαίνεσθαι· ταῖς γὰρ ψυχαῖς κατὰ τὸν ποιητὴν τὰ τῶν ἄνω παθημάτων εἴδωλα καὶ κάτω διηνεκῶς ἐμφαντάζονται, καθὰ καὶ ἡ πρώτη νεκυία ἐδήλωσεν. ἔτι μέμφονται τὸ τὰς Μούσας αὐτὰς παρεῖναι τῷ θρήνῳ τοῦ Ἀχιλλέως· οὐχ Ἑλληνικὸν γὰρ, φασὶ, τοῦτό γε, ἀλλὰ βαρβαρικόν· διὸ Ἕκτορι μὲν παρακάθηνται θρήνων ἀοιδοὶ, οὐ μὴν καὶ Πατρόκλῳ, τῷ πάνυ κλαυσθέντι τοῖς Ἀχαιοῖς. καὶ τὸ λέγειν δὲ περὶ ὀκτωκαιδεκάτην ἡμέραν πυρκαϊᾷ τὸν Ἀχιλλέα δοθῆναι ἀγνοοῦντός ἐστι, φασὶ, τὴν Ὁμήρου περὶ ταφὰς δόξαν, παρ' ᾧ θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας Ἀΐδαο περήσω (Il. ψ', 71), φησὶ Πάτροκλος. πῶς δὲ, φασὶ, καὶ ἐπιμίγνυνται τοῖς νεκροῖς οἱ μνηστῆρες, ὅπου Πάτροκλον οὐκ ἐῶσι μίσγεσθαι ἄταφον ὄντα; καὶ τοιαῦτά τινα παίξαντες οἱ ταῦτα φιλοκρινοῦντες, κ. ἀπορίας διασπαράξαντες, εἶτα καὶ λύσεσιν οἷον συνονλώσαντες, προσίενται ὅμως καὶ τὴν νεκυίαν ταύτην, ἀποδεχόμενοι αὐτῆς καὶ ὅτι τὰ κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀχιλλέως διέξεισι, τὸν ἐν Ἰλιάδι σεσιγημένον, κ. ὅτι ἐπαναλαμβάνει ὅποσα τῆς ποιήσεως ταύτης οὐκ ἔφθη ὁ π. ἀνακεφαλαιώσασθαι, τὰ κατὰ τὴν Πηνελόπην δηλαδὴ, κ. τὴν τοῦ Ὀδυσσέως λαθραίαν ἐπάνοδον. Montbel.: „C'est surtout dans cette première partie du 24. chant que les anciens critiques ont trouvé les plus nombreux motifs de suspecter la fin de l'Odyssée: ils y découvrent plusieurs traces d'un âge plus moderne. Ainsi ils observent que jamais, dans Homère, Mercure n'est appellé Cyllénien, qu'il n'est jamais considéré comme une divinité infernale, et n'a jamais la mission de conduire les ames. Ils s'étonnent qu'on place la roche Leucade (ce qui signifie la *roche blanche*) dans un lieu de ténèbres. Ils remarquent en outre que jamais Homère ne donne le nombre des Muses, et enfin qu'il est contre la tradition homérique d'admettre les ames dans les enfers avant que les corps aient reçu la sépulture. En effet, au 23. chant de l'Iliade (v. 71 et suiv.), Patrocle demande à Achille de faire promptement ses funérailles, pour qu'il puisse pénétrer dans les demeures de Pluton. Les réponses à ces diverses objections sont très faibles (v. brev. Sch. in Odyss. ω', 1, et Eust. p. 1956 et 1957 init.); ce qui n'empêche pas mde. Dacier (Trad. de l'Od., t. 3., p. 601.) de conclure, d'après les petites scholies, *que ce livre, par la force de sa versification et par la beauté de sa poésie, montre Homère partout.* (Sch.: — εὐκαίρως ἀναπληροῖ τὰ ἀλλαχοῦ παραλειφθέντα. — καὶ ἄλλως δὲ ἐκ τῆς κατὰ τὴν στιχοποιΐαν δεινότητος τὸ ποίημα τὸν Ὅμηρον ὁμολογεῖ. dicit autem alteram νεκυΐαν. *Both.*) Aristarque et les plus grands critiques d'Alexandrie pensaient autrement; tant il est vrai que rien n'est plus arbitraire que nos jugements en matière de goût." minus habent pondus, quae hisce subjecit vir doctissimus de nomine Ἑρμῆς. „Il faut remarquer aussi que dans Hom. Mercure est toujours (? v. ε', 54, θ', 334, ξ', 437, ubi nunc nihil mutari velim, Il. υ', 72. *Both.*) nommé Ἑρμείας, et non pas Ἑρμῆς, selon la juste observation de Knight (Voy. les obss. sur les v. 54. du 5. et 466 du 16. chant de l'Od.). Ainsi le mot Ἑρμῆς, qui commence le chant, est un nouveau témoignage contre l'antiquité de ce morceau. Si au vers 10. on trouve Ἑρμείας ἀκάκητα, c'est que cet hémistiche est tiré d'un vers de l'Iliade (π', 185. at similiter Ἑρμῆν legitur θ', 334. et versu proximo Ἑρμεία. v. ann. ad ξ', 437. *Both.*); et même une telle variation dans l'orthographe d'un nom propre est encore une preuve (?) que toute (?) la fin du poëme a été composée après coup, dans un temps où la contraction Ἑρμῆς s'était introduite dans le langage commun, et où la prononciation Ἑρμείας n'était plus considérée que comme une forme poétique." — Vers. 1—10. E: — ὅτι δὲ ὁ Ἑρμῆς ἀπὸ κράσεως ἔχει τὸ περισπᾶσθαι, δηλοῖ καὶ Ἡρωδιανὸς παραδοὺς, ὅτι ὡς Ἀπελλέας Ἀπελλῆς, Θαλέας Θαλῆς ὁ Μιλήσιος, Ποδέας Ποδῆς ὁ παρ' Ὁμήρῳ (Il. ρ', 590.), οὕτω καὶ Ἑρμέας Ἑρμῆς. Κυλλήνιος δὲ Ἑρμῆς μυθικῶς μὲν ἀπὸ Κυλλήνης, ἥτις ὄρος ἐστὶν Ἀρκαδίας (Il. β', 603, hymn. in Mercur. 2, Callim. hymno in

ὧν ἐθέλῃ, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
τῇ ῥ' ἄγε κινήσας, ταὶ δὲ τρίζουσαι ἕποντο.
ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεί κέ τις ἀποπέσῃσιν

Delum 272.) σταδίων ἐννέα Ὀλυμπιακῶν παρὰ πόδας ὀγδοήκοντα, καθά φασιν ἱστορεῖν Ἀπολλόδωρον, ὀνομασθὲν ἀπὸ Κυλλήνης, ἡρωΐδος τινός. περιᾴδεται δὲ διαφερόντως ἐν τοῖς περὶ τὸ τοιοῦτον ὄρος τιμᾶσθαι τὸν Ἑρμῆν. (alio pertinere dicitur Oti epitheton Κυλλήνιος Il. ο', 518.) — ἐξεκαλεῖτο (nonnulli apud Cl.: ἐξεκάλεσσεν.) τουτέστιν ἔξω τοῦ δώματος ἔφερε, (?) προνοούμενος, φασὶ, τὰ Ὀδυσσέως, οἷα πρόγονος ἐκείνου, εἴπερ Ἑρμοῦ μὲν Ἀρκείσιος, (alii aliter: v. Hygin. fab. 189., Ovid. Met. 13, 145 etc.) αὐτοῦ δὲ Λαέρτης ὁ τοῦ Ὀδυσσέως πατὴρ, κ. διατοῦτο τὰς φιλοσωμάτους ψυχὰς ἐκφέρων, (? vix fieri potest, ut ita explicuerit E τὸ ἐξεκαλεῖτο, sed ἐξεκελεῖτο ab ἐκκελεῖν vel quiddam simile legisse videtur in suis libris. v. Schn. v. κέλλω. adstruas hanc conjecturam συνωνύμοις istis ἄγε κινήσας versu 5.) κ. τῆς ἐξ ἐκείνων μήνιδος ἐκκαθαίρων τὸν τοῦ ἀπογόνου οἶκον. — ἰστέον δὲ, ὡς ἐκ τοῦ Ἑρμῆς δὲ ψ. ἐξεκ. τὸν ψυχοπομπὸν συντιθέντες τινὲς ἐπίθετον αὐτὸ εἶπον Ἑρμοῦ etc. — ἔχε — ἐγείρει. cf. ε', 47, π', 172. — ἐθέλῃ MS. Thom. Bentleji. vulgo: ἐθέλει. v. τ', 329. idem codex post 4. habet haec: τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης ex ε', 49. „Mercurium ψυχοπομπὸν ab Aegyptiis accepisse Graecos, narrat Diodorus 1, 96., auctoribus Aegyptiorum sacerdotibus. cf. Phurnut. de Nat. deorum, cap. 16. Horat. Od. 1, 10: *Mercuri, — tu pias laetis animas reponis Sedibus, virgaque levem coërces Aurea turbam.* Virg. Aen. 4, 242.: *tum virgam capit; hac animas ille evocat Orco Pallentes, alias sub tristia Tartara mittit; Dat somnos adimitque, et lumina morte resignat.*“ E Cl. — E: τρίζουσαι. ὅτι φωνήν τινα ταῖς προπεμπομέναις εἰς ᾅδην ψυχαῖς τῶν μνηστήρων πλάττων ὁ ποιητὴς τρίζειν αὐτάς φησι κατά τινα ὀνοματοποιΐαν, τῷ μύθῳ ἀρέσκουσαν, ὡς εἶναι αὐταῖς τοῦτο οἷά τινα κλαυθμυρισμόν. καὶ μὴ αἰδισθεὶς τὸ πλάσμα τῆς τοιαύτης ὀνοματοποιΐας στερεοῖ αὐτὸ καὶ διὰ παραβολῆς. — τὸ δὲ τρίζειν ἐπὶ ψυχῶν εἰπὼν, κυριολεκτούμενον ἐπὶ νυκτερίδων, παρεμυθήσατο τὴν τροπὴν διὰ τῆς ῥηθείσης παραβολῆς· διὸ ἐπλεόνασε τῇ λέξει, τρὶς αὐτὴν ἐνταῦθα εἰπὼν διὰ τὸ καίριον. ἰστέον δὲ, ὅτι τρύζειν μὲν διὰ τοῦ υ ψιλοῦ ἐπὶ τρυγόνων, αἳ καὶ ἀπὸ τοῦ τοιούτου γίνονται ῥήματος; τρίζειν δὲ κυρίως ἐπὶ νυκτερίδων· ὧν καὶ ἴδιον δοκεῖ ὁ π. λέγειν (minime: natu et grues aliaeque aves migrantes ita solent, quo tutius proficiscantur.) τὸ ἀλλήλαις συνέχεσθαι, ὃ καὶ ἴδιον ὁρμαθοῦ, κ. τὸ τὰς ἀποπεσούσας ἄνωθεν ἐκ πέτρας, ἐφ' ἧς εἰσὶ, τρισμὸν ἀποτελεῖν, ὃς δὴ καὶ ἐπὶ μυῶν λέγεται· ὁμοίως δὲ τρίζειν καὶ ἐπὶ χιόνος, ὅθεν καὶ χιὼν τετριγυῖα. ἰστέον δὲ, ὅτι τε μυθικῶς ταῖς ψυχαῖς ἐπελέχθη τρισμὸς, οἷα λόγου μὲν ἐνάρθρου ἐστερημέναις, ἄλλως δὲ θορυβούσαις, καὶ ὅτι τὰς εἰς νύκτερον τόπον ἀπιούσας προσφυῶς ὁ ποιητικὸς λῆρος (dictum hoc ad similitudinem τραγικοῦ λήρου, quem Aeschylo attribuit Aristoph. Ran. 944.) νυκτερίσι παραβαλεῖν, καὶ ὅτι τὸ τῆς νυκτερίδος ἄγρυπνον παρασίτῳ ἐπεσκώφθη, ἐγρηγορότι κολακικῶς. παράσιτος γὰρ ἐν τοῖς τοῦ Δειπνοσοφιστοῦ ἑαυτὸν σεμνύνων ἄλλα τέ τινα γλυκέως λέγει περὶ ἑαυτοῦ κατὰ εἰκασμὸν ἀστεῖον, καὶ ὅτι ἀναβῆναι πρὸς κλιμάκιον Καπανεύς εἰμι, ὑπομένειν πληγὰς ἄκμων, ὕδωρ δὲ πίνειν βάτραχος, ἀπολαῦσαι θύμων λαχάνων τε κάμπη, πρὸς τὸ μὴ λοῦσθαι, ἤγουν μὴ λούεσθαι, ῥύπος, ὑπαίθριος χειμῶνα διάγειν κόψιχος, ὅπερ ἐστὶ κόσσυφος, πνῖγος ὑπομεῖναι καὶ μεσημβρίας λαλεῖν τέττιξ, ἐλαίῳ μὴ χρῆσθαι κονιορτὸς, ἀνυπόδητος ὄρθρου περιπατεῖν γέρανος, καθεύδειν μηδὲ μικρὸν νυκτερίς. εἰς τοῦτο δὲ χρήσιμον καὶ λαγωός. τούτοις προσθετέον ἐκεῖθεν καὶ τὸ τύπτεσθαι μύδρος εἰμὶ, τύπτειν κεραυνὸς, τυφλοῦν τινὰ ἀστραπὴ, φέρειν τιν' ἄραντ' ἄνεμος, ἀποπνῖξαι βρόχος, θύρας μοχλεύειν σεισμὸς, εἰσπηδᾶν ἀκρὶς, δειπνεῖν ἀκλήτως μυῖα, μὴ ἐξελθεῖν φρέαρ. καὶ οὕτω μὲν ἡδέος ἀστεϊσμοῦ ἡ νυκτερὶς ἀφορμή. senarios illos ne-

ὁρμαθοῦ ἐκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλησιν ἔχονται,
ὣς αἱ τετριγυῖαι ἅμ' ἤϊσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
Ἑρμείας ἀκάκητα κατ' εὐρώεντα κέλευθα.
πὰρ δ' ἴσαν ὠκεανοῦ τε ῥοάς, καὶ Λευκάδα πέτρην,
ἠδὲ παρ' Ἠελίοιο πύλας καὶ δῆμον Ὀνείρων

scio cujus Comici plerosque facile restituas; quorum haec sunt initia: *ὅτι* (nisi hoc Eustathio relinquendum est), *Καπανεὺς, ὕδωρ, λαχάνων, ὑπαίθριος, πνῖγος, τέττιξ, κονιορτὸς, γέρανος, τύπτειν, φέρειν, θύρας, δειπνεῖν.* insunt autem aliquot versus manci, vel corrupti, quibus subveniri potest ita scribendo:

> *ὅτι ἀναβῆναι πρός γε κλιμάκιον, ἐγὼ*
> *Καπανεὺς μέν εἰμι, καὶ τὸ τύπτεσθαι μύδρος,*
> *τύπτειν κεραυνὸς, τὸ δὲ τυφλοῦν τιν' ἀστραπὴ,*
> *δειπνεῖν — μὴ 'ξελθεῖν φρέαρ,*
> *τέττιξ, ἐλαίῳ μήτι χρῆσθαι παντελῶς*
> *κονιορτὸς* etc.

verba *ὑπομένειν πληγὰς ἄκμων* adscripta videntur e loco simili, ut quae minus congruant illis *τύπτειν κεραυνός.* quare ascitis istis *καὶ τὸ τύπτεσθαι μύδρος* totum locum probabiliter digessimus. jamque recipiamus nos ad ipsum hunc, quisquis est, scriptorem alterius, quae dicitur, *νεκυίας.* apud quem *θεσπέσιον ἄντρον*, *antrum divinum*, sonat *magnum*, ut saepe alias; verborum autem *ἐπεί κέ τις πέτρης* ordo hic est: *ἐπεί κέ τις ὁρμαθοῦ ἀποπ. ἐκ πέτρης*, *si quando aliqua de serie excidit ex petra*, h. e. inde profecta est informi volatu, ita ut cadere potius quam volare videatur. dicit autem primum vespertilionem, quem ceteri evolantes catenata serie sequuntur, tanquam ducem, cum stridore maximo, ut solent. perperam Q. Am. verbum *ἀποπ.* retulit ad *ὁρμ.*: *ἀπ. ὁρμ. ἐπειδὰν μία αὐτῶν τῆς συνεδρίας ἐκπέσῃ.* putidius etiam Sch.: *ὁρμ. ἐκ πέτρης. τῆς ἐπαλλήλου πετρώδους* (!) *ἐπισυνθέσεως* etc. ceterum Am. ille recte: *ὁρμαθὸς δὲ τὸ ἐξ εἱρμοῦ ἄθροισμα.* Montbel.: „Platon (Reip. 3., t. 6, 262 Bipont.) blâme cette comparaison des ombres avec des chauvesouris. Je le remarque seulement pour montrer que Platon attribuait ce 24. chant à Homère. Platon vivait environ un siècle et demi après Pisistrate, et c'est sans doute (?) dans cet espace de temps que fut composée cette fin de l'Odyssée; car je ne crois pas qu'elle appartienne aux rhapsodies qui sous Pisistrate furent réunies en un seul corps d'ouvrage. Quelques copistes adoptèrent cette addition, d'où il résulta 2 sortes d'exemplaires, les uns qui portaient cette addition, et les autres où elle ne se trouvait pas; mais ceux-ci étaient les plus anciens. Voilà ce qui probablement détermina le jugement d'Aristophane et d'Aristarque. Platon, au contraire, qui ne s'appliquait point à un travail de critique, et qui n'avait point à sa disposition les ressources des Alexandrins (Voyez l'Hist. des poésies homériques, p. 88 et suiv.), adoptait les copies où se trouvait l'addition, les considérant comme plus complètes.“ — *Ἑρμείας ἀκάκητα.* v. ann. ad Il. *π'*, 185. — *εὐρώεντα κέλευθα*, *situ obsitas vias*, h. e. squalidas, quae ad Inferos ducunt. *Ἀΐδεω δόμον εὐρώεντα* dixit *κ'*, 512, ubi v. ann.

11—14. Sch.: *Λευκάδα πέτρην. πρὸς τοῖς καταχθονίοις μέρεσι.* non scilicet promontorium Epiri *Λευκάδα* seu *Λευκάτην*, e quo Sappho se praecipitasse dicitur. quanquam haec permiscentur: v. G. Ch. Crusii *mythol. hist. u. geogr. Wörterb.* p. 385. E: *Λευκάδα μὲν πέτραν ὁ μῦθος πρὸς τῷ ᾅδῃ πλάττει, ἢ κατὰ ἀντίφρασιν, μέλας γὰρ ἐκεῖ σκότος,* (!) *ἢ καὶ διὰ τοὺς ἐσχάτους τῆς ἐκεῖ γῆς τόπους, οὓς εἰκὸς τὸν ἥλιον ἔτι διαλευκαίνειν δυόμενον. ὅτι δὲ καθ' ἱστορίαν Λευκὰς τόπος Ἠπειρωτικὸς, ἧς οἱ ἐγχώριοι Λευκάδιοι, δῆλόν ἐστι. — πύλας δὲ Ἡλίου λέγει τὰς οἷον συγκλειούσας ἐκεῖνον κρύψεις, γενόμενον πρὸς δυσμαῖς, ἃς δὴ πύλας εἰσδυόμενος, ὡς ὑπὸ κευθμῶνάς τινας, γίνεται ἀφανής. τὸ δὲ δῆμον Ὀνείρων ὡς ἐπὶ ἐμψύχων κ. σωματοειδῶν εἶπε, νύκτωρ ἡμῖν ἐκεῖθεν δῆθεν ἐπιφοιτώντων. — ἰστέον δὲ καὶ ὅτι πιθανεύεται ὁ μῦθος, Ὀνείροις τόπον εἶναι περί που τὰ κατὰ τὸν ᾅδην, οὗ οἱ τεθνεῶτες, ἐπεὶ καὶ ἀδελφοὶ θάνατος κ. ὕπνος εἶναι λέγονται.* Am. Q.: *δῆμον ὀν. τὴν νύκτα· ἐν ταύτῃ γὰρ οἱ ὄνειροι.* „similiter Sch. personatus Orpheus Argon. 1140.: *ἄῤῥηκτοι ἀΐδαι πύλαι, κ. δῆμος Ὀνείρων.* v. et Lucian. Ver. Hist. lib. 2.“ *E Cl.* cf. Heyn.

ἤϊσαν· αἶψα δ' ἵκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
ἔνθα τε ναίουσι ψυχαί, εἴδωλα καμόντων.
Εὗρον δὲ ψυχὴν Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε, δέμας τε,
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
ὣς οἱ μὲν περὶ κεῖνον ὁμίλεον· ἀγχίμολον δὲ
ἤλυθ' ἔπι ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσαι ἅμ' αὐτῷ
οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεε Πηλείωνος·

Agamemnonem Achilles allocutus miseratur infelicem ejus interitum.

„Ἀτρείδη, περὶ μέν σε φάμεν Διῒ τερπικεραύνῳ
ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι ἤματα πάντα,
οὕνεκα πολλοῖσίν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἄνασσες
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί·
* ἦ τ' ἄρα καὶ σοὶ πρῶτα παραστήσεσθαι ἔμελλε
Μοῖρ' ὀλοή, τὴν οὔτις ἀλεύεται, ὅς κε γένηται.
ὡς ὄφελες τιμῆς ἀπονήμενος, ἧσπερ ἄνασσες,
δήμῳ ἔνι Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
ἠδέ κε καὶ σῷ παιδὶ μέγα κλέος ἤρα' ὀπίσσω·
νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίστῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.“

contra Agamemnon beatam Achillis sortem praedicat, splendideque illi persoluta apud Trojam justa funebria enarrat.

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρείδαο·
„ὄλβιε Πηλέος υἱὲ, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
ὃς θάνες ἐν Τροίῃ, ἑκὰς Ἄργεος! ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν υἷες ἄριστοι,
μαρνάμενοι περὶ σεῖο· σὺ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
κεῖσο μέγας μεγαλωστὶ, λελασμένος ἱπποσυνάων.
ἡμεῖς δὲ πρόπαν ἦμαρ ἐμαρνάμεθ', οὐδέ κε πάμπαν

ann. ad Aen. 6, 273—287., Gierig. ad Ovid. Met. 11, 592. — ἀσφοδ. λειμῶνα. λ', 538. — ἔνθα — καμόντων. cf. λ', 474, 75, Il. ψ', 72.

17, 18. cf. λ', 549, 50, Il. ρ', 279, 80.

20—22. λ', 386—88.

27. γ', 220.

28. alienum πρῶτα, nec dubie ortum e πρῶια, h. e. πρῷα. Pseudodidymi ed. vetus Argentinensis, referente Buttmanno: ΠΡΩΙΤΙ, quod ille legebat πρωΐ τι, librarios olim τὶ inseruisse arbitratus per oscitationem plane barbaram. sed TI istud nihil aliud est quam Α littera uncialis, forma simili τῷ λάμβδα, descripta illa negligentius, vel depravata. πρώϊον sensu adverbii habes Il. ο', 470. sic etiam πρώϊα seu πρῷα est πρωΐ, quod Photius interpretatur ταχέως, πρὸ ὥρας, et similiter Hesychius: πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ, uti et Sch. h. l. πρῷα per contractionem, ut ἦρῳ θ', 483 et Il. η', 453. Aristoph. Pace 943.: σικύων πρῴων, et ibidem 1096.: φῖτυ πρῷον.

30, 31. Sch.: ἀπονήμενος (λ', 323, π', 120 etc.)· ὄνησιν κ. ὠφέλειαν λαβών. — τιμῆς, ἧσπερ ἄνασσες, ut Τρώεσσιν ἀνάξειν τιμῆς τῆς Πριάμου Il. υ', 180. cf. Schn. v. ἀνάσσω. alioqui haud inepte ἧσπερ dictum videretur pro ἧπερ per attractionem; quod quidem habet A. 4., sed perperam. — θάνατον — ἐπισπεῖν. δ', 562 etc.

32, 33. α', 239, 40, ξ', 369, 70.

33. cf. ε', 312.

39—51. σὺ δ' ἐν — ἱπποσ. cf. Il.

παυσάμεθα πτολέμου, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν.
αὐτὰρ ἐπεί σ' ἐπὶ νῆας ἐνείκαμεν ἐκ πολέμοιο,
κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χρόα καλὸν
ὕδατί τε λιαρῷ, καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἀμφὶ
δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοὶ, κείροντό τε χαίτας.
μήτηρ δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτῃς ἁλίῃσιν,
ἀγγελίης ἀΐουσα· βοὴ δ' ἐπὶ πόντον ὀρώρει
θεσπεσίη, ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιούς.
καί νύ κ' ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε, παλαιά τε, πολλά τε, εἰδὼς,
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
„„„*Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·*
μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἥδε σὺν ἀθανάτῃς ἁλίῃσιν
ἔρχεται, οὗ παιδὸς τεθνηότος ἀντιόωσα."“
„*Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἔσχοντο φόβου, μεγάθυμοι Ἀχαιοί.*
ἀμφὶ δέ σ' ἔστησαν κοῦραι ἁλίοιο γέροντος,
οἴκτρ' ὀλοφυρόμεναι, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσαν·
Μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ,
θρήνεον. ἔνθα κεν οὔτιν' ἀδάκρυτόν γ' ἐνόησας
Ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρορε μοῦσα λίγεια.

π', 776, σ', 26. — *λαίλαπι.* ι', 68 etc. — *ἐν λεχέεσσι*, *in lecto funebri.* — *χρόα καλόν.* β', 376, ν', 398 etc. *ὕδατι λιαρῷ.* Il. λ', 830, χ', 149 etc. — *ἀλείφατι.* 67, γ', 408 etc. — *ἀμφί.* sic A. 2. et 3, W, B. vulgo: *ἀμφὶς*, ut *ἀμφὶς ἕκαστον* Il. λ', 634, 748. iidem MSS. 65.: *πολλὰ δ' ἐπ' αὐτῷ*, ut Ald. 3., sed in margine: *γρ. πολλὰ δέ σ' ἀμφίς.* — *κείροντό τε χαίτας.* δ', 198, Il. ψ', 135, 141—153. — *ἀθαν. ἁλίῃσιν.* 55, Il. σ', 86, 432. — *ἀναΐξαντες ἔβαν*, *impetu facto abiissent*, aufugissent, Nereïdum adspectu perterriti. Am. Q.: *ἔβαν κοίλας* (γ', 344 etc.) *ἐπὶ νῆας. ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου τῶν Μυρμιδόνων ἐφοίτων ἐπὶ τὰς ἰδίας ναῦς.* — *παλαιά τε — εἰδώς.* β', 188, η', 157.

53. 453, β', 160 etc.

54—60. *ἴσχεσθ', — Ἀχαιῶν.* Il. γ', 82.: *ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι! μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν.* — *ἀντιόωσα.* α', 25, Il. α', 31 etc. — *Μοῦσαι δ' ἐννέα.* fama Hesiodea: v. Hesiod. Theog. 52—63. Montbel.: „C'est avec raison que l'on a regardé cette désignation du nombre des Muses comme un motif de retranchement. Homère ne donne ni le nombre des Muses, ni celui des Graces. (Voy. les obss. sur le v. 484 du second, et 37 du 18 ch. de l'Iliade.) Tout cela n'empêche pas que Diodore (t. 1. p. 252 ed. Wesseling.), contemporain de César et d'Auguste, ne cite ce vers comme appartenant à Homère. Mais on peut appliquer à Diodore l'observation faite sur Platon. (Voy. la note précédente sur les vers 6 et 7.) D'ailleurs il paraît que, malgré l'autorité des princes de la critique, la fin du poëme fut consacrée, et introduite dans toutes les éditions subséquentes, même celles d'Aristarque, qui se contenta, je crois, de consigner son opinion dans ses commentaires sur Homère. Voyez l'Hist. des poésies homériques, p. 101.“ — *πᾶσαι.* v. ε', 244 etc. — *ἀμειβ. ὀπὶ καλῇ.* Il. α', 604. „Achillis epitaphium in *Πέπλῳ*, citante Barnesio: *Θεσσαλὸς οὗτος ἀνὴρ Ἀχιλεὺς ἐν τῷδε τέθαπται Τύμβῳ, ἐθρήνησαν δ' ἐννέα Πιερίδες.*“ *Cl.* v. Anthol. Palat. 2. p. 753.

62—69. *τοῖον ὑπώρορε*, *tale quiddam excitavit*, scil. luctum, ut Il. ψ', 108.: *τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.* Am. Q.: *τοῖον γὰρ ὑπ. λείπει τὸ πένθος.* vel: *sic commovit eos.* v. α', 209 etc. — dedi *μοῦσα λίγεια*, h. e. *ἀοιδὴ*, ut μ', 44.: *ἀλλά τε Σειρῆνες λιγυρῇ θέλγουσιν ἀοιδῇ.* recentiores libri: *Μοῦσα λίγεια*, quasi una canente Musa, cum omnes adfuisse dixerit. Aeschylus Eum. 292.: *ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἅψωμεν, ἐπεὶ μοῦσαν στυγερὰν ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκε.* cf. Eu-

ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μέν σε ὁμῶς νύκτας τε, καὶ ἦμαρ,
κλαίομεν, ἀθάνατοί τε θεοὶ, θνητοί τ' ἄνθρωποι·
ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἔδομεν πυρὶ, πολλὰ δέ σ' ἀμφὶ
μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πίονα, καὶ ἕλικας βοῦς.
καίεο δ' ἔν τ' ἐσθῆτι θεῶν, καὶ ἀλείφατι πολλῷ,
καὶ μέλιτι γλυκερῷ· πολλοὶ δ' ἥρωες Ἀχαιοὶ
τεύχεσιν ἐῤῥώσαντο πυρὴν πέρι καιομένοιο,
πεζοί θ', ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
αὐτὰρ ἐπεὶ δή σε φλὸξ ἤνυσεν Ἡφαίστοιο,
ἠῶθεν δή τοι λέγομεν λεύκ' ὀστέ', Ἀχιλλεῦ,
οἴνῳ ἐν ἀκρήτῳ, καὶ ἀλείφατι. δῶκε δὲ μήτηρ
χρύσεον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δὲ δῶρον
φάσκ' ἔμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
ἐν τῷ τοι κεῖται λεύκ' ὀστέα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
μίγδα δὲ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος·
χωρὶς δ' Ἀντιλόχοιο, τὸν ἔξοχα τῖες ἁπάντων
[τῶν ἄλλων ἑτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον
χεύαμεν Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητάων
ἀκτῇ ἔπι προὐχούσῃ, ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ,
ὥς κεν τηλεφανὴς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν εἴη
τοῖς, οἳ νῦν γεγάασι, καὶ οἳ μετόπισθεν ἔσονται.
μήτηρ δ', αἰτήσασα θεοὺς, περικαλλέ' ἄεθλα
θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
ἤδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησα

rip. indice et Schn. lex. v. *μοῦσα*. — „*πολλὰ* — *βοῦς*. Aen. 5, 96.: *caedit quinas de more bidentes, Totque sues, totidem nigrantes terga juvencos.* cf. Aen. 11, 197—99." *Cl.* — E: *ἐσθῆτα θεῶν λέγει τὰ μυθικῶς ἄμβροτα εἵματα, τὰ ἀνωτέρω* (59) *ῥηθέντα*. — *ἀλείφατι π., καὶ μέλιτι γλ.* cf. Il. ψ', 170 et totum illum locum, cujus hic velut umbra est. — *ἐῤῥώσαντο*. ψ', 3. „Aen. 11, 188.: *ter circum accensos cincti fulgentibus armis Decurrére rogos, ter moestum funeris ignem Lustravere in equis, ululatusque ore dederunt.*" Cl.

70. Il. β', 810, θ', 59.

71—83. *ἤνυσεν*, *consumsit*. ε', 243 etc. — *ἠῶθεν* — *ἀμφιφορῆα*. Il. ψ', 250—54, Virg. Aen. 6, 226, 11, 210 et seqq. — Am. Q. emend.: *Διωνύσοιο δὲ δῶρον*. *ἥντινα δέδωκεν αὐτῇ ὁ Διόνυσος, ὅτε παρὰ τοῦ Λυκούργου διωκόμενος κατέφυγεν εἰς αὐτήν. τοῦτο δὲ εὑρήσεις ἐν τῇ Ἰλιάδι* (ζ', 130 seqq.) *πλατύτερον*. — *περικλυτοῦ*. Schol. Harl.: *γρ. περίκλυτον* (sic). v. θ', 286, 287, Il. α', 607 etc. dixit tamen et *περικλυτὰ ἔργα* Il. ζ', 324. quidni enim? igitur standum est a pluribus libris. — *φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ*. amantis est saepius interponere nomen ejus, quicum colloquimur. minus bene E: *τὸ δὲ Ἀχιλλεῦ τρὶς ῥηθὲν ἐν τέλει στίχων ἢ πρὸς θαῦμα* (!), *κεῖται ἢ πρὸς στιχικὴν ἁπλῶς ἀναπλήρωσιν*. *μίγδα* — *θανόντος*. petierat hoc ab Achille Patrocli anima, Il. ψ', 82. — *ἱερὸς*, *δῖος*, magnus, vel insignis. v. ann. ad Il. π', 407. — *ἀκτῇ ἐπὶ προὐχ.*, ut *ἠϊόνας προὐχούσας* ζ', 138, *ἀκταὶ προβλῆτες* κ', 89. — *ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπ.* Il. η', 86 etc. — Ap.: *τηλεφανής. τηλόθεν φαινόμενος.*

87—97. *ἀντεβόλησα*, *ἐτεθήπεα*. vetus scriptura, praesertim primi verbi: nam pro *ἐτεθήπεα* A. 2. et 3., editionesque Flor., Ald. 3. et aliae, in quibus Bergleri, habent *θηήσαο*. pravum atque ineptum est, quod hodie legitur, commemoratum illud ab Eustathio, *ἀντεβόλησας*, quodque ei accommodarunt, *ἐτεθήπεας*, cum quia scire non poterat Agamemnon, quid vidisset, quidve non vidisset, dum viveret, Achilles, tum quod funeris sui spectator ipse heros cogitatur, velut Carolus olim quintus, impera-

ἡρώων, ὅτε κέν ποτ' ἀποφθιμένου βασιλῆος
ζώννυνταί τε νέοι, καὶ ἐπεντύνονται ἄεθλα,
ἀλλά γε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ἐτεθήπεα θυμῷ,
οἷ' ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλέ' ἄεθλα,
ἀργυρόπεζα Θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
ὣς σὺ μὲν οὐδὲ θανὼν ὄνομ' ὤλεσας, ἀλλά τοι αἰεὶ
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσσεται ἐσθλὸν, Ἀχιλλεῦ.
αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσα;
ἐν νόστῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον,
Αἰγίσθου ὑπὸ χερσὶ καὶ οὐλομένης ἀλόχοιο."

Amphimedontem hospitem agnoscit Agamemnon.

Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε διάκτορος Ἀργειφόντης,
ψυχὰς μνηστήρων κατάγων, Ὀδυσῆϊ δαμέντων.
τὼ δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἰθὺς κίον, ὡς ἐσιδέσθην,
ἔγνω δὲ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
παῖδα φίλον Μελανῆος, ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
ξεῖνος γάρ οἱ ἔην, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων.
τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρείδαο·
„Ἀμφίμεδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε,
πάντες κεκριμένοι, καὶ ὁμήλικες; οὐδέ κεν ἄλλως
κρινάμενος λέξαιτο κατὰ πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
ἦ ὔμμ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
ὄρσας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ κύματα μακρά;
ἤ που ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
βοῦς περιταμνομένους ἠδ' οἰῶν πώεα καλὰ,
* ἠὲ περὶ πτόλιος μαχεούμενοι ἠδὲ γυναικῶν;
εἰπέ μοι εἰρομένῳ· ξεῖνος δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε κεῖσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ,

tor, sed superstes, cum Achilles diem supremum obiisset. miror itaque, haec placuisse viris eruditissimis, quamvis ἐτεθήπεας ab ipso metro abhorreret, similiterque ζ', 166. legeretur ὣς δ' αὔτως καὶ κεῖνο ἰδὼν ἐτεθήπεα θυμῷ. — E: τὸ ζώννυνται ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ πλείονος εἴληπται· ἡνίοχοι μὲν γὰρ, καὶ τοξόται, καὶ ἀκοντισταὶ, κ. δισκοβόλοι, ζώννυνται, δρομεῖς δὲ κ. παλαισταὶ γυμνοὶ ἀθλοῦσι. similiter Am. Q. Sch.: ζώνν. ἐν περιζώμασιν ἀγωνίζονται. — ἐπεντύνονται, *instruant*, ineant. Il. θ', 373.: ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους. — ἀλλά γε. sic E. vulgo: ἀλλά κε, quod congruit insulso ἐτεθήπεας. — ὄνομα, *nomen*, gloriam, κλέος, quod dicit in proximis. v. Schol. ad ν', 372 etc. „Ovid. Met. 15, 876.: *nomenque erit indelebile nostrum.*" E Cl. — αὐτὰρ — ἦδος; *at mihi quid hic* (vel *sic*) *voluptatis est*? quid me juvare hic potest? v. α', 76, ρ', 524, Voss. *Krit. Bl.* 1. p. 64. — ἐπεὶ π. τολ. α', 238, ξ', 370 etc. — οὐλομένης ἀλ. δ', 92.

99—110. διάκτορος Ἀργ. α', 84 etc. — τὼ δέ. Agamemnon et ceteri heroës, quos dixit in superioribus, 15—20. — ἰθύς. ψ', 207 etc. — τί παθόντες. v. Il. λ', 313. — ἐρεμνὴν γαῖαν, *obscuram terram*, h. e. profunda tenebricosa terrae, Inferos. γαῖαν στυγερὴν eodem sensu dixit υ', 81. — κεκριμένοι, *delecti* principesque. π', 248. — κρινάμενός τις. — ἦ ὔμμ' ἐν νήεσσι — γυναικῶν; cf. λ', 398—402., quo loco significavimus, scribendum videri ἠὲ περὶ πτόλιός γε μαχεύμενοι. — ἐδάμασσεν. *domuit*, vita privavit. — κύματα μακρά. ε', 109 etc.

115—17. ἦ οὐ μέμνῃ. crasis. v. ο', 18, τ', 314, υ', 227. — κατήλυθον,

ὀτρυνέων Ὀδυσῆα σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕπεσθαι ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν;
* *μηνὶ δ' ἄρ' οὔλῳ πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον,*
σπουδῇ παρπεπιθόντες Ὀδυσσῆα πτολίπορθον."

cui sciscitato Amphimedon exponit vicem suam et procorum.

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος·
[Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,]
„Μέμνημαι τάδε πάντα, διοτρεφές, ὡς ἀγορεύεις·
σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα καὶ ἀτρεκέως καταλέξω,
ἡμετέρου θανάτοιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.
μνώμεθ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·
ἡ δ' οὔτ' ἠρνεῖτο στυγερὸν γάμον, οὔτε τελεύτα,
ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε·
στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινεν,
λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπε·
κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώνια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·
μήτις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
αἴ κεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κτεατίσσας.
ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
* *ἔνθα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστὸν,*

deveni. α', 182, β', 407 etc. — *ἐϋσσ. ἐπὶ νηῶν.* θ', 500 etc. male verba *Ἴλιον — νηῶν* omisit A. 3.

118. Berglerus: *mense autem toto omnem transivimus latum pontum*, et similiter alii interpretes. at hoc quid refert dici, mensem isti itineri insumtum esse? imo illud nunc dicendum est, quanto tempore opus fuerit Atridis ad persuadendum Ulyssem, ut simul proficisceretur, et quamdiu igitur Agamemnon manserit apud Melaneum in hospitio. idque dicet poëta, quisquis est, si veterem maculam, qua affectus est ejus sermo, eluerimus. scribamus: *μηνὶ δ' ἄρ' ἄλλῳ* etc. *altero*, h. e. proximo, mense, eos solvisse dicit, postquam primum mensem suadendo Ulysse transegerant, itaque idem tempus huic negotio atque ipsi expeditioni maximae (*πάντα εὐρέα πόντον*) impenderant. sic *ἄλλος* usurpari solet. Xenophon Anab. 3, 4, 1.: *μείναντες δὲ ταύτην τὴν ἡμέραν, τῇ ἄλλῃ ἐπορεύοντο*, h. e. *postridie* etc. exemplum memorabile *α* et *ου* confusorum. ex quo autem scriptum fuit *οὔλλῳ*, pugnasse se ratus est corrector, qui poneret, quod certe graecum nec prorsus ineptum esset, *οὔλῳ.* de ista profectione Atridarum in Ithacam, comite Palamede, ut alii tradunt, v. Soph. Philoct. 981. et 82, Hygin. fab. 95 etc. male E verba *μηνὶ οὔλῳ* retulit ad *παρπεπιθόντες: μηνὶ οὔλῳ, τουτέστιν ὅλῳ, τὸν Ὀδυσσέα πείσαντες, φησὶν, ἐπερήσαμεν πόντον.*

119. *σπουδῇ* (γ', 297 etc.). *μόλις. ἤθελε δὲ κρύπτειν ἑαυτὸν ὁ Ὀδυσσεὺς, μὴ βουλόμενος στρατεύεσθαι, οὐ διὰ δειλίαν, ἀλλ', ὡς συνετὸς ἀνὴρ, ὁρῶν τὸ μέγεθος τοῦ πολέμου. ὅθεν εἰκὸς τὸν Ἀγαμέμνονα παρὰ τῷ Ἀμφιμέδοντι μένειν, κ. οὐ παρὰ τῷ Ὀδυσσεῖ.*

121. versiculus omissus in Ald. 3. et apud W, quem versum nec E legit in suis libris. v. E p. 1954, 61. est autem sublectus λ', 396. locisque similibus utriusque carminis. expeditius etiam A. 4.: *μέμνημαι τάδε πάντα, κ. ἀτρ. καταλέξω.* sed opus est utcunque appellari Agamemnonem, more Homerico, a quo nec hujus simii abhorret.

128—146. β', 93—110. cf. τ', 139—156. hic quoque ponendum censeo *κατημτίη* pro *καὶ ἠματίη*, nec magis quam

νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.
ὣς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς·
ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
[μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,]
καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾔδη,
καὶ τήνγ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
εὖθ' ἡ φᾶρος ἔδειξεν, ὑφήνασα μέγαν ἱστὸν,
πλύνασ', ἠελίῳ ἐναλίγκιον, ἠὲ σελήνῃ·
καὶ τότε δή ῥ' Ὀδυσῆα κακός ποθεν ἤγαγε δαίμων
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιὴν, ὅθι δώματα ναῖε συβώτης,
ἔνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος ἰὼν ξὺν νηῒ μελαίνῃ·
τὼ δὲ μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ἀρτύναντε
ἵκοντο προτὶ ἄστυ περικλυτὸν, ἤτοι Ὀδυσσεὺς
ὕστερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευε.
τὸν δὲ συβώτης ἦγε, κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα,
πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι·
[σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο·]
οὐδέ τις ἡμείων δύνατο γνῶναι τὸν ἐόντα,
ἐξαπίνης προφανέντ', οὐδ' οἳ προγενέστεροι ἦσαν·
ἀλλ' ἔπεσίν τε κακοῖσιν ἐνίσσομεν ἠδὲ βολῇσιν.
αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσι
βαλλόμενος, καὶ ἐνισσόμενος, τετληότι θυμῷ·
ἀλλ' ὅτε δή μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο,
ξὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τεύχε' ἀείρας
ἐς θάλαμον κατέθηκε, καὶ ἐκλήϊσσεν ὀχῆας·
αὐτὰρ ὁ ἣν ἄλοχον πολυκερδίῃσιν ἄνωγε
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν, πολιόν τε σίδηρον,
ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀέθλια, καὶ φόνου ἀρχήν.
οὐδέ τις ἡμείων δύνατο κρατεροῖο βιοῖο
νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὸν δ' ἐπιδευέες ἦμεν·
ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἵκανεν Ὀδυσσῆος μέγα τόξον,
ἔνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσι,

H. Steph. et W probo versum 143., quo carent A. 2. et 3. et Ald. 3. irrepsit autem procul dubio ex τ', 153. — versu 140. et similiter β', 105. et τ', 150. haud nolim νυκτὸς, *noctu*, ut ν', 278.: minus enim placet νύκτας sequente simili δαΐδας.

148—156. ἠελίῳ — σελήνῃ. δ', 45.: ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν, ἠὲ σελήνης, Δῶμα καθ' ὑψερεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο. — ἀγροῦ — συβώτης. cf. δ', 517. — Πύλου ἠμαθ. α', 93 etc. — νηῒ μελαίνῃ. γ', 61 etc. — ἀρτύναντε. κ', 277, λ', 365 etc. — ἄστυ περικλυτόν. δ', 9 etc. — κακὰ — ἔχοντα. ψ', 95 etc.

157. π', 273, ρ', 202 etc.

158. versus merito notatus a Wolfio, quippe ταυτολόγος et ex ρ', 203. temere transscriptus.

159, 160. τὸν ἐόντα. h. e. ἐκεῖνον, τὸν Ὀδυσσέα. — προγενέστεροι. β', 29 etc.

162—184. ἐτόλμα, *sustinuit*. υ', 20 etc. — „ἀλλ' ὅτε — αἰγιόχοιο. Aen. 11, 725—27.: *hominum sator atque deorum — Tarchontem in proelia saeva Suscitat, et stimulis haud mollibus incitat iras.* cf. 9, 717. et 18." *Cl.* — ὀχῆας. φ', 47 etc. — αὐτὰρ — ἀρχήν. aliter Homerus φ', 1—4. cf. tamen τ', 584. — ἡμῖν αἰν. ι', 53. cf. Il. χ', 481. — νευρὴν — ἦμεν. τ',

τόξον μὴ δόμεναι, μηδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύοι,
Τηλέμαχος δέ μιν οἶος ἐποτρύνων ἐκέλευσεν.
αὐτὰρ ὁ δέξατο χειρὶ, πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
ῥηϊδίως δ' ἐτάνυσσε βιὸν, διὰ δ' ἧκε σιδήρου·
στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀϊστοὺς,
δεινὸν παπταίνων, βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίει βέλεα στονόεντα,
ἄντα τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
γνωτὸν δ' ἦν, ὅ ῥά τίς σφι θεῶν ἐπιτάῤῥοθος ἦεν·
αὐτίκα γὰρ κατὰ δώματ', ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ,
κτεῖνον ἐπιστροφάδην. τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς,
κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
ὣς ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἀπωλόμεθ', ὧν ἔτι καὶ νῦν
σώματ' ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος·
οὐ γάρ πω ἴσασι φίλοι κατὰ δώμαθ' ἑκάστου,
οἵ κ', ἀπονίψαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων,
κατθέμενοι γοάοιεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων."

Ulyssis virtutem, prudentiamque et fidem Penelopae laudibus ornat Agamemnon, Clytaemnestrae autem pessimam futuram apud posteros famam praedicit.

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρείδαο·
„ὄλβιε Λαέρταο πάϊ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἦ ἄρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτήσω ἄκοιτιν!
ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,
κούρῃ Ἰκαρίου! ὡς εὖ μέμνητ' Ὀδυσῆος,
ἀνδρὸς κουριδίου! τῷ οἱ κλέος οὔποτ' ὀλεῖται
ἧς ἀρετῆς, τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν
* ἀθάνατοι χαρίεσσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ,

587, φ', 185, 253. — ἐκέλευσεν. scil. ἐντανύειν, quod intelligas ἀπὸ κοινοῦ e vicinis. — στῆ — ὀϊστούς. cf. χ', 2, 3. — δεινὸν παπταίνων. λ', 607. cf. ρ', 330 etc. — βέλεα στονόεντα. θ', 159 etc. — Sch.: βέλεμνα. βέλη. legitur igitur στον. βέλεμνα. — τιτυσκόμενος· — ἔπιπτον. χ', 118. cf. inferius 449. — γνωτὸν, *facile intelligendum*, manifestum. Il. η', 401.: γνωτὸν δὲ, καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστιν, Ὡς ἤδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται. — ὅ ῥα, ὅτι ἄρα. — ἐπιτάῤῥοθος, *auxiliator*. Il. ε', 808 etc. — ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ. ξ', 264, ρ', 431. — κτεῖναν — θῦεν. χ', 308, et 9.

187—190. ἀκηδέα, *incurata*, insepulta. ζ', 26. — βρότον, *tabum*. Il. η', 425, ξ', 7 etc. — κατθέμενοι. quod ἐν λεχέεσσι θέντες dixit Il. σ', 352. cf. Bos. Antiqu. gr. descr. brev. 3, 19, 8. — γοάοιεν. onomatopoeia. cf. Il. ω', 664, Odyss. θ', 92. — ὃ γὰρ — θανόντων. 296, Il. π', 457, 675.

197—204. ἀοιδὴν — χαρίεσσαν ἐχ. Πηνελοπείῃ. Berglerus: *facient autem terrestribus cantilenam immortales gratam prudenti Penelopae.* sed vereor ut Graeci χαρίεν τί τινι dixerint id, quod alicui gratum est. certe non dixit Homerus, cujus phrasin anxie observat imitator, simpliciterque ἀοιδὴ χαρίεσσα opponitur στυγερῇ 200. quod Cl., opinor, sentiens pro *gratam* dedit *amabilem*, sed oblitus est dicere, quid sibi vellet *cantilena amabilis prudenti Penelopae.* saltem dixisset *Penelopa*, intelligi hic posset dativus causae, *per Penelopen*, vel *virtute Penelopae*. verum sic quoque horridum quiddam sonat haec oratio et inusitatum. quare videamus, an ponendum sit, sensu optimo minimaque mutatione verborum: τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν Ἀθάνατοι χαρίεσσαν ἐχέ-

οὐχ ὡς Τυνδαρέου κούρη κακὰ μήσατο ἔργα,
**κουρίδιον κτείνασα πόσιν· στυγερὴ δέ τ' ἀοιδὴ*
ἔσσετ' ἐπ' ἀνθρώπους· χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὀπάσσει
θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν."

Interea Ulysses advenit ad agrum, in quo se continebat Laërtes cum servis et anu Sicula.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
ἑσταότ' εἰν Ἀΐδαο δόμοις, ὑπὸ κεύθεσι γαίης·]
οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἵκοντο
καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς;
** Λαέρτης κτεάτισσεν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἐμόγησεν.*
** ἔνθα οἱ οἶκος ἔην· περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντῃ,*

φρονα Πηνελοπείην. facient hominibus dii jucundum carmen prudentem Penelopam. hoc dixit, nisi fallor, ut Horat. Epist. 1, 13, 9. *fabula fias*, h. e. materia fabulae, etc. de *α* et *ι*, itemque *ν* finali et *ι* adscripto, inter se commutatis v. θ', 560, ξ', 280 etc. — στυγ. δέ τ' ἀοιδή. sic quidem A. 2. et 3., Ald. 3., W et B.; sed malim tamen στ. δέ γ' ἀοιδή, quia subsequitur δέ τε. hae particulae saepe sibi fraudi fuerunt in libris propter similitudinem: v. Aeschyl. Sept. 56, Eurip. El. 212, Porson. indicibus Adversariorum et fabularum, quas edidit, Euripidis, etc. Xenoph. Anab. 3, 3, 17.: *οἱ δέ γε Ῥόδιοι*, et ibidem 5, 5, 18.: *Μάκρωνας δέ γε*, etc. — εἰν Ἀΐδαο — γαίης. Il. χ', 482.: *νῦν δὲ σὺ μὲν Ἀΐδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης Ἔρχεαι.* idem κεῦθος τῷ κευθμῶν, de quo ad κ', 283. cf. E. Sch.: κεύθ. γαίης. *κρυπτοῖς τόποις. λέγει δὲ τοῖς ὑπὸ γῆν.*

205—207. τάχα δὲ, *τάχα δή*. — τετυγμένον, *instructum*, cultum. v. δ', 615, Il. ξ', 9 etc. — κτεάτισσεν. β', 102 etc. — ἐπεὶ — ἐμόγησεν. haec si genuina sunt, multo cum labore agrum eum acquisivisse ait Laërten, cum nollet vendere, opinor, vetus colonus avitam possessionem, quemadmodum nostra memoria molitor quidam Friderico magno, multum licitanti, negavit fundum suum. sed friget ista sententia, nec ferri posse videtur *κτεάτισσεν*. Sch.: κτεάτισσεν. *ἔκτισεν.* quis dubitet, lemma mutatum esse a librariis, qui vulgatam scripturam inculcare solent? scribamus confidenter *ἔκτισσεν*, *excoluit*. id ille interpretatus est *ἔκτισεν*, idemque legerit necesse est Am. Q., qui haec ita explicet: *ἐκακοπάθησεν* οἰκοδομήσας, *φυτεύσας.* sic λ', 262.: *οἳ πρῶτοι Θήβης ἕδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο* etc. cf. inferius 226, 244—47. at unde ineptum istud *κτεάτισσεν?* inquiat quispiam. ex metu, ni fallor, librarii, qui cum id scripsisset per oscitationem pro *ἔκτισσεν*, litura foedare noluit codicem, ne aut minoris eum venderet, aut vapularet ab abbate suo.

208. malim suaviore sono, nec deproperato pronomine: *ἔνθ' οἱ οἶκος ἔην.* potest autem, ut -α ortum sit ex οἱ, sicut haec saepe permixta esse novimus. Am. Q.: κλίσιον. *περίφραγμα.* Sch.: *ἅπαξ εἴρηται. σημαίνει δὲ ἐξέδραν τινὰ σιγματοειδῆ* (h. e. hujus figurae C), *ἐν ᾗ ἔκειντο οἱ κλισμοί. ἢ κρηπίδωμα, ἐφ' οὗ ἐκαθέζοντο, ἢ ἐκοιμῶντο.* E: κλίσιον *οἰκετικὸς οἶκός ἐστιν εὐτελής, καὶ οἷόν τις κλισία, περὶ ἣν δμῶες ἴανον.* (recte.) *παρὰ μέντοι Ἀττικοῖς τὸ κλίσιον ἁμαξῶν κ. ζευγῶν ἐστι δεκτικὸν, ὃ λέγεται* (velut ap. Schol. A. 2.) *τοὺς Ῥωμαίους παρὰ τὴν στάσιν σταῦλον καλεῖν.* (*σταῦλον, στάβλον, stabulum*, quod a *stando* dictum est, sicut *κλίσιον* a *κλίνειν*, et Latinorum vox similis potestatis *tugurium* a tegendo, auctore Isidoro Orig. 15, 12. Virg. Aen. 7, 512.: *ardua tecta petit stabuli*, h. e. tugurii pastorum, cujus vicem Eumaeo implevit rupes cava ξ', 532. et 33. Virgilio l. c. adhibere jubemur Bonstettenii *Voyage sur la scène des 6 derniers livres de l'Enéide* p. 102. et seqq., ubi stabula ejusmodi descripsit vir clarissimus. idem poëta Eclog. 1, 68: *pauperis et tuguri congestum cespite culmen.* ibi Voss. p. 31. 2. ed.: „Die ländliche Hütte des Meliboeus (*casa* im Allgemeinen genannt) war eigentlich ein *tugurium*, oder Schoppen, dessen Dach von Stroh, Rohr, Gesträuch oder Rasen, ohne eine Wand, auf die Erde reichte.

ἐν τῷ σιτέσκοντο, καὶ ἵζανον, ἠδὲ ἴαυον,

Isidor nennt so die kleinen Rohrhütten für die Hüter der Weinberge, u. in den Digesten 8, 3, 6. ist *tugurium* ein Schoppen im Felde, worunter der Hirt gegen Unwetter sich schützt. *Die Alten*, sagt Vitruv 2, 1., *deckten mit Rohr und Sprossen, dann mit abhängigen Dächern, von Leim überzogen: so findet man noch Gebaüde bei Auswärtigen, wie in Gallien, Hispanien, Lusitanien, Aquitanien, mit eichenen Schindeln oder Stroh.*“) *Δίωνι μέντοι τῷ καλῷ τὴν γλῶσσαν δοκεῖ κλίσιον εἶναι τὸν σταθμὸν τῶν προβάτων, ὁποία ἡ κοινῶς λεγομένη σκεπαστή. ἐν δὲ ῥητορικοῖς λεξικοῖς, παρ' οἷς καὶ διὰ διφθόγγου, κ. διὰ μόνου δὲ διχρόνου* (vocalis ancipitis) *ἡ τῆς λέξεως ἄρχουσα εὕρηται, κεῖνται καὶ ταῦτα. κλείσιον, θυρεὼν* (imo *θυρῶν*), *ἐν ᾧ καὶ ζεύγη ἵσταται. καὶ κλεισίαι, αὔλειοι πυλῶνες, πλατεῖαι θύραι* (*Hofthore, Thorwege*), *δι' ὧν καὶ ζεύγη εἰσέρχεται. Αἴλιος δὲ Διονύσιος κλεισίον, φησὶν, ὡς κλειδίον, καὶ ὅτι θυρῶν τοῦτο μέγας, καὶ κλεισίαι αἱ τούτου θύραι πλατεῖαι κ. εἰς τὸ ἐκτὸς ἀνοιγόμεναι. ἐν ἑτέρῳ δὲ γράφει, ὅτι κλίσιον Ἀμερίας τὸ πρόστῳον ἴσως παρὰ Ἴωσιν, ὡς καὶ Ὅμηρος, περὶ δὲ κλείσιον* (sic) *θέε πάντη. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς κλεισίον ὁ μέγας θυρὼν, καὶ μή ποτε, φησὶ, τοῦτο μὲν ἐκτείνεται κ. παροξύνεται, ἐκεῖνο δὲ* (vocab. *κλίσιον*) *συστέλλεται κ. προπαροξύνεται. καὶ τοιαῦτα μὲν τὰ τῶν ὕστερον· Ὅμ. δὲ δουλικὸν σαφῶς οἶκον ἐμφαίνει τὸ παρ' αὐτῷ κλείσιον* (sic), *ἑρμηνεύων οὕτως, ἐν τῷ σιτέσκοντο, κ. ἑξῆς.* Ap. v. *κλίσιον*: — *ὁ μὲν Ἡλιόδωρος τὰς κύκλῳ καὶ ἔξω καταλύσεις* (*stabula*, germ. *Herbergen*, *Schlafstätten*) *εἴρηκεν· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, κυκλόθεν τοῦ οἴκου* (circumcirca in aedibus) *οἷον ἐκ στιβάδων ᾠκοδομημένον, πρὸς οὗ καὶ οἱ θρόνοι ἔκειντο, ὥστε οὖν* (fort. *ἂν*) *ἐπ' αὐτῷ καθιζομένους δειπνεῖν, κ. ἐγκοιμᾶσθαι. ὁ δὲ Ἀπίων φησὶν οὕτως· κλίσιον, ἡ βάσις, ἐφ' ἧς κεῖται ὁ θρόνος· περὶ δὲ κλ. θ. πάντη, ὅ ἐστι, δι' ὅλου τοῦ οἴκου.* Aristarchi sententiam apertius explicat Porphyrius ap. Valck. Diss. de Scholl. in Hom. ined. p. 100., referente Villois. ann. ad Ap. l. c.: *Ἀρίσταρχος δὲ . . . ὡς κύκλῳ τοῦ οἴκου στιβάδες ἦσαν ᾠκοδομημέναι, πρὸς αἷς οἱ θρόνοι ἔκειντο, ὥστε ἐπ' αὐτοὺς καθεζομένους δειπνεῖν, ἐπὶ δὲ τῶν στιβάδων κοιμᾶσθαι· ἵνα μὴ ἄλλος οἶκος ᾖ τοῦ Λαέρτου, ἄλλο δὲ τὸ κλίσιον, ἀλλ' ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Λαέρτου εἰρῆσθαι ἐν κύκλῳ οἰκοδομίαν τῶν στιβάδων, κ. θέσιν τῶν θρόνων.* *quot homines, tot sententiae*, ut ait Comicus. Aristarcho quidem quo minus auscultemus, obstat usus Homeri, qui nusquam alias in describendis aedibus heroum memoravit *τὸ κλίσιον.* fuit igitur extra illud aedificium et in solis, opinor, agris, id quod significans Dio Chrysostomus emendatus orat. 40., p. 162., laudante B.: *οὐκ αἰσχρὰ κ. καταγέλαστα ἐρείπια*, inquit, *πολὺ ταπεινότερα τῶν κλισίων, οἷς ὑποδύεται τὰ πρόβατα.* Montbel.: „*tout autour régnait une galerie.* Le mot *κλίσιον* de ce vers a donné lieu à beaucoup de conjectures, ce qui prouve que le sens en est obscur. — Héliodore entendait par ce mot une suite de constructions faites autour de l'habitation principale. Aristarque disait que ce mot signifiait une sorte de berceau qui régnait autour de la maison, et construit avec des branches d'arbres, où ceux qui étaient assis pouvaient également prendre le repas, et se livrer au sommeil. Mde Dacier croit qu'il est ici question d'un bâtiment circulaire placé au milieu de la cour, et où logeaient les serviteurs de Laërte. La préposition *περὶ* ne permet pas d'admettre cette explication. D'autres disent qu'il est ici question d'une salle où l'on mettait les lits, destinée aussi à recevoir les instruments du labourage. D'autres supposent que ce sont simplement les bâtiments pour les troupeaux et les valets de ferme. D'autres enfin entendent par là une sorte de vestibule, de portique, de galerie, dont la maison était comme entourée; ce qui répond parfaitement à l'expression grecque *περὶ θέε πάντη.* (Pour toutes ces explications voy. sch. Venet. in Il. *ι*, 90, brev. sch. h. l., Alteri ed. p. 858, E p. 1957, l. 51 seqq. et 1958, l. 2 seqq., Apoll. lex. in voc. *κλίσιον.*) On voit au 4. chant de l'Odyssée 302. que Pisistrate et Télémaque couchèrent sous le portique de la maison de Ménélas. Cela se conçoit dans les pays chauds. D'ailleurs certaines parties de ces galeries pouvaient être fermées.“ Voss.: *dort war jenem ein haus, umringt* von gebaüden der wirthschaft, quae minus congruunt descriptioni *τοῦ*

δμῶες ἀναγκαῖοι, τοί οἱ φίλα ἐργάζοντο.
ἐν δὲ γυνὴ Σικελὴ γρηῦς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα
ἐνδυκέως κομέεσκεν ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόληος.
ἔνθ' Ὀδυσεὺς δμώεσσι καὶ υἱέϊ μῦθον ἔειπεν·

Telemacho et pastoribus epulas intus domum parantibus, Ulysses patrem convenit, seorsim ab aliis fodientem in arbusto.

„Ὑμεῖς μὲν νῦν ἔλθετ' ἐΰκτίμενον δόμον εἴσω,
δεῖπνον δ' αἶψα συῶν ἱερεύσατε, ὅστις ἄριστος·
αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἡμετέροιο,
αἴ κέ μ' ἐπιγνοίη καὶ φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν,
ἦέ κεν ἀγνοίῃσι, πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἐόντα.“
Ὣς εἰπὼν δμώεσσιν ἀρήϊα τεύχε' ἔδωκεν.
οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἆσσον ἴεν πολυκάρπου ἀλωῆς, πειρητίζων.
οὐδ' εὗρεν Δολίον, μέγαν ὄρχατον ἐσκαταβαίνων,
οὐδέ τινα δμώων, οὐδ' υἱῶν, ἀλλ' ἄρα τοίγε
αἱμασιὰς λέξοντες, ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος,
ᾤχοντ', αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρων ὁδὸν ἡγεμόνευε.
τὸν δ' οἶον, πατέρ', εὗρεν ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
λιστρεύοντα φυτόν· ῥυπόωντα δὲ ἕστο χιτῶνα,
ῥαπτὸν, ἀεικέλιον· περὶ δὲ κνήμῃσι βοείας
κνημῖδας ῥαπτὰς δέδετο, γραπτῦς ἀλεείνων·
χειρῖδάς τ' ἐπὶ χερσὶ, βάτων ἕνεκ'· αὐτὰρ ὕπερθεν

κλισίον 209. Bergler. et Cl.: *exedra*. Schn. v. κλίσιον: *cella*. cf. Spohn l. c.

210—12. Am. Q.: δμῶες ἀναγκαῖοι. οἱ ἀργυρώνητοι· οὗτοι γὰρ ἀνάγκῃ δουλεύουσι. his nescio quis alius adscripsit χρειώδεις, *utiles*, *necessarii*, quod alienum est. nec tamen δμῶες ἀν. omnino omnes ἀργυρώνητοι, sed etiam bello capti, quibus opponuntur θῆτες, *mercenarii*. cf. inferius 499. — Σικελή. v. 306, υ', 383. — ἐνδυκέως κομέεσκεν, *sedulo curabat*. 390. cf. ζ', 207, η', 256 etc.

215—218. δεῖπνον συῶν. h. e. ἐκ συῶν. v. ε', 72 etc. — φράσσεται, φρ—ηται, *conjiciat*, me esse filium Ulyssem. — Am. Q.: ἀμφίς (α', 54 etc.). χωρίς.

219—234. ὣς — ἔδωκεν. inermis heros intrat arboretum, ne adspectu armorum patrem seniorem perterrefaciat. — ἀρήϊα τεύχεα. π', 284, Il. ζ', 340. — πολυκάρπου ἀλωῆς. η', 122. — ὄρχατον. 245, η', 112, Il. ξ', 123 etc. — υἱῶν. filios Dolii et servorum dicit. — αἱμασιὰς λέξαντες. σ', 358. — ᾤχοντ', *abierant*. γέρων, Dolius. — ἐϋκτιμένῃ. 336, Il. φ', 77. — Am. Q.: λιστρεύοντα. περιξύοντα, κ. περισκάπτοντα. E: λιστρεύειν τὸ περιξύειν, παρὰ τὸ λίστρον, ὅ ἐστι ξύστρον, περὶ οὗ καὶ αὐτοῦ προγέγραπται (χ', 455.). αὐτὸ δὲ τὸ λιστρεύειν φυτὸν ὅμοιόν ἐστι τῷ φυτὸν ἀμφιλαχαίνειν (242)· καὶ γὰρ ὁ λιστρεύων φυτὸν ὀρύττει, κ. ὁ λαχαίνων φυτὸν, ἐπεὶ λαχαίνειν ταυτὸν ἐστι τῷ διασκάπτειν, ἀφ' οὗ καὶ λάχανον etc. — ῥυπόωντα. ν', 435. — ῥαπτὸν, *consutum*, nec fibulatum, more beatiorum, velut Ulyssis τ', 256. — ῥαπτὰς, quibus oppositae sunt ex metallo fabricatae ocreae bellatorum. v. Il. α', 17. — Sch.: γραπτῦς. (dictum pro γράπτυας per synaeresin.) τὰς τῶν ἀκανθωδῶν φυτῶν καταπεριξύσεις κ. ἀμυχάς. a γράφω, ξέω. v. E. Ap. v. γραπτῦς, ubi praeter haec laudavit Il. δ', 139, λ', 388, et ζ', 169, hunc quidem versiculum interpretatus: οἷον ἐγχαράξας, inquit, σημεῖα πολλά. — E: ἰστέον δὲ καὶ, ὅτι τὰς μὲν τῶν κνημῶν γραπτῦς αἱ κνημῖδες κωλύουσι, τὰς δὲ τῶν χειρῶν αἱ χειρίδες, (scr. χειρῖδες, ut χειρῖδας apud ipsum poëtam, certe Bergleri ed.: nam ceterae: χειρίδας, Ald. 3. etiam κνημίδας, ut inconstantes sunt in hoc genere libra-

αἰγείην κυνέην κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἀέξων.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
γήραϊ τειρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
στὰς ἄρ' ὑπὸ βλωθρὴν ὄγχνην κατὰ δάκρυον εἶβεν.
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
κύσσαι καὶ περιφῦναι ἑὸν πατέρ', ἠδὲ ἕκαστα
εἰπεῖν, ὡς ἔλθοι, καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε πειρήσαιτο.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
πρῶτον κερτομίοις ἐπέεσσιν πειρηθῆναι·
τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὐτοῦ δῖος Ὀδυσσεύς.
ἤτοι ὁ μὲν κατέχων κεφαλὴν φυτὸν ἀμφελάχαινε,
τὸν δὲ παριστάμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·

Ulyssis ficta oratio ad eum, velut senem ignotum, qua oratione primum quaerit, quis sit, et an revera ista sit Ithaca insula; tum narrat, se olim Laërtae cujusdam filium Ithacensem hospitio excepisse.

Ὦ γέρον, οὐκ ἀδαημοσύνη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν

rii.) *ἤγουν τὰ τῶν χειρῶν καλύμματα, ἐκ δερμάτων δηλαδὴ καὶ αὐτὰ ὄντα. ὧν ἡ παραγωγὴ* (derivatio), *ὥσπερ κνήμη κνημὶς, οὕτω καὶ χεὶρ χειρὶς, ἐξ ἧς καὶ ἐγχειρίδιον, οὐ μόνον τὸ ξιφίδιον κ. τὸ μαχαίριον, κ. τὸ βιβλίδιον, ὡς τὸ Ἐπικτήτου ἐγχειρίδιον, ἀλλ', ὡς ὁ Ἀθήναιος δηλοῖ, καὶ τὸ τῆς θαλασσίας κώπης κράτημα* (*manubrium*, a *κρατεῖν*, *tenere*. diluenda dubitatio Schneideri lexico, h. v.), *ἰστέον δὲ, ὅτι οὐ μόνον κατὰ ἀκανθῶν χειρίδες ἐπινενόηνται, ἀλλὰ κ. ἐπὶ ἔργων εὐχερείᾳ. κ. τοξεύοντες γοῦν τινες χειρίσι (χειρῖσι) χρῶνται, εἰ καὶ μὴ δακτυλωταῖς, κ. πλύνοντες δὲ, κ. ζυμοῦντες. παρὰ γοῦν τῷ Δεινοσοφιστῇ εὕρηται τὸ σιτοποιὸς, χειρίδας ἔχων, καὶ περὶ τῷ στόματι κημὸν, ἔτριβε τὸ σταῖς*, (fuit cum nescio cujus poëtae hexametrum et dimidiam sequentis partem agnoscere mihi viderer, ut haec ita scriberentur: *σιτοποιὸς, χειρῖδας ἔχων, περί τε στόμα κημὸν, Ἔτριβεν τὸ σταῖς.*) *ἵνα μήτε ἱδρὼς ἐπιῤῥέοι, μήτε τοῖς φυράμασιν ὁ τρίβων ἐμπαίοι, ἢ ἐμπίπτοι* etc. — *αἰγείην*, *caprinam*; viliorem illam quidem galea e tauri corio vel ex metallo facta, quam dicit *κ'*, 206, Il. *ε'*, 744, *κ'*, 258 et alias. — *πένθος ἀέξων*, *dolorem augens*, h. e. *dolens*, nihil amplius. sic Il. *ρ'*, 138.: *Ἀτρείδης δ' ἑτέρωθεν, ἀρηΐφιλος Μενέλαος, Ἑστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων*, h. e. interprete Scholiaste: *μεγάλως λυπούμενος*. cf. 233. — Sch.: *βλωθρήν* (Il. *ν'*, 390). *τὴν μεγάλην, ἀπὸ τοῦ ἄνω μολίσκειν.* — *ὄγχνην. η'*, 115 etc.

235. Il. *ε'*, 671.

236. *κύσσαι. ε'*, 463, *π'*, 15 etc. — *περιφῦναι.* 320, *π'*, 21, *τ'*, 416.

239. *ε'*, 474 etc.

240—242. *πρῶτον — πειρηθῆναι.* mireris, cur non dixerit *πρ. κερτ. πειρ. ἐπέεσσι*, vitato spondeo sede 5. hexametri; sed solet extremo versu collocare sine emphasi tempora quadrisyllaba verbi *πειρᾶσθαι*. v. 238, *θ'*, 100 etc. rarius est, quod habetur Il. *κ'*, 444.: *ὄφρα κεν ἔλθητον, καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο.* Am. Q.: *κερτ. ἐπ. ἀπατητικοῖς, δολίοις, ἵνα μὴ τῇ αἰφνιδίῳ χαρᾷ ἀποψύξει* (imo: *ἀ—οι*) *ὁ γέρων.* lepide addit: *ὥσπερ καὶ ὁ κύων ἀπώλετο* (*ρ'*, 326, 27). Cl. adscripsit Il. *ω'*, 649. — *κατέχων.* sic Ald. 3., W, B, h. e. *κάτω ἔχων*, ut interpretantur Sch. et E; quemadmodum *ἐκ* pro *ἔξω* dixit *λ'*, 133, ubi v. ann. male Berglerus et alii: *κάτ' ἔχων.* — Ap., h. l. c.: *ἀμφελάχαινε. περιέσκαπτε, περιώρυσσε. καὶ τὸ λάχανον ἀπὸ τούτου· περίσκαπτε* (Villois.: *περισκάπτει*. intellexisse videtur *τὶς*, quod malim addi post *γάρ*. facile autem exciderit.) *γὰρ τὴν περὶ αὐτὸ γῆν, κ. κούφη γίνεται πρὸς αὔξησιν τοῦ φυομένου.* cf. E ad 227.

244—246. *ἀδαημοσύνη.* vulgo: *ἀδαημονίη.* sed Porsonus: „in marg. codicis Harl.: *γρ. ἀδαημοσύνης* cum ex-

ὄρχατον, ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει, οὐδέ τι πάμπαν,
οὐ φυτὸν, οὐ συκῆ, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὲν ἐλαίη,
* οὐκ ὄγχνη, οὐ πρασίη τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ μὴ χόλον ἔνθεο θυμῷ·
αὐτόν σ' οὐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχει, ἀλλ' ἅμα γῆρας
λυγρὸν ἔχεις, αὐχμεῖς τε κακῶς, καὶ ἀεικέα ἕσσαι.
οὐ μὲν ἀεργίης γε ἄναξ ἕνεκ' οὔ σε κομίζει,
οὐδέ τί τοι δούλειον ἐπιπρέπει εἰσοράασθαι,
[εἶδος, καὶ μέγεθος· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.]
τοιούτῳ δὲ ἔοικας, ἐπεὶ λούσαιτο, φάγοι τε,
εὑδέμεναι μαλακῶς· ἡ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
τεῦ δμὼς εἶς ἀνδρῶν; τεῦ δ' ὄρχατον ἀμφιπολεύεις;
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
εἰ ἐτεόν γ' Ἰθάκην τήνδ' ἱκόμεθ', ὥς μοι ἔειπεν
οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος ἐνθάδ' ἰόντι,
οὔτι μάλ' ἀρτίφρων, ἐπεὶ οὐ τόλμησεν ἕκαστα

plicatione *ἀνεπιστημοσύνης*." item Ap. v. *ἀδαήμονες*: — *ἀδαημοσύνη*, ἡ *ἀπειρία*· *ὦ γέρον* — *ὄρχατον*. hoc recepimus auctore Buttmanno *Lexil.* 2. p. 136., quippe altero isto *ἀναλογικώτερον*. cf. Ruhnken. ann. ad Xenoph. Mem. Socr. 3, 9, 6. — *ἀδ. σ' ἔχει*, ut *ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἔχῃσιν* α', 95 etc. — *ἀμφιπολεύειν*, *curare*, colere. 257, σ', 253, υ', 78. — *οὐ μὲν*, *οὐ μήν*.

247. *ὄγχνη, οὐ*. crasis durissima, nec comparanda illi, qua deproperatur monosyllabum aut minoris vox ponderis quam substantivum. v. 115, δ', 165, Il. ν', 777 etc. quare suspicor, ponendum esse *οὐκ ὄγχνη, πρασίη, τῷ οὐ* deleto, quod inculcaverit imperitus, cum huc pertineat particula negandi ex superioribus, ellipsi ante dictorum haud inusitata. v. ann. ad α', 349 etc. A. 3. et 4., Ald. 3. et Etym.: *ὄχνη*, quo Barn. arrepto expedire sibi visus est metrum, quasi vel *ὄχνη* legeretur apud Homerum, vel usus ejus permitteret, ut hujus vocis prior corriperetur, more Atticorum.

248—252. *ἔνθεο θυμῷ*. cf. λ', 101, α', 361 etc. — E: *τὸ δὲ οὐκ ἀγαθή σε* (*ἀγαθὴ σὲ*) *κομιδὴ ἔχει* ἀστεῖον ἐστι ῥητορικὸν ἀντίθετον· λέγει γὰρ, ὡς ὁ μὲν κῆπος ἔχει κομιδὴν ὑπὸ σοῦ, σὺ δὲ οὐκ ἔχεις τὴν δέουσαν κομιδήν. — *τὸ δὲ αὐχμεῖς* (*squales*) *κακῶς* ἐχρησίμευσε καὶ τῷ Κωμικῷ εἰς σκῶμμα ἐν ταῖς Νεφέλαις. (Strepsiades Nub. 433.: *νῦν οὖν χρήσθων ὅ τι βούλονται· Τουτὶ τό γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσιν Παρέχω τύπτειν, πεινῆν, διψῆν, Αὐχμεῖν, ῥιγοῦν, ἀσκὸν δαίρειν.*) αὐχμεῖ δὲ κακῶς ὁ καὶ ῥύπον ἔχων κατὰ τὸν Λαέρτην, καὶ ἀλουτῶν. γίνεται δὲ τὸ αὐχμεῖν, ὥσπερ καὶ ὁ αὐχμὸς, παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω, πλεονασμῷ δασέος, ὡς καὶ ἐν τῷ βρυχηθμὸς γίνεται κ. τοῖς ὁμοί ις etc. — *ἐπιπρέπει*, *conspicuum est*, apparet.

253. versus e 374. hujus libri, Il. γ', 170. et similibus locis conflatus, *ταυτολόγος*, nec cohaerens cum iis, quae sequuntur, ut in quibus senes tantum paulo beatiores dicantur, non rex. scilicet verbis *οὐδέ τί τοι* — *εἰσοράασθαι* nescio quis explicandi gratia adscripsit *εἶδος καὶ μέγεθος*, mox alius parvo dispendio complevit versum, cujus rei perquam cupidi sunt librarii.

254—261. *τοιούτῳ* — *εὑδέμεναι μαλακῶς*. notus dicendi modus; h. e. *τοιοῦτος εἶ, οἷος λούεσθαι, κ. μετὰ τὸ ἐμφαγεῖν κοιμᾶσθαι, οὐ μὴν καὶ ἔργοις ἐπιπρέπεις ἀνδρικοῖς* (fort. *ἀγροίκοις*), ut E exponit. v. β', 60 etc. — idem E: *τὸ δὲ ἡ γὰρ* — *γερόντων* ἀπόφανσίς ἐστι σεμνὴ γνωμικὴ κατὰ τὸ *τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων* (296, Il. π', 457), *καὶ αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεοῦ* (sic, τ', 43), καὶ ὅσα τοιαῦτα. — *οὗτος ἀνὴρ*, *iste vir*, contemtim dixit, ut *τούτους* β', 74., *τοῦτον* ρ', 393. minus recte Am. Q.: *οὗτος ἀνήρ*.. δεικτικῶς, ὁ σχεδὸν ὑπ' ὄψιν φαινόμενος. E.: τὸ δὲ *οὗτος* — *ἀρτίφρων* κ. ἑξῆς ψόγος ἐστὶ τοῦ μὴ ἐντελῶς δια-

εἰπεῖν, ἠδ' ἐπακοῦσαι ἐμὸν ἔπος, ὡς ἐρέεινον
ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, εἴ που ζώει τε, καὶ ἔστιν,
ἢ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν 'Αΐδαο δόμοισιν.
ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον·
ἄνδρα ποτ' ἐξείνισσα φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ,
ἡμέτερόνδ' ἐλθόντα, καὶ οὔπω τις βροτὸς ἄλλος
ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα.
εὔχετο δ' ἐξ 'Ιθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκε
Λαέρτην 'Αρκεισιάδην πατέρ' ἔμμεναι αὐτῷ.
τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
καί οἱ δῶρα πόρον ξεινήϊα, οἷα ἐῴκει·
* χρυσοῦ μέν οἱ δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
δῶκα δέ οἱ κρητῆρα πανάργυρον, ἀνθεμόεντα,
δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας·
χωρὶς δ' αὖτε γυναῖκας, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας,
τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἑλέσθαι.“

respondet simulato hospiti Laërtes, non esse, quod dubitet, se in Ithacam insulam pervenisse; aperitque se patrem infortunati illius Ithacensis.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ, κατὰ δάκρυον εἴβων·
„ξεῖν', ἤτοι μὲν γαῖαν ἱκάνεις, ἣν ἐρεείνεις,
ὑβρισταὶ δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσι.
δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο, μυρί' ὀπάζων.
εἰ γάρ μιν ζωόν γε κίχεις 'Ιθάκης ἐνὶ δήμῳ,

τεθέντος ἐφ' ᾧ ἠρώτηται. ἀναφορικὸν δὲ (relativum, referendum ad sequentia.) ἐνταῦθα τὸ οὗτος ἀνήρ· οὐ γὰρ πάρεστιν ἐκεῖνος, ὡς καὶ δείκνυσθαι. ἀρτίφρων, *sanus mentis*, ut ἀρτίπος, ὑγιὴς τοὺς πόδας, θ', 310, ἀρτιεπὴς, *eloquens*, Il. χ', 281, ubi v. ann. — ἐτόλμησεν. ἐκαρτέρησεν. Ex E, qui conferri jussit 162.

264. δ', 834. cf. υ', 208.

265. ο', 318. cf. π', 259, σ', 128.

268. τ', 351.

271, 72. τ', 194, 95.

274, 75. ι', 202, 3. malim: ἔδωκ'. — Sch.: ἀνθεμόεντα. ἀνθοῦντα. Am. Q.: λαμπρὸν κ. καινόν. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀνθέων. v. γ', 440.

276, 77. Il. ω', 230, 31.

278, 79. ἀμύμονα ἔργ' εἰδ. Il. ι', 128, τ', 245 etc. — E: εἰδαλίμας δὲ ἢ τὰς εὐειδεῖς λέγει, ἢ καὶ ἄλλως τὰς ἐπιστήμονας παρὰ τὸ εἰδέναι, ἵνα εἴη ταυτὸν τῷ ἔργα εἰδ. καὶ τὸ εἰδαλίμας. Sch. quidem: εὐεργεῖς, ἢ ἐπιστήμονας, quod nolim tueri quenquam verbis illis α', 299. πατροφονῆα, — ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα et similibus nonnullis, in quibus vocem paulo insolentiorem sequitur ejus interpretatio, Il. ι', 124. et ibidem θ', 527., qui tamen versus merito suspectus est. bene habet Eustathii prior explicatio hujus adjectivi. Hesychius quoque: εἰδαλίμας. καλὰς, εὐόψεις. cf. Schn. h. v. ceterum Montbel.: „Quoique les femmes fussent quelquefois données comme prix dans les jeux (voy. les obss. sur le v. 222. du 17. ch. de l'Od.); quoiqu'il soit dit qu' Agamemnon en donna 7 à Achille en réparation de son injure (Il. τ', 245—6. cf. Il. ι', 128.); on ne voit nulle part qu'elles soient offertes à un hôte comme présent d'hospitalité.“ hoc vere quidem dixit vir praestans; sed fieri tamen potuit, ut quis hospitem prae aliis carum, qualis hic fingitur 267. et 68., honore insolito mactaret.

282—286. ὑβρισταί. ζ', 120 etc. — ἀτάσθαλοι ἄνδρες. procos dicit. cf. inferius 352, γ', 207 etc. — ἐτώσια, *irrita*. χ', 256 etc. — εἰ γὰρ optantis est, ut σ', 366. — ζωόν γε κίχεις. sic Ald. 3., quam scripturam cur praetulerim vulgatae ζωόν γ' ἐκίχεις, dixi ann. ad ο', 36. — Sch.

τῷ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψε,
καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ· ἡ γὰρ θέμις, ὅστις ὑπάρξῃ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
πόστον δὴ ἔτος ἐστὶν, ὅτε ξείνισσας ἐκεῖνον,
σὸν ξεῖνον δύστηνον, ἐμὸν παῖδ', εἴ ποτ' ἔην γε,
δύσμορον; ὅν που τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
ἠέ που ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσου
θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἕλωρ γένετ', οὐδέ ἑ μήτηρ
κλαῦσε περιστείλασα, πατήρ θ', οἵ μιν τεκόμεσθα,
οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος, ἐχέφρων Πηνελόπεια,
κώκυσ' ἐν λεχέεσσιν ἑὸν πόσιν, ὡς ἐπεῴκει,
ὀφθαλμοὺς καθελοῦσα· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ·
τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
* ποῦ δὲ νηῦς ἕστηκε θοὴ, ἥ σ' ἤγαγε δεῦρο,
ἀντιθέους θ' ἑτάρους; ἢ ἔμπορος εἰλήλουθας
* νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, οἱ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;"

ὑπάρξῃ. προκατάρξηται. E em.: ὅρα τὸ ὑπάρξει (sic) ἀντὶ τοῦ προκατάρξει οὕτω καλῶς κ. πρωτοθέτως λεγόμενον παρὰ τῶν παλαιῶν, ὅπερ οἱ μεθ' Ὅμηρον καὶ κατάρχειν φασίν· ἀφ' ὧν καὶ ἡ καταρχὴ τῶν ἔργων [καὶ ἡ] ὑπαρχὴ, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ἐξ ὑπαρχῆς. λέγει δὲ ἡ ῥηθεῖσα γνώμη, ὅτι θέμις, τουτέστι δίκαιον, ἀντιξενίζειν τὸν ὑπάρξαντα, κατὰ τὸ δόμεν, ἤγουν δὸς, ὅς κεν δῷ, τὸ Ἡσιόδειον (O. et D. 354), καὶ ἵνα καὶ χάρις χάριν εἴη τίκτουσα, κατὰ τὸ ἐν ἄλλοις (Soph. Ajace, 493) ῥηθὲν τῶν χαρίτων ἴδιον. Pind. Pyth. 5, 58., notante Cl.: ἑκόντι τοίνυν πρέπει Νόῳ τὸν εὐεργέταν ὑπαντιάσαι.

287. α', 169 etc.

289—296. εἴ ποτ' ἔην γε. v. ann. ad Il. γ', 180. — ἠέ που — ἰχθύες. ξ', 137. — κλαῦσε. γ', 261 etc. — de verbo περιστείλασα E: καιριωτάτη λέξις ἐστὶν, εὐκοσμίαν δηλοῦσα νῦν μὲν ἐπὶ νεκροῦ, παρ' ἄλλοις δὲ καὶ ἐπὶ ζώντων. ita Soph. Ajace 1096.: τάφον περιστελοῦντε δυστήνου νεκροῦ. idemque Phil. 422.: οὐδέπω κακόν γ' ἀπώλετο, Ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὸ δαίμονες etc. — Am. Q.: πολύδωρος (Il. ζ', 394, ubi v. ann., χ', 88 etc.). ἡ πολλοῖς δώροις εἰς γάμον ἐλθοῦσα. — ἐχέφρων. δ', 111 etc. — κώκυσ' ἐν λεχ. Il. χ', 86.: οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε Κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι. cf. 44, β', 361 etc. — ἐπεῴκει A. 2. et 3. et E. vulgo: ἐπέοικεν. — E: καθελεῖν δὲ ὀφθαλμοὺς τὸ νεκρικῶς καλύψαι, ὡς ἀπὸ παρακολουθοῦντος· παρέπεται γὰρ ἐν τοῖς τοιούτοις καθαιρεῖν ἐπὶ συμμύσει τὰ βλέφαρα. — τὸ — θανόντων. 190. „Aen. 10, 559.: *aut gurgite mersum Unda feret, piscesque impasti vulnera lambent.* ibidem 9, 485.: *heu, terra ignota canibus date praeda latinis Alitibusque jaces, nec te tua funera* (recte Bembus et alii: *funere*) *mater Produxi, pressive oculos.*" Cl.

297, 8. α', 170, 174 etc.

299. ποῦ δέ. sic etiam E nova ed. Weigelii, sed a correctione: nam vetusta ejus exemplaria habent δαί. id temere quidem commendat Berglerus praef. ed. Iliadis Wetsten. pag. 8., usus Homerici oblitus, nec omnino multum scripturae illi tribuendum est, cum ε et αι permisceri soleant in codicibus; sed potest tamen, ut δαῦ abierit in δαί, idque porro in δέ. certe ponendum est ποῦ δ' αὖ, nec committendum, ut claudicet Homeri versus per oscitationem librarii, metrum negligentis. idem poëtae valent δὲ, δ' αὖ, δ' αὖτε, quibus libere utitur pro ratione versus.

300. ἀντιθέους. δ', 571 etc. — ἔμπορος. β', 319.

301. ἐκβήσαντες ἔβησαν. parum placet bis illatum verbum sensu diverso; sed quid faciendum? fuit cum tentarem ἔλυσαν, scil. νῆα, quemadmodum Eurip. Hecub. 514. dixit λῦσαι πρύμνας, ipse autem Hom. passim πρυμνήσι' ἔλυσαν et

pergit Ulysses dicere de illo, quintum agi annum, ex quo ad se deverterit, avibusque secundis se reliquisse.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„τοιγὰρ ἐγώ τοι πάντα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
εἰμὶ μὲν ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δώματα ναίω,
υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἄνακτος,
αὐτὰρ ἔμοιγ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλά με δαίμων
πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν, οὐκ ἐθέλοντα·
νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος.
αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστὶν,
ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης,
δύσμορος. ἦ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι,
δεξιοὶ, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκεῖνον,
χαῖρε δὲ κεῖνος ἰών· θυμὸς δ' ἔτι νῶϊν ἐώλπει
μίξεσθαι ξενίῃ, ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν."

similia. cui conjecturae adstruendae facit illud quod permutatae nonnunquam sunt in scriptis litterae β', λ sive λλ, itemque η et υ, qua de re v. Elmslejum ann. ad Eurip. Iph. 199, nos ad Aeschyl. Suppl. 328.

304—307. Am. Q.: Ἀλύβας πόλις Θετταλίας, ἡ νῦν Μεταστάτις (sic) καλουμένη. Ἀλύβην δὲ αὐτὴν ἐν τῷ καταλόγῳ (Il. β', 857.) φησί. Schol.: Ἀλύβας πόλις Ἰταλίας, τὸ Μεταπόντιον etc. E: ἰστέον δὲ ὅτι Ἀλύβη μὲν ἢ Ἀλύβας πόλις Ἰταλίας, ἡ κληθεῖσα ὕστερον, φασὶ, Μεταπόντιον· ἕτεροι δὲ πόλιν Θρᾳκίαν ταύτην εἶπον etc. Ap. v. Ἀλύβαντος. πόλεως ὄνομα. ἔστι δὲ Ἰταλίας· εἰμὶ μὲν ἐξ Ἀλ. etc. ex quo et codice Lips. restitutum est a doctis μὲν, cujus locum γὰρ occupavit in ceteris libris, quod ex superiore versu huc irrepsisse videtur Villoisono. Montbel.: „On ne sait point quelle est cette ville d'Alybante: les uns la placent en Thessalie, d'autres dans la Thrace. Les petites scholies croient que c'est la ville de Métaponte en Italie, ou bien une ville du Pont, la même qui est nommée *Alybe* au vers 857 du Catalogue. D'autres enfin ne voyaient ici que des noms allégoriques. Ainsi Ulysse dit qu'il est né à *Alybante*, de ἄλη, *l'action d'errer;* que son père se nommait *Apheidas*, *qui n'épargne rien*, pour signifier la génerosité de Laërte; que celui-ci était de la race des *Polypémonides*, *qui a souffert beaucoup*, pour exprimer tous les chagrins du vieux Laërte; qu' enfin le héros lui-même se nomme *Epérite*, *sujet de troubles*, *de contestation.* (Eust. p. 1961, l. 62 seqq.) S'il était prouvé que toutes ces subtilités ont été dans l'intention du poète, rien ne démontrerait mieux que 24. chant est d'une époque beaucoup plus moderne que le reste." haec postrema morosius quam verius dixisse mihi videtur vir praestans, cum seriis jocisque aeque aptus sit Homerus, neque ab ullo genere dicendi abhorreat. ita hic ἀλληγορίζει, ut τ', 564—67., nec fortasse ipsum quoque nomen Ἀλύβαντος alio sensu intulit quam ferri, ab Alyba, terra Chalybum, ut ferreum sive audacem atque imperterritum Ulyssis animum significaret. cf. inferius 465. — πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης. ἐκεῖθεν δηλαδὴ ἐρχόμενον, inquit E. imo: illuc navigantem, mercandi fortasse causa. v. υ', 383. Sch.: Σικανίης. Σικελίας. ᾤκησαν γὰρ αὐτὴν Ἴβηρες, ἐλθόντες ἀπὸ Σικανοῦ ποταμοῦ. cf. E, Cellar. 1. p. 970, etc.

308. α', 185.

314. Montbel.: „Il faut remarquer que cette expression μίξεσθαι ξενίῃ, *se réunir, se mêler par l'hospitalité*, ne se trouve que cette seule fois dans Homère, et remarquer aussi que le mot ξενίη n'est pris substantivement que dans ce dernier chant de l'Odyssée (cf. 286); partout ailleurs (Odyss. ξ', 158, ϱ', 155, υ', 230) ce mot est pris comme adjectif." at facile suppleas τραπέζῃ. v. Schn. v. ξενία, Viger. p. 48.

314. διδώσειν, ut διδώσομεν ν', 358, ubi v. ann.

his auditis flet senex, et pulvere caput conspergit; quem jam complexus se agnoscendum dat Ulysses.

Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
χεύατο κακκεφαλῆς πολιῆς, ἀδινὰ στεναχίζων.
τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς, ἀνὰ ῥῖνας δέ οἱ ἤδη
δριμὺ μένος προὔτυψε, φίλον πατέρ' εἰσορόωντι.
κύσσε δέ μιν περιφὺς, ἐπιάλμενος, ἠδὲ προσηύδα·
„Κεῖνος μέν τοι ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, πάτερ, ὃν σὺ μεταλλᾷς,
ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν!
* ἀλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος·
ἐκ γάρ τοι ἐρέω (μάλα δὲ χρὴ σπευδέμεν ἔμπης),
μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
λώβην τινύμενος θυμαλγέα, καὶ κακὰ ἔργα.“
Τὸν δ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
„εἰ μὲν δὴ Ὀδυσεύς γε, ἐμὸς πάϊς, ἐνθάδ' ἱκάνεις,
σῆμά τί μοι νῦν εἰπὲ ἀριφραδὲς, ὄφρα πεποίθω.“
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„οὐλὴν μὲν πρῶτον τήνδε φράσαι ὀφθαλμοῖσι,
τὴν ἐν Παρνησῷ μ' ἔλασεν σῦς λευκῷ ὀδόντι
οἰχόμενον (σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ)
ἐς πατέρ' Αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὄφρ' ἂν ἑλοίμην
δῶρα, τὰ δεῦρο μολών μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν.

315—17. Il. σ', 22—24. cf. ibidem ρ', 591. — *ἀδινὰ στεν.* α', 243, η', 274 etc.

318—335. *τοῦ δ' ὠρ. θυμός.* υ', 9. cf. σ', 74, Il. ι', 595. — *προὔτυψε.* h. e. *προσέπεσε, προσέσεισεν*, Heliodoro interprete apud Ap. v. *πρότυψαν* (*προὔτυψαν*, Il. ν', 136), *προσεσέσεισαν.* similiter Sch.: — *ὅτι ἔμελλε δακρύειν, προεμπίπτει* (putide liber: *προειπεμπίπτει*, per oscitationem librarii) *ταῖς ῥισὶ δριμύτης τις.* cf. E. Montbel.: „*une vive émotion saisit ses narines:* Les petites scholies entendent par-là cette sorte de sensation qu'on éprouve dans les narines, quand on est sur le point de pleurer. (Sch. ed. a Buttm. in h. l. cf. Eust. p. 1962, 36 seqq.) Je crois que c'est là le véritable sens de la phrase, et qu'on ne doit pas dire, avec Casaubon (Theocrit. Lectionum libellus, c. 1. init.) et mde. Dacier (Trad. de l'Od., t. 3., p. 621 et suiv.), qu'il s'agit ici d'une de ces sensations violentes qui dilatent les narines dans les grandes passions, et surtout dans la colère; (Theocr. 1, 18., notante Cl.: *καί οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται.* cf. Casaub. l. c. *Both.*) car le poète nous représente Ulysse comme un homme attendri, ému, prêt à pleurer en voyant son père, et non point comme un homme agité par un mouvement impétueux. C'est donc à tort aussi qu'Aristote (de Moribus l. 3, c. 11, t. 2., p. 38 ed. Duv.) cite cet endroit. comme un de ceux où Hom. a voulu peindre la colère qui fait affronter le danger.“ — *ἐπιάλμενος.* Il. η', 15. cf. Odyss. χ', 2. — *ἴσχεο.* malim, expeditis numeris, *ἴσχευ*, et similiter *ἤτευν* 337., ut *ἕλευ, ἕπευ, πιέζευν* et alia hujusmodi 394, 398, δ', 252, μ', 174, ο', 533, Il. κ', 146, ν', 294, 381 etc. — *κλαυθμοῖο, — δακρυόεντος.* δ', 801 etc. — *ἔμπης*, *prorsus.* β', 199. — *κατέπεφνεν.* ε', 124 etc. — *λώβην θυμαλγέα.* Il. ι', 387. — *τινύμενος.* Il. γ', 279, τ', 260. — *σῆμα ἀριφραδές.* λ', 125 etc. — *οἰχόμενον (σὺ δέ με — μήτηρ) ἐς* etc. ita haec distinxit B, duce Caecilio Metello. Ald. 3.: *οἰχόμενον. σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ, ἐς* etc. vulgo: *οἰχ.· σὺ — μήτηρ ἐς* etc. de venatione illa v. τ', 393. — *ὑπέσχετο κ. κατένευσεν.* δ', 6, ν', 133.

εἰ δ', ἄγε τοι καὶ δένδρε' εὐκτιμένην κατ' ἀλωὴν
* εἴπω, ἅ μοί ποτ' ἔδωκας, ἐγὼ δ' ᾔτεόν σε ἕκαστα,
παιδνὸς ἐὼν, κατὰ κῆπον ἐπισπόμενος· διὰ δ' αὐτῶν
ἱκνεύμεσθα, σὺ δ' ὠνόμασας καὶ ἔειπες ἕκαστα.
ὄγχνας μοι δῶκας τρισκαίδεκα, καὶ δέκα μηλέας,
συκέας τεσσαράκοντ'· ὄρχους δέ μοι ὧδ' ὀνόμηνας
δώσειν πεντήκοντα, (διατρύγιος δὲ ἕκαστος
* ἤην, ἔνθα δ' ἀνὰ σταφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,)
* ὁππότε δὴ Διὸς ὧραι ἐπιβρίσειαν ὕπερθεν."
  Ὣς φάτο· τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
σήματ' ἀναγνόντος, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε· τὸν δὲ ποτὶ οἷ
εἷλεν ἀποψύχοντα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,

336—344. *εἰ δ', ἄγε.* β', 178. — *ᾔτεον.* v. ann. ad 323. — *παιδνός.* φ', 21. — *ἐπισπόμενος*, *ἐφεπόμενος.* γ', 215, π', 426 etc. — *ὠνόμασας*, *ὀνόμηνας*, *nuncupasti.* — *μηλέας*, *συκέας.* vocabula *δισυλλάβως* efferenda per crasin, metri gratia. — Am. Q.: *ὄρχους* (v. ann. ad η', 112.). *στίχους ἀμπέλων.* — *ὧδε*, *sic*, ea conditione temporis, h. e. tum, *ὁππότε* — *ὕπερθεν*, *quando demum Jovis horae seu tempestates incubuissent desuper*, ordinesque vitium pondere suo velut degravassent, h. e. quando uvae istarum vitium maturuissent. tum eas uvas donaturus erat filio Laërtes. edd. prava interpunctione: *πεντήκοντα*, (Ald. 3.: *πεντ.*·) *διατρ. δὲ ἕκαστος ἤην· ἔνθα* — *ἔασιν*, *ὁππότε* etc., siquidem *παρενθέτως* dicta sunt illa *διατρύγιος* — *ἔασιν*, quibus praestantiam illarum vitium praedicat Ulysses. ait enim, fuisse *διατρυγίους*, h. e. velut perpetuo vindemiandas. E: *τὸ διατρύγιος ἅπαξ μὲν καὶ αὐτὸ εἴρηται τῷ ποιητῇ, σημαίνει δὲ ἄμπελον, ἧς οἱ καρποὶ ἐν διαφόροις καιροῖς πεπαίνονται· διὸ καὶ ἔφη, ἔνθα σταφυλαὶ παντοῖαι.* hoc tenendum, explicuitque his verbis poëta *τὸ διατρύγιος*: sed scribendum est *ἄρα* pro *ἀνὰ*, ut Il. σ', 562., si divinavimus. erant igitur vites istae ejusmodi, ut earum uvae diversis temporibus, alteraeque post alteras maturescerent, quo nihil jucundius accidere vinitori potest. similiter η', 117.: *τάων οὔποτε καρπὸς ἀπόλλυται, οὐδ' ἐπιλείπει Χείματος, οὐδὲ θέρευς, ἐπετήσιος*, — *Ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.* aliena est nonnullorum apud Eustathium explicatio, *διατρυγίους ὄρχους* intelligentium *οὐ μόνον οἰνικοὺς, ἀλλὰ καὶ δενδρικοὺς τοὺς μὴ πάνυ πυκνοὺς, ἀλλὰ τοιούτους, ὡς μεταξὺ τῶν κατὰ τὰ φυτὰ στοίχων παρεσπάρθαι τι τῶν σπορίμων, κ. οἷον τρυγᾶσθαι.* — E: *ἐπιβρίσειαν. ἀντὶ τοῦ ἐπιβαρήσειαν τοὺς καρποὺς* (sic itidem Am. Q.), *ὡς ἤδη πεπληρωμένους, κ. οὕτω βάρος ἔχοντας.* A. 2. et 3.: *ἐπιβρ. ἄελλαι*, dittographia memorabili, nec sane ineleganti, modo *ὥρας ἀέλλας* intelligas *ἀελλώδεις*, quemadmodum substantiva sensu adjectivorum usurpari solent, Aeschylusque *πνοὰς βροτῶν ἄλας* pro *ἀλᾶσθαι ποιούσας* dixit Agam. 176. v. Matth. §. 429. eum usum qui ignorarent, insulso ipsis viso *ἄελλαι* substituerint *ὕπερθεν.* bene autem *ὥρας ἀέλλας* dicit autumnum frequentem turbinibus pluviisque. η', 118: *μάλ' αἰεὶ Ζεφυρίη πνείουσα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.* igitur haud inepte Vindobonensis editor arcessivit *τὸ ἄελλαι.*

347—349. *ποτὶ οἷ εἷλεν*, *προσεῖλέν οἱ*, h. e. *ἑαυτῷ*, *cepit et ad se traxit;* complexus est, tenuitque, ne caderet, animo deficientem. nescio quis ap. Cl.: *εἷλκεν.* — E: *ἀποψύχειν δὲ τὸ ἄπο ψυχῆς γίνεσθαι, ἢ καὶ ἄλλως εἰπεῖν ἀποπνέειν, οὗ τὸ ἀνάπαλιν ἄμπνυσθαι κ. ἀναπνέειν, ἤγουν ἐπανέρχεσθαι εἰς πνοήν. Ἡσίοδος μέντοι ἐπὶ τίνος τὸ ἐναποψύχειν σεμνῶς τίθησι*, (O. et D. 758.: *μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν*, — *Μηδ' ἐναποψύχειν.*) *δῆλόν ἐστιν.* alio sensu Il. φ', 561. dixit *ἱδρῶ ἀποψυχθείς.* — *ἄμπνυτο.* ε', 458, Il. λ', 359 etc. — *ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη.* h. e. *ἐς τὸ προ-*

ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·

gratias diis agit Laërtes de procis punitis; sed eorum cognatos metuit.

„Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα ἔτ' ἔστε θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον,
εἰ ἐτεὸν μνηστῆρες ἀτάσθαλον ὕβριν ἔτισαν.
νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ τάχα πάντες
ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας δὲ
πάντῃ ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων πολίεσσι."

quem bonum animum Ulysses habere jubet, secumque introire epulatum.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων,
ἀλλ' ἴομεν προτὶ οἶκον, ὃς ὀρχάτου ἐγγύθι κεῖται·
ἔνθα δὲ Τηλέμαχον, καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην,
προὔπεμψ', ὡς ἂν δεῖπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα."
Ὣς ἄρα φωνήσαντε βάτην πρὸς δώματα καλά.
οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο δόμους εὐναιετάοντας,
εὗρον Τηλέμαχον, καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην,
ταμνομένους κρέα πολλά, κερῶντάς τ' αἴθοπα οἶνον.

loto seni et bene vestito decus addit Minerva superveniens; quod admirato Ulysse Laërtes virtutis olim suae bellicae reminiscitur.

Τόφρα δὲ Λαέρτην μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
ἀμφίπολος Σικελὴ λοῦσεν, καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ·
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν,
μείζονα δ', ἠὲ πάρος, καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.
ἐκ ῥ' ἀσαμίνθου βῆ· θαύμαζε δέ μιν φίλος υἱός,
ὡς ἴδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἄντην,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε θεῶν αἰειγενετάων
εἶδός τε, μέγεθός τε, ἀμύμονα θῆκεν ἰδέσθαι."

νεῖν, ita ut sui compos esset senex, ut antea. ὃ δὴ *θυμηγερέειν* ἀλλαχοῦ (η', 283) *πέφρασται*, inquit E.

351—355. „*ἦ ῥα ἔτ' ἐστὲ θεοί.* sic Eurip. Suppl. 715.: *νῦν, τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν ἰδοῦσ', ἐγὼ Θεοὺς νομίζω.* et Livius 3, 56.: *pro se quisque, deos tandem esse, et non negligere humana, fremunt.* Torquatus apud eundem 8, 6.: *est coeleste numen! es, magne Jupiter!* contra Lucanus 7, 445.: *sunt nobis nulla profecto Numina, cum coeco rapiantur secula casu. Mentimur, regnare Jovem.*" E Cl. — *δείδοικα.* θ', 230 etc. — *ἐποτρύνωσι, accelerent*, cito mittant. 405, α', 89 etc. — *Κεφαλλήνων.* Il. β', 631.

357. ν', 362, π', 436, Il. σ', 463. cf. Il. τ', 29.

358—60. *ἴομεν, ἴωμεν.* — *ἐφοπλίσσωσι.* β', 295, Il. ψ', 55 etc.

364—374. *κερῶντας.* σ', 500 etc. — *ἀμφίπολος — ἄντην.* cf. loca similia ψ', 154—163, 172—79, ζ', 229—35, σ', 68, 69, ubi item leguntur verba *αὐτὰρ — λαῶν.* — *ἐκ ῥ' ἀσαμίνθου βῆ.* sic A. 2. et 3., et Ald. 3., asyndeto minime inerti. vulgo: *ἐκ δ' ἀσ. βῆ.* — *ἀμύμονα* restitui ex libris Vindob. et vulgatis edd., prae quo friget, quod nuper eruerunt ex Eustathio et Ald. 3., *ἀμείνονα.* imo ne loquitur quidem sic Homerus, cum speciem hominis describit; sed nescio quis nasutus emendare illum sibi visus fuerit dicendo *ἀμείνονα*, ut *μείζονα καὶ πάσσονα*, quae legerat in superioribus. at Ulysses patrem, cujus ante habitum vi-

Τὸν δ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
„αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ, Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
οἷος Νήρικον εἷλον, ἐΰκτίμενον πτολίεθρον,
ἀκτὴν ἠπείροιο, Κεφαλλήνεσσιν ἀνάσσων,
* *τοῖος ἐών τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,*
τεύχε' ἔχων ὤμοισιν, ἐφεστάμεναι, καὶ ἀμύνειν
ἄνδρας μνηστῆρας! τῷ κε σφέων γούνατ' ἔλυσα
πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθης.“

cibis appositis accedunt ad illos Dolius servus Laertae senex cum filiis, quos mater ex agro advocavit.

Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλιμούς τε, θρόνους τε.
ἔνθ' οἱ μὲν δείπνῳ ἐπεχείρεον· ἀγχίμολον δὲ
ἦλθ' ὁ γέρων Δολίος, ξὺν δ' υἱεῖς τοῖο γέροντος,
ἐξ ἔργων μογέοντες, ἐπεὶ προμολοῦσα κάλεσσε
μήτηρ, γρηῦς Σικελὴ, ἥ σφεας τρέφε, καί ῥα γέροντα
ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρψεν.
οἱ δ' ὡς οὖν Ὀδυσῆα ἴδον, φράσσαντό τε θυμῷ,
ἔσταν ἐνὶ μεγάροισι τεθηπότες. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
μειλιχίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος προσέειπεν·
„Ὦ γέρον, ἵζ' ἐπὶ δεῖπνον, ἀπεκλελάθεσθε δὲ θάμβευς·
δηρὸν γὰρ σίτῳ ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες
μίμνομεν ἐν μεγάροις, ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰεί.“

gaudia Dolii et suorum, Ulyssem agnoscentium.

Ὣς ἄρ' ἔφη· Δολίος δ' ἰθὺς κίε, χεῖρε πετάσσας

tuperaverat 249. et 250., nunc eo nomine collaudat, *ἀμύμονα* vocans, h. e. *ἀμώμητον.* v. γ', 111, η', 303, Il. π', 152 etc. haec vocabula etiam Il. ι', 104. confusa sunt, similiterque *ἄμεινον* et *ἄμωμον* apud epigrammatarium, si bene conjecit Heyneus. v. Jacobs. Anthol. Palat. 3., p. 43.

376. δ', 341 etc. „*O mihi praeteritos referat si Jupiter annos, Qualis eram, cum primam aciem Praeneste sub ipsa Stravi!*“ Cl.

377. Am. Q.: *Νήρικον. τὴν νῦν Λευκάδα καλουμένην.* Strabo 1., 3., pag. 93. ed. Tauchniz.: *ἡ Λευκὰς, Κορινθίων τὸν ἰσθμὸν διακοψάντων, νῆσος γέγονεν, ἀκτὴ πρότερον οὖσα. περὶ ταύτης γάρ φησι (φασι) λέγειν τὸν Λαέρτην, οἷος Νήρικον — ἠπείροιο.* cf. Cellar. 1. p. 1106.

379. *ἐών.* quidquid dicit E, opus est tempore finito: ergo scribamus *ἔην. ἐὼν* ex margine in versum immigraverit, cum quis similia ista adscripsisset, quae habentur δ', 341., *αἲ γὰρ, Ζεῦ τε π., κ. Ἀθ., καὶ Ἀπ., Τοῖος ἐών.* at sequitur ibi: *τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς.* menda contraria *γαλέην* pro *γαλεῶν* legitur Batrachomyomachia, 128.

382. *ἰάνθης.* δ', 549, ζ', 156 etc. interpretis est *ἐγήθεις* in A. 2.

384. π', 478.

385. α', 145, γ', 389.

388—402. *ἐξ ἔργων μογέοντες, opere faciendo lassi.* cf. β', 343, Il. λ', 636, μ', 29. — *προμολοῦσα, progressa,* profecta ad illos. δ', 22 etc. *γέροντα.* Dolium. — *ἐνδ. κομέεσκεν.* 212. — *κατὰ γῆρας ἔμαρψεν.* tmesis. v. Il. ε', 65, Odyss. υ', 56 etc. — *φράσσαντο, agnoverunt.* — *τεθηπότες, attoniti.* ζ', 168 etc. — *καθαπτόμενος.* β', 39, κ', 70 etc. — *ἀπεκλελάθεσθε, prorsus obliviscimini. αὐξητικὴ* est utraque praepositio verbalis. *Ὀδυσεῦς.* h. e. *Ὀδυσέος,* quod aegre intret versum hexametrum. *Ὀδυσσέος* quoque et *Ὀδυσσέα* semel

ἀμφοτέρας, Ὀδυσεὺς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ὦ φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐελδομένοισι μάλ' ἡμῖν,
οὐδέ τ' ὀϊομένοισι, θεοὶ δέ σ' ἀνήγαγον αὐτοί,
οὖλέ τε, καὶ μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν!
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
ἢ ἤδη σάφα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια
νοστήσαντά σε δεῦρ', ἢ ἄγγελον ὀτρύνωμεν."
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„ὦ γέρον, ἤδη οἶδε· τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;"
Ὣς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου.
ὣς δ' αὔτως παῖδες Δολίου κλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
δεικανόωντ' ἐπέεσσι, καὶ ἐν χείρεσσι φύοντο,
ἑξείης δ' ἕζοντο παραὶ Δολίον, πατέρα σφόν.
ὣς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.

sparso rumore de procis interfectis cognati eorum approperant, cives-que humari, peregrinorum autem cadavera domum avehi curant.

Ὄσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντῃ,
μνηστήρων στυγερὸν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπουσα.
οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
μυχμῷ τε, στοναχῇ τε, δόμων προπάροιθ' Ὀδυσῆος,

tantum dixit Il. δ', 491 et Odyss. ρ', 301 (nisi etiam isto loco Ὀδυσσῆ' scribendum est, ut ζ', 212), uti consuetus formis Ionicis Ὀδυσσῆος sive Ὀδυσῆος, Ὀδυσῆϊ etc. de contracto nomine Ὀδυσεῦς v. 323. — κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ. qua parte etiam apprehendere manum solent. v. σ', 257, Il. σ', 594 etc. — E: τὸ οὖλε καὶ νῦν ἀντὶ τοῦ ὑγίαινε, τουτέστιν ὅλος κ. ὑγιὴς ἔσο. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου ῥήματος καὶ ἡ τοῦ τραύματος οὐλή, ὁλότης οὖσα καὶ αὐτὴ σώματος. semel dixit. cf. τ', 391. „Strabo 14, 1., pag. 166. ed. Tauchniz.: Οὔλιον δ' Ἀπόλλωνα καλοῦσί τινα καὶ Μιλήσιοι, καὶ Δήλιοι, οἷον ὑγιαστικὸν κ. παιωνικόν. τὸ γὰρ οὔλειν ὑγιαίνειν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ οὐλή, καὶ τὸ οὖλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε. (μέγα etiam Lucianus Pro lapsu inter salutand., t. 1., p. 732. ed. Hemsterhus., ut Montbel. annotavit; saepiusque haec vocabula confusa sunt: v. Heyn. ad Il. ρ', 629. *Both.*) Macrob. Sat. 1, 17.: *eundem deum* (Apollinem) *praestantem salubribus causis Οὔλιον appellant, id est sanitatis auctorem, ut ait Homerus οὖλέ τε, κ. μάλα χαῖρε.*" *E Cl.*

403. α', 174 etc.

405—410. ἄγγελον ὀτρύνωμεν. 354, 55. — τί — πένεσθαι; *quid opus, te haec curare?* v. π', 319, Il. τ', 200 etc. — δεικ. ἐπέεσσι. σ', 111. — ἐν χείρεσσι φύοντο. cf. θ', 291 etc.

413—419. Ὄσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ἐνέπουσα. Il. β', 93.: μετὰ δὲ σφίσιν Ὄσσα δεδήει, Ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος. „Aen. 4, 173.: *Extemplo Libyae magnas it Fama per urbes, Fama, malum, quo non aliud velocius ullum.* Statius Theb. 9, 33.: *Fama — Spargitur in turmas, solito pernicior index, Cum lugenda refert.*" Cl. Φήμην vocat Hesiodus O. et D. 761.: Φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται, κούφη μὲν ἀεῖραι ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι. — θεός νύ τίς ἐστι καὶ αὐτή. coluerunt hanc deam Athenienses. Paus. 1, 17, 1.: καὶ γὰρ Αἰδοῦς σφίσι βωμός ἐστι, καὶ Φήμης, καὶ Ὁρμῆς. luculentus de Fama locus est apud Ovidium Met. 12, 39—63, ubi restituenda procul dubio est olim vulgata scriptura haec: *nocte dieque patet; tota est ex aere sonanti. aere* habet etiam Berolinensis codex, quem evolvi. — E: μυχμὸν δὲ λέγει τὸ διὰ τῶν μυκτήρων ἆσθμα, καὶ τὸν ἐντεῦθεν ἦχον, παρὰ τὸ μύζειν, ἐξ οὗ καὶ ὁ μυκτὴρ κ. τὸ μυχθίζειν παρὰ Αἰσχύλῳ. v. ann. ad Aeschyl. Eum. 117. idem capistrorum μυκτηρόκομπα πνεύματα dixit Theb. 431. mire scriptor

ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φορεον, καὶ θαπτον ἕκαστοι·
τοὺς δ' ἐξ ἀλλάων πολίων οἶκόνδε ἕκαστον
πέμπον ἄγειν ἁλιεῦσι, θοῇς ἐπὶ νηυσὶ τιθέντες·
αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἀχνύμενοι κῆρ.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἀνά θ' ἵστατο, καὶ μετέειπε·
παιδὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο,
Ἀντινόου, τὸν πρῶτον ἐνήρατο δῖος Ὀδυσσεύς.
τοῦ ὅγε δακρυχέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·

Eupithae, patris Antinoi, oratio seditiosa.

„Ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδε μήσατ' Ἀχαιούς·
τοὺς μὲν ξὺν νήεσσιν ἄγων, πολέας τε, καὶ ἐσθλοὺς,
ὤλεσε μὲν νῆας γλαφυρὰς, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαούς·
τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίστους.
ἀλλ' ἄγετε, πρὶν τοῦτον ἢ ἐς Πύλον ὦκα ἱκέσθαι,
ἢ καὶ ἐς Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοὶ,
ἴομεν, ἢ καὶ ἔπειτα κατηφέες ἐσσόμεθ' αἰεί!
λώβη γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
εἰ δὴ μὴ παίδων τε, κασιγνήτων τε, φονῆας
τισόμεθ'. οὐκ ἂν ἔμοιγε μετὰ φρεσὶν ἡδὺ γένοιτο
ζωέμεν, ἀλλὰ τάχιστα θανὼν φθιμένοισι μετείην.
ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθέωσι περαιωθέντες ἐκεῖνοι!"
Ὣς φάτο δακρυχέων· οἶκτος δ' ἕλε πάντας Ἀχαιούς.
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μέδων, καὶ θεῖος ἀοιδὸς,
ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεί σφεας ὕπνος ἀνῆκεν,

Rhesi 749.: κλύω — μυχθισμὸν νεκρῶν, nisi dedit μυχθισμῶν ἄκρων. — ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φόρεον. unde ἐκφορὰ dicta est κατ' ἐξοχήν. v. E. — ἁλιεῦσι, *piscatoribus*, qui et portitorum munere fungebantur. v. Am. Q, E, nos ad π', 349., quo loco ἐρέτας ἁλιῆας dixit.

421. β', 9. ἤγερθεν. semel ita Comicus dixit κατέναςθεν Vesp. 632, Aeschylus et Eurip., ille ἔταφεν, hic ἔκρυφθεν. v. Matth. §. 199, 5.

423—37. ἄλαστον πένθος, *dolor haud obliviscendus*. α', 342 etc. — τοῦ. genit. causae. *quem propter*. — ἀνὴρ ὅδε μήσατ' Ἀχαιούς. A. 2. et 3., qui codd. fere ex eodem fonte derivati sunt: ἀ. ὅδ' ἐμήσατ' Ἀχαιοὺς (A. 3.: Ἀ—οῖς), corruptis quidem numeris pulcherrimis atque usitatissimis. placuit tameo nescio quo modo scriptura ista viris eruditissimis, qui similiter etiam 444. hujus libri, auctore nullo, quod sciam, ediderunt τάδ' ἐμήσατο ἔργα. μήσατο Ἀχαιοὺς, ut Il. κ', 52.: τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιούς. poterat et dicere Ἀχαιοῖς, ut 96.: ἐν νόστῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον. v. ann. ad Iliadis locum illum, quem indicavi. — τοὺς μὲν —, τοὺς δὲ —, *alios quidem* —, *alios autem*. Matth. §. 288. — σὺν νήεσσιν, ut θώρηξεν σὺν τεύχεσιν Il. π', 156., ubi v. ann. cf. δ', 487. E ex interpretatione: ἐν νήεσσιν. — ἐλθὼν, *veniens*, h. e. reversus. v. δ', l. c. — ὄχ' ἀρίστους. θ', 123, Il. α', 69 etc. — ἢ καὶ — Ἐπειοί. ν', 275, Il. β', 615, ann., etc. — κατηφέες, *abjecti*, ignominiosi, quos κατηφόνας dicit Il. ω', 253. cf. ann. ad Il. π', 498. — λώβη — πυθέσθαι. εἰ δὴ — τισόμεθ', οὐκ ἂν — ζωέμεν, ἀλλὰ etc. sic libri, mala interpunctione, quam emendavimus. καὶ ἐσσ. πυθέσθαι. λ', 76 etc. μετὰ φρεσὶν, ἐν φρ. ρ', 470 etc. — φθιμένοισι μετείην. cf. κ', 52. — φθέωσι, φθῶσιν, *occupent*, praeveniant. π', 383. — περαιωθέντες, *trajecti*, transfretati, a περαίω, περάω. ε', 174 etc.

440—452. ἐπεὶ — ἀνῆκεν. η', 289, Il. β', 71. — τάφος — ἔκα-

ἔσταν δ' ἐν μέσσοισι· τάφος δ' ἕλεν ἄνδρα ἕκαστον.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·

contra Medon praeco placare studet Ithacenses, ope personati alicujus dei caedem patratam esse asseverans.

„Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι! οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδε μήσατο ἔργα,
αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆϊ
ἐγγύθεν ἑστήκει, καὶ Μέντορι πάντα ἐῴκει.
ἀθάνατος δὲ θεὸς τοτὲ μὲν προπάροιθ' Ὀδυσῆος
φαίνετο θαρσύνων, τοτὲ δὲ μνηστῆρας ὀρίνων
θῦνε κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον."
Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα παντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ᾕρει.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἁλιθέρσης
Μαστορίδης· ὁ γὰρ οἶος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω.
ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπε·

eosdem castigat Alitherses, quod filios non abstinuerint ab injuria Ulyssi inferenda, jamque quiescere, nec malum malo accumulare jubet.

„Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω!
ὑμετέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γένοντο.
οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', οὐ Μέντορι ποιμένι λαῶν,
ὑμετέρους παῖδας καταπαυέμεν ἀφροσυνάων,
οἳ μέγα ἔργον ἔρεξαν ἀτασθαλίῃσι κακῇσι,
κτήματα κείροντες, καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν
ἀνδρὸς ἀριστῆος· τὸν δ' οὐκέτι φάντο νέεσθαι.
καὶ νῦν ὧδε γένοιτο! πίθεσθέ μοι, ὡς ἀγορεύω·
μὴ ἴομεν, μή πού τις ἐπίσπαστον κακὸν εὕρῃ."

vincit tamen Eupithes, quo duce Ithacenses armati pro urbe congregantur.

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' ἀνήϊξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ
ἡμίσεων πλείους. τοὶ δ' ἀθρόοι αὐτόθι μίμνον.
οὐ γάρ σφιν ἅδε μῦθος ἐνὶ φρεσὶν, ἀλλ' Εὐπείθει
πείθοντ', αἶψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἐσσεύοντο.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἕσσαντο περὶ χροΐ νώροπα χαλκὸν,
ἀθρόοι ἠγερέθοντο πρὸ ἄστεος εὐρυχόροιο.
τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἡγήσατο νηπιέῃσι·
φῆ δ' ὅγε τίσεσθαι παιδὸς φόνον. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν

στον. φ', 122. — θῦνε, ἐμμανῶς ὧρμα, *bacchabatur*, ruebat. Il. ε', 87, λ', 342 etc. — τοὶ δ' ἀγχ. ἔπιπτον. 181. — τοὺς — ᾕρει. 533, λ', 43, Il. η', 479 etc. — Μαστορίδης. β', 158. — ὁ γὰρ — ὀπίσσω. descriptio viri prudentis. v. Il. α', 343, γ', 109.

453. 53.

458, 59. μέγα ἔργον. h. e. δεινὸν, ut λ', 271. — κείροντες. α', 378.

462—71. ἐπίσπαστον κακόν. σ', 72. — μεγάλῳ ἀλαλητῷ, *magno strepitu* abeuntes. Il. μ', 138, β', 149 etc. — τοὶ δὲ, *alii vero*, h. e. ceteri iratiores. — E: τὸ δὲ Εὐπείθει πείθοντο φανερῶς παρηχεῖ. cf. γ', 242 et annotata superius ad 304. — νώροπα χαλκόν. 500, Il. β', 578. — εὐρυχόροιο, εὐρείας. δ', 635, Il. β', 498 etc. — νηπιέῃσι, *stultitia*. v.

ἂψ ἀπονοστήσειν, ἀλλ' αὐτοῦ πότμον ἐφέψειν.
αὐτὰρ Ἀθηναίη Ζῆνα Κρονίωνα προσηύδα·

consulit Minerva Jovem, quid porro faciendum sit; qui rem ipsi committit, suadet tamen foedus et amnestiam.

„Ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εἰπέ μοι εἰρομένῃ· τί νύ τοι νόος ἔνδοθι κεύθει;
ἢ προτέρω πόλεμόν τε κακὸν, καὶ φύλοπιν αἰνὴν,
τεύξεις, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθα;“
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
„τέκνον ἐμὸν, τί με ταῦτα διείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς;
οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτὴ,
ὡς ἤτοι κείνους Ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις· ἐρέω δέ τοι, ὡς ἐπέοικεν.
ἐπειδὴ μνηστῆρας ἐτίσατο δῖος Ὀδυσσεὺς,
ὅρκια πιστὰ ταμόντες ὁ μὲν βασιλευέτω αἰεί·
ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε, κασιγνήτων τε, φόνοιο
ἔκλησιν θέομεν, τοὶ δ' ἀλλήλους φιλεόντων,
ὡς τὸ πάρος, πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνη ἅλις ἔστω.“
Ὣς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.

speculatus Dolii filius nuntiat, adventare Ithacenses.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖς δ' ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

ann. ad α', 297. — E: *πότμον ἐφέψειν.* ὅ ἐστι καταλαβεῖν, ἀπὸ τοῦ ἕπω ἕψω etc. v. Il. φ', 588.

473. α', 45.

475—78. *προτέρω*, *porro*, ulterius. δ', 667. — *διείρεαι, ἠδὲ μετ.* Il. α', 550. cf. Odyss. δ', 492 etc.

479, 80. ε', 23, 24.

482—86. *ἐπειδὴ*, *postquam.* ἐπειδὴ primo versu, ut ε', 241 et Il. ψ', 2, ubi v. ann. — *ὅρκια π. ταμ.* β', 124, γ', 73. — *ἔκλησις*, ἀμνηστία, ἀμνησικακία. E: *ἔκλησις* ἡ ἄγαν λήθη, κατ' ἐπίτασιν προθέσεως, καθὰ καὶ ἐκσίγησις Πυθαγορικῶς ἡ ἄρκα (? fort. ἄκρα.) σιγή. — *θέομεν* A. 4. et Ald. 3.; cujus verbi explicatio est vulgatum θέωμεν. sic ἴομεν pro ἴωμεν 462 etc. cf. E. eriguntur autem τῷ θέομεν versus numeri in re laeta, cui vix, et ne vix quidem, congruunt spondei 4 continui. — *ἅλις*, *abunde.* π', 389 etc. Theognis 881., notante Cl.: εἰρήνη κ. πλοῦτος ἔχοι πόλιν. Horatius Carm. sec. 57.: *Jam Fides*, et Pax, *et Honos, Pudorque Priscus*, *et neglecta redire Virtus Audet*, apparetque beata pleno Copia cornu. — versus 486. forte omissus est in A. 2. propter initium simile sequentis.

487, 88. Il. δ', 73, 74, χ', 186, 87. cf. Il. τ', 349.

489—496. *σίτοιο μελίφρονος*, *cibi dulcis*; ut μελίφρονα πυρὸν Il. θ', 188. ὕπνον μελίφρονα dixit Il. β', 34.; reliquis autem 8 locis, in quibus legitur haec vox, vini est epitheton; quapropter Flaccus Epist. 1, 19, 6.: *laudibus arguitur vini vinosus Homerus.* μηλιηδέα πυρὸν habes Il. κ', 569., equorum ibi quoque pabulum, ut Il. θ', l. c., nec nisi uno loco, Il. λ', 89., consimile, σῖτον γλυκερόν. nec tamen propterea honore suo fraudatur cibus apud hunc nostrum, qui haec loqui faciat Diomedem, heroëm celeberrimum, Il. ι', 703.: ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες. *Νῦν μὲν κοιμήσασθε, τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ Σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ κ. ἀλκή*, plane ut Bürgerus nostras: *Speis' und Trank erhalten mich In dem rechten Gleise.* sed idem: *Alles, meinen Wein nur nicht, Lass' ich frohen Erben*, tanquam is, qui, si alterutro carendum sit, cibo potius carere velit quam

„Ἐξελθών τις ἴδοι, μὴ δὴ σχεδὸν ὦσι κιόντες.“
Ὣς ἔφατ᾽· ἐκ δ᾽ υἱὸς Δολίου κίεν, ὡς ἐκέλευε,
στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπ᾽ οὐδὸν ἰὼν, τοὺς δὲ σχεδὸν εἴσιδε πάντας,
αἶψα δ᾽ Ὀδυσσῆα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Οἵδε δὴ ἐγγὺς ἔασ᾽· ἀλλ᾽ ὁπλιζώμεθα θᾶσσον!“

obviam illis pariter cum armis eunt Laërtes et Ulysses, uterque stipatus suis; quibus Minerva specie Mentoris sociam se adjungit.

Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ὤρνυντο, καὶ ἐν τεύχεσσι δύοντο,
* τέσσαρες ἀμφ᾽ Ὀδυσῆ᾽, ἓξ δ᾽ υἱεῖς οἱ Δολίοιο·
ἐν δ᾽ ἄρα Λαέρτης Δολίος τ᾽ ἐς τεύχε᾽ ἔδυνον,
καὶ πολιοί περ ἐόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἕσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκὸν,
ὤϊξάν ῥα θύρας, ἐκ δ᾽ ἤϊον, ἦρχε δ᾽ Ὀδυσσεύς.
Τοῖσι δ᾽ ἐπ᾽ ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν.
τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
αἶψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·

Telemachum per se alacrem Ulysses adhortatur ad strenue dimicandum.

„Τηλέμαχ᾽, ἤδη μὲν τόδε γ᾽ εἴσεαι αὐτὸς ἐπελθὼν,
ἀνδρῶν μαρναμένων, ἵνα τε κρίνονται ἄριστοι,
μήτι καταισχύναι πατέρων γένος, οἳ τὸ πάρος περ
ἀλκῇ τ᾽, ἠνορέῃ τε, κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ᾽ αἶαν.“

vino. homines nativi, quos magis probo quam Byronios, frustulo panis, aqua Serica imbuti, vitam sustentantes, velut ambrosia, cum sint mortales. — *ἐξελθὼν — κιόντες.* — *Οἵδε — θᾶσσον.* apta brevitas periculo. hic agnoscas Homerum. — quod male habuit Clarkeum, nomen *Ὀδυσσῆα*, ultimam brevem producit in caesura, ut *Ἡρακλῆϊ* θ', 224, *ἐπίσταιτο* ibidem 240 etc. — *καὶ — δύοντο*, ut *δυέσθην τεύχεα καλὰ* χ', 114. cf. Il. ο', 345.

497. *οἱ δ᾽ υἱεῖς οἱ Δολίοιο.* sic Alterus, haud dubie ex A. 2., W, B; sed ceteri codd.: *οἱ δ᾽ υἱεῖς Δολίοιο.* sapit scriptura illa *ἔμμετρος* correctionem Critici recentis ab Atticis scriptoribus. (Matth. §. 276.) quare malim: *οἱ δ᾽ αὖ υἱεῖς Δολίοιο.* non semel *δὲ* pro *δ᾽ αὖ* intulerunt librarii oscitantes: v. ann. ad 299. hic etiam similitudine litterarum decepti esse videntur, ut scriptum legentes in autographo *ΕΞΔΑΥΥΙΕΙC* τὸ *Α* negligerent propter *Δ*, quod antecedit, et *Υ* propter *Υ* sequens.

498, 99. *ἐν*, *inter illos*, vel *praeterea*, *πρὸς τούτοις*, ut explicat Hesych. cf. Soph. Oed. R. 27, Ajace 627, Antig. 390, Ruhnken. Epist. crit. p. 236. — E: *ἀναγκαῖοι πολ.* *κατ᾽ ἀνάγκην μαχηταί.* *bellatores necessitate*, non aetate, nec voluntate. aliam servorum necessitatem dixit in superioribus, 210.

502—4. χ', 205—7. cf. 548.

506—9. *εἴσεαι μήτι καταισχύναι πατέρων γένος*, *scies haud dedecorare avitum genus*, h. e. poteris, sustinebis. similiter Aeschylus Eum. 85.: *Ἄναξ Ἄπολλον, οἶσθα μὲν τὸ μὴ ᾽δικεῖν· Ἐπεὶ δ᾽ ἐπίστᾳ, καὶ τὸ μὴ ᾽μελεῖν μάθε.* Herodotus 7, 135.: *ἐπίστασαι ἄνδρας ἀγαθοὺς τιμᾶν.* cf. Soph. El. 590, Trach. 512, Antig. 450. dedi *καταισχύναι* secundum A. 3., qui habet *κατ—ύῃ*, de quo v. χ', 306. vulgo: *κατ—νειν.* cf. Thuc. l. c. ad 509. — E: *ἵνα τε κρίνονται ἄριστοι.* *τουτέστιν ἔνθα διακρίνονται οἱ ἀριστεῖς.* — *ἠνορέῃ*, germ. *Mannhaftigkeit.* cf. Il. θ', 225, λ', 9, ρ', 329. — Am. Q.: *κεκάσμεθα* (δ', 725, η', 157 etc.) *παρευδοκιμοῦμεν.* „Il. ζ', 209.: *μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν.* Virg. Aen. 3, 342.: *in antiquam virtutem animosque viriles Et pater Aeneas et avunculus excitat Hector.* cf. Aen. 12, 430. Thucyd. 4, 92.: *ὧν χρὴ μνησθέντας ἡμᾶς τούς τε πρεσβυτέρους ὁμοιωθῆναι τοῖς πρὶν ἔργοις, τούς τε νεωτέ-*

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
„ὄψεαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα, πάτερ φίλε, τῷδ' ἐπὶ θυμῷ
οὔτι καταισχύνοντα τεὸν γένος, ὡς ἀγορεύεις."

gaudet Laërtes eorum certamine virtutis.

Ὣς φάτο· Λαέρτης δ' ἐχάρη, καὶ μῦθον ἔειπε·
„τίς νύ μοι ἡμέρη ἥδε, θεοὶ φίλοι; ἦ μάλα χαίρω·
υἱός θ', υἱωνός τ', ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσι."

quem primum Minerva jubet hastam conjicere.

Τὸν δὲ παρισταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
„ὦ Ἀρκεισιάδη, πάντων πολὺ φίλταθ' ἑταίρων,
εὐξάμενος κούρῃ γλαυκώπιδι καὶ Διῒ πατρί,
αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος!"

obediens Laërtes deae trajicit Eupithen; alios Ulysses et Telemachus interficiunt; fuissetque internecio Ithacensium, nisi eos bello absistere jussisset Minerva.

Ὣς φάτο, καί ῥ' ἔμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη.
εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Εὐπείθεα κόρυθος διὰ χαλκοπαρῄου·
ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δ' ἐείσατο χαλκός,
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
ἐν δ' ἔπεσον προμάχοις Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός·
τύπτον δὲ ξίφεσίν τε, καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
καί νύ κε δὴ πάντας τ' ὄλεσαν, καὶ ἔθηκαν ἀνόστους,
εἰ μὴ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
ἤϋσεν φωνῇ, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα·
„Ἴσχεσθε πτολέμου, Ἰθακήσιοι, ἀργαλέοιο,
ὥς κεν ἀναιμωτί γε διακρινθεῖτε τάχιστα!"

ρους, πατέρων τῶν τότε ἀγαθῶν γενομένων παῖδας, πειρᾶσθαι μὴ αἰσχύναι τὰς προσηκούσας ἀρετάς." E Cl.

511—524. *τῷδ' ἐπὶ θυμῷ*, *hoc animo*, ut animatus sum. sic *ἐπὶ εἴδεϊ τῷδε*, *ista forma*, *ρ'*, 308. — *τίς ἡμέρη*, *quis dies*, quam felix, ut, notante Cl., Cic. orat. in Pisonem, citatus a Quintiliano 9, 4.: *proh dii immortales, quis hic illuxit dies?* — *δῆριν*, *certamen.* Il. *ρ'*, 158. cf. Odyss. *θ'*, 78 etc. — *κούρῃ*. h. e. *κούρῃ Διός*, quod intelligas ex sequentibus *Διῒ πατρί*. cf. 521. — *ἀμπεπαλών*. 522, cf. Il. *γ'*, 355 etc. — *χαλκοπαρῄου*, *χαλκήρεος*, quod usurpavit Il. *ο'*, 535. Il. *μ'*, 183.: *δουρὶ βάλεν Δάμασον κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου*, ubi v. ann., et cf. Il. *ρ'*, 294, *υ'*, 397. — *διαπρὸ δ' ἐείσατο*. h. e. *διῆλθε δέ*. vulgo: *δ. δὲ εἴσατο*. v. ann. ad Il. *δ'*, 138. similiter Iolaus senex apud Euripidem Heraclidis, 824., *ἠράσαθ' Ἥβῃ, Ζηνί θ', ἡμέραν μίαν Νέος γενέσθαι, κἀποτίσασθαι δίκην Ἐχθρούς. — ὁ δ' ὄρφνης ἐκ δυσαιθρίου νέων Βραχιόνων ἔδειξεν ἡβητὴν τύπον, Αἱρεῖ δ' ὁ κλεινὸς Ἰόλεως Εὐρυσθέως Τέτρωρον ἅρμα πρὸς πέτραις Σκειρωνίσιν.*

525. Il. *δ'*, 504, *ε'*, 42 etc. cf. *χ'*, 94.

527—34. *ἔγχεσιν ἀμφ.* *π'*, 474 etc. — Sch.: *ἀνόστους*. *ἐπανόδου μὴ τυγχάνοντας.* *δ'*, 181.: *ἀλλὰ τὰ μέν που μέλλεν ἀγάσσεσθαι θεὸς αὐτὸς, Ὃς κεῖνον δύστηνον ἀνόστιμον οἶον ἔθηκεν.* utroque vocabulo etiam Eurip. usus est Iphigenia Taurica 699 et Hercule fur. 400. — *διακρινθεῖτε*, *dirimamini.* cf. *σ'*, 148, Il. *γ'*, 102 etc. — *ἐκ*

cujus voce perterriti omnes armis projectis aufugiunt, acriter persequente Ulysse; sed Jovis fulmine verbisque Minervae admonitus etiam ipse desinit pugnare; itaque foedus componitur.

Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἷλε,
τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα,
πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πίπτε, θεᾶς ὄπα φωνησάσης,
πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο, λιλαιόμενοι βιότοιο.
σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
οἴμησεν δὲ ἀλεὶς, ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετήεις.
καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει ψολόεντα κεραυνὸν,
κάδδ' ἔπεσε πρόσθε Γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
δὴ τότ' Ὀδυσσῆα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἴσχεο, παῦε δὲ νεῖκος ὁμοιΐου πολέμοιο,
μήπως τοι Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα Ζεύς."
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
ὅρκια δ' αὖ κατόπισθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Μέντορι εἰδομένη, ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν.

— τεύχεα, ut μ', 203: τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χ. ἔπτατ' ἐρετμά. notavit E. cf. Il. ν', 592 etc.

536—44. τρωπῶντο, ἐτρέποντο. τ', 521, Il. π', 95. cf. Il. λ', 568. — λιλαιόμενοι. α', 15, Il. γ', 133 etc. — οἴμησεν, ὥρμησεν. Il. χ', 140 etc. — ἀλεὶς, συσταλείς. v. Il. π', 403, Schn. v. ἄλημι. legitur hic versus etiam Il. χ', 308. — ψολ. κεραυνόν. 330. comparavit E locum similem, qui est Il. θ', 131—144. ridicule imitatur scriptor Batrachomyomachiae 271—290. — ὀβριμοπάτρης. γ', 135, Il. ε', 747. — ὁμοιΐου πολ. Il. ι', 440, ν', 358 etc. — κεχολώσεται, κεχ—ηται.

545. A. 2.: ὡς φάτ' Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο, omissis intermediis propter homoeoteleuton, ut Alterus animadvertit.

546. E: ἔστι ταυτὸν ὅρκια θεῖναι κ. ὅ. πιστὰ ταμεῖν (483), τουτέστι θῦσαι. — κατόπισθε, postea. χ', 40.

BATRACHOMYOMACHIA.

ARGUMENTUM BATRACHOMYOMACHIAE.

Mus cum insequentem mustelam effugisset, et ad paludem sitis levandae causa cucurrisset, colloquio orto inter eum et ranam de utriusque vitae genere, mus invitatus a rana conscendit eius tergum, ut per aquam vectus cognoscat bona ranarum (1 - 82). Natantibus apparet hydrus; cujus adspectu rana perterrita, oblita hospitis, mergitur in profundum, excusso mure, qui sic perit (83-98.). Ejus casus spectator mus alius rem defert ad mures, et pater suffocati suadet bellum adversus ranas. Ita heroës ranarum, primum rumore, tum denuntiatione belli provocati, pariter se ad proelium comparant (99 - 167.). Consultatur gravis res in conventu deorum coelestium; dein, pugnae signo dato, acriter concurrunt exercitus (168 - 204), multi utrimque cadunt, tandem ad mures inclinat victoria (205 - 270). Quos ad internecionem ranarum pugnantes Iupiter fulmine deterrere tentat; sed muribus eo haud deterritis, mittit cancros, a quibus illi mutilati fugiunt et pugnandi finem faciunt (271 - 305).

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ.

Ἀρχόμενος πρώτως Μουσῶν χορὸν ἐξ Ἑλικῶνος
ἐλθεῖν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπεύχομαι εἵνεκ' ἀοιδῆς,

Annotationes. Carmen hoc ludicrum quis scripserit, incertum est; certum vero, nihil pertinere ad Homerum, cui male id tribuit Pseudoherodotus vita poëtae, nimis patientem aurem praebentibus Statio (Epist. ad Stellam), Martiali (14. 183.), Tzetze (v. Kuster. Suid. t. 2., p. 683., not.) et inprimis bono viro Barnesio. v. G. F. D. Goessii libellum de Batrachomyomachia, Homero vulgo adscripta, quem librum edidit vir doctissimus a. 1789. Erlangae. requirit Montbelius in Batrachomyomachia mores aevi heroïci, culturam, mythologiam, stilum, et nativam illam gratiam, qua tantopere placent carmina Homerica. („Evidemment ici ce ne sont plus ni les moeurs, ni les usages, ni le style, ni même la langue des siècles héroïques; c'est une civilisation, un ordre d'idées tout différents, et la naïveté homérique a tout-à-fait disparu. Dès le premier vers, on reconnait une autre mythologie; car Homère ne suppose point que les Muses habitent l'Hélicon" etc.) Wolfius Proleg. p. 89.: „Vocabulum δέλτος (Batr. 3.)," inquit, „non est antiquius Aeschylo et auctore Batrachomyomachiae, temporibus Aeschyli, id quod etiam nonnulli ex veteribus viderunt, aequali." cui adstipulatur Vossius *Krit. Bl.* 1. p. 292., secutus ille, sicut Wolfius, sententiam Suidae v. *Πίγρης* et Plutarchi libro de malign. Homeri circa finem, qui auctorem hujus parodiae prodiderunt Pigretem, Artemisiae, Halicarnassensium reginae, fratrem, ut persuadere volunt, si quae autem Herodoto fides est 7,89., Seldomi filium, Carumque ducem sub Xerxe. a quibus dissentientes Goessius l. c., §. 4., et Montbelius bonum virum, quisquis fuit, Alexandrinum putant, et ad primorum Lagidarum tempora detrudendum, cum magnus Alexandriae mercatus librorum alliceret falsarios ad supponendum claris nominibus scripta recentiorum, quemadmodum hic liber fere *Ὁμήρου Βατραχομυομαχία* inscripta est in codicibus. Quem librum haud inficetum primus typis mandavit Demetrius Chalcondylas Florentiae, a. 1488., deinde excuderunt Aldi, Juntae, aliique multi, quos inter eminet Leonhardus Lycius, cujus editio impressa est Lipsiae 1566.; de quo Camerarius carmine gratulatorio, quod praefixum est libro: *ὃς νῦν ἐξεπόνησεν, Ὡς πολὺ πάντ' ἄρ' ἔχειν βέλτιον ἢ πρότερον.* „Ac profecto in hoc contextu," inquit Ernestius, „adeo melius omnia cohaerent, ut facile appareat, librum, unde ductus est, antiquiorem et meliorem eo fuisse, e quo Chalcondylas sumsit." id igitur exemplum hujus carminis ipse vir clarissimus de-

ἣν νέον ἐν δέλτοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι θῆκα,
δῆριν ἀπειρεσίην, πολεμόκλονον ἔργον Ἄρηος,
εὐχόμενος μερόπεσσιν ἐς οὔατα πᾶσι βαλέσθαι,
πῶς μύες ἐν βατράχοισιν ἀριστεύσαντες ἔβησαν,
Γηγενέων ἀνδρῶν μιμούμενοι ἔργα Γιγάντων,
ὡς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἔην· τοίην δ' ἔχεν ἀρχήν.
Μῦς ποτὲ διψαλέος, γαλέης κίνδυνον ἀλύξας,
πλησίον ἐν λίμνῃ ἁπαλὸν προσέθηκε γένειον,
ὕδατι τερπόμενος μελιηδεῖ· τὸν δὲ κατεῖδε
λιμνοχαρὴς πολύφημος, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
,,Ξεῖνε, τίς εἶ; πόθεν ἦλθες ἐπ' ἠόνα; τίς δέ σ' ὁ φύσας;
πάντα δ' ἀλήθευσον, μὴ ψευδόμενόν σε νοήσω.
εἰ γάρ σε γνοίην φίλον ἄξιον, ἐς δόμον ἄξω,
δῶρα δέ τοι δώσω ξεινήϊα πολλὰ καὶ ἐσθλά.

scribi jussit, Ernestiique rursus Jo. Adamus Schier Lipsiae 1765.; quas edd. secutae sunt aliae, in quibus Alteri Viennae 1794., Ilgenii Halis Sax. 1796., Matthiaei Lips. 1805. excusae, tandemque Wolfii, cujus ipse pressi vestigia, sed ita, ut soleo, h. e. ea lege, ut ne talis quidem magistri in verba jurarem. Jamque age ad ipsos Caris illius vel Alexandrini jocos explicandos perpurgandosque accedamus: neque enim vacat referre doctas nugas Hermanni von der Hardt, qui ranarum, murium et cancrorum res gestas ad historiam graecam revocavit libro paginarum 216., qui sic inscriptus est: Jubilaeum Graeciae a. MDCCXVII. nitidissimo mellitissimoque Homeri carmine *Βατραχομυομαχίᾳ*, ranarum, murium et cancrorum pugna, Trachiniorum, Myonensium et Acarnanum, graecarum gentium, bello, curate illustrato, argutis poëtae figuris et symbolicis atque aenigmaticis characteribus ex geographiae et historiae veteris fundo detectis et enodatis, in honorem Thesei, Athenarum conditoris, ab Homero laudati etc. notior est quam de qua pluribus dicam germanica hujus carminis imitatio *der Froschmaüsler*, quam scripsit Rollenhagenius, rector Scholae Magdeburgensis, qui diem obiit 1609. *Γαλεομυομαχίαν*, similis argumenti tragicocomoediam, a Theodoro Prodromo, Neograeco, senariis, quos vocant, politicis, numero 382, conscriptam, et ipsius Batrachomyomachiae metaphrasin graecobarbaram Demetrii Zeni, versibus 468 constantem, una cum his, Homeri olim nomine inscriptis, carminibus brevioribus recudi jussit Ilgen. — numeri adjecti variantibus scripturis designant codd. Vindobonenses, quos Alterus usurpavit. — Vers. 1 — 12. *π ρ ώ τ ω ς.* 289. vulgo: *πρῶτον.* — *ἣν ν έ ο ν — θ ῆ κ α.* Schol. vetus apud Lycium: *ἣν ἐν ταῖς βίβλοις ἐγγράφων καὶ χαράττων δηλονότι ἔθηκα ἐν τοῖς ἐμοῖς γόνασι.* *Ex Ern.* Boisson.: ,,Veterum Graecorum fuit ille mos, ut super genua scriberent. Pseudo-Hippocrates Epist. 8., quae est ad Damagetum, p. 27. Lubinianae, de Democrito: *ὁ δ' εἶχεν ἐν εὐκοσμίῃ πολλῇ ἐπὶ τοῖν γονάτοιν βιβλίον . . . ὁ δὲ ὁτὲ μὲν συντόνως ἔγραψεν ἐγκείμενος*—. nec aliter hodie Turcae librarii se ad scribendum componunt, teste Castellano Epist. de Moraea 2., p. 139. cf. Vignolii Misc. t. 1., p. 209." — *ἐν — ἔβησαν.* tmesis, *ἐνέβησαν*, *insultaverunt.* Aeschylus Pers. 844.: *ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη Περσῶν γενεᾷ.* — *γαλέης κίνδυνον.* h. e. *ἐκ* vel *ἀπὸ γαλ.* Barnesius ad 51. frustra obloquitur Perizonio ad Aeliani Var. Hist. 14, 4. *mustelam* intelligenti, non *felem.* in agris mures non timent feles, sed mustelas. sic pridem accepere Thilonius Cunradus, poëta laureatus, ed. anni 1515, et Lycius, quemque hic auctorem laudavit, Niol. Perrottus. *Ex Ern.* — *λιμνοχαρὴς πολ.* h. e. rana quaedam: neque enim nomen ejus proprium est Limnochares, sed Physignathus. Ald. 3.: *λιμνόχαρις*, quod improbans tamen retinuit Ern. — *ἔπος — ὀνόμαζε.* ita codd. Vindob. 241, Lycii et Lips., quos recte secutus est Frid. Franke ed. Teubneriana a. 1828., mirum esse dicens, si poëta, Homericae dictionis imitator, tritissimam Homeri locutionem spreverit. vulgo: *ἔπος δ' ἐφθέγξατο τοῖον*, quae est interpretatio formulae illius Homericae.

εἰμὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς Φυσίγναθος, ὃς κατὰ λίμνην
τιμῶμαι, βατράχων ἡγούμενος ἤματα πάντα·
καί με πατὴρ Πηλεύς ποτε γείνατο, Ὑδρομεδούσῃ
μιχθεὶς ἐν φιλότητι παρ' ὄχθας Ἠριδανοῖο.
καὶ σὲ δ' ὁρῶ καλόν τε, καὶ ἄλκιμον, ἔξοχον ἄλλων,
σκηπτοῦχον βασιλῆα καὶ ἐν πολέμοισι μαχητὴν
ἔμμεναι· ἀλλ' ἄγε, θᾶσσον ἐὴν γενεὴν ἀγόρευε."
Τὸν δ' αὖ Ψιχάρπαξ ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
„τίπτε γένος τοὐμὸν ζητεῖς, φίλε; δῆλον ἅπασιν
ἀνθρώποις τε, θεοῖς τε, καὶ οὐρανίοις πετεηνοῖς.
Ψιχάρπαξ μὲν ἐγὼ κικλήσκομαι, εἰμὶ δὲ κοῦρος
Τρωξάρταο πατρὸς μεγαλήτορος· ἡ δέ νυ μήτηρ
Λειχομύλη, θυγάτηρ Πτερνοτρώκτου βασιλῆος.
γείνατο δ' ἐν καλύβῃ με, καὶ ἐξεθρέψατο βρωτοῖς,
σύκοις, καὶ καρύοις, καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσι.
πῶς δὲ φίλον ποιῇ με, τὸν ἐς φύσιν οὐδὲν ὁμοῖον;
σοὶ μὲν γὰρ βίος ἐστὶν ἐν ὕδασιν· αὐτὰρ ἔμοιγε,
ὅσσα παρ' ἀνθρώποις, τρώγειν ἔθος, οὐδέ με λήθει
ἄρτος τρισκοπάνιστος ἀπ' εὐκύκλου κανέοιο,
οὐδὲ πλακοῦς τανύπεπλος, ἔχων πολὺ σησαμότυρον,
οὐ τόμος ἐκ πτέρνης, οὐχ ἥπατα λευκοχίτωνα,
οὐ τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυκεροῖο γάλακτος,
οὐ χρηστὸν μελίτωμα, τὸ καὶ μάκαρες ποθέουσιν,
οὐδ' ὅσα πρὸς θοίνας μερόπων τεύχουσι μάγειροι,
κοσμοῦντες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν.
οὐ τρώγω ῥαφάνας, οὐ κράμβας, οὐ κολοκύντας,
οὐδὲ πράσοις χλοεροῖς ἐπιβόσκομαι, οὐδὲ σελίνοις·

23—40. *ἐήν* pro *τεήν*, de quo v. Ern. ad Odyss. *ν'*, 320, Voss. ad hymn. in Cer. p. 48. seqq. etc. — *Ψιχάρπαξ*, *micarum fur.* „Remarquons, une fois pour toutes, que cette réponse du rat est une imitation de la fameuse réponse de Glaucus à Diomède, au 6. chant de l'Iliade, v. 145. S'il fallait signaler toutes les intentions de parodies qui se trouvent dans ce petit poëme, il faudrait une note pour chaque vers. Remarquons aussi que dans ce vers 25 le mot *τοὐμὸν* est une contraction moderne, et que le mot *ζητῶ*, qui n'est employé qu'une seule fois par Homère (Il. *ξ'*, 258), n'a pas dans l'Iliade le sens de *s'informer*, de *demander*, comme ici, mais celui de *rechercher* quelqu'un. C'est encore une observation que je ne répéterai pas: il y a une foule d'expressions dans la Batr. qui n'appartiennent pas aux temps heroïques. C'est peutêtre un point de critique trop négligé par Goess." *E Montbel.* — *ἐν καλύβῃ*, *in tugurio.* — *ἄρτος τρισκ.* *panis ter pistus*, h. e. delicatior, e farina tenuissima vel exquisitiore artificio factus. *E Lycio et Ern.* — *πλακοῦς τανύπεπλος* est *placenta lata*, nihil amplius. — „*ἥπατα λευκ.* *jecinora* ad verbum *album tunicam habentia*, ut vulgo vertunt, utque cepit Lycius, intellecto peritonaeo sive *ἐπίπλῳ*, quo involvi solita esse jecinora, cum assarentur vel coquerentur, tradit Athen. 3, 24: *ἔθος τῷ ἐπίπλῳ περικαλύπτεσθαι ἡπάτια.* unde jocus meretriculae, reperto pulmone pro jecinore exclamantis: *ἀπόλωλα πέπλον μ' ὤλεσαν περιπτυχαί* (scrib.: *ἀπόλωλα· πέπλων μ' ὤ. π.*): itemque Creobyli Comici ratio, *αἰσχυνόμενον*, *verecundum* vocantis tale jecur." *Ex Ern.* — *θοίνας.* *θοίνην* Flor., Ald., Cephall. sed Lycius e MS., itemque codd. Oxon. 2. et 293: *θοίνας*, quod receperunt Barn., Ern., B. „numerus pluralis, ut in poëta, placebat magis." B.

42—44. ita B. secundum cod. Flor., quo pacto haec cohaerent, quae male post 55. leguntur in vulgatis. negligenter haec minora carmina descripta sunt,

ταῦτα γὰρ ὑμέτερ' ἐστὶν ἐδέσματα τῶν κατὰ λίμνην.
οὐδέ ποτε πτολέμοιο κακὴν ἀπέφευγον ἀϋτὴν,
ἀλλ' ἰθὺς μετὰ μῶλον ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθην.
οὐ δέδι' ἄνθρωπον, καίπερ μέγα σῶμα φοροῦντα,
ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν καταδάκνω δάκτυλον ἄκρον,
* *καὶ πτέρνης λαβόμην, καὶ οὐ πόνος ἄνδρα ἵκανεν,*
* *νήδυμος οὐκ ἀπέφευγεν ὕπνος δάκνοντος ἐμεῖο.*
ἀλλὰ δύω πάντων περιδείδια πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
κίρκον, καὶ γαλέην, οἵ μοι μέγα πένθος ἄγουσι,
καὶ παγίδα στονόεσσαν, ὅπου δολόεις πέλε πότμος·
* *πλεῖστον δὴ γαλέην περιδείδια, ἥτις ἀρίστη,*
ἣ καὶ τρωγλοδύοντα κατὰ τρώγλην ἐρεείνει."
Πρὸς τάδε μειδήσας Φυσίγναθος ἀντίον ηὔδα·
„ξεῖνε, λίην αὐχεῖς ἐπὶ γαστέρι· ἔστι καὶ ἡμῖν
πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ καὶ ἐπὶ χθονὶ θαύματ' ἰδέσθαι.
ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομὴν βατράχοισι Κρονίων,
στοιχείοις διττοῖς μεμερισμένα δώματα ναίειν,
σκιρτῆσαι κατὰ γῆν, καὶ ἐφ' ὕδασι σῶμα καλύψαι.
εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, εὐχερές ἐστιν.
βαῖνέ μοι ἐν νώτοισι, κράτει δέ με, μήποτ' ὄληαι,
ὅππως γηθόσυνος τὸν ἐμὸν δόμον εἰσαφίκηαι."
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ νῶτ' ἐδίδου· ὁ δ' ἔβαινε τάχιστα,
χεῖρας ἔχων τρυφεροῖο κατ' αὐχένος, ἅλματι κούφῳ.
Καὶ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν, ὅτ' ἔβλεπε γείτονας ὅρμους,
νήξει τερπόμενος Φυσιγνάθου· ἀλλ' ὅτε δή ῥα
κύμασι πορφυρέοις ἐπεκλύζετο, πολλὰ δακρύων
ἄχρηστον μετάνοιαν ἐμέμφετο, τίλλε δὲ χαίτας,
καὶ πόδας ἔσφιγγεν κατὰ γαστέρος, ἐν δέ οἱ ἦτορ
πάλλετ' ἀηθείῃ, καὶ ἐπὶ χθόνα βούλεθ' ἱκέσθαι,
δεινὰ δ' ἐπεστενάχιζε φόβου κρυόεντος ἀνάγκῃ.
ὕδρος δ' ἐξαπίνης ἀνεφαίνετο, δεινὸν ὅραμα
ἀμφοτέροις, ὀρθὸν δ' ὑπὲρ ὕδατος εἶχε τράχηλον.
τοῦτον ἰδὼν κατέδυ Φυσίγναθος, οὔτι νοήσας,
οἷον ἑταῖρον ἔμελλεν ἀπολλύμεναι κατὰ λίμνην,

aliis omissis, aliis transpositis, ut solet fieri, cum properatur.

45. alia dissimilitudo murium et ranarum ignaviorum, ut quae quovis strepitu perterritae resilire soleant in aquas.

49, 50. quid? homo non dolebit, digitum aut calcem admordente mure? nugae. scribamus: *καὶ ὅπου πόνος ἄνδρα ἱκάνει, νήδυμος ὢκ' ἀπέφ.* etc. quacunque parte corporis hominem admordeat, eum subito ex somno excitari dicit mus, quippe haud mediocri dolore affectum; quo fortitudinem suam praedicat.

54. malim: *πλ. δέ.* Metricus imperitus intulerit *δή.*

59—61. *ἀμφίβιον νομὴν, dotem ancipitis naturae*, a *νέμειν. Ex Ilgenio.* — versiculus 60., qui vulgo post sequentem legitur, temere omissus est in Flor., Ald. et aliis edd., quae inde fluxerunt. uncinis inclusere Ern. et W, suo loco reposuerunt Barn., veterem ille secutus codicem Paulinum, B. et Franke.

63. *κράτει, tene, prehende.* usus recentior hujus verbi. — *ὄληαι, ἀφίκηαι.* versus *ὁμοιοτέλευτοι*, more etiam Homeri. similis, sed alius generis, est 153.

77, 78. *οἷον, ὡς.* — *ἀπολλ. κατὰ λίμνην.* sic Ald. 3., quae habetur optima Aldinarum Homeri edd. (v. De-

δῦ δὲ βάθος λίμνης, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
κεῖνος δ', ὡς ἀφέθη, πέσεν ὕπτιος εὐθὺς ἐς ὕδωρ,
χεῖρας δ' ἔσφιγγεν, καὶ ἀπολλύμενος κατέτριξεν.
οὐρὴν πρῶθ' ἥπλωσεν ἐφ' ὕδασιν, ἠΰτε κώπην
σύρων, εὐχόμενός τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἱκέσθαι
κύμασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο· πολλὰ δ' ἐβώστρει,
καὶ τοῖον φάτο μῦθον, ἀπὸ στόματός τ' ἀγόρευσεν·
„Οὐχ οὕτω νώτοισιν ἐβάστασε φόρτον ἔρωτος
ταῦρος, ὅτ' Εὐρώπην διὰ κύματος ἦγ' ἐπὶ Κρήτην,
ὡς ἔμ' ἐπιπλώσας ἐπινώτιον ἦγεν ἐς οἶκον
βάτραχος, ἀμπετάσας ὠχρὸν δέμας ὕδατι λευκῷ."
Πολλάκι μὲν κατέδυνεν ὑφ' ὕδατι, πολλάκι δ' αὖτε
λακτίζων ἀνέδυνε, μόρον δ' οὐκ ἦν ὑπαλύξαι·
δευόμεναι δὲ τρίχες πλεῖστον βάρος εἷλκον ἐπ' αὐτῷ.
ὕστατα δ' ὀλλύμενος τοίους ἐφθέγξατο μύθους·
„Οὐ λήσεις δολίως, Φυσίγναθε, ταῦτα ποιήσας,
ναυηγὸν ῥίψας ἀπὸ σώματος, ὡς ἀπὸ πέτρης.
οὐκ ἄν μου κατὰ γαῖαν ἀμείνων ἦσθα, κάκιστε,
παγκρατίῳ τε, πάλῃ τε, καὶ ἐς δρόμον· ἀλλὰ πλανήσας
εἰς ὕδωρ μ' ἔῤῥιψας. ἔχει θεὸς ἔκδικον ὄμμα·
ποινὴν αὖ τίσεις σὺ μυῶν στρατῷ, οὐδ' ὑπαλύξεις."
Ταῦτ' εἰπὼν ἀπέπνευσεν ἐν ὕδασι· τὸν δὲ κατεῖδε
Λειχοπίναξ, ὄχθῃσιν ἐφεζόμενος μαλακῇσι,
δεινὸν δ' ἐξολόλυξε, δραμὼν δ' ἤγγειλε μύεσσιν.
Ὡς δ' ἔμαθον τὴν μοῖραν, ἔδυ χόλος αἰνὸς ἅπαντας.
καὶ τότε κηρύκεσσιν ἑοῖς ἐκέλευσαν ὑπ' ὄρθρον
κηρύσσειν ἀγορήνδ' ἐς δώματα Τρωξάρταο,
πατρὸς δυστήνου Ψιχάρπαγος, ὃς κατὰ λίμνην
ὕπτιος ἐξήπλωτο νεκρὸν δέμας, οὐδὲ παρ' ὄχθας
ἦν ἤδη τλήμων, μέσσῳ δ' ἐπενήχετο πόντῳ.
ὡς δ' ἦλθον σπεύδοντες ἅμ' ἠοῖ, πρῶτος ἀνέστη
Τρωξάρτης, ἐπὶ παιδὶ χολούμενος, εἶπέ τε μῦθον·
„Ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῦνος ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπονθα,
ἐκ βατράχων δ' ἡ πεῖρα κακὴ πάντεσσι τέτυκται.
εἰμὶ δὲ νῦν ἐλεεινὸς, ἐπεὶ τρεῖς παῖδας ὄλεσσα.

bure ed. a. 1765, nr. 2495.), Bergler., Basil. vulgo: *ἀπολλύμενον καταλείπειν*, homoeoteleuto ne hic quidem tolerabili. — *βάθος λίμνης*. defungi poterat dicendo *βάθος*, et omisit 241. vocem *λίμνης*: poterat quoque pronomen usurpare; nunc simplicitate Homerica, sed affectata, repetiit nomen ipsum.

81—89. haec male posita sunt in vulgatis post 73. *ἥπλωσεν*, *expandit*. v. Matth. ad h. l. — *ἀμπετάσας*, *extendens* mortuum. sic fere scripti, item edd. Lycii et Ernestii. aliae: *ὑψώσας*. cf. 106. — *ὠχρὸν*, *pallidum* morte. — *ὑφ' ὕδατι*. codd. menda tralaticia: *ἐφ' ὕδ*.

110. oratio non absimilis Eupithae, patris Antinoi, Odyss. *ω'*, 426.

111. codd. Oxon. 3 et 293.: *ἐκ βατρ. ἡ πεῖρα*. vulgo: — *πέπονθα ἐκ βατράχων, ἡ μοῖρα* etc., confusis *μ* et *π* litteris, ut Il. *γ'*, 237 et alias. emendavi interpunctionem, copulamque addidi, quae saepe excidit in libris. hoc enim dicit Troxartes, se quidem solum multa variaque mala expertum esse, sed hunc ranarum raptum pessimum omnibus muribus imminere.

υἱέα μοι πρῶτον δορπήσατό τις· μυόφορβος
θὴρ μεγάλη, πτέρνας σιάλου κλονέοντα τυχοῦσα·
τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρες ἀπηνέες ἐς μόρον ἦξαν
καινοτέραις τέχναις, ξύλινον δόλον ἐξευρόντες,
ἣν παγίδα καλέουσι, μυῶν ὀλέτειραν ἐοῦσαν·
ὁ τρίτος ἦν ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μητέρι κεδνῇ,
τοῦτον ἀπέπνιξεν βάτραχος κακὸς, ἐς βυθὸν ἄξας.
ἀλλ' ἄγεθ', ὁπλισόμεσθα, καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτοὺς,
σώματα κοσμήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισι.“
Ταῦτ' εἰπὼν ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας.
[καὶ τοὺς μέν ῥ' ἐκόρυσσεν Ἄρης, πολέμοιο μεμηλώς·]
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθεντο,
ῥήξαντες κυάμους χλοεροὺς, εὖ τ' ἀσκήσαντες,
οὓς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ἐπιστάντες κατέτρωξαν.
θώρηκας δ' εἶχον καλαμοστρεφέων ἀπὸ βυρσῶν,
* *οὓς, γαλέην δείραντες, ἐπισταμένως ἐπόνησαν.*
ἀσπὶς δ' ἦν λύχνου τὸ μεσόμφαλον· ἡ δέ νυ λόγχη
εὐμήκης βελόνη, παγχάλκεον ἔργον Ἄρηος·
ἡ δὲ κόρυς τὸ λέπυρον ἐπὶ κροτάφοις καρύοιο.
Οὕτω μὲν μύες ἔσταν ἐν ὅπλοις. ὡς δ' ἐνόησαν
βάτραχοι, ἐξανέδυσαν ἀφ' ὕδατος, ἐς δ' ἕνα χῶρον
ἐλθόντες βουλὴν ξύναγον πολέμοιο κακοῖο.
σκεπτομένων δ' αὐτῶν, πόθεν ἡ στάσις, ἢ τίς ὁ θρύλλος,
κῆρυξ ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σκῆπτρον μετὰ χερσὶ,
Τυρογλύφου υἱὸς μεγαλήτορος, Ἐμβασίχυτρος,
ἀγγέλλων πολέμοιο κακὴν φάτιν, εἶπέ τε τοῖα·

113, 14. vulgo: *καὶ τὸν μὲν πρῶτόν γε κατέκτανεν ἁρπάξασα Ἐχθίστη γαλέη, τρώγλης ἔκτοσθεν ἑλοῦσα.* sed liber Oxon. B.: *υἱέα μοι πρῶτον μυόφορβος δορπήσατο θὴρ μεγ., κλον. πτ. σιάλοιο τυχ.*, quae in numeros restituit Thomas Hearneus, Barnesii collator, addito *τὶς*, cui verisimile est fraudi fuisse -*το* simile, quod antecedit. Ilgen. maluit: *καὶ τὸν μὲν πρῶτον δορπ.* etc., B: *υἱέα μοι πρ. δορπήσατο ἡ μυόφ.* horum utra utris adscripta sint interpretandi gratia, non est obscurum.

119. *βάτραχος κακός.* sic 289. contemtim dictum, cujus interpretatio est, quod vulgati codd. obtrudunt, *Φυσίγναθος.* sentit nobiscum B.

123. versus iners, quo carent plerique MSS.

124. *ἔθεντο* Oxon. B et codex Bachmanni. alii minus recte: *ἔθηκαν.*

125, 26. *ἀσκήσαντες*, *claborantes.* — *ἐπιστάντες*, *adstantes*, consistentes in armis, nec cubitum euntes. — *καλαμοστρεφέων βυρσῶν.* ita B, h. e. *pellium calamis tortilibus circa corpus adstrictarum.* libri fere: *καλαμοστεφέων.* 289.: *καλλῶν εὐτρεφέων ἀπὸ κυρσῶν.*

128. ponamus *ἃς* (*βύρσας*) *γαλεῶν δείραντες ἐπιστ. ἐπόνησαν.* saepe confusa *α* et *ου*: *η* et *ω* cum alias, tum Odyss. *ω'*, 379. *ἐπόνησαν* Barn., libri *ἐποίησαν.*

131. *καρύοιο.* edd.: *καρύου*, quod Barn. emendavit. codd. 3 Oxon., 2 Vindobb. et MS. Lips.: *ἐρεβίνθου.* sed bene Ilgen.: „aptiores ad galeas murium juglandes quam cicera. *ἐρεβ.* a correctore est, qui nesciebat, qua ratione metro in *κροτ. καρύου* succurreret.“ ordo: *ἡ δὲ κόρυς ἐν κροτ. τὸ λέπ. καρ.*

135—57. *θρύλλος.* vox novitia, quam habent Flor. et Ald. vulgoque edd. Lycius: *τίς ὅμιλος*, ut cod. Paul. apud Barn.; alii scriptorum: *τίς ὁ μῦθος*: quae sunt eorum, qui *τὸ θρύλλος* aut non intelligerent, aut non ferrent in carmine, quod Homero tribueretur. — *τοῖα* 5 MSS. vulgo: *μῦθον.* — *γε-*

„Ὦ βάτραχοι, μύες ὔμμιν ἀπειλήσαντες ἔπεμψαν,
εἰπεῖν ὁπλίζεσθαι ἐπὶ πτόλεμόν τε, μάχην τε.
εἶδον γὰρ καθ' ὕδωρ Ψιχάρπαγα, ὅνπερ ἔπεφνεν
ὑμέτερος βασιλεὺς Φυσίγναθος. ἀλλὰ μάχεσθε,
οἵτινες ἐν βατράχοισιν ἀριστῆες γεγάασθε!"
Ὣς εἰπὼν ἀπέφηνε· λόγος δ' εἰς οὔατα πάντων
εἰσελθὼν ἐτάραξε φρένας βατράχων ἀγερώχων.
μεμφομένων δ' αὐτῶν Φυσίγναθος εἶπεν ἀναστάς·
„Ὦ φίλοι, οὐκ ἔκτεινον ἐγὼ μῦν, οὐδὲ κατεῖδον
ὀλλύμενον, πάντως δ' ἐπνίγη παίζων παρὰ λίμνην,
νήξεις τὰς βατράχων μιμούμενος· οἱ δὲ κάκιστοι
νῦν ἐμὲ μέμφονται, τὸν ἀναίτιον. ἀλλ' ἄγε, βουλὴν
ζητήσωμεν, ὅπως δολίους μύας ἐξολέσωμεν.
τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
σώματα κοσμήσαντες ἐν ὅπλοις στῶμεν ἅπαντες
ἄκροις πὰρ τείχεσσιν, ὅπου κατάκρημνος ὁ χῶρος·
ἡνίκα δ' ὁρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσι,
δραξάμενοι κορύθων, ὅστις σχεδὸν ἀντίος ἔλθοι,
ἐς λίμνην αὐτοῖσι σὺν ἔντεσιν εὐθὺ βάλωμεν.
οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τοὺς ἀκολύμβους
στήσομεν εὐθύμως τὸ μυοκτόνον ὧδε τρόπαιον."
Ὣς ἄρα φωνήσας ὅπλοις ἐνέδυσεν ἅπαντας.
φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας ἑὰς ἀμφεκάλυψαν,
θώρηκας δ' εἶχον χλοερῶν πλατέων ἀπὸ σεύτλων,
φύλλα δὲ τῶν κραμβῶν εἰς ἀσπίδας εὖ ἤσκησαν,
ἔγχος δ' ὀξύσχοινος ἑκάστῳ μακρὸς ἀρήρει,
καὶ κέρα κοχλιδίων λεπτῶν ἐκάλυπτε κάρηνα.
φραξάμενοι δ' ἔστησαν ἐπ' ὄχθης ὑψηλῇσι,
σείοντες λόγχας, θυμοῦ δ' ἔμπληντο ἕκαστος.
Ζεὺς δὲ θεοὺς καλέσας εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
καὶ πολέμου πληθὺν δείξας, κρατερούς τε μαχητὰς
πολλοὺς, καὶ μεγάλους, ἠδ' ἔγχεα μακρὰ φέροντας,
οἷος Κενταύρων στρατὸς ἔρχεται, ἠὲ Γιγάντων,
ἡδὺ γελῶν ἐρέεινε, τίνες βατράχοισιν ἀρωγοὶ

γ ά α σ θ ε. codd. versu claudicante: *γεγάατε.* — *ἀ π έ φ η ν ε*, *rem exposuit.* — *τ ε ί χ ε σ σ ι ν.* 241 et 293.: *τείχεσιν.* vulgo: *χείλεσσιν.* recte B.: „varietas *τείχεσιν* plus habere leporis visa est." — *α ὐ τ ο ῖ σ ι σ ὺ ν ἔ ν τ ε σ ι ν.* ita Barn., Ilgen., B, Franke, secundum Flor., Ald., Bergler. aliasque edd., in quibus habetur *αὐτοὺς σὺν ἔντ.* id *ἄμετρον* corrigentes alii scripserunt *σὺν ἐκείνῳ* (Physignatho), alii *σὺν ἐκείναις*, quod legitur apud Lycium, Ern., W. — „*ε ὐ θ ὺ*, *recta*, non *statim: wir wollen sie gerades Weges ins Wasser schmeissen.* de *εὐθὺ* et ejus constructione dixere Hemsterhus. ad Lucianum t. 1. p. 437. et Valck. ad Ammon. p. 90, 91." *Ex Ern.*

161—179. *ἑ ὰ ς* si genuinum est, *μονοσυλλάβως* pronuntiandum est metri gratia, ut *ἑᾶν* aliquot in locis apud Homerum. — plerique scripti et editi: *κ α ὶ κ έ ρ α κ ο χ λ ί ω ν*, versu claudicante. igitur Barn.: *κοχλιέων*, soloece quidem. Ilgen.: *δέρα κοχλιδίων λ. κρᾶτ' ἀμφεκάλυπτον*, *δέρα κ.*, *tergora cochlearum.* sed lepidiora sunt cornua cochlearum, h. e. capita earum cornuta. Flor., Ald., Bergler., Ern.: *καὶ κόρυθες κοχλιῶν λ. κράατ' ἀμφεκάλυπτον.* — Ald.

ἢ μυσὶν ἀθανάτων, καὶ Ἀθηναίην προσέειπεν·
„Ὦ θύγατερ, μυσὶν ἦ ῥ' ἐπαλεξήσουσα πορεύσῃ;
καὶ γάρ σου κατὰ νηὸν ἀεὶ σκιρτῶσιν ἅπαντες,
κνίσσῃ τερπόμενοι καὶ ἐδέσμασιν ἐκ θυσιάων.“
Ὣς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·
„ὦ πάτερ, οὐκ ἄν πώ ποτ' ἐγὼ μυσὶ τειρομένοισιν
ἐλθοίην ἐπαρωγὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλά μ' ἔοργαν,
στέμματα βλάπτοντες καὶ λύχνους εἵνεκ' ἐλαίου.
τοῦτο δέ μου λίην ἔδακε φρένας, οἷά μ' ἔρεξαν·
πέπλον μου κατέτρωξαν, ὃν ἐξύφηνα καμοῦσα
ἐκ ῥοδάνης λεπτῆς, καὶ στήμονα λεπτὸν ἔνησα,
τρώγλας τ' ἐμποίησαν. ὁ δ' ἠπητής μοι ἐπέστη·
χρησαμένη γὰρ ὕφηνα, καὶ οὐκ ἔχω ἀνταποδοῦναι,
ὡς πολύ με πράσσει. τὸ δὲ ῥίγιον ἀθανάτοισιν.
ἀλλ' οὐδ' ὣς βατράχοισιν ἀρηγέμεν οὐκ ἐθελήσω·
εἰσὶ γὰρ οὐδ' αὐτοὶ φρένας ἔμπεδοι, ἀλλά με πρώην
ἐκ πολέμου ἀνιοῦσαν, ἐπεὶ λίην ἐκοπώθην,
ὕπνου δευομένην, οὐκ εἴασαν θορυβοῦντες
οὐδ' ὀλίγον καμμῦσαι· ἐγὼ δ' ἄϋπνος κατεκείμην,
τὴν κεφαλὴν ἀλγοῦσα, ἕως ἐβόησεν ἀλέκτωρ.
ἀλλ' ἄγε, παυσώμεσθα, θεοὶ, τούτοισιν ἀρήγειν,
[μή κέ τις ἡμείων τρωθῇ βέλει ὀξυόεντι.]
μήτις καὶ λόγχῃφι τυπῇ δέμας, ἠὲ μαχαίρῃ
(εἰσὶ γὰρ ἀγχέμαχοι, καὶ εἰ θεὸς ἀντίος ἔλθοι)·
πάντες δ' οὐρανόθεν τερπώμεθα δῆριν ὁρῶντες“
Ὣς ἄρ' ἔφη· τῇ δ' αὖτ' ἐπεπείθοντο θεοὶ ἄλλοι
πάντες, ὁμῶς δ' εἰσῆλθον ἀολλέες εἰς ἕνα χῶρον.
κάδδ' ἦλθον κήρυκε, πέρας πολέμοιο φέροντε·

3., Bergler., Ern., Alter.: *ἀθανάτων.* alii: *τειρομένοις*, opinor, ex 178. — *ἐλθοίην.* emendatio proposita a Frankeo. libri *ἐλθοίμην*, Datismo vix ferendo in hoc poëta, ut Comicus Pace 291.: *ὡς ἥδομαι, καὶ χαίρομαι, κεὐφραίνομαι.* v., quos Frankeus laudavit, Buttmann. gr. gr. t. 1. p. 362., Göttling. ad Aristot. Polit. p. 360 sequ. W ex conjectura: *ἐρχοίμην.*

184—86. ita hi versus ordinati sunt in codice Vratislaviensi. ceterum is quoque 86. habet *καὶ πράσσει με τόκους*, ut Flor. et Ald. alii libri vett.: *καὶ πρ. με τόκον*, omnes *καὶ*, cum longe aptius ad sententiam sit *ὡς*, pro *ὥστε* dictum, quae particulae saepe confusae sunt. praeterea Flor. et Ald.: —*τόκους· τοῦτον χάριν ἐξώργισμαι*, quae quis non intelligat procusa esse a Metrico, qui invenisset verba *καὶ*, vel *ὡς*, *πράσσει με τόκους*, versumque compleret? interpretatus autem est nescio quis verbis istis lectiora *καὶ πολύ με πράσσει*, *et multum instat mihi*, quae leguntur in codd. Flor. et Lips.; sed male rem gessit, neque est quod *τόκον*, usuram, exigat a Minerva sartor, vel textor, sed reposcit ille licia, quae mutuata erat dea.

191. *ἄϋπνος* media correpta contra morem Homericum.

194. versus ab inepto aliquo fabricatus, ut omne genus armorum memoraretur. recte haec a genuinis separavit Matthiae, notato etiam soloecismo: „nam *μὴ*, *ne*,“ inquit, „non solet *κὲ* adjunctum habere.“ perperam libri aliquot scripti et vetustissimae edd. omiserunt sequentem versum, qui adstruitur verbis *εἰσὶ γὰρ ἀγχέμαχοι*. Ern. uncinis inclusit.

200. *πέρας πολέμοιο.* h. e. τέ-

καὶ τότε κώνωπες, μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες,
δεινὸν ἐσάλπιγξαν πολέμου κτύπον· οὐρανόθεν δὲ
Ζεὺς Κρονίδης βρόντησε, τέρας πολέμοιο κακοῖο.
Πρῶτος δ' Ὑψιβόας Λειχήνορα οὔτασε δουρί,
ἑσταότ' ἐν προμάχοις, κατὰ γαστέρα ἐς μέσον ἧπαρ·
κάδδ' ἔπεσε πρηνὴς, ἁπαλὰς δ' ἐκόνισσεν ἐθείρας.
[δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.]
Τρωγλοδύτης δὲ μετ' αὐτὸν ἀκόντισε Πηλείωνα,
πῆξεν δ' ἐν στέρνῳ στιβαρὸν δόρυ· τὸν δὲ πεσόντα
εἷλε μέλας θάνατος, ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπτη.
Σευτλαῖον δ' ἄρ' ἔπεφνε βαλὼν κέαρ Ἐμβασίχυτρος·
Ὠκιμίδην δ' ἄχος εἷλε, καὶ ἤλασεν ὀξέϊ σχοίνῳ.
* Ἀρτοφάγος δὲ Πολύφωνον κατὰ γαστέρα τύψεν·
ἤριπε δὲ πρηνὴς, ψυχὴ δὲ μελέων ἐξέπτη.
Λιμνοχάρης δ', ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον Πολύφωνον,
Τρωγλοδύτην πέτρῳ μυλοειδέϊ τρῶσεν ἐπιφθὰς
αὐχένα πὰρ μέσσον· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
Δηξήνωρ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, καθ' ἧπατος. ὡς δ' ἐνόησε
Κραμβοφάγος, ὄχθῃσι βαθείης ἔμπεσε φεύγων·
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε μάχης, ἀλλ' ἤλασεν αὐτόν.
κάππεσε δ', οὐδ' ἀνένευσεν· ἐβάπτετο δ' αἵματι λίμνη
πορφυρέῳ, αὐτὸς δὲ παρ' ἠϊόν' ἐξετανύσθη.
Τυροφάγον δ' ὄχθῃς Λιμνήσιος ἐξενάριξε,
χορδῇσιν λιπαρῇσί τ' ἐπορνύμενος λαγόνεσσι.
Πτερνογλύφον δ' ἐσιδὼν Καλαμίνθιος ἐς φόβον ἦλθεν,
ἥλατο δ' ἐς λίμνην φεύγων, τὴν ἀσπίδα ῥίψας.
Φιλτραῖον δ' ἄρ' ἔπεφνεν ἀμύμων Βορβοροκοίτης,
[Ὑδρόχαρις δέ τ' ἔπεφνε Πτερνοφάγον βασιλῆα,]
χερμαδίῳ πλήξας κατὰ βρέγματος· ἐγκέφαλος δὲ

λος, consummationem belli, ipsumque bellum; quemadmodum *ἄκους πέρας* dixit Aeschylus Pers. 601. etc. male libri: *τέρας*, quae vox inepta movit viros doctos ut haec deletum irent. — *φέροντε*, *denuntiantes*. v. Lobeck. ann. ad Soph. Ajacem 798.

202. sic fere codd. et ed. Frankei. vulgo: *ἐσάλπιζον*.

207. versus *ταὐτολόγος*, quo caret pars scriptorum et editorum codd.

212. *ἄχος*, dolor ex morte amici Embasichytri.

213. suspecta propter alteram productam in nomine *Πολύφωνον*. dedit haud dubie scriptor *Ἀρτ. Πολύφωνον* per asyndeton, quibus fortasse haec subjecerat *ὁμοῦ κατὰ γ. τ.* offecerit verbo *ὁμοῦ* pars extrema antecedentis *-ωνον* propter similitudinem.

218. *Δηξήνωρ*, *qui viros mordet*. cf. 48. ita B. libri: *Λειχήνωρ*, sed ille jam 207. occisus est.

219. codd. versu hiante: *ἧπαρ*. cf. 231.

224. male hic versus post sequentem collocatus est in libris. occidit rana murem, corporique ejus insilit, intestinorum pinguium avida. *ὄχθῃς*, *ἐπ' ὄχθαις*, quod habent aliquot libri ex interpretatione.

229. versus tali artifice dignus, quem eundem et 293 procudisse arbitror, qui pariter caret caesura. hujusmodi multa adjecta sunt huic carmini a versificatoribus ineptis, quae sciens praetereo.

ἐκ ῥινῶν ἔσταξε, παλάσσετο δ' αἵματι γαῖα.
Λειχοπίναξ δ' ἔκτεινεν ἀμύμονα Βορβοροκοίτην,
ἔγχει ἐπαΐξας· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε,
δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Πρασσοφάγος δ' ἐσιδὼν ποδὸς εἵλκυσε Κνισσοδιώκτην,
ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε, κρατήσας χειρὶ τένοντα.
* *Ψιχάρπαξ δ' ἤμυν' ἑτάρων πέρι τεθνηώτων,*
* *καὶ βάλε Πηλούσιον μήπω γαίης ἐπιβάντα·*
πίπτε δὲ οἱ πρόσθεν, ψυχὴ δ' ἀϊδόσδε βεβήκει.
Πηλοβάτης δ' ἐσιδὼν πηλοῦ δράκα ῥίψεν ἐπ' αὐτὸν,
καὶ τὸ μέτωπον ἔχρισε, καὶ ἐξετύφλου παρὰ μικρόν.
θυμώθη δ' ἄρα κεῖνος, ἑλὼν δέ τε χειρὶ παχείῃ
κείμενον ἐν πεδίῳ λίθον ὄβριμον, ἄχθος ἀρούρης,
τῷ βάλε Πηλοβάτην ὑπὸ γούνατα· πᾶσα δ' ἐκλάσθη
κνήμη δεξιτερὴ, πέσε δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι.
Κραυγασίδης δ' ἤμυνε, καὶ αὖτις βαῖνεν ἐπ' αὐτὸν,
τύψε δέ οἱ μέσσην κατὰ γαστέρα· πᾶς δέ νυ εἴσω
ὀξύσχοινος ἔδυνε, χαμαὶ δ' ἔκχυντο ἅπαντα
ἔγκατ' ἐφελκομένῳ ὑπὸ δούρατι χειρὶ παχείῃ.
Σιτοφάγος δ', ὡς εἶδεν ἐπ' ὄχθῃσιν ποταμοῖο,
σκάζων ἐκ πολέμου ἀνεχάζετο (τείρετο δ' αἰνῶς),
ἥλατο δ' ἐς τάφρον, ὅππως φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Τρωξάρτης δ' ἔβαλεν Φυσίγναθον ἐς ποδὸς ἄκρον.
[ὦκα δὲ τειρόμενος ἐς λίμνην ἥλατο φεύγων.]
Πρασσαῖος δ', ὡς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνουν προπεσόντα,
ἦλθε διὰ προμάχων, καὶ ἀκόντισεν ὀξέϊ σχοίνῳ·
οὐδ' ἔῤῥηξε σάκος, σχέτο δ' αὐτοῦ δουρὸς ἀκωκή.
τοῦ δ' ἔβαλε τρυφάλειαν ἀμύμονα καὶ τετραχαίτην
δῖος Ὀριγανίων, μιμούμενος αὐτὸν Ἄρηα,

237. *Ψιχάρπαξ.* at ille dudum occidit: v. 99. ergo ponamus *Ψυχάρπαξ*, *animae* seu *vitae raptor.* omni facetiarum generi studens poëta joci causa hic intulit nomen simile *Ψιχάρπακος.*

238. *Πηλούσιον* Flor. et Ald. pro *Πηλούργον*, nisi fallor. minus bene alii: *Πρασσοφάγον*, quem modo in stagno esse dixit, vel *Πρασσαῖον*, qui infra 255. superstes est. *μήπω.* soloecismus pro *οὔπω.* sed fortasse hic noster scripserat *μηρῷ*, vel ridicule *μήλῳ*, ut Virg.: *malo me Galatea petit.* similiter Pelobates jacit pugillum luti 240. has litteras permisceri solere, notum est.

247. *τύψε δέ οἱ.* sic MSS. tantum non omnes. editi fere: *τύψε μέσην αὐτὸν κατὰ γ.*, quod est minus elegans. W et Franke: *τύψε δέ μιν μέσσην* etc. dein libri, putide repetito pronomine: *πᾶς δέ οἱ εἴσω.* 241: *τύψε δεν οἱ μέσην* pro *τ. δέ νυ*, sicut *υ* et *οι* permisceri solent. aberravit autem *τὸ νὺ* e loco suo, quo reposui.

254. versus *ἀσύστατος:* nam si rana insiluit in stagnum, quomodo potuit eum aggredi mus? vidit hoc Ern., sed leporem, qui inest in verbo *ἡμίπνουν*, non percepit. „non video," inquit, „quomodo *ἡμίπνους* sit, qui tantum in pede extremo percussus sit." at ea est Physignathi debilitas atque ignavia, ut vel levi vulnere affligatur. aeque strenuus describitur Origanion 261., et omnino superiores ranis sunt mures in hoc carmine.

258. *τετραχαίτην*, 4 *cristis e setis equinis instructam* galeam, ut Hom. dixit *λόφον ἱππιοχαίτην* Il. ζ', 469. et *κόρυθα ἱπποδάσειαν* Il. γ', 369. libri corrupte: *τετράχητον*, *τετράχυτρον τετράχηλον.* emendavit Ilgen.

ὃς μόνος ἐν βατράχοισιν ἀρίστευεν καθ' ὅμιλον.
ὥρμησαν δ' ἄρ' ἐπ' αὐτόν· ὁ δ', ὡς ἴδεν, οὐχ ὑπέμεινεν
ἥρωας κρατεροὺς, κατέδυ δ' ὑπὸ βένθεσι λίμνης.
Ἦν δέ τις εἰνὶ μύεσσι νέος παῖς, ἔξοχος ἄλλων,
ἀγχέμαχος, φίλος υἱὸς ἀμύμονος Ἀρτεπιβούλου,
ὄρχαμος, αὐτὸν Ἄρην φαίνων, κρατερὸς Μεριδάρπαξ,
ὃς μόνος εἰνὶ μύεσσιν ἀριστεύεσκε μάχεσθαι,
καὶ, ῥήξας καρύοιο μέσην ῥάχιν εἰς δύο μοίρας,
φράγδην ἀμφοτέροισι κενώμασι χεῖρας ἔθηκεν.
οἱ δὲ ταχέως δείσαντες ἔβαν πάντες κατὰ λίμνην·
στῆ δὲ παρὰ λίμνην γαυρούμενος, οἶος ἀπ' ἄλλων,
στεῦτο δὲ πορθήσειν βατράχων γένος αἰχμητάων.
καί νύ κεν ἐξετέλεσσεν, ἐπεὶ μέγα οἱ σθένος ἦεν,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε.
καὶ τότ' ἀπολλυμένους βατράχους ᾤκτειρε Κρονίων,
κινήσας δὲ κάρη τοιήνδ' ἐφθέγξατο φωνήν·
„Ὢ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
οὐ μικρόν μ' ἔκπληξε κατὰ λίμνην Μεριδάρπαξ
ἐνναίρειν βατράχους βλεμεαίνων· ἀλλὰ τάχιστα
Παλλάδα πέμψωμεν πολεμόκλονον, ἠὲ καὶ Ἄρην,
οἵ μιν ἀποσχήσουσι μάχης, κρατερόν περ ἐόντα.“
Ὣς ἄρ' ἔφη Κρονίδης, Ἄρης δ' ἀπαμείβετο μύθῳ·
„οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίης, Κρονίδη, σθένος, οὔτε γ' Ἄρηος
ἰσχύσει βατράχοισιν ἀρηγέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.
ἀλλ' ἄγε, πάντες ἴωμεν ἀρηγόνες· ἢ τὸ σὸν ὅπλον
* κινείσθω μέγα, Τιτανοκτόνον, ὀβριμοεργὸν,
ᾧ Τιτᾶνας ἔπεφνες, ἀρίστους ἔξοχα πάντων,
ᾧ ποτὲ καὶ Καπανῆα κατέκτανες, ὄβριμον ἄνδρα,
Ἐγκέλαδόν τ' ἐπέδησας ἰδ' ἄγρια φῦλα Γιγάντων!
κινείσθω· οὕτω γὰρ ἁλώσεται, ὅστις ἄριστος.“
Ὣς ἄρ' ἔφη· Κρονίδης δ' ἔβαλε ψολόεντα κεραυνόν.
πρῶτα μὲν ἐβρόντησε, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον,
* αὐτὰρ ἔπειτα κεραυνὸν, δειμαλέον Διὸς ὅπλον,
ἧκ' ἐπιδινήσας· ὁ δ' ἄρ' ἔπτατο χειρὸς ἄνακτος.
πάντας μέν ῥ' ἐφόβησε βαλὼν βατράχους τε, μύας τε·
ἀλλ' οὐδ' ὧς ἀπέληγε μυῶν στρατὸς, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
ἵετο πορθήσειν βατράχων γένος αἰχμητάων,
εἰ μὴ ἀπ' Οὐλύμπου βατράχους ᾤκτειρε Κρονίων,
ὅς ῥα τότε βατράχοισιν ἀρωγοὺς εὐθὺς ἔπεμψεν.
Ἦλθον δ' ἐξαπίνης νωτάκμονες, ἀγκυλοχῆλαι,

277. libri deterioribus numeris: *οὐ μ. μ' ἐκπλ. Μεριδάρπαξ κ. λίμνην.*

285. versus *κακόμετρος*, quem habent Flor. et Ald., damnavit Ern., W aliique uncinis incluserunt. quibus quo minus adstipuler, facit ipsum illud verbum, quod incurrit in reprehensionem, *Τιτανοκτόνον*, lectius illud quam quod ab interpolatore esse videatur, et explicatum illis *ᾧ Τιτᾶνας ἔπεφνες*, more Homerico. v. Il. *ι'*, 124. quare emendandum potius quam delendum puto hunc versiculum, scribamque sine offensione: *κινείσθω Τιτανοφόνον, μέγα, ὀβριμοεργόν.* adscriptum in margine *Τιτανοκτόνον* genuinam vocem *ἔμμετρον* expulerit.

292. versus pariter caesura destitutus, nisi quis ponat *ἀδειμαλέον*. facile autem potuit, ut *Α* excideret *Δ* simili sequente.

λοξοβάται, στρεβλοὶ, ψαλιδόστομοι, ὀστρακόδερμοι,
ὀστοφυεῖς, πλατύνωτοι, ἀποστίλβοντες ἐν ὤμοις,
βλαισοὶ, χειροτένοντες, ἀπὸ στέρνων ὁρόωντες,
ὀκτάποδες, δικάρηνοι, ἀχειρέες (οἵ δὲ καλεῦνται
καρκίνοι) οἵ ῥα μυῶν οὐρὰς στομάτεσσιν ἔκοπτον,
ἠδὲ πόδας, καὶ χεῖρας, ἀνεγνάμπτοντο δὲ λόγχαι.
τοὺς καὶ ὑπέδδεισαν δειλοὶ μύες, οὐδ' ἔτ' ἔμειναν,
ἐς δὲ φυγὴν ἐτράποντο· ἐδύσετο δ' ἥλιος ἤδη,
καὶ πολέμου τελετὴ μονοήμερος ἐξετελέσθη.

302. ὁρόωντες. ita 289, recte probante Frankeo. vulgo: ἐσορῶντες, quod minus aptum.

308. μονοήμερος, non decennis, ut belli Trojani.

HYMNI HOMERICI.

A.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΔΗΛΙΟΝ.

ARGUMENTUM.

Natum Apollinis poëta celebraturus Latonam per multas terras frustra quaesivisse narrat locum, ubi filium pareret, magna futurum potentia et superbia (vers. 47. et 66 seqq.), quas omnes timerent; tandem in Delum pervenisse, quae et ipsa metuens ne ab Apolline, cum in lucem editus esset, propter soli asperitatem ac sterilitatem contemta desereretur, non permiserit Latonae partum edere ante quam jurejurando affirmasset, primum et celeberrimum Apollinis templum in ea insula exstructum iri (49—88). tum describitur natus dei, laudibusque ludorum Deliacorum, qui in honorem ejus celebrari solebant, hymnus concluditur. *E Frankeo.*

Μνήσομαι, οὐδὲ λάθωμαι, Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,
ὅντε θεοὶ κατὰ δῶμα Διὸς τρομέουσιν ἰόντα,

Annotationes. Vocabulum ὕμνος, quod ab ὕω, ὕδω, *cano*, *celebro*, ducunt viri docti, Homerus in neutro majorum carminum usurpavit, si vera sunt, quae disputavimus ann. ad Odyss. θ', 429., ubi vulgo legitur ἀοιδῆς ὕμνον, sed pro eo utitur voce παιήων (v. Ilgen. ann. ad nomen Ἰηπαιήονι hymn. 2, 95.): velut Il. α', 472., postquam sacrum Apollini factum, idque consecutas ex more epulas, memoravit, ita pergit: οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο, Καλὸν ἀείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν, Μέλποντες Ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων. ibi vox παιήων, h. e. recentiorum Graecorum lingua παιάν, primo et proprio sensu significat carmen, quo deorum pacem expetebant. quippe subjecta huic voci est notio medicandi, et videbantur sibi homines medicari cantibus irae deorum, vel jam ortae, vel metuendae ne oriretur. continebant autem carmina illa non solum preces, sed etiam res gestas deorum, quas cantando demulcere sperabant aures divinas, sicut heroës epulantes delectabantur citharoedorum carminibus de suis aliorumque virorum strenuorum factis. sic etiam in festo alicujus dei non is solus cantu celebrabatur, sed excipiebant illius laudes aliorum numinum, seu cognatorum, sive similium et amicorum; ex quo explicandae sunt formulae istae in his hymnis σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον, αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς. scilicet diem, certe majori ex parte, canendo traducebant, πανημέριοι, et variata materie alliciendi erant animi

καί ῥά τ' ἀναΐσσουσιν ἐπισχεδὸν ἐρχομένοιο
πάντες ἀφ' ἑδράων, ὅτε φαίδιμα τόξα τιταίνει·
Λητὼ δ' οἴη μίμνε παραὶ Διῒ τερπικεραύνῳ,
ἥ ῥα βιόν τ' ἐχάλασσε, καὶ ἐκλήϊσσε φαρέτρην,
καί οἱ ἀπ' ἰφθίμων ὤμων χείρεσσιν ἑλοῦσα
τόξον, ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα πατρὸς ἑοῖο
πασσάλου ἐκ χρυσέου, τὸν δ' ἐς θρόνον εἷσεν ἄγουσα.
τῷ δ' ἄρα νέκταρ ἔδωκε πατὴρ, δέπαϊ χρυσείῳ
δεικνύμενος φίλον υἱόν· ἔπειτα δὲ δαίμονες ἄλλοι
ἔνθα καθίζουσιν· χαίρει δέ τε πότνια Λητὼ,
οὕνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτε.

Χαῖρε, μάκαιρ' ὦ Λητοῖ, ἐπεὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα,
Ἀπόλλωνά τ' ἄνακτα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,

auditorum. v. hymnum in Apoll. Delium 157—161. fuerunt igitur hymni pro re nata nunc longiores, nunc breviores; sed omnino brevius fuisse consentaneum est illud genus, quod vocabant *προοίμια* seu *προσόδια* propterea quia in pompis, *ἐν προσόδοις*, ad templum accedentibus canebatur; contra longiores erant hymni, quos canebat chorus circum aram consistens, aut incedens, ac tripudians. utriusque descriptionis carmina habet hic liber, nec ad alterutram omnia referenda sunt. utrumque vero genus temporibus illis priscis, h. e. Homeri et Homeri proximis, versu hexametro compositum fuit; quod genus post inprimis Callimachus, ut studebat antiquitati, suo modo imitatus est. (Ilgenius ann. ad h. in Apoll. Del., p. 188.: „Omnia, quae epicam poësin ab aliis carminum generibus distinguunt, in Homericis hymnis deprehendas: fabulam; unitatem actionis; morum notationem; diversitatem personarum; in uno etiam, qui adhuc extat, in Mercurium nodum nexum et solutum; externam denique, quam heroum laudes sibi vindicant, formam. quare equidem non video, cur hymnos, qui sub Homeri nomine circumferuntur, *epicos* dicere dubitemus. — habent actionem, eamque pertractant; Callimachei actione carent, et facta tantum memorabilia commemorant. in Homericis temporis et successionis habita ratio est; in Callimacheis nec temporum ordo servatur, nec, ut cohaereant facta, cura est. in Homericis personae moribus distinctae comparent; in Callimacheis nullae. itaque Callimachi hymni non magis epicorum nomine insigniri poterunt quam Procli Lycii, vel qui Orpheo tribuuntur; et miror, Snedorfium (*de Hymnis veterum Graecorum.* Hafniae et Lipsiae, 1786., p. 44.) id non observasse, et Callimacheos in epicorum classem conjecisse, quippe qui *encomiastici* vel *laudatorii* rectius appellandi videantur.") dein, repertis paulatim atque usu receptis metris lyricis, hisce conscripta carmina cantari ac saltari coeperunt, et hoc quidem majore quam olim arte studioque: quamobrem et *ὑπορχήματα* (v. ann. ad h. in Apoll. Del. 162.) vocata sunt, quasi a potiore parte saltationis; qualia supersunt cum alias, tum in Pindari reliquiis. quae hic non aguntur, sed Homeri seu potius Homeridarum hymni isti antiquiores. (v. ann. ad h. in Apoll. Del. 147, Ap. Pyth. 337, Merc. init.) quos inter sunt, qui Homero haud indigni videantur, velut hymnus in Venerem; alii recentius quidem produnt aevum, nec tamen ab imperitis fabricatos esse intelligas; omnes autem, ut quos negligerent critici, praesertim Alexandrini, maculis omnis generis adspersi sunt corruptionis, quas pro virili parte eluere et nos, tot clarissimorum virorum vestigia persequentes, conabimur.

1. *Hymnus in Apollinem Delium* non separatur in codd. ab hymno in Apollinem Pythium, quamvis diversum sit utriusque carminis argumentum. primus eos discrevit Ilgenius, auctore Ruhnkenio Epist. crit. p. 7. editionis, quae Lugduni Batavorum excusa est a. 1782., eumque alii secuti sunt praeter Hermannum, W et B. de auctore hujus hymni v. ann. ad 172.

Vers. 1 — 13. verba cantoris, cui respondet chorus 14 — 18. breviores horum hymnorum fere pro chori cantibus habendi sunt, sicut illi, qui Orphici dicuntur, verbis *ἀμοιβαίοις* citha-

τὴν μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ κραναῇ ἐνὶ Δήλῳ,
κεκλιμένη πρὸς μακρὸν ὄρος καὶ Κύνθιον ὄχθον,
ἀγχοτάτω φοίνικος, ἐπ' Ἰνώποιο ῥεέθροις.

Πῶς γάρ σ' ὑμνήσω, πάντως εὔυμνον ἐόντα;
πάντῃ γάρ τοι, Φοῖβε, νόμοι βεβλήατ' ἀοιδῆς,
ἠμὲν ἀν' ἤπειρον πορτιτρόφον, ἠδ' ἀνὰ νήσους.
πᾶσαι δὲ σκοπιαί τοι ἅδον, καὶ πρώονες ἄκροι
ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοί θ' ἅλαδε προρέοντες,
ἀκταί τ' εἰς ἅλα κεκλιμέναι, λιμένες τε θαλάσσης.
ἢ ὥς σε πρῶτον Λητὼ τέκε, χάρμα βροτοῖσι,
κλινθεῖσα πρὸς Κύνθου ὄρος κραναῇ ἐνὶ νήσῳ,
Δήλῳ ἐν ἀμφιρύτῃ; ἑκάτερθε δὲ κῦμα κελαινὸν
ἐξῄει χέρσονδε λιγυπνοίοις ἀνέμοισιν.
ἔνθεν ἀπορνύμενος πᾶσι θνητοῖσιν ἀνάσσεις.

Ὅσσους δ' ἐντὸς ἔχει Κρήτη, καὶ δῆμος Ἀθηνῶν,
νῆσός τ' Αἰγίνη, ναυσικλείτη τ' Εὔβοια,
* *Αἰγαί τ', Εἰρεσίαι τε, καὶ ἀγχιάλη Πεπάρηθος,*
Θρηΐκιός τ' Ἀθόως, καὶ Πηλίου ἄκρα κάρηνα,
Θρηϊκίη τε Σάμος, Ἴδης τ' ὄρεα σκιόεντα,

roedi deperditis. temere haec addubitarunt viri docti. — *μίμνε*, *manere solet*, quo sensu consuetudinis etiam ceteri h. l. aoristi intelligendi sunt, quanquam paulo durius. v. Ilg., Matth. et grammaticos.

16. accivit hunc v. Orpheus personatus hymno 34. — *Ὀρτυγίῃ*, parte Syracusarum, quae etiam *insula* appellata est *κατ' ἐξοχήν*. v. Ilgen. h. l., nos ann. ad Odyss. ο', 404., quemque ibi auctorem citavimus, Voss. *Alte Weltk.* p. 294. — *κραναῇ ἐνὶ Δήλῳ*. Strabo 10, 5., p. 386 ed. Tauchniz.: *ἡ μὲν οὖν Δῆλος ἐν πεδίῳ κειμένην ἔχει τὴν πόλιν, κ. τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, κ. τὸ Λητῷον. ὑπέρκειταί δὲ τῆς πόλεως ὄρος ὑψηλὸν, ὁ Κύνθος, κ. τραχύ. ποταμὸς δὲ διαῤῥεῖ τὴν νῆσον Ἰνωπὸς, οὐ μέγας· καὶ γὰρ ἡ νῆσος μικρὰ* etc.

18. *φοίνικος*. v. ann. ad Odyss. ζ', 163.

19—28. *πῶς γάρ*. sic codd. MSS. et plerique editorum. perperam emendatores: *πῶς τ' ἄρ'*, vel *πῶς δ' ἆρ'*, ut solent. — *νόμοι ἀοιδῆς*, *leges* seu *modi cantus*, ars musica. — „*βεβλήαται*, *ceciderunt*, sive *evenerunt*, tibi in sortitione deorum post victos Titanes. Hesiod. Theog. 881" etc. *Ex Ernest. et Ilgen.*, qui dedit *βεβλήατ' ἀοιδῆς*. prior W reposuerat *νόμοι*. libri: *νόμος βεβλήαται ᾠδῆς*, quorum *νόμος* soloecum est, *ᾠδῆς* autem vocis antiquae interpretatio, quae praeterea in hisce carminibus haud occurrit. — *πᾶσαι — θαλάσσης*. significatur Apollo *νόμιος*, dubitatque poëta, utrum illum canat, an musicae artis praesidem, vel etiam natales ejus, quos ipsi maris fluctus celebrabant, littora flatu ventorum superantes prae gaudio, et pedes Jovialis pueri alluentes. cf. 118.

30—38. jam Latonae narrat olim errores, antequam peperisset filium. *Ὅσσους — Κρήτη*. vulgo: *Ὅ. Κρήτη ἐντὸς ἔ.* addidi copulam, quae saepe oblitterata est, numerosque transpositione verborum emendavi. „*Αἰγαί*. Euboeae oppidum in sinu Opuntio, clarum Neptuni templo, a quo oppido mare Aegaeum appellatum est. — *Εἰρεσίαι*. *Iresias*, Thessaliae urbem, memorat Livius 32, 13.; sed aptior huic loco est *Irrhesia* insula in sinu Thermaïco ap. Plin. H. N. 4, 12. quod nominis aliqua est diversitas, id neminem offendet, qui noverit, quam varie nomina locorum scribi soleant; velut *Πειρεσίαι*, quod suadet Ruhnken. Ep. crit. p. 8., apud Steph. est *Πειράσια*" etc. *Ex Ilgen.* sane apud Plinium malim *Iresia*, et hoc ipso loco *Εἰρεσίη*, qui *α*, *αι*, *η*, passim

Σκῦρος, καὶ Φώκαια, καὶ αὐτὸ Κάνης ὄρος αἰπὺ,
Ἴμβρος ἐϋκτιμένη, καὶ Λῆμνος ἀμιχθαλόεσσα,
Λέσβος τ' ἠγαθέη, Μάκαρος ἕδος Αἰολίωνος,
καὶ Χίος, ἣ νήσων λιπαρωτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται,
παιπαλόεις τε Μίμας, καὶ Κωρύκου ἄκρα κάρηνα,
καὶ Κλάρος αἰγλήεσσα, καὶ Αἰσαγέης ὄρος αἰπὺ,
καὶ Σάμος ὑδρηλὴ, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα,
Μίλητός τε, Κόως τε, πόλις Μερόπων ἀνθρώπων,
καὶ Κνίδος αἰπεινὴ, καὶ Κάρπαθος ἠνεμόεσσα,
Νάξος τ', ἠδὲ Πάρος, Ῥηναιά τε πετρήεσσα,
τόσσον ἔπ' ὠδίνουσα Ἑκηβόλον ἵκετο Λητὼ,
εἴ τίς οἱ γαιέων υἱεῖ θέλοι οἰκία θέσθαι.
αἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον, καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη
Φοῖβον δέξασθαι, καὶ πιοτέρη περ ἐοῦσα,
πρίν γ' ὅτε δή ῥ' ἐπὶ Δήλου ἐβήσατο πότνια Λητὼ,
καί μιν ἀνειρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Δῆλ', εἰ γάρ κ' ἐθέλοις ἕδος ἔμμεναι υἷος ἐμοῖο,
Φοίβου Ἀπόλλωνος, θέσθαι τ' ἐνὶ πίονα νηόν!
ἄλλως δ' οὔτις σεῖό ποθ' ἅψεται, οὐδέ σε δίσσει,
οὐδ' εὔβουν σε ἔσεσθαι ὀΐομαι, οὔτ' εὔμηλον,
οὐδὲ τρύγην οἴσεις, οὔτ' ἂρ φυτὰ μυρία φύσεις.
αἱ δέ κ' Ἀπόλλωνος ἑκαέργου νηὸν ἔχῃσθα,
ἄνθρωποί τοι πάντες ἀγινήσουσ' ἑκατόμβας,
* ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, κνίσση δέ τοι ἄσπετος αἰεὶ
* δηρὸν, ἄναξ, εἰ βόσκοις, θεοί κέ σ' ἔχωσι

permixta sciam in codd. — *Φώκαια*, urbs nota Aeoliae, cujus *Κάνη* seu *Κάναι* (Strab. 13, p. 586.) est promontorium. male codd. uno verbo *Αὐτοκάνης*. de *αὐτὸς* emphatico v. Odyss. ι', 393. — *Ἴμβρος ἐϋκτ.* sic Herm. et Frankeus, more Homeri, qui nusquam dixit *εὐκτίμενος*, quamvis apud eum *εὔδμητος*, *εὔπρηστος* et quaedam similia legantur. — *ἀμιχθαλ.*, ut Il. ω', 753. — „*Μάκαρος* Il. ω', 544.: *ὅσσον Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἕδος, ἐντὸς ἐέργει.*“ *Ex Ilg.* — *λιπαρωτάτη*, *pinguissima*, beatissima. v. Aristoph. Equ. 499, Schäfer. Melet. cr. p. 52.

39 — 51. *Μίμας*. Odyss. γ', 172. — *Κωρύκου*, Ioniae promontorii altissimi. — *Κλάρος*, Colophoniorum urbs, quam vocat *αἰγλήεσσαν*, h. e., ni fallor, fulgentem donariis suspensis ibi in templo Apollinis. cf. hymn. 8, 5. — *Αἰσαγέης*. mons Asiae *Αἰγαγέης* commemoratur ap. Nicandrum Theriac. 218, ubi quidam codd. pariter habent *Αἰσαγέης*. cf. Ilg. — *Μυκάλης τ' αἰπ. κάρ.* Il. β', 869. — *Μερόπων*. Steph. Byz.: *Μέροψ Τριόπα παῖς, ἀφ' οὗ Μέροπες οἱ Κῷοι, καὶ ἡ νῆσος Μεροπίς.* — *Κάρπαθος*, insula Homero Il. β', 676. dicta *Κράπαθος*, Cretam inter et Rhodum, hodie *Scarpanto.* — *Ῥηναῖα*, *Ῥήνεια*, Cyclas Delo vicina. v. Crusii *mythol. Wörterb.* h. v. et Boissonadeo laudatum de antiquitatibus ejus insulae Dorvillium Exercitationis Deliacae cap. 15. — *ἐδείδισαν* — *ἐοῦσα*. metuebant istae insulae et regiones, ne sterile solum suum displiceret Latonae, matri Apollinis, dei maximi. v. Frank. — *εἰ γάρ κ' ἐθέλοις*, *utinam velis.* dudum correxerunt mendosum *ἐθέλεις*, quod occupavit codd.

53. *ἄλλως*, *aliter*, alia conditione. perperam libri *ἄλλος*, quemadmodum et Odyss. ω', 107. Berglerus et alii nonnulli: *οὐδέ κεν ἄλλος Κρινάμενος λέξαιτο κατὰ πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους*, sed vett. libri recte: *ἄλλως*. legitur quoque in codd. mendose: *λίσσει*, permutatis inter se Δ et Λ litteris, ut saepe factum. male Ruhnken. aliique *τίσει*. imo *δίσσει*, a *δίζω*, *quaeret*, curabit.

58, 59. affecta. ita scribamus:
— — *κνίσση δέ τε ἄσπετος αἰεὶ*

χειρὸς ἀπ' ἀλλοτρίης, ἐπεὶ οὔ τοι πῖαρ ὕπ' οὖδας."
"Ὣς φάτο· χαῖρε δὲ Δῆλος, ἀμειβομένη δὲ προσηύδα·
„Λητοῖ, κυδίστη θύγατερ μεγάλου Κοίοιο,
ἀσπασίη κεν ἔγωγε γονὴν ἑκάτοιο ἄνακτος
* δεξαίμην· αἰνῶς γὰρ ἐτήτυμόν εἰμι δυσηχὴς
ἀνδράσιν· ὧδε δέ κεν περιτιμήεσσα γενοίμην.
ἀλλὰ τόδε τρομέω, Λητοῖ, ἔπος, οὐδέ σε κεύσω·
λίην γάρ τινά φασιν ἀτάσθαλον Ἀπόλλωνα
ἔσσεσθαι, μέγα δὲ πρυτανευσέμεν ἀθανάτοισι
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
τῷ ῥ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμὸν,
μὴ, ὁπόταν τὸ πρῶτον ἴδῃ φάος ἠελίοιο,
νῆσον ἀτιμήσας, ἐπειὴ κραναήπεδός εἰμι,
ποσσὶ καταστρέψας ὤσῃ ἁλὸς ἐν πελάγεσσιν.
ἔνθ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦμα κατὰ κρατὸς ἅλις αἰεὶ
κλύσσει· ὁ δ' ἄλλην γαῖαν ἀφίξεται, ἥ κεν ἅδῃ οἱ,
τεύξασθαι νηόν τε, καὶ ἄλσεα δενδρήεντα·
πουλύποδες δ' ἐν ἐμοὶ θαλάμας, φῶκαί τε μέλαιναι
οἰκία ποιήσονται ἀκηδέα, χήτεϊ λαῶν.
ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
ἐνθάδε μιν πρῶτον τεύξειν περικαλλέα νηὸν,
ἔμμεναι ἀνθρώπων χρηστήριον, αὐτὰρ ἔπειτα
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπειὴ πολυώνυμος ἔσται."
"Ὣς ἄρ' ἔφη, Λητὼ δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ὄμοσσεν·
„ἴστω νῦν τάδε Γαῖα, καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
ἦ μὴν Φοίβου τῇδε θυώδης ἔσσεται αἰεὶ
βωμὸς, καὶ τέμενος, τίσει δέ σέγ' ἔξοχα πάντων."
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,

δεῦρ' ἂν, ἄνακτ' εἰ βοσκήσοις, θυσίαι τέ σ' ἔχωσι

χειρὸς etc.
bene Steph.: *ἄνακτ'*. id forte mutatum fuerit in *ἄνακσ*, *ἄναξ*. *ἄνακτα*, *deum*. verba *θεοὶ* et *θυσίαι* etiam alias confusa sunt: v. Anthol. Palat. 3., p. 41. *κνίσσῃ θυσίαι τέ σ' ἔχωσιν*, ut *αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει, τεθαλυῖά τ' ἐέρσῃ* Odyss. ν', 245 etc.

60. *ὕπ'*, *ὕπεστι*.

62—82. *μεγάλου Κοίοιο*. sic Barn., et ab illo editores. libri vett. *μεγάλοιο Κρόνοιο*. — *αἰνῶς*, *ἐτήτυμον*, h. e. *ἐτητύμως*. non placent haec duo composita. quare malim *αἶνος δυσηχὴς*, *sermo malus* sive ignominiosus, h. e. materia sermonis, ut ille: *fabula fias*. — B.: „Non facio cum iis, qui *ποσσὶ* capiunt de Deli radicibus, cum facilius et nitidius de Apolline intelligas, qui *injurioso pede stantem proruet* insulam." — *πρυτανευέμεν*. verbum recentius pro *ἐμβασιλευσέμεν*. v. Ilg. *Πρύτανις*, nomen Trojani, legitur Il. ε', 678. — *ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε*. intell. *καλῶς ἔχει*. v. ann. ad Il. α', 135 etc. — *αὐτὰρ ἔπειτα*. repetendum *ἀπὸ κοινοῦ τεύξειν νηοὺς*, h. e. *ἄλλους νηούς*. — *πάντας ἐπ' ἀνθρ.*, *apud omnes homines*, ap. ceteros mortales. Odyss. ψ', 124.: *σὴν γὰρ ἀρίστην Μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι*. cf. Il. κ', 213., quem locum Ilg. adscripsit. — *πολυώνυμος*, *multis nominibus appellatus*, a consequente ejus, quod coletur multis in locis, velut cognominatus est Delius, Pythius, Clarius etc. — *ἔσται* cod. Mosc., quem etiam Frankeus expressit. vulgo: *ἐστίν*.

84—86. Il. ο', 36, Odyss. ε', 184.

Δῆλος μὲν μάλα χαῖρε γόνῳ ἑκάτοιο ἄνακτος·
Λητὼ δ' ἐννῆμάρ τε, καὶ ἐννέα νύκτας, ἀέλπτοις
ὠδίνεσσι πέπαρτο. θεαὶ δ' ἔσαν ἔνδοθι πᾶσαι,
ὅσσαι ἄρισται ἔασι, Διώνη τε, Ῥείη τε,
Ἰχναίη τε Θέμις, καὶ ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη,
ἄλλαι τ' ἀθάναται, νόσφιν λευκωλένου Ἥρης·
ἧστο γὰρ ἐν μεγάροισι Διὸς νεφεληγερέταο.
μούνη δ' οὐκ ἐπέπυστο μογοστόκος Εἰλείθυια·
ἧστο γὰρ ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν,
Ἥρης φραδμοσύνῃ λευκωλένου, ἥ μιν ἔρυκε
ζηλοσύνῃ, ὅτ' ἄρ' υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
Λητὼ τέξεσθαι καλλιπλόκαμος τότ' ἔμελλεν.
Αἱ δ' Ἶριν προὔπεμψαν ἐϋκτιμένης ἀπὸ νήσου,
ἀξέμεν Εἰλείθυιαν, ὑποσχόμεναι μέγαν ὅρμον,
χρυσείοισι λίνοισιν ἐερμένον, ἐννεάπηχυν·
νόσφιν δ' ἤνωγον καλέειν λευκωλένου Ἥρης,
μή μιν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀποστρέψειεν ἰοῦσαν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
βῆ ῥα θέειν, ταχέως δὲ διήνυσε πᾶν τὸ μεσηγύ.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὄλυμπον,
αὐτίκ' ἄρ' Εἰλείθυιαν ὑπὲκ μεγάροιο θύραζε
ἐκπροκαλεσσαμένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
πάντα μάλ', ὡς ἐπέτελλον Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι.
τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἔπειθεν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
βὰν δὲ ποσὶ, τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι.
εὖτ' ἐπὶ Δήλου ἔβαινε μογοστόκος Εἰλείθυια,
τὴν τότε δὴ τόκος εἷλε, μενοίνησεν δὲ τεκέσθαι.
ἀμφὶ δὲ φοίνικι βάλε πήχεε, γοῦνα δ' ἔρεισε
λειμῶνι μαλακῷ· μείδησε δὲ γαῖ' ὑπένερθεν.
ἐκ δ' ἔθορε πρὸ φόωσδε· θεαὶ δ' ὀλόλυξαν ἅπασαι.
Ἔνθα σε, ἤϊε Φοῖβε, θεαὶ λόον ὕδατι καλῷ
ἁγνῶς, καὶ καθαρῶς, σπάρξαν δ' ἐν φάρεϊ λευκῷ,
* *λεπτῷ, νηγατέῳ· πέρι δὲ χρύσεον στρόφον ἧκαν.*

92—104. *ἔνδοθι*, *intus* apud Latonam. v., si tanti est, Il. ζ', 498, Odyss. δ', 678 etc. temere nonnulli: *αὐτόθι*, vel *ἐνθάδε*. — *ἔασι* Ilg. et alii, recte. libri: *ἔσαν*, ut superiore versu. — „*Ἰχναίη Θέμις*, ab Ichnis, urbe Thessaliae, ubi colebatur. Strab. 9, p. 416. Basil. Steph. Byz.: *Ἴχναι, πόλις Μακεδονίας. Ἰχναίη Θέμις. διωκομένη γὰρ ὑπὸ Διὸς κατελείφθη ἐν τοῖς τῶν Ἰχναίων τόποις, καὶ ἀπὸ τοῦ διωχθῆναι κατ' ἴχνος ὠνομάσθη.*“ Ex *Ilg.* aliena sunt verba *καὶ ἀπὸ — ὤν.* — *ἀγάστονος Ἀμφ.* Odyss. μ', 97. — *μογοστόκος.* Il. π', 187 etc. — *φραδμοσύνῃ*, *consilio*, a *φράδμων*, quod habes Il. π', 638. — *ἐερμένον*, ut Odyss. σ', 296. cf. Odyss. ο', 460. sic primus Barn. libri vett.: *ἐεργμένον.*

110. scripsi conjuncte *ὑπὲκ* pro *ἀπ' ἐκ*, quod habent codd. duplici menda. v. Il. δ', 465, σ', 232, aliosque locos, in quibus itidem ponendum est *ὑπὲκ*, ut *διὲκ* Il. ο', 124 et alias. *τὸ ὑπὸ* clam Junone id factum esse indicat, ut facere jussa erat Iris. *ἀπὲκ* nihili vox est et *ταυτολόγος*. saepe confusa *ἀπὸ* et *ὑπό*.

114. v. Il. ε', 778.

120—129. *ἤϊε Φοῖβε.* v. Il. ο', 365, υ', 152. — *σπάρξαν*, a *σπάργω*, *σπαργανάω*, *fascio*, amicio. — *νηγατέῳ.* Il. β', 43 etc. — *χρύσεον.* hic quoque, homoeoteleuti vitandi gratia, malim *χρυσοῦ*, ut Odyss. λ', 91 et

οὐδ' ἄρ' Ἀπόλλωνα χρυσάορα θήσατο μήτηρ,
ἀλλὰ Θέμις νέκταρ τε, καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν,
* ἀθανάτῃσιν χερσὶν ἐπήρξατο· χαῖρε δὲ Λητώ,
οὕνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτεν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ, Φοῖβε, κατέβρως ἄμβροτον εἶδαρ,
οὐ σέγ' ἔπειτ' ἴσχον χρύσεοι στρόφοι ἀσπαίροντα,
οὐδ' ἔτι δεσμά σ' ἔρυκε, λύοντο δὲ πείρατα πάντα,
αὐτίκα δ' ἀθανάτῃσι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
„Εἴη μοι κίθαρίς τε φίλη, καὶ καμπύλα τόξα,
χρήσω δ' ἀνθρώποισι Διὸς νημερτέα βουλήν."
Ὡς εἰπὼν ἐβίβασκεν ἐπὶ χθονὸς εὐρυοδείης
Φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἑκατηβόλος· αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
θάμβεον ἀθάναται. χρυσῷ δ' ἄρα Δῆλος ἅπασα
ἤνθησ', ὡς ὅτε τε ῥίον οὔρεος ἄνθεσιν ὕλης
βεβρίθει, καθορῶσα Διὸς Λητοῦς τε γενέθλην,
γηθοσύνῃ, ὅτι μιν θεὸς εἵλετο οἰκία θέσθαι
νήσων, ἠπείρου τε, φίλησε δὲ κηρόθι μᾶλλον.
Αὐτὸς δ', ἀργυρότοξε ἄναξ, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,
ἄλλοτε μέν τ' ἐπὶ Κύνθου ἐβήσαο παιπαλόεντος,
ἄλλοτε δ' αὖ νήσους τε, καὶ ἀνέρας, ἠλάσκαζες.
πολλοί τοι νηοί τε, καὶ ἄλσεα δενδρήεντα·
[πᾶσαι δὲ σκοπιαί τε φίλαι, καὶ πρώονες ἄκροι
ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοί θ' ἅλαδε προρέοντες.]
ἀλλὰ σὺ Δήλῳ, Φοῖβε, μάλιστ' ἐπιτέρπεαι ἦτορ,
ἔνθα τοι ἑλκεχίτωνες Ἰάονες ἠγερέθονται

τ', 34. — χρυσάορα, χρυσοφάσγανον, ἢ χρυσοκίθαριν, ut ait Suidas. v. infra 218, Il. ε', 509. — θήσατο ἐθήλασεν, ut Apollonius interpretatur. v. Il. ω', 58. „θῆσθαι, quod ap. Homerum de infantibus lactentibus dicitur, h. l. de lactante matre usurpatum non debebat adeo offensioni esse Ilgenio, ut hunc versum pro spurio haberet. confundi enim inter se et commutari solent verba hujusmodi, *lactere* et *lactare*, *saügen* et *saugen*. sic θηλάζειν, quod proprie est *lactare* (Lobeck. Phryn. p. 468.), ap. Theocr. 2, 16. de lactente dicitur: ἦ ῥα λεαίνας μασδὸν ἐθήλαξεν." *F. Frank.* — ἀθ. χερσίν. elegantius esset ἀθανάτης ἐν χ. — πείρατα, vincula, ligamenta. v. Il. μ', 51.

133. ἐπὶ primus dedit Matth. pro ἀπὸ, quod habent libri, errore haud insolito. v. ann. ad Odyss. η', 117. incessisse statim per terram, nemine adjuvante, dicitur Apollo recens natus, vi divina ingenita.

135. χρυσῷ — ἤνθησε. Pindarus de insula beatorum Ol. 2, 126.: ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει.

136. male versiculus hic insertus legitur in libris post 139.; quem loco nos suo reponentes totam sententiam illustravimus, verbo ἤνθησε aperte respondente ἄνθεσιν ὕλης, rursusque ad haec relato verbo βεβρίθει.

137 — 39. versus forte omissi in 3 codd. Pariss. et Mosc., cum sententia sine illis constare videretur, librariis in verbis ἄνθεσιν ὕλης intelligentibus ἄνθει ex ἤνθησε.

142. νήσους τε, καὶ ἀνέρας, *insulas et viros*, h. e. insulanos et alios homines, qui continentem incolunt.

144, 45. inepte repetita ex 22, 23.: nam hic ista non aguntur, sed praestantia templi lucique Deliaci aliarum insularum ac regionum opponitur.

147. conventum Ionum dicit et ludos sacros, quinto quoque anno in Delo insula celebratos. v. H. Hasei *griech. Alterthumskunde*, 1., p. 107 — 109. D. Montbel.: „Comme il est ici question des Ioniens, ces hymnes ont dû être composés long-temps (?) après que les colonies grecques vinrent s'établir en Asie; car j'ai déja dit (voy. les obss. sur le v. 685 du 13. chant de l'Iliade.) que c'est de là qu' est venu le

σὺν σφοῖσιν τεκέεσσι, καὶ αἰδοίης ἀλόχοισιν·
οἱ δέ σε πυγμαχίῃ τε, καὶ ὀρχηθμῷ, καὶ ἀοιδῇ,
μνησάμενοι τέρπουσιν, ὅταν στήσωνται ἀγῶνα.
φαίη κ' ἀθανάτους καὶ ἀγήρως ἔμμεναι αἰεὶ,
ὃς τότ' ἐπαντιάσει', ὅτ' Ἰάονες ἀθρόοι εἶεν·
πάντων γάρ κεν ἴδοιτο χάριν, τέρψαιτο δὲ θυμὸν,
ἄνδρας τ' εἰσορόων, καλλιζώνους τε γυναῖκας,
νῆάς τ' ὠκείας, ἠδ' αὐτῶν κτήματα πολλά.
* πρὸς δὲ τόδε μέγα θαῦμα, ὅου κλέος οὔποτ' ὀλεῖται,
κοῦραι Δηλιάδες, Ἑκατηβελέταο θεράπναι,
αἵτ' ἐπεὶ ἂρ πρῶτον μὲν Ἀπόλλων' ὑμνήσωσιν,
αὖτις δ' αὖ Λητώ τε, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
μνησάμεναι, ἀνδρῶν τε παλαιῶν, ἠδὲ γυναικῶν,
ὕμνον ἀείδουσιν, θέλγουσι δὲ φῦλ' ἀνθρώπων.
πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς καὶ κρεμβαλιαστὺν
μιμεῖσθ' ἴσασιν, φαίη δέ κεν αὐτὸς ἕκαστος
φθέγγεσθ'· οὕτω σφιν καλὴ συνάρηρεν ἀοιδή.

Ἀλλ' ἄγεθ', ἱλήκοι μὲν Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξὺν,
χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι, ἐμεῖο δὲ καὶ μετόπισθε,
μνήσασθ', ὁππότε κέν τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ἐνθάδ' ἀνείρηται ξεῖνος ταλαπείριος ἐλθών·

nom d'*Ioniens.* Selon Knight, l'Iliade remonte au temps de cette migration, c'est-à-dire environ à l'an 1050 avant J. C. (Proleg. in Hom. §. 66.) Comme il s'est écoulé à peu pres 5 cents ans de là jusqu' à Pisistrate, c'est dans ce long intervalle qu'ont paru les hymnes qui nous occupent.“ — *ἑλκεχίτωνες.* v. Il. *ν'*, 685.

148. Thucyd. 3, 104., ubi versus 146—150 laudavit, sed, opinor, memoriter: *σὺν σφ. τεκέεσσι, γυναιξί τε, σὴν ἐς ἀγυιάν.* libri Homerici: *αὐτοῖς σὺν παίδεσσι καὶ αἰδ. ἀλ.* reliqui *σὺν*, *συνάρηρεν* et similia in his carminibus, quamvis verius putem *ξὺν*, certe in antiquioribus, ut ap. Homerum; quemadmodum revera *Ἀρτέμιδι ξὺν* legitur 165. hujus hymni, et *ξύναγον* in Batrach., 133.

150. Thuc. l. c.: *ὅταν καθέσωσιν ἀγῶνα.*

155. Deli mercatum maximum dicit. Plinius H. N. 34, 2.: *antiquissima aeris gloria Deliaco fuit, mercatus in Delo concelebrante toto orbe.* cf. Cellar. 1., p. 1287.

156. scribamus: *πρὸς δὲ τὸ δὴ μέγα θαῦμα* etc., h. e. *πρὸς δὲ τούτοις εἰσὶν αὐτοῦ κοῦραι Δηλ.*, *ὃ δὴ μέγα θαῦμά ἐστι.* passim confusa *δὲ* et *δή.* **τόδε** rem praesentem significaret, ut Il. *ν'*, 99.: *ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι.*

157. *θεράπναι* Ald. 3., ne quis ab Ernestio profectum putet. Berglerus et alii pessumdato metro: *θεράπαιναι.*

162. *κρεμβαλιαστύν.* vulgo vertunt *strepitum*; sed quis intelligat? Ernestius reddidit *modulationes.* male. Athenaeus *κρέμβαλα* ad instrumenta refert *ψόφου μόνου παρασκευαστικὰ*, quorum usus erat in saltatione. v. Athen. 14., p. 636, Spanhem. ad Callim. hymn. in Dian. 247. respondent ei instrumentorum generi, quod *castagnette* Itali et Hispani vocant, veteribus Hebraeis maxime usitato, de quo v. Pfeifer. *von der Musik der alten Hebräer*, p. 53. *Ilg.* „*τὰ κρέμβαλα* sont des espèces de castagnettes qui marquaient la mesure du danseur. Hésychius explique le verbe *κρεμβαλιάζειν* par un son qu' exécutaient les danseurs en frappant l'un contre l'autre des morceaux d'os ou de coquilles. Il semblerait, d'après Athénée (14, p. 636, D.), que ce verbe a été employé la première fois par Hermippe. Aristophane (Ran. 1340, vel 1305 ed. Brunck., et Schol.) fait allusion à cet usage, et dit que pour accompagner les vers d'Euripide, il n'est pas besoin de lyre, mais de la joueuse de castagnettes.“ *E Montbelio.* Franke: „Loquitur

„ὦ κοῦραι, τίς δ' ὔμμιν ἀνὴρ ἥδιστος ἀοιδῶν
ἐνθάδε πωλεῖται, καὶ τέῳ τέρπεσθε μάλιστα;
ὑμεῖς δ' εὖ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθ' εὐφήμως·
τυφλὸς ἀνήρ, οἰκεῖ δὲ Χίῳ ἔνι παιπαλοέσσῃ,
* τοῦ πᾶσαι μετόπισθεν ἀριστεύουσιν ἀοιδαί."
ἡμεῖς δ' ὑμέτερον κλέος οἴσομεν, ὅσσον ἐπ' αἶαν
ἀνθρώπων στρεφόμεσθα πόλεις εὐναιεταώσας·
οἱ δ' ἐπὶ δὴ πείσονται, ἐπεὶ καὶ ἐτήτυμόν ἐστιν.
Ὦ ἄνα, καὶ Λυκίην, καὶ Μῃονίην ἐρατεινὴν,
καὶ Μίλητον ἔχεις, ἔναλον πόλιν ἱμερόεσσαν,
αὐτὸς δ' αὖ Δήλοιο περικλύστης μέγ' ἀνάσσεις·
αὐτὰρ ἐγὼν οὐ λήξω ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα
ὑμνέων ἀργυρότοξον, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητώ.

poëta de *hyporchematis*, quo nomine appellabantur carmina a choro circum aram consistente, aut tripudiante simul cum mimica imitatione earum rerum, quas deus gessisse dicebatur, recitata. cf. Müller. Dor. 1., p. 351 sequ., Boeckh. Pind. fragm. p. 597, Heracl. Pontic. ap. Plut. de Mus. 3. in Deliacis sacris mos fuisse videtur, ut chorus, cum Latonae errores canebat, diversarum gentium, ad quas illa praegnans venisset, dialectos atque alia, quae iis peculiaria essent, proprio genere saltationis imitaretur." cf. Hase l. c. ad 147.

165—168. ἱλήκοι, *propitius sit.* Odyss. φ', 365. — ταλαπείριος, *audens facere itinera*, itinerum studiosus, germ. *reiselustig.* v. ann. ad Odyss. ζ', 193.

172, 73. ex hisce nihil aliud efficias quam Chium fuisse auctorem hujus hymni. abusi tamen iis sunt ad assignandum Homero patriam Chion insulam, quasi certum sit, Homeri hoc esse carmen. v. ann. 2. ad Homeri vitam, pag. 1. — τοῦ — ἀοιδαί. male Berglerus, permixto tempore praesente et futuro: *cujus omnes in pretio postea sunt cantiones.* caute Matth.: *cujus carmina omnia in posterum maximo honore erunt*, quasi legeretur ἀριστεύσουσιν. enimvero id quoque ineptum est: nam si post demum clara erunt haec carmina, qui fit, ut jam nunc puellae Deliacae maxime illis delectari dicantur? quid multa? corruptum est μετόπισθεν, pro eoque reponendum μερόπεσσιν, *hominibus*, apud homines. similia sunt *ΜΕΡΟΠΕCCΙΝ* et *ΜΕΤΟΠΙCΘΕΝ*, nec rarum, ε et ι litteras confundi, itemque ρ et τ, velut apud Aristot. l. c. ann. ad Odyss. ζ', 53. Θ quidem et C permixtorum exemplum non habeo in promtu, sed neque eo opus est, siquidem, ex quo semel scriptum fuit *ΜΕΤΟΠΙCCΙΝ*, velut compulsi sunt librarii ad inferendum μετόπισθεν, quamvis insulsum. — ἀριστεύουσιν ἀοιδαί, *vincunt cantiones*, ut Aeschylus Prom. 866.: ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῷ etc.

176. ἐπὶ δὴ πείσονται. tmesis pro ἐπιπείσονται δή. Il. α', 218 etc. —ἐτήτυμον, τὸ ὑμέτερον κλέος.

177—181. clausula rhapsodi, qua se auctori carminis opponit. leguntur autem in codd. versus 180 et 181 post 176, ab iisque discreti, tanquam ad sequentem hymnum pertinentes, 177—179, quos superioribus adjungendos esse, Ioniae et Deli commemoratio indicat. eos, forte trajectos, reposuisse mihi videor suo loco, ut hoc dicat rhapsodus, magnificam carminis materiam esse praesidem Lyciae, Maeoniae, Mileti, et inprimis Deli: itaque se nunquam non praedicaturum esse Apollinem, in Delo natum. v. similes clausulas hymnorum 5. et 9.

B.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΠΥΘΙΟΝ.

ARGUMENTUM.

Auctor hymni in Apollinem Pythium sive Delphicum cum proposuisset Apollinem celebrare primi oraculi conditorem, exordium carminis petiit ab eo, quod Apollo cithara canens Pytho itare, indeque reversus in Olympum deos arte musica sua exhilarare esset solitus.

Finito prooemio, transituque ad ipsam fabulam narrandam ita facto, ut, qua potissimum laude celebrandus Apollo sit, ambigere se simulet (30 — 38), deum inducit complures per terras locum oraculi quaerentem. tandem pervenit ad Tilphussam fontem Boeotiae, ibique apto loco prima jecit templi fundamenta, cum nympha Tilphussa, de celebritate sua sollicita, callide persuadet deo, ut absistat a proposito, et potius Crissae in Phocide oraculum instituat (38 — 97). cui obsecutus Apollo sub Parnasso templum condidit in vicinia fontis, ad quem brevi post inventam serpentem, terroris damnique multi auctorem incolis, sagittis suis occidit (98 — 127). interponit h. l. poëta episodium de Typhone, cujus illa serpens nutrix fuerat (128 — 178); dein caedem bestiae paulo accuratius describit (179 — 197). qua infestatum locum quia per fraudem commendaverat Tilphussa, illam, reversus ad ejus fontem, Apollo ulciscitur (198 — 210). postremo, quoniam, exstructo templo, opus erat sacerdotibus, qui id curarent, adjecta fabula est de mercatoribus Cretensibus, quos Pylum navigantes Apollo specie delphini a cursu deflexisse et in sinum Crissaeum perductos sacrorum suorum antistites constituisse credebatur. *E Frankeo.*

Φοῖβε, σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' ἀείδει,
ὄχθῃ ἐπιθρώσκων ποταμὸν παρὰ δινήεντα
Πηνειόν· σὲ δ' ἀοιδὸς, ἔχων φόρμιγγα λίγειαν,
Ἡδυεπὴς πρῶτόν τε, καὶ ὕστατον αἰὲν ἀείδει.

2. *Hymnus in Apollinem Pythium.* Vers. 1 — 4. Sagaci conjectura reperit Ilgenius, huc pertinere versus, qui separatim leguntur in libris hymno seu potius prooemio 21.; quemadmodum et majorum hymnorum in Mercurium et Cererem exordia vel rhapsodi delecta recitasse pro integris hymnis, vel potius librarii separatim descripsisse videntur, cum totorum istorum carminum longitudinis pertaesum esset. cujus quidem suspicionis suae post poenituit virum eru-

Εἶσι δὲ φορμίζων Λητοῦς ἐρικυδέος υἱὸς
φόρμιγγι γλαφυρῇ πρὸς Πυθὼ πετρήεσσαν,
ἄμβροτα εἵματ' ἔχων, τεθυωμένα· τοῖο δὲ φόρμιγξ
χρυσέου ὑπὸ πλήκτρου καναχὴν χέει ἱμερόεσσαν.
ἔνθεν δὲ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς, ὥστε νόημα,
εἶσι Διὸς πρὸς δῶμα, θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων·
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μέλει κίθαρις, καὶ ἀοιδή.
Μοῦσαι μέν θ' ἅμα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ,
ὑμνεῦσίν ῥα θεῶν δῶρ' ἄμβροτα, ἠδ' ἀνθρώπων
τλημοσύνας, ὅσ' ἔχοντες ὑπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
ζώουσ' ἀφραδέες, καὶ ἀμήχανοι, οὐδὲ δύνανται
εὑρέμεναι θανάτοιό τ' ἄκος, καὶ γήραος ἄλκαρ.
αὐτὰρ ἐϋπλόκαμοι Χάριτες, καὶ ἐΰφρονες Ὧραι,
Ἁρμονίη θ', Ἥβη τε, Διὸς θυγάτηρ τ' Ἀφροδίτη,
ὀρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι·
τῇσι μὲν οὔτ' αἰσχρὴ μεταμέλπεται, οὔτ' ἐλάχεια,
ἀλλὰ μάλα μεγάλη τε ἰδεῖν, καὶ εἶδος ἀγητὴ,
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, ὁμότροφος Ἀπόλλωνι.
ἐν δ' αὖ τῇσιν Ἄρης, καὶ ἐΰσκοπος Ἀργειφόντης,
παίζουσ'· αὐτὰρ ὁ Φοῖβος Ἀπόλλων ἐγκιθαρίζει,
καλὰ καὶ ὕψι βιβάς· αἴγλη δέ μιν ἀμφιφαείνει,
μαρμαρυγαί τε ποδῶν, καὶ ἐϋκλώστοιο χιτῶνος.
οἱ δ' ἐπιτέρπονται θυμὸν μέγα, εἰσορόωντες,
Λητώ τε χρυσοπλόκαμος, καὶ μητίετα Ζεὺς,
υἷα φίλον παίζοντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Πῶς γάρ σ' ὑμνήσω, πάντως εὔυμνον ἐόντα;
ἠέ σ' ἐπὶ μνηστῆσιν ἀείδω, καὶ φιλότητι,
* ὁππότ' ἀνιέμενος ἔκιες Ἀζαντίδα κούρην

ditissimum; nec tamen propterea faciendum duxi, ut denuo *ἀκέφαλον* proferrem hunc hymnum, demto exordio: veniebat enim in mentem verbi illius, quod Medeae tribuit Ovidius: *vidco meliora proboque, deteriora sequor*, experientiaque edoctus non semper meliores noveram esse posteriores curas cogitationesque, sed praestare illis nonnunquam priores, quae velut divinae quaedam scintillae nobis incidunt. ceterum adjectus in hymno 21. hisce versibus est 30., ex quo intelligas, quomodo truncare soliti sint longiora horum carminum, omissis intermediis, quae describere non vacaret.

8, 9. *χέει.* ita Wakefield. ann. ad Luret. 1, 40., ut Hesiodus Scut. Herc. 393.: *τέττιξ — χέει αὐδὴν*, cui respondet Homericum *ῥέεν αὐδὴ* Il. α', 249 etc. ineleganter codd.: *ἔχει.* de confusis verbis *ἔχειν* et *χέειν* v. Jacobs. Addit. ad Athen. p. 330. et Anthol. Pal. 3., p. 652. — *ὥστε νόημα.* cf. 271, Odyss. η', 36.

26. *μαρμαρυγαὶ*, *vibramina.* Odyss. θ', 265. — *ἐϋκλώστοιο*, *εὐνήτου*, *bene texti.*

27. *οἱ δ' ἐπιτέρπονται θυμὸν μέγα*, ut *μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ* Il. α', 256 etc. perperam libri: *οἱ δ' ἐπ. θυμὸν μέγαν.* eandem medicinam fecimus versui 37. hymni in Cererem.

30. *πῶς γάρ σ' ὑμνήσω.* vulgo, menda tralaticia: *πῶς τ' ἄρ σ' ὑμν.* cf. hymn. in Apoll. Del. 19.

31. codd.: *ἐνὶ μνηστ.*, sicut etiam Odyss. π', 99. fere habent *ἐνὶ θυμῷ* pro *ἐπὶ θ.* *ἐπὶ μνηστῆσι καὶ φιλότητι*, *de sponsis tuis et amoribus.* pessime recentiores: *μνηστῆρσιν.*

32. Mosc.: *ὁππόταν ἱέμενος.* ceteri libri vett. *ὁππόσ' ἀνωόμενος.* recentiores: *ὥς ποτε μνωόμενος*, metro impedito, vel *ὅππως μνωόμενος*, Hermannus

Ἴσχυ᾽ ἅμ᾽ ἀντιθέῳ, Ἐλατιονίδῃ εὐίππῳ,
* ἢ ἅμα Φόρβαντι Τριόπεω γένος, ἢ ἅμ᾽ ἐρευθεῖ
* ἢ ἅμα Λευκίππῳ καὶ Λευκίπποιο δάμαρτι
* πεζὸς, ὁ δ᾽ ἵπποισιν, οὐ μὴν Τριόπας γ᾽ ἐνέλειπεν;
ἢ ὡς τὸ πρῶτον χρηστήριον ἀνθρώποισι
ζητεύων κατὰ γαῖαν ἔβης, ἑκατηβόλ᾽ Ἄπολλον;
Πιερίην μὲν πρῶτον ἀπ᾽ Οὐλύμποιο κατῆλθες,
* Λέκτον τ᾽ ἠμαθόεντα παρέστιχες, ἠδ᾽ Ἐνιῆνας,
καὶ διὰ Πεῤῥαιβοὺς, τάχα δ᾽ εἰς Ἰαωλκὸν ἵκανες,
Κηναίου τ᾽ ἐπέβης ναυσικλειτῆς Εὐβοίης,
στῆς δ᾽ ἐπὶ Ληλάντῳ πεδίῳ, τό τοι οὐχ ἅδε θυμῷ
τεύξασθαι νηόν τε, καὶ ἄλσεα δενδρήεντα.
ἔνθεν δ᾽ Εὔριπον διαβὰς, ἑκατηβόλ᾽ Ἄπολλον,
βῆς ἀν᾽ ὄρος ζάθεον, χλωρόν· τάχα δ᾽ ἷξες ἀπ᾽ αὐτοῦ,
ἐς Μυκαλησσὸν ἰὼν καὶ Τευμησσὸν λεχεποίην,
Θήβης δ᾽ εἰσαφίκανες ἕδος καταειμένον ὕλῃ·
οὐ γάρ πώ τις ἔναιε βροτῶν ἱερῇ ἐνὶ Θήβῃ,
οὐδ᾽ ἄρα πω τότε γ᾽ ἦσαν ἀταρπιτοὶ, οὐδὲ κέλευθοι,
Θήβης ἀμπεδίον πυρηφόρον, ἀλλ᾽ ἔχεν ὕλη.

ann.: ὁππότ᾽ ἀγαιόμενος, quia indignatus Coronidi fuerit Apollo. bene habet ἀνιέμενος, *incitatus* amore, ut οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὧδ᾽ ἀνιείης, ubi v. ann. — Ἀζαντίδα. Mosc.: Ἀτλαντίδα. tentarunt Ἀζανίδα: sed agitur Thessalis, Phlegyae filia, Coronis. igitur ponamus Ἀζωρίδα, ab Azoro, urbe nobili Thessaliae. v. Cellar. 1., p. 1061. et 62. haec similia esse in plerisque libris, sciunt gnari palaeographiae.

34—36. libri vett.: Τριόπω γένος. rectum videtur, quod suffecerunt Τριόπεω, sed γένος servaverim, Τριόπεω γένος intelligens Triopae filiam, quam Apollo amavisse dicatur. quod nec Ilgenio displicuit. corruptiora sunt, quae sequuntur; id tamen apparet, non amplius amores agi Apollinis, sed certamen quoddam, quod deus iniit cum Leucippo. quibus in verbis ἐρευθεῖ habent Ald. 3. et libri vett. praeter cod. Mosc., in quo repertum est Barnesii Ἐρεχθεῖ, cupidius illud accitum a viris doctis. Steph. quoque, Bergleri et mediae aetatis edd.: ἐρευθεῖ. scribamus, sententia praeclara:

— — ἢ ἅμ᾽ ἐρείσθης
εὖ μάλα Λευκίππῳ, καὶ Λευκίπποιο δάμαρτι,
πεζὸς, ὁ δ᾽ ἵπποισιν, τοῦ μὲν Τριόπας γ᾽ ἐνέλειπεν;

ἐρείσθης, *certasti*, ut Il. ψ', 735. τοῦ μὲν (pro eo scriptum οὐ μὲν, quae est explicatio, porro degeneravit) Τριόπας γ᾽ ἐνέλειπεν, *quo quidem inferior fuit Triopas.* antevertit igitur Triopae Leucippus, non item Apollini, quamvis pediti, cum ipse curru veheretur cum uxore. ignotae fabulae notae personae. v. Ilgen. et mythologi.

39—43. Πιερίην. Odyss. ε', 50. — Λέκτον. alienum est ab hoc itinere, quo, ex Pieria profectus, Iolcum Apollo petiit, Lectum, Trojae promontorium. probabiliter Ilg.: Λεῦκον, qui fluvius est Macedoniae in Pieria. sed idem aliique praeter necessitatem ediderunt Ἠμαθίην τε, ut Il. ξ', 225. Πιερίην δ᾽ ἐπιβᾶσα, καὶ Ἠμαθίην ἐρατεινήν: neque enim res inaudita aut insolita est fluvius arenosus. optime autem Ilg.: ἠδ᾽ Ἐνιῆνας pro ἢ μαγνητίδας, quod habent plerique codd., cum in Mosc. invenisset ἢ ἀγνιήνας. quod ortum procul dubio ex ΗΔΑΙΝΙΗΝΑC, ΗΑΙΝΙΗΝΑC, quemadmodum Αἰνιῆνες dicuntur ap. Eurip. Iph. Aul. 233. et Strabonem 9, p. 411. ed. Basil. — Ληλάντῳ πεδίῳ, ad fluvium cognominem, prope Eretriam in insula Euboea.

46, 47. ὄρος. Messapius mons, vel Mycalessus, cujus ad radices sita fuit urbs cognominis in Boeotia. v. Il. β', 498, Ilgen., Herm. — Τευμησσὸν, vicum Boeotiae, de quo B evolvi jussit Schellenbergium animadv. ad Antimachum p. 53. — λεχεποίην, *herbosam*, ab usu. v. hymn. 3, 88.

Ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκιες, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,
Ὀγχηστὸν δ' ἷξες Ποσιδήϊον, ἀγλαὸν ἄλσος.
ἔνθα νεοδμὴς πῶλος ἀναπνέει, ἀχθόμενος κῆρ,
ἕλκων ἅρματα καλά, χαμαὶ δ' ἐλατὴρ ἀγαθός περ,
ἐκ δίφροιο θορών, ὁδὸν ἔρχεται· οἱ δὲ τέως μὲν
κείν' ὄχεα κροτέουσιν, ἀνακτορίην ἀφιέντες.
εἰ δέ κεν ἅρματ' ἄγωσιν ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι,
ἵππους μὲν κομέουσι, τα δὲ κλίναντες ἐῶσιν·
ὣς γὰρ τὰ πρώτισθ' ὁσίη γένεθ'. οἱ δὲ ἄνακτι
εὔχονται· δίφρον δὲ θεοῦ τότε μοῖρα φυλάσσει.
Ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκιες, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,
Κηφισὸν δ' ἄρ' ἔπειτα κιχήσαο καλλιρέεθρον,
ὅστε Λιλαίηθεν προχέει καλλίρροον ὕδωρ.
τὸν διαβάς, Ἑκάεργε, καὶ Ὠκαλέην πολύπυρον,
ἔνθεν ἄρ' εἰς Ἁλίαρτον ἀφίκεο ποιήεντα,
βῆς δ' ἐπὶ Τιλφούσσης. τόθι τοι ἅδε χῶρος ἀπήμων

53. Ὀγχηστον. v. Il. β', 506.

54—61. Videtur significari solemnitas quaedam, in honorem Neptuni equestris celebrata, quae cum Romanorum Consualibus comparari possit. memorat Paus. 9, 37. festum Neptuni Onchestii, quo festo Thebani Clymenum, regem Orchomeni, occiderint. ad idem haud dubie festum poëta hic noster respicit, ex quo quidem discimus, legem fuisse horum ludorum, ut aurigae, ubi ad nemus Neptuni egissent currus, desilirent, equisque currum permitterent; quem si salvum illi traxissent in nemus (ἄλσος), deo fuisse consecrandum, et equos alendos. quo damno ne plecterentur, vota fecisse aurigas deo, quibus placatus alio equos avertisset. pertinere haec videbantur Ilgenio ad Neptunum ταράξιππον, quod fuit cognomen Neptuni equestris, Ποσειδῶνος τοῦ Ἱππίου, teste Paus. 6, 20. sed falsus est vir optimus, recteque Böttigerus, cujus hac de re disputationem animadversionibus suis inseruit Matth., credibile esse ait, Onchesti Consualia quaedam fuisse in Neptuni equestris honorem instituta, in quibus e cursu equorum, qui currui juncti in lucum Neptunium agerentur, auspicia capta fuerint fausta, si equi, cum auriga desiluisset, impetu ruentes in lucum tenderent, salvo curru; infausta vero, si currum frangerent, et devii circumvagarentur. cf. Heyn. ann. ad Il. β', 506. — πῶλος νεοδμής. praestantiam equi indicat his verbis, siquidem maxime animosi sunt equi recens domiti. — ἀναπνέει, *vehementer spirat*, germ. *schnaubt*. — ἀχθόμενος κῆρ. ita primus Ilg., ut ἤχθετο γὰρ κῆρ Il. α', 274 etc., qui annotavit, verbum ἄχθεσθαι semper ad animum referri apud Homerum. libri: ἀχθόμενός περ, et similiter χωομένη περ 154, quod Barn. emendavit. de κ et π litteris confusis v. Il. γ', 406. — ἀνακτορίην, *imperium*. — ἄγωσιν. sic primus Barn. perperam libri ἄγῃσιν, ab ἄγω, *frango:* nam qui usus fuisset curruum fractorum? imo salvos eos in nemore reclinatos deo consecrabant aurigae, eidemque alendos equos curabant. — ὁσίη, *jus*, lex. Odyss. π', 423, χ', 412, h. in Merc. 130. — οἱ δέ, aurigae. — θεοῦ μοῖρα, *dei providentia* seu *numen*, ut Odyss. χ', 413.: τούσδε δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν, quemadmodum αἶσα Διὸς dicitur 256, et θεῶν ἰότητι καὶ αἴσῃ h. in Ven. 166., ut Ilg. annotavit.

62—67. assentior Ilgenio, iter hoc Apollinis non ad geographicam ἀκρίβειαν exigendum esse autumanti, sed deum, ut quis primus se ejus oculis obtulerit locus, seu fertilitate sive amoenitate commendabilis, eum adiisse. sic solent poëtae. — Κηφισόν, Phocidis fluvium, cujus fons erat prope Lilaeam oppidum. Il. β', 523. — versus 64. sub Hesiodi nomine laudatur Eustathio et Pseudodidymo ad Il. β', 521., legiturque in Hesiodi fragmentis. — Ὠκαλέην. Il. β', 501. — πολύπυρον Barn., W et recentiores. codd. πολύπυργον. v. Il. λ', 756 etc. — Ἁλίαρτον. Il. β', 503. — Τιλφούσσης. fontis Boeotiae, a τίλφη, h. e. σίλφη, *blatta*, appellati. perperam libri: Δελ-

τεύξασθαι νηόν τε, καὶ ἄλσεα δενδρήεντα,
στῆς δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπες·
„Τιλφοῦσσ', ἐνθάδε δὴ φρονέω περικαλλέα νηὸν
ἀνθρώπων τεῦξαι χρηστήριον, οἵτε μοι αἰεὶ
ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας,
ἠμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν,
ἠδ' ὅσοι Εὐρώπην τε καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,
χρησόμενοι· τοῖσιν δέ τ' ἐγὼ νημερτέα βουλὴν
πᾶσι θεμιστεύοιμι, χρέων ἐνὶ πίονι νηῷ.
Ὣς εἰπὼν διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων,
εὐρέα, καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· ἡ δ' ἐσιδοῦσα
Τιλφοῦσσα κραδίην ἐχολώσατο, εἶπέ τε μῦθον·
„Φοῖβε ἄναξ ἑκάεργε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω,
ἐνθάδ' ἐπεὶ φρονέεις τεῦξαι περικαλλέα νηὸν,
ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, οἵτε τοι αἰεὶ
ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
πημανέει σ' αἰεὶ κτύπος ἵππων ὠκειάων,
ἀρδόμενοί τ' οὐρῆες ἐμῶν ἱερῶν ἀπὸ πηγέων.
ἔνθα τις ἀνθρώπων βουλήσεται εἰσοράασθαι
ἅρματά τ' εὐποίητα, καὶ ὠκυπόδων κτύπον ἵππων,
ἢ νηόν τε μέγαν, καὶ κτήματα πόλλ' ἐνεόντα.
ἀλλ' εἰ δή τι πίθοιο (σὺ δὲ κρείσσων καὶ ἀρείων
ἐσσὶ, ἄναξ, ἐμέθεν, σεῦ δὲ σθένος ἐστὶ μέγιστον),
ἐν Κρίσῃ ποίησαι ὑπὸ πτυχὶ Παρνησοῖο.
ἔνθ' οὔθ' ἅρματα καλὰ δονήσεται, οὔτε τοι ἵππων
ὠκυπόδων κτύπος ἔσται ἐΰδμητον περὶ βωμόν·
ἀλλὰ καὶ ὣς προσάγοιεν Ἰηπαιήονι δῶρα
ἀνθρώπων κλυτὰ φῦλα, σὺ δὲ φρένας ἀμφιγεγηθὼς

φούσης et in sequentibus *Τελφοῦσα* etc. v. Ilg., Heyn. ad Apollod. 3, 7, 3., aliosque. — *ἀπήμων*, *innocuus*, nec bestiis infestatus, ut Parnassi fons ille, quem dicit 123.

73, 74. Peloponnesum reliquae Europae et insulis ejus opponit, tanquam partem praecipuam, ut in qua, notante Frankeo, celeberrimus esset cultus Apollinis Pythii. Homerico aevo ignota fuisse Europae atque Asiae nomina, diserte dicit Strabo 12, p. 531. ed. Basil. v. Ilg. et nos ad Il. β', 461., collatis tamen iis, quae Herm. annotavit ad h. l., haud inepta illa quidem, sed controversa; item Schwenk. *etym. Andeutungen* p. 100.

76—95. *θεμιστεύοιμι*, *edicam*, h. e. vaticinabor. Odyss. ι', 114. cf. inferius 217. — *χρέων*, *χρησμολογῶν*. Odyss. ϑ', 79. — *ἡ δ' ἐσιδοῦσα*, ut *ὡς ἐσιδέσθην* Odyss. ω', 101. non male Herm. et Frank.: *ἡ δὲ ἰδοῦσα*, quod inferius 164. habet Mosc. variare solent libri in hoc genere, ita ut fere per editorem stet, quid ponat. — *εἰσοράασθαι κτύπον.* zeugma. — *ἢ νηὸν*, *μᾶλλον ἢ ν.* Il. ψ', 445 etc. — „*καὶ ὣς*, *etiam sic*, quamvis tranquillus sit iste locus: neque enim propterea desertus est aut verendum, ne nulla tibi afferantur dona." *E Frank.* *Ἰηπαιήονι.* 323, 340. Apoll. Rhod. 2, 701.: *καλὸν Ἰηπαιήον', Ἰηπαιήονα Φοῖβον Μελπόμεναι.* idem est *Παιήων*, h. e. *nutritor*, *auxiliator*, a *πάω*, *παίω*, unde *πατὴρ*, *παῖς*, Latinorum *pasco* etc. v. Ilg., qui annotavit, *Ἰηπαιήονα* proprie dici patrem juvantem, cui *ἰὴ*, *ἰὴ*, laeta faustaque voce, acclamandum sit. non usurpavit Hom. hoc nomen dei, *παιήονα* vero hymnum dixit Il. α', 473, ut *ἰηπαιήονα* hic noster inferius 323. et 340, *παιήονας* autem et ipse hymnos 341.

δέξαι' ἱερὰ καλὰ περικτιόνων ἀνθρώπων."
"Ὣς εἰποῦσ' Ἑκάτου πέπιθε φρένας, ὄφρα οἱ αὐτῇ
Τιλφούσσῃ κλέος εἴη ἐπὶ χθονὶ, μηδ' Ἑκάτοιο.
"Ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκιες, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,
ἶξες δ' ἐς Φλεγύων ἀνδρῶν πόλιν ὑβριστάων,
οἳ Διὸς οὐκ ἀλέγοντες ἐπὶ χθονὶ ναιετάασκον
ἐν καλῇ βήσσῃ, Κηφισίδος ἐγγύθι λίμνης.
ἔνθεν καρπαλίμως προσέβης πρὸς δειράδα θύων,
ἵκεο δ' ἐς Κρίσην ὑπὸ Παρνησὸν νιφόεντα,
κνημὸν πρὸς Ζέφυρον τετραμμένον, αὐτὰρ ὕπερθεν
πέτρη ἐπικρέμαται, κοίλη δ' ὑποδέδρομε βῆσσα,
τρηχεῖ'. ἔνθα ἄναξ τεκμήρατο Φοῖβος Ἀπόλλων
νηὸν ποιήσασθαι ἐπήρατον, εἶπέ τε μῦθον·
„Ἐνθάδε δὴ φρονέω τεύξειν περικαλλέα νηὸν,
ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, οἵτε μοι αἰεὶ
ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τελῃέσσας ἑκατόμβας."
[ἠμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν,
ἠδ' ὅσοι Εὐρώπην τε καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,
χρησόμενοι· τοῖσιν δ' ἄρ' ἐγὼ νημερτέα βουλὴν
πᾶσι θεμιστεύοιμι, χρέων ἐνὶ πίονι νηῷ.]
"Ὣς εἰπὼν διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων,
εὐρέα, καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς
λάϊνον οὐδὸν ἔθηκε Τροφώνιος, ἠδ' Ἀγαμήδης,
υἱέες Ἐργίνου, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
ἀμφὶ δὲ νηὸν ἔνασσαν ἀθέσφατα φῦλ' ἀνθρώπων
ξεστοῖσιν λάεσσιν, ἀοίδιμον ἔμμεναι αἰεί.
ἀγχοῦ δὲ κρήνη καλλίῤῥοος, ἔνθα δράκαιναν

101—106. Φλεγύων. Boeotios hic intelligit Phlegyas, non Thessaliae populum, quem dicit Hom. Il. ν', 302. v. ibi ann. Κηφισὶς λίμνη est palus Copaïs in Boeotia. v. Il. β', 502. — θύων, ἐνθουσιωδῶς ὁρμῶν (Il. φ', 234 etc.). pius ex impiorum terra Phlegyarum proripit se Apollo, et ad Crissam tendit. Herm.: θείων, ut βῆ δὲ θέων Odyss. χ', 99., correctione facili quidem, sed minime necessaria; id quod sensit D. Montbel. obtemperarunt tamen Hermanno B et Frank. — κνημὸν, πρόβασιν τῶν ὀρῶν. Il. β', 821 etc.

113—16. versus frustra repetiti ex 73.

119—128. „λάϊνον — Ἀγαμήδης. Paus. 10, 5. de templo Delphico: τέταρτος δὲ (ναὸς) ὑπὸ Τροφωνίου μὲν εἰργάσθη καὶ Ἀγαμήδους, λίθου δὲ αὐτὸν ποιηθῆναι μνημονεύουσι. λάϊνος οὐδὸς etiam Il. ι', 404. commemoratur. h. l. discernitur a ναῷ, aede ipsa. οὐδὸν ex lapide struxerunt Trophonius et Agamedes, ναὸν vero ἀθέσφατα φῦλ' ἀνθρώπων. οὐδὸς est *adytum* (266). Steph. περὶ Πολέων: Δελφοὶ, πόλις ἐπὶ τοῦ Παρνασσοῦ, πρὸς τῇ Φωκίδι, ἔνθα τὸ ἄδυτον ἐκ πέντε λίθων κατεσκεύασται, ἔργον Ἀγαμήδους κ. Τροφωνίου. — Ἐργίνου. Erginus rex fuit Orchomeni, fil. Clymeni. v. Paus. 9, 37. — Cum pro mercede, quod adytum tanta arte aedificarant, peterent a deo, quod esset optimum, respondit Phoebus, die septimo se daturum; quo die mortui reperti sunt, ut narrant Cic. Tuscul. 1, 47. et alii. praeter hoc Apollinis templum aliud Neptuni exstruxerunt Mantineae in Arcadia. quod autem furtum fecisse dicuntur (Apollod. 3, 10, 1. etc.) in Hyriei aerario, ex Aegyptiorum fabulis de Rhampsinito rege (Herod. 2, 121 etc.) petitum est. — ἔνασσαν. Hesych.: νάσαι, σκευάσαι, οἰκίσαι, κτίσαι. *circumdederunt* seu *circumvallarunt sedem dei innumerae hominum gentes lapidibus caesis.* — κρήνη. fons Castalius. Paus. 10, 8. draconem illum Apoll. Rhod. 2, 706. et Dionys. Perieg. 442.

κτεῖνεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, ἀπὸ κρατεροῖο βιοῖο,
ζατρεφέα, μεγάλην, τέρας ἄγριον, ἣ κακὰ πολλὰ
ἀνθρώπους ἔρδεσκεν ἐπὶ χθονὶ, πολλὰ μὲν αὐτοὺς,
πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδ᾽, ἐπεὶ πέλε πῆμα δαφοινόν.
καί ποτε δεξαμένη χρυσοθρόνου ἔτρεφεν Ἥρης
δεινόν τ᾽, ἀργαλέον τε, Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν,
ὅν ποτ᾽ ἄρ᾽ Ἥρη τίκτε, χολωσαμένη Διῒ πατρὶ,
ἡνίκ᾽ ἄρα Κρονίδης ἐρικυδέα γείνατ᾽ Ἀθήνην
ἐκ κορυφῆς. ἡ δ᾽ αἶψα χολώσατο πότνια Ἥρη,
ἠδὲ καὶ ἀγρομένοισι μετ᾽ ἀθανάτοισιν ἔειπε·
„Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,
ὡς ἔμ᾽ ἀτιμάζειν ἄρχει νεφεληγερέτα Ζεὺς
πρῶτος, ἐπεί μ᾽ ἄλοχον ποιήσατο κέδν᾽ εἰδυῖαν,
καὶ νῦν νόσφιν ἐμεῖο τέκε γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
ἣ πᾶσιν μακάρεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν·
αὐτὰρ ὅγ᾽ ἠπεδανὸς γέγονεν μετὰ πᾶσι θεοῖσι,
παῖς ἐμὸς Ἥφαιστος, ῥικνὸς πόδας, ὃν τέκος αὐτὴ
ῥίψ᾽ ἀνὰ χερσὶν ἑλοῦσα, καὶ ἔμβαλον εὐρέϊ πόντῳ,
ἀλλά ἑ Νηρῆος θυγάτηρ, Θέτις ἀργυρόπεζα,
δέξατο, καὶ μετὰ ᾗσι κασιγνήτῃσι κόμισσεν.
ὡς ὄφελ᾽ ἄλλο θεοῖσι χαρίζεσθαι μακάρεσσι!
σχέτλιε, ποικιλομῆτα, τί νῦν ἔτι μήσεαι ἄλλο;
πῶς ἔτλης οἷος τεκέειν γλαυκῶπιδ᾽ Ἀθήνην;
οὐκ ἂν ἐγὼ τεκόμην, καὶ σὴ κεκλημένη ἔμπης
ἦν ἄρ᾽ ἐν ἀθανάτοισιν, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
οὔτε σὸν αἰσχύνασ᾽ ἱερὸν λέχος, οὔτ᾽ ἐμὸν αὐτῆς;

vocant *Δελφίνην*. cf. Heyn. ad Apollod. 1, 6, 3. — *ἀπὸ κρατ. βιοῖο*, ut: *τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ᾽ ἀργυρέοιο βιοῖο*, Il. ω', 605. — *ταναύποδα*, pro *ταναόποδα*, ut *ταλαύρινος* Il. ε', 289 et alias, a *ταλαός*. — *δαφοινὸν*, *sanguinolentum*, ut Hesiod. Scut. H. 250, Aeschyl. Prom. 997, Choëph. 566; non *sanguinei coloris*, ut Il. β', 308, λ', 474. — *δεξαμένη Ἥρης* pro *παρὰ Ἥρης*, ut *δεξάμενοι Ῥείης* Il. ξ', 203. de *Typhone* v. Hesiod. Theog. 820, Apollod. 1, 6, 3 etc.“ *Ex Hg.*

130. libri deterioribus numeris: *Ἥρη ἔτικτε.*

131. ita Mosc. vulgo: *εὖτ᾽ ἄρα δὴ Κρον.* malim: *ἡνίκα δὴ Κρον.* irrepsisse videtur *ἄρα* ex altera scriptura.

132. sic primus Barn. libri: *ἐν κορυφῇ.* cf. h. in Minerv. 4, 5.

134. Il. θ', 5 etc.

139, 140. *ἠπεδανὸς*, *debilis*. Il. θ', 104, Odyss. θ', 311. — *ῥικνὸς*, *ἀσθενής*. v. Schn. h. v. — *ὃν τέκος*, *τέκος ὄντα*. hoc monstrat mendosa Aldinae 3. scriptura *ὅς τέκον.* abrupte B: — *πόδας. ὃν τέκον αὐτὴ Ῥίψ᾽* etc. saepe permutatae inter se *ν* et *σ* litterae finales.

144. *ὡς ὄφελε.* intell. *Ζεύς.* alia re quam partu Minervae Jovi gratiam ineundam fuisse ait a diis, h. e. se ipsa.

145. *ἄλλο*, *aliud*, pejus. v. ann. ad Odyss. η', 200.

148. hunc versum loco suo reposui: vulgo enim legitur post 150. dicitur autem Minerva, non Juno, ut putant editores, cum ab Hermanno discesseris, qui recte annotavit, *κεκλημένον τινὸς* dici filium alicujus. „*ἦν* tertia persona est,“ inquit: „*etiam si ego Minervam peperissem, tamen ea tua dicta esset filia.*“ jam vide, quam his bene congruant verba *οὔτε* — *αὐτῆς*, ut quibus significet Juno, ita futurum fuisse, ut sine Jovis aut suo dedecore, legitimo scil. connubio, nasceretur Minerva. quae verba si monstrosum istum Typhonem spectarent, non essent ferenda.

καὶ νῦν μέντοι ἐγὼ τεχνήσομαι, ὥς κε γένηται
παῖς ἐμοὶ, ὅς κε θεοῖσι μεταπρέποι ἀθανάτοισιν·
οὐδέ τοι εἰς εὐνὴν πωλήσομαι, ἀλλ' ἀπὸ σεῖο
τηλόθεν οὖσα θεοῖσι μετέσσομαι ἀθανάτοισιν.“
῞Ως εἰποῦσ' ἀπονόσφι θεῶν κίε χωομένη κῆρ.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο βοῶπις πότνια῞Ηρη,
χειρὶ καταπρηνεῖ δ' ἔλασε χθόνα, καὶ φάτο μῦθον·
„Κέκλυτε νῦν μοι, Γαῖα, καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Τιτῆνές τε θεοὶ, τοὶ ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
Τάρταρον ἀμφὶ μέγαν, τῶν ἐξ ἄνδρες τε, θεοί τε·
αὐτοὶ νῦν μευ πάντες ἀκούσατε, καὶ δότε παῖδα
νόσφι Διὸς, μηδέν τι βίης ἐπιδευέα κείνου,
ἀλλ' ὅγε φέρτερος εἴη, ὅσον Κρόνου εὐρύοπα Ζεύς!“
῞Ως ἄρα φωνήσασ' ἵμασε χθόνα χειρὶ παχείῃ·
κινήθη δ' ἄρα γαῖα φερέσβιος. ἡ δ' ἐσιδοῦσα
τέρπετο ὃν κατὰ θυμόν· ὀΐετο γὰρ τελέεσθαι.
ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
οὔτε ποτ' εἰς εὐνὴν Διὸς ἤλυθε μητιόεντος,
οὔτε ποτ' ἐς θῶκον πολυδαίδαλον, ὡς τὸ πάρος περ
αὐτῷ ἐφεζομένη πυκινὰς φραζέσκετο βουλὰς,
ἀλλ' ἥγ' ἐν νηοῖσι πολυλλίστοισι μένουσα
τέρπετο οἷς ἱεροῖσι, βοῶπις πότνια῞Ηρη.
ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε, καὶ ἡμέραι, ἐξετελεῦντο,
ἂψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
ἡ δ' ἔτεκ' οὔτε θεοῖς ἐναλίγκιον, οὔτε βροτοῖσι,
δεινόν τ', ἀργαλέον τε, Τυφάονα, πῆμα θεοῖσιν.
αὐτίκα τόνδε λαβοῦσα βοῶπις πότνια῞Ηρη
δῶκεν ἔπειτα φέρουσα κακῷ κακόν· ἡ δ' ὑπέδεκτο,
ὡς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἀγακλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων.
ὃς τῇγ' ἀντιάσειε, φέρεσκέ μιν αἴσιμον ἦμαρ,
πρίν γέ οἱ ἰὸν ἐφῆκεν ἄναξ ἑκάεργος 'Απόλλων
καρτερόν· ἡ δ' ὀδύνῃσιν ἐρεχθομένη χαλεπῇσι
κεῖτο, μέγ' ἀσθμαίνουσα, κυλινδομένη κατὰ χῶρον.

150. *ἐμοὶ* Ilg., nec tolerabile est, quod legitur in libris, *ἐμὸς*, quasi Vulcanus diceretur.

154—168. *χωομ. κῆρ.* v. ann. ad 54. — *χειρὶ κατ.*, *manu prona.* Il. π', 792. — *ἔλασε*, *pepulit*, percussit. Odyss. ν', 164. — *ναιετάοντες.* intell. *ἐστέ.* v. Matth. et Herm. ann. ad Viger. 227. — *βίης ἐπιδευέα.* sic Ilg., ut Odyss. φ', 185, 253 etc. libri: *βίην ἐπ.*, quod non caret ambiguo. — *θῶκον*, *sedile*, thronum. Odyss. β', 14. — *πολυλλίστοισι.* Odyss. ε', 445.

175. ordo: *Τυφ.*, *πῆμα δεινόν τ' ἀργ. τε θεοῖσιν. θεοῖσιν* codex Mosc., Ilg. ceteri: *βροτοῖσιν.*

176, 77. celeritas actionis amphibrachis, dactylis et trochaeis frequentioribus expressa.

178. *ὡς*, *sicut*, scripsimus pro *ὅς*, quod praebent libri, ineptum illud quidem in serpente femina. Ilg. et B, oratione minus concinna: — *ὑπέδεκτο. ὅς κακὰ* etc. dedi quoque *ἔρδεσκεν ἀγακλυτὰ* pro eo, quod obtrudunt codd., *ἔρδεσκε κατὰ κλυτὰ*, quomodo qui locutus sit, novi neminem, sed permixta sunt *κ* et *ν*, itemque *γ* et *τ*, ut passim. simile *περικλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων* inferius 360.

179—192. *φέρεσκε*, *auferebat.* — *αἴσ. ἦμαρ*, *αἶσα*, *fatum*, mors. — *ἐρεχθομένη*, *σαλευομένη.* Il. ψ', 317.: *νῆα* —, *ἐρεχθομένην ἀνέμοισι.* Odyss. ε', 83.: *δάκρυσι*, *κ. στοναχῇσι*,

θεσπεσίη δ' ἐνοπὴ γένετ' ἄσπετος· ἡ δὲ καθ' ὕλην
πυκνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο, λεῖπε δὲ θυμὸν
φοινὸν ἀποπνείουσ'. ὁ δ' ἐπεύξατο, Φοῖβος Ἀπόλλων·
„Ἐνταυθοῖ νῦν πύθευ ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ!
οὐδὲ σύγε ζωοῖσα κακὸν δήλημα βροτοῖσιν
ἔσσεαι, οἳ γαίης πολυφόρβου καρπὸν ἔδοντες
ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας·
οὐδέ τί τοι θάνατόν γε δυσηλεγέ' οὔτε Τυφωεὺς
ἀρκέσει, οὔτε Χίμαιρα δυσώνυμος, ἀλλὰ σέγ' αὐτοῦ
πύσει γαῖα μέλαινα, καὶ ἠλέκτωρ Ὑπερίων."
Ὣς φάτ' ἐπευχόμενος· τὴν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
τὴν δ' αὐτοῦ κατέπυσ' ἱερὸν μένος ἠελίοιο,
ἐξ οὗ νῦν Πυθὼ κικλήσκεται· οἱ δὲ ἄνακτα
* Πύθιον καλέουσιν ἐπώνυμον, οὕνεκα κεῖθι
αὐτοῦ πῦσε πέλωρ μένος ὀξέος ἠελίοιο.
καὶ τότ' ἄρ' ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
οὕνεκά μιν κρήνη καλλίῤῥοος ἐξαπάφησε·
βῆ δ' ἐπὶ Τιλφούσσης κεχολωμένος, αἶψα δ' ἵκανε,
στῆ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
„Τιλφοῦσσ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἐμὸν νόον ἐξαπάφουσα,
χῶρον ἔχουσ' ἐρατὸν, προχέειν καλλίῤῥοον ὕδωρ·
ἐνθάδε δὴ καὶ ἐμὸν κλέος ἔσσεται, οὐδὲ σὸν οἴης."
Ἦ, καὶ ἐπὶ ῥίον ὦσεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
πετραίης προχόησιν, ἀπέκρυψεν δὲ ῥέεθρα,
καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι,
ἄγχι μάλα κρήνης καλλιῤῥόου· ἔνθα δ' ἄνακτι

κ. ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων. — ἐνοπή, *sibila* serpentis. — φοινὸν, *rubrum*, cruentum. „Virg. Aen. 9, 349.: *purpuream vomit ille animam.*" Ex Ilg. — ζωοῖσι βροτοῖσι dictum est ἐμφατικῶς, ut nostrates: *du sollst keiner lebendigen Seele schaden.* v. Il. σ', 539, Odyss. ψ', 187. praeter necessitatem Ilg. et ab illo editores: ζώουσα. — θάνατον δυσηλεγέα. Odyss. χ', 325. — Χίμαιρα, Typhoei et Echidnae filia, patris nutrici opitulatura. v. Ilg. — ἠλέκτωρ, ἄλεκτρος, *haud cubans,* indefessus sol. v. ann. ad Il. ζ', 513.

196. Πύθιον. non desunt exempla hexametrorum, qui trochaeum pro dactylo habent, praesertim sede prima, velut Il. α', 193. quia tamen dubium est, an hic poëta in brevi carmine eandem sibi licentiam sumserit, malim Πύθιον οὖν καλ. facile exciderit οὖν propter -ον simile, quod antecedit. Hermanno placuit ἀγκαλέουσιν, quo verbo saepius utitur Apoll. Rhodius, non item Hom., cujus sermonem hi poëtae imitantur. κεῖθι αὐτοῦ, *eo ipso in loco.* „particularum κεῖθι et αὐτοῦ conjunctio quam addere solet sententiae gravitatem, etiam h. l. addit: *ibidem,* germ. *eben dort.* v. Matth. nott. ad h. Merc. 169, Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 873, Eustath. ad Il. θ', 207, Hom. epigr. 3, 5. sententiarum autem nexus ne cui perturbatus videatur, sic se habet: serpens illa, cum solis calor eam putrefecisset, Pytho appellata est, Apollo autem Pythii cognomen ex eo traxit, quod illo ipso loco, quo colebatur, occisa ab eo serpens putruit." *Frank.*

202. „ἔμελλες, *in fatis erat, ut* etc." ita Frank., laudato Nitzsch. ann. ad Odyss. 1, 232—37. cf. Il. α', 564 etc.

205. montis cacumine, quod fonti objecit, eum abscondidit Apollo, ne amplius conspectum admirati homines praedicarent. bene Ilg., secundum Ruhnkenium: πετραίης. libri: πέτρῃσι, quod ortum e πετρήῃσι, scripto illo pro πετραίῃσι, αι et η permutatis inter se, ut saepe alias.

πάντες ἐπίκλησιν Τιλφουσσίῳ εὐχετόωνται,
οὕνεκα Τιλφούσσης ἱερῆς ἤσχυνε ῥέεθρα.

Καὶ τότε δὴ κατὰ θυμὸν ἐφράζετο Φοῖβος Ἀπόλλων,
οὕστινας ἀνθρώπους ὀργίονας εἰσαγάγοιτο,
οἳ θεραπεύσονται Πυθοῖ ἔνι πετρηέσσῃ.
Ταῦτ' ἄρα ὁρμαίνων ἐνόησ' ἐπὶ οἴνοπι πόντῳ
νῆα θοήν· ἐν δ' ἄνδρες ἔσαν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ,
Κρῆτες ἀπὸ Κνωσοῦ Μινωΐου, οἵ ῥά τ' ἄνακτι
ἱερά τε ῥέζουσι, καὶ ἀγγελέουσι θέμιστας
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅττι κεν εἴπῃ,
χρείων ἐκ δάφνης γυάλων ὕπο Παρνησοῖο.
οἱ μὲν ἐπὶ πρῆξιν καὶ χρήματα νηῒ μελαίνῃ
ἐς Πύλον ἠμαθόεντα, Πυλοιγενέας τ' ἀνθρώπους,
ἔπλεον· αὐτὰρ ὁ τοῖσι συνήντετο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἐν πόντῳ δ' ἐπόρουσε, δέμας δελφῖνι ἐοικὼς,
νηῒ θοῇ, καὶ κεῖτο πέλωρ μέγα τε, δεινόν τε·
τῶν δ' οὔτις κατὰ θυμὸν ἐπιφράσσαιτο νοῆσαι.
πάντοσ' ἀνασσείασκε, τίνασσε δὲ νήϊα δοῦρα·
οἱ δ' ἀκέων ἐνὶ νηῒ καθείατο δειμαίνοντες,
οὐδ' οἵγ' ὅπλ' ἔλυον κοίλην, ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
* *οὐδ' ἔλυον λαῖφος νηὸς κυανοπρώροιο,*
ἀλλ' ὡς τὰ πρώτιστα κατεστήσαντο βοεῦσιν,
ὣς ἔπλεον· κραιπνὸς δὲ νότος κατόπισθεν ἔπειγε
νῆα θοήν. πρῶτον δὲ παρημείβοντο Μάλειαν,
πὰρ δὲ Λακωνίδα γαῖαν, Ἕλος τ', ἔφαλον πτολίεθρον,
ἷξον, καὶ χῶρον τερψιμβρότου Ἠελίοιο,
Ταίναρον, ἔνθα τε μῆλα βαθύτριχα βόσκεται αἰεὶ

212—217. „ὀργίονας, *sacerdotes*, ab ὄργω, ἔργω, ῥέζω, *sacra facio*, unde et ὄργια h. in Cer. 474. ὀργίων legitur in Hermesianactis elegia, v. 19.“ *Ex Ilg.* — θεραπεύσονται, ῥέξουσι, ἀγγελέουσι. futura usurpata in causa hypothetica loco subjunctivi, vivido modo loquendi. idem dixisset οἵους θεραπεύσειν, οἷοι ἱερὰ ῥέζειν etc. v. Odyss. τ', 329, ω', 4, Herm. ann. ad Viger. p. 927. — θέμιστας, *edicta*, oracula. cf. 76, Odyss. π', 403.

218—223. χρυσαόρου. v. h. 1, 123. — Πυλοιγενέας. v. Il. β', 54. — ἐπόρουσε νηῒ, *insiluit in navem.*

229. nec ἔλυον placet, repetitum sine emphasi, nec Ilgenii: οὐδ' εἷλον, h. e. *nec convolvebant* seu contrahebant *velum.* quidni ponamus eodem sensu οὐδ' ἔρυον λαῖφος, h. e. κατέρυον? contrario sensu dicit Odyss. μ', 401.: ἡμεῖς δ' αἶψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν (scil. νῆα) εὐρέϊ πόντῳ, Ἱστὸν στησάμενοι, ἀνά θ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες. haud raro permixta λ et ρ. v. Odyss. ι', 276 etc. Ilg.: „ὅπλα sunt omnis generis armamenta navis, inprimis *funes nautici.* Odyss. ζ', 268, et ibi Eust., Pollux 1, 9, sect. 93. λύειν ὅπλα est *laxare funes*, quibus vela expansa sunt“ etc. id volebant Cretenses, et contrahere vela, atque appellere, si possent, vel certe ancoram jacere, quoniam incumbens navi delphinus usum remorum et armamentorum impediebat. cf. 280.

230—240. κατεστ. βοεῦσιν, *instituerant loris*, h. e. vinxerant. v. Odyss. β', 426. — ἔπειγε Ruhnk. et alii. codd.: ἔγειρε. — πὰρ δέ. h. e. παρημείβοντο δέ: v. ann. ad Il. ε', 86, Odyss. θ', 115 etc. — Ἕλος τ', ἔφ. πτολ. Ilgenii et Matthiaei emendatio, secundum β', 584. libri menda e scriptura continua: ἁλιστέφανον πτολ. — „καὶ χῶρον τερψιμβρότου (Odyss. μ', 269.) Ἠελίοιο. pascua dicit ovium Soli sacrarum, quales variis in locis vide-

Ἠελίοιο ἄνακτος, ἔχει δ' ἐπιτερπέα χῶρον.
οἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἔθελον νῆα σχεῖν, ἠδ' ἀποβάντες
φράσσασθαι μέγα θαῦμα, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι,
εἰ μενέει νηὸς γλαφυρῆς δαπέδοισι πέλωρον,
ἢ εἰς οἶδμ' ἅλιον πολυΐχθυον ἀμφὶς ὀρούσει.
ἀλλ' οὐ πηδαλίοισιν ἐπείθετο νηῦς εὐεργὴς,
ἀλλὰ παρὲκ Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσα
ἤϊ' ὁδόν· πνοιῇ δὲ ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
ῥηϊδίως ἴθυν'. ἡ δὲ πρήσσουσα κέλευθον
Ἀρήνην ἵκανε, καὶ Ἀργυφέην ἐρατεινὴν,
καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐΰκτιτον Αἶπυ,
καὶ Πύλον ἠμαθόεντα, Πυλοιγενέας τ' ἀνθρώπους,
βῆ δὲ παρὰ Κρουνοὺς, καὶ Χαλκίδα, καὶ παρὰ Δύμην,
ἠδὲ παρ' Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί·
εὖτε Φεὰς ἐπέβαλλεν, ἀγαλλομένη Διὸς οὔρῳ,
καί σφιν ὑπὲκ νεφέων Ἰθάκης τ' ὄρος αἰπὺ πέφαντο,
Δουλίχιόν τε, Σάμη τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
ἀλλ' ὅτε δὴ Πελοπόννησον παρενίσσετο πᾶσαν,
καὶ δὴ ἐπὶ Κρίσης κατεφαίνετο κόλπος ἀπείρων,
ὅστε διὲκ Πελοπόννησον πίειραν ἐέργει,
ἦλθ' ἄνεμος Ζέφυρος μέγας, αἴθριος, ἐκ Διὸς αἴσης,
λάβρος ἐπαιγίζων ἐξ αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
νηῦς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
ἄψοῤῥοι δὴ ἔπειτα πρὸς ἠῶ τ', ἠέλιόν τε,
ἔπλεον· ἡγεμόνευε δ' ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων.
ἶξον δ' ἐς Κρίσην εὐδείελον, ἀμπελόεσσαν,
ἐς λιμέν'· ἡ δ' ἀμάθοισιν ἐχρίμψατο ποντοπόρος νηῦς.
  Ἔνθ' ἐκ νηὸς ὄρουσεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
ἀστέρι εἰδόμενος μέσῳ ἤματι (τοῦ δ' ἀπὸ πολλαὶ

tur habuisse, sicut boum greges in Thrinacia, teste Homero Odyss. libro 12. ovium greges ei sacros Apolloniae Epiri memorat Herod. 9, 91. cf. Heyn. Obss. ad Apollod. p. 86. Taenarus Neptuno sacer fuit: v. Paus. 3, 25, Corn. Nep. Paus. 4., Mela 2, 3." *Ex Ilg.* — „ἔχει Ἥλιος." *Frank.* — σχεῖν, *appellere.* Odyss. κ', 91, λ', 70. — δαπέδοισι, *in tabulatis.* — ἀμφ. ὀρούσει, ἐξορούσει. v. Il. ν', 706, Odyss. τ', 46. recentiores praeter B, auctore Piersono Veris. p. 19.: αὖθις, vel αὖτις.

245. Ἀρήνην, oppidum Nestori subjectum: Il. β', 591. — Ἀργυφέην. nomen ignotum. edidit Ilg. Ἀμφιγένειαν ἐραννὴν, quae inter Nestoris urbes nominatur Il. β', 593.

246. Il. β', 592. cf. Il. λ', 710.

247. πρωθύστερον, siquidem Nestorea, quae hic dicitur, Pylus ante quam Arena praeternaviganda erat; verum sic ipse Hom. Odyss. α', 93.: πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε, καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα, idemque 284. ejusdem libri: πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ, — κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδε etc. *Ex Ilg.*

248. Κρουνοὺς, Χαλκίδα. v. Odyss. ο', 295. — Δύμην, oppidum Achajae, in confiniis Elidis, Livio 27, 31. appellatum Dymas.

249. Odyss. ο', 298.

250. dedi Φεὰς pro Φερὰς, auctore Strab., ut Odyss. ο', 297, ubi v. ann. — „ἐπέβαλλεν, *cursum direxit.* v. Odyss. l. c." *Frank.*

252. Odyss. ι', 24.

254. ἐπὶ Κρίσσης, *prope Crissam.* ita Ilg.; nam libri: ἐπεὶ Κρ. v. Il. β', 523, Odyss. γ', 171.

256, 57. Odyss. ο', 293.

262—270. ἀμάθοισιν. ψαμάθοις, ut ait 330. cf. Il. α', 486 etc. — ἐχρίμψατο, ἐπέλασε. Odyss. κ', 516.: χριμφθεὶς πέλας. — ἀστέρι — ἤματι, h. e. meteoro diurno igneo, ut Il.

σπινθαρίδες πωτῶντο, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἷκεν),
ἐς δ' ἄδυτον κατέδυνε διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
ἐν δ' ἄρ' ὅγε φλόγα δαῖε, πιφαυσκόμενος τὰ ἃ κῆλα,
πᾶσαν δὲ Κρίσην κάτεχεν σέλας. αἱ δ' ὀλόλυξαν
Κρισαίων ἄλοχοι, καλλίζωνοί τε θύγατρες,
Φοίβου ὑπὸ ῥιπῆς· μέγα γὰρ δέος εἷλεν ἕκαστον.
ἔνθεν δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα, νόημ' ὥς, ἆλτο πέτεσθαι,
ἀνέρι εἰδόμενος αἰζηῷ τε, κρατερῷ τε,
πρωθήβῃ, χαίτῃς εἰλυμένος εὐρέας ὤμους,
καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
ἤ τι κατὰ πρῆξιν, ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε,
οἷά τε ληϊστῆρες, ὑπεὶρ ἅλα, τοίτ' ἀλόωνται
ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
τίφθ' οὕτως ἧσθον τετιηότες, οὐδ' ἐπὶ γαῖαν
ἐκβῆτ', οὐδὲ καθ' ὅπλα μελαίνης νηὸς ἔθεσθε;
αὕτη μέν γε δίκη πέλει ἀνδρῶν ἀλφηστάων,
ὁππόταν ἐκ πόντοιο ποτὶ χθονὶ νηῒ μελαίνῃ
ἔλθωσιν, καμάτῳ ἀδηκότες· αὐτίκα δέ σφεας
σίτοιο γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἱρεῖ."
Ὣς φάτο, καί σφιν θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκε.
τὸν καὶ ἀμειβόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
* „Ξεῖν', ἐπεὶ οὐ μὲν γάρ τι καταθνητοῖσιν ἔοικας,
οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
οὖλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν!
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ·
τίς δῆμος, τίς γαῖα; τίνες βροτοὶ ἐγγεγάασιν;
ἄλλῃ γὰρ φρονέοντες ἐπεπλέομεν μέγα λαῖτμα,
ἐς Πύλον ἐκ Κρήτης, ἔνθεν γένος εὐχόμεθ' εἶναι·
νῦν δ' ὧδε ξὺν νηῒ κατήλθομεν οὔτι ἑκόντες,
νόστου ἱέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα·
ἀλλά τις ἀθανάτων δεῦρ' ἤγαγεν οὐκ ἐθέλοντας."
Τοὺς δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
„ξεῖνοι, τοὶ Κνωσὸν πολυδένδρεον ἀμφινέμεσθε
τὸ πρὶν, ἀτὰρ νῦν οὐκέθ' ὑπότροποι αὖτις ἔσεσθε
ἔς τε πόλιν ἐρατὴν, καὶ δώματα καλὰ, ἕκαστος,
ἔς τε φίλας ἀλόχους, ἀλλ' ἐνθάδε πίονα νηὸν

δ', 75. — σπινθαρίδες, σπινθῆρες. — ἄδυτον. λάϊνον οὐδὸν dixit 119., δάπεδον inferius 346. — διὰ τριπόδων, per tripodas dedicatos, qui erant in adyto. v. Schn. v. τρίπους. Aristoph. Equ. 938., notante Ilg.: ἴαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων. — πιφαυσκόμενος, φαίνων. apparere fecit Apollo Crissaeis tela sua fulgentia. — ῥιπῆς, *impetus* irruentis dei.

275—78. Odyss. γ', 71.

279—284. τετιηότες, *attoniti*. Il. ι, 13 etc. — καμ. ἀδηκότες. Il. κ', 98. — περὶ, *circum*, undique. Odyss. β', 391 etc.

287. ἐπεὶ οὐ μὲν γάρ τι. soloeca oratio. hoc sufficiamus suadeo: ἐπεὶ οὐ μέντ' ἄρτι. ἄρτι, *jam*, nunc. suspicatur Cres, adolescentem eundem esse ac delphinum. Odyss. ν', 166.: ξεῖν', ἦ ἄρτι σὲ μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν, — ὡς τὸ πάρος περ;

289. Odyss. ω', 401.

290, 91. Odyss. ν', 232, 33.

292—98. μέγα λαῖτμα. 304, Il. τ', 267 etc. — Κνωσόν. Il. β', 646.

ἕξετ᾽ ἐμὸν, πολλοῖσι τετιμένοι ἀνθρώποισιν.
εἰμὶ δ᾽ ἐγὼ Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων δ᾽ εὔχομαι εἶναι·
ὑμέας δ᾽ ἤγαγον ἐνθάδ᾽ ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
οὔτι κακὰ φρονέων, ἀλλ᾽ ἐνθάδε πίονα νηὸν
ἕξετ᾽ ἐμὸν, πᾶσιν μάλα τίμιοι ἀνθρώποισιν,
βουλάς τ᾽ ἀθανάτων εἰδήσετε, τῶν ἰότητι
αἰεὶ τιμήσεσθε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽, ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πείθεσθε τάχιστα!
ἱστία μὲν πρῶτον κάθετον, λύσαντε βοείας·
* νῆα δ᾽ ἔπειτα θοὴν ἐπὶ ἠπείρου ἐρύσασθε,
ἐκ δὲ κτήμαθ᾽ ἕλεσθε, καὶ ἔντεα νηὸς ἐΐσης,
καὶ βωμὸν ποιήσατ᾽ ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
πῦρ δ᾽ ἐπικαίοντες, ἐπί τ᾽ ἄλφιτα λευκὰ θύοντες,
εὔχεσθαι δὴ ἔπειτα, παριστάμενοι περὶ βωμόν.
ὡς μὲν ἐγὼ τὸ πρῶτον ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ,
εἰδόμενος δελφῖνι, θοῆς ἐπὶ νηὸς ὄρουσα,
ὣς ἐμοὶ εὔχεσθαι Δελφινίῳ (αὐτὰρ ὁ βωμὸς
αὐτὸς Δέλφειος καὶ ἐπόψιος ἔσσεται αἰεί)·
δειπνῆσαί τ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ,
καὶ σπεῖσαι μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
αὐτὰρ ἐπὴν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἧσθε,
ἔρχεσθαί θ᾽ ἅμ᾽ ἐμοὶ, καὶ ἰηπαιήον᾽ ἀείδειν,
εἰσόκε χῶρον ἵκησθον, ἵν᾽ ἕξετε πίονα νηόν.“
„Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ᾽ ἐπίθοντο.
ἱστία μὲν πρῶτον κάθεσαν, λῦσαν δὲ βοείας·
ἱστὸν δ᾽ ἱστοδόκῃ πέλασαν, προτόνοισιν ὑφέντες·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆσαν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἐκ δ᾽ ἁλὸς ἤπειρόνδε θοὴν ἀνὰ νῆ᾽ ἐρύσαντο
ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, παρὰ δ᾽ ἕρματα μακρὰ τάνυσσαν,
καὶ βωμὸν ποίησαν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
πῦρ δ᾽ ἐπικαίοντες, ἐπί τ᾽ ἄλφιτα λευκὰ θύοντες,
εὔχονθ᾽, ὡς ἐκέλευε, παριστάμενοι περὶ βωμόν.
δόρπον ἔπειθ᾽ εἵλοντο θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ,
καὶ σπεῖσαν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
βάν ῥ᾽ ἴμεν· ἦρχε δ᾽ ἄρα σφιν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων,

302. *τετιμένοι.* libri: τετιμένον. emendavit Herm., neque hoc verbum aliter quam in personis usurpatur apud Homerum. cf. 345. eadem opera vulgatum τίμιον emendavimus 306., qui παράλληλος locus est. Odyss. κ', 38.: ὦ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν Ἀνθρώποις.

310. haud male Buttmannus ap. Frank.: βοῆας, ut βοεῦσιν 230.; quod item 326. reposuerim.

311. *ἐπὶ ἠπείρου.* hiatus intolerabilis. scribamus: θοὴν μὲν ἐπ᾽ ἠπ.

319. *Δέλφειος καὶ ἐπόψιος.* mirati sunt haec copulata; verum significari videtur τῷ Δέλφειος vox δῆλος, cui respondet ἐπόψιος. Macrob. Sat. 1, 17. extr.: *Ἀπόλλωνα Δέλφιον vocant, quod, quae obscura sunt, claritudine lucis ostendit, ἀπὸ τοῦ δηλοῦν ἀφανῆ.*

323. *ἰηπαιήονα.* v. 95.

327—330. Il. α', 434, 437, 485, 86. *βῆσαν* Mosc. vulgo: βαῖνον.

336. Il. α', 469 etc.

337—341. *βάν ῥ᾽ ἴμεν.* Odyss. ε', 475 etc. — „ἦρχε δ᾽ — Ἀπόλλων, *le fils de Jupiter, Apollon les conduisit.* Athénée (Deipn. epit. 1., c. 19, p. 22,

φόρμιγγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων, ἀγατὸν κιθαρίζων,
καλὰ καὶ ὕψι βιβάς· οἱ δὲ ῥήσσοντες ἕποντο
Κρῆτες πρὸς Πυθὼ, καὶ ἰηπαιήον' ἄειδον,
οἷοί τε Κρητῶν παιήονες, οἷσίτε Μοῦσα
ἐν στήθεσσιν ἔθηκε θεὰ μελίγηρυν ἀοιδήν.
ἄκμητοι δὲ λόφον προσέβαν ποσὶν, αἶψα δ' ἵκοντο
Παρνησὸν, καὶ χῶρον ἐπήρατον, ἔνθ' ἄρ' ἔμελλον
οἰκήσειν πολλοῖσι τετιμένοι ἀνθρώποισι.
δεῖξε δ' ἄγων αὐτοῦ δάπεδον, καὶ πίονα νηόν·
τῶν δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι.
τὸν καὶ ἀνειρόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
„Ὦ ἄν', ἐπειδὴ τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
ἤγαγες (οὕτω που τῷ σῷ φίλον ἔπλετο θυμῷ),
πῶς καὶ νῦν βεόμεσθα; τό σε φράζεσθαι ἄνωγμεν.
οὔτε τρυγηφόρος ἥδε γ' ἐπήρατος, οὔτ' εὐλείμων,
ὥστ' ἀπό τ' εὖ ζώειν, καὶ ἅμ' ἀνθρώποισιν ὀπηδεῖν."
Τοὺς δ' ἐπιμειδήσας προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
„νήπιοι ἄνθρωποι, δυστλήμονες, οἳ μελεδῶνας
βούλεσθ', ἀργαλέους τε πόνους, καὶ στείνεα θυμῷ,
ῥηΐδιον ἔπος ὔμμ' ἐρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω.
δεξιτερῇ μάλ' ἕκαστος ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν
σφάζειν αἰεὶ μῆλα· τὰ δ' ἄφθονα πάντα παρέσται,
ὅσσα ἐμοί κ' ἀγάγωσι περικλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων.
νηὸν δὲ προφύλαχθε, δέδεχθε δὲ φῦλ' ἀνθρώπων
ἐνθάδ' ἀγειρομένων, κατ' ἐμὴν ἰθύν γε μάλιστα·
εἰ δέ τι τηΰσιον ἔπος ἔσσεται, ἠέ τι ἔργον,
ὕβρις θ', ἢ θέμις ἐστὶ καταθνητῶν ἀνθρώπων,
ἄλλοι ἔπειθ' ὑμῖν σημάντορες ἄνδρες ἔσονται,
τῶν ὑπ' ἀναγκαίῃ δεδμήσεσθ' ἤματα πάντα.

B.) cite ce passage des hymnes à Apollon, qu'il attribue à Homère ou *à l'un des Homérides* (Ὅμηρος δὲ, ἢ τῶν Ὁμηριδῶν τις, ἐν τοῖς εἰς Ἀπόλλωνα ὕμνοις etc.); ce qui prouve que dès lors on ne regardait pas comme certain qu' Homère fût l'auteur de ces hymnes." *D. Montbel.* — ῥήσσοντες. h. e. σφοδρότερον τὴν γῆν ποσὶ παίοντες, ut interpretatur Eustath. ad Il. σ', 571. — παιήονες. 95.

341. οἷσίτε — ἀοιδήν. Cretenses clari fuerunt musica; qui pedem creticum invenerunt (Cic. Orat. 64., de Orat. 3, 47., Quintil. Orat. 9, 4.), et *praecinente cithara proelia ingrediebantur*, ut ait Gellius N. A. 1, 11. primus cantu vicit in ludis Pythicis Cres Chrysothemis; cecinit autem hymnum in Apollinem. v. Paus. 10, 7. *Ex Ilg.*

344—353. ἐπήρατον, *editum*, excelsum. cf. 352. et ann. ad Odyss. δ', 606. — ἔμελλον — τετιμένοι. ita Pierson. Veris. p. 155., Ilg. et editores, uno excepto B, qui servavit codicum scripturam ἔμελλεν — τετιμένος. at cf. locum geminum 302. — δάπεδον. v. ann. ad 266. — ὠρίνετο θυμὸς, *animus commotus est* cura et dolore ex adspectu loci montuosi, nec fertilis. — βεόμεσθα, *vivemus.* ita W et B. vulgo: βιόμεσθα. v. ann. ad Il. ο', 194.; sed etiam Buttmann. gr. gr. t. 2., p. 89. — ὀπηδεῖν, *obsequi*, sive operam dare, hominibus deum consulentibus. v. Frank., quemque locum contendi jussit, 3, 209., item Il. β', 184, ω', 368, Odyss. η', 165 etc.

355, 56. δυστλήμονες, *impatientes.* — στείνεα, στένη, *angustias* dixit τροπικῶς *angores.* v. Il. μ', 66 etc.

358—366. μάχαιραν, *cultrum.* isiciarius apud Comicum Equ. 455.: τὰς κοιλίας Καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθάδὶ καταθήσομαι etc. — κατ' ἐμὴν ἰθύν γε. ita Matth., Herm., Frank. mendose libri: καὶ ἐμ. ἰθύν τε. εἰ δέ τι pro ἠέ τι, quod iidem habent, ponendum

εἴρηταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι φύλαξαι."
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Λητοῦς υἱέ·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

esse, primus animadvertit Reizius, quem recte Frank. secutus est. κατ' ἐμὴν ἰθύν γε est *meo quidem jussu, sub meo imperio.* Hesychius: ἰθὺν, φρόνησιν, τρόπον, βούλησιν, διάνοιαν, quae interpretatio pertinere videtur ad γυναικῶν ἰθὺν Odyss. π', 304. sibi parere Cretenses jubet deus; sin temere quid dixerint, vel fecerint, superbierintque more hominum, fore ait, ut alios, nec deos, sed mortales (ἄλλοι ἄνδρες, h. e. ἄλλοι, ὄντες ἄνδρες), dominos nanciscantur. „haud dubie hi versus ad bellum Amphictionicum spectant, quo, Crissaeis, quia se impie gessissent, in servitutem redactis, ad Delphos cura oraculi Pythici translata esse dicitur Olymp. 47. v. Aeschin. p. 498 seqq. ed. Reisk. etenim Crissaei antiquo tempore Pythicum oraculum tenebant; apud quos cum sacerdotes videantur ex ea gente electi fuisse, quam rumor erat e Creta oriundam esse, recte Apollo Cretensibus illis, qui sacerdotes sui futuri essent, ea mala minatur, quibus sacerdotum maxime culpa Crissaeorum civitas afflicta est. in verbis σημάντορες (Il. ϑ', 127 etc.) et ὑπ' ἀναγκαίῃ facillime dominos servorum intelliguntur." *E Frank.*

Γ.

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

ARGUMENTUM.

Poëta, initio facto, ut solent hymnographi, a generalibus dei celebrandi laudibus, postquam Majae, matris ejus, amores paucis attigit, progreditur ad enarrandum natum, statimque a natu, ad adipiscendum honorem apud homines, callide atque astute facta, Mercurii: inprimis furtum boum Apollinis in Pieria, et inventionem lyrae, cujus cantu spes erat iram Apollinis lenitum iri. (22—181.) qui quidem, frustra quaesitis bobus, furtum negantis pueri verbis callidis nequaquam falsus, arreptum e cunis abstulit, mox autem, inhonestiore ejus artificio delusus, humum projecit, et praeire jussit. itaque Jovem adeunt, cujus jussu Mercurius Apollini reddit quidem boves, sed abducentem eas nova fraude aggreditur, vincula viminea sub pedibus boum germinare et radices agere faciens. qua re attonitum atque indignatum Apollinem lyrae cantu demulcet, quam ille possidere cupiens 50 pro ea boves offert, plura et praeclara dona promittit Mercurio (182—452). eam hic conditionem accipit, lyrae utendae rationem docet, contraque Apollinis artem divinandi, quam ipse discere studebat, multis verbis praedicat. igitur, accepta lyra, boum curam Apollo mandat Mercurio. quibus ad prata compulsis ambo in Olympum redeunt, ubi Mercurius, postquam juravit, se neque lyram neque aliud quidquam suffuraturum esse Apollini, virga aurea ab eo donatur, qui praeterea illum ad Thrias proficisci jubet, ut artem vaticinandi per lapillos edoceatur. his expositis poëta solenni clausula finit carmen.

Ἑρμῆν ὕμνει, Μοῦσα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὸν,
Κυλλήνης μεδέοντα, καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,

Annotationes. Auctor hymni Hom. in Mercurium quis fuerit, ignoratur. Vossius *Mythol. Br.* 16., p. 103. 2. edit.: „Die homerischen Hymnen hielt man grösstentheils für Arbeiten der Homeriden, unter welchen zu Aeschylus Zeit Cynäthus durch Vortragung homerischer u. eigener Gedichte in Syrakus am berühmtesten ward. (Schol. Pind. Nem. 2, 1.)“ Cynaetho igitur hunc hymnum

ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα,
Νύμφη ἐϋπλόκαμος, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα,
αἰδοίη. μακάρων δὲ θεῶν ἠλεύαθ' ὅμιλον,
ἄντρον ἔσω ναίουσα παλισκίον, ἔνθα Κρονίων
Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
ὄφρα κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην,
λήθων ἀθανάτους τε θεοὺς, θνητούς τ' ἀνθρώπους.
ἀλλ' ὅτε δὴ μεγάλοιο Διὸς νόος ἐξετελεῖτο,
τῇ δ' ἤδη δέκατος μεὶς οὐρανῷ ἐστήρικτο,
[ἔς τε φόως ἄγαγεν, ἀρίσημά τε ἔργα τέτυκτο·]
καὶ τότ' ἐγείνατο παῖδα πολύτροπον, αἱμυλομήτην,
[ληϊστῆρ', ἐλατῆρα βοῶν, ἡγήτορ' ὀνείρων,]

tribuit vir eruditissimus, hymnum in Apollinem pridem tribuebant. Schol. Pindari l. c.: *Κύναιθος Χῖος, ὃς καὶ τῶν ἐπιγραφομένων Ὁμήρου ποιημάτων τὸν εἰς Ἀπόλλωνα γεγραμμένον ὕμνον λέγεται πεποιηκέναι.* cui assentiens Ilgenius p. 356. hymnum in Ap. Pythium dici arbitratur; verum de hymno in Mercurium non convenit illi cum Vossio, ut qui haec inter carmina nimium orationis, compositionis artisque discrimen deprehendere sibi videatur. ceterum de fabula, quae materiem hujus carminis praebuit, Ilg. evolvi jussit Apollodorum 3, 10, 2., Ovid. Met. 2, 679—708, Anton. Lib. cap. 23., Lucian. Dial. deorum 7., et ex recentioribus Groddeckium, qui de argumento agit copiosius libro *de hymnorum Hom. reliquiis*, p. 35. de aetate hujus hymni v. etiam Böttigerus Museo Attico, 1. vol., part. 2., 1796., quo loco Musas tibicinas (452) pro indicio aevi recentioris habet, auctore scholiaste antiquo ad Il. κ', 13., qui *αὐλοὺς* et *σύριγγας* barbaris tantum nota instrumenta musica fuisse dicit tempore Homerico. cui sententiae ne quis opponat juvenum saltationem ad tibiam in pompa nuptiarum Il. σ', 495., Böttigerus negat, Ionios ibi tibicines intelligendos esse, sed Lydos, quos arcessere pro re nata soliti sint Iones, sicut Romani Etruscos. sed haec hactenus: neque enim excutiam ea, quae Hermannus disputavit de pluribus et huius et aliorum hymnorum recensionibus editionibusque, quas, temporibus diversis a diversis factas, post miro, ne dicam incredibili, modo coaluisse putat, sagaciter quidem multa, ut solet, singula observans, sed in ponendo toto infelicior. cujus tamen auctoritate ductus, ni fallor, Montbelius, paulo durius de hoc hymno judicat his verbis: „Je suis fort surpris que cet hymne ait pris sa place parmi les oeuvres homériques. Rien de plus inintelligible et de plus entortillé que ce petit poëme, non seulement sous le rapport des idées en général et de leur liaison, mais aussi sous le rapport de la construction grammaticale. Dans plusieurs passages, on ne sait s'il s'agit d'un éloge ou d'une satire, (?) et, pour la plupart, ils tiennent plus du génie de Lucien (?) que du genie d' Homère" etc. — Vers. 1—3. *Μαιάδος υἱόν.* Odyss. ξ', 437, Apollod. 3, 10, 2 etc. — *Κυλλήνης.* Il. β', 603. — *ἐριούνιος.* v. ann. ad Il. υ', 34.

6. codd. soloece: *ἄντρον — παλίσκιον.* non prorsus eadem ratione dictum est *σπάργαν' ἔσω κατέδυνε* 237., diversa *δέρτρον ἔσω δύνοντες* Odyss. λ', 578, quae Herm. excusavit; nec ad rem facit illud Odyss. ω', 303. *κλυτὰ δώματα ναίω* etc. de confusis ν et υ litteris v. Odyss. λ', 91, ρ', 4, Porson. ann. ad Eurip.

7—11. *νυκτὸς ἀμολγῷ.* Il. λ', 173. — „*ἀλλ' — ἐστήρικτο.* h. e.: *cum ex summi Jovis voluntate jam decimus mensis coelo procedebat.* *μείς*, forma Aeolica, ut Il. τ', 117." *Ex Ilg.* *ἐστήρ.* Aratus principio carminis: *αὐτὸς γὰρ τάδε σήματ' ἐν οὐρανῷ ἐστήριξεν* (statuit), *Ἄστρα διακρίνας.* sic mensis dicitur *οὐρ. ἐστηρίχθαι*, quod *clarissima mundi lumina labentem coelo annum ducunt.* (Virg. Georg. princ.) annotavit Herm.

12. versus male cohaerens, nec dubie suppositus. idem dicendum est de 14., 17—19, 25, 77, 78, 80, 111, 455, 476, 507—512, denique de 577. et 578, quibus non operae est immorari.

13—15. *καὶ τότε.* Odyss. ε', 391 etc. — *πολύτροπον.* Odyss. α', 1. —

νυκτὸς ὀπωπητῆρα πυληδόκον, ὃς τάχ' ἔμελλεν
ἀμφανέειν κλυτὰ ἔργα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
[ἠῷος γεγονὼς, μέσῳ ἤματι ἐγκιθάριζεν,
ἑσπέριος βοῦς κλέψεν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,
τετράδι τῇ προτέρῃ, τῇ μιν τέκε πότνια Μαῖα.]
ὃς καὶ ἐπειδὴ μητρὸς ἀπ' ἀθανάτων θόρε γυίων,
οὐκέτι δηρὸν ἔκειτο, μένων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ,
ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ζήτει βόας Ἀπόλλωνος,
οὐδὸν ὑπερβαίνων ὑψηρεφέος ἄντροιο.
ἔνθα χέλυν εὑρὼν ἐκτήσατο μυρίον ὄλβον,
[Ἑρμῆς τοι πρώτιστα χέλυν τεκτήνατ' ἀοιδόν.]
ἥ ῥά οἱ ἀντεβόλησεν ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι,
βοσκομένη προπάροιθε δόμων ἐριθηλέα ποίην,
σαῦλα ποσὶν βαίνουσα. Διὸς δ' ἐριούνιος υἱὸς
ἀθρήσας ἐγέλασσε, καὶ αὐτίκα μῦθον ἔειπε·
„Σύμβολον ἤδη μοι μέγ' ὀνήσιμον· οὐκ ὀνοτάζω.
χαῖρε, φυὴν ἐρόεσσα, χοροιτύπε, δαιτὸς ἑταίρη,
ἀσπασίη προφανεῖσα! πόθεν τόδε, καλὸν ἄθυρμα,
αἰόλον ὄστρακον, ἐσσὶ, χέλυς ὄρεσι ζώουσα;
ἀλλ' οἴσω σ' ἐς δῶμα λαβών. ὄφελός τί μοι ἔσσῃ,
οὐδ' ἀποτιμήσω· σὺ δέ με πρώτιστον ὀνήσεις.
[οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφιν.]
ἦ γὰρ ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἔσσεαι ἔχμα

ὀπωπητῆρα, *speculatorem*, ab ὄπωπα, ὀπωπέω. — πυληδόκον, *qui fores observat*, noctu egredientes spoliaturus. cf. 66, 67, 282—85. serio Berglerus: *janitorem*, cum janitoris munus a praesidis furum sit alienissimum.

21—28. ἐνὶ λίκνῳ, *in corbi*, seu vanno, pro cunis adhibita. — σαῦλα, *lente*. v. interpp. Hesychii h. v. et Fischer. ad Anacr. p. 416.

30—33. σύμβολον Ilg. et Matth. κῦρμα sive ἕρμαιον intelligunt, rectius autem Frank. *omen*, quemadmodum Aeschylus Agam. 136. dixit τερπνὰ σύμβολα, *laeta omina* sive ostenta. — οὐκ ὀν., *non rejicio*, accipio omen. — ἐρόεσσα, *amabilis*, propter usum testudinis ad cantum. — B: „nunc edunt vulgo χοροίτυπε, cum codd. et vett. edd. habeant χοροιτύπε, quod cur repudiarem, nullam esse rationem intelligebam. χοροιτύπος activo sensu est, quae chori saltationem et cantum *pulsas*, pulsu chordarum dirigis; verbis Pindari: τᾶς ἀκούει βάσις, πείθονται δ' ἀοιδοὶ σάμασιν, ἀγησιχόρων ὁπόταν τῶν φροιμίων ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελιζομένα." similiter Ilg., qui laudavit illa ex Apoll. Rhod. 1, 536.: ὥστ' ἠΐθεοι, Φοίβῳ χορὸν — Στησάμενοι, φόρμιγγος ὑπαὶ περὶ βωμὸν ὁμαρτῇ Ἐμμελέως κραιπνοῖσι πέδον ῥήσσωσι πόδεσσιν, praetereaque Horat. Od. 1, 37, 1, 2., et 1, 4, 10. idem: „δαιτὸς ἑταίρη. Odyss. θ', 99.: φόρμιγγός θ', ἣ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείῃ. cf. Odyss. ρ', 270, Plut. Sympos. 7, 8, Pind. Ol. 1, 22 seqq., Horat. Od. 3, 11, 16; 1, 32, 13., Athen. 14, 6., p. 627." πόθεν τόδε ἐσσὶ, *quomodo hic es*, h. e. huc venisti? v. Ilg. — „αἰόλον ὄστρακον, *variegata testa*." Bergler.

36. Hesiodi versus O. et D. 365., quem merito repudiarunt Groddeck., Herm., W.

37, 38. ἔχμα, quod in codd. est αἶχμα vel αἰχμὰ, recte scripsit Ruhnken. ann. ad h. in Cer. 228; sed nescio, qua auctoritate reddiderit *munimen*, quasi legisset ἕρμα. imo verba ἐπηλυσίης (h. 5, 228.) ἔχμα, *incantationis impedimentum*, significare videntur id, quo magi aliquid impediunt, amorem, sanitatem aegroti etc. Apollon. Soph., laudato Il. φ', 259.: ἔχματα, κωλύματα, ἀπὸ τοῦ ἐπέχειν. magicum usum habere credebantur testudines, idque, opinor, in utramque partem, quanquam bonam tantummodo sumens Plinius H. N. 32, 4.: *terrestrium* (testudinum), inquit, *car-*

ζώουσ'· ἢν δὲ θάνῃς, τότε γ' ἂν μάλα καλὸν ἀείδοις."
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ χερσὶν ἅμ' ἀμφοτέρῃσιν ἀείρας
ἂψ εἴσω κίε δῶμα, φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα.
* ἔνθ' ἀναπηλήσας γλυφάνῳ πολιοῖο σιδήρου
αἰῶν' ἐξετόρησεν ὀρεσκῴοιο χελώνης.
ὡς δ' ὁπότ' ὠκὺ νόημα διὰ στέρνοιο περήσῃ
ἀνέρος, ὅντε θαμειαὶ ἐπιστρωφῶσι μέριμναι,
ἢ ὅτε δινηθῶσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαί,
ὣς ἅμ' ἔπος τε, καὶ ἔργον, ἐμήδετο κύδιμος Ἑρμῆς.
πῆξε δ' ἄρ' ἐν μέτροισι ταμὼν δόνακας καλάμοιο,
πειρήνας διὰ νῶτα λιθοῤῥίνοιο χελώνης,
ἀμφὶ δὲ δέρμα τάνυσσε βοὸς πραπίδεσσιν ἑῇσι,
καὶ πήχεις ἐνέθηκ', ἐπὶ δὲ ζυγὸν ἤραρεν ἀμφοῖν,
ἑπτὰ δὲ συμφώνους ὀΐων ἐτανύσσατο χορδάς.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε, φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα
πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος. ἣ δ' ὑπὸ χειρὸς
σμερδαλέον κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν,
ἐξ αὐτοσχεδίης πειρώμενος (ἠΰτε κοῦροι
ἡβηταὶ θαλίῃσι παραιβόλα κερτομέουσιν),

nes *suffitionibus propriae, magicisque artibus refutandis, et contra venena salutares produntur.* similiter Palladius de Re rust. 1, 35.: *grandini creditur obviare, — si quis palustrem testudinem dextra manu supinam ferens vineas perambulet* etc. — *τότε γ' ἂν* Barn. ann. et Ilg. libri: *τότε ἂν, τότε αὖ*, Herm. et alii: *τότε κεν.*

41. inepte Barn.: *ἀναπηδήσας*, „*alacriter resiliens*, fortasse ad fenestram, ut accuratius exsculperet carnes et ossa testudinis." malim: *ἀνά πη δήσας*, h. e. *ἀναδήσας πη, aliquo modo alligata* testudine, vel potius *ἔνθα ῥάπι δήσας*, ut vimine illam ligasse intelligatur. tale quiddam res postulat, facilisque est mutatio, cum *ἀνὰ* et *ἄρα*, itemque *Δ* et *Λ* litterae, permutari inter se soleant, nec, qui jotacismo utuntur, Neograeci *πι* et *πη* pronuntiatione distinguant. longum est aliorum conjecturas enarrare. ipsum vero *ἀναπηλήσας* ferri nequit, cum et inusitatum sit verbum *ἀναπηλεῖν*, et si vel maxime usitatum esset sensu τοῦ *ἀναπάλλειν*, ne sic quidem eo proficeretur, quia id nusquam significat, ut persuadere volunt, in tergum conjicere.

42—50. *αἰῶν' ἐξετόρησεν, medullam spinalem exterebravit.* Hesych.: *αἰών· ὁ νωτιαῖος μυελός.* cf. 119. — *περήσῃ* Wakef. ad Lucret. 2, 1046, p. 362. vulgo: *περήσει.* sed futuri in comparatione usus nullus est. *ὡς ὁπότε* cum conjunct. illustravit Thiersch. gr. gr. §. 323, 3. cf. Frank. — *ἐπιστρωφῶσι, versant.* — „*ἀμαρυγαί, vibrationes oculorum*, ut Apoll. Rhod. 3, 1018.: *τῆς δ' ἀμαρυγὰς Ὀφθαλμῶν ἥρπαζεν.* Eurip. Or. 810.: *δρομάσι δινεύων βλεφάροις.*" *Ex Ilg.* — *ἐν μέτροισι ταμών, arundines ad certam mensuram sectas*, quibus fixis in margine perforato testudinis pellem bovinam intendit. — „*λιθοῤῥίνοιο* primus Piersonus Veris. p. 156., ex Empedoclis versu ap. Plut. Symp. 1. p. 618., pro *διὰ ῥινοῖο*, quod habent libri. similiter Herod. 1, 47. oraculo: *ὀδμή μ' ἐς φρένας ἦλθε κραταιρίνοιο χελώνης.*" *Ex Ilg.* — *πήχεις, ζυγόν, cornua* et *transtillum lyrae*, germ. *Griffe und Steg.*

52. *φέρων, secum portans*, ut rem, qua gauderet. frustra Matth. *χερῶν*, Herm.: *τεῦξ' εὑρών*: quem quidem cum secutus olim esset B, post Montbelio auctor fuit, ut nihil mutaret. sic 63. quoque dixit *φέρων*, similiterque, annotante Montbel., 499.: *κίθαριν δὲ λαβὼν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς — Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε.*

53 — 62. *κατὰ μέρος, ἐν μέρει, ordine.* v. Xenoph. Anab. 5, 1, 9. — *σμερδαλέον κον., graviter insonuit*, ut Odyss. κ', 398.: *πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδυ γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα Σμερδαλέον κανάχιζε*, ubi v. ann. — *ἐξ αὐτοσχεδίης, ex tempore*, sicut protervi juvenes convivantes non praemeditatis jocis dicteriisque se lacessunt *παραιβόλα*, h. e. *παραβλήδην*, ut ait

ἀμφὶ Δία Κρονίδην, καὶ Μαιάδα καλλιπέδιλον,
ὡς πάρος ὠρίζεσκον ἑταιρείῃ φιλότητι,
ἥν τ' αὐτοῦ γενεὴν ὀνομακλυτὸν ἐξονομάζων·
ἀμφιπόλους τ' ἐγέραιρε, καὶ ἀγλαὰ δώματα, Νύμφης,
καὶ τρίποδας κατὰ οἶκον, ἐπηετανούς τε λέβητας.
καὶ τὰ μὲν οὖν ἤειδε, τὰ δὲ φρεσὶν ἄλλα μενοίνα.
καὶ τὴν μὲν κατέθηκε φέρων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ,
φόρμιγγα γλαφυρήν· ὁ δ' ἄρα κρειῶν ἐρατίζων
ἆλτο κατὰ σκοπιὴν εὐώδεος ἐκ μεγάροιο,
ὁρμαίνων δόλον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν, οἷά τε φῶτες
φηληταὶ διέπουσι μελαίνης νυκτὸς ἐν ὥρῃ.
Ἠέλιος μὲν ἔδυνε κατὰ χθονὸς ὠκεανόνδε
* αὐτοῖσίν θ' ἵπποισι, καὶ ἅρμασιν· αὐτὰρ ἄρ' Ἑρμῆς
Πιερίης ἀφίκανε θέων ὄρεα σκιόεντα,
ἔνθα θεῶν μακάρων βόες ἄμβροτοι αὖλιν ἔχεσκον,
βοσκόμεναι λειμῶνας ἀκηρασίους, ἐρατεινούς.
τῶν τότε Μαιάδος υἱὸς, ἐΰσκοπος Ἀργειφόντης,
πεντήκοντ' ἀγέλης ἀπετάμνετο βοῦς ἐριμύκους.
πλανοδίας δ' ἤλαυνε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον,
ἴχνι' ἀποστρέψας· δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης,
[ἀντία ποιήσας ὁπλὰς τὰς πρόσθεν ὄπισθεν,
τὰς δ' ὄπιθεν πρόσθεν, κατὰ δ' ἔμπαλιν αὐτὸς ἔβαινε.]

σάνδαλα δ' αὐτίκ' ἔραψεν ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσι.

[ἄφραστ' ἠδ' ἀνόητα διέπλεκε θαυματὰ ἔργα,]
συμμίσγων μυρίκας καὶ μυρσινοειδέας ὄζους,
* τῶν τότε συνδήσας νεοθηλέος ἄγκαλον ὕλης,
ἀβλαβέως ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο σάνδαλα κοῦφα
αὐτοῖσιν πετάλοισι, τὰ κύδιμος Ἀργειφόντης
ἔσπασε Πιερίηθεν, ὁδοιπορίην ἀλεείνων,

Hom. Il. δ', 6., *vicissim.* — „ὠρίζεσκον, ὀαρίζεσκον." *Ilg.* h. e. *consuescebant.* — ἑταιρείῃ, *amatoria.* — ἐξονομάζων, *nominans*, celebrans. — ἐπηετανοὺς, *crebros.*

65. ἆλτο κ. σκοπιὴν, *prosiluit ad speculandum*, E Frank.

69. αὐτὰρ ἄρ' Ἑρμῆς. intolerabilia auditu, quibus longe lenius est illud αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς Il. β', 103., quod Herm. excusavit. Ald. 3.: αὐτὰρ Ἑρμ., Natalis Comes Mythol. 5, 17.: αὐτὰρ ὁ Ἑρμ. probabiliter Barn.: αὐτ. ὅγ' Ἑρμ.

71—76. „θεῶν μακ. βόες. boves deorum omnium, qui curam eorum Apollini commiserant." *Ex Ilg.* — ἀκηρασίους, ἀφθάρτους, *intemeratos.* ἀκήρατον λειμῶνα dixit Eurip. Hipp. 65. cf. ann. ad Aeschyl. Pers. 583. — ἀπετάμνετο, *avertit*, furatus est. Odyss. λ', 401 etc. — „πλανοδίας. Virg. Eclog. 6, 58.: *errabunda bovis vestigia.*" Ilg. — ἴχνι' ἀποστρέψας. sic ap. Virg. Aen. 8, 209. Cacus Herculis *tauros, ne qua forent pedibus vestigia rectis, Cauda in speluncam, versisque viarum Indiciis raptos, saxo occultabat opaco*, ubi haec laudant interpp.

79. ἔραψεν. Matthiaei emendatio, quae et aliis arrisit. codd.: ἔριψεν.

82. alienum τότε, nec sana verba νεοθ. ἄγκ. ὕλης. Mosc. liber: νεοθηλέαν ἀγκαλωρήν. scribamus: τῶν ὅγε συνδ. νεοθηλέα πάγκαλον ὕλην.

83—85. ἀβλαβέως, *sine offensione aut injuria pedum.* ὁδοιπορίην, *viam publicam*, germ. *die Landstrasse*, quae item dicitur δολιχὴ ὁδὸς versu proximo,

* *οἷά τ' ἐπειγόμενος, δολιχὴν ὁδὸν αὐτοτροπήσας.*
Τὸν δὲ γέρων ἐνόησε, δέμων ἀνθοῦσαν ἀλωὴν,
ἱέμενον πεδίονδε δι' Ὀγχηστὸν λεχεποίην.
τὸν πρότερος προσέφη Μαίης ἐρικυδέος υἱός·
„Ὦ γέρον, ὅστε φυτὰ σκάπτεις ἐπικαμπύλος ὤμους,
ἦ πολυοινήσεις, εὖτ' ἂν τάδε πάντα φέρησιν!
* *καί τε ἰδὼν μὴ ἰδὼν εἶναι, καὶ κωφὸς ἀκούσας,*
καὶ σιγᾶν, ὅτε μή τι καταβλάπτῃ τὸ σὸν αὐτοῦ.“
Τόσσον φὰς συνέσευε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
πολλὰ δ' ὄρη σκιόεντα, καὶ αὐλῶνας κελαδεινοὺς,
καὶ πεδί' ἀνθεμόεντα, διήλασε κύδιμος Ἑρμῆς.
ὀρφναίη δ' ἐπίκουρος ἐπαύετο δαιμονίη νὺξ,
ἡ πλείων, τάχα δ' ὄρθρος ἐγίγνετο δημιοεργὸς,
ἡ δὲ νέον σκοπιὴν προσεβήσατο, δῖα Σελήνη,
Πάλλαντος θυγάτηρ, Μεγαμηδείδαο ἄνακτος,
τῆμος ἐπ' Ἀλφειὸν ποταμὸν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
Φοίβου Ἀπόλλωνος βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους.
ἀκμῆτες δ' ἵκανον ἐς αὔλιον ὑψιμέλαθρον
καὶ ληνοὺς προπάροιθεν ἀριπρεπέος λειμῶνος.
ἔνθ' ἐπεὶ εὖ βοτάνης ἐπεφόρβει βοῦς ἐριμύκους
* *καὶ τὰς μὲν συνέλασσεν ἐς αὔλιον, ἀθρό' ἰούσας,*
λωτὸν ἐρεπτομένας, ἠδ' ἐρσήεντα κύπειρον·
σὺν δ' ἐφόρει ξύλα πολλὰ, πυρὸς δ' ἐπεμαίετο τέχνην.
* *δάφνης ἀγλαὸν ὄζον ἑλὼν ἐπέλεψε σιδήρῳ,*
* *ἄρμενον ἐν παλάμῃ· ἄμπνυτο δὲ θερμὸς ἀϋτμή.*

opponiturque viae compendiariae, qua profectus est Mercurius.

86. *αὐτοτροπήσας.* sic MSS.; vett. edd. *αὐτοπρεπὴς ὥς.* ponamus *ἀποτροπήσων*, *vitaturus.*

88—91. de *Onchesto* v. hymn. 2, 53. — *λεχεποίην.* hymn. 2, 47, Il. β', 697. — *δέμων*, *struens*, colens. — *ἐπικάμπυλος*, *incurvus.* — *ἦ πολυοινήσεις — φέρησιν*, *sane vino abundabis, quando haec omnia fructum tulerint.* votum pro bona vindemia; cujus voti velut mercedem eam postulat Mercurius, ut senex ne viderit, quae viderit, neve audierit audita, taceatque, nisi sua ipsius res agatur.

92. *καί τε.* malim: *ὥστε*, quo haec melius conjungantur cum superioribus. saepe confusa *καὶ* et *ὡς*.

94—103. „*βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.* v. Il. ψ', 260. Virg. Aen. 5, 61.: *bina boum capita.* cf. Aen. 8, 44; 3, 391.“ *Ex Ilg.* — *αὐλ. κελαδεινοὺς*, *valles sonoras.* — *ἐπαύετο*, *finiebatur.* — *δημιοεργὸς*, *operarius* labori repetendo aptus. — *σκοπιὴν*, *speculam*, coelum. — *Πάλλαντος.* Auroram Pallantiadem vocat Ovid. Met. 9, 420. et 15, 191. fieri potest, ut has deas permiscuerit poëta. — *Μεγαμηδείδαο.* nomen ignotum. — *ἀκμῆτες* primus Ilg. pro *ἀδμῆτες.* bene *ἀκμῆτες*, *indefessas*, ut quas deus egisset curassetque; hominis grex lassatus fuisset longo difficilique itinere.

105, 6. *ἀσύστατα.* scribamus: *κοίτας μὲν — ἐς αὐλίου*, *in cubilia stabuli*, et conjuncta erunt. *ἀθρό' ἰούσας* primus Barn. pro *ἀθρόᾱς οὔσας.*

107. *ἐρεπτ.* *carpentes* inter viam, ut solent pecudes. de hisce herbis v., si tanti est, Il. β', 776 et φ', 351. *λωτὸν ἐρσήεντα* Hom. dixit Il. ξ', 348. —

109, 110. obscura, nisi ponas *ἀγλαῷ ὄζῳ —*, *ἀρμένῳ ἐν π.*, siquidem duobus lignis opus est, quae confricentur, artificio hodieque rudium populorum. neque enim Ilgenianae editionis censori, Lenzio (*Neue Bibl. d. sch. Wiss.*, vol. 65, p. 60.), assentior, haec ita explicanti: „Die Erfindung wird nur kurz angedeutet, welche der Schol. des Apoll. Rhodius (ad 1, 1184) genau u. deutlich beschreibt. Man nahm einen Ast, den man mit einem Messer von der Rinde befreiete, u. glatt machte. Dieser diente nun als eine Art von Bohrer oder Tre-

[Ἑρμῆς τοι πρώτιστα πυρήϊα πῦρ τ᾽ ἀνέδωκεν.]

πολλὰ δὲ κάγκανα κᾶλα κατουδαίῳ ἐνὶ βόθρῳ
οὖλα λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπηετανά· λάμπετο δὲ φλὸξ
τηλόσε φῦσαν ἱεῖσα πυρὸς μέγα δαιομένοιο.
ὄφρα δὲ πῦρ ἀνέκαιε βίη κλυτοῦ Ἡφαίστοιο,
τόφρα δ᾽ ὑποβρυχίας ἕλικας βοῦς ἕλκε θύραζε
δοιὰς ἄγχι πυρός· δύναμις δέ οἱ ἔπλετο πολλή.
ἀμφοτέρας δ᾽ ἐπὶ νῶτα χαμαὶ βάλε φυσιοώσας,
ἐγκλίνας δ᾽ ἐκύλινδε, δι᾽ αἰῶνός τε τορήσας
ἔργῳ ἔργον ὄπαζε, ταμὼν κρέα πίονα δημῷ·
ὤπτα δ᾽ ἀμφ᾽ ὀβελοῖσι πεπαρμένα δουρατέοισι,
σάρκας ὁμοῦ, καὶ νῶτα γεράσμια, καὶ μέλαν αἷμα,
ἐργμένον ἐν χολάδεσσι. τὰ δ᾽ αὐτοῦ κεῖτ᾽ ἐπὶ χώρης·
ῥινοὺς δ᾽ ἐξετάνυσσε καταστυφέλῳ ἐπὶ πέτρῃ,
* ὡς ἔτι νῦν τάμετ᾽, ἄσσα πολυχρόνιοι πεφύασι,
δηρὸν δὴ μετὰ ταῦτα, καὶ ἄκριτον. αὐτὰρ ἔπειτα
Ἑρμῆς χαρμόφρων εἰρύσσατο πίονα ἔργα
λείῳ ἐπὶ πλαταμῶνι, καὶ ἔσχισε δώδεκα μοίρας
κληροπαλεῖς· τέλεον δὲ γέρας προσέθηκεν ἑκάστῃ.
ἔνθ᾽ ὁσίης κρεάων ἠράσσατο κύδιμος Ἑρμῆς

pan, um in ein anderes ausgehöhltes Stück Holz (der Schol. nennt es *στορεὺς*) eingefugt, u. durch schnelles Hinausstossen u. Herausziehen in Brand gesetzt zu werden" etc. hoc si diceret poëta, multa hic intercidissent. nunc autem, admissa correctione nostra, id tantum intelligendum reliquit auditoribus, quod rei gnari facile intelligebant, confricasse Mercurium ramos illos decorticatos. ceterum Mosc.: — *ἑλὼν ἐνίαλλα σιδήρῳ*, ex quibus Riemerus ap. Schn. v. *ἐπιλέπειν* hanc correctionem exsculpsit, minime contemnendam: — *ἑλὼν ἐπέλεψ᾽ ἐνὶ ἄλλῳ* (*ὄζῳ*). ita *σιδήρῳ* pro interpretatione habendum esset.

112 — 124. *κάγκανα*, *avida*. 136, Il. φ', 364. *κᾶλα*, *ligna*, Hom. dicit *κῆλα* Ionice. v. Il. α', 53 etc. — *ἐπηετανά*, *ἐπηετανὰ*, quod quidem ostendunt libri, sed *ἄμετρον*. cf. Hesiod. O. et D. 605 etc. — *φῦσαν*, *spiramen*. — *ὑποβρυχίας*, germanice *dumpfbrüllend*. aptum epitheton boum, quae invitae protraherentur e stabulo. Hesiodus Theogn. 832.: *ταύρου ἐριβρύχεω*. hinc Barn. et alii inconsiderate: *ἐριβρύχους*. idem sonant *ὑποβρύχιος* et *ὑπόβρυχος*. — *ἐγκλίνας* Ilg., Herm. Mosc.: *ἐκκρίνας*. vulgo: *ἐγκλίνων*. — *αἰῶνος*. 42. — *ἔργῳ ἔργον* Frank. libri: *ἔργῳ δ᾽ ἔργον*. — *νῶτα γερ.* — *χολ.* hisce Ilg. adhiberi jussit Il. η', Odyss. σ', 44, υ', 25 et seqq. — „*τὰ δὲ*, *reliqua* praeter *σάρκας* et *νῶτα*. v. hymn. in Cer. 456." *Frank.* — *καταστ.*, *aspera*. — *ἐπὶ* a Barnesio est. libri: *ἐνί*.

125. Mosc.: *νῦν τὰ μέτασα*. probabiliter Herm., secundum Ilg.: *ὡς ἔτι νῦν τάνυθ᾽, ἄσσα πολυχρόνια πεφύασι*, *quemadmodum nunc quoque, multo post, tenduntur, quae natura ad diuturnitatem facta sunt.* (Ilg.: — *quotquot ea sunt natura, ut longum tempus durent.*) „*ἄσσα* non sic intelligo, ut *δέρματα* cogitentur, sed generatim, *quidquid de pellibus diuturnum est.* indicat enim poëta, ut puto, pelles extendi resectis mollioribus partibus, quae facile rancidae fiunt" etc. *Herm.* imo intelligere videtur pelles grandiorum et justae aetatis animalium, quae pelles durabiles sunt, et subactionem ferunt. hinc Il. ρ', 389., ubi modus describitur, quo coria depsebantur: *ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μεγάλοιο βοείην Λαοῖσιν δώῃ τανύειν* etc. — *τάνυθ᾽*, *τάνυται*.

126—148. *δηρὸν μετὰ τ.*, *κ. ἄκριτον*, ut *ἄκριτον αἰεὶ* Odyss. σ', 173. — *χαρμόφρων*, *χαίρων*. — *λείῳ ἐπὶ πλατ.*, *in loco plano*. v. Schn. v. *πλαταμών*. — *δώδεκα μοίρας*, numero majorum deorum, ut suspicatur Frank. — *τέλεον γέρας*, *perfectum* plenumque *honorem* muneris, h. e. portionem justi ponderis. — *ὁσίης* (h. 2, 60.) *κρεάων*,

(ὀδμὴ γάρ μιν ἔτειρε, καὶ ἀθάνατόν περ ἐόντα,
ἡδεῖ')· ἀλλ' οὐδ' ὥς οἱ ἐπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ,
καί τε μάλ' ἱμείροντι, περᾶν ἱερῆς κατὰ δειρῆς,
ἀλλὰ τὰ μὲν κατέθηκεν ἐς αὔλιον ὑψιμέλαθρον,
δημὸν, καὶ κρέα πολλά· μετήορα δ' αἶψ' ἀνάειρε,
σῆμα νέης φωρῆς, ἐπὶ δὲ ξύλα κάγκαν' ἀγείρας,
οὐλόποδ', οὐλοκάρηνα πυρὸς κατεδάμνατ' ἀϋτμῇ.
αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα κατὰ χρέος ἤνυσε δαίμων,
σάνδαλα μὲν προέηκεν ἐς Ἀλφειὸν βαθυδίνην,
ἀνθρακιὴν δ' ἐμάρανε, κόνιν δ' ἀμάθυνε μέλαιναν
παννύχιος· καλὸν δὲ φόως ἐπέλαμπε Σελήνης.
Κυλλήνης δ' αἶψ' αὖτις ἀφίκετο δῖα κάρηνα
ὄρθριος, οὐδέ τίς οἱ δολιχῆς ὁδοῦ ἀντεβόλησεν,
οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
οὐδὲ κύνες λελάκοντο. Διὸς δ' ἐριούνιος Ἑρμῆς
δοχμωθεὶς μεγάροιο διὰ κλήϊθρον ἔδυνεν,
αὔρῃ ὀπωρινῇ ἐναλίγκιος, ἠΰτ' ὀμίχλη.
* ἰθύσας δ' ἄντρου ἐξίκετο πίονα νηὸν,
ἦκα ποσὶ προβιβῶν (οὐ γὰρ κτύπεν, ὥσπερ ἐπ' οὔδει)·
ἐσσυμένως δ' ἄρα λίκνον ἐπῴχετο κύδιμος Ἑρμῆς.
σπάργανον ἀμφ' ὤμοις εἰλυμένος, ἠΰτε τέκνον
* νήπιον, ἐν παλάμῃσι παρ' ἰγνύσι λαῖφος ἀθύρων
κεῖτο, χέλυν ἐρατὴν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἐέργων.
μητέρα δ' οὐκ ἄρ' ἔληθε θεὰν θεὸς, εἶπέ τε μῦθον·
„Τίπτε σὺ, ποικιλομῆτα, πόθεν τόδε νυκτὸς ἐν ὥρῃ
ἔρχῃ, ἀναιδείην ἐπιειμένε; νῦν σε μάλ' οἴω
ἢ τάχ' ἀμήχανα δεσμὰ περὶ πλευρῇσιν ἔχοντα
Λητοΐδου ὑπὸ χερσὶ διὲκ προθύροιο περήσειν,
* ἢ σὲ λαβόντα μεταξὺ κατ' ἄγκεα φηλητεύσειν.

usus, h. e. esus, *carnium*. appetivit quidem Merc. carnes, nidore captus; sed tamen ab edendo abstinuit, ut deus. — *μετήορα*, *sublimia*, velut tropaeum. — „*σῆμα — φωρῆς*, *monimentum puerilis furti*.“ Ex *Herm.* codd. male: *φωνῆς*. iidem: *ἀείρας*. *ἀγείρας* Ilgenio debetur. — *ἐμάρανε*, *extinxit*. Il. ι', 212 etc. — *ἀμάθυνε*, *ἠφάνιζεν*, *amoliebatur*. Il. ι', 593. — *δολ. ὁδοῦ*. genit. loci. — *δοχμωθεὶς*, *inclinatus*, obliquo corpore. — *διὰ κλήϊθρον*, *per seram*, more hodieque daemonum, ut vulgus credit. — *αὔρῃ — ὀμίχλῃ*. et aurae autumnali et nebulae eum comparat, idque *ἀσυνδέτως*, et imaginem alteram altera velut illustrans aut corrigens; quod est gratae cujusdam negligentiae. similiter, annotante Kämmerero, qui haec carmina germanice versa edidit 1815., Apoll. Rhod. 4, 877.: *αὐτὴ δὲ πνοιῇ ἰκέλη δέμας, ἠΰτ' ὀμίχλη, Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ μεγάροιο.* — *ἄντρου νηὸν*, *antri templum*, argute dixisse videatur antrum, quod adhuc ei pro templo erat, opimum illud quidem et dives, ut in superioribus significavit, 60.; sed affectatum tamen id semper mihi visum est, et abhorrens ab his rebus animoque Mercurii, cui sordet domus materna, honorum divinorum cupido: v. 170 — 173. quare vereor, ne hoc dederit poëta: *ἰθύσας δ' ἄντρ', οὐκ ἐξίκετο π. νηὸν*, vel alacrioribus numeris, quorum haud imperitus est hic poëta: *ἰθὺς ἄρ' ἄντρον, ὁ δ' οὐκ ἐξ. π. ν.* mutaverit haec de industria nescio quis ineptus, cui negari videretur adventus Mercurii. *ἄντρον* praebuit liber Mosc.

152. scribamus *παρ' ἴχνεσι*, *circum calces* pedesque. fasciis, quibus pedes ejus involuti erant, ludebat.

159. ponamus *λαθόντα*. aut vinctum Apollo auferet Mercurium, aut elapsus hic clam in Cyllenes montis convallibus praedabitur summa cnm ignominia. haec

ἔῤῥε, τάλαν! μεγάλην σε πατὴρ ἐφύτευσε μέριμναν
θνητοῖς ἀνθρώποισι, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι."
Τὴν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι·
* „μῆτερ ἐμή, τί με ταῦτα τιτύσκεαι, ἠΰτε τέκνον
* νήπιον, ὃς μάλα παῦρα μετὰ φρεσὶν αἴσυλα οἶδε,
* ταρβαλέον, καὶ μητρὸς ὑπαιδείδοικεν ἐνιπάς;
αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ἐπιβήσομαι, ἥτις ἀρίστη,
* βουλεύων ἐμὲ καὶ σὲ διαμπερὲς, οὐδὲ θεοῖσι
* νῶϊ μετ' ἀθανάτοισιν ἀδώρητοι καὶ ἄπλιστοι
αὐτοῦ τῇδε μένοντες ἀνεξόμεθ', ὡς σὺ κελεύεις.
βέλτερον, ἤματα πάντα μετ' ἀθανάτοις ὀαρίζειν,
πλούσιον, ἀφνειὸν, πολυλήϊον, ἢ κατὰ δῶμα
* ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι θαασσέμεν· ἀμφὶ δὲ τιμῆς
* κἀγὼ τῆς ὁσίης ἐπιβήσομαι, ἧσπερ Ἀπόλλων.
εἰ δέ κε μὴ δώῃσι πατὴρ ἐμὸς, ἤτοι ἔγωγε
πειρήσω (δύναμαι) φηλητέων ὄρχαμος εἶναι.
εἰ δέ μ' ἐρευνήσει Λητοῦς ἐρικυδέος υἱὸς,
ἄλλο τί οἱ καὶ μεῖζον ὀΐομαι ἀντιβολήσειν.
εἶμι γὰρ ἐς Πυθῶνα, μέγαν δόμον ἀντιτορήσων,
ἔνθεν ἅλις τρίποδας περικαλλέας, ἠδὲ λέβητας,
πορθήσω, καὶ χρυσὸν, ἅλις τ' αἴθωνα σίδηρον,
καὶ πολλὴν ἐσθῆτα· σὺ δ' ὄψεαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα."
Ὣς οἱ μέν ῥ' ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
υἱός τ' αἰγιόχοιο Διὸς, καὶ πότνια Μαῖα.
Ἠὼς δ' ἠριγένεια φόως θνητοῖσι φέρουσα
ὤρνυτ' ἀπ' ὠκεανοῖο βαθυῤῥόου· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Ὀγχηστόνδ' ἀφίκανε κιὼν, πολυήρατον ἄλσος

verba alias quoque confusa sunt. v. Odyss. χ', 364.

160. *τάλαν* primus Ruhnken. pro *πάλιν*.

163. *τιτύσκεαι.* ita codd., nec placet, ut plerisque placuit, Piersoni (ad Moer. p. 119.) *δεδίσκεαι.* imo *τιτύσκεσθαι* Maja dicitur figurate, h. e. verbis severis velut collineare ad filium. igitur ponendum est, quod congruat voci genuinae, *τί νυ ταῦτα τιτ., ἠ. τέκνου νηπίου, — ταρβαλέου.* notandum hyperbaton in verbis *νηπ. — ταρβ.* pro *νηπ., ταρβ., ὃς — οἶδε.*

167. ponamus *δηλώσειν ἐμὲ* etc. sic verba *βουλεύματα* et *δουλεύματα* confusa sunt apud Eustath. ad Odyss. ο', 319, *δῆλος* et *δοῦλος* ibidem in scholiis ad 95, etc.

168. *ἄπλιστοι* codd. regii apud Ruhnk. priscae edd.: *ἄπαστοι*, quod fere servarunt recentiores. Herm. et Frank.: *ἄπυστοι.* B: *ἄπληστοι*, *non saturati*, de quo dubitabat Ruhnk., an ita loquerentur idonei scriptores. equidem malim: *ἄπλουτοι.*

171, 72. *πολυλήϊος.* Il. 613.: *πολυκτήμων, πολυλήϊος.* — *θαασσέμεν*, *sedere*, quod est ignavorum. Il. ι', 194 etc. — pro *ἀμφὶ* fuit cum scribendum esse suspicarer *ἄρτι*, *nunc ipsum, nunc cum maxime*, aptissimum illud quidem sententiae, et id, quod facile depravari potuerit propter similitudinem μ et ρ, itemque τ et φ, litterarum in codd. sed collato versu 85. hymni 5. intellexi, et hic ponendum esse *ἀμφὶ δὲ τιμὴν*, *quod attinet ad honorem adipiscendum.* — *κἀγὼ τῆς ὁσίης.* crasis inusitata his poëtis. quare malim *τῆς ὁσ. καὶ ἐγὼ ἐπ.* etc. cf. h. 5, 227.

175—78. *δύναμαι* per se dixit *παρενθετικῶς*, ut Hom. *δύναμαι γὰρ, δύνασαι γὰρ*, Odyss. δ', 612; ε', 25. perperam libri: — *πειρήσω· δύναμαι* — *εἶναι.* — *μεῖζον*, *majus*, pejus. — *ἀντιβολήσειν*, *eventurum esse.* — *ἀντιτορήσων*, *perforaturus.* Il. κ', 267.

ἁγνὸν ἐρισφαράγου Γαιηόχου. ἔνθα γέροντα
* κνώδαλον εὗρε, δέμοντα παρὲξ ὁδοῦ ἕρκος ἀλωῆς.
τὸν πρότερος προσέφη Λητοῦς ἐρικυδέος υἱός·
„Ὦ γέρον, Ὀγχηστοῖο βατοδρόπε ποιήεντος,
βοῦς ἀπὸ Πιερίης διζήμενος ἐνθάδ' ἱκάνω,
πάσας θηλείας, πάσας κεράεσσιν ἑλικτὰς,
ἐξ ἀγέλης· ὁ δὲ ταῦρος ἐβόσκετο μοῦνος ἀπ' ἄλλων,
κυάνεος· χαροποὶ δὲ κύνες κατόπισθεν ἕποντο
τέσσαρες, ἠΰτε φῶτες, ὁμόφρονες. οἳ μὲν ἔλειφθεν,
οἵ τε κύνες, ὅ τε ταῦρος, ὃ δὴ πέρι θαῦμα τέτυκται·
ταὶ δ' ἔβαν, ἠελίοιο νέον καταδυομένοιο,
ἐκ μαλακοῦ λειμῶνος, ἀπὸ γλυκεροῖο νομοῖο.
ταῦτά μοι εἰπὲ, γεραιὲ παλαιγενὲς, εἴ που ὄπωπας
ἀνέρα, ταῖσδ' ἐπὶ βουσὶ διαπρήσσοντα κέλευθον.
Τὸν δ' ὁ γέρων μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
„ὦ φίλος, ἀργαλέον μὲν, ὅσ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο,
πάντα λέγειν· πολλοὶ γὰρ ὁδὸν πρήσσουσιν ὁδῖται,
τῶν οἱ μὲν κακὰ πολλὰ μεμαότες, οἱ δὲ μάλ' ἐσθλὰ,
φοιτῶσιν· χαλεπὸν δὲ δαήμεναί ἐστιν ἕκαστον.
αὐτὰρ ἐγὼ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἔσκαπτον περὶ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο·
παῖδα δ' ἔδοξα, φέριστε, σαφὲς δ' οὐκ οἶδα, νοῆσαι,
ὅστις ὁ παῖς ἅμα βουσὶν ἐϋκραίρῃσιν ὀπήδει,
νήπιος, εἶχε δὲ ῥάβδον. ἐπιστροφάδην δ' ἐβάδιζεν,
* ἐξοπίσω δ' ἀνέεργε, κάρη δ' ἔχον ἀντίον αὐτῷ.
Φῆ ῥ' ὁ γέρων· ὁ δὲ θᾶσσον ὁδὸν κίε, μῦθον ἀκούσας,
οἰωνὸν δ' ἐνόει τανυσίπτερον, αὐτίκα δ' ἔγνω
φηλητὴν γεγαῶτα Διὸς παῖδα Κρονίωνος.
ἐσσυμένως δ' ἤϊξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
ἐς Πύλον ἠγαθέην, διζήμενος εἰλίποδας βοῦς,
πορφυρέῃ νεφέλῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,
ἴχνιά τ' εἰσενόησεν Ἑκηβόλος, εἶπέ τε μῦθον·
„Ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
ἴχνια μὲν τάδε γ' ἐστὶ βοῶν ὀρθοκραιράων,
ἀλλὰ πάλιν τέτραπται ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα·
βήματα δ' οὔτ' ἀνδρὸς τάδε γίγνεται, οὔτε γυναικὸς,
οὔτε λύκων πολιῶν, οὔτ' ἄρκτων, οὔτε λεόντων,
οὐδέ τι Κενταύρου λασιαύχενος ἔλπομαι εἶναι,
ὅστις τοῖα πέλωρα βιβᾷ ποσὶ καρπαλίμοισιν.
αἰνὰ μὲν ἔνθεν ὁδοῖο, τὰ δ' αἰνότερ' ἔνθεν ὁδοῖο."

188—197. *κνώδαλον* omnes fatentur ineptum et depravatum esse. bene Ilg. ann. et Jacobs. Specim. emend. p. 108.: *κώτιλον*, *garrulum*, unde *κωτίλλειν* ap. Soph. Antig. 712. quod item in mentem venit Ilgenio, *κώβαλον*, *versutum*, Aristophani et recentioribus est *κόβαλον*, et mediam producit. — „*βατοδρόπε*, *qui rubos decerpis* ad struendam sepem." *E Frank.* — *κεράεσσιν ἑλικτὰς*, quas Hom. dicit ἕλικας βοῦς. — *χαροποὶ*, *fulvi*, vel *ravi*. v. Odyss. λ', 610. — *νέον*, *modo.*

210, 211. „*ἐπιστροφάδην ἐβ.*, *huc illuc*, *ultro citroque*, *ibat*, *vagabatur.*" E Frank. — *ἐξ. δ' ἀν.* videtur ponendum esse ἐξ. δ' ἄρα ἦγε. — *ἔχον* pro ἔχεν Herm. et ab illo editores.

226—42. *ἔνθ. ὁδ.* — *ἔνθ. ὁδ.* difficile dijudicatu esse ait, utrum pror-

Ὣς εἰπὼν ἤϊξεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων,
Κυλλήνης δ' ἀφίκανεν ὄρος καταείμενον ὕλῃ,
πέτρης ἐς κευθμῶνα βαθύσκιον, ἔνθα τε Νύμφη
ἀμβροσίη ἐλόχευσε Διὸς παῖδα Κρονίωνος,
ὀδμὴ δ' ἱμερόεσσα δι' οὔρεος ἠγαθέοιο
κίδνατο, πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδα βόσκετο ποίην·
ἔνθα τότε σπεύδων κατεβήσατο λάϊνον οὐδὸν,
ἄντρον ἐς ἠερόεν, ἑκατηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὸς,
χωόμενον περὶ βουσὶν, ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα,
σπάργαν' ἔσω κατέδυνε θυήεντ', ἠΰτε πολλὴν
πρέμνων ἀνθρακιὴν οὕλη σποδὸς ἀμφικαλύπτει.
* *ὣς Ἑρμῆς Ἑκάεργον ἰδὼν ἀλέεινεν ἓ αὐτόν·*
ἐν δ' ὀλίγῳ συνέλασσε κάρη, χεῖράς τε, πόδας τε,
δή ῥα νεόλλουτος, προκαλεύμενος ἥδυμον ὕπνον
* *ἄγρης, εἰνέτεόν τε χέλυν ὑπὸ μασχάλῃ εἶχε.*
γνῶ δ', οὐδ' ἠγνοίησε, Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς
Νύμφην τ' οὐρείην περικαλλέα, καὶ φίλον υἱὸν,
παῖδ' ὀλίγον, δολίῃς εἰλυμένον ἐντροπίῃσι.
παπτήνας δ' ἄρα πάντα μυχὸν μεγάλοιο δόμοιο
τρεῖς ἀδύτους ἀνέῳγε, λαβὼν κληῗδα φαεινὴν,
νέκταρος ἐμπλείους, ἠδ' ἀμβροσίης ἐρατεινῆς·
πολλὸς δὲ χρυσός τε, καὶ ἄργυρος, ἔνδον ἔκειτο,
πολλὰ δὲ φοινικόεντα, καὶ ἄργυφα, εἵματα Νύμφης,
οἷα θεῶν μακάρων ἱεροὶ δόμοι ἐντὸς ἔχουσιν.
ἔνθ' ἐπεὶ ἐξερέεινε μυχοὺς μεγάλοιο δόμοιο
Λητοΐδης, μύθοισι προσηύδα κύδιμον Ἑρμῆν·
„Ὦ παῖ, ὃς ἐν λίκνῳ κατάκειαι, μήνυέ μοι βοῦς
θᾶσσον, ἐπεὶ τάχα νῶϊ διοισόμεθ' οὐ κατὰ κόσμον.
ῥίψω γάρ σε λαβὼν ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
ἐς ζόφον αἰνόμορον καὶ ἀμήχανον· οὐδέ σε μήτηρ

sum an retrorsum sibi eundum sit, propter perversa boum vestigia; pejus tamen fore putat, si illuc tendat, quo capita earum conversa fuerint, ut senex narravit. — αὐτὸς, *solus* sine comitatu, quamvis in obscurum antrum descenderet, et cum versuto puero sibi rem esse intellexisset. cf. 372, 73. — οὕλη σποδὸς, *mollis cinis*, Herm., W, B, Frank. Mosc.: ὁλοσποδός. vulgo: ὕλης σπ. — ἀλέεινεν ἓ αὐτόν. imo: ἀλ. ἑαυτοῦ, *arcuit ab se.* Il. π', 212.: ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃ πυκινοῖσι λίθοισι Δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων, ubi v. ann. — δή ῥα, *jam scilicet.* — ἄγρης. bene Ilg.: ἁγνὴς, *purus.* deinde scribamus: νηγάτεόν τε χέλυν, *et recens fabricatam testudinem.* offecerit τῷ ν initio τοῦ νηγ. η littera, quae subsequitur, similis. tum η et ει, pariterque γ et ν, permutari inter se solere, tam notum est, ut exempla ejusmodi mendarum afferre supersedeam.

245—266. „δολ. εἰλ. ἐντροπίῃσι. sic Tacitus Ann. 16, 32. *fraudibus involutos* dixit. Val. Max. 7, 3, 10.: *mendacium versuti ducis, simulatione benevolentiae involutum.* Phaedr. fab. 4, 6, 4.: *saevum ingenium variis involvens modis.* Cic. in Pis. 6.: *nequitiam frontis involutam integumentis.* Horat. Od. 3, 29, 54.: *virtute mea me involvo.* — ἐμπλείους. libri: ἐκπλ. sed jam Barn. praetulit ἐμπλ., quod Homericum: v. Odyss. τ', 580, φ', 78. ἔκπλεος, *expletus*, refertur ad praescriptum numerum aut modum: v. Xenoph. Cyr. 6, 2, 7, 8." *Ex Ilg.* idem recte: ῥίψω γάρ σε λαβὼν pro βαλὼν, quae

ἐς φάος, οὐδὲ πατὴρ ἀναλύσεται, ἀλλ' ὑπὸ γαίῃ
* *ἐῤῥήσεις, ὀλίγοισιν ἐν ἀνδράσιν ἡγεμονεύων."*
Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι·
„Λητοΐδη, τίνα τοῦτον ἀπηνέα μῦθον ἔειπες,
καὶ βοῦς ἀγραύλους διζήμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις;
οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα·
οὐκ ἂν μηνύσαιμ', οὐκ ἂν μήνυτρον ἀροίμην.
οὔτε βοῶν ἐλατῆρι, κραταιῷ φωτὶ, ἔοικα.
οὐκ ἐμὸν ἔργον τοῦτο, πάρος δέ μοι ἄλλα μέμηλεν·
ὕπνος ἔμοιγε μέμηλε, καὶ ἡμετέρης γάλα μητρὸς,
σπάργανά τ' ἀμφ' ὤμοισιν ἔχειν, καὶ θερμὰ λοετρά.
μή τις τοῦτο πύθοιτο, πόθεν τόδε νεῖκος ἐτύχθη·
καί κεν δὴ μέγα θαῦμα μετ' ἀθανάτοισι γένοιτο,
παῖδα νέον γεγαῶτα διὰ προθύροιο περῆσαι
βουσὶ μετ' ἀγραύλοισι. τὸ δ' ἀπρεπέως ἀγορεύεις.
χθὲς γενόμην, ἁπαλοὶ δὲ πόδες, τρηχεῖα δ' ὕπο χθών.
εἰ δ' ἐθέλεις, πατρὸς κεφαλὴν, μέγαν ὅρκον, ὀμοῦμαι,
μὴ μὲν ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ὑπίσχομαι αἴτιος εἶναι,
μήτε τιν' ἄλλον ὄπωπα βοῶν κλοπὸν ὑμετεράων,
αἵτινες αἱ βόες εἰσί· τὸ δὲ κλέος οἶον ἀκούω."
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων, ἀμαρύσσων
ὀφρύσι, ῥιπτάζεσκεν, ὁρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα.
τὸν δ' ἁπαλὸν γελάσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων,
μάκρ' ἀποσυρίζων, ἅλιον τὸν μῦθον ἀκούων·
„Ὦ πέπον, ἠπεροπευτὰ, δολοφραδὲς, ἦ σε μάλ' οἴω
πολλάκις ἀντιτορεῦντα δόμους εὐναιετάοντας,
ἔννυχον οὐχ ἕνα μοῦνον ἐπ' οὔδεϊ φῶτα καθίσσαι,
σκευάζοντα κατ' οἶκον ἄτερ ψόφου, οἷ' ἀγορεύεις.
πολλοὺς δ' ἀγραύλους ἀκαχήσεις μηλοβοτῆρας
οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὁπόταν κρειῶν ἐρατίζων
ἀντήσῃς ἀγέλῃσι βοῶν, καὶ πώεσι μήλων.
ἀλλ' ἄγε, μὴ πύματόν τε καὶ ὕστατον ὕπνον ἰαύσῃς,
ἐκ λίκνου κατάβαινε, μελαίνης νυκτὸς ἑταῖρε!

frequens est menda. — *ὀλίγοισιν.* imo: *ὀλοοῖσιν.* ducem illum perditorum hominum fore ait, velut Tantali, Sisyphi, Ixionis et quicunque excruciantur apud Inferos. sic alicubi legere me memini *Ἔρως, ὀλίγος παῖς*, pro *ὀλοός.* — *πάρος*, *potius.* Il. *θ'*, 166 etc.

278, 79. gestus mendacis, qui non audet rectis et quietis aliquem oculis adspicere. *πυκνὸν*, *πυκνόν τι*, frequens aliquid; frequentes *ἀμαρυγάς. ἀμαρ. ὀφρύσι*, *micans superciliis.*

280, 81. hi versus contrario ordine leguntur, trepidantibus viris doctis. vanum Mercurii sermonem sibilat Apollo, non ille hujus. audierat Apollo totum illum sermonem a principio subridens; ut vero finem audit de praestando sanctissimo jurejurando, tum continere amplius se non potest quin vehementer sibilet. hoc indicant participia praesentium (*ἀποσυρίζων, ἀκούων*) post aoristi (*γελάσας*) illata.

283—292. *ἀντιτορεῦντα.* Herm. et Frank. pro *ἀν—οῦντα*, ab *ἀντιτορέω.* — *οὐχ ἕνα μοῦνον*, *non unum modo*, sed multos homines. — „*ἐπ' οὔδεϊ καθίσσαι*, *in solo ponere*, h. nudo solo, quod Theocr. 1, 49. dicit *ἐπὶ ξηροῖσι καθίξοι*, et vulgus nostratium *einen aufs Trockne setzen*, h. e. bonis omnibus exuere." *Ex Ilg.* — *σκευάζοντα*, *apparantem* omnia, quibus opus est ad expilandam domum aliquam. aliter. Ilg.: „*σκευάζ.* pro *συσκευάζοντα*, quod usitatius est, ut Terent,

τοῦτο γὰρ οὖν καὶ ἔπειτα μετ' ἀθανάτοις γέρας ἕξεις,
ἀρχὸς φηλητέων κεκλήσεαι ἤματα πάντα."
῟Ως ἄρ' ἔφη, καὶ παῖδα λαβὼν φέρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
σὺ δ' ἄρα φρασσάμενος τότε δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης
οἰωνὸν προέηκεν, ἀειρόμενος μετὰ χερσὶ,
τλήμονα γαστρὸς ἔριθον, ἀτάσθαλον ἀγγελιώτην·
ἐσσυμένως δὲ μετ' αὐτὸν ἐπέπταρε. τοῖο δ' Ἀπόλλων
ἔκλυεν, ἐκ χειρῶν δὲ χαμαὶ βάλε κύδιμον Ἑρμῆν,
ἕζετο δὲ προπάροιθε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
Ἑρμῆν κερτομέων, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
„Θάρσει, σπαργανιῶτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ!
εὑρήσω καὶ ἔπειτα βοῶν ἴφθιμα κάρηνα
τούτοις οἰωνοῖσι, σὺ δ' αὖθ' ὁδὸν ἡγεμονεύσεις."
῟Ως φάτ'· ὁ δ' αὖτ' ἀνόρουσε θοῶς, Κυλλήνιος Ἑρμῆς,
σπουδῇ ἰὼν, ἄμφω δὲ παρ' οὔατα χερσὶν ἐώθει
σπάργανον, ἀμφ' ὤμοισιν ἐελμένος, εἶπε δὲ μῦθον·
„Πῇ με φέρεις, Ἑκάεργε, θεῶν ζαμενέστατε πάντων;
ἦ με βοῶν ἕνεχ' ὧδε χολούμενος ὀρσολοπεύεις;
ὢ πόποι, εἴθ' ἀπόλοιτο βοῶν γένος! οὐ γὰρ ἔγωγε
ὑμετέρας ἔκλεψα βόας, οὐδ' ἄλλον ὄπωπα,
αἵτινές εἰσι βόες· τὸ δὲ δὴ κλέος οἶον ἀκούω.
δὸς δὲ δίκην, καὶ δέξο, παρὰ Ζηνὶ Κρονίωνι."
Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα διαῤῥήδην ἐρέεινον
Ἑρμῆς τ' οἰοπόλος καὶ Λητοῦς ἀγλαὸς υἱὸς,
ἀμφὶς θυμὸν ἔχοντες (ὁ μὲν, νημερτέα φωνεῖν,
οὐκ ἀδίκως ἐπὶ βουσὶν ἐλάζυτο κύδιμον Ἑρμῆν·

Phorm. 1, 4, 13.: *aliquid convasassem.*" — *τοῦτο γὰρ — πάντα.* annotavit Montbel., id muneris Mercurio nusquam tribui apud Homerum.

295, 96. „crepitus ventris dicitur *οἰωνὸς* latissimo sensu, quo alias *ὄρνις*, cum omne id significat, ex quo praesagiri potest, quid futurum sit. v. Thom. Mag. 657. v. *ὄρνιθες.* jam etsi dolo emiserit crepitum Mercurius, nihilo minus tamen Apollo augurium inde captat. nam faustum apud Graecos omen erat crepitus, infaustum apud Romanos. sternutamentum quoque pertinebat ad auguria: v. Aristoph. Av. 687 (719), Feith. Antiq. Hom. p. 132 etc. vult igitur Merc. augurium inhonestius honestiori occultare" etc. *Ex Ilg.* ridicule haec ficta sunt, nec inepte Herm.: „Mercurius," inquit, „*καταπαρδὼν Ἀπόλλωνος*, ut Comici loquuntur, significabat, parum se ira Apollinis moveri" etc. — *ἀειρόμενος μετὰ χερσὶν*, *elevans se*, sive erigens, *inter manus* Apollinis. — *τλήμονα — ἀγγελιώτην*, *audacem ventris famulum*, *superbum* atque impudentem *nuntium.*

301—306. *Θάρσει*, *confide*, *bono animo es.* ridicule hoc dixit, quasi Merc. prae metu crepitum emiserit. vult autem nunc abire taedio insolentis pueri, et post boves repetere, cum ille, quamvis vix incedens pedibus (*σπουδῇ ἰών*), subito exilit, et ad conditionem venit, ne re dilata major sibi poena subeunda sit. — *ἀμφ. ὤμ. ἐελμένος.* ita Mosc. vulgo edd. *ἐλιγμένος*. W et B: *ἐλιγμένον.* disputaturus causam cum Apolline Merc., quo liberius loquatur, fascias, quibus caput ejus obvolutum erat, excutit, et in humeros conjicit, tanquam pallium. cf. 388. *παρ' οὔατα*, *παρ' οὔασιν ὂν σπάργανον.* *ἐελμ.* sensu praesentis accipiendum est. v. Matth. §. 505, 3.

308—319. *ὀρσολοπεύεις*, *terres*, conturbas. „*ὀρσολόπος Ἄρης* ap. Anacr. in fragm. occurrit, *ὀρσολοπέομαι* ap. Aeschyl. Pers. 12." *Ex Ilg.* — *ἐπεὶ — ἐρέεινον*, *postquam singula accurate disceptaverant.* — *οἰοπόλος*, *ovium custos*, *νόμιος.* — *ἀμφὶς θ. ἔχοντες*, *discordes.* — Herm., qui dedit *φωνεῖν* pro *φωνήν*: „*jure*, inquit, *Apollo comprehenderat propter boves Mer-*

αὐτὰρ ὁ τέχνῃσίν τε καὶ αἱμυλίοισι λόγοισιν
ἤθελεν ἐξαπατᾶν Κυλλήνιος Ἀργυρότοξον),
αὐτὰρ ἐπεὶ πολύμητις ἐὼν πολυμήχανον εὗρεν,
ἐσσυμένως δὴ ἔπειτα διὰ ψαμάθοιο βάδιζε
πρόσθεν, ἀτὰρ κατόπισθε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱός.
αἶψα δὲ τέρθρον ἵκοντο θυώδεος Οὐλύμποιο,
ἐς πατέρα Κρονίωνα, Διὸς περικαλλέα τέκνα·
κεῖθι γὰρ ἀμφοτέροισι δίκης κατέκειτο τάλαντα.
* εὐμυλίη δ' ἔχ' Ὄλυμπον ἀγάννιφον, ἀθάνατοι δὲ
* ἄφθιτοι ἠγερέθοντο ποτὶ πτύχας Οὐλύμποιο.
ἔστησαν δ' Ἑρμῆς τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
πρόσθε Διὸς γούνων. ὁ δ' ἀνείρετο φαίδιμον υἱὸν
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
„Φοῖβε, πόθεν ταύτην μενοεικέα ληΐδ' ἐλαύνεις,
παῖδα νέον γεγαῶτα, φυὴν κήρυκος ἔχοντα;
σπουδαῖον τόδε χρῆμα θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἦλθε.“
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
„ὦ πάτερ, ἦ τάχα μῦθον ἀκούσεαι οὐκ ἀλαπαδνὸν,
κερτομέων, ὡς οἶον ἐγὼ φιλοληΐός εἰμι.
παῖδά τιν' εὗρον τόνδε διαπρύσιον κεραΐστὴν
Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι, πολὺν διὰ χῶρον ἀνύσσας,
κέρτομον, οἷον ἔγωγε θεῶν οὐκ ἄλλον ὄπωπα,
οὐδ' ἀνδρῶν, ὁπόσοι λησίμβροτοί εἰσ' ἐπὶ γαίῃ.
κλέψας δ' ἐκ λειμῶνος ἐμὰς βοῦς ᾤχετ' ἐλαύνων
ἑσπέριος παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
εὐθὺ Πύλονδ' ἐλάων· τὰ δ' ἄρ' ἴχνια τοῖα πέλωρα,
οἷά τ' ἀγάσσασθαι, καὶ ἀγαυοῦ δαίμονος ἔργα.
τῇσιν μὲν γὰρ βουσὶν ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα
ἀντία βήματ' ἔχουσα κόνις ἀνέφαινε μέλαινα·

curium, is ut vera diceret.“ — *πολυμήχανον*, Apollinem, pariter versutum.

322—24. *αἶψα δὲ τέρθρον ἵκ. θ. Ο.* ita Mosc. Hesych.: *τέρθρον. ὁ λεγόμενος ἀρτέμων. ἔνιοι δὲ, τὸ ἄκρον τοῦ κέρως. καὶ στέγη οἰκίας. τινὲς δὲ, τὸ ἔσχατον κ. ὑψηλόν.* hujus vocabuli elegantiam librarii non capientes inculcarunt *Οὐλύμποιο κάρηνα* ex Il. *α'*, 44., ut Ruhnk. annotavit, quem solus audiit Ilg. *δίκης τάλαντα.* Il. *θ'*, 69.: *καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα, Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο* etc. v. ibi ann. ab illo hic noster profectus initio finxit trutinas juris seu judicii apud Jovem.

325, 26. sic scribamus: *εὐμαρίη* — *ἀφθίτου* — *Οὐλ. εὐμαρίη*, abundantia rerum omnium apud deos illosque, qui facile vivunt. sic *ἀπὸ* et *ὑπὸ* confundi solent, *δούλιος* pro *θούριος* scriptum videtur ap. Aeschyl. Suppl. 546, etc. *ἄφθιτος* recte vocatur Olympus, deorum domicilium. Il. *ν'*, 21. de Neptuno: *Αἰγὰς, ἔνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης, Χρύσεα μαρμαίροντα, τετεύχαται, ἄφθιτα αἰεί.* ceterum Mosc.: *εὐμιλίη*, Ilg. auctore Heyn.: *αἱμυλίη*, Herm. ann. *εὐμελίη*, vel *ἐμμελίη*, quod recepit B. Frank. malit *εὐελίη*, *serenitas*, ab *εὔελος*, *εὐήλιος*, apud Hesych., ut *αἴθρη δ' εἶχεν* Odyss. *μ'*, 75. pro *ἄφθιτοι* Groddeck.: *ἀθρόοι*, quod miror cuiquam placuisse.

334—39. *ἀλαπαδνὸν*, *debilem*, h. e. vanum, seu mendacem. — *ὡς οἶον.* codd.: *ὡς οἷος.* pessime Steph. aliique: *ὡς οἷος*, siquidem *ὡς οἷον*, sive *ὡς οἷα*, nihil aliud est quam *ὡς*. v. Bast. Epist. crit. ad Boisson. p. 57., qui laudavit ista Aeliani H. A. 4, 16.: *ὁ δὲ ἔπεισι γαῦρος, ὡς οἷα δήπου κρατῶν ἤδη.* — *διαπρύσιον* (Il. *θ'*, 226 etc.) *κερ.*, *manifestum praedonem.* — *λησίμβροτοι*, *qui homines latent* et fallunt, fures.

* *αὐτὸς δ' οὗτος ὅδ' ἐκτὸς, ἀμήχανος, οὔτ' ἄρα ποσσὶν,*
οὔτ' ἄρα χερσὶν ἔβαινε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον,
ἀλλ' ἄλλην τινὰ μῆτιν ἔχων διέτριβε κέλευθα
τοῖα πέλωρ'. ὡσεί τις ἀραιῇσι δρυσὶ βαίνοι.
ὄφρα μὲν οὖν ἐδίωκε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον,
ῥεῖα μάλ' ἴχνια πάντα διέπρεπεν ἐν κονίῃσιν·
αὐτὰρ ἐπεὶ ψαμάθοιο μέγαν στίβον ἐξεπέρησεν,
ἄφραστος γένετ' ὦκα βοῶν στίβος, ἠδὲ καὶ αὐτοῦ,
χῶρον ἀνὰ κρατερόν. τὸν δ' ἐφράσατο βροτὸς ἀνὴρ,
ἐς Πύλον εὐθὺς ἐλῶντα βοῶν γένος εὐρυμετώπων.
αὐτὰρ ἐπειδὴ τὰς μὲν ἐν ἡσυχίῃ κατέερξε,
καὶ διαπυρπαλάμησεν ὁδοῦ τὸ μὲν ἔνθα, τὸ δ' ἔνθα,
ἐν λίκνῳ κατέκειτο, μελαίνῃ νυκτὶ ἐοικὼς,
ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι κατὰ ζόφον, οὐδέ κεν αὐτὸν
αἰετὸς ὀξὺ λάων ἐσκέψατο· πολλὰ δὲ χερσὶν
αὐγὰς ὠμόργαζε, δολοφροσύνην ἀλεγύνων.
αὐτὸς δ' αὐτίκα μῦθον ἀπηλεγέως ἀγόρευεν·
οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα·
οὐδέ κε μηνύσαιμ', οὐδ' ἂν μήνυτρον ἀροίμην."
Ἦτοι ἄρ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἑρμῆς δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀμειβόμενος ἔπος ηὔδα,
δείξατο δ' ἐς Κρονίωνα, θεῶν σημάντορα πάντων·
„Ζεῦ πάτερ, ἦτοι ἐγώ τοι ἀληθείην καταλέξω·
νημερτής τε γάρ εἰμι, καὶ οὐκ οἶδα ψεύδεσθαι.
ἦλθεν ἐς ἡμετέρου, διζήμενος εἰλίποδας βοῦς,
σήμερον, ἠελίοιο νέον ἐπιτελλομένοιο,
οὐδὲ θεῶν μακάρων ἄγε μάρτυρας, οὐδὲ κατόπτας·
μηνύειν δ' ἐκέλευεν ἀναγκαίης ὕπο πολλῆς·
πολλὰ δέ μ' ἠπείλησε βαλεῖν ἐς Τάρταρον εὐρὺν,
οὕνεχ' ὁ μὲν τέρεν ἄνθος ἔχει φιλοκυδέος ἥβης,
αὐτάρ ἐγὼ χθιζὸς γενόμην (τὰ δέ τ' οἶδε καὶ αὐτός),

346—67. ὅδ' ἐκτός. imo: ὁ δεκτὸς, *acceptus*, gratus, amabilis. dictum εἰρωνικῶς. — ἀμήχανος, *inexpugnabilis* ob calliditatem. — διέτριβε, *atteruit peragrando*, vel terendo pedibus, h. e. eundo, effecit tam monstrosas vias. sic Aristoph. Ran. 123., notante Ilg., dixit ἄτραπον τετριμμένην, Tibullus 4, 13, 10.: *qua nulla humano sit* via trita pede etc. — ἀραιῇσι δρυσὶ, *tenellis ramis quercuum.* — διαπυρπαλ., *penitus instruxit* ad fraudem. „Eustath. Il. ε', p. 513. l. 30. ed. Rom. πυρπαλαμᾶσθαι exponit κακοτεχνεῖν κ. οἷον διὰ πυρὸς ἰέναι τῇ κακοτεχνίῃ. Suidas: πυρπαλάμης, ὁ ταχέως τι ἐπινοῶν κ. παλαμώμενος, ἴσα τῷ πυρί. Hesych.: πυρπαλάμους, τοὺς διὰ τάχους τι μηχανᾶσθαι δυναμένους, κ. τοὺς ποικίλους τὸ ἦθος." *Ex Ilg.* — μελαίνῃ ν. ἐοικὼς, *atrae nocti similis*, h. e. *obscurus*, nec cognoscendus. v. Il. α', 47. — λάων, videns. Odyss. τ', 230. — ὠμοργ. Ilg. pro ὠμάρταζε. oculos fricabat Merc., velut dormituriens. — δολ. ἀλεγύνων, *dolum struens.* — ἀπηλεγέως, *plane*, *aperte.* Il. ι', 309 etc. — δείξατο δ' εἰς Κρον. h. e. os in dicendo ad eum convertit; quemadmodum etiam ἐνδείξασθαι usurpatum est Il. τ', 83." *Ex Ernest. et Ilg.*

370—87. ἐς ἡμετέρου. sic libri Barn. et vulgo editores: ἐς ἡμέτερον, sicut nosmetipsi Odyss. β', 55. sed tuetur B ἐς ἡμετέρου, quasi sit ἐς τὸ τοῦ ἡμετέρου οἴκου, ἐς τόπον τοῦ ἡμετέρου οἴκου, laudato Wessel. ad Herod. 1, 35. „nec obliviscendum," inquit, „in linguis non ubique rationem, sed usum valere." cf. Bähr. ad Herod. l. c.,

οὔτι βοῶν ἐλατῆρι, κραταιῷ φωτὶ, ἐοικώς.
πείθεο (καὶ γὰρ ἐμεῖο πατὴρ φίλος εὔχεαι εἶναι),
ὡς οὐκ οἴκαδ' ἔλασσα βόας, ὣς ὄλβιος εἴην,
οὐδ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβην. τὸ δέ τ' ἀτρεκέως ἀγορεύω.
Ἠέλιον δὲ μάλ' αἰδέομαι, καὶ δαίμονας ἄλλους,
καὶ σὲ φιλῶ, καὶ τοῦτον ὀπίζομαι. οἶσθα καὶ αὐτὸς,
ὡς οὐκ αἴτιός εἰμι. μέγαν δ' ἐπιδαίομαι ὅρκον,
οὐ μὰ τάδ' ἀθανάτων εὐκόσμητα προθύραια.
καί που ἐγὼ τούτῳ τίσω ποτὲ νηλέα φώρην,
καὶ κρατερῷ περ ἐόντι· σὺ δ' ὁπλοτέροισιν ἄρηγε."
"Ὣς φάτ' ἐπιλλίζων Κυλλήνιος Ἀργειφόντης,
καὶ τὸ σπάργανον εἶχεν ἐπ' ὠλένῃ, οὐδ' ἀπέβαλλε.
Ζεὺς δὲ μέγ' ἐξεγέλασσεν, ἰδὼν κακομηδέα παῖδα,
* εὖ καὶ ἐπισταμένως ἀρνεύμενον ἀμφὶ βόεσσιν.
ἀμφοτέρους δ' ἐκέλευσεν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας
ζητεύειν, Ἑρμῆν δὲ διάκτορον ἡγεμονεύειν,
καὶ δεῖξαι τὸν χῶρον ἐπ' ἀβλαβίῃσι νόοιο,
ὅππῃ δ' αὖτ' ἀπέκρυψε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
νεῦσεν δὲ Κρονίδης, ἐπεπείθετο δ' ἀγλαὸς Ἑρμῆς·
ῥηϊδίως γὰρ ἔπειθε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
Τὼ δ' ἄμφω σπεύδοντε, Διὸς περικαλλέα τέκνα,
ἐς Πύλον ἠμαθόεντα ἐπ' Ἀλφειοῦ πόρον ἶξον,
ἀγροὺς δ' ἐξίκοντο, καὶ αὔλιον ὑψιμέλαθρον.
ἔνθ' Ἑρμῆς μὲν ἔπειτα κιὼν παρὰ λάϊνον ἄντρον,
* ὅππου δὴ τὰ χρήματ' ἀτάλλετο νυκτὸς ἐν ὥρῃ.
ἐς φάος ἐξήλαυνε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα·
Λητοΐδης δ' ἀπάτερθεν ἰδὼν ἐνόησε βοείας
πέτρῃ ἐπ' ἠλιβάτῳ, τάχα δ' εἴρετο κύδιμον Ἑρμῆν·
„Πῶς ἐδύνω, δολομῆτα, δύω βόε δειροτομῆσαι,
ὧδε νεογνὸς ἐὼν, καὶ νήπιος; αὐτὸς ἔγωγε
θαμβαίνω κατόπισθε τὸ σὸν κράτος· οὐδέ τί σε χρὴ
μακρὸν ἀέξεσθαι, Κυλλήνιε, Μαιάδος υἱέ."

* "Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ χερσὶ περίστρεφε καρτερὰ δεσμὰ
ῥειά τε καὶ πάσῃσιν ἐπ' ἀγραύλοισι βόεσσιν
ἄγνου. ταὶ δ' ὑπὸ ποσσὶ κατὰ χθονὸς αἶψα φύοντο

et contra Frank. h. l. et Nitzsch. ann. ad Odyss. l. c. — *ἐπιδαίομαι*, *insuper do*, addo. Pind. Pyth. 3, 146.: ἓν παρ' ἐσλὸν πήματα σύνδεο δαίονται βροτοῖς Ἀθάνατοι. v. Ilg. — *νηλέα φώρην*, *duram* atque ignominiosam *perscrutationem* antri 246. eam se aliquando Apollini, quamvis forti, repensurum esse ait. — *ἐπιλλίζων*, *innuens* Jovi oculis, se revera boves furto abduxisse. Odyss. σ', 11.

400, 401. vulgo prior horum versuum posteriore loco legitur. ὅππου δὴ Ilg. pro ὅχου δὲ, quod habet Mosc., π et χ litteris confusis, ut apud Pseudodidymum scholio ad Il. ν', 570. pro χρήματα malim κτήματα, quae item permisceri solent verba.

404—407. *πέτρῃ*. Mosc.: *γαίῃ*. alterum est Homericum: v. Il. π', 35 etc. — *θαμβαίνω* Herm., W etc. libri: *θαυμαίνω*. Steph.: *δειμαίνω*. — *κατόπισθε*, *post*; nunc, postquam tu id fecisti.

410. hic versus post 412. habetur in codd., quo pacto *ταὶ* dubites quo pertineat. — *ῥειά τε καί*. ferri non potest *καί*. scribamus: *ῥειά γ' ἐκεῖ πασ*.

411—415. *ἄγνου*, *viticis*, ex vitice.

αὐτόθεν ἀμβολάδην, ἐστραμμέναι ἀλλήλῃσι,
Ἑρμέω βουλῇσι κλεψίφρονος. αὐτὰρ Ἀπόλλων
θαύμασεν ἀθρήσας. τότε δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης
χῶρον ὑποβλήδην ἐσκέψατο, πῦρ ἀμαρύσσων,
ἐγκρύψαι μεμαώς. Λητοῦς δ' ἐρικυδέος υἱὸν
ῥεῖα μάλ' ἐπρήϋνεν ἑκηβόλον, ὡς ἔθελ' αὐτὸς,
καὶ κρατερόν περ ἐόντα· λύρην δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς
πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς
σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
γηθήσας. ἐρατὴ δὲ διὰ φρένας ἤλυθ' ἰωὴ
θεσπεσίης ἐνοπῆς, καί μιν γλυκὺς ἵμερος ᾕρει
θυμῷ, ἀκουάζοντα. λύρῃ δ' ἐρατὸν κιθαρίζων
στῆ ῥ' ὅγε θαρσήσας ἐπ' ἀριστερὰ Μαιάδος υἱὸς
Φοίβου Ἀπόλλωνος· τάχα δὲ λιγέως κιθαρίζων
γηρύετ' ἀμβολάδην (ἐρατὴ δέ οἱ ἕσπετο φωνή),
κραίνων ἀθανάτους τε θεοὺς, καὶ γαῖαν ἐρεμνὴν,
ὡς τὰ πρῶτα γένοντο, καὶ ὡς λάχε μοῖραν ἕκαστος.
Μνημοσύνην μὲν πρῶτα θεῶν ἐγέραιρεν ἀοιδῇ,
μητέρα Μουσάων· ἣ γὰρ λάχε Μαιάδος υἱόν·
τοὺς δὲ κατὰ πρέσβιν τε, καὶ ὡς γεγάασιν ἕκαστος,
ἀθανάτους ἐγέραιρε θεοὺς Διὸς ἀγλαὸς υἱὸς,
πάντ' ἐνέπων κατὰ κόσμον, ἐπωλένιον κιθαρίζων.
τὸν δ' ἔρος ἐν στήθεσσιν ἀμήχανος αἴνυτο θυμὸν,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Βουφόνε, μηχανιῶτα, πονεύμενε, δαιτὸς ἑταῖρε,

cf. Odyss. ι', 427. — ἀμβολάδην, μετ' ἀναβολῆς, ita ut cunctandum esset bobus, ademta facultate progrediendi. cf. 426. — ἐστρ. ἀλλήλῃσιν, *obversis inter se frontibus.* — ὑποβλήδην videtur esse *ficte*, subdole, quo sensu Soph. dixit ὑπόβλητον στόμα Oed. Col. 736. aliter Hom. Il. α', 292. — πῦρ ἀμαρ., *ignem micans.* frigide Barn. et alii: πύκν' ἀμ.

418—427. λαβὼν — χειρός. Mosc.: λαβὼν δ' ἐπ' ἀρ. λύρην. recte Steph.: λύρην δ' ἐπ' ἀρ. χ., *lyram, quam sinistra manu tenuit.* cf. 242. participium, quod facile intelligitur, librarius desiderans infersit λαβὼν, sublectum illud 499, quod genuinam vocem expulit. δὲ causam indicat. — πλήκτρῳ — κονάβησε. 53, 54. — στῆ — Ἀπόλλωνος. ad laevam Apollinis stat Merc., deus et junior, et inferior, honoris causa. — ordo: τάχα δὲ λιγέως γηρύετο, κιθ. ἀμβ., *mox etiam clara voce canebat, praeludens cithara.* inest hic quoque voci ἀμβ. notio cunctandi, atque experiendi, dum canendum sit, ut 412. sed alio sensu, eoque magis proprio, Hom. Il. φ', 362. dixit λέβης ζεῖ ἔνδον, πάντοθεν ἀμβολάδην. — κραίνων, *honorans*, celebrans. Hesych.: κραίνειν, τιμᾶν. κραίνουσι τιμῶσι.

430. ἣ γὰρ λάχε Μ. υἱὸν, *nam haec Mercurium sortita est*, h. e. Mnemosynae tutela ac favore is fruebatur. Il. ψ', 78.: ἐμὲ μὲν Κὴρ Ἀμφέχανε στυγερὴ, ἥπερ λάχε γεινόμενόν περ. cf. Ilg. Frank. annotavit, Mercurium, cum praefuerit iis artibus, ad quas exercendas summa vi opus sit memoriae, velut sorte cecidisse dici Mnemosynae, ex eaque totum pependisse. de locutione laudavit Heindorf. ad Plat. Phaed. §. 130. possit etiam huc trahi, quod Apollo dicit inferius 450., se Musarum sectatorem esse. haesit tamen Herm. in his verbis, maluitque δάε, *docuit*; nobisque hoc aliquando arridebat: — μητέρα Μ., ἣ γὰρ λάχε, Μ. υἱός: ἡ γὰρ λάχε, *nam illa* id *sortita est*, ut prima celebraretur a Mercurio.

431—38. πρέσβιν, *aetatem.* — ἐπωλένιον, ad cubitum acclinata cithara. cf. 418. — πονεύμενε, *laboriose*, studiose. — δαιτὸς ἑταῖρε, *epularum socie* propter artem musicam.

πεντήκοντα βοῶν ἀντάξια ταῦτα μέμηλας·
ἡσυχίως κεν ἔπειτα διακρινέεσθαι ὀΐω.
νῦν δ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, πολύτροπε Μαιάδος υἱὲ,
ἦ σοί γ' ἐκ γενετῆς τάδ' ἅμ' ἕσπετο θαυματὰ ἔργα,
ἠέ τις ἀθανάτων ἠὲ θνητῶν ἀνθρώπων
δῶρον ἀγαυὸν ἔδωκε, καὶ ἔφρασε θέσπιν ἀοιδήν.
θαυμασίην γὰρ τήνδε νεήφατον ὄσσαν ἀκούω,
ἣν οὐ πώποτέ φημι δαήμεναι οὔτε τιν' ἀνδρῶν,
οὔτε τιν' ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι,
νόσφι σέθεν, φηλῆτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ.
* τίς τέχνη; τίς μοῦσα ἀμηχανέων μελεδώνων;
τίς τρίβος; ἀτρεκέως γὰρ ἅμα τρία πάντα πάρεστιν,
εὐφροσύνην, καὶ ἔρωτα, καὶ ἥδυμον ὕπνον ἑλέσθαι.
καὶ γὰρ ἐγὼ Μούσῃσιν Ὀλυμπιάδεσσιν ὀπηδὸς,
τῇσι χοροί τε μέλουσι, καὶ ἀγλαὸς οἶμος ἀοιδῆς,
καὶ μολπὴ τεθαλυῖα, καὶ ἱμερόεις βρόμος αὐλῶν,
οἷα νέων θαλίῃς ἐνδέξια ἔργα πέλονται·
ἀλλ' οὔπω τί μοι ὧδε μετὰ φρεσὶν ἄλλο μέλησε.
[θαυμάζω, Διὸς υἱὲ, τάδ', ὡς ἐρατὸν κιθαρίζεις.]
νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, ὀλίγος περ ἐὼν, κλυτὰ μήδεα οἶδας,
* ἶζε, πέπον, καὶ θυμὸν ἐπαίνει πρεσβυτέροισι·
νῦν γάρ τοι κλέος ἔσται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
σοί τ' αὐτῷ, καὶ μητρί. τὸ δ' ἀτρεκέως ἀγορεύω·
*ναὶ μὰ τόδε κράνειον ἀκόντιον, ἦ μὲν ἐγώ σε
κυδρὸν ἐν ἀθανάτοισι καὶ ὄλβιον ἡγεμονεύσω,
δώσω τ' ἀγλαὰ δῶρα, καὶ ἐς τέλος οὐκ ἀπατήσω."
Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν·
„εἰρωτᾷς μ', Ἑκάεργε περιφραδές· αὐτὰρ ἐγὼ σοὶ
τέχνης ἡμετέρης ἐπιβήμεναι, οὔτι μεγαίρω.
σήμερον εἰδήσεις· ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι
βουλῇ, καὶ μύθοισι. σὺ δὲ φρεσὶ πάντ' εὖ οἶδας·
πρῶτος γὰρ, Διὸς υἱὲ, μετ' ἀθανάτοισι θαάσσεις,
ἠΰς τε, κρατερός τε. φιλεῖ δέ σε μητίετα Ζεὺς
ἐκ πάσης ὁσίης, ἔπορεν δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα,

— *ἡσυχ. κεν ἔπειτα* Frank., auctore Herm. libri menda frequente: *ἡσ. καὶ ἔπ.*

447. cur, quaeso, *ἀμηχανέων?* imo *εὐμηχ.* scribamus: *μοῦσ' εὐμηχανέων μελ.*

448—451. *τίς τρίβος;* *quae haec est via?* quae ratio? quae exercitatio? — *οἶμος ἀοιδῆς*, ut Pind. Ol. 9, 72.: *ἐπέων οἶμος λιγὺς*, Callim. h. in Jovem 78. *λύρης οἴμους.* cf. Ilg. et nos ad Odyss. *θ'*, 429.

455. versus frigidus, quem merito segregavit W.

457. ita Mosc. liber, qui hunc et sequentem versiculum servavit. corruptum est *ἐπαίνει.* scribamus: *καὶ θυμὸν ἐπαίρεο πρεσβ.*, et *animum* tuum *ad honoratiora extolle*, h. e. *majores* quam antea *spes concipe* propter tam nobile inventum tuum. *πρεσβυτέροισι*, *εἰς πρεσβύτερα.* *ἶζε*, *sede*, et tranquillus sis, re bene gesta; quod opponit *τῷ πονεύμενε* 436., quasi dicat, jam non amplius laborandum esse de honoribus acquirendis. v. ann. ad Il. *α'*, 134, *σ'*, 305, *ω'*, 403.

460. ponamus, quod metro sufficiat, *κρανέειον*, a *κρανέα*, *cornus*: nam prima hujus vocabuli corripitur. v. Il. *π'*, 767, Odyss. *κ'*, 242.

462. *ἐς τέλος*, *usque ad finem*, semper.

467—471. *σὺ — οἶδας*, *quanquam tu ostaia* per te *probe scis*, me haud docente. — *ἐκ πάσης ὁσίης*, *opti-*

καὶ τιμάς· σὲ δέ φασι δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς
* μαντείας θ', Ἑκάεργε, Διὸς πάρα, θέσφατα πάντα.
* καὶ νῦν αὐτὸς ἔγωγε παῖδ' ἀφνειὸν δεδάηκα·
[σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι, ὅττι μενοινᾷς·]
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τοι θυμὸς ἐπιθύει κιθαρίζειν,
μέλπεο, καὶ κιθάριζε, καὶ ἀγλαΐας ἀλέγυνε,
δέγμενος ἐξ ἐμέθεν· σὺ δέ μοι, φίλε, κῦδος ὄπαζε!
εὐμόλπει, μετὰ χερσὶν ἔχων λιγύφωνον ἑταίρην,
καλὰ καὶ εὖ κατὰ κόσμον ἐπισταμένην ἀγορεύειν!
*εὔκηλος μὲν ἔπειτα φέρειν ἐς δαῖτα θάλειαν,
καὶ χορὸν ἱμερόεντα, καὶ ἐς φιλοκυδέα κῶμον,
εὐφροσύνην νυκτός τε, καὶ ἤματος. ὅστις ἄρ' αὐτὴν
τέχνῃ καὶ σοφίῃ δεδαημένος ἐξερεείνῃ,
* φθεγγομένη παντοῖα νόῳ χαρίεντα διδάσκει,
ῥεῖα συνηθείῃσιν ἀθυρομένη μαλακῇσιν,
ἐργασίην φεύγουσα δυήπαθον· ὃς δέ κεν αὐτὴν
νῆϊς ἐὼν τὸ πρῶτον ἐπιζαφελῶς ἐρεείνῃ,
μὰψ αὔτως κεν ἔπειτα μετήορά τε θρυλλίζοι.
σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι, ὅττι μενοινᾷς·
καί τοι ἐγὼ δώσω ταύτην, Διὸς ἀγλαὲ κοῦρε.
ἡμεῖς δ' αὖτ' ὄρεός τε καὶ ἱπποβότου πεδίοιο
βουσὶ νομοὺς, Ἑκάεργε, νομεύσομεν ἀγραύλοισιν.
ἔνθεν ἅλις τέξουσι βόες, ταύροισι μιγεῖσαι,
μίγδην θηλείας τε, καὶ ἄρσενας· οὐδέ τί σε χρὴ,
κερδαλέον περ ἐόντα, περιζαμενῶς κεχολῶσθαι."
"Ὣς εἰπὼν ὤρεξ'· ὁ δ' ἐδέξατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἑρμῇ δ' ἐγγυάλιξεν ἔχειν μάστιγα φαεινὴν,
βουκολίας τ' ἐπέτελλεν. ἔδεκτο δὲ Μαιάδος υἱὸς
γηθήσας· κίθαριν δὲ λαβὼν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς
Λητοῦς ἀγλαὸς υἱὸς, ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος. ἡ δ' ὑπένερθε

mo jure. — σὲ δέ φασι. δὲ causale.

472. intolerabile est Διὸς πάρα, simul cum verbis ἐκ Διὸς illatum. fortasse hic noster dixit διόσσπορε, *Jove genite.*

473. scribamus: καὶ ν. α. ἔ. τάδ' αἰφνίδιον δεδ. v. Ilg.

474. versus male huc protractus ex 489.

480. scrib. εὔκηλός μιν. saepe permixtae sunt hae voculae: v. Il. α', 427, β', 703 etc. εὔκηλος, *securus*, nec metuens, ne tibi res non succedat, ut mihi, qui sis aeque habilis ac peritus. v. Buttmann. *Lexil.* 1., p. 142.

483—489. versus suavissimi, in quibus ita describitur citharoedus, ut qui interroget citharam, velut amicam, cui illa pariter respondet; tum lepide exploditur audacia musicae imperitorum, quemadmodum et Hamletus Shakspearianus deridet ad se missum ab inimicis speculatorem. nihili autem sunt verba νόῳ χαρίεντα, perperam illa scripta, ni fallor, pro νόμῳ χαρίεντι. cf. hymn. 1, 20. — συνηθείῃσιν ἀθ. μαλ., *delicata consuetudine exhilarata* sive *gaudens*, h. e. contactum lenem requirens manus peritae, laborem autem fugiens miserum durumque imperitorum musicae, quibus nihili ventosisque vocibus respondet. — αὔτως, *sic* itidem, ut ille lyram interrogavit. — θρυλλίζοι, λαλοῖ. Suidas emend.: θρυλλεῖ, λαλεῖ. κυκᾷ. θρυλλίζω, ψιθυρίζω.

492—95. βουσὶ, σὺν βουσί. — κερδαλέον, lucri cupidum, nec boum jacturam facile ferentem. — περιζαμενῶς, *justo vehementius.*

501, 2. dedi scripturam codicis Mosc.,

* *σμερδαλέον κονάβησε, θεὸς δ' ὑπὸ μέλος ἄεισεν.*
Ἔνθα βόας μὲν ἔπειτα ποτὶ ζάθεον λειμῶνα
ἐτραπέτην· αὐτοὶ δὲ, Διὸς περικαλλέα τέκνα,
ἄψοῤῥοι πρὸς Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἐῤῥώσαντο,
τερπόμενοι φόρμιγγι. χάρη δ' ἄρα μητίετα Ζεὺς,
[ἄμφω δ' ἐς φιλότητα συνήγαγε. καὶ ὁ μὲν Ἑρμῆς
Λητοΐδην ἐφίλησε διαμπερὲς, ὡς ἔτι καὶ νῦν,
σήματ' ἐπεὶ κίθαριν μὲν Ἑκηβόλῳ ἐγγυάλιξεν
ἱμερτὴν δεδαὼς, ὁ δ' ἐπωλένιον κιθάριζεν.
αὐτὸς δ' αὖθ' ἑτέρης σοφίης ἐκμάσσατο τέχνην·
συρίγγων ἐνοπὴν ποιήσατο τηλόθ' ἀκουστήν.]
καὶ τότε Λητοΐδης Ἑρμῆν πρὸς μῦθον ἔειπε·
„Δείδια, Μαιάδος υἱὲ, διάκτορε, ποικιλομῆτα,
μή μοι ἅμα κλέψῃς κίθαριν, καὶ καμπύλα τόξα.
τιμὴν γὰρ πὰρ Ζηνὸς ἔχεις, ἐπαμοίβια ἔργα
θήσειν ἀνθρώποισι κατα χθόνα πουλυβότειραν·
ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε θεῶν μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
* *ἢ κεφαλῇ νεύσας, ἢ ἐπὶ Στυγὸς ὄβριμον ὕδωρ,*
πάντ' ἂν ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένα καὶ φίλα ἔρδειν."
Καὶ τότε Μαιάδος υἱὸς ὑποσχόμενος κατένευσε,
μή ποτ' ἀποκλέψειν, ὅσ' Ἑκηβόλος ἐκτεάτισται,
μηδέ ποτ' ἐμπελάσειν πυκινῷ δόμῳ· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Λητοΐδης κατένευσεν ἐπ' ἀρθμῷ καὶ φιλότητι,
μή τινα φίλτερον ἄλλον ἐν ἀθανάτοισιν ἔσεσθαι,
μήτε θεὸν, μήτ' ἄνδρα διόσγονον· ἐν δὲ τέλειον
σύμβολον ἀθανάτων ποιήσομαι, ἠδ' ἅμα πάντων
πιστὸν ἐμῷ θυμῷ, καὶ τίμιον· αὐτὰρ ἔπειτα
ὄλβου καὶ πλούτου δώσω περικαλλέα ῥάβδον,
χρυσείην, τριπέτηλον, ἀκήριον, ἥ σε φυλάξει,
* *πάντας ἐπικραίνουσα θεοὺς, ἐπέων τε, καὶ ἔργων,*

nisi quod is habet *ὑπὸ νέρθεν σμερδαλόεν* per oscitationem librarii. pro *μέλος*, quod versum jugulat, facili negotio reposueris *μείλιχ'*, quod apte *τῷ σμερδ.* opponatur. Hesiodus Theog. 84.: *μείλιχα μυθεῖσθαι.* cf. 54, 420.

507—512. versus putidi et male cohaerentes, quos recte uncinis inclusit Frank.

516. Mosc.: *ἐπαμοίβημα* pro *ἐπ—ιμα*, quod ediderunt W et B, quamvis inusitatum. sequor priscas edd.

517. vulgo: — *πουλυβότειραν. ἀλλ'* etc.; verum haec conjungenda erant, sententia illa, quae causam alterius continet, priore loco posita, ut passim. et sic Ald. 3.

519. haec cohaererent, ita scripta: *ἣν κεφαλὴν, νεύσας,* vel certe *ἢ κεφαλὴν* (scil. *τεήν*), *νεύσας, ἢ* etc.

520. *ἔρδειν* pro *ἔρδοις* Herm. et Frank., recte quidem.

526—531. *ἐν δὲ τέλειον* etc. „ab obliqua oratione ad rectam transit; cujus rei exempla v. Il. δ', 300, ο', 346, ψ', 852 seqq. quibus adde Liv. 1, 57. et 6, 24. *σύμβολος* est idem, quod *διάκτορος*, vel *ἄγγελος θεῶν*, *mediator, transactor*" etc. *Ilg.* *ἐν δὲ τέλ.*, tmesis pro *ἐντέλειον*, *ἐντελῆ*. *σύμβολον* eum potius intelligam, qui nos convenire solet, quicum nobis commercium est. v. Schn. v. *σύμβολος*. — *ὄλβου καὶ πλούτου — ῥάβδον.* non virgam notiorem dicit illam Mercurii, de qua ad Odyss. ε', 47., sed (Ilgenii verbis dicam) virgam divinam, qua Merc. omnia, quae ad explendam deorum voluntatem spectant, suppeditare possit. — *θεοὺς* corruptum est. Herm. ann.: *ἐπικραίνουσ' οἴμους ἐπ.*, Nitzsch. ad Odyss. ε', 47.: *πάν τοι ἐπ. χρέος ἐπ.* malim: *πάν τοι ἐπ. τέλος ἐπ.*

τῶν ἀγαθῶν, ὅσα φημὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς.
μαντείην δὲ, φέριστε διοτρεφὲς, ἣν ἐρεείνεις,
οὔτε σὲ θέσφατόν ἐστι δαήμεναι, οὔτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων. τὸ γὰρ οἶδε Διὸς νόος· αὐτὰρ ἔγωγε
πιστωθεὶς κατένευσα, καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον,
μή τινα νόσφιν ἐμεῖο θεῶν αἰειγενετάων
ἄλλον γ' εἴσεσθαι Ζηνὸς πυκινόφρονα βουλήν.
καὶ σὺ, κασίγνητε, χρυσόῤῥαπι, μή με κέλευε
θέσφατα πιφαύσκειν, ὅσα μήδεται εὐρύοπα Ζεύς.
ἀνθρώπων δ' ἄλλον δηλήσομαι, ἄλλον ὀνήσω,
πολλὰ περιτροπέων ἀμεγάρτων φῦλ' ἀνθρώπων.
καί κεν ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, ὅστις ἂν ἔλθῃ
φωνῇ καὶ πτερύγεσσι τελήεντων οἰωνῶν·
οὗτος ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, οὐδ' ἀπατήσω.
ὃς δέ κε μαψιλόγοισι πιθήσας οἰωνοῖσι
μαντείην ἐθέλῃσι παρὲκ νόον ἐξερεείνειν
ἡμετέρην, νοέειν δὲ θεῶν πλέον αἰὲν ἐόντων,
φήμ', ἁλίην ὁδὸν εἶσιν, ἐγὼ δέ κε δῶρα δεχοίμην.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, Μαίης ἐρικυδέος υἱὲ,
καὶ Διὸς αἰγιόχοιο, θεῶν ἐριούνιε δαῖμον.
σεμναὶ γάρ τινές εἰσι κασίγνηται γεγαυῖαι,
παρθένοι, ὠκείῃσιν ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,
τρεῖς· κατὰ δὲ κρατὸς πεπαλαγμέναι ἄλφιτα λευκὰ
οἰκία ναιετάουσιν ὑπὸ πτυχὶ Παρνησοῖο,
μαντείης ἀπάνευθε διδάσκαλοι, ἣν ἐπὶ βουσὶ
παῖς ἔτ' ἐὼν μελέτησα· πατὴρ δ' ἐμὸς οὐκ ἀλέγυνεν.
ἐντεῦθεν δὴ ἔπειτα ποτώμεναι ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῃ,
* κηρία βόσκονται, καί τε κραίνουσιν ἕκαστα.

536—56. „πιστωθεὶς, *cujus fidei commissum est.*“ Bergler. — πιφαύσκειν, *indicare* hominibus. — δηλήσομαι, ὀνήσω, *obero, juvabo* etiam post, ut adhuc feci. ita haec futura capienda esse, annotavit Frank. — πολλὰ — ἀνθρώπων, *saepius orbe rediens ad miseras*, vel *crebras, hominum gentes*, h. e. quotannis uno mense oracula editurus. v. Bos. Antiq. gr. descr. brev. p. 56. — „παρὲκ νόον, *stulte, stolide*, ut Il. κ', 391, υ', 133.“ *Ilg.* — Σεμναὶ Mosc.; *Μοῖραι* vett. edd., quae est prava interpretatio ejus, quem ternarius numerus harum virginum in errorem induxisset. Herm.: *Θριαὶ*, quod quidem nomen earum fuit, sed non usurpatum a poëta. Zenobius Proverb. cent. 5, 75.: *Φιλόχορός φησιν, ὅτι Νύμφαι κατεῖχον τὸν Παρνασσὸν, τροφοὶ Ἀπόλλωνος, τρεῖς, καλούμεναι Θριαὶ, ἀφ' ὧν αἱ μαντικαὶ ψῆφοι θριαὶ καλοῦνται.* Etym. M. p. 455, 34.: *θριαὶ, αἱ μαντικαὶ ψῆφοι, οἱονεὶ τρίαι (?) τινὲς οὖσαι· καὶ γὰρ αἱ τρεῖς Νύμφαι, αἱ θυγατέρες τοῦ Διὸς, εὑρηκυῖαι τρεῖς ψήφους μαντικὰς, πάρεσχον τῇ Ἀθηνᾷ, ἥτις ἐγκαλουμένη ὡς ἀλλότριον πρᾶγμα μετιούσαις (τοῦτο γὰρ τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστιν), ἔῤῥιψεν αὐτὰς εἰς τὸ λεγόμενον Θριάσιον πεδίον* etc. de Thriis Lobeckius peculiari libro exposuit, qui inscriptus est: De Thriis Delphicis, Regiomont., 1814, 4. — πεπαλαγμέναι ἄλφιτα. mos ignotus vaticinarum, ni fallor, mulierum, quem nolim ex eo explicari cum Ilgenio, quod Thriae, ut apum more circumvolantes flores depascunt, ita et florum conspersae pulvere cogitentur, ut apes; quod videtur longius repetitum. — ἀπάνευθε, *seorsim*, secreto in loco.

557—66. μελέτησα, studui, didici. — ἀλέγυνεν, *curabat.* Herm. et Frank.: *ἀλέγιζεν.* — καί τε κραίνουσιν. inepte Berglerus: *et singula perficiunt.* imo: καὶ τεκταίνουσιν, *et callide componunt* seu fabri-

αἳ δ' ὅτε μὲν θυίωσιν ἐδηδυῖαι μέλι χλωρὸν,
προφρονέως ἐθέλουσιν ἀληθείην ἀγορεύειν·
ἢν δ' ἀπονοσφισθῶσι θεῶν ἡδεῖαν ἐδωδὴν,
* πειρῶνται δὴ ἔπειτα παρὲξ ὁδὸν ἡγεμονεύειν.
τάς τοι ἔπειτα δίδωμι· σὺ δ' ἀτρεκέως ἐρεείνων,
σὴν αὐτοῦ φρένα τέρπε, καὶ εἰ βροτὸν ἄνδρα δαήῃς.
πολλάκι σῆς ὀμφῆς ἐπακούσεται, αἴ κε τύχῃσι.
ταῦτ' ἔχε, Μαιάδος υἱὲ, καὶ ἀγραύλους ἕλικας βοῦς,
ἵππους τ' ἀμφιπόλευε, καὶ ἡμιόνους ταλαεργοὺς,
πᾶσι δ' ἐπὶ προβάτοισιν ἀνάσσειν κύδιμον Ἑρμῆν·
καὶ χαροποῖσι λέουσι, καὶ ἀργιόδουσι σύεσσι,
καὶ κυσὶ, καὶ μήλοισιν, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
οἶον δ' εἰς ἀΐδην τετελεσμένον ἄγγελον εἶναι,
ὅστ', ἄδοτός περ ἐὼν, δώσει γέρας οὐκ ἐλάχιστον.

Οὕτω Μαιάδος υἱὸν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων
παντοίῃ φιλότητι· χάριν δ' ἐπέθηκε Κρονίων,

πᾶσι δ' ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ὁμιλεῖ.
[παῦρα μὲν οὖν ὀνίνησι, τὸ δ' ἄκριτον ἠπεροπεύει
νύκτα δι' ὀρφναίην φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων.]

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

cantur ad usum suum. — θυίωσιν, ὁρμῶσι, furore vatum correptae. — ἐθέλουσιν, *solent*, vel *possunt*. v. Il. φ', 366. et ibi laudatum Buttm. *Lexil.* 1., p. 27. — ἡγεμονεύειν. scrib. ἠπεροπεύειν. — τάς τοι ἔπ. δίδωμι, *has igitur tibi permitto*, ut iis utaris pro magistris vaticinandi. — πολλάκι — τύχῃσι. *saepe ad audiendum oraculum* illud tuum *redibit*, *si eventum habuerit*, scil. prius abs te editum. argute dictum, nec sine contemtu oraculi istius inferioris. „Mercurio fuit oraculum Pharis, oppido Achajae, de quo Paus. 7, 22.“ *Ex Ilg.*

569—71. restituimus ordinem horum versuum, quorum primus postremo loco legitur in libris. — ἀνάσσειν λέγω, κελεύω. v. Herm. ann. ad Viger. 158. — καὶ χαρ. — χθών. h. e. omnis generis quadrupedibus, et feris, et mansuetis. — τετελεσμένον ἄγγελον, ut τέλειον σύμβολον 526. — ἄδοτος, *non donatus* ab eo, quem ipse maximo dono mactat salvae deductionis ad Inferos, h. e. mercede ab illo accepta nulla, sed gratis inserviens mortalibus cum vivis, tum defunctis. — χάριν, *gratiam*, donum, quod dicit proximo versu. — πᾶσι δ' ὅγε. δὲ causale.

Δ.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

ARGUMENTUM.

Poëta, postquam Veneris potentiam celebravit, quam tres tantum deae, Minerva, Diana et Vesta, non sunt expertae, canere incipit immissum ipsi ab Jove amorem Anchisae, ne de diis sibi obnoxiis amplius gloriaretur. quo amore incensa Venus, a Gratiis exornata, ad Idam montem proficiscitur, ibique, dissimulata divinitate, cum Anchise concumbit in stabulis; dein, quae sit, professa, timentem sibi ob audaciam Anchisen bonum animum habere jubet, ut cui faveant dii, quemadmodum pulcherrimis semper faverint Troïs posteris, quique ex se ipsa filium suscepturus sit, Trojanorum olim regem futurum; quem, a Nymphis educatum, ipsi olim traditum iri ait ea lege, ut ne, matrem se illius esse, patefaciat. quibus mandatis ad coelum dea rediit, poëta autem solita clausula finit hymnum.

Μοῦσά μοι ἔννεπε ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
Κύπριδος, ἥτε θεοῖσιν ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ὦρσε,

Annotationes. Argumentum hujus hymni simplex et facile inventu quin ex suo ipsius ingenio hauserit poëta, quominus existimemus, nihil prohibere dicit Ilg.; fundum tamen fabulae narratae esse putat versus illos Il. υ', 307.: *νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει, Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.* „quem locum in usum suum transfert hymnographus versibus 196. et 97. videtur autem aetate ejus alicubi floruisse regnum, quod ab Aenea, Anchisae filio, fundatum esse crederetur. notum enim est, diversas apud veteres de Aeneae erroribus ac sedibus esse traditiones, cum alii in Thracia, alii in Arcadia, Sicilia, Italia denique illum consedisse narrarent. id igitur regnum quodcunque fuit, quamvis ipsius mentione injecta nulla, tam praeclaris fundatoris natalibus illustratum iverit poëta, sicut Q. Smyrnaeus 13, 300 et seqq., Virgiliusque Aen., 3, 96—98, et 9, 446--49., ejusdem Italicum celebraverunt. qua de re v. Heynei excurs. 1. ad Aen. 3." *Ex Ilg.* fieri sane potest, ut hic poëta fuerit Trojanus, cui nationi Homerum ipsum accensere non dubitavit elegantissimus Schubarth. *Ideen über Hom. u. sein Zeitalter*, p. 220. „Cet hymne me semble supérieur à tous ceux qui nous sont parvenus sous

καί τ' ἐδαμάσσατο φῦλα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
οἰωνούς τε διϊπετέας, καὶ θηρία πάντα,
ἠμὲν ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει, ἠδ' ὅσα πόντος.
πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν ἐϋστεφάνου Κυθερείης·
τρισσὰς δ' οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας, οὐδ' ἀπατῆσαι.
κούρην γ' αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκῶπιδ' Ἀθήνην·
οὐ γάρ οἱ εὔαδεν ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
ἀλλ' ἄρα οἱ πόλεμοί τε ἅδον, καὶ ἔργον Ἄρηος,
ὑσμῖναί τε, μάχαι τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' ἀλεγύνειν.
πρώτη τέκτονας ἄνδρας ἐπιχθονίους ἐδίδαξε,
ποιῆσαι σατίνας τε, καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ.
ἡ δέ τε παρθενικὰς ἁπαλόχροας ἐν μεγάροισιν
ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδαξεν, ἐπὶ φρεσὶ θεῖσα ἑκάστῃ.
οὐδέ ποτ' Ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον, κελαδεινὴν,
δάμναται ἐν φιλότητι φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη·
καὶ γὰρ τῇ ἅδε τόξα, καὶ οὔρεσι θῆρας ἐναίρειν,
φόρμιγγές τε, χοροί τε, διαπρύσιοί τ' ὀλολυγαὶ,
ἄλσεά τε σκιόεντα, δικαίων τε πτόλις ἀνδρῶν.
οὐδὲ μὲν αἰδοίῃ κούρῃ ἅδεν ἔργ' Ἀφροδίτης,
Ἱστίῃ, ἣν πρώτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,

le nom d' Homère. La narration en est facile, bien liée, le style agréable, et les détails remplis de grace. Quoique certainement cet ouvrage ne remonte pas à l'époque de l'Iliade et de l'Odyssée, quoiqu'on n'y retrouve ni les mêmes moeurs, ni la même mythologie, ni les mêmes expressions, on y respire pourtant le goût d'une haute antiquité; et ce qui donne à cette composition, ainsi qu'aux grands hymnes, ce qu'on peut appeler un caractère homérique, c'est qu'elle est essentiellement narrative. Ces hymnes ne sont point des chants destinés à embellir certaines idées reçues, mais à conserver dans la mémoire les croyances des peuples. Ce sont les épopées des dieux, comme l'Iliade et l' Odyssée sont les épopées des héros. Sous ce rapport, je crois qu'ils ont du précéder les temps de Solon et de Pisistrate, c'est-à-dire, l'âge de la littérature écrite.“ *E Montbelio.* excudi curavit et explicuit hunc hymnum Köppenius in libro germ., qui inscriptus est *Griechische Blumenlese*, vol. 1., p. 26. et seqq. — Vers. 1—13. perversa interpunctione recentiores usque ad Hermannum: *Μοῦσα, μοι* etc.; qua de re Frank. laudavit Schäferi Appar. crit. ad Demosth., t. 1., p. 696 sequ. et Buttm. gr. gr. t. 2., p. 385. vereor tamen ne poëta dixerit sine offensione: *Ἔργα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, π. Ἀ.*, ut Hom. ipse prima Odyssea: *Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα* etc. — *ὦρσε, ἐδαμάσσατο*, *excitare, domare solet.* — *διϊπετέας*, *aërios.* v. Schn. h. v. — *πᾶσιν δ' ἔργα.* h. e. *π. δὴ ἔ.* Eichhoff. *Etudes grecques sur Virg.*, t. 1., p. 244., et haec et Eurip. Hipp. 1213—1221., Lucret. 1. init., et Aristoteli H. A. 6, 16. dicta de communi omnibus animalibus *ἐπιθυμίᾳ καὶ ἡδονῇ τῇ ἀπὸ τῆς ὀχείας* adscripsit Virgilio Georg. 3, 242—44. — *κούρην γ' αἰγ. Δ.* libri: *κ. τ' α. Δ.*, sed non habet *τὲ*, quo referatur. — *πρώτη τέκτ.* etc. asyndeton epexegeticum. B: „Ut loci *frigiditati* obviam iretur, facta fuit et recepta conjectura *ἐπιχθονίοις*. sed distinctio, quam post *ἐδίδαξεν* posui, aptior est medela, ut et facilior. *διδάσκειν ἄνδρας ἐπιχθονίους τέκτονας*, ut *διδάσκειν ῥήτορας*, et similia illustrant notae ad Aristaenetum p. 489, Ellipses Schäferi p. 608, 862, Toupii Emendatt. t. 2., p. 384, Elmsleji Annott. ad Heracl. 575. jam ante *ποιῆσαι* subaudiatur *ὥστε*.“ — *σατίνας*, *plaustra.* Hesych.: *σατίναι, αἱ ἁμάξαι.*

20—32. *δικαίων τε πτόλις ἀνδρῶν.* haud dubie Delphos dicit: v. hymnum 27, 11—20. — minus recte codd.: *αὖτις δ' ὁπλ.* „meminerimus, Saturnum liberos suos devorasse, et primam omnium Vestam. Jupiter autem, cujus loco lapidem devoraverat, Metin

αὖτις θ' ὁπλοτάτην, βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο,
πότνιαν, ἣν ἐμνῶντο Ποσειδάων, καὶ Ἀπόλλων·
ἡ δὲ μάλ' οὐκ ἔθελεν, ἀλλὰ στερεῶς ἀπέειπεν,
ὤμοσε δὲ μέγαν ὅρκον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστὶν,
ἁψαμένη κεφαλῆς πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
παρθένος ἔσσεσθαι πάντ' ἤματα, δῖα θεάων.
τῇ δὲ πατὴρ δῶκεν καλὸν γέρας ἀντὶ γάμοιο,
καί τε μέσῳ οἴκῳ κατ' ἄρ' ἕζετο, πῖαρ ἑλοῦσα,
πᾶσιν δ' ἐν νηοῖσι θεῶν τιμάοχός ἐστι,
καὶ παρὰ πᾶσι βροτοῖσι θεῶν πρέσβειρα τέτυκται.
Τάων οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας, οὐδ' ἀπατῆσαι·
τῶν δ' ἄλλων οὔ πέρ τι πεφυγμένον ἔστ' Ἀφροδίτην,
οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
καί τε παρὲκ Ζηνὸς νόον ἤγαγε τερπικεραύνου,
ὅστε μέγιστός τ' ἐστὶ, μεγίστης τ' ἔμμορε τιμῆς·
καί τε τοῦ, εὖτ' ἐθέλῃ, πυκινὰς φρένας ἐξαπαφοῦσα
ῥηϊδίως συνέμιξε καταθνητῇσι γυναιξὶν,
Ἥρης ἐκλελαθοῦσα, κασιγνήτης, ἀλόχου τε,
ἢ μέγα εἶδος ἀρίστη ἐν ἀθανάτῃσι θεῇσι.
κυδίστην δ' ἄρα μιν τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
μήτηρ τε Ῥείη· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
αἰδοίην ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν.

Τῇ δὲ καὶ αὐτῇ Ζεὺς γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ,
ἀνδρὶ καταθνητῷ μιχθήμεναι, ὄφρα τάχιστα
μηδ' αὐτὴ βροτέης εὐνῆς ἀποεργμένη εἴη,
καί ποτ' ἐπευξαμένη εἴπῃ μετὰ πᾶσι θεοῖσιν,
ἡδὺ γελοιήσασα, φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
ὥς ῥα θεοὺς συνέμιξε καταθνητῇσι γυναιξὶ,
καί τε καταθνητοὺς υἱεῖς τέκον ἀθανάτοισιν,
ὥς τε θεὰς συνέμιξε καταθνητοῖς ἀνθρώποις.
Ἀγχίσεω δ' ἄρα οἱ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ,
ὃς τότ' ἐν ἀκροπόλοις ὄρεσιν πολυπιδάκου Ἴδης
βουκολέεσκε βόας, δέμας ἀθανάτοισιν ἐοικώς.
Τὸν δὴ ἔπειτα ἰδοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
ἠράσατ', ἐκπάγλως δὲ κατὰ φρένας ἵμερος εἷλεν.
ἐς Κύπρον δ' ἐλθοῦσα θυώδεα νηὸν ἔδυνεν,

in auxilium vocavit, quae dedit Saturno pharmacum, ὑφ' οὗ ἀναγκασθεὶς πρῶτον μὲν ἐξεμεῖ τὸν λίθον, ἔπειτα τοὺς παῖδας, οὓς κατέπιε, ut ait Apollod. 1, 1, 3. cf. Hesiodus Theog. 497. facile igitur intellectu est, Saturnum Vestam πύματον ἐξεμῆσαν, πρῶτον καταπιόντα." *Ex Ilg.* damnavit hanc facetiam Heyn. ann. ad Apollod. l. c.; Herm. ceterique editores, praeter B, uncinis incluserunt. — *τιμάοχος*, *τιμοῦχος*, *honorata.* sic etiam h. 5, 268, non *τιμήοχος*, quod expectaveris. v. Frankeg laudatum Lobeck. ad Phryn. p. 642. — *πῖαρ ἑλοῦσα.* *ἑλοῦσα* dixit pro *ἑλομένη*, ut Il. λ', 549.: *οἵτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι.* — Hesych.: *πρέσβειρα*, *προτιμητὴ*, *ἀρχηγέτις.*

40. *Ἥρης ἐκλελ.*, *Junonis oblivionem afferens.* v. Il. β', 599, 600. *Ex Ilg.*

55. codd. ex interpretatione, pravis quidem numeris: *βουκολέεσκεν βοῦς.*

58, 59, 61, 62. Odyss. θ', 362—65, Il. ξ', 169. talia sibi furta indulgent hi poëtae. 61. malim *ἐνθάδε*, ne *ἔνθα*

ἐς Πάφον, ἔνθα τέ οἱ τέμενος, βωμός τε θυώδης.
ἔνθ' ἥγ' εἰσελθοῦσα, θύρας ἐπέθηκε φαεινάς·
* ἔνθα δέ μιν Χάριτες λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας.
[ἀμβροσίῳ, ἑδανῷ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν.]
ἑσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῒ εἵματα καλὰ,
χρυσῷ κοσμηθεῖσα, φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
σεύατ' ἐπὶ Τροίην, προλιποῦσ' εὐώδεα Κύπρον,
ὕψι μετὰ νεφέεσσι θοῶς πρήσσουσα κέλευθον.
Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
βῆ δ' ἰθὺς σταθμοῖο δι' οὔρεος· οἱ δὲ μετ' αὐτὴν
σαίνοντες πολιοί τε λύκοι, χαροποί τε λέοντες,
ἄρκτοι, παρδάλιές τε θοαὶ, προκάδων ἀκόρητοι,
ἤϊσαν. ἡ δ' ὁρόωσα μετὰ φρεσὶ τέρπετο θυμὸν,
καὶ τοῖς ἐν στήθεσσι βάλ' ἵμερον· οἱ δ' ἅμα πάντες
σύνδυο κοιμήσαντο κατὰ σκιόεντας ἐναύλους.
αὐτὴ δ' ἐς κλισίας εὐποιήτους ἀφίκανε,
τὸν δ' εὗρε σταθμοῖσι λελειμμένον, οἶον ἀπ' ἄλλων,
Ἀγχίσην ἥρωα, θεῶν ἄπο κάλλος ἔχοντα·
οἱ δ' ἅμα βουσὶν ἕποντο νομοὺς κάτα ποιήεντας
πάντες· ὁ δὲ σταθμοῖσι λελειμμένος, οἶος ἀπ' ἄλλων,
πωλεῖτ' ἔνθα καὶ ἔνθα, διαπρύσιον κιθαρίζων.
στῆ δ' αὐτοῦ προπάροιθε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
παρθένῳ ἀδμήτῃ μέγεθος καὶ εἶδος ὁμοίη,
μή μιν ταρβήσειεν ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας.
Ἀγχίσης δ' ὁρόων ἐφράζετο, θάμβαινέν τε,
εἶδός τε, μέγεθός τε, καὶ εἵματα σιγαλόεντα.
πέπλον μὲν γὰρ ἕεστο φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς,
καλὸν, χρύσειον, παμποίκιλον (ὡς δὲ σελήνη
στήθεσιν ἀμφ' ἁπαλοῖσιν ἐλάμπετο, θαῦμα ἰδέσθαι)·
εἶχε δ' ἐπιγναμπτὰς ἕλικας, κάλυκάς τε φαεινάς·
ὅρμοι δ' ἀμφ' ἁπαλῇ δειρῇ περικαλλέες ἦσαν.
Ἀγχίσην δ' ἔρος εἷλεν, ἔπος δέ μιν ἀντίον ηὔδα·
„Χαῖρε, ἄνασσ', ἥτις μακάρων τάδε δώμαθ' ἱκάνεις,
Ἄρτεμις, ἢ Λητὼ, ἠὲ χρυσέη Ἀφροδίτη,
ἢ Θέμις ἠϋγενὴς, ἠὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ἤ πού τις Χαρίτων δεῦρ' ἤλυθες, αἵτε θεοῖσι
πᾶσιν ἑταιρίζουσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται·
ἤ τις Νυμφάων, αἵτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
[ἢ Νυμφέων, αἳ καλὸν ὄρος τόδε ναιετάουσιν,]

identidem inculcetur, et ita, ut nunc video, Barn.

63. versus male adscriptus ex Il. ξ', 173.

76—79. probabiliter Herm. et Frank.: εὗρ' ἐν σταθμοῖσι, ὁ δ' ἐν σταθμοῖσι. v. tamen ann. ad Odyss. ζ', 8, 162, θ', 66, ο', 426. — οἱ δὲ πάντες, *ceteri autem omnes*, qui ibi erant, pastores.

87—90. ita Wakefield. ad Lucret. 1, 502., recte adstipulante Kämmerero, aliis temere obloquentibus. legitur enim vulgo: καλοὶ, χρύσειοι, παμποίκιλοι, habeturque in codd. hic versus cum proximo post 90., qua ratione ὅρμοι simul περικαλλέες et καλοὶ vocantur, tautologia prorsus intolerabili. — ἕλικας, κάλυκας. 164.

98. versiculus ὑποβολιμαῖος, putidusque, ut quo non generatim Oreades in-

καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πίσεα ποιήεντα.
σοὶ δ' ἐγὼ ἐν σκοπιῇ, περιφαινομένῳ ἐνὶ χώρῳ,
βωμὸν ποιήσω, ῥέξω δέ τοι ἱερὰ καλὰ
ὥρῃσιν πάσῃσι· σὺ δ' εὔφρονα θυμὸν ἔχουσα
δός με μετὰ Τρώεσσιν ἀριπρεπέ' ἔμμεναι ἄνδρα,
ποίει δ' εἰσοπίσω θαλερὸν γόνον, αὐτὰρ ἔμ' αὐτὸν
δηρὸν εὖ ζώειν, καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο,
ὄλβιον ἐν λαοῖς, καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι."
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
„Ἀγχίση, κύδιστε χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
οὔτις τοι θεός εἰμι, (τί μ' ἀθανάτῃσιν ἐΐσκεις;)
ἀλλὰ καταθνητή τε, γυνὴ δέ με γείνατο μήτηρ·
Ὀτρεὺς δ' ἐστὶ πατὴρ ὀνομακλυτὸς, εἴ που ἀκούεις,
ὃς πάσης Φρυγίης εὐτειχήτοιο ἀνάσσει.
γλῶσσαν δ' ὑμετέρην τε, καὶ ἡμετέρην, σάφα οἶδα·
* Τρωὰς γὰρ μεγάρῳ με τροφὸς τρέφεν· ἡ δὲ διαπρὸ
σμικρὴν παῖδ' ἀτίταλλε, φίλης παρὰ μητρὸς ἑλοῦσα,
ὡς δ' ἦτοι γλῶσσάν γε καὶ ὑμετέρην εὖ οἶδα.
νῦν δέ μ' ἀνήρπαξε χρυσόῤῥαπις Ἀργειφόντης
ἐκ χοροῦ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου, κελαδεινῆς.
* πολλαὶ δὲ νύμφαι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
παίζομεν, ἀμφὶ δ' ὅμιλος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο·
ἔνθεν μ' ἥρπαξε χρυσόῤῥαπις Ἀργειφόντης,
πολλὰ δ' ἔπ' ἤγαγεν ἔργα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
πολλὴν δ' ἄκληρόν τε, καὶ ἄκτιτον, ἣν διὰ θῆρες
ὠμοφάγοι φοιτῶσι κατὰ σκιόεντας ἐναύλους,
οὐδὲ ποσὶ ψαύειν ἐδόκουν φυσιζόου αἴης·
Ἀγχίσεω δέ με φάσκε παραὶ λέχεσιν καλέεσθαι
κουριδίην ἄλοχον, σοὶ δ' ἀγλαὰ τέκνα τεκεῖσθαι.
αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξε, καὶ ἔφρασεν, ἤτοι ὅγ' αὖτις
ἀθανάτων μετὰ φῦλ' ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·
αὐτὰρ ἐγώ σ' ἱκόμην, κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
ἀλλά σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι, ἠδὲ τοκήων
ἐσθλῶν· οὐ μὲν γάρ κε κακοὶ τοιόνδε τέκοιεν·
ἀδμήτην μ' ἀγαγὼν, καὶ ἀπειρήτην φιλότητος,
πατρί τε σῷ δεῖξον, καὶ μητέρι κέδν' εἰδυίῃ,
σοῖς τε κασιγνήτοις, οἵ τοι ὁμόθεν γεγάασιν,
[οὔ σφιν ἀεικελίη νυὸς ἔσσομαι, ἀλλ' εἰκυῖα·]

dicentur, quas indicare voluerit interpolator, sed illae tantum Nymphae, quae in Ida versari credebantur. caret quoque his ineptiis locus παράλληλος Il. υ', 8. v. Ruhnk., Ilg. etc.

110. „γυνὴ respectu ad deam est *mortalis*, ut ἀνὴρ, si deo opponitur: v. Il. ξ', 317, π', 176." *Ilg.* τῷ τὲ respondet δὲ, ut Il. ε', 359, Odyss. ο', 546.

114. malim uno tenore in re haud diversa: — τρέφεν, ἠδὲ διαπρό.

116. ὡς, ὥστε, vulgo: ὧς, emphasi inutili. γλῶσσάν γε recte Herm. et alii pro γλ. τε.

119. πολλαὶ δέ. malim π. γὰρ, quas particulas notum est confundi.

123. πολλὴν — ἄκτιτον. intell. χώρην, vel γῆν, ut hymno in Ap. Pyth. 352.

125. significatur celeritas itineris.

136. dittographia. pro 136. et 137. codd. Paris. unum habent hunc: οὔ σφιν ἀεικελίη γυνὴ ἔσσομαι, ἠὲ καὶ οὐκί. Ruhnken., Ilg. et Frank., contami-

εἴ τοι ἀεικελίη γυνὴ ἔσσομαι, ἠὲ καὶ οὐκί.
πέμψαι δ' ἄγγελον ὦκα μετὰ Φρύγας αἰολοπώλους,
εἰπεῖν πατρί τ' ἐμῷ, καὶ μητέρι κηδομένη περ.
οἵ δέ κέ τοι χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντὴν,
πέμψουσιν· σὺ δὲ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
ταῦτα δὲ ποιήσας δαίνυ γάμον ἱμερόεντα,
τίμιον ἀνθρώποισι, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν."
"Ὣς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ·
Ἀγχίσην δ' ἔρος εἷλεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
„Εἰ μὲν θνητή γ' ἐσσὶ, γυνὴ δέ σε γείνατο μήτηρ,
Ὀτρεὺς δ' ἐστὶ πατὴρ ὀνομακλυτὸς, ὡς ἀγορεύεις,
ἀθανάτοιο δ' ἕκητι διακτόρου ἐνθάδ' ἱκάνεις,
Ἑρμέω, ἐμὴ δ' ἄλοχος κεκλήσεαι ἤματα πάντα,
οὔτις ἔπειτα θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
ἐνθάδε με σχήσει, πρὶν σοὶ φιλότητι μιγῆναι
αὐτίκα νῦν· οὐδ' εἴ κεν ἑκηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων
τόξου ἀπ' ἀργυρέου προΐοι βέλεα στονόεντα.
βουλοίμην κεν ἔπειτα, γύναι εἰκυῖα θεῇσι,
σῆς εὐνῆς ἐπιβὰς δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω."
"Ὣς εἰπὼν λάβε χεῖρα· φιλομμειδὴς δ' Ἀφροδίτη
ἕρπε μεταστρεφθεῖσα, κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα,
ἐς λέχος εὔστρωτον, ὅθι περ πάρος ἔσκεν ἄνακτι
χλαίνῃσιν μαλακῇς ἐστρωμένον· αὐτὰρ ὕπερθεν
ἄρκτων δέρματ' ἔκειτο, βαρυφθόγγων τε λεόντων,
τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν λεχέων εὐποιήτων ἐπέβησαν,
κόσμον μέν οἱ πρῶτον ἀπὸ χροὸς εἷλε φαεινὸν,
πόρπας τε, γναμπτάς θ' ἕλικας, κάλυκάς τε, καὶ ὅρμους·
λῦσε δέ οἱ ζώνην, ἰδὲ εἵματα σιγαλόεντα
ἔκδυε, καὶ κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
Ἀγχίσης· ὁ δ' ἔπειτα, θεῶν ἰότητι καὶ αἴσῃ,
ἀθανάτῃ παρέλεκτο θεᾷ βροτὸς, οὐ σάφα εἰδώς.
Ἦμος δ' ἂψ εἰς αὖλιν ἀποκλίνουσι νομῆες
βοῦς τε, καὶ ἴφια μῆλα, νομῶν ἐξ ἀνθεμοέντων,
τῆμος ἄρ' Ἀγχίσῃ μὲν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε
νήδυμον, αὐτὴ δὲ χροῒ ἕννυτο εἵματα καλά.
ἑσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῒ δῖα θεάων
ἔστη πὰρ κλισίῃ (εὐποιήτου δὲ μελάθρου
κῦρε κάρη· κάλλος δὲ παρειάων ἀπέλαμπεν

natis duobus illis versibus: *εἴ σφιν ἀεικ. νυὸς ἔσσ., ἠὲ καὶ οὐκὶ,* interpretati illi, puto, *νυὸν sponsam*, quo sensu vox haec legitur apud recentiores.

138—153. *αἰολοπώλους, equorum agitatores.* Il. γ', 185. — *πρὶν σοὶ φιλ. μιγ.* ita Köppen., Ilg. et nos pridem ann. ad Soph. Ajace, 904 1. ed., nec vulgatum *πρ. σῇ φ. μ.* fert usus. est autem haec menda iotacismi. — *οὐδ' εἴ κεν — στονόεντα.* vetus opinio, qui subito nec violenta morte obirent, viros ab Apolline occisos esse, mulieres autem a Diana. v. Il. ω', 758 etc.

157. B: „An Theocritus Id. 1, 105. in Daphnidis ad Venerem oratione hinc verbum sumsit *ἕρπε πρὸς Ἴδαν, Ἕρπε πρὸς Ἀγχίσαν?"*

164. Il. σ', 401.

175—181. *κῦρε, attigit.* cf. hymn.

ἄμβροτον, οἷόν τ' ἐστὶν ἐϋστεφάνου Κυθερείης),
ἐξ ὕπνου δ' ἀνέγειρεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
„Ὄρσεο, Δαρδανίδη, (τί νυ νήγρετον ὕπνον ἰαύεις;)
καὶ φράσαι, εἴ τι ὁμοίη ἐγὼν ἰνδάλλομαι εἶναι,
οἵην δή με τὸ πρῶτον ἐν ὀφθαλμοῖσι νόησας!"
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλ' ἐμμαπέως ὑπάκουσεν.
ὡς δὲ ἴδεν δειρήν τε, καὶ ὄμματα κάλ' Ἀφροδίτης,
τάρβησέν τε, καὶ ὄσσε παρακλιδὸν ἔτραπεν ἄλλῃ,
ἂψ δ' αὖτις χλαίνῃ τ' ἐκαλύψατο καλὰ πρόσωπα,
καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Αὐτίκα σ' ὡς τὰ πρῶτα, θεά, ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
ἔγνων, ὡς θεὸς ἦσθα· σὺ δ' οὐ νημερτὲς ἔειπες.
ἀλλά σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι αἰγιόχοιο,
μή με ζῶντ' ἀμενηνὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἐάσῃς
ναίειν, ἀλλ' ἐλέαιρ', ἐπεὶ οὐ βιοθάλμιος ἀνὴρ
γίγνεται, ὅστε θεαῖς εὐνάζεται ἀθανάτῃσι."
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
„Ἀγχίση, κύδιστε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
θάρσει, μηδέ τι σῇσι μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην.
οὐ γάρ τοί τι δέος παθέειν κακὸν ἐξ ἐμέθεν γε,
οὐδ' ἄλλων μακάρων, ἐπειὴ φίλος ἐσσὶ θεοῖσι.
σοὶ δ' ἔσται φίλος υἱὸς, ὃς ἐν Τρώεσσιν ἀνάξει,
καὶ παῖδες παίδεσσι διαμπερὲς ἐκγεγάονται.
τῷ δὲ καὶ Αἰνείας ὄνομ' ἔσσεται, οὕνεκά μ' αἰνὸν
*ἔσχεν ἄχος, ἕνεκα βροτοῦ ἀνέρος ἔμπεσον εὐνῇ.
ἀγχίθεοι δὲ μάλιστα καταθνητῶν ἀνθρώπων
αἰεὶ ἀφ' ὑμετέρης γενεῆς εἶδός τε, φυήν τε.
ἦτοι μὲν ξανθὸν Γανυμήδεα μητίετα Ζεὺς
ἥρπασ' ἐὸν διὰ κάλλος, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη,
καί τε Διὸς κατὰ δῶμα θεοῖς ἐπιοινοχοεύοι,
θαῦμα ἰδεῖν, πάντεσσι τετιμένος ἀθανάτοισι,
χρυσέου ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων νέκταρ ἐρυθρόν.
Τρῶα δὲ πένθος ἄλαστον ἔχε φρένας, οὐδέ τι ᾔδει,
ὅππῃ οἱ φίλον υἱὸν ἀνήρπασε θέσπις ἄελλα·
τὸν δὴ ἔπειτα γόασκε διαμπερὲς ἤματα πάντα.

in Cer. 189. — *εἴ τι*. Herm. et Frank.: *εἴ τοι*, diphthongis 4 continuis, similibusque; quod invenustum. — *ἐμμαπέως*, *ἐνεργῶς*, *ταχέως*. Il. ε', 836, Odyss. ξ', 487.

189. *ἀμενηνὸν*, *imbecillum*, ignavum. Il. ε', 887, Odyss. κ', 521, τ', 562 etc.

200. *ἕνεκα* depravatum est, sed emendatio in promtu: scribamus *ἵνα τε*, *cum*, *quando*. menda contrarii generis *οὔνυτ'* pro *οὕνεκ'* Odyss. α', 60. legitur in MS. Vindob. cf. ann. ad Odyss. ι', 84. prope verum Barn.: *ἵνα κεν*, nec ita male scripsisset *ἵνα καί*. Herm., quem B et Frank. secuti sunt: *ἔσχ' ἄχος, οὕνεκ' ἄρα βροτοῦ* etc., quod et violentum est, et inelegans. Montbel.: „Ici, comme au 19. chant de l'Odyssée, le nom du héros est tiré d'une circonstance relative à l'un des auteurs de ses jours. Dans l'Odyssée, Autolycus, le grand-père d'Ulysse, dit (Odyss. τ', 407.): *Πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσσάμενος τόδ' ἱκάνω*, — *Τῷ δ' Ὀδυσεὺς ὄνομ' ἔστω*" etc.

201—219. *ἀγχίθεοι*, *diis vicini*, h. e. similes, ut Phaeaces Odyss. ε', 35, τ', 279. — de *Ganymede* v. Il. ε', 266, υ', 232, Apollod. 3, 12, 2 etc.; de *Tithono* Il. λ', 1.

καί μιν Ζεὺς ἐλέησε, δίδου δέ οἱ υἷος ἄποινα,
ἵππους ἀρσίποδας, τοίτ' ἀθανάτους φορέουσι.
τούς οἱ δῶρον ἔδωκεν ἔχειν· εἶπεν δὲ ἕκαστα,
Ζηνὸς ἐφημοσύνῃσι, διάκτορος Ἀργειφόντης,
ὡς ἔοι ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.
αὐτὰρ ἐπειδὴ Ζηνὸς ὅγ' ἔκλυεν ἀγγελιάων,
οὐκέτ' ἔπειτα γόασκε, γεγήθει δὲ φρένας ἔνδον·
γηθόσυνος δ' ἵπποισιν ἀελλοπόδεσσιν ὀχεῖτο.
ὡς δ' αὖ Τιθωνὸν χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠὼς
ὑμετέρης γενεῆς, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι,
βῆ δ' ἴμεν αἰτήσουσα κελαινεφέα Κρονίωνα,
ἀθάνατόν τ' εἶναι, καὶ ζώειν ἤματα πάντα·
τῇ δὲ Ζεὺς ἐπένευσε, καὶ ἐκρήηνεν ἐέλδωρ.
νηπίη, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶ πότνια Ἠὼς
ἥβην αἰτῆσαι, ξῦσαί τ' ἄπο γῆρας ὀλοιόν.
τὸν δ' ἦτοι εἵως μὲν ἔχεν πολυήρατος ἥβη,
Ἠοῖ τερπόμενος χρυσοθρόνῳ, ἠριγενείῃ,
ναῖε παρ' ὠκεανοῖο ῥοῇς ἐπὶ πείρασι γαίης·
αὐτὰρ ἐπεὶ πρῶται πολιαὶ κατέχυντο ἔθειραι
καλῆς ἐκ κεφαλῆς, εὐηγενέος τε γενείου,
τοῦ δ' ἦτοι εὐνῆς μὲν ἀπείχετο πότνια Ἠὼς,
αὐτὸν δ' αὖτ' ἀτίταλλεν, ἐνὶ μεγάροισιν ἔχουσα,
σίτῳ τ', ἀμβροσίῃ τε, καὶ εἵματα καλὰ διδοῦσα.
ἀλλ' ὅτε δὴ πάμπαν στυγερὸν κατὰ γῆρας ἔπειγεν,
οὐδέ τι κινῆσαι μελέων δύνατ', οὐδ' ἀναεῖραι,
ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
ἐν θαλάμῳ κατέθηκε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς·
τοῦ δ' ἦτοι φωνὴ ῥέει ἄσπετος, οὐδέ τι κίκυς
ἔσθ', οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
οὐκ ἂν ἔγωγέ σε τοῖον ἐν ἀθανάτοισιν ἑλοίμην
ἀθάνατόν τ' εἶναι, καὶ ζώειν ἤματα πάντα·
ἀλλ' εἰ μὲν τοιοῦτος ἐὼν εἶδός τε, δέμας τε,
ζώοις, ἡμέτερός τε πόσις κεκλημένος εἴης,
οὐκ ἂν ἔπειτά μ' ἄχος πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτοι.
νῦν δέ σε μὲν τάχα γῆρας ὁμοίϊον ἀμφικαλύψει
νηλειὲς, τό τ' ἔπειτα παρίσταται ἀνθρώποισι,
οὐλόμενον, καματηρὸν, ὅ τε στυγέουσι θεοί περ·
αὐτὰρ ἐμοὶ μέγ' ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἔσσεται ἤματα πάντα διαμπερὲς εἵνεκα σεῖο,
ὡς πρὶν ἐμοὺς ὀάρους, καὶ μήτιας, αἷς ποτὲ πάντας

213. εἶπεν δὲ W, B, Frank. pro εἶπέν τε, quod de Jove intelligendum foret.

225—234. *ξῦσαί τ' ἄπο γῆρας ὀλ.* Il. ι', 446. — *ἔπειγεν*, *ingruit.*

238—245. *ἄσπετος*, *ineffabilis*, h. e. *immensa*, nec unquam cessans, ita ut nequeas dicere, quam diu sonet. Apoll.: ἄσπετα· ἀπαρακολούθητα. καταστρέφει δὲ (Ὅμηρος) εἰς τὸ πολλά. v. Il. β', 455 etc. — *γῆρας ὁμοίϊον.* Il. δ', 315.

250. ὡς. libri αἷς, quemadmodum ἧς et ὡς permixta sunt apud epigrammatarium: v. Anthol. Pal. 3., p. 156. minus probabiliter Herm. et alii: οἳ πρίν. — *ὀάρους*, λόγους. v. Schn. h. v. — *μήτιας*, *consilia.*

ἀθανάτους συνέμιξα καταθνητῇσι γυναιξί,
τάρβεσκον (πάντας γὰρ ἐμὸν δάμνασκε νόημα),
νῦν δὲ δὴ οὐκέτι μοι στόμα χήσεται ἐξονομῆναι
τοῦτο μετ' ἀθανάτοισιν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀάσθην,
σχέτλιον, οὐκ ὀνομαστὸν, ἀπεπλάγχθην δὲ νόοιο,
παῖδα δ' ὑπὸ ζώνῃ ἐθέμην, βροτῷ εὐνηθεῖσα.
τὸν μὲν, ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃ φάος ἠελίοιο,
Νύμφαι μιν θρέψουσιν ὀρεσκῷοι, βαθύκολποι,
αἳ τόδε ναιετάουσιν ὄρος μέγα τε, ζάθεόν τε,
αἵ ῥ' οὔτε θνητοῖς, οὔτ' ἀθανάτοισιν, ἕπονται·
δηρὸν μὲν ζώουσι, καὶ ἄμβροτον εἶδαρ ἔδουσιν,
καί τε μετ' ἀθανάτοις καλὸν χορὸν ἐῤῥώσαντο·
τῇσι δὲ Σειληνοὶ καὶ εὔσκοπος Ἀργειφόντης
μίσγοντ' ἐν φιλότητι μυχῷ σπείων ἐροέντων.
τῇσι δ' ἅμ' ἢ ἐλάται, ἠὲ δρύες ὑψικάρηνοι
γεινομένῃσιν ἔφυσαν ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ,
καλαί, τηλεθάουσαι, ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν
ἑστᾶσ' ἠλίβατοι· τεμένη δέ ἑ κικλήσκουσιν
ἀθανάτων, τὰς δ' οὔτι βροτοὶ κείρουσι σιδήρῳ.
ἀλλ' ὅτε κεν δὴ Μοῖρα παρεστήκῃ θανάτοιο,
ἀζάνεται μὲν πρῶτον ἐπὶ χθονὶ δένδρεα καλά,
φλοιὸς δ' ἀμφὶ περιφθινύθει, πίπτουσι δ' ἀπ' ὄζοι,
τῶν δέ θ' ὁμοῦ ψυχὴ λείπει φάος ἠελίοιο.
ταὶ μὲν ἐμὸν θρέψουσι παρὰ σφίσιν υἱὸν ἔχουσαι·
[τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἕλῃ πολυήρατος ἥβη,
ἄξουσίν τοι δεῦρο θεαί, δείξουσί τε παῖδα.]
σοὶ δ' ἐγὼ, ὄφρ' ἂν ταῦτα μετὰ φρεσὶ πάντα διέλθω,
ἐς πέμπτον ἔτος αὖτις ἐλεύσομαι υἱὸν ἄγουσα.
τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃς θάλος ὀφθαλμοῖσι,
γηθήσεις ὁρόων (μάλα γὰρ θεοείκελος ἔσται),
ἄξεις δ' αὐτίκα μιν ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
ἢν δέ τις εἴρηταί σε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
ἥτις τοι φίλον υἱὸν ὑπὸ ζώνῃ θέτο μήτηρ,

253. **στόμα χήσεται**, os hiscet meum, *χήσεται* a *χάομαι*. v. Ilg. et Buttmann. *Lexil.* 2., p. 119. libri mendose: *στοναχήσεται*.

254. **τοῦτο**, *τὸ ἐμὲ δαμᾶν πάντας*.

260. h. e.: *quae neque in mortalibus, neque in immortalibus numerantur.* Herm. proprie: quae nec mortales, nec immortales sectantur, iisque se, tanquam pares paribus, adjungunt.

263. ***Σειληνοί.*** Satyrorum patres. Montbel.: „Les Silènes étaient les vieux Satyres, comme le prouve Bachet Méziriac (Comment. sur les Ep. d'Ovide, t. 1., p. 440.), d'après l'autorité de Pausanias (Att., cap. 23.) et de Servius (ad Virg. Ecl. 6, 14.)."

271, 72. ***ἀζάνεται***, arefiunt, marcescunt. — libri conjuncte: ***ἀμφιπεριφθινύθει***: sed Odyss. θ', 175.: *ἀλλ' οὔ οἱ χάρις ἀμφὶ περιστέφεται ἐπέεσσιν*, ubi qui scribet *ἀμφιπεριστέφεται*, nae propinabit ille nobis versum caesura destitutum. v. ibi ann.

275, 76. versus recte seclusi a Frankeo, quos alienos esse, vel sola appellatio *θεαὶ* monstrat, quam abjudicavit ab hisce Nymphis poëta 260. praeterea sunt *ἀσύστατοι* et omnino inficeti.

277. libri claudicante versu: *ὄφρα ταῦτα*. Barn. et alii vulgo: *ὄφρα κε*. sic *λειμῶνα* pro *λειμῶν' ἂν* habet codex h. in Cer. 7. — ***μετὰ φρεσὶ διέλθω***, *animo persequar*, seu percurram.

τῷ δὲ σὺ μυθεῖσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω·
φάσθαι τοι Νύμφης καλυκώπιδος ἔκγονον εἶναι,
αἳ τόδε ναιετάουσιν ὄρος, καταειμένον ὕλῃ.
εἰ δέ κεν ἐξείπῃς, καὶ ἐπεύξεαι ἄφρονι θυμῷ,
ἐν φιλότητι μιγῆναι ἐϋστεφάνῳ Κυθερείῃ,
Ζεύς σε χολωσάμενος βαλέει ψολόεντι κεραυνῷ.
εἴρηταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι νοήσας
ἴσχεο, μηδ' ὀνόμαινε, θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν.
Ὣς εἰποῦσ' ἤϊξε πρὸς οὐρανὸν ἠνεμόεντα.

Χαῖρε, θεά, Κύπροιο ἐϋκτιμένης μεδέουσα·
σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

285. φάσθαι primus Matth. codd.: φασίν. — καλυκώπιδος. v. h. in Cer. 8. — ἔκγονον Barn. ponendum vidit pro ἔγγονον, quae vocabula permisceri solent.

290. cf. hymn. 2, 367.

E.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

ARGUMENTUM.

Poëta, breviter indicato consilio suo, narrat, Proserpinam aliquando flores legentem, Jovis permissu, raptam esse a Plutone. auditis filiae cla, moribus Ceres per 9 dies eam ubique terrarum quaerit, decimo incidit in Hecaten, item quaerentem. igitur ambae pergunt ad Solem, a quo postquam rem edoctae sunt, ut gesta erat, moesta Ceres, specie aniculae, considit ad Parthenium fontem Eleusiniorum, quibus imperabat Celeus. inde regis filiae abducunt illam secum, suscipitque dea curam educandi infantis regii Demophontis. quem immortalem reddere cupiens interdiu ambrosia inungit, noctu igne occulit. quo observato forte a regina, ejulatibus ejus interpellata Ceres curam eam deponit, deam se profitetur, et templum sibi exstrui jubet. jussum cito efficiunt Eleusinii; itaque in illo templo, relictis deorum coetibus, manet Ceres, et mortales anno sterili affligit. quare Jupiter primum Iridem, dein ceteros deos, mittit, arcessitum illam in coelum. at Ceres non ante se ad Olympum redituram dicit, quam reviderit filiam. igitur Mercurius, reducturus Proserpinam, mittitur ad Plutonem, nec repulsam quidem reditus fert ab illo, sed propter gustatum, a Plutone praebitum sponsae, granum mali Punici eo compulsam Ceres videt filiam, ut una illi e tribus anni partibus apud Inferos transigenda sit. itaque reginam eam Inferorum prima salutat Hecate, satelles exinde ejus futura; ab Jove autem ad Cererem missa Rhea reducit illam ad Superos, donis promissis; jamque placata Ceres frugum ubertatem facit hominibus, regibusque Eleusiniis sacrorum suorum curam committit.

Δήμητρ' ἠΰκομον, σεμνὴν θεὸν, ἄρχομ' ἀείδειν,
αὐτὴν, ἠδὲ θύγατρα τανύσφυρον, ἣν Ἀϊδωνεὺς

Annotationes. Hymnus hic primum repertus est a. 1780. a Christ. Frid. Matthaei Moscuae in bibliotheca S. Synodi, et ab eo missus ad Ruhnkenium, qui editionem ἑρμαῖον principem eodem anno curavit, biennioque post alteram, 21 versibus auctiorem, atque emendatiorem, cum metaphrasi lat. I. H. Vossii et appendice Epistolarum duarum criticarum. quem secuti sunt, itidem in hoc tantum carmine expoliendo occupati, Mitscherlichius 1786., et J. H. Vossius

ἥρπαξεν, δῶκεν δὲ βαρυκτύπος εὐρύοπα Ζεὺς,
νόσφιν Δήμητρος χρυσαόρου, ἀγλαοκάρπου,
παίζουσαν κούρῃσι σὺν Ὠκεανοῦ βαθυκόλποις,
ἄνθεά τ' αἰνυμένην, ῥόδα, καὶ κρόκον, ἠδ' ἴα καλὰ,
λειμῶν' ἂν μαλακὸν, καὶ ἀγαλλίδας, ἠδ' ὑάκινθον,

1826., qui quidem interpretationem vernaculam adjecit. alii simul cum ceteris hisce hymnis ediderunt. fuit autem poëtae consilium origines sacrorum Eleusiniorum ostendere et celebrare; quae sacra cum recentiore aevo instituta fuerint, neque ipse Homerus pro auctore carminis habendus est, neque aliquis suppar illi aetate, aut Hesiodo; sed est tamen procul dubio hic hymnus Pausania, qui vixit altero seculo a Christo nato, longe vetustior, ut oratio ejus indicat, Homerico, ut ait Ilg., colore splendens, fortasse etiam Pamphi et Musaei imitatione exornatus. de quo evolvi jussit Ilgen. Paus. 1, 22. et 4, 1., et de fabula hic tractata eundem 9, 31., praetereaque Ovid. Fast. 4, 554 et seqq., Hygin. fab. 146. et 147., Apollod. 1, 5. cum Heynei annotationibus, denique Claudiani carmen de raptu Proserpinae. adscribemus etiam Vossii prolegomena ad hunc hymnum, praesertim brevissima. sic igitur vir clarissimus: „Diese Hymne ward für die Eleusinien gedichtet, nachdem die Eumolpiden, von thrakischem Geschlecht, dem alten Feste der Saatgöttin tiefern Sinn in räzelhaften Gebräuchen untergelegt hatten. Ihr Zweck ist, zugleich mit den würdigsten der allmählich entstandenen Sagen u. Wahrzeichen die neuen Geheimnisse wie göttliche Überlieferungen zu beglaubigen. Der namlose Verfasser lebte bald nach Hesiodus (?), gegen die 30. Olympiade (circa annum 660. ante Chr. nat.), wahrscheinlich im Dienste der eleusinischen Demeter. Als Attiker wird er an vielen, zur gangbaren Sängersprache Homers gemischten, landschaftlichen Sprecharten erkannt. Nicht also Homer, wie Pausanias sich einbildete; wohl aber ein Homeride, wenn man darunter einen geistvollen Sänger in Homers Tonweise versteht. Denn unhomerisch ist die Darstellung nur da, wo der priesterliche Zweck den Ton der Legende anstimmen hiess."

— „Cet hymne est fort beau, et la découverte est d'une haute importance. Il se rapporte sans doute à l'établissement des fêtes et des mystères d'Eleusis, comme celui d'Apollon (hymnos 2 in Apollinem pro uno habuit vir doctus. v. ann. ad init. hymni 1.) se rapporte à l'établissement des oracles de Délos et de la Pythie." E Montbelio.

Vers. 1—7. σεμνὴν, *venerabilem.* Voss.: „*hehr, heiliger Ehrfurcht würdig*; ein Wort, das erst nach Hesiodus üblich ward. Die Attiker brauchten es vorzüglich von der mystischen Demeter u. Persefone, u. von den Eumeniden; hier V. 486 wird es auch der Rhea u. der Hekate, u. V. 478 den Orgien selbst beigelegt." — θεὸν primus et hic et 179. suasit Voss. apud Ruhnken. libri mendose: θεάν. „Hier zuerst werden Demeter und Persefone gemeinsam verehrt, als mystisch verbundene; man nannte sie die zwo grossen Göttinnen. *Persefone* war in der ältesten Fabel, was ihr Name *Hinwegtödtende* sagt, Todesgöttin. — Nachfolgende Mystiker erst deuteten den verwandelten Namen *Fersefone*, dass sie alles sowohl hervorbringe als tödte, Orph. h. 29, 16. Homer erkennt sie als Tochter des Zeus von Demeter, u. Gattin des Aïdes, der auch *Aïs* u. *Aïdoneus* heisst." — *Voss.* — τανύσφυρον, *teretem pedes.* Idem. — δῶκεν — Ζεύς. Hesiodus Theog. 911. de Jove: αὐτὰρ ὁ Δήμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν, Ἣ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀϊδωνεὺς Ἥρπασεν ἧς παρὰ μητρὸς, ἔδωκε δὲ μητιέτα Ζεύς. — νόσφιν Δήμ., *seorsum a Cerere*, clam Cerere. — βαρυκτύπος. minus recte liber: βαρύκτυπος notione passiva. Voss.: „βαρ., *dumpfschmetternd*; ein hesiodisches Beiwort des Donnerers." χρυσαόρου, *ense aureo cinctae.* armata fingebantur numina aevo antiquissimo, ut heroës. v. interpp. h. l., nos ad Il. ε', 509., Creuzer. *Mythol. u. Symb.* vol. 4, p. 204 et 310 seqq. 1. ed. — αἰνυμένην, *carpentem.* Il. λ', 374 etc. — κρόκον. Il. ξ', 348. — „ἀγαλλίδας. minus notum genus *hyacinthi*, sive *iridis germanicae* Linn., germ. *der violblauen Schwertlilie.* Hesych.: ἀγαλλὶς, ὑάκινθος. cf. Voss.

νάρκισσόν θ', ὃν φῦσε δόλον καλυκώπιδι κούρῃ
Γαῖα, Διὸς βουλῇσι, χαριζομένη Πολυδέκτῃ,
θαυμαστὸν γανόωντα, σέβας δέ τε πᾶσιν ἰδέσθαι
ἀθανάτοις τε θεοῖς, ἠδὲ θνητοῖς ἀνθρώποις,
τοῦ καὶ ἀπὸ ῥίζης ἑκατὸν κάρα ἐξεπεφύκει,
κηώδει δ' ὀδμῇ πᾶς τ' οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε,
γαῖά τε πᾶσ' ἐγέλασσε, καὶ ἁλμυρὸν οἶδμα θαλάσσης.
ἡ δ' ἄρα θαμβήσασ' ὠρέξατο χερσὶν ἅμ' ἄμφω
καλὸν ἄθυρμα λαβεῖν· χάνε δὲ χθὼν εὐρυάγυια
Νύσιον ἂμ πεδίον, τῇ ὄρουσεν ἄναξ Πολυδέγμων
ἵπποις ἀθανάτοισι, Κρόνου πολυώνυμος υἱός,
ἁρπάξας δ' ἀέκουσαν ἐπὶ χρυσέοισιν ὄχοισιν
ἦγ' ὀλοφυρομένην. ἰάχησε δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ,
κεκλομένη πατέρα Κρονίδην ὕπατον, καὶ ἄριστον·
οὐδέ τις ἀθανάτων, οὐδὲ θνητῶν ἀνθρώπων
ἤκουσεν φωνῆς, οὐδ' ἀγλαόκαρποι ἑταῖραι,

8—13. *νάρκισσον.* flos ignotus Homero, *narcissus tazetta* Linn., qui Dioscoridi vocatur νάρκισσος ἔνδον κροκώδης, quo discernatur a ναρκίσσῳ ἔνδον πορφυρώδει. v. Billerbeck. Flor. class. p. 86. et 87. eo potissimum flore, tum primum nato, decepta Proserpina perhibebatur mytho ἱερατικῷ, propter vim, puto, soporiferam ejus floris. Pamphus, Homero recentior poëta, utpote auctor hymni ἐς Ἔρωτα (Paus. 9, 27, 2. cf. Voss. p. 6.), cujus dei haud meminit Homerus, igitur Pamphus apud Paus. l. c., 31. κόρην τὴν Δήμητρός φησιν ἁρπασθῆναι παίζουσαν, καὶ ἄνθη συλλέγουσαν· ἁρπασθῆναι δὲ οὐκ ἴοις ἀπατηθεῖσαν, ἀλλὰ ναρκίσσοις. Soph. Oed. Col. 637., quem item laudaverunt interpp.: νάρκισσος, μεγάλαιν θεαῖν ἀρχαῖον στεφάνωμ', ὅ τε Χρυσαυγὴς κρόκος, ubi v. ann. — *ὃν φῦσε.* haud male, nec tamen necessario, Ilg. ann., Voss., Frank., rhythmi gratia: ὃν ἔφυσε. v. Voss. — *καλυκώπιδι,* ut Νύμφης καλυκώπιδος h. 4, 285., quasi dicas *der knospenaugigen*, sive *der blumenaugigen*, metaphora nostratibus quoque poëtis usitata. — *Πολυδέκτης, Πολυδέγμων* (17.). nomina, seu potius cognomina, Plutonis recentiora. v. Voss. — *γανόωντα, laete florentem.* Odyss. η', 128. — *κηώδει*, κηώεντι (Il. γ', 382), *fragrante.* ita Ruhnk. etc. codex male: κῶδις τ' ὀδμῇ.

16, 17. *χθὼν εὐρυάγυια,* quae Homero est χθὼν εὐρυόδεια, εὐρυάγυια vero urbium epitheton. v. Voss. — *Νύσιον ἀμπ.* „est Nysa Cariae intelligenda, ubi raptam esse Proserpinam Strabo narrat 14., p. 960. alias de loco, ubi rapta sit, opiniones v. ap. Spanhem. ad Callim. h. in Cer. 9." *Ilg.*, auctore Ruhnkenio. Nysam, Boeotiae montem, dici putat Voss., quo in monte situm fuit oppidum cognomine, vel vicus, ut auctores sunt Steph. Byz. et Strabo. „cf. Il. β', 508. Nach Böotien hatten Thraker, die alten Religionsväter von Eleusis, mit dem Dienste der Pieriden zugleich des Dionysos, u. jüngst über Attica der Hekate Verehrung gebracht, V. 24. Neben Dionysos am nyseïschen Gefilde wohnte, bevor sie nach Eleusis kam, Demeter mit goldenem Schwert, V. 4. Mithin waren gemeinschaftliche Priestersagen von Persefone's Raube, dem Schmerze der Demeter (s. V. 40), u. Hekate's Theilnahme" etc. *Voss.* Ruhnkenio assentitur Creuzerus l. c. p. 209 et 77 seqq.

21. „*ὕπ., κ. ἄριστον*, *den erhabensten u. machtvollsten*, oder, weil es Religionssprache ist, den *allwaltenden* u. *allmächtigen*. Den selbigen Sinn hat die altrömische Anrufung des Jupiter *Optume, maxume*, womit ein Lateiner wie Ernesti nicht vor seinem Cicero den Burgemeister von Leipzig hätte begrüssen sollen." *Voss.*

23—26. *ἀγλαόκαρποι ἑταῖραι,* ut ἀγλαόκαρπον Νηρέως θύγατρα, h. e. *pulchris manibus praeditas.* dedit hoc Ruhnk. pro insulsa codicis scriptura ἀγλ. ἐλαῖαι. quem recte secuti sunt editores. — *Persaeus* Perses appellatur Hesiodo Theog. 409. et Apollodoro 1, 2. *Hecaten* Hom. haud novit, Hesiodus

εἰ μὴ Περσαίου θυγάτηρ ἀταλὰ φρονέουσα
ἄϊεν ἐξ ἄντρου, Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος,
Ἠέλιός τε ἄναξ, Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱός.
[κούρης κεκλομένης πατέρα Κρονίδην· ὁ δὲ νόσφιν
ἧστο θεῶν ἀπάνευθε πολυλλίστῳ ἐνὶ νηῷ,
δέγμενος ἱερὰ καλὰ παρὰ θνητῶν ἀνθρώπων.]
τὴν δ' ἀεκαζομένην ἦγεν Διὸς ἐννεσίῃσι
πατροκασίγνητος, πολυσημάντωρ Πολυδέγμων,
ἵπποις ἀθανάτοισι, Κρόνου πολυώνυμος υἱός.
"Οφρα μὲν οὖν γαῖάν τε, καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα,
λεῦσσε θεὰ, καὶ πόντον ἀγάῤῥοον, ἰχθυόεντα,
[αὐγάς τ' ἠελίου, ἔτι δ' ἤλπετο μητέρα κεδνὴν
ὄψεσθαι, καὶ φῦλα θεῶν αἰειγενετάων,]
τόφρα οἱ ἐλπὶς ἔθελγε μέγα νόον, ἀχνυμένης περ.
ἤχησαν δ' ὀρέων κορυφαὶ, καὶ βένθεα πόντου
φωνῇ ὑπ' ἀθανάτῃ· τῆς δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ.
ὀξὺ δέ μιν κραδίην ἄχος ἔλλαβεν, ἀμφὶ δὲ χαίταις
ἀμβροσίαις κρήδεμνα δαΐζετο χερσὶ φίλῃσι,
κυάνεον δὲ κάλυμμα κατ' ἀμφοτέρων βάλετ' ὤμων,
σεύατο δ', ὥστ' οἰωνὸς, ἐπὶ τραφερήν τε, καὶ ὑγρὴν,
μαιομένη. τῇ δ' οὔτις ἐτήτυμα μυθήσασθαι
ἤθελεν, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
* οὐδέ τις οἰωνῶν τῇ ἐτήτυμος ἄγγελος ἦλθεν.
ἐννῆμαρ μὲν ἔπειτα κατὰ χθόνα πότνια Δηὼ
στρωφᾶτ', αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα,
οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἡδυπότοιο
πάσσατ' ἀκηχεμένη, οὐδὲ χρόα βάλλετο λουτροῖς.

coeli, terrae ac maris potentem vocat, denique hic poëta sociam et amicam fingit Cereris, quo majore hanc honore mactet. — „*ἀταλὰ φρ.*, *zärtlichgesinnt*, heisst Hekate als Jugendpflegerin, κουροτρόφος, — Theog. 445. Daher ihre zärtliche Aufmerksamkeit auf der Demeter Tochter, die κόρη in vorzüglichem Sinne hiess" etc. *Voss.* cf. Il. σ', 567 etc. — *Hecates antrum* aliquod Voss. intelligit in Nysa monte, quod ei pro templo erat, ut Mercurio h. in Merc. 148. longius remotum est aliud ejus antrum in Samothrace, de quo Lycophron 77. — *λιπαροκρήδεμνος*. Il. σ', 382. — *Ἠέλιος*, qui videt auditque omnia.

27—29. inficeta, praesertim putide repetita verba ista κεκλομένης πατ. Κρον. est hic haud dubie foetus male seduli explicatoris, cui dicendum videretur, cur clamantem Proserpinam Jupiter non audiisset. scilicet, quia longe abfuit in templo aliquo suo, ὅτι ἧστο — ἀνθρώπων, quae sublegerit homo h. 2, 170. at noluit audire illam Jupiter, ut cujus permissu rapta esset.

31—37. *πολυσημάντωρ*, *potenter imperans* deus. — *μέγα*. liber *μέγαν*, littera proxima adhaerescente. v. h. 2, 27. versus 35. et 36. pariter confodiendi sunt: nam quis ferat ταυτολόγα ista ἔτι δ' ἤλπετο — ἀειγ.?

46. liber pravis numeris: οὐδ. οἰων. τις, nec ferendum est τῇ repetitum. scribamus — οἰωνῶν γ' οἱ ἐτ. mutatum forte γοι in τοι porro abierit in τη, vitio jotacismi.

47—54. „Auf diese 9 Tage des rathlosen Suchens, und den *zehnten* des Aufspürens, scheinen die Tage der grossen Eleusinien sich zu beziehn, die, gleich den nachgebildeten der Sikeler, Diod. 5, 4., bis zum zehnten dauerten. Der mystische Name *Deo* kommt hier zuerst vor, dann bei Sofokles, der, Antig. 1120 (1036. nostrae ed. 2.), den vielnamigen Baccheus, oder frygisch geweiheten Dionysos, einen Mitherrscher in den Buchten der *eleusinischen Deo* nennt.

ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη οἱ ἐπήλυθε φαινολὶς ἠώς,
ἤντετό οἱ Ἑκάτη, σέλας ἐν χείρεσσιν ἔχουσα,
καί ῥά οἱ ἀγγελέουσα ἔπος φάτο, φώνησέν τε·
„Πότνια Δημήτηρ, ὡρηφόρε, ἀγλαόδωρε,
τίς θεῶν οὐρανίων, ἠὲ θνητῶν ἀνθρώπων,
ἥρπασε Περσεφόνην, καὶ σὸν φίλον ἤκαχε θυμόν;
φωνῆς γὰρ ἤκουσ', ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
* ὅστις ἔην· σοὶ δ' ὦκα λέγω νημερτέα πάντα."

Ὣς ἄρ' ἔφη Ἑκάτη· τὴν δ' οὐκ ἠμείβετο μύθῳ
Ῥείης ἠϋκόμου θυγάτηρ, ἀλλ' ὦκα σὺν αὐτῇ
ἤϊξ', αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα.
Ἠέλιον δ' ἵκοντο, θεῶν σκοπὸν, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
στὰν δ' ἵππων προπάροιθε, καὶ εἴρετο δῖα θεάων·
„Ἠέλι', αἴδεσσαί με Θέας ὕπερ, εἴ ποτε δή σευ
ἢ ἔπει, ἢ ἔργῳ, κραδίην καὶ θυμὸν ἴηνα!
κούρην, τὴν ἔτεκον, γλυκερὸν θάλος, εἴδεϊ κυδρὴν,
τῆς ἀδινὴν ὄπ' ἄκουσα δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο
ὥστε βιαζομένης, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.
ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πᾶσαν ἐπὶ χθόνα, καὶ κατὰ πόντον,
αἰθέρος ἐκ δίης καταδέρκεαι ἀκτίνεσσιν.
νημερτέως μοι ἔνισπε, φίλον τέκος, εἴ που ὄπωπας,
ὅστις νόσφιν ἐμεῖο λαβὼν ἀέκουσαν ἀνάγκῃ
οἴχεται, ἠὲ θεῶν, ἢ καὶ θνητῶν ἀνθρώπων."
Ὣς φάτο, τὴν δ' Ὑπεριονίδης ἠμείβετο μύθῳ·
„Ῥείης ἠϋκόμου θύγατερ, Δήμητερ ἄνασσα,
εἰδήσεις· δὴ γὰρ μέγα ἅζομαι ἠδ' ἐλεαίρω
ἀχνυμένην περὶ παιδὶ τανυσφύρῳ. οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος ἀθανάτων, εἰ μὴ νεφεληγερέτα Ζεὺς,

Auch bei Euripides, Suppl. 290 (276) heisst Deo die Göttin von Eleusis, wo nach Klemens, Protr. p. 12, dies ihr heiliger Name war." — (φαινολὶς, *lucens.*) — Demeter, als Göttin der Feldfrüchte, heisst ὡρηφόρος, *Bringerin reifender Jahrszeit*; bei den Orfikern ist ὡρητρόφος *zur Reife nährend.*" Voss.

58. depravata sunt verba σοὶ δ' ὦκα λέγω. scribamus: συνεών κε λέγοι νημερτέα πάντα, *qui una fuit, omnia vere dixerit.* Plato Symp. 18. de Amore, annotante Bastio Epist. crit. p. 165.: μετὰ δὲ νέων ἀεὶ ξύνεστί τε, καὶ ἔστιν. Plut. l. de sera vind. num. p. 36.: παρ' αὐτῇ, καὶ μετ' αὐτῆς, ὄντα καὶ συνόντα. fons erroris est litterarum υ et οι similitudo in multis codd., praesertim continua scriptura, σοινεῶκελεγοι, συνεωκαλεγοι, συνδωκαλεγω. subobscure his verbis Solem significavit Hecate; Ceres autem, statim perspecto sensu eorum, proficiscitur cum illa ad Solem, cui unice congruerent.

64—88. Θέας, quae fuit mater Solis. v. Hesiod. Th. 371 etc. ita Ilgen., cui miror alios non obtemperantes inveteratam mediae aetatis editionum mendam θέας propagare: nam in veteribus libris non distinguuntur nomina propria majore littera initiali. Solem per ipsius matrem mater obtestatur Ceres, ut Il. χ', 338.: λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς, καὶ γούνων, σῶν τε τοκήων etc. sic itidem Cereris matrem Sol commemorat, honoris causa, 75. ceterum praeter necessitatem, id quod ipse intellexit, Ilg. edidit Θέης. „Sicut Ῥείη, Ῥεῖα, Ῥέα, Ῥέη," inquit, „dicitur, ita dici debuit Θείη, Θεῖα, Θέα, Θέη, ut metri efflagitabat necessitas. sic Hom. Il. ε', 142. βαθέης pro βαθείης, et nostro hymno vs. 269. ὄνεαρ pro ὄνειαρ. et ne illa quidem mutatione opus esse putassem, ut pro Θέας scriberem Θέης, nisi in-

ὅς μιν ἔδωκ' Ἀΐδῃ θαλερὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν,
αὐτοκασιγνήτῳ· ὁ δ' ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα
ἁρπάξας ἵπποισιν ἄγεν μεγάλα ἰάχουσαν.
ἀλλά, θεά, κατάπαυε μέγαν γόον, οὐδέ τί σε χρὴ
μὰψ αὕτως ἄπληστον ἔχειν χόλον· οὔ τοι ἀεικὴς
γαμβρὸς ἐν ἀθανάτοις πολυσημάντωρ Ἀϊδωνεύς,
αὐτοκασίγνητος, καὶ ὁμόσπορος, ἀμφὶ δὲ τιμὴν
ἔλλαχεν, ὡς τὰ πρῶτα διάτριχα δασμὸς ἐτύχθη·
τοῖς μέτα ναιετάει, τῶν ἔλλαχε κοίρανος εἶναι."
Ὣς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὀμοκλῆς
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα, τανύπτεροι, ὥστ' οἰωνοί.
τὴν δ' ἄχος αἰνότερον καὶ κύντερον ἵκετο θυμόν·
χωσαμένη δὴ ἔπειτα κελαινεφέϊ Κρονίωνι,
νοσφισθεῖσα θεῶν ἀγορὴν, καὶ μακρὸν Ὄλυμπον,
ᾤχετ' ἐπ' ἀνθρώπων πόλιας, καὶ πίονα ἔργα,
εἶδος ἀμαλδύνουσα πολὺν χρόνον, οὐδέ τις ἀνδρῶν
εἰσορόων γίγνωσκε, βαθυζώνων τε γυναικῶν,
πρίν γ' ὅτε δὴ Κελεοῖο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,
ὃς τότ' Ἐλευσῖνος θυοέσσης κοίρανος ἦεν.
Ἕζετο δ' ἐγγὺς ὁδοῖο, φίλον τετιημένη ἦτορ,
Παρθενίῳ φρέατι, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
ἐν σκιῇ, αὐτὰρ ὕπερθε πεφύκει θάμνος ἐλαίης,
γρηΐ παλαιγενέϊ ἐναλίγκιος, ἥτε τόκοιο
εἴργηται, δώρων τε φιλοστεφάνου Ἀφροδίτης,
οἷαί τε τροφοί εἰσι θεμιστοπόλων βασιλήων
παίδων, καὶ ταμίαι κατὰ δώματα ἠχήεντα.
τὴν δὲ ἴδον Κελεοῖο Ἐλευσινίδαο θύγατρες,
ἐρχόμεναι μεθ' ὕδωρ εὐήρυτον, ὄφρα φέροιεν
κάλπισι χαλκείῃσι φίλα πρὸς δώματα πατρὸς,
τέσσαρες, ὥστε θεαὶ, κουρήϊον ἄνθος ἔχουσαι,
Καλλιδίκη, καὶ Κλεισιδίκη, Δημώ τ' ἐρόεσσα,
Καλλιθόη θ', ἣ τῶν προγενεστάτη ἦεν ἁπασέων,

tellexissem, amare nostrum Ionismum, v. c. Ῥείης vs. 60., θεῆς vs. 183 et 279." — ἀλλὰ σὺ γάρ etc. v. Matth. §. 613, VII., Il. η', 73 etc. — ἀμφὶ δέ τιμὴν, *quod autem ad honorem ejus attinet.* ἔλλαχεν seorsim intelligendum est, quasi dicat ἔλαχε τὸ αὐτοῦ, vel ἀπὸ κοινοῦ repetendum τιμήν. cf. h. 3, 172. — τοῖς, τούτοις, οὓς ἔλαχε, τοὺς νερτέρους. — ἵπποισιν ἐκέκλετο, *equos increpuit* Sol, ut pergerent diurnum ejus iter.

90—99. κύντερον, χαλεπώτερον. Il. θ', 482 etc. — νοσφισθεῖσα θ. ἀγορὴν, ut h. 3, 562.: ἦν δ' ἀπονοσφισθῶσι θεῶν ἠδεῖαν ἐδωδήν. ann. Ruhnken. — ἀμαλδύνουσα, ἀφανίζουσα, *formam corrumpens*, h. e. in deteriorem mutans, anilem. v. 101. Παρθ. φρέατι, h. e. ἐν sive ἐπὶ Π. φρ., quemadmodum Ὀλύμπῳ pro ἐν Ὀλ. et ejusmodi alia dicuntur. v. Voss., ann. ad h. 4, 76 etc. „consedit Ceres ad puteum Parthenium, quem alii a floribus Ἄνθινον appellarunt (Paus. 1, 39.), diversum illum quidem a fonte Callichoro, ad quem Ceres templum sibi exstrui jubet 278 seqq. Paus. ib. 38, 6." *Frank.*

109, 110. insimulant hos versus propterea, quod Paus. 1, 38. tres tantum Celei filias Homerum et Pamphum commemorasse ait, easque aliter nominatas; remque confici putant versibus 285—291, in quibus tres dici regis filiae videntur. sed videntur tantummodo, quamvis nonnisi trium ibi peculiare ministerium memoretur, siquidem quarta una cum illis egisse cogitanda est id, quod poëta di-

οὐδ' ἔγνων (χαλεποὶ δὲ θεοὶ θνητοῖσιν ὁρᾶσθαι),
ἀγχοῦ δ' ἱστάμεναι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
„Τίς; πόθεν ἐσσὶ, γρηῢ παλαιγενέων ἀνθρώπων;
τίπτε δὲ νόσφι πόληος ἀπέστιχες, οὐδὲ δόμοισι
πιλνᾷ, ἔνθα γυναῖκες ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα
τήλικαι, ὥς σύ περ ὧδε, καὶ ὁπλότεραι γεγάασιν,
αἵ κέ σε φίλωνται ἠμὲν ἔπει, ἠδὲ καὶ ἔργῳ.“
῞Ως ἔφαν· ἡ δ' ἐπέεσσιν ἀμείβετο πότνα θεάων·
„τέκνα φίλ', αἵτινές ἐστε γυναικῶν θηλυτεράων,
χαίρετ'! ἐγὼ δ' ὑμῖν μυθήσομαι· οὔτι ἀεικὲς
ὑμῖν εἰρομένῃσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Δῶς ὄνομ' ἐστὶν ἐμοίγε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ.
νῦν αὖτε Κρήτηθεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἤλυθον οὐκ ἐθέλουσα, βίῃ δ' ἀέκουσαν ἀνάγκῃ
ἄνδρες ληϊστῆρες ἀπήγαγον. οἱ μὲν ἔπειτα
νηῒ θοῇ Θορικόνδε κατέσχεθον, ἔνθα γυναῖκες
ἠπείρου ἐπέβησαν ἀολλέες, ἠδὲ καὶ αὐτοί.
δεῖπνον ἐπηρτύνοντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
ἀλλ' ἐμοὶ οὐ δόρποιο μελίφρονος ἤρατο θυμὸς,
λάθρῃ δ' ὁρμηθεῖσα δι' ἠπείροιο μελαίνης
φεῦγον ὑπερφιάλους σημάντορας, ὄφρα κε μή με
ἀπριάτην περάσαντες ἐμῆς ἀπονaίατο τιμῆς.
οὕτω δεῦρ' ἱκόμην ἀλαλημένη, οὐδέ τι οἶδα,
ἥτις δὴ γαῖ' ἐστὶ, καὶ οἵτινες ἐγγεγάασιν.
ἀλλ' ὑμῖν μὲν πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

cit 290., ἀγρόμεναι — ἀμφαγαπαζόμεναι. de Pausania vero incertum est, hocne an aliud Homero tributum carmen dicat, nec Pamphi tanta auctoritas, ut scriptura libri veteris mutetur.

113—117. γρηῢ παλ. ἀνθρ. idem dixisset γρηῢ παλαιγενὲς, ut Odyss. χ', 395. — φίλωνται prima longa, ut Il. δ', 155 etc.

118, 119. ἔφαν. ita Voss. et alii, ut Il. γ', 161, Odyss. κ', 413, σ', 116 etc. cf. Voss., Herm., Frank. codex: ἔφαθ'. — φίλ', αἵτινες primus Fonteinius pro φίλα, τίνες.

122. codex temere turbatis numeris: Δὼς ἐμοίγ' ὄνομ' ἐστί. Ilg. auctore Brunckio μὲν inseruit post Δὼς, cui rationi praestat transpositio verborum facillima. Fonteinius, W, B: Δηὼ ἐμοίγ' etc. Hesiodus O. et D.: δὼς ἀγαθή. mutavimus ex more accentum nominis appellativi.

123—32. Κρήτηθεν. sic itidem Ulysses Cretem se dicit apud Eumaeum et Penelopen Odyss. ξ', 199 et τ', 338, h. e. e mendacium patria oriundum, quemadmodum proverbii loco dicebant Callimacheum illud h. in Jov., 8. Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται. altius rem repetiit Voss. hisce verbis: „Wiederum Wahrheit zur Erdichtung gemischt. In Kreta zuerst ward Rhea, die dort heimlich den Zeus geboren, mit den Gebraüchen der frygischen Göttermutter verehrt (Strab. 10); und die Kreter behaupteten, von ihnen sei der Demeter geheimnissvoller Dienst, in welchem sie die Würden der Mutter empfing, nach Eleusis, nach Samothrake, u. zu den kikonischen Orfikern ausgegangen: Diodor 5, 78“ etc. — Θορικόνδε. pagus Atticae. Steph. Byz.: Θορικὸς, δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς etc. Voss.: „Thorikos, ein attischer Flecken am Meer, nordwärts von Sunion. Hieher kam Dionysos, als er dem Attiker Ikarios die Rebe brachte, wie Eratosthenes in der Erigone meldete: Steph. Ἄστυ.“ — δεῖπνον ἐπηρτ. asyndeton epexegeticum. perperam libri: — ἠδὲ καὶ αὐτοὶ δεῖπνον ἐπ. — ὄφρα — τιμῆς. Voss.: *ne forte, me nullo emtam pretio vendentes, mei fruerentur pretio.* — ἔμ' αὖτ' Fontein. aliique. liber: ἐμὲ δ' αὖτ', versu perdito.

δοῖεν κουριδίους ἄνδρας, καὶ τέκνα τεκέσθαι.
ὡς ἐθέλουσι τοκῆες! ἔμ' αὖτ' οἰκτείρατε, κοῦραι,
προφρονέως, φίλα τέκνα, τέως πρὸς δῶμαθ' ἵκωμαι
ἀνέρος, ἠὲ γυναικὸς, ἵνα σφίσιν ἐργάζωμαι
πρόφρων, οἷα γυναικὸς ἀφήλικος ἔργα τέτυκται.
καί κεν παῖδα νεογνὸν ἐν ἀγκοίνῃσιν ἔχουσα
καλὰ τιθηνοίμην, καὶ δώματα τηρήσαιμι·
καί κε λέχος στορέσαιμι μυχῷ θαλάμων εὐπήκτων
* *δεσπόσυνον, καί κ' ἔργα διαθήσαιμι γυναικός."*
Φῆ ῥα θεά· τὴν δ' αὐτίκ' ἀμείβετο παρθένος ἀδμὴς,
Καλλιδίκη, Κελεοῖο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη·
„Μαῖα, θεῶν μὲν δῶρα, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκῃ
τετλάμεν ἄνθρωποι· δὴ γὰρ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
ταῦτα δέ τοι σαφέως ὑποθήσομαι, ἠδ' ὀνομήνω
ἀνέρας, οἷσιν ἔπεστι μέγα κράτος ἐνθάδε τιμῆς,
δήμου τε προὔχουσιν, ἰδὲ κρήδεμνα πόληος
εἰρύαται βουλῇσι, καὶ ἰθείῃσι δίκῃσιν.
ἠμὲν Τριπτολέμου πυκιμήδεος, ἠδὲ Διόκλου,
ἠδὲ Πολυξείνου, καὶ ἀμύμονος Εὐμόλποιο,
καὶ Δολίχου, καὶ πατρὸς ἀγήνορος ἡμετέροιο,
τῶν πάντων ἄλοχοι κατὰ δώματα πορσαίνουσι.
τάων οὐκ ἄν τίς σε κατὰ πρώτιστον ὀπωπὴν
εἶδος ἀτιμήσασα, δόμων ἀπονοσφίσσειεν,
ἀλλά σε δέξονται· δὴ γὰρ θεοείκελός ἐσσι.

139, 40. putide, ne dicam ridicule liber: *ἠδὲ γυν.* sufficiebat anui personatae dominus, vel domina. hinc de utrisque singulatim respondet Callidice 150. et 156. — *ἀφήλικος*, *vetulae.*

144. ita codex. Vossius, quem plerique omnes secuti sunt: *καί κ' ἔ. διδασκήσαιμι γυναῖκας*, aperta quidem et apta sententia, sed violentiore mutatione. igitur sic potius scribamus: *καί κ' ἔ. διαθρήσαιμι γυναικὸς*, et *mulieris*, si mulier est, *opera observaverim*, curamque adhibuerim, ut pensa faciant ancillae. tales sunt Euryclea et Eurynome in Odyssea (v. Odyss. α', 429, ann.), eodemque verbo Comicus usus in simili causa dixit *τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι* Equ. 506. fluxit autem error ex eo, quod permisceri in libris solent *θ*, *φ*, *θρ*, *φρ*. v. Bast. Epist. crit. p. 187., nos ad Rhes. 309, Aeschyl. Ag. 644, Choëph. 566 etc.

147—164. *μαῖα*, *matrona.* v. Schn. — *ἠμὲν* — *ἠδὲ* — *ἠδέ.* sic Matth. et alii, nec probandum est, quod habet liber, *ἡ μὲν Τριπτ. πυκ.*, — *ἡ δὲ Πολ.*, in quibus *οἰκίαν* intelligebat Ruhnken., quasi aedes istorum principum conspici potuissent a puteo Parthenio. praeterea interpunctione illustravi hunc locum, qui vulgo sic sese habet: — *δίκῃσιν*, *ἡμὲν* — *ἡμετέροιο.* — *πορσαίνουσι· τάων* (pejus etiam Ruhnk. *π—σι. τ.*) etc. solus Ilg. plene interpunxit post *δίκῃσιν*, at idem male: *ἡμετέροιο. τῶν* —, ut ceteri editores, cum non animadverteret, vocabulo *πάντων* velut colligi genitivos in superioribus positos *Τριπτ.*, *Διόκλου* etc., eoque pertinere *τὸ ἄλοχοι.* — de *Triptolemo*, Celei fratre juniore, vel filio, secundum Apollod. 1, 5., Hygin. fab. 147., Paus. 1, 14, 2., v. Voss. sacerdotem suum instituit Ceres 474., Athenienses venerabantur, tanquam auctorem agriculturae. recentiorum commenta, praesertim aegyptiaca, enarravit Diod. 1, 18—20. — *Diocli*, qui *Diocles* audit inferius 473., solenni permutatione harum formarum (v., quos hac de re Ilg. laudavit, Eustath. ad Il. α', p. 112., Hemsterhus. ad Lucian. D. Mart. 11, p. 377), memoriam etiam Plut. conservavit Vit. Thes. p. 5, B.; *Polyxeni* autem praeter hunc nostrum nemo; non item *Eumolpi* Thracis, cujus posteris mandata fuit cura Eleusiniorum. Neptuni illum e Chione filium dicit Apollod. 3, 15, 4., ubi v. Heyn. — *πορσαί-*

εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἵνα πρὸς δώματα πατρὸς
ἔλθωμεν, καὶ μητρὶ βαθυζώνῳ Μετανείρῃ
εἴπωμεν τάδε πάντα διαμπερὲς, αἴ κέ σ' ἀνώγῃ
ἡμέτερόνδ' ἰέναι, μηδ' ἄλλων δώματ' ἐρευνᾶν.
τηλύγετος δέ οἱ υἱὸς ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ
ὀψίγονος τρέφεται, πολυεύχετος, ἀσπάσιός τε.
εἰ τόνγ' ἐκθρέψαιο, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
ῥεῖά κέ τίς σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίη."
"Ὣς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐπένευσε καρήατι. ταὶ δὲ φαεινὰ
πλησάμεναι ὕδατος φέρον ἄγγεα κυδιάουσαι,
ῥίμφα δὲ πατρὸς ἵκοντο μέγαν δόμον. ὦκα δὲ μητρὶ
ἔννεπον, ὡς εἶδόν τε, καὶ ἔκλυον. ἡ δὲ μάλ' ὦκα
ἐλθούσας ἐκέλευε καλεῖν ἐπ' ἀπείρονι μισθῷ.
αἱ δ', ὥστ' ἢ ἔλαφοι ἢ πόρτιες εἴαρος ὥρῃ
ἄλλοντ' ἂν λειμῶνα, κορεσσάμεναι φρένα φορβῇ,
ὣς αἱ ἐπισχόμεναι ἑανῶν πτύχας ἱμεροέντων
ἤϊξαν κοίλην κατ' ἀμαξιτόν· ἀμφὶ δὲ χαῖται
ὤμοις ἀΐσσοντο κροκηΐῳ ἄνθει ὁμοῖαι.
τέτμον δ' ἐγγὺς ὁδοῦ κυδρὴν θεὸν, ἔνθα πάρος περ
κάλλιπον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλα πρὸς δώματα πατρὸς
ἡγεῦνθ'. ἡ δ' ἄρ' ὄπισθε, φίλον τετιημένη ἦτορ,
στεῖχε, κατακρῆθεν κεκαλυμμένη· ἀμφὶ δὲ πέπλος
κυάνεος ῥαδινοῖσι θεᾶς ἐλελίζετο ποσσίν.
αἶψα δὲ δώμαθ' ἵκοντο διοτρεφέος Κελεοῖο,
βὰν δὲ δι' αἰθούσης, ἔνθα σφίσι πότνια μήτηρ
ἧστο παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
παῖδ' ὑπὸ κόλπῳ ἔχουσα, νέον θάλος. αἱ δὲ παρ' αὐτὴν
ἔδραμον· ἡ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἔβη ποσὶ, καί ῥα μελάθρου
κῦρε κάρη, πλῆσεν δὲ θύρας σέλαος θείοιο.

ν ο υ σ ι. *curant*, administrant, res domesticas, quod intelligas ex verbis κατὰ δώματα. — **τ η λ ύ γ ε τ ο ς.** Il. γ', 175.

176—183. **ἐ π ι σ χ ό μ ε ν α ι ἑ α ν ῶ ν π τ. ἱ μ.** Voss.: *attollentes peplorum rugas decororum.* cf. Il. γ', 385 etc. — **ἀ μ α ξ ι τ ὸ ν**, viam publicam, Megara ducentem, ad quam situs fuit puteus Parthenius. ann. Voss. — **κ α τ α κ ρ ῆ θ ε ν κ ε κ.**, *capite obvoluto*, ut solebant lugentes. — **ῥ α δ ι ν ο ῖ σ ι π ο σ σ ὶ ν**, *gracilibus* seu teneris *pedibus*, quo fere sensu Proserpina vocatur τανύσφυρος 2. — **κ α ί ῥ α — κ ά ρ η.** similiter auctor hymni in Ven. 174. et 75.; suoque modo rem augens Callimachus hymno in Cer. 59.: ἴθματα μὲν χέρσω, κεφαλὰ δέ οἱ ἅψατ' Ὀλύμπω. ceterum Matth.: „mirum tamen," inquit, „quod Ceres, his signis divini numinis editis, non statim agnoscitur." miratur id etiam Lenzius l. c. p. 119., suadetque hoc versu ita scribere: — ποσὶ γραῖα μελάθρου, sequentem vero in privatum locum conjicere, tanquam ὑποβολιμαῖον. quibus respondeas, haec spectare ad 157—59, quibus versibus divinitatem Cereris, ne anili quidem specie prorsus occultam, praedicant regis filiae, θεοείκελον eam appellantes. ita hic quoque et majore hominis statura incedit dea, et limen transiens divino splendore fores illuminat, quo magis accepta sit domui regiae, et honorificentius habeatur a Celeo, cujus hospitium sibi praebitum per breve illud tempus errorum suorum magnis remuneratura est beneficiis. cf. 213—15. nec tamen jam ipsam exuit speciem humanam, sed post demum, ubi regia excedit irata 276—82, ne continuo numinis adspectu terreat mortales: χαλεποὶ δὲ θεοὶ θνητοῖσιν ὁρᾶσθαι (111.). v. Voss. et Kämmerer.

τὴν δ' αἰδώς τε, σέβας τε, ἰδὲ χλωρὸν δέος εἷλεν·
εἶξε δέ οἱ κλισμοῖο, καὶ ἑδριάασθαι ἄνωγεν.
ἀλλ' οὐ Δημήτηρ ὡρηφόρος, ἀγλαόδωρος,
ἤθελεν ἑδριάασθαι ἐπὶ κλισμοῖο φαεινοῦ,
ἀλλ' ἀκέουσα ἔμιμνε, κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα,
πρίν γ' ὅτε δή οἱ ἔθηκεν Ἰάμβη, κέδν' εἰδυῖα,
πηκτὸν ἕδος, καθύπερθε δ' ἐπ' ἀργύφεον βάλε κῶας.
ἔνθα καθεζομένη προκατέσχετο χερσὶ καλύπτρην,
δηρὸν δ' ἄφθογγος τετιημένη ἦστ' ἐπὶ δίφρου,
οὐδέ τιν' οὔτ' ἔπεϊ προσπτύσσετο, οὔτε τι ἔργῳ,
ἀλλ' ἀγέλαστος, ἄπαστος ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
ἧστο, πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρὸς,
πρίν γ' ὅτε δὴ χλεύῃς μιν Ἰάμβη, κέδν' εἰδυῖα,
πολλὰ παρασκώπτουσ' ἐτρέψατο πότνιαν, ἁγνὴν,
μειδῆσαι, γελάσαι τε, καὶ ἵλαον σχεῖν θυμὸν,
ἣ δή οἱ καὶ ἔπειτα μεθύστερον εὔαδεν ὀργαῖς.
τῇ δὲ δέπας Μετάνειρα δίδου μελιηδέος οἴνου
πλήσασ'. ἡ δ' ἀνένευσ'· οὐ γὰρ θεμιτόν οἱ ἔφασκε
πίνειν οἶνον ἐρυθρόν. ἄνωγε δ' ἄρ' ἄλφι, καὶ ὕδωρ,
δοῦναι μίξασαν πιέμεν γλήχωνι τερείνῃ.
ἡ δὲ κυκεῶ τεύξασα θεᾷ πόρεν, ὡς ἐκέλευε·
* δεξαμένη δ' ὁσίης ἕνεκεν πολὺ πότνια Δηώ.
τῇσι δὲ μύθων ἦρχεν ἐΰζωνος Μετάνειρα·
„Χαῖρε, γύναι, ἐπεὶ οὔ σε κακῶν ἄπ' ἔολπα τοκήων
ἔμμεναι, ἀλλ' ἀγαθῶν· ἐπί τοι πρέπει ὄμμασιν αἰδὼς,
καὶ χάρις, ὡσεί πέρ τε θεμιστοπόλων βασιλήων.

197—210. *καλύπτρην*, *velamen comarum.* Voss. *κρήδεμνον.* v. Il. χ', 406. Odyss. ε', 232.: *κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.* — *μινύθουσα*, *tabescens.* Odyss. δ', 374., annotante Vossio: *μινύθει δέ τοι ἦτορ ἑταίρων.* Theognis 381.: *ἀνδρός τοι κραδίη μινύθει.* — celebres erant joci *Iambae* ancillae, qui non solum carminibus celebrari, sed etiam arte mimica exprimi solebant in Cerealibus. v. Hesych. v. *γεφυρίς.* *παρασκώπτουσα πότνιαν*, *ἁγνὴν*, *irridens* Cererem, tanquam *venerabilem*, *sanctam*, cui abstinendum esset hominum cibo. ipsa Iambes verba sunt *πότνια* et *ἁγνὴ*, quae pronuntians mulier gestu ludicro et fortasse obscoeno, ut liberiores harum rerum sunt illae gentes, exhilarabat Cererem. — *ἐτρέψατο*, *commovit.* — *ἔπειτα μεθ.* parallelismus Atticus, ut *ἄλλως μάτην* etc. — *ὀργαῖς*, *moribus facetis.* — „*ἄλφι.* cod. MS.: *ἀμφί.* *ἄλφι* pro *ἄλφιτα.* cujus amputationis auctorem Strabo 8, p. 560. laudat Antimachum, Epicharmum Suidas in v. Antimachi locus est ap. Etym. M. p. 18. l. 39.: *ἐν δ' ἀδόρποισι χέειν εὐήλατον ὕδωρ.*" E *Ruhnken.* ejusdem modi vocabula sunt *δῶ*, *κρῖ*, etc. Ausonii nugas haud commemorabo. — *γλήχωνι*, *pulegio.* v. Billerbeck. Flor. class. h. v., Aristoph. Ach. 809 etc. *κυκεῶ*, *κυκεῶνα.* Il. λ', 624.

211. *ἕνεκεν.* Voss. et alii: *ἐπέβη.* malim: *ἄνεχεν*, *δεξαμένη ἄνεχεν*, *accipiendo honoravit*, nec contemsit. saepe confusa κ et χ, qui fons corruptionis. *ὁσίης* est genit. causae, *moris causa*, quoniam ita moris est fieri. „Ingeniose Vossius: *ὁσίης ἐπέβη*, quam conjecturam Ilg., Matth. et W receperunt. ita Ceres dicitur sumto cinno sacrum morem obiisse, atque ita instituisse. solebant enim initiati, cum sacra Cereris agerentur, primum cibo potuque abstinere, deinde cinnum sumere, oberrantis Cereris memoriam recolentes." E *Frank.* de ista locutione v. h. 3, 166, 173 etc. *ἄνεχεν πολὺ*, *valde honoravit*, maximi fecit. v. Soph. Oed. Col. 631, Aristoph. Thesm. 905 etc. perperam liber et editores: *πολυπότνια*, quam vocem Apolloniis relinquamus.

215—221. *θεμιστοπόλων*, *θεμι-*

ἀλλὰ θεῶν μὲν δῶρα, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκῃ
τετλάμεν ἄνθρωποι· ἐπὶ γὰρ ζυγὸς αὐχένι κεῖται.
νῦν δ', ἐπεὶ ἵκεο δεῦρο, παρέσσεται, ὅσσα τ' ἐμοί περ·
παῖδα δέ μοι τρέφε τόνδε, τὸν ὀψίγονον, καὶ ἄελπτον,
ὤπασαν ἀθάνατοι, πολυάρητος δέ μοί ἐστιν.
εἰ τόνγ' ἐκθρέψαιο, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
ῥεῖά κέ τίς σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίην."
Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ·
„καὶ σὺ, γύναι, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ἐσθλὰ πόροιεν!
παῖδα δέ τοι πρόφρων ὑποδέξομαι, ὥς με κελεύεις,
* θρέψω. κοὔ μιν, ἔολπα, κακοφραδίῃσι τιθήνης
* οὔτ' ἄρ' ἐπηλυσίη δηλήσεται, οὔθ' ὑποταμνόν.
* οἶδα γὰρ ἀντίτομον μέγα φέρτερον ὑλοτόμοιο,
οἶδα δ' ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἐσθλὸν ἐρυσμόν."
Ὣς ἄρα φωνήσασα θυώδεϊ δέξατο κόλπῳ,
χερσίν τ' ἀθανάτῃσι· γεγήθει δὲ φρένα μήτηρ.
ὣς ἡ μὲν Κελεοῖο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱὸν,
Δημοφόωνθ', ὃν ἔτικτεν ἐΰζωνος Μετάνειρα,
ἔτρεφεν ἐν μεγάροις. ὁ δ' ἀέξετο δαίμονι ἶσος,
οὔτ' οὖν σῖτον ἔδων, οὐ θησάμενος· Δημήτηρ
χρίεσκ' ἀμβροσίῃ, ὡσεὶ θεοῦ ἐκγεγαῶτα,
ἡδὺ καταπνείουσα, καὶ ἐν κόλποισιν ἔχουσα·
νύκτας δὲ κρύπτεσκε πυρὸς μένει, ἠΰτε δαλὸν,
λάθρα φίλων γονέων· τοῖς δὲ μέγα θαῦμα τέτυκτο,

στενόντων. Odyss. ι', 114 etc. — ζυγὸς, *jugum necessitatis.* — τόνγ' ἐκθρέψαιο primus Herm., ut 166. codex: τόν γε θρέψαιο.

227. bene Voss., Mitscherlich., Ilg., Matth.: θρέψω τ'. οὔ μιν etc. v. 3, 173. et Vossii ann. ad h. l.

228—230. ἐπηλυσίη. quasi dicas *Beschleichung.* Hesych.: ἐπηλυσία, ἐπῳδὴ φαρμακῶν. cf. 3, 37. — ὑποταμνόν. probabiliter Ignarra: ὑποτάμνων, aliquis, *qui clam succidit herbas ad fascinandum.* Voss.: οὔτε τομαῖον. — Hesych.: ἀντίτομον, φάρμακον ἀντιπαθὲς, ὅπερ ὁ πιὼν οὐ βλάπτεται ὑπό τινος. cf. Ruhnken. — ὑλοτόμοιο. vox corrupta. Voss. ann.: οὐλοτόμοιο, h. e. ipso interprete: *herbae ad perniciem excisae,* Hermanno autem, qui id non prorsus damnat, *herbae penitus excisae,* non succisae tantummodo. sed hoc friget, nec usitatum verbum ὑλότομον. malim ἀντίτομον μ. φέρτερον ἄλλο τομαίου. sic Il. θ', 482.: ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο, et ξ', 262.: νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι etc. α et υ, ἀπὸ et ὑπὸ etc., permisceri nonnunquam inter se, tum omitti solere similia, nemo nescit. scripserint igitur primum ὑλλοτομαιου, dein ὑλοτομοιο. — τομαίου, φαρμάκου ex herba succisa. — ἐρυσμὸν, *remedium.*

236. οὔτ' — οὐ. v., si tanti est, Matth. §. 602, et cf. 332. proxima quoque male sollicitarunt viri docti: nihil deest, sed ἀσυνδέτως sequuntur verba Δημήτηρ χρ. ἀμβρ. etc. per epexegesin, quodque poëta dicit 236—38, interdiu factum esse, ex oppositis νύκτας δὲ etc. intelligitur. abripuit memet ipsum tot eruditorum trepidantium auctoritas, cum haec mutarem ann. ad Il. σ', 57., ubi quae dixi de h. l., delenda sunt.

239—58. similia de Achille infante tradunt Apollod. 3, 13, 6. et Apoll. Rhod. 4, 869; non item Homerus, qui nec fotos nutritosque solo deorum amplexu atque halitu novit infantes; quae sunt Orientalium potius quam Graecorum commenta mystica, ut Vossius notavit, errans ille quidem in eo, quod recentiore demum aevo exorta putat. Deuteron. 18, 10.: *ne invenitor in te, qui traducat filium suum, aut filiam suam, per ignem, utens divinationibus* etc. Reg. 2, 16, 3.:

ὡς προθαλὴς τελέθεσκε, θεοῖσι δὲ ἄντα ἐώκει.
καί κέν μιν ποίησεν ἀγήρων τ', ἀθάνατόν τε,
εἰ μὴ ἄρ' ἀφραδίῃσιν ἐΰζωνος Μετάνειρα,
νύκτ' ἐπιτηρήσασα, θυώδεος ἐκ θαλάμοιο
σκέψατο· κώκυσεν δὲ, καὶ ἄμφω πλήξατο μηρὼ,
δείσασ' ᾧ περὶ παιδὶ, καὶ ἀάσθη μέγα θυμῷ,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Τέκνον Δημοφόων, ξείνη σε πυρὶ ἔνι πολλῷ
κρύπτει, ἐμοὶ δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ τίθησιν!“
Ὣς φάτ' ὀδυρομένη· τῆς δ' ἄϊε δῖα θεάων.
τῇ δὲ χολωσαμένη καλλιστέφανος Δημήτηρ
παῖδα φίλον, τὸν ἄελπτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτε,
χείρεσσ' ἀθανάτῃσιν ἀπὸ ἕο θῆκε πέδονδε,
ἐξανελοῦσα πυρὸς, θυμῷ κοτέσασα μάλ' αἰνῶς
καί ῥ' ἄμυδις προσέειπεν ἐΰζωνον Μετάνειραν·
„Νῄϊδες ἄνθρωποι, ἀφράδμονες, οὔτ' ἀγαθοῖο
αἶσαν ἐπερχομένου προγνώμεναι, οὔτε κακοῖο!
καὶ σὺ γὰρ ἀφραδίῃσι τεῇς νήκεστον ἀάσθης·
ἴστω γὰρ, θεῶν ὅρκος, ἀμείλικτον Στυγὸς ὕδωρ,
ἀθάνατόν κέν τοι, καὶ ἀγήραον, ἤματα πάντα
παῖδα φίλον ποίησα, καὶ ἄφθιτον ὤπασα τιμήν.
νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὥς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι·
τιμὴ δ' ἄφθιτος αἰὲν ἐπέσσεται, οὕνεκα γούνων
ἡμετέρων ἐπέβη, καὶ ἐν ἀγκοίνῃσιν ἴαυσεν.
ὥρῃσιν δ' ἄρα τῷγε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
παῖδες Ἐλευσινίων πόλεμον καὶ φύλοπιν αἰνὴν
* αἰὲν ἐν ἀλλήλοισι συναυξήσουσ' ἤματα πάντα.]

εἰμὶ δὲ Δημήτηρ τιμάοχος, ἥτε μέγιστον

ambulavit in via regum Jisraëlis, atque etiam filium transmisit per ignem, *secundum abominationes gentium, quas expulerat Jehova a facie Jisraëlitarum.* quae loca laudavit Montbelius. — προθαλὴς, *praemature florens.* simile ἀμφιθαλὴς Il. χ', 496. — καὶ — μηρώ. gestus dolentium. Il. μ', 162 etc. — ἄμυδις, ἅμα. Il. ι', 6 etc. — νῄϊδες, ἄπειροι, *inscii.* Il. η', 198. — perperam codex, καὶ ἀφράδμονες, numeris durissimis, imo nullis. senserunt Herm., Voss., Frank. — αἶσαν, *sortem.* — νήκεστον. egregia Vossii emendatio, quam temperare mihi non potui quin reciperem. liber: μήκιστον. v. Hesiod. O. et D. 283.

265—67. versus male cohaerentes, cum optime cohaereant superioribus 268 et 69., ut quibus versibus causam afferat Ceres, cur propter contactum suum honorem perpetuum adepturus sit Demophoon; tum obscuri memorato Eleusiniorum bello civili, de quo alii οὐδὲ γρῦ: deinde affecti, certe ultimus, in quo Ilg. aliique ediderunt συνάξουσ'. probabiliter quidem Vossius: „Es scheint, dass die Abkömmlinge der thrakischen Ansiedler in Eleusis, vielleicht schon unter dem alten Keleos, eine Partei bildeten, die mächtig genug war, von Eumolpos geleitet, erbliche Ansprüche auf Athen mit Waffen zu behaupten, u. Demofoons ganzes Leben zu beunruhigen. Zu dieser Partei gehörte wohl unfehlbar Triptolemos: denn dessen Tochter Deïope, wie mehrere Forscher bei dem Scholiasten des Sofokles (Oed. Col. 1051) meldeten, gebar des Eumolpos Sohne Keryx den jüngern Eumolpos, dem einige die Einrichtung der Mysterien zuschrieben“ etc. cf. Creuzer l. c. 4, p. 282—94. et 307—11. recte Ilg.: „totus hic locus ex nota marginali expressus est, quae traditionem servabat, Demophontis aetate bellum civile inter Eleusinios exarsisse.“

ἀθανάτοις, θνητοῖς τ', ὄνειαρ καὶ χάρμα τέτυκται.
ἀλλ' ἄγε μοι νηόν τε μέγαν, καὶ βωμὸν ὑπ' αὐτῷ,
τευχόντων πᾶς δῆμος ὑπαὶ πόλιν, αἰπύ τε τεῖχος,
Καλλιχόρου καθύπερθεν, ἐπὶ προὔχοντι κολωνῷ.
ὄργια δ' αὐτὴ ἐγὼν ὑποθήσομαι, ὡς ἂν ἔπειτα,
εὐαγέως ἔρδοντες, ἐμὸν νόον ἱλάσκοισθε."
Ὣς εἰποῦσα θεὰ μέγεθος καὶ εἶδος ἄμειψε,
γῆρας ἀπωσαμένη, περί τ', ἀμφί τε, κάλλος ἄητο·
ὀδμὴ δ' ἱμερόεσσα θυηέντων ἀπὸ πέπλων.
σκίδνατο, τῆλε δὲ φέγγος ἀπὸ χροὸς ἀθανάτοιο
λάμπε θεᾶς, ξανθαὶ δὲ κόμαι κατενήνοθεν ὤμους,
αὐγῆς δ' ἐπλήσθη πυκινὸς δόμος, ἀστεροπῆς ὥς·
βῆ δὲ διὲκ μεγάρων. τῆς δ' αὐτίκα γούνατ' ἔλυντο,
δηρὸν δ' ἄφθογγος γένετο χρόνον, οὐδέ τι παιδὸς
μνήσατο τηλυγέτοιο, ἀπὸ δαπέδου ἀνελέσθαι.
τοῦ δὲ κασίγνηται φωνὴν ἐσάκουσαν ἐλεινὴν,
κάδδ' ἄρ' ἀπ' εὐστρώτων λεχέων θόρον. ἡ μὲν ἔπειτα
παῖδ' ἀνὰ χερσὶν ἑλοῦσα ἑῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ·
ἡ δ' ἄρα πῦρ ἀνέκαι'· ἡ δ' ἔσσυτο πόσσ' ἁπαλοῖσι,
μητέρ' ἀναστήσουσα, θυώδεος ἐκ θαλάμοιο.
ἀγρόμεναι δέ μιν ἀμφὶς ἐλούεον ἀσπαίροντα,
ἀμφαγαπαζόμεναι. τοῦ δ' οὐ μειλίσσετο θυμός·
χειρότεραι γὰρ δή μιν ἔχον τροφοὶ, ἠδὲ τιθῆναι.
Αἱ μὲν παννύχιαι κυδρὴν θεὸν ἱλάσκοντο,
δείματι παλλόμεναι· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
εὐρυβίῃ Κελεῷ νημερτέα μυθήσαντο,

ceterum 265. Fontein. et editores, praeter Vossium: *τοῦ γε*.

269—275. *τιμάοχος*. h. 4, 31. — bene Ilg. metri gratia: *ὄνεαρ*, ut *δέλεαρ*, *φρέαρ*. Aratus Phaen. 15., laudante Ruhnkenio: *χαῖρε πάτερ, μέγα θαῦμα, μέγ' ἀνθρώποισιν ὄνειαρ*. — „*Καλλιχόρου καθ*. Der uralte Tempel, den nach der Sage schon Keleos auf Befehl der Demeter, u., wie man jezo hinzufabelte, zu mystischen Gebraüchen, erbaut hatte, stand im Osten von Eleusis gegen Athen hin, am rarischen Gefilde, auf einem Hügel über dem Brunnen *Kallichoros*, oder *Schönreigenbrunn*: vergl. v. 99. So hiess er, ehe der Tempel ihn heiligte, von Reigentänzen der eleusinischen Jugend; nach späterer Sage bei Paus. 1, 38, 6, weil dort zuerst die Eleusinierinnen die Göttin mit Reigen und Gesang verehrt. Nachdem den Tempel, welchen der Dichter sah, die Perser verbrannt hatten (Herod. 9, 64), ward auf der selbigen Stelle ein noch grösserer u. prachtvollerer erbaut, dessen Inneres zu beschreiben Pausan. aus Religionsfurcht ablehnte." *Voss.* — *ὄργια*. v. h. 2, 212. — *εὐαγέως*, *ὁσίως*.

276—80. *περί τ', ἀμφί τε*, *circumcirca*, germ. *um und um*, vel *rings-um*. — „*ἄητο*. *ἄημι* u. *ἄημαι*, *ich athme*, wird von der Schönheit mit ambrosischem Würzdufte gesagt, schon bei Hesiodus, Asp. 7. — Die Göttinnen erhöhn ihre Schönheit durch ambrosisches Öl, Odyss. 8, 365, welches selbst auch *κάλλος*, *Schönheitssalbe*, genannt wurde, Odyss. 18, 191. Wie hoch also verherrlicht Anakreon 53, 4. die Rose durch das Lob *θεῶν ἄημα*, *der Götter Anhauch!*" *E Vossio*. — *κατενήνοθεν*, *fluebant*. v. ann. ad Il. β', 219. — *πυκινὸς*, *solidus*, firmus. Il. κ', 267 etc. adscripsit Eichhoff. et haec et Il. 3, 395—98 Virgilii versibus Aen. 1, 406—9.

287—301. *πῦρ ἀνέκαιε*. quia nox erat. — interpunxi post *ἀναστήσουσα*, quo appareret, ordinem esse hunc: *ἡ δ' ἔσσυτο π. ἀπ. θυώδεος ἐκ θαλ., ἀναστ. μητέρα*. accurrit una virginum regiarum e cubiculo suo erectum matrem, quae deliquium animi passa conciderat. —

ὡς ἐπέτελλε θεά, καλλιστέφανος Δημήτηρ.
αὐτὰρ ὅγ' εἰς ἀγορὴν καλέσας πολυπείρονα λαὸν
ἤνωγ' ἠϋκόμῳ Δημήτερι πίονα νηὸν
ποιῆσαι, καὶ βωμόν, ἐπὶ προὔχοντι κολωνῷ.
οἱ δὲ μάλ' αἶψ' ἐπίθοντο, καὶ ἔκλυον αὐδήσαντος,
τεῦχον δ', ὡς ἐπέτελλ'· ὁ δ' ἀέξετο δαίμονος αἴσῃ.
αὐτὰρ ἐπεὶ τέλεσαν, καὶ ἐρώησαν καμάτοιο,
βάν ῥ' ἴμεν οἴκαδ' ἕκαστος. ἀτὰρ ξανθὴ Δημήτηρ,
ἔνθα καθεζομένη μακάρων ἀπονόσφιν ἁπάντων,
μίμνε πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρός.
αἰνότατον δ' ἐνιαυτὸν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν
ποίησ' ἀνθρώποις, καὶ κύντατον, οὐδέ τι γαῖα
σπέρμ' ἀνίει· κρύπτεν γὰρ ἐϋστέφανος Δημήτηρ.
πολλὰ δὲ καμπύλ' ἄροτρα μάτην βόες ἕλκον ἀρούραις·
πολλὸν δὲ κρῖ λευκὸν ἐτώσιον ἔμπεσε γαίῃ.
καί νύ κε πάμπαν ὄλεσσε γένος μερόπων ἀνθρώπων
λιμοῦ ὑπ' ἀργαλέης, γεράων τ' ἐρικυδέα τιμὴν
καὶ θυσιῶν ἤμερσεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντας,
εἰ μὴ Ζεὺς ἐνόησεν, ἑῷ δ' ἐφράσσατο θυμῷ.
Ἶριν δὲ πρῶτον χρυσόπτερον ὦρσε καλέσσαι
Δήμητρ' ἠΰκομον, πολυήρατον εἶδος ἔχουσαν.
ὣς ἔφαθ'· ἡ δὲ Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίωνι
πείθετο, καὶ μεσσηγὺ διέδραμεν ὦκα πόδεσσιν,
ἵκετο δὲ πτολίεθρον Ἐλευσῖνος θυοέσσης,
εὗρεν δ' ἐν νηῷ Δημήτερα κυανόπεπλον,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Δήμητερ, καλέει σε πατὴρ Ζεὺς ἄφθιτα εἰδώς,
ἐλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν αἰειγενετάων.
ἀλλ' ἴθι, μηδ' ἀτέλεστον ἐμὸν ἔπος ἐκ Διὸς ἔστω.“
Ὣς φάτο λισσομένη· τῇ δ' οὐκ ἐπεπείθετο θυμός.
** αὖτις ἔπειτα μάκαρας αἰὲν ἐόντας*
πάντας ἐπιπροΐαλλεν· ἀμοιβηδὶς δὲ κιόντες
κίκλησκον, καὶ πολλὰ δίδον περικαλλέα δῶρα,
τιμάς θ', ἅς κεν ἕλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
ἀλλ' οὔτις πεῖσαι δύνατο φρένας ἠδὲ νόημα

„δαίμονος αἴσῃ, *durch* segnende *Fügung der Gottheit*, nämlich der Demeter, die den Bau förderte. Anders Od. 12, 61.: *ἆσέ με δαίμονος αἶσα κακή*, *einer Gottheit schlimmes Geschick.*“ Voss. — ἐρώησαν καμ. *intermiserunt laborem*, ut *ἐρωῆσαι πολέμοιο*, *bello absistere*, Il. ν', 776 etc.

311—25. γεράων, *donorum honorificorum.* v. Il. β', 237 etc. — Ἶριν. mixta Iliadis et Odysseae mythologia hic noster modo Iridem, modo Mercurium, mitti ab Jove fingit. — ὣς ἔφαθ'. sic etiam inferius 448. *ὣς φάτο*, non praegressa oratione directa. v. Mitscherl., Frank. — κυανόπεπλον, atra veste indutam, more lugentium. v. Eurip. Phoen. 295, 96 etc. — αὖτις ἔπ. Herm. et Frank. haud male: *αὐτίκ' ἔπ.* ceterum Wassenberghius et Fontein. versum mancum ita suppleverunt: *α. ἔπ. θεοὺς μάκ. α. ἐ.*, quae emendatio facilitate commendatur magis quam elegantia, aut *τῷ πιθανῷ*, quo sane opus est in hoc genere. nam qui factum esse dicamus, ut vox *θεοὺς* intercideret? restituamus poëtae manum suam sic scribendo: *αὖτις ἔπειτα μάκαρ μάκαρας θεὸς αἰὲν ἐόντας.* oblitteratum est *μάκαρ* initio simili vocis sequentis. — ἠδὲ νόημα Voss., Brunck. etc. liber: *οὐδέ.*

θυμῷ χωομένης, στερεῶς δ' ἠναίνετο μύθους.
οὐ μὲν γάρ ποτ' ἔφασκε θυώδεος Οὐλύμποιο
πρίν γ' ἐπιβήσεσθαι, οὐ πρὶν γῆς καρπὸν ἀνήσειν,
πρὶν ἴδοι ὀφθαλμοῖσιν ἑὴν εὐώπιδα κούρην.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς,
εἰς Ἔρεβος πέμψε χρυσόῤῥαπιν Ἀργειφόντην,
ὄφρ' Ἀΐδην μαλακοῖσι παραιφάμενος ἐπέεσσιν,
ἁγνὴν Περσεφόνειαν ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος
ἐς φάος ἐξαγάγοι μετὰ δαίμονας, ὄφρα ἑ μήτηρ
ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα μεταλλήξειε χόλοιο.
Ἑρμῆς δ' οὐκ ἀπίθησεν, ἄφαρ δ' ὑπὸ κεύθεα γαίης
ἐσσυμένως κατόρουσε, λιπὼν ἕδος Οὐλύμποιο.
τέτμε δὲ τόνγε ἄνακτα δόμων ἔντοσθεν ἐόντα,
ἥμενον ἐν λεχέεσσι σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι,
* [πόλλ' ἀεκαζομένῃ μητρὸς πόθῳ· ἠδ' ἐπ' ἀτλήτων
* ἔργοις θεῶν μακάρων μητίσετο βουλῇ.]
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη κρατὺς Ἀργειφόντης·
„Ἀΐδη κυανοχαῖτα, καταφθιμένοισιν ἀνάσσων,
Ζεύς με πατὴρ ἤνωγεν ἀγαυὴν Περσεφόνειαν
ἐξαγαγεῖν Ἐρέβευσφι μετὰ σφέας, ὄφρα ἑ μήτηρ
ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς
ἀθανάτοις παύσειεν, ἐπεὶ μέγα μήδεται ἔργον,
φθῖσαι φῦλ' ἀμενηνὰ χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
σπέρμ' ὑπὸ γῆς κρύπτουσα, καταφθινύθουσα δὲ τιμὰς
ἀθανάτων. ἡ δ' αἰνὸν ἔχει χόλον, οὐδὲ θεοῖσιν
μίσγεται, ἀλλ' ἀπάνευθε θυώδεος ἔνδοθι νηοῦ
ἧσται, Ἐλευσῖνος κραναὸν πτολίεθρον ἔχουσα.“
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεὺς
ὀφρύσιν, οὐδ' ἀπίθησε Διὸς βασιλῆος ἐφετμῇς,
* ἐσσυμένως δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι Περσεφονείῃ·
„Ἔρχεο, Περσεφόνη, παρὰ μητέρα κυανόπεπλον,
ἤπιον ἐν στήθεσσι μένος καὶ θυμὸν ἔχουσα,
μηδέ τι δυσθύμαινε λίην περιώσιον ἄλλων.
οὔ τοι ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικὴς ἔσσομ' ἀκοίτης,
αὐτοκασίγνητος πατρὸς Διός· ἐνθάδ' ἐοῦσα,

344, 45. versus inserendi post 359. cf. 361, 431. sed ponendum videtur *ἡ δ' ἐπ' ἀτλήτῳ Ὀργισθεῖσα θ. μ. μητίσατο βουλῇ, illa vero, propter intolerabile deorum*, h. e. Jovis, *consilium irata porro succensuit.* in his Ignarrae debetur ὀργισθεῖσα, quod etiam Vossius accivit.

347—51. Ἀΐδη Herm., W etc. liber: ἅδη, Ruhnken. aliique, more recentiorum: Ἅιδη. ferendum est Ἀΐδη pede 1. hexametri, ut *Βορέης* Il. ι', 5 etc. μέγα ἔργον. h. e. δεινόν. Odyss. λ', 271, ω', 458.

361, 62. ex hisce intelligas, in superioribus poëtam verba fecisse de Proserpinae dolore, matrisque et Superorum desiderio. quo confirmatur conjectura nostra de transponendis versibus 344. et 45. — περιώσιον ἄλλων, *magis quam aliae* virgines. Pind. Isthm 5, 2.: — μεγασθενῆ νομισαν Χρυσὸν ἄνθρωποι περιώσιον ἄλλων.

364—386. ἐοῦσα pro ἰοῦσα et ὕλη pro ὕλης primus dedit Ruhnken., δεσπόσσεις pro δεσπόσεις et σχήσεισθα pro σχήσῃσθα B ex Puteano, δεσπόσσεις etiam Voss., denique nos pro οὔθ' ὕδωρ, quae videtur esse imperiti emendatio, excudi jussimus οὔτε ὕδωρ, quia vox ὕδωρ priorem corripere solet in

δεσπόσσεις πάντων, ὁπόσα ζώει τε καὶ ἕρπει,
τιμὰς δὲ σχήσεισθα μετ' ἀθανάτοισι μεγίστας.
τῶν δ' ἀδικησάντων τίσις ἔσσεται ἤματα πάντα,
οἵ κεν μὴ θυσίῃσι τεὸν μένος ἱλάσκωνται,
εὐαγέως ἔρδοντες, ἐναίσιμα δῶρα τελεῦντες."
  Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ περίφρων Περσεφόνεια,
καρπαλίμως δ' ἀνόρουσ' ὑπὸ χάρματος. αὐτὰρ ὅγ' αὐτῇ
ῥοιῆς κόκκον ἔδωκε φαγεῖν μελιηδέα λάθρῃ,
ἀμφί ἑ νωμήσας, ἵνα μὴ μένοι ἤματα πάντα
αὖθι παρ' αἰδοίῃ Δημήτερι, κυανοπέπλῳ.
ἵππους δὲ προπάροιθεν ὑπὸ χρυσέοισιν ὄχεσφιν
ἔντυεν ἀθανάτους πολυσημάντωρ Ἀϊδωνεύς.
ἡ δ' ὀχέων ἐπέβη, παρὰ δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης,
ἡνία καὶ μάστιγα λαβὼν μετὰ χερσὶ φίλῃσι,
σεῦε διὲκ μεγάρων. τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην,
ῥίμφα δὲ μακρὰ κέλευθα διήνυσαν· οὐδὲ θάλασσα,
οὔτε ὕδωρ ποταμῶν, οὔτ' ἄγκεα ποιήεντα,
ἵππων ἀθανάτων, οὔτ' ἄκριες, ἔσχεθον ὁρμὴν,
ἀλλ' ὑπὲρ αὐτάων βαθὺν ἠέρα τέμνον ἰόντες.
στῆσε δ' ἄγων, ὅθι μίμνεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ,
νηοῖο προπάροιθε θυώδεος· ἡ δὲ ἰδοῦσα
ἤϊξ', ἠΰτε μαινὰς ὄρος κατὰ δάσκιον ὕλῃ.
Περσεφόνη δ' ἑ τ έ ρ ω

thesi, quam ob causam Herm. suasit *οὔτ' ἂρ ὕδωρ.* — „*αὐτὰρ — λάθρῃ.* Die gewöhnliche Götternahrung aus dem seligen Eilande des Okeanos nahm bisher Proserpina ungefährdet; wofern sie aber von des Erebos Erzeugnissen nur das mindeste genoss, dann musste sie dort ein Drittel des Jahrs ausharren. — Unserem Dichter war die Granate noch bloss eine unterirdische Frucht ohne geheimen Sinn. In der Folge, scheint es, ward sie, wie der vielkörnige Mohn, ein Sinnbild der Fruchtbarkeit, welches auch Here, die Luftherrscherin, in der Linken trug: Paus. 2, 17, 4. Die Weiber in den Thesmoforien enthielten sich der Granatkerne, zuerst wohl, weil dadurch die Göttin geteuscht worden war; mystischer fabelte man hinzu, der Granatbaum sei aus des zerrissenen Dionysos herabtröpfelndem Blut entsprossen, Clem. Alex. Adm. p. 12., oder des verstümmelten Agdestis, Arnob. 5, p. 164." *E Vossio.* Montbel.: „Les anciens attachèrent une idée singulière et mystérieuse à la grenade. Pausanias (2, 17.) s' écrie: „„Loin de moi de dire ce qu'on raconte sur les grenades! c'est un mystère qui ne doit pas être révélé!"" Artémidore, dans ses explications des songes (Onirocrit. lib. 1., c. 75. cf. Meurs. in Eleusin. c. 25.), dit: „„Les grenades sont un signe de désastres à cause de la couleur, de vexations à cause des épines, d'esclavage et d' obéissance selon l'opinion reçue à Eleusis."" Voilà pourquoi dans les cérémonies des mystères on portait des corbeilles remplies de grenades (Clem. Alex. in Admonit. ad gentes, p. 14.), et même à Eleusis il n'était pas permis d'en manger (Porphyr. de abstin. l. 4, §. 16, p. 353. cf. Julian. orat. 5. pro matre deor., p. 326. ed. Cramoisii 1630.). Apollodore (1, 5, 3.) et Ovide (Met. 5, 536, Fast. 4, 607 seqq.), qui racontent l'aventure de Proserpine, parlent tous les deux du pepin de grenade qu'elle avait mangé, et de ce qui en résulta pour son séjour auprès de sa mère." — *ἀμφί ἑ νωμήσας.* h. e. *σκοπήσας περὶ αὐτὴν, reputans de illa*, Proserpina. — *προπάροιθεν, ante* (Il. ο', 355 etc.), h. e. ante aedes suas.

387—94. alii aliter haec suppleverunt, in quibus sequentibusque illa, quae in ipso codice quidam recentior adscripsit, diversis litteris indicata sunt. dabimus, hic illic emendata, quae olim ipsi lusimus ann. ad Soph. Phil. 1132.

μητρὸς ἐῆς κατ
ἆλτο θέειν
τῇ δὲ
ἀ

„Τέκνον, μή ῥά τι μ
βρώμης· ἐξαύδ
ὣς μὲν γάρ κε νέουσ
καὶ παρ' ἐμοὶ καὶ πατρὶ, κελαινεφέϊ Κρονίωνι,
ναιετάοις, πάντεσσι τετιμένη ἀθανάτοισιν.
εἰ δ' ἐπάσω, πάλιν αὖτις ἰοῦσ' ὑπὸ κεύθεσι γαίης
* *οἰκήσεις ὀρέων τριτάτην μοῖραν εἰς ἐνιαυτὸν,*
τὰς δὲ δύω παρ' ἐμοί τε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
ὁππότε δ' ἄνθεσι γαῖ' εὐώδεσιν εἰαρινοῖσι
παντοδαποῖς θάλλῃ, τότ' ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος
αὖτις ἄνει μέγα θαῦμα θεοῖς, θνητοῖς τ' ἀνθρώποις.

*   *
*

καὶ τίνι σ' ἐξαπάτησε δόλῳ κρατερὸς Πολυδέγμων;"
Τὴν δ' αὖ Περσεφόνη περικαλλὴς ἀντίον ηὔδα·
τοίγαρ ἐγώ τοι, μῆτερ, ἐρῶ νημερτέα πάντα.
εὖτέ μοι ἦλθ' Ἑρμῆς ἐριούνιος, ἄγγελος ὠκὺς,
πὰρ πατέρος Κρονίδαο, καὶ ἄλλων οὐρανιώνων,
ἐλθεῖν ἐξ ἐρέβευς, ἵνα μ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα
λήξαις ἀθανάτοισι χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς,
αὐτὰρ ἐγὼν ἀνόρουσ' ὑπὸ χάρματος. αὐτὰρ ὁ λάθρῃ
ἔμβαλέ μοι ῥοιῆς κόκκον, μελιηδέ' ἐδωδὴν,

ed. 1., cum poëtae sententias velut per nebulam conspicere nobis videremur.

Περσεφόνη δ' ἑτέρωθεν ὀχέων ἄπο ῥίμφα χαμᾶζε
μητρὸς ἑῆς, κατ' ὄπα χρυσαόρου, ἀγλαοκάρπου,
ἆλτο θέειν, οἷα νεβρὸς ἰδὼν τοκάδα προσεπήδα·
τῇ δὲ περὶ μήτηρ βάλε πήχεε μειδήσασα.
ἀλλ' ὅτε δὴ δακρύων πλῆσθεν καὶ χάρματος ἄντην,
ἤρξατο μὲν μύθων Δηὼ, καὶ ἀνείρετο τοῖα·
„τέκνον, μή ῥά τί μοι ἐνέρων πως γεύσαο νέρθε
βρώμης; ἐξαύδα μοι ἐτήτυμον. εἰ γὰρ ἀπίσχου!
ὣς μὲν γάρ κ' ἀνιοῦσα μένοις ἄνω ἤματα πάντα,
καὶ παρ' ἐμοὶ etc.

in hisce *κ'ανιοῦσ'* est a Ruhnkenio.

399—411. scribi posset metri gratia *μερίδ'* pro *μοῖραν*. *ὡρέων* pro *ὀρέων* alii recte. — 406. *ἦλθ'* a Mitscherlichio insertum est, qui et *ἵνα μ'* edidit pro *μ ἅμ'*, quod habet codex. ibidem liber: *ἐλθεῖν ἤγ.* cum significare vellet, ni fallor, librarius, inducendum esse *ἐλθεῖν*, et scribendum *ἡγεῖσθ'* pro *ἡγεῖσθαι*. praetereo leviora quaedam *σφάλματα* libri in fine laceri, ne longus sim, nec lacunas omnes commemorabo, quas viri docti, satis manifesta verborum vestigia secuti, expleverunt. sed qui haud dubie exciderunt versus post 402., fere hujusmodi fuerint necesse est:

— ἀνθρώποις."
Ὣς ἔφαθ'· ἡ δ' ἀκέων ἧστο, δακρύων δέ οἱ ὄσσε
πίμπλανθ'. ὡς δὲ ἴδεν μήτηρ, κακὰ ὄσσετο θυμὸς,
καί ῥ' ὀλοφυραμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Γιγνώσκω, φρονέω· νικᾷ μεγάλη Διὸς αἶσα.
καὶ τίνι etc.

pro *καὶ τίνι* etc. Ruhnken. et alii nonnulli malebant *τίνι δὲ*, vel quiddam simile, quos refellit Ilg., prolatis illis e

ἄκουσαν δὲ βίῃ με προσηνάγκαξε πάσασθαι.
ὡς δέ μ' ἀναρπάξας Κρονίδεω πυκινὴν διὰ μῆτιν
ᾤχετο, πατρὸς ἐμοῖο, φέρων ὑπὸ κεύθεα γαίης,
ἐξερέω, καὶ πάντα διΐξομαι, ὡς ἐρεείνεις.
ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἀν' ἱμερτὸν λειμῶνα,
Λευκίππη, Φαινώ τε, καὶ Ἠλέκτρη, καὶ Ἰάνθη,
καὶ Μελίτη, Ἰάχη τε, Ῥοδεία τε Καλλιρόη τε,
Μηλόβοσίς τε, Τύχη τε, καὶ Ὠκυρόη καλυκῶπις,
Χρυσηΐς τ', Ἰάνειρά τ', Ἀκάστη τ', Ἀδμήτη τε,
καὶ Ῥοδόπη, Πλουτώ τε, καὶ ἱμερόεσσα Καλυψὼ,
καὶ Στὺξ, Οὐρανίη τε, Γαλαξαύρη τ' ἐρατεινὴ,
[Παλλάς τ' ἐγρεμάχη, καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,]
παίζομεν, ἠδ' ἄνθεα δρέπομεν χείρεσσ' ἐρόεντα,
μίγδα κρόκον τ' ἀγανὸν, καὶ ἀγαλλίδας, ἠδ' ὑάκινθον,
καὶ ῥοδέας κάλυκας, καὶ λείρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
* νάρκισσόν θ', ὃν ἔφυσ', ὥσπερ κρόκον, εὐρεῖα χθών.
αὐτὰρ ἐγὼ δρεπόμην περὶ χάρματι· γαῖα δ' ἔνερθε
χώρησεν, τῇς δ' ἔκθορ' ἄναξ κρατερὸς Πολυδέγμων.
βῆ δὲ φέρων ὑπὸ γαῖαν ἐν ἅρμασι χρυσείοισι
πόλλ' ἀεκαζομένην· ἐβόησα δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ.
ταῦτά τοι ἀχνυμένη περ ἀληθέα πάντ' ἀγορεύω."
"Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσαι
πολλὰ μάλ' ἀλλήλων κραδίην καὶ θυμὸν ἴαινον,
ἀμφαγαπαζόμεναι· ἀχέων δ' ἀπεπαύετο θυμὸς,
γηθοσύνας δὲ δέχοντο παρ' ἀλλήλων, ἔδιδόν τε.
τῇσιν δ' ἐγγύθεν ἦλθ' Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος,
πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφαγάπησε κόρην Δημήτερος ἁγνήν·
* ἐκ τοῦ οἱ πρόπολος καὶ ὀπάων ἔπλετ' ἄνασσα.
τῆς δὲ μετ' ἄγγελον ἧκε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς
Ῥείην ἠΰκομον, Δημήτερα κυανόπεπλον
ἀξέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς

Cyropaedia 1, 3, 5.: *καὶ τίνι δὴ σὺ τεκμαιρόμενος, ὦ παῖ, λέγεις;* Vossius quoque annotavit, *καὶ* particulae vim nunc minorem, nunc majorem esse. „*καὶ* ist haüfig kein schwach bindendes *und*, sondern das stärkere für *dann*, *auch*, *ferner*; in welcher Bedeutung es die tragische Sprache dem Fragworte gern nachsetzt: Porson. Eurip. Phoen. 1373. So steht es Odyss. 13, 232.: *καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ, Τίς γῆ; τίς δῆμος;* — Selbst mit dem schwächern *und* beginnt oft ein Fragwort: Il. 3, 226: *τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνήρ;*" — sic etiam nostrates dicant *ἐμφατικῶς*· „*Und* wie trog er dich denn?" similiterque Francogalli: „*Et* comment vous a-t-il donc trompé?" — 410. Voss.: *αὐτίκ' ἐγὼν*, quod non displicet.

412. bene Frank.: *προσηνάγκαξε*, quia instabat Pluto Proserpinae per aliquod tempus. liber: *πρ — σε.* — *ἔμβαλέ μοι.* intell. *χειρί.* de edendo grano mali punici dicit sequente versu.

424. versus merito damnatus a viris doctis. Oceani tantum filiae comitatae erant Proserpinam (5), quas nunc nominat poëta, vel quisquis ille est, qui hos versus fecit. vereor enim, ne alieni sint. cf. Hesiod. Theog. 346 — 361.

426. *κρόκον τ' ἀγανόν.* ita Voss., quem alii secuti sunt. liber corrupte: *κροκόεντα γανόν.* Eustath. ad Il. β', 189. e lexico rhetor.: *ἀγανὸν, τὸ καλὸν, κ. ἡδὺ, κ. προσηνές.*

427. scribi posset aperta sententia, nec difficili mutatione: — *ὃν ἔφυσεν ὑπέρκοτον* (immensum) *εὐρ. χθ. πάγας ὑπερκότους* dixit Aeschylus Ag. 728.

439. non opus asyndeto. ponamus *ἐκ τοῦ δ'*.

δωσέμεν, ἅς κεν ἕλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·
νεῦσε δέ οἱ κούρην ἔτεος περιτελλομένοιο
τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
τὰς δὲ δύω παρὰ μητρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Διὸς ἀγγελιάων,
ἐσσυμένως δ' ἤϊξε κατ' Οὐλύμποιο καρήνων,
ἐς δ' ἄρα Ῥάριον ἷξε, φερέσβιον οὖθαρ ἀρούρης
τὸ πρὶν, ἀτὰρ τότε γ' οὔτι φερέσβιον, ἀλλὰ ἕκηλον
ἑστήκει πανάφυλλον. ἔκευθε δ' ἄρα κρῖ λευκὸν
μήδεσι Δήμητρος καλλισφύρου· αὐτὰρ ἔπειτα
μέλλεν ἄφαρ ταναοῖσι κομήσειν ἀσταχύεσσιν,
ἦρος ἀεξομένοιο, πέδῳ δ' ἄρα πίονες ὄγμοι
βρισέμεν ἀσταχύων, τὰ δ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δεδέσθαι.
ἔνθ' ἐπέβη πρώτιστον ἀπ' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο·
ἀσπασίως δ' ἴδον ἀλλήλας, κεχάρηντο δὲ θυμῷ.
τὴν δ' ὧδε προσέειπε Ῥέη λιπαροκρήδεμνος·
„Δεῦρο, τέκος, καλέει σε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς,
ἐλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν· ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
δωσέμεν, ἅς κ' ἐθέλῃσθα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
* νεῦσε δέ σοι κούρην ἔτεος περιτελλομένοιο
* τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
ἀθανάτοισιν.
σθαι, ἐῷ δ' ἐπένευσε κάρητι.
ἀλλ' ἴθι, τέκνον ἐμὸν, καὶ πείθεο, μηδέ τι λίην
ἀζηχὲς μενέαινε κελαινεφέϊ Κρονίωνι,
αἶψα δὲ καρπὸν ἄεξε φερέσβιον ἀνθρώποισιν.“
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ·
αἶψα δὲ καρπὸν ἀνῆκεν ἀρουράων ἐριβώλων.
πᾶσα δὲ φύλλοισίν τε, καὶ ἄνθεσιν, εὐρεῖα χθὼν
ἔβρισ'· ἡ δὲ κιοῦσα θεμιστοπόλοις βασιλεῦσι
δεῖξε, Τριπτολέμῳ τε, Διοκλεῖ τε πληξίππῳ,
Εὐμόλπου τε βίῃ, Κελεῷ θ', ἡγήτορι λαῶν,
δρησμοσύνην θ' ἱερῶν, καὶ ἐπέφραδεν ὄργια πᾶσι
[Τριπτολέμῳ τε Πολυξείνῳ τ', ἐπὶ τοῖς δὲ Διοκλεῖ]

449—55. *Ῥάριον.* de campo Rhario, ubi prima sementis facta, Ilg. laudavit Paus. 1, 38, Marmor Oxon. p. 23., Meurs. l. de regn. Att. 1, 14. hinc Ceres dicta fuit *Ῥαριάς*. v. Suid. h. v. et ann. ad 272. — *ἕκηλον.* v. Buttm. *Lexil.* 1, 140 seqq., 2, 272. — „*αὐτὰρ ἔπειτα — δεδέσθαι.* sensus hic est: *sed mox futurum erat, ut* (ille ager) *longas spicas emitteret vere procedente, tum* (aestate) *pingues sulci gravarentur segete* (demessa), *pars autem* (segetis) *in manipulos collecta jaceret.* scil. haec fuit ratio messis faciendae, ut alii frumenta succiderent, alii succisa funibus stramineis (*ἐλλεδανοῖσιν*) in manipulos colligarent. v. Il. σ', 550 seqq.“ *E Frank.* perperam codex: *βρυσέμεν.*

463, 4. apage inficetum sartorem, quamvis veterem! bene Voss., excluso verbo *μοῖραν*, quod intelligendum est: *τὴν τριτάτην μὲν νεῖσθαι ὑπὸ ζ. ἠ., Τὰς δὲ δύω παρὰ μητρὶ καὶ ἄλλοις ἀθ. Ὣς ἄρ' ἔφη τελέεσθαι, ἐῷ δ' ἐπ. κ.* malim tamen: *τὰς δὲ μένειν παρὰ μητρὶ* etc.; nec placet *νεῦσε* pro *κατένευσε* usurpatum a Graeculo, sed scripserim potius *καὶ κέλεται κούρην ἔτ. περ.* *ἐμφατικὸν* illud *μητρὶ* non tango. male nonnulli: *σοί τε.*

475. liber *χρησμοσύνην*, quod correxit Voss. e Paus. 2, 14.

476. hic versus additus videtur a

σεμνά, τά τ' οὔπως ἔστι παρεξίμεν, οὔτε πυθέσθαι,
οὔτ' ἀχέειν· μέγα γάρ τε θεῶν ἄγος ἰσχάνει αὐδήν.
[ὄλβιος, ὃς τάδ' ὄπωπεν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων·
ὃς δ' ἀτελὴς ἱερῶν, ὅς τ' ἔμμορος, οὔποθ' ὁμοίην
αἶσαν ἔχει, φθίμενός περ, ὑπὸ ζόφῳ εὐρώεντι.]
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάνθ' ὑπεθήκατο δῖα θεάων,
βάν ῥ' ἴμεν Οὔλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων.
ἔνθα δὲ ναιετάουσι παραὶ Διῒ τερπικεραύνῳ
σεμναί τ', αἰδοῖαί τε. μέγ' ὄλβιος, ὅντιν' ἐκεῖναι
προφρονέως φίλωνται ἐπιχθονίων ἀνθρώπων·
αἶψα δέ οἱ πέμπουσιν ἐφέστιον ἐς μέγα δῶμα
Πλοῦτον, ὃς ἀνθρώποις ἄφενος θνητοῖσι δίδωσιν.

Ἀλλ' ἄγ', Ἐλευσῖνος θυοέσσης δῆμον ἔχουσα,
καὶ Πάρον ἀμφιρύτην, Ἄντρωνά τε πετρήεντα,
πότνια, ἀγλαόδωρ', ὡρηφόρε, Δηοῖ ἄνασσα,
αὐτὴ, καὶ κούρη, περικαλλὴς Περσεφόνεια,
πρόφρων ἀντ' ᾠδῆς βίοτον θυμήρε' ὄπαζε·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΣΤ.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Αἰδοίην, χρυσοστέφανον, καλὴν Ἀφροδίτην
ᾄσομαι, ἣ πάσης Κύπρου κρήδεμνα λέλογχεν
εἰναλίης, ὅθι μιν Ζεφύρου μένος ὑγρὸν ἀέντος
ἤνεικεν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

sciolo, qui Polyxenum quoque inter regulos Eleusinios nominatum meminisset in superioribus. ann. Frank.

478—81. bene Ilg. et, illo auctore, B: *οὔτε χανεῖν*, nec *effundere* sive *evulgare*, Frank.: *μέγα γάρ τε.* — *θεῶν ἄγος*, *deorum reverentia.* ita Valck., nec ferendum *ἄχος*, quod in libro MS. legitur. — „*ὄλβιος* — *εὐρώεντι.* de felicitate initiatorum cum agunt scriptores, vix modum tenent. loca eorum v. ap. Meurs. Eleus. cap. 17., Valck. ad Eurip. Hipp. 25, Wyttenbach. ad Plut. de sera num. vind. p. 114." etc. *Ex Ilg.* cf. Voss. ceterum haec male cohaerent, et videntur aliena; quare segregavimus ab indubiis. — *ὁμοίην* pro *ὁμοίων* primus Fonteinius.

490. „*Πάρον*, Cycladem, Cretensium coloniam, quae *Δημητριάς* appellata fuit a cultu Cereris, cujus ibi sacerdotes posteri fuerunt Cabarni illius, qui raptum filiae indicaverat deae. v. Steph. v. *Πάρος.* — *Ἄντρωνα*, portus Thessaliae. v. Il. *β'*, 697." *E Vossio.*

Hymn. *ΣΤ.* Vs.1—20. „Cet hymne à Vénus, comme tous les hymnes suivants, n'est point de la même nature que les grands hymnes qui précédent. Ceux-ci n'ont point le caractère épique (j'en excepte pourtant l'hymne à Bacchus); ce ne sont que de simples invocations que les Homérides ou Rhapsodes adressaient à quelques divinités avant de commencer leurs récitations. (Cf. schol. Pind. Nem. 2, 1.)" *E Montbelio.* cf. Prolegomena ad hymnos. *Κύπρου κρήδεμνα*,

ἀφρῷ ἔνι μαλακῷ. τὴν δὲ χρυσάμπυκες Ὧραι
δέξαντ' ἀσπασίως, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσαν·
κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ στεφάνην εὔτυκτον ἔθηκαν,
καλὴν, χρυσείην· ἐν δὲ τρητοῖσι λοβοῖσιν
ἄνθεμ' ὀρειχάλκου, χρυσοῖό τε τιμήεντος·
δειρῇ δ' ἀμφ' ἁπαλῇ καὶ στήθεσιν ἀργυφέοισιν
ὅρμοισι χρυσέοισιν ἐκόσμεον, οἷσί περ αὐταὶ
Ὧραι κοσμείσθην χρυσάμπυκες, ὁππότ' ἴοιεν
ἐς χορὸν ἱμερόεντα θεῶν, καὶ δώματα πατρός.
αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ κόσμον ἔθηκαν,
ἦγον ἐς ἀθανάτους· οἱ δ' ἠσπάζοντο ἰδόντες,
χερσί τ' ἐδεξιόωντο, καὶ ἠρήσαντο ἕκαστος
εἶναι κουριδίην ἄλοχον, καὶ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
εἶδος θαυμάζοντες ἰοστεφάνου Κυθερείης.

Χαῖρ', ἑλικοβλέφαρε, γλυκυμείλιχε, δὸς δ' ἐν ἀγῶνι
νίκην τῷδε φέρεσθαι, ἐμὴν δ' ἔντυνον ἀοιδήν·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Z.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Ἀμφὶ Διώνυσον, Σεμέλης ἐρικυδέος υἱὸν,
μνήσομαι, ὡς ἐφάνη παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
ἀκτῇ ἔπι προβλῆτι, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικὼς,
πρωθήβῃ· καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔθειραι,
κυάνεαι, φᾶρος δὲ περὶ στιβαροῖς ἔχεν ὤμοις
πορφύρεον. τάχα δ' ἄνδρες ἐϋσσέλμου ἀπὸ νηὸς

ut Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα Il. π', 100 etc. — „ὀρειχάλκου. Le sens étymologique du mot ὀρείχαλκος (orichalque) est *cuivre de montagne*. (Apoll. Rhod. schol. in 4, 973.) Du temps de Platon et d'Aristote, on appelait ainsi un métal aussi précieux que l'or, mais qui n'existait pas réellement, et qui n'était connu que de nom. (Plat. Crit., t. 10, p. 51. ed. Bip., Apoll. Rhod. l. c.) C'est de ce métal fabuleux que les poètes ont composé les armures et les ornements de leurs héros. (Hesiod. Scut. H. 122, Apoll. l. c., Callim. Lav. Pall. 19, Virg. Aen. 12, 87.) Dans la suite on a donné ce nom à un mélange de cuivre et de terre calamine ou plutôt de zinc, (Fest. de comp. verb. l. 3., init., Strab. 13, p. 610. cf. Steph. Byz. v. Ἄνδειρα.) c'est-à-dire a notre *laiton*. C'est dans ce sens que Cicéron (de Off. 3, 23.) a dit: „Si quelqu'un vendant de l'or croit ne vendre que de l'*orichalque*, un honnête homme doit-il le prévenir qu'il vend de l'or?" etc. *Montbel*. cf. Schn. h. v. — κοσμείσθην Matth. et alii ex 3 codd. Paris. Mosc.: κοσμήσθην. priscae edd.: κοσμίσθην. — ἐν ἀγῶνι, *in certamine* musico. — ἔντυνον, *instrue*, suffice.

Hymn. Z. Vs. 1—6. de re, quae hic narratur, vir docti laudarunt Apollod. 3, 5, 3, Hygin. fab. 134, Eurip. Cycl. 11, Ovid. Met. 3, 576. — ἄνδρες ἀπὸ νηὸς, *viri ex nave*, nautae. — προ-

ληϊσταὶ προγένοντο θοῶς ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
Τυρσηνοί· τοὺς δ' ἦγε κακὸς μόρος. οἱ δὲ ἰδόντες
νεῦσαν ἐς ἀλλήλους, τάχα δ' ἔκθορον, αἶψα δ' ἑλόντες
εἷσαν ἐπὶ σφετέρης νηὸς, κεχαρημένοι ἦτορ·
υἱὸν γάρ μιν ἔφαντο διοτρεφέων βασιλήων
εἶναι, καὶ δεσμοῖς ἔθελον δεῖν ἀργαλέοισι.
τὸν δ' οὐκ ἴσχανε δεσμὰ, λύγοι δ' ἀπὸ τηλόσε πίπτον
χειρῶν, ἠδὲ ποδῶν· ὁ δὲ μειδιάων ἐκάθητο
ὄμμασι κυανέοισι. κυβερνήτης δὲ νοήσας,
αὐτίκα οἷς ἑτάροισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·
„Δαιμόνιοι, τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύεθ' ἑλόντες,
καρτερόν; οὐδὲ φέρειν δύναταί μιν νηῦς εὐεργής.
ἢ γὰρ Ζεὺς ὅδε γ' ἐστὶν, ἢ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
ἠὲ Ποσειδάων, ἐπεὶ οὐ θνητοῖσι βροτοῖσιν
εἴκελος, ἀλλὰ θεοῖς, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
ἀλλ' ἄγετ', αὐτὸν ἀφῶμεν ἐπ' ἠπείροιο μελαίνης
αὐτίκα, μηδ' ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετε, μήτι χολωθεὶς
ὄρσῃ ἀργαλέους τ' ἀνέμους, καὶ λαίλαπα πολλήν.“
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἀρχὸς στυγερῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
„δαιμόνι', οὖρον ὅρα, ἅμα δ' ἱστίον ἕλκεο νηὸς,
σύμπανθ' ὅπλα λαβών· ὅδε δ' αὖτ' ἄνδρεσσι μελήσει.
ἔλπομαι, ἢ Αἴγυπτον ἀφίξεται, ἢ ὅγε Κύπρον,
ἢ ἐς Ὑπερβορέους, ἢ ἑκαστέρω· ἐς δὲ τελευτὴν
ἔκ ποτ' ἐρεῖ αὐτοῦ τε φίλους, καὶ κτήματα πάντα,
οὕς τε κασιγνήτους, ἐπεὶ ἡμῖν ἔμβαλε δαίμων.“
Ὣς εἰπὼν ἱστόν τε καὶ ἱστίον ἕλκετο νηός·
ἔμπνευσεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅπλα
καττάνυσαν. τάχα δέ σφιν ἐφαίνετο θαυματὰ ἔργα·
οἶνος μὲν πρώτιστα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
ἡδύποτος κελάρυζ' εὐώδης, ὤρνυτο δ' ὀδμὴ
ἀμβροσίη· ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας.
αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἱστίον ἐξετανύσθη
ἄμπελος ἔνθα, καὶ ἔνθα, κατεκρημνῶντο δὲ πολλοὶ
βότρυες· ἀμφ' ἱστὸν δὲ μέλας εἱλίσσετο κισσὸς,
ἄνθεσι τηλεθάων, χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὀρώρει·
πάντες δὲ σκαλμοὶ στεφάνους ἔχον. οἱ δὲ ἰδόντες
* μὴ δήδειν τότ' ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον
γῇ πελάαν. ὁ δ' ἄρα σφι λέων γένετ' ἔνδοθι νηὸς
δεινὸς ἐπ' ἀκροτάτης, μέγα δ' ἔβραχεν· ἐν δ' ἄρα μέσσῃ
ἄρκτον ἐποίησεν λασιαύχενα, σήματα φαίνων.
ἂν δ' ἔστη μεμαυῖα, λέων δ' ἐπὶ σέλματος ἄκρου
δεινὸν ὑπόδρα ἰδών. οἱ δ' ἐς πρύμνην ἐφόβηθεν,
ἀμφὶ κυβερνήτην δὲ, σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα,

γένοντο, apparuerunt, ut qui modo solvissent et in altum tenderent; sed conspecto Baccho mutarunt consilium, et nave conversa rursus appulerunt.

31—58. *οὕς τε κασιγν.* haec caudam trahunt. fortasse dixerat poëta, *ὥς τις ἀρίγνωτος.* — *ἔστη. ἡ ἄρκτος.* — *μὴ δήδειν.* sic libri Paris. et priscae edd. codex Mosc. *μηδ' ἤδη.* male Barn.: *Μηδείδην*, h. e. *Μηδέος υἱὸν*; quem si memorare voluisset poëta, in superioribus memoratum oportuit. scri-

ἔσταν ἄρ' ἐκπληγέντες. ὁ δ' ἐξαπίνης ἐπορούσας
ἀρχὸν ἕλ'· οἱ δὲ θύραζε, κακὸν μόρον ἐξαλύοντες,
πάντες ὁμῶς πήδησαν, ἐπεὶ ἴδον, εἰς ἅλα δῖαν,
δελφῖνες δ' ἐγένοντο. κυβερνήτην δ' ἐλεήσας
ἔσχεθε, καί μιν ἔθηκε πανόλβιον, εἶπέ τε μῦθον·
„Θάρσει, δῖε κάτωρ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ·
εἰμὶ δ' ἐγὼ Διόνυσος ἐρίβρομος, ὃν τέκε μήτηρ
Καδμηῒς Σεμέλη, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα.

Χαῖρε, τέκος Σεμέλης εὐώπιδος· οὐδέ πῃ ἔστι,
σεῖό γε ληθόμενον γλυκερὴν κοσμῆσαι ἀοιδήν.

Η.

ΕΙΣ ΑΡΕΑ.

Ἆρες ὑπερμενέτα, βρισάρματε, χρυσεοπήληξ,
ὀβριμόθυμε, φέρασπι, πολισσόε, χαλκοκορυστὰ,
καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορυσθενὲς, ἕρκος Ὀλύμπου,
Νίκης εὐπολέμοιο πάτερ, συναρωγὲ Θέμιστος,
ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγὲ φωτῶν,
ἠνορέης σκηπτοῦχε, πυραυγέα κύκλον ἑλίσσων
αἰθέρος ἑπταπόροις ἐνὶ τείρεσιν, ἔνθα σε πῶλοι
ζαφλεγέες τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσι,
κλῦθι, βροτῶν ἐπίκουρε, δοτὴρ εὐθηλέος ἥβης·
πρηῢ καταστιλψον σέλας ὑψόθεν ἐς βιότητα
ἡμετέρην, καὶ κάρτος ἀρήϊον! ὥς κε δυναίμην
σεύεσθαι κακότητα πικρὴν ἀπ' ἐμοῖο καρήνου,
καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὁρμὴν,
θυμοῦ τ' αὖ μένος ὀξὺ κατισχέμεν, ὅς μ' ἐρέθῃσι
φυλόπιδος κρυερῆς ἐπιβαινέμεν. ἀλλὰ σὺ θάρσος
δὸς, μάκαρ, εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς,
δυσμενέων προφυγόντα μόθον, κῆράς τε βιαίας!

---

bamus *μήδει δὴ τότ'*, *prudenter sane tunc* etc. — *δῖε κάτωρ.* probabiliter Ilg.: *δῖ' ἄκτωρ*, h. e. *dux*, *gubernator*, ut ap. Aeschyl. Pers. 529. et Eum. 357.

Hymn. *H.* Vs. 5—10. *τύραννε.* vox recentior, ut testatur Plut. l. de poësi Hom.; quam Archilochi aevo accepisse Graecos auctor est Schol. Soph. argum. Oedipi R. v. Alter. h. l. et Voss. *Myth. Br.* 39., vol. 2., p. 10. — *πυραυγέα — ἔχουσι.* jam dicit planetam Martem, qua ex re itidem tempus, quo vixit auctor, recentius agnoscas. — *εὐθηλέος.* MSS. Paris. *εὐθαλέος.* vulgo: *εὐθαρσέος.* — *καταστίλψον* Herm., Ilg. libri: *καταστίλβων.*

Θ.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

Ἄρτεμιν ὕμνει, Μοῦσα, κασιγνήτην Ἑκάτοιο,
παρθένον ἰοχέαιραν, ὁμότροφον Ἀπόλλωνος,
ἥθ' ἵππους ἄρσασα βαθυσχοίνοιο Μέλητος,
ῥίμφα διὰ Σμύρνης παγχρύσεον ἅρμα διώκει
ἐς Κλάρον ἀμπελόεσσαν, ὅθ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ἧσται, μιμνάζων ἑκατηβόλον Ἰοχέαιραν.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, θεαί θ' ἅμα πᾶσαι, ἀοιδῇ·
[αὐτὰρ ἐγὼ σὲ πρῶτα καὶ ἐκ σέθεν ἄρχομ' ἀείδειν,]
σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

I.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Κυπρογενῆ Κυθέρειαν ἀείσομαι, ἥτε βροτοῖσι
μείλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἱμερτῷ δὲ προσώπῳ
αἰεὶ μειδιάει, καὶ ἐφ' ἱμερτὸν φέρει ἄνθος.

Χαῖρε, θεὰ, Σαλαμῖνος ἐϋκτιμένης μεδέουσα,
καὶ πάσης Κύπρου, δὸς δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Hymn. *Θ.* Vers. 3—5. „*ἄρσασα*, *potum agens.* Herod. 5, 12.: *ἐπεί τε ἀπίκετο ἐπὶ τὸν ποταμὸν, ἦρσε τὸν ἵππον· ἄρσασα δὲ* etc. *Meles* fluvius Smyrnam circumluit.“ *Ex Ilg.* — *Κλάρον.* h. 1, 40. 8. versus putidus et alienus.

Hymn. *I.* Vers. 2—4. malim uno verbo *ἐφιμερτῷ*, ut *ἐφίμερος*. — *ἐφ' ἱμερτόν.* non adducor, ut existimem, poëtam eodem verbo bis usum esse in carmine brevissimo, cum praesertim et similis vox sequatur, *ἱμερόεσσαν.* fortasse igitur dixit *καὶ ἐπίμαλθον φ. ἄνθος*, h. e. *μαλακόν.* „*Salamine* cultam fuisse Venerem, vel unus Ovidii locus, Met. 14, 759., ostendit. ceterum cod. Mosc.:

χαῖρε, μάκαιρα, ἐϋκτιμένης μεδέουσα Κυθήρης,
(*κακομέτρως* legitur: *Κυθ. εὐκτ. μεδ.*)
εἰναλίης τε Κύπρου etc.

ex qua clausulae diversitate apparet, alium rhapsodum Salamine hymnum cecinisse, alium Cytheris.“ *Ex Ilg.*

ΙΑ.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

Παλλάδ' Ἀθηναίην ἐρυσίπτολιν ἄρχομ' ἀείδειν,
δεινήν, ᾗ σὺν Ἄρηϊ μέλει πολεμήϊα ἔργα,
περθόμεναί τε πόληες, ἀϋτή τε, πτόλεμοί τε,
καί τ' ἐῤῥύσατο λαὸν ἰόντα τε, νισσόμενόν τε.

Χαῖρε, θεά, δὸς δ' ἄμμι τύχην, εὐδαιμονίην τε.

ΙΒ.

ΕΙΣ ΗΡΑΝ.

Ἥρην ἀείδω χρυσόθρονον, ἣν τέκε Ῥείη,
ἀθανάτην βασίλειαν, ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν,
Ζηνὸς ἐριγδούποιο κασιγνήτην, ἄλοχόν τε,
κυδρήν, ἣν πάντες μάκαρες κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον
ἁζόμενοι τίουσιν ὁμῶς Διῒ τερπικεραύνῳ.

ΙΓ.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

Δήμητρ' ἠΰκομον, σεμνὴν θεόν, ἄρχομ' ἀείδειν,
αὐτήν, καὶ κούρην, περικαλλέα Περσεφόνειαν.

Χαῖρε, θεά, καὶ τήνδε σάω πόλιν, ἄρχε δ' ἀοιδῆς.

Hymn. *ΙΑ.* Vers. 5. *τύχην.* vox *μεθομηρική*, ut *τύραννος* h. 7, 5.

ΙΔ.

ΕΙΣ ΜΗΤΕΡΑ ΘΕΩΝ.

Μητέρα μοι πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων,
ὕμνει, Μοῦσα λιγεῖα, Διὸς θύγατερ μεγάλοιο,
ᾗ κροτάλων, τυπάνων τ', ἰαχὴ, σύν τε βρόμος αὐλῶν
εὔαδεν, ἠδὲ λύκων κλαγγὴ, χαροπῶν τε λεόντων,
οὔρεά τ' ἠχήεντα, καὶ ὑλήεντες ἔναυλοι.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, θεαί θ' ἅμα πᾶσαι, ἀοιδῇ.

ΙΕ.

ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΑ ΛΕΟΝΤΟΘΥΜΟΝ.

Ἡρακλέα, Διὸς υἱὸν, ἀείσομαι, ὃν μέγ' ἄριστον
γείνατ' ἐπιχθονίων Θήβης ἔνι καλλιχόροισιν
Ἀλκμήνη, μιχθεῖσα κελαινεφέϊ Κρονίωνι·
ὃς πρὶν μὲν κατὰ γαῖαν ἀθέσφατον, ἠδὲ θάλασσαν,
πλαζόμενος, πομπῇσιν ὑπ' Εὐρυσθῆος ἄνακτος,
πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἀνέτλη,
νῦν δ' ἤδη κατὰ καλὸν ἕδος νιφόεντος Ὀλύμπου
ναίει τερπόμενος, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην.

Χαῖρε, ἄναξ, Διὸς υἱὲ, δίδου δ' ἀρετήν τε, καὶ ὄλβον.

ΙΣΤ.

ΕΙΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ.

Ἰητῆρα νόσων Ἀσκληπιὸν ἄρχομ' ἀείδειν,
υἱὸν Ἀπόλλωνος, τὸν ἐγείνατο δῖα Κορωνὶς
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ, κούρη Φλεγύου βασιλῆος,

Hymn. *ΙΔ.* Vers. 1—5. Eichhoff. l. c. haec inter alia adscripsit ad Virgilium Aen. 9, 617.

Hymn. *ΙΕ.* Eichhoff. ann. ad Virg. Aen. 8, 287.: „On attribue communément à Homère un hymne adressé à Hercule qui, sans avoir l'enthousiasme des vers latins, présente la même marche et la même conclusion."

Hymn. *ΙΣΤ.* Vs. 1—3. laudat hos versus

χάρμα μέγ' ἀνθρώποισι, κακῶν θελκτῆρ' ὀδυνάων.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ· λίτομαι δέ σ' ἀοιδῇ.

ΙΖ.

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

Κάστορα καὶ Πολυδεύκε' ἀείσεο, Μοῦσα λιγεῖα,
Τυνδαρίδας, οἳ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἐξεγένοντο·
τοὺς ὑπὸ Τηϋγέτου κορυφῇς τέκε πότνια Λήδη,
λάθρῃ ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέϊ Κρονίωνι.

Χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων.

ΙΗ.

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

Ἑρμῆν ἀείδω Κυλλήνιον, Ἀργειφόντην,
Κυλλήνης μεδέοντα, καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα,
Ἄτλαντος θυγάτηρ, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα,
αἰδοίη. μακάρων δὲ θεῶν ἀλέεινεν ὅμιλον,
ἄντρῳ ναιετάουσα παλισκίῳ· ἔνθα Κρονίων
Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
εὖτε κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην·
λάνθανε δ' ἀθανάτους τε θεοὺς, θνητούς τ' ἀνθρώπους.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·

Schol. Pindari Pyth. 4, 11. *Ilg.* de *Coronide* v. Paus. 2, 26., Ovid. Met. 2, 542 etc., de *Dotio campo* in Thessalia sub Ossa Strabonem et geographos.

Hymn. *IZ.* Vers. 1. *ἀείσεο.* vulgo legitur: *αείδεο*, uti et h. 22, 1. v. Buttm. gr. gr. t. 1., p. 420., not., *Frank.* —

Hymn. *IH.* Vs. 2—9. cf. hymn. 3, 2—9. ex eo hymno hic expressus est, nec facile illustrius exemplum inveniri posse ait Ilg., unde discamus, quanta libertate

σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.
[Χαῖρ', Ἑρμῆ χαριδῶτα, διάκτορε, δῶτορ ἐάων.]

ΙΘ.

ΕΙΣ ΠΑΝΑ.

Ἀμφί μοι Ἑρμείαο φίλον γόνον ἔννεπε, Μοῦσα,
αἰγιπόδην, δικέρωτα, φιλόκροτον, ὅστ' ἀνὰ πίση
δενδρήεντ' ἄμυδις φοιτᾷ χοροήθεσι Νύμφαις,
αἵτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης στείβουσι κάρηνα,
Πᾶν' ἀνακεκλόμεναι, νόμιον θεὸν, ἀγλαέθειρον,
αὐχμήενθ', ὃς πάντα λόφον νιφόεντα λέλογχε,
καὶ κορυφὰς ὀρέων, καὶ πετρήεντα κέλευθα.
φοιτᾷ δ' ἔνθα, καὶ ἔνθα, διὰ ῥωπήϊα πυκνὰ,
ἄλλοτε μὲν ῥείθροισιν ἐφελκόμενος μαλακοῖσιν,
ἄλλοτε δ' αυ πέτρῃσιν ἐν ἠλιβάτοισι διοιχνεῖ,
ἀκροτάτην κορυφὴν μηλόσκοπον εἰσαναβαίνων.
πολλάκι δ' ἀργινόεντα διέδραμεν οὔρεα μακρά·
πολλάκι δ' ἐν κνημοῖσι διήλασε, θῆρας ἐναίρων,
ὀξέα δερκόμενος· τοτὲ δ' ἕσπερος ἔκλαγεν οἶος,
ἄγρης ἐξανιὼν, δονάκων ὕπο μοῦσαν ἀθύρων
νήδυμον. οὐκ ἂν τόνγε παραδράμοι ἐν μελέεσσιν
ὄρνις, ἥτ' ἔαρος πολυανθέος ἐν πετάλοισι
* θρῆνον ἐπιπροχέουσα χέει μελίγηρυν ἀοιδήν.
σὺν δέ σφιν τότε Νύμφαι ὀρεστιάδες, λιγύμολποι,
φοιτῶσαι πύκα ποσσὶν ἐπὶ κρήνῃ μελανύδρῳ,
ἐν μαλακῷ λειμῶνι, ὅθι κρόκος, ἠδ' ὑάκινθος
εὐώδης, θαλέθων καταμίσγεται ἄκριτα ποίῃ,
μέλπονται· κορυφὴν δὲ περιστένει οὔρεος ἠχώ·
δαίμων δ' ἔνθα καὶ ἔνθα χορῶν, τοτὲ δ' ἐς μέσον ἕρπων,
πυκνὰ ποσὶν διέπει· λαῖφος δ' ἐπὶ νῶτα δαφοινὸν

rhapsodi in repetendis verbis sententiisque poëtarum versati fuerint.

Hymn. *ΙΘ.* Pan, numen recentius, procul dubio nomen habuit a πάω, *pasco*, *Πάων* et contractione dorica *Πὰν*, ut deus pastorum. v. Becmann. Orig. L. L. v. Pasco. — Vers. 2—18. *φιλόκροτον*, *strepitus amantem*, ut laeti. cf. 37. — *χοροήθεσι*, *choro assuetis*, choreas amantibus. — *αὐχμήεντα*, *squalidum more rusticorum*, εὐρωτιῶντα, ut ait Comicus Nub. 44. — *μηλόσκοπον*, *ovium speculam*. — *ἀργινόεντα*, *candida*, λευκόγεια. v. ann. ad Il. β', 647. — *ἐπιπροχέουσα*. vox affecta. ponamus hoc: θρῆνον ἐπισπέρχουσα χ. μ. ἀ. ἐπισπ., σπουδάζουσα. similia in multis codd. π et σπ. scripserint igitur primum ἐπιπέρχ., dein ἐπιπροχ.

Versus 21. et 22. vulgo post 27. leguntur, quos loco suo reposuit Ilg. scripsi ὅθι pro τόθι, quod a Metrico videtur profectum, quem hiatus offenderet, qui nullus est.

λυγκὸς ἔχει, λιγυρῇσιν ἀγαλλόμενος φρένα μολπαῖς.
ὑμνεῦσιν δὲ θεοὺς μάκαρας, καὶ μακρὸν Ὄλυμπον·
οἷόν θ' Ἑρμείην ἐριούνιον ἔξοχον ἄλλων
ἔννεπον, ὡς ὅγ' ἅπασι θεοῖς θοὸς ἄγγελός ἐστι.
καί ῥ' ὅγ' ἐς Ἀρκαδίην πολυπίδακα, μητέρα μήλων,
* ἐξίκετ', ἔνθα τέ οἱ τέμενος Κυλληνίου ἐστίν·
ἔνθ' ὅγε, καὶ θεὸς ὤν, ψαφαρότριχα μῆλ' ἐνόμευεν
ἀνδρὶ πάρα θνητῷ. θάλε γὰρ πόθος ὑγρὸς ἐπελθὼν,
νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ Δρύοπος φιλότητι μιγῆναι·
ἐκ δ' ἐτέλεσσε γάμον θαλερόν. τέκε δ' ἐν μεγάροισιν
Ἑρμείῃ φίλον υἱὸν, ἄφαρ τερατωπὸν ἰδέσθαι,
αἰγιπόδην, δικέρωτα, πολύκροτον, ἡδυγέλωτα.
φεῦγε δ' ἀναΐξασα, λίπεν δ' ἄρα παῖδα τιθήνη·
δεῖσε γὰρ, ὡς ἴδεν ὄψιν ἀμείλιχον, ἠϋγένειον.
* τὸν δ' αἶψ' Ἑρμείας ἐριούνιος ἐς χέρα θῆκε
δεξάμενος, χαῖρεν δὲ νόῳ περιώσια δαίμων.
ῥίμφα δ' ἐς ἀθανάτων ἕδρας κίε, παῖδα καλύψας
δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν ὀρεσκῴοιο λαγωοῦ,
πὰρ δὲ Ζηνὶ κάθιζε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
δεῖξε δὲ κοῦρον ἑόν. πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἔτερφθεν
ἀθάνατοι, περίαλλα δ' ὁ Βάκχειος Διόνυσος.
[Πᾶνα δέ μιν καλέεσκον, ὅτι φρένα πᾶσιν ἔτερψε.]

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ· λίτομαι δέ σ' ἀοιδῇ.
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

K.

ΕΙΣ ΗΦΑΙΣΤΟΝ.

Ἥφαιστον κλυτόμητιν ἀείσεο, Μοῦσα λιγεῖα,
ὃς μετ' Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα

29—36. ἔννεπον, dicere solent. — 31. ἐστίν. malim ἔστη. — „ψαφαρότριχα, *sordidos crines habentia*. Rhes. 717.: ψαφαρόχρουν κάρα πουλυπινές τ' ἔχων. (— ὑγρὸς, *tener.* v. Ast. ad Pind. Pyth. 1, 16. in Beckii Comment. vol. 3, part. 2, p. 193. —) νύμφη, *filia. Dryopem* Paus. 4, 34. Apollinis creditum narrat filium, Anton. Liberalis Met. 32. Spercheï fluvii. v. de Dryopibus Groddeck. l. c. p. 52. et Heyn. ad Apollod. Obss. p. 194." *Ex Ilg.* — ἄφαρ, *statim* ab ortu, non post demum, ira alicujus dei, quemadmodum claudus factus est Vulcanus. v. Matth. Odyss. δ', 85.: Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσι.

40. ἐς χέρα θῆκε δεξάμενος. hoc ne graece quidem dictum est. scribamus: ἐς χέρας ἧκε δ. nutrice fugiente puero adfuit pater Mercurius. permutata *C* et *Θ*.

47. notatio absurdior quam quae huic poëtae, haud malo, imputari possit, displicuit etiam Ernestio.

ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονὸς, οἳ τὸ πάρος περ
ἄντροις ναιετάασκον ἐν οὔρεσιν, ἠΰτε θῆρες,
νῦν δὲ δι' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην ἔργα δαέντες,
ῥηϊδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
εὔκηλοι διάγουσιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισιν.

Ἀλλ' ἵληθ', Ἥφαιστε· δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.

ΚΑ.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Φοῖβε, σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' ἀείδει,
ὄχθῃ ἐπιθρώσκων ποταμὸν πάρα δινήεντα,
Πηνειόν· σὲ δ' ἀοιδὸς, ἔχων φόρμιγγα λίγειαν,
ἡδυεπὴς πρῶτόν τε, καὶ ὕστατον, αἰὲν ἀείδει.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ· ἵλαμαι δέ σ' ἀοιδῇ.

ΚΒ.

ΕΙΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ.

Ἀμφὶ Ποσειδάωνα, θεὸν μέγαν, ἄρχομ' ἀείδειν,
γαίης κινητῆρα, καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
πόντιον, ὅσθ' Ἑλικῶνα καὶ εὐρείας ἔχει Αἰγάς.
διχθά τοι, Ἐννοσίγαιε, θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο,
ἵππων τε δμητῆρ' ἔμεναι, σωτῆρά τε νηῶν.

Χαῖρε, Ποσείδαον γαιήοχε, κυανοχαῖτα,
* καὶ μάκαρ, εὐμενὲς ἦτορ ἔχων, πλώουσιν ἄρηγε.

Hymn. *ΚΑ.* De hoc hymno in Apollinem v. initium hymni in Apollinem Pythium.

Hymn. *ΚΒ.* Vs 7. friget μάκαρ. malim: μάκρ', εὐμ.—πλ ἄρ., h.e. μάκρα πλώουσιν.

ΚΓ.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

Ζῆνα, θεῶν τὸν ἄριστον, ἀείσομαι, ἠδὲ μέγιστον,
εὐρύοπα, κρείοντα, τελεσφόρον, ὅστε Θέμιστι
ἐγκλιδὸν ἑζομένῃ πυκινοὺς ὀάρους ὀαρίζει.

Ἵληθ', εὐρύοπα Κρονίδη, κύδιστε, μέγιστε.

ΚΔ.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ.

Ἑστίη, ἥτε ἄνακτος, Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις,
αἰεὶ σῶν πλοκάμων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.
* ἔρχεο τόνδ' ἀνὰ οἶκον, ἐπέρχεο θυμὸν ἔχουσα,
σὺν Διῒ μητιόεντι, χάριν δ' ἅμ' ὄπασσον ἀοιδῇ.

ΚΕ.

ΕΙΣ ΜΟΥΣΑΣ, ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΑ, ΚΑΙ ΔΙΑ.

Μουσάων ἄρχωμαι, Ἀπόλλωνός τε, Διός τε·
ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ, καὶ κιθαρισταὶ,
ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες. ὁ δ' ὄλβιος, ὅντινα Μοῦσαι

Hymn. *ΚΔ.* Vestae ignotum fuit numen Graecis Homericis. perhibetur autem Saturni nunc mater, nunc filia. v. Heyn. ad Apollod. 1, 1, 5. et excursu 9. ad Aen. 2. — Vers. 4. corruptum est *ἐπέρχεο*. temere Barn.: *ἐνηέα*. Ilg. tentabat *ἐπεργέα*, quemadmodum *ἐπεργία* habetur apud lexicographos, sed minus apto sensu. malim *ἐπαρκέα*, h. e. *ἐπαρκοῦντα βοηθόν*.

φίλωνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.

Χαίρετε, τέκνα Διὸς, καὶ ἐμὴν τιμήσατ' ἀοιδήν·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΚΣΤ.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Κισσοκόμην Διόνυσον, ἐρίβρομον, ἄρχομ' ἀείδειν,
Ζηνὸς καὶ Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱὸν,
ὃν τρέφον ἠΰκομοι Νύμφαι, παρὰ πατρὸς ἄνακτος
δεξάμεναι κόλποισι, καὶ ἐνδυκέως ἀτίταλλον,
Νύσης ἐν γυάλοις· ὁ δ' ἀέξετο πατρὸς ἕκητι
ἄντρῳ ἐν εὐώδει, μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν.
αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνδε θεαὶ πολύυμνον ἔθρεψαν,
δὴ τότε φοιτίζεσκε καθ' ὑλήεντας ἐναύλους,
κισσῷ καὶ δάφνῃ πεπυκασμένος· αἱ δ' ἅμ' ἕποντο
Νύμφαι, ὁ δ' ἐξηγεῖτο· βρόμος δ' ἔχεν ἄσπετον ὕλην.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, πολυστάφυλ' ὦ Διόνυσε·
δὸς δ' ἡμᾶς χαίροντας ἐς ὥρας αὖτις ἱκέσθαι.
[ἐκ δ' αὖθ' ὡράων ἐς τοὺς πολλοὺς ἐνιαυτούς.]

ΚΖ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

*   *

* οἱ μὲν γὰρ Δρακάνῳ σ', οἱ δ' Ἰκάρῳ ἠνεμοέσσῃ

Hymn. *ΚΣΤ.* Vers. 13. putidum additamentum ejus, qui, quaenam hic *ὧραι* dicerentur, haud perspiceret. sunt autem horae, h. e. tempus, vindemiae, sive auctumnus, quem sibi proximo anno aeque feracem optat laetus vinitor, cujus sub persona haec fudit hymnographus. cf. Frank.

Hymn. *ΚΖ.* Versus 1—9. ex Homeri hymnis affert Diod. Sic. 3, 65, 235; 10—21 Ruhnken. edidit e libro Mosc. ubi praemissi sunt hymno in Cererem. — *Δρακάνῳ.* promontorio insulae Icariae. Strab. 14., p. 947, A. cf., jubente Wesseling. ann. ad Diod. l. c., Theocr. 26, 33. *Ἴκαρον* nisi dixit urbem cognominem, de qua tacent geographi, hoc, vel quiddam simile, ponendum est: — *Δρακάνῳ σὲ ἴδ' Ἰκ.*

* φάσ', οἱ δ' ἐν Νάξῳ, δῖον γένος, εἰραφιῶτα,
οἱ δέ σ' ἐπ' Ἀλφειῷ ποταμῷ βαθυδινήεντι
κυσσαμένην Σεμέλην τεκέειν Διῒ τερπικεραύνῳ,
ἄλλοι δ' ἐν Θήβῃσιν, ἄναξ, σὲ λέγουσι γενέσθαι·
ψευδόμενοι· σὲ δ' ἔτικτε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε,
πολλὸν ἀπ' ἀνθρώπων, κρύπτων λευκώλενον Ἥρην.
ἔστι δέ τις Νύση, ὕπατον κέρας, ἀνθέον ὕλῃ,
τηλοῦ Φοινίκης, σχεδὸν Αἰγύπτοιο ῥοάων
* *
καί οἱ ἀναστήσουσιν ἀγάλματα πόλλ' ἐνὶ νηοῖς.
ὡς δὲ τὰ μὲν τρία, σοὶ πάντως τριετήρισιν αἰεὶ
ἄνθρωποι ῥέξουσι τελῃέσσας ἑκατόμβας.

Ὣς εἰπὼν, ἐπένευσε καρήατι μητίετα Ζεύς.

* Ἵληθ', Εἰραφιῶτα, γυναιμανές! οἱ δέ σ' ἀοιδοὶ
ᾄδομεν ἀρχόμενοι, λήγοντές τ', οὐδέ πῃ ἔστι
σεῖ' ἐπιληθόμενον ἱερῆς μεμνῆσθαι ἀοιδῆς.
* [Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διώνυσ' εἰραφιῶτα,
σὺν μητρὶ Σεμέλῃ, ἥνπερ καλέουσι Θυώνην.]

ΚΗ.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

Ἄρτεμιν ἀείδω χρυσηλάκατον, κελαδεινὴν,
παρθένον αἰδοίην, ἐλαφηβόλον, ἰοχέαιραν,
αὐτοκασιγνήτην χρυσαόρου Ἀπόλλωνος,
ἣ κατ' ὄρη σκιόεντα καὶ ἄκριας ἠνεμοέσσας
ἄγρῃ τερπομένη παγχρύσεα τόξα τιταίνει,
πέμπουσα στονόεντα βέλη· τρομέει δὲ κάρηνα
ὑψηλῶν ὀρέων, ἰάχει δ' ἐπὶ δάσκιος ὕλη
δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν, φρίσσει δέ τε γαῖα,
πόντος τ' ἰχθυόεις· ἡ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουσα
πάντῃ ἐπιστρέφεται, θηρῶν ὀλέκουσα γενέθλην.

ήν. habent autem libri σὲ, non σ', quod est a Rhodomanno. — εἰραφιῶτα. malim: δῖον γένος, ἐνραφιῶτα, *Jovis fili, insute* illius femori, et similiter 14. et 17.; vel εὔραφ., ut εὐραφής. nota fabula, de qua Montbelius evolvi jussit Etym. M. v. *Διώνυσος*, p. 280, l. 18. — κέρας praebuit Schol. Apoll. Rhod. 2, 1215, qui quidem 8. et 9. Herodoro tribuit. vulgo: ὄρος, ex interpretatione verbi exquisiti. — „ὡς δὲ — ἑκατ. sensus est: *ut haec numero tria sunt, sic tibi tertio quoque anno sacra fient.* apertum est, praegressam esse trium rerum commemorationem, a quibus originem habuerint Bacchi triennia. aliam causam affert Diod. Sic. 3, 64; 4, 3. *Ex Herm.* — post 12. inepti librarii inculcarunt Il. α', 528—30., scilicet propter consimilem versum 13.

αὐτὰρ ἐπὴν τερφθῇ θηροσκόπος Ἰοχέαιρα,
εὐφρήνῃ δὲ νόον, χαλάσασ' εὐκαμπέα τόξα,
ἔρχεται ἐς μέγα δῶμα κασιγνήτοιο φίλοιο,
Φοίβου Ἀπόλλωνος, Δελφῶν ἐς πίονα δῆμον,
Μουσέων, καὶ Χαρίτων, καλὸν χορὸν ἀρτυνέουσα.
ἔνθα κατακρεμάσασα παλίντονα τόξα καὶ ἰοὺς,
ἡγεῖται, χαρίεντα περὶ χροῒ κόσμον ἔχουσα,
ἐξάρχουσα χορούς· αἱ δ' ἀμβροσίην ὄπ' ἰεῖσαι
ὑμνεῦσιν Λητὼ καλλίσφυρον, ὡς τέκε παῖδας,
ἀθανάτων βουλῇ τε, καὶ ἔργμασιν, ἔξοχ' ἀρίστους.

Χαίρετε, τέκνα Διὸς καὶ Λητοῦς ἠϋκόμοιο·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΚΘ.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

Παλλάδ' Ἀθηναίην, κυδρὴν θεὸν, ἄρχομ' ἀείδειν,
γλαυκῶπιν, πολύμητιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν,
παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπτολιν, ἀλκήεσσαν,
Τριτογενῆ, τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς
σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμήϊα τεύχε' ἔχουσαν,
χρύσεα, παμφανόωντα· σέβας δ' ἔχε πάντας ορῶντας
ἀθανάτους. ἡ δὲ πρόσθεν Διὸς αἰγιόχοιο
ἐσσυμένως ὤρουσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρήνου,
σείσασ' ὀξὺν ἄκοντα. μέγας δ' ἐλελίζετ' Ὄλυμπος
δεινὸν ὑπὸ βρίμης Γλαυκώπιδος, ἀμφὶ δὲ γαῖα
σμερδαλέον ἰάχησεν· ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος,
κύμασι πορφυρέοισι κυκώμενος, ἔσχετο δ' ἅλμη
ἐξαπίνης· στῆσεν δ' Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς
ἵππους ὠκύποδας δηρὸν χρόνον, εἰσόκε κούρη
εἵλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὤμων θεοείκελα τεύχη,
Παλλὰς Ἀθηναίη· γήθησε δὲ μητίετα Ζεύς.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς τέκος αἰγιόχοιο·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

V. 22. additum τὲ a Wolfio.

Hymn. ΚΘ. Vers. 10. sic Ilg., W etc. codd.: ὑπ' ὀβρίμης vel ὀμβρ. Ruhnkenio aliisque placuit ὑπὸ βρίμῃ. Schol. Apoll. Rh. ad 4, 1677.: βρίμῃ, τῇ ἰσχύϊ.

Λ.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝ.

Ἱστίη, ἣ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων,
* ἕδρην ἀΐδιον ἔλαχες, πρεσβηΐδα τιμὴν,
καλὸν ἔχουσα γέρας καὶ τιμὴν (οὐ γὰρ ἄτερ σοῦ
εἰλαπίναι θνητοῖσιν, ἵν' οὐ πρώτῃ, πυμάτῃ τε,
Ἱστίῃ ἀρχόμενος σπένδει μελιηδέα οἶνον),
καὶ σύ μοι, Ἀργειφόντα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὲ,
ἄγγελε τῶν μακάρων, χρυσόῤῥαπι, δῶτορ ἐάων,
ἵλαος ὢν ἐπάρηγε σὺν αἰδοίῃ τε, φίλῃ τε,
Ἱστίῃ· ἀμφότεροι γὰρ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ναίετε δώματα καλὰ, φίλα φρεσὶν ἀλλήλοισιν
εἰδότες ἔργματα καλὰ, νόῳ θ' ἕσπεσθε καὶ ἥβῃ.

Χαῖρε, Κρόνου θύγατερ, σύ τε, καὶ χρυσόῤῥαπις Ἑρμῆς·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΛΑ.

ΕΙΣ ΓΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΠΑΝΤΩΝ.

Γαῖαν παμμήτειραν ἀείσομαι, ἠΰθέμεθλον,
πρεσβίστην, ἣ φέρβει ἐπὶ χθονὶ πάνθ', ὁπόσ' ἔστιν,
ἠμὲν ὅσα χθόνα δῖαν ἐπέρχεται, ἠδ' ὅσα πόντον,
ἠδ' ὅσα πωτῶνται, τάδε φέρβεται ἐκ σέθεν ὄλβου.
ἐκ σέο δ' εὔπαιδές τε, καὶ εὔκαρποι τελέθουσι,
πότνια· σεῦ δ' ἔχεται δοῦναι βίον, ἠδ' ἀφελέσθαι,
θνητοῖς ἀνθρώποισιν. ὁ δ' ὄλβιος, ὅν κε σὺ θυμῷ
πρόφρων τιμήσεις· τῷ τ' ἄφθονα πάντα πάρεστι.
βρίθει μέν σφιν ἄρουρα φερέσβιος, ἠδὲ κατ' ἀγροὺς

Hymn. Λ. Vers. 3. fuit cum ponendum arbitrarer: ἕδρην ἀΐδιον ἔλ. πρεσβηΐδ' ἑτοίμην, *sedem venerabilem semper paratam nacta es.* — 11. vulgo post 8. legitur. correxit Martinus. — νόῳ καὶ ἥβῃ, *cum prudentia et virtute,* seu robore.

Hymn. ΛΑ. Hymni in Terram scriptor, quisquis fuit, vel eo recentior esse arguitur, quod metricae artis minus peritus identidem infert bucolicos dictos hexametros, quos frequentiores concedimus Theocrito, tanquam proprios illi generi, non item Epicis severis.

κτήνεσιν εὐθηνεῖ, οἶκος δ' ἐμπίμπλαται ἐσθλῶν·
αὐτοὶ δ' εὐνομίῃσι πόλιν κάτα καλλιγύναικα
κοιρανέουσ', ὄλβος δὲ πολὺς καὶ πλοῦτος ὀπηδεῖ·
παῖδες δ' εὐφροσύνῃ νεοθηλέϊ κυδιόωσι,
παρθενικαί τε χοροῖς εὐανθέσιν εὔφρονι θυμῷ
παίζουσαι σκαίρουσι κατ' ἄνθεα μαλθακὰ ποίης,
οὕς κε σὺ τιμήσεις, σεμνὴ θεά, ἄφθονε δαῖμον.

Χαῖρε, θεῶν μῆτερ, ἄλοχ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
πρόφρων δ' ἀντ' ᾠδῆς βίοτον θυμήρε' ὄπαζε·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΛΒ.

ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ.

Ἥλιον ὑμνεῖν αὖτε, Διὸς τέκος, ἄρχεο, Μοῦσα,
Καλλιόπη, φαέθοντα, τὸν Εὐρυφάεσσα βοῶπις
γείνατο Γαίης παιδὶ καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
γῆμε γὰρ Εὐρυφάεσσαν ἀγακλειτὴν Ὑπερίων,
αὐτοκασιγνήτην, ἥ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα,
Ἠῶ τε ῥοδόπηχυν, ἐϋπλόκαμόν τε Σελήνην,
Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
ὃς φαίνει θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
ἵπποις ἐμβεβαώς· σμερδνὸν δ' ὅγε δέρκεται ὄσσοις
χρυσέης ἐκ κόρυθος, λαμπραὶ δ' ἀκτῖνες ἀπ' αὐτοῦ
* αἰγλῆεν στίλβουσι, παρὰ κροτάφων τε παρειαὶ
* λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχουσι πρόσωπον,
τηλαυγές· καλὸν δὲ περὶ χροῒ λάμπεται ἔσθος,
λεπτουργές, πνοιῇ ἀνέμων· ὑπὸ δ' ἄρσενες ἵπποι
* *
ἔνθ' ἄρ' ογε στήσας χρυσόζυγον ἅρμα καὶ ἵππους
ἑσπέριος πέμπῃσι δι' οὐρανοῦ ὠκεανόνδε.

Χαῖρε, ἄναξ, πρόφρων δὲ βίον θυμήρε' ὄπαζε·

V. 15. sic primus Ruhnken. libri: *παίζουσαι*, vel *παίζουσι, χαίρουσι.*

Hymn. ΛΒ. Versu 1. *αὖτε* est *rursus*, vel *itidem*, ut alia numina, ante a te aliis hymnis celebrata. — *Euryphaëssae* nomen aliunde ignotum est, — *παρειαὶ* videntur esse Hermanno *alae galeae*, quae genas tegunt; *παρήϊα* vocant in equis. sed vereor ne corrupta sit haec vox, et ita scribendum: *παρὰ κρ. τε παρεῖσαι λαμπραὶ ἐπικρατίδες χαρ. κ. πρ. ἀπὸ κρ. παρεῖσαι*, *a temporibus demissae*, activo usurpato sensu passivi.

ἐκ σέο δ' ἀρξάμενος κλήσω μερόπων γένος ἀνδρῶν
ἡμιθέων, ὧν ἔργα θεοὶ θνητοῖσιν ἔδειξαν.

ΛΓ.

ΕΙΣ ΣΕΛΗΝΗΝ.

Μήνην ἀείδειν τανυσίπτερον ἔσπετε, Μοῦσαι,
ἡδυεπεῖς κοῦραι Κρονίδεω Διὸς, ἵστορες ᾠδῆς,
ἧς ἄπο αἴγλη γαῖαν ἑλίσσεται οὐρανόδεικτος,
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὄρωρεν
αἴγλης λαμπούσης, στίλβει δέ τ' ἀλάμπετος ἀὴρ
χρυσέου ἀπὸ στεφάνου. ἀστῆρες δ' ἐνδιάονται,
εὖτ' ἂν ἀπ' ὠκεανοῖο, λοεσσαμένη χρόα καλὸν,
εἵματα ἑσσαμένη τηλαυγέα, δῖα Σελήνη,
ζευξαμένη πώλους ἐριαύχενας, αἰγλήεντας,
ἐσσυμένως προτέρωσ' ἐλάσῃ καλλίτριχας ἵππους,
ἑσπερίη διχόμην· ὅτε δὲ πλήθῃ μέγας ὄγμος,
λαμπρόταταί τ' αὐγαὶ τότ' ἀεξομένης τελέθωσιν
οὐρανόθεν, τέκμωρ δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκται.
τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ·
ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Πανδίην γείνατο κούρην,
ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Χαῖρε, ἄνασσα, θεὰ λευκώλενε, δῖα Σελήνη,
πρόφρον, ἐϋπλόκαμος! σέο δ' ἀρχόμενος κλέα φωτῶν

Hymn. *ΛΓ.* De hymno in Lunam Voss. *Myth. Br.* 39. novae ed., vol. 2., p. 7.: „Es heisst darin: mit einer leuchtenden *Stralenkrone* (welcher Schmuck des Sonnengottes und der Mondgöttin auch den Bildnern gehört), gebadet im Oceanus, u. in fernschimmernde Gewande gehüllt, fahre Selene bei ihrer Beflügelung auf einem Wagen, mit glänzenden Rossen bespannt. Jenes sowohl, als das neuere Wort *ἐνδιάομαι*, ich *tage*, *leuchte*, u. ihre dem Zeus geborene Tochter Pandeia, die in Athen (Etym. M.) u. von den Orfikern (Tzetz. prol. Hes.) anerkannt wurde, sind entscheidende Beweise für die Jugend des Gedichts.“ et in annotatione subjecta: „Auch Kirke hat bei dem falschen Orfeus (Arg. 1217.) um das Haupt einen feurigen Schein, wovon Homer nichts weiss.“ de verbo *ἐνδιάειν* haec habet Ilg. rectiora: „*ἐνδιάω* est *sub divo agere*; dein *degere aliquo loco*, ut Oppianus, quem Ruhnken. laudat, adhibuit Cyneg. 3, 315; 4, 81. h. l. prima tenenda significatio: *per aëra fundi, in aëre versari.*“ — *ἵστορες ᾠδῆς*, *cantus peritae.* — *ἀστῆρες.* libri: *ἀκτῆρες*, *κ* et *σ* litteris inter se commutatis, de quo mihi saepe dicendum est. congregantur astra apud Lunam velut apud reginam suam, quando exoritur. — libri: — *διχόμηνος, ὅτε πλ.*, quae arena sine calce. — *Πανδίην* pro *Πανδείην* Herm., W etc. „*Πανδίη* seu *Πανδῖα* Luna dicitur, *Πάνδῖα* vero ejus festum, a *δῖος.*“ *E Frank.*

ᾅσομαι ἡμιθέων, ὧν κλείουσ' ἔργματ' ἀοιδοὶ,
Μουσάων θεράποντες, ἀπὸ στομάτων ἐροέντων.

ΛΔ.

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

Ἀμφὶ Διὸς κούρους ἑλικώπιδες ἔσπετε Μοῦσαι,
Τυνδαρίδας, Λήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ ἀμώμητον Πολυδεύκεα,
τοὺς ὑπὸ Τηϋγέτου κορυφῇ, ὄρεος μεγάλοιο,
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι κελαινεφέϊ Κρονίωνι,
σωτῆρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
ὠκυπόρων τε νεῶν, ὅτε τε σπέρχωσιν ἄελλαι
χειμέριαι κατὰ πόντον ἀμείλιχον. οἱ δ' ἀπὸ νηῶν
εὐχόμενοι καλέουσι Διὸς κούρους μεγάλοιο
ἄρνεσσιν λευκοῖσιν, ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες
πρύμνης· τὴν δ' ἄνεμός τε μέγας, καὶ κῦμα θαλάσσης,
θῆκαν ὑποβρυχίην. οἱ δ' ἐξαπίνης ἐφάνησαν
ξουθῇσι πτερύγεσσι δι' αἰθέρος ἀΐξαντες,
αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἀέλλας,
κύματα δ' ἐστόρεσαν λευκῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσι
ναύταις, σήματα καλὰ πλόου σφίσιν· οἱ δὲ ἰδόντες
γήθησαν, παύσαντο δ' ὀϊζυροῖο πόνοιο.

Χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Hymn. ΛΔ. Vers. 10. ἄρνεσσιν λευκοῖσιν, *agnis albis*, quos immolant nautae in puppe stantes per tempestatem.

16. πλόου Matth., Jacobs., Frank. libri male πόνου, quod sublectum est in proximis.

EPIGRAMMATA.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Α.

ΠΡΟΣ ΝΕΟΤΕΙΧΕΙΣ.

Αἰδεῖσθε ξενίων κεχρημένον, ἠδὲ δόμοιο,
οἳ πόλιν αἰπεινὴν, Κύμης ἐριώπιδα κούρην,
ναίετε, Σαιδήνης πόδα νείατον ὑψικόμοιο,
ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ ζαθεοῦ ποταμοῖο,
Ἕρμου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς.

Β.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΜΗΝ ΑΝΑΣΤΡΕΨΩΝ.

Αἶψα πόδες με φέροιεν ἐς αἰδοίων πόλιν ἀνδρῶν·
τῶν γὰρ καὶ θυμὸς πρόφρων, καὶ μῆτις ἀρίστη.

Epigr. 1. Vs. 2. *ἐριώπιδα* scriptor vitae Homeri, quae Herodoto perperam tribuitur, cap. 9. idem male: *Κύμην.* pejus tamen libri Homerici: *νύμφης ἐρατώπιδος Ἥρης*, nisi quod ferri fortasse potest *ἐρατ.* „*κούρη Κύμης* vocatur colonia Cumanorum, *Νέον Τεῖχος*, cujus incolas his verbis poëta alloquitur. v. Vit. Hom. l. c." *E Frank.* — *Σαιδήνης*, montis excelsi, cujus ad radices sita fuit urbs Cyme in Aeolia. Herod. vocat *Σαρδήνην*, ut Ilg. notavit. — idem recte: *ζαθεοῦ*, cujus interpretationem *θείου* habet Pseudoherodotus. libri: *ξανθοῦ.*

Epigr. 2. legitur in Vit. Hom. c. 11.

Γ.

ΕΙΣ ΜΙΔΗΝ.

Χαλκέη παρθένος εἰμὶ, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.
ἔστ' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ,
ἠέλιός τ' ἀνιὼν φαίνῃ, λαμπρή τε σελήνη,
καὶ ποταμοὶ πλήθωσιν, ἀνακλύζῃ δὲ θάλασσα,
αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
ἀγγελέω παριοῦσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.

Δ.

ΠΡΟΣ ΚΥΜΑΙΟΥΣ.

Οἵῃ μ' αἴσῃ ἔδωκε πατὴρ Ζεὺς κύρμα γενέσθαι,
νήπιον αἰδοίης ἐπὶ γούνασι μητρὸς ἀτάλλων!
ἥν ποτ' ἐπύργωσαν βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο
λαοὶ Φρίκωνος, μάργων ἐπιβήτορες ἵππων,
ὁπλότεροι, μαλεροῖο πυρὸς κρίνοντες ἄρηα,
Αἰολίδα Σμύρνην ἁλιγείτονα, ποντοτίνακτον,
ἥντε δι' ἀγλαὸν εἶσιν ὕδωρ ἱεροῖο Μέλητος.
ἔνθεν ἀπορνύμεναι κοῦραι Διὸς, ἀγλαὰ τέκνα,
ἠθελέτην κλῇσαι δῖαν χθόνα, καὶ πόλιν ἀνδρῶν·
οἱ δ' ἀπανηνάσθην ἱερὴν ὄπα, φῆμιν ἀοιδῆς,
ἀφραδίῃ. τῶν μέν τε παθών τις φράσσεται αὖτις,
ὅ σφιν ὀνειδείῃσιν ἐμὸν διεμήσατο πότμον.
κῆρα δ' ἐγὼ, τήν μοι θεὸς ὤπασε γεινομένῳ περ,
τλήσομαι, ἀκράαντα φέρων τετληότι θυμῷ,

Epigr. 3. satis multi laudarunt. v. Ilg. p. 607, Ast. ad Plat. Phaedr. p. 358 etc. edidit Ilg. e Certamine Homeri et Hesiodi, ubi extat p. 493. ed. Loesner.

Epigr. 4. v. Vit. Hom. c. 14. Vers. 2. libri numeris inertioribus: δῶκε. — „μητρός. urbis patriae, Smyrnae.“ *Frank.* — Φρίκωνος, a quo, conditore, Cyme urbs appellata est Φρικωνίς. v. Crusii *myth. Wörterb.* v. Φρικωνίς. — ὁπλότεροι, μάχιμοι. v. Il. δ', 325. — πυρὸς ἄρηα. h. e. πυρόεντα, *igneum*, sive acre, *bellum*. — ποντοτίνακτον Piersonus pro ποτνιάνακτον. — „οἱ δέ. Cumanorum senatores, qui Homerum coecum publice ali vetuerant, ut auctor est personatus ille Herodotus. *horum*, inquit poëta, *si quis rursus malum patietur, reputabit et cognoscet, se cum opprobrio civium suorum infelicem sortem meam molitum esse.*“ E Frankeo. — ἀκράαντα, *irrita*, negata mihi a vobis. Odyss. υ', 565.

οὐδέ τί μοι φίλα γυῖα μένειν ἱεραῖς ἐν ἀγυιαῖς
Κύμης ὁρμαίνουσι, μέγας δέ με θυμὸς ἐπείγει
δῆμον ἐς ἀλλοδαπὸν ἰέναι, ὀλίγον περ ἐόντα.

E.

ΠΡΟΣ ΘΕΣΤΟΡΙΔΗΝ.

Θεστορίδη, θνητοῖσιν ανωΐστων πολέων περ,
οὐδὲν ἀφραστότερον πέλεται νόου ἀνθρώποισι.

ΣΤ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙ.

Κλῦθι, Ποσείδαον μεγαλοσθενὲς, ἐννοσίγαιε,
εὐρυχόρου μεδέων, ἠδὲ ζαθέου Ἑλικῶνος,
δὸς δ' οὖρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον ἰδέσθαι
ναύτης, οἳ νηὸς πομποὶ ἠδ' ἀρχοὶ ἔασι·
δὸς δ' ἐς ὑπωρείην ὑψικρήμνοιο Μίμαντος
αἰδοίων μ' ἐλθόντα βροτῶν ὁσίων τε κυρῆσαι·
φῶτά τε τισαίμην, ὃς ἐμὸν νόον ἠπεροπεύσας
ὠδύσατο Ζῆνα ξένιον, ξενίην τε τράπεζαν.

Z.

ΕΙΣ ΠΟΛΙΝ ΕΡΥΘΡΑΙΑΝ.

Πότνια γῆ, πάνδωρε, δότειρα μελίφρονος ὄλβου,

Epigr. 5. v. Vit. Hom. c. 16. surripuerat Homero carmina Phocaeus Thestorides, hospes ejus Phocaeae.

Epigr. 6. v. ibid. et Suid. v. Ὅμηρος. — Μίμαντος. Odyss. γ', 172. φῶτα, Thestoridem.

Epigr. 7. et 8. v. ibid. c. 18. de priore Herod.: πορευόμενος δὲ Ὅμηρος, ἐπεὶ ἔτυχε τῆς Ἐρυθραίης, τραχείης καὶ ὀρεινῆς ἐούσης, φθέγγεται τάδε τὰ ἔπεα· Πότνια etc. πτωκάσιν — ἔχοντες. v. Schn. v. δύσζηλος. — Sui-

ὡς ἄρα δὴ τοῖς μὲν φωτῶν εὔοχθος ἐτύχθης,
τοῖσι δὲ δύσβωλος καὶ τρηχεῖ', οἷς ἐχολώθης.

Η.

ΠΡΟΣ ΝΑΥΤΑΣ.

Ναῦται ποντοπόροι, στυγερῇ ἐναλίγκιοι Ἄτῃ,
πτωκάσιν αἰθυίῃσι βίον δύσζηλον ἔχοντες,
αἰδεῖσθε ξενίοιο Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος·
δεινὴ γὰρ μέτ' ὄπις ξενίου Διὸς, ὅς κ' ἀλίτηται.

Θ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ.

Ὑμέας, ὦ ξεῖνοι, ἄνεμος λάβεν ἀντίος ἐλθών·
ἀλλ' ἔτι νῦν με δέχεσθε, καὶ ὁ πλόος ἔσσεται ὑμῖν.

Ι.

ΕΙΣ ΠΕΥΚΗΝ.

Ἄλλη τίς σευ, πεύκη, ἀμείνονα καρπὸν ἵησιν
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἠνεμοέσσης,

das: *μετόπισθεν ὄπις ξενίων, ὅς κ' ἀλ.*, ex quibus hoc elicias: *δεινὸς γὰρ μετόπισθεν, ὅτις ξενίων ἀλ.*, h. e. *ξενίας.* *η* et *ος* etiam ap. Eustath. Odyss. ο', 319. confusa sunt.

Epigr. 9 et 10. v. ibid. cap. 19 et 20. prius versificavit Barn. sed male scripsit versu altero: *ἀλλ' ἐμὲ νῦν δέξασθε*, nec recte alii: *ἀ. ἔτι νῦν δέξασθε*, omisso pronomine. Pseudoherod.: *ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν με δέξασθε, καὶ ὁ πλοῦς ὑμῖν ἔσται.* alias quoque permixta sunt *ξ* et *χ* litterae, velut in schol. brev. ad Il. ο', 209. quod attinet ad Epigr. 10., Pseudoherod.: *ἀπίκετο*, inquit, *εἰς τὸ χωρίον, ὃ Πίτυς καλεῖται· κἀνταῦ-*

ἔνθα σίδηρος ἄριστος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν
* ἔσσεται, εὖτ' ἄν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσιν.

ΙΑ.

ΠΡΟΣ ΓΛΑΥΚΟΝ ΤΟΝ ΑΙΠΟΛΟΝ.

Γλαῦκε, βοτῶν ἐπίοπτα, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
πρῶτον μὲν κυνὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι
δοῦναι· ὣς γὰρ ἄμεινον. ὁ γὰρ καὶ πρῶτον ἀκούει
ἀνδρὸς ἐπερχομένου, καὶ ἐς ἕρκεα θηρὸς ἰόντος.

ΙΒ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΕΙΑΝ ΕΝ ΣΑΜΩΙ.

Κλῦθί μοι εὐχομένῳ, Κουροτρόφε, δὸς δὲ γυναῖκα
τήνδε νέων μὲν ἀνήνασθαι φιλότητα καὶ εὐνὴν,
ἡ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,
ὧν ὥρη μὲν ἀπήμβλυνται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ.

ΙΓ.

ΕΙΣ ΟΙΚΟΝ ΤΩΝ ΦΡΑΤΟΡΩΝ.

Ἀνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόληος,
ἵπποι δ' αὖ πεδίου κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης,

θα αὐτῷ ἀναπαυομένῳ τὴν νύκτα ἐπιπίπτει καρπὸς τῆς πίτυος etc. versu 3. Frank. ἄριστος pro ἄρηος dedit ex Suida. dein scribendum est ἔστ' ἂν, *quamdiu.* de *Cebreniis* v. Steph. Byz. v. Κεβρήνια.

Epigr. 11. ibid. c. 21.

Epigr. 12. legitur ibid. c. 30. et Suid. l. c., praetereaque ap. Athen. 13, 61., qui Sophocli attribuit. Pseudoherod.: ἐγχρίμπτεται γυναιξὶ Κουροτρόφῳ θυούσαις ἐν τῇ τριόδῳ· ἡ δὲ ἱέρεια εἶπε πρὸς αὐτὸν, δυσχεράνασα τῇ ὄψει, "Ανερ, ἀπὸ τῶν ἱερῶν! — ὁ δὲ λέγει τάδε etc.

χρήματα δ' αὔξει οἶκον· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες,
ἥμενοι εἰν ἀγορῇ, κόσμος λαοῖσιν ὁρᾶσθαι·
αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι
ἤματι χειμερίῳ, ὁπότ' ἂν νίφῃσι Κρονίων.

ΙΔ.

ΚΑΜΙΝΟΣ Η ΚΕΡΑΜΙΣ.

Εἰ μὲν δώσετε μισθὸν, ἀείσω, ὦ κεραμῆες!
δεῦρ' ἄγ', Ἀθηναίη, καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνου·
εὖ δὲ πεπανθεῖεν κότυλοι, καὶ πάντα κανάστρα,
φρυχθῆναί τε καλῶς, καὶ τιμῆς ὦνον ἀρέσθαι,
πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγυιαῖς,
* *πολλὰ δὲ κερδῆναι· ἡμῖν δὲ δὴ, ὥς σφι νοῆσαι.*
ἢν δ' ἐπ' ἀναιδείην τρεφθέντες ψεύδε' ἄρησθε,
συγκαλέω δὴ ἔπειτα καμίνῳ δηλητῆρας
Σύντριβ' ὁμῶς, Σμάραγόν τε, καὶ Ἄσβετον, ἠδὲ Σαβάκτην,
Ὠμόδαμόν θ', ὃς τῇδε τέχνῃ κακὰ πολλὰ πορίζοι.
* *πέρθε πύρ' αἴθουσαν, καὶ δώματα· σὺν δὲ κάμινος*
πᾶσα κυκηθείη, κεραμέων μέγα κωκυσάντων.
ὡς γνάθος ἱππείη βρύκει, βρύκοι δὲ κάμινος,
πάντ' ἔντοσθ' αὐτῆς κεραμήϊα λεπτὰ ποιοῦσα.
δεῦρο καὶ Ἠελίου θύγατερ, πολυφάρμακε Κίρκη,
ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκου δ' αὐτούς τε, καὶ ἔργα.
δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας Κενταύρους,
οἵ θ' Ἡρακλῆος χεῖρας φύγον, οἵ τ' ἀπόλοντο·
τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ κάμινος,
αὐτοὶ δ' οἰμώζοντες ὁρῴατο ἔργα πονηρά·
γηθήσω δ' ὁρόων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην.
ὃς δέ χ' ὑπερκύψει, πυρὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον
φλεχθείη, ὡς πάντες ἐπίσταιντ' αἴσιμα ῥέξειν.

Epigr. 13. v. Vit. Hom. c. 31., Suid. l. c., Certam. Hom. et Hesiodi. sic Homerus, ad quosdam epulantes ingressus, ut narrat falsus Herod. cf. ep. 15. — κότυλοι, *pocula*. — Hesych.: κάναστρον, ὄστρακον, τρύβλιον, κανοῦν. — ὥς σφι νοῆσαι. Ilg.: ὡς φρέν' ὀνῆσαι. imo: ἡμῖν δὲ δὴ, ὥς σφιν, ὀνῆσαι, *et uti nobis conducat, sicut illis,* figulis, accepta mercede cantus. — „Σύντριβ', — Ὠμόδαμον. Σύντριψ, Ἄσβετος, Σαβάκτης et Ὠμόδαπος sunt numina figulorum. *Σύντριβι* imputabant, opinor, si quod vas, vel congeries vasorum, per vim nimiam ignis in coctione rupturas nacta erat; *Ἀσβέτῳ*, si vehementiori igni vasa combusta erant; *Σαβάκτῃ*, si concussione strues vasorum pessum iverat, a *σαβάζω*, *διασαλεύω* (v. Hesych. v. *σαβάξας*.); denique *Ὠμοδάμῳ*, si vasa perdita erant, antequam coquerentur.“ *Ex Ilg.* idem versu 11. probabiliter: *περθέμεν αἴθ.* alioqui scribi posset: *πῦρ, πέρθ' αἴθουσαν.*

ΙΕ.

ΕΙΡΕΣΙΩΝΗ.

* Δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο,
* ὃς μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει ὄλβιος αἰεί.
αὐταὶ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλοῦτος γὰρ ἔσεισι
πολλὸς, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνη τεθαλυῖα,
εἰρήνη τ' ἀγαθή· ὅσα δ' ἄγγεα, μεστὰ μὲν εἴη,
* κυρβαίη δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπου ἕρποι μάζα.
[νῦν μὲν κριθαίην εὐώπιδα σησαμόεσσαν.]
τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ δίφρακα βήσεται ὔμμιν,
ἡμίονοι δ' ἄξουσί κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα·
αὐτὴ δ' ἱστὸν ὑφαίνοι ἐπ' ἠλέκτρῳ βεβαυῖα.
νεῦμαί τοι, νεῦμαι ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδὼν
ἕστηκ' ἐν προθύροις, ψιλὴ πόδας. [ἀλλὰ φέρ' αἶψα
πέρσαι τῷ Ἀπόλλωνι γυιάτιδος]

[Εἰ μέν τι δώσεις· εἰ δὲ μὴ, οὐχ ἑστήξομεν·
οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ' ἤλθομεν.]

ΙΣΤ.

ΤΟΙΣ ΑΛΙΕΥΣΙΝ.

Ὅμηρος.

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης ἁλιήτορες, ἦ ῥ' ἔχομέν τι;

Epigr. 15. v. Vit. Hom. c. 34. et Suid. l. c. de hoc carmine Ilg. peculiari scriptione exposuit, quae inscripta est: *Εἰρεσιώνη Homeri et alia poëseos Graecorum mendicae specimina, cum quibusdam nostri temporis carminibus ex hoc genere comparata*, Lips. 1792. Pseudoherod.: *παραχειμάζων δὲ ἐν τῇ Σάμῳ, ταῖς νουμηνίαις προσπορευόμενος, πρὸς τὰς οἰκίας τὰς εὐδαιμονεστέρας ἐλάμβανέ τι, ἀείδων τὰ ἔπεα τάδε, ἃ καλεῖται εἰρεσιώνη. ὡδήγουν δὲ αὐτὸν, κ. συμπαρῆσαν ἀεὶ τῶν παίδων τινὲς τῶν ἐγχωρίων.* de *εἰρεσιώνῃ* v. Aristoph. Plut. 1050, Vesp. 386 etc. — *δυναμένοιο.* scribamus: *δαινυμένοιο*, et *βρύει* pro *βρέμει*. — versu 6. Suidas: *κυρκαίη δ' αἰεὶ κατὰ δόρπον ἕρπῃ μάζα.* Ilg.: *κυρβαίη δ' αἰεὶ κατὰ κ. ἕρκεα μάζα, et semper mactrae septa arietet massa*, h. e. vehementer agitetur subacta in mactra. male Ilg.: „h. e., si fermento subacta fuerit, tanta se attollat vehementia, ut verendum sit, ne mactram rumpat.“ mitto alias. — versus 7. nonnisi apud Suidam habetur, *ἀσύστατος* ille quidem; sed fortasse lacunosus est hic locus. — „*ἐπ' ἠλέκτρῳ βεβ.*, *incedens in* electro, quo pavimentum conclavis, utpote in domo opulentissima, distinctum est.“ *E Frank.* — verba *ἀλλὰ — γυιάτ.* itidem desunt in Vita Hom. — 14. et 15. prorsus alieni sunt, quippe iambici senarii.

Epigr. 16. v. Vit. Hom. c. 35, Suid. l. c., Certam. Homeri et Hes. versus 1.

Ἁ λ ι ε ῖ ς.

Ὅσσ' ἕλομεν, λιπόμεσθ'· ὅσσ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα.

Ὅ μ η ρ ο ς.

Τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάατε,
οὔτε βαθυκλήρων, οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

et 2. leguntur etiam in Anthol. Pal., vol. 2, p. 161. ὅσσ' ἕλομεν. scil. pediculos. putidum aenigma piscatorum.

FRAGMENTA.

α. 'Εκ τοῦ Μαργίτου.

1. Πόλλ' ἠπίστατο ἔργα, κακῶς δ' ἠπίστατο πάντα.

2. τὸν δ' οὔτ' ἄρ σκαπτῆρα θεοὶ θέσαν, οὔτ' ἀροτῆρα,
οὔτ' ἄλλως τι σοφόν· πάσης δ' ἡμάρτανε τέχνης.

3.*'Ηλθέ τις εἰς Κολοφῶνα γέρων καὶ θεῖος ἀοιδὸς,
Μουσάων θεράπων, καὶ ἑκηβόλου 'Απόλλωνος,
φίλης ἔχων ἐν χερσὶν εὔφθογγον λύρην.

β. 'Εκ τῆς (κυκλικῆς) Θηβαΐδος.

1. "Αργος ἄειδε, θεὰ, πολυδίψιον, ἔνθεν ἄνακτες.

2. εἵματα λυγρὰ φέρων σὺν 'Αρίονι κυανοχαίτῃ.

Margitae fragm. 1. v. Plat. Alcib. alt. §. 16. Scriptor Certaminis sub init. de Homero: *Κολοφώνιοι δὲ καὶ τὸν τόπον δεικνύουσιν, ἐν ᾧ φασιν αὐτὸν γράμματα διδάσκοντα τῆς ποιήσεως ἄρξασθαι, καὶ ποιῆσαι πρῶτον τὸν Μαργίτην.* cui famae multum tribuit Nitzschius Meletematis de historia Homeri, Hannov. 1830, p. 105.

2. v. Clem. Alex. Strom. 1., p. 287, Aristot. Mor. Nicom. 6, 7. ed. Cor.

3. v. Schol. Aristoph. Pace, 914. ita, ut hic legitur, primus edidit Lindemannus Lyra, 1, 82., qui unde sumserit vers. 1. et 3., ignoro. Nitzsch. l. c. probabile esse ait, Margitam Colophonem scenam ineptiarum suarum habuisse, eoque argumento ita usos esse Colophonios, ut Stolidum istum, festive concinnatum, civem acciperent, si eo convicio Homerum sibi redimere possent. „In vulgus notum est," inquit, „qui viri et quales Margitam Homeri esse censuerint: Aristot. de Poët. 4. et Zeno philosophus, qui ut in Iliadem et Odysseam commentatus est, ita et de Margita scripsit; quod ubi refert Dio Chrys., 3, 554., ipse docet lectorem, hoc quoque carmen Homeri esse habitum. denique Callimachum id poema magni fecisse testatur Harpocr. v. *Μαργίτης*. Pigreti leviter attributus videtur, fortasse propter versus mixtos: nam ipsum carmen antiquum hexametris junctos habuisse iambos, nunc certum habetur" etc. Montbel.: — „Selon Aristote (de Poët. c. 5., t. 5, p. 202. ed. Bip.) le Margitès était à la comédie ce que l'Iliade est à la tragédie; il était mêlé d'iambes et d'hexamètres." cf. ann. 14. ad Procli Vitam Homeri. — 3, 1. aegre fero copulam in verbis *γέρων καὶ θεῖος ἀ.*, malimque sane *γέρων ὢν θ. ἀ.*, vel: — *Κολοφῶα, ἀγείρων, θ. ἀ.*

Thebaïdos fragm. 1. v. Certam. Hom. et Hes.

2. Paus. 8, 25. dicitur Adrastus, Thebis fugiens.

3. αὐτὰρ ὁ διογενὴς ἥρως, ξανθὸς Πολυνείκης,
πρῶτα μὲν Οἰδίποδι καλὴν παρέθηκε τράπεζαν
ἀργυρέην Κάδμοιο θεόφρονος· αὐτὰρ ἔπειτα
χρύσεον ἔμπλησεν καλὸν δέπας ἡδέος οἴνου.
αὐτὰρ ὅγ' ὡς φράσθη παρακείμενα πατρὸς ἑοῖο
τιμήεντα γέρα, μέγα οἱ κακὸν ἔμπεσε θυμῷ.
αἶψα δὲ παισὶν ἑοῖσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἐπαρὰς
ἀργαλέας ἠρᾶτο (θεὸν δ' οὐ λάνθαν' Ἐριννύν),
ὡς οὔ οἱ πατρῷά γ' ἐνὶ φιλότητι δάσαιντο,
εἶεν δ' ἀμφοτέροισιν ἀεὶ πόλεμοί τε μάχαι τε.

---

2. ἰσχίον ὡς ἐνόησε, χαμαὶ βάλεν, εἶπέ τε μῦθον·
„ὤ μοι ἐγώ, παῖδές μοι ὀνειδείοντες ἔπεμψαν.
εὔκτο Διῒ βασιλῆϊ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
χερσὶν ὑπ' ἀλλήλων καταβήμεναι Ἄϊδος εἴσω.

γ. Ἐκ τῶν Ἐπιγόνων.

Νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι.

δ. Ἐκ τῶν Κυπρίων (Στασίνου).

1. Ἦν ὅτε μυρία φῦλα κατὰ χθόνα πλαζόμεν' ἀνδρῶν
βαθυστέρνου πλάτος αἴης.
Ζεὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε, καὶ ἐν πυκιναῖς πραπίδεσσι
σύνθετο κουφίσσαι ἀνδρῶν παμβώτορα γαῖαν,
ῥιπίσσας πολέμου μεγάλην ἔριν Ἰλιακοῖο,
ὄφρα κενώσειεν θανάτῳ βάρος· οἱ δ' ἐνὶ Τροίῃ
ἥρωες κτείνοντο· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

---

2. Ζῆνα δὲ τὸν ῥέξαντα, καὶ ὃς τάδε πάντ' ἐφύτευσεν,
οὐκ ἐθέλεις εἰπεῖν· ἵνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς.

3, 1—12. Athen. 11, 14. 13—16. Schol. Soph. Oed. Col. 1440. de his fragmentis Frank. adhiberi jussit Herm. ad Soph. l. c. 1377, et Buttm. gr. gr., t. 2., p. 405. post 19. vel excidit aliquid, vel scribendum est εὖκτο δὲ Διῒ, nomine dei μονοσυλλάβως pronuntiato, quod tamen inusitatum est.

Epigonorum fragm. extat ap. scriptorem Certaminis. cf. Comici interpp. ad Pac. 1270, Schellenbergii Antimachum p. 90., Herodoti interpp. ad 4, 32.

Cypriorum versiculos primos 7 servavit Homeri Schol. Il. α΄, 5. Wassenbergh. supplevit ἀνδρῶν, B: ἄχθεϊ εὐρὺ βάρυνε. 8. et 9. habet Plato Euthyphrone, t. 1. p. 29. ed. Bip.; reliquos, ultimo excepto, Stasini sub nomine, Tzetzes ad Lycophr. 511., itemque schol. Pindari Nem. 10, 114. Montbel.: — „Hérodote (2, 117) soutient que les vers cypriens ne sont pas d'Hom. Aristote (c. 24., t. 5., p. 264. ed. Bip.) oppose les vers cypriens à l'Iliade et à l'Odyssée. Elien (Var. Hist. l. 9, c. 15.) est le seul qui attribue cet ouvrage à Hom., en disant qu'il le donna en dot à sa fille. Proclus (Phot. Bibl. col. 981—4.), dans sa Chrestomathie, le dit aussi, mais d'une manière dubitative. Quoiqu'il en soit, puisque les éditeurs admettent cette composition au nombre des vers d'Hom., je m' étonne qu'ils n' aient pas compris les fragments assez considérables que donne Athénée (2, p. 35, C; 8, p. 334, C, D; 15, p. 682, E, F.) des vers cypriens. On ne sait pas précisément quel en était le sujet." — de 2—6. cf. Eurip. Hel. 38—41.

3. αἶψα δὲ Λυγκεὺς
Τηΰγετον προσέβαινε, ποσὶν ταχέεσσι πεποιθώς·
ἀκρότατον δ' ἀναβὰς διεδέρκετο νῆσον ἅπασαν
Ταντελίδου Πέλοπος· τάχα δ' εἴσιδε κύδιμος ἥρως
δεινοῖς ὀφθαλμοῖσιν ἔσω δρυὸς ἄμφω κοίλης
Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ ἀεθλοφόρον Πολυδεύκεα.
νύξε δ' ἄρ' ἄγχι στὰς τὸν Κάστορα.

ε. Ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος (Λέσχεω).

1. Ἴλιον ἀείδω καὶ Δαρδανίην κλυτόπωλον,
ἧς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος.

2. Αἴας μὲν γὰρ ἄειρε καὶ ἔκφερε δηϊοτῆτος
ἥρω Πηλείδην, οὐδ' ἤθελε δῖος Ὀδυσσεύς.

3. πῶς ἐπεφωνήσω; πῶς οὐ κατὰ κόσμον ἔειπες
ψεῦδος;

4. Πηλείδην δ' Ἀχιλῆα φέρε Σκῦρόνδε θύελλα·
ἔνθ' ὅγ' ἐς ἀργαλέον λιμέν' ἵκετο νυκτὸς ἐκείνης.

5. ἀμφὶ δὲ πόρκης
χρύσεος ἀστράπτει, καὶ ἐπ' αὐτῷ δίκροος αἰχμή.

6. νὺξ μὲν ἔην μέσση, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη.

7. αὐτὰρ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱὸς
Ἑκτορέην ἄλοχον κατάγει κοίλας ἐπὶ νῆας·
παῖδα δ' ἑλὼν ἐκ κόλπου ἐϋπλοκάμοιο τιθήνης
ῥίψε, ποδὸς τεταγὼν, ἀπὸ πύργου· τὸν δὲ πεσόντα
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιή.
ἐκ δ' ἕλετ' Ἀνδρομάχην, ἠΰζωνον παράκοιτιν
Ἕκτορος, ἥντε οἱ αὐτῷ ἀριστῆες Παναχαιῶν
δῶκαν ἔχειν, ἐπίηρον ἀμειβόμενοι γέρας ἀνδρί·
αὐτόν τ' Ἀγχίσαο γόνον κλυτὸν ἱπποδάμοιο,
Αἰνείαν, ἐν νηυσὶν ἐβήσατο ποντοπόροισιν,
ἐκ πάντων Δαναῶν ἀγέμεν γέρας ἔξοχον ἄλλων.

ς. Ἐκ τῶν Νόστων.

Αὐτίκα δ' Αἴσονα θῆκε φίλον κόρον ἡβώοντα,
γῆρας ἀποξύσασ' εἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
φάρμακα πόλλ' ἕψουσ' ἐνὶ χρυσείοισι λέβησιν.

Parvae Iliadis fragm. 1. extat in Vita Hom., c. 16.; 2. et 3. ap. Comici Schol. Equ. 1056.; 4. ap. Eust. ad Il. p. 1187, et Schol. Ven. ad Il. τ', 326.; de 5. v. Schol. Pind. Nem. 6, 85., in quo Heyn. supplevit *αἰχμή*. 6. et 7. servavit Tzetzes ad Lycophr. 344. et 1263.

De fragmento *Νόστων* v. argum. Medeae Eurip.

ζ. Ἐκ τῶν Κερκώπων.

Harpocration v. Κέρκωψ: Ἐν τοῖς εἰς Ὅμηρον ἀναφερομένοις Κέρκωψι δηλοῦται, ὡς ἐξαπατητῆρές τε ἦσαν καὶ ψεῦσται οἱ Κέρκωπες.

η. Ἐξ ἀδήλων τινῶν ἐπῶν.

1. Ὡς ὁπότ' ἀσπάσιον ἔαρ ἤλυθε βουσὶν ἕλιξιν.

2. ἀλλ' οἷον μὲν ἔνεστι καλεῖν ἐπὶ δαῖτα θαλείην.

3. οἳ καλέουσιν ἀοιδόν.

4. φήμη δ' ἐς στρατὸν ἦλθε.

5. πὰρ γὰρ ἐμοὶ θάνατος.

6. γρουνὸν μὲν δαίοντο· μέγας δ' Ἥφαιστος ἀνέστη.

7. δωρήσω τρίποδα χρυσούατον.

8. χαλκῷ ἀπὸ ψυχὴν ἐρύσας.

9. τάμ' ἀτειρέϊ χαλκῷ.

10. βαρύβρομα θωΰσσοντες.

11. συρίζουσα λόγχη.

12. ἀελλοπόδων δρόμον ἵππων.

Coronidis loco addam epigramma, quod servavit Pseudoherodotus c. 36.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΜΗΡΟΥ ΤΑΦΟΝ.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

De Cercopibus v. Heyn. Obss. ad Apollod. p. 181. et nos ann. ad Procli vit. Hom. ann. 16.

Incertorum fragm. 1. habetur ap. Hippocr. I. περὶ ἄρθρων p. 785. ed. Foes.; 2. et 3. ap. Aristot. Polit. 8, c. 2., p. 261., ubi v. Göttling.; 4. ap. Aeschinem or. adv. Tim. §. 128, B.; 5. itidem ap. philosophum l. c. 3, c. 9, p. 100.; 6. ap. Tzetz. ad Lycophr. 86; 7. ap. scriptorem incognitum vitae Homeri p. 309. ed. Gal.; 8. et 9. ap. Aristot. Poët. c. 21.; 10. ap. Suid. v. θωΰσσοντες; 11. ap. Serv. ad Aen. 12, 691.; denique 12. nescio unde addidit W.

Discorso preliminare della Batracomiomachia, tradotta in italiano dal Conte Giacomo Leopardi.*)

Quando dopo aver letta qualche opera di autore sconosciuto la troviamo interessante, e degna di osservazione, siamo tosto spinti dalla curiosità a ricercarne lo scrittore. Avendone rilevato il carattere dall' opera stessa bramiamo avere un nome a cui applicarlo. Ci duole d' ignorar quello di una persona, che c'interessa, e di dover lodare, e stimare un essere anonimo, e sconosciuto. Forse il suo nome non ce lo farebbe conoscere più di quello, che può fare l'opera stessa, ma noi crediamo di essere abbastanza informati intorno ad uno scrittore, quando ne sappiamo il nome. Riguardo alle opere antiche questa curiosità va ancora più avanti. La difficoltà di conoscere l'autore di qualcuna di esse non fa che aumentarla. Pochi sperano di acquistar gloria collo scoprire l'autore di uno scritto moderno, ma ogni scoperta fatta nei campi dell' antichità è creduta interessare tutta la Repubblica dei letterati. Il solo aver tentata un' impresa di questo genere senza mancare di qualche successo basta spesse volte a render famoso il nome di uno scrittore. Intelligenza di antichi linguaggi, esame di vecchj libri, acutezza di critica, finezza di giudizio tutto si pone in opera per ottenere l'intento desiderato, o per persuadere ai lettori di averlo ottenuto. Una scoperta difficile è sempre bella se non per la sua utilità, certamente per la sua difficoltà, poichè l'ingegno fu sempre apprezzato più della sodezza, e lo strepito più della riflessione.

*) Dissertatio haec Viri illustris, cujus ingenium atque eruditionem, carminibus quoque italicis et Opusculis philosophicis conspicuam, dignis laudibus ornavit Niebuhrius praefatione Merobaudis, una cum metaphrasi Batrachomyomachiae, primum typis excusa est anno 1816. in Ephemeridibus Mediolanensibus, quae inscriptae sunt *Lo Spettatore*; nunc autem ab ipso Leopardio emendatam Vir doctissimus L. de Sinner, quae est singularis ejus erga nos benevolentia, misit Parisiis, quo, si vellem, annotatis a me ad Homerum insererem. quod eo lubentius feci, quo minus notam scirem plerisque nostri ordinis hominibus; nec latine haec reddidi, quia non modo acute et docte disputata sunt, sed etiam eleganter scripta, ut verendum esset, ne transferendo nativas eorum veneres corrumperem. Quod attinet ad metaphrasin, ea tantopere placuit civibus auctoris, ut bis recudenda fuerit, nec palmam ei dare dubitat Federici prae ceteris omnibus Italicis.

La Batracomiomachia però, ossia la Guerra dei topi e delle rane, può veramente dirsi un' opera interessante. La bassezza dell' argomento non può farle perdere nulla del suo pregio. Il Genio si manifesta dappertutto, e tutto è prezioso ciò, che è consacrato dal Genio. Boileau non è meno famoso per il Lutrin, che per l'Arte Poetica; la Dunciade, e il Riccio Rapito sono parti del traduttore dell' Iliade, e dell' autore del Saggio sopra l'uomo; e l'Ariosto contrasta ancora al Tasso il primato del Parnaso Epico Italiano. Famosa è proposizione di Jacopo Gaddi. „Voglio, scrisse egli, pronunziare un paradosso, benchè abbia alquanto paura dei Censori nasuti, e dei motteggiatori. La Batracomiomachia mi par più nobile, e più vicina alla perfezione che l'Odissea, e l'Iliade; anzi superiore ad ambedue nel giudizio, nell' ingegno, e nella bellezza della tessitura, che la rendono un poema giocoso affatto eccellente. (Paradoxon dicere volo, licet verear nasutos Censores, vel momos. Batrachomyomachia videtur mihi nobilior, propiorque perfectioni, quam Odyssea, et Ilias; immo utramque superat judicio, ac ingenio, et praestantia texturae, cum sit Poema ludicrum excellens. Gaddi, de Scriptoribus non Ecclesiasticis.)“ Martino Crusio analizzò la Batracomiomachia con tutte le regole della Critica, e la trovò Poema eroi-comico esattamente corrispondente alle leggi dell' arte poetica, e perfetto in tutte le sue parti. E già senza il voto del Gaddi, e l'analisi del Crusio, il disegno, l'invenzione, e la condotta del poema, la felicità, e lepidezza dei ritrovati, e quell' acconcia mescolanza di cose basse, e volgari con parole e cose grandi e sublimi, dalla quale nasce il ridicolo, fanno conoscere ad ogni uomo di gusto che la Batracomiomachia non è parto di un poeta mediocre.

Si desta quindi in noi il desiderio di sapere il nome di questo poeta. Già da molti secoli il poema porta quello di Omero: a cui espressamente lo attribuì Marziale, che scrisse sopra la Batracomiomachia quell' Epigramma: (Martialis, Epigr. Lib. 14. Epig. 183.)

„Perlege Maeonio cantatas carmine ranas,
Et frontem nugis solvere disce meis.“

Così anche Fulgenzio (Fulgentius, Mytholog. Lib. I.):

„Quod Maeonius ranarum
Cachinnavit praelio.“

Stazio volendo mostrare che i maggiori poeti prima di esercitarsi in oggetti grandi aveano preso a cantare cose basse, e pedestri, citò la Zanzara di Virgilio e la Batracomiomachia, (Sed et Culicem legimus, et Batrachomyomachiam etiam agnoscimus. Nec quisquam est illustrium Poetarum, qui non aliquid operibus suis stilo remissiore praeluserit. Statius, Silv. Lib. I. in praef. ad Stellam.) con che diè a vedere, che riguardava questo poema come opera di Omero, il quale solo potea citarsi al fianco di Virgilio. L'autor Greco della Vita di Omero attribuita ad Erodoto dice che quel poeta compose la Batracomiomachia dopo l'Iliade e prima dell' Odissea nella terra chiamata Bolisso vicino alla città di Chio, in casa del padrone del pastore Glauco. È inutile rammentare gli altri autori Greci più moderni che attribuirono ad Omero la Batracomiomachia, come Tzetze citato dal Bentley che annovera la Battaglia dei topi fra le tredici opere lasciate, a suo dire

da Omero; (Tzetzes, in Iliad. Interpret. allegor. ap. Bentley Epist. ad Jo. Millium) ed Apostolio, di cui ricorda il Labbè alcuni versi politici in lode della Batracomiomachia. (Labbè, Biblioth. nov. MSS. librorum.) Fra quelli che hanno scritto nelle lingue volgari moltissimi hanno riguardato quel poema come parto veramente di Omero, e il Lavagnoli in una lunga prefazione premessa alla Batracomiomachia da lui tradotta, ha sostenuta con tutte le sue forze questa opinione. „Non potrebbe esser questo per avventura, dic' egli parlando di Omero, un primo parto della sua mente? un' esperimento, che volle egli fare di se medesimo in mira delle maggiori cose che divisava di scrivere?" Maittaire, (Sarto) e Francesco Redi nell' Avvertimento premesso alla Guerra dei topi e dei Ranocchi di Andrea del Sarto, giudicano la Batracomiomachia produzione degna di Omero, e Pope dice che un grande Autore può qualche volta ricrearsi col comporre uno scritto giocoso, che generalmente gli spiriti più sublimi non sono nemici dello scherzo, e che il talento della burla accompagna d'ordinario una bella immaginazione, ed è nei grandi ingegni come sono spesso le vene di Mercurio nelle miniere d'oro.

Ciò è verissimo, ma prova solo che Omero potè scrivere un poema giocoso, non che egli è in effetto l'autore della Batracomiomachia. Sarebbe un pazzo chi negasse la prima proposizione, non però certamente chi contrastasse la seconda: la quale ha avuti in realtà moltissimi oppositori. Proclo parla della Batracomiomachia come di opera attribuita ad Omero solamente da alcuni. (Proclus in Vita Homeri.) „Scrisse, dic' egli di Omero, due Poemi, l'Iliade, e l'Odissea. Alcuni gli attribuiscono ancora dei poemi giocosi, cioè il Margite, la Batracomiomachia, l'Entepazzio, la Capra, e i Cercopi vani." Così anche Eustazio. (Fab. 264. lin. 4.) Il primo dei due autori anonimi delle Vite di Omero pubblicate dall' Allacci sembra rigettare espressamente la Batracomiomachia come supposta, e di autore differente da Omero, poichè dice di questo poeta: „Nulla gli si deve attribuire fuorchè l'Iliade, e l'Odissea. Gl' inni, e gli altri poemi, che gli si ascrivono, si hanno a tenere per opere di altri autori, a cagione della differenza sì del carattere che della bellezza degli scritti. Alcuni gli vogliono attribuire anche due opere che vanno intorno coi titoli di Batracomiomachia, e di Margite. Quanto ai poemi, che veramente gli appartengono, essi si cantavano un tempo quà e là spartitamente, e furono riordinati da Pisistrato l'Ateniese." E certamente leggendo gli antichi Scritti si trova che l'antichità era in dubbio intorno all' autenticità della Batracomiomachia forse niente meno di quello che lo siamo noi al presente. Gli Scoliasti di Sofocle, (Scholiastes Sophoclis, ad Antigon. vers. 102.) e di Euripide (Scholiastes Euripidis, ad Orest. vers. 786.) citano la Batracomiomachia senza nominarne l'autore, con che sembrano dare a vedere di essere incerti intorno ad esso. Apollonio Discolo riporta un luogo della Batracomiomachia senza indicare nè l'autore nè il poema; (Apollonius Dyscolus, de Syntaxi partium oration.) ma da ciò non si può cavare alcuna conseguenza, poichè egli cita più volte nella stessa guisa dei passi di Omero, e di altri autori. Suida parlando di Omero (Suidas, in Lex. art. Ὅμηρος.) annovera la Miobatracomachia, così

detta da lui, tra le sue opere dubbie: ed altrove (Idem, l. c. art. *Πίγρης.*) di Pigrete Alicarnasseo, fratello della famosa Artemisia, moglie di Mausolo, dice che compose il Margite, e la Batracomiomachia. E di questa è evidente che lo stesso Pigrete è fatto autore da Plutarco, il quale scrive di Erodoto: (Plutarchus, de Herodoti malignitate) „Finalmente narra che in Platea i Greci sedendosi oziosamente ignorarono la battaglia sino al fine; appunto come Pigrete, fratello di Artemisia, disse essere accaduto nello combattimento dei topi e delle rane, che egli per giuoco descrisse in versi; aggiungendo che gli Spartani a bella posta combatterono in silenzio, perchè gli altri non avessero contezza della pugna.“ Enrico Stefano (Stephanus, Schediasm. Lib. VI. sched. 22.) dice di aver veduto un esemplare della Batracomiomachia, in cui questa attribuivasi a Pigrete di Caria. Di simiglianti esemplari fanno pur menzione il Labbè, (Labbè, Biblioth. nov. MSS. libr.) ed il Nunnes, (Nunnes. ad Phrynich. Diction. Attic.) presso cui, dice il Fabricio, (Fabricius, Biblioth. Graec. Lib. 2. Cap. 2. §. 1. edit. vet.) per errore di stampa si legge: „Tigreti,“ in luogo di: „Pigreti.“ Ma in verità questo errore è dei Codici, non della stampa, e in un manoscritto Naniano si trova la Batracomiomachia con questo titolo: *Ὁμήρου βατραχομυομαχία· ἐν δέ τισι Τίγρητος τοῦ Καρός*, „Batracomiomachia di Omero, o come si legge in alcuni esemplari, di Tigrete di Caria. (Mingarelli, Graec. Cod. MSS. ap. Nan. Patric. Venet. asservat. Cod. 282. num. 5.)“

Fra i moderni Daniele Heinsio, Giovanni le Clerc, e molti altri contrastarono ad Omero la Batracomiomachia. Madama Dacier dicendo che i migliori Critici riconoscono quel poema per falsamente attribuito ad Omero, mostra di non pensare essa stessa in diversa guisa. (Le combat des grenouilles et des rats est fort douteux, aussi bien que ses hymnes à Apollon, à Diane, à Mercure, et à quelques autres Dieux. Les plus savans Critiques estiment que ces ouvrages ne sont pas de lui. *Dacier*, *Vie d'Homere.*) Stefano Bergler (Bergler., Praef. ad Homer. edit. Wetsten. tom. 2. pag. 14. seq.) conta fino ad otto parole della Batracomiomachia che non sembrano essere state in uso al tempo di Omero, il quale non se ne servì mai nell' Iliade, e nell' Odissea, benchè spesso avesse occasione di farlo; e rileva alcuni modi di dire usati nello stesso poema, che non pajono proprj di Omero. Fa rimarcare che i Grammatici per testimonianza di Eustazio, osservarono non essersi quel poeta servito della voce *ἥλιος* che una sola volta cioè nel libro ottavo dell' Odissea, e che nondimeno quella voce s'incontra nel penultimo verso della Batracomiomachia. Trova che presso Omero la lettera *α* del verbo *ἱκάνω* e dei casi formati dallo stesso è sempre lunga, e la *υ* dell' aoristo secondo, e futuro secondo del verbo *φεύγω* è sempre breve, mentre nella Batracomiomachia si ha *ἵκανεν* colla sillaba *κα* breve, ed *ἀπέφυγεν* colla sillaba *φυ* lunga. Finalmente sospetta che l'autore della Batracomiomachia abbia tratto dalle Nubi d' Aristofane il pensiero delle zanzare che colle loro trombe danno alle armate dei topi e delle rane il segnale della battaglia. Cesarotti (Cesarotti, Iliade Ragionam. Preliminare Par. I. Sez. 5.) osserva che la descrizione dei granchi fatta con parole composte, e strane quanto i

mostri che si vogliono descrivere, non sente per nulla il tempo, e lo stile di Omero. Questa descrizione è compresa in cinque versi, che egli traduce così:

„Venne la razza
Ossosa, incudischiena, incurvibraccia,
Guercia, forficibocca, ostricopelle,
Marciaindietro, ampiospalla, e gambistorta,
Manispasa, occhiterga, impettosguarda,
Ottipede, bicipite, intrattabile."

L'uso di queste bizzarre parole sembra esser venuto molto più tardi, e se ne hanno esempj presso Plauto, Ateneo, (Athenaeus, Deipnosophist. Lib. 14.) S. Basilio, Suida, e nell' Antologia. Michele Neandro, lo Scaligero, l'Huet, ed altri composero Epigrammi con parole di tal fatta. Tale è quello Greco di Egesandro contro i Sofisti, che lo Scaligero recò in versi latini in questa guisa:

„Silonicaperones, vibrissasperomenti,
Manticobarbicolae, extenebropatinae.
Obsuffarcinamicti, planilucernituentes,
Noctilatentivori, noctidolostudii.
Pullipremoplagii, sutelocaptiotricae,
Rumigeraucupidae, nugicanoricrepi."

A tutte queste osservazioni fatte già dagli eruditi, ne aggiungerò io una, che non credo fatta ancora da alcuno. La descrizione dei timori, e dei diversi atti del topo, che naviga sul dosso di Gonfiagote, mi sembra una imitazione affettata di quella che fa Mosco degli atti di Europa trasportata per mare dal suo toro. L'autore della Batracomiomachia dice che Rubabriciole vedendosi bagnare dall' acqua, tremava, e stringendosi al corpo di Gonfiagote, lasciava andare la coda in acqua, tiravasela dietro come un remo, e che finalmente prese a parlare. Mosco dice di Europa che vistasi all' improvviso trasportare in mare, si turbò, e che seguendo il toro il suo cammino, essa con una mano ne stringea un corno, e coll' altra traeva in su la sua veste perchè non si bagnasse, e che finalmente non vedendo più che acqua, e cielo parlò al toro, e chiamò Nettuno in suo soccorso. La similitudine di Europa, che nella Batracomiomachia si pone in bocca al sorcio sembra dar qualche peso al mio sospetto. Io non so se l'accaduto a me possa confermare in alcun modo questa opinione. Io non avea mai letta la Batracomiomachia. Leggendola attentamente, e giunto al luogo, in cui si descrivono le angustie del topo navigatore, credei subito trovarvi molta conformità con quello di Mosco che ho accennato. Io non avea ancora veduta la similitudine di Europa, ma seguendo a leggere, e incontratala, mi confermai fortemente nel mio parere, giudicando verisimilissimo che l'autore della Batracomiomachia avesse tolta quella similitudine appunto dall' Idillio, che avea sotto gli occhi, e che avea imitato nei versi precedenti, e mi persuasi tosto che la Batracomiomachia non fosse di Omero, ma di autore posteriore ai tempi di Mosco, vale a dire a quelli di Teocrito, poichè come dimostrasi con buone ragioni questi due poeti furono contemporanei. Forse anche altri leggendo la Batracomiomachia colle disposizioni, in cui io mi trovava,

potrebbono concepire lo stesso sospetto, ed essi sarebbono i più favorevoli alla mia opinione, poichè un' intima persuasione originata dal caso, ha spesse volte più forza sul nostro animo che qualunque prova ricercata, e studiata.

Può dunque supporsi che l'autore della Batracomiomachia non sia anteriore al terzo secolo avanti l'Era Cristiana, e certamente non si trova fatta menzione del suo poema presso alcuno scrittore più antico di quel secolo. Quanto all' autore della Vita di Omero attribuita ad Erodoto, quasi tutti i Critici si accordano nell' asserire che esso è ben differente dallo Storico di cui la sua opera porta il nome, nè v' ha che io sappia alcuna ragione che impedisca di crederlo posteriore al secolo già nominato. Io non sò quanta osservazione meriti il pensamento di Pietro la Seine, che crede aver Plauto avuto riguardo alla Batracomiomachia allorchè fe' dire al suo Crisalo: (Plautus, Bacchid. Act. IV. Scen. 8. vers. 46. seqq.)

„Si tibi est machaera, et nobis veruina est domi,
Qua quidem te faciam, si tu me irritaveris,
Confossiorem soricina nenia.“

Ma ad ogni modo Plauto non fiorì più di due secoli circa avanti la nostra Era. Andrebbe a terra la mia opinione, se fosse certo ciò, che suppone il Fabricio, (Fabricius, Biblioth. Graec. Lib. 2. Cap. 2. §. 1. edit. vet.) cioè che alla battaglia dei topi, e delle rane descritta nella Batracomiomachia alludesse Alessandro il Grande allorchè avuta la nuova del combattimento seguito fra le truppe di Antipatro, e di Agide Rè di Sparta, disse al riferire di Plutarco: (Plutarchus, in Vita Agesilai) „Pare, miei amici, che mentre noi quì sconfiggevamo Dario, sia seguita in Arcadia certa zuffa di sorci.“ Ma il senso di questo detto s'intende molto bene senza ricorrere all' allusione, e il disprezzo, che Alessandro volea manifestare per quella battaglia, è abbastanza espresso dal paragonare che egli fa i combattenti a dei topi, onde non è necessario supporre che egli avesse in vista il combattimento di questi animali cantato dall' autore della Batracomiomachia.

Nell' antico Bassorilievo rappresentante l'apoteosi di Omero opera di Archelao di Priene, figlio di Apollonio, trovato nel territorio di Marino, Feudo della Casa Colonna, (Cesarotti. Sarto) lungo la predella che il poeta ha sotto i piedi si vedono due topi. Alcuni hanno creduto che essi indicassero la Batracomiomachia, ma Madama Dacier, (Dacier, Vie d'Homere) seguita da altri (Sarto. Cesarotti.) ha stimato più verosimile, che lo Scultore volesse rappresentare con quei topi i cani di Parnaso, detrattori di Omero, nemici impotenti della sua gloria. „Si Batrachomyomachia innueretur, dice Gronovio (Gronovius, Thesaur. Graec. antiquit. tom. 2. num. 21.) parlando di quei topi, cur ranae quoque non conspiciuntur? Subest aliud: et sive mures sunt, sive glires, per eos licet colligere captam Trojam praebuisse occasionem divinis illis operibus: ad quam explicationem faciunt, quae viri docti protulerunt de Sminthо et Apolline Sminthеo.“ Sminto, a dire del Pseudo-Didimo, (Pseudo-Didymus, Schol. ad Hom. Il. lib. 1.) era un luogo della Troade, in cui trovavasi il tempio di Apolline Smintio. *Σμίνθος* vale: „topo,“ e in Crisa nel tempio di Apolline Smintio vedevasi.

la riferir di Strabone, (Strabo, Geogr. lib. 13.) la statua di questa divinità, con un topo ai piedi. Certo nel marmo, di cui parlo, sotto le figure corrispondenti si legge: *ΙΛΙΑΣ, ΟΔΥΣΣΕΙΑ*, ma in niun luogo si trova scritto: *ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ.*

La proposizione di Cesarotti, il quale sospetta che la Batracomiomachia appartenga al secolo di Luciano, parmi avanzata senza riflessione. Come infatti avrebbe potuto quel poema rendersi in un momento così celebre tra i Greci, e tra i Latini, e il suo autore divenire ad un tratto sì sconosciuto, che Stazio, e Marziale alquanto più antichi di Luciano, attribuissero la Batracomiomachia ad Omero; e Plutarco quasi suo contemporaneo la citasse sotto il nome di Pigrete Scrittore quattro secoli più antico di lui? E dunque necessario supporre che l'autore della Batracomiomachia abbia vissuto molti anni avanti Stazio, Marziale, e Plutarco; ma nel tempo stesso può credersi che egli abbia fiorito dopo Teocrito, e Mosco. Ecco quanto con congetture, e argomenti può stabilirsi intorno allo Scrittore del nostro poema.

Quanto allo scopo che egli si prefisse nel comporlo, noi lasceremo ai Conti, e ai Gebelin il seguire la opinione di Filippo Melantone, che si persuase aver voluto il poeta con quello scherzo ispirare ai giovanetti l'odio delle sedizioni e delle risse, e col far vincere le rane insegnare che sul capo degli autori delle contese ricade il danno, che essi volevano recare altrui. Più ingegnoso è il pensamento di Pietro la Seine. Egli crede che il poeta voglia insinuare ai giovani la temperanza nel vitto, sicuramente perchè resta inferiore nel combattimento la ghiottissima armata dei topi avvezza a guerreggiare nelle dispense, e nelle cucine, e rimane vittorioso l'esercito delle rane, che si contenta di bever acqua, e non ama che cibi Pitagorici. Daniele Heinsio dice che la Batracomiomachia fu composta per uso, ed esercizio della gioventù, affinchè fosse letta prima dei gravi poemi di Omero, e servisse come d'introduzione ai medesimi. Giovanni le Clerc è di opinione ben diversa. Egli pensa che la Batracomiomachia non sia che una perpetua beffa, e una Parodia dell' Iliade. Infatti è evidente che quel poema è scritto ad imitazione di Omero, e col suo stile, e che vi si volgono in ridicolo molti pensieri, e molte espressioni, che Omero applica alle cose più serie. Gonfiagote è il Paride e Rodipane il Menelao della Batracomiomachia. La descrizione delle armature dei topi, e delle rane, è una imitazione caricata delle tante di questo genere, che si trovano nell' Iliade. Giove che vedendo prepararsi la battaglia aduna gli Dei, è appunto il Giove di Omero, vestito con abiti da Commedia, e le parlate dei Numi contraffanno manifestamente quelle che Omero mette in bocca ai suoi Dei. Nella Iliade al cominciar della battaglia fra i Trojani, ed i Greci condotti da Achille, Giove tuona, e Nettuno scuote la terra (Homerus, Iliad. lib. 20. vers. 56. seqq.); e nella Batracomiomachia, dando gli araldi, e le zanzare il segnale del combattimento, Giove risponde col tuono. La minuta descrizione dei diversi modi, coi quali i topi, e le rane si feriscono, e si uccidono, è evidentemente tolta da Omero, che è stato lodato da alcuni per la sua fecondità nell' immaginare infinite maniere di far ferire, e uccidere, i suoi Eroi. Rubatocchi è l'Achille della

Batracomiomachia. Egli è giovine, e principe come il protagonista di Omero. Le armate dei topi e delle rane combattono ambedue con egual successo, ma comparisce Rubatocchi, e le rane son ridotte all' estremo. Così nel decimottavo dell' Iliade comparisce Achille, e i Trojani si danno alla fuga. Giove nella Batracomiomachia lancia la folgore nel campo per salvare le rane, come nell' ottavo dell' Iliade la lancia per salvare i Trojani. È evidente che questo Giove, e gli Eroi della Batracomiomachia sono quelli della Iliade volti in ridicolo, e le Clerc sospetta che l'autore del nostro poema vi abbia posto esso stesso per istrazio il nome di Omero, come per indicare che la guerra di Troja cantata da lui non era più importante, nè più degna dell' intervento degli Dei, che quella dei topi, e delle rane. Forse i Grammatici poco maliziosi, o i posteri poco informati, vedendo in fronte alla Batracomiomachia il nome di Omero, e non trovando quel componimento indegno di lui, non pensarono più oltre, e lo crederono suo parto legittimo. Tutto ciò oltre che è proprio a farci abbandonare la commune opinione, che riguarda Omero come l'autore della Batracomiomachia, può anche mostrare, che essa non è neppure di Pigrete Scrittore più antico di Mosco; poichè egli al dir di Suida, (Suidas, in Lex. art. *Πίγρης*) raddoppiò l'Iliade aggiungendo a ciascun verso di questa un suo pentametro, dal che apparisce, che egli era pieno di venerazione per quel poema, e ben lontano dallo schernirlo empiamente, e contraffarlo.

Come però il far dei bei poemi non fu privilegio esclusivo di Omero, e il non appartenergli non scema un apice del pregio vero di un' opera, la Batracomiomachia tuttochè probabilmente di altro autore, è bellissima, e tutte le età si sono accordate nell' ammirarla, e nel vantarne le prerogative. Molti poeti si sono anche studiati d'imitarla: e noi abbiamo in Greco una Galeomiomachia, ossia battaglia dei topi, e di un gatto, che dopo aver combattuto per qualche tempo, finalmente rimane ucciso da una trave, che gli cade sopra. Elisio Calenzio poeta del secolo decimoquinto, nativo del Regno di Napoli, molto stimato dal Pontano, e dal Sañazaro, scrisse in versi latini tre libri della guerra dei topi, e delle rane. Teofilo Folengo, tanto conosciuto sotto il nome di Merlino Coccai, compose in verso elegiaco Maccheronico la Moschea, ossia la guerra delle mosche, e delle formiche, che rimangono vittoriose. Così pure Giovanni Possel, Gabriele Rollenhagen e molti altri imitarono la Batracomiomachia, tra i quali il Pozzi, che arricchì del grazioso episodio della guerra fra le donnole, e gli scojattoli, il suo Canto quarto del Bertoldo. È visibile che dalla Batracomiomachia fu tolto in parte il pensiero di quell' antica favola, che si legge presso il Burman nell' Appendice alle favole di Fedro, p. 375. Suida annovera tra le opere dubbie di Omero (Idem, l. c. art. *Ὅμηρος.*) l'Aracnomachia, ossia la Guerra dei ragni, la Psaromachia, ossia la Guerra degli stornelli, e la Geranomachia, ossia la Guerra delle grù, probabilmente coi Pigmei. Se questi poemi ci fossero pervenuti, potremmo giudicare se essi appartenessero veramente ad Omero, o fossero fatti ad imitazione della Batracomiomachia, o se questa piuttosto sia un' imitazione di quelli.

Dicesi che Eustazio commentasse oltre l'Iliade, e l'Odissea, anche la Batracomiomachia, ma il suo Commentario sopra quest' ultima non si è mai trovato. Demetrio Zeno di Zacinto vissuto nel secolo decimosesto trasportò la Batracomiomachia in versi politici Greco-barbari. La sua versione fu pubblicata per la prima volta dal Crusio.

E tempo omai di parlare della mia traduzione. La Batracomiomachia era stata già più volte recata in versi Italiani. Le traduzioni di Giorgio Summoriva, (Verona 1470. Quadr. Maffei t. 19. 358. amb. l'han veduto) di Carlo Marsupini, (Parma 1492. 4.) di Lodovico Dolce, (Venezia 1573. 4.) di Federico Malipiero, (Ivi 1642. 12.) del Salvini, (Firenze 1723. 8.) di Angelo Maria Ricci, (Ivi 1741. 8.) dell' Ab. Antonio Lavagnoli, (Venezia 1744. 4.) di Antonio Migliarese, (Napoli 1763. 8.) e di Marcantonio Pindemonte, sono impresse. Quella di Giovanni da Falgano esiste inedita in Firenze nella Magliabecchiana. (Sarto.) La guerra de' topi, e de' ranocchi, Poema in ottava rima, diviso in sei Canti, e recitato in sei sere consecutive nel 1519. all' Accademia del Pajuolo in Firenze dal famoso Pittore Andrea del Sarto, pubblicata per la prima volta in Firenze nel 1788. con previo avvertimento di Francesco Redi, e con prefazione, ed utili, e dotte note dell' Editore sì all' avvertimento, che al poema, non può in alcun modo dirsi traduzione della Batracomiomachia, come la chiama l'editore. Esso non è che la Guerra dei topi, e delle rane, cantata sulle tracce dell' autor Greco. Il Rubbi diede sopra tutte le traduzioni Italiane della Batracomiomachia la preferenza a quella del Lavagnoli. Ma questa a dir vero non è che una fredda, e quasi letterale interpretazione del testo Greco, fatta coll' originale, e col Rimario alla mano, in versi poco eleganti, e con rime stentate, e spiacevoli. Leggendo il primo verso senza saper nulla del titolo, si conosce tosto, che esso appartiene ad una traduzione, tanto questa è lontana dall' aver l'aria di un componimento originale. In somma la versione del Lavagnoli, che pure per giudizio del Rubbi è la migliore di tutte le traduzioni Italiane dello stesso poema, e che questo Scrittore chiama bellissima, a me sembra quasi al di sotto del mediocre. Giudicando dunque che una nuova traduzione della Batracomiomachia potesse non essere inutile alla Italia, e risoluto di provarmi io stesso a lavorarla, cominciai dallo scegliere il metro. Il Marsupini avea adoprato il verso esametro italiano, forse perchè il maggior ridicolo del poema consistesse nella qualità del verso; il Ricci le sestine Anacreontiche, quasi la Batracomiomachia fosse un' Ode, o una Canzone; il Summoriva, e il Lavagnoli le terzine, che danno alla Batracomiomachia l'aspetto di un capitolo del Fagiuoli, o del Berni. Il Dolce, e Giovanni da Falgano si servirono dell' ottava rima, ma per le difficoltà, che porta seco questo metro, le quali probabilmente mi avrebbono obbligato a comporre piuttosto che tradurre, o a servirmi di rime stiracchiate, che io aborro come nemiche capitali della bellezza della poesia, e del piacere dei lettori, lo abbandonai, e scelsi le sestine endecasillabe, dei vantaggi delle quali dopo l'uso felicissimo, che hanno fatto di loro parecchi poeti, e singolarmente l'Ab. Casti, non può più dubitarsi. Tradussi, non letteralmente come il Lavagnoli, ma pur tradussi, e fui ben lontano dal fare un nuovo poema, come Andrea del Sarto.

Cercai d'investirmi dei pensieri del poeta Greco, di rendermeli proprj, e di dar così una traduzione che avesse qualche aspetto di opera originale, e non obbligasse il lettore a ricordarsi ad ogni tratto, che il poema che leggea era stato scritto in Greco molti secoli prima. Volli che le espressioni del mio autore prima di passare dall' originale nelle mie carte si fermassero alquanto nella mia mente, e conservando tutto il sapor Greco, ricevessero l'andamento Italiano, e fossero poste in versi non duri, e in rime, che potessero sembrare spontanee. Finalmente divisi la mia traduzione in 4 Canti, non perchè di questa divisione si trovi, o possa trovarsi alcun vestigio nell' originale, ma solo perchè essa mi parve acconcia a distinguere e fare osservare le principali parti del poema. Nel primo Canto si narra la cagione della guerra, nel secondo se ne descrivono i preparativi, il terzo comprende il cominciamento, e gran parte della battaglia, il quarto la catastrofe, e il fine della guerra. Chi non approvasse questa divisione potrà unire insieme, e leggere tutti seguitamente i 4 Canti, senza essere obbligato a fare alla traduzione il più piccolo cangiamento.

ADDENDA ET EMENDANDA.

Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.
SOLON.

I L I A S.

A, 114. κουριδίης ἀλόχου. v. annotata ad Od. β', 96. — 157. v. hic ann. ad Od. δ', 70. — 562. scr. ἄπο, h. e. ἄποθεν.

B, 413. not. vers. 8. puncto distinguendum post ἐλθεῖν. — 562. not. dele signum parentheseos post Αἰγιναῖον. — 616. scr. διοτρ. — 645. not. scr.: *quam ut illustr.* — 752. scr. προΐει.

Γ, 100. non est ferendum ἕνεκα bis positum in eodem membro orationis. fortasse Hom. dixit καὶ 'Αλ. ἐξ ἀρχῆς, pro ἐξ autem aliquis librarius cum forte dedisset simile (v. Anthol. Palat. 3. p. 176.) ἐν, animadverso errore suo adscripserit ἐξ, altero isto non expuncto, ut fieri solet in hoc genere; ex quibus conflatum ἐνεξ superveniens postea corrector cum sensus tum metri gratia emendare sibi visus procuderit ἕνεκ'. — 136. et alias scr. ἀρηΐφιλος.

Δ, 24. v. de hoc versu ann. ad ρ', 363. — 114. malim: μὴ πρ. ἀν. ἀρήγειν υἷες 'Α. — 189. potius scripserim: — φίλε σοι Μεν. — 181. malim, minuto numero homoeoteleutorum: νηυσὶ ξὺν κεινῇσι. — 238. ann. dele νῦν. ceterum cf. αὖτε indice.

E, 6. redeo ad libros: neque enim tantum tribuendum est Rheginis, ut scribamus παμφαίνῃσι. ita κ', 184. θηρὸς, — ὅστε καθ' ὕλην ἔρχηται, ubi v. ann. et cf. Odyss. τ', 111., ubi itidem nunc malim ἀνέχῃσι, φέρῃσι, βρίθῃσι, quae leguntur in vett. libris, et congruenter illis scribam τίκτῃ, παρέχῃ. — 71. meliores erunt numeri, si hoc ponemus: φίλοις τεκέεσσι. — 288. de πρὶν producto ante vocalem v. Jacobs. Anthol. Palat. 3. p. 489 et 883., quosque citavit, Schütz. ad Aeschyl. Prom. 481 et Herm. ad Orph. p. 700. nec tamen desunt loca, in quibus vox corripitur, et 9. quidem libri 403. utraque mensura usurpatur (τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας 'Αχαιῶν). cf. hic annotata ad Odyss. ξ', 88. — 366. ἀέκοντε Cant. et Barocc., Bentlejo approbante, Heyn. vulgo: ἄκοντε, contractione Attica, ut ἄκουσαν hymno in Cererem 412. — 485. ἕστηκας, *stas*, cessas. Comicus latinus Andria 5, 6, 15.: *quid stas? quid cessas?* et Heaut. 4, 7, 3.: *i. quid stas, lapis?* ibi Calpurnius: „hoc dictum in ignavum." — 500. ὅτε τε. barbari quiddam sonat τὲ bis positum in eadem oratione. quare suspicor, et hic, et β', 471, et ν', 335, similibusque, si quae sunt, locis scribendum esse ὅτε γε. — 633. ann. delebis verba „qua — Hom." dixit enim Σαρπήδοντι μ', 392. igitur per me restituatur Σαρπῆδον. — 830. malim nunc ἄρηα pro Ἄρηα, ut Mars dicatur μαίνεσθαι ἄρην, *furere bellum*. alioqui frequentius infertur persona Martis. — 840. corrupta sane haec, sed non placet recognoscentibus nobis ἦ, ut quo sic uti non soleat poëta. quare malim: λάζετο δ' ὡς μάστιγα. pro ὡς forte scriptum καὶ, ut saepe alias, deletum fuerit ab imperito, tanquam ἄμετρον et supervacaneum.

Z, ann. ad 30. versu 4. dele signum „. — 117. scr. κελαινόν. — 129. numeri debiles et uniformes. quare vereor, ne poëta dixerit οὐκέτ' ἔγωγ' ἂν θεοῖσιν etc. tum vox θεοῖσιν est δισύλλαβος. affinis significatus verba οὐκ et οὐκέτι confusa fuerint a librariis. — 149. fortasse scribendum est φύετ' pro φύεται, siquidem inusitatum est praesens φύει isto sensu, duriusque etiam h. l. propterea, quod usitato dictum legitur superiore versu. v. Heyn. — 233. malim nunc etiam ipse καὶ ἐπιστ. forte scriptum fuerit κεεπιστ.; dein, altero ε neglecto, κεπιστ., καιπιστ. — 289. not. scr.: Σιδόνιοι δὲ πολύτεχνοι. — 351. dura explicatio et sine exemplo. vulgo libri: ὅς ῥ' ἤδη. quid, si ponamus ὃς ῥίγει, *qui horreret*. scimus

permixtas nonnunquam η, ι, et ει, itemque γ et δ litteras. cf. η', 114. — 400. recte Barn., auctore Hesychio: ἀταλόφρονα, nec me movet Scholiastarum Apolloniique et Etymologi scriptura pariter depravata. miror autem, virum doctissimum corrigi vetare hanc mendam propterea quia sit inveterata. imo quam diutius foedavit libros, tanto ocius corrigenda est. v. Schneider. h. v. non semel confusa ο et α. — 444. absurdum οὐδέ. ponamus: ὧδε — ἄνωγεν, *huc* (in bellum) *me impellere solet animus.* ω et ου etiam alias confusa. — 492. dele virgulam post μελήσει.

H, 109. not. versu 4. scr. οὐδέ. — 167. not. scr. *Eurypylo.* — 243. scr. τύχωμι, vel potius τύχοιμι, quod servavit Boiss. — 274. repudianda jam videtur Heynei explicatio: neque enim ostentare tantum virtutem suam voluit par heroum; sed dirimit pugnam uterque populus cum nocte ingruente, tum propterea quod res eo spectat, ut acerrime dimicantes ambo illi occidantur; id quod et Graeci et Trojani indignum putant, ipsis otiose adspicientibus. — 422. scr. ὠκ. — 423. not. delenda sunt verba *Trojani — intenti*, siquidem Graecos Trojanis occurrisse dicit, dum utrique mortuos avehunt ex campo.

Θ, 36—40. not. scr. θυμῷ. — 80. not. extr. sic scr.: — Cl.) Sch. — 90. vereor ne ponendum sit Ἕκτορι, h. e. σὺν Ἕκτορι. (v. ann. ad Odyss. μ', 243, Eurip. Phoen. 3 etc.) nusquam enim παραβάτης vocatur ἡνίοχος, nec facile omittitur mentio aurigae. v. inferius 119, 126, 128 etc. α et ι litterae confusae ω', 459, Odyss. ω', 198, hymno in Merc. 79. et saepe alias. — 108. scr. μήστωρα. — 160. not. scr.: — ἐπὶ τούτοις, *propterea.* — 198. scribamus ἰδρίῃ. v. ann. ad ω', 19. — 201. ἐν φρεσὶ θυμός, *animus in praecordiis.* locus memorabilis de sede animi et mentis, quam olim praecordia esse crediderunt. v. Schneider. v. φρὴν 2). eodem modo ἦτορ ἐν φρεσὶ dixit π', 242. — 231. ann. scr. *vitio* pro *versui.* malim nunc quidem minore mutatione: κρητῆράς τε πιόντες ἐπ. οἴν. forte scriptum πίνοντες, quod primam porrigit, movisse videtur Metricum, ut daret, temere expuncta copula: πίνοντες κρ. — 283. versus suspectus propter tautologiam, qui accrevisse videtur verbis a grammatico adscriptis νόθον ἐόντα. — 378. satius est, haec ita scribi uno tenore: — γεφύρας, Ἤ τις etc. v. Heyn. — 440. λῖτα. cf. ann. ad Od. α', 130. — 442. not. scr.: α', 530, θ', 198. — 450. scribamus significanter: οὐκ ἂν ἐμὲ τρέψειαν, ἐμέ, *me*, qui sim talis, tam potens. friget μὲ encliticum, nec semel hac chorda oberrarunt. v. κ', 378. — 558. πάντα δέ τ' εἴδεται ἄστρα. quid? ἄστρα, quae modo apparuisse dixit? Imo ἄκρα, cujusmodi est illud in superioribus ἔκ τ' ἔφανεν — ἄκροι. κ et σ non hic tantum permixta sunt: v. Il. ν', 494, φ', 18, hymn. in Lunam 6. jam magis etiam perspicitur versuum 556. et 57. hoc quidem loco inutilitas.

I, 64. scrib. ὀκριόεντος. — 97. ἐν σοὶ μὲν λήξω. Terent. Ad. extr.: *in istac finem faciat.* — 206. not. dele verba τράπεζαν — *assandas.* Apollonius quoque emend.: τὸ κρεωδόχον ἀγγεῖον. — 386. recte Barnesius: πεισει'. — 392. ann. scr.: „cf. 399. apud poëtam ipsum haud male scripseris, metro plano: Ὅστις θ' οἱ ἐπ. — 414. „perperam" etc. imo bene: neque enim desunt exempla ι ancipitis, et leguntur similia ἵκοντο α', 484. et ἵκετο λ', 352, ν', 837, ξ', 429, prima correpta. malim tamen ἵκωμι, ut ἐθέλωμι ι', 397. cf. ω', 717 et index v. τυγχάνω, et de α, αι et ι confusis ω', 459, Aeschyl. Ag. 146 etc. — 463. dele virgulam post χωομένοιο.

K, 7. scrib. νιφετόν. — 13. annotationi haec addi velim: Böttigerus, vir clarissimus, libro de inventione tibiae (*Weitere Ausführung der Abhandl. über die Erfindung der Flöte u. Marsyas' Bestrafung*, Att. Mus. 1. Bd., 2. Heft, 1796.), quo loco agit de hymno Hom. in Mercurium, ita loquitur: „Ein Beweis, dass dieser Hymnus neuer als Homer ist, findet sich auch darin, dass die Musen im Olymp die Flöte spielen, V. 450: denn bei Hom. Il. 10, 13. erklären Villoisons Scholien die αὐλοὶ u. σύριγγες für Instrumente, die nur den Barbaren bekannt gewesen, nämlich zur Zeit der Helden Homers. Sie setzen hinzu, Pfeifen u. Flöten kämen nur noch 1 Mal in der Ilias vor, wo bei einer Brautheimführung Jünglinge dazu tanzen (18, 495). Wirklich folgt daraus nur soviel, dass in den Städten Ioniens bei solchen Feierlichkeiten auch nach der Flöte getanzt wurde. Sowie aber die Römer lange Zeit sich mit hetrurischen Pfeifern behalfen, so erhielten, scheint es, die Ionier ihre Flötenspieler von den benachbarten Lydiern. In der Odyssee findet sich keine (?) Spur von der Flöte, man müsste denn 10, 10 mit Rochefort αὐλῇ für αὐλῷ erklären wollen. (v. ann. ad eum locum.) Im Schilde

des Herkules aber beweist V. 281 folgg., sowie das Wort κωμάζειν, die spätere Zeit dieses Gedichtes." — 62. not. scrib.: praesentia conjunctivi μένω etc. — 79. forte excidit punctum post λυγρῷ. — 188. male Schol.: φυλασσομένοισιν. ἀντὶ τοῦ φυλασσόντων. est enim φυλ. participium medii, *se custodientibus*, ne opprimerentur a Trojanis. — 199. not. sic scribito: — „verbis ἐν καθ. illa, quae sequuntur loco citato libri 8, ὅθι" etc. — 246. not. Longi verba sic potius scribenda sunt:

Ἔρωτι δ' ἄρα πάντα βάσιμα, asyn., i. h. et i.
καὶ πῦρ, καὶ ὕδωρ, καὶ Σκυθικὴ χιών. alc.

vox ὕδωρ priorem porrigit. — 252. πλέων. malim nunc, sensu aperto, πλέον, Apione, altero Veneto, aliisque auctoribus, de quibus v. Heyn. saepe ο et ω confusa, et proclive fuit scribere πλέων sequente verbo νύξ. — 324. recte Flor., Aldinae et ab illis edd., item Etym.: ἄπο δόξης, h. e. ἄποθεν, vel Eustathii verbis: οὐ πόῤῥω τῆς ἐμοῦ ὑπολήψεως. — 346. quid dubitamus ponere παραφθάνῃσι? solet hic noster jungere εἰ conjunctivo, notumque est, verbum φθάνειν porrigere priorem apud Epicos. praeterea υ et ι saepe confusa sunt in libris: v. Schol. ad τ', 25, Odyss. ρ', 501 etc. — 466. vix dubito quin ponendum sit σῆμα τέθεικε. indicatur perfecto celeriter peractum opus. de ει et η confusis v. Odyss. δ', 33, η', 286, ρ', 506, Il. ψ', 483.

Λ, 36. τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο. non miror, haec male habuisse Bentlejum: est enim profecto et dura et rarissima licentia ista, qua postremam syllabam verbi βλοσ. productam putant. quid, si corrupta vox est, cum Hom. dixisset — Γοργοῦς βλοσυρώπ' ἶς ἐστεφ.? notum est ἶς periphrasticum. forte neglecto apostropho cum βλοσυρώπις, mox βλοσυρῶπις, scribere coepissent, consentaneum fuit, poni Γοργώ, quod illi conveniret. βλοσυρώπ' est βλοσυρωπὰ, βλοσυρὰ (neque enim τὸ ὤψ premendum est: v. Schn. v. αὐλῶπις), sensu adverbii. βλοσυρῶπις eo magis offendit, quod sequuntur verba similis significationis δεινὸν δερκομένη. nunc tautologia nulla est, sed terribili modo, fortasse propter crines anguibus implicitos, efficta esse dicitur Gorgo, horrendum tuens. — 88. sane scribendum est: — μάκρ', ἄδος etc. — 100. περίδυσε pro ἀπέδυσε dictum volunt; ἀφείλετο, inquit Schol. quis credat? imo scribamus περὶ λῦσε. circum solvit tunicam seu thoracem occisi. saepe *Λ* et *Δ* confusa. — 152. versus jejunus, quem eo minus fero, quo molestior est concursus nominativorum ἐριγδ. πόδες et δηϊόωντες, qui ad diversa nomina referendi sunt. — 203. dele virgulam post προμ. — 235. sane ponendum est αὖτις. alienus 296., ubi Hector ipse opponitur ceteris Trojanis. — 242. scr. ἄπο. — 253. scr. ἀντικρύς. — 272. recte Bentlejus: ὡς ὀξεῖ' ὀδύνη δῦνεν μ. Ἀ. cf., si tanti est, inferius 398. non ita raro αι et η, itemque ε et ο, permixta sunt in libris. — 274. ἤχθετο γὰρ κῆρ. idem sensus est verborum κῆδε δὲ θυμὸν 458. cf. ibidem 584. — 282. ἄφρεον δὲ στήθεα. malim ἄφρευν, ne duo verba contracta simul inferantur. — 323. ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν. molestiam creat π frequentius usurpatum. forte ἀπέπαυσαν pro ἀνέπαυσαν scriptum arbitror, confusis ν et π litteris, ut Odyss. π', 99, Il. χ', 467 apud Schol. et alias. — 389 scr. πάϊς. — 501. καὶ forte excidit post μέγαν. — 515. ann. scr. *existimari.* — 532. simile Maronis illud Georg. 1, 514: *neque audit currus habenas.* — 569. sicut h. l. προείργειν dixit ἀπείργειν, sic alias προφεύγειν pro ἀποφεύγειν et similia, quae recentiores frequentare solent. — 638. γυνὴ εἰκυῖα θεῇσιν. Hebes similem intelligit, ἢ νέκταρ ἐῳνοχόει (δ', 4.). — 639. ponendum sine cunctatione οἶνον Πραμνείου. saepe ο et ω, ι et υ, confusa (οἶνον οἶνοι, οἴνῳ). v. ω', 76 etc. — 679. ann. scr. *Od.* ξ', 103., cui versui quam feci medicinam, eandem huic quoque adhibendam esse arbitror. — 680. dicit equarum gregem, quae vere exacto separatim a maribus, certe melioris indolis, pascebantur. Columella de R. R. 6, 27.: *Dabimus operam, ne circa aequinoctium vernum equae desideriis naturalibus angantur; equos autem pretiosos reliquo tempore anni removere oportet a feminis* etc. — 706. satius fuerit scribi ἡμ. μέν ῥα ἕκ. v. Odyss. ο', 16 et Aristotelis verba citata ad ejusdem carminis ζ', 53. minus placet ἡμ. μέντοι ἕκ. — 802. scr. ἀκμῆτες. in ann. verba *fessos — capiat* inducenda sunt: neque enim nunc agitur Achilles, sed Patroclus. ἀϋτὴ est *impetus* seu *pugna*, pertinetque vox ἀϋτῇ ad κεκμηότας, non ad ὤσαισθε, ut Berglerus: *facile vero integri defessos viros* vel *clamore repuleritis* etc., quo nihil ineptius fingi potest. recte Apoll. emend.: ἀϋτή. ἐπὶ μὲν τῆς φωνῆς· (β', 153.)

ἀὐτὴ δ' οὐρανὸν ἵκεν. (liber *ἵκανεν*, qui est lapsus librarii, vel imperite permutantis inter se haec verba, vel potius, cum *ἵκαν*— scripsisset per oscitationem, animadverso errore vitioso -*αν*- subjungentis -*εν* genuinum, haud expuncto illo, qui mos est illius nationis, lituras cane pejus et angue fugientis.) *ἐπὶ δὲ τῆς μάχης· ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ.* — 827. *τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰὲν*, *illorum autem* (h. e. Trojanorum) *robur semper excitatur.* hoc dicit, Trojanos identidem instaurare pugnas, nec quiescere. perperam Schol.: *ὄρνυται.* — *αὔξεται*, Berglerus: *quorum robur augescit perpetuo.*

M, 8. longe concinnius fuerit *ῥύοιντο*, *tutarentur* dii. — 47. ann. scr. *ταρφέα.* — 70. scr. et hic et *ν'*, 227. et *ξ'*, 70. *ἄπ' Ἄργεος*, itidemque *ν'*, 702. *ἄπ' Αἴαντος*, h. e. *ἄποθεν.* mirum, quam saepe librarii hunc errorem erraverint. — 141. male Schol.; nec bene Nitzschius ann. ad Odyss. *γ'*, 126.: :„*εἵως μὲν* —, *so lange als*, steht bisweilen zugleich für *τείως*, *τόφρα*," etc. perperam nos etiam ipsi inauditam sumsimus ellipsin, cum agatur procul dubio nota illa *τοῦ καλῶς ἦν*, *ἀνεκτὸν ἦν*, de qua expositum ad *α'*, 135, *φ'*, 487, 567, Odyss. *β'*, 115. in Add. vol. 6., quo loco ironiae servit, item Od. *δ'*, 831, h. in Apoll. Delph. 79, Eurip. Hipp. 485. cf. *ο'*, 277, *ρ'*, 730, Odyss. *γ'*, 126. ceterum expungendum est signum interrogationis post *ἀλλαχοῦ.* — 187—200. ann. scr. 139. pro 129. — 195. *ἐνάριζον ἀπ'.* id cum aliis intelligebamus *ἀπενάριζον*, quo sensu scribendum erat *ἄπ'*, ut *ο'*, 343. sed videndum est, annon praestet referri praepositionem ad *μαρμαίροντα* per tmesin, quemadmodum dicuntur verba *ἀπολάμπειν*, *ἀποστίλβειν.* certe durum est, eam retrahi ad *ἐνάριζον*, velut discedente versu (*Ὄφρ' οἱ | τοὺς ἐνά|ριζον ἄπ' || ἔντεα | μαρμαί|ροντα*), qui bene procedit hoc modo: *Ὄφρ' οἱ | τοὺς ἐνά|ριζον || ἀπ' | ἔντεα | μαρμ.* nihil ad rem, quod verbum *ἀπομαρμαίρειν* non legitur, quod sciam, in scriptis Graecorum superstitibus, cum innumera eorum et tempus et barbarorum stupor deleverit. — 213. *δῆμον ἐόντα.* quis credat Grammaticis toties hallucinatis, *δῆμον* hic esse *δημότην*, *δημοτικὸν ἄνδρα?* aut quomodo Hector, regis Trojanorum filius, appellari potest *δῆμος* isto sensu? miseret me nostrum interpretum, qui tam inepta concoquamus. depravata sunt haec, si quae alia, nec dubito quin ponendum sit *δαιμονόωντα.* vituperantur passim apud Homerum *δαιμόνιοι*, dicuntur heroës furere *δαίμονι ἶσοι:* quidni usurpaverit verbum cognatum, aptissimumque huic loco, *δαιμονᾶν*, quamvis alias haud lectum in ejus operibus, qualia hodie circumferuntur? similiter *ν'*, 53. Hector audit *λυσσώδης*, et eodem libro, 726., vir prudens Polydamas: *Ἕκτορ*, inquit, *ἀμήχανός ἐσσι παραῤῥητοῖσι πιθέσθαι.* cf. responsum h. l. minime prudens Hectoris, *σ'*, 312 etc. quod attinet ad ductus litterarum, non est obscurum, *αι* et *η*, itemque *ε* et *ο*, *ο* et *ω*, permisceri solere in codd. — 214. graviter Polydamas Hectorem objurgat, tanquam eum, qui auctoritatem potentiamque suam augere studeat vehementer et insani in morem concionando et bellum suadendo, ut solent duces militum similes ingenio. — 250. imo ne dici quidem videtur graece *τύπτεσθαι ὑπὸ δουρί τινος* pro *δουρὶ*, nec aptum est aut usitatum Homero *ὑποτύπτειν.* — 290. male etiam ipse: *percussorum. βαλλομένων* est *βαλλόντων*, referendum illud ad *τῶν* 287. promiscuus est harum formarum usus ap. Homerum et auctores vetustiores, quos ceteri nonnunquam imitantur. — 350. auctor est A Schol., notatum fuisse olim hunc versum a Criticis. causas addit unam, quod Teucer, ut *ὑπασπιστὴς*, vel sic comitaturus fuerit Ajacem; alteram, quod non sit verisimile, vocatum fuisse *τὸν ὑπασπιστήν.* quasi nusquam solus agat Teucer in hoc carmine, nec dignus sit, qui seorsum appelletur. cave sic ratiocinatos esse credas Criticos Alexandrinos, sed finxit haec procul dubio ipse Schol., cum in libris suis invenisset tantum h. l., sicut aliis nonnullis, verbum *ἀθετεῖται.* quem reprehendens Heyneus non magis proficit, cum dicit, versum otiose adjectum esse, et rhapsodum manifesto prodere. imo *ἀσύστατα* sunt haec et ab inepto homine subjecta, quia id agitur, ut vel ambo Ajaces arcessantur, vel, id si non possit, certe unus Telamonius. et ita fit. quamobrem et hic versus et 363. expungendi sunt; nec illi tantummodo, sed etiam 371. et 3 sequentes, quos qui procudit, sive idem fuit, sive alius ejusdem farinae, sustentare hisce voluit fraudem. hoc illud est, quod annotavit A Schol. ad 371.: *εἴρηται, ὅτι διασκεύασται:* a diasceuaste profectum esse ait, qui haec superioribus illis committeret. quaerenda vero est origo hujus interpolationis in sequentibus, in quibus postquam poëta Epicleum occisum esse dixit ab Ajace Telamonio, subjicit de Teucro, qui Glau-

cum vulneravit, cum Ajacibus velut primitias seponeret istius pugnae. id Graeculi ita accepisse videntur, quasi Teucer una fuerit cum fratre, qui diverso loco stetit, magisque errorem eum confirmari existimaverint versu 400., quo fratres illi simul feriisse dicuntur Sarpedonem, cum ex eo vel maxime intelligatur, non constitisse illos, quorum alter eminus, alter cominus ferierit. profecto insignis ad depravationem locus et notatu dignus est hic stupor Grammaticorum recentiorum. cf. ann. ad 372. — 372. *τοῖς δ᾽ ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.* Teucer ut arcum suum alii gestandum det in tanta turba? fictio inepta, eoque ineptior, quod id nusquam fieri videmus apud hunc nostrum: neque enim vel Teucer alias, vel Pandarus, vel deorum Apollo aut Diana, habent, qui praestent illis id officii. — 386. scr. *κάππεσ᾽*. — 403. *νηυσὶν ἔπι πρύμνῃσι.* ita libri et hic, et *ν*, 333, et alias, quibus nos quoque obtemperavimus; verum satius duco scribi *ν. ἔ. πρυμνῇσι*, et similiter *πρυμνῇ ἐνὶ νηΐ* Odyss. *μ*, 411., quemadmodum *πρυμνὰ*, non *πρύμνα*, dicuntur, quae sunt extrema. usu tamen receptum est, ni fallor, ut puppem per se dicerent *πρύμναν* vel antique *πρύμνην*, quo ab adjectivo discerneretur. — 459. *πέσε δὲ λίθος εἴσω.* molestum est *δὲ* toties repetitum. malim sane: — *θαιρούς. πέσε δὴ* (vel *δ᾽ αὖ*, ut unus codicum Vindobonensium) *λίθος* etc., quo et ipsa sententia erigitur; ne dicam metrum, quod nonnihil laborat, tribracho invecto pro dactylo extremo versus, qui minorem habet licentiam. *δὲ* et *δὴ* vel *δ᾽ αὖ* identidem confusa sunt in libris. cf. *ν*, 356.

N, 25. *γέντο.* Apollonius: *γέντο. ἔλαβεν· γέντο δ᾽ ἱμάσθλην. τίθεται δὲ ἡ λέξις κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ ἐγένετο.* postrema horum pertinere videntur ad *ἔγεντο* ap. Pindarum et Theocritum. v. Matth. §. 227. — 62. sic interpungito: *αὐτὸς δ᾽, ὥστ᾽* etc., ne avolare videatur Neptunus. — 82. *χάρμῃ γηθόσυνοι, τήν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.* quid? *χάρμην*, pugnam, inspiravit illis Neptunus? imo gaudium pugnae, amorem belli. ergo scribamus *χάρμης γηθοσύνῃ*, ut Thuc. 7, 73., annotante Matth. p. 473. 1. ed.: *τὸ περιχαρὲς τῆς νίκης* etc. Schol. B.: — *νῦν δὲ, ὡς Ἀρίσταρχος, τῇ εἰς τὸν πόλεμον προθυμίᾳ.* hoc est illud ipsum *χάρμης γηθοσύνῃ*. abiit *ς* in *ι*, ut saepe alias; de *η* in *οι* mutato v. Odyss. *ο*, 178. — 114. *ἡμέας γ᾽ οὔπως ἔστι μ. π.* malim expeditis numeris, per hyperbaton: *ἡμέας οὔπως γ᾽ ἔστι μ. π.* — 137. corrig. mirum sphalma typographi *ἀντικρυ᾽*. — 158. sane intolerabile est *προποδίζων*, aptissimumque sententiae *προμαχίζων*. de *δ*, *κ*, *χ*, litteris confusis v. *ι*, 249, Eustath. ad Odyss. *ι*, 348 etc. quanquam vel ipsum *προπαχίζων* forte exaratum, cum sensu cassum esset, movere potuit Criticum, ut poneret, quod certe intelligeretur, *προποδίζων*, quamvis *ταυτολόγον*. eodem modo expediendus fuerit 806. — 159. ann. dele numerum 159. — 213. molestum quidem est *ἑταῖροι*, cum modo *ἑταῖρος* dictus fuerit. praeterea fracti sunt numeri versus: *τὸν μὲν | ἑταῖροι | ἔνεικαν |*. — 278. assentior Köppenio et Heyneo, hunc versum esse suppositicium et ex interpretatione ortum. — 321. *ἀνδρὶ δέ κ᾽ οὐκ εἴξειε.* scriptura *κακόφωνος*. bene Aristides tom. 2. p. 258.: *ἀνέρι δ᾽ οὐκ εἴξειε*, idque monstrat, quod aliquot libri habent, *ἀνδρὶ δ᾽ οὐκ εἴξ.* v. Matth. §. 514. ann. — 363. nota scr. *Eustathii.* — 366. *ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον.* numeri debiliores. unus Vindob.: *ὑπ. γὰρ μ. ἔ.*, quae particulae sexcenties confusae sunt. vel id arcessendum arbitror, vel scribendum: *ὑπ. δ᾽ οἱ μ. ἔ.* nec inelegans foret hoc: *ὑπ. δ᾽ ἓν μέγα ἔργον*, ut *ἓν μέγιστον* ap. Eurip. Phoen. 353. nostrae ed. etc. cf. *μ*, 459, *ξ*, 171. — 413. ann. scr.: *ἐκπάγλως*. — 415. ann. scr.: *θ*, 366. — 450. *Κρήτῃ ἐπίουρον.* paulo suavius foret *Κρήτης ἐπ.*, ut *ὑῶν ἐπίουρος* Odyss. *ν*, 405 etc. saepe *ι* et *ς* confusa. — 482. friget etiam *ὥς μοι ἔπεισιν*, imo inferri simul nequeunt verba *ἔπεισιν* et *ἐπιόντα*. latet aliquid gravius. hoc in mentem venit attentius rimato mihi: — *ταχὺν ὁρμῇ ἐπώσειν, Ὧς μάλα* etc., *ἐπώσειν* sensu neutro, ut apud Lucianum. mutatio facilis, siquidem *ρ* et *σ*, *η* et *οι*, denique *ει ου* et *ω*, permutata nonnunquam esse novimus in libris. cf. Eurip. Phoen. 1444. altera nostra ed. — 571. sane ponendum est *ὅτέ*. — 666. non poenitet conjecturae, quamvis alias haud repererim commutatas inter se *θ* et *ν* litteras; sed ipsa verba *ἀγαθὸς* et *ἀγανὸς* persimilia sunt facileque confundenda. — 680. plene distinguendum est in fine hujus versus. — 696. de oppido *Phylace* v. *β*, 695. — 713. *οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ.* subaudiunt *ἐν* in *σταδ. ὑσμίνῃ*, quod accipiam, etsi Hom. haec et similia frequentat *ἐν πολέμῳ*, *ἐν δηϊοτῆτι*: sed ubi tandem dixit *μίμνειν κῆρ*, *manere cor*, ad significandum animos militum imperterritos? quod donec inveniatur apud eum, interim haec affecta esse arbitror,

scribamque σταδίην ὑσμίνην. atqui auctor est Schol. A, Aristarchum posuisse σφὶ σταδίῃ sine ν, quod invenerit in recensione Aristophanis. id secus interpretatus esse mihi videtur Heyn., cum Aristarchi mutationem in eo constitisse putat, quod σφὶ dederit pro σφίν: quae res vix digna fuit notatu. imo scripserat Aristophanes σταδίην, Aristarchus autem delevit τὸ ν, posuitque suo periculo σταδίῃ ὑσμίνῃ. quae si probabiliter disputavimus, redeat sane postliminio proba scriptura Aristophanea. — 759. dele virgulam ante Ἀδάμαντα. eodem modo inferius erratum est 771. de *Asio* v. β', 837. — 824. ann. post verba *sic Toll.* — ἤ τ ο ι haec addas velim: sed scribendum ἦται eodem sensu.

Ξ, 6. pleonasmo familiari dixit θερμὰ λοετρὰ θερμήνῃ, ne quid novandum putes. — 31. malim nunc τάς τ' ἄρ πρώτας etc.: neque enim necesse est, haec opponi superioribus. — 77. ann. dele vocab. *altioribus.* — 102. ἔ ν θ α κ ε σ ὴ β ο υ λ ὴ δ η λ ή σ ε τ α ι. putide dictum. scribamus δηλώσεται, *manifestum fiet tuum consilium, quale sit.* fut. medii usurpatum pro passivi, more Graecorum; ω et η confusa sunt, ut Odyss. ω', 379. — 114. not. scr. *omisisse.* — 116. malim ὤκευν. — 141 ann. ita scribito: — „habet δερκομένου, prolatis tamen similibus, quae leguntur" etc. — 156. ann. scr.: ζ', 344. — 170. „— καθάπερ τὸ κ ά λ λ ο ς ἀλλαχοῦ." hinc eodem sensu Apulejus dixit *formositatem* Met. 6. p. 180. ed. Plantin.: *Petit de te Venus, dicito, modicum te tua mittas ei formositate, vel ad unam saltem dieculam sufficiens: nam quod habuit, dum filium curat aegrotum, consumsit atque contrivit omne. Sed haud immaturius redito, quia me necesse est indidem delinitam theatrum deorum frequentare.* et paulo post: *Ecce, inquit (Psyche), inepta ego divinae formositatis gerula, quae ne tantillum quidem indidem mihi delibo, vel sic illi amatori meo formoso placitura. Et cum dicto reserat pyxidem, nec quidquam ibi rerum, nec formositas ulla, sed infernus somnus* etc. — 171. haud deterius foret hoc: ἀλείψατο δ' αὖ λίπ' ἐλαίῳ. v. ann. ad ν', 366, et de addito αὖ Odyss. ε', 221. memoriter Athen. 15. p. 688 D., quo loco citat versus 170 — 174.: ἀλείψατο δὲ χρόα λευκόν. — 173. paulo durior est haec interpretatio verborum χαλκ. δῶ, satiusque ad ea quoque referri ἐς praepositionem, ut ingrediente Jove et domus ejus aenea et terra atque coelum odore perfundi suavissimo dicantur. sic Odyss. α', 93.: πέμπω δὲ Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον, ubi v. ann. quanquam et intelligi potest ἐς praepositio in χαλκ. δῶ, sicut passim intelligitur in verbis movendi, hoc ordine: τοῦ καὶ ἀϋτμὴ ἵκετο ἔμπης χαλκ. δῶ, ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρ., Διὸς κιν. ποσί. — 234. ἢ μέν. sic plurimi codd. et Eust., qui memorat scripturam variantem εἰ μέν. contra Schol. Lips.: εἰ μέν. γρ. καὶ ἤ, κατὰ τοὺς παλαιούς. εἰ μὲν habent Bergler. et edd. Steph.; verum neque hoc neque vulgatum ἢ μὲν ponendum fuit, sed ἠμὲν, cui respondet ἠδέ. v. ann. ad Odyss. θ', 383. — 245. ann.: „*consentaneum est — indulgere.*" longius repetita ratio. imo βαθύῤῥοος, βαθυδίνης, Oceanus magnos strepitus ciet, quos ipsos se consopire posse ait Somnus. apposite Aeschylus Prom. 137.: Τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα Τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἱλισσομένου Χθόν' ἀ κ ο ι μ ή τ ῳ ῥεύματι παῖδες Πατρὸς Ὠκεανοῦ. — 259. „Commode Nox intervenit, utpote Somni mater: Hesiod. Theog. 758. Noctis autem, antiquissimae cum Chao deae, magna auctoritas." Ex Heynei annotatis. — 270. scr. χήρατο. — 347. ann. vers. 14. et 15. delendae sunt virgulae post verba *alit* et *corpore.* — 382. ἐ σ θ λ ὰ | μ ὲ ν ἐ σ θ λ ὸ ς | ἔ δ υ ν ε, | χ έ ρ η α | etc. numeri uniformes, continuique duo amphibrachi, qui solent vitari. v. Il. φ', 244 etc. aut multum ego fallor, aut dixit elegans poëta δῦνε, ut ἐσθλὸς, vocab. grave, sedem istam versus integram occupet. — 385. ἄ ο ρ — ε ἴ κ ε λ ο ν ἀ σ τ ε ρ ο π ῇ. Virg. Aen. 9, 441.: *rotat ensem Fulmineum.* — 399. ὅ σ τ ε μ ά λ ι σ τ α μ έ γ α β ρ έ μ ε τ α ι χ α λ ε π α ί ν ω ν. Berglerus: *qui maxime magnum fremit.* itane loqui Homerum? vix arbitror, malimque: ἥστε μαλ. μεταβρέμεται χαλ., *quibus maxime immugit iratus*; vel οἷστε, intellecto δενδρέοις, quae subjecta est notio τὸ δρυσί: neque enim quercus tantum cogitandae sunt, sed generatim arbores, ut Virg. l. c., quo hunc expressit: *ut quondam* silvis *immurmurat auster.* quod attinet ad ἥστε, v. ann. ad Od. λ', 284. μεταβρέμεται, quod ἐμβρέμεται dicit ο', 626, et μετὰ pro ἐν: v. ο', 96, 118 etc. saepe confusa γ et τ, ipsaque verba μέγα et μετά. — 515. scr. ἐνήρατο.

Ο, 21. scr. ἠλάστευν, ut πιέζευν Odyss. μ', 174 etc. quidni enim propagemus id, quod semel usu receptum scimus, quodque metro congruit? sic etiam π', 743. εὐεργεῦς scripserim pro εὐεργέος. — 25. Ἡ ρ α κ λ ῆ ο ς, *propter Herculem.* genit. causae, de quo ad β', 466 etc. — 26. scr. βορέῃ, et contra Θυέλλας, quon-

iam hae sunt personae Tempestatum, quarum et ventorum praesidem Aeolum Hom. novit in Odyssea, post, opinor, accepta de illo fama inter peregrinandum. coluerunt ea numina etiam Romani. inscriptio vetus ap. Reines. 6, 34., annotante doctissimo Krebsio ad Ovid. Fast. 6, 193.: *Lucium Scipionem. — Hic cepit Corsicam Alcriamque urbem. Dedit Tempestatibus aedem merito* etc. ceterum v. ξ', 249—62. — 36. male Heyneo obsecutus sum. restituendum est ὕπερθεν, cum sequatur vocalis. manifesto autem Juno pejerat, quo vitet Jovis iram; neque id clam ipso facit, quod ex verbis ejus 53. intelligitur. fuit tamen poena statuta in perjuria deorum: v. ann. ad 204. — 45. Berglerus: *quin in tuam gratiam illi etiam ipsa consuluerim eo ire, quo tu — imperaveris.* — 105. ἦ ἔτι. Harl. et nescio quis alius liber ap. Barn.: ἠέ τι, quod B excudi jussit, virgula perscripta post ἄφρον. veteres ap. utrumque Ven. et Lips., quos W sequitur: ἦ ἔτι, nova sententia. et bene illi quidem, quod attinet ad verbum ἔτι, h. e. *adhuc*, scil. ut olim, cum Jovem aggressi sunt; quae res narratur α', 396—406. ceterum procul dubio scribendum est ἠδ' ἔτι, siquidem haec non sunt ea, quae particula ἢ disjungas, sed ira tum commoti dii vinxerunt Jovem, itemque nunc illi succensere et vim parare eos seque ipsam ait Juno, sed frustra; cui orationi convenit hoc: Ζηνὶ μενεαίνομεν, ἠδ' ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν, quod participio usus poëta recentior vel orator ita dixisset: Ζηνὶ μενεαίνοντες ἔτι μιν μέμ. κατ. de ἠδὲ et ἠὲ confusis v. ann. ad Odyss. δ', 371. — 119. καί ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε ζευγνύμεν. proclivis sane, ne dicam inevitabilis, error fuit Δεῖμον istum et Φόβον equos Martis intelligentium. quem errorem cur, quaeso, non impedivisse putandus sit Hom. dicendo Δείμῳ τε Φόβῳ τε? id ita scriptum, veteri more Δείμωι τε Φόβωι τε facile abierit in Δεῖμόν τε Φόβον τε, quemadmodum ο et ω, itidemque ι adscriptum et ν littera, permutari inter se solent. — 128. μαινόμενε. minime male Etym. v. ἄλλως: δαιμόνιε. ejus illud videtur esse interpretamentum, idque frigidum, sequentibus cognatae notionis verbis φρένας ἠλέ. — 144. μέτ' ἄγγελος. v. ψ', 199. — 188. ἐνέροισιν. satius est scribi Ἐνέροισιν, quo personae Inferorum intelligantur. — 190. et hic et saepe alias relictum est per negligentiam ἤτοι, ubi ἦτοι ponendum fuit, quae non minus diversa sunt quam ἤ et ἦ. — 211—235. operarum, puto, socordia exciderunt annotata ad hos versus, quae utcunque ex fuga retraham. igitur θυμῷ est *ira*, nec jejunum, ut videtur viro doctissimo. — ἄνευ ἐμέθεν significat *me invito*, ut Apollon. Rhod. 4, 746.: πατρὸς ἄνευθε, *invito patre.* de versu 214. sentio cum Heyneo, suppositum esse, initio, ni fallor, facto ab nomine Ἥρης, quam deam nescio quis, nec ille ineptus, requisiverit, tanquam magnum momentum belli Trojani. ineptus autem, vel purus putus Metricus, reliqua adscripsit de Mercurio et Vulcano, quibus nusquam primae dantur partes in hoc carmine. merito haec cancellavit W. frustra vero addubitant Ἑρμείω, genitivum contractum Ἑρμείω a recto Ἑρμέας. — ὑπόειξε χεῖρας ἐμάς. expectaveris χερσὶν ἐμαῖς, sed v. ann. ad Odyss. ζ', 29. — 230. ἐπισσείων. sane haud opus, geminari sibilum, sed accipiendum ἐπισείων, quod praebent Barocc. Lips. et Vratisl. b. v. Heyn. — 242. ἐπεί μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο. Heyn.: *quando ipsum reficiebat Jovis voluntas aegidem tenentis.* quid? Διὸς νόος, voluntas sola Jovis? at ita nihil opus misso Apolline. scribamus Δ. γόνος, Jovis filius, ut ε', 635.: ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο εἶναι etc. γ et ν confusa, ut Odyss. ι', 395, barbarumque νόνος sedulo mutatum a correctore male feriato. cf. 232—35 et inferius 254—261, ex quibus intelligas, post demum has res gubernare ipsum velle Jovem. aliter se res habet 461—64. — 263—68. vix adducor, ut existimem, haec omnia poëtam repetivisse, sed solos hic quidem versus 263. et 64. ab eo recitatos esse puto, reliquos autem a grammatico vel librario inculcatos; idque eo magis arbitror, quo fusius explicat in proximis simile de cervo vel capra aegagro. cf. π', 25—27. — 277. εἵως μέν. v. ann. ad μ', 141. in hisce Addendis. — 280. non male Vrat. d et Heyn.: παρὰ ποσί. ceterum simili modo vulgus nostratium cor in braccas cadere alicui dicit, cum desperat. — 347. verbis francogallicis Montbelii nomen subscribendum est. — 357. γεφύρωσεν δὲ κέλευθον. Pind. Isthm. 8, 111. de Achille: γεφύρωσέ τ' Ἀτρεΐδαισι νόστον. — 541. quodsi hoc ita se habet, eadem adhibenda medicina est λ', 251. — 546 scribamus et hic et π', 626. ἐνένιπεν, de quo ad ψ', 473, Od. π', 417. — ὁ δ' ὄφρα μέν. imo: — Μελάνιππον, ὃ τόφρα μ. etc.: neque enim hic eandem, quam in ἕως μ', 141., ellipsin usurpaverim. de litteris δ et τ confusis v. ρ', 546 etc. — 656. ἴσχε

γὰρ αἰδῶς Καὶ δέος· ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισι. confidenter ponamus ἀζηχές τ' ἄρ' ὁ. ἀ., *itaque perpetuo se invicem adhortabantur:* neque enim hic locus est γὰρ particulae. sunt istae voculae saepius confusae: v. ann. ad σ', 182, 296, φ', 439, Od. ν', 417, ψ', 174.— 658. ann. sic scrib.: — „librariis: quemadmodum h. l. pars codicum caret ista particula, quos non erat quod sequeretur Barn." — 712. πολλὰ δὲ φάσγανα — Ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἐπ' ὤμων, Ἀνδρῶν μαρναμένων. ita haec scribenda esse arbitror, nec, quid sibi velint vulgata ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων, intelligo. viris pugnantibus, alios enses, manibus eorum excussos ab adversariis, humi cecidisse dicit, aliis autem humeros eorum percussos esse. v. de hisce praepositionibus, nonnunquam permixtis, λ', 546, ρ', 737. — 729. δεδοκημένος, a δοκάομαι, δοκάζω. Apoll. h. v.: ἐκδεχόμενος, ἐπιτηρῶν. Schol. A.: δοκεύων, ἐπιτηρῶν, quae habent etiam Hesych. et Etym. cf. H. — 740. ann.: „οὐ γὰρ — τοῖς πολ." forte excidit εἶναι post πράους.

Π, 15. ann. cf. ann. ad Od. φ', 223. — 25—27. idem de hisce versibus sentio ac de ο', 263—68, et fidejussorem pro me Homerum dabo ipsum inferius 76. et 77., quo loco de non visis ab se Diomede et Agamemnone haud memoraret Achilles, si ante comperisset, vulneratos illos domi sedere. — 29. ἀμήχανος. laudandus erat potius ο', 14.— 87. sic interpungito: — πάλιν, εἰ δέ κεν — Ἥρης. Μή etc. εἰ δὲ est εἰ δή, *si quidem*, germ. *wenn anders*. scilicet quam dicit Achilles gloriam Patrocli, ea in hoc ipso consistit, ut Trojanos navibus expellat. — 103. ann. νόος. adde ο', 461. — 126. ἱπποκέλευθε. haud male Bentlejus: ἱπποκελευστά, quod explicat Hesych. v. Heyn. et Schn. v. ἱπποκέλευθος. — 149. Βαλίον. imo: Βαλίαν. v. τ', 400. — 180. not.: „— a χοροιχηλός, quasi ἡ κηλὴ εἰς χορὸν, *chorearum studiosa*, quemadmodum" etc. — 205. νεώμεθα. requiritur νεοίμεθα, *revertamur.* haec proclive fuit permisceri. — 242. ὄφρα καὶ Ἕκτωρ Εἴσεται, ἤ ῥα καὶ οἶος ἐπίστηται πολεμίζειν Ἡμέτερος θεράπων, ἤ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι Μαίνονθ', ὁππότ' ἐγώ περ ἴω μετὰ μῶλον ἄρηος. Bergler.: „ut et Hector intelligat, num etiam solus sciat pugnare noster famulus, an ei tunc *tantum* manus invictae insaniant, quando ego iero (imo: eo) ad pugnam Martis." similiter Heyn., etiam ipse de suo addens τὸ *tantum*, in quo vis sita est sententiae. at ejusmodi vocab. vereor ut intelligendum relinqui possit, vixque dubito quin Hom. dixerit ᾗ, h. e. ὡς, οἱ τότε etc. similiter 516.: ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἱκάνει. — 252. et hic et ν', 212. scr. μάχης ἒξ ἀπ. — 293. dele virgulam post ἔσβεσεν. — 295, 96. θεσπεσίῳ ὁμάδῳ — ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη. cave quidquam mutandum censeas. simplicitas haec est veteris poëtae, idem bis a diversis ortum bis eodem verbo dicentis. — 329. malim tamen πολέσι. metro timuisse videtur is, qui primus dedit πολέσιν: verum sic quoque versus stat recto talo, et cursus homoeoteleutorum interrumpitur. — 342. not. forte Merionae nomen pro Acamantis perscriptum est. — 349. τὸ δ' ἀνὰ στόμα κ. κατὰ ῥῖνας Πρῆσε χανών. mira, ne dicam inepta, conjunctio diversae notionis praepositionum ἀνὰ et κατά. quare malim: τὸ δ' ἅμα στ. κ. κατὰ ῥ., h. e. τὸ δ' ἅμα κατὰ στ. καὶ ῥ., nota structura. saepe μ et ν permixta. — 353. scr. ὑπέκ. — 460. τόν οἱ. pace digammatis suadeo τὸν δ' οἱ, h. e. τὸν δή οἱ. aptissima particula, quam notum est saepe excidisse. — 469. versus ταυτολόγος, qui procul dubio ex Odyssea immigravit. — 522. molestior tamen hic hiatus, dignaque est vetus scriptura, quam expendamus. equidem neque illam, neque vulgatam, omnino genuinam puto, sed ex utraque conflatam hanc: ὁ δ' οὐδ' ὣς παιδὸς ἀμύνει, οὐδ' ὥς, *ne sic quidem*, cum occisus sit Sarpedon et in eum res deducta locum, ut corpus ejus spolietur atque dilanietur. Od. β', 23.: ἀλλ' οὐδ' ὣς τοῦ λήθετο. Comicus Nub. 512.: ἀλλ' οὐδ' ὣς ὑμᾶς ποθ' ἑκὼν προδώσω etc. similia ὥς et ᾦι: igitur hoc forte perscripto, duplex ortus est error, aliis corrigentibus παιδὶ, cui conveniret ᾧ, aliis ponentibus οὗ, quod referretur ad παιδός. ipsum illud ὁ δ' οὐδ' οὗ π. ἀ. κακοφωνίᾳ laborat. — 567. Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τάνυσε κρατερῇ ὑσμίνῃ, Ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη. cuinam, quaeso, haec placeant? aut quid attinuit caliginem induci, quo acerrime pugnaretur? scilicet melius luce pugnaturi erant Graeci et Trojani; qua de re extat praeclarus locus ρ', 645. affecta haec sunt, ponendumque, nisi fallor, μάχης ἀλαὸς πόνος, *caecus impetus pugnae* per caliginem, quod nostrates dicunt *ein blindes Gemetzel;* vel *irritus*, quo sensu ἀλαοσκοπιή legitur ν', 10 et alias: quoniam cor-

pore Sarpedonis non sunt potiti Graeci. Eurip. Herc. fur. 194.: τυφλοῖς ὁρῶντας οὐτάσας τοξεύμασι. de α et ο litteris confusis v. Odyss. κ', 343, λ', 66, μ', 62, φ', 123. — 588. scrib. ὕπο. — 621. not. scr. ι', 678. — 658. Διὸς ἱρὰ τάλαντα. cf. ϑ', 69. — 693. ϑάνατόνδε. num ferendus est accentus duplex contra regulam (Viger. p. 691)? vix arbitror, malimque scribi ϑανατόνδε, πολεμόνδε, et similiter alia ejusmodi. cf. ι', 73., ubi ἠπειρόνδε velut instinctu quodam scriptum est, κ', 440, et inferius annotata ad ω', 338, Odyss. ε', 3, 56, 204, ζ', 42, etc. — 753. ἐή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή. similiter ζ', 407.: δαιμόνιε, φϑίσει σε τὸ σὸν μένος. — 791. non male Heyn.: πλῆξέν τε e Moscov. 2. v. tamen inferius 119, σ', 416, Eurip. Hecub. 1230, Suppl. 643. cum seqq., Matth. §. 606, 3, Viger. 7, 8, 9. — 810. Venetus, quem Heyn. expressit: καὶ γὰρ δὴ τότε etc. Schol. B.: καὶ γὰρ δή ποτε. διὰ τοῦ τ αἱ Ἀριστάρχου καὶ γ. δὴ τοτε etc. Heyn.: „Scil. ex vulgari lectione,“ inquit, „necesse est *jam ante bellum*, in certaminibus (ἐν ἀγῶσιν) aliquando vicisse Euphorbum. Atqui certaminibus non convenit βῆσεν ἀφ' ἵππων, quod est ἀπεβίβασε, κατεβίβασεν, ἀφ' ἅρματος, *deturbavit* hasta petendo, ἔγχει ὀρεξάμενος. sic *E*, 163, 64.: ὡς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς βῆσε κακῶς“ etc. fefellerunt virum doctissimum verba Scholiastae A de Graecis solitis, ut narrat, ἁρματομαχεῖν ἐσφαιρωμένοις δόρασι χρωμένοις, καὶ ἀνατρέπειν τοὺς ἀντελαύνοντας ἐκ τῶν ὀχημάτων, quae eadem habet Eust., consimiliaque Schol. B. at Graecis quid rei est cum Trojano Euphorbo? imo hoc dicit poëta, olim primo statim proelio, quod iniit adolescens, 20 illum viros curribus deturbasse atque interfecisse. quodsi tantam stragem principum virorum nunc ipsum edidisset, memorandum id fuisset huic nostro in superioribus. — 841. cruentam dicit loricam ab effectu vulnerum illatorum. — 853. scr. Θάνατος, ut Μοῖρα.

P, 38. Apoll.: ἀρητόν. εὐκτὸν, ἢ βλαβερὸν, ἢ πολυχρόνιον, ὡς Ἀπίων. (mira interpretatio. Hesych. quoque: ἀρητόν. βλαβερὸν, πολυχρόνιον.) βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον· ϑέλει γὰρ εἰπεῖν, ὅτι πως (perperam libri: τοῖς) δι' ὑπερβολὴν φιλοστοργίας γονεῦσιν ἀπωλεκόσι (sic Toll. pro corrupto ἀπολέλασι.) τοὺς γεννηϑέντας ἡδὺ καὶ αἱρετὸν κλαίειν κ. πενϑεῖν. sic Hom. Il. ψ', 108 et alias dixit ἵμερον sive ἔρον γόου, κλαυϑμοῦ, στοναχῆς. v. ψ', 10, ω', 227, Od. δ', 102, 113, χ', 500, 501. — 51. asyndeton patheticum, poëtae animo velut abrepto e gyro superius dictorum, et in sola cogitatione rei cujusdam, qua maxime commovetur, defixo. — 104. — εἴ πως ἐρυσαίμεϑα νεκρὸν Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτατον εἴη. postrema Heyn. ita reddidit: *inter mala sane melius esset*, cum φέρτατον intelligeret φερτότατον, quod an fieri possit, viderit ipse ap. Inferos. paulo tolerabilior est, quem Heyn. sequebatur, Berglerus, quippe qui retinuerit sub vexillo φέρτερον, vulgatam olim scripturam. verum ne sic quidem procedit ista interpretatio; quam qui probabit, is me auctore scribet κακὸν δέ κε φέρτερον εἴη, *potius enim id malum foret*; suspicorque id Homerum dixisse. quodsi quis est, qui nolit eripi sibi τὸ φέρτατον, ei hoc ponendum fuerit, graviore quidem mutatione: κακῶν δέ κε φέρτατον, εἰ μή. — 111. male operae: ἄλκικον pro ἄλκιμον. — 157. οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται, imo οἷόν γ' ἄ. ἐ. — 210. restituerim nunc τὸ Ἄρης, h. e. personam belli, quam indicare videtur epitheton ἐνυάλιος. irruit in eum Mars, h. e. animo ac furore suo totum implevit. Virg. de Sibylla Aen. 6, 77.: *Phoebi nondum patiens immanis in antro Bacchatur vates*, magnum si pectore possit Excussisse deum. Horat. Od. 1, 19, 9.: *In me tota ruens Venus Cyprum deseruit*. — 287. *Lethi P. mors.* scr.: *Hippothoi mors.* — 446. aliter nunc sentimus de isto λαρώτατος: v. ann. ad Odyss. β', 350. haud nolim scribi ὀϊζυρέστερον. — 503. μένεος. Odyss. π', 268.: ὁπότε μνηστῆρσι καὶ ἡμῖν — μένος κρίνηται ἄρηος. — 612 — 616. forte excidit annotatio, qua improbabam hos versus, tanquam male cohaerentes cum sequentibus. — 640. friget vox ἑταῖρος, idque eo magis, quod statim idem vocab. usurpatur in Patroclo. malim itaque ἑταίρου, *de sodali*, Patroclo. — 666. περὶ — λίποιεν. male hisce appictum est ab operis signum suspicionis pro parentheseos. — 699. malim, quod offensione caret: ὅσϑ' οἱ. fraudi fuerit ϑ litterae σ antecedens; qua de re v. hymn. in Pana 40. — 709. scr. separatim: οὐ δέ μιν. — 736. ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν Ἄγριος, ἠΰτε πῦρ, τό τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν Ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέϑει. miror, diu tulisse eruditos composita ἐπεσσύμενον et ὄρμενον. magna est codicum auctoritas, sed non anteponenda rationi. cave igitur dubites, affectos hic esse libros, cum Hom. dixisset

ἀπεσσυμένων πόλιν ἀνδρῶν, *expulsorum urbem virorum.* dicit urbem captam, civibusque aufugientibus incensam, ut solet fieri. saepe confusae sunt hae praepositiones, nec raro ο pro ω, et contra, exararunt librarii, ductibus harum litterarum similibus decepti. — 709. πόδας ταχύν. haec referenda sunt ad κεῖνον, non ad Ἀχιλῆα. cf. σ', 2. — 745. scr. καμάτῳ. — 760. περί τ' ἀμφί τε τάφρον. tautologia inepta, siquidem non solum circa fossam, sed etiam inter vias, dum illuc fugiunt, caesi fuerint Graeci a Trojanis insequentibus. scribamus: ποτί τ' ἀμφί τε τάφρον, *in via ad fossam et circa illam.* Locella ann. ad Xenoph. Ephes. p. 24, 4 sequ.: „quam frequenter περὶ et πρὸς commutata sint, fraudem faciente obscuro fereque eodem scripturae compendio, nemini non notum est." similiora ποτὶ et περὶ, nec desunt exempla ρ et τ litterarum confusarum. vid. Aristotelis locum cit. ad Odyss. ζ', 53, Odyss. ο', 16, Il. λ', 706.

Σ, 34. jam displicet hic versus, utpote obscurus brevitate: neque enim quisquam de Hectore et Patroclo cogitet. ortus haud dubie est ex annotatione scripta in margine libri. — 54. ὤ μοι ἐγὼ δειλή. h. e. sine ellipsi: ὤ μοι, ἐγώ εἰμι δειλή. mire Theognis (Anthol. Palat. vol. 2. p. 628.) dixit: ὤ μοι ἐγὼν ἥβης, Eurip. Hipp. 556.: ὤ μοι ἐγὼ κακῶν, quasi ὤ μοι sit adjectivum, quale δείλαιος. — 64. apage barbarum ὅ ττι. scribendum ὅττι. — 108. — χόλος, ὅστ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι! Ὅστε πολὺ γλυκίων μέλιτος etc. ponamus Ὅς γε πολὺ etc., auctore Galeno l. de Hippocr. ad Plat. plac. 3, 2.; 3, 7.; 4, 1. — 122. καί τινα Τρωϊάδων etc. Andromachen dicit. — 128. ann. versu 10. ita scribito: *uti et similia* ἐτεὸν *inferius* 305 *et* ἔτυμον" etc. — 200. ann. versu 12. scr. *distinctionis.* — 206. αὐτοῦ. τοῦ νέφεος. elicuit ex illa nube Minerva flammas, velut fulminum. — 209. imo sic scribendum est: — ἀμφιμάχονται, (Οἵ γε παν. — ἵκωνται), Ὡς etc. Οἵ γε, ἀστοὶ, quod intelligendum ex voce ἄστεος. γὲ et τὲ misceri, tralaticium est. — 214. Ἀχιλλῆος κεφαλῆς. duplex genit., qui quamvis haud inusitatus sit (v. ann. ad υ', 227), placeret tamen, sicubi inveniretur, Ἀχιλλείης κεφαλῆς, et similiter 615.: μητρὸς Ἀχιλλείης, et τ', 379: Ἀχιλλείου σάκεος, quemadmodum Ἑκτορέη κεφαλὴ ω', 276, Γοργείη κεφαλὴ pro Γοργοῦς ε', 741. et hujusmodi alia (v. β', 54, Od. γ', 264) dicuntur. scriptum forte Ἀχιλλείος porro degeneraverit. de η et ος confusis v. Odyss. λ', 284, Eustath. ann. ad Odyss. ο', 319, epigr. Hom. 7. — 232. scr. ὑπέκ. — 255. ita potius scribamus: — ἰέναι. μὴ μίμνειν ἠῶ, h. e. μὴ μίμνετε. — 272. scr. ἄπ' οὔατος. — 283. ut dies diem docet, ne hic quidem ferenda mihi videtur vetus interpunctio, sed recte, opinor, Heyn.: — ἐκπέρσει· πρίν μιν etc. — 292. περνάμενα. cf. χ', 45. — 296. οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἐάσω. imo: οὔτ' ἄρ' ἐ. v. ann. in superioribus ad ο', 656. — 309. κτανέοντα, *occisurum.* A Schol.: τὸν κτείνειν βουλόμενον. Eust.: τὸν ἐλπίζοντα ἢ εὔελπιν ὄντα κτείνειν. Achillem dicit. — 322. satius est poni αἵρει. — 329. ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι. malim ὁμοίῃ, h. e. ὁμοίως. v. Matth. §. 404. — 357. not. versu 2. scr. ἔπρηξας κάτ' ἔπ. — 362. καὶ μὲν δή πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι, Ὅσπερ θνητός τ' ἐστὶ, καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδε. fieri non potest, ut Hom. tam parvo intervallo usurpaverit synonyma βροτὸς et θνητός. quovis pignore certaverim, eum dixisse Ὅσπερ ὀνητός τ' ἐστί. Hesych.: ὀνητὸς, μεμπτός. glossae addubitatae haec est sedes. magnifice enim se efferens Juno virum quemvis mortalem vocat ὀνητὸν, *despectum,* nec secum, dea maxima, comparandum. cf. Jovis orationem ρ', 443—47, item hujus libri 85 et 432. satis frequenter hic noster utitur verbo ὄνεσθαι: v. δ', 539 etc. praeterea similes sunt Ο et Θ litterae, in quibus librarii, vulgus incautum, facile lapsi fuerint. — 410. πέλωρ. h. e. πελώριος, ut Κύκλωψ πέλωρ Odyss. ι', 428. — αἴητον. bene se habere arbitror ἀΐητον, sed alio ac quo putabam sensu, ut quod nunc derivandum mihi videatur ab ἀΐω, unde ἀϊετὸν et Ionice ἀΐητὸν, *id quod audiri potest,* quod fit ita ut audiatur, h. e. cum sono seu strepitu. scilicet inaequaliter et velut fluctuantes incedunt claudi, quoque capti sunt pede, eum solo imponunt fortius. quem sensum poëta ut magis aperiret, nisi fallor, subjecit χωλεύων, *claudicans,* quem consentaneum sit surgere cum strepitu, ἀΐητῶς. vel accipiamus interpretationes Grammaticorum πνευστὸν, πνευστικὸν, ut intelligatur *anhelans* Vulcanus, dum difficulter surgit et procedit. nam ista quoque pertinere puto ad ἀΐητόν. quod attinet ad puncta diaereseos, ea saepe neglecta sunt in libris. v. inferius 596 etc. — 424, 25. audaciam Grammaticorum vel librariorum! juvandi Thetidem studiosissimus Vulcanus, idemque fa-

ciendi quam dicendi peritior, neglecta ipsa salute, quo citius ad rem veniat, αὔδα, inquit, ὅ τι φρονέεις etc.; illi verba Τίπτε — θαμίζεις ex superioribus repetenda esse putaverunt, apta illa Chariti, hic autem nive frigidiora. cf. υ', 431, ω', 139. — 429. scr.: ἦ ἄρα etc. — 458. ann. scr.: „υἶ'. h. e. υἷι" etc. — 485. ann. scr.: „Sch.: τάτ' etc. — 488. scr.: Ὠρίωνα. — 489. scr. ὠκεανοῖο. — 531. Apoll. emend.: εἰράων. τῶν ἐκκλησιαστηρίων, ἀπὸ τοῦ εἴρειν, ὅ ἐστι λέγειν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγορεύειν (imo: ἀγείρειν) ἀγορὴ, ἡ ἐκκλησία. — 543. ἐλάστρεον. ἐλαστρεύειν habet Herod. 2, 158. et 7, 24. — 546. Apoll.: ὄγμους. τοὺς τῶν θεριζόντων στίχους, κ. τοὺς αὔλακας. — 576. redeamus ad scripturam editionum hanc περὶ ῥ. δονακῆα. vagantur boves circum arundineta in ripa fluvii. de παρὰ et περὶ praepp. confusis v. ψ', 683. — 589. Apoll.: κλισίην. τὴν σκηνήν. λέγεται δὲ καὶ ἡ καθέδρα· τῇ παρὰ μὲν κλισίην πυρὶ κάτθεσαν (Od. τ', 55). λέγεται δὲ οὕτως καὶ ἡ ἔπαυλις, ἀπὸ τοῦ κλίνεσθαι τὰ θρέμματα. ibi Toll.: „ἡ ἔπαυλις. pro casa pastorali et rustica cum aliis multis locis ponitur hoc nomen, tum vero Il. σ', 589.: σταθμούς τε — σηκοὺς, et Od. ο', 300.: τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσεὺς κ. δῖος ὑφορβὸς Δορπείτην. mox sequitur v. 305.: αὐτοῦ ἐνὶ σταθμῷ etc. cf. Hesych. v. κλίσις, ubi recte emendatum κλισία, et Etym. p. 520, v. 8." — 596. ἐϋννήτους. nihil opus ν geminato, scripti optimae notae, in quibus Ven. et Harl., editionum vero Aldinae: εὐνήτους, h. e. ἐϋνήτους. ita scribendum est. v. ann. ad 410. — 598. ann. scr.: — „pyrrhiche et aliae" etc. — 605. δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσους. sic libri Homerici cum h. l., tum Od. δ', 18; sed Athen. 5. p. 180.: ἐξάρχοντος. id placuit Wolfio, eoque accepto sensum hujus loci perspexisse sibi visus est vir eruditissimus. at vero istud κατ' αὐτοὺς quid sibi vult? Berglerus: *inter ipsos.* nimirum id Hom. dixisset ἐν αὐτοῖς vel μετ' αὐτοῖς: et fac, idem sonare κατ' αὐτοὺς, de quo vehementer dubito, quid opus hisce verbis, cum sequatur κατὰ μέσσους? sensit hoc Heyn., quamvis servata Bergleri interpretatione, sed remedium ulceri male celato haud invenit. vide, candide lector, an nos tandem repererimus scribendo κατ' αὐλοὺς et, vitato homoeoteleuto, κατὰ μέσσον, quod habetur Odyss. δ', 19, reliquis immutatis. κατ' αὐλοὺς μολπῆς ἐξάρχοντες dictum est, ut Eurip. Phoen. 733. dixit: λωτοῦ κατὰ πνεύματα μέλπει μοῦσαν etc. μολπὴ est παιδιὰ, saltatio, quam illi duo ceteris praemonstrabant. (cf. Odyss. ζ', 101 etc.) est hoc insigne exemplum confusarum λ et τ litterarum; quem errorem attigimus ann. ad Od. ρ', 6. de usu tibiarum illo tempore v. ann. et in ordine, et hic ad κ', 13. Hesiodus loco simili, Scut. Herc. 280.: αἳ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα. Ἔνθεν δ' αὖθ' ἑτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ, Τοίγε μέγα παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ κ. ἀοιδῇ, Τοὶ δὲ μέγα γελόωντες etc.; in quibus quae vulgo leguntur haec τοί γε μὲν αὖ παίζοντες, τοί γε μὲν αὖ γελόωντες, non sunt ferenda. notum est autem, γ et ν litteras commutari inter se nonnunquam, et τὸ α multis in libris caudam trahere, quasi scriptum sit αι vel αυ: hinc iste error. — 615. v. ann. ad 214.

Τ, 91. ann. post verba Buttmanni *die in dem uralten nicht* excidit *waren.* — 133. ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων, *propter labores* ab Eurystheo impositos. v. Matth. §. 592. — 178. ann. ita scr.: „— praeter istorum καὶ δέ σοι — ἔστω." — 181. Ἀτρείδη, σὺ δὲ etc. ita loqui solent Graeci, nec subitam conversionem orationis indicat haec forma dicendi, quae Porsoni l. c. opinio est, nec in commotorum tantummodo sermonibus locum habet, ut Hermannus existimat, sed honoris causa priore loco posuisse videntur nomen ejus, quem compellabant; quam tamen regulam migrari nonnunquam, Schaeferus annotavit ad Eurip. Or. 614. ed. Porson. v. φ', 448. etc. — 236. scr.: νηυσὶν ἔπ' Ἀργ. — 275. ann. scr.: β', 381. — 287. Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ. nec μοὶ tolerari potest loco illo, nec ἐμοὶ jam placet, quia sic quoque media nominis Πάτροκλος corripienda est, quod nusquam fit apud Homerum. glossema est μοὶ, subnatum illud, ni fallor, ex quo δειλῇ perscribi coepit, neglecto apostropho. nam hoc poëtam dixisse puto: Πάτροκλε δείλ', ἦ πλ. κ. θ. — ἠρυεῖτο. supplendum λέγων, ut Od. κ', 429. etc. — 348. malim στάξον ἔνι στήθεσσι. — 355. ineptum αὐτὴ, cum eadem dicatur in superioribus. ponendum αὖτις, αὖτις ᾤχετο, *rediit.* ις sexcenties in η mutatum dicit vir egregius, Jacobs. Anthol. Palat. 3. p. 153. cf. Od. ε', 190. in Add. vol. 6, Od. γ', 352. — 402. ann. scr.: *ignarissimis.* in ipso carmine tam durum mihi nunc videtur ἕομεν, ut depravatum censeam, ma-

limque ἄομεν pro ἄωμεν, correpta prima propter vocalem, quae sequitur, sensu quidem medii; vel ἴομεν πολέμοιο, veniamus, redeamus, ex bello, quemadmodum σ', 405. ἔσαν pro ἴσαν legebatur olim in edd., nostraque memoria δὲ καὶ pro δίκαι habetur apud Aeschylum Eum. 343, ε et ι litteris confusis, ut saepe alias. quorum equidem praetulerim ἄομεν sive ὦμεν, quia verisimile est, haec, ita scripta continue et neglecto apostropho, ἐπείκεῶμεν πολ., cum poëta dixisset ἐπεί κ' ὦμεν πολ., mutata esse in ἐπεί κ' ἐῶμεν etc. Hesych. p. 1321. ed. Alb.: ἐπεί χ' ὦμεν, ubi pro ordine litterarum requiritur ἐπεί κ' ἐῶμεν. dederat igitur ille id ipsum, quod commendamus, repertum scil. in codd., ἐπεί κ' ὦμεν πολ., degeneravitque κ in χ, sicut ι', 249 et φ', 548; quo facto initio depravationis porro scripserunt propter aspiratam ἑῶμεν, vel ἕομεν, quod Eust. commemoravit.

Υ, 48. dele signum depravationis. — 63. scr. ἀναῤῥήξειε. — 120. *αὐτόθεν*, *illico*. — 123. *τοπάρος*, *jam olim*. — 150. malim: ἀμφὶ δ' ἀνάῤῥηκτον etc. saepe αν et αρ permixta deprehenduntur in codd., et dixisse videntur Graeci ἀνάῤ-ῥηκτος per apocopen pro ἀναναῤῥηκτος, quod idem τῷ ἄῤῥηκτος. v. Schn. v. ἀναῤῥήκτως. — 183. male ἔμπεδον interpretati sumus ἔμπεδον φρένας: significat enim *integrum*, *einen rüstigen Mann*, quae laus conjuncta cum prudentiae (οὐδ' ἀεσίφρων) redit ad illud poëtae *mens sana in corpore sano*. — 178—185. ann. extrema: „*τέμενος* — 533.“ haec inducenda sunt. — 213—241. quo magis haec lego relegoque, eo magis adducor, ut ab Aeneae studiosis inserta putem: tam male cohaerent cum superioribus, quae optime congruunt versui 242., tamque sunt ineptae plena garrulitatis. prudenter Aeneas Homericus 203.: ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεὴν, — μήτηρ δέ μοί ἐστ' Ἀφροδίτη. tribus verbis dixit, quod ad rem pertinuit, haud moratus longo sermone pugnam. num verisimile est, mox tamen eundem genus suum prolixe enarrare, quod Achillem novisse dixit, et quidem praepostero tempore, siquidem haec si interponere libuit poëtae, interponenda erant post 209? cave tam ineptum credas Homerum; sed imitator, quisquis fuit, nec sensit ἀσύστατα, nec, si sensit, pensi habuit, id tantum agens, ut Aeneam suum ad coelum extolleret. semel iterumque (211 et 244.) verus Aeneas negat verbis certandum esse, more puerorum; falsus oratione intempestiva pueriliter detinet Achillem. verus eleganter: ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεὴν, ἴδμεν δὲ τοκῆας, Πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων, falsus: εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς, Ἡμετέρην γενεὴν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασι, quasi novi quid inferat (*καὶ ταῦτα*), aut magni intersit Achillis scire ista, quae praesertim jam scire illum dixit, aut cognoscere, quae sunt in vulgus nota. sapienti sat. immittendi sunt hisce, si quibus aliis, uncini Criticorum. — 221. equas hodieque Arabes alere solent magno numero, genus nobile propagaturi, equos autem vendere; quod item eadem de causa fecisse cogitandus est Erichthonius. — 266. malim ταμήμεναι, a τέμνω. de δ et τ litteris confusis v. ρ', 546. — 280. parum placet ἔστη bis illatum parvo intervallo. fieri potest, ut Hom. dixerit ἔπτη ἱεμένη, h. e. ὑπερέπτη νώτου, ἐνιεμένη γαίῃ. eadem menda, si menda est, μεσαύλους pro ἐπαύλους legitur ap. Eust. ad Odyss. ψ', 358, et contraria ἕπονται pro ἔσονται Odyss. γ', 325. in A. 2. Vindob. singulum quidem ἔστη bene habet φ', 70. — 315. quidquid dicit Heyn., malim equidem: μήποτ' ἔτι etc. — 332. scribamus ἀτεῦντα. — 340. virgula distinguendum post πάντα. — 362. *ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἶμι*. imo: ἀλλ' ἀμαλὰ στ. ε., h. ὁμαλῆ, ὁμοῦ, στιχὸς, *simul cum ordine*, quem duco. — 369. ann. scr. ἐπιθήσει. — 391. ann. „— συνδονεῖσθαι εἰλειδίοις.“ malim nunc: συνδ. ἀεὶ λιγέως. — 410. versus inelegans et ταυτολόγος, quem ex interpretatione ortum arbitror: *νεώτατος*. καὶ διὰ τοῦτο φίλτατος. hoc arrepto nescio quis ineptus videtur versum procudisse. — 420. hic quoque pannus putidus est interpolatoris. animadvertit Hector fratrem Polydorum. hoc dicere satis habuit Hom.; ineptus Grammaticus inculcavit sublecta superiore versu, quae per se intelliguntur. — 431—33. male repetita. non lacessiverat dictis Hectorem Achilles: quorsum igitur ista ἐπεὶ — μυθήσασθαι? imo par pro pari referens Trojanus nullam pro nulla salutem reddit et ad rem properat, velut Vulcanus σ', 424. hoc χαρακτηριστικὸν in utroque heroë, dignumque est Homeri ingenio. quare valeant pessimi isti corruptores librorum. — 434. *οἶδα δὲ*, οἶδα δή. — 470. ann. dele vocab. *neglectus*: neque enim hic quidem neglectus, sed male additus est apostrophus. — 474. ann. scr. *ubi* pro *uti*. — 494. σ et κ non semel confusa. sic fuit cum legeretur in libris ἔκθορε pro ἔσθορε φ', 18. cf. ibid. 495. ann., Od. β', 63. ann., Od. σ', 247. etc. — 144. *ἐκ ποταμοῖο*, ἔξω ποτ. v. Il. ξ', 130. etc. — 204. *ἐρεπτόμενοι* ducendum ab ἐρέπτειν sensu

τοῦ ἐρέφειν, *tegere*, *circumdare*, ne esum significans frigeat, sequente κείροντες. — 238. malim, variato rhythmo: ζωοὺς δ' ἐσάω, ut olim editi. — 245. vi caret αὐτόν. quare ponendum censeo αὐτῷ, Achilli. — 303. ἀν' ἰθύν. cf. Schn. v. ἡ ἰθύς. — 356. ἲς Ποταμοῖο. h. e. Ποταμός. nota haec periphrasis personae. — 382. ἄψοῤῥον — ῥέεθρα. paulo durior est horum interpretatio, quam perscripsi, malimque nunc κατέσσυτο accipi sensu activi vel medii; nec displiceret καλλιρέεθρον. — 391. ἀφέστασαν, *secesserunt*, seorsum steterunt, οὐ ξυνέπεσον. — 403. ante hunc versum inserenda sunt verba *sed* — *prosternit*. — 439. οὐ γάρ. hic quoque scribendum puto οὔτ' ἄρ', ut ο', 657, ubi v. ann. — 491. μειδιόωσα, *irridens*. significatus rarior hujus verbi. — 499. πληκτίζεσθαι. cave auscultes Scholiastis. πληκτ. nihil aliud est quam plecti, quemadmodum Diana vapulavit ab Junone. hoc sibi pariter metuendum esse ait Mercurius, deus ex minoribus, idemque prudens, qui Latonae libens concedat. πληκτ. ἀλόχοισι pro ὑπ' ἀλόχων. — 507. ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἑανὸς τρέμε. scrib.: ἀ. δ' ἄρ' ἀμβροσίῳ ἑανῷ τρέμε, h. e. ἀμφέτρεμε σὺν ἑ. ἀμβρ. tremore corporis divini etiam vestis vibrata est. de ωι et ος confusis v. ann. ad β', 642. — 519. οἱ δὲ μέγα κυδ. malim: οἱ δ' αὖ μ. κ. haec permixta saepius, librariis negligentibus τὸ αὖ, tanquam supervacaneum. — 560. ἐσπ. δὲ, ἐσπ. δή. — 600. dele virgulam post Ἐκ., quia αὐτῷ pertinet ad Ἀγήνορι. — 605. scr.: — οἷσι,) τόφρ' etc.

Χ, 2. ἱδρῶ ἀπεψύχοντο, πίον τ', ἀκέοντό τε δίψαν. cur, quaeso, potum bis memoret, cibi omittat mentionem? non ita solet hic noster. igitur scribamus: ἱ. ἀποψυχέντε (vel ἀ-ψυχθέντε) πάοντ', ἀ. τε δ. dualis plurali junctus nihil habet insoliti: v. γ', 18, 210 etc. de ε et ο litteris confusis diximus ad μ', 213, de α et ι Odyss. ω', 198, hymn. in Mercur. 79 etc.; de apostropho temere vel addito vel neglecto passim in hisce annotationibus. — 33. ᾤμωξεν — οἰμώξας —. hoccine est Homericum? cras fortasse credam, non hodie, sed malim οἴμησεν vel ὥρμησεν. sic libri habent Ἀργείων pro Ἀργείην Od. δ', 279. et ἐὼν ejusdem carminis postremo libro, 379, ubi requiritur ἔην, et contra γαλέην pro γαλεῶν Batrach. 128. οἴμωσεν vero postquam semel scripserant, corrector aliquis pugnasse se ratus fuerit ponendo ᾤμωξεν. — 45. περνάς, a πέρνημι. cf. σ', 292. — 59. ἔτι φρονέοντ'. inepte. Paris. A et marg. C, item unus Vindobonensium librorum: ἔτι φρονέων. scribamus: ἐπιφρονέων γ', ut Odyss. τ', 385.: ὡς σύ περ αὐτὴ ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύεις. de ἐπὶ et ἔτι inter se commutatis v. ρ', 41, Odyss. α', 414. — 61. αἴσῃ ἐν ἀργ. abesse salvo sensu poterat praepositio. v. ann. ad σ', 135. — 70. ann. scr.: „ο', 606.“ — 72. Critici, quanti sumus? ἀρηϊκταμένῳ, vel ἄρηϊ κταμένῳ, δεδαϊγμένῳ ὀξέϊ χαλκῷ! quis haec patienter ferat composita, cum nihil aliud sit ἄρηϊ κτάμενος quam δεδαϊγμένος χαλκῷ? aut hic, aut nusquam, fucum fecit librariis κ et σ litterarum similitudo, nec dubium est quin Hom. dixerit ἄρη' (h. e. ἄρηϊ) ἱσταμένῳ, *stanti in bello*. verba belli esse ἵστασθαι et *stare*, nemo ignorat. Xenoph. Anab. 1, 10, 1.: καὶ οἱ μὲν μετὰ Ἀριαίου οὐκ ἔτι ἵστανται, ἀλλὰ φεύγουσι. cf. inferius 231 etc. — 97. scr. π. ἐπὶ πρ. — ἐρείσας, h. e. ἐπερείσας (η', 269), *ubi acclinavit*. cf. 112. — 111. εἰ δὲ —, *quid vero*, *si* —. — 146. malim ὕπεκ, accentu retracto. — 155. ann. ad πλύνεσκον: „— ν', 84.“ locus alienus. — 195. ann. scr. ὑπὸ πύργους. — 199. ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν, Οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν, οὔθ' ὁ διώκειν. inutilia sunt verba οὔθ' ὁ διώκειν, nec, puto, genuina, sed dixerat Hom. praeclara sententia: — ὑποφεύγειν αὖθ', ὃ διώκει. saepe confusa α et ου. infinitivum intulit corrector, postquam scribi coepisset οὔθ'. — 231. haud nolim στέομεν, ut εἴδομεν 244 etc. — 240. ann. „*deinceps*.“ imo: *ex ordine*, alter post alterum. — 281. quomodo ἀρτιεπής, quem mentitum esse dicit? vereor ne ponendum sit ἀλλά τ' ἀναρτιεπής. similia in libris α, η, ις: hic fuerit fons erroris. — 301. ann. dele verba „ἀλέαν — ignorat,“ siquidem Hom. ἀλέαν *calorem* dixit O. ρ', 23., cujus loci tum non memineram. — 304. similiter Ap.: ἀσπουδεί. χωρὶς πάσης σπουδῆς, ἄνευ κακοπαθείας. — 313. quidni dixerit ἔμπροσθεν? — 321. scr. εἴξειε. — 327. malim hic quoque ἀντικρύς. — 328. explicatio spesiosior quam verior. malim sane: μελίῃ τάμε χαλκοβαρείῃ. — 345. ann. versu 4. scr. *cerebrum*. — 439. μίμνε, *mansit*, quippe occisus. similiter Germani in tali causa: *er blieb*. — 454. scr. ἀπ' οὔατος. — 499. hic quoque satius fuerit scribi ἂν εἶσι, ut 492. — 504. versiculus conglutinatus a Metrico, qui interpretationibus verborum μυελὸν — δημὸν et ἐν λέκτροισιν, in margine adscriptis, abuteretur. scripserant, puto, explicatores ἐν

εὐνῇ μαλ. et *ἐμπλ. θαλέων*: his ille verbis dispositis, ponendoque *ἔνι* et de se addendo *κῆρ*, extudit hexametrum. — 514. ann.: „*ἀλλά*, *saltem.*" non opus eo sensu, sed simpliciter haec opponi videntur superioribus.

Ψ, 10. cf. ann. ad *ρ'*, 38. — 14. ann.: „*χ'*, 124." scr.: *φ'*, 124. de *ι* et *ο* litteris permixtis cf. 75. — 15. *δ ε ύ ο ν τ ο ψ α μ.*, *δ ε ύ ο ν τ ο* etc. epimone. v. *ι'*, 567, 584. — 16. *π ό θ ε ο ν*, *desiderabant*, germ. *sie vermissten ihn.* cf. *β'*, 703, 709 etc. — 37. ann. scr.: „*ξ'*, 208." — 75. *κ α ί μ ο ι δ ό ς τ ὴ ν χ ε ῖ ρ' ! ὀ λ ο - φ ύ ρ ο μ α ι.* libri vett. uno tenore: *καί μοι — χεῖρ' ὀλοφ.* neutra harum orationum proficit. apte enim Odyss. *λ'*, 391. Agamemnonis anima, agnito Ulysse, gaudens et conditionis oblita suae (Odyss. *λ'*, 203—221, 392, 93.) in amplexus amici ruit; hic inepte Patroclus, non primo congressu, sed postquam Achillem objurgavit de mora sepulturae, ibi demum manum porrigere illum jubet, quem tamen amplexari se cupientem fugit 100. nec melius cohaeret *ὀλοφύρομαι.* quid multa? depravatus, si alius quisquam, est hic locus, nec dubie sic scribendus, deletis signis parentheseos: — *"Αϊδος δῶ*, *Καί μευ δὶς τὴν κῆρ' ὀλοφ.*, *et bis*, sive *dupliciter*, *fatum meum deploro*, ut quo fato et secludar a vivis, necdum admittar ad mortuos insepultus. poëta quidam Centaurus (*Der Salon*, Hamb. 1834, pag. 267.): — „Er lacht über den Aberglauben, er spöttelt selbst über den fliegenden Holländer, den ewigen Juden des Ozeans; jedoch unwillkürlich in einen wehmüthigen Ton übergehend, schildert er, wie Myn Heer auf der unermesslichen Wasserwüste die unerhörtesten Leiden erdulden müsse, wie sein Leib nichts anders sei, als ein Sarg von Fleisch, worin seine Seele sich langweilt, *wie das Leben ihn von sich stösst und auch der Tod ihn abweist*" etc. Etiam Odyss. *γ'*, 350., si divinavi, librarios delusit adverbium *δὶς*, quamvis alio ibi sensu usurpatum, et similiter *χεῖρας* pro *κῆρας* nobis propinarunt *φ'*, 548. de *ι* et *ο* confusis cf. 14, Od. *β'*, 194, hymn. in Apoll. Pyth. 233, Schol. A. 2. ad Od. *μ'*, 301, ubi *Μευψόδωρος* perperam legitur pro *Μεμψίδ.*, Aeschyl. Suppl. 477, Eumen. 45, 442. — 123. malim *ἔνθα τ' Ἀχ.*, ut *β'*, 594: *ἔνθα τε Μοῦσαι* etc. de *ρ* et *τ* permixtis ad Odyss. *ο'*, 16. — 148. cf. *θ'*, 48. — 227. scr. *μέτα.* — 238. imo scribendum, numeris vividioribus: *πᾶσαν*, *ὁπόσσ' ἐπιέσχε* etc. non semel confuderunt *α* et *ον* et apostrophum neglexerunt, ut facile *ὁπόσσα* transierit in *ὁπόσσον*, quo facto necesse fuit poni *ἐπέσχε* metri gratia. de integris, nec elisis, praepositionibus verborum v. *τ'*, 75, Od. *δ'*, 215 etc. — 244. scr. *ἄϊδι.* — 273. „*>— ἡ διπλῆ*, *ὅτι τὸ δ ε δ ε γ μ έ ν α ἀντὶ τοῦ προσδεχόμενα*, *κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἐμψύχων.* Schol. A. *manent*, *expectant*, *vos*; *vobis servantur.* Ap.: *δεδεγμένα. ἀναμένοντα*, *προσδεχόμενα.* similiter Eust." *Ex II.* — 307. — *ἱ π π ο σ ύ ν α ς ἐ δ ί δ α ξ α ν Π α ν τ ο ί α ς· τ ῷ κ α ί σ ε δ ι δ α σ κ έ μ ε ν ο ὔ τ ι μ ά λ α χ ρ ε ώ.* vix et ne vix quidem adducor, ut, ita locutum esse Homerum, existimem, sed hoc, ni fallor, dixit: — *ἱπποσύνας σοι ἔδειξαν.* scripserint continue *ἱπποσυνασσοιεδειξαν*: hinc factum ut alterum *σ* negligeretur, deinde permutatis inter se, ut saepe alias, *ο* et *ε*, itemque *ε* et *ι* litteris, quodque caput est *δ* perscripto pro *ι*, quemadmodum Odyss. *η'*, 69. *τοκάδεσσιν* legendum est, si divinavimus, pro *τε καὶ ἐστὶν*, existeret inelegans istud *ἐδίδαξαν.* usus verbi *δεικνύναι* sensu docendi non est obscurus: v. indices Euripidis, Aristophanis etc. — 344. *ε ἰ γ ά ρ κ' ἐ ν ν ύ σ σ ῃ γ ε π α ρ ὲ ξ ἐ λ ά σ ῃ σ θ α δ ι ώ κ ω ν.* Heyn., secundum Berglerum: *si enim ad metam praetervectus fueris urgens.* at hic non agitur cursus ad metam, sed a meta retro ad mare. praeterea nec verba *ἐν νύσσῃ* significare possunt *ad metam*, nec, si possent, congrueret illis *τὸ παρέξ.* quid multa? affectus est hic locus et sic haud dubie scribendus: *εἰ γάρ κε νύσσης*, vel *νύσσην*, *γε π. ε. δ.*, *nam si metam praetervectus fueris citato cursu.* adhaesit *τῷ κὲ* littera initialis verbi *νύσσης*, *ς* autem sive *ν* in *ι* adscriptum transiit, ut passim. — 355, 6. scr. *ἔπ'*, *ἔπι.* — 381. *ἐ π' α ὐ τ ῷ γ ὰ ρ κ ε φ α λ ὰ ς κ α τ α θ έ ν τ ε π ε τ έ σ θ η ν*, *nam ad illum capitibus demissis volabant; demissis cap.*, more equorum velocissime currentium. minus recte Berglerus: *capitibus protensis*, inepte autem novissimus interpres: *super ipsum enim capitibus repositis volabant*, cum verba *ἐπ' αὐτῷ* referret ad *καταθ. κεφ.*, cum pertineant ad *πετ.* — 409. *φ έ ρ ι σ τ ο ι*, *optimi.* blandimentum, nihil amplius. male interpretes: *praestantissimi*, quos equos tardissimos dicat Nestor 310, seniores Menelaus 445. — 477 Boisson.: *κεφαλῆς ἐκ δ. ὄ.* verum ne sic quidem placet haec scriptura, sed restituendum arbitror *ἐκδέρκεται.* — 481. quomodo *ε ὔ λ η ρ α*, si vox haec derivata est, ut videtur, ab *εἰλεῖν?* Schol. A.: — *ἔστι δὲ παρὰ τὸ εἰλῶ εἴληρα καὶ εὔληρα*, *δηλοῖ δὲ τὰ ἡνία.* idem: *ὅτι Ἡρωδιανὸς καὶ ἐπὶ ἱμα-*

τίον καὶ ἐπὶ δεσμοῦ τίθεσθαί φησι τὴν λέξιν, quae itidem illi notationi congruunt. apparet autem, fuisse codd., in quibus scriptum esset *εἴληρα*. id genuinum arbitror. — *βέβηκε*, *vehitur*. — 483. divinavit Heyn., ponendum esse *νείκε' ἄριστε*. id monstrat Harlejani et alterius Moscuensis scriptura *νείκη*, nec abhorret ipsum *νείκει*, cum notum sit, permisceri solere *η* et *ει*, de quo cum alias exposuimus, tum in hisce Addendis ann. ad *κ'*, 466. nimis confidenter Aristarchus: *νεῖκος*. recte tamen et ille probavit accusativum, quemadmodum *εἶδος ἄριστε γ'*, 39. et similia dixerunt hic noster et scriptores. — 513. scrib. *ἔλυεν ὑφ' ἵππους*. — 517. *ἄνακτα*, *dominum*, possessorem equi et currus. sic *ναῶν ἄνακτας* dixit Aeschylus Pers. 356 etc. — 539. scr.: *ἐκέλευε*. — 542. *Ἀχιλῆα δίκῃ ἠμείψατ' ἀναστάς*. ferendum *δίκῃ*, nec tamen deterius foret *διχῇ ἀν.*, *scorsum* a ceteris *surgens*, *διχοστατῶν*. de *κ* et *χ* litteris confusis v. ann. ad 75. — 576. *ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσατε*. h. e. *ἐν μέσῳ ἀμφοτέρων*, *inter utrumque nostrum*. falluntur Scholiastae. — 627. cf. 772. — 637. ann. scr. *Phyleo*. — 640. *λείπετο*, *supererant*, utpote in extremo tum certamine cursus equestris, a quo hic coeperunt ludi. — 745. ann. scr.: „v. *ξ'*, 230, *φ'*, 41.“ — 766. scr. *ἔπι*. — 800. quod ad Heynei quaestionem illam attinet, usurpanda haud dubie est figura *πρὸς τὸ νοητὸν*, de qua cum alias, tum ad *π'*, 281. amicus amico, superstiti futuro, sua omnia legaverat. — 871. *ὡς ἴθυνεν*. h. e., ni fallor, *ὥς τις ἴθ.*, *ut aliquis solet dirigere sagittam*, gestu sagittam dirigentis. ellipsis usitata: v. *σ'*, 362, Odyss. *ε'*, 400 etc.

Ω, 12. *δινεύεσκε*. v. ann. ad 454. — 19. malim *ἀεικίην*, ut Ap. v. *ἀεικίζειν* et Schol. ad *π'*, 545, quam scripturam Eust. quoque commemoravit. v. *α'*, 205, *η'*, 198, Odyss. *ο'*, 394, inferius Od. *β'*, 346 etc. — 21. ann. scr.: „*ἵνα* — *ἑλκ.*“ — 42. *ἐπεὶ ἄρ*. haec non habent, quo referantur. scribamus: *ὅστ' ἐπίκαρ*, *μεγ.* — *εἴξας*, *εἰσ'* etc. *ἐπίκαρ*, *praecipiti cursu*. v. ann. ad *π'*, 392. — 90. imo: — *κεῖνος ἄνω γε*, h. e. *κεῖνός γε ἄνω*, *in altum*, in coelum, intellecto ex superioribus *καλέει*. malim quoque *αἰδ. δή*, cum sensus gratia, tum ne bis parvo intervallo legatur *δέ*. — 119. scr.: *τά κε*. — 221. *θυοσκόοι*. cf. ann. ad Od. *φ'*, 145. Ap.: *θυοσκόος*. *εἶδος μάντεως*, *ὁ διὰ θυμάτων ἢ θυμιαμάτων κοῶν*, *ὅ ἐστι συνιεὶς*, *τὰ μέλλοντα*. — 223. scr. *ἐσέδρακον*. — 226. scr. *κατακτείνειεν*. — 227. *ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἵην*. v. ann. ad *ρ'*, 38. — 318. scr.: *κληῖσ'*. saepius hoc in genere operae errarunt. — 338. *Πηλείωνάδε*. monstrum verbi cum duplici accentu, quorum prior quartam a fine syllabam occupat, quod nusquam fit. praeterea illud —*δε* non solet usurpari in hominum nominibus propriis; nec conjuncta haec erant in antiquis libris, sed legebatur *Πηλείωνά δε* (sic), ut auctores sunt Scholiastae Veneti et Victorianus. profecto scribendum est: *πρὶν Πηλείωνά γ' ἱκέσθαι*. de confusis *γ* et *δ* litteris v. ann. ad *ε'*, 288. — 390. vereor ut haec sana sint, malimque: *πειρᾷ ἐμεῖο*, *γεραί'*, *ὡς εἴρεαι* etc. *ὡς* et *καὶ* confusa, ut Od. *ξ'*, 388 et alias. dissimilia sunt, quae Heyn. excusat, ista Od. *δ'*, 119.: *ἢ πρῶτ' ἐξερέοιτο*, *ἕκαστά τε πειρήσαιτο*. — 425. sero intelligo, scribendum esse *δίδοσθαι*, sicut *ζεύγνυσθαι π'*, 145, ubi v. ann. vicit interpretatio *διδόναι*, quam versui adaptaverunt. — 454. *ἐπιῤῥήσσεσκον*. paulo frequentior hoc libro quam alias est usus ejusmodi formarum: v. 12, 13, 15, 17, 23, 24, 109, 258, 455, 472, 607, 752, 755. — 516. Tyrtaeus 1, 23.: *ἤδη λευκὸν ἔχοντα κάρη*, *πολιόν τε γένειον*. — 585. scr: *Ἀχιλῆϊ*. — 608. asyndeton epexegeticum. — 670. *σχήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον*, *ὅσσον ἄνωγας*. tot poëtam homoeoteleuta intulisse, ubi minime opus esset? cave credas, sed hoc dixit procul dubio: *σχ. γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνου*, *ὅσσ. ἄ.*, de quo usu genitivi v. *ε'*, 523, *φ'*, 111. *ν* et *υ*, ipsaque *ον* et *ου*, non semel permixta sunt: v. hymn. in Merc. 6, indices Euripidis et Comici, Schol. Vict. infra ad 753 etc. — 677. *β'*, 1. — 707. *πτόλεϊ*. non memini diaeresin usurpatam me videre in hoc vocabulo ap. Homerum. quare malim: — *πτόλει ἐλλίπετ' ἄν.* — 717. *ἀγάγωμι*, ut *ἐθέλωμι* etc. v. Add. ad *ι'*, 414. hic quoque libri fere: *ἀγάγοιμι*. Lips.: *ἀγάγωμαι*. — 721. ferri quidem ista interpunctione potest Veneti scriptura, sed habet tamen duri quiddam, quod ab Homeri ingenio atque eloquentia abhorret. correctionem suspicor esse ejus, qui *κακοφώνοις* istis *ἀοιδοὺς*, *θρήνους ἐξάρχους'* haud offenderetur. ponamus, quod poëta dignum sit, hoc: *θρήνων ἐξάρχους*, *οἶτον στονόεσσαν ἀοιδὴν*, h. e. *ο. στονοέσσῃ ἀοιδῇ*, *cantione flebili mortis*. cf. inferius 735, *σ'*, 485, *φ'*, 382, *ψ'*, 258, Od. *α'*, 166; et de voce *οἶτος γ'*, 417; de permutatis autem inter se nonnunquam litteris *ε*, *ο* et *ου* Odyss.

χ', 26, indicem Aeschyli, etc. — 722. Barocc.: ἐθρήνουν. Barnes.: ἐθρήνευν. hoc accipiam. — 730. ἔχες δ' ἀλόχους. Schol. Vict.: ἠτυμολόγησε τὸ ὄνομα Ἕκτορος. quod quidem nomen ab ἔχειν ductum est. cf. Odyss. ζ', 183. — 734. scr. ἀθλεύων. — 744. scr. πυκινόν. — 764. scr. ὥς.

O D Y S S E A.

A, 24. δυσομένου Ὑπερίονος. menda inveterata: neque enim locum hic habet futurum, sed scribendum procul dubio est δυομένου, sicut ἀνιόντος. ortum videtur σ ex ο littera simili, quae sequitur, *ΔΥΟΜΕΝΟΥ, ΔΥΣΟΜΕΝΟΥ.* contrario errore ἐρύουσι pro ἐρύσουσι scriptum est in vulgatis olim libris Il. λ', 454. — 86. ann. scr.: Il. α', 514. — 171. ὁπποίης — ἀφίκεο; intell. κατάλεξον ex superioribus: κατ., ἐπὶ ὁποίης. ν. ἀφ. alioqui dicendum fuisset ποίης. — 226. εἰλαπίνη ἠέ. dura synizesis atqui codd. fere: εἰλαπίν', quod intelligas εἰλαπινὰ ab εἰλαπινὸς, accentu retracto. malim tamen εἰλάπιν', εἰλάπινα, quoniam dicitur εἰλαπίνη, h. e. βρώματα sive ἐδέσματα εἰλάπινα, quemadmodum εἰλαπίνη est δαὶς εἰλαπίνη vel quiddam ejusmodi. posset etiam sumi nomen εἰλάπινον, cum legatur πῖνον, quod prima et propria notione significat potum quemlibet. ejus vocabuli prior syllaba corripienda erat metri gratia, sicut penultima in εἰλαπίνη. sed magis placet adjectivum εἰλάπινον. — 260. καὶ κεῖσε, *etiam* illuc, ut deinde ad nos. — 276. μέγα δυναμένοιο. haec verba nescio quis primum, ni fallor, in margine adscripsit versui 1. Εἰρεσιώνης (vol. 6. p. 367.), quae dein genuina μέγα δαινυμένοιο expulerunt. quis enim audiat dicentem μέγα δυναμένοιο, ὃς μέγα δύναται? — 297. Ap.: ὀχέειν. νηπιάας ὀχ. τὰ νέων φρονεῖν, ἢ ὀχεῖσθαι ὑπὸ νεότητος. quem Scholiastae illi auctorem habuerint. ceterum haec affecta esse non dubito. quis enim unquam ita aut locutus est, aut loqui potuit per analogiam? praeterea me movet Sophistae interpretatio: τὰ νέων φρονεῖν. quid? ὀχεῖν ut sit φρονεῖν? nugae. aliud ille vocab. legerat in libris suis, scilicet κοέειν, h. e. νοεῖν seu φρονεῖν, de quo v. ann. ad Il. 221. et Buttm. *Lexil.* 2. p. 265. est hoc satis obvium ap. scriptores genus mendae, cum litterae inverso ordine perscriptae sunt, sive casu, seu per oscitationem librariorum: velut Porsonus μόνον in νόμον mutandum esse intellexit apud Comicum Av. 464, ubi v. ann. et addesis Aeschyl. Suppl. 783, Horat. Sat. 2, 3, 28, Vindic. Ovid. ad Met. 15, 364. sic igitur h. l. scripserunt, opinor, primum ὀκέειν, deinde ὀχέειν, quod intelligi posset; vel forte permutatis κ et χ litteris, ut saepe alias (v. Il. φ', 549, ψ', 75 in Add. etc.), inusitatum verbum χοέειν sedulo mutarunt. — 376—80. huc transscripta, nisi fallor, e libro 2, 141—45, quo loco apte claudunt orationem Telemachi.

B, 31. scr.: ἥν χ' ἡμῖν. — 33. αὔτῳ alienum. ponamus αὔτως, *sic*, pariter ac bonus est atque utilis. — 63. οὐ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ ἔργα τετεύχαται, οὐδ' ἔτι καλῶς οἶκος ἐμὸς διόλωλε. quid hoc sibi vult, quod dicit, domum suam *non amplius bene* perire? aut qui potest, ut aliquid pereat *bene*, καλῶς? scribamus haud cunctanter: οὐδέ τι καλῶς, h. e. αἰσχρῶς, sicut inferius 283. οὐδέ τι ἴσασιν etc. haec etiam η', 273 et alias confusa. — 96. non abhorret, κούρους appellatos esse a tonsione puerorum ingenuorum tempore antiquissimo: nam Homeri aetate quidem Graeci comam aluerunt. v. ann. ad β', 11. — τούτους. cf. inferius 165. — 115. εἰ δ' ἔτ' ἀνιήσει — Μυκήνη. intell. καλῶς ἐστι, quod ironice dixit. v. ann. ad μ', 141. sic autem interpungendum est: — Μυκήνη. Τάων — ἤδη. Ἀτὰρ etc. — 148. v. hic quoque ann. ad μ', 141. — 194. imo hic quoque permixtae videntur ι et ο litterae (v. Add. ad Il. ψ', 75.), nec dubito quin ponendum sit αὖτις, *iterum*, ut Antinous. — 203. βεβρώσεται, βρωθήσεται. Matth. §. 226. — 251. εἰ πλεόνεσσιν ἕποιτο. consideranti mihi diligentius interpretationem illam Scholiastarum εἰ πολλοὶ αὐτῷ ἕποιντο, vix dubium est quin Hom. dixerit εἰ πλέονες συνέποιντο. depravatione proclivi scripserunt πλεόνεσσιν, quo facto necesse fuit poni ἕποιτο. quod intellexit Buttm.; sed durior est ejus emendatio εἰ πλέονές οἱ ἕποιντο. similiter 287.: καὶ ἅμ' ἕψομαι αὐτὸς, 413.: τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο etc. — 255. perspicuitatis causa sic interpungamus: ἀλλ', ὀΐω, καὶ, δηθὰ καθ., ἀγγ. etc., h. e. ἀλλὰ, ὀΐω, καὶ ἐν Ἰθάκῃ πεύσ. ἀγγ., δηθὰ καθ., *verum, opinor, etiam in Ithaca nuntios acci-*

piet, diu sedens, si diu sedebit expectans, δηϑὰ καϑήμενος, quibus in verbis inest significatio rei non futurae. — 271. ἐνέστακται. v. de hac metaphora Bährius et interpretes Herodoti ad 9, 3. ridicule Ariostus sensum hominum in luna asservari dicit, ampullis infusum, *Orl. fur.* 34, 83.: *Era come un liquor sottile e molle, Atto a esalar, se non si tien ben chiuso; E si vedea raccolto in varie ampolle, Qual più, qual men capaci.* et libro 39, 57.: *Aveasi Astolfo apparecchiato il vaso, In che 'l senno d' Orlando era rinchiuso; E quello in modo appropinquogli al naso, Che nel tirar, che fece il fiato in suso, Tutto il votò. Meraviglioso caso, Che ritornò la mente al primier uso* etc. — 272. τελέσαι ἔργον τε, ἔπος τε. zeugma. — 284. bene habet ὡς, sed ὀλέσϑαι non est intelligendum τὸ ὀλέσϑαι, verum haec ita explicanda sunt, per idiotismum Graecorum: οὐδέ τι ἴσασιν, ὡς δή σφι σχεδόν ἐστι ϑάνατος κ. κὴρ μέλ., (ὥστε) πάντας ὀχ. ἐπ' ἤματι. — 303. imo: *ne sit tibi curae aliud* quidpiam, *malum* illud futurum, *opus seu verbum.* concise dictum. — 346. malim πολυϊδρίῃσιν. v. ann. in superioribus ad Il. ω', 19. — ann. media scr. *nihilique vocem.* — 410. ann. sic scr.: φερώμεϑα, φέρωμεν. cf. 414. — 427. ἔπρησεν. haud deterius foret ἔμπρησεν, quemadmodum ἐμπρήϑειν sive ἐνιπρήϑειν frequentatur in hoc genere. v. Il. α', 481 etc. — 434. ann. scr.: „adscripsit haec Eichh. illis Virgilii" etc.

Γ, 6. ταύρους. arietem quoque et aprum Ulysses Neptuno immolari jubetur λ', 130. — 45. εὔξεαι, εὔξηαι. — 126. εἷως μέν. v. ann. ad Il. μ', 141. — 152. ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα κακοῖο. Berglerus: *insuper enim Jupiter parabat damnum mali.* vereor ut recte, malimque haec ita intelligi: Ζεὺς γὰρ ἐπήρτυε πῆμα ἐπὶ κακοῦ, *Jupiter enim malum malo accumulavit.* cf. α', 278 etc. — ὅς ῥ' ἔριν ὦρσε. euphoniae consulet, qui omittet ῥά, quod metri gratia additum videtur sine necessitate, vel ortum ex σ littera, quae antecedit. — 198 — 200. temere transscripta ex libro 1.: neque enim hic est, quod Nestor Telemachum ad virtutem excitet, antequam is de procorum injuriis narravit. quibus deletis melius quoque cohaerent utriusque orationes. — 220. πάσχομεν, ἐπάσχομεν. — 224. jam minus placet hyperbaton, malimque κατεκλελάϑοιτο, ut κατεκλύω, κατεκπλύνω etc. v. β', 104. — 242. ἀϑάνατοι ϑάνατον. paronomasia. — 278. ann. scr. ἄϑραυστος. — 295. scr. νότος. — 312. ὅσα οἱ νέες ἄχϑος ἄειραν. dure dictum. quidni ponamus ὅσον? de ον et α confusis v. superius ad Il. ψ', 238, ibidemque in ordine ad 537 et Od. κ', 263. — 365. παρὰ νηΐ. h. e. ἐν νηΐ, sicut Schol. ad ν', 259.: παρ' ἑκάσταις γοῦν ἀριστείαις σεμνὸς φαινόμενος etc. cf. Viger. 9, 6, 2., pag. 643. 353.: νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν. — 400. delenda est virgula post ἄρ'. — 402. αὖτε | καϑεῦδε |. simul emendemus rhythmum et homoeoteleuton auferamus sic scribendum: αὖτ' ἐκάϑευδε. ejusmodi mendae sine libris corrigi impune possunt. — 447. Il. α', 458. — 481. scr. βήσατο.

Δ, 3. ann. scr.: „et primus eorum ν', 27." — 18, 19. etiam h. l. scribendum esse ajo κατ' αὐλοὺς, nec muto ἐξάρχοντες. v. hic nobis annotata ad Il. σ', 605. — 33. scribamus: — βάζεις, εἰ μὲν δὴ etc. ἀσύστατα sunt ἤ et δή, nisi δή intelligatur ἤδη, quod hic non potest, dudum reverso Menelao. εἰ μὲν δή, *siquidem sane.* v. Viger. 8, 6, 3., et de ει et η confusis superius annotata ad Il. κ', 466. — 38. scil. codd. soloece: ἅμ' ἑσπέσϑαι. v. Matth. §. 233. — 48. ann. scr.: „Il. κ', 576." — 61. πασσαμένω. Am. Q.: πανσαμ. — 102. cf. hic ann. ad Il. ρ', 38. — 118. πατρός. non Ulyssis scil., quem ejus patrem esse nondum comperit Menelaus, sed cujusvis, quem periisse suspicatur in bello Trojano. — 122. Ἀρτέμιδι. v. ann. ad ζ', 151. — 135. ann. scr.: „δηλοῖ μὲν οὐκ ὀρϑὴν" etc. αὐτῷ, νήματι, non ταλάρῳ, ut Eust. — 159. ἐπεσβολίας. v. de hujusmodi verbis compositis ann. ad Il. τ', 32. — 177. ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῷ. emphasin nullam habet αὐτῷ, nec hujus loci est, sed scribendum: ἀν. δέ μοι αὔτως, *sic*, sic ut antea, vel δεικτικῶς: sic ut vides. v. ε', 179, Il. α', 133, et de his vocabulis confusis Od. β', 194, κ', 300, φ', 194. — 178. dele virgulam post ἄλλο. — 192. καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν. recte Bergl.: *et nos mutuo interrogaremus*; neque enim de solo Menelao colloquebantur. simile est διαειπέμεν ἀλλήλοισιν 215. — 208. olim vulgati libri et Am. B.: ἐπικλώσῃ, non male illi quidem; v. tamen ann. ad hymn. in Apoll. Pyth. 217. — 288. ann. scr.: „Il. δ', 423." — 331. ann. ita scr.: „— versui 765. cf. ann. ad γ', 101." reliqua inducenda sunt. — 363 ann. scr.: „versus spondiaci." sicut ἦα loco isto, etiam ἤϊον ponas licet ε', 368. v. tamen ann. ad ι', 212. — 404. adscribamus totum istum locum Apollonii. sic igitur habet: νέποδες. Ἀπίων· ἄποδες, ἢ νη-

ξίποδες, ἢ ἀπόγονοι. τὸ μὲν οὖν ἄποδες ψεῦδος· ἔχουσι γὰρ πόδας αἱ φῶκαι. τὸ δὲ ἀπόγονοι etc. excidisse videntur verba, quibus Sophista probabat τὸ νηξίποδες: nec sane ineptiat, qui dictum putet νέποδες per apocopen pro νεόποδες, a νέω, *nato*, cum metri gratia, quod non capit νεόποδες, tum propterea, ne quis cogitaret νέος, *novus*. malim tamen νέποδας intelligi κακόποδας. v. Aristotelis l. c. — 413. scr. μήλων. — 437. ann. dele verba „seorsum — νεόδαρτα." — 454. ἡμεῖς δὲ ἰάχοντες. malim: ἡμ. δ' αὖ ἰάχ., nec hiatum excusaverim. haud male Bornhauser l. c. inferius ad λ', 36., pag. 72.: — 66. „Allein der Riese, auf welchem er kniet, Urplötzlich wird er zum Drachen; Ein giftig qualmendes Feuer sprüht Aus zahnumschirmtem Rachen. Der Ritter stutzt — doch wird ihm nicht bang' — Er umschlingt mit nervigem Arme die Schlang', Und will durch heftiges Drücken Das zischende Scheusal ersticken. 67. Schwer stöhnt der Drache, des Odems beraubt, Auslischt das giftige Feuer; Allein wie der Held ihn erdrosselt glaubt, So wird er zum Lämmergeier. Der fliegt in stolzer siegender Ruh Hoch über die Erde den Wolken zu; — Dort will er durch mächtiges Rütteln Den Jüngling vom Nacken sich schütteln. 68. Allein der kecke Reiter lässt Sich nicht zum Abgrund senden; Er schliesst die Knie, hält stärker u. presst Den Vogel mit würgenden Händen. Dem wird es endlich allmählig genug; Er schwebt, wie die Krähe, mit niedrigem Flug — Und sinkt erschöpft aus den Lüften" etc. — 459. ἀστεμφέως, *firme*. v. Il. γ', 219. — 495. τῶνγε. Graecos et eorum duces generatim dicit, nec solum illos, qui redierunt: alioqui illa μάχης δέ τε καὶ σὺ παρῆσθα non interposuisset 497. — 503. ann. scr.: — „μεγαλίσθη, h. e. μεγάλα ηὔδησεν, ut ait in proximis. ita κυδαίνειν" etc. — 563—68. versus suavissimi, qualibus celebrari decuit vitam atque insulam Fortunatorum. — 630. del. virgula post ἐλθών. — 665. scr. αὔτως. — 704. non intercedo, quominus ἀμφασίη intelligatur ἀφασίη, etsi non opus erat μ inserto, cum sic versus stet recto talo. quare fuit, cum cogitaremus ἀναφασίην, ἀνφασίην, ἀμφασίην. v. de ἂν sive ἀνὰ στερητικῷ Buttm. *Lexil.* 1. p. 274. — 716. ἔτλη, sustinuit, valuit. — 736. ann. scr.: „ψ', 228." — 750. ἑλοῦσα, ἑλομένη. — 761. ann. scr.: „Il. β', 410." — 805. οὐδὲ ἑῶσι. hiatus insolentior. quid dubitemus ponere οὐδ' εἰῶσι?

E, 3. malim θωκόνδε. v. ann. ad Il. π', 693. — 29. neutrum horum jam placet, sed ita scribendum esse arbitror: σὺ γὰρ αὐτὸ τά τ' ἄλλα περ ἄ. ἐσσι, αὐτὸ, *hoc*, *hac in re*. — 35. ann. scr.: „— ἀγχίθεοι, *diis vicini* (cf. η', 205), h. e. similes" etc. — 66. Ap.: τανύγλωσσοι. ἐπὶ μὲν τῶν κορωνῶν φησι· ταν. τε κορ. κατὰ μέν τοι τὸ (scr. μέν τι τῶν) προφαινόμενον, τεταμένας εἰς μέγεθος ἔχουσαι τὰς γλώσσας. ὁ δὲ Ἀπίων, τεταμένην ἔχουσαι τὴν φωνήν. (haud male, siquidem fortissimam vocem habent cornices, avium genus loquacissimum, de quibus Plin. H. N. 10, 12.: *ales est inauspicatae garrulitatis*, ut Clericus annotavit ad Hesiod. Op. et D. 747.) ὁ δὲ Ἡλιόδωρος τὸ πρότερον. — 102. ann. scr.: „Il. β', 306." — 105. suadeo ponamus ὀϊζυρέστατον. v. ann. ad β', 190, 350. — 135. ἠδὲ ἔφασκον. intolerabilis hiatus. scr.: ἠδέ ἑ φάσκον. cf. 353 etc. — 154. ann. dele verba „Il. τ', 171." — 190. οὐδέ μοι αὐτῇ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος. αὐτῇ non magis aptum est quam αὐτῷ 179 et 187. ponamus αὖτις, h. e. Apollonio interprete μετὰ ταῦτα, *post haec*, post beneficia, quae in te contuli, et amorem nostrum. cf. ann. inferius ad 205. de η et ις confusis v. γ', 352 etc. — 282. similiter etiam ω tonat in verbis proximis Σολύμων ὀρέων, ἐπιπλώων, ἐχώσατο, quo minus dubites, quin haec de industria ita dixerit Hom. — 287. de *Aethiopibus* v. ann. ad Il. α', 423. — 306. scr. divise: τρὶς μάκαρες Δ. καὶ τετράκις. — 328. scr. βορέης, νότος, εὖρος etc.: neque enim hae sunt personae. — 334. dicendum potius, αὐδήεντας opponi brutis animalibus, quae non loquuntur. — 335. scr.: θεῶν ἐξ ἔμμορε τιμῆς. — 366. scr. ὦρσε δ' ἔπι. — 440. additamentum nescio cujus inepti, qui requireret aliquid, quo referretur ἐφεύροι, cum huc pertineat γαῖαν e superioribus. sublectum 418.

Z, 58. ἵνα κλυτὰ εἵματ' ἄγωμαι. interpres: *ut pulchras vestes feram*. intelligas praedicatas ob venustatem (74); sed fuit cum suspicarer, ponendum esse ἵν' ἄπλυτα ε. ἄ. nec displiceret κλυτὸν, κλυτὸν ποταμὸν, h. e. κελάδοντα, quemadmodum κλυτὸν λιμένα, κλυτὰ μῆλα et similia dixit ι', 308, κ', 87, μ', 228, Il. ξ', 361 etc. de κ et π confusis ad Il. γ', 406, de α et ου in superioribus ad Il. ψ', 233. — 88. non adducor ut credam, duorum versuum intervallo

Homerum dixisse ὑπεκπρορέει et ὑπεκπροέλυσαν, nec tantum similitudo horum verborum suspicionem movet, sed ipsum πρὸ in posteriore displicet: nam quis, quaeso, dixit προλύειν? sane latere aliquid arbitror, malimque: ἔνθ' αἴγ' ἡμιόνους μὲν ὑπὸ πρὶν ἔλυσαν ἀπήνης, πρὶν, ante quam vestes curru eximerent. hoc aptum, nec quenquam vexaverit πρὶν correptum, sicut Il. ι', 403., ad quem locum v. utrobique annotata. facile autem πρῖ abierit in πρὸ, sicut δὶς in δὸς Il. ψ', 75 etc. praeterea olim vulgata scholia: ὑποπροέλυσαν. solus Palat.: ὑπεκπροέλυσαν, a manu, opinor, librarii, cui placuisset ὑπεκπρορέει. cf. η', 5 etc. — 132. δαίεται pro δαίονται, figura Pindarica. v. Il. ρ', 387. — 143. Ap.: ἀποσταδά. πόῤῥωθεν, ἄπωθεν· οἷον ἀποστηδὰ, ἐξ ἀποστήματος. — 151. virginem virgini comparat, mortalem divinae. magna quidem laus, sed major tamen Helenae et Penelopae, quas item Dianae similes dicit δ', 122 et ρ', 37, diu nuptas et seniores. — 185. scribamus minore negotio: μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτῷ, et maxime *propter hoc* (αὐτῷ, τούτῳ, τῇ ὁμοφροσύνῃ) *perhiberi* seu commemorari *solent.* proclivis fuit mutatio τοῦ αὐτῶι in αὐτοὶ, quemadmodum ὃν pro ὧν legitur λ', 173. v. ibi ann. — 271. scr. ἱστοί.

H, 69. non ita malum τοκάδεσσιν, sed genuinum procul dubio est τοκέεσσιν. parentibus, liberisque et Alcinoo aeque cara fuit Arete virgo, uxor et mater, quibus nominibus significatur omnis mulierum conditio. τοκεῦσι poëta dixit alias, velut ζ', 50., sed hic quidem τοκέεσσιν, ut Theocritus 15, 93. Δωριέεσσιν a Δωριεύς. ε, αι, ο, pariterque σ et τ, permisceri solere in codd., nemo ignorat. — 94. assentior nunc illis, qui hunc versum damnarunt: inepta enim sunt verba ἀθανάτους et ἀγήρως in rebus inanimatis, nec vel ferendum ὄντας, vel probabile στάντας, quod olim placuit. de verbis quidem ἀθαν. et ἀγ. frustra quis excusaverit ἄμβροτα εἵματα 260., h. e. ἀμβρότων. — 160. virgula distinguendum in fine versus, μὲν et δὲ particulis sibi respondentibus. — 256, 57. cf. ε', 135, 6. — 261. ann. scr.: „Il. λ', 138."

Θ, 30—33. πομπὴν δ' ὀτρύνει — ἐποτρυνμώεθα πομπήν· — εἵνεκα πομπῆς. adeone infantem esse hunc nostrum? non persuadeor, sed eum dixisse puto ἐποτρ. πέμπειν. ε et ο, ει et η, non semel confusa sunt in libris. videtur autem Am. Q. in suis legisse πέμπειν, qui haec ita explicet: — δεξιῶς ἀνανεοῦσθαι (fort. ἀνανοεῖται sensu activi.) τὴν τῶν Φαιάκων φιλοξενίαν, ἵνα μηδὲ τοιοῦτον (malim τοῦτον) πέμπειν ὀκνῶσι. τοῦτο γὰρ ἐν τῷ πάρος περ ἐδήλωσεν. — 63, 64. poëtae cum in tutela Musae essent, et bona et mala quaecunque accepta ei referre credebantur. forte oculis captus est Demodocus jam adultus et cantu clarus; igitur id Musae opus esse existimarunt, velut soli sibi vindicantis eum, ἐπεὶ οἱ τυφλοὶ μουσικώτεροι, μὴ περὶ πολλῶν ἀσχολούμενοι, ut inquiunt Scholiastae. — 164. ann. scr.: „165. Il. α', 148" etc. — 215. versus iners et male tornatus, qui videtur exstitisse ex verbis, in margine adscriptis interpretandi gratia, εὖ οἶδα τόξον ἀμφ. his deletis carebimus etiam duplici asyndeto, quod vereor ut usquam reperiatur, nisi forte in turba. — 223. ἐθελήσω, ut βουλήσομαι apud Comicum Plut. 316. — 225. suspicor, ita scribendum esse: ὅ ῥα κ. ἀ. ἐρίζεσκεν π. τ.: nam solus Eurytus Apollinem arcu provocavit. cf. 226—28. — 302. hic quoque versus delendus est: quid enim opus novo indicio? — 307. placet nunc ἀγέλαστα, *non ridenda*, sed seria et punienda. ad ridicula enim adspicienda non opus erat diis convocatis, neque haec, sed illa, sunt intolerabilia, οὐκ ἐπιεικτά. γελαστὰ ponendum aliquis ineptus putaverit propterea quod effuse dii rident Vulcani dolum 326; verum id ille neque voluit, neque expectavit. — 396. ann. sic scribito: „solus verbis placabit" etc. — 404. κολεόν. at rectus est κολεός: igitur id ponamus. Harl.: γρ. κουλεός. Schol. ed. ant. ap. Buttm.: κουλεός. ἡ ξιφοθήκη. — 408. πάτερ ὦ ξεῖνε. hyperbaton, ὦ ξ. π. — 448. φρεσὶ, *prudentia sua.* — 461. χαῖρε, *salve*, salvus pervenias in patriam tuam, ut ibi quoque memor sis aliquando mei etc. — 500. ἔνθεν ἑλὼν ἀοιδήν. — 520. nullum hic est hyperbaton, sed Ulyssem *etiam postea* vicisse dicit, non modo prima expugnatione Trojae. — 538. οὔ — πω. h. e. οὔπως. v. Il. δ', 184 etc. — 567. ann. scr.: „Il. ε', 585." etc. — 575. scr.: ἠμὲν ὅσοι etc. τῷ ἠμὲν respondet τὲ proximo versu, sicut liberi sunt Graeci in hoc genere.

I, sic Argo, navis celeberrima, vocatur πασιμέλουσα inferius μ', 70. — 31. scr. αὔτως. — 140, 41. deleamus virgulam post ὕδωρ, siquidem haud dubie Hom. dixit κρήνη ῥέει ὕδωρ, sicut Lucianus Veris. hist. sub init.: ποταμῷ οἶνον ῥέοντι, Eurip. Hec. 503.: ἔῤῥει χοάς. — 155. ann. cf. ρ', 295. — 183.

inducendum est signum dubiae scripturae, quod me invito huic versui praefixerunt. — 194. πὰρ — ἔρυσθαι. similiter κ', 444, ξ', 266. — 212. cf. utrobique annotata ad δ', 363. — 222. αὖθ' ἕρσαι. sic libri Homerici. Ap.: ἕρσα. δρόσος. λέγεται δὲ ἕρσα καὶ τὰ ἁπαλὰ τῶν προβάτων. igitur is legit ἕρσα, quod tamen minus facit ad versum; Mediol. autem Scholiastes: αὖτ' ἕρσαι Ionum more. — 240. fieri tamen potest, ut scribendum sit θυρεῦν. v. ann. ad ο', 533. — 274. ἀλέασθαι θεούς. h. e. ἀλ. μῆνιν θεῶν, *vitare deorum iram* et ultionem. cf. 277. — 330. σπεῖος μέγα, ut εὐρὺ σπέος 337. — 450. scr.: — βιβὰς, πρῶτος etc. — 485. nihili vox est θέμωσε. suspicor, Homerum dixisse: πλήμυρις, ἐκ πόντοιο, θύασσε δὲ χ. ἵ., vel θόασσε (a θυάσσειν, θοάσσειν: v. Matth. §. 29.); sed illud potius videtur propter litterarum υ ει εν εμ, pariterque α et ω, similitudinem in libris. quae ita reddas: *hoch aus dem Meer anwogend, und wütete zu dem Gestad' hin;* quemadmodum Virg. Aen. 1, 107.: *furit* aestus arenis. — 496. φθεγξαμένου ἢ αὐδήσαντος. neminem ita locutum esse arbitror, nedum Homerum; molestiorque etiam est haec tautologia in re trepida. vide, an hoc procedat: εἰ δὲ φθεγξάμενόν τι ἐν αὐλῇ σ' αὖτις ἄκουσε. certe quos hic sumsimus errores in permutandis litteris similibus, eorum cum alias, tum in his annotationibus, non pauca prolata sunt exempla. φθεγξάμενον ἄκουσε ut ἡμᾶς ἀκοῦσαι pro ἡμῶν ap. Euripidem Hec. 222. etc.

K, 10. αὖλῃ. conjectura docta, sed parum verisimilis propter ambiguum, quo non laborant vocabula ἄνθη, αὔξη, βλάστη. quare scribendum esse arbitror αὐλῷ, qui ω et η litteras confundi sciam; qua de re dixi in hisce ann. ad Il. χ', 33. αὐλῷ pro αὐλοῖς, ut Eurip. Alc. 337.: πρὸς Λίβυν λακεῖν Αὐλὸν etc. — 171. versus haud dubie subditicius, qui videtur accrevisse verbis φέρειν ἑτέρῃ χειρὶ, quibus nescio quis explicanda putaverit illa ἐπεὶ οὔπως ἦεν ἐπ' ὤμου, cum non intelligeret, repetendum esse φέρειν ex φέρων. nihil autem putidius verbis μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν, postquam poëta modo cervum illum longe fortiore nomine δεινοῦ πελώρου appellavit. quae quidem verba sedem legitimam suam habent 180., unde arcessita sunt ad supplendum versum. — 208. haud nolim scribi ἅμα τῷ γε. — 247. ann. dele verba „alioqui — ΑΔΕΥΚΕΑ." — 405. αὐτὸς δ' αἶψ' ἰέναι. imo: α. δ' ἂψ ἰέναι, *ipse vero redi.* ο', 213.: οὐδέ ἕ φημι Ἂψ ἰέναι κενεόν. cf. ψ', 20 etc. saepe α et αι confusa. v. ann. ad Aeschyl. Ag. 146 etc. — 420. ann. scr. „iste." — 502. ann. v. λ', 155. — 542. scr. ἀμφὶ δέ μοι.

Λ, 5. ann. scr.: „κατὰ — χέοντες." — 10. τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνε. at gubernare non opus esse Ulyssi, sed solo borea, Circe dixit κ', 505—507. vereor itaque, ne argute hic noster ipsum ventum gubernatorem appellaverit hisce verbis τὴν δ' ἄνεμός γε κυβερνήτης ἴθυνε, librarii vero, quae legerant μ', 152. et aliis, sed pariter dissimilibus, in locis, hic quoque inculcaverint. — 14, 15. satius est, haec ita interpungi: — πόλις τε. Ἠέρι — κεκ., οὐδέ ποτ' etc., h. e. κεκ. εἰσί. dure enim κεκαλυμμένοι refertur ad πόλις, quidquid dicit Eust. — 36. praeclare Thomas Bornhauser, poëta Helvetius, in simili causa (*Heinz von Stein, oder die Schlacht an der Schwarzach*, Zürich, 1836, pag. 53.): 28. „Die Jungfrau staunt gedankenvoll, Bewegt von mancherlei Meinung, Ob Wohl ihr, ob Weh verheissen soll Der schwörenden Männer Erscheinung. D'rum mehrt sie des Weihrauchs süssen Duft, Sprengt Blut auf Erde, Wasser und Luft, Und erschliesst mit schaurigen Worten Des Geisterreiches Pforten. 29. Jetzt regt und bewegt sich das Todtengefild, Und Knochen u. Schädel, sie leben — Geripp' und Schatten und Luftgebild — Halb sieht man sie gehn, halb schweben. Die Schaaren nah'n von der Erde Grab, Vom Nebel des See's, von den Wolken herab, Und wollen mit durstigen Blicken Zum Blut auf dem Herde sich bücken. 30. Allein der Zauberin stille Gewalt Bezähmt des Herzens Gelüstung" etc. — 66. scribamus: τῶν ἄποθεν, quo sensu nusquam dixerunt τοὺς ὄπιθεν (cf. 72 etc.), sed usitate dixit τοὺς ἄποθεν, οὐ παρεόντας, quemadmodum Graeci fortius affirmare aliquid solent negando contrarium. cf. inferius 438 etc. de confusis α et ο litteris exposuimus in hisce Add. ad Il. π', 567, de ι et ο cum alias, tum ad Il. ψ', 14 et 75. — 185. ἀλεγύνειν, *alere.* ἄς intelligas αἶς, satis noto usu accusativi. quod Schn. sumsit, ἀλεγύνειν hic et similibus quibusdam locis esse *frui, geniessen*, vereor ut probari possit. Etym.: ἀλεγύνω, αὔξω. — 193. φύλλων κεκλιμένων. cave audias Pseudodidymum. scribendum haud dubie est κεκλιμένῳ, *acclinato, cubanti.* saepe ι adscriptum

et *ν* confusa. — 200. ann. dele verba: „v. ann. ad *δ'*, 338." — 238. versus inelegans et *ταυτολόγος*, quem a Thessalo quodam effictum puto in honorem patrii fluminis. arguit interpolationem ipsum nomen *Ἐνιπῆος*, geminatum illud pathetice et velut ab ore exceptum Tyronis, identidem *divinum* suum *Enipeum* appellantis, seque *pulcra Enipei fluenta* visum ire dicentis; quae mulieris verba male interpellat laus ista fluvii, quam communem habet cum Axio aliisque. — 284. sic interpungendum est: — *βασίλευε· τέκεν* etc. — 329. versus durissimus propter 6 illata continue monosyllaba. quidni hoc ponamus: *πρὶν γάρ κε φθῖτο νὺξ ἄμβροτος? καὶ* ortum ex *κέ*. de metro v. ann. ad *ν'*, 213. — 356. *πομπήν τ' ὀτρύνοιτε*. quomodo potest, ut deductionem accelerare dicatur quisquam ejus, quem annum manere jubet? imo contrarium requiritur accelerandi, nec ineptum fuerit, opinor, hoc: *πομπήν τε τρύχοιτε*, *et deductionem lassetis producendo*. — 392. ann. scr.: „v. *ι'*, 514." — 402. *μαχεούμενον*. hujus scripturae origo etiam sic explicari potest, ut in autographo fuisse dicamus *μαχεύμενον*, librarium vero, postquam forte scripsit *μαχεο*, animadverso errore subdidisse *ύμενον*, o littera non expuncta, quemadmodum lituras aversari solet ista natio. — 410. expungamus interpretationem, sublectam *δ'*, 535.: nihil enim aliud indicat *δειπνίσσας* quam *καλέσσας*. — 413. durior h. l. est ellipsis illa, quam Eust. sumit, vereorque ne poëta dixerit *σύες ὣς ἀργ. ἥρατ' ἐν* etc. *ἥρατο* pro *ἥραντο*, *occidi solent*, figura Boeotia. — 482. *μακάρτατος*. imo: *μακάρτερος*. menda frequens. — 501. *τεν*. scr.: *τέων*. — 526. scribamus *ὕπο* per anastrophen, pro *ὑπότρεμον*. — 606. *γυμνὸν τόξον*, arcum nudum, nec *τοξοθήκῃ* conditum.

M, 4. *οἰκία καὶ χοροί*. hendiadys, *χοροὶ οἰκιῶν*, *series aedium* Aurorae per totum orbem terrarum. v. Schn. v. *χορὸς* et nobis annotata ad Aristoph. Ran. 510. similiter 318. *χοροὶ ἠδὲ θόωκοι*, *series sedilium*, sedes ordine dispositae. — 14. *καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες*. Palat. et Schol. brev.: *ἐρύσαντες*. *νῦν στήσαντες*. quis credat? vereor ne correctores vel librarii oblitteraverint glossam *ἐρέσαντες* pro *ἐρείσαντες*, *ἐπερείσαντες*, quemadmodum *βαθέης*, *ἐβόλοντο* et similia dicuntur. v. Schn. v. *ἐρείδω*, et Th. gramm. gr. ed. 2. p. 222. — 16. *ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν*. *τὰ ἕκαστα*, ut inferius 165. et *ξ'*, 377. malim tamen, apertiore sententia: *ἡ. μὲν τῷ ἕ. δ., τῷ, Ἐλπήνορι*. facile *τῶι* mutatum fuerit in *τοι*, idque porro in *τά*. cf. 25, 34, *ν'*, 191, 385 etc. — 51. *ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω*, *et ex te ipso funes nectantur*, quibus comprehensis, ubi opus fuerit, socii te arctius constringi possint. cf. inferius 162. *αὐτοῦ* est *ἐμαυτοῦ*. — 62. *ποτητά*. h. e. *ἄλλα ποτητά*. v. Jacobs. Anthol. Palat. 4. p. 340, et, quem laudavit, Schäfer. indice libri Bosiani v. *ἄλλος*. alienum est *πατητὰ*, quod in mentem venit ellipseos hujus immemori. — 65. scr.: *ἐνίησι*. — 94. *βερέθρον*. v. Il. *θ'*, 14. — 96. de *delphinis* v. Aristot. H. A. 8, 4, 3; 9, 35. et alias, Schn. v. *δελφὶν*, nos ann. ad Eurip. El. 407 et Comici Ran. 1245. — 194. ann. scr.: „*ι'*, 489." — 331, 32. hyperbaton, verbis *γν. ἀγκίστροισιν* pertinentibus ad *ἰχθῦς*. — 394. malim *τέρεα*. — 423. *τετευχὼς*, *τετυγμένος*. v. Matth. §. 496, 4. — 443. scr. *παρὲκ*, et similiter *ξ'*, 170. — 546. Cum reputo mecum *ἀκρισίαν* temporis illius, quo haec carmina litteris consignari coeperunt, tota ista historia Cyclicorum e sphalmate librarii exorta esse videatur. quidni enim genus istud hominum *levius pluma*, ut ille ait, apud ipsum Homerum hallucinari potuerit, sicut apud Scholiastas? postquam vero semel perscriptum esset *Τρώων*, facile existimabimus, non defuisse, qui id explicarent, quoque res esset mirabilior atque insolentior, eo magis eam hominibus credulis simplicibusque arrisisse. veri tamen similius est, recentiorem esse originem istius fraudis, propter silentium Ovidii.

N, 69. *ἡ δ' ἄλλη*. abhorret articulus: v. Matth. §. 268. suspicor, ponendum esse *ἠδ' ἄλλη*. — 109. *δύω δέ τέ οἱ θύραι εἰσίν· Αἱ μὲν πρὸς βορέαο καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν, Αἱ δ' αὖ πρὸς νότου εἰσὶ θεώτεραι, οὐδέ τι κείνῃ Ἄνδρες ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδός ἐστιν.* quid? *θεώτεραι?* bonus quidem Berglerus Scholiastarum fiducia: *illac autem contra ad Notum sunt diviniores*; sed nos relinquamus viro fores istas nugatorias, ponamusque certa emendatione *θοώτεραι*, *acutae*, asperae, proptereaque haud meabiles hominibus. v. Odyss. *ι'*, 327, *ο'*, 229, et de ingressu deorum per aspera loca Il. *ν'*, 17, Voss. *Mythol. Br.* 27. etc. est hoc insigne exemplum permutatarum inter se o et ε litterarum; qua de re passim dicendum fuit in his annotationibus. — 213. restituam sane veterem scripturam. — 295. ann. scr.: „ut forte scriptum sit" etc.

Ξ, 9. *ἦν — ῥα — γέροντος*. cf. 451—54. — 20. ann. dele verba „Il. ο', 369." — 33. *σκῆπτρον — χειρός*. cf. π', 13. — 109. *αὐτὰρ ἐγὼ σῦς τάσδε φυλάσσω τε, ῥύομαί τε, Καί σφι συῶν τὸν ἄριστον ἐ. κρ. ἀποπέμπω*. friget *συῶν* repetitum sine pondere, nec genuinum est, si quid sentio, sed dixit Hom. *καί σφισι τῶν τὸν ἄριστον* etc. lapsus hic librariorum quam proclivis fuerit, nemo non videt. — 124. *οὔτις κεῖνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν Ἀγγέλλων πείσειε γυναῖκα* etc. ne graece quidem dicitur *κεῖνον ἀγγέλλων*, sed indicandum est, quid de aliquo nuntietur. scribamus: *ἐλθεῖν*, h. e. *ἐλεύσεσθαι*. v. ann. ad Il. χ', 235, Odyss. β', 198, φ', 97. hae terminationes facile confunduntur. — 183. *ἀπόληται ἐξ Ἰθάκης*. similiter Plautus Captivis, 3, 4, 5.: *periisti e patria tua*. — 195. *εἴη νῶϊν*, *sit nobis*. alienus locus ille 4. libri, nec opus ellipsi. — 197. *ἀκέοντ'*, ut φ', 89.: *ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι*. cf. et ο', 391. — 222. scrib.: *πρώτιστον*: durior enim h. l. ellipsis *τοῦ τινά*. saepe *ον* et *ος* confusa. — 248. malim *ἀνώγεε*, ut *προσεφώνεε* 403, *πνέε* (nam ita scribendum est) ρ', 506, *μετεφώνεε* σ', 35, etc. — 262. cf. ι', 194. — 389. scr. *μήτε τί μοι* etc. — 398. sic interpungendum et scribendum est: — *πέμψαι, Δουλίχιόνδ' ἴεναι ὅτι μοι* etc. — 490. *παρά μ' ἤπαφε δαίμων*. similiter vulgus nostratium: *der Teufel verblendete mich*. — 528. *ἔξω κοιμηθῆναι*, *ὡπλ. κοιμ. ἔξω*. — 532. *ἂν δὲ*, *ἀνὰ χλαῖναν*, *et super laenam*, ut *ἀν αὐτὰς* Il. ν', 110.

Ο, 80—82. *εἰ — ἡγήσομαι*. deest apodosis, nisi quis sumat ellipsin, de qua ad δ', 831 etc. malim equidem virgula interpungi post verba *εἰ δ' ἐθέλεις*, et *τραφθῆναι* intelligi sensu imperativi. ita π', 82.: *εἰ δ' ἐθέλεις, σὺ κόμισσον*, et ρ', 277.: *εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον*, et ω', 511.: *αἴ κ' ἐθέλῃσθα*. Soph. Phil. 693. *ἕρπ', εἰ θέλεις*, ubi v. ann. cf. hymn. in Merc. 274, in Cer. 160. ironiae servit *αἴ κ' ἐθέλῃσθα* Il. θ', 470. — 344, 45. ordo *ὑπερβατός*: — *κακὰ κήδεα καὶ πῆμα καὶ ἄλγος ἔχουσιν ἀνέρες, ὅν κεν ἵ. ἄλη*. — 411. ann. scr.: „ε', 123."

Π, 9. *γνώριμος*. hyperbaton pro *ἄλλος, ὅς ἐστι γν.* — 97. ann. sane scribendum est apud Am. Q.: *τοῖς σοι μαχ. ἀδ.*, nec opus, auferri hyperbaton, quod usurpaverit homo per *κακοζηλίαν*. — 175. *μελαγχροιής*. ζ', 230.: *καδδὲ κάρητος Οὔλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας*, ubi v. ann. eum colorem crinium, non verum, qui error est Grammaticorum, Minerva nunc Ulyssi restituit. — 304. laborat interpunctio. ita scribamus: — *ἐγώ τε. γυναικῶν* etc. aliud jam suadet, idque per asyndeton, quod est commoti et festinantis. — 334. simpliciter Penelopen vocat *γυναῖκα*, *feminam*, quemadmodum majores nostri vel reginas appellabant *Frauen*. Henricus de Linowe in carmine inscripto *Eggen-Liet*, quod abhinc triennium edidit vir nobilissimus, Josephus de Lassberg, pag. 7.: *Diu selbü suberlichü maget, Dü hies* vro *seburg, so man saget, Dü hochstü der küneginnen, Diu ze iochgrim kroene truck.* et ibidem pag. 9., quo loco reginam illam alloquitur miles Egge: *Er sprach: Vrouwe, ich las in leben* etc. cf. τ', 107, 221, 555. — 365. dele virgulam: neque enim *αἰὲν* pertinet ad *ἔπασσ.*, sed ad *ἶζον*, suntque haec uno tenore dicta. — 370. iners *αὐτὸν*, aptissimum vero *αὐτοῦ* (v. ann. ad Il. φ', 114.), quae verba non semel sibi invicem offecerunt. — 371. apage *τοί*. sed *Τηλεμάχῳ* sane friget. ita scribamus: — *ὄλεθρον, Τηλέμαχος μὴ* (h. e. *μὴ δή*) *δ' ἥμας ὑπ.*, vel: *Τηλέμαχος ἥμας μὴ ὑπ.*, *ne Telemachus nos effugiat*. emphatice dicit *Τηλέμαχος* pro *ἐκεῖνος*. de *ος* et *οι* confusis v. ann. ad Il. β', 642, φ', 507. — 412. non placet iteratum *γάρ*, nec dubito, quin hic versus transscriptus sit e 4. libro.

Ρ, 148, 149. *ἔδοσαν δέ μοι οὖρον Ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα — ἔπεμψαν*. hoc poëta concinniore oratione ita dixisset: — *καί μ' ὦκα* etc., nec genuinam esse arbitror scripturam codicum, sed ponendum *τῷ, οὔρῳ*. — 344. *ἀμφιβαλέντι χεῖρας*. — 364. *ἀλλ' οὐδ' ὥς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος*. Aeschylus Suppl. 934.: *ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξαι γάμον Αἰγυπτογενῆ μοι*. ita loquuntur. igitur scribamus *κακότητα*. *α* et *ος* confusa, ut apud eundem Tragicum Cho. 356. et saepe alias. *τιν'* est *τινί*. — 375. scr.: *ὦ 'ρίγνωτε συβῶτα*. quanquam talis elisionis unicum exemplum apud hunc nostrum exstat versu illo libri 2., quo versu fuit cum ponendum existimarem *'Ενυάλῳ*, quemadmodum *Ἴασον* pro *Ἰάσιον* σ', 246, *ἀθέμιστος* pro *ἀθεμίστιος*, *ἔγχωρος* et *ἐγχώριος*, aliaque hujusmodi sine discrimine dicuntur. alio enim pertinent Ionum contracta illa *ὤριστος*, *ὦλλοι*, *ωὐτός*. hoc ipso loco libri vulgati: *ὦ ἀρίγνωτε*, sed scripti uno verbo: *ὠριγνωτε*, *ὠρίγνωτε*, cum poëta dixisset, nisi fallor:

ἀργυρ. συβ., anapaesto illato pro dactylo vel spondeo, ut Il. α', 193 etc. librarii vel de suo addiderint ὦ, vel α et ω inter se permutarunt; qua de re dixi ad κ', 343. — 533. σῖτος — ἔδουσιν. zeugma. — 578. ἐξαίσιον. jam minus placet explicatio Pseudodidymi, sed dixit, puto, Hom. ἐξαίσιόν τινα, *superbum aliquem*, Antinoo similem. nec graece dictum est illud ἄλλως αἰδεῖται κατὰ δῶμα, sed ponendum esse ajo ἄλλους, *alios, qui domi sunt*, praeter procos, h. e. servos servasque. de ου et ω permixtis v. hic annotata ad Il. ζ', 444.

Σ, 20. hoc ponamus: μήτε χολ. v. ann. ad τ', 83. — 31. scr. νεωτέρῳ. — 223. εἴ τι πάθοι ξεῖνος, *si quid hospiti acciderit*, si occisus fuerit. notus euphemismus. — 248. scr. δαινύατ'. — 325. ann. scr.: „320—329." — 355. καὶ κεφαλῆς. scr.: κακκεφαλῆς, *capite*. saepe hac chorda oberrarunt. — 375. ann. scr.: „v. δ', 836."

Τ, 67. scr. ὀπιπεύσεις. — 71. τί μοι ὧδ' ἐπέχεις; sic item χ', 75.: ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν ἀθρόοι. — 109. malim nunc: ὥς τευ ἔῃ βασ. ἀμ., h. e. ὡς ἔῃ κλέος β. τινὸς ἀμ. cf. inferius 329 etc. — 351. scr.: φιλίων τ' ἐμὸν ἵ. δ., ὧδε πεπνυμένος καὶ φιλίων, h. e. tam prudens, propter eaque mihi carior. — 367. probabilius videtur, Homerum dixisse ἀρ. ὡς ἱκέοιο, ab ἱκέω. — 389. αἶψα· αὐτίκα. friget nonnihil αἶψα, sequente synonymo αὐτίκα. quare videndum est, an poëta dixerit ἐτράπεθ' ἅψεα, *avertit membra* seu corpus. v. δ', 794, ubi argutari videntur Am. Q. et H. — 411. scr.: — ἔασι, τῶν etc. — 456. Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἀντιθέοιο. adeone Homerum ταυτολογεῖν, quasi nihil nisi versum explere voluerit? nefas est ita existimare, sed hoc ponendum arbitror: Ὀδ., ὁμαίμονος ἀντιθέοιο, *Ulyssis, consanguinei praestantis*; nec vereor ne quis excuset illa χ', 115. Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην, quae nec sunt ea, quibus sola dignitas viri significetur, nec ταυτολόγα, ut quorum altero bellica virtus, altero prudentia indicetur. cujus generis sunt etiam illa ibidem 227. λευκωλένῳ, εὐπατείῃ, et quae passim hisce similia leguntur. causa erroris α et ο, itemque αι οι et υ, litterarum similitudo in multis codd. contra ἀμείνονα scripserunt pro ἀμύμονα ω', 374. — 487. nihil novandum est, sed intelligendum εἰ μὴ σιγᾷς. non timuit, pro simplicitate antiqua, Homerus, ne quis contrarium dici putaret, quod ne cogitari quidem posse propter ineptiam videretur. v. similem locum hymno in Mercur. 255. — 489. τροφοῦ οὔσης. menda manifesta, siquidem ἐούσης dixisset poëta Ionicus. scribamus: τροφευούσης, quod verbum, auctoritate, opinor, hujus nostri, usurpavit Scholiastes Pindari. ceterum praesens intelligendum sensu aoristi. similem maculam Barn. eluit h. in Merc. 106. — 536. ann. delenda sunt verba: „ἐξ pro ἔξω." cf. 553.

Υ, 6. ἐγρηγορόων. vereor ne praeter necessitatem sumatur forma ἐγρηγοράω, cujus praeterea nullum, quod sciam, extat vestigium. quare poëtam dixisse puto ἐγρηγορέων, idque vel casu, vel per oscitationem librarii mutatum esse, ε et ο litteris confusis, ut saepe alias. sic πεπλήγω, πεποίθω et similia dicuntur, quae Ionice fierent πεπληγέω, πεποιθέω. cf. Matth. §. 189, ann. 4. — 15. scr.: ἄνδρ'. — 16. scr.: ἀγαιομένου. — 47. διαμπερὲς ἤ σε φυλάσσω. hyperbaton paulo insolentius; similiter tamen χ', 65.: ἐναντίον ἠὲ μάχεσθαι pro ἢ μάχ. ἐν. cave igitur comma bucolicum, quamvis blandiente rhythmo, usurpandum putes, mutata interpunctione. 52. haec quidem laborant interpunctione, quam sic restituam: ἀλλ' — ὕπνος (ἀνίη — ἐγρ.), κακῶν — ἤδη. respondet ὑποδύσεαι verbo ἑλέτω, ut cui et ipsi notio imperativi subsit. (Matth. §. 511, 5.) ὑποδ. κακῶν dictum est ut θάμνων ὑπεδύσετο ζ', 127., neque hic significatur id, quod metuit Ulysses 43., sed donum somni, quo jam exsolvi illum malis, h. e. memoria malorum, jubet Minerva. — 61. scr. πότνα. — 300. ἐκ κανέοιο, *e canistro*, quo ossa boum conjecerat. varius canistrorum usus ap. heroës: v. 255 etc. — 308. scribendum arbitror ἀεικίας. — 345. in lemmate scr. *ridere* pro *videre*. — 383. ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι. concise dixit, pretium dignum e Sicilia reportandum significans, ne quis ὅθι scribendum putet. — 394. ann. dele virgulam post κακῶν.

Φ, 72. insolentior est hic usus participii, quam quem Grammatici illustrant. quare suspicor, scribendum esse ἱέμεναι pro ἵεσθαι. — 78, 79. non repetiit haec, opinor, Penelope coram procis, quae familiari sermoni libro 19. conveniunt. — 91. vereor nunc, ne ἄεθλος ἀάατος sit *certamen haud adeundum*, quod, velut rem sacram, nefas est violare et illotis, ut ajunt, manibus tractare. huic notioni apta sunt sequentia verba, quibus orationem finit Antinous: aptum quoque

ἐκτετέλεσται, quod τῷ ἀάατος opponere videtur Ulysses χ', 5., tanquam rei, quae non esset visa perfici posse, perfectam. — 152. ridicule Eust. hoc verbo usum esse narrat silicernium quendam, qui puella donata non posset potiri. — 186. ann. ap. Eust. scr.: τὸ ἔν τῳ τέως ἀργεῖν. — 223, 24. male Eust. ad π', 15. haec servos decere negat. quid, quod Ulysses h. l. vel illorum capita manusque osculatur? cf. ω', 398. — 225. scr. αὔτως. — 260. imo scribendum est: ἀτὰρ π. γε κατ' ἦκ' ε. ἄ. ἑστάμεν, h. e. καθέσταμεν. saepius confusa κατ et καί. — 267. scr. μηρία. — 291. ann. eandem infantiam in sequentibus quoque deprehendas hisce: ἄασ' ἐνὶ μεγάρῳ, ὁ δ' ἐπεὶ φρένας ἄασεν οἴνῳ, φρεσὶν ᾗσιν ἀασθεὶς ἤιεν ἣν ἄτην ὀχέων. — 303. versus paulo quidem tolerabilior loco illo, quem indicavimus, sed etiam sic iners et suspectus. — 323. αἶσχυν. ἐσμέν. ellipsis usitata. — 363. ann. ita scribito: „intell.: *abactum a nobis ad stabulum tuum et ibi interfectum.* cf. 370. et sequ. versus. — 391. ἐς δ' ἤϊεν αὐτός. imo ἤϊεν αὖτις, *rediit.* — 397. ἐπίκλοπος. imo: ἐπίσκοπος, *spectator, ein Kenner*, ut Terent. Eun. 3, 5, 18.: *elegans spectator formarum.* de hisce litteris confusis v. Il. υ', 494, Schol. ad ρ', 176 etc. quanquam hic magis videnda est ipsorum vocabulorum similitudo. quin potest, ut *episcopi* nomen sanctum apud profanum scriptorem male curiosus aliquis monachus haud ferens ex industria mutaverit; quod genus superstitionis hodieque viget. — 407. νέῳ κόλλοπι, *novo clavo*, h. e. firmo, quem non rumpat chorda intensa, ut corruptum vetustate.

X, 12. μέμβλετο. v. Matth. §. 242. — 61. ann. sic et εἶτε pro εἴητε, aliaque ejusmodi invenias ap. hunc nostrum, de quibus v. Gregor. Corinth. p. 206. ed. Schäfer., Matth. §. 211, ann. 3. etc. — 98. προπρηνέϊ. intell. φασγάνῳ, non χειρί. ceterum Montbelio et Vossio nunc adstipulor. — 197. scr.: Ἠριγένεια. sic enim per se appellat Auroram, ut Hesiodus Theog. 381. — 427. sane ferendum non est ἐπὶ, sed paulo insolentius ὑποδμωῇσι, et raro ὑπὸ et ἐπὶ permutata inter se deprehenduntur in codd. quare malim nunc: σημ. εἴασκ' ἔπεα δμ. γ., σημαίνειν ἔπεα, ut Eurip. Hec. 202.: νέον τι πρός σε σημανῶν ἔπος, ἔπος, *jussum.* Il. π', 686.: εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν etc. ἐπέα scriptum ἔπη, forma vulgari, quem locum induxi ad β', 346., mox, adjuvante iotacismo, transierit in ἐπί. — 500. τὸν — στοναχῇς. v. ann. in Add. ad Il. ρ', 38.

Ψ, 33. ann. scr.: „complexa est.“ — 110. scr.: ἃ δὴ κατὰ νῶϊ κεκρ., h. e. κατακεκρ. de κατὰ et καὶ permixtis v. β', 104 etc. numeris jam ὀλοδακτύλοις significari videtur laeta primi amoris recordatio. — 191. ann. versu 4. dele verbum *igitur.* — 239. scr. εἰσοροώσῃ. — 264. scr.: τί τ' ἄρ'. — 296. ann. extrema ita scr.: — „etc. (cf. ann.“ etc. — 326. ann. versu 12. a fine scr.: „ut auctor est“ etc.

Ω, 33. ann. scr.: „34. cf. ε', 312.“ — 79. delendum signum parentheseos, quod me invito appinxerunt. — 87. ἀντεβόλησας, ἐτεθήπεας. scil. α transiit primum in αι, deinde in ας, quod quam proclive fuerit, sciunt palaeographi. — 95. ann. scr.: „v. Il. α', 576. Voss.“ etc. — 127. versus iners, quem ne huic quidem poëtae imputaverim. — 198, 99. haec male cohaerent, quibus interpunctione subveniendum arbitror, ita scribendo: — Πηνελοπείην. Οὐχ ὡς Τυνδ. etc. — 235. scr.: μερμήριξε. — 247. malim nunc: οὐκ ὄγχνη, πρασίη τε, ἄνευ etc. — 313. χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκεῖνον. interrumpamus cursum homoeoteleutorum scribendo ἐγὼ, quod metu vano hiatus aliquis mutaverit. — 378. inseramus copulam, ἀκτήν τ' ἠπ.: neque enim oppidum appellari potest ἀκτή. — 394. scr. ἀπεκλελ. — 402. ann. Ap.: οὖλε. ὑγίαινε. ὅθεν καὶ οὐλή, τὸ ὑγιασμένον τραῦμα. cf. Valck. ad Amm. p. 107 etc.

BATRACHOMYOMACHIA.

Vers. 50. ὕπνος priore correpta, ut 191. — 54. bene habere mihi nunc videtur δή. — 55. alienum ἐρεείνει, aptum est ἐρευνᾷ. scribamus: κ. τρώγλην ἀνερευνᾷ. raptum ἀν- a simili -ην. — 70. ἄχρ. μετάνοιαν, ἀχρήστῳ μετανοίᾳ. appositio. μέμφεσθαι per se dictum est, ut 146. — 130. scr. παγχαλκέον: neque enim τὸ παγχάλκεον convenit βελόνῃ. — 134. suadeo ponamus σύναγον et anti-

quam formam Homero et Homeridis reservemus. v. ann. ad h. in Ap. D. 148., ubi induci velim verba „et ξύναγον in Batr. 133.“ — 161. ἑάς. quid dubitamus ponere ἅς, quod ipse Hom. non semel usurpavit? — 212. dure postrema verbi ὀξεῖ corripitur ante σχ. scribamus et hic et 256. ὀξεῖ. — 213. malim: Ἀρτ. Πολ. δ' αὖ κατὰ γ. τ. — 237. obstat correctioni mos poëtae ducendi horum animalium nomina ab eorum natura et victu. quare malim Ψωμάρπαξ vel quiddam simile. — 238. verisimilius mihi nunc videtur, poëtam dedisse Πηδάσιον, a πηδᾶν vel πήδασα. μηρῷ etiamnum placet. — 260. ironice dixit ἀρίστευεν καθ' ὅμιλον, *in turba*, secus ac solent fortiores, qui soli pugnant antesignani. — 285. malim: κιν. Τιτανοκλόνον, μέγα, ὀβρ. de λ et τ confusis v. Odyss. α', 329 etc. simile πολεμόκλονον 279.

HYMNI.

H. in Apoll. Pythium 20. scr. ἐλαχεῖα, ut O. ι', 116, ubi v. ann. — 26. scr.: μαρμαρυγάς τε ποδῶν. quid enim, quaeso, sibi volunt ἀμφιφαείνουσαι μαρμαρυγαὶ ποδῶν κ. χιτῶνος? profecto mirarer, hoc mihi relictum esse, quod corrigerem, nisi putidiora etiam in tritissimis ipsius Homeri carminibus indies propagari viderem superstitiosa reverentia semibarbarorum. o ratio, quamvis humana, tamen deo proxima, ecquando in his litteris triumphabis? — 34—36. ann. extrema adde virgulam post vocab. *fabulae*. — 187. scr. ζωοῖσι. — 219. γνάλων ὕπο Π. Hesiodus Theog. 499.: Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, γυάλοις ὕπο Παρνησοῖο. Ap.: γύαλον. τὸ κύτος τοῦ θώρακος. — (v. Il. ε', 99, ν', 507.) τιθέασι δέ τινες τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τῶν κοιλωμάτων, ὡς Ἡσίοδος· γυάλοις ὑπὸ Παρν. — 228. dele virg. post κοίλην. — 311. jam non placet μέν. malim: ἐπί γ' ἠπείρου, ut Herod. 6, 124.: ἔκ γε ἂν τουτέων etc. — 339. καλὰ καὶ ὕψι βιβάς. Berglerus: *pulchre ac alte ascendens*. non potuit putidius. imo: *venuste, quamvis in arduum, progrediens.* (καλῶς βιβὰς, καίπερ ὕψι.) decuit Apollinem ascensus Parnassi, cum alta petentes fere gratiam amittant; quasi dicas: *hold auch die Höhe hinanwallend.*

H. in Mercurium 31. ridicule testudinem ornat epithetis puellae formosae. — 52. φέρων — μέρος. sic solent citharoedi, ductumque est ipsum nomen φόρμιγγος a φορεῖν. v. ann. ad Od. α', 155. — 98. ann. addenda virg. post vocab. *operarius*. — 105. hic versus inserendus est post sequentem. — 112. malim hic quoque κῆλα. — 122. ann. scr.: „Il. η', 321.“ — 131. ὀδμὴ γάρ μιν ἔτειρε — ἡδεῖα. novimus quidem odores suaves, sed immodicos, quibus homines affliguntur; verum hic certe abhorret vox ἔτειρε, quoniam appetivisse carnes dixit Mercurium: neque enim cupimus ea, quibus taedio afficimur. ergo ponamus ἐπῆρε, *incitavit*. similia similibus offecerunt. — 143. ὁδοῦ, *des Wegs*: nam ita Germani quoque pro *am Wege* sive *auf dem Wege*. — 148. latet aliquid, quod non expedio, nisi forte rhapsodus dixit νειὸν ἄντρου, *novale antri*, h. e. antro subjacens. praeterea ordo horum versuum turbatus est, quos ita ordinandos puto: 145, 148 (ubi δὲ expungendum est), 146. (scrib.: δοχμ. δὲ διὰ μεγάρου κλ. ἔδ.) 147, 149. alioqui Merc. domum intrabit prius quam ad antrum pervenit, in quo domus exstructa fuit. — 188. κνώδαλον nunc interpreter κνώσαλον, a κνώσσω, *dormientem*, h. e. somnolentum a causa: somnolenti enim sunt senes; vel κινώδαλον, κινητικὸν, *motorium*, alacrem, laboriosum. Apollonius: κνώδαλον. ὁ Ἀπίων, θηρίον θαλάσσιον, ἀπὸ τοῦ ἐν ἁλὶ κινεῖσθαι. quod τὸ ἅλς admiscet, fallitur, nec aliud est αλος nisi terminatio analogica. δ et σ permutari inter se solere, sciunt filii Grammaticorum; fierique potest, ut rhapsodus dixerit κνώσαλος. quod utcunque se habet, rarior haec vox est quam quae damnetur potius quam exploretur, praesertim apud poëtam veterem minimeque contemnendum, qualis hic est. — 294. scr. σύν. — 473. imo: — τάδ' εὐφυέων δεδ., *haec a peritis didici*. mentitur suo more. ceterum ευ et α, υ et ν, denique ω et ιο, similia esse in codd. quis nescit? — 518. ἀλλ' εἴ μοι — ἔρθειν. intell. καλῶς ἔχει. — 519. malim nunc: κακκεφαλῇ νεύσας ἂν, ἐπὶ etc. — 526. ἐν δὲ, *praetereaque*. aliena tmesis. — 531. verisimilius est, poëtam dixisse: πάντ' ἂν ἐπ. θοῶς ἐπ.

τε, κ. ἔ., πάντα ἐπέων κ. ἔργων pro. π. ἔπεα κ. ἔργα. — 539. καὶ σύ. concinnius fuerit ὡς σὺ, quae vocabula permisceri solent. — 563. fortasse ferri potest ἥγεμ.

H. in Venerem 200. faciliore negotio scribas: — ἄχος ἕνεκα βρ. ἀνέρος, οὗ πέσον εὐνῇ, εὐνῇ, εἰς εὐνὴν, sicut h. in Cer. 50. οὐδὲ χρόα βάλλετο λουτροῖς etc. de ου et ει similibusque confusis v. Jacobs. indice Anthologiae Pal., nos ann. ad Aeschylum etc. — 210. malim et hic et 217. numerorum gratia: ἔπειτ' ἐγόασκε. — 272. scr. ἄπ'.

H. in Cererem 23. ἐλαῖαι. sero intelligo, nihil mutandum esse. non audiverunt Proserpinam oleae ad viam plantatae, qua rapta est. quid tum postea, aut cur hoc minus ferendum est quam Bionis illud idyll. 3.: νῦν φυτά μοι μύρεσθε, καὶ ἄλσεα νῦν γοάοισθε? cf. Virg. idyll. 5, 28 seqq. etc. nec dii, nec homines, nec arbores totaque natura inanimata audiit ejulatus virginis. sic loquuntur poëtae. — 37. bene habet μέγαν νόον. — 46. malim nunc: οὐδέ τε οἰωνῶν τις ἐτ. etc. — 58. sic potius scribamus: σοὶ δή κ' ἔλεγον νημ. π., *profecto tibi veritatem omnem patefecissem.* — 89. male immiserunt virgulam post τανύπτεροι. — 153. Διόκλου. Diocles audit 473. malim igitur Διοκλεῦς. — 194. ἀέκουσα ἔμιμνε. hiatus molestior. suspicor, poëtam dixisse: ἀκέουσ' ἐπέμιμνε. negligere solent librarii apostrophum; επ raptum fuerit a εμ simili, quod sequitur. — 204. scribamus: ἵλαον ἂν σχεῖν θ. offecit particulae aptissimae -ον antecedens. — 235. scribamus hic quoque, ut inferius 300: ὁ δ' ἀέξετο δαίμονος αἴσῃ. longe alio sensu δαίμονι ἶσόν τινα dicunt hi scriptores: v. Il. ε', 438 etc. praeterea τὸ ἶσον δαίμονι, quo sensu id accipiunt, significatur 237. — 265. sic scr.: [ὄρησιν etc. — 269. scr.: *ἀθανάτοις etc. — 364. ἐνθάδ' ἐοῦσα. miror, hoc relictum esse. dudum poni jussit Ruhnkenius: ἔνθα δ' ἐοῦσα. — 371. delendum δέ. — 407—410. scr.: — οὐρανιώνων, ἐλθεῖν etc. apodosis continetur verbis αὐτὰρ — χάρματος. recte autem Voss.: αὐτίκ' ἐγὼν etc. — 465. scr.: κάρητι.

H. 8, 5.: ita suadeo scribamus: ἀντιβίοισι τύραννε δικαιοτέρων ἀγὲ φωτῶν, h. e. *rex, qui ducis justos viros adversus inimicos* eorum. pervulgatus est comparativi usus pro positivo, nec raro hae formae permiscentur. — 6. ἠνορέης, *virtutis*, fortium virorum. — 14. scr. ἐρέθησι.

H. 19, 19. σφὶν, Pane et luscinia. — 28. scr. οἷόν γ'.

H. 27, 7. scr. ἄπ', ἄποθεν.

H. 30, 5. scr.: ἵνα πρώτῃ.

H. 32, 7. quidni ἐπιείκελον ἀθανάτοις, qui sit ipse deus? ponamus ἐπιήρανον ἀθ., *acceptum gratumque diis.* alias quoque permixta η et ει, ρ et κ, λ et ν. certe ἐπιείκελον non est ferendum. — 16. scr. πέμπησι.

H. 33, 1. Μήνην ἀείδειν ταν. ἕσπετε, Μοῦσαι. quid? ἕσπετε ἀείδειν? quis ita locutus est? Hesiodus Th. 114.: ταῦτά μοι ἕσπετε, Μοῦσαι. hymno 34, 1.: Ἀμφὶ Διὸς κούρους ἑλικώπιδες ἕσπετε Μοῦσαι etc. nempe hic quoque, ut saepe alias, ευ et α, itidemque η et ει, confusa turbarunt. scribamus εὐειδῆ, *pulcram.* cf. 16. — 11. ὄγμος, *sulcus* lunae, h. e. cavitas, quae videtur esse, crescentis, necdum plenae. — 12. scr.: λαμπ. γ'.

Epigr. 4, 10. scr. ἀπανήνασθεν pro ἀ—νάσθησαν.

Epigr. 15, 1. ann. cf. ann. ad Odyss. α', 276. in Add. vol. 6.

Fragm. Theb. pag. 370. versu 11. scr.: 4. ἰσχίον etc.

ADDITAMENTUM EORUM,

quae de Homeri ingenio ac praestantia diximus in annotatis ad Ὁμήρου χρόνους καὶ βίον.

Non possum quin communicem cum lectoribus meis *Napoleonis*, ducis celeberrimi, judicium de Homeri et Virgilii peritia rerum bellicarum. accepi enim modo librum, ita inscriptum: *Précis des guerres de César par Napoléon, écrit par M. Marchand à l'ile de St. Hélène sous la dictée de l'Empereur, et suivi de plusieurs fragmens inédits par Nap. Stouttgart, chez J. B. Metzler, libraire*, 1836, pagg. 248, 8. eo in libro haec leguntur pag. 217.: „*Note sur le deuxième livre de l'Enéide de Virgile.* Le 2. livre de l'Én. est considéré comme le chef d'oeuvre de ce poëme épique; il mérite cette réputation sous le point de vue du style, mais il est bien loin de la mériter sur le fond des choses.

Le cheval de bois pouvait être une tradition populaire, mais cette tradition est ridicule et tout-à-fait indigne d'un poëme épique. *On ne voit rien de pareil dans l'Iliade, où tout est conforme à la vérité et aux pratiques de la guerre*[1]). Comment supposer les Troyens assez imbéciles pour ne pas envoyer un bateau pêcheur, à l'île de Ténédos, pour s'assurer si les mille vaisseaux des Grecs s'y étaient arrêtés ou étaient réellement partis? Mais du haut des tours d'Ilion on découvrait la rade de Ténédos. Comment croire Ulysse et l'élite des Grecs assez ineptes pour s'enfermer dans un cheval de bois, c'est-à-dire se livrer pieds et mains liés à leurs implacables ennemis? En supposant que ce cheval contint seulement cent guerriers, il dévait être d'un poids énorme, et il n'est pas probable qu'il ait pu être mené du bord de la mer sous les murs d'Ilion en un jour, ayant surtout 2 rivières à traverser.

Toute l'épisode de Sinon est invraisemblable et absurde; les ressources du poète, l'éloquence du discours qu'il met dans la bouche de Sinon, n'en diminuent en rien l'absurdité. Cependant, il faut que le cheval soit, le jour même du départ des Grecs, introduit dans Troyes, sans quoi cela rendrait encore plus incroyable que les 1000 vaisseaux des Grecs pussent, si près de Troyes, rester cachés.

Le bel et charmant épisode de Laocoon se recommande de lui-même, mais ne peut en rien diminuer l'absurdité de la conduite des Troyens, puisqu' enfin on pouvait laisser plusieurs jours le cheval au camp dans sa position, et s'assurer que la flotte ennemie s'était éloignée, avant d'abattre les murailles pour l'introduire dans la ville.

Les guerriers enfermés dans le cheval de bois auquel Sinon ouvre la barrière, ne sortent que lorsque la flotte des Grecs, qui est partie de Ténédos lorsque tout dort et que la nuit est obscure, a déjà débarqué l'armée; ce ne peut donc pas être avant une heure du matin; aussi bien ce n'est guère qu'à cette heure que les corps de guardes s'endorment et que Sinon a pu ouvrir la barrière. Tout le deuxième livre de la destruction de Troyes s'opère donc de une heure du matin au lever du soleil, c'est-à-dire en 3 à 4 heures; tout cela est absurde. Troyes n'a pu être pris, brûlé et détruit en moins de 15 jours de temps. Troyes renfermait une armée; cette armée ne s'est pas sauvée, elle a dû donc se défendre dans tous les palais. Énée, logé au palais de son père, dans un bois à une demi-lieue de Tr., n'est instruit que par l'apparition d'Hector de la prise et de l'incendie de la ville. La maison d'Anchise fût-elle à 2 lieues de la ville, que[2]) le bruit du tumulte de la prise de la ville, la chaleur de l'incendie des premières maisons auraient réveillé les hommes et les animaux. Ilion n'est pas tombée dans une seule nuit, surtout dans une nuit si courte, et l'armée qui y était pour la défendre l'eût-elle évacuée, que[3]), matériellement, l'armée grecque ne pouvait prendre possession et détruire la ville dans plusieurs jours. Énée n'é-

---

1) Odysseae 4. et 11., quibus in libris memoratur de equo ligneo, rationem non habuit vir magnus, nec fortasse id carmen Homeri foetum esse credidit.

2), 3) *que* particula duobus hisce locis usurpata esse videtur per idiotismum.

tait pas le seul guerrier qui se trouvait dans Ilion; cependant il ne parle que de lui. Tant de héros qui jouent un rôle si brillant dans l'Iliade ont dû aussi, de leur côté, défendre chacun leur quartier.

Une tour dont le sommet s'élevait jusqu'aux cieux et dont le comble y semblait suspendu, était sans doute de pierres; on ne voit pas comment Enée, en peu d'instans, et avec le secours de quelques leviers de fer, a pu la faire crouler sur la tête des Grecs.

Si Homère eût traité la prise de Tr., il ne l'eût pas traitée comme la prise d'un fort, mais il y eût employé le temps nécessaire; au moins 8 jours et 8 nuits. Lorsque l'on lit l'Iliade, on sent à chaque instant qu' Hom. a fait la guerre, et n'a pas, comme le disent les commentateurs, passé sa vie dans les écoles de Chio; quand on lit l'Enéide, on sent que cet ouvrage est fait par un régent de collège (?) qui n'a jamais rien fait. On ne voit pas en effet ce qui a pu décider Virgile à commencer et à finir la prise, l'incendie et le pillage de Tr. en peu d'heures: dans ce court espace il fait même ramasser toutes les richesses dans des magasins centraux. La maison d'Anchise devait être très-près de Tr., puisque dans ce peu d'heures, et malgré les combats, Enée y fait plusieurs voyages. Il fallut à Scipion dix-sept jours pour brûler Carthage, abandonnée de ses habitans; il a fallu 11 jours pour brûler Moscou, quoique en grande partie bâtie en bois; et, pour une ville de cette étendue, il faut plusieurs jours à l'armée conquérante pour en prendre possession. Tr. était une grande ville, car les Grecs qui avaient 100 mille hommes, n'essayèrent jamais de la cerner. Lorsque Enée retourne cette nuit même dans Ilion, il retrouve

Ulysse, des vainqueurs gardant la riche proie;
Là sont accumulés tous les trésors de Troie.

Pour cette seule opération il faut plus de 15 jours, et ce n'est pas dans un moment de désordre d'une ville prise d'assaut qu'on va s'amuser à entasser les richesses dans des magasins centraux.

Le jour naît: je retourne à ma troupe fidèle.

Ainsi, d'une heure du matin à 4 heures, c'est-à-dire en 3 heures, Enée a été à Tr., a livré tous les combats dont il rend compte, a défendu le palais de Priam, est revenu chercher Créuse à Tr. et a trouvé la ville toute soumise ne rendant plus de combats, entièrement occupée par l'ennemi, toute brûlée, et les magasins déjà fermés. *Ce n'est pas ainsi que doit marcher l'épopée, et ce n'est pas ainsi que marche Hom. dans l'Iliade. Le journal d'Agamemnon ne serait pas plus exact pour les distances et le temps et pour la vraisemblance des opérations militaires, que ne l'est ce chef d'oeuvre.*

Le troisième chant n'est absolument qu'une copie de l'Odyssée; et *dans le 4. chant, le récit n'est pas dans le genre de celui d'Hom., où tous les jours sont marqués, où toutes les actions ont leur commencement, leur milieu et leur fin, et ne sont pas englomérées dans un récit général.*"

INDICES.

EXPLICATIO SIGLORUM.

Nudi numeri sunt librorum Iliadis; O indicat Odysseam, B Batrachomyomachiam, A. D. et A. P. hymnos in Apollinem Delphicum et Pythium, C hymnum in Cererem, M hymnum in Mercurium, V hymnum in Venerem, E Epigrammata Homero attributa, act. sensu activi, f. seu fig. figurate, fl. fluvium, m. montem, opp. oppidum, p. passim vel pro, s. saepe.

I. INDEX GRAECUS.

α, αι, ας, confusorum insigne exemplum O. ω', 87. α et αι conf. O. κ', 405, M. 473. item: α, αν, εν O. κ', 542. α et αυ ann. ad σ', 605 in Add. vol. 6. α et ε ι', 146, λ', 358, 546, O. κ', 532 etc. α et η φ', 208. α et ι ι', 414, ω', 717. (v. Add. vol. 6.), O. ω', 198. Α et Λ O. δ', 503. α et οι δ', 392. α et ο ζ', 400, π', 568. α et ον ρ', 89, ψ', 537, ω', 304. α et ος O. δ', 227, ϑ', 266. α et ου β', 461, ν', 68 ann., 470, ω', 278, O. ω', 118, B. 128. α et ω O. ι', 485.

ἅ — intelligitur ἅμα in ἄλοχος, ἄκοιτις etc.: neque enim verisimilis est metathesis, quam sumit Eustath. ann. ad ε', 486.

α correptum in verbis ἔκτα, οὖτα δ', 525, O. λ', 409.

α nihil addens notioni vocabulorum. v. ann. ad η', 235, ο', 606, τ', 68, χ', 70.

α praefixum vocabulis, haud mutata eorum significatione, η', 235. cf. β', 511, ε', 612.

α. v. ει, ευ.

ᾳ. v. ῳ.

αα pro ᾳ α', 31, β', 337, η', 448, et p.

ἀάατος O. φ', 91. ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ ξ', 271.

ἀαγὴς O. λ', 574.

ἀάζω, ἄω. ἄτη ἄασας ϑ', 236.

ἀᾶν φρένας οἴνῳ O. φ', 297. ἀᾶσθαί τινα τ', 91. ἀᾶσθαι med. ι', 116, 119.

ἄαπτος. ἀάπτους χεῖρας ἐφιέναι α', 567. cf. ϑ', 449, O. χ', 70.

ἀάσχετος ε', 892.

ἀβακεῖν O. δ', 249.

ἀβλαβίαι νόου M. 393.

ἀβλὴς δ', 117.

ἄβλητος δ', 540.

ἀβληχρὸς ε', 337.

ἄβρομος ν', 41.

ἀβροτάζειν τινὸς κ', 65.

ἀβρότη νὺξ ξ', 88.

ἀγάζεσθαι κότῳ ξ', 111. ἀγάζεσθαι, probare, η', 41.

ἀγαθὸς βίην ζ', 478. ἀγαθὸς, bonus, nobilis, α', 131. πείθεσθαι εἰς ἀγαθὸν λ', 789. φρονεῖν ἀγαθὰ, sapere, probum esse, ζ', 162. v. ἀγανός.

ἀγαίεσθαί τι O. υ', 16.

ἀγακλειτὸς β', 564, O. ρ', 370 etc.

ἀγακλὴς π', 738.

ἀγακλυτὸς ζ', 436, etc. ἀγακλυτὰ δώματα O. η', 3, 46.

ἀγάλλεσθαι πτερύγεσσιν β', 462. ἀγαλλόμεναι Διὸς οὔρῳ νῆες O. ε', 176.

ἀγαλλὶς C. 7.

ἄγαλμα. ἀγάλματ' ἀνῆψεν O. γ', 274.

ἄγαμος γ', 40.

ἀγάννιφος α', 420, M. 325.

ἀγανὸς β', 164, 180, 189. ἀγανὰ δῶρα ι', 113. ἀγανὸς et ἀγαθὸς confundi visa ν', 666.

ἀγανοφροσύνη O. λ', 202.

ἀγανόφρων υ', 467.

ἀγαπάζειν ἄντην ω', 464.

ἀγαπᾶν, ἀρκεῖσθαι, O. φ', 289. φιλοφρονεῖσθαι, O. ψ', 214.

ἀγαπήνωρ ϑ', 114, ν', 756, O. η', 170.

ἀγαπητὸς ζ', 401 etc.

ἀγάῤῥοος β', 845, C. 34.

ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη O. μ', 97.

ἀγατὸν κιθαρίζειν A. P. 338.

ἀγαυὸς, appellatio dignitatis, O. β', 209. κήρυξ γ', 268 etc. ἀγαυότατος O. ο', 229.

ἀγγελίη τινὸς p. περί τινος γ', 206, O. κ', 245.

ἀγγελιώτης M. 296.

ἀγγέλλειν. ἀγγελλόντων imperat. ϑ', 516.

ἄγγελος β', 26 etc.

ἄγγος β', 471 etc.

ἄγειν, adducere, γ', 105. ἄγ. ἑκατόμβην α', 99. ἄγ. ἐς μόρον B. 115. ἄγ. κεράων O. γ', 439. κλέος τινὸς O. ε', 311. λαοὺς β', 862 et p. λόχον O. ξ', 471. νεῖκος λ', 721. ἄγ. τι ἐπὶ

πόντον ι', 72. cf. λ', 632. ἄγ. τινὰ dictae Κῆρες β', 834. ἄγ. τινὶ πένθος B. 52. ἄγειν urbem diripientium α', 367. ἄγε usurpatum in pluribus η', 299. ἄγων τινὰ ἄξων ε', 839. ἄγεσθαι ἄκοιτιν σ', 87. cf. π', 190. κούρην υἱέϊ O. δ', 10. μῦθον διὰ στόμα ξ', 91.
ἀγείρειν λαὸν δ', 28, 377.
ἀγέλαστος C. 200. cf. ann. ad O. θ', 307. in Add. vol. 6.
ἀγελείη. cognomen Minervae, δ', 128, ζ', 269, 279.
ἀγέλη. ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν τ', 281.
ἀγεληδὸν π', 160.
ἀγέληφι β', 480.
ἀγέραστος α', 119.
ἀγέρειν. ἀγηγέρατο δ', 211.
ἀγέρωχος β', 654 etc.
ἄγη φ', 221, O. γ', 227.
ἀγηνορίαι ι', 699.
ἀγήνωρ, appellatio dignitatis, O. β', 235. ἀγήνωρ θυμὸς, generosus animus, virtus, ι', 398. leonis μ', 300. ἀγήνωρ, superbus, β', 276, ι', 698.
ἀγήραος β', 447, θ', 538.
ἀγήρως καὶ ἀθάνατος μ', 323.
ἀγητός. εἶδος ἀγητοὶ ε', 787.
ἀγινεῖν ω', 784. ἑκατόμβας A. D. 57.
ἀγκάζεσθαι ρ', 722.
ἀγκαλὶς σ', 555.
ἀγκὰς ἔχειν ξ', 353. cf. ε', 371, ψ', 711.
ἄγκιστρον O. δ', 369.
ἀγκλίνας δ', 113, O. χ', 156.
ἀγκοίνη ξ', 213.
ἀγκρεμαννύναι O. α', 440.
ἀγκυλομήτης Κρόνος ι', 37.
ἀγκύλος. ἀγκύλα τόξα ζ', 322. ἀγκύλον ἅρμα ζ', 39.
ἀγκυλότοξος β', 848.
ἀγκυλοχείλης π', 428.
ἀγκὼν ε', 582 etc. ὀρθοῦσθαι ἐπ' ἀγκῶνος κ', 80. cf. O. ξ', 496. ἀγκὼν τείχους π', 702.
ἀγλαέθειρος h. 19, 5.
ἀγλαΐζεσθαι κ', 331.
ἀγλαΐη O. ο', 78, ρ', 310. ἀγλαΐη, κάλλος, O. σ', 180. ἀγλαΐηφι πεποιθὼς ζ', 510. ἀγλαΐαι O. ρ', 244.
ἀγλαόκαρπος O. η', 115, C. 4.
ἀγλαός τινι λ', 385. ἀγλαὸς υἱὸς ε', 79 etc.
ἀγνοίειν α', 537, β', 807 etc.
ἀγνύναι ξ', 40 etc. ἄγεν, ἔαγεν, ἐάγησαν, δ', 214.
ἀγνώσασκε O. ψ', 95, ubi v. Buttmann.
ἄγνωστος, ignarus, O. ν', 191. ignotus ib. 397, β', 175.
ἄγονος γ', 40.
ἀγοράσθαι α', 73, 253. et s.
ἀγορεύειν γ', 155 etc. v. φόβονδε.
ἀγορὴ καὶ θέμις, concio et jus, h. e. locus concionis, in quo jus dicitur, λ', 807. ἀγορὴ, oratio in concione, β', 275, 370. ἀγορὴν ποιεῖσθαι θ', 488. cf. ann. ad β', 207. ἀγορῇ ἀμείνων δ', 400. ἀγορὰς ἀγορεύειν, in concionem ire, β', 788.
ἀγορήνδε α', 54 etc.
ἀγορῆθεν β', 264, O. μ', 439 etc.
ἀγορητὴς α', 248, β', 246 etc.
ἀγορητὺς O. θ', 168.
ἀγὸς γ', 231 etc.
ἀγοστός. ἀγοστῷ αἱρεῖν γαῖαν λ', 425.
ἀγρεῖν. ἄγρει μὰν ε', 765, ubi v. ann.
ἄγρεσθαι β', 481, γ', 209 etc.
ἄγρη O. μ', 330.
ἄγριος μῶλος ρ', 398. χόλος δ', 23. ἄγρια, Wild, ε', 52. ἄγρια φῦλα Γιγάντων O. η', 206. μυιῶν τ', 30.
ἀγριόφωνος O. θ', 294.
ἀγρόθεν O. ο', 428.
ἀγροιώτης ἀνὴρ λ', 549, ο', 272.
ἀγρόνδε O. ο', 370, 379.
ἀγρονόμος O. ζ', 106.
ἀγρότερος σῦς μ', 146.
ἀγρότης O. π', 218.
ἀγρώσσειν O. ε', 53.
ἄγρωστις O. ζ', 90.
ἀγυιὰ ε', 642 etc.
ἀγυρτάζειν O. τ', 284.
ἄγυρις νεκύων π', 661. νηῶν ω', 141.
ἄγχειν γ', 372.
ἀγχέμαχος ν', 5.
ἄγχι et ἀμφὶ confusa ρ', 300. ἄγχι ἔχειν κεφαλὴν O. α', 157.
ἀγχίαλος β', 640, 697.
ἀγχιβαθὴς O. ε', 413.
ἀγχίθεοι Φαίηκες O. ε', 35.
ἀγχιμαχητὴς β', 604, ν', 150.
ἀγχίμολον δ', 529. ἐξ ἀγχιμόλου ω', 352.
ἀγχίνοος O. ν', 332.
ἄγχιστα ξ', 474, ν', 18.
ἀγχιστῖνος ε', 141 etc.
ἀγχόθι ξ', 412, O. ν', 103.
ἀγχοτάτω A. D. 18.
ἀγχοῦ ε', 123 etc.
ἀγὼν, cavea, ψ', 258, 448 etc. ἀγὼν θεῖος, concio divina (in templo) η', 298. ἀγὼν νεῶν ο', 428, π', 239.
ἄγων et ἀγῶν confundi visa β', 558.
ἀδαημοσύνη O. ω', 244.
ἀδαήμων ε', 634 etc.
ἀδάκρυτος act. α', 415. ἀδακρύτω ὄσσε O. δ', 186.
ἀδάμαστος ι', 158.
ἄδδην ε', 203.

ἀδειὴς η', 117.
ἄδειν, ασαι, ε', 289, λ', 574. ἀδηκότες κ', 98. γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἆσαι ψ', 157.
ἀδεῖν γ', 173.
ἀδελφειὸς, ἀδελφεὸς, β', 409, ε', 21 etc.
ἀδευκὴς ὄλεθρος, πότμος, O. δ', 489, κ', 245.
ἀδέψητος O. υ', 2.
ἄδην ἐλᾷν τινά τινος ν', 315, O. ε', 290.
ἀδινάων perperam scriptum, ut videtur, pro ἀλιάων O. ψ', 326.
ἀδινὴς sive ἀδινὸς, β', 87, 469 etc. v. κῆρ.
ἀδήριτος ρ', 42.
ἀδμὴς παρθένος O. ζ', 109.
ἄδμητος ψ', 266. ἀδμήτη κ', 293.
ἄδοτος M. 573.
ἀδροτὴς καὶ ἥβη π', 857.
ἄδου πύλαι ι', 312.
ἄδυτον A. P. 266. μεγάλου ε', 448. cf. πῖον.
ἀεθλεύειν ψ', 737. ἀεθλ. προκαλίζεσθαι δ', 389.
ἀέθλια, certamina, O. θ', 108, φ', 4. praemia victoriae in ludis, ι', 124, 27. O. φ', 62.
ἄεθλον λ', 700. φαίνειν O. φ', 73. ἄεθλά τινος τιθέναι ψ', 631.
ἄεθλος γ', 126, O. δ', 241, ψ', 261.
ἀεθλοφόρος Cypr. 3, 5. ἵππος χ', 22, 162.
ἀείδειν. ἀείδουσα νευρὴ O. φ', 411.
ἀεικέλιον ἄλγος O. ξ', 34.
ἀεικελίως O. θ', 231.
ἀεικὴς λοιγὸς α', 341. πληγὴ β', 264. πότμος δ', 396.
ἀεικίζειν χ', 404, O. σ', 222.
ἀεικίη ω', 19. v. ann. ad h. l. in Add. vol. 6. ἀεικίας φαίνειν O. υ', 308.
ἀείρειν, ἁρπάζειν, O. φ', 18. ἀείρειν οἶνον, afferre seu porrigere vinum, ζ', 264. χεῖρας θεοῖς η', 130. ἀείρεσθαι med. ζ, 293.
ἀεκάζεσθαι ζ', 458, C. 30.
ἀεκήλια ἔργα σ', 77.
ἀέκητί τινος O. α', 79 etc.
ἀέκων, ἀέκουσα, α', 301, 327, 348, 430, ε', 366 etc.
ἄελλα β', 293 etc. ἄελλαι ὧραι O. ω', 344 ann. ἶσος ἀέλλῃ μ', 40.
ἀελλὴς sive ἀελλῆς γ', 13. cf. π', 374.
ἀελλόπος Ἶρις θ', 408.
ἀελλόπους V. 218, Incert. 12.
ἀελπὴς O. ε', 408.
ἀελπτέω η', 310.
ἄελπτος C. 219.
ἀενάοντα ὕδατα O. ν', 109.
ἀέξειν θυμόν τινος ρ', 226. πένθος, χόλον, ρ', 139, σ', 109. cf. O. β', 315. υἱὸν fig. O. ν', 360. ἀέξεσθαι, adolescere, O. χ', 426. ἠΰτε καπνὸς, σ', 110.
ἀεργίη O. ω', 251.
ἀερσίπους ἵππος γ', 327.
ἀεσιφροσύνη O. ο', 470.
ἀεσίφρων υ', 183.
ἀέω, si forte, ο', 252.
ἀζαλέος η', 239. ἀζαλέη ὕλη O. ι', 234.
ἀζάνειν V. 271.
ἄζεσθαι δ', 487.
ἅζεσθαι ε', 434, O. ρ', 401 etc.
ἄζη O. χ', 184.
ἀζηχὲς δ', 435, O. σ', 3.
ἀηδὼν O. τ', 518.
ἀήθεια B. 72.
ἀηθέσσειν τινὸς κ', 493.
ἄημι, dormio, O. γ', 151.
ἄημι flo, ι', 5. δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο φ', 386. κάλλος ἄητο C. 276. ἀέντες ε', 526.
ἀήσυλος. ἀήσυλα ἔργα ε', 876.
ἀήτης ξ', 254, O. ι', 239.
ἄητον θάρσος ἔχειν φ', 395.
ἀθάνατος. ἀθανάτη θεὰ γ', 158. ἀθάνατοι, ἀθάνατοι θεοὶ, ε', 130, 342. ἀθάναται ἅλιαι σ', 86.
ἄθαπτος O. λ', 54, 72 etc.
ἀθεεὶ O. σ', 353.
ἀθεμίστιος, ἀθέμιστος, ι', 63, O. ι', 106, σ', 141.
ἀθερίζειν α', 261.
ἀθέσφατος γ'. 4, κ', 6. οἶνος O. λ', 61.
ἀθηρηλοιγὸς O. λ', 127.
ἀθλεῖν η', 453.
ἀθλοφόρος ἵππος ι', 124.
ἀθρεῖν O. τ', 478. ἔς τι κ', 11.
ἀθρήσει et αἱρήσει confundi visa ω', 206.
ἀθρόος quid proprie significet, ξ', 38. ἀθρόα, in unum collata, O. β', 356. ἀθρόα ἰέναι M. 106. ἀθρόα πάντα ἀποτίειν χ', 271.
ἀθύρειν ο', 364.
ἄθυρμα ο', 363, M. 32.
αι correptum in verbo ἔμπαιον O. υ', 379. elisum α', 117.
αι et ε confusa κ', 480. Schol. item: αι et η λ', 272, O. χ', 306, ω', 508. cf. hymn. in Apoll. Pyth. 206. αι et ι ι', 414. v. ε.
αι vel η pro ο in nominibus compositis ν', 361.
αἲ γὰρ δ', 189, η', 132. cum infin. O. η', 311.
αἰ et εἰ promiscue usurpata, α', 60. ann.
αἴ κ' ἐθέλῃσθα, sis, si tibi placet, ironice dictum, θ', 470. αἴ κε πίθηαι, formula suadentis, α', 207, φ', 293 etc.

αἶα γ', 243 etc.
αἰγανέα β', 774, O. ι', 156 etc.
αἴγειος λ', 639, O. ζ', 78. αἴγεια κυνέη O. ω', 231. v. ἀσκός.
αἴγειρος δ', 482 etc.
αἰγιαλὸς β', 210, δ', 422 etc.
αἰγίβοτος O. δ', 606.
αἰγίλιψ πέτρα ι', 15. h. 19, 4.
αἰγιπόδης h. 19, 2.
αἰγὶς δ', 167 etc. ἀμφιδάσεια ο', 309. cf. φθισίμβροτος.
αἴγλη β', 458.
αἰγλήεις α', 532, A. D. 40.
αἰγυπιὸς η', 59 etc.
αἰδείεσθαι pro αἰδεῖσθαι. αἰδεῖο ω', 503.
αἰδεῖσθαι ἀλλήλους κατὰ ὑσμίνας ε', 530 sequ.
αἴδεσθαι α', 331 etc.
ἀΐδηλος O. π', 29, ubi v. ann.
ἀΐδηλον πῦρ β', 455, ι', 436.
ἀΐδιος h. 30, 3.
αἰδοῖος, appellatio dignitatis, δ', 402, ζ', 250. αἰδοῖος καὶ δεινός τινι γ', 172. αἰδοιότερος O. λ', 359.
αἰδρείη et ejusmodi alia Ionum O. κ', 231.
ἄϊδρις φὼς γ', 219. ἄϊδρίς τινος O. κ', 282.
αἰδὼς, reverentia, O. θ', 480. verenda, β', 262, χ', 75. αἰδὼς καὶ φιλότης ω', 111.
αἰεὶ νέον ἔρχεσθαι β', 88.
αἰειγενέται θεοὶ γ', 296 etc.
ἀΐειν κ', 532, O. α', 298. πληγῆς λ', 532.
αἰὲν ἐόντες θεοὶ α', 494.
αἰετὸς μέλας, ὁ θηρητὴρ, φ', 252.
ἀΐζηλος restitutum β', 318.
αἰζήϊος ἀνὴρ ρ', 520.
αἰζηὸς (αἴζηὸς) dictus Asius jam senior π', 716, ubi v. ann.
ἄϊητος, si forte, σ', 410.
αἴθ' ὄφελες α', 415, γ', 40.
αἰθαλόεις β', 415. αἰθαλέον μέλαθρον O. χ', 239.
αἴθειν O. α', 428, 34.
αἰθὴρ καὶ νεφέλαι ο', 20. αἰθὴρ, αἰθρία, π', 365, ρ', 371. αἰθέρι ναίων Ζεὺς O. ο', 523.
αἴθοψ καπνὸς O. κ', 152. οἶνος α', 462. χαλκὸς δ', 495. αἴθοψ οἶνος ἐρυθρὸς, feuriger Rothwein, O. μ', 19.
αἴθρη ρ', 646.
αἰθρηγενὴς Βορέας ο', 171.
αἴθριος A. P. 256.
αἶθρος O. ξ', 320.
αἴθουσα ζ', 243 etc.
αἴθυια O. ε', 337.
αἴθω, αἴθομαι, ζ', 182.
αἴθων ἵππος β', 839. λέβης ι', 123. σίδηρος δ', 485.
αἴκε ε', 260 etc.
ἀϊκὴ τόξου ο', 708.
ἀϊκῶς χ', 336.
αἷμα, genus, ζ', 211. cf. O. θ', 583. αἷμα κελαινὸν α', 303. αἵματι καὶ λύθρῳ etc. ζ', 268.
αἱμασιὰς λέγειν O. σ', 359.
αἱματόεις ε', 82 etc.
αἱμοφόρυκτος O. υ', 348.
αἱμύλιος O. α', 56.
αἱμυλομήτης M. 13.
αἵμων explicatum ε', 49.
αἰναρέτης π', 31.
αἰνεῖν, assentiri, θ', 9. laudare, κ', 249 (αἴνεε).
αἰνίζεσθαι ν', 374, O. θ', 487.
αἰνόθεν αἰνῶς η', 97.
αἰνόμορος χ', 481, M. 257.
αἰνοπαθὴς O. σ', 201.
αἶνος, sermo, ψ', 652, 795, O. ξ', 510.
αἰνὸς ε', 886, ζ', 1 etc. vehemens, π', 449. αἰνά, αἰνῶς, α', 414. αἰνὰ πάσχειν χ', 431. αἰνότατος α', 552 etc. αἰνότατος λόχος O. δ', 441. αἰνότατον, vehementissime, ν', 52.
αἴνυσθαι λ', 374. prehendere, O. ι', 429. αἴνυσθαι ἄνθεα C. 6.
αἰνῶς, πάνυ, γ', 158. α. ἐοικέναι τινὶ γ', 158. αἰνῶς, vehementer, ω', 358.
αἲξ α', 41, 66, 316 etc. ἀγρία O. ι', 118. cf. γ', 24 etc. ὀρέσκῳος O. ι', 155.
ἀΐξασκε ψ', 369.
αἰολοθώρηξ δ', 489.
αἰολόπωλος γ', 185. cf. ann. ad δ', 186.
αἰόλλειν O. υ', 27.
αἰολομίτρης ε', 707.
αἰόλος σφὴξ μ', 167, ὄφις ib. 208. αἰόλον σάκος η', 222. αἰόλαι εὐλαὶ χ', 509. αἰόλα τεύχεα ε', 294.
αἰπεινὸς ζ', 35. αἰπεινὴ Ἴλιος ν', 773.
αἰπήεις φ', 87.
αἰπόλιον β', 474.
αἰπόλος αἰγῶν O. ρ', 247. αἰπ. ἀνὴρ β', 474, δ', 275.
αἰπός. πόλις αἰπὴ ν', 625. αἰπὰ ῥέεθρα Στυγὸς θ', 368.
αἰπὺς β', 538 etc. αἰπὺς ὄλεθρος, φόνος, λ', 441, ρ', 365 etc. αἰπὺ, arduum, difficile, ν', 317.
αἱρεῖν, consequi sive adipisci aliquem, ε', 118. occidere, δ', 457 etc. αἱρεῖν δίφρον τινὶ γ', 424. αἱρ. καὶ ἐξάγειν τινὰ ε', 353. αἱρ. ποθεν ἀοιδὴν O. θ', 500. αἱρ. τινα dicta δέος, μένος, σκότος, etc., γ', 35, 446, ε', 47, 136, η', 479, O. ω', 433, 441 etc. αἱρ. τινα μέσον δορὸς γ', 78. v. ibi

ann. αἱρεῖσθαι δεῖπνον O. ξ', 97, ἦτορ ε', 529, ὅρκον χ', 119, O. δ', 746. ἑλέσθαι, possidere, ν', 729. v. ἄλκιμον, χείρ.
αἴρεσθαι κλέος ἐσθλὸν ε', 273. κῦδος γ', 373, κ', 307. μισθὸν μ', 435. ψεύδεα ε', 14, 7. αἴρεσθαί τί τινι p. παρά τινος, adipisci aliquid ab aliquo, δ', 95.
αἶσα α', 416, 418 etc. Διὸς ρ', 321. θανάτου ω', 428. κακὴ δαίμονος O. λ', 61. κατ' αἶσαν, ὑπὲρ αἶσαν, γ', 59, ζ', 333.
αΐσθειν θυμὸν ν', 403.
αἴσιμος φρένας O. ψ', 14. αἴσιμον εἶναί τινι ι', 245. αἴσιμον, fatale, δυνατὸν, ο', 274. αἴσιμα πίνειν O. φ', 294.
αἴσιος ω', 376.
αΐσσειν β', 167 etc. ἐκ χειρῶν ε', 657. ἵπποις ρ', 460. τοὶ δὲ (mortui) σκιαὶ ἀΐσσουσιν O. κ', 495. ἀϊχθῆναι ε', 854. v. φασγάνῳ.
ἄϊστος ξ', 258, O. α', 354 etc.
ἀϊστοῦσθαι ἀολλέας, zusammen verschwinden, O. κ', 259.
αἴσυλα ῥέζειν ε', 403.
αἰσυμνῆται δήμιοι O. θ', 258.
αἰσυμνητὴρ κοῦρος ω', 347.
αἶσχος γ', 242. αἶσχος λώβη τε, Schimpf und Schande, O. σ', 225.
αἰσχρὸς β', 119 etc. αἰσχρὰ ἔπεα γ', 38, ζ', 325. αἴσχιστος β', 216.
αἰσχύνειν ἀρετήν τινος ψ', 571. κόμην σ', 27.
αἰτεῖν ε', 358. et s.
αἰτιάασθαι κ', 120.
αἰτίζειν, αἰτίζεσθαι, O. δ', 651, ρ', 222.
αἴτιος γ', 164 etc.
αἰχμάζειν αἰχμὰς δ', 324.
αἰχμὴ χαλκείη ε', 282 etc.
αἰχμητὰ ε', 197.
αἰχμητὴς α', 152 etc.
αἶψα μάλα δ', 70. αἶψα κ. ὀτραλέως τ', 317.
αἰψηρὴ ἀγορὴ τ', 276.
αἰὼν, ὁ νωτιαῖος μυελὸς, M. 42. αἰὼν, vita, δ', 478, O. σ', 204.
ἀκάζω. ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ κ', 135.
ἀκάκητα π', 185.
ἀκαλαῤῥείτης ὠκεανὸς η', 422.
ἀκάμας π', 176, h. 32, 7. ἀκάμαντες dicti Sol, Spercheus, Oceanus, σ', 239. v. ibi not.
ἀκάματον πῦρ ε', 4 et s.
ἄκανθα O. ε', 328.
ἀκάνθινον et ἄνθινον confundi visa O. ι', 84.
ἀκαρῆ, si forte, O. ο', 133.
ἀκάχεσθαι, ἀκαχεῖσθαι, ε', 24, θ', 206, π', 16 etc.
ἀκαχίζεσθαι θυμῷ ζ', 486.
ἀκείεσθαι, ἀκεῖσθαι, π', 29. ἀκείεσθαι νῆας O. ξ', 385.
ἀκεῖσθαι ε', 402, 448 etc. fig. ν', 115.
ἀκερσεκόμης Φοῖβος υ', 39.
ἀκέων, ἀκέουσα, α', 34, 565, 569, δ', 22 etc.
ἀκηδεῖν ξ', 427, ψ', 70.
ἀκήδεστος ζ', 60.
ἀκηδέστως χ', 465.
ἀκηδὴς activo sensu φ', 123, passivo O. ζ', 26 etc. ἀκηδὴς, ἄταφος, ω', 554.
ἀκήλητος O. κ', 329.
ἀκὴν γίγνεσθαι σιωπῇ γ', 95. ἄκην ἰέναι δ', 429.
ἀκηράσιος λειμὼν, οἶνος, M. 72, O. ι', 205.
ἀκήρατος, salvus, ο', 398. ἀκήρατον ὕδωρ ω', 303.
ἀκήριος duplici notione, sive a κῆρ, seu κήρ, ducatur, ε', 812, 817, η', 100, O. μ', 98, ψ', 328. ἀκήριον δέος ν', 224. ἀκήριον τιθέναι τινὰ, corde privare al., h. e. vita, λ', 392.
ἀκιδνότερος O. ε', 217.
ἄκικυς O. ι', 514.
ἀκίχητος ρ', 75.
ἄκλαυτος sensu act. O. δ', 494. ἄκλαυτος, ἄθαπτος χ', 386.
ἀκλεὲς, ἀκλεῶς, η', 100.
ἀκλειῶς O. α', 241.
ἀκληὴς μ', 318.
ἄκληρος O. λ', 489. ἄκληρος (γῆ) V. 123.
ἄκμηνος σίτου τ', 163. pro ἀκμηνὸς placitum ἀκμὴν ἐς O. ψ', 191.
ἀκμὴς λ', 802 etc.
ἄκμητος A. P. 343.
ἀκμόθετον σ', 410.
ἄκμων σ', 476, O. γ', 434.
ἄκνηστις O. κ', 161.
ἄκοιτις γ', 138 etc. ἀκοίτις, ἀκοίτιας, O. κ', 7.
ἄκολος O. ρ', 222.
ἀκόλυμβος B. 158.
ἀκομιστίη O. φ', 284.
ἀκοντίζειν αἰχμὰς μ', 44. ἀκ. τινὸς ἔγχει ξ', 402.
ἀκοντιστὺς ψ', 622.
ἀκόρητος πολέμου μ', 335. cf. η', 117.
ἄκος ι', 250 etc. ἄκος κακῶν appellatum sulfur, quo aedes purgari jubet Ulysses O. χ', 481.
ἄκοσμος β', 213.
ἀκοστεῖν ζ', 506.
ἀκουάζεσθαί τινος δ', 343, O. ι', 7.
ἀκούειν. v. οὖας. ἀκ. τινὸς, exaudire

al., α', 381. obedire alicui, ο', 199, Ο. η', 11. ἀκούεσθαι med. δ', 331.
ἀκουὴ π', 634. fama, Ο. β', 303.
ἄκουρος Ο. η', 64.
ἄκουσα C. 412.
ἀκράαντος β', 138. ἀκράαντα ἔπεα φέρειν Ο. τ', 565.
ἀκραὴς Ο. β', 421.
ἄκρη, ἄκρα, δ', 425. ἄκραι Hellesponti ξ', 36. κατ' ἄκρης ν', 772.
ἄκρητος Ο. β', 341. ἄκρητον γάλα Ο. ι', 297.
ἄκρις Ο. ι', 400, C. 382.
ἀκρὶς φ', 12.
ἄκριτος β', 796 etc. ἄκριτον αἰεὶ, Ο. σ', 174. ἄκριτα ἄχεα γ', 412. ἄκριτα πολλὰ Ο. θ', 505.
ἀκριτόμυθος β', 246. ἀκριτόμυθοι ὄνειροι Ο. τ', 560.
ἀκριτόφυλλος β', 868.
ἀκροκελαινιᾶν φ', 249.
ἀκρόκομος, vertice comatus, δ', 533. v. Θρήϊκες.
ἀκρόπολα ὄρεα ε', 523.
ἀκρόπολος V. 54.
ἀκρόπορος ὀβελὸς Ο. γ', 463.
ἄκρος. ἄκρη πόλις ζ', 257. ἄκρον ποδὸς B. 253. ἄκροι πόδες π', 640. ἄκρον, ἄκρως, υ', 227. ἀκρότατος δ', 484 etc. v. πόλις.
ἀκρωτήριον πρύμνης h. 34, 10.
ἀκτὴ ἀλφίτου Ο. ξ', 431. cf. λ', 631. et v. Δημήτερος.
ἀκτὴ, littus, μ', 284.
ἀκτὴ et αὐτὴ confusa ο', 620.
ἀκτήμων ι', 126.
ἀκτῆρες perperam scriptum pro ἀστῆρες h. 33, 6.
ἀκτὶς Ο. ε', 479.
ἄκτιτος (γῆ) V. 123.
ἄκυλος Ο. κ', 242.
ἀκωκὴ ε', 67 etc.
ἄκων κ', 336. pedum, Ο. ν', 225.
ἅλαδε α', 308, ε', 598 etc.
ἀλάλημαι ψ', 74.
ἀλαλητὸς β', 149 etc.
ἀλάλκειν ι', 605, Ο. γ', 237.
ἀλαλύκτημαι κ', 94.
ἀλάμπετος h. 33, 5.
ἀλαὸς Ο. θ', 195. ἀλαὸς (non ὀλοός) πόνος μάχης, si divinavimus, π', 568. v. Add. vol. 6.
ἀλαοσκοπίην ἔχειν κ', 515, ν', 10 etc.
ἀλαοῦν τινα ὀφθαλμοῦ Ο. α', 69, ι', 515.
ἀλαπαδνὸς β', 675 et s. ἀλαπαδνὸν σθένος ε', 783. ἀλαπαδνότερος δ', 305.
ἀλαπάζειν β', 367, ε', 166.
ἀλᾶσθαι β', 667, θ', 481.
ἀλαστεῖν μ', 163.
ἄλαστον πένθος ω', 105.
ἀλαστὺς Ο. ι', 502.
ἀλγεῖν β', 269. et p.
ἄλγος β', 39 etc. ἄλγεα πάσχειν β', 667, γ', 157 etc. ἄλγεα τιθέναι τινὶ α', 2.
ἄλγιον, tant pis, Ο. δ', 292. cf. σ', 278 etc. ἄλγιστος δαμάσασθαι ψ', 655.
ἀλδαίνειν Ο. σ', 70.
ἀλδήσκειν ψ', 599.
ἀλέασθαι θεοὺς Ο. ι', 274.
ἀλέγειν θ', 476, 482. ἀλ. ποιοῦντά τι, studiose facere al., ι', 504.
ἀλεγεινὸς β', 787, ε', 658, ι', 491, ο', 16, ψ', 653 et passim: amat enim Hom. hoc vocab. ἀλεγεινὰ ῥέεθρα ἰφθίμων ποταμῶν ρ', 749.
ἀλεγίζειν α', 160, 180.
ἀλεγύνειν Ο. α', 374.
ἀλεείνειν γ', 32 etc. ἀλ. ποιῆσαί τι ζ', 167. ἀλ. τινὰ, vitare adspectum alicujus, Ο. π', 477.
ἀλέη, ἔκκλισις, χ', 301. θερμασία, Ο. ρ', 23.
ἄλειαρ. ἀλείατα Ο. υ', 108.
ἀλεῖσθαι ε', 34, ζ', 226.
ἄλεισον λ', 774 etc.
ἀλείτης γ', 28.
ἄλειφαρ σ', 351, ψ', 170.
ἀλείφειν κ', 577.
ἀλέκτωρ B. 192.
ἀλεξάνεμος χλαῖνα Ο. ξ', 531.
ἀλέξειν, ἀλέξεσθαι α', 590, χ', 231. cf. ι', 251.
ἀλεξητὴρ μάχης υ', 396.
ἀλεξίκακός τινι κ', 19.
ἄλεσθαι. ἄλτο γ', 29.
ἀλετρεύειν Ο. η', 104.
ἀλετρὶς Ο. υ', 106.
ἀλεύεσθαι ε', 444. per se dictum ε', 28.
ἀλέω, ἀλεύω. ἀλέασθαι ν', 436 etc.
ἀλεωρὴ μ', 57, ω', 216.
ἄλη Ο. κ', 464.
ἀληθεύειν B. 14.
ἀληθὴς, δίκαιος, μ', 433.
ἀλήϊος ι', 125.
ἀλήμεναι ab ἔλλω sive εἴλω ε', 823.
ἀλήμονες Ο. ρ', 376.
ἀλητεύειν Ο. μ', 330, χ', 291.
ἀλήτης ἀνὴρ Ο. ξ', 126.
ἄλθεσθαι ε', 417.
ἁλιαὴς Ο. δ', 361.
ἀλίαστος β', 797 etc.
ἀλιγείτων E. 4, 6.
ἀλίγκιος ζ', 401.
ἀλιτήρες E. 16, 1.
ἁλιμυρήεις Ποταμὸς φ', 190.
ἅλιος γέρων α', 538, 556 etc. ἅλιος, μάταιος, δ', 498, ε', 18 etc. ἅλιος μῦθος

M. 281. ἅλιον, *irritum*, unde dictum videatur, ν', 505.
ἁλιοτρεφὴς O. δ', 442.
ἁλιοῦν βέλος π', 737.
ἁλίπλοος μ', 26.
ἁλιπόρφυρος O. ζ', 53.
ἅλις ι', 137, ρ', 54. v. Τρωαί.
ἁλίσκειν. αἴ κεν ἁλώω λ', 405.
ἀλίτειν, ἀλίτεσθαι, ι', 375, τ', 265. ἀλιτήμενος θεοῖς O. δ', 807.
ἀλιτήμων ω', 157.
ἀλιτρὸς θ', 360. ἀλιτρὸς sensu leniore ac familiari O. ε', 182.
ἄλκαρ ε', 644, A. P. 16.
ἀλκὴ, βοήθεια, O. μ', 120. ἀλκὴ et φόβος opposita ρ', 42. ἀ. θοῦρις δ', 234. ἀ. κ. σθένος ρ', 212, 499. ἀ. μετὰ φρεσὶ δ', 245. cf. π', 157.
ἀλκήεσσα h. 29, 3.
ἄλκιμος γ', 338. etc. ἄλκιμον ἔγχος, ἦτορ, ε', 529, π', 264, O. φ', 34, χ', 25.
ἀλκτὴρ ξ', 485.
ἀλκυὼν ι', 563.
ἀλλὰ adhortantis ο', 477. igitur, O. ξ', 303. ἀλλὰ illatum pro ὅσον φ', 276. ἀλλ' ἄγε δὴ α', 62. ἀλλ' ἴθι α', 32. ἀλλά τε α', 82 et s.
ἄλλεγον ψ', 253.
ἀλλέξαι, ἀναλέξαι, φ', 321.
ἀλλέσθαι, ἄλλεσθαι. ἄλεται λ', 192. ἄλλεσθαί τινος pro ἔκ τινος ω', 572. ἄλλεσθαι f. δ', 125. ἄλλεσθαι πέτεσθαι A. P. 271.
ἄλληκτον β', 452.
ἄλληκτος καὶ κακὸς θυμὸς ι', 636.
ἀλλήλοισιν, inter se, β', 290.
ἀλλόγνωτος δῆμος O. β', 366.
ἀλλοδαπὸς, ἀ. ἀνὴρ, γ', 48, ω', 382.
ἄλλοθεν ἄλλος β', 75 etc.
ἀλλόθροοι ἄνθρωποι O. α', 183.
ἀλλοϊδὴς O. ν', 194.
ἀλλοῖος ε', 638, O. τ', 265. ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ δ', 258.
ἀλλοπρόσαλλος ε', 831, 889.
ἄλλος peculiari sensu in verbis ἄλλοι μνηστῆρες O. α', 132, ἄλλαι ἀμφίπολοι O. ζ', 84 etc. ἄλλος ἄλλον β', 804. ἄλλῃ ἔρχεσθαι f. α', 120. ἄλλο, alia in re, ξ', 249. ἄλλοι, οἱ ἄλλοι, α', 17, 22 et p. οἱ ἄλλοι ἡμεῖς ξ', 368. ἄλλοι et ἄλλοσ' confusa, ut videtur, ι', 594.; — item: ἄλλοι et λαοὶ ν', 710; — ἄλλους et ἄλλως O. ρ', 577; — ἄλλῳ et οὔλῳ O. ω', 118; — ἄλλων et ἀλλήλων ι', 562. Schol.
ἄλλοτε —, ἄλλοτε δ' αὖτε, σ', 472. v. ἤδη.
ἀλλότριος φὼς ε', 214, O. σ', 219.
ἀλλόφος, ἄλοφος, κ', 258.
ἀλλοφρονεῖν ψ', 696. ἀλλοφρονεῖν, alia cogitare, O. κ', 374.
ἄλλυδις ἄλλος λ', 745. v. διατρεῖν.
ἀλλύειν O. β', 109.
ἀλλύεσκεν O. β', 105.
ἄλλως, alias, *sonst*, O. ο', 513. aliter, melius, λ', 391.
ἅλμα O. θ', 103, 128.
ἅλμη O. ε', 53.
ἀλξ inusitatum. ἀλκὶ πεποιθὼς ε', 299, ν', 471.
ἀλογεῖν ο', 162.
ἀλοιᾶν figur. ι', 568.
ἀλοιφὴ ι, 208.
ἀλόντε et ἀλύοντε confusa, ut videtur, ε', 487.
ἁλοσύδνη υ', 207.
ἄλοχος β', 136. etc.
ἅλς, mare, α', 314. ἀτρύγετος α', 316, δῖα β', 152 etc. v. ἄχνη, πολιή. ἅλς (sal) θεῖον ι', 214. ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ O. λ', 122.
ἄλσος β', 506 etc.
ἀλύειν ε', 352, O. σ', 333.
ἀλυσκάζειν ε', 253. τινὸς ζ', 443.
ἀλυσκάνειν O. χ', 330.
ἀλύσκειν θ', 242 etc. ἀλύσκειν, λείπειν, O. μ', 335.
ἀλύσσειν χ', 70.
ἄλυτος ν', 37.
ἀλφεῖν φ', 79.
ἀλφεσίβοιαι παρθένοι σ', 593.
ἀλφηστὴς O. α', 349.
ἄλφι C. 208.
ἄλφιτον. v. ἀκτή.
ἀλωὴ ν', 588. ἱερὴ ε', 499.
ἅμα — δὲ —, ἅμα — καὶ —, π', 241. not. cf. ν', 85.
ἅμα πνοιῇσι πέτεσθαι dicti equi Achillis π', 149. cf. τ', 415. ἅμ' ἕπεσθαι δ', 415. cf. ε', 423 etc. ἅμ' ἠοῖ O. π', 2. v. ἀνά.
ἀμαθύνειν ι', 593.
ἀμαιμάκετος ἱστὸς O. ξ', 313. ἀμαιμακέτη Χίμαιρα ζ', 179.
ἀμαλδύνειν η', 463, C. 94.
ἀμαλλοδετὴρ σ', 553, 4.
ἀμαλὸς χ', 310.
ἀμᾶν σ', 551.
ἅμαξα ω', 150. ἅμαξα coelestis σ', 487.
ἁμαξιτὸς χ', 146.
ἀμάρη φ', 259.
ἁμαρτᾶσθαί τινος O. ι', 511.
ἁμάρτειν, ἁμαρτάνειν, δ', 491 etc.
ἁμαρτῆ ε', 656 etc.
ἁμαρτοεπὴς ν', 824.
ἀμαρυγὴ M. 45.
ἀμαρύσσειν M. 278, 415.
ἀμᾶσθαι, colligere, O. ι', 247.

ἀματροχᾶν θύραζε Ο. ο', 451.
ἀματροχιαὶ ψ', 422.
ἀμαυρός. v. εἴδωλον.
ἀμαχητὶ φ', 437.
ἀμβαίνειν Ο. ι', 178. νεκροῖς κ', 493.
ἀμβάλλειν β', 436.
ἀμβατὸς ζ', 434, Ο. λ', 315.
ἀμβλήδην γοᾶν χ', 476.
ἀμβολάδην φ', 364, M. 412, 426.
ἀμβροσίη ξ', 170, Ο. δ', 445 etc.
ἀμβρόσιος πέπλος ε', 338.
ἀμβρότειν ε', 287. τινὸς Ο. φ', 421, 425.
ἄμβροτον αἷμα ε', 339. ἄμβροτος θεὸς ω', 460. ἄμβροτα εἵματα π', 670. τεύχεα Achillis ρ', 194, 202.
ἀμβωμοῖσι θ', 440.
ἀμέγαρτος Ο. ρ', 219. πόνος β', 420.
ἀμείβειν γόνυ γουνὸς λ', 547. τεύχεα ξ', 381. τὶ πρός τινα ζ', 235.
ἀμείβεσθαι ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον (ἵππον) ο', 683. δαῖτας κατὰ οἴκους Ο. α', 375. ἕρκος ὀδόντων ι', 409. cf. Ο. κ', 328. ὀπὶ α', 604. τινὰ μύθοις γ', 171. cf. Ο. γ', 148. ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, h. e. ἐξ ἀμοιβῆς, ι', 471.
ἀμείβοντες, συστάται, genus trabium, ψ', 712.
ἀμείλιχος ι', 158, 572.
ἀμείνων, fortior, ε', 411. ἄμεινον, ἀγαθὸν, α', 274, ω', 52. cf. ὥς. ἄμεινον παρά τι Ο. ε', 364. ἀμείνω γ', 11.
ἀμέλγειν Ο. ι', 238. cf. δ', 434.
ἄμεναι, satiari, φ', 70.
ἀμενηνὸς ε', 887. ἀμενηνὰ κάρηνα νεκύων Ο. κ', 536.
ἀμενηνοῦν ν', 562.
ἀμέρδειν ν', 340. spoliare, π', 53. C. 312. ἀμέρδεσθαί τινος Ο. φ', 290.
ἀμέτρητος Ο. τ', 512.
ἀμετροεπὴς β', 212.
ἀμητὴρ λ', 67.
ἄμητος τ', 223.
ἀμηχανίη Ο. ι', 295.
ἀμήχανος, inhabilis, κ', 167. intractabilis, ο', 14, π', 29. ἀμ. ποιεῖν τι ν', 726. ἀμήχανα ἔργα θ', 130, λ', 310.
ἀμιτροχίτωνες Lycii π', 419.
ἀμιχθαλόεσσα Λῆμνος ω', 753.
ἄμμι, ἄμμε, α', 59, η', 76, 292.
ἀμμίξας ω', 529.
ἀμμορία Ο. ν', 76.
ἄμμορος ζ', 408, σ', 489, ω', 773 etc.
ἀμνίον Ο. γ', 444.
ἀμογητὶ λ', 637.
ἀμόγητος h. 8, 3.
ἀμόθεν Ο. α', 10.
ἀμοιβὴ Ο. ξ', 523. ἀμοιβῆς ἄξιον δῶρον Ο. α', 318.
ἀμοιβηδὶς σ', 506, C. 326.
ἀμοιβὸς ν', 793.
ἀμολγὸς νυκτὸς λ', 173.
ἀμὸς Ο. λ', 165.
ἄμοτον. v. Ἔρις.
ἀμπεδίον et similia ε', 87, 96.
ἀμπείρειν β', 426.
ἀμπέλαγος Ο. ε', 330.
ἀμπελόεις γ', 184 etc.
ἀμπέμψει Ο. ο', 83.
ἀμπεπαλὼν γ', 355, η', 244 etc.
ἀμπετάσας B. 88.
ἀμπηδᾶν λ', 379.
ἀμπνεῦσαι π', 111.
ἀμπνύνω, ἀναπνέω, ε', 697. ἄμπνυτο Ο. ε', 458.
ἀμπόνον ν', 239.
ἄμπυξ (?) χ', 469.
ἄμυδις ἱστάναι, συνιστάναι, ν', 336.
ἀμύμων β', 876 etc. μῆτις κ', 19. ὀρχηθμὸς ν', 637. ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι γυναῖκες ι', 128.
ἀμύνειν δ', 129 etc. περί τινα ρ', 182. ἀμύνεσθαι περί τινος μ', 142. τινὸς μ', 155, 56.
ἀμύσσειν θυμὸν α', 243. χερσὶ στήθεα etc. τ', 284.
ἀμφαγαπᾶν, —πάζεσθαι, π', 192, C. 435, 38.
ἀμφάδιος γάμος Ο. ζ', 288. ἀμφαδίην η', 196, Ο. ε', 120.
ἀμφαδὸς Ο. τ', 391. ἀμφαδὸν η', 243.
ἀμφανέειν M. 16.
ἀμφαραβεῖν φ', 408.
ἀμφασίη ἐπέων ρ', 695. Ο. δ', 704.
ἀμφαφάασθαι, ἀμφαφᾶν, χ', 373, Ο. τ', 586.
ἀμφελᾶν τί τινι Ο. ζ', 9. ἀμφελᾶσθαι ὀδύναις π', 517.
ἀμφέπειν η', 316. ἀμφέπον τρίποδα πῦρ σ', 348. cf. π', 124.
ἀμφερχομένη τινὰ ἀϋτὴ Ο. ζ', 122.
ἄμφηκες ξίφος φ', 118. v. φάσγανον.
ἀμφηρεφὴς α', 45.
ἀμφήριστος ψ', 382.
ἀμφὶ adverb. σ', 414. ἀμφὶ et ἀμφὶς promiscue usurpata Homeri aevo λ', 634, 748. ἀμφὶ, prope, λ', 706. propter, ο', 632. ἀμφὶ περί τι β', 305. ἀμφί τι pro ἔν τινι Ο. σ', 173. οἱ ἀμφὶ Πρίαμον etc. γ', 146. v. ἄγχι.
ἀμφίαλος Ο. α', 386, 395.
ἀμφιαχεῖν β', 316.
ἀμφιβαίνειν τινὶ ε', 299. μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν Ο. θ', 541. cf. ζ', 355. ἀμφιβαίνοντες loca dii α', 37.
ἀμφιβάλλειν θάλαμον Ο. ψ', 192. τινὰ, amplecti al., ψ', 97. χεῖρας Ο. ρ', 344. ἀμφιβάλλων οὔατα κτύπος κ', 535. κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες,

magno robore induti, ϱ', 742. ἀμφιβαλεῦμαι O. χ', 103.
ἀμφίβασις militum, qui defendunt corpora suorum, ε', 623.
ἀμφίβιος νομὴ B. 59.
ἀμφιγηθεῖν A. P. 96.
ἀμφιγυήεις, ἀμφίγυος, α', 607, ν', 147.
ἀμφιβρότη ἀσπὶς β', 389, λ', 32.
ἀμφιδαίειν tropice dictum ζ', 329.
ἀμφιδινεῖσθαι ψ', 562.
ἀμφιδρυφὴς β', 700.
ἀμφίδρυφος λ', 393.
ἀμφίδυμος O. δ', 847.
ἀμφιελίσση νηῦς β', 165.
ἀμφιέναι τ', 393.
ἀμφιέπειν, vox media, O. γ', 118. cf. Il. β', 525 etc.
ἀμφιζάνειν σ', 25.
ἀμφιθαλὴς fig. χ', 496.
ἀμφιθέειν τινὰ O. κ', 413.
ἀμφίθετος φιάλη ψ', 270.
ἀμφικαλύπτειν τί τινι θ', 330, O. ν', 152. ἀμφικαλύπτειν φρένας dicti affectus, γ', 442. cf. ξ', 294 etc. ἀμφικαλύπτων τινὰ δόμος, σορὸς, O. δ', 618, Il. ψ', 91. θάνατος ε', 68. ἀμφικαλύπτον τινὰ γῆρας V. 245. πρόσθεν γάρ μιν Μοῖρα — ἀμφεκάλυψεν Ἔγχει Ἰδομενῆος etc. μ', 116.
ἀμφικεάζειν O. ξ', 14.
ἀμφίκομος ϱ', 677.
ἀμφικύπελλον δέπας α', 584.
ἀμφιλαχαίνειν O. ω', 242.
ἀμφιλύκη νὺξ η', 433.
ἀμφιμάσσειν O. ν', 152.
ἀμφιμάχεσθαί τι ξ', 461, ι', 412. τινὸς π', 496.
ἀμφιμέλας. v. φρένες.
ἀμφιμύκειν, circumsonare, O. κ', 227.
ἀμφινέμεσθαι β', 521, σ', 186.
ἀμφιξεῖν O. ψ', 196.
ἀμφιπείρειν α', 465.
ἀμφιπέλεσθαι O. α', 352.
ἀμφιπένεσθαι δ', 220, ν', 656.
ἀμφιπεριστρωφᾶν θ', 347.
ἀμφιπολεύειν βίον τινὸς O. σ', 254.
ἀμφίπολος γ', 143 etc. ἀμφ. ταμίη ω', 302.
ἀμφιποτᾶσθαι β', 315.
ἀμφίρυτος O. α', 50.
ἀμφὶς, circum, θ', 480. τινὶ ε', 723. pro se quisque, O. χ', 57. seorsum, eminus, ο', 708. cf. θ', 443, ν', 706. utrimque, μ', 434, O. γ', 486, σ', 502. (ab utraque parte, in jure). ἀμφὶς εἶναι, ἰδεῖν, h. e. περί τι, β', 384, η', 342. ἀμφὶς ὀρούειν, ἐξορούειν, A. P. 240. ἀμφὶς φράζεσθαι β', 13. φρονεῖν ν', 345.
ἀμφισαίνειν τινὰ O. κ', 216, 18.
ἀμφιστρατᾶσθαί τι λ', 713.
ἀμφιστρεφὴς λ', 40.
ἀμφιτρομεῖν O. δ', 820.
ἀμφίφαλος ε', 743.
ἀμφιφορεὺς ψ', 170.
ἀμφιφράζεσθαι σ', 254.
ἀμφιχαίνουσά τινα Κὴρ ψ', 78.
ἀμφιχεῖσθαι f. β', 41, ν', 544, ξ', 253.
ἀμφιχύειν. πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι ψ', 764.
ἀμφόνον κ', 298.
ἀμφότερος δ', 521 etc.
ἀμφότερον γ', 179, δ', 60.
ἀμφοτέρῃσιν ε', 416.
ἀμφοτέρωθεν ε', 726, μ', 55.
ἀμφοτέρωσε λ', 6.
ἀμφράσσαιτο O. τ', 391.
ἄμφυτα καὶ κήπους, h. e. ἀνὰ φυτὰ κ. κ., φ', 258.
ἄμφω ε', 258 etc.
ἄμφωτος O. χ', 10.
ἂν p. ἀνὰ α', 143, σ', 278, et p. ἂν et αἱ confundi visa O. ζ', 318.
ἂν particula excidisse visa η', 353, orationem mitigans δ', 176. v. ἄρ, ἤ, κέ.
ἄνα, ἀνάστηθι, ι', 247, σ', 178, O. σ', 13.
ἀνά τι p. ἔν τινι, vel διά τι, vel πρός τι, α', 10, 384, β', 36, 575, δ', 251, κ', 339, ξ', 80, ο', 488 (entlang). cf. πάλλειν. ἀνὰ et ἅμα confundi visa π', 349. (v. Add. vol. 6.) et ἄρα π', 616.
ἀναβαίνειν, ἀναπλεῖν, α', 312, O. δ', 473. cf. O. α', 210. ἀν. ἐν δίφροις ψ', 132. ἀν. ἵππους, ἀποβαίνειν ἐξ ἵππων, γ', 261, 265.
ἀναβάλλειν, differre, O. τ', 584. ἀναβάλλεσθαι ἀείδειν O. α', 155.
ἀνάβλησις β', 380.
ἀναβράχειν τ', 13.
ἀναβρόξειν. ἀναβροχὲν ὕδωρ O. λ', 585. cf. O. μ', 240.
ἀναβρύχειν ϱ', 54.
ἀνάγειν et κατάγειν quomodo differant, v. ann. ad ζ', 289. cf. α', 478. ἀνάγειν pro ἄγειν, Ionice, O. σ', 89. cf. Il. γ', 48. ἀνάγειν λαὸν ι', 338.
ἀναγιγνώσκειν ν', 734.
ἀναγκαίη πολλὴ M. 373. ἀναγκαίη δ', 300.
ἀναγκαῖος μῦθος O. ϱ', 399, ν', 344. ἀναγκαῖον ἦμαρ π', 836. ἀναγκαῖοι δμῶες O. ω', 210. πολεμισταὶ O. ω', 499.
ἀνάγκη κρατερὴ ζ', 458. τίς τοι ἀνάγκη πτώσσειν ε', 633. ἀνάγκη ἶφι perperam scriptum ν', 143.
ἀναγνάμπτειν γ', 348, B. 305.
ἀναδέρκειν ὀφθαλμοῖς ξ', 436.
ἀναδέσμη (?) χ', 469.

ἀναδέχεσθαι ὀϊζὺν O. ρ', 564. ἀναδεχομένη δούρατα ἀσπὶς ε', 619.
ἀναδρέμω, — τρέχω, ε', 599 etc. ἀναδρέμειν figur., quod nostrates vulgo dicunt *aufschiessen*, σ', 56. λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη O. ε', 412.
ἀναδύεσθαί τι α', 496.
ἀναδῦναι ἐς ὅμιλον λαῶν η', 217. ἀν. τινος α', 359.
ἀναδύνειν B. 90.
ἀναείρειν ψ', 614.
ἀναέργειν η', 55.
ἀναθηλεῖν Ion. α', 236.
ἀναθήματα δαιτὸς O. α', 152.
ἀναθρώσκειν figur. ν', 140.
ἀναίδεια O. χ', 424. ἀναιδείην ἐπιειμένος α', 149.
ἀναιδὴς α', 158 etc. λᾶας O. λ', 597. cf. ν', 139.
ἀναίμων (deus) ε', 342.
ἀναιμωτὶ ρ', 363.
ἀναίνομαι ι', 116, O. δ', 651.
ἀναιρεῖν, sumere, eligere, ψ', 551. ἀναιρεῖν σῖτον etc. O. σ', 16. ἀναιρεῖσθαι οὐλοχύτας α', 449. ἀναιρεῖσθαί τινα, abducere al. O. σ', 358.
ἀναΐσσειν α', 584 etc. ἀναΐσσειν τι ω', 440.
ἀναίτιος λ', 654.
ἀνακαίειν O. φ', 181.
ἀνακέκλεσθαι h. 19, 5.
ἀνακηκίειν, η', 262, ν', 705 etc.
ἀνακλίνειν κ. ἐπιτιθέναι λόχον O. λ', 524. ἀνακλίνειν νέφος, tanquam fores, ε', 751. ἀνακλινθέντες ἐρέται O. ν', 78.
ἀνακλύζειν E. 3, 4.
ἀνακοιρανέειν μάχην ε', 824.
ἀνακοντίζειν f. ε', 113.
ἀνακόπτειν, ἀνωθεῖν, O. φ', 47.
ἀνακουστεῖν τινος ο', 236.
ἀνακράζειν O. ξ', 469.
ἀνακρεμᾶν A. D. 8.
ἀνακτορία aurigae A. P. 57.
ἀνακτόριος O. ο', 397.
ἀνακυμβαλιάζειν π', 379.
ἀναλκείη. ἀναλκείῃσι δαμέντες ζ', 74, ρ', 320, 337.
ἄναλκις β', 201. ἄν. θεὸς dicta Venus ε', 331. cf. ib. 428—30. ἄν. φύζα, *sieglose Flucht*, ο', 62. ἀνάλκιδες γυναῖκες ε', 349.
ἄναλτος O. ρ', 228.
ἀναλύειν πρυμνήσια O. ι', 178.
ἀναμαιμᾶν υ', 490.
ἀναμάσσειν τι κεφαλῇ O. τ', 92.
ἀναμετρεῖν τι O. μ', 428.
ἀναμίμνειν π', 363. τινὰ λ', 171.
ἀναμιγᾶν τί τινα O. γ', 211.
ἀνανεῖν B. 222.
ἄναντα ψ', 116.
ἄναξ, dominus, possessor, ψ', 517. ἄναξ ἀνδρῶν α', 442, ε', 268, 311 etc. ἄναξ τισὶν ε', 546. ἄνα γ', 351, π', 233.
ἀναοίγεσκον ω', 455.
ἀναπάλλεσθαι ψ', 692, 94.
ἀναπαύειν τινά τινος ρ', 550.
ἀναπεταννύναι α', 480, μ', 122.
ἀναπλέεσθαι νήεσσι λ', 22.
ἀναπλεῖν O. μ', 234.
ἀναπλήθειν μοῖραν βιότου δ', 170, θ', 34. πότμον ὑπό τινι λ', 263.
ἀναπνεῖν λ', 327. fremere, A. P. 54. κακότητος λ', 382. cf. ο', 235.
ἀνάπνευσίς τινος λ', 801.
ἀνάποινον α', 99.
ἀναπρήθειν δάκρυα ι', 433.
ἀνάπτειν O. β', 86. πρυμνήσια O. ι', 137. v. ἄγαλμα.
ἀνάπυστος O. λ', 273.
ἀναρπάζειν ι', 564.
ἀναῤῥηγνύναι η', 461.
ἀνάῤῥηκτος (si divinavi) νεφέλη υ', 150.
ἀναῤῥήσσειν, discerpere, σ', 582.
ἀναῤῥίπτειν ἅλα πηδῷ O. η', 328.
ἀναῤῥοιβδεῖν O. μ', 104, 5.
ἀνάρσιος ω', 365.
ἀναρτιεπὴς, si forte, χ', 281.
ἄναρχος β', 703, 726.
ἄνασσα ξ', 326.
ἀνασσείασκε A. P. 226.
ἀνάσσειν alicubi dictus deus α', 38. ἀνάσσειν dictum ἐμφατικῶς α', 180. ἀν. τινὸς α', 38, ζ', 478. μετά τισι δ', 61, ζ', 478. τινὶ α', 231, O. α', 117, δ', 93. ἀνάσσων μέγα κρατέων, dux supremus, *der Oberfeldherr*, *le général en chef*, π', 172.
ἀνασταδὸν ι', 671.
ἀναστενάχειν, ἀναστεναχίζειν, κ', 9, ψ', 211.
ἀναστρέφεσθαι O. ν', 326.
ἀναστρωφᾶν O. φ', 394.
ἀνασχέθειν η', 412, O. ι', 294. χειρὶ κ', 461.
ἀνατέλλειν, ἀναφύειν, ε', 777.
ἀνατιθέναι νέφος v. ανακλίνειν. ἀνατ. τινὶ ἐλεγχείην χ', 100.
ἀνατλῆναι φάρμακα O. κ', 327.
ἀνατρέπειν τινὰ ζ', 64.
ἀνατρέχειν dictae vibices ψ', 717.
ἄναυδος O. ε', 456.
ἀναφαίνειν, ostentare, ν', 411. θεοπροπίας α', 87. cf. λ', 62, B. 74.
ἀναφανδὸν π', 178.
ἀναφέρειν. ἀνένεικα O. λ', 624. ἀνενείκατο, efferebatur, τ', 314.
ἀναφλύειν φ', 361.

ἀναχάζεσθαι ε', 600 etc. ὀπίσσω ε', 443. cf. λ', 461.
ἀναχεύειν O. ι', 209.
ἀναχωρεῖν δ', 305. et s.
ἀναψύχειν ἕλκος ε', 795. ἦτορ κ', 575.
ἀνδάνειν α', 24, σ', 510.
ἄνδιχα σ', 511.
ἀνδράγρια ξ', 509.
ἀνδρακὰς O. ν', 14.
ἀνδράποδες, δοῦλοι, η', 475.
ἀνδραχθὴς O. κ', 121.
ἀνδρόκμητος τύμβος λ', 371.
ἀνδροκτασίη ε', 909.
ἀνδρόμεος λ', 537 etc.
ἀνδροφόνος δ', 441 etc. ἀνδροφόνον φάρμακον O. α', 261.
ἀνδύειν, ἀναδύειν, ν', 225.
ἀνεγείρειν ἐξ ὕπνου κ', 138.
ἀνέεδνος ι', 146 not.
ἀνέθω. ἀνήνοθεν λ', 266 etc.
ἄνειμι. ἀνήϊον O. κ', 146.
ἀνείμων O. γ', 348.
ἄνειν, ἀνύειν, O. γ', 496.
ἀνείρεσθαι γ', 177.
ἄνεισι et ἂν εἶσι conf. χ', 492.
ἀνεκτὸς α', 573.
ἀνεκτὰ, ἀνεκτῶς, α', 573, θ', 354.
ἀνέλκειν λ', 375. ἀνέλκεσθαι τρίχας χ', 77.
ἀνεμορμύρεσκε O. μ', 238.
ἄνεμος α', 481 etc.
ἀνεμοσκεπὴς χλαῖνα π', 224.
ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος λ', 256. κῦμα ο', 624.
ἀνεμώλιος δ', 355. ἀνεμώλιά μοι ὀπηδεῖ ε', 216.
ἀνέργειν γ', 77.
ἀνερείπτεσθαι υ', 234.
ἀνερύειν ἱστία O. ι', 77, μ', 402.
ἀνέρχεσθαι δ', 392 etc.
ἀνερωτᾶν O. δ', 251.
ἄνεσθαι κ', 251.
ἀνέστιος ι', 63.
ἄνευ δηΐων ν', 556. θεοῦ O. ο', 531. cf. ib. 213.
ἄνευθε θεοῦ ε', 185. ἄνευθεν εἶναι β', 27, δ', 277.
ἀνέφελος O. ζ', 45.
ἀνέχειν ἵππους ψ', 426. μαζὸν χ', 80. τινὰ πάσχοντά τι ε', 895. χεῖρας θεοῖς γ', 318. ἀνέχειν, extare, ρ', 310. ἀνέχεσθαι dictum per ellipsin O. σ', 95. ἀνέχεσθαι ἀλλήλοις O. ω', 8. ἀνέχεσθαι, διαβόσκειν, erhalten, O. ρ', 13. ἀνέχεσθαι dicti pugiles ψ', 660, 686. ἀνέχεσθαι δουλοσύνης O. χ', 423. cf. Il. ο', 470. σκῆπτρον κ', 321. χαλκὸν δ', 511. χεῖρας, mirantium, O. σ', 100. ἀνάσχεο ε', 382. δούρατ' ἀνασχόμενοι ο', 298. cf. γ', 362, ε', 655.
ἀνεψιὸς κ', 519, ο', 422.
ἄνεως, ἄνεω, β', 323, O. β', 240.
ἀνήκεστος χόλος ο', 217. ἀνήκεστον ἄλγος ε', 394.
ἀνήμελκτος O. ι', 439.
ἀνήνυστος. ἀνηνύστῳ ἐπὶ ἔργῳ O. π', 111.
ἀνήνωρ O. κ', 301.
ἀνὴρ, ἀνδρεῖος, ε', 529, ζ', 112. ἀνὴρ ἡγεμὼν et alia ejusmodi γ', 167, 170, λ', 745 ann. ἀνὴρ, maritus, τ', 295.
ἀνήροτος O. ι', 109, 123.
ἀνθεῖν fig. O. λ', 319. ἀνθεῖν χρυσῷ A. D. 136.
ἄνθεμα h. 6, 9.
ἀνθεμόεις β', 467, 695 etc. ἀνθ. λέβης ψ', 885.
ἀνθερεὼν α', 501, ε', 293 etc.
ἀνθέριξ υ', 227.
ἄνθινον. v. ἀκάνθινον.
ἀνθίστασθαι π', 305.
ἄνθος β', 89 etc. ἄνθος λευκὸν oleae ρ', 56. ἄνθεα μήλων ι', 542.
ἀνθρακιὴ ι', 213, M. 140, 238.
ἀνιάζειν τινὰ ψ', 721, ubi v. ann. τινὶ σ', 300.
ἀνιᾶσθαι β', 291 etc.
ἀνιδρωτὶ ο', 228.
ἀνιέναι, exire, prodire. ἠελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον θ', 537. ἀνιέναι ἐκ πολέμου ζ', 480. ἀνιέναι cum alio infin. β', 276. ἀνιέναι, incitare, ε', 422, η', 25, ρ', 705 etc. laxare, φ', 537. cf. β', 34, 71, ζ', 256, O. θ', 359. ἀν. σπέρμα C. 307. ἀνίεσθαι αἶγας O. β', 300. κόλπον χ', 80.
ἀνιηρὸς O. ρ', 220, 377. ἀνιηρέστερον, —ρότερον, O. β', 190.
ἀνιπτόπους π', 235.
ἄνιπτος ζ', 266.
ἀνιστάναι ἀγάλματα h. 27, 10. τινὰ α', 191. χειρὸς O. ξ', 321. τινά τινι η', 116. ἀνίστασθαι ἔκ τινος α', 533. ἀν. oratorum η', 123 etc. ἀν. τινι pro κατά τινος ψ', 635.
ἀνίσχειν, ἀνίσχεσθαι, ε', 798, η', 110.
ἀνιχνεύειν χ', 192.
ἀννεῖται O. κ', 192.
ἀνξηράνη, ἀναξ., φ', 347.
ἀνοήμων O. β', 270.
ἀνόλεθρος, incolumis, ν', 761.
ἄνουν κραδίην ἔχειν φ', 441.
ἀνοπαῖα O. α', 320.
ἀνορούειν α', 248 et s.
ἀνόστιμος O. δ', 182.
ἄνοστος O. ω', 528.
ἄνουσος O. ξ', 257.
ἀνούτατος δ', 540.
ἀνουτητὶ χ', 371.

ἀνστάντες, ἀνστᾶσα, β', 398, ξ', 336, O. δ', 674. *ἀνστήσεις* ω', 551.
ἀνστρέψειαν ψ', 436.
ἀνσχεθέειν O. ε', 320. *ἄνσχεο* ψ', 587, ω', 518, 549. *ἀνσχήσεσθαι* ε', 285. et s.
ἀνσχετὰ ἔργα O. β', 63.
ἄντα τινὸς πολεμίζειν θ', 427.
ἀντᾶν κ. *ἰδεῖν* O. δ', 201. cf. δ', 375. *ἀντᾶν μάχης*, pugnam invenire, h. e. pugnatorem, η', 158. *τινὶ* ζ', 399.
ἀντάξιος α', 136, M. 437. *ἀντάξιον ψυχῆς* ι', 401.
ἀνταποδιδόναι B. 185.
ἄντεσθαι δ', 133, θ', 411. *ἄντ. ἐγγύθεν τινὶ* χ', 203.
ἄντην ἔρχεσθαι θ', 398. *εἰσιδέειν* τ', 15. *ἄντην* et *αὐτῇ* conf. O. τ', 104.
ἄντησις. κατ' ἄντησιν O. υ', 387.
ἀντί. v. *αὖτε. ἀντὶ γυναικὸς τετυγμένον εἶναι* θ', 163. *ἀντί τινος ἵστασθαι* θ', 233.
ἀντιάζειν, κ', 551. *τινὸς* obviam ire alicui (in bello) η', 231. fig. O. φ', 402.
ἀντιᾶν, ἀντιάζειν, α', 67. vide *λέχος*. *ἀντιᾶν πολέμου* μ', 368. *ἀντιᾶν τινι* ζ', 127.
ἀντιάνειραι Amazones γ', 189.
ἀντίβιος α', 304 etc. *ἀντιβίην* α', 278, ε', 220. *ἀντίβιον μάχεσθαι* seu *πολεμίζειν* γ', 435, η', 40 etc. *ἀντίβια ἔπεα* β', 378.
ἀντιβολεῖν μάχῃ δ', 342.
ἀντίθεος α', 264 etc.
ἀντίθυρον O. π', 159.
ἀντικρὺ postrema brevi ε', 130, 819. *ἀντικρὺς* Homero restitutum γ', 359. et passim.
ἀντικύων restit. in schol. O. υ', 66.
ἀντίος α', 535. *ἀντίον αὐδᾶν, ἀ. τινὸς εἰπεῖν*, α', 230, ε', 217, θ', 199 et s. *ἀντίον τινὸς ἔρχεσθαι* sive *ἰέναι* ε', 256, 301. etc. *ἀντία τινὸς* γ', 425.
ἀντιπέραια β', 635.
ἀντίσχεσθαί τί τινος O. χ', 74.
ἀντίτομον C. 229.
ἀντιτορεῖν δόμον κ', 267. *ἀντ. τινος* ε', 337.
ἄντιτά τινος ἔργα ω', 213.
ἄντλον O. μ', 411.
ἀντιφέρεσθαι α', 589. *μάχῃ* ε', 701.
ἀντιφερίζειν φ', 357. *ἀντιφ. τινὶ μένος* φ', 488. cf. ib. 482.
ἄντυξ in clipeo ζ', 118, in curru ε', 728.
ἀνύειν, proficere, δ', 56.
ἄνυσις β', 347.
ἀνώγειν dictus animus δ', 263. *ἠνώγειν* ζ', 170. *ἀνώξομεν* ο', 295. *ἄνωχθι* κ', 67.
ἀνωθεῖν, abstossen, vox nautica, O. ο', 553.
ἀνωϊστὶ O. δ', 92.
ἀνώϊστος E. 5, 1. *ἃ ον κακὸν* φ', 39.
ἀξίνη ν', 612, ο', 710.
ἄξιος πολέος τινὶ ψ', 562. *ἄξιον ἦμαρ*, praeclarus dies, ο', 718.
ἄξιον, operae pretium, ν', 446.
ἄξυλος ὕλη λ', 155.
ἄξων ε', 723.
ἀοιδὴ β', 599. etc.
ἀοιδιάειν O. ε', 61, κ', 227.
ἀοίδιμος A. P. 122. *διαβόητος*, sensu deteriore, ζ', 358.
ἀοιδοῦ dignitas O. ρ', 518—20. indoles ac munus O. χ', 345—48.
ἀολλὴς ι', 89, ε', 498.
ἀολλίζειν ζ', 270, 287.
ἄορ O. θ', 403. v. *τανύηκες*.
ἄορες O. ρ', 223.
ἄορι ἶφι perperam scriptum pro *ἠνορέηφι* φ', 208.
ἀορτὴρ λ', 31, O. λ', 609 etc.
ἀοσσητὴρ ο', 254, O. δ', 165 etc.
ἄουτος σ', 536.
ἀπαγγέλλειν ι', 626. *πάλιν* O. ι', 95.
ἀπαγγέλλεσκε ρ', 409, O. σ', 6.
ἀπάγχειν O. τ', 230.
ἀπαιρέεσθαί τινος φ', 563.
ἀπαίνυσθαι λ', 582.
ἀπαΐσσειν τινὸς φ', 234. *ἀπαΐσσεσθαι* ψ', 628.
ἀπαιτίζειν O. β', 78.
ἀπάλαμνος ε', 597.
ἀπαλεξεῖν ω', 371.
ἀπαλθεῖσθαι ἕλκεα θ', 404.
ἀπαλοιάω δ', 522.
ἁπαλὸς γ', 371 etc. *ἁπαλὸν γελᾶν*, lächeln, O. ξ', 467, M. 280. *ἁπαλὸν ἦτορ* λ', 115.
ἁπαλοτρεφὴς φ', 363.
ἀπαμᾶν fig. O. φ', 300.
ἀπαμβλύνειν fig. E. 12, 4.
ἀπαμείβεσθαι α', 84, 130, 215 etc.
ἀπαμύνειν τί τινι ι', 597. *ἀπαμύνεσθαι χερσὶν* O. λ', 578.
ἀπαναίνεσθαι η', 185.
ἀπάνευθεν ἔχειν ἵππους δ', 227. *ἀπάνευθε φεύγειν* ι', 478.
ἀπάντη O. θ', 278.
ἀπανύειν ποιεῖν τι O. η', 326.
ἀπαράσσειν χαμᾶζε ξ', 497.
ἀπαρίσκειν τ', 183.
ἀπάρχεσθαι τ', 254.
ἄπαστος τ', 346. *ἐδητύος* C. 200.
ἀπατᾶν ι', 344.

ἀπάτερθε σ', 217, M. 403. ἀπάτερθεν ὁμίλου ε', 445.
ἀπάτη β', 114 etc.
ἀπατήλια βάζειν O. ξ', 129, 159.
ἀπατηλὸς α', 526, h. 8, 13.
ἀπατιμᾶν ν', 113.
ἀπαυρᾶν α', 430. τί τινα ζ', 17, ϑ', 236.
ἀπαφίσκειν O. λ', 216.
ἀπειλεῖν α', 161 etc. ἀπειλεῖν cum duplici accus., si divinavimus, α', 388.
ἀπειλητὴρ η', 96.
ἀπεῖναί τινος ϱ', 278. ἀπεσσεῖται O. τ', 302.
ἀπειπεῖν, interdicere, O. α', 91. ἀπειπεῖν τί τινι τ', 35, 75 (μῆνιν).
ἀπειρέσιαι αἶγες O. ι', 118.
ἀπείρητος V. 133. ἀπείρητος activa et passiva significatione μ', 304, ϱ', 41 etc.
ἀπείριτος O. κ', 195.
ἀπείρων γαῖα ω', 342. Ἑλλήσποντος ω', 545. μισθὸς C. 173. cf. ω', 776. ἀπείρονα. v. ἀπήμονα.
ἀπέλεθρος, ἀπ-ον (h. e. ἀπ-ως) η', 269, λ', 354. v. ἴς.
ἀπεμεῖν ξ', 437.
ἀπεναρίζειν μ', 195, ο', 343.
ἀπέργειν ω', 238.
ἀπερείσιος α', 13, ζ', 49.
ἀπερύκειν δ', 542, O. ι', 119.
ἀπερωεῖν τινος π', 723.
ἀπερωεὺς, κωλύτης, ϑ', 360.
ἀπευθὴς O. γ', 88, 184 etc.
ἀπέχειν τινὰ seu τί τινος ζ', 96, ω', 19, O. τ', 572. ἀπέχειν χεῖράς τινος f. α', 97. ἀπέχεσθαί τινος ξ', 206.
ἀπεχθαίρειν γ', 415. ἀπεχθαίρειν τι, invisum reddere al., O. δ', 105.
ἀπεχθάνεσθαι O. β', 202.
ἀπέχθεσθαι δ', 53 etc.
ἀπηλεγέως ι', 309.
ἀπήμαντος O. τ', 282.
ἀπήμων, salvus, α', 415, ν', 744, 748 etc. ἀπήμων μῦθος μ', 80. οὖρος O. ε', 268. χῶρος A. P. 67.
ἀπήμονα et ἀπείρονα confundi visa O. η', 286.
ἀπήνη ω', 275.
ἀπηνὴς α', 340 etc.
ἀπηόριοι restitutum O. μ', 435.
ἀπίη γαῖα α', 270, γ', 49.
ἀπιθεῖν γ', 120 etc.
ἀπινύσσειν κῆρ, non esse apud se, ο', 10. cf. Od. ε', 342 etc.
ἀπιστεῖν O. ν', 339.
ἄπιστος γ', 106 etc.
ἀπίσχειν O. λ', 94.
ἁπλοΐς χλαῖνα ω', 230.
ἀπλοῦν B. 81.
ἄπνευστος O. ε, 456.
ἀπὸ αὐξητικὸν ν', 113. causale. ἀπὸ τόξου pro τόξῳ ϑ', 278. ἀπό ἑο ε', 343. ἀπ' οὐρανόθεν φ', 199. ἀπό τινος, post al., ϑ', 54. pro τινὸς O. ζ', 12, 18. ἀφ' ἵπποιϊν ὄρνυσθαι ε', 13. ἀπὸ χθονὸς πεζὸν ὄρνυσθαι ib. v. ἐπὶ, θυμὸς, μένειν, ὠθεῖν.
ἀπὸ et ἐπὶ conf. β', 794, ψ', 628. cf. ib. 52.
ἄπο δόξης, ἄπο σκοποῦ, O. λ', 343.
ἀποαίνυσθαι O. μ', 419.
ἀποαιρεῖν p. ἀφαιρεῖν α', 230.
ἀποβαίνειν ἐπὶ χθόνα λ', 619. ἵππων ε', 227. v. ἀναβαίνειν.
ἀποβάλλειν dicti nautae naves cum solvunt, O. δ', 359.
ἀπόβλητος, contemnendus, β', 361, γ', 65.
ἀποβλύζειν ι', 491.
ἀποβρίζειν O. ι', 151.
ἀπογυιοῦν τινα ζ', 265.
ἀπογυμνοῦσθαι O. κ', 301.
ἀποδάζεσθαι ϱ', 231, χ', 118.
ἀποδειδίσσετο, absterrebat, μ', 52.
ἀποδειροτομεῖν σ', 336.
ἀποδέχεσθαι α', 95 etc.
ἀποδιδόναι pro διδόναι ε', 651 etc. ἀποδιδόναι λώβην, h. e. ποινὴν λώβης, ι', 387.
ἀποδιδράσκειν O. π', 65.
ἀποδίομαι, ἀποδιώκω, ε', 763.
ἀποδοχμοῦν O. ι', 372.
ἀποδρύπτειν O. ε', 426.
ἀποδρύφειν ψ', 187.
ἀποδύειν, ἀποδῦναι, β', 261, δ', 532, ε', 435, χ', 125.
ἀποείκειν κελεύθου θεῶν γ', 406.
ἀποειπεῖν, eloqui, η', 416. negare, α', 515, ι', 510.
ἀποεργάθειν τινὸς φ', 599, O. φ', 221.
ἀποέργειν, ἀπείργειν, ϑ', 324, O. γ', 296.
ἀποέῤῥω sive ἀποέρδω. ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε ζ', 348. cf. φ', 283.
ἄποθεν et ὄπιθεν permisceri visa O. λ', 66.
[ἀπόθεστος O. ϱ', 296.]
ἀποθρώσκειν τινὸς β', 702, π', 748. ἀποθρώσκων γαίης καπνὸς O. α', 58.
ἀποθύμια ξ', 261.
ἀποικίζειν O. μ', 135.
ἄποινα α', 13, 20, V. 141 etc.
ἀποίχεσθαι πολέμου λ', 408.
ἀποκαίειν φ', 336.
ἀποκαίνυσθαί τινά τινι O. ϑ', 127, 219.
ἀποκέρω, — κείρω. ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε κ', 456. fig. ν', 546.
ἀποκηδεῖν ψ', 413.
ἀποκινήσασκε λ', 636.

ἀποκλίνειν O. τ', 556, V. 169.
ἀποκόπτειν ι', 241.
ἀποκοσμεῖν ἔντεα δαιτὸς O. η', 232.
ἀποκρεμᾶν ψ', 879.
ἀποκρίνειν. ἀποκρινθέντες ε', 12.
ἀποκρύπτειν λ', 718, σ', 464.
ἀποκτείνειν ζ', 414.
ἀπολαμπομένη χάρις ξ', 183, O. σ', 298.
ἀπολείβεται perperam scriptum, ut videtur, pro ἀπολείπεται O. η', 107.
ἀπολείπειν τι μ', 169.
ἀπολέπειν φ', 455.
ἀπολέσκετο O. λ', 585.
ἀπολήγειν ζ', 149. ἐδωδῆς ω', 475.
ἀπολιχμᾶσθαι φ', 123.
ἀπολλύναι α', 263 etc. νόστιμον ἦμαρ O. α', 354. cf. ib. 413. ἀπό τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν κ', 186. cf. ibi quae sequuntur. τόος δ' ἀπόλωλε κ. αἰδὼς ο', 129. οὐ γὰρ σφῶν γε γόνος ἀπόλωλε τοκήων O. δ', 62.
ἀπολύειν α', 95 etc. ἀπολύεσθαί τινα χαλκοῦ καὶ χρυσοῦ χ', 50.
ἀπολυμαίνεσθαι α', 313, 4.
ἀπολυμαντὴρ δαιτῶν O. ρ', 220.
ἀπομαρμαίρειν, si forte, μ', 195. v. ann. ad eum versum in Add. vol. 6.
ἀπομηνίειν ι', 426. τινὶ β', 772, η', 230.
ἀπονίζειν κ', 572.
ἀπονίπτειν O. σ', 172.
ἄπρηκτος ἀνίη O. μ', 223. ἔρις β', 376. πόλεμος β', 121.
ἀπρίατος C. 132. ἀπριάτην α', 99.
ἀπροτίμαστος τ', 263.
ἄπτερος μῦθος O. ρ', 57.
ἅπτεσθαί τινος β', 151 etc. σίτου O. δ', 60. ἅπτεσθαι, καθάπτεσθαι, haften, τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο θ', 62.
ἀπτὴν, implumis, ι', 323.
ἀπτοεπὴς θ', 208.
ἀπτόλεμος κ. ἄναλκις β', 201, ι', 35, 41.
ἀπύργωτος O. λ', 263.
ἄπυρος. v. τρίπους.
ἀπύρωτος ψ', 270.
ἄπυστος O. α', 242. μύθων O. δ', 675.
ἀπωθεῖν ε', 308 etc. Τρῶας ἀπώσασθαι θ', 205.
ἀπομνᾶσθαι ω', 428.
ἀπομνύειν O. κ', 345.
ἀπομνύναι ὅρκον O. β', 377.
ἀπομοργνύναι αἷμα ε', 798. ἀπομόργνυσθαι δάκρυ β', 269. κονίην ψ', 739. παρειὰς O. σ', 200.
ἀπομυθεῖσθαί τί τινι ι', 109.
ἀπόνασθαί τινος λ', 762. cf. O. λ', 323, π', 120.
ἀπονᾶσθαι β', 629.
ἀπονέεσθαι, ἀπονεῖσθαι, β', 113, γ', 313.
ἀπονοστεῖν α', 60.
ἀπονόσφιν α', 541 etc.
ἀποξέειν f. ε', 81.
ἀποξύειν γῆρας ι', 446, V. 225.
ἀποξύνειν O. ζ', 269.
ἀποπαπταίνειν ξ', 101.
ἀποπαύειν τινὰ ποιεῖν τι O. μ', 126. ἀποπαύεσθαι ε', 288. τινὸς α', 422, θ', 472.
ἀποπίπτειν inusitate dictum O. ω', 7.
ἀποπλάγχω, ἀποπλάζω, ν', 578. ἀποπλάγχεσθαι νόου V. 255. ἀποπλάζεσθαι O. θ', 573.
ἀποπλείειν ι', 418, O. θ', 501.
ἀποπλύνεσκε O. ζ', 95.
ἀπόπλωμι O. ξ', 341.
ἀποπνείειν ζ', 182, O. δ', 406. θυμὸν δ', 524.
ἀποπνεῖν B. 99.
ἀποπνίγειν B. 119.
ἀποπρὸ φέρειν π', 669.
ἀποπροαιρεῖν O. ρ', 457.
ἀποπροϊέναι O. ξ', 28, χ', 82, 327.
ἀπόπροθεν κ', 209.
ἀπόπροθι ψ', 832, O. δ', 757.
ἀποπροτέμνειν τινὸς O. θ', 475.
ἀπόπταμαι fig. ν', 587.
ἀποπτύειν ψ', 781. f. δ', 426.
ἀποραίειν ἦτορ O. π', 428.
ἀπόρειν ε', 836.
ἀπορηγνύναι μ', 459. δεσμὸν ζ', 507.
ἀπορνύναι ε', 105.
ἀπορούειν ε', 20 etc.
ἀποῤῥιγεῖν ποιεῖν τι O. β', 52.
ἀποῤῥίπτειν μῆνιν ι', 517.
ἀποῤῥὼξ β', 755. ἀποῤῥὼξ ἀμβροσίης κ. νέκταρος appellatum vinum Maroneum O. ι', 359.
ἀποσεύεσθαί τινος ζ', 390.
ἀποσκεδάζειν κήδεα O. θ', 149.
ἀποσκίδνασθαι ψ', 4.
ἀποσκυδμαίνειν τινὶ ω', 65.
ἀποσπένδειν O. γ', 394.
ἀποσταδὸν, ἀποσταδὰ, ο', 556, O. ζ, 143.
ἀποστίλβειν ἀλείφατος O. γ', 408.
ἀποστίχειν α', 522.
ἀποστρέφειν, avertere, revocare, κ', 355. χεῖρας κ. πόδας τινὸς O. χ', 173. ἀποστρέφειν et ἀποτρέπειν confusa μ', 249.
ἀποστρέψασκε O. λ', 596.
ἀποστυφελίζειν π', 703.
ἀποσυρ ζειν M. 281.
ἀποσφάλλειν τινὰ O. γ', 320. τινά τινος ε', 567.
ἀποσχέσθαι O. ι', 211.

ἀποτέμνειν ε', 292, ψ', 867.
ἀποτηλοῦ O. ι', 117.
ἀποτίειν α', 128, δ', 161.
ἀποτίθεσθαι τεύχεα γ', 89. ἀποτίθεσθαί τι, abstinere aliqua re, ε', 492. ἀποθείομαι σ', 409.
ἀποτιμᾶν M. 35.
ἀποτίνειν τιμὴν γ', 286, 459.
ἀποτίννυσθαι ποινὴν τινος π', 398.
ἀποτμήγω, ἀποτέμνω, κ', 364.
ἀποτμήσσειν τινά τινος, fig., quod Germani quoque dicunt *Jemand abschneiden von etwas*, χ', 456.
ἄποτμος ω', 388.
ἀποτρέπειν ο', 276.
ἀπότροπος O. ξ', 374.
ἀποτρωπᾶσθαί τινος σ', 585, O. φ', 112.
ἀπούρας α', 356.
ἀπουρεῖν κ', 489.
ἀποφαίνειν B. 144.
ἀποφέρειν μῦθόν τινι κ', 337. ἀποφέρειν τινὰς dicti equi ε', 257. ἀπένεικας ξ', 255.
ἀπόφημι, eloquor, η', 362, ι', 422.
ἀποφθίειν σ', 499, τ', 337.
ἀπόφθιμι θ', 428, O. θ', 581. ἀποφθίμενος γ', 322.
ἀποφθινύθειν, ἀποφθείρεσθαι, ε', 643. ἀποφθινύθειν θυμὸν π', 540.
ἀποφώλιος νόον θ', 177. ἀποφώλια O. ε', 182.
ἀποψύχειν O. ω', 348. ἀποψυχθεὶς ἱδρῶ φ', 561. cf. λ', 621.
ἅπτεσθαι χειρῶν κ', 377.
ἄρ' et ἂν conf. O. μ', 81. ἄρ' excidisse visum γ', 357, η', 251, λ', 435.
ἄρα in epexegesi, *scilicet*, *nämlich*, δ', 398. post δὲ β', 707, 716 et p. ἄρα et ἀνὰ conf. O. ω', 343. v. εἶτε.
ἀραβεῖν δ', 504 etc.
ἄραβος ὀδόντων γιγνόμενος διὰ στόμα κ', 375.
ἀραιὸς O. ι', 90. ἀραιὴ γλῶσσα λύκων π', 161. ἀραιὴ χεὶρ ε', 425.
ἀρᾶν, perdere. ἀρημένος σ', 435.
ἀραρίσκειν γ', 331, 338 etc. ἀραρυῖα πρυλέεσσι πόλις ε', 744. cf. μ', 134, ξ', 181. ἀρηρὼς δ', 134. ἀρηρότες, ordinati, ν', 800. ἀράρισκε O. ξ', 25.
ἀρᾶσθαι, optare, δ', 143. precari, α', 35, 351 etc.
ἀράσσειν ἁρμονίῃσιν O. ε', 248.
ἀράχνια O. θ', 280. cf. O. π', 35.
ἀργαλέος δ', 471 et s.
ἀργεννὸς γ', 141. ἀργεννὴ ὄϊς ζ', 424.
ἀργέστης λ', 306.
ἀργὴς κεραυνὸς O. ε', 128.
ἀργικέραυνος Ζεὺς τ', 121.
ἀργινόεις β', 647, 656.
ἀργιόδους ι', 539.
ἄργματα θύειν O. ξ', 448.
ἀργὸς σίδηρος ψ', 30. ἀργὸς, velox, α', 50, σ', 283 etc.
ἀργύρεος γ', 331 et s. argenteo nitore fulgens, α', 49, 219.
ἀργυροδίνης β', 753.
ἀργυρόηλος β', 45, σ', 389 etc.
ἀργυρόπεζα α', 538, 556 etc.
ἀργυρότοξος Ἀπόλλων β', 766.
ἄργυρος β', 857 etc.
ἀργύφεον σπέος σ', 50.
ἄργυφος ω', 621.
ἄρδειν A. P. 86.
ἀρδμὸς σ', 521.
ἄρειν ἄγγεσι, condere vasibus, O. β', 289. ἄρειν τι κατὰ θυμὸν α', 136. ἄρειν τινὶ θάνατον O. π', 169. ἀρεῖσθαί τι, componere al. cum aliquo, δ', 362. ἄρθεν π', 211. ἄρμενος ἐν παλάμαις σ', 600.
ἀρειὴ ρ', 431.
ἀρείων α', 260 etc. melior, incorruptior, τ', 33. ἄρειον, melius, τ', 56. ἀρείους, ἀρείω, κ', 237, O. ι', 48 etc.
ἄρεκτος τ', 150.
ἀρετὴ, praestantia, *Werth*, O. β', 206, ρ', 322, σ', 251. ἀρεταὶ παντοῖαι ο', 641.
ἀρέω, ἀρέσκω, δ', 362, ζ', 526, ι', 112, 120.
ἀρὴ, βλάβη, ξ', 485. ἀρὴ κ. λοιγὸς ω', 489. ἀρὴ, εὐχὴ, ι', 566, ψ', 199.
ἀρήγειν β', 363 etc.
ἀρηγὼν δ', 7, ε', 511 etc.
ἀρηΐθοος θ', 297.
ἀρήϊος β', 698, 708 etc.
ἀρηΐφατος τ', 31.
ἀρηΐφιλος γ', 90 etc.
ἄρην. ἄρνε, ἄρνες, γ', 103, δ', 435. etc.
ἄρης vox πολυσήμαντος ν', 444. ἄρης, vulnus, ν', 569. ἄρει φ', 112. v. δήϊος, ξυνάγειν.
ἀρητὴρ α', 11, ε', 78.
ἀρθμεῖν φιλιοῦσθαι, η', 302.
ἄρθμιος O. π', 427.
ἀρθμὸς κ. φιλότης M. 524.
ἀρίγνωτος ν', 72, O. ρ', 375.
ἀριδείκετος ἀνδρῶν λ', 248. cf. ξ', 320, O. θ', 382.
ἀριζήλη φωνὴ σ', 219, 221.
ἀριζήλως εἰρημένα O. μ', 453.
ἀριθμεῖν β', 124, O. δ', 411.
ἀριθμὸς ἀνδρῶν O. λ', 448.
ἀριπρεπὴς θ', 555. τισὶ ζ', 477.
ἀρίσημος M. 12.
ἀριστερός. ἐπ' ἀριστερὰ μάχης λ', 498.
ἀριστερόφιν ν', 309.
ἀριστεύειν ζ', 208. ἀριστεύεσκε μάχε-

σθαι ζ', 460, λ', 746. ἀριστεύεσκεν ἁπάντων βουλῇ λ', 627.
ἀριστεὺς γ', 44 etc.
ἄριστον prandium, ω', 124.
ἄριστος νείκει ψ', 483. ἄριστος, nobilissimus, α', 244, ε', 414, 839, O. ο', 521. ἄριστα ποιεῖν τινι ζ', 56. v. εἶδος, Ζεύς.
ἀριφραδὴς ψ', 240.
ἀρκεῖν τί τινι ζ, 16. οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ ν', 397.
ἄρκιος, ἱκανὸς, κ', 304. ἄρκιον β', 393.
ἅρμα β', 384 et p. v. καμπύλον.
ἁρματοπηγὸς δ', 485.
ἁρματροχιὴ ἐπισσώτρων ψ', 505.
ἁρμόζειν τινὶ γ', 333.
ἁρμονίη χ', 255. v. ἀράσσειν.
ἀρνειὸς β', 550 etc.
ἀρνεῖσθαι ξ', 191 etc.
ἀρνευτὴρ μ', 385.
ἄρνυσθαί τι, studere alicui rei, ζ', 446, Od. α', 5. ἄρνυσθαι τιμήν τινι pro εἰσπράσσειν ε', 552. τινὶ πρός τινος α', 159.
ἄροσις O. ι', 134. ψιλὴ ι', 580.
ἀροτὴρ σ', 542.
ἄροτοι O. ι', 122.
ἄροτρον κ', 353.
ἀροῦν σ', 548.
ἄρουρα, arvum, ζ', 195. cf. καρπός.
ἁρπάζειν λᾶαν μ', 445.
ἁρπακτὴρ ω', 262.
ἁρπαλέα κέρδεα O. θ', 164.
ἁρπαλέως O. ζ', 250.
ἅρπη, avis, τ', 350.
ἄῤῥηκτος δεσμὸς ο', 19. φωνὴ β', 490. ἄῤῥηκτον καὶ ἄλυτον πεῖραρ πολέμου ν', 360.
ἄῤῥητος O. ξ', 468.
ἄρσην. v. οἶς. ἄρσενες σύες O. ξ', 18.
ἀρσίπους V. 212.
ἀρτεμής. v. ζωός.
ἄρτι τ', 56, φ', 288.
ἄρτια φρεσὶν εἰδέναι τινὶ ε', 326.
ἀρτιεπὴς (?) χ', 281.
ἀρτίπος ι', 505.
ἀρτίφρων O. ω', 261.
ἄρτος B. 35.
ἀρτύειν σ', 379.
ἄρτυμα B. 41.
ἀρτύνειν βουλὴν β', 55. μάχην λ', 216.
ἄρχειν, ἡγεῖσθαι, α', 495, ι', 69 etc. ἄρχειν, cum alio infin., α', 571. cum part. β', 378. v. μύθων.
ἀρχέκακος ε', 63.
ἀρχεύειν β', 345 etc.
ἀρχὴ κακοῦ λ', 604. ἐξ ἀρχῆς, pridem, antiquitus, O. α', 188, β', 254.
ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος α', 144. ἀρχὸς ναὸς, ναυτάων, O. θ', 162, h. 7, 25.
ἄρω, αἴρω. ἤρατο, suscepit, O. δ', 107. (ἵπποι), οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο ι', 124. ἄρεσθαι ἐξ ἐνάρων ib. 188.
ἀρωγὸς δ', 235. ἀρωγοὶ in jure σ', 502.
ας. v. α.
ἀσάμινθος κ', 576, O. δ', 48.
ἄσβεστος f. α', 599, χ', 96, O. δ', 584. ἀσβέστη φλὸξ π', 123.
ἀσήμαντα μῆλα κ', 485.
ἆσθμα. ἔχεσθαι ἄσθματι ο', 10.
ἀσθμαίνειν ε', 585 etc.
ἀσινὴς O. λ', 109.
ἄσις φ', 321.
ἄσιτος O. δ', 788.
ἀσκεθὴς O. ξ', 257.
ἀσκεῖν τι χρυσῷ κ', 438. cf. γ', 388, δ', 110 etc.
ἀσκελής. notatio ejus vocis O. κ', 463. ἀσκελὲς, — λέως, O. α', 68, Il. τ', 68
ἀσκηθὴς κ', 212.
ἄσκοπος ω', 157.
ἀσκὸς αἴγειος γ', 247. οἴνου, ὕδατος, O. ε', 265, 66.
ἄσμενος. ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη ξ', 108.
ἀσπάζεσθαι δεξιῇ, κ', 542, χερσὶν, O. γ', 35.
ἀσπαίρειν γ', 293, κ', 521. ποσὶν O. τ', 231.
ἄσπαρτος O. ι', 109, 123.
ἀσπάσιος, gratus, jucundus, θ', 487, O. ε', 394
ἀσπασίως, libenter, η', 118
ἀσπαστὸν O. ε', 398, η', 343, τ', 569.
ἀσπερμος γενεὴ ν', 303.
ἀσπερχὲς σ', 556. ἀσπ. μενεαίνειν δ', 32.
ἄσπετος, magnum numerum significans, O. ι', 162. cf. ἄσπετος ῥόος σ', 403. ὕλη ψ', 127. ἄσπετον κῦδος γ', 373. οὖδας τ', 61.
ἀσπιδιώτης β', 554.
ἀσπὶς ὀμφαλόεσσα ζ', 118. v. βοεία, πάντοσε.
ἀσπιστὴς ε', 577 etc. ἀσπιστὴς λαὸς δ', 90.
ἆσσον ἰέναι, accedere, α', 335, 567 etc. ἆσσον ἰέναι inimicorum ο', 105.
ἀσσοτέρω O. ρ', 572.
ἄσταχυς β', 148, C. 453, 55.
ἀστεμφέως O. δ', 459.
ἀστεμφὴς γ', 219 etc.
ἀστερόεις δόμος Vulcani σ', 370. ἀστερόεις θώρηξ π', 134. οὐρανὸς δ', 44, ο', 371.
ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος ν', 242. cf. ξ', 386.
ἀστεροπητής. v. Ζεύς.
ἀστήρ. ἀστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν ζ', 295. οὔλιος ἀστὴρ appellatus Sirius λ', 62. v. ὀπωρινός. ἀστὴρ, stella transvo-

lans vel globus igneus, δ', 75. ἀστὴρ φαάντατος O. ν', 93.
ἀστὸς O. ν', 192.
ἀστράγαλοι ψ', 88. ἀστράγαλοι αὐχένος O. κ', 560. cf. Il. ξ', 466.
ἀστράπτειν β', 353, ι', 237.
ἄστρον θ', 554 etc.
ἄστυ Ζελείης δ', 103. Λῆμνον, Ἴμβρον, ξ', 231. ἄστυ μέγα Πριάμοιο β', 332. ἄστυ, Troja, γ', 116.
ἀστυβοώτης ω', 701.
ἀσύφηλος ι', 647.
ἀσφαλέως θέουσα ναῦς O. ν', 86.
ἀσφοδελὸς λειμὼν O. λ', 538, 572.
ἀσχαλᾶν β', 293, χ', 412. τινος O. τ', 159, 534.
ἄσχετος. μένος ἄσχετε O. β', 85, ρ', 406.
ἀταλὰ φρονεῖν C. 24.
ἀτάλαντος Ἄρηϊ ε', 576 etc.
ἀτάλλειν ν', 27.
ἀταλόφρων ζ', 400.
ἀτὰρ commoti vel indignantis ε', 485.
ἀταρβὴς ν', 299.
ἀτάρβητος νόος γ', 63.
ἀταρπιτὸς σ', 565.
ἀταρτηρὸς α', 223, O. β', 243. ἀταρτηρὰ ἔπεα α', 223.
ἀτασθαλίη δ', 409.
ἀτασθάλλειν O. σ', 57.
ἀτάσθαλος λ', 695. ἀτάσθαλον, nefas, O. δ', 693.
ἀτειρὴς γ', 60 etc. ἀτειρὴς μένος O. λ', 269. ἀτ. φωνὴ ν', 45. χαλκὸς ε', 292, σ', 474.
ἀτέλεστος δ', 26, 57, O. β', 273.
ἀτελεύτητος α', 527, δ', 175. ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ δ', 175.
ἀτέμβειν, privare, λ', 705. ἀτέμβεσθαί τινος ψ', 445.
ἄτερ ἄλλων α', 498. πολέμου δ', 376.
ἀτέραμνον κῆρ O. χ', 167.
ἀτερπὴς λιμὸς τ', 354. χῶρος O. η', 279.
ἄτερπος ὀϊζὺς ζ', 285.
ἀτέω ν', 332.
Ἄτη ι', 504, 5, τ', 91—131. ἄτη β', 111. et p. ἄτη, noxa a causa, flagitio, ζ', 356. τὸν δ' ἄτη φρένας εἷλε π', 805.
ἀτίζειν ν', 166.
ἀτιμάζεσκε ι', 450.
ἀτιμᾶν α', 11 etc. μῦθόν τινι ι', 62.
ἀτίμητος ι', 648, π', 59.
ἄτιμος α', 171. ἄτιμον, sine pensatione, O. π', 431. ἀτιμότατος α', 516.
ἀτιτάλλειν ε', 271 etc.
ἄτιτος ν', 414.
ἄτος δόλων ἠδὲ πόνου λ', 430. πολέμοιο ε', 388.
ἀτρεκὲς ε', 208.
ἀτρεκέως β', 10, M. 448.
ἀτρέμα ο', 318.
ἀτρέμας ἧσθαι β', 200.
ἄτριπτος O. φ', 151.
ἄτρομος ε', 126, π', 163.
ἀτρύγετος αἰθὴρ ρ', 425, C. 67. ἅλς α', 316.
ἄττα γεραιὲ ι', 607.
ἀτύζειν ζ', 31, 38, 41. ἀτυχθεὶς ζ', 468.
αυ. v. α.
αὖ respondens τῷ μὲν ζ', 184. αὖ et ἂν confundi visa ψ', 709. cf. ib. 724. αὖ et αὖτε quid saepe significet, ε', 1. αὖ vel αὖτε post demonstrativum β', 678, 685, 698, 731, 740 et s. αὖ γάρ. v. αὐτάρ.
αὐαίνειν O. ι', 321.
αὐγάζομαι ψ', 458.
αὐγὴ, αὐγὴ πυρὸς, β', 456, ι', 206, O. ζ', 305, 308. αὐγαὶ dicti oculi M. 361. αὐγαὶ ἀστεροπῆς ν', 244. Διὸς ν', 837.
αὐδᾶν ἔπος, loqui, ζ', 54. αὐδᾶν τινα ἔπος ἀντίον ε', 170. αὐδᾶν μεγάλα O. δ', 505.
αὐδὴ α', 249 etc. αὐδῆι et αἰδοῖ conf. O. θ', 172.
αὐδήεις, αὐδήεσσα, O. ε', 334. cum in ordine, tum in Add. vol. 6.
αὐδήσασκε ε', 786, ρ', 420.
αὔειν, ἀΰειν, τινὰ, inclamare al., λ', 461, 62. αὔειν, ἐξάπτειν, O. ε', 490.
αὐερύειν α', 459, θ', 324.
αὖθ' et οὔθ' confusa χ', 200.
αὖθι dictum ἐμφατικῶς γ', 244.
αὐΐαχος ν', 41.
αὔλειος οὐδὸς O. α', 104.
αὐλὴ δ', 433 etc v. βαθέα. αὐλὴ dicta cors O. ι', 184.
αὐλίζεσθαι O. μ', 265.
αὖλιν τίθεσθαι, στρατοπεδεύειν, ι', 232.
αὔλιον M. 103.
αὐλὸς κ', 13, σ', 495. αὐλοὶ περόνης O. τ', 227. αὐλοὺς et αὐτοὺς confusa σ', 605. αὐλῷ et αὐλῇ conf. O. κ', 10.
αὐλὼν M. 95.
αὐλῶπις ἀσπὶς ε', 182. τρυφάλεια ε', 182, π', 795.
αὖος κ', 258, μ', 160, ρ', 493. αὖον ἀΰτεῖν μ', 160. cf. ν', 441.
ἄϋπνος ι', 325, O. ι', 404.
αὔρη O. ε', 469.
αὔριον θ', 534, O. α', 272.
αὐτάγρετος O. π', 148, M. 489.
αὐτὰρ et αὖ γὰρ confundi visa α', 282.
αὖτε p. δὲ dictum post μὲν γ', 241. cf. ν', 482. αὖτε, praeterea, tum, γ', 180. αὖτε vitiose scriptum pro αὐτὸ O. ι', 393.

αυτε et αυτι confusa, ut videtur, α', 404.
ἀϋτεῖν δ', 508 etc. v. μακρόν.
αὐτῇ et αὖτε conf. O. ϑ', 444.
ἀϋτή. δ', 328, 331 etc. ἀϋτὴ κ. πόλεμος π', 63.
αὐτῆμαρ α', 81, O. γ', 311.
αὐτίκα et ϑοῶς juncta O. φ', 46. αὐτίκ' ἔπειτα β', 322, γ', 267 etc.
αὖτις ἰέναι, redire, α', 27, ο', 457. αὖτις et αὖτε confundi visa O. ν', 14. αὖτις et αὐτὸς conf. ι', 368, λ', 235, O. φ', 391. cf. v. καὶ α.
ἀϋτμή, halitus, ι', 609.
ἀϋτμὴν ψ', 765.
αὐτοδίδακτος O. χ', 347.
αὐτόδιον O. ϑ', 449.
αὐτόετες O. γ', 322.
αὐτοκασιγνήτη O. κ', 137.
αὐτοκασίγνητος λ', 427.
αὐτόματος β', 408, σ', 376.
αὐτονυχὶ ϑ', 196.
αὐτὸς, αὐτοὶ, α', 4 etc. αὐτὸς, ipse, sua sponte, O. ξ', 10. solus, O. ο', 371. αὐτοῦ, ἑαυτοῦ, O. φ', 249. αὐτόν μιν, sive αὐτὸν, pro ἑαυτὸν O. δ', 244, 247.
αὐτὸς et αὐτὸν permisceri visa O. ϑ', 396.
αὐτοῦ δ', 364 etc. αὐτοῦ, illico, ο', 349.
αὐτοῦ et αὐτὸν permisceri visa O. π', 370. in Add. vol. 6. αὐτούς. v. αὐλούς.
αὐτοσταδίῃ ν', 325.
αὐτοσχεδία. ἐξ α—δίης M. 55. αὐτοσχεδίην μ', 192, O. λ', 536 etc.
αὐτόφι λ', 44, ψ', 147.
αὐτοχόωνος ψ', 826.
αὐτῷ et αὐτοὶ conf. O. ξ', 185.
αὔτως, incassum, σ', 584. pariter, δ', 17. sic, sine certamine, ψ', 621. αὔτως ἀκούειν ὄντα οὔατα, aures inutiles ad audiendum, ο', 128. ἄφρων αὔτως, νήπιος αὔτως, γ', 220, ζ', 400, χ', 484, ω', 726.
αὔτως et αὐτὸς conf. O. φ', 194. αὔτως et αὐτῷ O. δ', 177, ε', 179, κ', 300.
αὐχεῖν B. 57.
αὐχένιοι τένοντες O. γ', 450.
αὐχὴν ε', 147, λ', 40.
αὐχμεῖν O. ω', 250.
αὐχμήεις h. 19, 6.
ἀφαιρεῖν τί τινος f. ε', 127. ἀφαιρεῖσθαι ϑυμὸν ε', 852. νόστον π', 82.
ἄφαλος κυνέη κ', 258.
ἀφαμαρτάνειν τινὸς, orbari aliquo, χ', 505.
ἀφαμαρτεῖν τινος, privari aliquo, ζ', 411, χ', 505.
ἀφαμαρτοεπὴς γ', 215.
ἀφανδάνειν O. π', 387.
ἄφαντος ζ', 60.
ἄφαρ, ἔπειτα, λ', 418. ἄφαρ βαίνειν figur. ρ', 392.
ἄφαρ et ἀτὰρ confundi visa O. ι', 196.
ἀφάρτερος ψ', 311.
ἀφαυρὸς παῖς η', 235. ἀφαυρότερον βέλος μ', 458. ἀφαυρότατος ο', 11.
ἄφενος α', 171.
ἀφῆλιξ C. 140.
ἀφῆσϑαι, seorsum sedere, ο', 106.
ἀφήτωρ Φοῖβος ι', 404.
ἄφϑιτος αἰεὶ β', 46 etc. ἄφϑιτος ἴτυς ε', 724. ἄφϑιτα μήδεα εἰδὼς ω', 88.
ἄφϑογγος C. 282.
ἄφϑονος h. 31, 16.
ἀφιέναι ἄνϑος O. η', 126. δίψαν λ', 642. ἔγχος γ', 317. ἀφ. τινὰ πληγαῖς β', 263. ἀφίεσϑαί τινος, emitti ex aliqua re, δ', 77.
ἀφικνεῖσϑαι. ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο σ', 395.
ἀφίστασϑαι ξὺν τεύχεσι ν', 738.
ἄφλαστον ο', 716.
ἀφλοισμὸς, ἀφρὸς, ο', 606.
ἀφνειὸς β', 570, 825. βιότοιο ε', 544. ἀφνειότατος υ', 220.
ἀφοπλίζεσϑαι ἔντεα ψ', 26.
ἀφορμᾶσϑαι, proficisci, O. β', 375.
ἀφόω, ἀφάω, ζ', 322.
ἀφραδέειν, ἀφραδεῖν, ι', 32, O. η', 294.
ἀφραδέως γ', 436 etc.
ἀφραδὴς A. P. 15.
ἀφραδίῃ πολέμοιο β', 368. ἀφραδίαι νόου κ', 122.
ἀφράδμων C. 256.
ἀφραίνειν β', 258, η', 109.
ἄφραστος M. 353. ἀφραστότερον E. 5, 2.
ἀφρεῖν λ', 282.
ἀφρήτωρ ι', 63.
ἀφροδίτη O. χ', 444.
ἀφρονεῖν ο', 104.
ἀφροσύνη η', 110.
ἀφρῷ μορμύρων ποταμὸς ε', 599.
ἄφρων γ', 220, δ', 104.
ἄφυλλος β', 425.
ἀφυσγετὸς λ', 495.
ἀφύσσειν γ', 295, κ', 579. f. α', 171, O. δ', 359. ἀφύσσεσϑαι φύλλα O. η', 286.
ἀχάριστα O. ϑ', 236.
ἀχεῖν. ἀκηχεμένη, — μέναι, ε', 364, σ', 29. ἀχέων β', 694, 724 etc. v. κῆρ. ἄχεσϑαι O. σ', 256.
ἄχερδος O. ξ', 12.
ἀχερωῒς ν', 389 etc.
ἀχεύειν ϑυμὸν, afflicto animo esse, ε', 869, σ', 461.

ἄχθεσθαι ἕλκος ε', 361. ὀδύνῃσι ε', 354. ἤχθετο γὰρ κῆρ, gravabatur enim corde, h. e. in eo erat, ut deliquium animi pateretur, λ', 274, 400. ἀχθομένη ναῦς, *ein befrachtetes Schiff*, O. ο', 457.
ἄχθος ἀρούρης appellatus homo nihili O. υ', 379.
ἀχλύειν O. μ', 406.
ἀχλὺς ὀφθαλμῶν in deliquio animi ε', 696. ἀχλὺς f. ε', 127.
ἀχλὺς et ἄχος confundi visa υ', 282.
ἄχνη ε', 499. ἁλὸς δ', 426.
ἄχνυσθαι, affligi, ζ', 524 etc.
ἄχολος O. δ', 221.
ἄχος τινὸς, vehemens dolor propter aliquid, δ', 169. Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένετο Γλαύκου ἀπιόντος μ', 392.
ἀχρεῖον β', 269, O. σ', 163 etc. ἀχρεῖον et Ἀργείων confundi visa O. ϑ', 578.
ἀχρημοσύνη O. ρ', 502.
ἄχρις δ', 522, π', 324, ρ', 599. ἄχρις, ἄκρως, δ', 522.
ἀχυρμιαὶ ε', 502.
ἂψ ὁρᾶν γ', 325. ὠθεῖν, repellere, ο', 418.
ἂψ et αἶψ' conf. O. κ', 405.
ἄψεα O. δ', 794. cf. ann. ad O. τ', 389 in Add. vol. 6.
ἀψὶς λίνου πανάγρου ε', 487.
ἀψόρρους Ὠκεανὸς σ', 399.
ἄψορρος, ἄψορρον, γ', 313, δ', 152 etc.
ἄω, ἄδω, satio, ι', 489.
ἄωροι πόδες O. μ', 89.
ἄωρτο γ', 272.
ἀωτεῖν ὕπνον κ', 159, 548.
ἄωτος λίνου ι', 661. οἰὸς ν', 599.
β et π confusa γ', 316. cf. O. η', 107.
βάδην ἀπιέναι ν', 516.
βάζειν ξ', 92. βάζειν τί τινα ι', 58. βέβακται O. ϑ', 408. v. νήπια.
βαθυδινήεις φ', 15.
βαθυδίνης O. κ', 511, M. 139.
βαθύζωνος C. 161.
βαθύκληρος E. 17, 2.
βαθύκολπος σ', 122, 339. βαθύκολποι Τρωϊάδες ω', 215.
βαθύλειμος ι', 151.
βαθυλήϊος σ', 550.
βαθύνειν ψ', 421. βαθυῤῥείτης φ', 195.
βαθύῤῥοος η', 422.
βαθὺς ἠὴρ C. 383. κόλπος β', 560. βαθεῖα ἅλς α', 532. αὐλὴ O. ι', 239. ἠὴρ υ', 446. ἠϊὼν β', 92. λαίλαψ λ', 306. ὕλη ε', 555, υ', 491. βαθέη ε', 142, π', 766, φ', 213. βαθὺς, fertilis, κ', 353, σ', 547. βάθιστος ϑ', 14.
βαθύστερνος Cypr. 1.
βαθύτριχα μῆλα A. P. 235.
βαθύσχοινος δ', 383.
βαίνειν, abire, exitum habere, β', 339. βαίνειν act. α', 144, 310, ε', 164. fig. dictum ϑ', 228. (πῆ ἔβαν εὐχωλαί, quo abierunt, quid devenerunt, gloriationes?) βαίνειν, redire, O. γ', 162. βαίνειν δίφρον γ', 262. εἴς τι O. ϑ', 314. ἐν νηῒ β', 311, 610. ἐπί τινι, sive ἐπιβαίνειν τινὶ, δ', 443, ν', 332. ἐπί τινα β', 18. βαίνειν ἰέναι, νέεσθαι, δ', 209, ε', 167, ι', 596, ψ', 229 etc. cum participio β', 665. β. κατά τι, invadere in al., ν', 737. μετά τινα, persequi al., ε', 152, ζ', 21. βαίνειν pro ἐπιβαίνειν τ', 397. βεβάασι β', 134. βήσατο γ', 312.
βάλανος O. κ', 242.
βάλλειν, adspergere, λ', 536. βάλλειν ἀκτῖσιν O. ε', 479. ἐς οὔατα B. 5. κάρη, inclinare caput, ϑ', 305. κύκλα ἀμφ' ὀχέεσσιν ε', 722. μετά τινι p. ἐμβάλλειν τινὶ δ', 16. τινὸς κατά τι ε', 281, 305. τινὰ ἰῷ ἀπὸ νευρῆς λ, 476. τινὶ pro εἴς τι η', 187. φλόγα pro ἀναβάλλειν ψ', 217. βεβλήκειν ε', 661. βάλλων εἰς ἅλα ποταμὸς λ', 722. βάλλεσθαί τι ἐνὶ seu μετὰ φρεσὶ α', 297, ι', 434, O. λ', 427. βάλλεσθαί τινι A. D. 20. βεβλήαται λ', 657. βλεῖο ν', 288. βλήεται O. ρ', 472.
βάλλον et πάλλον confusa γ', 316.
βαμβαίνειν κ', 375.
βάπτειν B. 222.
βαρβαρόφωνος β', 867.
βάρδιστος ψ', 310.
βαρέω. βεβαρηότες passivo sensu O. γ', 139.
βαρύβρομα Incert. 10.
βαρύθειν, gravari, π', 519.
βαρυκτύπος Ζεὺς C. 3.
βαρύνειν, cruciare, λ', 584. βαρυνθεὶς χειρὶ υ', 480. γυῖα βαρύνεται τ', 165.
βαρύς. βαρεῖα ἄτη β', 111. χεὶρ α', 219. f. α', 89. ὀδύνη ε', 417. v. φθόγγος.
βαρυστενάχειν α', 364, ι', 16 et p.
βασίλεια γυναικῶν O. λ', 257.
βασιλεύειν β', 203.
βασιλεὺς appellatus Paris δ', 96. βασιλῆες Ἀχαιῶν η', 106. Phaeacum O. ζ', 54.
βασιλεύτερος, —τατος, ι', 69, 160, 392.
βασιληῒς τιμὴ ζ', 193.
βάσκ' ἴθι β', 8, ϑ', 398.
βαστάζειν λᾶαν O. λ', 593.
βατοδρόπος M. 190.
βάτος O. ω', 230.
βάω, βιβάζω. τοὺς — ἐξ ἵππων — βῆσε κακῶς ε', 163. cf. π', 810.
βέβρυχα, βεβρυχὼς ν', 393.

βείω, βείομαι, ζ', 113, χ', 431.
βελόνη B. 130.
βέλος Apollinis α', 42, 51. βέλος dictum jaculum ε', 18. βέλος ὀξὺ fig. dictum λ', 269. βέλος proprio sensu O. ι', 494.
βέλτερον ο', 511. dictum ironice O. ζ', 282. βέλτερον, ὅς etc. ξ', 81.
βένθος α', 358, ν', 21, 32. βένθεα θαλάσσης O. α', 53.
βένθοσδε ἁλὸς O. δ', 780.
βέρεθρον, βάραθρον θ', 14, O. μ', 94.
βέω, βέομαι, ο', 194, ω', 131, A.P. 351.
βηλὸς θεσπέσιος α', 591.
βῆσσα γ', 34.
βητάρμονες O. θ', 250.
βιάζειν O. μ', 297.
βιαίως O. χ', 37.
βιᾷν, βιάζειν, κ', 145, 172. βιᾶσθαι μισθὸν φ', 451. βιᾶσθαί τινα λ', 467 (βιῴατο). cf. π', 823. invito aliquo facere al., λ', 558. βέλεσιν ib. 576, 589.
βιβάσθειν ν', 809.
βίβημι. μακρὰ βιβὰς O. ι', 450.
βίη περιφραστικῶς β', 658, 666. et p. βίη, vis, virtus, ζ', 478. βίη φρεσὶν οὖσα γ', 45. βίη, βιαίως, π', 387. βίαι ἀνέμων π', 213. Τρώων ε', 521. v. σθένος.
βιοθάλμιος V. 190.
βιὸς α', 49 etc.
βιότης h. 8, 10.
βίοτος, victus, *Proviant*, O. ο', 446. βίοτος, vita, ν', 563, O. α', 287. βίοτος, ὦνος, O. ρ', 250. βίοτος κ. χρυσὸς O. γ', 301.
βιοῦν θ', 428. βιῶναι, βίος, κ', 174. βιοῦν sensu act. O. θ', 468. (σὺ γάρ μ' ἐβιώσαο.)
βλάβω, βλάπτω, impedio, ο', 646, τ', 82. βλάπτειν γούνατα η', 271. ἵππους ψ', 571. cf. ib. 585. τινὰ κελεύθου O. α', 195. φρένας τινὸς O. ξ', 180. βλάπτεσθαι, offendere, *anstossen*, ζ', 39. retardari, ψ', 387.
βλεμεαίνειν σθένει θ', 336.
βλῆτρον ο', 677.
βληχὴ οἰῶν O. μ', 266.
βλοσυρὸς η', 212.
βλοσυρῶπις λ', 36.
βλωθρὸς ν', 390.
βοάγρια μ', 22.
βοᾷν figur. ξ', 394. (οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάᾳ ποτὶ χέρσον.) βοῶν ἀλέκτωρ B. 192.
βοεία ἀσπὶς ε', 452.
βοείη λ', 843, Odyss. ν', 96 etc. praemium cursorum in ludis, χ', 159. βοείη βοὸς ρ', 389, O. χ', 364.
βόεος, βοέη, ρ', 492, χ', 397, O. ν', 2.
βοεὺς O. β', 426.
βοὴ ξ', 4. βοὴν ἀγαθὸς β', 408, ε', 596 etc.
βοηθόος ν', 477. βοηθόον ἅρμα ρ', 481.
βοηλασίη λ', 672.
βοητὺς O. α', 369.
βόθρος ρ', 58, M. 112.
βολεῖσθαι πένθει, ἄχει, ι', 3, 9.
βόλεσθαι, βούλεσθαι, λ', 319 etc.
βολὴ O. ρ', 283. βολαὶ ὀφθαλμῶν O. δ', 150.
βομβεῖν O. μ', 204, ν', 530 etc.
βορέας, ι', 5, ξ', 395. ὀπωρινὸς O. ε', 328.
βόσις τ', 268.
βόσκειν ἀνθρώπους O. λ', 364. βόσκεσθαι ο', 690. κατά τι ε', 162. βοσκέσκοντο O. μ', 355.
βοτὰ σ', 521.
βοτάνη O. κ', 411. ἐκ βοτάνης, μετὰ βόσκησιν, ν', 493.
βοτρυδὸν β', 89.
βότρυς h. 7, 40.
βούβοτος O. ν', 246.
βούβρωστις ω', 532.
βουβὼν δ', 492.
βουγάϊος ν', 824, O. σ', 79.
βουκολεῖν ε', 313, O. κ', 85. βουκολεῖσθαι dicti equi ν', 221.
βουκολέεσκες, βουκολέεσκε, φ', 448, V. 55.
βουκολία M. 498.
βουκόλος ἀνὴρ ψ', 845.
βούλεσθαί τί τινι η', 21, θ', 203 etc.
βουλεύειν α', 531 etc. βουλὰς ι', 75, ψ', 78. cf. εἶς. βουλεύειν τινὶ ι', 99.
βουλευτὴς ζ', 114.
Βουλὴ β', 53, 84.
βουλὴ Διὸς α', 5. βουλὴν ἔχειν β', 344.
βουληφόρος β', 24, ε', 633. v. ἀρχός.
βουλυτόνδε π', 779.
βουπλὴξ, πέλεκυς, ζ', 135.
βοῦς dicta βοεία π', 636. βοῦς αὔη, clipeus, μ', 137. βοῦς ταῦρος β', 480. βοῦς τυκτὴ μ', 105.
βουφονεῖν η', 466.
βουφόνος M. 436.
βοῶπις α', 551, γ', 144 etc.
βράσσων, βραδύτερος, κ', 226.
βραχίων μ', 390.
βράχω, βράζω. ἔβραχε, ἤχησε, δ', 420, ε', 838, 859, 863. cf. μ', 396.
βρέγμα B. 230.
βρέμειν, βρέμεσθαι, β', 210, δ', 425.
βρέφος κυεῖν ψ', 266.
βρεχμὸν, sinciput, ε', 586.
βριαρὴ κόρυς λ', 375.
βρίζειν δ', 223.
βριήπυος Ἄρης ν', 521.
βρίθειν dicti, qui conferti eunt, ρ', 233.

βρίθειν, incumbere bello, μ', 346. βρίθειν ἐέδνοις O. ζ', 159. βρίθουσαι τράπεζαι σίτου O. ο', 334. ἔρις βεβριθυῖα φ', 385.
βριθοσύνη ε', 839, μ', 460.
βριθὺς ε', 746.
βρίμη h. 29, 10.
βρισάρματος h. 8, 1.
βρομεῖν, germ. *brummen*, sumsen, π', 642.
βρόμος αὐλῶν h. 14, 3. πυρὸς ξ', 396.
βροντὴ πατρὸς Διὸς ν', 796.
βροτέη φωνὴ O. τ', 545.
βροτόεις ζ', 480, θ', 533.
βροτολοιγὸς ε', 31. (cf. μιαιφόνος.)
βροτὸς, homo, seu vir, seu femina, O. ζ', 149, 160. βροτὸς ἀνὴρ ε', 361.
βρότος αἱματόεις η', 425, ξ', 7.
βροτοῦν O. λ', 41.
βρόχος αἰπὺς O. λ', 277.
βρύειν ρ', 56.
βρύειν et βρέμειν confundi visa E. 15, 2.
βρύχειν ρ', 264.
βρώμη O. κ', 177.
βρῶσις O. α', 191.
βρώσκειν χ', 94, O. β', 203, χ', 403. v. ὠμὸν βρ.
βρωτὺς τ', 205, O. σ', 407.
βύβλινος. v. ὅπλον.
βύειν τινὸς O. δ', 134.
βύκται ἄνεμοι O. κ', 20.
βύρσα B. 127.
βυσσοδομεύειν O. δ', 676.
βυσσὸς ω', 80.
βῶλος O. σ', 374.
βωμὸς α', 440, 448. βωμὸς, βάσις, suggestus, θ', 440.
βωστρεῖν O. μ', 124, B. 83.
βωτιάνειρος α', 155.
βώτωρ ἀνὴρ μ', 302.
βώω, βοάω. βώσαντι μ', 337.
γ et δ confusa ε', 288, ω', 338. et ν ann. ad σ', 605 in Add. vol. 6. et σ τ', 261. et τ α', 282, δ', 286. v. κ.
γαίειν. κύδεϊ γαίων ε', 906.
γαιήοχος Ἐννοσίγαιος ι', 183, ν', 43, 677.
γάλα λευκὸν δ', 434, ε', 902, O. ι', 246.
γαλαθηνὸς O. δ', 336.
γαλέη B. 9, 52.
γάλοως, γάλως, soror mariti, *Schwägerin*, γ', 122, ζ', 378.
γαμβρὸς ζ', 177, ι', 142.
γαμέεσθαι O. α', 275. γαμεῖσθαί τινι γυναῖκα ι', 394.
γάμος σ', 491, Od. α', 426 etc.
γαμφηλὴ ν', 200.
γαμψώνυξ π', 428, O. π', 217.
γανάω. θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες ν', 265.
γάνυσθαι ν', 493.

γὰρ et δὲ conf. O. μ', 342, ν', 103, V. 119. γὰρ et παρ' ω', 68. cf. η', 53. et τ' ἄρ' δ', 286, σ', 182, O. γ', 22, ν', 417, ψ', 264.
γὰρ ironicum O. ξ', 404. v. sententia causalis, et cf. γέ.
γάρ ῥα emendatum O. ο', 16 et alias.
γάρ τε α', 63, 81.
γαστὴρ π', 163. οὐλομένη O. ο', 344. cf. O. η', 216, ρ', 286, 473 etc. γαστέρι φέρειν κοῦρον (inconsiderate dictum, quasi id sciri possit) ζ', 58. γαστέρι πενθεῖν νέκυν τ', 225. γαστέρες αἰγῶν O. σ', 44.
γάστρη τρίποδος σ', 348.
γαυλὸς O. ι', 223.
γαυροῦσθαι B. 270.
γάω. γεγαὼς β', 866.
γὲ et γὰρ confundi visa γ', 197. γὲ et τὲ conf. τ', 94, ψ', 160. γὲ suspectum ε', 288. γὲ μὲν ε', 516.
γεγωνεῖν τινι ψ', 425.
γείνειν, γένειν, δ', 476.
γελᾶν fig. τ', 362. γελ. ἡδὺ ἐπί τινι β', 270. γελᾶν ὀδμῇ C. 14. ἀλλοτρίοις γναθμοῖς O. υ', 347, 390. χείλεσιν ο', 101. v. ἁπαλὸν, ἡδύ. ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ O. ι', 413.
γελοιᾶν V. 49. cf. O. υ', 347, 390.
γελοίϊος β', 215.
γέλως α', 599. γέλω O. σ', 100.
γενεὴ κ. τόκος τινὸς η', 128. v. ὁπλότερος.
γενεῆφιν ι', 58.
γενέθλη τ', 111, A. D. 137.
γενειάδες O. π', 176.
γενειᾶν O. σ', 176.
γένεος et γένος confundi visa O. φ', 335.
γένεσις pro γενετὴρ ξ', 201.
γενέσκετο O. λ', 207.
γενετὴ ω', 535, O. σ', 6.
γενναῖόν τινι ε', 253.
γένος, genus, filius, τ', 124. γένευς O. ο', 533. γένει ὕστερος γ', 215.
γέντο, ἔλαβε, θ', 43.
γένυς λ', 416, ψ', 688.
γεραιὸς παλαιγενὴς ρ', 561. γεραιά, anus, ζ', 87. γεραίτερος ι', 60.
γεραίρειν η', 321, M. 60.
γέρανος β', 460, γ', 3.
γεραρὸς, γεραρώτερος, γ', 170, 197, E. 13, 3, 5.
γέρας α', 118 etc. γ. γερόντων δ', 323. θανόντων π', 457. γέρᾰ β', 237, δ', 66.
γεράσμιος M. 122.
γέρων ἅλιος, marinus senex seu pater Nereïdum, Nereus, σ', 141, O. δ', 349, 365, 384 etc. ὁ γ. dictus pater familiae O. ο', 200, 442. γ. πατὴρ α',

358. γέρον σάκος O. χ', 184. γέροντες πλέονες, plenus senatus, O. η', 189. cf. β', 53.
γερούσιος οἶνος δ', 259. ὅρκος χ', 119.
γεύεσθαί τινος figur. υ', 258, φ', 61, 98, O. υ', 181.
γέφυρα ε', 88, 89. γέφυραι πολέμου δ', 371, θ', 377.
γεφυροῦν figur. ο', 357.
γηθεῖν τι θ', 377, ι', 77.
γηθοσύνας δέχεσθαι κ. διδόναι C. 436.
γηθόσυνος η', 122, O. ε', 269. γ. κῆρ δ', 272.
γηράναι. γηρὰς ρ', 197.
γῆρας α', 29.
γηράσκειν ω', 541. figur. O. η', 120.
γῆρυς δ', 437.
γηρύεσθαι M. 426.
γίγνεσθαι ἔν τινι π', 746. ἐπί τι O. ξ', 340. οὐδέ οἱ αἰδὼς γίγνεται ω', 44. cf. δ', 17. περί τ' ἀφρὸς ὀδόντας Γίγνεται υ', 168.
γιγνώσκειν, agnoscere, ο', 241. μῦθον τ', 84. γιγνώσκειν τινά, ὅτι etc. pro γιγν., ὅτι τις etc. ω', 563. γιγνώσκω, φρονέω, O. π', 136.
γλάγος β', 471.
γλακτοφάγος ν', 6.
γλαυκὴ θάλασσα π', 34.
γλαυκιᾶν υ', 172.
γλαυκῶπις Ἀθήνη α', 206. γλαυκῶπιν O. α', 156.
γλαφυρὸς β', 516. cf. πέτρη.
γλήνεα ω', 192.
γλήνη ξ', 494. γλήνη κακὴ θ', 164.
γλήχων C. 209.
γλουτὸς ε', 66.
γλυκερὸς νόστος O. χ', 323. ὕπνος κ', 4. γλυκερώτερος O. ι', 28.
γλυκύθυμος ἀνὴρ υ', 467.
γλυκυμείλιχος h. 6, 19.
γλυκὺς α', 598. γλυκίων α', 249.
γλύφανον M. 41.
γλυφὶς δ', 122, O. φ', 419.
γλῶσσα, lingua, sermo, β', 804. γλ. πρυμνὴ ε', 292. γλῶσσαι δέκα etc. β', 489. γλώσσας τάμνειν O. γ', 322.
γλωχὶν ω', 274.
γναθμὸς π', 405. v. γελοιᾶν.
γναμπτὸς λ', 416. γναμπτὸν νόημα ω', 41. γναμπταὶ ἕλικες σ', 401. γναμπτὰ μέλεα λ', 669.
γνήσιος λ', 102, O. ξ', 204.
γνὺξ ε', 68, 309.
γνώειν, γιγνώσκειν ω', 688.
γνώριμος O. π', 9.
γνωτός, γνωτή, γ', 174, ο', 350.
γοάασκεν O. θ', 92.
γοάειν ω', 664.
γοᾶν ἐξ ὕπνου ε', 413.
γοᾶσθαι φ', 124.
γόασκε (?) V. 210.
γοήμεναι ξ', 502.
γόμφος O. ε', 248.
γονή, γόνος, A. D. 63. γονή, proles, O. δ', 755. γονὴ παίδων ω', 539. γόνος, genus, parentes, O. α', 216. proles, ε', 635. θεοῦ γόνον ἦυν ζ', 191. γόνον φαίνοντές τινι θεοὶ O. δ', 12.
γόνυ, γουνὸς λ', 547. γούνων α', 407. γούνασιν ε', 370. cf. παππάζειν. γονάτεσσι? ι', 488 nota.
γόος κ. κήδεα ε', 156.
γοόω, γοάω, ζ', 373.
γοῦν. v. εἰ.
γουνάζεσθαι χ', 130, O. λ', 66.
γουνὸς Ἀθηνάων O. λ', 322. ἀλωῆς ι', 534, O. α', 193.
γουνοῦσθαί τινα ι', 583.
γόω. γόον ζ', 500.
γραῖα O. α', 438.
γραπτὺς O. ω', 229.
γρηγορεῖν. ἐγρήγορθε η', 371.
γρηῢς παλαιγενὴς γ', 386. παλαιγενέων ἀνθρώπων C. 113.
γρουνὸς (?) Incert. 6.
γύαλον θώρηκος ε', 99.
γυῖα λύεσθαι dicta eorum, qui animi deliquium patiuntur, σ', 31. γυῖα μητρὸς M. 20. φαίδιμα ζ', 27.
γυιοῦν θ', 401.
γυμνὸς descriptus per partes φ', 50. h. e. inermis, quod similiter vett. Germani dicebant *bloss*. Joannes de Constantia, vel quisquis ille est, qui scripsit nobile carmen *Das Kloster der Minne* (*Liedersaal*, vol. 2., pag. 240.): *da berittent ritter und knecht jr ross Baidi gewappent unde* b l o s s. γυμνὸς ὀϊστὸς, γυμνὸν τόξον, O. λ', 606, φ', 417.
γυμνοῦν μ', 389, 428, figur. ib. 399. γυμνοῦσθαι O. ζ', 222. τινὸς O. χ', 1.
γύναια δῶρα O. λ', 520.
γυναιμανὴς γ', 39, h. 27, 14.
γυνή, femina mortalis, O. κ', 228. (ἢ θεὸς, ἠὲ γυνή.) γυνή, mulier serva, τ', 245, χ', 164, ψ', 261, 63. cf. ψ', 550 (δμωαί). γυνὴ simpliciter appellata Penelope O. π', 334, ubi v. ann. in Add. vol. 6. πίπτειν φεύγοντα ἐν χερσὶ γυναικῶν ζ', 81. cf. νέη. γυνὴ μαζὸς, γυναικεῖος, ω', 58.
γῦπες δ', 237.
γυρὸς ἐν ὤμοις O. τ', 246.

δ et λ confundi visa γ', 316. ann., δ', 1. ann. δ et τ ν', 266. v. γ.
δαεῖν β', 299, O. ν', 72.
δάζεσθαι α', 368. ἀρούρας O. ζ, 10. μοίρας O. γ', 66.
δαήμων ο', 411. τινὸς O. θ', 159, 263.
δαῆναι γ', 180.
δάηρ ζ', 344.
δάηται et δάμηται confusa ν', 316.
δαιδάλλειν σ', 479. χρυσῷ etc. O. ψ', 200.
δαίδαλον O. τ', 227. δαιδάλεα ἔντεα ν', 331. δαίδαλα πάντα τεύχειν χερσὶν ε', 60.
δαιδάλεος δ', 135.
δαίειν act. ε', 4, 7, O. η', 7.
δαίειν γάμον τ', 299. δαίειν f. β', 94, μ', 466, O. ν', 353.
δαίεσθαι, dividi, cruciari, O. α', 48.
δαΐζειν χαλκῷ β', 416. δαΐζειν figur. ι', 8. cf. ξ', 20.
δαιμονᾶν, si forte, μ', 213. v. ann. ad h. l. in Add. vol. 6.
δαιμόνιος α', 561. cf. ann. ad ω', 194. δαιμονίη νὺξ M. 97.
δαίμων, deus, dea, γ', 420, ζ', 115. fors. ἐπί τε λῖν ἤγαγε δαίμων λ', 480. δαίμονι ἶσος ε', 438, 459. δαίμονα διδόναι τινὶ θ', 166. ξὺν δαίμονι λ', 792, ο', 403. πρὸς δαίμονα ρ', 98, 104. v. αἶσα.
δαινύειν O. θ', 243.
δαινύναι δαῖτα ι', 70. τάφον ψ', 29. δαινῦτο, δαινύοιτο, ω', 665. δαίνυσθαι ἑκατόμβας, ι', 535.
δαΐς, bellum, ν', 285 etc. fax, σ', 492.
δαὶς α', 424. ἐΐση α', 468, 602. θεῶν δ', 48. δαὶς ἐσθλὴ α', 575. δαὶς κρεῶν καὶ οἴνου O. ο', 507. δαὶς leonis ω', 43. δαιτὸς ἑταῖρος Mercurius M. 436.
δαίτη, δαὶς, κ', 217.
δαίτηθεν ἰέναι O. κ', 216.
δαιτρεύειν, praedam dividere, λ', 688. ἐς δῆμον λ', 705.
δαιτρὸς O. α', 141.
δαιτρὸν πίνειν δ', 262.
δαιτροσύνη O. π', 253.
δαιτυμόνες O. δ', 621.
δαιτὺς χ', 496.
δαΐφρων β', 23.
δάκνειν φρένας τινὶ ε', 493. δακέειν σ', 585.
δάκρυ θαλερὸν ζ', 496.
δακρύειν α', 349. δεδάκρυνται παρειαὶ χ', 491. τίπτε δεδάκρυσαι; π', 7.
δακρυόεις πόλεμος ε', 737. δακρυόεσσα μάχη ν', 765. δακρυόεν γελᾶν ζ', 484.
δάκρυον α', 42. cf. θερμά.
δακρυόφι ρ', 696.
δακρυπλώειν O. τ', 122.
δακρυχέειν α', 357, 360.
δαλὸς ν', 320.
δαμάζειν, δαμάζεσθαι, f. ε', 106, 191, 278, ι', 496. δαμάζειν τινά τινι ὑπὸ σκήπτρῳ ζ', 159. cf. ο', 476.
δαμᾶν dictus Jupiter eum, quem occidi sinit, π', 438. cf. α', 61, ζ', 368, ι', 118. δαμᾶσθαι dictae mulieres stuprum passae γ', 301. δαμᾶσθαι ὑπὸ δουρὶ, ὑπὸ χερσὶ, τινὸς γ', 436, ε', 559, 564. δαμάα χ', 271. δάμεν, ἐδάμησαν, μ', 14, σ', 103.
δάμαρ γ', 122.
δαμήμεναι et ταμήμεναι confundi visa ν', 266.
δαμνᾶν. βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα ξ', 439. δαμνᾶν γούνατα Achillis dictus fl. Xanthus φ', 270. cf. ε', 391.
δάμνασκε V. 252.
δάμνημι ε', 746, 893.
δάος ω', 647.
δάπεδον καὶ νηὸς A. P. 346. δάπεδον χρύσεον Διὸς δ', 2. δάπεδα νηὸς A. P. 239.
δάπτειν λ', 481 etc. f. ν', 831, ψ', 177, 182, 3.
δαρδάπτειν λ', 479, O. ξ', 92 etc.
δάσκιος ὕλη ο', 273.
δασμὸς α', 166, C. 86.
δασπλῆτις (?) O. ο', 234.
δατεῖσθαι, μερίζεσθαι, ι', 138. δατεῖσθαι μένος ἄρηος σ', 264. τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις δατέοντο ν', 394.
δάφνη O. ι', 183.
δαφοινεὸς σ', 538.
δαφοινὸς λ', 474. sanguinolentus, A. P. 127.
δάω β', 299 etc. δεδαηκὼς ἀλκὴν O. β', 61. ὄφρα δαείω κ', 425.
δὲ causale ζ', 203. δὲ et δὴ confusa β', 832, ζ', 78, λ', 138. δὲ et δ' αὖ permisceri visa ε', 748, O. ω', 299. δὲ in οὐδὲ extra compositionem (παρὰ σύνταξιν) dictum O. ο', 246. cf. μὴ δέ. δὲ index apodoseos α', 58, β', 322, δ', 221, O. δ', 121. δὲ intrusum β', 367, ν', 588 etc. δὲ particula πολυσήμαντος ap. Hom. α', 10. δὲ perperam omissum ante αὖτε δ', 238. δὲ pro δὴ ε', 860. δὲ transpositum, corrupto metro, O. η', 89. δ' αὖ, δ' αὖτε, ε', 1. δὲ δὴ π', 763. δέ τε α', 403, β', 210.
δέατο O. ζ', 242.
δεδάασθαι O. π', 316.
δέε, si forte, β', 832.
δέειν β', 44. ἐν δεσμῷ ε', 386. κελεύ-

θου O. δ', 380. μένος καὶ χεῖράς τινος ξ', 73.
δέελον, δῆλον, κ', 466.
δειδίσσεσθαι β', 190. act. δ', 184, ν', 810.
δειδήμων γ', 56.
δείδω. δείδια ν', 49. δείδοικα α', 555. δείδιθι ε', 827.
δειελιᾶν O. ρ', 599.
δείελος φ', 232. δείελον ἦμαρ O. ρ', 606.
δεικανᾶσθαι δέπασιν ο', 86. ἔπεσιν O. σ', 111.
δεικνύναι, διδάσκειν, O. κ', 303. δεικνύμαι τέρας O. γ', 174. δείκνυσθαι εἴς τινα M. 367. δείκνυσθαί τινα ι', 196.
δείλεσθαι O. η', 289.
δείλη φ', 111.
δειλός. ἆ δειλὲ λ', 441, 452, ρ', 201 etc. δειλὸς, δείλαιος, ε', 574. δειλὸς καὶ οὐτιδανὸς α', 293.
δεῖμα ε', 682.
δειμῶ, δέμω, η', 337.
δεινὸς κ. αἰδοῖος σ', 394, O. ξ', 236. δεινὸν, δεινὰ, pro δεινῶς γ', 342, δ', 420, ε', 439 etc. δεινότατος O. ε', 186.
δεῖος, δέος, κ', 376.
δειπνεῖν τ', 304.
δείπνηστος O. ρ', 170.
δειπνίζειν O. δ', 535.
δεῖπνον β', 381, 383. (ἵππων.)
δείρειν α', 459.
δειρὰς A. P. 104.
δειρὴ γ', 371.
δειροτομεῖν φ', 89.
δεκάκις ι', 379.
δεκὰς β', 126, 128.
δέκατος β', 329.
δεκάχιλοι ε', 860.
δέκτης O. δ', 248.
δέλτος B. 3.
δελφὶς φ', 22, O. μ', 96.
δέμας α', 115. δέμας πυρὸς, instar ignis, λ', 596, 673.
δέμειν ἐδείματο O. ζ', 9.
δέμνια O. ζ', 20.
δενδίλλειν ἔς τινα, vel τινὶ, ι', 180.
δένδρεον γ', 152, O. λ', 587.
δενδρήεις O. α', 51.
δεξιὰ f. β', 341.
δεξιὸς δ', 481. dexter, faustus, κ', 274.
δεξιόφιν ν', 308.
δεξίτερος δ', 519. δεξιτερῇ α', 501.
δέος, metuendum, μ', 246.
δέπας δ', 3. cf. ἀμφικύπελλον, ἐντύνειν.
δέρειν ψ', 167, B. 128.
δέρκειν πῦρ O. τ', 446. δέρκεσθαι α', 88.
δερκέσκετο O. ε', 158.
δέρμα ι', 548, O. ν', 431, 36. βόειον O. ξ', 26. δέρμα κελαινὸν (bovis feri) ζ', 117.
δερμάτινος O. δ', 782.
δέρτρον O. λ', 578.
δέσμα, redimiculum, χ', 468.
δεσμὸς, πεῖσμα, O. ν', 100.
δεσπόζειν. δεσπόσσεις C. 365.
δετὴ λ', 554.
δευεῖν sequ. inf., abesse quin, O. ι', 539.
δεύειν δάκρυσιν ι', 570. δεύεσθαί τινος α', 468, δ', 48. ἀλκῆς ν', 786. θυμοῦ γ', 294. πολέμου, inferiores esse bello, ν', 310. δεύεσθαί τι θυμῷ ν', 121. δευοίατο ε', 202.
δεύεσκον O. η', 260.
δεῦρο δ', 193. δεῦρ' ἴθι γ', 130.
δεύτατος τ', 51, O. ψ', 342.
δεῦτε ν', 481.
δεύτερος αὖτε ε', 856. δεύτερον αὖ, δεύτερον αὖτις, α', 513, γ', 332. δεύτερον ἐλθεῖν κ', 368.
δέφειν O. μ', 48.
δέχεσθαι α', 20. δέχθαι α', 23. δέχεσθαί τινα δ', 4, ι', 224. δ. αἶγα δ', 107. cf. θ', 295. τί τινος α', 596. τί τινι, accipere al. ab aliquo, β', 186, ο', 88. δέχεσθαι, expectare, β', 794.
δὴ, ἤδη, O. δ', 138. δὴ in interrog. γ', 52. δὴ iron. δ', 180. δὴ τότε α', 476. v. δὲ, δὶς, εἰ, ὡς δή.
δήειν, εὑρίσκειν, ι', 418.
δηθὰ ε', 104. δηθὰ καὶ δολιχὸν κ', 52.
δηθύνειν α', 27, O. ρ', 278.
δηϊόειν, δηϊᾶν, χαλκῷ λ', 153, O. δ', 226.
δήϊος ἄρης η', 241. δήϊον πῦρ (⏑⏑——) extremo versu ι', 347. δήϊοι ζ', 82.
δηϊοτὴς sive δηϊότης γ', 20. δηϊοτὴς αἰνὴ devoratorum a Scylla O. μ', 257.
δηλεῖσθαι α', 156, γ', 107.
δηλήματα νηῶν ἄνεμοι O. μ', 286.
δηλήμων ω', 33, O. σ', 85.
δηλητὴρ E. 14, 8.
δημιοεργὸς O. ρ', 383. δημ. ὄρθρος M. 98.
δήμιος οἶκος O. ν', 264. δήμιόν τι O. β', 32. δήμια πίνειν ρ', 250. v. πρῆξις.
δημοβόρος βασιλεὺς α', 231.
δημογέρων λ', 372. δημογέροντες γ', 149.
δημόθι, si forte, O. ξ', 241.
δῆμος Ἀπαισοῦ β', 828. Ἰθάκης γ', 201. δῆμος κ. πόλις O. ζ', 3. δῆμος pro δημότης dici visum Grammaticis μ', 213. v. δαιμονᾶν. δήμου ἀνὴρ β', 198.

δημός. δημὸν κ. μηρία καίειν pro θύειν θ', 239. cf. ν', 832.
δὴν α', 416, ζ', 131, 139.
δηναιὸς, longaevus, vitalis, ε', 407.
δῆνος δ', 361.
δῃοῦν ἀσπίδας ε', 452. τινας δ', 416, 7.
δηριᾶσθαι μ', 421.
δηρίζεσθαι π', 756, O. θ', 76, 78.
δηρὸν β', 298. ἐπὶ δηρὸν, in longum tempus, ι', 415, ϱ', 41.
δησάσκετο ω', 15.
δήω, inveniam, ν', 260, O. δ', 544 etc.
διὰ αὐξητικὸν β', 691.
διά τινα, consilio alicujus, O. ν', 121.
διαβαίνειν. εὖ διαβὰς μ', 458. διαβαίνειν, trajicere, O. δ', 635.
διαγιγνώσκειν ψ', 240.
διαγλάπτειν O. δ', 438.
διαδάπτειν ε', 858.
διαδασάσκετο dictum per tmesin ι', 333.
διαδατεῖσθαι ε', 158.
διαδέρκειν. διαδράκοι ξ', 344.
διαδηλεῖσθαι O. ξ', 39.
διαειδέναι, pernosse, θ', 534.
διαεῖν O. ε', 478.
διαθειοῦν. v. θειοῦν.
διαθρεῖν C. 144.
διαθρύπτειν γ', 363.
διαίνειν ν', 30, χ', 495.
διαιρεῖν υ', 280.
διακέρω, — κείρω. διακέρσαι ἔπος θ', 8.
διακλάζειν ε', 216.
διακοσμεῖσθαι β', 126, 655, O. χ', 457.
διακριδὸν ἄριστος μ', 103.
διακρίνειν μένος ἀνδρῶν β', 387. τινὰς γ', 98, η', 292. διέκριθεν β', 815.
διάκτορος β', 103.
διαλέγεσθαι λ', 407, ϱ', 97 etc.
διαμᾶν γ', 359.
διαμετρεῖν γ', 315.
διαμετρητὸς γ', 344.
διαμήδεσθαι E. 4, 12.
διαμοιρᾶσθαι O. ξ', 436.
διαμπερές. ἡ δ' ἕσπετο πᾶσα διαμπερὲς μ', 398. δ. ἔρχεσθαι, penetrare, ε', 658. διαμπερές τινος μ', 429. διαμπερὲς τοπικὸν κ', 325.
διάνδιχα διδόναι τινὶ ι', 37. διάνδιχα μερμηρίζειν θ', 167.
διανύειν A. D. 108.
διαπέρθειν α', 367. διαπραθέειν σ', 511.
διαπεφράδειν σ', 9.
διαπλήσσειν ψ', 120.
διαπορθεῖν β', 691.
διαπρέπειν πάντων μ', 104.
διαπρήθω. διαπραθέειν ἄρηϊ ι', 532.
διαπρήσσειν κέλευθον α', 483, O. β', 213. πεδίοιο β', 785. διαπρήσσειν τι λέγοντα O. ξ', 199.
διαπρό τινος ε', 538, ξ', 494.
διαπρύσιον ϱ', 748. διαπρ. ἀΰτεῖν θ', 226, λ', 275.
διαπτέσθαι ε', 99, ο', 172, O. α', 320.
διαπτοιεῖν τινα O. σ', 340.
διαῤῥαίειν, confringere, figur., ι', 78.
διαῤῥήδην ἐρεείνειν M. 313.
διαῤῥίπτασκεν O. τ', 575.
διασεύεσθαι ε', 661.
διασκεδάζειν O. ϱ', 244. σχεδίην O. η', 275.
διασκιδνάναι ε', 526.
διασκοπιᾶσθαι κ', 388.
διασχίζειν π', 316.
διατελευτᾶν τ', 90.
διατέμνειν O. ι', 291.
διατιθέναι θεμείλια A. P. 77, 117.
διατινάσσειν O. ε', 363.
διατμήγω, —τμήσσω. διέτμαγεν α', 531, O. ξ', 1.
διατμήσσειν φ', 3. fig. O. ε', 409.
διατρεῖν ἄλλυδις ἄλλον ϱ', 729. cf. λ', 481, 86.
διατρίβειν, impedire, δ', 42. δ. τινὸς O. β', 404. δ. χερσὶ ῥίζαν λ', 847.
διάτριχα C. 86.
διατρύγιος O. ω', 342.
διαφαίνεσθαι O. ι', 379. διαφ. νεκύων, apparere seu conspici inter mortuos, θ', 490.
διαφέρεσθαι M. 255.
διαφθείρειν. διαφθέρσω ν', 625. διέφθορας, periisti, ο', 128.
διαφορεῖν κλέος τινὸς O. τ', 333.
διαφύσσειν O. π', 110. διαφύσσειν, perhaurire, haurire, figur. διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἤφυσε ν', 508. cf. ξ', 517, O. τ', 450.
διαχεύειν βοῦν η', 316, O. γ', 456.
διδάσκειν ε', 51. δεδιδάχθαι λ', 831.
δίδημι, δέω. δίδη λ', 105.
διδοῖ et δίδωσι permisceri visa υ', 299.
διδόναι, annuere, γ', 322, π', 250. munus tribuere, φ', 484. offerre, a consequente, ι', 164. διδόναι δεῖπνον β', 383. ὅρκια O. τ', 302. διδ. πάλιν, reddere, α', 116, η', 79. διδόναι sequ. accus. cum infin., dare, facere ut aliquid fiat, ε', 118, ζ', 307. διδ. τινὶ ἄγγελον pro πέμπειν ω', 296. ἔργα τινὰ ε', 428. θυγατέρα λ', 226. νῶτον B. 65. διδ. τινὰ ἄχεσιν O. τ', 167. cf. Il. ε', 397. πυρὶ O. ω', 65. διδ. τί τινι sensu malo ξ', 86. cf. α', 96, ι', 571. ψυχὴν Ἄϊδι ε', 654, λ', 445. δίδοισθα τ', 270. δῶσι α', 129. διδώσομεν O. ν', 358. v. εὖχος. διδόναι et ἐᾶν opposita O. ξ', 446. cf. δόμεναι.
διδυμάων παῖς ζ', 26. διδυμάονε παῖδε ε', 548. διδυμάονες π', 672.

διεέργω μ', 424.
διειδέσθαι. διαείδεται, διαφαίνεται, ν', 277.
δίειν χ', 251. περί τινι, μήτι πάθῃ, ε', 566. δίεσθαι μ', 276.
διειπεῖν, persequi oratione, κ', 425.
διείρεσθαι α', 550.
διεξερέεσθαι κ', 432.
διεξιέναι ζ', 393.
διέπειν α', 166. τινὰς ω', 247.
διερέσσειν O. μ', 444.
διερὸς O. ζ', 201.
διέρχεσθαι dicta hasta υ', 263. διέρχεσθαι πῶϋ γ', 198. διέρχεσθαί τι μετὰ φρεσὶ V. 277.
διέχειν, διελαύνειν, ε', 100. cf. ν', 519. διέχειν τινὸς ξ', 451.
δίζειν, δίζεσθαι, π', 713, O. π', 239.
δίζημαι δ', 88, ε', 163.
δίζυγες ἵπποι ε', 195, κ', 473.
διηκόσιοι ι', 383.
διηνεκὴς μ', 297. νῶτα διηνεκέα η', 321. διηνεκὲς A. P. 78.
διΐημι (ὀϊστόν) O. φ', 328.
διϊκνεῖσθαί τινος O. ω', 338. διϊκνεῖσθαί τι ι', 61.
διϊπετὴς οἰωνὸς V. 4. ποταμὸς π', 174.
διΐστασθαι, discedere, deployiren, μ', 86. θάλασσα διΐστατο ν', 29. διΐστασθαι f. α', 6. v. ἀφίστασθαι.
διΐφιλος Ἕκτωρ ζ', 318.
δικάζειν dictus Jupiter α', 542. cf. θ', 430. δικάζεσθαι O. λ', 544.
δικασπόλος α', 238, O. λ', 185.
δικέρως h. 19, 2.
δίκη, ἔθος, O. δ', 691, σ', 275. δίκην εἰπεῖν σ', 508. ὃς Λυκίην εἴρυτο δίκησι π', 542.
δίκη et δικῇ permisceri visa ψ', 542 in Add. vol. 6.
δικλίδες πύλαι μ', 455.
δίκροος Parv. Il. 5.
δινεῖν O. ι', 384, 388. δινεῖσθαι πλαζόμενον ἐπὶ ἄστεα O. π', 63.
δινεύειν dicta columba volans ψ', 875. δινεύειν, versari, O. τ', 67. διν. ζεύγεα σ', 543. διν. κατὰ μέσσον δ', 541.
δινεύεσκε ω', 12.
δινήεις ποταμὸς θ', 489. cf. β', 877.
δινωτὸς γ', 391, O. τ', 56.
ὁ διογενὴς appellatus Achilles κατ' ἐξοχὴν φ', 17. cf. β', 173 etc.
διοϊστεύειν O. μ', 102.
διοιχνεῖν h. 19, 10.
διοπτεύειν κ', 451.
διοπτὴρ στρατοῦ κ', 562.
δῖος α', 7. δῖα γυναικῶν O. α', 332. θεάων ε', 381, σ', 388 etc. δῖα χθὼν ω', 532. cf. β', 836, λ', 686, φ', 43. δῖον se ipse appellat Hector η', 75. δῖον γένος, Joviale genus (Diana) ι', 538. δῖοι Ἀχαιοὶ ε', 451, λ', 455 etc. cf. ἅλς.
διόσγονος M. 526.
διοτρεφὴς β', 98, ε', 463. δ. βασιλεὺς ε', 464.
δίπλαξ γ', 126, O. τ', 241.
διπλόος. v. θώρηξ, χλαῖνα.
δίπτυχος. v. λώπη. δίπτυχα ποιεῖν α', 461.
δὶς et δὴ conf. O. γ', 352. δὶς et δὸς permutata inter se, ut videtur, ψ', 75. in Add. vol. 6.
δισθανὴς O. μ', 22.
δισκεῖν ἀλλήλοις O. θ', 188.
δίσκουρα ψ', 523.
δίσκος β', 774.
διττὸς B. 60.
διφᾷν π', 747.
δίφραξ E. 15, 8.
δίφρος, ἅρμα, ε', 193.
δίχα βάζειν O. γ', 127. δίχα θυμὸν ἔχειν υ', 32. δ. δέ σφισιν ἥνδανε βουλὴ σ', 510.
διχθὰ π', 435.
διχθάδιος ι', 411. διχθ' 'δια ξ', 21.
διχόμην h. 33, 11.
διψαλέος B. 9.
διώκειν, curriculo abire seu currere, ψ', 424, 547. διώκειν τινὰ δόμου O. σ', 8. cf. ib. 409. διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι ε', 223. διωκομένη ναῦς O. ν', 162.
δμάω, δαμάζω. δμᾶσθαι ὑπό τινι ε', 646. cf. ε', 653, O. γ', 304. δμᾶσθαι cedere alicui, placari, ι', 158. cf. ib. 496. domari, castigari, ε', 878. subjectum esse, γ', 183. μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ κ', 2. cf. ω', 678.
δμῆσις ρ', 476.
δμήτειρα θεῶν καὶ ἀνδρῶν Νὺξ ξ', 259.
δμωὴ ψ', 550. δμωαὶ γυναῖκες O. η', 103.
δμὼς τ', 333.
δνοπαλίζειν (?) δ', 472, O. ξ', 514.
δνοφερὸν ὕδωρ ι', 15.
δοάσσατο ν', 458.
δοιὴ, dubium, sollicitudo, ι', 230.
δοιὸς, δοιοὶ, — αἰ, ε', 206, 728, λ', 634.
δοκᾶσθαι. δεδοκημένος ο', 729.
δοκεύειν ν', 545, σ', 488.
δοκὸς ρ', 744.
δόλιος. v. τέχνη.
δολίχαυλος αἰγανέα O. ι', 156.
δολιχεγχὴς φ', 155.
δολιχήρετμος O. δ', 499, θ', 191.
δολιχόν. v. δηθά. δολίχ' ἔγχεα δ', 533, η', 256.
δολιχόσκιον ἔγχος γ', 346.

δολόεις O. θ', 281. δολόεσσα Καλυψώ, Κίρκη, O. η', 245, ι', 32.
δολομήτης α', 540, M. 405.
δολόμητις O. γ', 250.
δόλος γ', 202. δόλοισι κακοῖσι κεκασμένε δ', 339.
δολοφραδὴς M. 282.
δολοφρονεῖν ξ', 197. δολοφρονέων, —νέουσα, γ', 405.
δολοφροσύναι τ', 97.
δόμεναι pro ἀποδόμεναι λ', 125.
δόμος ἱερὸς, templum, ζ', 89. cf. ἡμιτελὴς, κοῖλος.
δόναξ κ', 467, M. 47.
δονεῖν μ', 157. ἅρμα A. P. 93.
δορὸς O. β', 354.
δορπεῖν O. η', 215. δορπεῖσθαι B. 113.
δόρπος, coena, η', 370. δόρπα θ', 502, ω', 444.
δόρυ, arbor, O. ζ', 167. hasta, β', 382. δόρυ μακρὸν ε', 656, 664. μείλινον ε', 666. δουρὶ δ', 479, 490. δοῦρα ζ, 3. δούρεσσι μ', 303. v. νήϊον.
δορυσθενὴς h. 8, 3. δόσις ἐσθλὴ, praemium honestum, κ', 213.
δόσκον ι', 331, O. ρ', 420.
δόσκε ξ', 382, σ', 546.
δότειρα E. 7, 1.
δοτῆρες σίτου τ', 44.
δουλειόν τι O. ω', 252.
δούλη, quae fere dicatur, O. δ', 12.
δουπεῖν, cadere cum strepitu, mori, ε', 540. cf. ε', 617, ν', 426
δοῦπος δ', 455. ἀκόντων λ', 364.
δοῦρα et δοῦρε permisceri visa μ', 298.
δουράτεος ἵππος O. θ', 493. δουράτεοι ὀβελοὶ M. 121.
δουρηνεκὲς κ', 357.
δουρικλειτὸς ε', 55.
δουρικλυτὸς β', 645, ε', 45.
δουρικτητὴ, bello capta, ι', 343.
δοῦρυ μακρὸν ε', 297.
δόχμιος ψ', 116.
δοχμὰς, δόχμιος, μ', 148.
δοχμοῦν M. 146.
δράγμα λ', 69.
δραγμεύειν σ', 554.
δράθειν O. υ', 143.
δραίνειν κ', 96.
δράκαινα A. P. 123.
δράκων β', 308, λ', 26.
δρὰξ πηλοῦ B. 240.
δράσσειν B. 156.
δρατὸς ψ', 169.
δρεπάνη σ', 551.
δρέπανον O. σ', 368.
δρησμοσύνη ἱερῶν C. 475.
δρήστειρα O. κ', 349.
δρηστὴρ O. π', 248.
δρηστοσύνη O. ο', 321.
δριμὺς χόλος σ', 322. δριμεῖα μάχη ο', 695. δριμὺ μένος. v. προτύπτον.
δρίος O. ξ', 355.
δρόμοι εὐρέες O. δ', 605.
δρύϊνος οὐδὸς O. φ', 43.
δρυμὸν λ', 118, O. κ', 150 etc.
δρύοχος O. τ', 574.
δρύπτειν π', 324.
δρῦς λ', 494.
δρυτόμος ἀνὴρ λ', 86.
δυᾷν τινα O. υ', 195.
δύειν, immergi, O. μ', 93. δ. ἀλκὴν ι', 231. δ. γαῖαν, subire terram, mori, ζ', 19. δύειν γυῖα dictus κάματος ε', 811. δώματα O. ρ', 336. ἐν ὅπλοις κ', 254. δύειν πόλεμον ι', 604. πόλιν O. η', 18. τεύχεα ἀμφ' ὤμοισιν γ', 328. τινὰς O. ρ', 276. χιτῶνας ψ', 739.
δύη O. ξ', 217.
δυήπαθος M. 486.
δύναμαι γὰρ et similia O. δ', 612, 827, ε', 25, M. 175.
δύναμις. ὅση δύναμίς γε πάρεστι ν', 786.
δῦναι seu καταδῦναι dicta sidera occidentia O. ν', 30, 33. cf. Il. λ', 194. δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω γ', 322. δῦναί τινα dicta rabies ι', 239.
δύνειν θώρηκα περὶ στήθεσσιν γ', 332. μάχην ζ', 185. χθόνα ζ', 411. χρυσὸν περὶ χροῒ θ', 43. ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρείδαο λ', 268. δύνεσθαι χαλκὸν, ὁπλίζεσθαι, β', 578.
δυσαὴς ἄνεμος ε', 865. cf. ψ', 200.
δυσάμμορος τ', 315.
δυσαριστοτόκεια σ', 54.
δύσβωλος E. 7, 3.
δύσζηλος O. η', 307.
δυσηλεγὴς θάνατος, πόλεμος, υ', 154, ann.
δυσηχὴς A. D. 64. δυσηχὴς θάνατος π', 442. πόλεμος β', 686, η', 376.
δυσθαλπὴς χειμὼν ρ', 549.
δυσθυμαίνειν C. 362.
δύσκε θ', 270.
δυσκέλαδος φόβος π', 357.
δυσκηδὴς νὺξ O. ε', 466.
δυσκλέης β', 115.
δυσμενὴς ἀνὴρ ζ', 453. δυσμενεῖς τ', 62.
δυσμήτηρ μήτηρ O. ψ', 97.
δύσμορος χ', 481.
δυσπέμφελος π', 748.
δυσπονὴς κάματος O. ε', 493.
δύστηνος unde dictum videatur, O. κ', 281.
δυστλήμων A. P. 355.
δυσχείμερος β', 750.
δυσώνυμος ζ', 255. ἠὼς O. τ', 571.
δυσωρεῖσθαι κ', 183.

δύω duali additum ἐκ περισσοῦ α', 16, γ', 18.
δύω καὶ εἴκοσι β', 748.
δυωδεκάβοιος ψ', 703.
δυωδέκατος α', 493.
δυωκαιεικοσίμετρος ψ', 264.
δυωκαιεικοσίπηχυς ο', 677.
δωδέκατος α', 425.
δῶμα, δώματα, Διὸς α', 222, 533, 570.
δῶρα Ἀφροδίτης γ', 54. θεῶν γ', 65.
δωρητὸς ι', 526.
δωτῆρες ἐάων θεοὶ O. θ', 325.
δωτίνην διδόναι O. ι', 268.
δώτωρ ἐάων Ἑρμῆς O. θ', 334.
ε et αι conf. O. α', 165 ann., η', 69. ε et ι δ', 286. ε et ο λ', 272, O. η', 69, θ', 31, 225, 247, λ', 83. cf. ann. ad O. ν', 109. et υ', 6 in Add. vol. 6. v. α, η.
ε pro η relictum, ut videtur, ex vet. scriptura α', 21 ann.
ἓ, cujusvis generis pronomen α', 236 sequ. αὐτὰ, V. 268. ἓ, αὐτὸν, ζ', 511. ἓ pro ἑαυτὸν ψ', 203.
εα. v. εον.
—εα contractum in ῆ δ', 384, ο', 339. contractum vel pro longa usurpatum versu extremo γ', 450, ε', 881. εα in ἐάω contractum ε', 256. —εᾳ contractum ε', 256.
ἐᾶν τινα, ἐᾶν τι, δ', 226, λ', 148, 323, 426, O. ξ', 173, 185. ἐ., ὡς—α', 276. οὐκ ἐᾶν, vetare, ε', 256.
ἑανὸς media brevi λεπτὸν ἱμάτιον (γ', 385, 419), longa est adject. de quo ad ε', 734.
ἔαρ. v. ὥρη.
ἔασκες, ἔασκεν, β', 832, τ', 295, ω', 17.
ἕβδομος τ', 117.
ἐγγάω, ἐγγίγνομαι. ἐγγεγάασι δ', 41, ρ', 145. cf. ζ', 493.
ἐγγείνεσθαι τ', 26.
ἐγγνάμπτειν γόνυ ψ', 731.
ἐγγυάασθαι O. θ', 351.
ἐγγυαλίζειν β', 436, ι', 98.
ἐγγύη O. θ', 351.
ἐγγύθεν ἔρχεσθαι ε', 72.
ἐγγύθι π', 71. ἐγγύθι τινὸς ζ', 317.
ἐγγὺς ἀνὴρ ξ', 110.
ἐγείρειν ἄρηα et similia θ', 530, λ', 213, ν', 778. θυμόν τινι ε', 510. θῶκον O. β', 28. μᾶλλόν τινα ε', 208. μελεδήματα O. ο', 8. πόνον ε', 517.
ἐγέρειν, ἔγρειν. ἔγρετο β', 41.
ἔγκατα λ', 176, 438.
ἐγκατατίθεσθαι fig. ὃς κεῖνον τελαμῶνα ἐῇ ἐγκάτθετο τέχνῃ O. λ', 613.
ἐγκεῖσθαι εἵμασι χ', 513. δόμοις ι', 382.
ἐγκέφαλος γ', 300, θ', 85, λ', 97.
ἐγκιθαρίζειν A. P. 24.
ἐγκλιδὸν h. 23, 3.
ἐγκονεῖν ω', 648.
ἐγκοσμεῖν O. ο', 218.
ἐγκυβιστᾶν τινι π', 749.
ἔγρεσθαι παρά τινος ο', 4. ἔγρεο κ', 159.
ἐγρηγορᾶν (?) O. υ', 6. v. Add. vol. 6. ἐγρήγορθαι κ', 67.
ἐγρηγορτὶ κ', 182.
ἐγρήσσειν λ', 551, O. υ', 53.
ἐγχείειν O. ι', 10.
ἐγχείη β', 530. μακρὴ γ', 137.
ἐγχείηφι scribendum pro ἔγχει ἶφι O. σ', 156.
ἐγχεῖν ἄλφιτα O. β', 354.
ἔγχελυς φ', 203.
ἐγχεσίμωρος β', 692, η', 134.
ἐγχεσπάλοι ἄνδρες β', 131.
ἔγχος β', 389. μακρὸν ε', 45. v. δολιχός.
ἐγχρίμπτειν sive ἐγχρίμπτεσθαί τινι ε', 662, ψ', 334.
ἐγώ. ἐμέθεν α', 525. ἐμεῖο α', 174. ἐμεῦ, μεῦ, α', 88, ι', 355 etc. ἐγὼ δύστηνος χ', 477. v. ἔσω.
ἐγὼν α', 76.
ἑδανὸς ξ', 172.
ἔδαφος νηὸς O. ε', 249.
ἔδειν seu κατέδειν τινὰ dicti canes, vultures, vermes, χ', 42, 89, 509. cf. ib. 347. ἔδειν κτήματα, οἶκον, O. α', 250, ψ', 9. σῖτον ε', 341. ἐδήδοται O. χ', 56.
ἔδεσκε χ', 501.
ἔδεσμα B. 31, 44.
ἐδέων et ἐδρέων permixta visa O. ν', 56.
ἐδητὺς α', 469.
ἔδμεναι ε', 203, ν', 36, O. ι', 476.
ἔδομαι δ', 237, O. ι', 369.
ἕδος, situs, O. ν', 344. ἕδος θεῶν Ὄλυμπος ε', 868. cf. α', 534, ω', 544. ἕ. Θήβης δ', 406. οὐχ ἕδος ἐστὶ λ', 648.
ἕδρη β', 99. προεδρία, θ', 162. ἕδραι, συνέδρια, O. γ', 7.
ἑδριᾶσθαι O. γ', 35. ἑδριόωντο κ', 198.
ἐδωδὴ θ', 503.
ἓε υ', 171, ω', 134.
ἔεδνα sive ἕδνα π', 178.
ἐεδνοῦσθαι θύγατρα O. β', 53.
ἐεδνωταὶ ν', 382.
ἐεικοσάβοια O. α', 431.
ἐείκοσι α', 309, ι', 123.
ἐεικόσορος O. ι', 322.
ἐεικοστὸς ω', 765.
ἕειν β', 549. v. ἵζειν.
ἐείσατο, transiit, ε', 538.
ἐέλδεσθαι η', 7, ν', 638.
ἐέλδωρ α', 41.
ἐέλπεσθαι κ', 105, ν', 813, ρ', 488.
ἐέργειν, prohibere, μ', 201. ἐέργειν ἐντὸς, conclusum habere, continere, ι',

404, ω', 544. ἐέργειν ἀπό τινος δ', 130 et sequ., O. λ', 502. v. γέφυρα.
ἐέρση αἵματι μυδαλέη, Blutregen, λ', 53. v. θῆλυς.
ἐερσήεις ω', 419.
ἔξειν λόχον δ', 392, O. δ', 531. ἕζειν τινὰ ἐπί τινι O. ν', 209. ἕζεσθαι α', 48. ἐπὶ γοῦνα ξ', 437. ἕζεσθαι ἐπὶ χθονὶ dictae κῆρες, quae in terram descenderunt, θ', 74.
ἕης pro ἧς π', 208.
ἔθειρα χρυσέη ἵππου θ', 42. ἔθειραι κόρυθος π', 795, χ', 315.
ἐθείρειν φ', 347.
ἐθέλειν, cupere, η', 182. ἐθέλειν sensu simili τοῦ δύνασθαι, in re inanima, φ', 366. ἐθέλειν, solere, M. 561. ἐθέλησθα α', 554. ἐθελήσω O. θ', 223. ἐθέλωμι O. φ', 348. ἐθέλων ἐθέλουσαν O. γ', 272.
ἐθέλεσκες, ἐθέλεσκεν, ι', 353, 486. cf. ν', 106.
ἐθελοντὴρ O. β', 292.
ἔθεν α', 114, κ', 27. ἀπὸ ἔθεν κ', 465. v. πρό.
ἔθηκε et ἐφῆκε confusa φ', 172.
ἔθνος ἑταίρων η', 115. cf. γ', 32. ἔθνεα μελισσάων etc. β', 87. νεκρῶν O. λ', 34. ὀρνίθων β', 459. χοίρων O. ξ', 75.
ἔθω, soleo, ι', 540. ἔωθε, εἴωθε, pro ἔοθε θ', 407, 421. εἰωθὼς ε', 203.
ει et α conf. O. δ', 740. ει et ειν (εῖ) O. π', 578. ει et η ε', 491, 525, O. ζ', 200, θ', 31. ει et οι O. ν', 340. ει et ω O. ρ', 581. ει et ευ misceri visa η', 394.
ει pro ε ionice δ', 4, ξ', 508. v. η.
εἰ, utinam, ο', 570, π', 559. εἰ pro εἴθε ω', 74. pro εἰ καὶ O. β', 251. εἰ γοῦν ε', 258. εἰ δὲ dicti pro εἰ δή, si quidem, memorabile exemplum π', 87. εἰ δέ, sin vero, ψ', 579. εἰ δ', ἄγε νῦν — ζ', 376, π', 667 etc. cf. ι', 167. εἰ δὴ α', 574. εἴ μοί τι πίθοιο persuadere cupientis O. ν', 381 etc. εἰ δὴ α', 61. εἴ ποτε α', 39, 40. εἴ τί που ἔστι civiliter jubentis O. δ', 193.
εἰαμενὴ σ', 483.
εἰᾶν, ἐᾶν, λ', 550.
εἰανός, ἑανός, π', 9.
εἰαρινὸς β', 89, 471, O. σ', 367.
εἴασκον ε', 802. cf. λ', 125.
εἵατο O. ν', 107.
εἰδάλιμος O. ω', 279.
εἶδαρ, εἴδατα, γ', 35, O. α', 140. v. παραβάλλειν.
εἴδειν, ἰδεῖν, α', 203. ἔς τινα β', 271. εἶδε, vidit, ψ', 874. εἴδοντο, ἴδοντο, γ', 154, δ', 374, θ', 250. εἴδεσθαι, assimilari, videri, α', 228, β', 215. εἰδόμενος, ε—η, β', 280. ἐεισάμενος β', 22. εἰδέναι δῶμά τινος O. α', 176. εἰδέναι emphatice dictum η', 411. (ὅρκια δὲ Ζεὺς ἴστω.) et alio modo ζ', 351. εἰδέναι ἄγρια, ἤπια etc. ε', 761, π', 72, ω', 41, O. ξ', 435. ἔπεα ἄκοσμα φρεσὶ β', 213. εἰδέναι ποιεῖν τι α', 343, β', 720, O. ω', 506. εἰδέναι τινὸς β', 718, ε', 608, ι', 440, μ', 229. cf. κ', 360. εἰδὼς κεχαρισμένα O. θ', 584, ι', 189, εὖ εἰδὼς α', 385, ι', 345. πεπνυμένα μήδεα εἰδὼς O. β', 38. εἰδησέμεν, γνωρίσειν, O. ζ', 257. ἴδμεν α', 124. εἴδομεν α', 363. ἰδέω χάριν ξ', 235. ᾔδεε β', 409, σ', 404. ᾔδη α', 70. οἶσθα α', 365. ἠείδης χ', 280. ὃς μὲν ἀπηνὴς αὐτὸς ἔῃ, κ. ἀμύμονα εἰδῇ, ὃς δ' ἂν ἀμύμων α. ε. κ. ἀμύμονα ε. O. τ', 329, 332. οὐκ οἶδα, εἰ —, nescio, an —, ο', 16. v. ἤπιος. εἴδεσθαι, videri, ω', 197. ἐείσω ι', 645. εἴσαντο μ', 103.
εἶδος β', 58. ε. ἄριστε γ', 39, ρ', 142. cf. β', 715.
εἴδωλον, φάσμα, ε', 449, 451, O. δ', 796. ἀμαυρὸν ib. 824, 835. βροτῶν εἴδωλα καμόντων O. λ', 475. v. ψυχαί.
εἶθαρ ε', 337.
εἰκεῖν, similem esse, convenire, δ', 78 etc. εἶκεν σ', 520. ἔοικεν α', 119. ἐῴκει β', 58. εἰκυῖα ἄκοιτις ι', 399. ἐοικὼς α', 47. ἐοικέναι, β', 800. εἴκειν ἀρότρῳ O. σ', 374. αἴθρῃ κ', 238. εἴκειν βίῃ dictus is, qui robore superbit, O. ν', 143. cf. ι', 598, O. ξ', 264. εἴκειν ἡνία ἵπποις ψ', 337. ὀπίσσω ε', 605. εἴκειν πενίῃ O. ξ', 159. ε. τινὸς ε', 348, τινός τινι δ', 509.
εἴκελος δ', 253.
εἰκοσάκις ι', 379.
εἰκοσινήριτα ἄποινα χ', 349.
εἰλαπινάζειν ξ', 241.
εἰλαπιναστὴς ἑταῖρος ρ', 577.
εἰλαπίνη κ', 217.
εἶλαρ, ἔρεισμα, η', 338, ξ', 56 etc.
εἰλάτινος ξ', 289.
εἴλειν, εἰλεῖν, β', 294, θ', 214. εἴλεσθαι ε', 203. ἀμφί τινα ε', 782.
εἰλίποδες βοῦς ζ', 424.
εἰλύειν ρ', 492, O. ν', 352. δόλοις M. 245. v. νεφέλη.
εἰλυφάω λ', 156.
εἴλυμα σπείρων O. ζ', 179.
εἰλυφάζειν υ', 492.
εἷμα β', 261, π', 680 etc.
εἵμαρτο φ', 281.

εἶμι α', 169, γ', 410. εἵσατο, ὥρμησε, μ', 118.
εἰν et ων conf. O. ξ, 124.
εἰνάετες O. γ', 118.
εἶναι ποιεῖν τι ν', 312, O. ξ', 498. εἶναί τισι pro μετά τισιν η', 73. ἔσται μάν, ὅταν etc. ϑ', 372. τῇδ' εἴη, huc adsit, ω', 139. ὧδ' ἔστω ϑ', 522. ἐσσὶ α', 176, 178. ἔασι γ', 168. ἔα O. ξ', 224. ἔην ε', 70. ἐὸν ψ', 643. ἦα O. λ', 619. ἤην λ', 808 etc. ἦεν α', 381. ἔσαν 267. ἔοι ι', 142. εἴτε, εἴητε, O. φ', 195. ἐσσεῖται β', 393. τὰ ἐόντα dicta ἐμφατικῶς, ita ut opponantur τοῖς μὴ οὖσιν, α', 70. ἐόντων, superstitum; O ζ', 287. ἐσσόμενοι ἄνθρωποι γ', 287. εἶναι, fuisse, ω', 543. ἔμεν δ', 299, O. λ', 363. ἔμμεναι ἐκ θεᾶς, dea genitum esse, ζ', 100. ἔστι, licet, ζ', 267. ἦν, licebat, fieri poterat, ρ', 464.
εἰνάκις O. ξ', 232.
εἰνάλιος O. ο', 479.
εἰνάνυχες ι', 470.
εἰνάτερες, uxores fratrum, ζ', 378.
εἴνατος β', 295, ϑ', 265.
εἵνεκα α', 174, ε', 651.
εἰνόδιοι σφῆκες π', 260.
εἰνοσίφυλλος β', 632, O. λ', 315.
εἴξασκε O. ε', 332.
εἰπεῖν α', 64. jubere, O χ', 262. εἰπεῖν τινα μ', 60. εἴπ' ἄγε μοι γ', 192. εἴπωμι O. χ', 392. εἶπα α', 106, 108.
εἴπερ α', 71. ε. ἂν sequ. conjunct. γ', 25.
εἴπεσκε β', 271, O. φ', 401.
εἴποτε δὲ p. δὴ α', 340.
εἴπως et εἴως conf. O. δ', 800, ζ', 80.
εἰραφιῶτα (?) h. 27, 2, 14.
εἰργέσθαι τόκον C. 102.
εἴρειν. ἠλέκτροισιν ἐερμένον O. σ', 296.
εἴρερον εἰσανάγειν O. ϑ', 529.
εἴρεσθαι, ἔρεσθαι, α', 513, 553.
εἴρεσθαί τι, explorare al., O. π', 402. εἴρεσθαί τινα pro εἴρ. περί τινος, quod schema Homericum vocatur, ζ', 239.
εἴρη σ', 531.
εἰροκόμος γ', 387.
εἰροπόκος ὄϊς ε', 137.
εἶρος O. ι', 426. εἴρια O. σ', 316. v. ἰοδνεφές.
εἰρύειν, ἐρύειν, γ', 373. εἰρύεσθαι φρεσὶν pro κεύθειν O. π', 459. εἰρύαται α', 239. εἴρυσθαι, cavere, impedire, O. ψ', 82, servare, O. γ', 268.
εἴρω O. β', 162.
εἰρωτᾶν O. δ', 347.
εἷς καὶ δύο β', 346. εἷς οἶος O. χ', 130. ε. τις α', 144. ἕνα θυμὸν ἔχειν O. γ', 128. ἕνα χρόνον, semel, ο', 511. ἐς μίαν βουλεύειν β', 379.
εἷς. cf. ἐς.
εἰς ἀγαθὰ μυθεῖσθαί τινι ψ', 305. εἰς ἐνιαυτὸν O. δ', 526, 595. εἰς ὅτε κεν — O. β', 99. εἰς, πρὸς, η', 312 etc. ἐς αὔριον ϑ', 537.
εἰσάγειν cum accus. loci ω', 620. εἰσάγειν ποταμοὺς μ', 18.
εἰσαναβαίνειν β', 514. Ἴλιον O. β', 172. λέχος ϑ', 290.
εἰσανιδεῖν τι π', 232.
εἰσανιέναι οὐρανὸν dictus Sol η', 423.
εἴσαντα ἰδέσθαι O. ε', 217.
εἰσαφικάνειν τινὰ O. χ', 99, 112.
εἰσείδειν ξ', 153, 58.
εἰσελᾶν, appellere, O. ν', 113. εἰσελᾶν, ἐξελᾶν, verba pastoricia, O. κ', 83.
εἰσέρχεσθαι hecatombas dicta prodigia β', 321. εἰσέρχεσθ. μάχας ἀνδρῶν β', 798. cf. γ', 184.
εἰσιδεῖν O. α', 118.
εἰσιέναι ὀφθαλμοὺς τινος ω', 463.
εἰσίθμη O. ζ', 264.
εἴσκειν, comparare, γ', 197. conjicere, judicare, ν', 446. εἴσκειν τινὰ ἄντα τινὸς φ', 332. εἴσκεσθαι ψ', 107.
εἰσνοεῖν τινα ω', 700, O. λ', 571.
εἰσοιχνεῖν O. ζ', 157.
εἰσόκε β', 332, γ', 409.
εἰσορᾶν γ', 342. videre, observare, ο', 456. εἰσορᾶν τινα, respicere, magni facere, al., κ', 123, O. ο', 520, ν', 166.
εἶσος fortasse reponendum pro ἴσος λ', 336, ubi v. ann. νῆας εἴσας β', 671, ϑ', 216. φρένες εἶσαι O. σ', 249.
εἴσω, intus, domi, O. η', 13. εἴσω ἀγνύναι τι η', 270. Ἴλιον ε. α', 71.
εἰσωπός τινος ο', 652.
εἶτ' ἄρα α', 65, 68 etc.
εἰῶ, ἐάω, δ', 55.
εἴως μὲν —, ἀλλ' ὅτε —, ν', 143.
ἐκ. cf. ἐξ.
ἐκ pro ἐκτὸς λ', 163, 4, ξ', 130, π', 668 etc. ἐκ μεγάρου μνᾶσθαι O. π', 390. ἐκ νεότητος ἐς γῆρας ξ', 86. ἐκ νυκτῶν O. μ', 286. ἐκ πάντων μάλιστα δ', 96. ἔκ τινος f. pro ἀπό τινος α', 63. ἀπόλλυσθαι ἐκ θεῶν κ. ἀνθρώπων σ', 107. post al., ε', 865, π', 365. ἔκ τινος εἶναι, dependere ex aliqua re, λ', 38. ἐκ τοῖο α', 493. — ὅτ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὄρνις ϑ', 250. cf. ξ', 19.
ἑκάεργος Ἀπόλλων α', 479.
ἕκαθεν περιφαίνεσθαι ν', 179. cf. β', 456.
ἑκάς. v. καί. ἑκαστέρω O. η', 321. ἑκαστάτω κ', 113.
ἑκάστοθι O. γ', 8.

ἕκαστος junctum verbo pluralis numeri α', 606, η', 185 etc. ἕκαστα α', 550.
ἑκάτερθε λ', 27. cum genit. γ', 340.
ἑκατηβελέτης ἄναξ α', 75.
ἑκατηβόλος α', 370.
ἑκατόγχειρος α', 402.
ἑκατόμβη α', 65.
ἑκατόμβοιον ζ', 236, φ', 79.
ἑκατόμβοιος β', 449.
ἑκατόμπεδος ψ', 164.
ἑκατόμπολις Creta, β', 649.
ἑκατόμπυλοι Θῆβαι ι', 383.
ἕκατος Ἀπόλλων A. D. 1.
ἐκβαίνειν α', 437, δ', 107. act. α', 438.
ἐκβάλλειν δοῦρα, *Baüme fällen*, O. ε', 243. ἐκβάλλειν ἔπος σ', 324. εὐνὰς α', 436.
ἔκβασίς τινος pro ἐκ τινος O. ε', 410.
ἐκγάειν O. κ', 138. ἐκγεγαυῖα Διὸς γ', 199, 418.
ἐκγελᾶν ζ, 471. ἡδὺ O. π', 354.
ἐκγίγνεσθαί τινος ε', 637.
ἔκγονός τινος O. γ', 123.
ἐκδεῖν τινος ψ', 121.
ἐκδέρειν O. κ', 19.
ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν ε', 2.
ἐκδιαβαίνειν τι κ', 198.
ἐκδιδόναι κτήματα etc. γ', 458.
ἔκδικον ὄμμα B. 97.
ἐκδύειν τί τινα O. ξ', 343. ἐκδύεσθαί τι γ', 114.
ἐκδῦναι μεγάρου O. χ', 334. ἐκδῦμεν ὄλεθρον, pro ἐκδύοιμεν, π', 99.
ἐκδύνειν O. α', 437.
ἐκέκλιτο (?) ε', 356.
ἐκηβολίαι ε', 54.
ἐκηβόλος α', 14.
ἕκηλος, securus, tutus, ζ', 70. ἕκηλος, securus, sensu malo, ι', 376. cf. ε', 759. ἕκηλον πεδίον C. 450.
ἐκθορεῖν κυνέης dictus κλῆρος η', 182.
ἐκθρώσκειν ἔξω στηθέων dictum cor timentis κ', 94, 95.
ἐκκαθαίρειν β', 153.
ἑκκαιδεκάδωρος δ', 109, 134.
ἐκκαλύπτεσθαι O. κ', 179.
ἐκκατιδεῖν τινος δ', 508, η', 21.
ἐκκλέπτειν ε', 390.
ἐκκυλίω ζ, 42.
ἐκλανθάνεσθαι ζ, 285, O. χ', 444.
ἐκλελάθειν τινά τινι β', 600.
ἔκλησίς τινος O. ω', 485.
ἐκλύειν τινά τινος O. κ', 286.
ἐκμολεῖν λ', 604.
ἐκμυζᾶν αἷμα δ', 218.
ἔκπαγλος ἐνιπὴ O. κ', 448.
ἔκπαγλον, ἔκπαγλα, vehementer, γ', 415, χ', 256.
ἐκπαγλότατος α', 146.
ἐκπάγλως ἀπολλύναι α', 268. ἐθέλειν τι β', 357. μαίνεσθαι ι', 238. cf. β', 223.
ἐκπαιφάσσειν ε', 803.
ἐκπατάσσεσθαι φρένας O. σ', 327.
ἐκπέμπειν, emovere, excutere, μ', 28. ἐκπέμπειν τινά τινος ω', 681.
ἐκπερᾶν μέγα λαῖτμα O. η', 35.
ἐκπέρθειν α', 19, ξ', 415.
ἐκπέσσειν κήδεα θεῶν ω', 617.
ἐκπεύθεσθαι κ'. 308.
ἐκπίειν O. ι', 353, 361. ἐκπέποται O. χ', 56.
ἐκπίπτειν β', 266. ἐκπ. dictus naufragus, qui vix in terram escendit, O. η', 283. ἐκπίπτειν ἵππων, curru excidere, λ', 179. χειρὸς γ', 363. cf. ε', 586.
ἐκπλήσσειν τινὰ O. σ', 231. ἐκπλήσσεσθαι φρένας ν', 394.
ἐκποτεῖσθαι dictae nives τ', 357.
ἐκπρεπὴς β', 483.
ἐκπροκαλεῖσθαι O. β', 400.
ἐκπτύειν O. ε', 322.
ἐκρηγνύναι ο', 469, ψ', 421.
ἐκσεύειν αἷμά τινος ε', 207. ἐκσεύεσθαι β', 809. φάρυγος O. ι', 373.
ἐκσπᾶν ε', 859, η', 255. cf. δ', 530.
ἐκσώζειν δ', 12.
ἐκταδίη χλαῖνα κ', 134.
ἐκτάμνειν ion. γ', 62. ἰοὺς λ', 515. μηρία O. γ', 456.
ἐκτανύειν ἐπὶ γαίῃ ρ', 58.
ἐκτανύειν τινὰ, porrigere aliquem (vulneratum), λ', 844.
ἐκτείνειν, occidere, a consequente. ἔκταθεν λ', 691, O. δ', 537.
ἐκτελείειν τί τινι ι', 493, O. δ', 7.
ἐκτελεῖν δ', 161. ἄλγεα O. λ', 279. ὑπόσχεσιν β', 286. ἐκτελεῖν τι ὑποστάντα O. γ', 99. ἐξετελεῦντο O. ξ', 295.
ἐκτέμνειν α', 460.
ἐκτινάσσειν π', 348.
ἔκτισσεν et κτεάτισσεν conf. O. ω', 207.
ἔκτοθεν O. ν', 100.
ἐκτορεῖν M. 42.
ἔκτος β', 407.
ἐκτὸς ἀπό τινος κ', 151. ἐ. εἶναι δ', 151.
ἔκτοσθε κ', 263.
ἐκτρέφειν B. 30.
ἐκτυφλοῦν B. 241.
ἐκυρὴ χ', 451.
ἐκυρὸς γ', 172, ω', 770.
ἐκφαίνειν τ', 104. ἐκφαίνεσθαι δ', 468, π', 299. τινὸς O. μ', 441.
ἐκφάω. ἐκ δ' αἰὼν πέφαται τ', 27.
ἐκφέρειν, antecellere, ψ', 376. ἐκφέρειν mortuum ω', 786. ἐκφέρειν τι dictae Horae advenientes φ', 451. ἐκφέρειν τινὸς ε', 234, 664, 69. τὸν δ' ἔκφερον — ἵπποι π', 866.

ἐκφεύγειν τι ι', 355. ἐ. χειρὸς ε', 18.
ἐκφθίσθαι O. μ', 329.
ἐκφορεῖσθαι τ', 360.
ἐκφύειν λ', 40.
ἐκχεῖν γ', 296.
ἐκχύειν fig. O. ϑ', 279.
ἑκὼν, sponte, selbst, eigenmächtig, γ', 66. non provocatus injuria O. β', 133. ἑ. ἀέκοντί γε θυμῷ δ', 43.
ἐλαΐνεος O. ι', 320.
ἐλάϊνος O. ε', 236.
ἔλαιον β', 754.
ἐλᾶν ε', 366. ἐλ. opus suum dictus Vulcanus υ', 270. ἐλᾶν γαλήνην O. η', 319. δόρυ τινὶ διὰ στήθεσφιν ε', 41. ἐλᾶν pro ἀπελαύνειν ε', 236, ρ', 496. ἐ. τινὰ ὦμον ε', 80. ἔλων ω', 696. ἐλᾶσθαι, adigere, einfangen, O. δ', 637. ἐληλάδατο O. η', 86. ἠλήλατο ε', 400.
ἐλάσασκε β', 199.
ἐλαστρεῖν σ', 543.
ἐλάτη ε', 560. ἐλάτη, remus, a materia, η', 5. ἐλάτη ξεστὴ O. μ', 172.
ἐλατὴρ, ἐλατὴρ ἵππων, δ', 145, λ', 702, ψ', 369.
ἐλαύνειν ἅρματα κ. ἵππω ε', 237. βόας α', 154, O. σ', 371. κολῳὸν α', 575. νῆα O. η', 109. πόντον, pellere remis mare, η', 6. τάφρον η', 450. τὶ ξίφει ε', 584. χαλκὸν η', 223. v. ῥύσια.
ἐλαφηβόλος σ', 319, h. 28, 2.
ἔλαφος γ', 24, λ', 113. ἐλάφου κραδίη α', 225.
ἐλαφρὸς ν', 61. ἐλαφρότερος πόλεμος χ', 287.
ἐλαφρῶς O. ε', 240.
ἐλαχεῖα O. ι', 116, A. P. 20.
ἐλάχιστος M. 573.
ἔλδεσθαί τινος ψ', 122. τὶ ε', 481.
ἐλεαίρειν β', 27, ζ', 407.
ἐλεαίρεσκον ω', 23.
ἐλεγχείη ψ', 342, O. φ', 255.
ἐλέγχειν μῦθον καὶ πόδας τινῶν ι', 522.
ἐλεγχὴς 242.
ἐλέγχιστος β', 285, δ', 171.
ἔλεγχος λ', 314. κάκ' ἐλέγχεα β', 235, ε', 787.
ἐλεεῖν ε', 561.
ἐλεεινὸς φ', 273. ἐλ—ὰ p. ἐλ—ῶς β', 314. ἐλεεινότερος ω', 504. ἐλεεινότατον ἄχος O. ϑ', 530.
ἐλεητὺς O. ξ', 84.
ἐλεινὸς C. 284.
ἐλελίζειν, ἐλελίσσειν, α', 530, ϑ', 198. ἐλελίζεσθαι, converti, ε', 497. τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα χ', 448.
ἐλεόθρεπτος β', 776.
ἔλεον ἀπολλύναι ω', 44.
ἐλεὸς, εἰλεὸς, τραπέζιον μαγειρικὸν ι', 215.
ἔλεσκον, ἕλεσκε, ω', 752, O. ξ', 222.
ἑλετὸς, ληπτὸς, ι', 409.
ἐλεφαίρεσθαι ψ', 388, O. τ', 565.
ἐλέφας δ', 141, O. δ', 73. ἐλέφαντι λευκὰ ἡνία ε', 583.
ἑλικοβλέφαρος h. 6. 19.
ἑλικτὴ κέρασι βοῦς M. 192.
ἑλικῶπις α', 98.
ἕλιξ. v. γναμπτὸς, ἐπιγναμπτή.
ἑλίσσειν λ', 39. ἑλίσσεσθαι, converti, retroverti, μ', 408 etc.
ἕλκειν γ', 370. vox turpis, O. λ', 579. ἕλκειν βάρος B. 91. ἑλκέμεν νῆας εἰς ἅλα β', 152, 165. ἕλκεσθαι ξίφος α', 194, 210. τόξον ἐπί τινι λ', 582. ἐν δ' ἔπεσ' ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, Ἕλκον νύκτα etc. ϑ', 484.
ἑλκεσίπεπλος, epitheton Trojanarum, ζ', 442.
ἑλκεχίτων. v. Ἰάονες.
ἑλκηθμὸς ζ', 465.
ἕλκος δ', 190. ἕ. ἔχειν λ', 834. ἕλκος ἐφ' ἕλκει αἵρεσθαι ξ', 130.
ἑλκυστάζειν ψ', 187.
ἐλλεδανὸς σ', 553.
ἐλλὸς O. τ', 228.
ἕλλω, ἐέλλω, εἵλω, φ', 295. ἐάλη ν', 408. ἕλσαι α', 409. ἐελμένοι μ', 38.
ἕλος δ', 483, O. ξ', 476.
ἔλπειν τινὰ O. β', 91. ἔλπεσθαι, augurari, sperare, γ', 112, η', 353, ο', 110 etc. ἐώλπει τ', 328.
ἐλπωρὴ O. β', 280.
ἐλύειν ψ', 393, O. ι', 433.
ἕλωρ ε', 684. ἕ. καὶ κύρμα ε', 488. ἕλωρά τινος ἀποτίνειν σ', 93. ἐλώρια α', 4.
ἐμ. v. υ.
ἐμβαδὸν ο', 505.
ἐμβαίνειν dicti nautae β', 619, 720. ἐμβ. ἵππων, equos conscendere, κ', 513, 529. ἵπποις κ. ἅρμασιν ε', 199. νηῒ β', 509. ἐμβ. κατά τι, immitti in al., ω', 81. ἐμβ. τι O. λ', 4. v. βαίνειν, ἐπιβαίνειν.
ἐμβάλλειν ἵμερον θυμῷ γ', 139. λέπαδνα ε', 730. μέσσῳ νεῖκος δ', 444. κώπαις O. ι', 488. μένος ε', 513. σθένος λ', 11. χερσὶ ξ', 218. ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῇ σ', 85. ἐμβάλλεσθαι θυμῷ, in animum inducere, υ', 195. μῆτιν θυμῷ ψ', 313.
ἐμβασιλεύειν κ', 572, O. ο', 413.
ἐμβρέμεσθαί τινι ο', 626.
ἔμβρυον O. ι', 245.
ἐμὲ et μὲ confusa. v. pronomina etc.
ἐμεῖν αἷμα ο', 11.
ἐμὴ ἀγγελίη, nuntius de me, τ', 336.

ἐμμαπέως ε΄, 836, O. ξ΄, 487.
ἐμμάω. ἐμμεμαὼς ε΄, 142, υ΄, 498.
ἔμμεναι υ΄, 817 etc.
ἐμμενὲς αἰεὶ κ΄, 361, 64, ν΄, 517.
ἔμμορε, v. μείρειν.
ἔμμορός τινος O. θ΄, 480.
ἐμὸς α΄, 31 etc.
ἐμπάζεσθαί τινος O. τ΄, 134. ἐμπ. τινα O. π΄, 422.
ἔμπαιος O. υ΄, 379, φ΄, 400.
ἐμπάλλεσθαί τινι ο΄, 644.
ἐμπάσσειν f. γ΄, 126.
ἔμπεδος, ἄφθορος, τ΄, 33, 39. certus, ratus, O. θ΄, 30. firmus, integer, ν΄, 512, υ΄, 183. paratus O. θ΄, 453. salvus O. β΄, 227. ἔμπεδα, proles robusta, O. τ΄, 113. ἔμπεδος βίη η΄, 157. ἔμπεδον ἦτορ κ΄, 93. μένος ε΄, 254. ἔμπεδος νοῦς, ἔμπεδοι φρένες, ζ΄, 352, λ΄, 813, O. κ΄, 240. ἔμπεδον, continuo, μ΄, 281. firme, ε΄, 527. ἔμπ. θέειν ν΄, 141. μένειν ν΄, 37.
ἐμπελάζειν τινὶ O. κ΄, 404.
ἐμπηγνύναι τί τινι ε΄, 40.
ἔμπης, ὅμως, α΄, 562, μ΄, 326. καὶ ἔ. β΄, 297. ὁμοίως ξ΄, 174.
ἐμπιπλάναι φ΄, 311, O. ρ΄, 503.
ἐμπίπτειν γούνασί τινος ε΄, 370. ἐν νηυσὶ — πεσέονται λ΄, 824. cf. β΄, 175. ἐμπίπτειν fig. ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ ι΄, 436. cf. π΄, 81, φ΄, 385, O. ο΄, 375. ἔμπεσε, imperat. rarior, π΄, 81.
ἐμπλήγδην O. υ΄, 132.
ἔμπλην β΄, 526.
ἐμπνέειν τινὶ μένος κ΄, 482.
ἐμπνείειν. ἵππω — ἐμπνείοντε μεταφρένῳ ρ΄, 502.
ἐμποιεῖν τινι φρεσὶ νόημά τι O. ξ΄, 275.
ἔμπορος O. β΄, 319.
ἐμπρήθειν τι πυρὸς ι΄, 242. ἐ — θων ἱστίον ἄνεμος α΄, 481.
ἐμπυριβήτης τρίπους ψ΄, 702.
ἐμφορεῖσθαι κύμασιν O. μ΄, 419.
ἐμφύειν O. χ΄, 348.
ἔμφυλος O. ο΄, 273.
ἐμφῦναι χειρὶ ζ΄, 253, 406. (cf. α΄, 513.)
— εν et — ον confundi visa O. θ΄, 225. v. Add. vol. 6. — εν et — ων conf. O. λ΄, 607.
— εν pro — ησαν γ΄, 448, ε΄, 558 et p.
ἐν abundans ad sensum α΄, 587, χ΄, 61. cf. η΄, 105, 429, θ΄, 116, O. θ΄, 459. ἐν intell. O. δ΄, 351. ἐν, inter eos, O. ω΄, 498. ἐν τίσιν, apud aliquos, ι΄, 34. θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ O. κ΄, 465. cf. ὁρᾶσθαι. ἐν et ξὺν confusa, si divinavimus, ο΄, 541.
ἐναίρειν χρόα O. τ΄, 263. ἐναίρεσθαι med. ε΄, 43, 59.
ἐναίσιμος ἀνὴρ ζ΄, 521. ἐναίσιμα σήματα β΄, 353. ἐναίσιμος et ἀθέμιστος oppositi O. ρ΄, 363. ἐναίσιμα δῶρα ω΄, 425. ἐναίσιμον, ἐναισίμως, ζ΄, 519.
ἐναλίγκιος ε΄, 5.
ἔναλος A. D. 178.
ἐναμέλγειν O. ι΄, 223.
ἐναντίβιον, ἐναντίον, θ΄, 168, ο΄, 179, υ΄, 85, 97.
ἐναντίον ἵστασθαί τινος ζ΄, 106. cf. α΄, 534, γ΄, 433. ἐναντίον τινὶ φαίνεσθαι O. ζ΄, 329.
ἐναργὴς O. γ΄, 420. ἐναργὲς ὄνειρον O. δ΄, 341.
ἔναρα θ΄, 533.
ἐνάρειν O. ε΄, 236.
ἐναρίζειν α΄, 191, ι΄, 530.
ἐναρίθμιος β΄, 202, O. μ΄, 65.
ἔνατος β΄, 313.
ἔναυλος π΄, 71.
ἐνδείκνυσθαι τ΄, 83.
ἐνδεῖν ἔν τινι O. ε΄, 260. τινὶ f. β΄, 111.
ἔνδεκα β΄, 713.
ἐνδεκάπηχυ ἔγχος ζ΄, 319, θ΄, 493.
ἐνδεκάτη O. β΄, 374.
ἐνδέξια, a dextra sinistrorsum, α΄, 594, η΄, 184.
ἐνδέξια ἔργα M. 453. ἐνδέξια σήματα φαίνειν ι΄, 236.
ἐνδιέναι σ΄, 584.
ἔνδιος λ΄, 726, O. δ΄, 450.
ἐνδοθέν τινος ζ΄, 247.
ἔνδοθι. ἀέξεται ἐ. θυμὸς O. β΄, 315. cf. α΄, 243.
ἔνδον εἶναι, intus domum sive in urbe alicujus esse, et ab eo stare, ν΄, 363. cf. O. π΄, 26, 202.
ἐνδουπεῖν τινι O. μ΄, 443, ο΄, 479.
ἐνδυκέως ψ΄, 90, O. ξ΄, 64.
ἐνδύνειν β΄, 42. fig. ἐν δέ οἱ ἦτορ Δῦν' ἄχος τ΄, 366.
ἐνεῖναι ε΄, 477. τινὶ, ἔν τινι, β΄, 490, ξ΄, 244. ἐνῆεν α΄, 593.
ἐνελᾶν τινι χαλκὸν ω΄, 421.
ἐνελίσσεσθαί τισι ρ΄, 728.
ἐνενήκοντα β΄, 602.
ἐνέπειν λ΄, 643.
ἐνερείδειν τί τινι O. ι΄, 383.
ἔνερθέ τινος θ΄, 16.
ἐνέρτερος, κατώτερος, ε΄, 898. ἐνέρτεροι θεοὶ ο΄, 225.
ἐνετὴ, fibula, ξ΄, 180.
ἐνεύδειν O. γ΄, 350.
ἐνεύναιον O. ξ΄, 53.
ἐνηὴς, benevolus, ρ΄, 204, ψ΄, 648.
ἐνῆσθαι O. δ΄, 272.
ἔνθα α΄, 594. ibi, tum, β΄, 155. ἔνθα καὶ ἔνθα, ε΄, 223. quadrangula dicuntur ψ΄, 164. cf. β΄, 90, 397, 462, 476, η΄, 156. ἔνθα τε β΄, 594.

ἐνθάδε α', 171.
ἔνθεν, ὅθεν σοὶ, δ', 58.
ἐνθνήσκειν τινὶ, si forte, β', 642.
ἐνθόρειν τινὶ ε', 161.
ἐνθύμιος O. ν', 421.
ἔνι, ἔνεστι, ξ', 216. ἔνεισιν O. ι', 126.
ἐνιαύειν O. ο', 557.
ἐνιαυτὸς β', 134, O. α', 16. cf. Eust. ad Il. ι', 325, et vid. v. τελεσφόρος.
ἐνιέναι τινά τινι. νῦν δ' αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηνορίῃσιν ἐνῆκας ι', 699. cf. O. ο', 198. ἐνιέναι τί τινι μ', 441. fig. ε', 125, τ', 37, ψ', 390, 99.
ἐνικλᾶν θ', 407.
ἐνίπειν ψ', 473, ubi v. ann.
ἐνιπὴ δ', 402.
ἐνίπλειός τινος O. ξ', 115.
ἐνιπλεῖσθαι O. η', 221.
ἐνιπλήσσειν τινὶ μ', 72.
ἐνιπρήθειν θ', 182, ο', 417.
ἐνίπτειν τί τινι η', 447. cf. γ', 427, 438.
ἐνισκίμπτειν οὔδει καρήατα ρ', 437.
ἐνίσπειν β', 80. ἐνισπήσω O. ε', 98.
ἐνίσσειν ο', 198.
ἐνιχρίμπτεσθαι η', 272.
ἐνναίειν δώματα O. α', 51.
ἐννεάβριος ζ', 236.
ἐννεακαίδεκα ω', 496.
ἐννεάπηχυς ω', 270.
ἐννεάχιλοι ε', 860.
ἐννέπειν β', 761, O. α', 1.
ἐννεσίαι Διὸς C. 30. cf. ε', 894.
ἐννέωρος σ', 351.
ἐννῆμαρ α', 53.
ἕννυσθαί τι O. ε', 229, 30. ἕσσο γ', 57. φρεσὶν εἱμένος ἀλκὴν ν', 381. cf. δ', 432.
ἐννύχιος, ἔννυχος, νύκτωρ, λ', 716, O. γ', 178.
ἐνοινοχοεῖν οἶνον O. γ', 472.
ἐνοπὴ γ', 2.
ἐνόρειν τί τινι ξ', 499, ν', 362. ἐνῶρτο α', 599.
ἐνορούειν π', 783.
ἔνορχον μῆλον ψ', 147.
ἐνστάζειν τ', 348. εἰ δή τοι σοῦ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἠῢ O. β', 271. v. Add. vol. 6.
ἐνστρέφεσθαί τινι ε', 306.
ἐντανύειν βιὸν, νευρὴν, O. τ', 577, 587. ἐντανύειν τί τινι π', 475.
ἐνταυθοῖ O. σ', 105.
ἔντεα, arma, γ', 339, ε', 220.
ἐντείνειν ἱμᾶσι δίφρον ε', 728. cf. κ', 262.
ἔντερον οἰὸς O. φ', 408.
ἐντεσιεργὸς ω', 277.
ἐντιθέναι δαίδαλα ξ', 179. μένος τινὶ φ', 145. ἐντίθεσθαι ἵλαον θυμὸν ι', 639. ἐντ. τινα ὁμοίῃ τιμῇ δ', 410. ἐντ. τι θυμῷ ζ', 326.
ἐντὸς α', 432. ἐ. ἐέργειν β', 617, 845.
ἔντοσθεν ζ', 364, O. ν', 100.
ἐντρεπόμενον ἦτορ ο', 554.
ἐντρέχειν, congruere, τ', 385.
ἐντροπαλίζεσθαι ζ', 496, λ', 547, φ', 492.
ἐντροπίαι δόλιαι M. 245.
ἐντύειν ε', 720.
ἐντύνειν ἀοιδὴν O. μ', 183. ἑαυτὴν ξ', 162. ἐντ. τινὶ δέπας ι', 203. ἐντύνεσθαι δαῖτα O. γ', 33.
ἐντυπὰς ω', 163.
ἐνυάλιος ἄρης ρ', 211.
ἐνύπνιον, noctu, β', 56.
ἐνωπαδίως O. ψ', 94.
ἐνωπὴ ε', 374.
ἐνώπιον θ', 434. v. κλίνειν.
ἐξ ἄλλων, prae ceteris, φ', 370. ἐξ ἀλόθεν φ', 335. ἐξ ἄντυγος τείνειν ἡνία ε', 262. ἐξ ὁμόθεν O. ε', 477. ἐξ οὗ σ', 6. ἐξ οὐρανόθεν ρ', 548.
ἐξαγγέλλειν ε', 390.
ἐξάγειν α', 337, ε', 35. παῖδα πρὸ φόωσδε, educere puerum in lucem, h. e. facere ut nascatur, τ', 118. ἐξάγειν τύμβον ἐκ πεδίου η', 336.
ἐξαγνύναι ε', 161, λ', 175, ρ', 63.
ἐξαείρειν ἅμαξαν ω', 266.
ἐξαίνυσθαι θυμόν τινος δ', 531, ε', 848. cf. ε', 155.
ἐξαιρεῖν τινι γέρας π', 56. cf. α', 369. ἐξαιρεῖσθαι, ἐξαρπάζειν, λ', 550. cf. κ', 267. ἐξαιρεῖσθαι μελέων θυμὸν O. λ', 200. ἐξαιρεύμην O. ξ', 234.
ἐξαίρεσθαι μισθὸν O. κ', 84.
ἐξαίρετος β', 227.
ἐξαίσιος ἀρὴ ο', 597.
ἐξαΐσσειν τινὸς γ', 367.
ἔξαιτος O. ε', 102. ἔξαιτος οἶνος μ', 320.
ἐξακεῖσθαι, ἰᾶσθαι, cf. ι', 507. χόλον τινὸς δ', 36, O. γ', 145.
ἐξαλαοῦν O. ι', 503.
ἐξαλαπάζειν, κενοῦν, O. δ', 176. cf. ann. ad α', 129.
ἐξαλεῖσθαι σ', 586.
ἐξάλλεσθαι τῶν ἄλλων ε', 142, ψ', 399.
ἐξαλύειν h. 7, 51.
ἐξαναδύειν B. 133.
ἐξαναδῦναι O. δ', 405.
ἐξαναλύειν π', 442.
ἐξαναφανδὸν O. ν', 48.
ἐξανίημι σ', 471.
ἐξανύειν θ', 369. ἐξ. τινὰ λ', 365.
ἐξαπατᾶν ι', 371, 75.
ἐξαπατητὴρ Cercop. vol. 6. pag. 372.
ἐξαπαφᾶν O. ξ', 381. ἔπεσιν ι', 376.

ἐξαπίνης ε', 91, π', 598, O. ξ', 40.
ἐξαπλοῦν B. 106.
ἐξαποδύνειν O. ε', 372.
ἐξαπολλύναι τινὸς, perire ex aliquo loco, ζ', 60.
ἐξαπονίζειν O. τ', 387.
ἐξάπτω, ἐξαρτάω ϑ', 20. τί τινος ω', 51.
ἐξαρπάζειν γ', 380.
ἐξάρχειν τι β', 273.
ἐξαυδᾶν α', 363.
ἐξαῦτις α', 223, γ', 433.
ἐξαφαιρεῖσθαι O. χ', 444.
ἐξαφύειν οἶνον O. ξ', 97.
ἐξειδέναι ε', 64.
ἐξείης, ex ordine, alium post alium, ο', 137. cf. α', 448.
ἐξειπεῖν ι', 61, V. 287.
ἐξείρεσθαί τινα ε', 756.
ἐξελᾶν δίκην π', 388. ἵππους ε', 25. cf. ib. 264.
ἐξέλκειν πάλιν δ', 214. πηνίον ψ', 762.
ἐξεμεῖν dicta Charybdis O. μ', 237.
ἐξεναρίζειν τεύχεα η', 146. τινὰ δ', 488, ζ', 417.
ἐξερεείνεσθαι μύθῳ κ', 80.
ἐξερεῖν α', 204, ϑ', 285, ϱ', 440, O. δ', 337.
ἐξερείπειν ξ', 414, O. α', 416.
ἐξερύειν ε', 112, 667, κ', 505, O. ι', 397.
ἐξερύσασκε κ', 490.
ἐξερωεῖν ψ', 468.
ἐξεσίη ω', 235. ἐξεσίην, πρεσβείᾳ δημοσίᾳ, O. φ', 20.
ἐξεσύθη et ἐξελύθη confusa ε', 293.
ἐξέτης ψ', 266.
ἐξέτι τοῦ, ὅτε ι', 106. cf. O. ϑ', 245.
ἐξηγεῖσθαι β', 806.
ἐξήλατος ἀσπὶς μ', 295.
ἐξημοιβὰ εἵματα O. ϑ', 249.
ἐξιέναι ἔρον τινὸς sensu insolentiore dictum ν', 638. cf. α', 468. ἐξέμεν, ἐξεῖναι, λ', 141.
ἐξιθύνειν ο', 410.
ἐξικνεῖσθαι O. ν', 206.
ἐξίσχειν ἔξω O. μ', 94.
ἐξοίχεσθαι ζ', 379.
ἐξοιχνεῖν ι', 384.
ἐξολλύναι τινὶ φρένας dicta numina μ', 234. ἐξ. τρίχας O. ν', 399, 431.
ἐξολολύζειν B. 101.
ἐξονομάζειν, celebrare, M. 59.
ἐξονομαίνειν γ', 166.
ἐξονομακλήδην ὀνομάζειν τινὰ χ', 415.
ἐξόπιθεν δ', 298, π', 611.
ἐξοπίσω χ', 467. ἐξοπίσω, in posterum, O. δ', 35.
ἐξορμᾶν O. μ', 221.
ἐξορούειν γ', 325.
ἐξοφέλλειν O. ο', 18.
ἔξοχος β', 188, 480, 83. ἔ. ἄλλων ζ', 194. κεφαλὴν etc. γ', 227. ἔξοχον ἄλλων ι', 641. ἔξοχα ε', 61. ἔ. πάντων ξ', 257 etc.
ἐξυπανίστασθαι β', 267.
ἐξυφαίνειν B. 182.
ἔξω χροὸς ἕλκειν λ', 457.
ἔο β', 239, O. η', 217.
— εοι contractum δ', 3.
ἑοῖ αὐτῷ ν', 495, O. δ', 38.
ἔοικε, par est, O. α', 278, ϑ', 146.
ἐοικότα O. δ', 239.
ἔομεν (?) τ', 402. v. ann. ad eum locum in Add. vol. 6.
εον sive ευν et εα confundi visa O. κ', 263. cf. O. ξ', 354.
ἑορτὴ O. υ', 156.
ἑὸς α', 83, 533, π', 753. ἑὸς pro τεὸς B. 23. ἑὸς φίλος ε', 318, O. ξ', 179.
ἐπ'. v. ἔτ.
ἐπαγάλλεσθαί τινι π', 91.
ἐπάγειν τινὶ νέφος ψ', 188.
ἐπαγείρειν α', 126, O. λ', 631.
ἐπαγλαΐζεσθαι σ', 133.
ἐπαείρειν ι', 214. κεφαλὴν κ', 80. μάστιγας ἵπποις ψ', 362.
ἐπαέξειν ἔργον O. ξ', 67.
ἐπαιγίζειν β', 148.
ἐπαινεῖν, comprobare, β', 335, γ', 461. ἐπ. τινι σ', 312. ἐπ., ὥς τις ἐκέλευε, δ', 380.
ἐπαΐξασκε ϱ', 462, σ', 159.
ἐπαΐσσειν β', 146, ε', 98. μώνυχας ἵππων η', 240. τινὸς ε', 263. ἐπ. τινὶ μελίαις O. ξ', 283.
ἐπακούειν πάντα dictus sol γ', 277. τινὸς β', 143.
ἐπακτὴρ ϱ', 135.
ἐπαλᾶσθαι O. δ', 81.
ἐπαλαστεῖν O. α', 252.
ἐπαλεξεῖν ϑ', 364, B. 174.
ἐπαλλάσσειν ν', 359.
ἔπαλξις μ', 258, 63 etc.
ἐπαμᾶσθαι O. ε', 482.
ἐπαμείβειν τί τινι ζ', 230. ἐπαμείβεσθαι, wechseln. νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας ζ', 339.
ἐπαμοιβαδὶς ἀλλήλοις O. ε', 481.
ἐπαμοίβια ἔργα M. 516.
ἐπαμύνειν τινὶ ζ', 361.
ἐπαμύντωρ O. π', 261.
ἐπανθέμεναι φ', 535.
ἐπανιέναι τινά τινι ε', 405.
ἐπανίστασθαι β', 85.
ἐπαοιδὴ O. τ', 457.
ἐπαπειλεῖν ν', 582, ξ', 45. ἔριν α', 319.
ἐπαρὰ, imprecatio, ι', 456, Theb. 3, 7.
ἐπάρειν. ἐπῆρσε ξ', 167, 339.
ἐπαρήγειν ψ', 783.
ἐπαρκεῖν τί τινι β', 873.

ἐπάρουρος Ο. λ', 488.
ἐπαρτὴς Ο. θ', 151.
ἐπαρτύειν Ο. γ', 152, θ', 447, C. 128.
ἐπάρχεσθαι α', 471.
ἐπαρωγὸς Ο. λ', 497, B. 179.
ἐπασκεῖν Ο. ρ', 266.
ἐπασσύτερος α', 383, θ', 276.
ἔπαυλος Ο. ψ', 358.
ἐπαυρεῖσθαι α', 410, ξ', 353.
ἐπαυρεῖν τι λ', 573, σ', 302 etc.
ἐπαυρίσκεσθαι ν', 733.
ἐπαφύσσειν Ο. τ', 388.
ἐπεγείρειν ἄρηα δ', 352, τ', 237.
ἐπέγρειν, ἐπεγείρειν, κ', 124, ξ', 256.
ἐπεὶ prima sententia ζ', 187, ι', 341. ἐπεὶ sive ἐπειδὴ in responsione γ', 211. ἐπεὶ ἄρ mendose scriptum, ut videtur, pro ἐπίκαρ ω', 42. v. Add. vol. 6. ἐ. οὖν α', 57, δ', 244. ἐ. ῥα δ', 476.
ἐπείγειν, urgere. ὀλίγον δέ μιν ἄχθος ἐπείγει μ', 452. ἐπείγον τινὰ γῆρας V. 234. ἐπείγεσθαι cum alio inf. β', 354. ἐπ. τινος, festinare aliquid, τ', 142. λέβης, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ, φ', 362.
ἐπειῆ α', 156, 169.
ἐπείκειν. ἐπεοικέναι τινὶ ι', 392.
ἕπειν, ἀμφέπειν, curare, ζ', 321.
ἐπεῖναι, adesse, Ο. β', 58. inesse, Ο. ε', 443. superesse, Ο. δ', 756. ἐπῆεν ε', 127.
ἔπειτα in partibus rerum gestarum describendis α', 35, 48, 51, γ', 145. pro οὖν ε', 812, Ο. ν', 63. ἔπειτα μεθύστερον C. 205.
ἐπέλπεσθαι ω', 491.
ἐπερύειν Ο. α', 441.
ἐπεμβαίνειν τινὸς ι', 582.
ἐπενείκειν τινὶ χεῖρα τ', 261.
ἐπενήνοθε β', 219.
ἐπεντύειν, παρασκευάζειν, θ', 373.
ἐπεντανύειν Ο. χ', 467.
ἐπέοικε α', 126, δ', 341.
ἐπερείδειν (nachdrücken) ἔγχος ε', 856. ἶνα η', 269. τί τινι χ', 97. cf. ἐρείδειν.
ἐπέρχεσθαι α', 535, δ', 334. ἐπ. τι ω', 351. ἐπερχόμεναι ὧραι Ο. ξ', 296.
ἐπεσβολίαι Ο. δ', 159.
ἐπεσβόλος β', 275.
ἕπεσθαι ἅμα vel ἅμα τινὶ α', 424, γ', 447, ε', 551. ἀμφί τινα λ', 473. ἐπί τινος Ο. α', 278. οἵη ἐμὴ δύναμις κ. χεῖρες ἕπονται Ο. υ', 237. ἕπεν κ', 146.
ἐπεσσύμενος δ', 527.
ἐπετήσιος Ο. η', 118.
ἐπευφημεῖν α', 22.
ἐπεύχεσθαι γ', 350, ε', 119.
ἐπέχειν, προσάγειν τῷ στόματι, ι', 489, χ', 83, 494. ἐπέχειν τινὶ inimici Ο. τ', 71. ἐπέχειν τινὶ ἵππους ε', 240, 829, 841. ἐπέχειν χῶρον ψ', 190.
ἔπη, ἔπεα. v. ἐπί.
ἐπήβολός τινος Ο. β', 319.
ἐπηγκενὶς Ο. ε', 253.
ἐπηετανὸς Ο. δ', 89. ἐπηετανὸν ἔχειν proverbialiter dictus, qui abunde habet, Ο. κ', 427. ἐπηετανοὶ λέβητες Μ. 61.
ἐπηλυσία Μ. 37.
ἐπημοιβὸς μ', 456.
ἐπὴν α', 168, δ', 239.
ἐπηπύειν σ', 502.
ἐπήρατος, gratus, δαῖς ι', 228. ἐπήρατα εἵματα Ο. θ', 366.
ἐπήρατος, excelsus, Ο. δ', 606.
ἐπήρετμος Ο. β', 403, δ', 559.
ἐπηρεφὴς πέτρα Ο. κ', 131. cf. μ', 54.
ἐπητανὸς Μ. 113.
ἐπητὴς Ο. ν', 332.
ἐπήτριμος σ', 211, 552.
ἐπητὺς Ο. φ', 306.
ἐπὶ adverb., praeterea, θ', 506, 546.
ἐπὶ in compositione αὐξητικὸν ν', 460.
ἐπὶ praepos.
ἐπὶ locale. ἐπ' ἀνθρώπους, apud homines, ω', 202. ἐπὶ νῶτα β', 308. cf. ib. 765, Ο. α', 299. ἐπ' ἀριστερά τινος β', 526, ε', 355. ἐπ' αὐτόφι τ', 255. ἐπ' εἰρήνης β', 797. ἐπὶ βουσὶν, οἴεσσιν, apud boves, oves, ζ', 424. cf. λ', 261. f. τ', 181. ἐπὶ γαῖαν πνείειν κ. ἕρπειν ρ', 447. cf. ι', 506. ἐφ' ἡμέας, inter nos, Ο. π', 385. ἐπὶ ὁδῷ ναίειν ζ', 15. ἐπί τινι, praeter aliquid, Ο. η', 216. propter al. θ', 160. αἴνυσθαι ὀϊστὸν ἐπί τινι ο', 458. ἐπ' ἀρωγῇ ψ', 574. sub conditione al. rei, ι', 602. δώρῳ ἔπι μεγάλῳ κ', 304. ἐπὶ εἴδεϊ τῷδε Ο. ρ', 308. ἐπὶ πολλοῖς κτεάτεσσιν ι', 482. τῷδ' ἐπὶ θυμῷ, hoc animo, ν', 485, Ο. π', 99.
ἐπὶ temporale. ἐπ' εἰρήνης, pace, ι', 403. ἐπ' ἤματι, μίαν ἡμέραν, τ', 229, Ο. ξ', 107. ἐπ' ἤματι τῷδε ν', 234. ἐπί τινος, tempore alicujus, ε', 637. ἐπί τινι, post al., θ', 261 — 64. propter al. δ', 470. ἐπὶ χρόνον β', 299, Ο. ξ', 195. ἐφ' ἡμέας, inter nos, Ο. π', 385. cf. Ο. ο', 494.
ἐπὶ et ἀπὸ confusa λ', 546. et ἔπη Ο. χ', 427. v. Add. vol. 6. et ἔτι ρ', 432, Ο. α', 414. v. ἀπὸ, ὑπό.
ἔπι, ἔπεστιν, inest, adest, α', 515, Ο. θ', 563, ξ', 94.
ἐπιάλλειν Ο. β', 316. ἐπιάλλειν τι fig. Ο. χ', 49. ἐπιάλλεσθαι η', 15.
ἐπιανδάνειν η', 407.

ἐπιάχειν ε', 860, ν', 822.
ἐπίβαθρον O. ο', 449.
ἐπιβαίνειν εὐνῆς ι', 133. ἵππων ε', 666, θ', 129. cf. ε', 192, 221, 255. νηῶν θ', 196. πυρῆς, κτείνειν a consequente, δ', 99, ι', 546. ἐπιβαίνειν, invadere, π', 69. simile ἐμβαίνειν π', 94. ἐπ. τινά τινος θ', 284. ἐπ. τινὸς fig. O. χ', 424, ψ', 13, M. 465. τινὶ λ', 460. ἐπιβαίνεσθαί τί τινος, collocare al. alicubi, O. ζ', 78.
ἐπιβάλλειν ἱμάσθλην O. ζ', 320. ὕπνον O. α', 364. ἐπιβάλλουσα τόπον τινὰ ναῦς O. ο', 297. ἐπιβάλλεσθαι κλήρους O. ξ', 211. τινὸς, cupere al., ε', 68.
ἐπιβασκέμεν τινά τινος β', 234.
ἐπιβήτορες ἵππων O. σ', 263, h. 17, 15.
ἐπιβλὴς ω', 453.
ἐπιβοᾶσθαι, invocare. ἐπιβωσόμεθα κ', 463.
ἐπιβόσκομαι B. 43.
ἐπιβουκόλος βοῶν O. γ', 422. cf. O. φ', 199.
ἐπιβρεμέιν τι ρ', 739.
ἐπιβρίθειν figur. ε', 91, η', 343, μ', 414.
ἐπιβώτωρ μήλων O. ν', 222. συῶν κάπρος O. λ', 130.
ἐπιγδουπεῖν λ', 45.
ἐπιγίγνεσθαι ζ', 148.
ἐπιγνάμπτειν β', 14. νόον τινὸς ι', 514. φίλον κῆρ α', 569.
ἐπιγναμπτὴ ἕλιξ V. 89.
ἐπιγουνὶς O. ρ', 225.
ἐπιγράβδην φ', 166.
ἐπιγράφειν κλῆρον, signare sortem, η', 187. cf. σῆμα. ταρσὸν ποδὸς λ', 388. χαλκῷ ν', 553. χρόα δ', 139.
ἐπιδαίεσθαι M. 383.
ἐπιδεῖν χ', 61.
ἐπιδέξια β', 353.
ἐπιδευεῖν τινος ι', 225. ἐπιδεύεσθαί τινος, indigere al. rei, β', 227. inferiorem esse al. re, ε', 636, ψ', 670, ω', 385.
ἐπιδευὴς ε', 481, μ', 299. ἐπιδευὲς δίκης τ', 180.
ἐπιδημεύειν O. π', 28.
ἐπιδήμιος, domum reversus, domi degens, ω', 262, O. α', 194, 233.
ἐπιδιδόναι ι', 147, 48. ἐπιδίδοσθαι θεοὺς, testes dare deos, χ', 254.
ἐπιδινεῖν γ', 378, η', 269. ἐπιδινεῖσθαι dictae aves volantes O. β', 151. ἐπιδινούμενός τι θυμὸς O. ν', 218.
ἐπιδιφριὰς κ', 475.
ἐπιδίφριος O. ο', 51, 75.
ἐπιδραμεῖν, ε', 617, κ', 354. ἐπιδραμεῖν fig. O. ζ', 45.
ἐπίδρομος ζ', 434.
ἐπιείκελος ἀθανάτοισι δ', 394.
ἐπιεικὴς τοῖος dictum δεικτικῶς ψ', 246. ἐπιεικὲς α', 547. ὡς ἐπιεικὲς θ', 430.
ἐπιεικτὸς ε', 892, θ', 32.
ἐπιέλπεσθαι α', 545.
ἐπιέναι hostium ε', 14, ν', 836, ρ', 741. ἐπ. τινὰ f. α', 29. τὶ O. δ', 411.
ἐπιείσομαι λ', 367, O. ο', 504.
ἐπιζάφελος, ἐπιζαφελῶς, ι', 516, 525, O. ζ', 330.
ἐπιήρανος O. τ', 343.
ἐπίηρος Parv. Il. 7, 8.
ἐπιθαρσύνειν δ', 183.
ἐπίθημα, πῶμα, ω', 228.
ἐπιθόρειν τινὶ θ', 251.
ἐπιθρώσκειν δ', 177, ε', 772. τινὸς θ', 514.
ἐπιθύειν, ab ἰθὺς, σ', 175.
ἐπιΐστωρ μεγάλων ἔργων O. φ', 26.
ἐπικάζεσθαι ν', 35.
ἐπικαλεῖν O. η', 189.
ἐπικάμπυλος M. 90.
ἐπικὰρ π', 392.
ἐπικάρσιος O. ι', 70.
ἐπικείρειν f. π', 394. μήδεα μάχης ο', 467.
ἐπικεῖσθαι dicta necessitas ζ', 458. ἐπικεῖσθαι dictae fores, h. e. operiri, O. ζ', 19.
ἐπικελαδεῖν θ', 541.
ἐπικέλεσθαι Ἐριννῦς ι', 454. τινὶ π', 382.
ἐπικέλλειν O. ι', 138. τινὶ O. ν', 114.
ἐπικερτομεῖν π', 744, ω', 649.
ἐπικεύθειν κ', 115, O. ξ', 469.
ἐπικίδνασθαι β', 850. ὅσοντ' ἐπικίδναται ἠὼς η', 451, 58.
ἐπικλείειν O. α', 351.
ἐπίκλησις η', 138, π', 177. ἐπίκλησιν καλεῖν χ', 506.
ἐπικλίνειν σανίδας πύλαις μ', 121.
ἐπίκλοπός τινος O. φ', 397.
ἐπικλύζειν B. 69.
ἐπικλύζεσκον ψ', 61.
ἐπικλώθειν ω', 525.
ἐπικόπτειν βοῦν O. γ', 443.
ἐπικουρεῖν ε', 614.
ἐπίκουρος a quo dici videatur, β', 130.
ἐπικραιαίνειν, ἐπικραίνειν, β', 419. ἐπικεκράανται, —αντο, O. δ', 132, 616.
ἐπικρατεῖν τινι κ', 214.
ἐπικρατέως π', 67, 81, ψ', 863.
ἐπικρῆσαι οἶνον O. η', 164.
ἐπίκριον O. ε', 254.
ἐπικύρειν τινὶ γ', 12, ψ', 821.
ἐπιλανθάνεσθαι η', 442.
ἐπιλείβειν O. γ', 341.
ἐπιλείπειν O. η', 117.

ἐπιλέπειν M. 109.
ἐπιλεύσσειν γ', 12.
ἐπιλήθειν O. δ', 221. ἐπιλήθεσθαι O. α', 57.
ἐπιληκεῖν O. θ', 379.
ἐπιλίγδην ρ', 599.
ἐπιλλίζειν O. σ', 11.
ἐπιλωβεύειν O. β', 323.
ἐπιμαίεσθαί τινος κ', 401, O. ε', 344. ἵππους μάστιγι ε', 748. cf. ρ', 430. τέχνην πυρὸς M. 108.
ἐπιμαίνεσθαί τινι ποιεῖν τι ζ', 160.
ἐπιμάρτυρος η', 76, O. α', 273.
ἐπιμᾶσθαι, ἐπιμάσσεσθαι, δ', 190, O. ν', 429.
ἐπίμαστος O. υ', 377.
ἐπιμάχεσθαί τινι ε', 124.
ἐπιμειδᾶν δ', 356, θ', 38, κ', 400.
ἐπιμέμφεσθαί τινος α', 65.
ἐπιμένω ζ', 340.
ἐπιμήδεσθαί τί τινι O. δ', 437.
ἐπιμηνίειν τινὶ ν', 460.
ἐπιμίμνειν τινὶ O. ξ', 68.
ἐπιμὶξ λ', 525, ξ', 60 etc.
ἐπιμίσγεσθαι dicti exercitus, ε', 505.
ἐπιμνᾶσθαί τινος O. α', 31.
ἐπιμύζειν δ', 20.
ἐπινεῖν τι λίνῳ dicta Parca υ', 128.
ἐπινέμειν O. υ', 254.
ἐπινεύειν α', 528.
ἐπινηνεῖν τινὸς, cumulare aliquo, η', 428.
ἐπινήχεσθαι B. 107.
ἐπινώτιος B. 87.
ἐπίξυνος ἄρουρα μ', 422.
ἐπιόπτεσθαί τινάς ι', 167.
ἐπιόπτης E. 11, 1.
ἐπιορκεῖν τ', 188.
ἐπίορκον ὀμνύναι γ', 279, τ', 260. cf. κ', 332.
ἐπιόσσεσθαι ρ', 381.
ἐπίουρα ἡμιόνων κ', 351.
ἐπίουρος ν', 450. ὑῶν O. ν', 405.
ἐπιπάσσειν φάρμακα δ', 218, λ', 515.
ἐπιπαύεσθαί τινος σ', 248.
ἐπιπείθεσθαι α', 565, δ', 412. θεοῖς α', 218. cf. ο', 162.
ἐπιπέλεσθαί τινι O. ν', 60.
ἐπιπιέζειν χερσὶν O. δ', 287.
ἐπιπίλνασθαι O. ζ', 44.
ἐπιπίνειν O. ι', 297.
ἐπιπλάζεσθαί τι O. θ', 14.
ἐπιπλέειν α', 312.
ἐπιπλήσσειν, κόπτειν, τόξῳ κ', 500, 513. ἐπιπλήσσειν τινὶ f. μ', 211. ἐπέπληγον ε', 504.
ἐπιπλοῦν ν', 47, ξ', 291, O. γ', 15, B. 87.
ἐπιπνείειν O. δ', 357.
ἐπιποιμὴν O. μ', 131.
ἐπιπροϊάλλειν τινὰ C. 326. τράπεζάν τισι λ', 628.
ἐπιπροϊέναι δ', 94, ι', 520. ναῦν O. ο', 299.
ἐπιπτάρειν O. ρ', 545.
ἐπίπτασθαι ν', 821. cf. δ', 126.
ἐπιπωλεῖσθαι γ', 196, δ', 231.
ἐπιρῤῥέειν β', 754. figur. λ', 724.
ἐπιρῤῥέζεσκον O. ρ', 211.
ἐπιρῤῥέπειν ξ', 99.
ἐπιρῤῥήσσεσκον, —κε, ω', 454, 56.
ἐπιρῤῥίπτειν O. ε', 310.
ἐπίῤῥοθον εἶναί τινι δ', 390.
ἐπιρῤῥώεσθαι α', 529.
ἐπισείειν δ', 167, ο', 230.
ἐπισεύειν τινὶ κακὰ O. σ', 256. ἐπισεύεσθαι β', 86, 208. ἔς τινα, ἐπ. τι, confluere ad aliquem vel aliquid, β', 150, ν', 757. ἐπισεύεσθαι, ὥστε etc. ι', 42. ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται ζ', 361. cf. α', 173.
ἐπίσκοπος χ', 255. ἐπίσκοπος, κατάσκοπος, κ', 38. ἐπίσκοπος et ἐπίκλοπος conf., ut videtur, O. φ', 397. in Add. vol. 6.
ἐπισκύζεσθαι ι', 370, O. η', 306.
ἐπισκύνιον ρ', 136.
ἐπίσπαστον κακὸν O. σ', 73.
ἐπισπεῖν ὀλέθριον ἦμαρ τ', 294.
ἐπισπέρχειν ψ', 430.
ἐπισπέσθαι, ἐφέπεσθαι, fig. O. μ', 349. ἐπισπέσθαι μένεϊ O. ξ', 264. ποσὶ ξ', 521.
ἐπισταδὸν O. μ', 392.
ἐπισταμένως η', 317, O. ε', 245.
ἐπίστασθαι σάφα εἰπεῖν δ', 404, φ', 320. ἐ. τινος β', 611. ἐπιστάμενος, ἐπιστήμων, ο', 282. cf. O. ξ', 361. ἐπιστάμενοι πόδες σ', 599. v. δαίδαλα.
ἐπιστάτης τινὸς O. ρ', 455.
ἐπιστείχειν β', 287.
ἐπιστέλλειν τινὰ ἀγγελίην δ', 384.
ἐπιστενάχεσθαι, ἐ—χίζεσθαι, δ', 154, τ', 301.
ἐπιστεφανοῦν, imponere, effingere in superiore parte al. rei, λ', 36.
ἐπιστέφεσθαι ποτοῦ κρητῆρας α', 470.
ἐπιστεφὴς οἴνου κρητὴρ O. β', 431.
ἐπιστήμων βουλῇ καὶ νόῳ O. π', 374.
ἐπίστιον O. ζ', 265.
ἐπιστοναχεῖν ω', 79.
ἐπιστορεννύναι O. ξ', 52.
ἐπιστρέφειν γ', 370.
ἐπιστρέφεσθαι h. 28, 10.
ἐπιστροφάδην κ', 483.
ἐπιστρόφος ἀνθρώπων O. α', 177.
ἐπιστρωφᾶν O. ρ', 486. fig. M. 44.
ἐπισφύριον γ', 331.
ἐπισχεδὸν A. D. 3.

ἐπίσχειν θυμόν τινος O. υ', 266. ἵππους ϱ', 465.
ἐπισχερῶ λ', 668 etc.
ἐπίσχεσθαι sagittantis O. χ', 15.
ἐπισχεσίη, πρόφασις, O. φ', 71.
ἐπίσχεσις O. ϱ', 451.
ἐπίσωτρον, ἐπίσσωτρον, ε', 725.
ἐπιτανύειν πόλεμον ν', 359.
ἐπιτάῤῥοθος ε', 828.
ἐπιτείνειν. ἐπὶ νὺξ — τέταται — βροτοῖσιν O. λ', 19.
ἐπιτέλλειν α', 25. cum alio infin. δ', 64. ἐφετμὰς ε', 818. cf. φ', 445. ἐπιτέλλεσθαι α', 295, δ', 301, κ', 61. ἐπιτ. κ. κελεύειν τ', 192. ἐπιτέλλεσθαί τι sensu malo O. α', 327.
ἐπιτέρπεσθαι A. D. 146.
ἐπιτερπής A. P. 236.
ἐπίτηδες α', 142, O. ο', 28.
ἐπιτηρεῖν C. 244.
ἐπιτιθέναι ἀλλήλοις ἄλγεα ε', 384. cf. β', 39. ἐπιτ. εἴδατα O. α', 140. ἦμαρ O. μ', 399. θύρας ξ', 169. κράτος τινι α', 509. κῦδος ψ', 400, 406. μῆρα O. γ', 179. ἐπιτιθέναι τινι ἔργον, tribuere alicui aliquid, in quo excellat, O. ϑ', 245. ἐπιτιθέναι τί τινι (κακὸν μόρον) ζ', 357. ἐπιτιθέναι φρεσὶν α', 55, O. ε', 427. ἐπιθεῖτε ω', 264.
ἐπιτιμήτωρ τινὸς O. ι', 270.
ἐπιτιταίνεσθαί τινι τόξα λ', 370.
ἐπιτλῆναι ψ', 591.
ἐπιτολμᾶν O. α', 353.
ἐπίτονος O. μ', 423.
ἐπιτοξάζεσθαι γ', 81.
ἐπιτράπειν κ', 421, ϱ', 509.
ἐπιτρέπειν γήραϊ κ', 79. θεοῖς μῦθον O. χ', 289. ἐπιτρεπόμενός τινι θυμὸς εἴρεσθαι etc. O. ι', 12. ἐπιτετράφαται β', 25.
ἐπιτρέχειν ψ', 418. similiter nostrates: zulaufen, continuare cursum. ἅρματα — ἵπποις — ἐπέτρεχον ψ', 504. ἐπιτρέχειν figur. ν', 409. ἐπέδραμε δ', 524.
ἐπιτροχάδην ἀγορεύειν γ', 213.
ἐπιφαίνεσθαι. ἐπιφαάνθη ϱ', 650.
ἐπιφέρειν τινὶ ἄρηα γ', 132. χεῖρας α', 89. cf. ἦρα.
ἐπιφθάναι B. 216.
ἐπιφθονεῖν O. λ', 148.
ἐπιφλέγειν β', 455.
ἐπιφορβεῖν M. 105.
ἐπιφράζεσθαι ε', 665. βουλὴν β', 282. ἐπ. ποιεῖν τι O. ε', 183. ἐπιφράζεσθαί τινι ὄλεθρον O. ο', 444.
ἐπιφροσύνη ε', 437.
ἐπίφρων βουλὴ O. γ', 128.
ἐπιφωνεῖν Parv. Il. 3.
ἐπιχεῖν δούρατα ε', 618. σῆμα mortuo ζ', 419. v. arma.
ἐπιχειρεῖν τινι O. ω', 386, 95.
ἐπιχεύειν τινὸς et τινὶ μ', 284.
ἐπιχθόνιοι ἄνδρες α', 266, ι', 558. cf. α', 272, δ', 45.
ἐπιχρᾶν τινι π', 352, 56.
ἐπιχρίειν O. σ', 172, 179. ἐπιχρίειν τί τινι O. φ', 179.
ἐπιψαύειν πραπίδεσσι dictus vir prudens O. ϑ', 547.
ἐπιωγὴ O. ε', 404.
ἐποίχεσθαι ε', 720. ἐποίχεσθαι ducum in proelio ζ', 81, π', 496, 533. ἐπ. ἔργον α', 358, O. ϱ', 227. ἐπ. πάντοσε ε', 508. ἐποίχεσθαί τισιν, accedere ad aliquos, O. α', 143. τινὰ κ', 487. χαλκῷ ε', 330. f. α', 50.
ἐπομνύναι α', 233, κ', 332.
ἐπομφάλιος η', 267.
ἐποπίζεσθαι O. ε', 146, V. 291.
ἐπόπτεσθαι ξ', 145.
ἐποπτεύεσκε O. π', 140.
ἐπορέγειν τί τινι ε', 225. ἐ—γεσθαι ε', 335.
ἐπόρειν, accedere, ψ', 112. ἐπόρειν τινὶ ε', 793, η', 42. ἐπόρεσθαι dicti pastores ad educendum et pascendum greges O. ξ', 106. ἐπόρεσθαί τινι, sequi al., ψ', 290, 293.
ἐπορούειν γ', 379, π', 784.
ἔπος, jussum, α', 216, π', 686. ἔπεα καὶ ἔργα λ', 703. cf. α', 395 etc. ἔπεα πτερόεντα α', 201. ἔπεσι κ. χερσὶν α', 77. v. προσαυδᾶν.
ἐποτρύνειν ζ', 83.
ἐπουράνιοι θεοὶ ζ', 129, 527.
ἐποχεῖσθαι ἵπποις κ', 330.
ἐπόψιος A. P. 319.
ἑπταβόειον σάκος η', 220.
ἑπτάετες O. γ', 305.
ἑπταπόδης ο', 728.
ἑπτάπορα τείρεα h. 8, 7.
ἑπτάπυλος Θήβη δ', 406, O. λ', 262.
ἕπταχα O. ξ', 436.
ἔπτη et ἔστη permutari inter se visa υ', 280.
ἐπωλένιον κιθαρίζειν M. 433.
ἐπώνυμον, —νύμως, ι', 562.
ἐπώνυμον ὄνομα O. η', 54.
ἐπώχατο μ', 340.
ἔραζε μ', 156 etc. v. καταχεύειν.
ἐραννὸς, ἐρατεινὸς, ι', 531, O. η', 18 etc.
ἔρανος O. α', 226.
ἐρᾶσθαί τινος γ', 446, υ', 223.
ἐρατεινὸς epitheton urbium et regionum β', 532, γ', 401, 443. ἀμβροσίη ἐρατεινὴ τ', 347, 353. v. Ἴλιος.
ἐρατίζειν, ἐρᾶν, λ', 551, M. 64.

ἐρατὸς γ', 64, A. P. 300.
ἐργάζεσθαι ἔργα ω', 733.
ἐργάθειν ε', 147, λ', 437.
ἔργειν, ἔρδειν. ἔρχαται π', 481. ἐρχθεὶς ἔν τινι φ', 282. ἔοργε β', 272.
ἔργον et ἔπος dicta omnia, quae quis agat, ο', 234 etc. ἔργον, opus rusticum, ε', 92, O. ξ', 224. ἔργον Ἄρηος, λόγχη B. 130. pugna δ', 539, λ', 734. cf. π', 208. ἔργον μέγα dictus lapis ingens ε', 303. ἔργον πρήσσειν, vim facere, O. τ', 324. ἔργα, agri, O. β', 22. ἔργα ἀνθρώπων π', 392. cf. O. ξ', 346. θαλάσσια cornicum O. ε', 67. ἔργα, ἱστουργία, γ', 422. munus ε', 428, 29. negotia O. β', 127. ἔργα κυνὸς O. ρ', 313. ἔ. νέμεσθαι β', 751. ἔργα παλίντιτα O. α', 379. πολεμήϊα, scientia belli ν', 728, 730. ἔργα πολέμου καὶ πόλεμος θ', 452. ἔργα φιλοτήσια O. λ', 245. cf. καρτερός.
ἔργμα h. 30, 12.
ἔρδειν β', 364. ἑκατόμβας α', 315, O. η', 202. κακά τινας γ', 351. v. ἔργειν, φίλα.
ἔρδεσκες, ἔρδεσκεν ι', 540, O. ν', 350, A. P. 126, 178.
ἐρεβεννὸς ε', 864. ἐρεβεννὴ νὺξ ε', 659.
ἐρέβινθοι, cicera, ν', 589.
ἐρεείνειν γ', 191.
ἐρέεσθαι α', 332.
ἐρέθειν α', 519, γ', 414, O. τ', 517, h. 8, 14.
ἐρεθίζειν α', 32, ω', 560. χαλεποῖς μύθοις O. ρ', 394. cf. κερτομίοις.
ἐρείδειν ἀλλήλοις O. χ', 450. ἐρείδειν τι πρός τι χ', 112. ἐρείδεσθαι ἐπί τινος χ', 225. ἐρείδεσθαι γ', 358. luctatorum ψ', 735. ἐρείδεσθαι γαίης ε', 309. οὔδει η', 145. cf. β', 109, θ', 495. ἐρηρέδαται, ἐρηρέδατο, ψ', 284, O. η', 95.
ἐρείειν α', 62.
ἐρείκειν, σχίζειν. ἐρεικόμενος περὶ δουρὶ ν', 441.
ἔρειν ἔπος γ', 83. ἔ. τινα pro ἔρ. περί τινος O. ψ', 1. ἐρέω fut. α', 77, 297. Ἑωσφόρος —φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν ψ', 226. cf. β', 49.
ἐρεῖν O. φ', 31. v. παρέξ.
ἐρείομαι λ', 611.
ἐρείπειν δ', 462, ε', 47, μ', 258.
ἐρεμνὴ αἰγὶς δ', 167. γαῖα M. 427. ἐρεμνῇ νυκτὶ ἐοικὼς O. λ', 605.
ἐρέπτεσθαι β', 776, ε', 196.
ἔρεσθαι O. α', 405.
ἐρέτης α', 142. ἐρ. ἁλιεὺς O. π', 349.
ἐρετμὸν α', 435.
ἐρεύγεσθαι π', 162. fig. ρ', 265, O. ε', 403.
ἐρεύθειν, rubefacere, σ', 329.
ἐρεύθειν λ', 394.
ἐρευνᾶν σ', 321.
ἐρέφειν α', 39, O. ψ', 193.
ἐρέχθειν ψ', 317. θυμὸν δάκρυσι etc. O. ε', 83.
ἐρῆμος (sic). τὰ ἐρῆμα, loca vacua, das Freie, ε', 140.
ἐρητύειν α', 192, β', 75.
ἐρητύσασκε β', 189, λ', 567.
ἐριαύχην ἵππος κ', 305. cf. h. 33, 9.
ἐριβρεμέτης Ζεὺς ν', 624, 25.
ἐρίβρομος h. 7, 56.
ἐριβῶλαξ α', 155, ε', 44. Τροίη ζ', 315. cf. ι', 329.
ἐρίβωλος ἄρουρα φ', 232.
ἐρίγδουπος Ζεὺς ε', 672.
ἐριδαίνειν α', 574. ἀντία O. α', 78. ἐπέεσσι β', 342.
ἐρίδουπος ω', 323.
ἐρίζειν περί τινος μ', 423. τινὶ α', 277, β', 214, ζ', 131, ι', 389. ἐρίζεσθαι ε', 172.
ἐρίζεσκον O. θ', 225.
ἐρίηρες plur. γ', 147.
ἐρίηρος δ', 266, O. θ', 62.
ἐριθηλὴς ε', 90, κ', 467, M. 27.
ἐριθμαίνειν π', 260.
ἔριθος σ', 550, 560. γαστρὸς M. 296.
ἐρικυδὴς δαὶς ω', 802. ἐ—δέα δῶρα θεῶν γ', 65. ἥβη λ', 225.
ἐρίμυκος ν', 497, O. ο', 235.
ἐρινεὸς φ', 37. v. caprificus.
ἐριννύας τινὸς ἀποτίνειν φ', 412.
ἐριούνης, ἐριούνιος. v. Mercurius.
ἔρις α', 177, 210. ἄρηος ε', 861. cf. ξ', 389. ἔρις ἔργου O. σ', 366. ἔρις καὶ αὐτὴ ε', 732. ἔριδι sive ἐξ ἔριδος μάχεσθαί τινι η', 111. cf. O. δ', 343. προφέρεσθαι ἔριδα γ', 7.
ἐρισθενὴς O. θ', 289.
ἔρισμα δ', 38.
ἐριστάφυλος οἶνος O. ι', 111.
ἐρισφάραγος M. 187.
ἐρίτιμος αἰγὶς β', 447. χρυσὸς ι', 126.
ἔριφος π', 352.
ἐριῶπις E. 1, 2.
ἑρκίον αὐλῆς ι', 476.
ἕρκος Ἀχαιῶν γ', 229. ὀδόντων. v. ἀμείβεσθαι. Ὀλύμπου Mars h. 8, 3. πολέμου δ', 299. ἕρκος, rete, O. χ', 469. ἕ. τινός τινι f. α', 284. ἕρκος χάλκειον clypeorum ο', 566.
ἕρμα, inauris, ξ', 182, O. σ', 297. μακρὸν navium α', 486. cf. β', 154. ὀδυνάων δ', 117. ἕ. πόληος π', 549.
ἑρμὶς O. θ', 278, ψ', 198.
ἔρνος ρ', 53, O. ζ', 163.
ἐρόεις M. 31.

ἔρος α', 469, γ', 442, Aeol. ξ', 294. v. ἐξίημι.
ἑρπετὰ O. δ', 418.
ἑρπύζειν, βαδίζειν, ψ', 225, O. α', 193, ν', 220.
ἔῤῥειν, ἔρχεσθαι θ', 238, ι', 364, O. δ', 367. ἔῤῥε θ', 164. cf. ι', 377.
ἐῤῥίγω. ἐῤῥίγησι γ', 353.
ἔρσαι sive ἕρσαι O. ι', 222.
ἑρσήεις ξ', 348.
ἐρύγειν υ', 403—406.
ἐρύγμηλος ταῦρος σ', 580.
ἐρύειν α', 141. tractare, differre, λ', 454. ἐρύειν ἐπί τινι, tendere in al., ο', 464. ἐρ. ἵππους ἐπὶ στίχας γ', 113. ἐρ. τινὰ χλαίνης, ἢ χιτῶνος, χ', 493. ἐρύεσθαι, abstrahere, ε', 298. cf. ib. 456. σώζειν, π', 542. φυλάσσειν, φ', 230. ἐρ. ἔπος τινὸς α', 216. μάχαιραν, γ', 271. ναῦν O. δ', 666. ἐρ. τινὶ δ', 138. ἐρ. τινὰ χρυσῷ χ', 351. φάσγανον α', 190. ἐρ. χόλον ω', 584. εἴρυτο π', 542. cf. μετά. ἔρυσθαι O. ε', 484.
ἐρυθαίνειν κ', 484.
ἐρυθρὸς χαλκὸς ι', 365.
ἐρυκάκειν ε', 262, ζ', 80, η', 342.
ἐρυκανᾶν, ἐρυκάνειν, O. α', 199, κ', 429.
ἐρύκειν, διείργειν, κ', 161. ἐρύκειν τινά τινος σ', 126.
ἔρυμα χροὸς δ', 137.
ἐρυσμὸς C. 230.
ἐρυσάρματες ἵπποι ο', 354.
ἐρυσίπτολις, cognomen Minervae, ζ', 305, h. 29, 3.
ἐρχατᾶσθαι O. ξ', 17.
ἔρχεσθαι, ἀπέρχεσθαι, α', 168, ρ', 741. cf. ε', 150. ἔρχεσθαι, redire, φ', 62. ἔ. διὰ ἀσπίδος dicta lancea γ', 357, δ', 482. ἔρχ. ἐπί τινι, δ', 251. ἔρχ. ἐς πόλεμον ε', 132. ἐς φόβον B. 226. ἔρχ. ἠσχυμμένον pro εἶναι σ', 180. ἔρχ. μετά τινα O. τ', 394. ἔρχ. περὶ φρένας, sentiri, exaudiri, κ', 139. ἔρχ. τεθνηῶτα pro ἐρύεσθαι ρ', 161. ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινὴ λ', 398. ἤλυθον α', 152. εἰλήλουθας ζ', 254. εἰλ— θει ε', 44. v. genit. cf. ἄλλῃ.
ἐρωδιὸς κ', 274.
ἐρωεῖν cedere, cessare, β', 179. ὀπίσω ψ', 433. fluere α', 303. ἐρ. τινος ν', 776. ἐρ. τινα ν', 57.
ἐρωὴ, δύναμις, γ', 62, δ', 542. πολέμου, h. e. ἀνάπαυσις, π', 302.
ἐς θέρος, ἐς ὀπώρην, O. ξ', 386. ἔς περ ὀπίσσω O. σ', 122. ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς σ', 353. ἐς τί, quousque, ε', 465.
ἐσάγειν τινὰ pro πορεύεσθαι πρός τ. ζ, 252.
ἐσαγείρειν ο', 240.
ἐσαθρεῖν γ', 450.
ἐσακούειν θ', 97.
ἐσάλλεσθαί τι μ', 438, 466, μ', 558.
ἐσάντα ἰδεῖν ρ', 334.
ἐσβαίνειν ἅρματα ε', 239. cf. ib. 364.
ἐσδέρκειν O. τ', 476.
ἐσδύεσθαί τι ψ', 622.
ἐσέρχεσθαι fig. O. α', 407, ρ', 157.
ἐσθέμεναι O. ι', 479. cf. θ', 230.
ἐσθίειν κ. πίνειν δῶμά τινος O. φ', 69. cf. O. δ', 318. τοὺς — πῦρ ἐσθίει ψ', 182. v. δάπτειν.
ἐσθλὸς, strenuus. β', 366, 709. δ', 458, ε', 581. ita Germani quoque aevo medio strenuos viros appellabant bonos, quemadmodum imperator ille dixit *Der Mann ein Ei, Der gute Schweppermann zwei.* nobilis, π', 573. peritus (ἀγορητής) γ', 152. probus, ι', 514. ἐσθλὸν ἔπος α', 108. v. κλέος.
ἐσθόρειν μ', 462.
ἐσίεσθαί τι O. χ', 470.
ἐσίζεσθαι λόχον ν', 285.
ἐσκαταβαίνειν O. ω', 222.
ἔσκε γ', 180, ζ', 153.
ἐσμάσσεσθαι ρ', 564.
ἐσόπτεσθαι ὀφθαλμοῖς ε', 212.
ἔσπειν β', 484.
ἑσπέριος, ἑσπέρα, O. β', 357, 385 v. ἠοῖοι.
ἕσπερος O. α', 422, 23 (μέλας); δ', 786.
ἕσπεσθαι α', 158, λ', 472. δουρὶ, corripi hasta percussum, μ', 395.
ἐσσυμένως γ', 85, ψ', 172.
ἔστε et εὖτε conf. E. 10, 4.
ἔστωρ ω', 272.
ἐσφέρειν λ', 495.
ἐσφορεῖν ὕδωρ pro ἐς ὕδ. O. ζ', 91.
ἐσχάρα O. ζ', 52. ἐσχάρα πυρὸς, *Wachfeuer*, κ', 418. ἐσχαρόφιν O. η', 169.
ἐσχατάω β', 508, 616. ἐσχατόωντα, *einen Nachzügler*, κ', 206. id posuerim pro ἐσχατιόωντα ap. Etym.
ἐσχατιὴ λιμένος O. β', 391. πολέμου λ', 524.
ἔσχατος, ἐκδότατος, O. φ', 9. ἔσχατα, ἐσχάτως, λ', 8.
ἐσχέθειν, κωλύειν, μ', 184.
ἔσχ' ἢ perperam scriptum, ut videtur, pro αἴσχη, αἴσχεα, O. β', 346.
ἔσω et ἐγὼ confundi visa τ', 261.
ἔτ' et ἐπ' confundi visa β', 413.
ἑταιρείη φιλότης M. 58.
ἑταίρη δαιτὸς M. 31. cf. O. ρ', 271.
ἑταιρίζειν homini amico dictus Mercurius ω', 335. ἑταιρίζουσαι πᾶσι θεοῖς Χάριτες V. 95, 96.

ἑταῖρος β', 417. ἑτ. τινος dictus κατ' ἐξοχὴν π', 195. cf. γ', 259. ἑταῖρος ἀνὴρ ρ', 466. ἑταῖρος ἐσθλὸς οὖρος O. λ', 7.
ἑτάρη δ', 441.
ἑταρίζεσθαι ν', 456.
ἕταρος α', 179, 183.
ἑτάρῳ male scriptum, ut videtur, pro ἑτέρῳ O. φ', 216.
ἑτεὸν β', 300, ε', 104.
ἑτεραλκὴς δῆμος ο', 737. νίκη η', 26, O. χ', 236.
ἑτερήμερος O. λ', 302.
ἕτερος. ἐξ ἑτέρων ἕτερά ἐστιν O. ρ', 266. ἕτεροι dictum pro δεύτεροι μ', 93.
ἑτέρου et ἑταίρου confusa τ', 80. ann. cf. O. φ', 216.
ἑτέρωθεν α', 247, ε', 668.
ἑτέρωθι O. δ', 531. ἑτ. πυνθάνεσθαί τι ε', 351.
ἑτέρωσε δ', 492. ἑτ. βάλλειν κάρη ψ', 697.
ἔτης, civis, *Landsmann*, O. δ', 3, 16. ἔτης καὶ ἑταῖρος η', 295.
ἐτήτυμος νόστος O. γ', 241. ἐτήτυμον κλέος A. D. 176. ἐτήτυμον, ἐτητύμως, α', 558, σ', 128.
ἔτι, adhuc, olim, ζ', 465. in posterum, O. β', 230, ε', 8. praeterea, O. ψ', 228. ἔτι δὴν O. β', 296.
ἑτοιμάζειν α', 118.
ἑτοίμη μῆτις ι', 425. ἑτοῖμα, manifesta, ξ', 53.
ἔτυμον ἐρεῖν κ', 534. ἔτυμον, ἐτύμως, ψ', 440.
ἐτώσιος, irritus, γ', 368, O. χ', 256. ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης σ', 104.
ευ et α conf. M. 447. ευ et εο O. κ', 204. v. o. ευ passim restituendum pro εο, O. ω', 323. ann. cf. β', 684 et ann. ad γ', 10.
εὖ ο', 165.
εὖ γιγνώσκειν τινὰ γ', 235. εὖ εἰπεῖν τινα O. α', 302. εὖ ἔργειν sive ἔρδειν ε', 650. εὖ ζώειν A. P. 353. εὖ καὶ ἐπισταμένως κ', 265, O. ν', 161. εὖ κατὰ κόσμον λ', 48. εὖ τίθεσθαι, v. τίθ. εὖ. εὖ φρονεῖν τινι O. η', 74, 5.
εὐαγγέλιον O. ξ', 154.
εὐαγέως C. 274.
εὐάδω ξ', 340.
εὐανθὴς f. O. λ', 319. εὐανθὴς χορὸς h. 31, 14.
εὔβοτος O. ο', 406.
εὖγμα O. χ', 249.
ἐΰγναμπτος O. σ', 294.
εὐδείελος O. β', 167.
εὕδειν. εὕδησι ε', 524.
εὔδεσκε χ', 503.
εὐδικίας ἀνέχειν O. τ', 111.
ἐΰδμητος α', 448, μ', 36. cf. O. υ', 302.
εὔειν διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο ι', 468.
εὐεργεσία O. χ', 235.
εὐεργὴς δίφρος ε', 586. νηῦς ω', 396.
εὐεργὸς O. λ', 433.
ἐΰζυγος ναῦς O. ν', 116.
ἐΰζωνος α', 429, ζ', 467, C. 212.
εὐηγενὴς λ', 427.
εὐηγεσία O. τ', 114.
εὐήκης χ', 319.
εὐήνωρ οἶνος O. δ', 622. χαλκὸς O. ν', 19.
εὐήρυτος C. 106.
εὐθηλὴς h. 8, 9.
εὐθηνεῖν h. 31, 10.
ἐΰθριξ ἵππος ψ', 13.
ἐΰθρονος O. ζ', 48.
εὔθυμος O. ξ', 65. εὐθύμως B. 159.
εὔϊππος A. P. 33.
εὐκαμπὴς κλεὶς O. φ', 6.
εὐκέατος O. ε', 60.
εὔκηλος α', 554. αἰθὴρ ρ', 371.
ἐϋκλείη θ', 284.
ἐϋκλειῶς χ', 110.
ἐϋκνήμις α', 17.
εὐκόσμητος M. 384.
ἐΰκραιρος M. 209.
εὐκτὰ γίγνεσθαί τινι ξ', 98.
ἐϋκτιμένη Ἰθάκη O. χ', 52. cf. β', 712 etc. ἐϋκτίμεναι ἀγυιαὶ ζ', 391.
ἐΰκτιτος β', 592.
εὔκυκλος ἀπήνη O. ζ', 58. ἀσπὶς ε', 453, μ', 426.
εὐλείμων O. δ', 607.
εὐλὴ τ', 26. v. αἰόλος.
εὐλοφία O. τ', 446.
εὐμενέτης O. ζ', 185.
εὐμήκης B. 130.
εὔμηλος O. ο', 406.
ἐϋμμελίης δ', 47, ρ', 23 etc.
ἐΰν et ἑὸν permisceri visa O. ρ', 5.
εὐναιόμενος α', 164, ι', 149.
εὐνάζειν O. δ', 408. εὐνάζεσθαι dictae aves O. ε', 65. cf. ib. 119 etc.
εὐναιετάω. δόμοι εὐναιετάοντες ζ', 497. πόλις εὐναιετάωσα ζ', 415.
εὐνᾶν O. δ', 440. fig. ibidem 758. εὐνᾶσθαι β', 821, γ', 441. τινὶ π', 176.
εὐνὴ, ancora, ξ', 77. v. ann. ad α', 436. εὐνὴ, lustrum, λ', 115. στρῶμα, O. χ', 179. εὐνὴ μαλακὴ ι', 618, κ', 75. εὐναὶ, castra, κ', 408, 464. εὐναὶ Typhoei β', 783. εὐνῆφιν O. β', 2.
εὖνις τινος χ', 44.
ἐΰννητος σ', 596, ω', 580.
εὐνομία O. ρ', 487.
ἐΰξεστος η', 5.
ἔΰξοος β', 390, δ', 105, κ', 373.

εὔορμος φ', 23, O. δ', 358.
εὔοχθος E. 7, 2.
εὐπατέρεια Ἑλένη ζ', 292. cf. O. λ', 234.
εὔπεπλος ε', 424, ζ', 372, 78.
εὔπηκτος γ', 703. εὔπηκτον μέγαρον β', 661, ι', 144.
εὐπλείην addubitatum O. ρ', 467.
εὐπλεκὴς δίφρος ψ', 436. θύσανος β', 449.
εὔπλεκτος ψ', 115.
εὐπλοίη ι', 362.
ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιαὶ O. β', 119.
ἐϋπλόκαμοι ἀμφίπολοι χ', 442.
ἐϋπλυνὲς φᾶρος O. θ', 392.
εὐποίητος ε', 466, O. ν', 369.
εὐπόλεμος h. 8, 4.
ἐϋπρήσσεσκον O. θ', 259.
εὔπρηστος ἀϋτμὴ σ', 471.
εὔπρυμνος δ', 248.
εὔπυργος Τροίη η', 71.
εὔπωλος Ἴλιος ε', 551.
εὐρὰξ λ', 251, ο', 541.
εὑρίσκειν α', 498.
εὖρος O. μ', 326 etc.
ἐϋρραφὴς O. β', 354.
ἐϋρρείτης ξ', 34.
ἐϋρρὴς, a quo ἐϋρρεῖος pro ἐρέος ξ', 508.
ἐΰρροος η', 329.
εὐρυάγυιος β', 12, ξ', 88.
εὐρυβίης C. 294.
εὐρυκρείων α', 102.
εὐρυμέτωπος βοῦς κ', 292.
εὐρύνειν ἀγῶνα O. θ', 260.
εὐρυόδειος O. γ', 453.
εὐρυόπης, εὐρύοψ, Ζεὺς α', 498, ε', 265, π', 241.
εὐρύπορος θάλασσα ο', 381, O. μ', 2.
εὐρυρέεθρος φ', 141.
εὐρυρέειν β', 849, φ', 186, 304.
εὐρυπυλὲς Ἀΐδος δῶ ψ', 74.
εὐρὺς πόντος ι', 72. στρατὸς α', 384. Λυκίη εὐρείη ζ', 173, 188, 210 εὐρύτερος ὤμοις etc. γ', 194, 210, 227. εὐρὺ, εὐρέως, ε', 545, O. γ', 204.
εὐρυσθενὴς η', 455.
εὐρύχορος Ἑλλὰς ι', 478. cf. β', 498, O. δ', 635.
εὐρώεις υ', 65. εὐρώεντα κέλευθα O. ω', 10.
ἐΰς β', 819, ν', 691. ἐῆος α', 393, ξ', 9.
εὔσκαρθμοι ἵπποι ν', 31.
ἐΰσκοπος. v. Ἀργειφόντης.
ἐΰσσελμος νηῦς β', 170, ξ', 97.
ἐϋσταθὲς μέγαρον σ', 374.
ἐϋστέφανος Ἀφροδίτη, Κυθέρεια, O. θ', 267, 288, V. 6. ἐϋστέφανος Θήβη τ', 99.
ἐΰστρεπτος O. β', 426.
ἐϋστρεφὴς O. ι', 427.
εὔστροφος ἄωτος ν', 599.
εὔστρωτος C. 285.
εὖτ' ἂν α', 242.
εὐτείχεος πόλις α', 129.
εὐτείχητος V. 112.
ἐΰτμητος ἱμὰς κ', 567. τελαμὼν η', 304.
εὐτρεφὴς O. ι', 425, ξ', 532.
ἐΰτρητος ξ', 182.
ἐΰτροχον ἅρμα θ', 437.
εὔτυκτος ν', 240, O. ξ', 278.
εὔυμνος A. D. 19.
εὐφημεῖν ι', 171.
εὐφήμως A. D. 171.
εὔφθογγος Marg. 3.
εὐφραίνειν η', 294, 97, O. ν', 44. εὐφρ. τινὰ ἔπεσιν ω', 102.
ἐϋφρονέων α', 73.
εὐφροσύνη. v. ἰαίνεσθαι.
ἐΰφρων, εὔφρων, laetus, ο', 99, O. ε', 531. οἶνος γ', 246.
εὐφυὴς δ', 147.
εὔχαλκος η', 12.
εὐχερὲς B. 62.
εὔχεσθαι α', 43. ε. εἶναι ι', 60. εὔχεσθαι, gloriari, γ', 430. optare, ε', 121.
εὐχετάασθαι ζ', 268. ἔπεσι μ', 391. ἐπί τινι O. χ', 412. τινὶ, ὡς θεῷ, χ', 394.
εὖχος διδόναι τινὶ, gloriam afferre alicui, ε', 285, 654.
εὔχροες δέρμα O. ξ', 26.
εὐχωλὴ α', 65, O. λ', 34. ἀγανὴ, votum ratum habitum, ι', 499, O. ν', 357. gloriatio β', 160.
εὐώδης θάλαμος γ', 382. εὐῶδες ἔλαιον O. β', 339. μέγαρον M. 65.
εὐῶπις O. ζ', 113.
ἐφάλλεσθαι. ἐπᾶλτο ν', 643. ἐπάλμενος η', 260.
ἔφαλος β', 538.
ἐφανδάνω η', 45.
ἐφάνεσκε O. μ', 241, 2.
ἐφάπτειν τινὶ κῆδος β', 15, ζ', 241. ἐφάπτεσθαί τινος χερσὶν O. ε', 348. εἰ δή σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται μ', 79. cf. O. χ', 33. ἐπὶ δ' ἀσπὶς ἐάφθη ν', 543.
ἐφαρμόζειν τ', 385.
ἔφασκες τ', 297.
ἐφέζεσθαι δενδρέῳ γ', 152. δίφρῳ O. δ', 717. ἐρετμὰ O. μ', 171. τινὶ ψ', 878.
ἐφέλκειν. ἐφελκόμενοι πόδες ψ', 696.
ἐφέπειν λ', 496. πότμον φ', 588.
ἐφέπεσθαι δ', 63.
ἐφέσπον O. μ', 330.
ἐφέστιος β', 125.
ἐφετμὴ α', 495.

ἐφευρίσκειν β′, 198, ε′, 168.
ἐφεψιᾶσθαί τινι O. τ′, 331.
ἐφηγεῖσθαι β′, 690.
ἐφημέριος, διήμερος O. δ′, 223.
ἐφημοσύνη ρ′, 697.
ἐφῆσθαί τινι O. ζ′, 309.
ἐφιέναι λᾶαν γ′, 12. ἐφ. τινὶ ἄεθλον O τ′, 576. βέλος α′, 382. πότμον δ′, 396. τόξα ε′, 206. ἐφ. τινὰ ποιεῖν τι α′, 518, σ′, 108, 124, O. ξ′, 466. ἐφ τινά τινι ω′, 117. τί τινι α′, 51. ἐφίεσθαί τί τινι ψ′, 82.
ἐφιζάνειν δείπνῳ κ′, 578. ἐφιζάνων ὕπνος ἐπὶ βλεφάροις τινὶ κ′, 26, 91.
ἐφίζειν ι′, 455, O. γ′, 411.
ἐφίζεσκε O. ρ′, 331.
ἐφίστασθαι δίφρῳ ρ′, 609. θύραις λ′, 644, O. α′, 120. ἐφ. τινι κ′, 124. hostium β′, 473.
ἐφόλκαιον O. ξ′, 352.
ἐφομαρτεῖν θ′, 190, μ′, 412.
ἐφοπλίζειν δαῖτα δ′, 344. cf. θ′, 502. ναῦν O. β′, 295. v. ὁπλίζειν.
ἐφορᾶν γ′, 277.
ἐφορμᾶν γ′, 165, ζ′, 410. ἐφορμᾶσθαι β′, 794. ἔγχει ρ′, 465.
ἐφυβρίζειν ι′, 368.
ἔφυδρος O. ξ′, 460.
ἐφύπερθε ξ′, 184.
ἐχίθυμος O. θ′, 320.
ἔχειν, cingere, munire, κ′, 264. ἔχειν, curare, ε′, 710, λ′, 271, ρ′, 476, O. δ′, 737, ζ′, 183, η′, 68. ἔχειν, διακεῖσθαι, μ′, 433, ν′, 679. ἔχειν ἀτρέμας, ν′, 557. ἔχειν dicti equi aurigam et currum ξ′, 431. ἔχειν et ποιεῖσθαι dici solita περιφραστικῶς σ′, 495, ann. ἔχειν γυναῖκα γ′, 123, λ′, 740. φόρμιγγα α′, 603. ἔχειν, dirigere. ἵππους ε′, 752. ἔχειν, κατέχειν, incolere, β′, 500. φυλάσσειν, α′, 18, ε′, 749, μ′, 456, O. τ′, 38. ἔχειν πόνον pro πονεῖν et similia ε′, 593, 667, 895, ι′, 305, ξ′, 57, π′, 105, σ′, 495, O. π′, 86. ἔχειν τινὰ dicta τιμὴ ι′, 609. cf. ρ′, 143, σ′, 515, O. θ′, 344. ἔχειν, πορεύεσθαι, ν′, 326. ἔχειν, posse, η′, 217, ρ′, 354, O. σ′, 364. ἔχειν sensu rariore tutandi ε′, 473, ω′, 730. ἔχειν, tenere, manere, π′, 740. ἔχειν, ὑπέχειν, ι′, 209. ἔχειν ἐν χερσί τινος, in manibus alicujus depositum habere, σ′, 505. ἔχειν ἱερεῖα O. λ′, 23. νῆα, appellere, O. ι′, 279. ἔχειν τι φρεσὶν β′, 70, ω′, 282. ἔχειν τινὶ κότον ν′, 517. ἔχειν τινὰ ποιεῖν τι, ἔ. τινά τινος, retinere al. ab aliqua re facienda, β′, 275, ν′, 687, χ′, 474. ἔχειν χεῖρας τινος, manibus tenere al., σ′, 33. v. τρόμος, χέειν. ἔχεσθαι, σχέσθαι. ἔχεσθαι, ἀπέχεσθαι, ξ′, 129. ἔχεσθαι ἔκ τινος O. ζ′, 197. ἔχ. κακότητι O. θ′, 182. κρατερῶς π′, 501. κώκυτῷ χ′, 409. μετά τισι σ′, 130. cf. ib. 197. πρὸς ἀλλήλοις O. ε′, 329. τινὸς α′, 513. et f. ι′, 102. τινά τινος ι′, 655. ἔχεσθαί τινι dicta nupta ζ′, 398. ἔχ. μάχης γ′, 84. φόβου O. ω′, 57. ἔχ. φρεσὶν O. ρ′, 238. σχοίατο β′, 98. σχόμενος περὶ δουρὶ, hastae affixus, ν′, 570.
ἐχεπευκὴς α′, 51, δ′, 129.
ἔχεσκον ὕβριν O. δ′, 627. ἔχεσκες, ἔχεσκεν γ′, 219, ε′, 472, ι′, 333, χ′, 458.
ἐχέφρων ι′, 341, O. ν′, 332.
ἐχθαίρειν ι′, 452, O. γ′, 215. ἐχθαίρειν dictus ξενοδόχος hospitem, quem invitum retinet, O. ο′, 71.
ἔχθεσθαί τινι O. δ′, 502.
ἔχθιστος α′, 176, β′, 220.
ἐχθοδοπεῖν α′, 518.
ἐχθρός. v. κεφαλή.
ἔχμα μ′, 260, M. 37.
ἔψειν Νόστ. 3.
ἐψιᾶσθαι O. ρ′, 530.
—εω contractum γ′, 152, ι′, 558, κ′, 43. (χρεώ.)
ἐῶ— contractum κ′, 344.
ἕω, ἕννυμι· ἠέρα ἑσσαμένω ξ′, 282.
ἕω, ἕζω, ἵζω, α′, 311. εἷσε λόχον ζ′, 189.
ἕω, ἵημι. ἐέσσατο O. ξ′, 297.
ἕωθε. v. ἔθω.
ἕως, εἵως, μέν. v. ellipses.
ἕως et ὡς conf. O. γ′, 301.
ζαὴς μ′, 157, O. ε′, 368.
ζάθεος α′, 38, 452, β′, 508 etc.
ζάκοτος γ′, 220.
ζατρεφὴς η′, 223, O. δ′, 451.
ζαμενέστατος M. 307.
ζαφλεγὴς φ′, 465, h. 8, 8.
ζαχρηὴς ε′, 525.
ζειὰ O. δ′, 41.
ζεῖν σ′, 349, φ′, 362, 65.
ζεύγλη ρ′, 440.
ζευγνύμεναι γ′, 260. σανίδες ἐζευγμέναι pro κεκλεισμέναι σ′, 276.
ζεῦγος σ′, 543.
ζηλήμονες O. ε′, 118.
ζηλοσύνη A. D. 100.
ζῆν καὶ ἐπὶ χθονὶ δέρκεσθαι α′, 88.
ζητεῖν ξ′, 258. βουλὴν B. 150.
ζητεύειν M. 392.
ζόφος. unde ducta sit haec vox, pariter ac ζέφυρος et Ζεὺς, quaeritur ann. ad O. γ′, 335. ζόφος et ἠὼς opposita O. κ′, 190. ζόφος ἠερόεις φ′, 56.
ζυγόδεσμος ω′, 270.
ζυγὸν ἔυξοον ν′, 706. ἵππειον ε′, 799. ἄγειν ὑπὸ ζυγὸν O. γ′, 383.

ζυγὸς lyrae ι', 187, M. 50.
ζυγόφιν ω', 576.
ζωάγρια ὀφέλλειν O. ϑ', 462. τίνειν σ', 407.
ζωγρεῖν, ζῶντα ἄγειν, ζ', 46. ζωγρεῖν ϑυμὸν, h. e. ἀναζωπυρεῖν, ε', 698.
ζώειν ἀγαϑὸν βίον O. ο', 491.
ζωὴ, victus, O. ξ', 98.
ζῶμα δ', 187, 216.
ζώνη, cingulum. τίϑεσϑαι παῖδα ὑπὸ ζώνῃ V. 256, 283. ζώνη, pars quaedam corporis, λ', 234.
ζωννύναι ζώνην ξ', 181. ζώννυσϑαι χαλκὸν ψ', 130.
ζωννύσκετο ε', 857.
ζωὸς ε', 515.
ζωρός. ζωρότερον, meracius vinum, ι', 203.
ζῶς ε', 887.
ζωστὴρ ε', 539, λ', 236.
ζῶστρον O. ζ', 38.
η et αι conf. O. χ', 306. η et ει O. δ', 33, M. 131. η et ῃ O. ζ', 78. η et ῇ, ut videtur, π', 244. η et ι φ', 208, O. μ', 301 ap. Am. Q. η et οι O. ο', 178. cf. O. λ', 413. η et ω χ', 33, O. ω', 379. v. α.
η insertum vocabulis nonnullis λ', 427.
η p. ε positum metri causa β', 763.
ἢ et ἂν permisceri visa β', 289. ἢ et καὶ conf. α', 114 ap. E., ω', 614, O. ζ', 245. ἢ periisse visum O. ζ', 123.
ἦ asseverantis α', 254, 5. et s.
ἦ p. ἔφη ε', 533 et s.
ἦ et εἰ conf. O. κ', 66.
ἦ — δὴ, si divinavi, γ', 46.
ἦ δὴ α', 518 etc.
ᾗ ϑέμις ἐστὶν, ubi fas est, ubi solet, β', 73.
ἦ ϑὴν λ', 365.
ἦ μὲν p. ἦ μὴν α', 77. in formula jurisjurandi ξ', 275. ἦ μὲν et ἠμὲν confusa ξ', 234. v. ann. ad h. l. in Add. vol. 6.
ἦ μὲν δὴ β', 798.
ἦ μὴν καὶ ante dicta confirmantis, β', 291.
ἦ που γ', 43.
ἦ ῥα ε', 280 et s.
ἦ ῥά νυ ζ', 215.
ἦ τε ε', 350.
ἠβαιὸς β', 380, ζ', 141 etc.
ἡβᾶν ε', 550. ἡβῷμι pro ἡβώοιμι η', 133.
ἥβη πολυήρατος, χαριεστάτη κ', 279, ο', 366. πειρώμενος ἥβης φ', 432.
ἠγάϑεος α', 252.
ἡγεῖσϑαι νήεσσιν Ἀχαιῶν dictus Calchas α', 71.
ἡγεμονεύειν β', 527, 540 etc. ῥόον ὕδατι φ', 258.
ἡγεμὼν δ', 538.
ἠγερέεσϑαι κ', 127.
ἠγερέϑεσϑαι γ', 231.
ἠγηλάζειν O. λ', 617.
ἡγήτωρ δ', 285. ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες π', 164 etc.
ἠδ' et ἠ δ' confundi visa O. ν', 69. ἠδ' et ἦτ' O. ζ', 287.
ἠδὲ et ἠὲ conf. ψ', 365, O. δ', 371. cf. ann. ad Il. ο', 105. in Add. vol. 6.
ἠδὲ καί. v. α', 334, sed collatis iis, quae annotavimus ad ε', 128.
ἤδη καὶ ἄλλοτε α', 590.
ἦδος α', 576.
ἡδυεπὴς α', 248.
ἡδύποτος O. β', 340.
ἡδύς. v. γελᾶν.
ἥδω, ἁνδάνω. ἑαδὼς πᾶσι μῦϑος ι', 173. ἥσατο O. ι', 353.
ἠὲ ε', 484.
ἠέλιος δ', 44.
ἦεν et ἦλϑεν confundi visa O. ξ', 290.
ἠέπερ α', 260.
ἠερέϑεσϑαι ion. β', 448. ἠερέϑεσϑαι f. γ', 108.
ἠέριος α', 497.
ἠεροειδὴς πόντος ψ', 744. ἠεροειδὲς, per aërem, ε', 770.
ἠερόεις ϑ', 13. ἠερόεντα κέλευϑα O. ν', 64.
ἠεροφοῖτις Ἐριννὺς ι', 571, τ', 87.
ἠερόφωνοι κήρυκες σ', 505.
ἠὴρ πολλὴ γ', 381. ἠέρι κ. νεφέλῃ καλύπτεσϑαι O. ϑ', 562.
ἠϑεῖος. ἠϑεῖε ζ', 518. ἠϑείη κεφαλὴ ψ', 94. nominare Ulyssem veritus Eumaeus ἠϑεῖον appellare dicit O. ξ', 147—49.
ἦϑος. ἤϑεα καὶ νομὸν ἵππων ζ', 511. ἤϑεα συῶν O. ξ', 413.
ηι et ει conf. O. λ', 33. v. ην.
ἤϊα ν', 103, O. β', 289 etc. ἤϊα, ἦα, O. δ', 363.
ἠΐϑεος λ', 60.
ἠϊόεις ε', 36.
ἤϊος Φοῖβος ο', 365.
ἠϊὼν β', 92.
ἧκα γ', 155.
ἥκει et οἴκοι permisceri visa O. ο', 178.
ἥκειν ε', 478.
ἤκεστος, ἀκέντητος, ἀδμὴς, ζ', 94.
ἥκιστος ψ', 531.
ἠλακάτη ζ', 491.
ἠλάκατον O. ζ', 53.
ἤλασεν et ἤλυϑεν confundi visa O. ο', 223.
ἠλάσκειν β', 470, ν', 104.

ἤλεκτρον, — τρα, O. δ', 73, ο', 460.
ἠλέκτωρ dictus sol ζ', 513, τ', 398.
ἠλίβατος πέτρη ο', 273.
ἤλιθα O. ε', 483.
ἡλικίη χ', 419.
ἠλιτόμηνος τ', 118.
ἧλος α', 246.
ἠλὸς sive ἠλεὸς ο', 128, O. β', 243. ἠλεὸς οἶνος O. ξ', 464.
ἦμα ψ', 891.
ἠμαθόεις ι', 153.
ἦμαρ αἴσιμόν τινος ϑ', 72. cf. A. P. 179. ἦμ. δούλιον, ἐλεύθερον, ζ', 455, 463. cf. κρητήρ. ἦμ. κακὸν, κακότης, O. κ', 269, 288. ἦμ. ὀρφανικὸν χ', 490. ἦμ. ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι ν', 98. ἤματα, interdiu, O. π', 365. ἤματα πάντα ξ', 235, 76 etc. v. νηλεές.
ἠμάτιος ι', 72.
ἠμείων ε', 258.
ἠμὲν — ἠδὲ η', 301. ἠμὲν —, ἠδὲ καὶ —, μ', 159. ἠμὲν — καὶ — ο', 669. ἠμὲν — τὲ — O. ϑ', 575.
ἥμενος et εἱμένος confundi visa O. τ', 327.
ἡμέτερον O. η', 301.
ἡμέτερα ι', 619.
ἡμιδαὴς π', 294.
ἡμίθεοι ἄνδρες μ', 23.
ἧμιν posteriore brevi ρ', 417, O. κ', 563.
ἡμιόνειος ω', 266, 68.
ἡμίονος η', 333. ἀγροτέρα β', 852.
ἡμιπέλεκκον ψ', 851.
ἡμίπνους B. 255.
ἥμισυς. ἥμισύ τινος ζ', 193.
ἡμίσεες φ', 7.
ἡμιτάλαντον χρυσοῦ ψ', 751, 796.
ἡμιτελὴς β', 701.
ἥμονες ἄνδρες ψ', 886.
ἦμος α', 475, 477 etc.
ἠμύειν β', 148, 373.
ην et ηι conf. O. ω', 198.
ἦν et ἴεν conf., ut videtur, ρ', 271.
ἢν et μὴ conf. O. τ', 83.
ἤν ποτε α', 166.
ἠνεμόεις ἐρινεὸς χ', 145. ἠνεμόεσσα Ἴλιος γ', 305.
ἡνία ἵππων αἱρεῖν ϑ', 318. ἡνία σιγαλόεντα ε', 226, 328.
ἡνιοχεύειν O. ζ', 319.
ἡνιοχεὺς ε', 505.
ἡνίοχος θεράπων ε', 580, ν', 386.
ἠνίπαπε β', 245.
ἦνις ζ, 94.
ἠνορέη ἐρατεινὴ ζ', 156.
ἠνορέηφι δ', 303.
ἤνοψ χαλκὸς σ', 349, O. κ', 360.
ἠοίη O. δ', 447.
ἠοῖοι κ. ἑσπέριοι ἄνθρωποι O. ϑ', 29.
ἠοῦς et ἠὼς confusa φ', 111.
ἧπαρ λ', 579.
ἠπεδανὸς ϑ', 104.
ἤπειρόνδε O. ε', 56.
ἤπειρος α', 485. μέλαινα O. ξ', 99.
ἦπερ η', 286.
ἠπεροπεύειν γ', 399.
ἠπεροπεὺς O. λ', 363.
ἠπεροπευτὴς quis proprie dicatur, γ', 39. ann.
ἠπητὴς B. 184.
ἠπιόδωρος ζ', 251.
ἤπιος ὡς πατὴρ O. β', 47, 234. ἤπιον εἶναί τινι ϑ', 41. ἤπια sive ἦπια δήνεα εἰδέναι δ', 361. ἤπια φάρμακα δ', 218.
ἠπύειν ξ', 399 etc.
ἠπύτα κήρυξ η', 384.
ἦρα φέρειν vel ἐπιφέρειν τινὶ α', 572, 578. ἦρα φέρειν θυμῷ, animo indulgere, ῥαθυμεῖν, ξ', 132.
ἦρι ι', 360.
ἠρίον ψ', 126.
ἥρως ἄναξ ν', 582. ἥρως ἀνὴρ ν', 346. ἥρως dictus Achilles κατ' ἐξοχὴν, qui faceret ludos. ψ', 824. ἥρωος O. ζ', 303. ἥρωϊ (?) O. ϑ', 483.
—ης dat. ε', 552.
ης et η conf. O. δ', 497.
ἧσθαι neglecti α', 134. ἧσθαι ὀνειδίζοντα β', 255. ἕαται γ', 134. εἵατο γ', 149. v. ἀτρέμας.
ἧσθε et ἧσθιε permisceri visa O. ρ', 358.
ἤσχυνε et ἤχλυσε permisceri visa σ', 24.
ἤτοι α', 68, ε', 447 etc. ἤτοι media oratione β', 813.
ἦτορ ἀπαυρᾶν, occidere, φ', 201, ω', 50. cf. ε', 250. ἦτ. ἐν φρεσὶ π', 242. φίλον ἦτορ ε', 670. ἦτορ χάλκεον β', 490.
ἠϋγένειος ο', 275 (λῖς), h. 19, 39.
ἠϋγενὴς V. 94.
ἠϋθέμεθλος h. 31, 1.
ἠΰς τε μέγας τε β', 653, λ', 221 etc.
ἠΰκομος α', 36.
ἠΰτε α', 359 etc. ἠΰτε p. ἢ δ', 243.
ηὖτε γ', 10.
ἥφαιστος β', 426.
ἠχὴ β', 209.
ἠχήεις α', 157. ἠχήεντα δώματα O. δ', 72, C. 104.
ἦχι γ', 326.
ἠῶθεν η', 372.
ἠῶθι πρὸ λ', 50.
ἠῶν B. 13.
ἠὼς dicta diei pars usque ad meridiem ϑ', 66. J. H. Voss. ann. ad Arat. 287.: „Ἠὼς ist *lux*, *Tageslicht*, überhaupt; im Zusammenhang auch beginnendes

oder zunehmendes, wofür wir *Frühe* oder *Morgen* sagen." ὑπ' ἠῶ τ', ἠέλιόν τε, ε', 267. cf. μ', 239.
θ et φ confusa φ', 172. v. θρ et Ο.
θαάσσειν, θάσσειν, ι', 194, ο', 124.
θαιρὸς μ', 459.
θαλάμη polypi O. ε', 432.
θαλαμηπόλος O. η', 8.
θαλαμόνδε ἔσχατον O. φ', 8, 9.
θάλαμος, τὸ ταμιεῖον, O. β', 337. θάλαμος νέος recens nuptae ϱ', 36.
θάλασσα α', 34 etc.
θαλάσσια ἔργα β', 614.
θάλεα (?) χ', 504.
θαλέθειν O. ψ', 191.
θαλερὸς αἰζηὸς λ', 414. γάμος O. ζ', 66. θαλερὴ φωνὴ ϱ', 696. θ—ὸν δάκρυ β', 266.
θαλίη πολλὴ ι', 143.
θάλλειν fig. τεθαλυῖα ἀλοιφὴ O. ν', 410. ἐέρσῃ ib. 245. τεθαλυῖα μολπὴ M. 452.
θαλλὸς O. ϱ', 224.
θάλος figur. χ', 87.
θαλπιᾶν O. τ', 319.
θαλπωρὴ κ', 223.
θαλύσια ι', 534.
θαμβεῖν α', 199, γ', 398.
θάμβος γ', 342, δ', 79.
θαμειὸς α', 52, ξ', 422.
θαμὴς O. μ', 92.
θαμίζειν σ', 386. ἅμα νηῒ O. θ', 161.
θάμνος λ', 156.
θαμὺς κ', 264.
θάνατος καὶ κὴρ ϱ', 714. cf. O. β', 352. κ. μοῖρα ε', 83, ω', 132. κ. μόρος O. ι', 61. cf. καθαρὸς, τανηλεγής. θάνατον πολέεσσι γενέσθαι τ', 274.
θάπτεσθαι ὑπὸ χθονὸς O. λ', 52.
θαρσαλέος φ', 430. θαρσαλεώτερον κ', 223.
θαρσεῖν α', 92.
θάρσος ε', 2. θάρσος ὅν, fiducia sua, animi, η', 153.
θαρσύνειν τινὰ κ', 190.
θαρσύνεσκε δ', 233.
θάρσυνός τινι ν', 823, π', 70.
θᾶσθαι C. 236.
θάσσων ο', 569. θᾶσσον δ', 64.
θαῦμα ἰδέσθαι ε', 725.
θαυμάζειν β', 320.
θαυμάζεσκον O. τ', 229.
θαυμαίνειν O. θ', 108.
θαυμάσιος M. 443.
θαυμαστὸς C. 10.
θεὰ dicta Musa κατ' ἐξοχὴν α', 1. γυνὴ εἰκυῖα θεῇσιν λ', 638.
θέαινα θ', 20.
θέειν dicti, qui navigant, O. γ', 288. θέειν, περιτρέχειν, circumdare, *umherlaufen*, ξ', 118. cf. υ', 275. θέειν ἀμφί τινα ζ', 238. ἀπ' Ὀλύμπου λ', 715. περὶ ψυχῆς χ', 161. θέειν τινὸς, percurrere aliquid, ψ', 521. θέων ῥίμφα ἀπὸ χειρὸς δίσκος O. θ', 193. θεύσεσθαι λ', 701.
θέειον, θεῖον, sulphur, fulmen, θ', 135, π', 228.
θεειοῦν, διαθειοῦν, μέγαρον O. χ', 482, 494. cf. ψ', 50.
θέεμεν et θέομεν confusa, ut videtur, O. θ', 247.
θείειν ταχὺς π', 186.
θείνειν ξίφεσιν O. χ', 443. θείνειν τινὰ παρ' οὔατα φ', 491.
θεῖος, appellatio honorifica, δ', 192. θεῖος δόμος O. δ', 43. θεῖον γένος dicta Chimaera ζ', 180. θεῖον ποτὸν O. ι', 205. θειοτέρη ὄψ O. μ', 185.
θειλόπεδον O. η', 123.
θέλγειν ὄμματα ἀνδρῶν ω', 343. νόον μ', 255.
θέλγεσκε O. γ', 264.
θελκτὴρ h. 16, 4.
θελκτήρια βροτῶν carmina O. α', 337. πάντα ξ', 215.
θέμεθλα, θεμείλια, ὀφθαλμοῦ ξ', 494, μ', 28 etc. στομάχου ϱ', 47.
θεμείλια ψ', 255. v. θέμεθλα.
θέμις, tributum. καί οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας ι', 156. θέμις ἀνθρώπων ι', 134. ξείνων O. ι', 268. θέμιστες Διὸς O. π', 403.
θεμιστεύειν O. λ', 568.
θεμιστοπόλος C. 103.
θέμωσε (?) O. ι', 485.
θέναρ ε', 339.
θεόδμητος θ', 518.
θεοειδὴς, generale epitheton heroum, γ', 450.
θεοείκελος α', 131.
θεοπροπέειν α', 109, β', 322.
θεοπροπίη, θεοπρόπιον α', 85, 385, ζ', 438 et s.
θεοπρόπος O. α', 416.
θεὸς, τὸ θεῖον, O. γ', 173. θεὸς μετ' ἀνδράσιν ω', 258. θεὸς monosyllabum α', 18 etc. θεοὶ καὶ Ἐριννύες τινὸς O. ϱ', 475. θεοὶ μάκαρες α', 339, 599. ῥεῖα ζώοντες O. δ', 805. cf. v. τιμᾶν.
θεουδὴς O. ζ', 121.
θεόφιν. ἐκ θ. ϱ', 101.
θεόφρων Theb. 3, 3.
θεράπναι A. D. 157.
θεράπων. v. ἡνίοχος. θεράποντες Ἄρηος, *Kriegsknechte*, β', 110. θεράποντες Διὸς, reges, O. λ', 254.
θέρειν πυρὸς O. ϱ', 23. cf. Il. ζ', 331.

θερμὰ δάκρυα χέειν η', 426.
θερμαίνειν. θερμὰ λοετρὰ θερμ. ξ', 6.
θέρμειν σ', 348.
θέρος χ', 151. θέρευς O. η', 118.
θέσκελα ἔργα γ', 130.
θέσκελον, θεσκέλως, ψ', 107.
θεσμὸς λέκτρου παλαιοῦ O. ψ', 296.
θεσπέσιος α', 591 etc. θεσπεσίῃ β', 367. θεσπεσίως φοβεῖσθαι ο', 636.
θεσπιδαὲς πῦρ μ', 177, 441.
θέρπις ἄελλα V. 209. ἀοιδὴ O. θ', 498. ἀοιδὸς O. ρ', 385.
θέσφατον ε', 64.
θέσφατος ἀὴρ O. η', 143.
θετὸς et θέτις confundi visa ψ', 14.
θεῶν et θεὰ conf. O. κ', 343.
θεώτεραι, v. θοώτ.
θήγειν δόρυ β', 382. ὀδόντας ν', 474.
θηεῖσθαι ω', 418.
θήϊον O. χ', 493.
θηητὴρ O. φ', 397.
θηλέω, θάλλω, O. ε', 69, 73.
θῆλυς ἐέρση O. ε', 467. θήλειαι ἵπποι υ', 222. θηλυτέρη γυνὴ θ', 519. θηλύτεραι θεαὶ O. θ', 324.
θημὼν O. ε', 368.
θὴν β', 276.
θήπω. ἐτεθήπεα θυμῷ O. ζ', 166. cf. Il. δ', 246, ι', 193, ann. ad π', 806. τεθηπότες δ', 243.
θήρ. θηρὶ ἐοικὼς γ', 449.
θῆρα ε', 49.
θηρευτὴς ἀνὴρ μ', 41. κύων λ', 325.
θηρητὴρ ε', 51. θηρητῆρες κοῦροι ρ', 726.
θηρήτωρ ἀνὴρ ι', 544.
θηρίον O. κ', 171.
θηροσκόπος h. 28, 11.
θῆσθαι ω', 58, O. δ', 89.
θῆτες καὶ δμῶες O. δ', 644.
θητεύειν φ', 444.
θὶν α', 34, O. μ', 45 etc.
θλάω ε', 307.
θνήσκειν α', 56. θανέεσθαι δ', 12.
θνητοὶ α', 574. θνητοὶ ἄνθρωποι α', 339.
θοινᾶσθαι O. δ', 36.
θοίνη B. 40.
θόλος O. χ', 442.
θοὸς, alacer, α', 12, β', 542, π', 422 (locus praeclarus), 494 etc. θοὸς μάχεσθαι γ', 536. cf. ε', 571. θοὴ νὺξ κ', 468.
θοοῦν, acuere, O. ι', 327.
θόρω ε', 161.
θοῦρις ἀλκὴ ε', 718. ἀσπὶς λ', 32.
θοῦρος Ἄρης ε', 30, 35, 355, 454, 507.
θῶκος, θόωκος, O. β', 14, 26.
θοῶς, gnaviter, θ', 218.
θοώτεραι et θεώτ. conf. O. ν', 111.
θρ et θ conf. C. 144.
θράσος, fiducia, bonus animus, ξ', 416.
θρασυκάρδιος κ', 41.
θρασυμέμνων ε', 639.
θρασὺ, ἀσφαλὲς, ω', 72.
θρασὺ et θρασὺν conf. ω', 72.
θρασὺς πόλεμος ζ', 254. θρασεῖαι χεῖρες λ', 553, 571.
θρέξασκον σ', 599, 602.
θρέπτρα, θρεπτήρια, δ', 478, C. 168.
θρηνεῖν O. ω', 61.
θρῆνυς ξ', 240 etc. θρῆνυς, transtrum, ο', 728.
θριγκὸς O. η', 87.
θριγκοῦν O. ξ', 12.
θρὶξ ψ', 135.
θρόνα ποικίλα χ', 441.
θρόνος α', 535.
θρόος δ', 437.
θρυλλίζειν ψ', 396, M. 488.
θρύλλος B. 135.
θρύον φ', 351.
θρώσκειν ν', 589. ἀπὸ νευρῆφι δ' ὀϊστοὶ θρῶσκον ο', 313. cf. ib. 470, π', 773.
θρωσμὸς πεδίου κ', 160.
θυγάτηρ. θυγατέρες β', 492.
θύειν ἄλφιτα A. P. 314.
θύειν ἔγχει λ', 180.
θύελλα ἀνέμου μ', 253.
θυήεις βωμὸς θ', 48.
θυηλὴ ι', 220.
θυίειν M. 560.
θυμαλγὴς λώβη O. σ', 347. χόλος δ', 513.
θυμαρὴς ἄλοχος ι', 336. v. ibi ann.
θυμηδὴς O. π', 389.
θυμήρης O. ψ', 232. θυμήρης βίοτος C. 493.
θυμῆρες O. κ', 362.
θυμοβόρος ἔρις η', 210.
θυμοδακὴς μῦθος O. θ', 185.
θυμολέων η', 228, O. δ', 724. cf. ann. ib. ad 740.
θυμοραϊστὴς ν', 544.
θυμὸς, anima, vita, α', 593. θυμὸς ἀγήνωρ β', 276. θυμὸς ἐν φρεσὶ θ', 201. cf. ψ', 600. θυμὸς, ira, β', 196. ἐκ θυμοῦ φιλεῖν τινα ι', 343. ἐν θυμῷ χαίρειν O. χ', 411. θυμοῦ δεύεσθαι dicti agni occisi γ', 294. θυμὸν ἀμύσσειν α', 243. κατὰ θυμὸν α', 136, 193, β', 5. v. κῆρ.
θυμοῦσθαι B. 242.
θυμοφθόρος, φρενοπλὴξ, O. τ', 323. θυμοφθόρος κάματος O. κ', 363. θυμοφθόρα ζ, 160. φάρμακα O. β', 329.
θύνειν, ὁρμᾶν, β', 446.
θυόεις C. 97. θυόεν νέφος ο', 153.
θύον O. ε', 60.

θύος ι', 499.
θυοσκόος ω', 220, O. φ', 145.
θυοῦσθαι. εἷμα τεθυωμένα A. P. 7. τεθυωμένον ἔλαιον ξ', 172.
θυρεὸν pronuntiandum δισυλλάβως O. ι', 240.
θύρετρον β', 415.
θύσθλον ζ', 134.
θυώδης O. δ', 121.
θωὴ ν', 669.
θῶκοι θεῶν θ', 438.
θωκόνδε O. ε', 3.
θωρηκτὴς μ', 317.
θύρη. Πριάμου θύραι β', 788.
θύρηθε O. ξ', 354.
θύρηφιν O. ι', 238.
θύσανος β', 448.
θυσία B. 176.
θυσσανόεις. αἰγὶς θυσσανόεσσα ε', 738, ο', 229.
θώρηξ β', 544.
θωρήσσειν β', 11, 28, 72. θωρήσσεσθαι sensu consistendi in proelio β', 526. θωρ. ἐς πόλεμον ε', 737. cf. θωρ. τινι η', 101.
θὼς λ', 474, 79.
θωΰσσειν Incert. 10.
ι dativi sing. elisum λ', 544, μ', 88, ν', 289.
ι et υ confusa ρ', 535, O. μ', 102. ι et ο conf., ut videtur, O. ζ', 88. v. αὔτις. ι et ς O. χ', 306, A. P. 26. ι et τ confundi visa O. ω', 28. ι et υ conf. O. ο', 226.
ι liquescens in nomine Ἱστίαια β', 537. ι longum in κνῆστι, μάστι, μήτι, λ', 640, ψ', 315, 500. ι subscriptum et ν conf. O. λ', 193, ξ', 280. ι subscriptum saepe excidisse, notatur ad ο', 90. v. α, η.
—ι et —εϊ sive —ει permixta, ut videtur, λ', 640.
—ια contractum ι', 382.
ἰὰ perperam scriptum pro ἰοὺς, ut videtur, υ', 68.
ἰαίνειν figur. ο', 103. ἰαίνεσθαι εὐφροσύνῃσιν O. ζ', 156.
ἰάλλειν τινὰ ἀτιμίαις O. ν', 142. ἴηλα ο', 19.
ἰᾶσθαι ε', 889.
ἰαύειν νύκτας ἀΰπνους ι', 325.
ἰαύεσκον ι', 184.
ἰάχειν α', 482, ζ', 468. ἰάχειν dictus ignis ψ', 216. ἰάχων πέλεκυς O. ι', 392.
ἰαχή τε, φόβος τε, δ', 456, μ', 144.
ἰγνύη ν', 212.
ἴδε β', 511.
ἰδεῖν, ἰδέσθαι. εἰς ὦπα ἰδέσθαι ι', 373. ἰδεῖν ὀφθαλμοῖς γ', 169.
ἴδεσκε (ὑπαὶ) γ', 217.
ἰδίειν figurate dictum, ut videtur, O. υ', 204.
ἴδιος. v. πρῆξις. ἴδιον O. δ', 314.
ἴδμεναι ν', 273.
ἰδνοῦν β', 266.
ἰδρείη, seu potius ἰδρίη, η', 198.
ἴδρις O. ζ', 233, η', 108.
ἰδροῦν β', 388, 390. ἰδροῦν ἰδρῷ δ', 27.
ἱδρύειν τινὰ β', 191, O. γ', 37.
ἱδρύνειν γ', 78.
ἰδρώειν δ', 39, θ', 542.
ἰδρὼς f. δ', 27.
ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν α', 608.
ἵεν et ἴεν confundi visa μ', 33. v. ην.
ἱέναι elliptice dictum O. η', 130. ἱέναι, ἀκοντίζειν, ρ', 515. ἱέναι, immittere, inserere, χ', 316. ἱέναι δάκρυον ἀπὸ βλεφάρων O. ψ', 33. δίσκοις O. δ', 626. καθύπερθε πόδας κ. χεῖρας O. μ', 442. ὄπα ἐκ στήθεος γ', 221. ἐκ δὲ ποδοῖϊν Ἄκμονας ἧκα δύω ο', 18. ἵεσθαι, progredi, ν', 707. ἵεσθαι θυμῷ β', 589. ἵεσθαι ποιεῖν τι ε', 434. ἱέμενος πόλεμόνδε θ', 312. ἱέμενοι πόλιος λ', 168. cf. οἴκαδε.
ἰέναι, redire, φ', 438. ἰέναι dicta navis α', 482. ἰέναι διὰ δουρὸς dicta securis γ', 61. ἰέναι κατὰ λαιμὸν dictus cibus et potus τ', 209. ἰέναι πέδονδε dicta tempestas ν', 796. κατὰ πόντον nubes δ', 278. cf. σ', 207. ἰέναι πεδίοιο ε', 597. ἰέναι sensu currendi ψ', 386. ἰέναι τινὸς (χροὸς εἴσατο) ν', 191. ὑπό τινος γ', 61. ἴεν β', 872. ἴσαν γ', 2, 8. ἤϊα α', 47. ἰὼν α', 138. v. Matth. §. 557. ann. ἴενται O. χ', 304. εἴσατο, ivit, ο', 415.
ἱερεύειν ἐς πηγὰς ψ', 147.
ἱερεὺς α', 23. 62, 370.
ἱερήϊον χ', 159.
ἱερὸς δίφρος Achillis ζ', 464. ἰχθὺς π', 407. ἱερὸς κύκλος dicta concio σ', 504. ἱερὸν ἦμαρ θ', 66. μένος O. θ', 2, 4. τέλος φυλάκων κ', 56. ἱεραὶ βῆσσαι circa domum Circes O. κ', 275, quae domus et ipsa vocatur sacra ib. 426. ἱερὰ ῥέζειν α', 147. v. κνέφας.
ἱζάνειν ἀγῶνα ψ', 258.
ἵζειν β', 53, 96. ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ν', 281.
ἵζεσθαι med. η', 115.
ἵζεσκεν ω', 472, O. γ', 409.
ἰηπαιήονα ἀείδειν A. P. 323, 340.
ἰητὴρ κακῶν O. ρ', 384.
ἰητρὸς, ἰητὴρ, λ', 514, 18.
ἰθαιγενὴς O. ξ', 205.
ἰθεῖα ψ', 580.

ἴθι. v. ἀλλὰ, δεῦρο.
ἴθμα ε', 778.
ἰθύειν, ὁρμᾶν ζ', 2. ἰθύειν ποιεῖν τι O. χ', 408.
ἰθύνειν, ἰθύνεσθαι, ζ', 3. ἰθύνειν ἐπὶ στάθμην O. ε', 245.
ἰθύντατα σ', 508.
ἰθυπτίων μελίη φ', 169.
ἰθὺς, ὁρμή. πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ζ', 79. cf. O. θ', 377. πρᾶξις, O. δ', 434. v. μένος χειρῶν.
ἰθὺς κίειν O. ρ', 33. ἰθύς τινος λ', 289. ἰθύς τινων φέρειν μένος π', 602. ἰθὺς φέρειν χαλκὸν υ', 108. ἰθὺς φρονεῖν ν', 135. τρέπεσθαι πρὸς ἰθύ τινι ξ', 403.
ἱκανειν ἐπί τι β', 17. ἱκάνειν ποιεῖν τι ψ', 213. ἱκάνειν τινὰ f. α', 610, γ', 97. ἱκάνειν χρόα dicta lancea ψ', 819. ἱκάνοντά τινα θέσφατα O. ν', 172. ἱκάνεσθαι κ', 118.
ἵκειν τινὰ dictus χόλος ι', 525. cf. λ', 88. ἷξον ε', 773. ἵξομαι ζ', 367. ἵκωμι prima brevi ι', 414. v. Addenda ad eum versum vol. 6.
ἴκελος σ', 591.
ἰκέοιο, si forte, O. τ', 367.
ἱκετεύειν ἔς τινα, supplicem venire ad al., π', 574.
ἱκέτης αἰδοῖος φ', 75. ἱκέτεω ω', 158.
ἰκμὰς ρ', 392.
ἴκμενος οὖρος α', 479.
ἱκνεῖσθαι ποσὶν οὖδας O. χ', 467. ἱκνεῖσθαί τι, pervenire aliquo, ζ', 143. ἱκνεῖσθαι fig. λ', 466. (ἀμφί μ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵκετο φωνή), σ', 178. (σέβας δέ σε θυμὸν ἱκέσθω.) ἱκνεύμεναι O. ι', 128.
ἴκρια νηῶν ο', 675, 728.
ἰκριόφιν O. γ', 353.
ἰλαδὸν β', 93.
ἵλαος α', 583.
ἱλᾶσθαι α', 100. cf. α', 147.
ἱλάσκεσθαι α', 386, 472.
ἱλάσσεσθαι O. γ', 419.
ἵληθι O. γ', 380.
ἰλήκειν O. φ', 365.
ἰλλὰς ν', 572.
ἰλὺς φ', 318.
ἱμὰς γ', 371. βοὸς γ', 375, O. ψ', 201. κληῖδος O. δ', 802. v. lorum.
ἱμάσθλη O. ζ', 320.
ἱμείρεσθαι ξ', 163.
ἴμεν α', 170, λ', 686.
ἱμάσσειν γαῖαν dictus Jupiter β', 782. ἱμάσσειν πληγαῖς ο', 17.
ἱμερόεις γ', 397, ε', 429. ἱμερόεσσα ἀοιδὴ O. α', 421.
ἵμερος γ', 139.
ἱμερτὸς β', 751.
ἵνα, quo, O. δ', 821.
ἰνδάλλεσθαι O. τ', 224. τινὶ ρ', 213.
ἰνίον κεφαλῆς ε', 73.
ἴξαλος αἲξ ἄγριος δ', 105.
ἰξὺς O. ε', 231.
ἰοδνεφὲς εἶρος O. δ', 135.
ἰοδόκος φαρέτρη ο', 444.
ἰόεις σίδηρος ψ', 850.
ἰόμωρος δ', 242.
ἴον C. 6.
ἰονθὰς O. ξ', 52.
ἰὸς, sagitta, α', 48.
ἴος, unus, ζ', 422. ἴα γῆρυς δ', 437, μοῖρα χ', 477, τιμὴ ι', 319.
ἰότης, γνώμη, ε', 874.
ἴουλος O. λ', 318.
ἶπες O. φ', 395.
ἱππάζεσθαι ψ', 426.
ἱππεὺς β', 810, θ', 59.
ἱππηλασίη ὁδὸς η', 340.
ἱππηλάτα δ', 387.
ἱππήλατος O. δ', 607.
ἱππιοχαίτης. v. λόφος.
ἱππιοχάρμης ω', 257.
ἱππόβοτος γ', 75, O. δ', 606.
ἱπποδάμος β', 23.
ἱπποδάσεια κόρυς γ', 369.
ἱππόδρομος ψ', 330.
ἱππόθεν O. θ', 515.
ἱππόκομος τρυφάλεια μ', 339. cf. π', 338, 797.
ἱπποκορυστὴς β', 1.
ἱπποπόλος ν', 4.
ἵππος ξεστὸς, equus durateus, O. δ', 272. ἵπποι ἁλὸς appellatae naves O. δ', 708. ἵπποι καὶ ἅρματα δ', 366. cf. ε', 219. ἐφ' ἵππων, curru, ε', 249.
ἱπποσύνη δ', 303.
ἱππότα ι', 179.
ἵππουρις γ', 337, ζ', 495.
ἵπτεσθαι α', 454, β', 193.
ἱρεύειν O. ξ', 96.
ἱρεύεσκον O. υ', 3.
ἱρεὺς ε', 10, O. ι', 198.
ἴρηξ ν', 62, 819. κίρκος O. ν', 86. φασσοφόνος ο', 237.
ἶρις πορφυρέη ρ', 547. ἴρισσιν ἐοικότες λ', 27.
ἱρός. ἱρὸν ἑτοιμάζεσθαι θεῷ κ', 571. ῥέξειν ἱρὰ θεοῖς ι', 357.
ἲς, φλὲψ νωτιαία, ρ', 522.
ἲς ἀνέμου ρ', 739. ἲς ἔμπεδος O. λ', 392. ἲς ἱερὴ τινος O. σ', 60. ἲς καὶ βίη O. σ', 3. ἶνες ψ', 191. ἶφι μάχεσθαι δ', 287.
ἰσάζειν μ', 435.
ἴση dictum per ellipsin O. ι', 42.
ἴσημι β', 301. (ἴδμεν.) ἴσασι prima longa in thesi O. ?, 559, 60. ἴσαν σ', 405.

ἴσθμιον O. σ', 300.
ἴσκειν τινά τινι, h. e. ἐΐσκειν, λ', 799.
ἰσόθεος φὼς β', 565.
ἰσόμορος ο', 209.
ἶσον p. ἴσως O. ξ', 205. cf. γ', 454, ε', 467, et v. ὁμῶς.
ἰσόπεδον ν', 142.
ἶσος Ἄρηϊ λ', 604. ἶσόν τινι φάσθαι α', 187. ἶσα O. β', 203. ἶσα φρονέειν τινὶ, aequiparare se alicui, ε', 441. v. τείνειν.
ἰσοῦσθαί τινι ἔν τινι O. η', 212.
ἰσοφαρίζειν τί τινι ζ', 101, φ', 411.
ἰσοφόρος O. σ', 373.
ἱστάναι, ἀνιστάναι, φ', 313. ἱστάναι ἔριν O. π', 292. ἵππους ε', 755, 775. λαὸν ζ', 433. ἱστάναι, σταθμίζειν, τ', 247. ἵστασθαι ἀγῶνα A. D. 150. ἵστασθαι dictus is, qui nihil agit, ε', 485. v. ibi ann. in Add. vol. 6. pulvis β', 151. ἵστασθαι dicti nautae, cum appulerunt, ψ', 745. ἵστασθαι ἐν ἵπποις καὶ ἅρμασι δ', 366, λ', 198. ἐν ὅπλοις B. 132. ἵστασθαι ἵππους ν', 34. νεφέλην O. μ', 405. ἵστασθαι περὶ γούνατά τινος supplicum λ', 609. ἵστ. πρό τινος ω', 215. ἵστασθαι pro εἶναι dictum σ', 172. ἵστασθαί τισι πρόμον η', 136. ἔαρος νέον ἱσταμένοιο O. τ', 519. ὁ δ' ἕβδομος ἑστήκει μεὶς τ', 117. εἱστήκειν O. σ', 344. ἕστασαν p. ἔστησαν β', 525. στὰν π', 601. στέομεν, στείομεν, λ', 348, ο', 297. στήμεναι ρ', 167. ἑσταότες β', 320. v. κρατερῶς.
ἵστασκε O. τ', 574.
ἱστίον στέλλεσθαι α', 433. ἱστία λευκὰ O. β', 426.
ἱστοδόκη α', 434.
ἱστοπέδη O. μ', 51.
ἱστὸς, malus, O. β', 94. v. εἰλάτινος. ἱστὸς, tela. ἱστὸν ἐποίχεσθαι α', 31. ὑφαίνειν ἱστὸν ζ', 456. ἱστοὶ λίθεοι Naïadum O. ν', 107.
ἵστωρ σ', 501. ἵστορες ᾠδῆς h. 33, 2.
ἰσχαλέος O. τ', 233.
ἰσχανάασκον ο', 721.
ἰσχανᾶν, κατέχειν, μ', 38. τινὸς ψ', 300. ἰσχανᾶσθαι, ἀναμένειν, τ', 234.
ἰσχάνειν, ἴσχειν, ἐπέχειν, ρ', 747, 50.
ἴσχειν θυμὸν ι', 255. Horat. Epist. 1, 2, 62.: *animum rege*. ἴσχειν τινὰ dictus timor ε', 812. ἴσχεσθαι α', 214.
ἰσχίον ε', 305, 6.
ἰτέα φ', 350.
ἴτυς δ', 486. rotae ε', 724.
ἰυγμὸς σ', 572.
ἰύζειν ρ', 66, O. ο', 162.
ἴφθιμος α', 3. ἴφθιμος ποταμὸς ρ', 749.
ἶφι. v. ἴς.
ἴφια μῆλα ε', 556.
ἰχθυάασκον O. δ', 368.
ἰχθυᾶν O. μ', 95.
ἰχθυόεις πόντος ι', 4. ἰχθυόεντα κέλευθα O. γ', 177.
ἴχνιον, ἴχνος, ν', 71, M. 76.
ἰχὼρ, sanguis deorum, ε', 340, 416. (ἰχῶ.)
ἰωγὴ βορέω O. ξ', 535.
ἰωὴ κ', 139. Ζεφύροιο δ', 276. πυρὸς π', 127.
ἰωκὴ ε', 521.
ἰωχμὸς θ', 89, 158.
κ et γ multis vocabb. praefixa ap. vett. α', 35.
κ et λ conf. O. φ', 397. κ et μ h. 33, 11. κ et π γ', 406. κ, σ et τ conf. O. α', 60. cf. υ', 494, φ', 495 ann. et inprimis χ', 72; item O. ι', 84, 133. κ et χ confusa ι', 249, φ', 548, O. α', 297.
κάββαλεν ε', 343.
καγγόνυ υ', 458.
κάγκανα ξύλα φ', 364.
καγχαλᾶν γ', 43.
καδδὲ — ἵζοντο τ', 50.
κάζειν. ἐκέκαστο β', 530. v. δόλοισι.
καθαίρειν αἷμα π', 667. λύματα ἀπὸ χροὸς ξ', 170.
καθαιρεῖν ἱστία O. ι', 149. ὄσσε θανόντι λ', 453. cf. O. ω', 296. καθαιρῶν τινα ὕπνος O. ι', 372.
καθάλλεσθαι πόντῳ dicta tempestas λ', 298.
καθάπαξ O. φ', 349.
καθάπτεσθαι ἦτορ O. ν', 22. καθάπτεσθαί τινα ο', 127 (ἔπεσιν), O. β', 39 etc.
καθαρὸς θάνατος O. χ', 462. καθαρὸν εἷμα O. δ', 750. ἐν καθαρῷ, in loco puro, θ', 490.
καθεδριάασθαι λ', 778.
καθέζεσθαι α', 405, 500.
καθεύδειν α', 611.
καθεψιᾶσθαί τινος O. τ', 372.
καθῆσθαι β', 191. f. α', 565, 569, O. β', 369. ἐπί τινι O. ν', 221. καθείατο λ', 76 etc.
καθιδρύειν τινὰ O. ν', 257.
καθιέναι τι λαυκανίης ω', 642. cf. O. ζ', 230.
καθιζάνειν O. ε', 3.
καθίζειν μετ' ἀθανάτοις ο', 50. καθίζειν τινὰ ζ', 360. καθίζειν τινὰ ἐπὶ οὔδει fig. M. 284.
καθικνεῖσθαι ἐνιπῇ θυμόν τινος ξ', 104.
καθιστάναι. καθίστα, appone, ι', 202. καθίστασθαι νῆα O. μ', 185.
καθοπλίζεσθαι B. 122.

καθορᾶσθαι, καθορᾶν, ν', 4. cf. ω', 291.
καθύπερθεν β', 754. καθύπερθέ τινος O. γ', 170.
καὶ, atqui, ϑ', 357. καὶ αὐξητικὸν α', 29. καὶ δέ τε ν', 23. καὶ δὴ α', 161. καὶ et ἑκὰς confundi visa ν', 165. καὶ et κάτ' confusa σ', 357, τ', 43. καὶ et κὲ conf. O. δ', 546. καὶ et ὡς conf. O. ξ', 388. καὶ in responsione O. π', 37 etc. καὶ, καίπερ, μ', 171. καὶ pro ὡς scriptum per errorem, nisi fallor, dein expunctum, ε', 840. καὶ αὐτίκα, vel statim, φ', 359. καὶ αὖτις α', 140. καὶ εἰ perperam scriptum pro καθ' οὗ O. η', 320. καὶ λίην, imo vero, O. ϱ', 312. καί νύ κε δὴ etc. η', 273. καί ῥα α', 360. καὶ, sequente δὲ, φ', 105. καί τε α', 521. καὶ τότε δὴ in apodosi ι', 590, π', 730. cf. ann. ad O. δ', 256. καὶ τότ' ἔπειτα α', 478, 494, O. ε', 391. v. ἤ.
καίειν α', 462. καιόντων imperat. ϑ', 520.
καινότερος B. 116.
καίνυσθαί τινα O. γ', 282.
καίριον ϑ', 84. ἐν καιρίῳ δ', 185.
καιροσέων O. η', 107.
κακίζεσθαι ω', 214.
κακκείειν α', 606.
κακκεφαλὴν π', 412.
κακκεφαλῆς σ', 24. κακκεφαλῆς restitutum O. σ', 355. in Add. vol. 6.
κακκῆαι O. λ', 74.
κακκόρυθα λ', 351.
κακκορυφὴν ϑ', 83.
κακοείμων O. σ', 41.
κακομήδης M. 389.
κακομήχανος ἔρις ι', 257. κύων ζ', 344.
κακὸν dicta persona ε', 831, ut Paris πῆμα ζ', 282. cf. O. γ', 306, δ', 667, μ', 118, A. P. 177. κακὸν ἐκ κακοῦ δέχεσθαι τ', 290. κακὸν, pernicies, β', 380. cf. ε', 63, ϑ', 540. κακόν τι ἔρεσθαι δ', 362. κακὰ μήδεσθαί τισι dictus Jupiter tonans η', 478.
κακοξεινέστερος restituendum O. ν', 376.
κακοῤῥαφίη ο', 16. κακοῤῥαφίαι νόου O. β', 236.
κακὸς, ignavus, β', 365. vir tenuis, plebejus, β', 190. κακὸς εἶδος, inhonestus, foedus, κ', 316. κ. ϑυμὸς, ignavia, ε', 643. κακὸς κ. ἄκικυς, κ. ἄναλκις, O. γ', 375, φ', 131. κακὸς μῦϑος, maledicta, ε', 650. κακίων, ignobilior, O. ξ', 58. κακώτερος χ', 106. κακώτερος, κακὸς, O. ζ', 275.
κακοῦν λ', 689, 90. μηδὲ γέροντα κάκου κεκακωμένον O. δ', 754.
κακότεχνος δόλος ο', 14.
κακότης, ignavia, β', 368, ο', 790. malum, periculum, μ', 332. cf. κ', 71. pravitas, ν', 108.
κακοφραδὴς ψ', 483.
κακόφωνα in dubium vocata O. φ', 123, 349.
κάκτανε, κατάκτανε, κατάκτεινε, ζ', 164.
κακῶς πέλειν τινὶ ι', 324.
κᾶλα (?) M. 112.
καλάμη figur. τ', 222, O. ξ', 216.
καλαμοστρεφὴς B. 127.
καλαῦροψ ψ', 845.
καλέεσκον ι', 562.
καλεῖν τινα ϑανατόνδε dicti dii π', 693. καλεῦντες O. κ', 229. καλεῖσθαι βουλὴν, h. e. εἰς βουλὴν, κ', 195. λαὸν α', 54. φωνῇ γ', 161.
καλέσκετο ο', 338.
καλήμεναι, καλεῖν, κ', 125.
καλήτωρ ω', 577.
καλλαπάρῃν ξ', 447.
καλλείπειν, καταλ., ζ', 223.
καλλείψειν ξ', 89.
καλλιγύναιξ Ἑλλὰς, Σπάρτη etc. β', 683, O. ν', 412 etc.
καλλίζωνος γυνὴ η', 139.
καλλίθριξ ἵππος ϑ', 347. καλλίτριχα μῆλα O. ι', 336, 469.
καλλικρήδεμνοι ἄλοχοι O. δ', 623.
κάλλιμα δῶρα O. δ', 130, ϑ', 439.
κάλλιον, καλὸν, ω', 52.
καλλιπάρῃος α', 143. καλλιπάρῃος quomodo appellentur Themis et Latona, ο', 87.
κάλλιπε κ', 338.
καλλιπέδιλος M. 57.
καλλιπλόκαμος ξ', 326.
καλλιρέεϑρος O. κ', 107.
καλλίῤῥοον ὕδωρ β', 752.
καλλιστέφανος C. 251.
καλλίσφυρος ξ', 319.
κάλλος ζ', 156. κάλλος, unguentum, γ', 392, O. σ', 192. cf. ann. ad ξ', 170 in Add. vol. 6.
κάλος O. ε', 260.
καλός. οὐ καλὸν ϱ', 19. καλὰ, καλῶς, ζ', 326. καλὰ καὶ ὕψι βιβὰς A. P. 339.
κάλπις O. η', 20, C. 107.
καλύβη B. 30.
καλυκῶπις V. 285.
κάλυμμα dicta vestis ω', 93, C. 42.
κάλυξ σ', 401, V. 89. v. ῥοδέα.
καλύπτειν νυκτὶ ε', 23. ὄσσε ἐπισκυνίῳ ϱ', 136. καλύπτειν τινὰ dicta mors ε', 553. κρατερόν ῥά ἑ πένϑος Ὀφϑαλμοὺς ἐκάλυψε λ', 249. πέτρον, — τόν οἱ περὶ χεὶρ ἐκάλυψε, π', 734. ὣς ἄρα μιν — τέλος ϑανάτοιο κάλυψε π', 855.

καλύπτρη χ', 406, C. 197.
κάμαξ σ', 563.
καματηρὸς V. 247.
κάματος φ', 52.
κάματος et θάνατος confundi visa O. ρ', 546.
κάμινος E. 14, 2 etc.
καμινῷ γρηῢς O. σ', 27.
καμμέσσον πεδίον λ', 172.
καμμονίη χ', 257.
κάμμορος O. β', 351.
καμμῦσαι B. 191.
κάμνειν, κ. χερσὶ, fabricari, δ', 187, ε', 735. κάμνειν, lassari, δ', 244. κάμνειν ποιεῖν τι, sollicite agere al., θ', 447. κάμνειν ποιοῦντά τι α', 168, φ', 26, ψ', 63, ω', 613. κάμνειν χεῖρα ε', 797. κάμνεσθαι χεῖρα περὶ ἔγχει β', 389. κεκάμω α', 168. κέκμηκας, κεκμηὼς ζ', 261, 2, λ', 802. καμόντες ἄνθρωποι γ', 278.
κάμπτειν γόνυ dicti quiescentes η', 118. cf. O. ε', 453.
κάναστρον E. 14, 3.
καναχὴ A. P. 8.
καναχίζειν μ', 36, O. κ', 399.
καμπύλον ἅρμα ε', 231. cf. ib. ε', 722. καμπύλα τόξα γ', 17.
κάνειον O. κ', 355.
κάνεον O. γ', 442.
καννεύσας O. ο', 464.
κανὼν, radius textorius, ψ', 761. κανὼν scuti θ', 192.
κάπετος ο', 356.
κάπη, φάτνη, θ', 433, O. δ', 40.
καπνίζειν β', 399
καπνὸς α', 317, O. α', 58. κατατιθέναι τι ἐκ καπνοῦ O. π', 288.
καππεδίον μέσσον λ', 167.
καππεσέτην ε', 560.
κάππεσον π', 662.
καπύειν χ', 467.
καπφάλαρα π', 106.
κάρ. τίειν τινὰ ἐν καρὸς αἴσῃ ι', 378.
κάρα plur. C. 12.
καρδίη β', 452.
κάρη ἐπὸν ὤμοις β', 259. κ. τέμνειν ε', 214.
κάρηαρ. καρήατι C. 169. καρήατα λ', 309.
καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ β', 11.
κάρηνον. κάρηνα ἀνδρῶν λ', 500. Ὀλύμπου α', 44, β', 167. πολίων α', 117. Τρώων λ', 158. cf. λευκά.
κάρητος O. ζ', 230.
καρκαίρειν υ', 157.
καρπάλιμος a quo ducendum videatur, χ', 166.
καρπαλίμως α', 359, β', 17 etc.
καρπὸς ἀνθερίκων υ', 227. καρπὸς ἀρούρης dictum vinum γ', 246. καρπὸν ἀρούρης ἔδειν dicti mortales ζ', 142. καρπὸς χειρὸς ε', 883.
κάῤῥα, κατὰ ῥα, υ', 421.
καῤῥέζειν ε', 424.
καῤῥόον, κατὰ ῥόον, μ', 33.
καρτερόθυμος ε', 277.
κάρτερος α', 280. καρτερὸς, ὁ ἔχων τὸ κράτος, O. ο', 534. καρτ. ἐν πολέμῳ ι', 53. καρτερὸν ἕλκος π', 517, 23. καρτερὰ ἔργα, violentia, injuriae, ε', 872.
καρτερόχειρ h. 8, 3.
κάρτιστος α', 267. καρτίστη μάχη ζ', 185. κάρτιστον O. μ', 120.
κάρτος ι', 254. χειρῶν λ', 9.
καρτύνειν λ', 215.
κάρυον B. 31.
καρφαλέος O. ε', 369. καρφαλέον ἄϋειν dictus clipeus ν', 409. cf. αὖον.
κάρφειν χρόα O. ν', 398, 430.
καρχαλέος δίψῃ φ', 541.
καρχαρόδους κύων κ', 360.
κασιγνήτη δ', 441.
κασίγνητος γ', 333. κασίγνητος pro κασιγνητικὸς ι', 567, 632.
κασσίτερος λ', 25, 34.
καστορνῦσα O. ρ', 32.
κάσχεθε λ', 702.
κατ et καὶ confundi visa O. β', 104, γ', 224.
κατὰ cum acc., locum indicans, ε', 590. κατὰ et καὶ conf. O. δ', 72, ψ', 110. κατὰ κρῆθεν, seu κατάκρηθεν, π', 548. κατ' ἐμαυτὸν α', 271. κατὰ μοῖραν α', 286, O. ο', 170 etc. κατὰ ῥόον φ', 147. κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν α', 193. κατὰ σφέας β', 366. ἀΐσσειν καθ' ἵππων, desilire curru, λ', 423.
καταβαίνειν τινὸς ω', 329. καταβείομεν κ', 97.
καταβάλλειν β', 414. καταβάλλειν τινὰ (*einen niederwerfen* simili sensu dicebant Germani aevo medio) β', 692.
καταβλάπτειν M. 93.
καταβλώσκειν O. π', 466.
καταβρόχειν O. δ', 222.
κατάβρωμι A. D. 127.
κατάγειν. v. ἀνάγειν.
καταγηρᾶν O. ι', 509.
καταγηράσκειν O. τ', 360.
καταγινεῖν O. κ', 104.
καταγνύναι θ', 402.
καταδάκνειν B. 48.
καταδάμνασθαι M. 137.
καταδάπτειν χ', 339.

καταδαρθάνειν. καδδραθέτην O. ο', 494. καταδραθῶ O. ε', 471.
καταδεῖν α', 436. ἐν δεσμῷ O. ο', 444. καταδεῖν fig. O. ξ', 63.
καταδεύειν τί τινος ι', 490.
καταδημοβορεῖν σ', 301.
καταδύεσθαι τεύχεα η', 103. cf. σ', 134. εἰς Ἀΐδαο δόμους O. κ', 175. καταδυόμενος ἥλιος M. 197.
καταδῦναι δόμον ϑ', 374. ὅμιλον κ', 231. τεύχεα, subire arma, h. e. induere, ζ, 504. ἠέλιος καταδὺς σ', 210.
καταδύνειν B. 89. A. P. 266.
καταειμένον ὕλη ὄρος O. ν', 351.
καταεινύειν ψ', 135.
καταξήνασκε O. λ', 586.
καταθέλγειν magarum O. κ', 213.
καταθνήσκειν μ', 13.
καταθνητὸς ε', 402.
καταθορεῖν ἔς τι δ', 79.
καταθύμιος, obversans animo, κ', 383.
καταιβατός τινι O. ν', 110.
καταικίζειν O. π', 290.
καταΐσσειν ἵππων, desilire equis, ζ', 232.
καταΐσχεσθαί τινι O. ι', 122.
καταισχύνειν δαῖτα O. π', 293.
καταῖτυξ κ', 258.
κατακαίειν, niederbrennen, η', 333, φ', 348.
κατακείειν O. η', 188.
κατακεῖσθαι ρ', 677. ἐπὶ πλευρὰς ω', 10. κατακεῖσθαι fig., germ. ruhen. ἄλγεα — ἐν θυμῷ κατ. ἐάσομεν ω', 523.
κατακλᾶν sensu proprio ν', 608, υ', 227. figurato O. δ', 481.
κατακοιμᾶσθαι β', 355.
κατακοιρανεῖν α', 247. πόλεμον ἀνδρῶν ε', 332.
κατακοσμεῖν δ', 118. κατακοσμεῖσθαι δόμον O. χ', 440.
κατακρημνᾶν h. 7, 39.
κατάκρημνος B. 154.
κατακρύπτειν, dissimulare, O. δ', 247. occultari, O. η', 205.
κατακτείνειν ε', 558, ζ', 409. κατέκτᾰ ο', 432.
κατακύπτειν π', 611.
καταλαμβάνων τινὰ ὄσσε θάνατος ε', 82.
καταλέγειν ι', 262.
καταλέγεσθαι, κ. ἐν εὐνῇ, cubare, α', 271, ι', 662, O. χ', 196.
καταλείβεσθαι σ', 109.
καταλεῖν O. υ', 109.
καταλείπειν ω', 470.
καταλήθεσθαι χ', 389.
καταλοφάδεια φέρειν τι O. κ', 169.
καταλύειν, ὀλλύναι, β', 117. ἵππους O. δ', 28.
καταλωφᾶν O. ι', 459.
καταμᾶν ω', 165.
καταμάρπτειν ζ', 364.
καταμύσσειν ε', 425.
κατάνεσθαι O. β', 58.
καταπατεῖν f. δ', 157.
καταπαύειν π', 62. τινὰ O. β', 168.
κατάπαυμα γόου ρ', 38.
καταπεδᾶν fig. O. λ', 291.
καταπέπτειν χόλον α', 71.
καταπεταννύναι ϑ', 440.
καταπέφνειν γ', 281.
καταπηγνύναι τι ἐπί τινι ζ', 213. cf. λ', 378.
καταπίπτειν fig. πᾶσι παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμὸς ο', 280.
καταπλήσσεσθαι f. γ', 31.
κατανεύειν, κατανεύεσθαι, α', 514, 524, 527, O. ι', 489. v. ὑπισχνέεσθαι.
κάταντα ψ', 116. κάταντα et κατ' αὐτοῦ confundi visa υ', 470.
καταπνείειν ἡδὺ C. 238.
καταπρηνὴς χεὶρ ο', 114.
καταπτέω ϑ', 136.
καταπτήσσειν χ', 191, quod alias est κ—πτώσσειν.
καταπτώσσειν δ', 224.
καταπύθειν A. P. 194. καταπύθεσθαι ὄμβρῳ ψ', 328.
καταρᾶσθαι ι', 454. καταρᾶσθαί τινι ἄλγη ὀπίσω O. τ', 330.
καταρέζειν ζ', 485. χειρὶ α', 361.
καταριγηλὸς O. ξ', 228.
καταῤῥεῖν δ', 149.
κατάρχεσθαι χέρνιβα κ. οὐλοχύτας O. γ', 445.
κατασβεννύναι φ', 381.
κατασήπειν τ', 27.
κατασκιάειν O. μ', 436.
κατασμύχειν ι', 653.
καταστίλβειν h. 8, 10.
καταστορεννύναι ω', 798.
καταστυγεῖν ρ', 694, O. κ', 113.
καταστύφελος πέτρα M. 124.
κατασχέθειν C. 126.
κατατείνειν ὀπίσω ἡνία γ', 261.
κατατήκεσθαι ἦτορ O. τ', 136.
κατατιθέναι ἄεθλον O. τ', 572. cf. ἕδρην O. π', 45. ὅπλα νηός, ἱστία, A. P. 280, 310. κατατίθεσθαί τι ἐπί τινι O. σ', 45
κατατρίζειν B. 80.
κατατρύχειν ρ', 225.
κατατρώγειν B. 182.
καταφαγεῖν β', 317.
καταφέρειν, κατάγειν, fig. χ', 425.
καταφθίειν O. ε', 341.
καταφθινύθειν C. 353.
καταφλέγειν χ', 512.

καταφυλαδὸν β', 668.
καταχέειν δάκρυ α', 413. ἐλεγχείην ψ', 408. ὀνείδεά τινι O. χ', 463. πλοῦτον β', 670. χάριν O. β', 12.
καταχεύειν ἔραζε π', 459. καταχεύειν ὁμίχλην γ', 10. τεῖχος εἰς ἅλα η', 461. τινὸς ψ', 282. κατ. χαμαὶ dictum τροπικῶς ζ', 134. καταχεύων χιόνα ζέφυρος O. τ', 206. καταχεύεσθαι dictus ignis π', 123.
κατάχυμι fig. O. μ', 411.
κατέδειν θυμὸν ζ', 202. κατέδειν τι dictus leo ρ', 542. v. ἔδειν.
κατείβεσθαι O. ε', 185.
κατειλύειν φ', 318.
κατεναίρεσθαι O. λ', 518.
κατενήνοθε C. 279.
κατένωπά τινος ἰδεῖν ο', 320.
κατεπάλλεσθαι, ion. pro κατεφάλλ., desilire, τ', 351. κατεπάλμενος λ', 94.
κατεπείγειν ψ', 623.
κατεργνύναι O. κ', 238.
κατερείπω. κατερήριπε ξ', 55.
κατερητύειν ι', 465.
κατερύειν O. ε', 261.
κατερυκάνειν ω', 218.
κατερύκειν ζ', 192.
κατέρχεσθαι, decidere, O. ι', 483. κατ. Ἄϊδος εἴσω ζ', 284. κατέρχεσθαί τινος ζ', 128.
κατεσθίειν, devorare, γ', 25, φ', 24. cf. κατέδειν.
κατευνᾶν ξ', 245. cf. γ', 448.
κατέχειν dicta terra mortuos β', 699, γ', 243. cf. O. ν', 427. κατέχειν, occupare, π', 79. κατέχειν κεφαλὴν, cujus contrarium est ἀνέχειν κ., O. ω', 242. κατασχομένη ἑανῷ γ', 419.
κατηρεφὴς σ', 589. κατηρεφὲς κῦμα O. ε', 367.
κατημάτίη et καὶ ἠματίη confundi visa O. β', 104.
κατηπιᾶν ε', 417.
κατήφεια γ', 51. κατηφείη κ. ὄνειδος π', 497.
κατηφεῖν χ', 293.
κατηφὴς O. ω', 432.
κατηφόνες ω', 253.
κατθάψαι ω', 611.
κατιάπτειν χρόα O. β', 376.
κατιέναι, reverti, O. ν', 267. κατεείσατο (nam ita scribendum est) λ', 358. κατήϊεν O. κ', 159.
κατίσχειν ψ', 321. νῆα ἔς τι O. λ', 455.
κατίσχεσθαι γυναῖκα β', 233.
κατουδαῖος M. 112.
κατόπτης κ. μάρτυρ M. 372.
καττάνυσαν h. 7, 34.
κάτω ἕλκειν ρ', 136.
κατωμάδιος δίσκος ψ', 431.
κατωμαδὸν ο', 352.
κατῶρυξ κατωρυχέεσσι O. ζ', 267.
καυλός. ἐν καυλῷ ἐάγη δολιχὸν δόρυ ν', 162.
καῦμα, aestus, ε', 865.
καυστειρὴ μάχη δ', 342.
καὐτὸς, καὐτὴ, O. γ', 255, ζ', 282.
καφεῖν. v. κεκαφηώς.
κὲ cum fut. α', 175. κὲ et ἂν confusa, nisi fallor, O. σ', 247. κὲ et καὶ O. τ', 512. κὲ sive ἂν in oratione mollienda δ', 176.
κεάζειν π', 347, 412, O. σ', 309.
κεδάζειν β', 398.
κεδνὸς, κεδνότατος, ι', 586, O. α', 335 etc. κεδνὴ ἄλοχος ω', 730. κέδν' εἰδυῖα O. α', 428.
κέδρος O. ε', 60.
κείειν ξ', 340, O. σ', 427.
κεῖθι γ', 402.
κειμήλιον. κειμήλια κεῖται ζ', 47.
κεῖνος α', 271, β', 37. κεῖνα O. ρ', 593.
κεινὸς p. κενὸς δ', 181.
κείρειν figur. λ', 560.
κεῖσε γ', 410.
κεῖσθαι aegrotantis β', 721. κεῖσθαι dicta reposita α', 124. cf. β', 777. κεῖσθαι dicti mortui δ', 175. κεῖσθαι otiantis β', 688, σ', 178. κεῖσθαι ἐπί τι O. λ', 576. ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο O. ω', 423. κείμενος δίφρος O. ρ', 331. κείμενος ἐν ἄλγεσι θυμὸς O. φ', 88. κέαται λ', 659. κείατο λ', 162. κέονται O. λ', 340. κῆται τ', 32.
κεκαδέω, κήδω. κεκαδήσει O. φ', 153, 170. κεκαδησόμεθα θ', 352. v. Matth. gr. gr. p. 330. 1. ed.
κεκαφηὼς κακῶς θυμὸς ε', 698. cf. O. ε', 468.
κέκλεσθαι δ', 508.
κεκλήγω. v. ὀξύς.
κεκρύφαλον (?) χ', 469.
κελαδεῖν, plaudere, ψ', 869.
κελαδεινὸς M. 95. Ζέφυρος ψ', 208.
κέλαδος κ. ἀϋτὴ ι', 547.
κελαινεφὴς ζ', 267. κελαινεφὲς αἷμα ε', 798.
κελαρύζειν λ', 813, O. ε', 323, h. 7, 36.
κέλεσθαι γ', 434. ἀλλήλοις μ', 274. ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἶς O. μ', 175. κέλομαι κ. ἄνωγα O. γ', 317.
κελεύειν per se dictum δ', 359. cf. ib. * 286. κελεύειν μάστιγι ψ', 642, ω', 326. κελεύειν τινὶ, hortari al., ψ', 767.
κέλευθος α', 483. κέλευθα λαιψηρὰ ἀνέμων ξ', 17. v. ἠερόεντα.

κελευτιάω μ', 265.
κέλης ἵππος O. ε', 371.
κελητίζειν ἵπποις ο', 678.
κέλλειν O. ι', 149.
κεμὰς κ', 361.
κενεαυχὴς θ', 229.
κένειν, κεντεῖν. κένσαι ψ', 337.
κενεὸς, vacuis manibus, β', 298.
κενεὼν ε', 284.
κέντορες ἵππων δ', 391.
κεντρηνεκὴς ε', 752.
κέντρον aurigae ψ', 387, 430.
κένωμα B. 268.
κεράασθαι O. γ', 332.
κεραίειν, κερᾶν, ι', 203.
κεραΐζειν β', 861.
κεραϊστὴς M. 336.
κεραμεὺς σ', 601.
κεραμήϊα E. 14, 14.
κέραμος ι', 469. χάλκεος ε', 387.
κερᾶν O. ω', 364.
κεραννύναι, κέρειν. κεραννύναι νέκταρ O. ε', 93. κέρωνται δ', 260.
κεραοξόος δ', 110.
κεραὸς γ', 24.
κέρας, crines in formam cornu compositi, λ', 385. κέρας βοὸς piscatorum ω', 81, O. μ', 253. κέρα, ut γῆρα etc., λ', 385. κέρα δ', 109.
κερδαίνειν E. 14, 6.
κερδαλέος κ', 44, O. ο', 451.
κερδαλεόφρων α', 149, δ', 339.
κέρδος, lucrum, utile, κ', 225, O. ψ', 140. κέρδεα εἰδέναι ψ', 322. κέρδιον γ', 41. κέρδιστος ζ', 153.
κερδοσύνη O. ξ', 33.
κερκὶς χ', 448.
κερτομέειν β', 256.
κερτόμια, κερτόμια ἔπεα, α', 539, δ', 6.
κερτομίη υ', 202.
κευθάνω, κεύθω, γ', 453.
κεύθεα γαίης χ', 482.
κεύθειν dicta urbs, quaecunque possidet, χ', 118. κεύθειν βρωτὺν κ. ποτῆτα O. σ', 406. κεύθειν νόῳ α', 363. κεύθεσθαι ἄϊδι ψ', 244. κεκύθωσι O. ζ', 303.
κευθμὸς ν', 28.
κευθμὼν O. κ', 283.
κεφαλὴ dictum περιφραστικῶς δ', 162, θ', 280, π', 77. κεφαλὴ φωτὸς pro φωνὴ λ', 462. κεφαλέων γ', 273. v. μείζων.
κέω O. η', 342.
κηδεῖν, ἀνιάζειν, francogall. ennuyer, ω', 240. κήδειν θυμὸν ε', 400. τόξοις θεοὺς ε', 404. κήδεσθαί τινος α', 56. τινὰ ι', 342.
κήδειος, κήδεος, τ', 294, ψ', 160.
κηδεμόνες ψ', 163.
κηδέσκετο O. χ', 358.
κήδεσκον O. ψ', 9.
κῆδος, luctus, α', 445.
κήδιστος ι', 642. ἑτάρων O. κ', 225.
κηκίειν O. ε', 455.
κήλεον, κήλειον, πῦρ θ', 216, ο', 743.
κηληθμὸς O. λ', 333.
κῆλον α', 53. κῆλα Διὸς μ', 280.
κὴξ O. ο', 479.
κῆπος O. δ', 737, η', 129.
κὴρ κακὴ μέλανος θανάτου π', 687. cf. γ', 454. κὴρ f. α', 228. κῆρα δέχεσθαι σ', 115. κηρὶ δαμεὶς O. γ', 409. κηρὶ ἐοικὼς O. ρ', 500. κῆρας ἀμύνειν τινὸς δ', 11. κῆρε θανάτου θ', 70.
κῆρ et πὲρ conf. A. P. 54. et χεὶρ ψ', 75. in Add. vol. 6. κῆρας et χεῖρας φ', 548. v. οἴεσθαι, φόνος.
κῆρ, sive νοῦς, ἐν θυμῷ, ζ', 524. κῆρ ἀδινὸν π', 481. κυδάλιμον leonis vel apri μ', 45. φίλον α', 491. κῆρ ἀχέων ὀδύνῃσιν ε', 399. κῆρι τιέσκετο, κ. νεμεσσῶμαι, δ', 46, ν', 119 etc. κῆρι φιλεῖν τινα ι', 117.
κηρόθι φ', 136
κήρυξ α', 321, 334, β', 50, η', 274.
κηρύσσειν β', 51, 2.
κητώεσσα β', 581.
κηώεις, κηώδης, γ', 382, ζ', 288, 483.
κίδνασθαι θ', 1.
κίειν α', 348. τινὸς O. β', 301.
κιθαρίζειν σ', 570.
κίθαρις γ', 54.
κιθαριστὺς β', 600.
κικλήσκειν ι', 11.
κίκυς V. 238.
κίνδυνός τινος pro ἔκ τινος B. 9.
κινεῖν θύρην O. χ', 394. κῦμα β', 395. κινεῖσθαι, moveri, ire, α', 47, β', 144.
κινητὴρ γαίης h. 22, 2.
κινυρὸς ρ', 5.
κίνυσθαι δ', 281, κ', 280 etc.
κιρνᾶν O. η', 182.
κιρνάναι O. π', 14.
κίρκος ρ', 757.
κισσοκόμης h. 26, 1.
κισσὸς h. 7, 40.
κισσύβιον O. ι', 346.
κίστη O. ζ', 76.
κιχάνειν. κιχάνει δίψα κ. λιμὸς τ', 165. κ. λίην σέγ' ἔμελλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα O. ι', 477.
κιχεῖν τινα ποσὶ ζ', 228. κιχεῖσθαι med. δ', 384. κιχήσεσθαι δέ σ' οἴω ζ', 341.
κιχείω φ', 128.

κίχημι κιχήμενον βέλος ε', 187, λ', 451.
κίχλη Ο. χ', 468.
κίων. κίονι κεκλιμένη Ο. ζ', 307. cf. ib. θ', 66.
κλάγγειν α', 46.
κλαγγὴ α', 49. λαῶν β', 100. λύκων h. 14, 4. Τρώων κ', 523.
κλαγγηδὸν β', 463.
κλαίειν α', 362.
κλαίεσκε πρὸς οὐρανὸν θ', 363.
κλᾷν B. 244.
κλαυθμὸς Ο. δ', 801.
κλάω, κλάζω, Ο. ζ', 128. ἐκλάσθη δὲ δόναξ λ', 584.
κλεηδὼν sive κληηδὼν Ο. δ', 317.
κλείειν Ο. α', 338.
κλειτὸς α', 447. (κλειτὴ ἑκατόμβη.) κλειτοὶ ἐπίκουροι γ', 451.
κλέος, gloria, Ο. α', 298. rumor, Ο. α', 283. κλέος ἐσθλὸν ε', 3. κλέος εὐρὺ φόνου Ο. ψ', 137. κλέος πρός τινων λ', 514. ἀείδειν κλέα ἀνδρῶν ι', 189. v. αἱρεῖσθαι.
κλέπτειν ε', 268. κλέπτειν νόῳ α', 132.
κλέπτης γ', 11.
κλεπτοσύνη καὶ ὅρκος Ο. τ', 396.
κλεψίφρων M. 413.
κλέω, claudo, si divinavimus, ε', 356.
κλέω. φρένες, ἧς τοπάρος περ ἔκλεο ω', 202. κλέομαι Ο. ν', 299.
κλήδην ι', 11.
κλήειν h. 32, 18, E. 4, 9.
κλήζω, κλάζω. κεκληγὼς β', 222, ε', 591, λ', 168.
κλῆθρη Ο. ε', 64.
κληΐζειν φαρέτρην A. D. 6.
κληῒς, clavis, μ', 456. κληῒς κρυπτὴ ξ', 168.
κληῒς, κληῗδες, jugulum, ε', 146, χ', 324.
κληῒς, ὀπὴ, Öse, Ο. σ', 294.
κληϊστὴς Ο. β', 344.
κληροπαλὴς M. 129.
κλῆρος, sors, γ', 316. ἐμβάλλεσθαι κλήρους ψ', 352. παλάσσεσθαι κλήρῳ η', 171. cf. σημαίνειν, ἐπιγράφειν, ἐκθορεῖν.
κλητὸς, ἐπίλεκτος, ι', 165.
κλίμαξ Ο. α', 330.
κλίνειν, fugare, ε', 37. κλίνειν ἅρματα πρὸς ἐνώπια θ', 434. κλ. μάχην ξ', 510. κλ. πάλιν γ', 427. κλ. σάκεα ὤμοις λ', 593. κλίνεσθαι ἀσπίσι γ', 135. χθονὶ κ', 472. πόντῳ κεκλιμένοι (?) ο', 739.
κλιντὴρ Ο. σ', 190.
κλισίη α', 306, β', 207, σ', 589, ubi v. ann. cum in ordine, tum in Add. vol. 6.
κλισίη, κλισμὸς, Ο. δ', 123.
κλισίηθεν λ', 603.
κλισίηνδε α', 185.
κλίσιον Ο. ω', 208.
κλισμὸς θ', 435.
κλιτὺς π', 390
κλονεῖν B. 114. ὄπισθεν ξ', 14. κλονέεσθαι ὁμίλῳ δ', 302.
κλόνος π', 331, 713, 729 etc.
κλόπιος Ο. ν', 295.
κλοπὸς M. 276.
κλοτοπεύειν, si scriptura genuina est, τ', 149
κλύειν τινὸς, exaudire aliquem, α', 218, 357, ν', 303. τινὶ π', 514. κέκλυτε γ', 304 et s. κλῦθι α', 37. κλῦτε β', 56.
κλύζεσθαι Ο. ι', 483.
κλυτὸς quid sit, Ο. ι', 87. κλυτὸς Ἀμφιτρίτη Ο. ε', 422. Ἱπποδάμεια β', 742. κλυτὸς λιμὴν Ο. ο', 472. κλυτὸν ὄνομα, ἐξ οὗ καλεῖταί τις Ο. ι', 364. κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν Ο. κ', 526. κλυτὰ μῆλα et similia ξ', 361. κλυτὰ τεύχεα ε', 435. κλυτὰ φῦλα ἀνθρώπων Ο. ι', 308.
κλυτοεργὸς Ο. θ', 345.
κλυτόμητις h. 20, 1.
κλυτόπωλος Parv. Il. 1.
κλυτοτέχνης α', 571.
κλυτότοξος δ', 101.
κλωμακόεσσα β', 729. ἱερὸν λ', 194.
κνέφας θ', 499. κνέφαος Ο. σ', 370.
κνήμη γ', 330.
κνῆμι λ', 639.
κνημὶς γ', 330.
κνῆστις λ', 640.
κνημὸς β', 821.
κνίσση δ', 49.
κνισσῆεν δῶμα Ο. κ', 10.
κνυζηθμὸς Ο. π', 163.
κνυζοῦν ὄσσε Ο. ν', 401, 433.
κνώδαλον Ο. ρ', 317.
κνώδαλος M. 188. v. ann. ad eum locum in Add. vol. 6.
κνώσσειν ἐν ὀνειρείαις πύλαις Ο. δ', 809.
κοέειν et ὀχέειν confundi visa Ο. α', 297.
κοῖλος αἰγιαλὸς Ο. χ', 385. δόμος σφηκῶν μ', 169. λόχος equi duratei Ο. θ', 515. κοίλη Λακεδαίμων β', 581. κοίλη ὁδὸς ψ', 419. χαράδρη δ', 454. κοῖλαι νῆες α', 26.
κοιμᾷν ὄσσε τινὸς ξ', 236. τινὰ Ο. γ', 397. κοιμᾷν figur. μ', 281, π', 524. κοιμᾶσθαι α', 610. κοιμᾶσθαι dictae sues Ο. ξ', 413. κοιμᾶσθαι ὕπνον λ', 241.
κοιρανέειν β', 207.
κοίρανος β', 204. λαῶν θ', 280. ξένων κ. πτωχῶν Ο. σ', 106.
κοιτάζεσθαι γ', 411.
κοίτας et καὶ τὰς permixta M. 106.
κοῖτος Ο. β', 358.
κόκκος C. 372.

κολεὸς, κουλεὸς, α', 194, 220, γ', 272.
κολλήεις ο', 389.
κολλητὸς ι', 583. κολλητὸς δίφρος τ', 395. cf. O. ρ', 117.
κόλλοψ O. φ', 407.
κολοιὸς π', 583.
κολοκύντη B. 42.
κόλος, κολοβὸς, π', 117.
κολοσυρτὸς μ', 147.
κολούειν fig. υ', 370, O. ϑ', 211.
κόλπος maris σ', 140. vestimenti ζ', 400, σ', 398. v. ἀνίεσθαι.
κολῳᾶν β', 212.
κολώνη β', 811.
κολῳός v. ἐλαύνειν.
κομᾶν ἐθείραις ϑ', 42. κομᾶν fig. C. 453. v. ὄπιθεν.
κομέεσκεν O. ω', 212.
κομεῖν, curare, ϑ', 109, 113.
κόμη pars pulcritudinis γ', 55. κόμη ἐλαίης O. ψ', 195.
κομιδὴ ϑ', 186, O. ω', 245, 247, 249. κομιδὴ ἐπηετανὸς O. ϑ', 233.
κομίζειν, curare, ζ', 490. educare, O. σ', 322. κομ. χροῒ ἄκοντα ξ', 456. cf. ib. 463. κομίζεσθαί τινα ε', 359.
κομπεῖν μ', 151.
κόμπος ὀδόντων λ', 417.
κοναβεῖν β', 334.
κοναβίζειν ποδῶν β', 466.
κόναβος O. κ', 122.
κονίειν χ', 405. πεδίοιο ν', 820 etc.
κονίζειν B. 206.
κονίη (⏑ — —) β', 150. κονίη λεπτὴ ἀγῶνος ψ', 506.
κόνις αἰθαλόεσσα σ', 23. κόνι, κόνιϊ, O. λ', 190.
κονίσαλος γ', 13.
κοντὸς O. ι', 486.
κοποῦν B. 189.
[κοπρίζειν O. ρ', 299.]
κόπρος χ', 414.
κόπτειν δεσμοὺς σ', 379, O. ϑ', 274. κ. τινὰ σκηπανίῳ ν', 60. κόπτεσθαι κεφαλὴν χ', 33. v. ἐπιπλήσσειν.
κορεῖν κύνας ἠδ' οἰωνοὺς ϑ', 387, ρ', 241. κορεῖσθαι cum participio λ', 88, χ', 427. κεκορηότε ποίης O. σ', 372.
κορθύεσθαι ι', 7.
κορμὸς O. ψ', 196.
κόρος ν', 636. κόρος αἰψηρὸς γόου O. δ', 103.
κόρση ε', 584.
κορυθάϊξ χ', 132.
κορυθαίολος β', 816.
κόρυμβα νηῶν ι', 241.
κορύνη σιδηρείη η', 143.
κορυνήτης η', 9.
κόρυς γ', 362, 369.
κορύσσειν κῦμα φ', 306. πόλεμον β', 273. κορύσσεσθαι χαλκῷ γ', 18. ἔγχος κεκορυθμένον π', 802.
κορυστὴς ἀνὴρ ϑ', 255.
κορυφὴ α', 499.
κορυφοῦσθαι δ', 426.
κορώνη arcus δ', 111. januae O. α', 441.
κορώνη, cornix, ε', 66.
κορωνὶς νηῦς α', 170.
κοσμεῖν ἀοιδὴν h. 7, 59. λαοὺς β', 704.
κοσμητὸς O. η', 127.
κοσμήτωρ ἡρώων Ὅμηρος epigr. pag. 372. λαῶν α', 16.
κόσμος, παρασκευὴ, O. ϑ', 492. κατὰ κόσμον β', 214. οὐ κατὰ κόσμον, indigne, vehementer, ϑ', 12. κόσμῳ, rite, ordine, μ', 225. v. εὖ.
κοτεῖν τινος δ', 168. τινὶ κ', 517. κοτεῖσθαι ε', 177. κεκοτηότι θυμῷ φ', 456.
κοτήεις ε', 191.
κότος ξ', 111.
κοτυλήρυτος ψ', 34.
κοτύλη ε', 306, 7.
κότυλος E. 14, 3.
κούρη, filia, α', 111.
κουρήϊος C. 108.
κούρητες, νεανίαι, τ', 193, 248.
κουρίδιος α', 114, O. ν', 45 etc.
κουρίζειν O. χ', 185.
κουρὶξ O. χ', 188.
κοῦρος, κούρη, α', 114 ann. κοῦροι α', 470. Ἀχαιῶν α', 473. Βοιωτῶν β', 510. Καδμείων ε', 807. κοῦροι νέοι ν', 95.
κουρότερος δ', 316.
κουροτρόφος O. ι', 27.
κουφίζειν Cypr. 1, 3.
κουφότερον O. ϑ', 201.
κοχλίδιον B. 165.
κρᾶας. σῷ δ' αὐτοῦ κράατι τίσεις O. χ', 218. κράατα τ', 93.
κραδάω η', 213.
κραδίη Διὸς α', 395. κραδίη κ. θυμὸς ϑ', 147.
κραίνειν, κραιαίνειν, α', 41, ε', 508. κραίνειν, τιμᾶν, M. 427. κρανέω ι', 310. κρανέεσθαι ι', 626.
κραιπνὸς βορέης O. ε', 385. κραιπνὰ μάλα ε', 223.
κραιπνῶς κ', 162.
κράμβη B. 42.
κραναήπεδος A. D. 72.
κραναὸς γ', 201.
κράνεια π', 767.
κρανίον ϑ', 84.
κρὰς α', 530. κρὰς ἴφθιμον p. ἰφθίμου ἀνδρὸς γ', 336. κρὰς λιμένος O. ι', 140. Ὀλύμπου ν', 5. κράτων O. χ', 309. ὑπὸ κρασὶ, κράτεσφι, κ', 152.

κραταιγύαλος τ', 361.
κραταιῒς O. λ', 596.
κραταιὸς λ', 119. v. μοῖρα.
κραταίπεδον οὖδας O. ψ', 46.
κραταίπους E. 15, 9.
κρατεῖν, superiorem esse, ε', 175. tenere, B. 63, 236. valere, φ', 214. κρατεῖν τινι O. π', 265.
κρατερῆφι βίηφι O. ι', 476.
κρατερὸς ἀνὴρ γ', 429. τρόμος ζ', 137. χῶρος M. 354. κρατερὴ ὑσμίνη ε', 200 et s. κρατεροὶ ὀδόντες λ', 114, 175.
κρατερόφρων ξ', 324. θὴρ κ', 184.
κρατερώνυξ ἵππος, ἡμίονος, ε', 329, ω', 277. κρατερώνυχες λύκοι ἠδὲ λέοντες O. κ', 218.
κρατερῶς θ', 29. κρ. ἵστασθαι λ', 410. κρ. νεμεσᾶν τινι ν', 16.
κρατευτὴς ι', 214.
κράτος, potentia similis δημαγωγικῇ, μ', 214. robur, victoria, α', 509, λ', 319. κράτος μέγιστον Διὸς β', 118.
κρατὺς ω', 345, O. ε', 148.
κρεῖας, κρέας, O. α', 141. κρειῶν λ', 551.
κρείειν. κρείων α', 285. κρείων Ἀχελώϊος, rex Fluviorum Achelous, φ', 194. κρείουσα γυναικῶν χ', 48. παῖδες κρείοντες ω', 539.
κρεῖον, *Fleischkessel*, ι', 206.
κρείσσων α', 80. κρ. κ. φέρτερος τ', 217. κρείσσονα γίγνεσθαι γ', 71. κρεῖσσον κ. ἄρειον O. ζ', 182.
κρεμᾶν θ', 19. κρεμόω, κρεμάσω, η', 83. κρέμασθαι. κρέμω, ἐκρέμω, ἐκρέμαο, ο', 18, 21.
κρεμβαλιαστὺς A. D. 162.
κρήγυον α', 106.
κρήδεμνον mulierum ξ', 184 etc. πῶμα πίθου, O. γ', 392. κρήδεμνα πόληος C. 151. cf. O. ν', 388.
κρῆθεν π', 548, O. λ', 587.
κρημνὸς μ', 54.
κρηναῖαι Νύμφαι O. ρ', 240.
κρήνη β', 305.
κρήνηνδε O. υ', 154.
κρητὴρ α', 470, 598. κρ. ἐλεύθερος ζ', 528. cf. ἦμαρ.
κρῖ λευκὸν ε', 196.
κριὲ πέπον O. ι', 447.
κριθαὶ λ', 69.
κρίκος ω', 272.
κρίκω, κρίζω, π', 470.
κρίνειν, διακρίνειν O. ω', 507. διατάσσειν, β', 446, π', 199. eligere, β', 362. κρίνειν θέμιστας π', 387. κρίνειν καρπὸν καὶ ἄχνας dicta Ceres, velut Christus Matth. 3, 12, Luc. 3, 17. κρίνεσθαι ἄρηι β', 385. κρίνεσθαι ὀνείρους ε', 150. v. μένος.
κριτὸς λαὸς η', 434.
κροαίνειν, κροτεῖν ζ', 507.
κροκήϊον ἄνθος C. 178.
κροκόπεπλος θ', 1.
κρόκος ξ', 348, C. 6.
κρόμυον λ', 630.
κροταλίζειν λ', 160.
κρόταλον h. 14, 3.
κρόταφος δ', 502. κρόταφοι καρύου B. 131.
κροτεῖν ὄχεα ο', 453, A. P. 57.
κρουνὸς δ', 454.
κρύβδην O. λ', 454.
κρυερὸς γόος ω', 524.
κρυόεις ε', 740.
κρυπτάδιος ζ', 161. κρυπτάδια φρονεῖν α', 542.
κρύπτειν κόρυσι κεφαλὰς ξ', 373.
κρύπτασκε θ', 271.
κρύπτεσκε C. 239.
κρύσταλλος O. ξ', 479. ἐξ ὕδατος χ', 152.
κρυφηδὸν O. ξ', 332.
κτάναι. ἔκτᾰ O. λ', 409.
κτᾶσθαι. ἐκτῆσθαι ionice ι', 402. v. Matth. §. 163.
κτέαρ. κτέατα σ', 300. λείπεσθαι ἐπὶ κτεάτεσσιν ε', 154.
κτεατίζειν π', 57.
κτείνειν γ', 284. ἀπὸ βιοῦ A. P. 124. κτείνωμι O. τ', 490.
κτεινομένους. v. στειν.
κτέρας, κτῆμα, κ', 216.
κτερεΐζειν τινὰ ἀέθλοις ψ', 646.
κτερίζειν κτέρεα ω', 38. κτερίζειν τινὰ λ', 455, σ', 334.
κτέω, κτείνω. κτέομεν O. χ', 216.
κτῆμα O. ο', 19.
κτήνεα h. 31, 10.
κτῆσις ξ', 491.
κτητὸς ι', 407.
κτιδέη κυνέη κ', 335.
κτίζειν υ', 216.
κτίλος γ', 196.
κτυπεῖν ψ', 119. strepere, tonare, η', 479, ο', 377.
κτύπος Διὸς ο', 379.
κύαμος ν', 589, B. 125.
κυάνεος λ', 26. κυανέη νεφέλη ε', 345. κυάνεον, —μελάντερον, ω', 94. κυάνεαι ὀφρύες Jovis α', 528. κυάνεαι φάλαγγες δ', 282. v. νέφος.
κυανόπεζα τράπεζα λ', 629.
κυανόπεπλος C. 360.
κυανοπρώρειος O. γ', 299.
κυανόπρωρος ο', 692.
κυανοχαῖτα Ποσειδάων ν', 563. κυανοχαίτης Ἀΐδης C. 347.

κυανῶπις O. μ', 60.
κυβερνᾷν νῆα O. γ', 283.
κυβερνήτης τ', 43.
κυβιστᾷν π', 745.
κυβιστητὴρ π', 750.
κυδαίνειν τινὰ (germanice id dicas *einen verherrlichen*) ε', 448. κυδαίνειν notione verbi neutrius ν', 42.
κυδάλιμος ζ', 184. κυδάλιμον κῆρ κ', 15.
κυδάνειν ξ', 73.
κυδιάειν C. 170.
κυδιάνειρα ἀγορὴ α', 490. μάχη μ', 325.
κύδιμος M. 298 etc.
κυδιόων β', 579.
κυδοιμεῖν λ', 324.
κυδοιμὸς κ', 523.
κῦδος α', 279. victoria, a causa, ν', 676. κύδεϊ γαίων α', 405. κύδιστος α', 122.
κυδρὸς σ', 184.
κύειν τ', 117.
κύθειν, κεύθειν, fig. O. γ', 16, 18.
κυκᾷν ε', 903, λ', 638. κυκᾶσθαι, ταράσσεσθαι, λ', 129.
κυκειὼν, κυκεὼν, λ', 624.
κυκλεῖν, vehere, η', 332.
κύκλος δόλιος venatorum O. δ', 792. κύκλα, rotae, ε', 722, σ', 375. κύκλοι ἀσπίδος λ', 33, υ', 280. v. ἱερός.
κυκλόσε δ', 212.
κυκλοτερὴς δ', 124.
κύκνος β', 460.
κυλίειν, κυλίνδειν, figur. ρ', 99, 688.
κυλίνδειν θ', 86. κυλίνδεσθαι χ', 414. μετὰ ποσὶ ν', 579. κυλίνδεσθαι fig. O. β', 163, θ', 81.
κῦμα ἁλὸς ζ', 136. κῦμα ῥόοιο φ', 263.
κυμαίνειν O. δ', 425.
κύμβαχος ε', 586.
κύμινδις, avis, ξ', 291.
κυνέη γ', 316.
κυνεῖν O. δ', 522. κυνεῖν γούνατά τινος in supplicando θ', 370.
κύνεος, caninus, cani similis impudentia, ι', 373.
κυνηγέτης O. ι', 120.
κυνόμυια φ', 394, 421.
[κυνοραιστὴ O. ρ', 299.]
κύντερον. v. κύων.
κυνώπης α', 159. cf. α', 225.
κυνῶπις γ', 180.
κυπαρίσσινος O. ρ', 340.
κυπάρισσος O. ε', 64.
κύπειρον φ', 351.
κύπελλον O. β', 396. οἴνου δ', 345.
κύπτειν δ', 468.
κύρειν, κύρεσθαι, γ', 23, ψ', 428, ω', 530 etc. κύρειν τινὸς V. 175, C. 189.
κύρμα. v. ἕλωρ.
κυρτὸς β', 218. κυρτὸν κῦμα θαλάσσης δ', 426.
κυρτοῦν O. λ', 243.
κύστις ε', 67.
κυφὸς O. β', 16.
κύων dictum pro convicio ζ', 344, 356, θ', 422, φ', 480, O. δ', 145, σ', 338. κύων Ὠρίωνος χ', 29. κακαὶ κύνες dicti Trojani ν', 623 κύνας ἠδ' οἰωνοὺς φεύγειν β', 393. v. λυσσητήρ. κύντερον θ', 482, O. λ', 426, υ', 19 etc. κύντατον, audacissimum, κ', 503.
κύω, κυνέω, ζ', 474.
κῶας, κώεα ι', 661.
κωκύειν ὀξὺ σ', 71.
κωκυτὸς χ', 409, 447.
κώληψ ψ', 726.
κῶμα O. σ', 201. v. περικαλύπτειν.
κώνωπες B. 201.
κώπη gladii α', 219. remus O. μ', 214. κώπη ἐλέφαντος O. φ', 7.
κωπήεις ο', 712.
κώρυκος O. ε', 267.
κωφὸς M. 92. κωφὴ γαῖα ω', 54. κωφὸν βέλος λ', 390. κωφὸν κῦμα ξ', 16.
λ et δ conf. v. ἀδινάων. λ et μ O. κ', 130. λ et ρ A. P. 229. λ et σ ε', 293. λ et τ σ', 605 (v. ann. ad eum locum in Add. vol. 6.), χ', 402 not. v. *A*, κ.
λᾶας β', 319, γ', 12. ἀναιδὴς δ', 521, O. λ', 597. λάεσσι βάλλειν γ', 80.
λαβραγόρης ψ', 479.
λαβρεύεσθαι πάρος, quasi dicas *praegarrire*, ut *pracloqui*, ψ', 474.
λάβρος β', 148. λάβρον ὑπὸ νεφέων κῦμα ο', 624.
λαγχάνειν κλήρῳ ψ', 862. λαγχάνειν per se dictum κ', 430. λαγχάνειν τινὸς ω', 76. τινὰ fig. M. 430. v. λελάχειν.
λαγὼν B. 225.
λαγωὸς κ', 361.
λάειν, βλέπειν, O. τ', 229, 30.
λάζεσθαι β', 418, ε', 365. λάζ. πάλιν μῦθον O. ν', 254.
λάζυσθαι M. 316.
λαθόντα et λαβόντα confundi visa M. 159.
λάθρη η', 243. τινὸς ε', 269.
λαῖλαψ πολλὴ δ', 278. λαίλαπι θύων ἄνεμος O. μ', 400. λαίλαπι ἶσος λ', 747.
λαιμὸς ν', 542.
λαΐνεος χ', 154.
λάϊνον χιτῶνα ἕσσασθαι γ', 57.
λαισήϊα πτερόεντα ε', 453, μ', 426.
λαῖτμα τ', 267.
λαῖφος, genus vestimenti, O. ν', 399.

λάκειν ν', 616. λάκεσθαι M. 145.
λακτίζειν B. 90. ποσὶ γαῖαν O. σ', 99.
λαμβάνειν, capere in bello, ϑ', 190, 95, λ', 106, 114. λ. αὖτις ϑυμὸν ἐν στήϑεσιν O. κ', 461. λ. τινὸς α', 407. τινά, consequi al., ε', 159. τινά τινος δ', 463. λ. χεῖρας ἀλλήλων ζ', 233. λαμβάνων τινὰ φόβος λ', 402, ν', 470. cf. ζ', 166, ϱ', 695, ψ', 468. λελαβέσθαι O. δ', 388.
λάμπειν δ', 432. οὐρανὸν εἴσω χ', 44. λάμπεσθαι πυρὶ dictus Hector in armis. cf. ν', 474, ο', 622.
λαμπετᾶν f. α', 104.
λαμπρὸς δ', 77. λαμπρότατος χ', 30.
λαμπτὴρ O. σ', 307, 343.
λανϑάνειν τινὰ γ', 420. λανϑάνεσθαι μένεος ἀλκῆς τε ζ', 265. λέλασται ε', 834. λελασμένος ἱπποσυνάων π', 776.
λὰξ ἐμβαίνειν τινὶ ν', 618. ποδὶ κινεῖν τινα κ', 158. προσβαίνειν ε', 620.
λαὸς, λαοὶ, α', 10, 16, 117. λαὸς, exercitus, α', 226. hoc sensu etiam Germani dicunt *das Volk*. λαὸς καὶ ἵπποι ι', 707. λαοὶ coriarii, *des Gerbers Leute*, ϱ', 390. λαοὶ, milites, oppositi τοῖς ἡγεμόσι β', 365. λαοὶ ἀγροιῶται, *Landleute*, λ', 676. λαοὶ ἀνὰ δῆμον, δημόται, O. γ', 214. λαοὶ ἠδ' ἐπίκουροι ε', 473. v. ἄλλοι, ἀσπιστής.
λαοσσόος ν', 128, O. ο', 244.
λαοφόρος ὁδὸς ο', 681.
λαπάρη γ', 359.
λάπτειν π', 161.
λαρέστατος, si divinavi, O. β', 350.
λάρναξ σ', 413.
λαρὸς ϱ', 572. λαρὸς δόρπος O. μ', 283.
λᾶς μ', 462, ψ', 329. λᾶϊ π', 739.
λάσιον κῆρ f. β', 851. στῆϑος α', 189.
λαυκανίη χ', 325.
λαῦρα O. χ', 128.
λαφύσσειν λ', 176.
λάχνη β', 219. οὔλη κ', 134.
λαχνήεις β', 743. ὄροφος ω', 451.
λάχνος O. ι', 445.
λέβης φ', 362.
λέγειν, κοιμίζειν, ξ', 252, ω', 635. λέγειν, συλλέγειν, λ', 755. λέγειν, λέγεσθαι, numerare, O. δ', 451, 52. λέγεσθαι, congregari, ϑ', 518. ξύλα ϑ', 506, 546. cubare, ι', 666, O. δ', 453. διαλέγεσθαι, ν', 275, 292. λέγεσθαι ἐς λόχον ν', 276. μετά τισι γ', 188. λέγεσθαι ὕπνῳ δ', 131. ἐλέγμην O. ι', 335. λέξεο ι', 617. v. αἱμασιάς.
λειαίνειν δ', 111. χορὸν O. ϑ', 260.
λείβειν α', 463, O. β', 432 etc. δάκρυα ν', 88.
λειμὼν β', 461. λειμῶνες ἴου κ. σελίνου O. ε', 72.
λειμωνόϑεν ω', 451.
λεῖος δ', 484. λεῖος πετράων O. ε', 443. λείη ὁδὸς O. κ', 103. λεῖα ποιεῖν, complanare, μ', 30.
λείουσιν et λαοῖσιν conf. O. δ', 740.
λείπειν β', 35.
λείπειν cum duplici accus. ν', 406. λείπειν, deficere, O. χ', 119. deserere, γ', 174. λείπειν τινὰ dicta ψυχὴ, cum animi deliquium patitur, ε', 696. mortem ea phrasis significat π', 453. λείπειν φάος ἠλίου V. 273. ὣς τὸν μὲν λίπε ϑυμὸς δ', 470. λείπεσθαί τινος, posteriorem esse aliquo, ψ', 523. λείπεσθαί τινος pro ὑπό τινος π', 507.
λειριόεις ὄψ γ', 152. χρὼς ν', 830.
λείριον C. 426.
λείων, λέων. λείουσιν ε', 782, η', 256.
λέκτρον χ', 503, O. α', 437.
λέκτρονδε O. ϑ', 292.
λελάϑω, oblivisci facio, ο', 60.
λελάχειν τινά τινος, participem facere al. alicujus rei, η', 80.
λελιημένος δ', 465, ε', 690, ο', 520.
λέπαδνον ε', 730, τ', 393.
λέπειν α', 236.
λεπταλέη φωνὴ σ', 571.
λεπτὴ μῆτις κ', 226. λεπτὰ γίγνεσθαι ν', 497.
λέπυρον B. 131.
λέσχη O. σ', 329.
λευγαλέαι φρένες ι', 119.
λευκαίνειν ὕδωρ O. μ', 172.
λευκὸς, candidus, splendidus, λ', 35, ξ', 185. λευκὸς ἔτ' αὔτως λέβης ψ', 268. λευκὸς κονισάλῳ ε', 503. λευκὴ γαλήνη O. ι', 94. πόλις β', 739. λευκὸν ὕδωρ ψ', 282. λευκὰ κάρηνα montis β', 735.
λευκοχίτων B. 37.
λευκώλενος α', 55, γ', 121.
λευρὸς χῶρος O. η', 123.
λεύσσειν α', 120. λεύσσειν ἐπί τι ε', 771. v. πρόσσω.
λεχέποιος β', 697, A. P. 47.
λέχος κ. εὐνὴ O. γ', 403. λέχος, λέχεα, φέρτρον, σ', 233, φ', 124, ω', 589, 702, 720 λέχος τινὸς ἀντιᾶν α', 31. v. δινωτὰ, πορσύνειν, τρητά.
λέχοσδε γ', 447.
λέων figur. dicta interfectrix φ', 483.
λέων intelligendum λέαινα ϱ', 133. λέων ὣς ε', 299.
λήγειν α', 210, 224 etc. χοροῖο γ', 394. λήγειν cum participio constructum ι', 191. λήγειν ἔν τινι ι', 97.
ληϑάνειν τινά τινος O. η', 221.

λήθειν τινὰ α', 561. λήθειν τινὰ τιμῆς ψ', 648. λήθεσθαι α', 495.
λήθεσκεν ω', 13.
λήθη β', 33.
ληϊὰς γυνὴ υ', 193.
ληϊβότειρα σῦς O. σ', 29.
ληΐζεσθαι σ', 28.
λήϊον β', 147.
ληῒς ι', 138.
ληϊστὴρ O. ϱ', 425.
ληϊστὴς h. 7, 7.
ληΐστορες O. ο', 427.
ληϊστὸς, λεϊστὸς, ι', 406, 408.
ληῖτις Minerva κ', 460.
λήκυθος O. ζ', 79.
λήκω, λάκω. λεληκὼς χ', 141.
ληνὸς M. 104.
λησίμβροτος M. 339.
λιάζεσθαι α', 349. διΐστασθαι, ω', 96.
λιαρὸς οὖρος O. ε', 268. λιαρὸν αἷμα λ', 477.
λίγα τ', 284, O. δ', 259 etc.
λιγαίνειν dicti praecones λ', 685.
λίγγειν δ', 125.
λίγδην O. χ', 278.
λιγέως γ', 214.
λιγυπνείειν O. δ', 567.
λιγύπνοιος A. D. 28.
λιγυρὴ μάστιξ λ', 532. ὄρνις ξ', 290. πνοιὴ ν', 590.
λιγὺς α', 248, β', 246.
λιγύφθογγος β', 442.
λιγύφωνος τ', 350.
λῖην O. π', 243. λίην, πάνυ, ϑ', 357. λίην ἐοικέναι β', 800. καὶ λίην α', 553. λίην τόσον O. ο', 405. λίην τόσον, ὡς (pro ὅσον) — O. δ', 371.
λίθαξ O. ε', 415.
λιθὰς O. ξ', 33.
λίθεος O. ν', 107.
λιθόῤῥινος M. 48.
λίθος gen. fem. O. τ', 494. λίθος, scopulus, O. γ', 296. λίθοι ξεστοὶ σ', 504. v. τρηχύς.
λικμᾶν ε', 500.
λικμητὴρ ν', 590.
λίκνον M. 21.
λικριφὶς ξ', 463.
λιλαίεσθαι γ', 133. βιότου O. μ', 328. λιλαίεσθαι dicta inanima λ', 574. λιλαίεσθαι φόωσδε O. λ', 222.
λιμὴν α', 432. notatio ejus vocab. O. ε', 404.
λίμνη, ex qua sol oritur, γ', 1.
λιμνοχαρὴς B. 12.
λιμὸς τ', 348.
λινοθώρηξ β', 529, 830.
λίνον υ', 128, A. D. 104. v. ἀψίς. λίνον, linea, *die Angelschnur*, π', 408.
λιπαροκρήδεμνος σ', 382.
λιπαροπλόκαμος Ἄτη τ', 126.
λιπαρὸς κεφαλὴν etc. O. ο', 332. λιπαρὸς πούς β', 44. λιπαρὰ κρήδεμνα O. α', 334. v. θέμις.
λιπαρῶς, beate, O. δ', 210.
λῖς, leo, λ', 239, 480.
λὶς, λῖτα ϑ', 440.
λὶς πέτρη O. μ', 64, 79.
λίσσεσθαι α', 394.
λίσσεσθαι per se dictum δ', 379.
λισσὸς O. γ', 293.
λιστρεύειν O. ω', 227.
λίστρον O. χ', 455.
λιτανεύειν ι', 581.
λίτεσθαι π', 47, O. λ', 35.
λίψ. λίπ' ἐλαίῳ O. γ', 466.
λοβὸς, auricula, *das Ohrläppchen*, ξ', 182, h. 6, 8.
λοεῖν κ', 576, 77, ψ', 282.
λοετρὸν ξ', 6. λοετρὰ θερμὰ χ', 444. ὠκεανοῦ σ', 489.
λοετροχόος O. υ', 297.
λοετροχόος τρίπους σ', 346.
λοιβὴ δ', 49. λοιβὴ dicta ironice O. ι', 349.
λοίγια ἔργα α', 518, 573.
λοιγὸν ἀμύνειν ε', 603, 662.
λοιμὸς α', 61, 97.
λοισθήϊος ψ', 751, 785.
λοῖσθος ψ', 536.
λοπὸς κρομύου O. τ', 233.
λούεσθαι ποταμοῦ ζ', 508. cf. ε', 6. λοῦσθαι O. ζ', 216.
λόφος γ', 337.
λοχᾶν, λοχᾶσθαι, σ', 520, O. δ', 388.
λοχᾶν τινὰ O. ν', 425.
λόχος ϑ', 521. v. ἄγειν, ἕζειν, πυκινός.
λόχονδε ἰέναι α', 227.
λύγος λ', 105, O. ι', 427.
λυγρὸς β', 873. miser, ignavus, ν', 119, 237. λυγρὰ ἔχθεα γ', 416.
λυγρῶς πλήσσειν τινὰ ε', 763.
λύειν ἀγορὴν α', 305. λύειν ἀποίνων, h. e. ἀντὶ ἀπ., λ', 106. λύειν γούνατά τινος sensu occidendi ε', 176. ἔρῳ O. σ', 212. λύεσθαι γούνατα κ. ἦτορ dicta Veneris, animi deliquium passae, φ', 425. λύειν γυῖα pro interficiendo dictum δ', 469. cf. ε', 176. λύειν ἔντεα, reddere arma accepto pretio, ϱ', 163. λύειν ἐξ ὀχέων ἵππους ε', 369. κάρηνα πολίων β', 118. cf. π', 100. μένος O. γ', 450. νείκεα ξ', 205, O. η', 74. λύειν priore brevi λ', 620, ϱ', 524, ψ', 27, 62, ω', 576, O. δ', 35, ν', 388. cf. οἴω, ῥύεσθαι, τίειν, φύειν. λύειν τινά τινος f. O. ε', 397, π', 364. λύεσθαι dicuntur, quae deficiunt. σὴ δὲ βίη λέλυται ϑ', 103. λύεσθαί τινα φ', 42.

τοῦ λύθη ψυχή τε μένος τε ε', 296. λύθεν O. δ', 794. λύμην φ', 80.
λύθρον ζ', 268.
λυκάβας O. ξ', 163.
λυκέη κ', 459.
λυκηγενὴς Apollo δ', 101.
λύκος λ', 73.
λῦμα α', 314.
λυπρὸς, miser, O. ν', 243.
λύσις ω', 655. θανάτου O. ι', 421.
λύσσα. v. rabies.
λυσσητὴρ κύων appellatus a Teucro Hector θ', 298.
λυσσώδης Ἕκτωρ ν', 53.
λύχνος B. 129.
λωβᾶσθαι α', 232. λωβᾶσθαι λώβην ν', 623.
λωβεύειν O. ψ', 15, 26.
λώβη γ', 42. ἀεικὴς λ', 142. λώβη καὶ αἶσχος, λώβη αἰσχρὰ, ν', 622. v. ἀποδιδόναι.
λωβητὴρ β', 275.
λωβητὸς ω', 531.
λώϊον α', 229, ζ', 339, O. ρ', 417.
λωΐτερον κ. ἄμεινον O. α', 376.
λώπη δίπτυχος O. ν', 224.
λωτεῖν. πεδία λωτεῦντα μ', 283.
λωτὸς O. ι', 84, 93 etc.
λωφᾶν φ', 291.
μ et ν confusa, ut videtur, π', 349 in Add. vol. 6. cf. χ', 491 not. μ et π permixta, ut videtur, γ', 287, 460.
μ' pro μοι dictum ι', 673. cf. ζ', 165.
μάγειρος B. 40.
μαζὸς δ', 123. λαθικηδὴς χ', 83. στῆθος παρὰ μαζὸν θ', 312.
μαῖα C. 147.
μαίεσθαι, explorare, O. ν', 367. μ. προτέρω O. ξ', 358.
μαιμᾶν ε', 670. περί τινι ν', 78. μαιμώωσα αἰχμὴ ε', 661.
μαινὰς χ', 460.
μαίνεσθαι, ἐνθουσιᾶν (μαινόμενος Διώνυσος), ζ', 132. μ. φρεσὶν οὐκ ἀγαθῇσι θ', 359. μαίνεσθαι f. ε', 185, θ', 412.
μάκαρ γ', 182. μάκαρ ἀνὴρ λ', 68. μάκαιρα A. D. 14. μάκαρες θεοὶ α', 406. ἀθάνατοι δ', 127. μακάρτατος O. ζ', 158.
μακαρίζειν O. ο', 538.
μακεδνὸς O. η', 106.
μάκειν ovium et caprarum δ', 435. μεμηκὼς κ', 362.
μάκελλα φ', 259.
μακρὸς Ὄλυμπος β', 48. μακρὸν ἀΰτειν, μακρὰ βοᾶν, β', 224, γ', 81. μακρὰ βιβᾶν festinantis vel fastosi γ', 22. μακρὰ κύματα θαλάσσης β', 144. ἐπὶ μακρὸν O. ζ', 117. μακρότερος O. θ', 20. μακρότατος ξ', 288.
μάλ' οὐ p. οὐ μάλα ε', 407.
μάλα εἶναι β', 241. μάλα πολὺς β', 798. μάλα ὦκα β', 785. μάλα et μετὰ conf. O. φ', 93. v. μέγα.
μαλακὸς λειμὼν O. ι', 133. χιτὼν β', 42. μαλακὴ νειὸς σ', 541. μαλακοὶ λόγοι O. α', 56. μαλακὰ ἔπεα α', 582. v. εὐνή.
μαλακῶς O. γ', 350.
μαλάχη B. 161.
μαλερὸς ι', 242.
μαλθακὸς h. 31, 15.
μάλιστα, quam maxime, β', 589. μάλιστα ἔχθιστος β', 220.
μᾶλλον, potius, μ', 344. vide v. ellipsis.
μαντεύεσθαι α', 107.
μαντήϊον O. μ', 272.
μάντηος et μάντιος confundi visa O. κ', 493.
μαντικῆς genera α', 62.
μάντις α', 384.
μαντοσύνη α', 72.
μαραίνειν M. 140. φλὸξ ἐμαράνθη ι', 212.
μαργαίνειν ἐπί τινι, furere adversus al., ε', 882.
μάργος O. π', 421.
μαρμαίρειν ν', 22. μ. χαλκῷ ν', 801. μαρμαίροντα ὄμματα γ', 397.
μαρμάρεος σ', 480. ἅλς μαρμαρέη ξ', 273.
μάρμαρος, μάρμαρος πέτρος, π', 734, O. ι', 489.
μαρμαρυγαὶ ποδῶν O. θ', 265.
μάρνασθαι α', 257. μάρνασθαι ἐπί τισιν ι', 317. μάρνασθαί τινι ζ', 204.
μάρπτειν φ', 489. ἀγκὰς ξ', 346. μάρπτειν ἕλκεα dictum fulmen θ', 404, 418. μάρπτειν χθόνα ποσὶ ξ', 228. μάρπτων τινὰ ὕπνος ψ', 62.
μαρτυρία O. λ', 324.
μάρτυρος β', 302. μ. ἱκέταις Ζεὺς O. π', 423.
μᾶσσον O. θ', 203.
μάσταξ, τροφὴ, ι', 324. μάστακα λαμβάνειν dicta avis, quae cibum affert pullis implumibus, ι', 324.
μαστίειν ρ', 622.
μαστίζειν ἐλᾶν ε', 365.
μάστιξ ε', 226. μάστιξ Διὸς et similia η', 37. v. κελεύειν.
μάστις O. ο', 182.
μασχάλη M. 242.
ματᾶν ε', 233. cessare, π', 474.
ματεύειν ξ', 110.
ματία O. κ', 79.
μάχαιρα, culter chirurgicus, λ', 844. μάχαιρα, παραξιφὶς, γ', 271, σ', 597.

μαχείεσθαι O. ρ', 471.

μάχεσθαι ἀντιβίοις ἐπέεσσι β', 377. *ἔριδι* α', 8. *μάχ. μάχην* ο', 414. *μάχ. περὶ πόλιος κ. γυναικῶν* σ', 265. *μάχ. τινι* α', 151 etc. expostulare cum aliquo, ι', 32. eodem tropo vetus poëta germanus, *Liedersaal* 1. p. 219: *Ich sait ir — unsern krieg von wort ze wort.* cf. ε', 875, ζ', 329 etc. *μαχέονται* β', 366.

μάχη πᾶσα β', 823, ε', 11.

μαχήμων μ', 247.

μαχητὸς O. μ', 119.

μαχλοσύνη ω', 30.

μὰψ β', 120. *μὰψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον* ε', 759. *μὰψ αὔτως* ν', 348.

μαψιδίως O. η', 310. *μαψ. ψεύδεσθαι* O. ξ', 367.

μαψίλογος M. 546.

μᾶν. μέμαμεν, confidimus, ι', 641. *θυμῷ μεμαὼς* ε', 135. *ἰθὺς μεμαὼς*, recta irruens, θ', 118. *μεμαὼς ἀλκῆς, ἔριδος*, ε', 732, ν', 197, ρ', 181 etc. *μεμαότες ἐγχείῃσι* β', 818. *μεμαῶτε μάχεσθαι* ε', 569. *πρόσσω μεμαυῖαι* λ', 615.

μέγ' ἀάσθη mendose scr. pro *μεγαλίσθη* O. δ', 503.

μέγα et *μέγας* confundi visa β', 111. item *μέγα* et *μάλα* ρ', 723. et *μεγάλα* O. ι', 330. v. *μέν*.

μεγάθυμος α', 123, 135. *ταῦρος* π', 488.

μεγαίρειν δ', 54. *τινὸς* ν', 563. *τί τινι* ψ', 865.

μεγακήτης δελφὶς φ', 22. *ναῦς* λ', 5. *πόντος* γ', 158.

μέγαρον, μέγαρα, β', 137, 661.

μέγας, adultus, O. β', 314. procerus, ε', 625. *μέγας Πρίαμος* η', 427, quemadmodum postea rex Persarum *βασιλεὺς μέγας* appellatus est *κατ' ἐξοχὴν*, h. e. potentissimus: v. Xenoph. Anab. 1, 4, 11 etc. neque enim hoc eodem sensu dictum est ac *μέγας Αἴας* ε', 610, *μέγας Ἕκτωρ* χ', 232 etc. *μέγας μεγαλωστὶ κείμενος* π', 776. *ἠϊὼν μεγάλη* η', 462. *μέγα εἰπεῖν* O. χ', 288. *μέγα ἔργον* appellatum scelus O. λ', 271. *μέγα* cum superlat. β', 763, 768, ζ', 209. *μέγα, μεγάλα, μεγάλως*, α', 78, ε', 567, ν', 282. *μέγα ἐξιδεῖν ὀφθαλμοῖς* ν', 342. *μέγα προθορεῖν* ξ', 363. *μέγα φρονεῖν* λ', 296. *κάπρω μ. φρονέοντε* ib. 325. cf. π', 758, 824. *μεγάλον* δ', 161. *μέγιστος* α', 525.

μεγαλήτωρ β', 547, 641, ε', 785. *μεγαλήτωρ θυμὸς* ι', 629.

μεγαλοσθενὴς E. 6, 1.

μέγεθος β', 58.

μέδειν, μεδεῖν. μεδέων γ', 276. *μέδων τινὸς* O. α', 72. *μέδοντες* β', 79. *μέδεσθαί τινος* β', 384. *δείπνου* O. τ', 321.

μεθέλεσκε O. θ', 376.

μεθέπειν, ζητεῖν, θ', 126.

μεθέπειν τινὰ ἵππους ε', 329.

μεθημοσύνη, μ—ύναι, ν', 108, 121.

μεθήμων β', 241.

μεθῆσθαί τισιν O. α', 118.

μεθιέναι, ἀμελεῖν, γ', 414. remittere, δ', 516. *μεθ. ποιεῖν τι*, desistere ab aliqua re facienda, ψ', 434. *μεθ. τινὸς* δ', 234. *μεθ. τι* O. ε', 460. alio sensu dictum est ib. 471. *χόλον τινὶ* α', 283. *μεθιεῖ* κ', 121. *μεθίεν* O. φ', 377.

μεθίστασθαι, μεταλλάσσειν, O. δ', 612. *μεθ. ἑτάροισιν* ε', 514.

μεθομιλεῖν α', 269, ε', 86.

μεθορμᾶσθαι ν', 192, O. ε', 325.

μέθυ η', 471. *ἡδὺ* O. δ', 746.

μεθύειν figur. ρ', 390. *μεθύοντι ἐοικὼς* O. σ', 240.

μειδᾶν α', 595, 6.

μειδιᾶν, irridere, φ', 491.

μείζων α', 167. *μείζων κεφαλῇ* γ', 168.

μείλια ι', 147.

μειλίγματα θυμοῦ O. κ', 217.

μείλινον δόρυ sive *ἔγχος* ν', 597, φ', 172, 78.

μειλισσέμεν η', 410.

μειλιχίη, ῥαθυμία, ἀργία, ο', 740.

μειλίχιος μῦθος κ', 288. *μειλίχια καὶ στερεὰ ἔπη* μ', 267. *μειλιχίοισι* δ', 256.

μείλιχος ω', 739. *μείλιχος ἀεὶ Πάτροκλος* τ', 300. *μείλιχον ἔπος κ. ἔργον* O. ο', 374.

μείρειν. ἔμμορε α', 278. *μείρεσθαί τι* ι', 616.

μεὶς τ', 117, M. 11.

μείων β', 528, 530. *μείων κεφαλῇ* γ', 193.

μελαγχροιὴς O. π', 175.

μέλαθρον β', 414. *μέλ.* sive *οἶκος* dictum tentorium ι', 640.

μελαθρόφιν O. θ', 279.

μελαίνεσθαι χρόα ε', 354.

μελάνδετος ο', 712.

μελάνειν η', 64.

μελάνυδρος κρήνη ι', 14, π', 3, 160.

μέλας f. δ', 191. *μέλαινα γαῖα* β', 699. *νηῦς* α', 141. *μέλαν δρυὸς* O. ξ', 14. *μέλαν ὕδωρ* fluvii β', 825. *μελάντερος ἠΰτε πίσσα*, pice nigrior, δ', 277. v. *ἤπειρος*.

μέλδειν, anglice *melt*, germ. *schmelzen*, φ', 363.

μελέδημά τινος pro περί τινος O. ο', 8. μελεδήματα θυμοῦ ψ', 62.
μελεδὼν A. P. 355, M. 447.
μελεδώνη ὀξεῖα O. τ', 517.
μέλειν τινὶ β', 338. μέλειν τισί τινι O. ι', 20. μεμηλώς τινος ε', 708. cf. ι', 228. μέλεσθαι α', 523. μέμβλετο φ', 516, O. χ', 12.
μελεϊστὶ τέμνειν ω', 409.
μέλεος, irritus, ψ', 795. μελλητής, βραδύς, κ', 480. μέλεον εὖχος φ', 473. μέλεον, μελέως, κ', 480, π', 336.
μελετᾶν M. 557.
μέληται et πέληται confundi visa γ', 287.
μέλι α', 249. μέλι χλωρὸν λ', 631.
μελίγηρυς O. μ', 187.
μελίη β', 543.
μελιηδὴς θυμὸς, dulcis animus seu vita, κ', 495. μελιηδὴς οἶνος δ', 346. πυρὸς κ', 569.
μελίκρητον O. κ', 519.
μέλινος οὐδὸς O. ρ', 339.
μέλισσα μ', 167, O. ν', 106.
μελίτωμα B. 39.
μελίφρων οἶνος ζ', 264. πυρὸς θ', 188. ὕπνος β', 34.
μέλλειν constructum cum infinitivo futuri β', 694, 724, μ', 323. μέλλειν in re consequenti et consentanea α', 564, λ', 364, ν', 226 etc.
μέλπειν α', 474. μέλπεσθαι, τέρπεσθαι, η', 241, π', 182.
μέλπηθρα κυνῶν ν', 233.
μέμβλωκε O. ρ', 190.
μὲν omissum in protasi O. ε', 47. μὲν p. μήν. v. ἦ. μὲν et μέγα conf. O. ι', 395. μὲν (μὴν) et μευ confundi visa γ', 86. μὲν et μὶν α', 427, μ', 67. cf. ν', 148. μέν τε λ', 64. μέν τε — δέ τε β', 90.
μενεαίνειν, cupere, γ', 379. eniti, π', 491. irasci, ο', 104. μενεαίνειν f. δ', 126. μεν. ποιεῖν τι ν', 628. v. ἀσπερχές.
μενεδήϊος μ', 247, ν', 228.
μένειν α', 174. μένειν ἀπό τινος β', 292. μένειν, ὁππότε etc. expectare, an etc. δ', 333. μένειν τινὰ α', 535.
μενεπτόλεμος β', 740, 749.
μένεσκον τ', 42.
μενοινᾶν, animatum esse, ο', 293. μεν. θυμῷ τ', 164.
μενεχάρμης, μενέχαρμος, ι', 529, ξ', 376 etc.
μενοεικὴς δαῖς ι', 90. ὕλη ψ', 139. μενοεικέα ι', 227.
μένος, ira, α', 103, 207 etc. vis vitalis, γ', 294. μένος ἄρηος κρίνειν O. π', 269. v. δατεῖσθαι. μένος βορέαο ε', 524. ἔριδος η', 210. μένος ἐσθλὸν ἔχειν ε', 516. μένος ἡμιονοῖϊν O. η', 2. μένος ἠΰ ν', 80, ω', 6. μένος κ. ἀλκὴ χ', 282. καὶ θυμὸς ε', 792, ζ', 72. καὶ θάρσος ε', 2. καὶ χεῖρες ν', 287, 318. μένος ὀξὺ θυμοῦ h. 8, 14. μένος ποταμῶν μ', 18. πυρὸς ζ', 182. μένος χειρῶν ἰθὺς φέρειν dicti pedites ε', 506. μένε' ἀνδρῶν δ', 447. μένεα πνείειν β', 536, γ', 8. ἐμῶν μενέων ἀπιρωεὺς θ', 360. v. ἔμπεδος.
μένω, μάω. μέμονα ε', 482, η', 36.
μερίζειν B. 60.
μέρμερος θ', 452.
μερμηρίζειν α', 189, β', 3.
μέρμις O. κ', 23.
μέροπες ἄνθρωποι α', 250. βροτοὶ β', 285. μερόπεσσιν et μετόπισθεν conf. A. D. 173.
μέρος. κατὰ μέρος M. 53.
μέρω, μείρω. ἔμμορε ο', 189.
μεσαιπόλιος ν', 361.
μεσηγύ τινων ι', 549. cf. ε', 769. τὸ μεσηγὺ A. D. 108.
μεσήεις, mediocris, μ', 269.
μεσόδμη O. β', 424.
μεσόμφαλον B. 129.
μέσος, μέσσος. ἐν μέσσῳ γ', 90. ἐς μέσσον καταβάλλειν ο', 357. ἰέναι ἐς μέσσον γ', 77. μέσσον τινῶν γ', 266, ζ', 120. παρίστασθαι ἐν μέσσοισι δ', 212.
μέσσατος. ἐν μεσσάτῳ θ', 222, λ', 6.
μέσσαυλος λ', 548, O. κ', 435 etc.
μεσσηγύς τινος. v. μεσηγύ.
μεσσοπαλὲς ἔγχος φ', 172.
μέσφα, μέχρι, θ', 507.
μέτα, postea, τ', 201. simul, una, β', 477.
μετὰ ἄλλους βαίνειν δ', 364. cf. O. β', 206. μετὰ cum dat. p. ἐν γ', 85, 110, δ', 245, ν', 668. μ. πνοιῆς ἀνέμου ψ', 367. μ. σφίσιν, inter se, α', 368. μετά τι, ad al., α', 478. fig. λ', 227. μετά τι p. ἔν τινι β', 143. cf. ι', 54, λ', 4, ω', 724. μετά τι βάλλειν τινὰ f. β', 376. μέλεσθαι μετά τισι p. τισὶ γ', 287. μετὰ χερσὶν ἐρύεσθαι ε', 344. v. μάλα.
μεταβαίνειν fig. O. θ', 492, V. 294. μεταβαίνοντα ἄστρα O. μ', 312.
μεταβάλλειν νῶτα, h. e. τρέπειν, θ', 94.
μεταβουλεύειν O. ε', 286.
μετάγγελος ψ', 199.
μεταδαίνυσθαι ψ', 207.
μεταδήμιος O. θ', 293.
μεταδόρπιος O. δ', 194.
μεταδρομάδην ε', 80.
μεταΐζειν O. π', 362.
μεταΐσσειν π', 398.
μετακιάθειν λ', 52. πεδίον λ', 714.

μετακλαίειν. μετακλαύσεσθαι λ', 764.
μετακλίνειν. πολέμοιο μετακλινθέντος λ', 509.
μεταλήγειν, μεταλλήγειν, τινὸς ι', 157.
μεταλλᾷν α', 550, 553.
μετάλλεσθαι. μετάλμενος ε', 336, ψ', 345.
μεταμάζιον στῆθος ε', 19.
μεταμιγνύναι O. χ', 221.
μεταμώλιος δ', 363.
μετανάστης ι', 648.
μετανίσσεσθαι π', 779.
μεταξὺ α', 156.
μεταπαύεσθαι ρ', 373.
μεταπρέπειν τινὶ β', 579. γαστέρι μάργῃ O. σ', 2.
μεταπρεπής τισι σ', 370.
μεταρίθμιος h. 26, 6.
μετασεύεσθαι ζ', 296. τινὰ ψ', 389.
μετασπέσθαι ν', 567.
μετασπῶν ρ', 190, O. ξ', 35.
μέτασσαι O. ι', 221.
μεταστένειν O. δ', 261.
μεταστοιχεὶ ψ', 358.
μεταστρέφειν ἦτορ ἔκ τινος κ', 107. κακὰ ἔργα O. β', 67. μεταστρέφειν pro μ—φεσθαι ο', 203. μεταστρέφεσθαι ο', 590.
μετατιθέναι O. σ', 402.
μετατρέπεσθαι α', 199. μετατρέπεσθαί τινος, curare al., α', 160, ι', 630.
μετατροπαλίζεσθαι υ', 190.
μεταυδᾷν ἔπεα ι', 16. μεταυδᾷν τί τινι β', 109.
μεταφάναι. μετέφη α', 58.
μεταφράζεσθαι α', 140.
μετάφρενον β', 265, 267.
μεταφωνεῖν τισι σ', 323.
μετεῖναι dicta πανσωλὴ β', 386. μετεῖναί τισι δ', 316, 322, ψ', 47.
μετειπεῖν μῦθόν τισι γ', 303. cf. ib. 455.
μετέρχεσθαι δ', 539. πόλινδε ζ', 86. τινὰ ε', 456, 461. τὶ f. O. γ', 83. μετέρχεσθαί τι, alicui rei studere, einer Sache nachgehen, ε', 429.
μετήορος θ', 26. μετήορα fig. M. 488.
μετιέναι πόλεμόνδε ν', 298. μετεισάμενος ν', 90.
μετοίχεσθαί τινα O. θ', 47.
μετοκλάζειν figur. ν', 281.
μετόπισθε, postea, α', 82, χ', 119. μετ. μίμνειν ζ', 68.
μετοχλίζειν ὀχέας ω', 566.
μετρεῖν πέλαγος O. γ', 179.
μέτρον, mensura. μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες μ', 422. μέτρον, χοεὺς, η', 471. μέτρον ἥβης λ', 225, O. λ', 317 etc. ὅρμου O. ν', 101. μέτρα κελεύθου O. δ', 389. ἐν μέτροις M. 47.
μέτωπον δ', 460. κόρυθος π', 70.
μευ et μοι confundi visa ψ', 75. in Add. vol. 6.
μεὺ α', 37.
μὴ junctum primae pers. conjunctivi aoristi, vel imperativi, χ', 123. μή νυ α', 566. μὴ τοῦτο φίλον Διΐ πατρὶ γένοιτο O. η', 316. v. ἦν.
μηδὲ et ἠὲ (ἠδὲ) conf. O. δ', 553.
μηδὲ p. μὴ δὴ α', 131.
μήδεσθαι αὐτὸν εὖ, καὶ πείθεσθαι ἄλλῳ, β', 360. μήδεσθαί τί τινα χ', 395.
μῆδος β', 340. μήδεα γ', 212. μ. πυκνὰ γ', 202, 208. cf. ω', 282. πεπνυμένα μήδεα, φίλα μ. εἰδὼς η', 278, ρ', 325.
μήδεα φωτὸς O. ζ', 129.
μηκὰς αἶξ λ', 383.
μήκειν O. ι', 439.
μήκιστος, procerissimus, η', 155, O. λ', 309. τί νύ μοι μήκιστα γένηται; O. ε', 299.
μῆκος O. ι', 324. μῆκος, h. e. μέγεθος, puellis dare dicta Diana κουροτρόφος O. υ', 71.
μῆκος et μῆχος confusa ι', 249.
μήκων θ', 305.
μῆλα, oves, δ', 279. μῆλα ἰδέσθαι δ', 476.
μηλέα O. η', 115.
μήλειν. μέμηλεν, μεμήλει, β', 25, 614.
μηλοβοτὴρ σ', 529, M. 286.
μηλόσκοπος h. 19, 11.
μῆλοψ καρπὸς O. η', 104.
μὴν ε', 387. μὴν ἱστάμενος, φθίνων, O. ξ', 164.
μήνη ψ', 455.
μηνίειν α', 247. (ἐμήνιε.) τινὸς ε', 178.
μηνιθμὸς π', 62.
μήνιμα χ', 358.
μῆνις α', 1, ε', 34.
μήνυτρον M. 264.
μήπως ε', 487.
μηρίον α', 40.
μηρὸς α', 190. μηρὰ α', 464. v. πεπλήγεσθαι.
μήρινθος ψ', 854.
μηρύεσθαι ἱστία O. μ', 170.
μήστωρ ἀϋτῆς δ', 328. θεόφιν ἀτάλαντος η', 366. φόβοιο δ', 328, ε', 272 (equus), ζ', 97.
μήτε εἶναι, μήτε γίγνεσθαι, O. σ', 79.
μήτηρ θηρῶν Ἴδη θ', 47. μήτηρ μήλων dicta urbs β', 696. cf. O. ο', 226.
μῆτι α', 550.
μητιέτα Ζεὺς α', 175, β', 197.
μητιᾷν κ', 208. βουλὰς υ', 153. μητιᾶσθαι χ', 174.
μητίεσθαι κ', 48. ἔχθεα γ', 416. πλείονά τινος ψ', 312.

μητιόεις O. δ', 227.
μῆτις β', 169. v. Διΐ, νόος, ὑφαίνειν.
μητροπάτωρ λ', 224.
μητρυιὴ ε', 389.
μητρώϊος O. τ', 410.
μήτρως β', 662, π', 717.
μηχανᾶσθαι ἀτάσθαλα λ', 695. μηχ. τι ἐπί τινι O. δ', 822.
μηχανιώτης M. 436.
μῆχος β', 342. v. μῆκος.
μία οἴη O. η', 65.
μιαίνειν π', 795, 97. tingere, δ', 141. μ. κονίῃ ψ', 732. *μιάνθην δ', 146.
μιαιφόνος ε', 31. (epitheton honorificum Martis, ut βροτολοιγός.)
μιαρὸς ω', 420.
μιγάζεσθαι O. ϑ', 271.
μίγδα τισὶ ϑ', 436.
μίγνυσθαι hostem invadentis δ', 354. ἀλλοδαποῖς γ', 48. cf. κονίη. μίγνυσθαι ἔγκασί τινος dicta lancea λ', 438. μ. ἐν παλάμαις τινὸς φ', 469. ἐν τισι κ', 180. εὐνῇ O. α', 433. νομῷ β', 475. μίγνυσθαί τισι, convenire aliquos, κ', 365, O. ο', 315. cf. ο', 409. ἔμιχθεν γ', 209.
μικρὸς δέμας ε', 801. παρὰ μικρὸν B. 241.
μιμνάζειν β', 392, h. 9, 6.
μίμνειν β', 296 (μιμνόντεσσι.), 331. ἄλλους δ', 340. μίμνειν ἄνεμον κ. ὑετὸν dictae quercus montanae μ', 133. cf. ι', 662. μίμνειν ἐναντίον ν', 106.
μιμνήσκειν O. ξ', 171. μιμνήσκεσθαι ω', 9, 167.
μὶν et μὲν conf. β', 703. μὶν p. ἑαυτὴν β', 795.
μινύθειν f. ο', 492, 3. μινύθειν, confici, O. δ', 374.
μινύθεσκον O. ξ', 19.
μίνυνθα γίγνεσθαι δ', 466. μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δὴν, α', 416.
μινυνθάδιος α', 352. μινυνθαδιώτερον ἄλγος χ', 54.
μινυρίζειν explicatum a Wyttenbachio ad O. δ', 719.
μισγάγκεια δ', 453.
μίσγειν γ', 270. μισγέμεναι κακότητι ἄνδρας O. ν', 203. μίσγεσθαι dicti exercitus δ', 456. μ. ἐν φιλότητι β', 232. ὑπὲρ ποταμοῦ ψ', 73.
μισγέσκετο O. σ', 325, M. 7.
μισεῖν, odisse, nolle, ρ', 272.
μισθός. v. ῥητός.
μιστύλλειν α', 465.
μίτος ψ', 762.
μίτρη δ', 137.
μνάασθαι O. α', 39. cf. O. δ', 106.
μνᾶν, μνᾶσθαι, α', 407, β', 686. μνᾶσθαι κοίτου O. η', 138.
μνάσκετο O. ν', 290.
μνῆμά τινος ψ', 619.
μνημοσύνη τινὸς ϑ', 181.
μνήμων O. φ', 95.
μνησάσκετο λ', 566.
μνηστὴ A. P. 31. μνηστὴ ἄλοχος ζ', 246, ι', 556.
μνῆστις O. ν', 280.
μνηστὺς O. β', 199.
μογεῖν α', 162. πολλὰ μογήσας β', 690.
μόγις ι', 355.
μόγος δ', 27.
μογοστόκος λ', 270.
μόθος η', 117.
μοι. v. μευ.
μοι μνῆσαι perperam scriptum, ut videtur, pro μεμνῆσθαι O. γ', 101. μοὶ familiariter dictum ζ', 486, O. β', 305 etc. μοὶ, τοὶ etc. nomini additum loco adjectivi ε', 116, 125.
μοῖρα αἰδοῦς periphrastice dictum O. ν', 171. μοῖρα et ἀμμορία opposita O. ν', 76. μοῖρα ϑεῶν O. χ', 413, A. P. 61. μ. ἴση, aequa sors, aequa gratia, ι', 318. κραταιὴ ε', 83. χαλεπὴ ϑεοῦ O. λ', 291. ἐν μοίρῃ, κατὰ μοῖραν, τ', 186, O. χ', 54. κατὰ μοῖραν εἰπεῖν τι α', 286. μοῖραν βιότου ἀναπλήθειν δ', 170. μοῖραν ἐπιτιθέναι τινὶ O. λ', 559. cf. O. τ', 592. παρὰ μοῖραν O. ξ', 511. μοίρας νέμειν O. ϑ', 470. ὑπὲρ μοῖραν ν', 336. v. δάζεσθαι.
μοιρηγενὴς γ', 182.
μοιχάγρια ὀφέλλειν O. ϑ', 332.
μολοβρὸς O. ρ', 219.
μολπὴ α', 472, O. α', 152. μολπὴ, παιδιὰ, O. ζ', 101.
μολυβδαίνη ω', 80.
μονοήμερος B. 308.
μονοῦν λ', 470.
μορμύρειν σ', 403. v. ἀφρῷ.
μορόεις ξ', 183, O. σ', 298.
μόρος αἰνὸς σ', 465.
μόρσιμος χ', 13. μόρσιμον εἶναί τινι ε', 674. μόρσιμον ἔρχεσθαι O. π', 393. μόρσιμον ἦμαρ O. κ', 175.
μορύσσειν O. ν', 435.
μορφὴ ἐπέων O. λ', 366.
μόρφνος ω', 316.
μόσχος, ἁπαλὸς, λ', 105.
μουνὰξ O. ϑ', 371.
μοῦνος β', 212.
μουνοῦν O. π', 117. μουνοῦσθαι O. ο', 386.
μοῦσα O. ω', 62.
μοχθεῖν, laborare, κ', 106.

μοχλεῖν μ', 259.
μοχλὸς O. ε', 261.
μυδαλέος, δίϋγρος, λ', 54.
μυελόεντα ὀστέα O. ι', 293.
μυελὸς υ', 482. μ. ἀνδρῶν fig. O. β', 290. μ. κ. δημὸς ῥιῶν χ', 501.
μυθείεσθαι O. θ', 180.
μυθεῖσθαι α', 74. μ. κ. ὀνομαίνειν O. δ', 240.
μυθέσκοντο σ', 289.
μυθολογεύειν O. μ', 453.
μῦθος α', 33. μῦθος, vox fausta. οἵ μίν ῥα θεὸν ὣς εἰσορόωντες Δειδέχαται μύθοισιν, O. η', 71. μ. ἀπηνὴς κ. κρατερὸς ο', 202. μύθων ἄρχειν τισὶν ε', 420.
μυῖα β', 469, δ', 131.
μυκᾶσθαι O. κ', 413.
μύκειν, sonare, ε', 749. κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκει O. μ', 395.
μυκηθμὸς σ', 575.
μύλαξ μ', 161.
μύλη O. η', 104.
μυλήφατος ἀκτὴ ἀλφίτου O. β', 355.
μυλοειδὴς η', 270, B. 216.
μύνῃ παρέλκειν O. φ', 111.
μυοκτόνος B. 159.
μυόφορβος θὴρ B. 113.
μύρεσθαι ζ', 373, χ', 427.
μυρίκη κ', 466, 67, M. 81.
μυρίκινος ὄζος ζ', 39.
μυρίος infinitum α', 2. μυρίον ἄχος, πένθος, σ', 88, υ', 282. μυρίοι β', 468. μυρία β', 272.
μυρσινοειδὴς M. 81.
μυχμὸς O. ω', 416.
μυχὸς Ἄργεος ζ', 152. δόμου χ', 440. κλισίης ι', 663. μυχοίτατος O. φ', 146.
μυὼν π', 315, 324.
μῶλος ἄρηος β', 401.
μωμεῖσθαι γ', 412.
μωμεύειν O. ζ', 274.
μῶμος O. β', 86.
μώνυξ ε', 236, 321.
ν et π confusa χ', 467 ann. ν et ς γ', 429, ψ', 365, O. θ', 187, μ', 405. ν et υ O. τ', 104. ν et χ confundi visa O. λ', 356. ν et ψ ap. Schol. φ', 535. v. γ, ι, μ, ρ.
νάειν, ῥέειν, φ', 197.
νάειν fig. O. ι', 222. (ναῖον δ' ὀρῷ ἄγγεα πάντα.)
ναὶ δὴ α', 286.
ναίειν δώματα β', 854. ναίειν παρά τινι dictus θεραπὼν ο', 431. ναίειν sive ναιετᾶν dicta loca β', 626, 648.
ναίεσκον β', 758.
ναιετάασκε λ', 673. cf. β', 841, A. P. 102, h. 20, 4.
ναιετάειν dictae urbes δ', 45. οἶκον εὖ ναιετάοντα O. δ', 96.
νάκη O. ξ', 532.
νάπη π', 300.
ναρκᾶν θ', 327.
νάσσειν O. φ', 122.
ναυηγὸς B. 94.
ναύλοχοι λιμένες O. δ', 846, κ', 141.
ναύμαχος. v. ξυστόν.
ναυσικλειτὸς A. P. 42.
ναυσικλυτὸς O. η', 39.
ναύτης δ', 76.
ναυτιλίη O. θ', 253.
ναῦφιν dat. β', 794.
νάω, κατοικίζω, O. δ', 174, A. P. 121.
νάσθη ξ', 119
νέα perperam invectum pro νῆα O. ι', 283.
νεαροὶ παῖδες β', 289.
νέατός τινος ι', 153.
νεβρὸς δ', 243. νεβρὸς a quo nonnulli ducant, O. δ', 336. νεβρὸς ἐλάφου χ', 189. cf. θ', 247.
νέειν O. ε', 344.
νέεσθαι α', 32. οἰκόνδε ζ', 189.
νεηγενὴς O. δ', 336.
νεήκης ν', 391.
νέηλυς κ', 434, 558.
νεηνίης ἀνὴρ O. κ', 278.
νεῆνις παρθενικὴ O. η', 20.
νεήφατος M. 443.
νειαίρη γαστὴρ ε', 539, 616.
νείατος β', 824 νείατος ἄλλων ζ', 295.
νείεσθαι O. λ', 113.
νεικείειν τινὰ β', 243, O. σ', 9.
νεικείεσκε β', 221.
νεικεῖν, litigare, σ', 498. ν. ἄντην κ', 158. νεικεῖν θεὰς dictus Paris ω', 29. νεικεῖν oppositum τῷ αἰνεῖν κ', 249.
νεῖκος, νείκεα, β', 376, ι', 448. νεῖκος, lis, σ', 497. μάχη, μ', 276. νεῖκος ἔριδος ρ', 384. νεῖκος ὁμοίϊον δ', 444. νεῖκος πολέμου ν', 271. φυλόπιδος ν', 140. v. ὀνειδίζειν.
νεῖν, accumulare, O. τ', 64.
νειόθεν ἐκ κραδίης κ', 10.
νειὸν κ', 353.
νειὸς O. θ', 124.
νεκὰς ε', 886.
νεκρὸς δ', 467.
νέκταρ α', 598. νέκταρ ἐρυθρὸν τ', 38.
νεκτάρεος, ἀμβρόσιος, 385, σ', 25.
νέκυς α', 52. νέκυς κατατεθνηὼς π', 526, 565. cf. O. λ', 37, 146, 490, 540, χ', 401. ἐμβάλλειν τινὰ νεκύεσσιν ε', 397.
νεμέθεσθαι λ', 635.
νέμειν, dividere, distribuere, γ', 274.
νεμεσᾶν δ', 507. τινὶ δ', 413.

νεμεσητὸς activo sensu dictum λ', 649.
νέμεσθαι, incolere, β', 496, 499, 571 etc. καρποῦσθαι, ζ', 195. νέμεσθαι ἄνθεα ποίης O. ι', 449. νέμεσθαι πυρὶ β', 780. v. δάπτειν.
νεμεσίζεσθαι β', 296. θεοὺς O. α', 263. τινὶ θ', 406. τί τινα ε', 757.
νέμεσις. νεμέσσει ζ', 335. οὐ νέμεσις γ', 156.
νεμεσσᾶσθαι β', 223.
νεμεσσητὸν γ', 410.
νέμος λ', 490.
νεογιλὴ σκύλαξ O. μ', 86.
νεογνὸς C. 141.
νεοδμὴς A. P. 54.
νεοθηλὴς ξ', 347.
νεοίη ψ', 604.
νεόλλουτος vel νεόλουτος M. 241.
νέον, νεωστὶ, α', 391, O. α', 175.
νεοπενθὴς θυμὸς O. λ', 39.
νεόπηκτος B. 38.
νεόπλυτος O. ζ', 64.
νέος. παῖς ν. O. δ', 665. νέη γυνὴ β', 232. νέοι α', 463. νέοι ἠδὲ γέροντες ι', 36, 258. νεώτερος α', 259. νεώτατος γενεῇ η', 153. γόνου ν', 409.
νεόσμηκτος θώρηξ ν', 342.
νεοσσὸς β', 311.
νεόστροφος νευρὴ ο', 469.
νεότευκτος φ', 502.
νεοτευχὴς ε', 194.
νεότης ψ', 445.
νεούτατος ν', 539.
νέποδες O. δ', 404.
νέρθεν π', 347. νέρθε ποσὶν η', 212.
νεύειν dicta crista galeae γ', 337. νεύειν, ἐπινεύειν, θ', 245. νεύειν κεφαλὰς O. σ', 237.
νεῦμαι σ', 136.
νευρὴ δ', 118, 123. et s. v. ἐντανύειν.
νευρῆφιν θ', 299.
νεῦρον δ', 151. νεῦρα βόεια δ', 122.
νευστάζειν κεφαλῇ O. σ', 154. κόρυθι ν', 162.
νεφέλη β', 146. ἄχεος ρ', 591. νεφέλη εἰλυμένος ὤμους ε', 186. v. αἰθήρ.
νεφεληγερέτα Ζεὺς α', 511, 517, 560.
νέφος ἀχλύος ο', 667. θανάτου O. δ', 180. νέφος πεζῶν δ', 274. cf. π', 66. νέφεα, genus retium, O. χ', 304. νέφεα σκιόεντα ε', 525.
νέω, νήθω. νήσαντο O. η', 198.
νηγάτεος β', 43.
νήγρετος ὕπνος O. ν', 80, V. 178. νήγρετον εὕδειν O. ν', 74.
νηδυῖα ρ', 524.
νήδυμος β', 2.
νηδὺς ν', 290. νηδὺς ἰὴ pro γυνὴ ω', 496.
νηεῖν, σωρεύειν, ι', 137, ψ', 139, 163. νηήσας εὖ νῆας ι', 358.
νήϊον, νήϊον δόρυ, γ', 62, ο', 410, A. P. 226.
νηϊάδες. v. Νύμφαι.
νηῒς Νύμφη ν', 384.
νῆϊς, ἄπειρος, η', 198.
νηκερδὴς ρ', 469.
νηκουστεῖν ν', 14.
νηλεὲς ἦμαρ λ', 484, 588. νηλεὲς ἦτορ ἔχειν ι', 497.
νηλειὴς V. 246.
νηλὴς δεσμὸς κ', 443. χαλκὸς γ', 292.
νηλιτεῖς (?) O. π', 317.
νημερτὴς O. δ', 349. νημερτὲς ἔπος γ', 204. νημερτὲς, vere, α', 514.
νηνεμίη γαλήνη O. ε', 392. νηνεμίης ε', 523.
νήνεμος αἰθὴρ θ', 555.
νῆξις B. 68.
νηὸς Ion. α', 39.
νηπενθὲς φάρμακον O. δ', 221.
νηπιαχεύειν χ', 502.
νηπίαχος β', 338.
νηπιέη ι', 491.
νήπιος β', 38. cf. ε', 480. νηπίη βίη λ', 561. νήπια, catuli leonis, ρ', 134. νήπια βάζειν O. δ', 32. νήπια τέκνα β', 136.
νήποινος O. α', 160.
νηπύτιος ν', 292 etc.
νῆσος O. α', 50.
νῆστις τ', 156.
νητὸς O. β', 338.
νηῦς Ion. α', 12, 26 etc. νεῶν α', 48. νηῦς πρώρη O. μ', 229. νῆες ἐΐσαι α', 306. cf. κορωνὶς, μέλαινα.
νήχειν, νήχεσθαι O. ε', 364, 375.
νίζειν ὕδατι η', 425. νίζεσθαι O. ζ', 224.
νικᾶν ψ', 663. f. α', 576. τινά τινι ι', 130. νικᾶσθαι dictus fatigatus O. σ', 319.
νικάσκομεν O. λ', 511.
νίκη ν', 457.
νίπτειν κ', 575. νίπτεσθαι ἁλὸς O. β', 261.
νίσσεσθαι μ', 119, ο', 576, ψ', 76.
νιφὰς γ', 222.
νιφέμεν μ', 280.
νιφετὸς κ', 7.
νοεῖν α', 543, 549. (μῦθον). νοεῖν, agnoscere, γ', 396. animadvertere, α', 522, γ', 21, 30, 374. ἐνθυμεῖσθαι ε', 665. sapere, α', 577, ψ', 305. νοεῖν πρόσσω καὶ ὀπίσσω α', 343. νοεῖσθαι κ', 501. v. ὀξύ.
νόημα, prudentia, τ', 218. ὥστε νόημα A. P. 9, 271.

νοήμων O. β', 282.
νόθος υἱὸς β', 727. *νόθη κούρη* ν', 173.
νομεύειν O. ι', 336.
νομεὺς λ', 697.
νόμιος θεὸς h. 19, 5.
νόμοι ἀοιδῆς A. D. 20.
νομόνδε σ', 575.
νομὸς β', 475. *νομὸς ἐπέων* υ', 249. *νομὸς ὕλης* O. κ', 159. v. *ἦθος*.
νόος, animus, sententia, β', 192. consilium, ψ', 149, O. ε', 23. *νόος ἐσθλὸς*, sapientia, ν', 732. *νόος* et *μῆτις* distincta ψ', 590, non item ib. 604. *νόος καὶ θυμὸς* δ', 309. *κατὰ νόον τινὸς* ι', 108. *νόῳ*, caute, O. ζ', 320. v. *κεύθειν*.
νοστεῖν β', 253. *ἐκ μάχης* χ', 444.
νόστιμον εἶναι O. τ', 85. *νόστιμον ἦμαρ* O. α', 9.
νόστος β', 155. *νόστος τινὸς*, iter aliquo, O. ε', 344.
νόσφι βουλεύειν β', 347. *νόσφι γίγνεσθαι*, abesse, O. κ', 486. *κίειν*, abire, ξ', 440. *νόσφι τινὸς*, injussu alicujus O. ξ', 11.
νοσφίζεσθαι, dissentire, β', 81. secedere, O. λ', 424. *νοσφίζεσθαί τι* O. τ', 339.
νότιον O. δ', 785.
νότιος ἱδρὼς λ', 811, ψ', 715.
νότος O. γ', 295.
νοῦσος α', 10.
νύ. νύ τοι α', 28.
νυκτερὶς O. μ', 433, ω', 6.
νὺξ ἀμβροσίη β', 57, O. δ', 429. *κελαινὴ* deliquium passi ε', 310. *ὀλοὴ* figur. π', 567. cf. ε', 506, χ', 466. *νυκτὶ ἐοικὼς* f. α', 47, M. 358. *νυκτὶ καλύπτειν* figur. ν', 425. *νύκτας τε καὶ ἦμαρ* ε', 490.
νύμφη, sponsa, σ', 492. *νύμφα φίλη* γ', 130.
νυμφίος O. η', 65.
νυὸς γ', 49.
νύσσα ψ', 332, 38, 758.
νύσσειν ἀσπίδα π', 704. *τινὰ ἔγχεϊ* ε', 46, 579.
νωθὴς λ', 559.
νωλεμὲς ι', 317.
νωλεμέως δ', 428. *νωλεμέως ἐχέμεν* ε', 492.
νωμᾶν, distribuere, α', 471. movere, γ', 218. cf. κ', 358. *νωμᾶν ἀμφί τι* C. 373. *νωμᾶν κέρδεα* seu *νόον πολυκερδέα* O. ν', 255, σ', 216.
νώνυμνος μ', 70.
νῶροψ χαλκὸς β', 578, η', 206.
νῶτον ὄϊος, *αἰγὸς*, *das Rückenstück* etc., ι', 207. *νῶτα θαλάσσης* β', 159.
νωχελίη τ', 411.
ξαίνειν εἴρια O. χ', 423.
ξανθὸς Μενέλαος γ', 434. *Ῥαδάμανθυς* O. δ', 564. *ξανθὴ Δημήτηρ* ε', 500. *ξανθὰ κάρηνα ἵππων* ι', 407. cf. λ', 680. v. *κόμη*.
ξεινήϊον λ', 20.
ξεινίζειν γ', 207, 232. *ξεῖνον* O. η', 190.
ξείνιον O. γ', 490, ι', 229, 356.
ξεινοδόκος γ', 354.
ξεῖνος δ', 377, 387. *μισθωτὸς* O. ξ', 104. ξ. *φίλος* ζ', 224. v. *πατρώϊος*.
ξεινοσύνη O. φ', 35.
ξενίη ἀγαθὴ O. ω', 286. *μίγνυσθαι ξενίῃ* O. ω', 314.
ξερὸν ἠπείρου O. ε', 402.
ξεστὸς ζ', 243, 4, 8. *οὐδὸς* O. σ', 33. *ξεστὴ τράπεζα* O. α', 138. v. *λίθοι*.
ξέω O. ε', 245.
ξίφος α', 194. *ὀξὺ* δ', 530.
ξυγκύρειν, collidere, ψ', 435.
ξυγχέειν, *ταράττειν*, ι', 612. cf. ο', 364, 66.
ξυγχεύειν ὅρκια δ', 269.
ξύειν O. χ', 456. *ἑανὸν* ξ', 179.
ξύλινος δόλος B. 116.
ξυλλέγειν σ', 301. *ξυλλέγεσθαι* σ', 413, O. β', 292.
ξύλοχος ε', 162.
ξυμβάλλειν ῥινοὺς, *ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν* dicti milites, cum conferunt gradum, δ', 447. *ῥοὰς* ε', 774. ξ. *τινὰ μάχεσθαι* γ', 70. *ξυμβάλλεσθαί τινι* ξ', 27.
ξυμμάρπτειν κ', 467.
ξυμμητιάασθαι κ', 197.
ξυμμίσγειν β', 753.
ξυμμύειν. *ξὺν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκεν* ω', 420.
ξύμπας α', 90, 241, ubi codd. habent *συμπάντων*. v. Th. §. 175, 4. *ξύμπαντα* O. η', 214.
ξυμπηγνύναι ε', 902.
ξυμπίπτειν, concurrere, η', 256.
ξυμφέρεσθαι μάχῃ λ', 736.
ξυμφερτός. *ξυμφερτὴ ἀρετὴ ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν* ν', 237.
ξυμφράδμων β', 372.
ξυμφράζεσθαί τινι βουλὰς α', 537, 540.
ξὺν additum *τῷ αὐτὸς* ι', 194. *ἱκνεῖσθαι ξὺν νηῒ* O. γ', 61. *ξὺν Ἀθήνῃ*, ope Minervae, O. θ', 493. *ξὺν βορέῃ ἀνέμῳ*, ope boreae, σ', 26. *ξὺν δίφρῳ* pro *ἐν δ.* vel *δίφρῳ* O. γ', 369. *ξὺν θεῷ ἔρχεσθαι* ι', 49. *ξὺν* postpositum κ', 19. *ξὺν τεύχεσι* pro *τεύχεσι* π', 156. cf. θ', 529. *ξύν τινι ἀποτίειν* δ', 161. v. *ἐν*.
ξυνάγειν ἄρηα β', 381. cf. ε', 861. *νε-*

φέλας O. ε', 291. ὅρκια γ', 269. φόρτον O. ξ', 298.
ξυναγείρειν υ', 21. ξυναγείρεσθαι ο', 679.
ξυναγνύναι λ', 114.
ξυναείρειν, συμπλέκειν, connectere, colligare, κ', 499.
ξυναιρεῖν, auferre, deterere, π', 740. ξυναιρεῖν τι O. υ', 95.
ξυνδέειν α', 399. chirurgorum, ν', 599.
ξυνεείκοσι O. ξ', 100.
ξυνεεργάθειν ξ', 36.
ξυνεῖναι ὀϊζυῖ O. η', 270.
ξυνελᾶν O. σ', 39. ὀδόντας O. σ', 98. ξυνελᾶν τινας ἔριδι υ', 135.
ξυνελαύνειν ἔριδι, χ', 129. cf. φ', 394.
ξυνεοχμὸς, commissura, ξ', 465.
ξυνέργειν O. ι', 427. χιτῶνα ζωστῆρι O. ξ', 74.
ξυνέριθος O. ζ', 32.
ξυνέχειν γ', 133.
ξυνεχὲς μ', 26.
ξυνήϊος α', 124. (cur prima ejus vocabuli producatur, ibid.)
ξυνθεύσεται O. υ', 245.
ξυνίειν, ξυνιέναι, β', 26. ξύνιον α', 273. ξυνίεσθαί τινος O. δ', 76.
ξυνιέναι, concurrere, ξ', 393.
ξυνιέναι τινὰς ἔριδι α', 8, υ', 66.
ξυνός τινος ο', 193.
ξυνὸν κακὸν πολέεσσι π', 262.
ξυνορίνειν δ', 332.
ξυνοχὴ ὁδοῦ ψ', 330.
ξυνοχωκότε β', 218.
ξυνταράσσειν δαῖτα α', 579.
ξυντίθεσθαι θυμῷ βουλήν τινος pro νοεῖν η', 44.
ξυνυφαίνειν μῆτιν O. ν', 303.
ξυρόν. ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἵστασθαι κ', 173.
ξυστὸν δ', 469. ξυστὸν ναύμαχον ο', 388.
ο et ευ permisceri visa δ', 24. O et Θ confusa σ', 363. ο et σ (O, C) similia, O. λ', 421. item ο et υ ψ', 69. cf. λ', 453 ann. ο et ω conf. γ', 257, π', 38, O. ι', 196. cf. χ', 498, α, ε.
ο pro ὁμοῦ in compositis verbis, quale est ὄτριξ β', 765.
ὁ, ἡ, τό. τοῖσι relatum ad prius superiorum nominum η', 136. ὁ δ' ἐδείπνεε putide scriptum pro ὁ δὲ δὴ πνέε O. ρ', 506. ὁ δὲ — πολεμίζω τ', 324. ὁ p. οὗτος α', 9, 488 etc. οἱ τέταρτοι β', 623.
ὃ et οἳ permisceri visa O. θ', 225. v. Add. vol. 6. ὃ p. ὅτι α', 120. ὅ τε ο', 468. ὅ τι, καθ' ὅ τι, α', 64, 85, κ', 142. ὅτι et ὅθι conf. O. ε', 280. ὅ τοι, ὅτι τοι θ', 32.
ὄαρ, γυνὴ, ι', 327. dictum videtur ὄ — pro ὁμοῦ, ut in verbo ὄπατρος λ', 257.
ὀαρίζειν τινὶ ζ', 516.
ὀαριστὴς Διὸς Minos O. τ', 179.
ὀαριστὺς πάρφασις, ὁμιλία παραινετικὴ, ξ', 216. ὀαριστὺς προμάχων, πολέμου, ν', 291, ρ', 228.
ὄαρος V. 250
ὀβελὸς α', 465. v. ἀκρόπορος.
ὀβριμοεργὸς ε', 403.
ὀβριμόθυμος h. 8, 2.
ὀβριμοπάτρη ε', 747.
ὄβριμος δ', 453.
ὄβριμον ἔγχος δ', 529.
ὀγδόατος O. γ', 306.
ὄγδοος η', 223.
ὄγε additum altero membro orationis per idiotismum β', 664, γ', 409, ε', 673. ὄγε p. αὐτὸς γ', 143.
ὄγκιον O. φ', 61.
ὄγκοι (ὀϊστοῦ) δ', 151.
ὄγμος λ', 68, C. 454.
ὄγχνη O. η', 115.
ὀδαῖον O. θ', 163.
ὀδὰξ αἱρεῖν οὖδας λ', 749. cf. β', 418. ὀδὰξ ἐμφῦναι χείλεσιν O. α', 381.
ὅδε dictus praesens O. δ', 26. ὅδε, is, quem quis dicturus est, κ', 111. δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχεῖν τ', 140. v. τόδε.
ὄδειν, ὄζειν. ὀδώδει O. ε', 60, ι', 210.
ὁδεύειν λ', 569.
ὁδίτης O. ρ', 211.
ὀδμὴ ξ', 415.
ὁδοιπορία M. 85.
ὁδοιπόριον O. ο', 506.
ὁδοιπόρος ω', 375.
ὁδὸς, expeditio, O. ξ', 237. via, modus, ι', 626. ὁδὸν ἔρχεσθαι α', 151. v. ἱππηλασίη, λαοφόρος.
ὀδούς. λευκοὶ ὀδόντες ε', 291.
ὀδύζεσθαί τινι ζ', 138, O. τ', 407.
ὀδύνη δ', 191.
ὀδυνηφάτα φάρμακα, (τὰ) τὰς ὀδύνας ἀναιροῦντα, ut interpretatur Apollonius, ε', 401, 900.
ὀδύρεσθαι β', 315.
οε contractum κ', 133.
ὄζος α', 234. Ἄρηος β', 540 etc.
ὅθεν p. ὅπου β', 857.
ὄθεσθαί τινος α', 181. τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι ο', 166., nec tamen veretur cor tuum, te mihi aequalem existimare, ο', 166.
ὅθι γαίης λ', 358. v. ὅτι.
ὀθόνη γ', 141.
οι et ωι sive ῳ conf. O. ζ', 185. v. α, η, υ.

οἱ forte excidisse visum δ', 392.
οἵ αὐτῷ ε', 64.
οἵ et ᾧ conf. β', 866.
οἱ πατρὶ, πατρὶ αὐτοῦ, δ', 219.
οἵ ῥά τ' perperam scriptum, ni fallor, pro ἤρατ' O. λ', 413.
οἴγειν, οἴγειν etc. ᾤϊξε ω', 446. ᾦξε ib. 457.
ὀϊγνύναι β', 809. κληῗδι θύρας ζ', 89.
οἰδάνειν νόον, inflare animum, ι', 554.
οἰδεῖν O. ε', 455.
οἶδμα φ', 234. οἴδματι θύειν ψ', 230.
ὀΐεσθαι γόον O. κ', 248, υ', 349. cf. δ', 12, ν', 283. ὀϊσθεὶς ι', 453.
οἰέτης β', 765.
ὀϊζύειν γ', 408. κακὰ ξ', 89.
ὀϊζυρὸς α', 417. ὀϊζυροὶ βροτοὶ ν', 569.
ὀϊζὺς O. γ', 103. ὀϊζυῖ O. η', 270.
οἰήϊα νηῶν τ', 43. νωμᾷν O. μ', 218.
οἴηξ ω', 269.
οἴκαδε ἴεσθαι β', 154.
οἰκεῖσθαι β', 668.
οἰκεὺς ε', 413.
οἰκία aquilae μ', 221. οἰκία ναίειν ν', 664. τίθεσθαι β', 750.
οἴκοθι O. φ', 398.
οἴκοι α', 113.
οἶκονδε α', 606, β', 158.
οἶκος, γυναικωνῖτις, O. α', 356, 60. οἶκος κ. κλῆρος ο', 498, O. ξ', 64. κατὰ οἶκον ζ', 56.
οἴκτιστον χ', 76.
οἶκτος O. ω', 438.
οἰκτρὸς O. δ', 719.
οἰκτρότερα O. λ', 380.
οἰκωφελίη O. ξ', 225.
οἶμα λέοντος ἔχων π', 732.
οἰμᾷν χ', 140.
οἴμη O. θ', 74. οἶμαι Musae O. θ', 481.
οἴμησεν et ᾤμωξεν permisceri visa χ', 33.
οἶμος et ὕμνος confundi visa O. θ', 429. οἶμος, virga, stria, *Streif*, λ', 24.
οἰμωγὴ δ', 450.
οἰμώζειν γ', 364.
οἰνίζεσθαί τινι, vinum permutare aliquo, η', 472. cf. θ', 505.
οἰνοβαρείειν O. ι', 374.
οἰνοβαρὴς α', 225.
οἰνόπεδον ι', 579.
οἰνοπληθὴς O. ο', 406.
οἰνοποτάζειν υ', 84, O. ζ', 309.
οἰνοποτῆρες O. θ', 456.
οἶνος μέλας O. ε', 265. v. αἴθοψ.
οἰνοῦν O. π', 292.
οἰνοχοεῖν νέκταρ α', 598, δ', 3.
οἰνοχοεύειν β', 127, O. α', 143.
οἰνοχόος β', 128.
οἴνοψ βοῦς O. ν', 32. πόντος α', 350.
οἰόθεν οἶος η', 39, 226.
οἶος α', 118. ἐξ οἴης ξὺν νηυσὶ ε', 641. οὐκ οἶος, οὐκ οἴη, γ', 143.
οἷος priore brevi ν', 275. οἷον ἄκουσεν, ob id tale, quod audierat, ζ', 166. οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἕκτορα etc. ironice dictum ε', 601. οἷον, οἷα, ὡς, ω', 683, O. λ', 363. οἷόν γε et ο. τε confusa ρ', 157.
οἰόπολος χῶρος ν', 473.
οἰοῦν ζ', 1, λ', 401.
οἰοχίτων O. ξ', 491.
ὄϊς, ὄϊες, γ', 198, δ', 433. οἶς ἄρσην μ', 451.
ὀϊστεύειν O. χ', 119. τινὸς δ', 100.
ὀϊστὸς δ', 139. ὀϊστὸς πικρὸς δ', 118, ν', 587, 92 etc.
οἶστρος, asilus, O. χ', 300.
οἰσύϊνος O. ε', 256.
οἴτε perperam scriptum, ut videtur, pro οἴτου ω', 721. v. Add. vol. 6.
οἶτος. οἶτόν τινος ἔχειν ι', 563. ὄλλυσθαι κακὸν οἶτον θ', 34. cf. O. γ', 134.
οἴχεσθαι dicta tela missa α', 53. οἴχεσθαι f. ε', 472. (πῆ δή τοι μένος οἴχεται;) ν', 219. (ποῦ τοι ἀπειλαὶ οἴχονται etc.) οἴχεσθαι, proficisci, δ', 382. vox militaris, vulgo *marschiren*, α', 366. οἴχεσθαι ἀποπτάμενον β', 71. cf. πάλιν.
οἰχνεῖν. οἰχνεῦσιν O. γ', 322.
οἴχνεσκε ο', 639. cf. ε', 790.
οἴω, ὀΐω, ὀΐομαι, α', 59, 78, 170, 204. interjecta O. τ', 369, ubi v. ann. ὀΐω media correpta μ', 73, ξ', 454; item ν', 153, nisi forte ponendum ibi est οἴω.
οἰωνιστὴς β', 858.
οἰωνοπόλος α', 69.
οἰωνὸς, ὄρνις μαντικὸς, β', 859. O. ο', 531, 32. οἰωνὸς per jocum appellatus crepitus ventris M. 295. οἰωνοὶ ταχέες O. ξ', 135.
ὀκνείειν ε', 255.
ὀκνεῖν υ', 155.
ὄκνος ε', 817. ὄκνῳ εἴκειν κ', 122.
ὀκριᾶσθαι O. σ', 33.
ὀκριόεις λίθος θ', 326. cf. δ', 518, O. ι', 498. ὀκριόεις tropice dictum ζ', 344.
ὀκτάκνημος ε', 723.
ὀκτὼ β', 313.
ὀλβιοδαίμων γ', 182.
ὄλβιος. θεοί τοι ὄλβια δοῖεν O. ω', 402. ὄλβια ποιεῖν τινά τινι O. ν', 42.
ὄλβος καὶ πλοῦτος O. ξ', 208 etc.
ὀλέεσκε τ', 135.
ὄλεθρος β', 873. ψυχῆς χ', 325.
ὀλέκειν α', 10.

ὀλέτειρα B. 117.
ὀλετὴρ σ', 114.
ὀλιγηπελεῖν ο', 24.
ὀλιγηπελίη O. ε', 468.
ὀλιγοδρανεῖν ο', 246.
ὀλίγος, parva statura, β', 529, δ', 442. ὀλίγος θυμὸς α', 593. ὀλίγον pro ὀλίγως ε', 800. ὀλίγον O. ξ', 39. ὀλίγιστος τ', 223.
ὀλίσθειν υ', 470
ὀλλύναι θυμὸν, perire, α', 205. cf. ν', 763. ὀδμὴν O. δ', 446. ὄνομα O. ω', 93. ὀλλύναι καὶ ὄλλυσθαι δ', 451. ὀλλύναι φρένας τινὶ η', 360. ὄλλυσθαι κακὸν οἶτον γ', 417. ἦ ἤδη μοι ὄλεσσεν (ἵνα) ἄλη etc. O. φ', 284.
ὅλμος λ'. 147.
ὀλοιὸς α', 342. ὀλοιὴ Μοῖρα χ', 5.
ὀλολυγὴ ζ', 301.
ὀλολύζειν O. γ', 450.
ὀλοοίτροχος ν', 137.
ὀλοὸς πόλεμος γ', 133. φόβος π', 771. ὀλοὸς et ὀλίγος confundi visa M. 259. ὀλοὸν κῆρ Achillis ξ', 139. ὀλοὸν πῦρ ν', 629. ὀλοώτερος γ', 365. ὀλοώτατος χ', 15.
ὀλοόφρων O. α', 52. κάπρος ρ', 21.
ὀλοφυδνὸς ε', 683, ψ', 102.
ὀλοφύρεσθαι ε', 871.
ὀλοφώϊα O. δ', 410.
ὄλυρα ε', 196.
ὁμαδεῖν O. α', 365, δ', 768.
ὅμαδος β', 96. θεσπέσιος ν', 797. cf. κ', 13 etc.
ὁμαίμονος ponendum pro ἀμύμονος O. τ', 456. in Add. vol. 6.
ὁμαλὸν ποιεῖν O. ι', 327.
ὁμαρτεῖν μ', 400.
ὄμβρος γ', 4. v. Διός.
ὁμηγερὴς α', 57, β', 789.
ὁμηγυρίζεσθαί τινας O. π', 376.
ὁμήγυρις υ', 142, A. P. 10.
ὁμηλικίη, ὁμήλικες, γ', 175, ε', 326, ν', 485 etc.
ὁμῆλιξ τινος O. τ', 358.
ὁμηρεῖν τινι O. π', 468.
ὁμιλαδὸν μ', 3.
ὁμιλεῖν dicti hostes cum hostibus λ', 502, ν', 779. ceterum v. α', 261 etc.
ὅμιλος Δαναῶν, exercitus Graecorum, τ', 402. ἀνὰ vel κατὰ ὅμιλον quid saepe significet, ostenditur ann. ad δ', 209.
ὁμίχλη α', 359. κονίης ν', 336.
ὄμματα καὶ κεφαλὴ β', 478.
ὀμνύναι, ὀμοῦν, γ', 279. ὄμοσσον α', 76. ὀμοῦμαι ι', 132.
ὁμογάστριός τινος φ', 95.
ὁμοίϊος πόλεμος ι', 440, ν', 358. ὁμοίϊον γῆρας δ', 315. v. νεῖκος.
ὁμοῖος α', 278.
ὁμοιοῦν. ὁμοιωθήμεναι α', 187.
ὁμοκλεῖν ε', 439.
ὁμοκλὴ ζ', 137.
ὁμοκλήσασκε β', 199.
ὁμοκλητὴρ μ', 273, ψ', 452.
ὀμόργνυσθαι δάκρυα O. λ', 526, 29.
ὁμὸς, ὁμοῖος, δ', 437, ο', 209. ὁμὸν λέχος θ', 290. ὁμὸν γένος ν', 354. τῶν δ' ὁμὸν ἵστατο νεῖκος ν', 333.
ὁμόσε ἔρχεσθαι, concurrere. ὣς ἄρα τῶν ὁμόσ' ἦλθε μάχη ν', 337. ὁμόσε τρέπειν μ', 24.
ὁμόσπορος C. 85.
ὁμοστιχάειν ο', 634.
ὁμότιμος ο', 186.
ὁμότροφός τινι A. P. 22.
ὁμοῦ α', 61. ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν ε', 867. ὁμοῦ, ἐγγὺς, λ', 127.
ὁμοῦν ξ', 209.
ὁμοφρονεῖν O. ι', 456. νοήμασιν O. ζ', 183.
ὁμοφροσύνη O. ζ', 181.
ὀμφαλόεσσα ἀσπὶς δ', 448. ὀμφαλόεν ζυγὸν ω', 269.
ὀμφαλὸς δ', 525. ὀμφαλὸς, bulla, λ', 34. ὀμφαλὸς ἀσπίδος ν', 192. ζυγοῦ ω', 273. θαλάσσης O. α', 50.
ὄμφαξ O. η', 125.
ὀμφὴ β', 41.
ὁμώνυμος ρ', 720.
ὁμῶς, ὁμοίως, ε', 535, ι', 605. μακάρεσσι θεοῖσι ξ', 72. cf. ἶσον. νυκτὶ O. ο', 34.
ον et ος conf., si divinavimus, O. θ', 396. cf. O. λ', 238, ξ', 222. ον et ου ω', 670, O. θ', 283. ον et ωι confundi visa φ', 245. v. α.
ὄναρ α', 63. ὄναρ et ὕπαρ opposita O. τ', 547, υ', 90.
ὄνεαρ, si forte, C. 269.
ὄνειαρ χ', 433.
ὀνειδείειν Theb. 4, 2.
ὀνείδειος μῦθος, ὀνείδεια ἔπεα, α', 519, φ', 393, 480 et s.
ὀνειδίζειν α', 211. ὀν. νείκει η', 95. ὀν. τί τινι, conviciari alicui de aliqua re, ι', 34.
ὄνειδος α', 291. χαλεπὸν γ', 438. cf. προφέρειν.
ὀνεῖν, ὀνάναι, α', 395, ε', 205, ω', 241. ὄνασθαι δαιτὸς O. τ', 68. ὀνήμενος O. β', 33.
ὀνειροπόλος α', 64.
ὄνειρος β', 80.
ὀνήσιμος M. 30.
ὄνησις O. φ', 402.
ὄνθος ψ', 775—781.

ὄνομα. μηδ' ὄνομα λιπόμενον O. δ', 710. v. ὀλλύναι.
ὀνομαίνειν, appellare nomine, π', 491, ψ', 90. nominare, enumerare, β', 488, ι', 121.
ὀνομακλήδην O. δ', 278.
ὀνομακλυτὸς χ', 51.
ὄνοσθαι, ἐκφαυλίζειν, δ', 539, O. ϱ', 378. κακότητος O. ε', 378. ὤνατο ϱ', 25.
ὀνοστὸς ι', 164.
ὀνοτάζειν M. 30.
ὀξυβελὴς δ', 126.
ὀξυόεν ἔγχος, ε', 50.
ὀξὺς ἄρης vel Ἄρης, sed illud malim, η', 330, ut β', 440. χαλκὸς ε', 336. ἀϋτὴ ὀξεῖα ο', 312. ὀξεῖα αὐγὴ ἠλίου ϱ', 371. ὀξὺ ἄχος τ', 125, χ', 425. ὀξὺ, ὀξέα, ὀξέως, β', 222, μ', 125. ὀξὺ νοεῖν γ', 374, ε', 312. v. κωκύειν.
ὀξύσχοινος B. 164.
ὄον β', 325, O. α', 70, A. D. 156.
ὀπάζειν, dare, addere. ὀϊζὺν O. ψ', 210. ἔργῳ ἔργον M. 120. τί τινι φέρεσθαι ψ', 151. ὀπάζειν, urgere, persequi, ϑ', 103. ὀπάζεσθαι, arcessere, κ', 238.
ὄπατρος λ', 257.
ὀπάων η', 165.
ὀπηδεῖν ἀνθρώποις A. P. 353. ὀπηδεῖν τινι dicta propria ejus O. ϑ', 237.
ὀπηδὸς M. 450.
ὀπίζεσθαί τι σ', 216.
ὄπιθεν, post tergum, O. σ', 168. ὄπιθεν κομόωντες β', 542. οἱ ὄπιθεν O. λ', 66. v. ἄποθεν.
ὀπιπεύειν, non ὀπιπτεύειν, δ', 371.
ὄπις O. ξ', 84, 90. θεῶν π', 388.
ὄπισθε, a tergo, λ', 613. (τάγ' ὄπ.) postea, μ', 34.
ὀπίστατος ϑ', 341.
ὀπίσω γ', 218.
ὀπίσσω, in posterum, γ', 160.
ὅπλειν, ὁπλίζειν, O. ζ', 73.
ὁπλὴ, ungula, λ', 536.
ὁπλίζειν, παρασκευάζειν, η', 417. ναῦς O. ϱ', 288. ὁπλίζεσθαι δεῖπνον λ', 86. ἵππους ψ', 301.
ὅπλον βύβλινον O. φ', 390. ἐΰστρεφὲς O. ξ', 348. ὅπλα χαλκήϊα O. γ', 433. cf. Il. σ', 409.
ὁπλότερος δ', 325. γενεῇ β', 707. ὁπλότατος O. γ', 465.
ὀπὸς ε', 902.
ὁπότε sive ὁππότε cum conjunct. α', 163, ι', 191 etc.
ὅππῃ μ', 48.
ὁππόθεν O. ξ', 49.
ὁππόθι ι', 577.
ὁπποῖ' ἄσσα O. τ', 218.
ὁππόσα O. ξ', 49.
ὁππότε κεν δ', 229.
ὁππότερος γ', 71, 92, 101.
ὁπποτέρωθεν ξ', 59.
ὅππως α', 344.
ὀπταλέα κρέα δ', 345.
ὀπτᾶν α', 466.
ὄπτειν, ὄπτεσθαι, δ', 353. ὄπωπα β', 799. v. φάος ἠελίοιο.
ὀπτὴρ O. ξ', 263.
ὀπτὸς δ', 66.
ὀπυίειν ϑ', 303.
ὀπωπὴ O. γ', 97.
ὀπωπητὴρ νυκτὸς M. 15.
ὀπωρινὸς ἀστὴρ ε', 5. cf. βορέας.
ὅπως, ut, postquam, O. χ', 22.
ὅραμα B. 74.
ὁρᾶν ἐς ἔργα τινὸς sua et servarum dicitur domina O. τ', 514. ὁρᾶν ἔς τι, respicere al., rationem al. rei habere, κ', 239. ὁρᾶσθαι p. ὁρᾶν α', 56. cf. O. δ', 47. ὄρηαι O. ξ', 345.
ὀργαὶ, mores, C. 205.
ὄργια A. D. 212, C. 273, 475.
ὀργίων A. P. 212.
ὄργυια ψ', 327.
ὀρέγειν τινὶ εὖχος μ', 328. κῦδος ε', 33. ὀρέγειν πιόντα ω', 102. ὀρέγειν χεῖρα mendici O. ϱ', 366. ὀρέγεσθαι, ausschreiten, ν', 20. ἔγχει δ', 307. ποσὶ π', 834. ὀϱ. τι π', 314, 322. ὀρωρέχατο λ', 26. ὀρεγνύναι χεῖρας α', 351. ὀρέγνυσθαι χερσὶ χ', 99.
ὄρειν, ὀρνύναι. ὄρειν πυρὴν καῆναι ψ', 210. cf. ib. 198. ὦρσε α', 10. ὤρορε sensu act. β', 146. (medii O. ϑ', 539.) ὀρώρεται θυμὸς κήδεσιν O. τ', 377. ὤρετο μ', 279, ξ', 397. ὄρσεο O. ζ', 255. ὄρσεν δ', 264. ὄρσο δ', 204. ὀρεῖσθαι ψ', 212. ὄρθαι pro ὦρθαι per systolen ϑ', 473.
ὀρείχαλκος h. 6, 9.
ὀρεκτὸς β', 543.
ὀρεσίτροφος μ', 299.
ὀρεσκῷος α', 268.
ὀρεστιάς. v. Νύμφαι.
ὄρεσφιν λ', 474.
ὀρεχθεῖν ψ', 30.
ὄρθιος. ὄρθια ἀΰειν λ', 10. cf. C. 20.
ὀρθόκραιραι βόες, νῆες, ϑ', 230, σ', 3.
ὀρθός. ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ω', 359.
ὀρθοῦν τινα η', 272. ὀρθοῦσθαι β', 42.
ὄρθριος M. 143.
ὄρθρος B. 103.
ὀρίνειν, ταράσσειν, ξ', 14. θυμὸν ἐν ἄλγεσιν ω', 568. cf. δ', 208, ε', 29. ὀρίνεσθαι, turbari, λ', 521. ὑπὸ καπνοῦ ι', 243.

ὅρκια, ὅ. πιστὰ, γ', 245, χ', 266. cf. πημαίνειν, τέμνειν, φιλότης.
ὅρκος καρτερὸς τ', 108, 127 etc. μέγας α', 233.
ὁρμαθὸς O. ω', 8.
ὁρμαίνειν, volvere (animo), α', 193. πόλεμον κ', 28.
ὁρμᾶν τινος δ', 335. ὁρμᾶσθαι, proficisci, ξ', 313. ἐπί τινι O. κ', 214. τινὸς pro eodem ξ', 488. pro ἔκ τινος O. ϑ', 499.
ὁρμὴ δ', 466. accessus, O. β', 403. ἔγχεος ε', 118. (ἐς ὁρμὴν ἔ. ἐλθεῖν.) ὁρμήν τινος προσδέχεσθαι κ', 123. ὑφ' ὁρμῆς λ', 119.
ὁρμήματα Ἑλένης β', 356.
ὁρμίζειν ναῦν O. γ', 11. cf. ὑψοῦ.
ὅρμος, monile, A. D. 103. portus, O. ν', 101.
ὄρνεον ν', 64.
ὄρνις β', 459. avis, augurium, κ', 277. ὄρνιθες ἐσθλοὶ, δεξιοὶ, O. ω', 311. cf. Il. ω', 219. σμικραὶ ϱ', 757.
ὀρνύειν μ', 142.
ὀρνύναι O. κ', 22. cf. Il. ε', 629, ο', 717 etc. ὀρνύμεν μάχην ι', 353. ὄρνυσθαι, existere, ε', 532.
ὀροθύνειν, παρορμᾶν, κ', 332, ν', 351 etc.
ὄρος. ὄρεϊ νιφόεντι ἐοικὼς ν', 754.
ὀρὸς O. ι', 222.
ὀρούειν β', 310. ἀπὸ χειρός τινος ν', 327.
ὀροφὴ O. χ', 298.
ὄρπηξ φ', 38.
ὄρσασκε ϱ', 423.
ὀρσοθύρη O. χ', 126.
ὀρσοπολεύειν M. 308.
ὀρυκτὸς μ', 72.
ὀρυμαγδὸς β', 810, κ', 539.
ὀρφανικὸς ξ', 432, λ', 394.
ὀρφναίη νὺξ κ', 83, M. 97.
ὄρχαμος ἀνδρῶν β', 837. ὄρχαμοι ἀνδρῶν appellati etiam pastores Eumaeus et Philoetius O. ξ', 24, ν', 185.
ὄρχατος ξ', 123 etc.
ὀρχεῖσθαι σ', 594.
ὀρχηστὴρ σ', 494.
ὀρχηστὴς ω', 261. fig. π', 617.
ὀρχηστὺς O. α', 152. ὀρχηστυῖ O. ϑ', 253.
ὄρχος O. η', 127, ω', 341.
ος et η conf. σ', 214. ann. in Add. vol. 6. ος et ωι β', 642. cf. O. π', 372. in Add. vol. 6. et Sch. ad γ', 219. v. α.
ὃς — ἤγειρα et similia O. β', 41, 167.
ὃς p. ἑὸς α', 72, 307. τὰ ἃ φρονεῖν, suas res cogitare et curare, ϑ', 429. τὸ ὃν μένος οὐδένι εἴκων χ', 459.
ὅς et ὅσσ' confundi visa ε', 695. ὅς et ὡς ν', 482, O. β', 284.
ὅσγε, hic quidem, β', 686.
ὁσίη O. π', 423. κρεάων M. 130.
ὅσπερ τε ε', 477.
ὅσος β', 528.
ὅσοντε pro ὅσον τε, quod fere ostendunt codd., η', 451.
ὅσσα ἐκ Διὸς O. α', 282.
ὁσσάκι —, τοσσάκι —, φ', 265.
ὁσσάτιος ε', 758.
ὄσσε α', 104, 200.
ὄσσεσθαι, videre, O. ν', 81. ὄσσεσθαι κακὰ α', 105.
ὅσσοι ἄριστοι δ', 211.
ὅσσον p. ὡς α', 516. cf. ϑ', 17, O. η', 327.
ὅσσον —, τόσσον —, ε', 770.
ὅστε β', 470.
ὀστέον δ', 460, 521. os sacrum ε', 67.
ὅστις ἄριστος, ἥτις ἀρίστη, O. κ', 522. λ', 178 etc.
ὄστρακον M. 33.
ὅταν cum indicativo ap. Sophistam O. τ', 179. ὅταν illatum post ἰδεῖν ϑ', 405, 419.
ὅτε, quandoquidem, α', 244, O. ξ', 92 etc. ὅτε μὴ, ὅτι μὴ, praeterquam, π', 227. ὅτε πέρ τε δ', 259. ὅτε τε β', 471, 782, ε', 500, ubi v. Add. vol. 6. ἐσθλὸν —, ὅτε —, ο', 207.
ὅτι et ὅϑι conf. O. ξ', 399. et ὀτὲ ν', 571.
ὅτις (collect. relatum ad nomen plurale) γ', 279. ὅτινα, ὅτινας, ὀτέοισιν, ο', 491, 492, O. ϑ', 204, ο', 395.
ὀτραλέως γ', 260.
ὀτρηρὸς ζ', 381.
ὀτρηρῶς O. δ', 735.
ὄτριξ β', 765.
ὀτρύνειν β', 589. τινὰ cum infin. δ', 414. τί τινι O. β', 253. per se dictum δ', 310. cf. ib. 286.
ὀτρύνεσκον ω', 24.
ὅττι τάχιστα δ', 193.
ου et ω conf. O. ϱ', 577 in Add. vol. 6. cf. Il. φ', 111. v. α, ου.
οὐ μὰ α', 86.
οὐ μὰν δ', 512.
οὐ μέν πως δ', 158. οὐ — οὐδὲ pro οὐδὲ — οὐδὲ ζ', 489, τ', 210.
οὔ — τι ε', 402.
οὗ et ὃν permisceri visa O. η', 28.
οὔας δέπαος λ', 633. οὔατα τριπόδων σ', 378. οὔασιν ἀκούειν μ', 442.
οὔασ' et οὖδας confundi visa O. ϱ', 237.
οὖδας. v. πῖαρ. οὖδας πατρὸς dicta domus Jovis a parte ε', 734.

οὖδασδε πελάζειν O. κ', 440. (vulgo οὖδάσδε. v. ann. ad π', 693. in Add. vol. 6.) ϱ', 457.
οὐδ' ἄρα τε ξ', 18.
οὐδ' ὥς π', 522, O. β', 23.
οὐδὲ p. οὐ δὴ α', 119.
οὐδέ γ' et οὐδ' ὅγ' conf. O. ν', 254. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ε', 22. οὐδὲ μὲν pro o. μὴν ι', 374. οὐδὲ μὲν οὐδὲ β', 703, 726, ϱ', 24. οὐδὲ τί σε χρὴ π', 721, υ', 133 etc.
οὐδὲν p. οὐ α', 244.
οὐδενόσωρος ϑ', 178.
οὐδετέρωσε ξ', 18.
οὖδος, οὖδας. ἀπ' οὔδεος μ', 448.
οὐδὸς ϑ', 15. γήραος χ', 60. οὐδὸς λάϊνος dictus a parte pro templo lapidibus exstructo ι', 404. οὐδὸς, ὁδὸς (?), O. ϱ', 196.
οὖϑ.' v. αὖϑ.'
οὖϑαρ ἀρούρης ι', 141, C. 449. οὔϑατα O. ι', 440.
οὐκ ἂν ἴδοις, non facile vidisses, δ', 223. οὐκ ἐϑέλειν δ', 224. οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε, O. ϑ', 358. οὐκ ὀλίγον περ τ', 217. οὐκ ὀνομαστὸς O. τ', 260.
οὐκέτι pro οὐ dici visum nonnullis ι', 164. v. not.
οὐκὶ β', 238, 300.
οὐλαὶ O. γ', 441.
οὐλαμὸς ἀνδρῶν δ', 251.
οὖλε gratulantis O. ω', 402.
οὐλοκάρηνα M. 137.
οὐλοκάρηνος O. τ', 246.
οὐλόμενος sensu act. α', 2.
οὐλόποδα M. 137.
οὖλος, crispus, O. ζ', 231. οὔλη χλαῖνα ω', 646. v. λάχνη.
οὖλος, ὀλοὸς, β', 6. οὖλος Ἄρης ε', 461. οὖλον κεκλήγοντες ϱ', 756, 59.
οὖλος, ὅλος, O. ϱ', 343, M. 113.
οὐλοχύτη α', 449, 458, β', 410, 421.
οὖν. v. ἐπεί.
οὕνεκ' et οὔ νύ τ' conf. O. α', 60.
οὕνεκα, ὅτι, α', 111.
οὕνεκα —, τοὔνεκα —, ν', 727.
οὔπη ψ', 463.
οὔποτε α', 234, 261.
οὔπω p. οὔπως, nunquam, nullo modo, γ', 306.
οὖρα δίσκου ψ', 431.
οὐρὰ B. 81.
οὐραῖος ψ', 520.
οὐρανίωνες ϑεοὶ α', 570.
οὐρανόδεικτος h. 33, 3.
οὐρανόϑεν α', 195, 208. ἀπ' οὐρ. ϑ', 364.
οὐρανόϑι πρὸ γ', 3.
οὐρανομήκης O. ε', 239.
οὐρανὸς εὐρὺς ε', 867. ἐν αἰϑέρι κ. νεφέλῃσιν ο', 192. οὐρ. μέγας φ', 388. οὐρ. Οὔλυμπός τε α', 497. οὐρ. πολύχαλκος ε', 504. οὐρανὸν ἵκειν ϑ', 508. f. β', 458, ϑ', 191, O. ι', 20.
οὐρεὺς Ion. α', 50.
οὐρῇ O. κ', 215.
οὐρίαχος, σαυρωτὴρ, ν', 443, π', 612.
οὖρον O. ϑ', 124.
οὖρος Ion., mons, α', 157.
οὖρος ἀρούρης φ', 405. οὖροι, fines agrorum, μ', 421.
οὐρὸς, ὄρυγμα, β', 153.
οὖς λ', 109.
οὐτάειν, οὐτάζειν, οὐτάναι. οὖτᾰ δ', 525. οὔτασε ε', 56. οὔταε O. χ', 356.
οὔτασκε ο', 744.
οὔτε et οὔτι conf. δ', 286. cf. O. γ', 349.
οὔτε μέγα, οὔτ' ὀλίγον O. κ', 94.
οὐτήσασκε χ', 375.
οὔτι α', 335. οὔτι extrema oratione ε', 516.
οὐτιδανὸς α', 231.
οὔτις α', 198, 271.
οὔτοι α', 298. οὔτοι ποτ' et οὐ πώποτ' confundi visa O. φ', 123.
οὗτος contemnentis O. ϱ', 393. cf. O. β', 74. contra honorifice dictum est οὗτος O. τ', 323. τίς δ' οὗτος — ἔρχεαι; Wer da? κ', 82.
οὗτος et οὕτως permisceri visa χ', 498.
οὕτω dictum δεικτικῶς O. ζ', 218. cf. Il. γ', 169, 170.
ὀφείλειν. v. χρεῖος.
ὀφέλειν, ὀφέλλειν. ὡς ὄφελεν etc. δ', 315. cf. γ', 428, ζ', 345, 350. ὀφέλλειν, augere, δ', 445. ὀφ. τινὰ τιμῇ α', 510. ὀφέλλειν, debere, α', 353.
ὄφελός τι γίγνεσϑαι ν', 236. cf. M. 34.
ὀφϑαλμοὺς κ. ῥῖνας καλύπτειν dicta mors π', 502, 3. ὀφϑαλμοῖσιν ἰδεῖν γ', 28.
ὄφις porrecta priore syllaba μ', 208.
ὄφρα — τόφρα — δ', 220.
ὀφρυόεσσα Ἴλιος χ', 411.
ὀφρὺς α', 528. ὑπ' ὀφρύσι graphice adjectum ν', 88. ὀφρὺς fig. ν', 151.
ὄχα cum superlat. α', 69, β', 761. ὄχ' ἄριστον ἁπάντων μ', 344. ὄχ' ἄριστα γ', 110, O. γ', 129.
ὀχέειν νηπιέας O. α', 297. ὀϊζὺν O. η', 211. cf. φ', 302. ὀχέεσϑαι κ', 403. v. κοέειν.
ὀχέεσκον O. λ', 618.
ὀχετηγὸς ἀνὴρ φ', 257.
ὀχεὺς (ἱμὰς τρυφαλείης) γ', 372.
ὀχϑέω α', 517, 570.
ὄχϑη γ', 187. καπέτου ο', 356.
ὀχλεῖσϑαι φ', 261.

ὀχλίζειν μ', 448, O. ι', 242.
ὄχος (masc.) νηῶν O. ε', 404. ὄχος (neutr.), ὄχημα. Hesych. v. γ', 29. ὀχέων δ', 306. ὑπ' ὄχεσφι ϑ', 41. v. ἵππος.
ὄψ γ', 152, O. μ', 185, 87, 92 etc. μεγάλη γ', 221. v. χάλκεος.
ὄψον ι', 489. ὄψον ποτῷ λ', 630. ὄψα O. γ', 480.
ὀψὲ δ', 161. ὀψὲ δύων δείελος φ', 232.
ὀψείειν ξ', 37.
ὀψίγονος γ', 353.
ὄψιμος β', 325.
ὀψιτέλεστος β', 325.
π et σ confundi visa υ', 280. π et τ conf. M. 131. v. ἔτ'. π et φ χ', 11. v. β, κ, μ, ν.
παγὶς B. 53.
παγκράτιον B. 96.
πάγος O. ε', 405, 411.
παγχάλκεος (ἀνὴρ) υ', 102, O. ϑ', 403, B. 130.
παγχρύσεος β', 448.
πάγχυ ε', 24.
παιδνὸς O. φ', 21.
παιδοφόνος ω', 506.
παίζειν dicta venatio O. ζ', 106.
παιήων α', 473. ἐπινίκιον, χ', 391. παιήονες Cretensium A. P. 341.
πάϊς et παῖς β', 713. eo nomine appellari solitus junior a seniore, η', 279. παῖς filia, γ', 175. παῖς παιδὸς O. τ', 404. παῖδες δυστήνων pro δύστηνοι, ut κοῦροι Ἀχαιῶν pro Ἀχαιοὶ, ξ', 127. cf. O. λ', 546. παῖδες ἡρώων, si verum vidimus, O. λ', 546. v. νεαροί.
παιπαλόεις μ', 168 etc.
παιφάσσειν β', 450.
πάλαι, dudum, δ', 310.
παλαιὸς λ', 166. παλαιά τε πολλά τε εἰδὼς senex O. β', 188.
παλαιγενής. v. γραῦς.
παλαίειν ψ', 621.
παλαισμοσύνη ψ', 701.
παλαιστὴς O. ϑ', 246.
παλαίφατος O. ι', 507.
παλάμη, χεὶρ, α', 238. παλάμηφιν γ', 338.
παλάσσειν ε', 100. v. κλῆρος.
παλίλλογος α', 126.
παλιμπλάζειν α', 59.
παλιμπετὲς π', 395.
πάλιν αὖτις β', 276. πάλιν ἐρέειν, contradicere, ι', 56. π. ἐρύειν τινὰ ε', 836. π. κίειν, οἴχεσθαι, α', 380, ο', 149. π. λάζεσθαι μῦθον δ', 357. π. ὀτρύνειν κ', 356. π. τινὸς χεύεσθαι O. η', 143.
παλινάγρετος α', 526.
παλινόρειν λ', 326.
παλίνορσος γ', 33.
παλίντονος ϑ', 265.
παλιῤῥόϑιος O. ε', 430.
παλίσκιος M. 6.
παλίωξις μ', 71.
παλλακὶς O. ξ', 205.
πάλλειν p. πάλλειν κλήρους γ', 324. πάλλειν δοῦρα λ', 212. κλήρους η', 181. λᾶαν μ', 449. χερσὶ ζ', 474. πάλλεσθαι, κλήρῳ μερίζεσθαι, ο', 191. πάλλεσθαι δείματι C. 293. πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα χ', 452. παλλομένη κραδίην χ', 461.
πάλλον. v. βάλλον.
παλύνειν. v. ἄλφιτα. παλύνειν figur. v. χιών.
παμβώτωρ γαῖα Cypr. 1, 3.
παμμέλας O. γ', 6.
παμμήτειρα h. 31, 1.
πάμπαν α', 422. πάμπαν ἐτήτυμον ν', 111.
παμποίκιλος ζ', 289.
πάμπρωτος η', 324. πάμπρωτον, πάμπρωτα, quamprimum, δ', 97, O. κ', 403.
παμφαίνησι ε', 6.
παμφανάω, παμφαίνω. παμφαίνειν στήϑεσι λ', 100. χαλκῷ ξ', 11. δούρατα παμφανόωντα ε', 619.
πανάγρος ε', 487.
πάναιϑος ξ', 372.
παναίολος δ', 186, 215. παναίολον σάκος ν', 552.
πανάπαλος O. ν', 223.
πανάποτμος ω', 255, 493.
πανάργυρος O. ι', 203.
παναφῆλιξ χ', 490.
πανάφυλλος C. 451.
παναώριος ω', 540.
πανδαμάτωρ ω', 5.
πανδήμιος πτωχὸς O. σ', 1.
πάνδωρος E. 7, 1.
πανημέριος α', 472. πανημέριον λ', 279.
πανϑυμαδὸν O. σ', 33.
παννύχιος β', 2, 24.
πάννυχος κ', 159.
πανομφαῖος. v. Ζεύς.
πανόπλιον et πανόψιον permisceri visa φ', 397.
πάνορμος O. ν', 195.
πανόψιον (?) ἔγχος φ', 397.
πανσυδίῃ β', 12.
πάντῃ α', 384.
παντοδαπὸς B. 31.
παντοῖος, quaslibet formas induens, O. ρ', 486. παντοῖος δόλος γ', 202, O. γ', 119. ἀμείνων παντοίας ἀρετὰς ο', 640.
πάντοσε. πάντοσ' ἐΐση ἀσπὶς γ', 347. v. ἐποίχεσθαι.

πανυπέρτατος O. ι', 25.
πανύστατος ψ', 532.
πανώριος, si forte, O. ι', 187.
πάππα φίλε O. ζ', 57.
παππάζειν τινὰ ποτὶ γούνασι dicti infantes ejus filii ε', 408.
παπταίνειν δ', 200.
πάρα, πάρεστι, ε', 603, 4. πάρα σοι, in tua potestate est, τ', 148. (πάρ τοι ὁδὸς, patet tibi via, ι', 43.) πάρεισιν, O. ε', 489.
παρὰ pro ἐν O. γ', 365. παρ' εἰνάετες σ', 400. παρά τινα pro π. τινι α', 463. πὰρ Διὸς ἐλθόντες, venientes ab Jove, accepta sententia, φ', 444. πὰρ δύναμιν, praeter vires, ν', 787. πὰρ νηῶν ἀνιόντες, pro ἀπὸ ν., ξ', 28. χόλος πὰρ Διὸς pro Διὸς ο', 122.
παραβαίνειν. παρβεβαῶτε ἀλλήλοϊν ν', 708.
παραβάλλειν εἶδαρ ε', 369. cf. ϑ', 503. παραβάλλεσθαι ψυχὴν πολεμίζειν ι', 322.
παραβλήδην δ', 6.
παραβλὼψ ὀφθαλμὸς ι', 503.
παραγίγνεσθαι δαιτί τινων O. ρ', 173.
παραδραθέειν ξ', 163.
παραδρώειν O. ο', 324.
παραδύμεναι ψ', 416.
παραείδειν τινὶ O. χ', 348.
παραείρειν π', 341.
παραὶ β', 711.
παραιβάτης ψ', 132.
παραιβόλα κερτομεῖν M. 56.
παραίσια σήματα δ', 381.
παραΐσσειν ε', 690. τινὰ λ', 615.
παραιφάσθαι ω', 771.
παρακάββαλον ψ', 127. cf. ib. 683.
παρακεῖσθαι dicta mensa ω', 476. παρακεῖσθαί τινι fig. O. χ', 65.
παρακίειν π', 263.
παρακλιδὸν τρέπειν ἄλλῃ V. 183. παρακλιδὸν f. O. δ', 348.
παρακλίνειν ψ', 424.
παρακοίτης ϑ', 156.
παράκοιτις δ', 60. παρακοίτι postrema longa O. γ', 381.
παρακρεμᾶν ν', 597.
παραλέγεσθαί τινι β', 515. ἐν φιλότητι ξ', 237.
παραμείβεσθαί τινα O. ζ', 310.
παραμένειν ψ', 163. τινὶ λ', 401.
παραμίμνειν O. β', 297.
παραμυθεῖσθαι, suadere, ι', 417.
παρανηνεῖν O. α', 147.
παρανήχεσθαι O. ε', 417.
παρανίσσεσθαι A. P. 253.
πάραντα ψ', 116.
παραπάφειν ξ', 360. παραπαφῶν δαίμων O. ξ', 490.
παραπείθειν φρένας τινὸς ν', 788. cf. ψ', 606. παραιπεπιθοῦσα ἔπεσι ξ', 208.
παραπλάγχειν, avertere, ο', 464. νόημά τινος O. υ', 346. παραπλάγχειν τινά τινος O. τ', 187.
παραπλάζειν τινὸς O. ι', 81.
παραπλὴξ O. ε', 418.
παραπνεῖν O. κ', 24.
παράῤῥητος ἔπεσιν ι', 526. παραῤῥητά, monita, ν', 726.
παρασκώπτειν C. 203.
παρασταδὸν ο', 22.
παρασφάλλειν ϑ', 310.
παρατεκταίνεσθαι ξ', 54. ἔπος O. ξ', 133.
παρατιθέναι ξείνια O. γ', 490. πυρὸν ϑ', 188. τινὶ δύναμιν O. γ', 205. παρατίθεσθαι δαΐδας O. β', 105. κεφαλὴν O. β', 237.
παρατρεῖν ε', 295.
παρατρέπειν. παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος ν', 605.
παρατρέχειν τινὰ ψ', 636. παραδραμέτην χ', 157.
παρατροπεῖν O. δ', 465.
παρατρωπᾶν ι', 500.
παρατυγχάνειν τινὶ λ', 74.
παραυδᾶν, παραμυθεῖσθαι, O. λ', 487.
παράφημι α', 577.
παραφθάναι τινὰ χ', 197. cf. ψ', 515.
παρδαλέη γ', 17. ποικίλη κ', 29.
παρέβασκε λ', 104.
παρέζεσθαι α', 407.
παρειὰ γ', 35.
παρεῖναι μάχαις O. δ', 497. εἴ μοι δύναμίς γε παρείη χ', 20. παρέασι ε', 192. παρεσόμενα δῶρα α', 213.
παρειπεῖν τινὰ α', 555.
παρέκ. constructio hujus praep., ι', 7, O. ο', 199. παρὲκ et παρὲξ conf. O. μ', 443. παρὲκ μνᾶσθαί τι O. ξ', 170. παρὲξ ἄγειν νόον τινὸς κ', 391. παρ. ἐλᾶν ψ', 344. παρ. ἐρεῖν τι O. ψ', 16. παρ. ἵστασθαι λ', 486. παρὲξ ὁδοῦ κ', 349.
παρεκέσκετο O. ξ', 523.
παρεκπροφεύγειν fig. ψ', 314.
παρελαύνειν ψ', 382, 527. νηΐ O. μ', 186. τινὰ ἵπποις ψ', 638.
παρέλκεσθαί τι O. σ', 282.
παρεξέρχεσθαι O. κ', 573. τινὸς κ', 344.
παρεξίμεν C. 477.
παρέρχεσθαί τινα ποσὶν O. ϑ', 230. παρέρχεσθαι f. α', 132.
παρέχειν, porrigere, σ', 556. παρέχειν γέλω κ. εὐφροσύνην O. υ', 8. ἵππους δ', 229. φιλότητα γ', 354.
παρευνάζεσθαι O. χ', 37.

παρήϊον ἵππων δ', 142. παρήϊα λέοντος O. χ', 404.
παρηορία ϑ', 87.
παρήορος, extensus, η', 156. παρήορος, funalis equus, π', 471, 74.
παρῆσϑαί τινι α', 421. ἀλλοτρίοις O. ϱ', 456.
παρϑενικὴ O. λ', 39. v. νεῆνις.
παρϑένιος π', 180.
παρϑενοπίπης λ', 385.
παρϑένος β', 514.
παριαύειν τινὶ ι', 337, 470.
παριέναι, praeterire, O. δ', 527. ἄρουραν λ', 558.
παρίζειν ω', 720. τινὶ O. δ', 311.
παρίημι. παρείϑη ψ', 868.
παρίστασϑαι, obversari animo, O. μ', 43. παρίστασϑαι ἄγχι τινὶ ω', 132. παρίστασϑαι dictae naves appulsae η', 467. παρίστασϑαί τινι f. ε', 116. παραστὰς additum ad pingendam actionem O. ι', 325, 27. cf. κ', 157. παρσταίη ν', 121. πάρστητε π', 544. παρστήετον O. σ', 183.
παρκαταλέγεσϑαί τινι ι', 565.
παρμέμβλωκε δ', 11.
παρμένειν ν', 151.
πάροιϑε γ', 162. πάροιϑέ τινος α', 360.
παροίτερος ψ', 459.
παροίχεσϑαι δ', 272, 326. παρῴχηκεν κ', 252.
πάρος, antea, α', 453, 553. potius, M. 266. πάρος cum accus. et infin. constr. ζ', 348. junctum praesenti O. η', 201, ϑ', 36, ι', 448. πάρος μεμαὼς δ', 73. πάρος οὐκ ἔσσεται ἄλλως, πρὶν —, non possumus, quin —, ε', 218. πάρος ποιεῖν τι O. ζ', 331. πάρος τινὸς ἔχειν ἵππους ϑ', 253. τὸ π. O. η', 201.
παρτιϑεῖ O. α', 192.
παρφυγέειν O. μ', 99.
πᾶς in numeris η', 161. πᾶς p. παντοῖος α', 5. πᾶσα ἐδωδὴ O. ε', 196. μάχη λ', 498. πᾶν, τὸ πᾶν, δ', 111. πᾶν ἔργον α', 294. πᾶν ἦμαρ, πρόπαν ἦμαρ, α', 592, 601. πᾶσαι, intell. ϑεαὶ καὶ γυναῖκες, ι', 505. πάντα p. πάντως δ', 389, ε', 181, χ', 491.
πᾶσϑαι α', 464, τ', 160.
πασιμέλουσα Ἀργὼ O. μ', 70.
πάσσαλος O. α', 440. αἱρεῖσϑαί τι ἀπὸ πασσάλου ε', 209.
πασσαλόφι ω', 268.
πασσαμένω et πανσαμ. conf. O. δ', 61.
πάσσειν ε', 900. ἁλὸς ι', 214.
πάσχειν ἄλγεα ϑυμῷ ι', 321. cf. O. α', 49, 190. πάσχειν ἔκ τινος O. σ', 224. π. κακὸν, se male habere, O. ν', 351. π. πολλὰ pro κάμνειν π. χ', 220. πάσχειν τι, quidvis pati, φ', 274. πέποσϑε γ', 99. τί παϑόντε λ', 313.
πατάσσειν, κινεῖσϑαι, η', 216. πατάσσειν dictus ϑυμὸς pro κῆρ ψ', 370. κραδίη μεγάλα — πατάσσει ν', 282.
πατὴρ, cognomen deorum, quo ipsa Juno appellat Jovem, fratrem et conjugem, ε', 757. πατὴρ ἀνδρῶν τε ϑεῶν τε Ζεὺς ε', 426. πατρῶν O. ϑ', 245.
πάτος ἀνϑρώπων ζ', 202. ἐκ πάτου ἐς σκοπιὴν ν', 137.
πάτρη Ion. α', 30.
πατρὶς O. δ', 522.
πατρὶς γαῖα O. ν', 197, 219.
πατρόϑεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζειν τινὰ κ', 68.
πατροκασίγνητος φ', 469.
πατροφονεὺς O. α', 299.
πατροφόνος ι', 461.
πατρώϊος ξεῖνος ζ', 215, 231. πατρωΐη γαῖα O. ν', 188, 251. πατρώϊον γενεῆ O. α', 387. πατρώϊον μένος ε', 125. σκῆπτρον β', 46. πατρώϊα μῆλα O. μ', 136. πατρώϊα πάντα O. χ', 61.
παύειν τινὰ ποιοῦντά τι λ', 506. cf. χ', 502. παύειν τινά τινος α', 467, β', 595, δ', 191, μ', 389, φ', 137, 249. παύειν τι α', 192, 207, ο', 72.
παυέσκετο ω', 17.
παύεσκον O. χ', 315.
παῦρος β', 675.
παυρότερος β', 122.
πανσωλὴ β', 386.
παφλάζειν ν', 798.
πάχετος O. ψ', 191.
πάχετος et π—τον conf. O. ϑ', 187.
παχνοῦν ἦτορ pro λυπεῖν ϱ', 112.
παχὺς μηρὸς π', 473. παχεῖα χεὶρ ε', 309. παχὺ αἷμα ψ', 697. πάχιστος π', 314.
πάχνη O. ξ', 478.
πάχος O. ι', 324.
πεδάασκον ἀπὸ πατρίδος αἴης O. ψ', 353.
πέδαι ἵππων ν', 36.
πεδᾶν ἅρμα ψ', 585. πεδᾶν τινα dicta Μοῖρα δ', 517. cf. ν', 435.
πέδιλον β', 44.
πεδίον β', 812.
πεδίονδε ζ', 393.
πεδόϑεν fig. O. ν', 295.
πέδον C. 454. v. πίπτειν.
πέζα πρώτη ω', 272.
πεζὸς β', 810, ϑ', 59.
πείϑειν per se dictum ε', 252. πείϑεσϑαι γήραϊ ψ', 644. δαιτὶ ψ', 48. νυκτὶ ϑ', 501. τεράεσσι ϑεῶν δ', 408. ἐπέπιϑμεν β', 341. ὄφρ' ἥβη πεποίϑεα O. ϑ', 181. ποσὶ πεποιϑὼς ζ', 505. cf. πιϑέω, πίϑω.

πείκειν εἴρια O. σ', 316.
πείνη O. ο', 407.
πεινῆν γ', 25.
πειράζειν O. ι', 281.
πειραίνειν O. χ', 175, M. 48. πεπείρανται O. μ', 37.
πειρᾶν, πειρᾶσθαι δ', 66, 71. cum alio infin. δ', 5. cum participio O. δ', 417. experiri fortunam belli, ν', 457, φ', 459. cf. ε', 129, 220. πειρᾶσθαι σθένεος, conniti, ο', 359. τινὸς ι', 345. τινὶ O. γ', 23.
πεῖραρ, πεῖρας, πέρας. πεῖραρ litis σ', 501. πεῖραρ ὀϊζύος dictum periphrastice O. ε', 289. cf. ν', 358. ὀλέθρου πείρατα ζ', 143, μ', 79. πείρατα γαίης O. δ', 563. ἑκάστου ψ', 350. πείρατα νίκης ἐχόμενα ἐν θεοῖς η', 102. πείρατα τέχνης O. γ', 433. ὠκεανοῦ O. λ', 13. πείρατα, funes, O. μ', 51.
πείρειν ν', 479. πείρεσθαι fig. A. D. 92. πεπαρμένος α', 246.
πειρητίζειν στίχας ἀνδρῶν μ', 47. τινός η', 235.
πείρινς ω', 190, O. ο', 131.
πεῖσα. ἐν πείσῃ μένειν figur. O. υ', 23.
πέκειν. πεξαμένη χαίτας ξ', 176.
πέλαγος ξ', 16, O. ι', 335 etc. πελάγεα ἁλὸς O. ε', 335, A. D. 73, h. 34, 15.
πελάζειν α', 434, β', 744. τινὶ, adducere aliquo, κ', 442. π. τινὰ ὀδύνῃσιν ε', 766. χθονὶ θ', 276. cf. ψ', 719. π. φύλλα χθονὶ dicta arbor succisa ν', 180. πέλασθεν μ', 420.
πέλεθρον φ', 407.
πέλεια φ', 493.
πελειὰς λ', 634.
πέλειν, πέλεσθαι, α', 284, ε', 511. ἔπλεν ι', 54. ἔπλετο α', 506. v. κακῶς.
πελεκκᾶν O. ε', 244.
πέλεκκον ν', 612.
πέλεκυς ο', 710. πέλεκυς ὣς γ', 60. cf. ὑλοτόμος.
πελεμίζειν τινὰ π', 108. πελεμίζεσθαι δ', 535.
πέλλα π', 642.
πέλωρ dictus Cyclops O. ι', 428. Vulcanus σ', 410.
πελώριος. notatio ejus vocabuli tentata κ', 439. πελώριος Achilles χ', 92. cf. γ', 166, 229. πελ. Ἀΐδης ε', 395. πελώριον ἔγχος ε', 594. cf. σ', 83.
πέλωρον β', 321. πέλωρον δεινὸν appellatus cervus ingens O. κ', 168. cf. ib. 219, Il. ε', 741.
πέλωρος μ', 202, O. ι', 257.
πεμπάζεσθαι O. δ', 412.
πέμπειν, ἀποπέμπειν, O. δ', 29.
πέμπειν et πομπὴν confundi visa O. θ', 31.
πεμπταῖος O. ξ', 259.
πεμπώβολα α', 463.
πένεσθαι α', 318.
πενθερὸς ζ', 170.
πενθήμεναι O. σ', 174.
πένθος τινὸς pro ἔκ τινος λ', 249.
πενιχρὸς O. γ', 348.
πενταέτηρος β', 403.
πένταχα μ', 87.
πεντηκοντόγυος ι', 579.
πεπαίνειν E. 14, 3.
πεπιθεῖν ἑῷ αὐτοῦ θυμῷ κ', 204.
πεπλήγειν ἵππους εἰς πόλεμον π', 728. χορὸν O. θ', 264.
πεπλήγεσθαι μηρὼ μ', 162.
πέπλος ε', 734 etc. πέπλοι ἁρμάτων ε', 194.
πεπνυμένος. v. πνῦναι.
πεπρωμένος ὁμῇ αἴσῃ ο', 209. cf. π', 441. πεπρωμένον εἶναι γ', 309.
πέπτασθαι. πέπτατο δ' αὐγὴ Ἠελίου ὀξεῖα ρ', 371.
πέπων. πέπον, o bone, ε', 109. v. ὦ πέπον, ὦ πέπονες.
πὲρ βεβαιωτικὸν α', 353, γ', 201. πὲρ, quamvis, α', 352, 508.
περάαν, περᾶν, β', 613. πύλας Ἀΐδαο ε', 646. περᾶν, trajicere, φ', 283. περᾶν τι εἴσω δ', 460.
περάασκε O. ε', 480.
περάζειν, περᾶν, φ', 40, 58, 78, 102.
πέρας et τέρας conf. B. 200.
περάτη O. ψ', 243.
πέρην β', 535, 626.
πέρθειν β', 660.
πέρι p. περισσῶς δ', 46, 53. πέρι τίειν ε', 325. πέρι ἄλλων γίγνεσθαι δ', 375. cf. φ', 214. περὶ δαιτὶ, inter epulas, O. β', 245. περὶ πάντων α', 417. περί τε, ἀμφί τε, C. 276. περί τινος εἶναι θ', 27. περί τι μάχεσθαι β', 801. περὶ φρένας, ἐν φρεσὶ, λ', 89.
περιάγνυσθαι dicta vox circumsonans π', 78.
περιβαίνειν opem ferentis ε', 21, θ', 330. hostium ρ', 286.
περιβάλλειν ἄντυγα σ', 479. πτερὰ λ', 454. τέρμα ψ', 462. περιβάλλειν τινὶ, superiorem esse al. re, ψ', 276. περιβάλλεσθαι φᾶρος β', 43. cf. O. κ', 261, χ', 148.
περιγίγνεσθαί τινος O. δ', 201. τινί τινος ψ', 318.
περιγλαγὴς π', 642.
περιγνάμπτειν τι O. ι', 80.
περιδαίειν figur. ν', 736.
περιδείδειν τινὶ λ', 508. περιδείδια κ', 93.

περιδέξιος sensu τοῦ ἀμφιδέξιος, ut videtur, φ', 163.
περιδιδόναι τινὸς ψ', 485.
περιδινεῖσθαί τι χ', 165.
περιδράμω, —τρέχω. περὶ δ' ἔδραμε, circumrotatum est, ξ', 413.
περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα, β', 812. cf. ε', 726.
περιδρύπτεσθαι ψ', 395.
περιδύειν λ', 100. v. de h. l. Add. vol. 6.
περιειδέναι. περίοιδε νοῆσαι κ', 247.
περιεῖναί τί τινος α', 258. περὶ — ἔμμεναί τινος α', 287.
περιελελίζειν O. ε', 314.
περιελίσσειν α', 317.
περιέπειν τι ο', 555.
περιερχόμενος κτύπος O. π', 6. περιερχόμενος τινὰ φρένας οἶνος O. ι', 362.
περιζαμενῶς M. 495.
περιηχεῖν η', 267.
περιθέειν figurate dictum ζ', 320.
περιΐδμεναι ἄλλων βουλῇ ν', 728.
περιΐστασθαι β', 410. περιστήωσι ρ', 95. περιϊστάμενα κακὰ O. ξ', 272.
περικαλλὴς α', 603.
περικαλύπτειν τινὶ κῶμα ξ', 359.
περικεῖσθαί τινι pro περιεῖναι, περισσὸν εἶναι, melius esse alicui, ι', 321.
περικήδεσθαί τινος O. γ', 219.
περίκηλος O. ε', 240.
περικλυτὸς α', 607. περικλυτὰ ἔργα ζ', 324.
περικτείνειν δ', 538.
περικτίων ρ', 220, O. β', 65.
περικτίτης O. λ', 287.
περιλείπεσθαί τινος τ', 230.
περιμαιμᾶν O. μ', 95.
περίμετρος O. β', 95.
περιμήκετος ξ', 287.
περιμήκης ν', 63.
περιμηχανᾶσθαι O. η', 120.
περιναιετάειν O. β', 66. περιναιετάειν dicta oppida vicina O. δ', 177.
περιναιέτης ω', 488.
περιξεστὸς O. μ', 79.
περιπέλω. περιπλόμενος σ', 220. περιπλόμενος ἐνιαυτὸς ψ', 833.
περιπευκὲς βέλος λ', 845.
περιπλέκεσθαί τινι O. ξ', 315.
περιπληθὴς O. ο', 405.
περιπρὸ λ', 180.
περιπροχεύειν ξ', 316.
περιῤῥηδὴς O. χ', 84.
περισείεσθαι τ', 382.
περισθενεῖν O. χ', 368.
περίσκεπτος χῶρος O. α', 426.
περισσαίνειν O. κ', 215.
περιστείχειν O. δ', 277.
περιστένεσθαι π', 163.
περιστέφειν fig. O. θ', 175. περιστέφειν οὐρανὸν νέφεσιν O. ε', 303.
περιστρέφειν ε', 903. τινὰ χειρὶ τ', 131.
περισχέθειν ο', 652.
περίσχεσθαί τινος f. α', 393. τινὰ O. ι', 199.
περιτέλλεσθαι β', 551, O. ξ', 296.
περιτιμήεις A. D. 65.
περιτρέπειν. περὶ δ' ἔτραπον ὧραι O. κ', 469.
περιτρεφόμενός τινι κρύσταλλος O. ξ', 479.
περιτρέω λ', 676.
περιτρομεῖσθαι O. σ', 77.
περιτροπεῖν O. ι', 465.
περίτροχος ψ', 455.
περιφαίνεσθαι V. 100. περιφαινόμενος seu περι—νον O. ε', 476. v. ἔκαθεν.
περιφεύγειν τι μ', 322.
περιφθινύθειν V. 272.
περιφραδέως α', 466.
περιφράζεσθαί τι O. α', 76.
περίφρων ε', 412.
περιφῦναι O. π', 21.
περιχεῖν O. γ', 384.
περιχεύειν ἠέρα ε', 776. περιχεύεσθαι χρυσὸν ἀργύρῳ O. ζ', 232. περιχεύεσθαι f. β', 19.
περιωπὴ ξ', 8 etc.
περιώσιον δ', 359. περ. ἄλλων C. 362.
περκνὸς ω', 316.
περνάναι σ', 292, χ', 45.
πέρνασκε ω', 752.
περονᾶν κ', 133. περονᾶν μέσον τινὰ δουρὶ η', 145. cf. ν', 397.
περόνη ε', 425.
πέσσειν βέλος pro θεραπεύειν θ', 512. πέσσειν γέρα β', 237. κήδεα ω', 639. χόλον δ', 513.
πεσσοὶ O. α', 107.
πέταλον β', 312.
πεταννύναι χεῖρας δ', 523. θυμόν τινος O. σ', 160. πέπτανται ε', 195.
πετεηνός. ὄρνιθες πετεηναὶ β', 459, ο', 689. πετεηνὰ ο', 238. πετεηνὰ γίγνεσθαι O. π', 218.
πέτεσθαι β', 89. πέτεσθαι dicti equi ε', 366, 768 et p. π. διά τινων figur. ν', 755. ἐπί τινος γ', 5.
πετραίη Σκύλλα O. μ', 231.
πέτρη γλαφυρὴ β', 88.
πετρήεις β', 640.
πέτρος η', 270.
πεύθεσθαι, πυνθάνεσθαι, ι', 524.
πευκάλιμος θ', 365.
πευκεδανὸς figur. κ', 8.
πεύκη λ', 494.
πέφνειν δ', 397. πέφνειν ἀπὸ βιοῦ, κατατοξεύειν, ω', 605.
πεφράδειν O. α', 273. ἐπέφραδον κ', 127.

πῇ β', 339. οὐδέ πῃ ἔστιν etc. ζ', 267.
πηγεσίμαλλος γ', 197.
πηγὴ β', 523.
πηγνύναι ἐν χροῒ ϑ', 297. cf. ν', 372, 398, 442. πηγνύναι νῆας β', 664. πηγνύναι neutr. δ', 460. πηγνύναι ὄμματα κατὰ χϑονὸς γ', 217. γοῦνα πήγνυται χ', 453. ἔγχεα πέπηγεν γ', 135. πάγεν, ἐπάγησαν, λ', 572.
πηγὸς ι', 124. πηγὸν κῦμα O. ε', 388.
πηγυλὶς νὺξ O. ξ', 478.
πηδάλιον O. ε', 255.
πηδᾷν φ', 269, 302. πηδᾷν dictum jaculum missum ξ', 455.
πηδὸν O. η', 328.
πηκτὸς κ', 353.
πήληξ ϑ', 307.
πῆμα ϑ', 176. πῆμα appellatus Hector λ', 347. πῆμα δύης O. ξ', 340. πῆμα μέγιστον Trojanorum Achilles χ', 288. πῆμα τιϑέναι τινὶ λ', 413. v. πάσχειν.
πημαίνειν ὑπὲρ ὅρκια γ', 299. πημαίνεσϑαι O. ϑ', 563.
πηνίον ψ', 762.
πηὸς μάλα σχεδὸν O. κ', 441. cf. Il. γ', 163.
πήρη O. ν', 437.
πηρὸς β', 599.
πῆχυς arcus λ', 375, ν', 583, O. φ', 419. lyrae M. 50.
πῖαρ βοῶν λ', 550.
πῖαρ οὖδας O. ι', 135, A. D. 60.
πίδαξ π', 825.
πιδήεις λ', 183.
πιέζειν (ἕλκος) π', 510.
πίηρ. (v. Bast. Ep. crit. ad Boisson. p. 121.) πίειρα ἄρουρα σ', 541.
πίϑος ω', 527.
πιϑέω, πίϑω, α', 100 (πεπίϑοιμεν), ι', 119 (πιϑήσας).
πικρόγαμος O. α', 266.
πικρὸς ὀϊστὸς δ', 118, 134, ε', 99 etc. πικρὰ βέλεμνα χ', 206.
πίλνασϑαι τ', 93.
πῖλος κ', 265.
πιμπλάναι, πιμπλάνειν, α', 104, ι', 679, φ', 23.
πίναξ O. α', 141. π. πτυκτὸς Proeti ζ, 169. πίνακες νεῶν O. μ', 67.
πίνειν ἔν τινι ω', 350. τινὶ O. ξ', 114. πιεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ dictus aqua haustus O. δ', 511. πίνειν ὕδωρ ποταμοῦ τινος. v. bibere. πίησϑα ζ', 260. πινέμεναι δ', 346. πίνεσϑαι ι', 469. πιόμενος O. κ', 160. πιόμενα ν', 493.
πίνεσκε π', 226.
πινύειν ξ', 249.
πινυτὴ ἔκουσα φρένας τινὸς O. ν', 228.
πινυτὸς O. φ', 103.
πίπτειν, cadere in pugna, α', 243, γ', 289. πίπτειν dictus ventus remittens O. τ', 202. πίπτειν, ἐμπίπτειν, O. ξ', 477. π. ἐκ ϑυμοῦ τινος ψ', 595. π. πέδῳ ε', 82.
πίσεα υ', 9.
πίσσα δ', 277.
πιστός. cf. ὅρκια. πιστὰ O. λ', 455.
πιστότατος π', 147.
πιστοῦσϑαι ζ', 233. ἔπεσι φ', 286. ὅρκῳ O. ο', 436.
πίσυνός τινι ε', 205.
πίσυρες ο', 679.
πιτνᾶν, πίτνασϑαι, φ', 7, χ', 402.
πιφαύσκειν δήμῳ dicti litigantes σ', 500. πιφαύσκειν ἔπεα ἀλλήλοις κ', 202. πιφαύσκεσϑαι π', 12, A. P. 267.
πίων β', 403. πίων ἀγρὸς ψ', 832. δῆμος ε', 710. νηὸς β', 549. πῖον ἄδυτον ε', 512. ἀνδρῶν πίονα ἔργα μ', 283. πιότατον πεδίον ι', 577.
πλαγκτοσύνη O. ο', 343.
πλάγχειν, πλάζειν, πλάζεσϑαι, β', 132, κ', 91, O. β', 396. πλάγχϑη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκὸς λ', 351.
πλάζειν, h. e. πελάζειν, τινὰ φ', 269. cf. πλῆμι.
πλακοῦς B. 36.
πλανᾶν, πλανᾶσϑαι, ψ', 321, B. 96.
πλανόδιος M. 75.
πλαταμὼν M. 128.
πλατάνιστος β', 307.
πλατὺς, late sparsus, β', 474. cf. Ἑλλήσποντος.
πλέειν γ', 444. μετά τι O. α', 184.
πλείειν O. ο', 34. πόντον O. α', 183.
πλεῖος β', 226. ϑανάτου O. μ', 92. πλεῖον αἰεὶ δέπας viri principis δ', 262.
πλεῖστος γ', 185.
πλείων. τὸ πλεῖόν τινος α', 165. εἰδέναι πλείονα, sapientiorem esse, ν', 355.
πλεκτὸς χ', 469. v. τάλαρος.
πλέκω. χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινοὺς ξ', 176.
πλέος O. υ', 355.
πλευρὰ υ', 170. πλευραὶ male scriptum pro πλευρά τ', si divinavimus, O. ρ', 232.
πλευρὸν δ', 468.
πλέων. πλέονες α', 281. οἱ πλέονες, plurimi, ε', 673.
πλέων perperam scr. pro πλείων O. α', 183.
πληγὴ β', 264. Διὸς, fulmen, ξ', 414.
πλήϑειν ε', 87. πλήϑων ποταμὸς λ', 492. τράπεζαι πλήϑουσαι O. λ', 419.
πλῆϑος, multitudo, exercitus, ρ', 330.
πληϑὺς β', 143. πλ. πολέμου B. 169. ἰέναι ἐς πληϑὺν jubentur πρόμαχοι, quos adversarius contemnit, υ', 196.
πλῆκτρον A. P. 8.

πλῆμι, πελάω. αὖτις δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονὶ ξ', 438. cf. ib. 468 et δ', 449. πεπλημένος O. μ', 108.
πλήμνη, die Nabe, ε', 726, ψ', 339.
πλήμυρις O. ι', 485.
πλήξιππος β', 104.
πλῆς. πλέες, πλέας, β', 129, λ', 395.
πλησίον γ', 115.
πλησίος ἄλλος β', 271.
πλησίστιος οὖρος O. λ', 7.
πλήσσειν ἄορι κ', 489. πλήσσειν dicti equi ε', 588. πλ. θύρετρα κλειδὶ O. φ', 50. πλ. πληγῇσι β', 264.
πλίσσεσθαι ποσὶν O. ζ', 318.
πλοχμὸς ρ', 52.
πλύνειν O. ζ', 31.
πλυνοὶ χ', 153.
πλώειν φ', 302.
πλωτὴ νῆσος O. κ', 3.
πνέειν O. ε', 469.
πνείειν ἡδὺ O. δ', 446. μένεα β', 536.
πνεύμων δ', 528.
πνίγειν β', 158.
πνοιὴ λ', 622. πνοιὴ βορέαο ε', 697. λιγυρὴ ε', 526.
πνῦναι. πέπνυσαι ω', 377. πεπνῦσθαι ψ', 440. πεπνυμένος γ', 203. πεπνυμένα βάζειν ι', 58. π. πάντα νοεῖν O. σ', 230.
ποδάνιπτρα ποδῶν O. τ', 343.
ποδάρκης α', 121.
ποδηνεκὴς κ', 24. ἀσπὶς ο', 645.
ποδήνεμος, ποδ. ὠκέα, Ἶρις ε', 353, 368.
ποδωκείῃσι πεποιθὼς β', 792.
ποδώκης β', 764.
ποθέεσκε α', 492.
ποθεῖν τινα, π. τι, β', 703, 709, 778, ε', 234.
ποθὶν ι', 380 etc. πόθεν ἄλλοθεν O. η', 52.
ποθὴ α', 240.
πόθι α', 128.
ποιεῖν τινι ἄκοιτιν ω', 537. ποιεῖν τινι ὧδε ἐν φρεσὶ ν', 55. ποιεῖσθαί τινα ἄκοιτιν O. η', 66. παῖδα, aliquem filii loco habere, ι', 494.
ποίη ξ', 347.
ποιήεις β', 503.
ποιητὸς, affabre factus, ψ', 718. ποιητοὶ δόμοι ε', 198. πύλαι μ', 470.
ποικίλλειν σ', 590.
ποίκιλμα, opus pictum, *Stickerei*, ζ', 294.
ποικιλομήτης λ', 482.
ποικίλος πέπλος ε', 735. ποικίλον σάκος κ', 149. ἅρματα ποικίλα χαλκῷ δ', 226. ποικίλα τεύχεα γ', 327. cf. μ', 396 etc.
ποιμαίνειν ζ', 25.
ποιμαίνεσκεν O. ι', 188.
ποιμὴν γ', 11. ποιμὴν λαῶν appellatus rex quivis, velut Aegisthus O. δ', 528. cf. ib. 532, Il. α', 263 etc.
ποίμνη O. ι', 122.
ποινὴ ἀνδρὸς ἀποφθιμένου σ', 498. ποινὴ, τὸ πρόστιμον, γ', 290. ποινὴ υἷος ε', 266.
ποιπνύειν α', 600.
πόκος οἰὸς μ', 451.
πολεμήϊα ἔργα β', 338. τεύχεα η', 193.
πολεμίζειν dicti equi π', 834. πολ. πόλεμον β', 121. πολ. τινὶ ι', 326.
πολεμιστὴς ε', 602. v. ταλαύρινος.
πολεμόκλονος B. 4.
πόλεμόνδε β', 443.
πόλεμος α', 61. pugna, γ', 428, ε', 664. πόλ. καὶ δηϊοτὴς ε', 348. πολέμων εὖ εἰδὼς δ', 310. v. δήϊος, ἐπιδήμιος, ὀκρυόεις.
πολεύειν O. χ', 223.
πολίζειν τεῖχος η', 453. πολίζεσθαι πόλιν υ', 217.
πολιήτης β', 806.
πόλινδε O. ξ', 28.
πολιοκρόταφος γέρων θ', 517.
πολιὸς ἅλς υ', 229. πολιὸς λύκος κ', 334. σίδηρος ι', 366. πολιὴ ἅλς α', 350, 359. θάλασσα δ', 248. v. πολύς.
πόλιος et πόσιος confundi visa O. σ', 162.
πολίπορθος Mars υ', 152.
πόλις, πολῖται, π', 69. πόλις ἄκρη, ἀκροτάτη, ζ', 88, χ', 172. εὐναιομένη γ', 400. πόλις Ἰλίου ε', 642. πόλιας καὶ τείχεα δ', 308.
πολισσόος h. 8, 2.
πολίτης O. η', 131.
πολλάκι α', 396.
πολλός v. πολύς.
πολύαινος ι', 673.
πολυάϊξ α', 165.
πολυανθὴς O. ξ', 355.
πολυάρην β', 106.
πολυάρητος O. ζ', 280.
πολυβενθὴς λιμὴν α', 432, O. π', 352.
πολύβουλος Ἀθήνη ε', 260.
πολυβούτης ι', 154.
πολυγηθέες Ὧραι φ', 450.
πολυδαίδαλος γ', 358.
πολυδάκρυος ρ', 192.
πολύδακρυς ἄρης γ', 132, θ', 515. cf. χ', 487.
πολυδάκρυτός τινι ω', 620.
πολυδειρὰς α', 499.
πολυδένδρεος O. δ', 737.
πολύδεσμος O. ε', 33.
πολυδίψιον Ἄργος δ', 171.
πολύδωρος ἄλοχος ζ', 394, χ', 88.
πολυεύχετος C. 165.

πολύζυγος νηῦς β', 293.
πολυηχὴς δ', 422.
πολυήρατος Θήβη O. λ', 274.
πολυθαρσὲς μένος ρ', 156.
πολυϊδρίη O. β', 346.
πολύϊδρις O. ο', 459.
πολυΐππος Μέντωρ ν', 171.
πολυΐχθυος A. P. 240.
πολυκαγκὴς, valde aridus, λ', 642.
πολύκαρπος O. η', 122.
πολύκεστος γ', 371.
πολύκλαυτος E. 3, 5.
πολυκλῆϊς νηῦς β', 74.
πολύκληρος O. ξ', 213.
πολύκλητοι ἄνδρες δ', 438. ἐπίκουροι κ', 420.
πολύκλυστος πόντος O. δ', 354.
πολύκμητος θάλαμος O. δ', 718. σίδηρος ζ', 48.
πολύκνημος β', 497.
πολύκροτος h. 19, 37.
πολυκτήμων ε', 613.
πολυλήϊος ε', 613.
πολύλλιστος O. ε', 445.
πολύμηλος β', 605. πολύμηλος appellatus vir dives et princeps β', 705, ξ', 490.
πολύμητις α', 440.
πολυμήχανος β', 173.
πολύμυθος γ', 214.
πολυοινεῖν M. 91.
πολυπαίπαλος O. ο', 419.
πολυπάμων δ', 433.
πολυπείρων λαὸς C. 296.
πολυπενθὴς ι', 563.
πολυπήμων M. 37.
πολυπίδαξ Ἴδη θ', 47.
πολύπικρος O. π', 255.
πολύπλαγκτος ἄνεμος λ', 308. ληϊστὴρ O. ρ', 425, 511.
πολύπτυχος Olympus θ', 410.
πολύπυρον Ἄργος ο', 372.
πολύῤῥην, πολύῤῥηνος, ι', 154, O. λ', 256.
πολὺς, πολλὸς, μέγας, η', 156, κ', 391. πολλὸς τύμβος ψ', 245. πολὺν χρόνον γ', 157. πολὺ πεδίον δ', 244. πολὺ, πολλὸν, cum superlat. α', 91, 581 et p. πολὺ, πολλὸν, longe, λ', 217, O. ε', 350. ἐπὶ πολλὸν ψ', 320. πολὺ, valde, strenue, α', 112, δ', 373. πολὺ πρὶν ν', 161. πολὺ πρῶτος O. α', 113. πολέες β', 417. πολέας α', 559. πολεῖς, ν', 734. πολλὰ, saepe, φ', 230. valde, α', 35, 162. ἄκοσμά τε πολλά τε β', 213. cf. ε', 176. πολλὰ κελεύων ε', 528. πολὺς et πόλιος confusa, ut videtur, φ', 567.
πολυσημάντωρ C. 31.
πολύσκαρθμος β', 814.
πολυσπερὴς β', 804.
πολυστάφυλος β', 507.
πολυστόνος et πολύστονος O. τ', 118.
πολυτλήμων, audax, η', 152.
πολύτλητος γέρων O. λ', 38.
πολυτρήρων β', 502.
πολύτρητος O. α', 111.
πολύτροπος O. α', 1.
πολύϋμνος h. 26, 7.
πολυφάρμακος ἰητρὸς π', 28. Κίρκη O. κ', 276.
πολύφημος ἀγορὴ O. β', 150. ἀοιδὸς O. χ', 376.
πολύφλοισβος α', 34, β', 209.
πολύφορβος A. P. 188. πολυφόρβη γαῖα ι', 568, ξ', 200 etc.
πολύφρων O. ξ', 466.
πολύχαλκος κ', 315. v. οὐρανός.
πολύχρυσος η', 180.
πολυώνυμος A. D. 82, C. 18.
πολυωπὸν δίκτυον O. χ', 386.
πομπεύειν O. ν', 422.
πομπὴ O. ε', 173.
πομπῆες O. γ', 325. νηῶν ἄνεμοι O. δ', 362.
πομπὸς ν', 416.
πονεῖσθαι, ἐνεργεῖν, ι', 12. proeliantium ε', 84. πον. κατά τι ο', 447. πονεύμενος δ', 374.
πόνος, πόνος ἀνδρῶν, dictum proelium γ', 241, ε', 517, ξ', 429. πόνος, ἔργον, α', 467, ε', 567. π. αἰπὺς λ', 601. π. κ. κήδεα χ', 488. cf. O. θ', 529. πόνος, labor, quem sumit is, qui aliquid efficere studet, β', 291. πόνος Τρώων, negotia (h. e. res bellica) Trojanorum, ζ', 77. πόνοι καὶ ἀγοραὶ O. δ', 818. πόνος et φόνος confusa χ', 11.
ποντόθεν ξ', 395.
ποντοπορεῖν dictum per catachresin O. λ', 11. ποντοπορεύειν O. ε', 277, 78.
ποντοπόρος ναῦς α', 439, ο', 703.
πόντος β', 210. v. οἶνοψ.
ποντοτίνακτος E. 4, 6.
ποντόφιν O. ω', 83.
πόρδαλις ν', 103.
πόρειν, dare, α', 72, ζ', 168. πόρειν παράκοιτίν τινι ω', 60. cf. O. κ', 7. πόρειν υἱόν τινι dicta mulier, quae peperit filium, π', 185. πόρε — ἕπεσθαι τιμὴν, fac ut sequatur honor, ι', 513.
πορθμεὺς O. υ', 187.
πορθμός τινων, διαπέρασμα, O. δ', 671.
πόρις O. κ', 410.
πόρκης ζ', 320, Parr. Il. 5.
πόρος β', 592.

πόρπη σ', 401.
πορσαίνειν C. 156.
πορσύνειν τινὶ λέχος O. γ', 403.
πόρταξ ρ', 4.
πόρτις ε', 162.
πορτιτρόφος A. D. 21.
πορφύρειν ξ', 16.
πορφύρεος γ', 126. πορφύρεος θάνατος ε', 83. πορφυρέη ἅλς π', 391. πορφύρεον κῦμα α', 482.
πόσε π', 422.
ποσὶ et ποτὶ permixta, ut videtur, ξ', 173.
πόσις Ἥρης κ', 329.
πόσις, potus, α', 469.
ποσσῆμαρ ω', 657.
νόστος O. ω', 288.
ποταμὸς ῥέων ε', 773. v. Μινυήϊος.
ποτᾶσθαι β', 90. ποτᾶσθαι fig. O. λ', 221.
ποτὲ quid significet, ξ', 45.
ποτεῖσθαι O. ω', 7.
πότεροι ε', 85.
ποτὴ O. ε', 337.
ποτὴς, potus, λ', 780.
ποτὶ α', 245. ποτὶ, πρὸς, praeterea, κ', 108.
ποτιδέρκεσθαι π', 10.
ποτιδέχεσθαι ι', 628. ποτ., ὁπότ' ἂν etc. η', 415.
ποτιδόρπιον O. ι', 234.
ποτικλίνεσθαί τινι O. ζ', 308.
ποτιπέτειν, προσπίπτειν. ποτιπεπτηυῖαι O. ν', 98.
ποτιπτύσσεσθαι μύθῳ O. β', 77.
ποτιτέρπειν ο', 401.
ποτιφωνήεις O. ι', 456.
πότμος. v. ἀεικής.
πότνια male scriptum pro πότνα O. ε', 215, ν', 391. v. ib. notatio ejus vocabuli. usitatum epitheton matrum, α', 357, χ', 239, 341, 352 etc.
ποτὸν λ', 630.
ποὺ α', 178. in re incerta ν', 272.
πουλυβότειρα χθὼν γ', 89.
πουλύπους O. ε', 432.
πουλὺς, πολὺς, ε', 776. πουλὺς ὅμιλος κ', 517. πουλὺν ὑγρὴν pro πολλὴν, ut θῆλυς ἐέρση τ', 97 etc., κ', 27.
ποῦς, pes in navi, O. ε', 260. ποῦς Ἴδης β', 824. cf. ν', 59. ποὺς νηὸς dictum gubernaculum O. κ', 32. πόδες, ἄφιξις, ι', 523. celeritas pedum, cursus, O. θ', 253. πόδας ὠκὺς α', 58, β', 790 etc. ὑπὸ ποσσὶ γ', 13.
πραπίδες. v. ἰδυίῃσι.
πρασιὰ O. η', 127.
πράσον B. 43.
πράσσειν πολύ τινα B. 186.
πρέμνον M. 238.
πρέσβα θεὰ ε', 721, θ', 382, ξ', 194, 243. πρέσβα θυγατρῶν O. γ', 452.
πρέσβειρα V. 32.
πρεσβήϊον θ', 288.
πρεσβηῒς h. 30, 3.
πρέσβις M. 431.
πρεσβίστη h. 31, 2.
πρεσβυγενὴς λ', 249.
πρεσβύτατος λ', 740. honoratissimus, δ', 59.
πρήθειν, erumpere, π', 350. πρῆθων ἱστίον ἄνεμος O. β', 427. sed v. ann. ad eum locum in Add. vol. 6.
πρηκτὴρ O. θ', 162.
πρηνὴς β', 414, 418.
πρῆξις δήμιος, ἰδίη, O. γ', 82. πρ., profectus, usus, O. κ', 568. πρῆξις κ. χρήματα A. P. 220.
πρήσσειν, efficere, proficere, α', 562, λ', 552. πρήσσειν ἄλα O. ι', 490. κέλευθον ξ', 282. ὁδοῦ ω', 264, O. γ', 476.
πρηῦ h. 8, 10.
πρηΰνειν M. 417.
πρὶν, antea, olim, β', 112, O. γ', 409. πρὶν productum ante vocalem, ann. ad ε', 288 in Add. vol. 6. cf. χ', 156, ω', 764. πρίν γε α', 98.
πριστὸς ἐλέφας O. σ', 196.
πρὸ et πρὸς permisceri visa κ', 286. πρὸ sensu τοῦ ἀπὸ λ', 569, in Add. vol. 6. πρὸ ἔθεν ε', 96. πρὸ ὁδοῦ γίγνεσθαι (h. e. προγίγν. ὁδοῦ, proficere quod attinet ad viam) δ', 382. πρό τινος μάχεσθαι δ', 373. πρὸ, ὑπὲρ, θ', 57. πρὸ φόβου, h. e. ὑπὸ φ., ρ', 667. πρὸ μέν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἔπ' ἄλλα ν', 799. v. ἠῶθι, Ἰλιόθι, οὐρανόθι.
προαγνύναι O. ε', 385.
προαλὴς χῶρος φ', 262.
προβαίνειν τινὶ, excellere aliqua re, π', 54. cf. ζ', 125. ἄστρα προβέβηκε κ', 252.
προβάλεσκε O. ε', 331.
προβάλλειν ἔριδα λ', 529. προβάλλεσθαι α', 458. πολλόν τινός τινι τ', 218.
πρόβασις O. β', 75.
πρόβατα ξ', 124 etc.
προβιβᾶν, — βάζειν, π', 609. κραιπνὰ ποσὶ προβιβὰς ν', 18.
προβλὴς β', 396. v. στήλη.
προβλωσκέμεν O. τ', 25.
πρόβολος O. μ', 251.
προβούλειν α', 113.
προγενέστερος β', 555. γενεῇ ι', 161. τινὸς O. τ', 244.

προγίγνεσθαι, παραγίγνεσθαι, σ', 525, h. 7, 7.
πρόγονοι ἀρνῶν etc. O. ι', 221.
προδάημι O. δ', 396.
προδοκὴ δ', 107.
πρόδομος δόμου ω', 673.
προεῖναι α', 70.
προειπεῖν O. α', 37.
προεξάγειν φόωσδε π', 188.
προέργειν, ἀπείργειν, λ', 569.
προερέσσαμεν et π—ρύσσαμεν conf. O. ι', 73.
προερέσσειν O. ν', 279.
προερύειν α', 308.
προέχειν, prominere. ἐπ' ἠϊόνας προὐχούσας O. ζ', 138. ὁ προυχων ψ', 325. cf. ib. 453. προέχεσθαι, παρέχειν, O. γ', 8. προέχεσθαι δούρατα ρ', 355.
προήκης O. μ', 205.
προθαλὴς C. 241.
προθέειν κ', 362.
προθέεσκε χ', 459, O. λ', 514.
προθέλυμνος ι', 541, κ', 15.
προθόρειν ξ', 363.
προθυμίῃσιν ᾗσι πεποιθὼς β', 588.
προθύραιον M. 384.
πρόθυρον ο', 124.
προϊάλλειν θ', 364.
προϊάπτειν α', 3.
προϊδεῖν σ', 527.
προϊδέναι ἰόντα ρ', 756.
προϊεῖν β', 752.
προϊέναι, dimittere, δ', 398. προπέμπειν, α', 195, 208, γ', 118. προϊέναι ἀγγελίας O. β', 92. ἔγχος ε', 15. ἔπος O. ξ', 468. κῦδός τινι π', 241. οὖρον ἀῆναι O. γ', 183. τινὰ ἐπί τινα μ', 342. τινά τινι α', 127. προΐειν O. ι', 88. προέμεν O. κ', 155.
προικὸς O. ν', 15.
προΐκτης O. ρ', 352.
προὶξ, donum, O. ν', 15, ρ', 413.
προΐστασθαι πρό τινος δ', 156.
προκαλεῖσθαι η', 39, 50, O. θ', 142. χάρμῃ η', 218.
προκαλίζεσθαι γ', 19. v. ἀεθλεύειν.
προκὰς V. 71.
προκατέχειν C. 197.
πρόκλυτος υ', 204.
πρόκροσσος ξ', 35.
προκυλίνδεσθαι ξ', 18.
προλέγεσθαι, ἐκκρίνεσθαι, ν', 689.
προλείπειν O. β', 279.
προμάχεσθαί τινος λ', 217.
προμαχίζειν γ', 16.
πρόμαχος γ', 31.
προμιγῆναι? ι', 452.
προμνηστῖνος O. λ', 232.
προμολεῖν σ', 382, 392.
πρόμος, πρόμαχος, γ', 44, η', 75, 116, 136. πρόμος ἀνὴρ ε', 533.
προνοεῖν σ', 526.
προὸξ O. ρ', 295.
προπάροιθέ τινος β', 92.
πρόπας β', 493.
προπέμπειν α', 442.
προπίπτειν. προπεσόντες ἔρεσσον O. ι', 489.
πρόπολος C. 439.
προπρηνὴς γ', 218.
προπροκυλίνδεσθαι O. ρ', 525. τινὸς χ', 221.
προρέειν ε', 598.
πρόῤῥιζος λ', 157.
πρὸς ἄλλης, alius feminae in usum, ζ', 456. πρὸς Διὸς εἶναι O. ζ', 207. πρός τινος, a parte al. rei, κ', 428. πρός τινος, ἀπὸ seu παρά τινος, α', 160, ζ', 57, O. θ', 29. ἐπιορκεῖν πρὸς δαίμονος τ', 188.
προσαιρεῖν O. ω', 348.
προσαΐσσειν O. χ', 337, 342.
προσαλείφειν τί τινι O. κ', 392.
προσαμύνειν β', 238. σθένει ν', 678.
προσαναγκάζειν C. 412.
προσαρηρότα ε', 725.
προσαυδᾶν α', 200.
προσβαίνειν β', 48. ἐμβαίνειν, ε', 620.
προσβάλλων ἀρούρας ἥλιος η', 421.
προσειπεῖν α', 105, 206. προσειπεῖν τινα μῦθον β', 156, ζ', 381.
πρόσθε, πρόσθεν, α', 251, γ', 317. πρόσθ' ἄλλων β', 359. πρόσθε οἱ ἔχειν δόρυ καὶ ἀσπίδα ε', 300. πρόσθε ὁρᾶν τι ν', 481. πρόσθε τινὸς ἵστασθαι, consistere ante al. tutandum, λ', 397. cf. δ', 54. πρόσθεν τινὸς φεύγειν ε', 56.
προσιέναι ε', 515.
προσκεῖσθαι σ', 379.
προσκηδὴς O. φ', 35.
προσκλίνειν O. φ', 138.
προσπίλνασθαι O. ν', 95.
προσπλάζειν μ', 285.
προσρεύγεσθαί τι ο', 620.
πρόσσοθεν perperam scriptum pro πρὸς ἕθεν ψ', 533.
πρόσσω καὶ ὀπίσσω λεύσσειν γ', 109. ὄρμενα πρ. λ', 572. v. νοεῖν.
προσστείχειν O. υ', 73.
προσφάναι τινὰ α', 84, 130, 148 etc.
πρόσφατος ω', 757.
προσφυὴς ἔκ τινος O. τ', 58.
προσφῦναι ω', 213, O. μ', 433.
προσφωνέειν β', 22.
προσχαίνειν κῦμα O. μ', 350.
προσώπατα O. σ', 192. προσώπασι η', 212.

πρόσωπον O. ο', 332.
προτέμνειν O. ψ', 196. cibum ι', 489, quod et τάμνειν dicitur ib. 209. ὦλκα O. σ', 375.
πρότερος α', 548. οἱ πρότεροι δ', 308. προτέροισιν — ἢ ἐμοὶ ϑ', 188.
προτέρω, περαιτέρω, γ', 400, ε', 672. προτέρω γίγνεσϑαί τισι dicta contentio ψ', 490.
προτέρωσε h. 33, 10.
προτεύχεσϑαι, ante fieri, π', 60.
προτὶ γ', 116. insuper, π', 504.
προτιάπτω, tribuo, ω', 110.
προτιβάλλεσϑαί τινι ἔπει, ἢ ἔργῳ, ε', 879.
προτιειλεῖν κ', 347.
προτιειπεῖν χ', 329.
προτιϑέναι pro cibo ω', 409. προϑέουσιν f. α', 291.
προτιμυϑεῖσϑαι O. λ', 142.
προτιόσσεσϑαι χ', 356, O. ε', 389.
πρότμησις, pars corporis circa umbilicum, λ', 424.
πρότονος α', 434.
προτρέπεσϑαι ἐπί τινος, ἐπί τι, converti aliquo, ε', 700, O. λ', 18. τινὶ, indulgere alicui rei, ζ', 336.
προτροπάδην π', 304.
προτύπτειν, irruere, ν', 136. προτύπτον δριμὺ μένος ἀνὰ ῥῖνας O. ω', 319.
προφαίνειν O. μ', 394. προφαίνεσϑαι, apparere, ϑ', 377. ἔς τι ω', 332. πρ. ἰδέσϑαι O. ι', 143.
πρόφασίν τινος τ', 262. cf. ib. 302.
προφέρειν, afferre, ι', 323, ρ', 121, auferre. ὥς μ' ὄφελ' — οἴχεσϑαι προφέρουσα — ϑύελλα, ζ', 346. objicere, exprobrare, γ', 64. προφέρειν μένος κ', 479. ὀνείδεά τινι β', 251.
προφερέστερός τινος κ', 352.
προφερέστατος O. ϑ', 128.
προφεύγειν τι ζ', 502. προφεύγειν τι φεύγοντα ξ', 81.
πρόφρασσα κ', 290, φ', 500 etc.
προφρονέως ε', 810, 816.
πρόφρων α', 77. prudens, κ', 244.
προφυλάσσειν A. P. 361.
προχεῖν A. P. 64.
πρόχνυ, παντελῶς, O. ξ', 71.
προχοὴ ποταμοῦ ρ', 263. προχοαὶ πετραῖαι A. P. 206.
πρόχοος O. α', 136.
πρυλέες ε', 744.
πρύμνη α', 409.
πρυμνήσια α', 436, 476.
πρυμνὸς παχὺς λᾶας μ', 446. νηυσὶ πρύμνῃσι (!) μ', 403. v. ann. ad h. l. in Add. vol. 6. πρυμνὴν ἐκτάμνοντες (ὕλην) μ', 149. πρυμνὸν, pars extrema, ε', 339. πρυμνότατος O. ρ', 463. v. γλῶσσα.
πρυμνώρεια Ἴδης ξ', 307.
πρυτανεύειν A. D. 68.
πρῷα, si forte, O. ω', 28.
πρώην ε', 832.
πρωϑήβης παῖς ϑ', 517.
πρώϑηβος O. α', 431.
πρωῒ ϑ', 529.
πρώϊον ο', 470.
πρωτόγονοι ἄρνες, δ', 102, ψ', 864.
πρωτοπαγὴς ε', 194.
πρωτόπλοος ναῦς O. ϑ', 35.
πρῶτος. πρώτη ἀγορὴ τ', 50. ἄντυξ ν', 275. πρῶτον α', 50. πρῶται ϑύραι χ', 66. οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι β', 281. πρῶτοι, principes, antesignani, ε', 536. πρῶτα α', 459. πρῶτα, τὰ πρῶτα, α', 6, 235, 276. πρῶτα, quondam, β', 572. πρώτιστος β', 228. πρώτιστα α', 105. τὰ πρώτιστα O. λ', 167. cf. πολύ.
πρωτοτόκος μήτηρ ρ', 5.
πρώων A. D. 22.
πτάρειν, πταίρειν, O. ρ', 541.
πτάσϑαι, ἀποπτάσϑαι, fig. ε', 282, O. λ', 207. πτῆται νιφὰς ἠὲ χάλαζα ο', 170.
πτελέα, ulmus, ζ', 419.
πτέρνη χ', 397, B. 37, 49.
πτερόεις ἰὸς δ', 117. πτερόεντες ὀϊστοὶ ε', 171. v. ἔπεα.
πτέρυξ β', 316. πτέρυγες ξουϑαὶ Dioscurorum h. 34, 13. ὑπὸ πτερύγων, sub alis, h. e. volans, A. P. 1.
πτοιεῖσϑαι O. χ', 298.
πτολεμίζειν β', 328. πτολεμίξων ν', 644.
πτολεμιστὴς χ', 132.
πτόλεμος α', 492.
πτολίεϑρον α', 164.
πτολιπόρϑιος O. ι', 503, 529.
πτολίπορϑος β', 278.
πτόλις β', 130. ἀκρόπολις, δ', 514.
πτόρϑος O. ζ', 128.
πτόω, πίπτω. πεπτεὼς O. χ', 384.
πτύειν ψ', 697.
πτὺξ ἀσπίδος η', 247. Olympi ν', 22. cf. λ', 77. Parnassi A. P. 92.
πτυόφιν ν', 588.
πτύσσειν O. α', 439. ἔγχεα ν', 134.
πτωκαζέμεν δ', 372.
πτὼξ ρ', 676. πτὼξ λαγωὸς χ', 310.
πτώσσειν δ', 371, ε', 634, O. ρ', 227. ὑπό τινι η', 129.
πτωχεύειν O. ο', 309.
πτωχεύεσκε O. σ', 2.
πτωχὸς O. ζ', 208.
πυγμαχίη ψ', 653.
πυγμάχος O. ϑ', 246.

πυγμὴ ψ', 669.
πυγούσιος O. κ', 517.
πύελος O. τ', 553.
πύθειν, σήπειν, δ', 174, A. P. 192, 97. πυθεσθαι λ', 395, O. α', 161.
πυθμὴν λ', 635. ἐλαίης O. ψ', 204.
πύκα βάλλεσθαι ι', 588. πύκα τρέφειν ε', 70. φρονεῖν ι', 554.
πυκάζειν, σκεπάζειν, κ', 271, O. λ', 319. πυκάζειν φρένας θ', 124. πυκάζεσθαι ὄζοις ξ', 289. πεπυκασμένα ἅρματα β', 777.
πυκιμηδὴς O. α', 438, C. 153.
πυκινὸς, ἰσχυρὸς, κ', 267, μ', 301. πυκινὸς δόλος ζ', 187. λόχος δ', 392. ἀσπὶς πυκινὴ ῥινοῖς ν', 804. πυκινὴ ἄτη ω', 480. βουλὴ β', 55. πυκινὸν ἄχος π', 599. δέρμα O. β', 291. ἔπος η', 375. λέχος ι', 621. πυκινοὶ κευθμῶνες συῶν O. κ', 283. πυκιναὶ θύραι, validae fores, ξ', 167. πυκινὰ φρονεῖν O. ι', 445.
πυκινόφρων M. 538.
πυκινῶς, πάνυ, τ', 312, O. τ', 95.
πυκνὸς κ. θαμὴς O. ξ', 14. cf. μήδεα.
πυλάρτης Ἀΐδης θ', 366. cf. O. λ', 276.
πύλη. πύλαι Ἀΐδαο ε', 646. πύλαι ὀνείρειαι. v. κνώσσειν.
πυλαωρὸς φ', 530.
πυληδόκος M. 15.
πύματος δ', 254. πύματον καὶ ὕστατον χ', 203.
πυνθάνεσθαι α', 257. π—αί τινος O. λ', 76. π. τινα μετά τινων (ὄντα) ε', 702. πεπύθοιτο ζ', 50.
πὺξ ἀγαθὸς γ', 237.
πύξινος ω', 269.
πῦρ f. α', 104. πῦρ φαεινὸν ε', 215. ἐν πυρὶ γίγνεσθαι, cremari, f. β', 340.
πυράγρη σ', 477, O. γ', 434.
πυρακτεῖν O. ι', 328.
πυραυγὴς h. 8, 6.
πυργηδὸν μ', 43 etc.
πύργος γ', 153, 4. πύργος, τάξις, δ', 334. πύργοι νεῶν ω', 443.
πυργοῦν O. λ', 263, E. 4, 3.
πυρετὸς χ', 31.
πυρῆς ἐπιβαίνειν δ', 99.
πυρηφόρος O. γ', 495, A. P. 51.
πυριήκης O. ι', 387.
πυρίκαυστος ν', 564.
πυρκαϊὴ η', 428.
πύρνος O. ο', 312, ρ', 12, 362.
πυρὸν θ', 553.
πυρός. πυρὸν ἔδουσαι χῆνες ἐξ ὕδατος O. τ', 536. πυροὶ κ. κριθαὶ λ', 69, O. ι', 110.
πυροφόρος ἄρουρα μ', 314.
πυρπαλαμᾶν M. 357.
πυρπολεῖν O. κ', 30.
πυρσὸς σ', 211.
πῶ p. πῶς γ', 306, δ', 184. (μηδέ τι πω)
πωλεῖσθαι ε', 350.
πωλέσκετο α', 490, ε', 788.
πῶμα ἀνοίγειν π', 221. πῶμα φαρέτρης δ', 116. πώμασιν ἄρειν ἄγγεα O. β', 353.
πώποτε α', 106.
πως et τοῖς confundi visa ρ', 38, ann. in Add. vol. 6.
πῶς α', 66.
πῶς, cur, α', 123. πῶς δὴ φὴς indignantis δ', 351. πῶς νῦν, εἰ etc. O. σ', 223.
πωτᾶσθαι fig. μ', 287, A. P. 266.
πῶϋ γ', 198. πώεα O. δ', 413 etc.
ρ et ν conf M. 136.
ῥὰ α', 56, 113, 236. ῥὰ et τὰ confundi visa λ', 706. ῥὰ male inculcatum post γὰρ ξ', 30.
ῥάβδος, virga in clipeo, μ', 297. Mercurii ω', 343. piscatoria, O. μ', 251. ῥάβδῳ πλήσσειν magarum O. κ', 238. περιμήκει ib. 293.
ῥαδινὴ ἱμάσθλη ψ', 583.
ῥαδινοὶ πόδες C. 183.
ῥάζειν, ῥαίνειν. ῥάσσατε O. υ', 150. ἐῤῥάδατο μ', 431.
ῥαθάμιγξ, ῥανὶς, λ', 536. κονίης ψ', 502.
ῥαίειν, frangere, π', 339.
ῥαίνειν λ', 282.
ῥαιστὴρ σ', 477.
ῥάκος O. ζ', 178.
ῥάκος ἄλλο O. ν', 434.
ῥάπτειν μ', 296. κακά τινι σ', 367, O. γ', 118.
ῥαπτὸς O. ω', 228, 29.
ῥαφάνη B. 42.
ῥαφὴ O. χ', 186.
ῥάφις B. 267.
ῥάχις συὸς, tergum suis, ι', 208.
ῥέα initio versus illatum loco syllabae longae ρ', 461, υ', 263.
ῥέεθρον β', 533.
ῥέειν, δ', 452. fundere, O. ι', 140. ῥ. dictum cerebrum percussi γ', 300. ῥέειν fig. α', 249, O. κ', 393. cf. V. 238. ῥέε δ' αἵματι γαῖα δ', 451. ὣς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον μ', 159.
ῥέζειν β', 274. ἑκατόμβην β', 102. ῥ. κ. τλῆναι O. δ', 242. ῥέζειν τί τινα ε', 373. κακόν τι ἐνωπῇ ε', 374. cf. δ', 32, ο', 585. vox sacrorum, α', 444, β', 400. εἴ τι νόος ῥέξει ξ', 62.
ῥέζεσκον θ', 249.
ῥέθος, ῥέθεα, π', 856.

ῥεῖα ζώοντες θεοὶ ζ', 138, O. δ', 805, ε', 122. ῥεῖα μάλα γ', 381.
ῥεῖθρον h. 19, 9.
ῥηγμὶν α', 437. βαθεῖα ἁλὸς O. μ', 214.
ῥηγνύναι β', 544. ῥήγνυσθαι ἔριδα ν', 55. φάλαγγας ν', 718. cf. ζ', 6. περὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης Ῥήγνυτο σ', 66. cf. δ', 425.
ῥήγνυσκε η', 141.
ῥῆγος ι', 661.
ῥηΐδιος ὑπερθορέειν etc. μ', 54.
ῥηϊδίως δ', 390.
ῥηΐστη βιοτὴ O. δ', 565.
ῥηΐτατα O. τ', 577.
ῥηΐτεροι πολεμίζειν, vincibiliores, σ', 258.
ῥηκτὸς χαλκῷ καὶ χερμαδίοις ν', 323.
ῥηξηνορίη O. ξ', 219.
ῥηξήνωρ η', 228.
ῥῆσις O. φ', 291.
ῥήσσειν (φωνὴν) σ', 571.
ῥητὸς μισθὸς φ', 445.
ῥήτρα O. ξ', 395.
ῥιγεδανὴ Ἑλένη τ', 325.
ῥιγεῖν, φοβεῖσθαι, γ', 259, η', 114.
ῥίγιον α', 325, 563.
ῥίγιστα, χαλεπώτατα, ε', 873.
ῥῖγος O. ε', 472.
ῥιγοῦν O. ξ', 483.
ῥίζα O. ψ', 196. ῥίζαι ὀφθαλμῶν O. ι', 390.
ῥιζοῦν ἔνερθε O. ν', 163. ῥιζοῦσθαι O. η', 122.
ῥικνὸς A. P. 140.
ῥίμφα θ', 54.
ῥινὸς ἄκρη O. χ', 278. ῥινὸς βοῶν dictum pro scuto μ', 263. ῥινοὶ βοῶν O. α', 108. ῥινοὶ μινύθουσαι O. μ', 46.
ῥινοτόρος φ', 392.
ῥίον θ', 25, ξ', 154. ὑλῆεν ὀρέων O. ι', 191.
ῥιπὴ θ', 354, μ', 462 etc. Φοίβου A. P. 270.
ῥιπίζειν Cypr. 1, 4.
ῥιπτάζειν ξ', 257 etc.
ῥιπτάζεσκε M. 279.
ῥίπτασκον ο', 23. cf. ψ', 827.
ῥίπτειν α', 591.
ῥὶς, ῥῖνες, ε', 291, ξ', 467, O. ω', 318.
ῥὶψ O. ε', 256.
ῥοδάνη B. 183.
ῥοδέα κάλυξ C. 426.
ῥοδοδάκτυλος α', 477.
ῥοδόπηχυς h. 32, 6.
ῥόδον C. 6.
ῥοὴ ποταμοῦ ε', 774, λ', 732. cf. β', 869, γ', 5, O. ι', 450 etc.
ῥόθιον κῦμα O. ε', 412.
ῥοιὰ O. η', 115.
ῥοιβδεῖν O. μ', 106.
ῥοίζειν, συρίζειν, κ', 502.
ῥοῖζος π', 361. πολλὴ O. ι', 315.
ῥόος. κατὰ ῥόον O. ε', 327. ῥόον τιθέναι ποταμοῖς ρ', 749.
ῥόπαλον λ', 559, O. ι', 319 etc.
ῥοχθεῖν O. ε', 402.
ῥυδὸν ἀφνειὸς O. ο', 426.
ῥύεσθαι, eripere, ἔρυτο ε', 23. κωλύειν, β', 859, O. ψ', 244. ῥύεσθαι prima correpta ι', 396, υ', 195. ῥύεσθαι, φυλάσσειν, verwalten, ι', 396.
ῥυμὸς ε', 729. πρῶτος ζ', 40.
ῥύπον O. ζ', 93.
ῥυποῦν O. ζ', 59, τ', 72.
ῥῦσθαι, ῥύεσθαι, ο', 141.
ῥύσια ἐλαύνεσθαι λ', 674.
ῥύσκομαι ω', 730.
ῥυσὸς ι', 503.
ῥυστάζειν O. π', 109.
ῥυστάζεσκεν ω', 755.
ῥυστακτὺς O. σ', 224.
ῥυτὴρ, lorum jugale, π', 475. ῥυτὴρ ὀϊστῶν O. σ', 262. σταθμῶν O. ρ', 187.
ῥυτοὶ λίθοι O. ζ, 267.
ῥωγαλέος β', 417.
ῥὼξ μεγάρου O. χ', 143.
ῥωπήϊα ν', 199 etc.
ῥωχμὸς ψ', 420.
ῥώω, ῥώννυμι, λ', 50, σ', 411, 417 etc.
σ et κ conf. O. φ', 397, h. 33, 6. σ et τ O. η', 69, κ', 526. cf. Il. ξ', 173. σ littera omissa, ut videtur, propter vicinam similem O. λ', 421. ς forte omissum, ut videtur, ι', 498. v. γ', ι, λ, ν, ο.
σαίνειν οὐρῇ O. ρ', 302.
σακεσπάλος ε', 126.
σάκος γ', 335. v. ποικίλον.
σαλπίγγειν B. 202. figur. φ', 388.
σάλπιγξ σ', 219, B. 201.
σανὶς O. β', 344, φ', 51, 137.
σαόφρων φ', 462, h. 7, 49.
σαρδάνιον μειδᾶν O. υ', 302.
σάρκες O. σ', 77.
σατίνη V. 13.
σαῦλα M. 28.
σαυρωτὴρ κ', 153.
σάφα, ἀληθῶς, δ', 404. σάφα εἰδέναι β', 192.
σάω, σαώζω, σάωμι, σώζω, α', 83, θ', 499. πόλινδε ε', 224. σάωσε ε', 23. σάω pro σάωθι O. ν', 230.
σαώτερος α', 32.
σβεννύναι fig. O. γ', 182. σβέσσαι χόλον, μένος, ι', 678, π', 621. σβῆμι, extinguor, ι', 471.
σεβάζεσθαι ζ', 167, 417.
σέβεσθαι δ', 242.

σέθεν α', 180.
σείειν ἐγχείην ε', 563. cf. ν', 135. σείειν ζυγὸν O. γ', 486. σανίδας ι', 583. σείεσθαι ἐν θρόνῳ, commoveri in solio, θ', 198.
σεῖο γ', 137.
σειρὴ θ', 19.
σέλας δαιόμενον θ', 75.
σελήνη πλήθουσα σ', 484.
σέλινον β', 776, B. 43.
σέο, σεῦ, β', 27, 248.
σεύειν λ', 147. ἡμιόνους O. ζ, 89. κύνας λ', 293. σεύειν τινὰ κατά τι ζ', 133. σεύεσθαι, impetu ferri, β', 808. σεύεσθαι πολεμίζειν λ', 717. ποσὶ ν', 79. σεύεσθαί τινα γ', 26. ὕλη τε σεύαιτο καήμεναι ψ', 198. cf. ὄρειν.
σεῦτλον B. 162.
σηκάζειν, concludere. σήκασθεν, ἠΰτε ἄρνες, θ', 131.
σηκοκόρος O. ρ', 224.
σηκὸς σ', 589.
σῆμα Bellerophonti datum a Proeto ζ', 168, 176, 78. cf. η', 187—89. σῆμα δεικνύναι dictus Jupiter fulminans ν', 244. σῆμα disci O. θ', 192. σῆμα, omen, O. ν', 111. signum, indicium, χ', 30. tumulus, β', 814, ψ', 255. σῆμα τιθέναι τινὶ θ', 171. σῆμα χέειν O. λ', 75. v. παραίσια.
σημαίνειν, imperare, praecipere, λ', 789, π', 172. σημ. τινὸς ξ', 85. τινὶ α', 289, β', 805. σημαίνεσθαι κλῆρον η', 175. v. τέρμα.
σημάντωρ δ', 431. ἵππων θ', 127.
σήπειν β', 135
σησαμόεις E. 15, 7.
σησαμότυρος B. 36.
σθεναρὸς ι', 505.
σθένος, robur, exercitus, σ', 274. σθένος τινὸς dictum periphrastice σ', 486, ψ', 827. v. βίη, ἴς.
σίαλος σῦς O. ξ', 83.
σιγαλόεις. v. ἡνία.
σιγή. σιγῇ γ', 8. σιγῇ ἐφ' ὑμείων η', 195.
σιδήρειος ὀρυμαγδὸς ρ', 424. σιδήρειον ἦτορ ω', 205. σιδήρειαι πύλαι θ', 15.
σιδήρεος θυμὸς χ', 357. οὐρανὸς O. ο', 329. σιδήρεον μένος πυρὸς ψ', 177. cf. O. μ', 280.
σίδηρος (acies sagittae) δ', 123.
σίζειν O. ι', 394.
σίνεσθαι ω', 45, O. λ', 111.
σινέσκοντο O. ζ', 6.
σίντης, der Verderber, λ', 481, υ', 164 etc.
σιτέσκοντο O. ω', 209.
σῖτος ε', 341.
σιτοφάγος ἀνὴρ O. ι', 191.
σιφλοῦν τινα ξ', 142.
σιωπᾶν β', 280. τινὶ O. ρ', 514.
σιωπῇ ἧσθαι δ', 412.
σκάζειν B. 251. ἐκ πολέμου λ', 811.
σκαιός. σκαιῇ α', 501. διὰ σκαιῶν, si forte, γ', 263.
σκαίρειν O. κ', 412. ποσὶ σ', 572.
σκαλμὸς h. 7, 42.
σκαπτὴρ Marg. 2.
σκαφὶς O. ι', 223.
σκεδάζειν η', 330.
σκέδασις O. α', 116.
σκεπᾶν O. ν', 99.
σκέπας ἀνέμου O. ε', 443.
σκέπτεσθαι, ὁρᾶν, π', 361, ρ', 652, B. 135, M. 360.
σκευάζειν M. 285.
σκήλω, σκέλλω, ψ', 191.
σκηπάνιον ν', 59, ω', 247.
σκήπτεσθαί τινι ξ', 457.
σκηπτοῦχος per se dictum ξ', 93, O. θ', 47. σκηπτοῦχος βασιλεὺς α', 279, O. β', 231. σκηπτοῦχος ἠνορέης h. 8, 6.
σκῆπτρον α', 28, 245. σκῆπτρον mendici O. ξ', 33. oratorum γ', 218. σκῆπτρον παχὺ Vulcani σ', 416. σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας ι', 99. v. δαμάζειν, χρύσεον.
σκηρίπτεσθαι χερσὶ καὶ ποσὶν O. λ', 594.
σκιάζειν φ', 232.
σκιαὶ dictae animae mortuorum O. κ', 495.
σκίδνασθαι α', 487. σκίδνασθαι ἰέναι ἐπί τι ω', 2.
σκιερὸς λ', 490.
σκιόεις α', 157, V. 74. σκιόεντα μέγαρα O. α', 365. v. νέφεα.
σκιρτᾶν υ', 226, B. 61.
σκολιαὶ θέμιστες π', 387.
σκόπελος β', 396.
σκόλοψ η', 45, 441.
σκοπιάζειν κ', 40, ξ', 58.
σκοπιὴ δ', 275.
σκοπὸς β', 792, O. δ', 524.
σκοπὸς, ἐπίσκοπος, ψ', 359. cf. ib. 361. σκοπὸς servarum dicta Euryclea O. χ', 396.
σκότιος υἱὸς (ἐκ λαθραίας μίξεως) ζ', 24.
σκοτομήνιος O. ξ', 459.
σκότος ὄσσε καλύπτων δ', 461. σκότος στυγερὸς f. ε', 47.
σκυδμαίνειν ω', 592.
σκύζεσθαι, σκυθρωπάζειν, θ', 482, ι', 198. τινὶ δ', 23.
σκύλαξ O. ι', 289.
σκύμνος σ', 319.
σκῦτος O. ξ', 36.

σκυτοτόμος η', 221.
σκύφος O. ξ', 114.
σκώληξ, lumbricus, ν', 654.
σκῶλος ν', 564.
σκὼψ O. ε', 66.
σμαραγεῖν β', 210, 463.
σμερδαλέος β', 309, 334. σμερδαλέον, σμερδαλέα, pro σμερδαλέως, β', 334, 466, ε', 302.
σμερδνὸς ε', 742. σμερδνὸν δέρκεσθαι h. 32, 9.
σμικρὸς ρ', 757.
σμῶδιξ, — διγξ, β', 267, ψ', 716.
σόειν, σώζειν, ι', 424.
σοὶ et σὺν confusa ι', 438.
σόλος diversus a disco ψ', 826.
σόος α', 344.
σορὸς ψ', 91.
σὸς πόθος, σὰ μήδεα, desiderium, cura, tui, O. λ', 201.
σοφίη τέκτονος ο', 412.
σπαργανιώτης M. 301.
σπάργειν A. D. 121.
σπάρτον β', 135.
σπᾶσθαι ε', 620, λ', 240. χεῖρα ἐκ χειρὸς ἄλλου τινὸς O. β', 321.
σπεῖος et σπείους permisceri visa O. ι', 330.
σπεῖρον O. β', 102. σπεῖρα, vela, O. ζ', 269.
σπείσασκε dictum pro ἔσπεισεν O. ϑ', 89.
σπένδειν ϑεοῖς ζ', 259. cf. O. γ', 45 etc. σπένδεσκε, σπένδεσκον, π', 227, O. η', 138.
σπέος ν', 32.
σπέρμα πυρὸς O. ε', 490.
σπέρχειν ν', 334. σπέρχεσθαι λ', 110, O. γ', 283.
σπέσθαι O. δ', 38, χ', 324. σπεῖό μοι κ', 285.
σπεύδειν δ', 225. σπεύσομαι ο', 402.
σπῆος, σπέος, σ', 402, O. ι', 400, 476. cf. Il. δ', 279.
σπιδὴς λ', 754.
σπιλὰς O. γ', 298.
σπινθαρὶς A. P. 265.
σπινθὴρ δ', 77.
σπλάγχνα α', 464.
σπόγγος O. α', 111, υ', 151.
σποδιὴ μέλαινα O. ε', 488.
σπονδὴ ἄκρητος β', 341.
σπουδή. ἀπὸ σπουδῆς, σπουδαίως, η', 359, μ', 233. σπουδῇ, μόλις, β', 99, ε', 893.
στ et τ confusa μ', 249.
σταδίη, σταδίη ὑσμίνη, η', 241, ν', 314.
στάζειν τ', 39, B. 231.
στάθμη ο', 410.
σταθμὸς β', 470. pondus lancis, μ', 434.
σταμὶν O. ε', 252.
στάσκε γ', 217, σ', 160.
στατὸς ἵππος ζ', 506.
σταυρὸς ω', 453.
σταφυλὴ σ', 561, O. ω', 343. σταφύλη p. στάθμη β', 765.
στέαρ O. φ', 178, 183.
στείβειν O. ζ', 92. νέκυας λ', 534.
στειλειὴ O. φ', 422.
στειλειὸν O. ε', 236.
στείνειν ξ', 34. στείνεσθαι O. σ', 386. τινὶ O. ι', 445. στεινομένους et κτεινομένους confusa υ', 494.
στεῖνος, στένωμα, μ', 66. στείνεα fig. A. P. 356.
στεινωπὸς O. μ', 234. στεινωπὸς ὁδὸς η', 143.
στεῖρα βοῦς O. κ', 522.
στείρη α', 482.
στείχειν ἐς πόλεμον β', 833. ἔστιχον π', 258.
στέλλειν ἑτάρους δ', 294. νῆα O. β', 287. στέλλεσθαι, ὁρμᾶν, ψ', 285.
στέμμα dei α', 14, 28.
στενάχειν π', 489. fig. π', 391. στενάχεσθαι π', 393.
στενάχεσκε τ', 132.
στεναχίζεσθαι β', 784, O. κ', 454.
στένειν κ', 15. στένειν dictum cor leonis, invadere cupientis venatores, υ', 169. mare ψ', 230.
στερεὸς ρ', 493.
στερεῶς ι', 510.
στέρνον δ', 528.
στεροπὴ χαλκοῦ, χρυσοῦ etc. O. δ', 72.
στεύεσθαι β', 597, γ', 83, ε', 832.
στεφάνη, vox πολύσημος, η', 12. ὄρους ν', 138. χαλκείη κ', 30.
στέφανος πολέμου ν', 736.
στεφανοῦν ε', 739. στεφανοῦσθαι, περικεῖσθαι, ο', 153.
στέφειν νέφος ἀμφὶ κεφαλῇ τινος σ', 205. ϑεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει O. ϑ', 170.
στήθεσφιν ε', 41.
στῆθος, στήθεα, β', 142, 198. στῆθος f. α', 83, 189 etc. στήθευς, si forte, δ', 24.
στήλη λ', 371. προβλὴς μ', 259.
στήμων B. 183.
στηρίζειν κάρη οὐρανῷ δ', 443. ποσὶν ἔμπεδον O. μ', 434. στηρίζεσθαι pro ἵστασθαι M. 11. κακὸν κακῷ ἐστήρικτο π', 111.
στιβαρὸς γ', 335. στιβαρὸν ἔγχος ε', 746. στιβαραὶ χεῖρες O. ϑ', 84.
στιβαρῶς μ', 454.
στίβη O. ε', 467, ρ', 25.
στίβος M. 352, 53.

στίλβειν ἐλαίῳ, figurate dictum, σ', 596. κάλλεϊ κ. χάρισι στίλβων O. ζ', 237.
στιλπνὸς ξ', 351.
στὶξ ε', 461. κεκλόμενοι ἑτάροισι κατὰ στίχας λ', 91. τρέχειν ἐπὶ στίχας ἀλλήλοις σ', 602.
στιχᾶσθαι β', 92.
στοιχεῖον B. 60.
στόμα ἠϊόνος ξ', 36. λαύρης O. χ', 137. μέγα πολέμου κ', 8. ξυστοῦ ο', 389. ἔχειν τι ἀνὰ στόμα β', 250.
στόμαχος, βρόγχος, γ', 292, ρ', 47.
στοναχὴ β', 39. στοναχῇ τε, γόῳ τε, O. π', 144.
στονόεις O. λ', 382. ὀϊστὸς O. φ', 12. στονόεντα βέλεα ϑ', 159.
στόνος ἀνδρῶν δ', 445.
στορεῖν, στορεννύναι, ι', 213. λέχος ι', 621. πόντον γ', 153.
στρατᾶσθαι γ', 187.
στρατὸς α', 10.
στρατόφι κ', 347.
στρεπτὸς f. ι', 497. στρεπτὸς χιτὼν ε', 113.
στρεύγεσθαι ο', 512, O. μ', 351.
στρεφεδινεῖν π', 792.
στρέφειν ἵππους ρ', 699. στρέφεσθαι ε', 40, 575. ἔκ τινος ζ', 516. ἔνθα κ. ἔνθα ω', 5.
στρέψασκον σ', 546.
στρόμβος ξ', 413.
στρουθὸς β', 311.
στροφάλιγξ κονίης π', 775.
στροφαλίζειν O. σ', 315.
στρόφος O. ν', 438. χρύσεος A. D. 122, 128.
στρωφᾷν O. ζ', 53. στρωφᾶσθαι ι', 463.
στυγεῖν, odisse, vereri, α', 186, ϑ', 514. στυγεῖν τινα pro φοβεῖσθαι η', 112.
στυγερὸς δαίμων O. ε', 396. πόλεμος δ', 240. cf. β', 385. στυγερὸν γῆρας τ', 336.
στυγερῶς, foede, male, π', 723.
στύζειν, terrere, O. λ', 501.
στυφελίζειν α', 581. στυφελίζειν nubes Noti dictus Zephyrus λ', 305.
σὺ δὲ post vocat. α', 282. σύ περ π', 523. σεῖο ι', 437, 444.
συβώτης O. δ', 640, ξ', 9 etc.
συγκαλέειν β', 55.
συγκλονεῖν τινας ν', 722.
συγχεῖν fig. σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο ω', 358.
συγχεύειν τινὰ fig. O. ϑ', 139.
συκῆ O. η', 116.
συλᾷν, capere, prehendere, δ', 105. demere δ', 116. συλᾷν τεύχεα δ', 466. ἀπ' ὤμων ζ', 28.
συλεύειν ε', 48. furari ω', 436.
σύμβολον, omen, M. 30.
συμμιγνύναι V. 251.
συμπλαταγεῖν ψ', 102.
συμφέρεσθαι πόλεμόνδε ϑ', 399.
σύμφωνος M. 51.
σὺν intelligendum in αὐτὸς ϑ', 24. σὺν ἔντεσι ν', 719. v. σοί.
συνάγειν βουλὴν B. 134.
συναντᾷν O. π', 333.
συνάντεσθαί τινι η', 22.
συνάρουσα ἀοιδὴ A. D. 164.
συναρωγὸς h. 8, 4.
συνέπεσθαι, si divinavimus, O. β', 251.
συνήθεια μαλακὴ M. 485.
συνημοσύνη χ', 261.
συνήορος δαιτὶ φόρμιγξ O. ϑ', 99.
συνθεσίαι β', 339, ε', 319.
συνίστασθαι. πολέμοιο συνεσταότος ξ', 96.
συνσεύειν M. 94.
συντίθεσθαι, attendere, α', 76, ζ', 334. cf. O. υ', 92. συντίθεσθαί τι φρεσὶ O. α', 328.
συνώμεθα ν', 381.
σύρειν B. 82.
σύριγξ κ', 13. σύριγξ ἔγχεος τ', 387.
συρίζειν Incert. 11.
συῤῥήγνυσθαι κακοῖς O. ϑ', 137.
σῦς δ', 253. ἀκάμας π', 823. κάπριος λ', 293. κάπρος ε', 783.
συφεόνδε λέγεσθαι O. κ', 320.
συφεὸς, συφειὸς, O. κ', 238, 389.
συφορβὸς φ', 282.
σύω, σεύω. ἐσσύμενός τινος ω', 404.
σφάζειν α', 459.
σφαίρῃ παίζειν O. ζ', 100.
σφάλλειν ψ', 719.
σφαραγεῖν O. ι', 390.
σφὰς, non σφᾶς, ε', 567. σφὲ pro αὐτοὺς τ', 265. σφείων δ', 535. σφέας ε', 151. σφὶ elisum γ', 300. σφὶν α', 73. σφίσι, σφίσιν αὐτοῖς, λ', 413. σφωὶ α', 574. σφωὲ α', 8. σφῶϊ δ', 286. σφῶϊν α', 257.
σφεδανὸν, ἐπιτεταμένον, λ', 165.
σφέλας O. ρ', 231.
σφενδόνη, funda pro fascia adhibita, ν', 600.
σφέτερος δ', 409. σφέτερα, sua cujusque, O. α', 274.
σφηκοῦν ρ', 52.
σφὴξ μ', 167. v. αἰόλος.
σφίγγειν B. 71.
σφονδύλιον υ', 483.
σφὸς α', 533, O. ω', 411.
σφύρα O. γ', 434.
σφυρὸν δ', 147.
σφωΐτερος α', 216.
σχεδίη O. ε', 33.
σχεδίην, σχεδὸν, ε', 830.
σχεδόθεν π', 800, 807.

σχεδὸν εἶναι, ὁπότε etc. ε', 817. σχ. ἐλθέμεν δ', 247. σχεδόν τινος ε', 607.
σχεθέειν ψ', 466.
σχέθειν α', 219. σχέθειν, κατέχειν, λ', 96, O. τ', 458. σχέθειν, tenere, dicta paene abscissa pars corporis, π', 340. σχ. ἀπὸ ἕο ἀσπίδα, protendere clipeum, ν', 163. σχ. τι πάροιθέν τινος ξ', 428. σχ. τί τινος O. δ', 758. σχ. φόρμιγγα O. θ', 537.
σχέτλιος, τάλας, πολυπράγμων, κ', 164. cf. β', 112, ε', 403. σχέτλιε, σχετλίη, γ', 414.
σχεῖν π', 520. σχέσθε χ', 416. σχέτο η', 248. σχομένη O. ζ', 141.
σχίζη α', 462. δρυὸς O. ξ', 427.
σώεσκον θ'. 362.
σῶκος υ', 72. v. Mercur.
σῶμα, cadaver, γ', 23.
σῶς τινι ὄλεθρος ν', 773, O. χ', 28.
τ et ι conf. O. ρ', 232. τ et φ, si divinavi, O. ι', 196. v. γ, κ, λ, π, σ.
τά. v. ῥά.
ταλαεργὸς ψ', 654.
ταλᾶν ν', 829, ο', 164, ρ', 166.
τάλαντον χρυσοῦ ι', 122. τάλαντα δίκης M. 324. χρύσεια Διὸς θ', 69.
ταλαπείριος O. ξ', 513.
ταλαπενθὴς θυμὸς O. ε', 222.
τάλαρος O. δ', 125. πλεκτὸς σ', 568, O. ι', 247.
τάλας. τάλαν conviciantis O. τ', 68.
τἄλλα α', 465.
ταλασίφρων, τλήμων, πολύτλας, quid significent, O. α', 87.
ταλαύρινος πολεμιστὴς ε', 289. ταλαύρινον η', 239.
ταλάφρων πολεμιστὴς ν', 300.
ταμεσίχροος δ', 511, ν', 340.
ταμήμεναι. v. δαμ.
ταμίας, ταμίη, ζ', 381, τ', 44, O. β', 345 etc. ταμίης ἀνέμων O. κ', 21. πολέμοιο δ', 84.
τάμνειν ion. γ', 273, δαιτρεύειν, ι', 209. τάμνειν ἀλλήλων χρόα χαλκῷ ν', 501. cf. π', 761. τάμνειν θάνατον δ', 155. τάμνουσα κύματα ναῦς O. ν', 88. ταμέσθαι ἄρουσιν ι', 580.
ταναὸς π', 589.
ταναύποδα μῆλα O. ι', 464, A. P. 127.
τανηλεγὴς θάνατος θ', 70.
τανύγλωσσος O. ε', 66.
τανυγλώχιν ὀιστὸς θ', 296.
τανύειν α', 486. βοείην ρ', 390. ἐφύπερθεν ὀβελοὺς ι', 213. ἱμᾶσιν ἵππους ψ', 324. μάχην. πόνον, λ', 336, ρ', 401. τανύειν τι ἐπί τινος O. σ', 283. ταν. τράπεζαν O. α', 138. τανύειν figur. ξ', 389. τανύεσθαι dicti sues verubus fixi ad assandum ι', 468. γναθμοὶ δ' ἐτάνυσθεν O. π', 175. κεῖτο τανυσθεὶς ν', 392. τετάνυστο —ἠμερὶς O. ε', 68. ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο κ', 156.
τανυήκης π', 768. τανύηκες ἄορ ξ', 385, O. κ', 439.
τανύπτερος C. 89.
τανυπτέρυξ τ', 350. οἰωνὸς μ', 237.
τανυσίπτερος O. ε', 65.
τανυστὺς O. φ', 112.
τανύσφυρος C. 2.
τανύφλοιος π', 767.
τανύφυλλος ἐλαία O. ν', 102, ψ', 190, 95.
τάπης οὖλος π', 224. πορφύρεος ι', 200.
ταπρῶτα sive τὰ πρῶτα α', 6, δ', 424, ζ', 489.
ταρ. v. γάρ.
τἄρ α', 8.
ταράσσειν O. ε', 291. ἀγορὴ τετρηχυῖα η', 346. cf. β', 95.
ταρβεῖν α', 331. ταρβεῖν τι ζ', 469.
τάρβεσκον V. 252.
ταρβοσύνη O. σ', 342.
ταρσὸς ποδὸς λ', 377.
ταρφής. ταρφέα, πυκνῶς, μ', 47.
τάρφος, vox addubitata, ε', 555.
ταρχύειν τέκνυν η', 85.
τὰς et τρεῖς conf. O. γ', 245 ann.
ταύρειος κ', 258.
ταῦρος α', 41. ταῦρος βοῦς ρ', 389.
ταφήϊον O. β', 99.
τάφος, funus, epulum funebre, ψ', 29, 680, O. δ', 547. v. δαινύναι.
ταφών. v. θήπω.
τάχα α', 205. τάχιστα γ', 102.
ταχύπωλοι Δαναοὶ δ', 257.
ταχὺς β', 527.
ταχυτῆτος ἄεθλα ψ', 740.
τάω, τάγω. τεταγὼν α', 591.
τάω, τάνω, τείνω. τετάσθην ξ', 404.
τὲ et τὶ conf δ', 286, O. ο', 83. v. οὔτι. τὲ forte excidisse visum O. τ', 351 in Add. vol. 6. cf. Il. β', 585, ω', 528. τὲ quid indicare videatur interdum α', 63. vide ἀλλὰ, γὰρ, γέ.
τέγεος θάλαμος ζ', 248.
τέγος O. α', 333.
τέθνημι, θνήσκω. τεθναίης ζ', 164.
τεῒν λ', 201, O. λ', 559.
τείνειν ἡνία ε', 262. τείνειν ἶσον τέλος πολέμου ν', 101. τείνειν ἱστία O. λ', 11. λαίλαπα π', 365. τόξον δ', 124. τείνειν τι ἐπὶ ἶσα μ', 436. τείνεσθαι ἐν δεσμῷ O. χ', 200. τείνεσθαι dicti occisi δ', 536, 544.
τείρεα σ', 485, h. 8, 7.
τείρειν ε', 796, 7. τείρεσθαι dicti inferiores proelio ζ', 387. τείρεσθαι γήραϊ ε', 153.

τειχεσιπλήτης ε', 31.
τειχίζεσθαι τεῖχος η', 449.
τειχιόεις β', 559, 646.
τεῖχος ἀμφίχυτον Ἡρακλέος υ', 145. τείχεα μακρὰ Trojae χ', 507.
τείως O. ο', 127. τείως et τέως confundi visa υ'. 42.
τεκμαίρεσθαι O. κ', 563, λ', 111. τ. τινι, εἰσόκεν etc. η', 70. τ. τι, h. e. τελειοῦν, ζ, 349. τ. τι ἔς τι O. η', 317.
τέκμωρ, τέκμαρ, τέλος, α', 526, ν', 20. τέκμωρ, remedium, π', 472. τέκμωρ Ἰλίου η', 30. τέκμωρ κ. σῆμα h. 33, 13. τέκμωρ τινὸς εὑρίσκειν ι', 48. cf. ib. 418.
τέκνα νήπια ἐλάφου λ', 113. cf. β', 311 etc. τέκνα φίλα milites graeci appellantur a ducibus κ', 192; quod imitati sunt nonnulli recentiorum. Gleimius, *Lied nach der Schlacht bei Collin*, 18. *Jun.* 1757: Allein der blöde wagt sich nicht, Wir mögen lange stehn Und auf ihn warten. Friedrich spricht: *Geht*, Kinder! *lasst uns gehn!*
τέκος α', 202.
τεκταίνεσθαι μῆτιν κ', 19. νῆας ε', 62.
τεκτοσύναι O. ε', 2.
τέκτων δ', 110. δούρων O. ρ', 384. τέκτονες ἄνδρες ζ, 315.
τελαμὼν β', 388. τ. πλατὺς ἀσπίδος ε', 796.
τελέειν, τελεῖν, α', 108, 204. τελεῖν δρόμον ψ', 768. δῶρά τινι ι', 598. cf. ib. 157, C. 369. μισθὸν φ', 457. τάφον ω', 660. τελεῖν τινι, intell. κακὸν, germ. *einen etwas entgelten lassen*, σ', 362. τερεῖν χόλον ἐπί τινι δ', 178. cf. α', 82. τελέσσω α', 523. τετέλεστο η', 465. εἰ τετελεσμένον ἐστὶ ξ', 196 etc. ὡς, vel ὅ, καὶ τετελεσμένον ἔσται ϑ', 285.
τελέθειν η', 281.
τελείειν α', 5.
τέλειος βοῦς κ. αἲξ ω', 34. cf. α', 66. τελειότατος πετεηνῶν αἰετὸς ϑ', 246.
τέλεον γέρας M. 129.
τελεσφόρος ἐνιαυτὸς τ', 32.
τελευτᾶν, τελευτᾶσθαι, evenire, O. β', 171, ο', 524. τελευτᾶν κ. ἔρδειν O. α', 293.
τελευτὴ βιότοιο η', 104. μύθου ι', 625. τελευτὴν ποιεῖν O. α', 249.
τελήεις α', 315.
τέλλειν β', 643.
τέλος, τάγμα, κ', 56, 470. χρῆμα, res, O. ι', 5. τέλος ἐπιτιθέναι μύθῳ, perficientis al. τ', 107. τ. θανάτοιο p. θάνατος γ', 309. τ. μισθου φ', 450. τ. μύθων ἱκνεῖσθαι ι', 56. τ. πολέμοιο γ', 291. τέλος τόσον ἔχειν σ', 378. v. ἱερόν. τέλοσδε θανάτου ι', 411.
τέλσον ἀρούρης ν', 707.
τέμειν, τέμνειν, ν', 707. τέμνειν πέλαγος O. γ', 175. τέμενος ζ', 194. φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ γ', 252, 256. ταμήμεναι, si forte, ν', 266.
τέμενος β', 696, ζ', 194, ϑ', 48, ubi non opus verbo ἱερὸς ap. Schol. Δήμητρος β', 696. φυταλιῆς ζ, 194.
τένων δ', 521.
τέο, τίνος, β', 225.
τεοῖο ϑ', 37.
τεὸς α', 138.
τέραα seu τέρεα O. μ'. 394.
τέρας β', 324. Διὸς ε', 742. μερόπων ἀνθρώπων λ', 28. πολέμου, ἢ χειμῶνος ρ', 548. cf. λ', 4. τέρατα θεῶν δ', 398, 408, ζ', 183. v. δεικνύναι, φαίνειν.
τερατωπὸς h. 19, 36.
τέρειν, τείρειν. ἔτορε λ', 236.
τέρετρον O. ε', 246.
τέρην χρόος δ', 237. τέρεν δάκρυ γ', 142. τέρενα φύλλα O. μ', 357.
τέρθρον M. 322.
τέρμα, τέρματα, χ', 162. ψ', 323. σημαίνειν τέρματα ψ', 358.
τερμιόεις χιτὼν O. τ', 242. ἀσπὶς τερμιόεσσα π', 803.
τέρπειν θυμόν τινι animum re al. oblectare, ι', 189. τέρπεσθαι cum participio α', 474, δ', 10. τέρπεσθαί τινος ι', 704, O. τ', 213. τέρπεσθαι φρένα φόρμιγγι ι', 186. τάρπημεν λ', 780, O. γ', 70 etc. ταρπήμεναι ω', 3.
τερπικέραυνος Ζεὺς α', 419.
τερπωλὴ O. σ', 37.
τερσαίνειν π', 519, 529.
τέρσειν λ', 267.
τερψίμβροτος O. μ', 269.
τεσσαράβοιος ψ', 705.
τεσσαράκυκλοι et τετράκυκλοι conf. O. ι', 242.
τέτμειν δ', 293, C. 179.
τετράγυος O. η', 113.
τετραθέλυμνον σάκος ο', 479.
τετραίνειν χ', 396.
τετράκυκλος ἀπήνη ω', 324.
τετράοροι ἄρσενες ἵπποι O. ν', 81.
τετραπλῆ α', 128.
τετραφάληρος ε', 743.
τετραχαίτης B. 258.
τετραχθά. v. τριχθά.
τέττα δ', 412.
τέττιξ γ', 151.
τετυκεῖν O. ο', 77.
τεὺ β', 388.

τεύχεα β', 808. τεύχεα sensu latiore O. δ', 784. cf. ποικίλα.
τεύχειν, τεύχεσθαι, f. α', 4, 110, β', 320, δ', 470. cf. ε', 402. τεύχειν βοὴν O. κ', 118. ὄμβρον κ', 6. πομπὴν O. κ', 18. ἀρητὴρ ἐτέτυκτο ε', 78. τετευχῆσθαι O. χ', 104. τετυγμένος, εὔτυκτος, ξ', 9. τετύκοντο α', 467. v. δαίδαλα.
τέφρη σ', 25.
τεχνᾶν, τεχνᾶσθαι, ψ', 415, O. η', 110.
τέχνη δολίη, insidiae, O. δ', 529. τέχνη lignarii γ', 61.
τεχνηέντως O. ε', 270.
τέως. v. τείως.
τῇ ξ', 219, O. ε', 346, κ', 287.
τῇ, ᾗ, ubi, O. δ', 229.
τῆθος, τήθεα, π', 747.
τηκεδὼν O. λ', 200.
τήκειν θυμὸν O. τ', 264. τήκεσθαι κλαίουσαν γ', 176. τηκομένη χιὼν O. τ', 207.
τηλαυγὴς h. 33, 8.
τῆλε πίπτειν σ', 395.
τηλεδαπὸς φ', 454.
τηλεθᾶν fig. ψ', 142. τηλεθάοντα δένδρεα O. ν', 196. cf. Il. ζ', 148, V. 267.
τηλεκλειτὸς, non τηλέκλειτος, ξ', 321. τηλεκλειτοὶ ἐπίκουροι ε', 491.
τήλικος, ὥσπερ ω', 487.
τηλόθεν α', 270.
τηλόθι α', 30.
τηλόσε δ', 455.
τηλοῦ ε', 479.
τηλοτάτω O. η', 322.
τηλυγέτης, τηλύγετος, γ', 175, ν', 470.
τηρεῖν C. 142.
τηΰσίη ὁδὸς O. γ', 316.
τὶ et τοὶ confundi visa O. π', 299.
τὶ intelligendum in genitivo ξ', 37.
τίειν α', 42, ψ', 703. τίειν τί τινι M. 385. τίεν priore correpta ρ', 576. τίον ψ', 705. τίεσθαι λώβην τ', 208. τ. τινα χ', 20. τ. τί τινα O. ο', 236. τετιμένος ω', 533.
τίεσκε ν', 461.
τιέσκετο δ', 46.
τιέω. τετιηότες, τετιημένοι, θ', 436, 445, ι', 13, 30.
τίη. α', 365.
τιθαιβώσσειν O. ν', 106.
τιθέναι, consecrare, O. ξ', 433. τ. δεῖπνον τ', 316. τ. ἐν χερσὶν α', 585. τ. κέλευθον μ', 399. τ. ὁμὴν τιμήν τισιν ω', 57. τιθέναι p. ποιεῖν α', 290. cf. ζ', 6 etc. τιθέναι sive καθίζειν τινὰ ἐν τόπῳ τινὶ dicta numina, quae auferunt aliquem, ε', 36, 445. τιθέναι τινὰ ἄϋπνον O. ι', 404. τ. τινὶ ἔπος ἐν φρεσὶ τ', 121. cf. θ', 217. τ. τινὶ τόξον καὶ σίδηρον O. φ', 3. τ. τινὰ τοσοῦτον, reddere al. talem (educatione), ι', 485. τ. τι μετά τισι γ', 321. τ. φρένα ἐπί τινι, adjicere animum alicui rei, κ', 46. τίθεσθαι ἀγορὴν O. κ', 188. τ. ἄγριον θυμὸν pro ἀγριαίνειν ι', 629. τ. αἰδῶ ἐν θυμῷ ο', 561. τίθεσθαι δαῖτα η', 475, cf. ι', 88. δῶμα O. ο', 241. τ. εὖ τι f. β', 382. τ. μάχην ω', 402. τ. τινι κότον, succensere alicui, θ', 448. τ. τινα γυναῖκα O. φ', 72. τ. τι ἐν φρεσὶ O. δ', 729. θείομεν ψ', 244. v. πῆμα, χείρ.
τιθηνεῖσθαι C. 142.
τιθήνη ζ', 389, C. 291.
τίκτειν τινὰ ὑπό τινι β', 714, η', 469.
τίλλειν χ', 78. τίλλεσθαι ω', 711.
τιμᾶν α', 175. τιμᾶν τινα ὡς θεὸν ι', 155. τιμᾶσθαι σκήπτρῳ ι', 38.
τιμάοχος V. 31, C. 268.
τιμὴ, τιμωρία, α', 159. τιμὴ, τὸ πρόστιμον, γ', 286, 288. τιμὴ ἐεικοσάβοιος O. χ', 57. τιμὴ κ. κῦδος ὀπηδοῦντα ἐκ Διὸς ρ', 251.
τιμήεις χρυσὸς O. θ', 393. τιμηέστερος O. α', 393. τιμηέστατος O. δ', 614.
τιμῆς ι', 605, σ', 475.
τινάσσειν ἀστεροπὴν ν', 243. τιν. τινὰ γ', 385. τινάσσεσθαι ἀνέμοις O. ζ', 43. τιν. πτερὰ O. β', 151.
τίνειν τιμὴν γ', 289.
τίνυσθαι γ', 279.
τίπτε α', 202.
τίς. τεῳ, τινὶ, π', 227. τὶς intelligendum O. χ', 26. cf. Il. ψ', 871. τὶς intelligendum ἐγὼ α', 289. τὶ, aliquo modo, α', 115. τίς interrog. τέο μέχρις ω', 128. τὶς p. ἕκαστος β', 382 seqq.
τίσις, retributio, χ', 19, O. β', 76.
τιταίνειν ἅρμα β', 390, μ', 58. τόξα θ', 265. τιταίνεσθαι dictus equus currens χ', 23. τιταίνεσθαι med. ε', 97. σφῶϊ τιταίνετον pro τιταίνεσθε ψ', 403. ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο — ἵππω ν', 23.
τιτύσκειν, ἑτοιμάζειν, θ', 41, ν', 558. τιτύσκεσθαί τινος ν', 159 etc. τιτ. φρεσὶν O. θ', 556.
τλᾶν θυμῷ, audere, α', 228. cf. ib. 534, 543, η', 151. τλᾶν, perferre, β', 299, ε', 21. τλ. ποιεῖν τι O. ε', 178. τλ., sustinere, posse, γ', 306. τλᾶν τι ἔκ τινος ε', 383. τέτλαθι α', 586. τετληότι θυμῷ O. δ', 447, ι', 43 etc.
τλημοσύνη A. P. 14.
τλήμων, εὔτολμος, ε', 670, κ', 231, φ', 430.

τλητὸς sensu activo ω', 49.
τμήγω, τμήσσω. τμάγειν π', 374.
τμήδην η', 262.
τὸ, διὸ, ρ', 404.
τὸ μὲν αὐτοῦ —, τὸ δὲ ἥμισυ —, ν', 564.
τὸ τέταρτον ε', 438.
τόγε, propter hoc, ε', 827.
τόδε, ἐνταῦθα, ω', 172. τόδε Ὀλύμπου ξ', 298, 309. τόδε, οὕτως, Ο. ρ', 444, 524.
τοὶ pro σοὶ Dor. α', 28, 107. v. μοί.
τοιγὰρ α', 76.
τοῖος γ', 153 etc. τ. dictum δεικτικῶς Ο. ο', 451. τοῖος, ὁποῖος, ἔοι, ὁ τυχὼν, Ο. ρ', 421. τοῖος ποιεῖν τι Ο. β', 60. τοῖος τεύχεσι ε', 450. τοῖον, οἷον — ε', 483.
τοιόσδε γ', 157. cum infin. ζ', 463. τοιόσδε τοσόσδε τε β', 120, 799.
τοιοῦτος β', 372. τοιοῦτος — εὐδέμεναι μαλακῶς Ο. ω', 254.
τοῖς. v. πῶς.
τοῖχος ἕτερος ι', 219, ω', 598. τοῖχοι νηὸς ο', 382, Ο. μ', 420.
τοκὰς Ο. ξ', 18.
τοκεὺς δ', 476, 7.
τόκος, partus, τ', 119. v. γενεή.
τολμᾶν, audere, velle, Ο. ω', 261.
τολμήεις κ', 205, Ο. ρ', 284.
τολυπεύειν ξ', 86 etc.
τομὴ arboris α', 235.
τόμος Β. 37.
τὸν pro αὐτὸν Ο. δ', 255.
τοξάζεσθαι Ο. χ', 27, 72, 78.
τόξον β', 827. τόξα ε', 205. ἀγκύλα ε', 209. v. ἕλκεσθαι, εὖ, κάμπυλα.
τοξεύειν τινὸς ψ', 854.
τοξοσύνη ν', 314.
τοξότης λ', 385.
τοξοφόρος φ', 483, A. D. 13.
τοπάρος ε', 806. pridem, adhuc, υ', 123. cf. ψ', 782.
τοπρὶν, τοπρίν γε, ε', 54, ζ', 125, Ο. δ', 32.
τοπρῶτον δ', 267.
τορνοῦν ψ', 255, Ο. ε', 249.
τόσγε. ταίγε γ', 7.
τόσος γε β', 523. τόσον — ὡς ὅτε δ', 130.
τόσσον α', 64, β', 129. ἐπὶ τόσσον Ο. ε', 251. τόσσοι β', 472. τόσσα β', 25.
τοσσόσδε κ', 48.
τοσσοῦτος Ο. ξ', 101. τοσσοῦτον Ο. θ', 203. τοσσαῦτα β', 328.
τοτὲ μὲν, τοτὲ δὲ, Ο. ω', 447, 48. v. δή, καί.
τοτρίτον sive τὸ τρίτον γ', 225, ζ', 186.
τοὔνεκα α', 96.
τοῦτό γε Ο. ψ', 24.
τόφρα — ὄφρα α', 509.
τράγος Ο. ι', 239.
τραίνειν Ο. ε', 247.
τραπεζεὺς χ', 69.
τραπέζῃ γιγνώσκειν τινὰ Ο. φ', 35.
τραπεῖν Ο. η', 125.
τράφειν Ο. ξ', 143.
τραφερὴ καὶ ὑγρὴ ξ', 308.
τράχηλος Β. 75.
τρέπειν, fugare, ο', 261. τρέπειν γάλα Ο. ι', 246. τρέπειν θυμόν τινος ε', 676. cf. ζ', 61, κ', 45, Ο. η', 263, τ', 479. τρ. πάλιν τινὰ θ', 398, 431. τρ. τι, rem convertere, δ', 381. τρ. φύγαδε pro τρέπεσθαι θ', 157, π', 657. τρέπων τινὰ δαίμων (κακὸς) ι', 600. τρέπεσθαι, converti, π', 594. τρ. ἀνὰ πρόθυρον dicti mortui τ', 212. τρ. ἐπί τι vel τινὶ γ', 422, 441. ἐν φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε ξ', 314. τρέπεται χρὼς ἄλλυδις ἄλλη ν', 279.
τρέφειν β', 548. ἔτραφε pro ἐτράφη β', 661, φ', 279. τράφεν α', 251, 266. τέτροφε, πέπηγε, Ο. ψ', 237. τραφέμεν η', 199.
τρέχειν ψ', 520. τρέχον τρύπανον Ο. ι', 386.
τρεῖν ε', 256, λ', 546, 554, 745, φ', 288. ἀνδρῶν τρεσσάντων ξ', 522.
τρήρων πελειὰς ε', 778.
τρητὸς λίθος Ο. ν', 77. τρητὰ λέχεα γ', 448.
τρηχὺς β', 717. λίθος ε', 308.
τρίαινα μ', 27.
τριβέμεναι υ', 496.
τρίβεσθαι κακοῖς ψ', 735.
τρίβος fig. M. 448.
τρίγληνος ξ', 183.
τριγλώχιν ὀϊστὸς ε', 393.
τρίετες Ο. β', 106, ν', 377.
τριετῆρις h. 27, 11.
τρίζειν β', 314, ψ', 101, Ο. ω', 5, 7.
τριηκόσια et τετρηκόσια confundi visa λ', 697.
τριηκόσιοι Ο. ν', 390, ξ', 22.
τρίλλιστος θ', 487.
τριπέτηλος M. 530.
τρίπλαξ σ', 480.
τριπλῇ α', 128.
τρίπολος σ'. 542.
τρίπος χ', 164.
τρίπους ἄπυρος ι', 122. τρίποδες ἐρίτιμοι A. P. 266.
τρίπτυχος τρυφάλεια λ', 353.
τρὶς τόσσα α', 213.
τρισκαιδέκατος κ', 495.
τρισκοπάνιστος ἄρτος Β. 35.
τριστοιχεὶ κ', 473.

τρίστοιχος O. μ', 91.
τρίτατος α', 252, β', 565.
τρίχα β', 655. τρ. νυκτὸς O. μ', 312, ξ', 485.
τριχάϊκες O. τ', 177.
τριχθὰ β', 668. τρ. κ. τετραχθὰ γ', 363.
τρομέειν η', 151, κ', 95. τινὰ O. σ', 80. cf. O. π', 446. τρομεῖσθαι θυμῷ κ', 492. τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντὸς κ', 10.
τρόμος αἰνὸς η', 215, λ', 117. τρόμος ἔχων τινὰ κ', 25.
τροπαὶ ἠλίου O. ο', 404.
τρόπαιον ἱστάναι B. 159.
τρόπις O. μ', 421, 22.
τροπὸς remi O. δ', 782.
τροφεύειν restitutum O. τ', 489. in Add. vol. 6.
τρόφις. τρόφι κῦμα λ', 307.
τροφὸς O. β', 361.
τροχὸς, rota figulina, σ', 600. τροχὸς κηροῦ, τυροῦ, στέατος, O. μ', 173, φ', 178, 183.
τρύγην φέρειν A. D. 55.
τρυγηφόρος A. P. 352.
τρυγόω, τρυγάω, σ', 566.
τρύζειν ι', 311.
τρυπᾶν O. ι', 384.
τρύπανον O. ι', 385.
τρυφάλεια γ', 372, 376.
τρυφερὸς B. 66.
τρύφος O. δ', 508.
τρύχειν O. α', 248.
τρώγειν O. ζ', 90.
τρώγλη B. 55.
τρωγλοδύειν B. 55.
τρώειν μ', 66. τρώων τινὰ οἶνος O. φ', 293.
τρώκτης O. ξ', 291.
τρωπᾶν O. τ', 521. τρωπᾶσθαι φόβονδε ο', 665.
τρωπάσκετο λ', 568.
τρωχᾶν χ', 163.
τυγχάνειν, collineare, *treffen*, ε', 279. κατά τι ε', 98. τ. τινὸς, εὑρίσκειν κατὰ τύχην, ε', 587. τ. τινὶ λ', 684. τυγχάνειν τι dictus venator δ', 106. cf. ε', 579, 582, 858. καί μοι μάλα τύγχανε πάντα O. ξ', 233. τύχωμι, seu potius τύχωμι, η', 243. vulgo ibi legitur τ—οιμι, sed in MSS. Mori, Townl., Veneto et uno Vindob. τύχωμι, quod etiam Eust. alicubi se reperisse dicit, sicut κτείνωμι Odyss. τ', 490. ἐθέλωμι positum est θ', 23, auctore Aristarcho, itidemque ι', 397, ubi emendandum est ἐθέλωμαι ap. Schol. A. cf. Addenda ann. ad ι', 414. vol. 6. et O. χ', 7.
τυκτὸν δάπεδον O. δ', 627. τυκτὸν κακὸν ε', 831.
τύμβος β', 793, ω', 666. cf. Αἰπύτιος.
τυμβοχοὴ φ', 323.
τύνη ζ', 262, μ', 237.
τυπὴ ε', 887.
τύπανον h. 14, 3.
τύπτειν ε', 830. τ. (ἄλλου) ἴχνια ποσὶ ψ', 764. τ. νέφεα βαθείῃ λαίλαπι dictus Zephyrus λ', 306. τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν τ', 125. v. γαστήρ.
τύραννος h. 8, 5.
τυρὸς λ', 639.
τυτθὸς ζ', 222. τυτθὸν α', 354. τ. ἀποπρό τινος η', 334. τ. φθέγγεσθαι ω', 170 τυτθὰ διατμήσσειν, κεάζειν, O. μ', 388.
τύχην et ψυχὴν conf. O. 58. ann.
τῷ α', 418.
τὼς β', 330. τὼς μαλακὸς O. τ', 234.
υ correptum in θύω O. ο', 260. in λύω κ', 480, ο', 496 etc. υ et εμ confundi visa O. ι', 485. cf. Eust. ad O. υ', 78. υ et ν conf. M. 6. υ et οι O. θ', 429. v. ι, ν, ο.
ὑακίνθινον ἄνθος O. ζ', 231.
ὑάκινθος ξ', 348, C. 7.
ὑββάλλειν figur. τ', 80.
ὑβρίζειν λ', 695.
ὕβρις α', 203, 214.
ὑβρισταὶ ἄνδρες ν', 633.
ὑγιὴς μῦθος θ', 523.
ὑγρὴ, ὑγρότης, κ', 27. v. τραφερή.
ὑγρὸς, liquidus, ε', 903. ὑγρὸν ἔλαιον ψ', 281. ὑγρὰ κέλευθα α', 312.
ὑδατοτρεφὴς O. ρ', 208.
ὑδραίνεσθαι O. δ', 750.
ὑδρεύεσθαι O. η', 131.
ὑδρηλὸς A. D. 41.
ὕδρος B. 74.
ὕδωρ priore ancipiti β', 307. ὕ. κ. γαῖαν γίγνεσθαι η', 99.
ὕδωρ φορέειν ζ', 457.
υε contractum ο', 141.
ὕειν μ', 25. ὕων Ζεὺς O. ξ', 459. ὕεσθαι O. ζ', 131.
υϊ contractum π', 526, 565. cf. ω', 108, O. ε', 231, λ', 513.
υἱός (υἱεὺς, υἷς). υἱέος, υἱέϊ, O. γ', 489, δ', 4, 5. υἱέες, υἱεῖς, β', 641, 666, ε', 464. υἷος ν', 522, υἷϊ β', 20, υἷα μ', 129. υἷες Ἀχαιῶν, h. e. Ἀχαιοὶ, α', 162, 237, 240. et passim. υἱὸς priore brevi α', 489, δ', 473, ε', 612, ζ', 130, η', 47 etc. υἱὸς Ἄρηος ι', 82. υἱοῦ, υἱοῖς, O. τ', 418, χ', 238.
υἱωνὸς β', 666.
ὑλάειν τινὰ O. π', 5, 9.

ὑλαγμὸς φ', 575.
ὑλακόμωρος O. ξ', 31.
ὑλακτεῖν σ', 586. ὑλακτοῦσα κραδίη O. υ', 13. cf. ib. 16.
ὕλη β', 455.
ὑλήεις ζ', 396, 425.
ὑλοτόμος ψ', 123. ὑλ. πέλεκυς ψ', 114.
ὑμείων δ', 348.
ὑμέναιος σ', 493.
ὕμμες, ὔμμιν, α', 274, 335, δ', 249.
ὑμνεῖν A. D. 19, 181.
ὕμνος A. D. 161. v. οἶμος.
ὑμὸς ε', 489, O. α', 375.
ὑπάγειν ζυγὸν ἵππους π', 148. ὑπάγειν κ. ἀπήνῃ ὑποζευγνύναι ἡμιόνους O. ζ', 73.
ὑπαείδειν, succinere, σ', 570.
ὑπαὶ β', 824. cf. ἴδεσκε.
ὕπαιθα σ', 421. λιάζεσθαι ο', 520. ῥέειν φ', 271. φεύγειν, seu φοβεῖσθαι, ὑποφεύγειν, φ', 493, χ', 141.
ὑπαΐσσειν β', 310.
ὑπακούειν ἐξ ὕπνου V. 181.
ὑπαλεύεσθαι O. ο', 275.
ὑπάλυξις χ', 270.
ὑπαλύσκειν λ', 451.
ὑπαντιάζω ζ', 17.
ὑπασπίδια π', 609.
ὕπατος Ζεὺς ε', 756. cf. O. α', 45.
ὑπείκειν τινί τινος O. π', 42. τί τινι α', 294. cf. O. μ', 117.
ὑπεῖναι μελάθρῳ τινὸς ι', 204. πολλῇσι δὲ (ἵπποις) πῶλοι ὑπῆσαν λ', 681.
ὑπεὶρ ἅλα O. δ', 172.
ὑπειρέβαλον ψ', 637.
ὑπείρεχε χεῖρας ε', 433. cf. β', 426, γ', 210.
ὑπείροχος ζ', 208.
ὑπὲκ κακοῦ ν', 89.
ὑπεκπροθέειν τινὰ ι', 506.
ὑπεκπρορέειν O. ζ', 87.
ὑπεκπροφεύγειν φ', 44.
ὑπεκσάω ψ', 292.
ὑπεκφέρειν σάκος θ', 267.
ὑπεκφεύγειν θ', 242. τὶ ε', 22.
ὑπένερθέ τινος β', 150.
ὑπεξάγειν O. σ', 147.
ὑπεξαλέασθαι ο', 180.
ὑπεξαναδύειν τινὸς ν', 352.
ὑπερ- et ὥσπερ confundi visa C. 427.
ὑπὲρ Διὸς αἶσαν ρ', 321. ὑ. θεὸν ρ', 327. ὑπὲρ κεφαλῆς ἵστασθαι β', 20, 59. ὑπὲρ ὅρκια δ', 67. ὑπὲρ πόλιος O. π', 471.
ὑπέρα O. ε', 260.
ὑπεραὴς ἄελλα λ', 297.
ὑπεράλλεσθαι. ὑπεράλμενος ε', 138.
ὑπερβαίνειν, delinquere, ι', 501. ὑπερβαίνειν οὐδὸν O. θ', 80. τεῖχος μ', 468, 69.
ὑπερβάλλειν ἄκρον λόφον O. λ', 596.
ὑπερβασίη γ', 107.
ὑπέρβιος σ', 262, O. ο', 212. ὑπέρβιος ὕβρις O. α', 368. ὑπέρβιον, —βίως, ρ', 19.
ὑπερδέης ρ', 330.
ὑπερείπειν, collabi, ψ', 691.
ὑπερέπτειν φ', 271.
ὑπερέχειν χεῖρά τινι f. δ', 249.
ὑπερηνορέειν δ', 176, O. ρ', 581.
ὑπερηφανεῖν λ', 694.
ὕπερθεν graphice adjectum ν', 61, 75, 473.
ὑπερθορέειν ι', 476. σχεδὸν μ', 53. ὑπερθορεῖσθαι θ', 179.
ὑπέρθυμος, magnanimus, δ', 365. superbus, ε', 881.
ὑπερίημι O. θ', 198.
ὑπερικταίνεσθαι O. ψ', 3.
ὑπερκαταβαίνειν τεῖχος ν', 50.
ὑπέρκοτος, si forte, C. 427.
ὑπερκύδειν. ὑπερκύδαντας δ', 66, 71.
ὑπερκύπτειν E. 14, 22.
ὑπερμενέτης h. 8, 1.
ὑπερμενὴς Ζεὺς β', 116. cf. ib. 350, 403.
ὑπέρμορα β', 155.
ὑπεροπλίζεσθαί τινα O. ρ', 268.
ὑπεροπλίη α', 205.
ὑπέροπλον εἰπεῖν ο', 185.
ὑπερπτάσθαι σήματα πάντα O. θ', 192.
ὑπερσχέθειν γαίης dictus sol oriens λ', 735.
ὑπέρτατος, sublimis, μ', 381, ψ', 451.
ὑπερτερίη O. ζ', 70.
ὑπέρτερος γενεῇ, λ', 786. εὖχος λ', 290. κῦδος μ', 437. ὑπέρτερα κρέα O. γ', 65.
ὑπερφίαλος γ', 106. ὑπερφίαλοι appellati proci ab ipso Antinoo O. φ', 289. ὑπερφιάλως νεμεσᾷν ν', 293.
ὑπέρχεσθαι Ἴλιον β', 249. ὑπέρχεσθαί τινα dictus metus ν', 44. cf. η', 215.
ὑπερῷα π', 184.
ὑπερωέω, ὑποχωρέω, θ', 122.
ὑπερώη χ', 495.
ὑπερωϊόθεν O. α', 328.
ὑπερώϊον β', 514.
ὑπέσχεθε η', 188.
ὑπέχειν, παρέχειν, O. χ', 445. ὑπέχειν θήλεας ἵππους ε', 269. ὑπέχεσθαί τι κ', 39.
ὑπημύειν χ', 491.
ὑπηνήτης ω', 348.
ὑπηοῖος θ', 529.
ὑπιέναι τεῖχος μ', 264.
ὑπίσχεσθαι κ. καταινεύειν O. δ', 6.
ὑπισχνέεσθαι α', 514. ἀπειλὰς ν', 84. ὑπ. καὶ κατανεύειν β', 112.

ὑπό. ὑπ' ἀγγελίης O. η', 263. ὑπ' ἀνάγκης O. β', 110. ὑπὸ βροντῆς ν', 796. ὑπὸ δαΐδων λαμπομένων σ', 492. ὑπὸ ζυγοῦ λύειν ἵππους O. δ', 39. ὑπὸ ἱκάνειν τινὰ, subire al., λ', 117. ὑπὸ Ἴλιον ἔρχεσθαι β', 216. ὑπὸ πομπῇ τινος ζ', 171. ὑπὸ τεύχεσιν (intell. ἐόντες), armati, O. ξ', 476. ὑπό τινος seu τινὶ ποιεῖν τι dictus is, qui aliquo cogente vel auctore facit al., ε', 699, ζ', 73, π', 277, 591, ρ', 758, σ', 11. ὑπό τι, sub al., cum locus indicatur, β', 603. ὑπό τι, tempore alicujus rei, π', 202, χ', 102. ὑπὸ ὕπνῳ τέρπεσθαι ω', 636. cf. ν', 667. ὑπό τινι τίκτειν τινὰ ε', 313. cf. ἠώς.

ὑπὸ, subter, β', 465.

ὕπο, ὕπεστιν, O. ι', 135.

ὑποβλήδην α', 292, M. 415.

ὑπόβρυξ O. ε', 319.

ὑποβρύχιος M. 116, h. 34, 12.

ὑπογνάμπτειν fig. h. 8, 13.

ὑποδαμνᾶν fig. φ', 52. ὑποδάμνασθαι O. γ', 214.

ὑποδείδειν α', 406.

ὑποδειδίζειν ε', 521.

ὑποδεξίη πᾶσα ι', 73.

ὑποδέχεσθαι η', 93. κόλπῳ ζ', 136. ὑποδεχόμενόν τινα πῆμα O. ξ', 277.

ὑποδμώς O. δ', 386.

ὑπόδρα ἰδεῖν α', 148.

ὑποδρηστὴρ O. ο', 330.

ὑποδρώειν O. ο', 333.

ὑποδύειν, subire al. auferendum, θ', 331. ὑποδύεσθαι κακῶν O. υ', 53.

ὑποδῦναι. τοῖσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδυ γόος O. κ', 398.

ὑποείκειν ο', 211. τὶ pro τινὶ ο', 227. τί τινι δ', 62.

ὑποζευγνύναι. v. ὑπάγειν.

ὑποθερμαίνειν π', 333.

ὑποθημοσύναι Ἀθήνης ο', 412.

ὑποθωρήσσεσθαι σ', 513.

ὑποκάδεσθαι p. ὑποχάζεσθαι δ', 497.

ὑποκάμπτειν ω', 274

ὑποκεῖσθαί τινι O. ρ', 409.

ὑποκινεῖν δ', 423.

ὑποκλονεῖσθαί τινι φ', 556.

ὑποκλοπεῖσθαι O. χ', 382.

ὑποκρίνεσθαι Ionum pro ἀποκρ. η', 407, O. β', 111. ὄνειρον O. τ', 535.

ὑποκρύπτειν ο', 625.

ὑπόκυκλος O. δ', 131.

ὑποκύομαι ζ', 26.

ὑπολαμβάνειν γυῖα dictus tremor γ', 34, ξ', 506.

ὑπολείπεσθαι O. ρ', 276.

ὑπολευκαίνεσθαι ε', 502.

ὑπολίζονες σ', 519.

ὑπολύειν μένος καὶ γυῖά τινος ζ', 27. cf. λ', 579, O. ξ', 71. ὑπολύεσθαί τινά τινος α', 401.

ὑπομένειν ε', 498.

ὑπομνᾶν τινά τινος O. α', 321. ὑπομνᾶσθαι γυναῖκα O. χ', 38.

ὑπονήϊος Ἰθάκη O. γ', 81.

ὑποπερκάζειν O. η', 126.

ὑποπτήσσειν. ὑποπεπτηῶτες β', 312.

ὑπορήγνυσθαι fig. π', 300.

ὑπόρρηνος ὄϊς κ', 216.

ὑποσείειν ἱμάντι τρύπανον O. ι', 385.

ὑποσταχύεσθαι fig. O. υ', 212.

ὑποστεναχίζειν, ὑπ—σθαι, β', 95, 781.

ὑποστρέφειν. ἑλίσσεσθαι, γ', 407. cf. μ', 71. αὖτις O. θ', 301. φύγαδε λ', 446. ὑποστρέφειν ἵππους ε', 581. ὑποστρέφεσθαι λ', 567.

ὑποσχεσίη. ὑποσχεσίῃσι πιθήσας ν', 369.

ὑπόσχεσις β', 349. v. ὑφίστασθαι.

ὑποταρτάριος. θεοὶ οἱ ὑποταρτάριοι ξ', 279.

ὑποτιθέναι ἔμβρυον O. ι', 245. ὑποτίθεσθαι, ὑποδεικνύναι, λ', 788. cf. θ', 36. ὑπ. ἢ ἔπος, ἢ ἔργον, O. δ', 163. ὑπεθήκατο C. 482.

ὑποτρέμειν κ', 390.

ὑποτρέχειν O. κ', 323. fig. A. P. 107.

ὑποτρέω η', 217.

ὑποτρομέεσκον υ, 28.

ὑπότροπος ζ', 367, 501.

ὑπουράνιον κλέος κ', 212.

ὑποφέρειν, subducere, ε', 885.

ὑποφήτης π', 235.

ὑποφθάναι, ὑποφθάσθαι, η', 144, O. δ', 547.

ὑποφύειν ξ', 347.

ὑποχείριον ἔρχεσθαι O. ο', 448.

ὑποχεύειν, ὑποβάλλειν, λ', 843.

ὑποχωρεῖν δ', 505.

ὑπόψιός τινος γ', 42.

ὕπτιος δ', 108. τὸν δ' ὕπτιον ὦσ' ἀπὸ δουρὸς π', 863.

ὑπώπια μ', 463.

ὑπώρεια υ', 218.

ὑσμίνη, ὑσμίν. κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην λ', 190. ὑσμῖνι μάχεσθαι β', 863, θ', 56. ὑσμίνηνδε β', 477.

ὕστατα α', 232. ὕστατα κ. πύματα O. δ', 685, υ', 13. cf. O. υ', 116.

ὑστάτιον, postremum, θ', 352.

ὕστερος ε', 17. τινὸς σ', 333. ὕστερον α', 27.

ὑφαίνειν ἱστὸν γ', 125, χ', 440. δόλον ξ', 187. μήδεα, μῆτιν, γ', 212, η', 324. cf. O. ι', 422.

ὑφαίνεσκεν O. β', 104.

ὑφαιρεῖν β', 154. ὑφαιρεῖν τινα dictus horror δ', 421, ε', 862.

ὑφᾶν O. η', 105.
ὑφαντὸς O. ν', 136.
ὑφαρπάζειν σ', 319.
ὕφασμα O. γ', 274.
ὑφέλκειν ξ', 477. ἔκ τινος δ', 465.
ὑφίστασθαι ε', 715, ι', 445, O. γ', 99. ὑπόσχεσιν β', 286. ὑφίστασθαι, τολμᾶν, φ', 273. τινὶ, ὑπείκειν, ι', 160.
ὑφορβὸς O. ξ', 5.
ὑψαγόρης O. α', 385, ρ', 406.
ὑψερεφὲς μέγα δῶμα ε', 213.
ὑψηλὸς β', 395.
ὑψηχὴς ε', 772.
ὕψι βαίνειν ν', 371. v. καλά.
ὑψιβρεμέτης. v. Ζεύς.
ὑψίζυγος δ', 166, (αἰθέρι ναίων Ζεύς), η', 69.
ὑψικάρηνοι δρύες μ', 132. cf. V. 265.
ὑψίκερως ἔλαφος O. κ', 158.
ὑψίκομος δρῦς ψ', 118, O. ι', 186.
ὑψίκρημνος E. 6, 5.
ὑψιμέλαθρος M. 103.
ὑψιπετήεις O. ω', 538.
ὑψιπέτηλον δένδρεον ν', 437.
ὑψιπέτης αἰετὸς μ', 201, O. υ', 243.
ὑψίπυλος Θήβη ζ', 416. Τροίη φ', 544.
ὑψόθ' ὄρεσφι τ', 376.
ὑψόθεν λ', 53.
ὑψόροφος θάλαμος γ', 423.
ὑψόσε κ', 461, 65.
ὑψοῦ α', 486. ὑψοῦ ἐν νοτίῳ ὁρμίζειν O. δ', 785.
φ. v. ϑ, π.
φαάντατος. v. ἀστήρ.
φαέθων ἥλιος O. ε', 479.
φάειν O. ξ', 504.
φαείνειν O. μ', 383, 85.
φαεινὸς φοίνικι ο', 538, O. ψ', 201. v. κρητὴρ, πῦρ.
φαεσίμβροτος ἥλιος O. κ', 191. ἠὼς ω', 785.
φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ ν', 686.
φαίδιμος δ', 505. ὦμος O. λ', 127. v. γυῖον.
φαίνειν, ostendere, β', 318, 324, 353. ἀοιδὴν O. ϑ', 499. Ἄρην B. 265. ὁδὸν O. μ', 334. τέρας O. γ', 173. φάανθεν α', 199. πέφανται, apparuit, β', 122, π', 207. πεφήσεται ρ', 155. v. γόνον.
φαινομένηφιν ἠοῖ O. δ', 407.
φαινολὶς ἠὼς C. 51.
φαλαγγηδὸν ο', 360.
φάλαγξ β', 558.
φαληριᾶν ν', 799.
φάλος κόρυθος δ', 459.
φάναι, εἰπεῖν. φῆῃ, O. λ', 127. φὰν O. β', 337. ἔφησθα α', 397.
φάναι, φάσθαι, λογίζεσθαι, α', 33, 43, β', 37, ζ', 501 etc. φαίης κε γ', 220. φάσθαι μῦθον πρός τινα ω', 598. φήμην O. υ', 100. vide ἶσον.
φάνεσκε λ', 64, O. λ', 586.
φάος ἠελίοιο ὄπτεσθαι f. ε', 120. φάος, oculus, ξ', 345. φάος (salutem) γίγνεσθαί τινι σ', 102. φάος γλυκερὸν, blandimentum amantium, O. π', 23.
φαρέτρη Ion. α', 45.
φάρμακον δ', 191. φάρμακον ἐσθλὸν, κακὸν. λυγρὸν, χ', 94, O. κ', 213, 236, 287, 292. v. ἐπιπάσσειν.
φαρμάσσειν πέλεκυν dictus faber ferrarius, qui securim candentem aqua frigida durat, O. ι', 393.
φᾶρος πορφύρεον, quo signum dat Graecis Agamemnon ϑ', 220.
φάρυξ O. ι', 373.
φάσγανον α', 190. ἄμφηκες κ', 256. φασγάνῳ αἴσσειν ε', 81. φασγάνῳ ἐλᾶν ἢ τύπτειν, *mit dem Schwert hauen oder stechen*, O. χ', 97, 98.
φάσκειν ν', 100, Odyss. δ', 191, ε', 135 etc.
φασσοφόνος. v. ἴρηξ.
φάτις δήμου ι', 460. ἐσθλὴ O. ζ', 29.
φάτνη ε', 271. ἱππείη κ', 568.
φάω, κτείνω. ξ', 471. πέφανται ε', 531. πεφήσομαι ν', 829. φαίνω. πεφασμένος μῦθος ξ', 127.
φέβεσθαι ε', 223. τινὰ ε', 232. ὑπό τινος λ', 121.
φείδεσθαι ἵππων ε', 202. πεφίδοιτο υ', 464. πεφιδήσεται ο', 215. πεφιδέσθαι φ', 101.
φειδωλὴ δούρων χ', 244.
φέρασπις h. 8, 2.
φέρβειν h. 31, 2, 4.
φέρειν ἄεθλον ψ', 441. ἄποινα α', 13. δεῖμά τινι ε', 682. ἔναρα ζ', 480. φέρειν ἢ ἄγειν τι ε', 484. κακότητα μ', 332. φέρειν κῆρας, ι', 411. κλέος τινὸς, τινὶ, O. γ', 204, A. D. 174. οἰκία O. ξ', 212. χάριν τινὶ ε', 211. οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν ι', 306. τὸν δὲ πόδες ἔφερον O. ο', 555. φέρουσαί τινα Κῆρες β', 304. οἰσέμεναι γ', 120. φέρεσθαι α', 592. φέρεσθαι κράτος ν', 486. v. μένος χειρῶν.
φερέσβιος A. P. 164, C. 449, 50.
φέρεσκε, φέρεσκον, O. ι', 429, κ', 108. cf. A. P. 179.
φέρησι O. τ', 111.
φέριστος ζ', 123. φέριστοι, *optimi*, appellati equi per blandimentum ψ', 409.
φέρτατος α', 581. ἀνδρῶν ο', 526.
φέρτερος δ', 56. τινὸς α', 186, β', 201.

φέρτερον εἶναί τινός τινι γ', 431. φέρτερον α', 169, δ', 307.

φέρτρον σ', 236.

φεύγειν dictum per invidiam α', 173. φεύγειν f. α', 60. φεύγειν ἐκ χειρῶν dicta frena elapsa θ', 137. cf. λ', 128, ψ', 465. πεφυγμένον εἶναί τι sive τινὸς ζ, 488. φευγόντων imperat. ι', 47.

φεύγεσκε ρ', 461.

φῆ β', 144 ann.

φήγινος ἄξων ε', 838.

φηγὸς Διὸς, quercus Jovi sacra haud longe a porta Scaea ε', 693, ubi v. ann. cf. φ', 549.

φηληταὶ φῶτες M. 67.

φήμη O. β', 35. v. φάσθαι.

φῆμις O. ζ', 273. δήμου O. ο', 468.

φήνη O. γ', 372.

φθάνειν priore longa, secus atque apud recentiores, ι', 506, φ', 262. φθάνειν τινὸς λ', 51. φθήσονται — γοῦνα καμόντα ψ', 444. φθάμενος ε', 119.

φθίειν, φθίνειν, α', 251. φθίειν φρένας moerentis σ', 446. φθίσθαι ὑπὸ χερσί τινος θ', 358.

φθινύθειν β', 346. φθιν. τι O. α', 250. φθιν. φίλον κῆρ O. κ', 485.

φθινύθεσκε α', 491.

φθισήνωρ πόλεμος β', 833, ι', 604.

φθισίμβροτος αἰγὶς O. χ', 294. μάχη ν', 339.

φθόγγος βαρὺς O. ι', 257. φθόγγῳ ἐπερχόμεναι ἀμφίπολοι O. σ', 199.

φιάλη ψ', 243.

φιλέειν α', 196, φιλεῖν, ξενίζειν, O. δ', 29. cf. Il. γ', 207, ζ', 15. φιλεῦντας O. γ', 221. φίλεσθαι, φιλεῖσθαι, ε', 117, κ', 280 etc. ἐκ Διὸς β', 668. φιλεῖσθαι παρά τινι ν', 627 etc. φιλεῖσθαι med. ἐφῖλατο ε', 61, φῖλαι ε', 117.

φιλέεσκεν, ἐξένιζε, ζ', 15. cf. ι', 450, O. α', 264.

φιλήμεναι χ', 265.

φιλήρετμος O. α', 181.

φιλίων O. τ', 351.

φιλοκέρτομος O. χ', 287.

φιλόκροτος h. 19, 2.

φιλοκτεανώτατος α', 122.

φιλοκυδὴς M. 375.

φιλολήϊος M. 335.

φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη γ', 424, δ', 10, V. 17.

φιλόξεινος O. ζ', 121.

φιλοπαίγμων O. ψ', 134.

φιλοπτόλεμος π', 65.

φῖλος δ', 155, ε', 359. φίλος, carus, suus, quia suum cuique carum est, η', 130. φίλος pro φίλε ι', 601. φίλος sarcastice dictum φ', 106. φίλος ἀνθρώποις ζ', 14. *φίλος ὦ Μενέλαε δ', 189. φίλη καὶ αἰδοίη ξ', 210. φίλη παῖς α', 20. cf. α', 98, β', 261. φίλη πατρὶς γαῖα γ', 244. φίλε τέκνον O. γ', 184. φίλον δῶμά τινος O. σ', 421. φίλον εἶναί τινι dictum id, quod quis solet facere, α', 541, 564, β', 116, 796, δ', 372. cf. α', 107. φίλον ἦτορ γ', 31. φίλον καὶ ἡδὺ η', 387. φίλον πατέρα Telemachi se vocat Ulysses δ', 354. φίλον τέκος appellata Helena junior a Priamo seniore γ', 162, 192. φίλα (ἐστὶ) δ', 345. φίλα ἔρδειν τινὶ O. ο', 360. φίλα τέκνα β', 315. cf. ε', 71. φίλα φρονεῖν δ', 219, ε', 116. οὔτι φίλος γ', 11. φίλτερος λ', 162. φίλτερον sensu simili τοῦ φίλον φ', 101, χ', 301. πολὺ φίλτατος πάντων τινὶ ε', 378.

φιλοστέφανος C. 102.

φιλότης, φιλία, γ', 354, δ', 16, η', 302. φιλ. καὶ ἵμερος, h. e. ἵμ. φιλότητος, ξ', 198. φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ τέμνειν γ', 73, 256. v. αἰδὼς, μίσγεσθαι.

φιλοφροσύνη ι', 256.

φιλοψευδὴς μ', 164.

φίλως ὁρᾶν καὶ εἰ etc. δ', 347.

φλεγέθειν σ', 211.

φλέγειν φ', 13.

φλέγμα φ', 337.

φλὲψ, ἡ νωτιαία, die Hohlader, ν', 546.

φλιὰ O. ρ', 221.

φλίβειν O. ρ', 221.

φλόγεος, λαμπρὸς, ε', 745.

φλογὶ εἴκελος ἀλκὴν ν', 330. cf. ν', 39, 53.

φλοιὸς α', 237, V. 272.

φλοῖσβος ε', 322, 469, κ', 416.

φοβέειν ο', 230. φοβεῖσθαι ὑπό τινι ο', 636. Δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν Νῆας ἀνὰ γλαφυρὰς μ', 470. v. ὕπαιθα.

φόβονδε ἀγορεύειν ε', 252.

φόβος ἄρηος β', 767. φόβον ποιεῖν τινι μ', 432.

φοινήεις δράκων μ', 202.

φοινικόεις κ', 133.

φοινικοπάρῃος O. λ', 123.

φοίνιξ, color puniceus, δ', 141. φοίνικι φαεινὸς ζ', 219, η', 305.

φοίνιξ ἵππος ψ', 454.

φοίνιξ, palma, O. ζ', 163.

φοινὸς A. P. 185.
φοιτᾶν β', 779.
φοιτίζεσκε h. 26, 8.
φολκὸς β', 217.
φονὴ κ', 521.
φόνος, locus caedis, O. χ', 376. φόνος αἵματος π', 162. φόνος καὶ κὴρ β', 352, γ', 6. cf. ε', 652. φόνος κ. μοῖρα O. φ', 24. κεῖσθαι ἐν φόνῳ ω', 610.
φοξὸς κεφαλὴν β', 219.
φορβὴ λ', 562.
φορέειν α', 238. ἀγλαΐας O. ρ', 245. νέκυας O. χ', 437. σῶμα B. 47. φορῆναι β', 107.
φορέεσκε β', 770, ν', 398.
φορεὺς σ', 566.
φόρμιγξ α', 603. γλαφυρὴ O. ρ', 262. δαιτὸς ἑταίρη, ib. 271. v. συνήορος.
φορμίζειν σ', 605.
φορτὶς O. ε', 250.
φόρτος ἔρωτος B. 85. φόρτου μνήμων O. θ', 163. v. ξυνάγειν.
φορύνειν O. σ', 336.
φόως β', 49. φόως tropice dictum pro gaudio seu salute ζ', 6, θ', 281.
φόωσδε β', 309.
φράγδην B. 268.
φραδής. φραδέος νόου ἔργα τέτυκται ω', 354.
φραδμοσύνη A. D. 99.
φράδμων ἀνὴρ π', 638.
φράζειν, δεικνύναι, M. 442. πέφραδε ξ', 500. φράζεσθαι, διανοεῖσθαι, α', 83. ἔργον τε ἔπος τε ο', 234. φράζεσθαι, μὴ — cavere, ne —, ε', 411. φράζεο καὶ χάζεο ε', 440. φρ., ἐνθυμεῖσθαι, O. ψ', 260. φρ., φυλάσσειν, O. χ', 129. vide ἀμφίς.
φραζέσκετο A. P. 169.
φράσσειν μ', 263. φράσσεσθαι B. 166.
φρήν. θυμὸς ἀγερθεὶς ἐς φρένα O. ω', 349. κατὰ φρένα α', 555, ε', 406. φρένες, διάφραγμα, π', 481. στῆθος, ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσιν, O. ι', 301. φρένες ἀμφιμέλαιναι α', 103. φρένες, νοῦς, α', 115. φρένες ἐσθλαὶ O. β', 117. φρένας ἐξαιρεῖσθαί τινι ζ', 234, ι', 377. φρεσὶ, prudentia sua, O. θ', 448. v. ἐξολλύναι, θυμός, χρῆσθαι.
φρήτρη β', 362, 3.
φρὶξ fluctuum φ', 126. venti η', 63, ψ', 692.
φρίσσειν ἔγχεσιν etc. δ', 282, η', 62. cf. ν', 339. φρίσσειν νῶτον dictus aper ν', 473. ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι ψ', 599.
φρονεῖν, μέγα φρονεῖν, μ', 124, ρ', 23. putare, γ', 98. reputare, β', 36. sapere, ψ', 305. φρονεῖν κακά τινι π', 373. cf. ib. 701. v. ἶσα, κρυπτάδια, πυκινὰ φρ.
φρόνις O. γ', 244. *Kundschaft*, O. δ', 258.
φρύγειν, φρύσσειν, E. 14, 4.
φύγαδε θ', 157, 256. φύγαδε μνᾶσθαι π', 697.
φύγεσκε O. ρ', 316.
φυγοπτόλεμος O. ξ', 215.
φύειν, nasci, ζ', 149, si nihil infuscatum est. φύειν τρίχας O. κ', 393. φύλλα α', 235. φύειν priore correpta ζ', 148, 9. cf. λύειν.
φῦζα, non φύζα, ξ', 522. ann.
φυζανικὴ ν', 102.
φύζω. πεφυζότες φ', 6.
φυὴ α', 115.
φυκιόεις ψ', 693.
φῦκος ι', 7.
φυκτὰ, φυκτὸν, φυγὴ, π', 128.
φυλακὴ η', 371. φυλακὰς ἔχειν ι', 1.
φύλακος ω', 566.
φυλακτὴρ ι', 66, 80.
φύλαξ. φυλάκων ἡγήτορες κ', 181.
φυλάσσειν, servare, per se dictum ε', 809. φυλάσσειν δῶμα O. ε', 208. νόστον β', 251. νύκτα O. ε', 465. φυλ. ὅρκια πιστὰ dicti dii, qui perjuros ulciscuntur, γ', 280. φυλ. χόλον π', 30. φυλάσσεσθαι med. κ', 188. πεφυλαγμένον εἶναι ψ', 343.
φυλίη O. ε', 477.
φυλλὰς, si forte, O. μ', 357.
φύλλον α', 231, 237.
φῦλον, tribus, β', 362, 3. φῦλον ἀοιδῶν O. θ', 481. Ἑλένης O. ξ', 70. cf. ib. 183. φῦλα γυναικῶν ι', 130. θεῶν καὶ ἀνθρώπων ε', 441. Πελασγῶν β', 840.
φύλοπις αἰνὴ δ', 15, 65, ε', 379. φύλ. πολέμου ν', 635.
φῦναι δ', 109. ἐν χερσί τινος O. κ', 397.
φύξηλις ρ', 143.
φύξιμον O. ε', 359.
φύξις κ', 311, 447.
φύρειν ω', 162. φύρεσθαι δακρύοις O. σ', 173.
φυσᾶν σ', 470.
φύση, φῦσα, σ', 372, 412. cf. M. 114.
φυσιᾶν M. 118.
φυσίζοος αἶα γ', 243.
φυταλιὴ ζ', 195.
φυτεύειν fig. Cypr. 2. κακὸν ο', 134.
φυτὸν σ', 57.
φώκη O. δ', 404.
φωνεῖν α', 200, 333, β', 35 etc. ὄπα O. ω', 535.

φωνή. φωναὶ πάντων ἀνθρώπων A. D. 162. v. ἄῤῥηκτος.
φωρὰ M. 136.
φώρη M. 385.
φωριαμὸς ω', 228.
φὼς, vir, ε', 634. φὼς υἱός τινος δ', 194. v. ἄϊδρις.
χ. v. ν.
χάζεσθαι δ', 535. δουρὸς λ', 539. ὀπίσσω ε', 702. χάζ. τινι κελεύθου μ', 262. χάζ. ὑπ' ἔγχεος ν', 153.
χαίνειν π', 350, 409. ὥς κέ οἱ αὖθι γαῖα χάνοι ζ', 281. cf. δ', 182. χαίνειν, χανδάνειν. λέβητα, — τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, ψ', 268. cf. ω', 192.
χαίρειν α', 158. χαίρειν jussi, quos salutant, α', 334. κεχαρησέμεν ο', 98. κεχαρηὼς θυμῷ η', 312. ἐχάρη γ', 23. χαρείη φρένα ζ', 481. χήρατο ξ', 270. κεχάροντο π', 600. κεχάροιτο O. γ', 438.
χαίρεσκον σ', 259.
χαίτη, κόμη, κ', 15, ψ', 141. χαῖται Jovis α', 529. equi ζ', 509.
χάλαζα κ', 6.
χαλάζειν βιὸν A. D. 6.
χαλεπαίνειν β', 378. χαλεπαίνουσα ὥρη χειμερίη O. ε', 485.
χαλεπὸς δεσμὸς ε', 391. λιμὴν O. τ', 189. χαλεπός τινι α', 546, O. ρ', 388. χαλεπὴ θεοῦ μῆνις ε', 178. χαλέπ' ἄλγεα ε', 384.
χαλέπτειν O. δ', 423.
χαλινὸς τ', 393.
χαλιφρονεῖν O. ψ', 13.
χαλιφροσύνη O. π', 310.
χαλίφρων O. δ', 371.
χάλκειος. αὐγὴ χαλκείη κορύθων ν', 341. v. αἰχμή.
χαλκεοθώρηξ δ', 448.
χάλκεος Ἄρης ε', 704. οὐρανὸς ρ', 425. ὄψ σ', 222. ὕπνος λ', 241. v. ἦτορ.
χαλκεόφωνος ε', 785.
χαλκεύειν σ', 400.
χαλκεὺς Ἥφαιστος ο', 309. χαλκεὺς vocatus aurifex O. γ', 432. cf. ib. ann. ad 425. χαλκῆες ἄνδρες δ', 187.
χαλκεὼν O. θ', 273.
χαλκήϊος δόμος O. σ', 328. v. ὅπλα.
χαλκήρης γ', 316. χαλκῆρες ἔγχος σ', 534.
χαλκὶς, avis, ξ', 291.
χαλκοβαρὴς λ', 96. ἰὸς ο', 465.
χαλκοβατὲς δῶ α', 426.
χαλκογλώχιν μελίη χ', 225.
χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ η', 41.
χαλκοκορυστὴς ε', 699.
χαλκοπάρῃος κυνέη μ', 183.
χαλκόπους ἵππος θ', 41.
χαλκὸς vocatur hasta γ', 348, 9; lebes aeneus O. θ', 426; securis α', 236, O. σ', 309. χαλκὸς ὀξὺς ε', 821.
χαλκότυπος ὠτειλὴ τ', 25.
χαλκοχίτων α', 371. v. Ἀχαιοί.
χαμάδις γ', 300.
χαμᾶζε γ', 29.
χαμαὶ ἐρχόμενοι ἄνθρωποι ε', 442. χαμαὶ πίπτειν, βάλλειν, ἐν κονίῃσιν δ', 482, ε', 583, 588.
χαμαιγενὴς V. 108.
χαμαιευνὰς σῦς O. κ', 243.
χαμαιεύνης π', 235.
χανδάνειν λ', 462, ψ', 742.
χανδὸν O. φ', 294.
χαράδρη. v. κοίλη.
χαρίεις α', 39. χαρίεντα εἵματα ε', 905. χαριέστατος πέπλος ζ', 90. χαριεστάτη ἥβη ω', 349.
χαρίζεσθαι ἄποινα ζ', 49. χαρ. τινος O. α', 140, ρ', 452. ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ ε', 243. τιθέναι κεχαρισμένα ω', 661.
χάρις, gratia, πόνος χαρίεις, ι', 316. χάριν τινὸς pro χαριζόμενός τινι ο', 743. χάριν φέρειν τινὶ ε', 874. ἰδεῖν χάριν ἀλόχου, capere fructum e conjuge, λ', 243.
χάρμα γίγνεσθαι δυσμενέεσσι κ', 193. cf. γ', 51, ζ', 82, ψ', 342. contra χάρμα πόλει κ. παντὶ δήμῳ dictus Hector ω', 706.
χάρμη δ', 222.
χαρμόφρων M. 127.
χαροπὸς λέων O. λ', 610.
χᾶσθαι V. 253.
χατέω ι', 518.
χατίζειν ρ', 221. τινὸς β', 225.
χέειν ι', 15. χέειν et ἔχειν conf. A. P. 9. χέειν δέσματα χ', 468, O. θ', 278. cf. ib. 282, 297. φωνὴν O. τ', 521. χέειν, νίφειν, μ', 281. χέειν χαμάδις φύλλα dictus ventus ζ', 147. ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ π', 385. χεῖσθαι βέλεα θ', 159. χείσεται O. σ', 17.
χειὴ χ', 93, 95.
χεῖλος χ', 495. χεῖλος, labrum seu margo calathi, O. δ', 132. χεῖλος ἄκρον τάφρου μ', 52.
χεῖμα O. η', 118.
χειμάῤῥοος ποταμὸς ν', 138. cf. δ', 452, λ', 493.
χειμέριος β', 294.
χειμὼν, tempestas, φ', 283. πολὺς O. δ', 566.
χεὶρ et κὴρ conf. v. κήρ. χεὶρ βαρεῖα, παχεῖα, α', 89, γ', 376, ε', 309. παχεία

Penelopae O. φ', 6. χειρὸς αἱρεῖν τινα α', 323. τιθέναι ἐν χερσὶ παῖδα α', 446. cf. vv. ἀπέχειν, ἐπιφέρειν, ἔπος.
χειρὶς O. ω', 230.
χεῖρόν τινι O. ο', 515.
χειρότερος ο', 513, C. 291.
χελιδὼν O. φ', 411, χ', 240, E. 15, 11.
χελώνη M. 42.
χέραδος φ', 319.
χέρεια O. σ', 229.
χερειότερος β', 248.
χερείων α', 114. τὰ χερείονα α', 576.
χέρης ἀνὴρ α', 80. χέρηα μάχη δ', 400.
χερμάδιον π', 774, O. κ', 121.
χερνῆτις γυνὴ μ', 433.
χερνίπτεσθαι α', 449.
χέρσος δ', 425.
χεύειν δ', 526. χεύειν, βάλλειν, ι', 215. χευομένη φρὶξ ζεφύρου ἐπὶ πόντον η', 63.
χηλὸς π', 221.
χὴν β', 460.
χηραμὸς φ', 495.
χηρεύειν τινὸς fig. O. ι', 124.
χῆρος τινος ζ', 408. χήρη γυνὴ β', 289, ζ', 432.
χηροῦν ε', 642. cf. O. χ', 306.
χηρωστὴς ε', 158.
χῆτος, στέρησις, ζ', 463, O. π', 35.
χθαμαλὸς O. ι', 25. χθαμαλώτατος ν', 683.
χθιζὸς α', 424. χθιζά τε καὶ πρώϊζα β', 303.
χθὼν εὐρεῖα λ', 741. πᾶσα β', 780.
χθονὶ et χθόνα conf. ω', 459.
χιτὼν β', 262. χιτὼν, θώραξ, γ', 359, ε', 736. v. στρεπτός.
χιὼν μ', 278. παλύνων ἀρούρας κ', 7.
χλαῖνα β', 183. διπλῆ κ', 133.
χλευὴ C. 202.
χλοερὸς B. 43.
χλούνης σῦς ι', 539.
χλωρηῒς O. τ', 518.
χλωρὸς O. ι', 320, 379. χλωρὸς ὑπαὶ δείους κ', 376. χλωρὸν δέος θ', 77. simili metaphora poëta vetus germanus apud virum illustrem, Josephum de Lassberg, *Liedersaal*, vol. 3. pag. 159. versu 430.: *(Ain sreck ir an daz hertz quam —) Si wart noch grüner denn ain graz.* v. μέλι.
χόανον σ', 470.
χοὴν χεῖσθαι O. κ', 518.
χοίρεα O. ξ', 83.
χολὰς δ', 526, M. 123.
χόλος α', 224, 283. χόλος λαμβάνων τινὰ α', 387.
χολοῦν α', 78. χολοῦσθαι β', 195. ἐνὶ φρεσὶ π', 61.
χολωτὸς δ', 241.
χορδὴ O. φ', 407, B. 225.
χοροήθης h. 19, 3.
χοροιτυπίη ω', 261.
χοροιτύπος M. 31.
χορόνδε γ', 393.
χορὸς σ', 590. θεῖος O. θ', 264.
χόρτος αὐλῆς λ', 774, ω', 640.
χραίσμειν sive χραισμεῖν α', 28, 242. χραίσμειν τινὶ ὄλεθρον η', 144.
χρᾶσθαι O. θ', 81. τινὶ O. κ', 492.
χρᾶσθαι, mutuari, B. 185.
χραύειν ε', 138.
χρέειν, χρείειν, O. θ', 79, A. P. 76.
χρεῖος, negotium, O. β', 41.
χρειὼ α', 341, κ', 142.
χρεμετίζειν μ', 51.
χρέος, χρεῖος, debitum, O. α', 409, θ', 353. ἀφιστάναι ν', 745. ὀφείλειν λ', 686, 88, 98.
χρεὼ ι', 75, 197. τίπτε σε χρ.; O. α', 225.
χρὴ cum accus. personae et genit. rei, qua opus est, η', 109.
χρηΐζειν τινὸς λ', 835 etc.
χρήματα et κτήματα conf. O. ο', 13.
χρῆσθαι ἀγαθαῖς φρεσὶν O. γ', 266. χρ. κ. χατίζειν τινὸς O. χ', 50. χρεώμενος ψ', 834. κεχρημένος τινὸς cupidus al. rei, O. α', 13.
χρηστήριον A. D. 81.
χρηστήριος νηὸς A. P. 71.
χρίειν ἀμβροσίῃ π', 670.
χρίεσκε C. 237.
χροιὴ, σῶμα, ξ', 164.
χρόμαδος ψ', 688.
χρόνος. χρόνον, diu, O. δ', 599. χρόνον πολὺν β', 343. cf. ἐπί.
χρόος, χροῦς, corpus, δ', 130. χρόα καλὸν ε', 858. v. τέρην.
χρυσάμπυκες ἵπποι ε', 358, 363, 720. Ὧραι h. 6, 5, 12.
χρυσάορος ε', 509.
χρύσειος α', 246.
χρύσεον perperam scriptum, ut videtur, pro χρυσοῦ, O. λ', 91.
χρυσέη Ἀφροδίτη γ', 64.
χρυσεοπήληξ h. 8, 1.
χρυσηλάκατος. v. Ἄρτεμις.
χρυσήνιος Ἄρης O. θ', 285. Ἄρτεμις ζ, 205.
χρυσόθρονος Ἄρτεμις ι', 533. Ἥρη α', 611.
χρυσόπτερος Ἶρις θ', 397.
χρυσόῤῥαπις Ἑρμῆς O. ε', 87, κ', 277. cf. ib. 331.

χρυσὸς β', 229. χρυσὸς dicta aegis ϑ', 43. χρυσὸν ἔχειν, auro ornatum esse, β', 872. cf. ib. 875.
χρυσούατος Incert. 7.
χρυσοχόος O. γ', 425.
χρώς, corpus, δ', 510, κ', 575. χρὼς ἀμφ' ὀστεόφιν O. π', 145.
χύεσθαι fig. ε', 141, O. κ', 415.
χύσις φύλλων O. ε', 483, 487.
χυτὴ γαῖα, tumulus, ζ', 464.
χύτρα B. 41.
χώεσθαι α', 44, 46, 64, 80, 244. et s. χωσαμένη γ', 414.
χωλὸς ἕτερον πόδα β', 217.
χωρεῖν τινος, pro ἀπό τινος, μ', 406. τινὶ ρ', 101. χωροῦσα γαῖα C. 429.
χώρα. χώρης ὀλίγη μοῖρα π', 68. χῶραι ἀνθρώπων O. ϑ', 573.
χῶρος, campus, *der Kampfplatz*, γ', 315. ξυνιέναι ἐς χῶρον ἕνα δ', 446.
ψ. v. ν.
ψάμαθος α', 486. ἁλίη O. γ', 38.
ψαμαθώδης M. 75.
ψαφαρότριχα μῆλα h. 19, 32.
ψεδνὸς β', 219.
ψευδάγγελος ο', 159.
ψεύδεσθαι δ', 404. ὅρκια πιστὰ η', 352.
ψεῦδος β', 81, 349, γ', 235. οὔτι ψ. ἐμὰς ἄτας κατέλεξας ι', 115., quod etiam hoc modo explicari potest: *nihil mendacii de meis noxis dixisti.* v. Matth. §. 409, 1, a. κατέλεξας, ἔλεξας, ut Tatius Jacobs. ed. 106, 19.: κἀγὼ καταλέγειν ἄρχομαι etc.
ψευστεῖν τ', 107.
ψευστὴς ω', 261.
ψὴρ π', 583.
ψηφὶς φ', 260.
ψιὰς αἱματόεσσα π', 459.
ψιλός. v. ἄροσις. ψιλὴ ναῦς O. μ', 421. ψιλὸν δέρμα O. ν', 437.
ψολόεις κεραυνὸς O. ω', 539.
ψύχειν υ', 440.
ψυχὴ καὶ αἰὼν π', 453 ψυχή τε μένος τε ϑ', 123. ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων, ψ', 72. ψυχαὶ ἡρώων α', 3. μάχεσθαι περὶ ψυχῶν O. χ', 245. v. ϑέειν.
ψύχος O. κ', 555.
ψυχρὸς χαλκὸς ε', 75. χιὼν χ', 152.
ψωμὸς O. ι', 374.
ω et ο confundi visa O. λ', 173. ω et ου confundi visa M. 109, 110. ω et ου conf. O. φ', 216, B. 50. v. α, ει, η, ο.
ῳ et ᾳ confundi visa O. λ', 146.
ὢ saepe neglectum a librariis, O. α', 123. ὤ μοι ἐγὼ δειλὴ σ', 54. ὤ μοι ἐγὼ σέο — ἀμήχανος O. τ', 363. ὤ μοί ἐγὼν, ὅτε — π', 433. ὢ πόποι in orationibus ipsorum deorum β', 157, ε', 714, η', 455, ϑ', 200. cf. α', 254 etc.
ὧδε dictum δεικτικῶς ω', 398. ἐμφατικῶς π', 652. ὧδε, ὡς ἔχεις, σ', 392.
ὠδίνειν λ', 270. ὀδύναις O. ι', 415.
ὠθεῖν, ὠθεῖσθαι, ε', 105, 691, ϑ', 294. ἀπό τινος ε', 19, 626. ϑύραζε ἔκ τινος ε', 694.
ὤθεσκε O. λ', 595.
ωι. v. ου.
ὦκ' et οὐκ conf. B. 50.
ὦκα β', 785, γ', 14.
ὤκιστα O. χ', 77.
ὤκιστος ο', 238, φ', 253.
ὠκύαλος νηῦς ο', 704, O. μ', 182.
ὠκύμορος α', 417. ὠκυμορώτατος α', 505.
ὠκυπέτης ϑ', 42.
ὠκυπόρος α', 421, 488, β', 351.
ὠκύπτερος ν', 62.
ὠκύπους ἵππος ε', 732.
ὠκύροος ε', 598, η', 133.
ὠκὺς δ', 500, ε', 106 etc. πόδας ὠκὺς α', 58, 149 etc. ὠκὺς ὀϊστὸς λ', 478. ὠκέα Ἶρις β', 786, 790, 95.
ὠλεσίκαρπος O. κ', 510.
ὦλξ, αὖλαξ, ν', 707.
ὠμηστὴς ἰχθὺς ω', 82. κύων χ', 67. οἰωνὸς λ', 454.
ὠμογέρων ψ', 791.
ὠμοθετεῖν α', 461, β', 424.
ὦμος γ', 17. equi ζ', 510.
ὠμὸς, crudus, O. μ', 396. ὠμὸν βρώσκειν τινὰ δ', 35. ὠμὸν γῆρας, ἐν ᾧ τίθεταί τις O. ο', 357. ὠμὰ κρέα χ', 347.
ὠμοφάγος ε', 782, η', 256, λ', 479.
ων. v. ειν, —εν.
ὠνητὴ μήτηρ O. ξ', 204.
ὦνον φ', 41.
ὦνος, ὠνὴ, O. ο', 445.
ὥρη ἔαρος, εἰαρινὴ, β', 471, ζ', 148.
ὠρηφόρος C. 54.
ὥρια πάντα O. ι', 131.
ὠρίζεσκον M. 58.
ὥριστος λ', 288, ν', 154 etc.
ὣς γ', 36. ὣς et ὧι confundi visa π', 522. v. Add. vol. 6. ὣς et ὡς conf. O. δ', 672.

ὡς et ὅς conf. A. P. 178. ὥς —, ὣς —, ξ', 294, υ', 424. ὡς ἀγαθὸν — O. γ', 196. ὡς ἀνέμου πνοιὴ accedens Minerva ad dormientem Nausicaam O. ζ, 20. ὡς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος, τ', 16. ὡς ἐπέοικεν O. υ', 293. ὡς ἐπιεικὲς τ', 147. ὡς ἔρις — ἀπόλοιτο σ', 107. ὡς μὴ — optantis χ', 481. ὡς ὅτε O. λ', 367. ὡς ὄφελον etc. λ', 380. cf. O. α', 217. v. ellipses, καὶ, ὅς.

ὤσασκε O. λ', 599.

ὡσεὶ ε', 374. ὡσεί τε β', 780.

ὥστε γ', 23.

ὠτειλὴ δ', 140, 149. οὐταμένη ξ', 518.

ὠτώεις τρίπους ψ', 264.

ὠχρεῖν O. λ', 528.

ὦχρος γ', 35.

ὤψ. v. ἰδεῖν. εἰσιδέσθαι ὦπά τινος et similia ο', 147.

II. INDEX LATINUS.

aedificia. v. portarum etc.

aegis descripta β', 447, ε', 738. cf. φ', 401. ejus vis magica ο', 318.

aestimatio litis σ', 507, ann.

aether altior aëre ξ', 288.

agnus albus Soli, niger Terrae, immolatus in sanciendo foedere γ', 103. cf. ib. 246.

agri ter, vel etiam quater, arari soliti, σ', 542.

animarum conditio ap. Inferos ψ', 103. 4.

animi sedes credita esse in praecordiis ϑ', 201.

aper mactatus in feriendo foedere τ', 197. apri animus fortissimus ρ', 21. apri irritati descriptio ν', 471—75.

aquila dilectissimus Jovi ales ω', 293. aquilae visus acerrimus ρ', 674—78.

arma apta heroïbus ρ', 210. comburi solita cum mortuis ζ', 418. armorum permutatio inter milites et duces ξ', 381.

ars depsendi coria ρ', 389. artes gymnasticae Phaeacum O. ϑ', 103.

artifices publici, nec servi, O. γ', 425.

artium incunabula ap. Graecos, ann. ad σ', 478.

astra apparentia circa lunam ϑ', 554. astra nautica O. ε', 272 - 77.

augurum graecorum status μ', 237—40.

aures abscissae sontibus φ', 455.

bellatoris dotes ο', 641.

bibere aquam fluminis dicti, qui id accolunt, β', 825.

blandimenta servorum O. π', 15—21, ρ', 35.

boreas et zephyrus advocati, tanquam venti vehementiores vel aridiores, praesertim isto tractu, ψ', 195.

bos Minervae immolata λ', 729. boves sacrificandae inauratis cornibus O. γ', 384. boum immolandarum cornua auro obduci solita, κ', 294, O. γ', 432—38.

calvities derisa O. σ', 354, 55.

caestus ψ', 684.

cancri ridicule descripti B. 299—303.

canis marinus O. μ', 96. cani venatico Antilochus comparatus ο', 578. canes conspecta Pallade diffugientes cum gannitu O. π', 162, 63. Telemachum sequentes O. β', 11.

cantores deorum aut heroum res gestas celebrantes inter epulas O. ϑ', 73. cf. ἀοιδός.

capite aliquem prehendere amantis σ', 71.

caprificus quaedam insignis ad occidentem Trojae ζ', 433.

captivi manibus pedibusque vincti, cum in servitutem vendebantur, φ', 453.

carne elixa, avibus et piscibus fere abstinebant heroës, O. μ', 330.

castra. v. munitio.

catena aurea Jovis ϑ', 19.

certamen eloquentiae juniorum in concione ο', 284. certamina aevi heroïci λ', 700.

cestus. v. Veneris.

cibi et potus magnum momentum ι', 705, τ', 161.

circus, alitum velocissimus, χ', 139.

cithara. v. lyra.

cithara et citharoedus sibi invicem respondentes M. 482.

clam concumbentes initio Jupiter et Juno ξ', 295 et sequ.

clavarum usus domi et belli, praesertim aevo heroïco, η', 9.

columba accipitrem fugiens φ', 493. columbae Jovi ambrosiam afferentes O. μ', 63.

columnae, quae coelum et terram distinent, O. α', 53.

coma tonsa, quae mortuo injiceretur, ψ', 46, 135.

concio plerumque sedens, sed stans in re trepida, σ', 246. eam advocandi jus ducum et nobilium α', 54.

concordia domestica pars magna felicitatis O. ζ', 182.

convivae, sumtu suo epulantes ap. reges, O. δ', 621—23.

coronarum usus α', 39 ann.

corpus percussum prae indignatione, luctu, gaudio μ', 162. corpora mortuorum cremata α', 52, ubi v. ann.
crines evellens sibi Agamemnon desperans κ', 15.
deabus comparatae mulieres venustae ϑ', 304.
dei vel deae filii fortiores habiti κ', 50.
dentibus frendere iratorum τ', 365.
descriptio graphica celeriter euntis ζ', 117.
desultori comparatus Ajax ο', 678.
dii et homines diversis rerum et personarum nominibus usi β', 813, 4. dii non palam alter alteri adversantes O. ζ', 329. ann. dii tres, v. tres dii. deorum occursus perniciosus υ', 131. oculi fulgentes π', 645. funesta consilia O. λ', 275. deorum gratiam magnis opibus praestare, ι', 116. deorum homines indigi O. γ', 48. deorum ira metuenda ζ', 128, π', 711. laetitia, cum Apollo advenit, A. P. 9–29. mores rudiores α', 588. ann. deorum omnia plena ap. Hom. α', 1, 5. deorum pugna υ', 31 et seqq. deorum quorundam bina nomina α', 43. victus ε', 341. vis magna α', 530. v. plagis etc., urbs deorum.
dextrorsum circumeuntes servi, qui vinum infundebant convivis, O. φ', 141, 142.
diei partes significatae rebus, quoque tempore ejus fieri solitis, λ', 86. ann.
dissimulationis osor Achilles ι', 312, 13.
distantia definita O. ε', 400. (τόσσον, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας.)
dolia duo bonorum et malorum apud Jovem ω', 527.
donaria templorum O. γ', 274.
dormientis graphica descriptio O. δ', 794.
dotes aliae aliorum ν', 730.
electrum, metalli genus, O. δ', 73.
epitheta, quae dicuntur perpetua sive ornantia, α', 12, 14, 17, 26, 36, 122.
epulae deorum α', 601. heroum O. ο', 507.
equi Achillei Patroclum deflentes ρ', 426. equi deorum ν', 23. jubis aurei coloris ib. 24. equi e stabulo profugientis descriptio ζ', 506—511. equi magna olim, ut videtur, pars commercii Trojani υ', 221 ann. equi vento gravidi υ', 223. v. ibi ann. equorum color expeti solitus fulvus sive rutilus β', 839, ι', 407, λ', 680.
equitandi ars aevo heroïco κ', 513, ο', 678.
error librariorum, vel ipsius poëtae μνημονικὸς, ο', 515.
fati vis magna ζ', 487—89. praeter fatum fieri quae dicantur, υ', 336.
felicitas populorum sub justo imperio O. τ', 109—14.
felle nutritus π', 203.
figurae orationis, v. schemata.
filio adulto cura domus commissa, absente patre, O. α', 359, 397, 98, 402. filii fere deteriores patribus O. β', 276. filiorum natu majorum magna auctoritas ο', 204.
flagrum et stimulus ann. ad δ', 327. flagrum aptum manui aurigae τ', 395. cf. v. arma.
flentes atque lamentantes heroës et dii π', 433.
fluvii Troadis μ', 20—22.
foeda fugiens Hom. ω', 19 ann.
foederum percutiendorum ritus γ', 292 seqq., 310.
folia quercus adhibita in sacrificio pro mola deficiente O. μ', 357.
formarum magna copia apud Hom. α', 43.
formula admonentis α', 297, δ', 39. civiliter veniam faciendae al. rei petentis (εἰ σὺ κελεύεις, *s'il vous plait*) O. κ', 443. formula dicendi ad significandam modicam magnitudinem O. κ', 94. form. εἰ δὲ α', 524. f. εἴ ποτ' ἔην γε γ', 180. excipiendi hospites O. α', 170. indignantis δ', 353. formula narrandi: ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησεν O. π', 409 etc. persuadere cupientis δ', 93, η', 48. formula, qua quis se amico amicum esse profitetur, δ', 361. cf. χθιζά.
fratris instar hospes et supplex O. ϑ', 546.
galea ingens Minervae ε', 744.
genealogiis gaudentes Graeci O. ο', 242.
genua prehensa in supplicatione α', 407.
gladii longiores ν', 476, 77, ο', 711, π', 115.
grammatica.
accentus duplex ejusdem vocis an admittendus sit, quaeritur ann. ad π', 693. in Add. vol. 6. accentus mutatus appellativorum nominum, cum fiunt propria, β', 704, γ', 445 etc.
accus. ap verba movendi α', 317, ε', 291. causae α', 64. accus. duplex eidem verbo junctus π', 667, σ', 345, O. ζ', 224. totius et partis γ', 438. accus. nominum in εὺς: v. Τυδῆ. accus. sensu dativi γ', 417, ζ', 117, O. α', 166. accus. temporis γ', 157, ι', 470. accusativi usus peculiaris ζ', 479. pro dativo in verbis τείρεα, τάτ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται σ', 485.

accusativi duo pro accus. cum genit., ubi totum et pars simul dicuntur, φ', 122.
adject. masc. pro feminino χ', 480, 494.
adverbiorum in ει et ι exeuntium discrimen ϑ', 511.
affirmatio fortior negato contrario ι', 70, κ', 113 etc.
animalia genere fem. dici solita, cum quis in universum loquitur α', 154.
apostrophus fere neglectus a librariis φ', 244. cf. ζ', 15. ap. Schol., ι', 386, ν', 4 ann. (v. etiam τ', 402 ann. in Add. vol. 6.), O. ι', 395.
articulus cum emphasi usurpatus α', 11. art. in numeris et distributione O. β', 277, γ', 299. in verbis ὁ γέρων γ', 109. loco pronominis demonstr. α', 212, 228. et passim. relativi α', 72, σ', 99, O. δ', 721 (τῆς). omissus prisce α', 9, 17, 22. peculiari modo, nec Atticorum, usurpatus O. ρ', 10. articuli usus paulo insolentior λ', 608.
attractio α', 38, O. λ', 173, ο', 245, ω', 30.
augmentum omissum α', 4, 34 et passim. saepe additum a librariis detrimento versus, ν', 426.
comparat. et superlat. confusi O. λ', 482. comparativus sensu positivi ω', 52. cf. χ', 301, O. φ', 324.
concinnitas quaedam junctorum sive oppositorum O. ε', 155. (παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ.)
consonae geminatae α', 64, 76.
contractio in voce τεμένη O. λ', 184.
dat. causae O. ν', 357. commodi γ', 424. (τῇ δίφρον ἐλοῦσα.) dat. in significando tempore ω', 413. (δυωδεκάτη δὲ οἱ ἠὼς κειμένῳ.) dat. in verbis ἀσμένῳ εἶναι, ἐλπομένῳ γίγνεσθαι, O. γ', 228. dat. loci π', 158. dat. p. accus. cum praep., quae motum significat, γ', 441, ε', 82, ϑ', 129. dat. pro eodem cum σὺν praep. σ', 403. dat. pro παρὰ sive πρός τινος ι', 303.
deminutiva sensu primitivorum dici visa α', 4, 164. cf. σ', 371.
digamma Aeolicum α', 47 ann.
diplasiasmus γ', 71.
dualis cum plurali confusus η', 306 etc. dualis sensu pluralis ι', 182.
epitheto subjecta interpretatio ρ', 5. epitheta geminata in salutatione παϑητικῶς χ', 216.
genit. causae ϑ', 124, 5, λ', 250, ο', 25, 138, 639, χ', 426, 7. genit. duplex ν', 227. genit. explicandus per verba *quod attinet* η', 409, τ', 105, 111, ω', 68, 725, O. α', 195, β', 404. genit. instrumenti ζ', 331. genit. loci β', 785, 801, ε', 597, ζ', 38, κ', 353, ρ', 572, M. 143. genit. materiae ε', 726, ζ', 248, σ', 574, O. δ', 124, ψ', 289. genit. motum indicans δ', 100, ε', 281, μ', 36 (δούρατα πύργων βαλλόμενα). genit. nominis proprii velut occultus in patronymico vel simili verbo ι', 106 (διογενεῦς Βρισηΐδα κούρην pro Βρισῆος). genit. partis, qua capitur al., β', 316. genit. pro eodem cum praepos. ἀπὸ π', 512, ν', 178. genit. sensu dativi η', 410, ν', 181, ω', 515. (γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη.) genit. temporis: ἠοῦς ϑ', 469, 524, λ', 691 (τῶν προτέρων ἐτέων), χ', 27.
negatio duplex emphatica ζ', 130, O. γ', 27. prior intelligenda O. ρ', 115.
neutra nominum plurali numero constructa cum singulari verborum, secus ac solet Hom., ν', 27, 28.
nomen et verbum ejusdem stirpis γ', 435, φ', 450. nomen loco pronominis dictum ἐμφατικῶς α', 240, β', 259, ζ', 177, 8, π', 833, ρ', 249, O. δ', 254. nomina repetita ἐμφατικῶς β', 671. nomina rerum et personarum alia ap. deos, alia ap. homines, α', 403. nomina sua propria loco pronominum inferentes ἐμφατικῶς, qui de se ipsi loquuntur, α', 240, π', 833, ρ', 249. nominum propr. formae ἀποκοπὴν passae, τ', 392 ann. vide v. deorum.
nominat. consequentiae ε', 27, κ', 224, 488, π', 317, O. β', 131, etc. nominat. explicandus per verba *quod attinet* κ', 488, λ', 571, 833. nominat. in verbis ὄμοσσον, ἦ μέν μοι πρόφρων ἀρήξειν α', 77. nominat. p. vocativo γ', 277.
oratio recta obliquae succedens haud indicato transitu ψ', 855, O. α', 40.
persona cum re commixta ϑ', 1.
pluralis et dualis promiscue usurpati γ', 210, 341, ε', 239. pluralis pro singulari usurpatus propter magniloquentiam et commoditatem rhythmi ϑ', 73, O. ζ', 156, ρ', 15. (φίλα pro φίλον), ψ', 30, 77 etc. pluralis una cum singulari usurpatus in eadem persona ν', 257.
praepositio ad superiora verba simul pertinens κ', 573. (κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούς.) praepo-

sitionum plurium cum verbis compositarum mira vis et gratia ν', 352.
pronomen collocatum post nomen proprium ejus, quem quis alloquitur, τ', 181. demonstr. p. relat. prisce α', 79. pronomen repetitum emphatice κ', 238. pronomina ἐγκλιτικὰ et ὀρθοτονούμενα confusa ϑ', 450, κ', 378. pronomina intelligenda γ', 370, 373 etc. v. ellipsis.
relativa duo simul illata, quorum posterius epexegetice, (?) 276, 77 etc.
sententia causalis priore loco posita ο', 738.
simplicitas vetus in jungendis membris orationis μ', 229.
singul. loco pluralis usurpatus in verbis τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, ὡς ἐτεόν περ, ξ', 125.
substant. sensu adjectivi ξ', 217, O. μ', 252. (δόλον κατὰ εἴδατα βάλλων, pro καταβάλλων ε. δολόεντα)
urbium quarundam nomina nunc singulari, nunc plurali numero, ε', 543.
verba repetita ἐμφατικῶς γ', 432.
verbalia in τὸς sensu activo λ', 649.
verbum. act. pass. et med. confusa, vel promiscue usurpata ε', 545, 6, π', 145, ω', 425. cf. O. η', 6. act. notione medii η', 420, O. β', 346, δ', 750, 59. passivi ω', 244, 663. aoristus consuetudinem indicans ι', 398. in rebus, quae solent fieri, γ', 23, 33, 34. male inferri visus pro imperfecto ο', 29. sensu simili praesentis ξ', 95. aoristi usus post verba cogitandi seu sperandi γ', 28. aoristorum et futurorum pass. infinitivi permixti γ', 28. verbum de conatu, ut ajunt, ι', 164, Odyss. φ', 100. conjugatio periphrastica (τετληότες εἰμὲν) ε', 873, ζ', 87. conjunctivus notione futuri exacti Latinorum α', 262. conjunct. et indicat. conf. O. ν', 340. conjunct. in comparatione ε', 161. conjunctivus 1. pers. in re, quam quis fieri vult, ψ', 893. conjunctivus sensu optativi sive imperativi ζ', 479. cf. γ', 166. conjunctivi significatio similis futuri ζ', 459, κ', 62, 63. conjunctivi usus in enuntiatis ὑποθετικοῖς μ', 423 etc. futur. Atticum ϑ', 378. fut. in dicenda re solita ι', 97, O. ε', 249. in re, quam quis cupit, vel eventuram esse sperat, ο', 186, ψ', 667, 707, 753 etc. fut. sensu imperativi in orationibus parium dignitate ι', 617, κ', 88, 235, 238, ν', 47. futuri usus in sententia hypothetica A. P. 213, 17. imperf. consuetudinem significans α', 218. imperfectum eleganter usurpatum loco praesentis π', 60, O. δ', 611, π', 420. cf. Il. ι', 316, μ', 271. indicat. male illatus pro conjunctivo O. λ', 33. infin. et particip. conf. O. ξ', 124, ρ', 581. infinitivus finem actionis indicans, in quo intelligere solent ὥστε, α', 8. infin. futuri usurpatus pro praesentis vel aoristi μ', 198, 200. infin. praesentis usurpatus pro praeteriti ε', 639 (εἶναι pro πεφυκέναι). infin. sensu imperativi δ', 42, ι', 707, κ', 65, ο', 148, 159, 230; substantivi ε', 253. med. sensu activi O. ζ', 78. medii vis propria ν', 16. optat. in re verisimili ϑ', 357. Matth. §. 514, 5. optativi in ῳμι exeuntes, auctore Aristarcho, η', 243, ϑ', 23, ι', 397. particip. plurali relatum ad ὅμιλος σ', 604. particip. pro infin usurpatum, si scriptura bene habet, O. φ', 72. perfectum pro aoristo ζ', 285. simili praesentis significatione α', 37. cf. v. aoristus perfecti terminatio in ᾶσι (?) O. λ', 303. perfecti usus in re solita fieri χ', 435, 491. plur. verbi ap. sing. nominis collectivi β', 278. cum plurali nominis neutrius β', 36. plusquamperf. (fortasse etiam perf. β', 90) pro aoristo usurpatum in actione celerrima α', 221, ν', 161. pro perfecto vel praesenti γ', 183. praepositio verbalis pro ipso verbo posita posteriore loco γ', 268, ε', 86, ψ', 887. cf. ib. 837 etc. eadem illata pro verbo, in quo insit, verbo simplici posito in superioribus ε', 481. praepositio verbalis, qua pingitur actio, α', 60, 218, ε', 557 etc. praepositiones verbales modo elisae, modo integrae, ν', 262. praesens dictum ἀορίστως O. η', 201, ϑ', 36, 181. praesens et fut. male permixta χ', 67. praesens illatum, ubi aoristum vel perfectum expectes ο', 248. in dicenda re, quam quis conatus haud perfecit, O. π', 432, 463. loco praeteriti in vivida narratione ζ', 388. praesens usurpatum pro futuro emphatice O. μ', 383. in re instante π', 12. verbum notione substantivi φ', 101. verbum plurale constructum cum ejusdem numeri substantivo neutro η', 102. verba simplicia sensu compositorum ζ', 321, τ', 397, O. ξ', 477.
vocales longae conjunctivorum cor-

reptae α', 62, 67, 80. vocalis brevis praemissa cognatae longae α', 31.
vocativi forma Πουλυδάμα μ', 231.
grammatici atticissare visi β', 507
gressus ingentes numinum, velut Neptuni ν', 20.
gruum migratio γ', 3.
guttae sanguinis destillatae in honorem Sarpedonis π', 459.
halitu suo Minerva spiculum Hectoris avertens υ', 439.
hastae duae gestari solitae ab heroïbus μ', 464. hastae longiores ζ', 319, ϑ', 492. manibus heroum aptae, π', 139. de thoracibus v. γ', 333. cf. Minervae etc.
heroës armati ab heroïbus, praesertim vulneratis, ξ', 379. curru desilientes δ', 419. fere manibus pedibusque et robore rem gerentes, υ', 360. horrendum vociferantes, ε', 302, τ', 41. velut furentes: v. rabies. lacrimantes α', 357, ι', 433, ρ', 700, σ', 17, 235 etc. heroum ἀριστεῖαι λ', 1, 312, ann., ϑ', 272—314. dotes η', 288, 89. filiae et uxores, ipsaeque deae, hospitibus lavacrum administrantes interdum honoris causa O. γ', 464, δ', 252, ε', 264.; quod alias ancillarum officium est. v. O. ζ', 210 etc. heroum mira virtus ι', 597. v. simplicitas.
hiatus in verbis οὔ οἱ β', 392, ε', 53, ο', 496, ρ', 410. v. Heyn. excursu 7. ad α'.
homoeoteleuton sedulo usurpatum, ut videtur, O. δ', 182. homoeoteleuta β', 87, O. δ', 62, 63, κ', 573, 4, λ', 163, 4 cf. indicem rei metr. v. versus leonini.
homo miserrimus animantium ρ', 446, φ', 463—66, ω', 525, A. P. 13—16. homine nihil levius praviusque, O. σ', 130—137.
hospites ditati O. γ', 301. hospites et mendici Jovis in tutela O. ξ', 59, 60. hospites quomodo habendi sint, O. ο', 68—74. hospitum cubilia ω', 644.
hospitii jus sanctissimum ζ', 212—236, ι', 640, φ', 75.
hostium occisorum capita palis fixa σ', 176, 77.
humor dicta Germanis animi affectio, v. verba: modus ille etc.
jaculum scipioni comparatus per ridiculum ξ', 457.
ignavi collocati in medio exercitus δ', 299.
igni similem esse manibus υ', 371.
ilices et piceae non facile putrescentes ψ', 328.
imprecandi mala formulae β', 340, 346.
incudes duae alligatae pedibus Junonis suspensae ab Jove in aëre, ο', 18, 19.
infantia stolida Ajacis minoris ψ', 474—481. Antinoi O. φ', 290—302.
infera loca diis invisa υ', 65.
ingressus deorum per aëra, haud contacto solo, ξ', 228. vel per summas arbores ib. 285.
initialis littera versus detrita O. δ', 553, ι', 28.
initiatorum mysteriis felicitas C. 479—81.
insomnis Achillis descriptio vividissima ω', 3—13.
intelligenda κατὰ τὸ νοητὸν ψ', 800, ann.
interlunii festum Apollinare O. υ', 156, 276—80.
interpolationes insignes ad stuporem et audaciam μ', 350 (v. ann. ad h. l. in Add. vol. 6.), ν', 658, 59, φ', 354, χ', 128, ψ', 805.
interpretatio genuinae voci officiens γ', 241. cf. β', 705, 731.
interpunctio emendata α', 230, 1, π', 87, 88 (v. Add. vol. 6.), O. υ', 47. et p.
ironia δ', 539.
iterata verba ἐμφατικῶς υ', 371, 72.
jusjurandum datum in ludis de dolo non adhibito ad vincendum ψ', 441. cf. ib. 581—85. jusjurandum deorum ξ', 271—76, ο', 36—40. jusjurandum sceptro sublato κ', 321, 28.
juventus desiderata η', 133, λ', 669, ψ', 629, O. ξ', 468.
lances aureae Jovis ϑ', 69.
lavatio diligentius descripta O. κ', 358—367.
leo greges boum invadens ο', 629—35. leonis voracitas ρ', 64. leones duo simul praedatum exeuntes ε', 554, ν', 198 (cf. ibi ann.), σ', 579. leonum nomine et honorifice et contemtim appellati heroës O. δ', 740.
libatio O. γ', 338. aquâ propter inopiam vini O. μ', 363.
libertas Telemachi O. β', 316. libertas veterum in culpandis convicioque exagitandis ipsis diis μ', 164.
librarii vulgarem verborum ordinem sectantes O. σ', 83.
ligna caedentium strepitus cum Graecorum pugnantium comparatus π', 633.
linguae victimarum dissecatae O. γ', 332.
locustae fumo et igne necari solitae, φ', 12.
lora aurea et argentea in curru Junonis ε', 727.
lotus β', 776.
luctus nihil proficiens ω', 524. luctus

signa ap. vett. σ', 23—31. τ', 284, 85, O. κ', 53.
ludi funebres χ', 162.
lupis comparati bellatores δ', 471.
luscinia O. τ', 518—21.
lustratio τ', 267, ann.
lusus verborum O. τ', 564—567.
lyra 7 chordarum M. 51. diversa a cithara, O. α', 154.
machinae olim futiles explicandi O. κ', 493.
magica vis scipionis Neptunii, virgae Mercurialis etc. ν', 59 ann.
magicae res apud Hom. ξ', 214, ο', 318, ann.
mandata ad verbum repetita ι', 264—299, λ', 203 etc.
mane surgentes Graeci O. γ', 404—416, δ', 306, 7 etc
mangonum Homericorum stupor incredibilis O. ε', 61.
manumissio servorum addubitata aevo heroïco O. φ', 209 ann.
mare et scopuli genuisse dicuntur immisericordes π', 34. mare velut praesagiens ventos ξ', 17. mare una saeviens cum Neptuno ξ', 392. mari nihil pejus O. ϑ', 138.
medica ars veterum δ', 218.
medici ars praestans λ', 514. medicorum magnus numerus in Aegypto O. δ', 231.
mel adhibitum ad inferias ψ', 170.
mendacium officiosum O. η', 304—307.
mendici habitus O. ν', 434—38.
metrica res. v. res metrica.
metus Graecorum propter fulmina ϑ', 78—81.
miseria cito senescere faciens homines O. τ', 360.
modus epicus dicendi et concinnitas quaedam metrica O. δ', 632. modus ille cogitandi, quem recentiores vocant *Humor*, ζ', 234.
molesti et invisi expositi in insulas O. γ', 270.
moly, herba magica, O. κ', 305.
mors omnibus communis ι', 320. mortis mille viae μ', 326.
mortalis describitur ν', 322, 23.
mortui combusti cum armis suis et ossa lecta η', 334, O. λ', 74. mortuis insultare nefas O. χ', 412. mortuos lugendi tempus ω', 664.
mos comam vovendi Fluviis patriis ψ', 141—148. interrogandi hospites mensis remotis O. γ', 69, δ', 60 manus lavandi in sacris et conviviis O. κ', 182. vinciendi cistas, antequam serae inventae essent, O. ϑ', 443.
muli Enetorum β', 852. mulis, molem vehentibus, comparati Graeci, qui corpus Patrocli auferunt, ρ', 742.
mulierum opera O. η', 104, 5.
munitio castrorum η', 337, 436.
muscae audacia ρ', 570.
necyomantia et inferiae O. κ', 516—34.
nothorum conditio ap. Graecos O. δ', 12.
nubes aureae diis circumfusae ν', 523.
numerus finitus major pro infinito usurpatus ν', 260. numerus ternarius et novenarius in saepius factis π', 702. novenarius et duodenarius Homero frequentati α', 53, β', 96, ζ', 174, ω', 31 ann. numeri ingentis significatio O. ι', 51. numeri permixti, ut videtur, λ', 697. numeri rotundi O. δ', 588. numeri versuum rebus, quae dicuntur, accommodati λ', 738.
nuntiorum verba immutata ω', 134, 175 etc. aliorum quoque magni ponderis, velut ω', 310.
nutrices magno honore habitae ap. Graecos O. η', 8 ann.
omen malum tonitru η', 478.
oratores surgere soliti α', 58.
orborum misera sors χ', 490.
osculari terram patriam soliti, qui redierant, praesertim post longum tempus, O. δ', 522, ε', 463.
ossilegium ψ', 239.
oves cito cornutae in Libya O. δ', 85.
palus Cephisia. v. Ceph. p.
parere dictus locus incolas β', 865.
pastores Laestryonum redeuntes evocari dicti alios, quibus mane exigenda sunt pecora, O. κ', 82.
pater, mater et frater esse dictus Hector Andromachae ζ', 429.
pecunia inusitata aevo Homerico, β', 229.
pellibus ferarum induti heroës γ', 17.
perjurii ultores dii γ', 276—280.
pestis α', 50 seqq.
pharetra operculo tecta et clausa α', 45.
pietas commendata α', 218.
plagis castigati dii ϑ', 12, 454 (πληγέντε κεραυνῷ).
plebs maledica O. ζ', 274.
populi magna tum auctoritas, α', 387, σ', 162 etc.
portae regiae locus concionis β', 788. portarum et aedificiorum publicorum magnificentia ap. vett. π', 698.
praecones α', 320. eorum sceptra η', 277.
praedones Tyrrhenii h. 7, 8.
praesagia mortis admirabiliter descripta O. ν', 345—357.
principia verecunda I. 1, 1.

principum honor in conviviis δ', 261.
prisci homines fortiores, μ', 383, 449.
proëcthesis (προέκθεσις), seu praedictio futurorum ο', 63—77.
proelii apparatus ν', 126—35.
pronomina permixta a librariis τ', 287, χ', 13, ψ', 70.
proverbia.
ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι η', 282, 293.
ἀεὶ θεὸς ἄγει ὅμοιον εἰς ὅμοιον O. ρ', 218.
αἰεὶ νεώτεροι ἀφραδέουσιν O. η', 294.
ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν ν', 115.
ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον, τ', 242. cf. M. 46.
amare al., tanquam ex se genitum, σ', 358.
ἀμείνω αἴσιμα πάντα O. η', 310, ο', 71.
ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος O. ο', 394.
ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν πάννυχον ἐγρήσσοντα O. ν', 52.
αὐτὸς ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος O. π', 294.
Cadmea victoria ann. ad δ', 409.
δειλαὶ δειλῶν ἐγγύαι O. θ', 351.
δόσις ὀλίγη τε, φίλη τε, O. ζ', 208.
ἓν, ἢ δύο O. ξ', 96.
ἐρνεῖ ἶσος σ', 56.
ἔχειν, ὡς λίθος ἢ σίδηρος O. τ', 494.
ἐχθρὸς ὁμῶς ἅδου πύλαις O. ξ', 158.
ἦλθες, γλυκερὸν φάος; O. π', 23.
ἴσας ὑσμίνη κεφαλὰς ἔχειν λ', 72.
ἵστασθαι ἀτρέμας, ὡσεὶ κέρα ἢ σίδηρος O. τ', 211.
καὶ ἐκ πυρὸς νοστεῖν κ', 246.
κακὸς κακὸν ἡγηλάζει O. ρ', 217.
καλάμην γιγνώσκειν O. ξ', 216.
κιχάνει βραδὺς ὠκὺν O. θ', 329.
λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι, κ', 437.
μεμνῆσθαί τινος ἐν ὀνείρῳ O. τ', 581.
ξυνὸς Ἐνυάλιος σ', 309.
ὀαρίζειν τινὶ ἀπὸ δρυὸς ἢ ἀπὸ πέτρης χ', 126.
ὀλίγον τε φίλον τε α', 167.
ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ O. ι', 51.
ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε ι', 385.
οὐ κακὸν δειπνεῖν O. ρ', 176.
οὔ σφι λίθος χρὼς, οὐδὲ σίδηρος, δ', 510.
οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι μ', 73.
οὐδ' ἅλα διδόναι τινὶ O. ρ', 455.
οὐκ ἀπὸ δρυὸς ἢ ἀπὸ πέτρης εἶναι O. τ', 163.
οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα O. θ', 329.
Πάτροκλον πρόφασιν τ', 302.
πλεόνων ἔργον ἄμεινον μ', 412.
ῥεχθὲν νήπιος ἔγνω ρ', 32.
στρεπταὶ φρένες ἐσθλῶν ο', 203.
ταῦτα Διῒ μελήσει ρ', 515.
ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται ρ', 514.
τίς πατέρ' αἰνήσει', εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα; ann. ad δ', 405.
ὕδωρ καὶ γαῖαν γίγνεσθαι, h. e. putrescere, mori, a consequente, η', 99.
χοίνικος ἅπτεσθαί τινος O. τ', 28.
χρύσεα χαλκείων ζ', 236.
ὠκὺ, ὡσεὶ πτερὸν, ἠὲ νόημα, O. η', 36.
ὥρη μύθων, ὥρη δὲ καὶ ὕπνου, O. λ', 378. cf. sententias.
pudor mendico inutilis O. ρ', 347. modo utilis, modo inutilis, ω', 44.
pugna Hectoris et Ajacis interrupta maxime propterea quod funestum utrique populo eventum videtur habitura esse, η', 273. pugnae ferarum de aqua π', 825.
purpura multicolor α', 482. purpurarum inficiendarum periti Lydi et Cares δ', 142.
rabies heroum ι', 239, 305, φ', 542.
recte judicantium merces — in urbe Vulcania σ', 507.
regina imperare visa Cilicibus post mariti mortem ζ', 425.
regnare dulce O. α', 392.
regum honores θ', 162.
remi dicti alae navium, sed loco suspecto, O. λ', 124.
remiges piscatores. v. ἐρέτης.
repetita perspicuitatis gratia ν', 548.
res metrica.
amphibrachi consilio usurpati, ut videtur, χ', 141. eorum fabricatores exagitati φ', 244.
anapaestus principio versus ι', 5, ρ', 461, ω', 769.
caesurae vis, praesertim adjuvante interpunctione, O. γ', 230, 322, θ', 224. cf. Il. ε', 371.
hexametri spondiaci O. φ', 15, χ', 175. cf. ψ', 221. τὸ ὁλοδάκτυλον σεμνὸν, judice Eust., O. ν', 92. τὸ ὑπέρμετρον γ', 237.
ictus metrici et rhythmi vis α', 21.
proceleusmaticus p. dactylo vel spondeo β', 651. cf. ann. ad γ', 357. et δ', 135, φ', 59, O. φ', 178, 183.
syllaba brevis producta ante aspiratam (ὄρνιθας ὥς, Διῒ ὥς) β', 764, 781. cf. γ', 3, ζ', 157, λ', 172 etc. ante liquidas: λ', 239. propter comma λ', 36. (—βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο),

si locus incorruptus est; de quo v. Add. vol. 6.
syllabae 5 breves quomodo collocari possint in hexametro, ν', 365.
tribrachus. v. trochaeus.
trochaeus et tribrachus pro dactylo vel spondeo usurpatus α', 193, ε', 7, 31, 358, 695, ζ', 12.
versus Homero haud indignus, quem Alterus reperit in codice Vindob. post O. μ', 133. versus immerito addubitati propter ἁμάρτημα, ut videtur, poëtae μνημονικὸν φ', 277, 78. versus imperfecti, ut ap. Virg., β', 393 ann. versus Leoninorum similes β', 484, μ', 86. cf. ζ', 232, τ', 47, O. ξ', 201. versus μείουρος μ', 208. versus μιμητικοὶ κ', 535. versus, quem dicas metricum, nescio cujus male feriati post O. α', 329. in MS. Vindob. versus spondiaci α', 11 ann. spurii α', 265, β', 206. versus trajecti ε', 403, 4, η', 240, 41, κ', 251—53, O. δ', 519 etc.
vocalis brevis inter duas longas pro longa usurpata α', 193, β', 498. vocalis correpta ante σκ et ζ, β', 465, 634, 824, ε', 36, 49, O. 237, ι', 391. longa geminata metri gratia α', 41. (κρήηνον.)
rhapsodus canere jussus, argumento proposito, quasi αὐτοσχεδιαστικῶς, more poëtarum, quos Itali vocant *improvisatori*, O. ϑ', 492.
rhythmi causa addita visa α', 36.
risus fictus seu sardonius ο', 101.
ritus funebres O. λ', 425.
sacrificia humana an usitata fuerint ap. Graecos aevo heroïco, inquiritur ann. ad ψ', 176.
sagittae venenatae O. α', 262.
sardonius. v. risus.
saxi perforati usus pro ancora O. ν', 77. saxa jaculati Diomedes, Ajax, Aeneas, ξ', 410 ann.
sceptrum sublatum ad obtestandos deos η', 412. per sc. jurabant. v. α', 234.
schemata grammatica et rhetorica.
Alcmanicum schema ε', 774.
anacolutha ζ', 510, 511, ο', 635.
anaptapodoton α', 136, ν', 63.
anastrophe praepositionis δ', 97, O. η', 318 etc.
apostrophe δ', 127, η', 104, ο', 365, π', 20, ψ', 600 etc.
asyndeton ad significandam celeritatem actionis δ', 89, 327, ε', 169, λ', 197, ο', 239. asyndeton efficacissimum χ', 295. epexegeticum ϑ', 73, ι', 70. festinantium ξ', 340, O. γ', 18, ν', 95. patheticum ϱ', 51. v. ann. in Add. vol. 6. et cf. χ', 130. ταυτολογικὸν irati ο', 31, 32.
αὔξησις κ', 6. (πολὺν — ἀθέσφατον.)
Boeotium schema, si divinavi, O. λ', 413.
crasis in verbis ἤ οὐχ ε', 349.
ecthlipsis cessans variis de causis, ϑ', 105.
ellipsis adjectivi ἄλλος O. μ', 62. adverbii μᾶλλον α', 117, λ', 319, ϱ', 331, O. π', 107, ϱ', 81. εἰ particulae in verbo ζώει O. δ', 110. ἐν praepositionis O. ι', 509. (Κυκλώπεσσιν.) cf. μέσσῳ. ellipsis hujus vel cujusdam similis sententiae εἰ μὴ τοῦτο ἦν in verbis ἢ γὰρ ἂν etc. α', 232. ellipsis in ἱέντες β', 774. in ἴσῃ μ', 423. in verbis εἰ δὲ α', 302, ζ', 376. in verbis ἡ προτέρη O. π', 50. in verbis ἠδὲ καὶ α', 134. in verbis καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι χ', 52. in verbis τί μοι ἔριδος; φ', 360. in vocabulo σιγῇ O. ο', 440. praepositionis in priore verbo O. α', 93. pronominis vel nominis, α', 116, 162, 268, ζ', 255, η', 106, 160, 218, ι', 228, 355, ν', 596, ο', 557, 58 etc. τοῦ δὸς vel similis cujusdam verbi in τῖσαι η', 179, O. μ', 378. τοῦ εἰ O. α', 265. τοῦ ἕτερος membro priore orationis ω', 528. τοῦ ἦν ν', 437. τοῦ λέγων φ', 272, O. μ', 339 etc. τοῦ μίαν in verbis Ἀδρήστοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν ξ', 121. τοῦ ὁδῷ in ἰῇ λ', 174. τοῦ σὺν in verbis νηΐ καὶ ἑτάροισιν O. λ', 160. τοῦ τὶς sive τὶ χ', 199, O. ε', 400, 427. τοῦ τὶς vel ἕκαστος ι', 707. τοῦ χερσὶν in ἀμφοτέρῃσιν O. λ', 593. τοῦ ὡς ο', 622. ellipsis verbi εἶναι α', 167, 174, ζ', 87, ι', 230, O. δ', 206. (τοίου γὰρ καὶ πατρὸς, intell. εἶς.) verbi μάχη sive ὑσμίνη (ν', 713 etc.) in σταδίῃ ν', 514. verbi μοῖρα in ἴσῃ λ', 705. verbi ναῦς in ᾗ μὲν O. ν', 113. et passim. verbi ὁδὸς α', 276. verbi οἶκος ω', 288, 309. verbi positi vel significati in superioribus γ', 440, ζ', 159, ϑ', 445, O. ξ', 528. verborum καλῶς ἦν, ἀνεκτὸν ἦν, in ἕως μὲν μ', 141. verborum ὁ μὲν in φεύγων χ', 157. verborum οἱ μὲν, sequentibus οἱ δὲ, λ', 171.
ellipticum genus orationis. ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν etc. η', 242.
epanalepsis η', 137, 8, ο', 381, φ',

86. epanalepsis σολοικοφανὴς ζ', 395, 6 (— Ἠετίωνος, Ἠετίων — .)
epimone ι', 540, 41, 567, 68, 581, 84, 85, κ', 227—231, 298, λ', 163, 490, ν', 13, ψ', 549, O. π', 118—120.
euphemismus necis φ', 274.
hendiadys β', 171, ϑ', 147, 171, ν', 789, ξ', 198 etc.
Homericum schema. v. εἴρεσθαι.
homoeoteleuta γ', 421, 22. homoeoteleuton fugiens Hom. κ', 437.
hypallage O. β', 353.
hyperbaton O. ι', 534. (ἐν πήματα οἴκῳ.) haud vulgare ο', 344. in oratione perturbati ν', 464. in verbis ἐναντίον ἠὲ μάχεσθαι O. χ', 65. cf. O. ν', 47.
hyperbole O. γ', 321, 22, ι', 191. amantis dominum servi O. ξ', 98—101.
hysteronproteron ι', 493, O. δ', 208, 411, ξ', 203 etc.
instrumenti rei dicti pro re ipsa ι', 523.
junctarum 1. et 3. personarum schema, de quo Grammaticus una cum Ammonio editus ap. Valck. p. 199.: σολοικίζουσι δὲ περὶ τὰ πρόσωπα, ὡς παρ' Ὁμήρῳ (ε', 878), Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ, Σοί τ' ἐπιπείθονται, καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος, ἀντὶ τοῦ δέδμηνται. sed Valck.: „Homericae figurae," inquit, „venustatem, probe perceptam, perite declarat Scriptor vitae Hom. anonymus p. 309. et 310."
κατ' ἀπόφασιν (negati contrarii) α', 330, π', 570.
litotes γ', 11, O. η', 279.
onomatopoeia α', 46.
oxymorum. ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ δ', 43.
parechesis O. ε', 263, ι', 415, 460.
paronomasia δ', 526, O. δ', 754, ω', 465, 66.
partis pro toto ι', 404.
Pindaricum schema ρ', 387.
pleonasmus ρ', 389. ἐκ praepositionis in verbis ἐξ οὐρανόθεν ϑ', 19, 21. πρὸς τὸ νοητὸν sive σημαινόμενον π', 281, ν', 84. rei dictae pro persona ξ', 201 etc.
soloecophanes O. ι', 256. (ἡμῖν — δεισάντων.)
syncope optativorum ἀποδοῖτε, ἐπιθεῖτε O. χ', 61, 62.
synecdoche λ', 15.
σύνθεσις et παράθεσις, Grammaticorum verba, de quibus ad O. η', 39.
synizesis in verbis εἰλαπίνη ἠὲ O. α', 226. v. Add. vol. 6. in verbis ἐπεὶ οὐδὲ ν', 777. cf. O. δ', 352. in ἢ εἰπέμεναι O. δ', 682. in μὴ ἄλλοι O. δ', 165.
systole ϑ', 473, O. ε', 402. (ξερόν.)
tautologia ἐμφατικὴ φ', 268, 477, χ', 52. cf. synonyma.
tmesis α', 25, 39, 40, 48, η', 204 (εἰ δὲ καὶ Ἕκτορά περ etc.), η', 370 (ὡς τοπάρος περ), η', 433 (οὔτ' ἄρ πω), ι', 195 (ὣς δ' αὔτως), ι', 247 (καὶ ὀψέ περ), λ', 377 (διὰ δ' ἀμπερές) etc.
totius dicti pro parte ρ', 51, O. α', 356.
zeugma μ', 268, 320, ρ', 66, ω', 8, O. β', 272, ε', 197. zeugmati similis figura ν', 71.
scientiae laus ψ', 315—18.
scriptura continua fons errorum χ', 492.
scutum aureum Nestoris ϑ', 191. scutum fessi heroïs excipere soliti sodales seu ministri ν', 710. scuta maxima, spiculaque longissima, requisita et permissa fortissimis ξ', 371. in scutis cubantes milites Graecorum κ', 152.
securis Ὀδύσσεια delineata O. τ', 573, pag. 108.
sede certa carentium infelicitas O. ο', 343—45.
senatorum ignavia, ab Hectore accusata, ο', 720.
sententiae, γνῶμαι.
ἀγαθὴ παραίφασις ἑταίρου λ', 793.
αἰὲν ἀριστεύειν etc. ζ', 208.
εἷς οἰωνὸς ἄριστος etc. μ', 245.
μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρηκτῆρά τε ἔργων, ι', 443.
οἵη περ φύλλων γενεὴ etc. ζ', 146.
οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη β', 204.
πάντων κόρος ἐστὶ ν', 636.
τέτλαθι δή, κραδίη etc. O. υ', 18. cf. proverbia.
sepulcri honor magni aestimatus ap. vett., χ', 386.
servae venustae, certe principum, χ', 442, 49.
servi degeneres O. ρ', 322, 23. servorum cubilia O. λ', 189.
signa critica C et Ɔ ann. ad O. ε', 247.
silice duriora vel ferrea dicta μεταφορικῶς O. ψ', 103 ann.
simile propter simile omissum α', 170. similia similibus adscripta κ', 199.
similia. simile de canibus, qui aprum vulneratum persequuntur, ρ', 725. de delphino, pisces minores persequente, φ', 22. de desultore ο', 678. de jugo boum arantium ν', 703—7. de leaena, catulos defendente, ρ', 133. de leone,

qui bovem raptam e grege devorat, ϱ', 61—67. cf. π', 487. de leonis pugna cum apro π', 823. de luporum grege cervum devorantium π', 156—63. de mari ad littora fluviique ostium allisi ϱ', 263. de mari magis magisque commoto δ', 422. de mari tempestatem velut praesagiente ξ', 17. de nivibus decidentibus, quibus comparantur Graeci prorumpentes adversus Trojanos, duce Achille, τ', 357. de olea eversa vento ϱ', 53. de ovibus balantibus inter mulgendum, postquam agnos audierunt, δ', 433. de promontorio, quo torrentes impediuntur, ϱ', 747. de rore liquescente in aristis ψ', 598. de rota figulina, quam experitur figulus, σ', 600. de tempestate ν', 795. de torrentibus, qui confluunt, δ', 452. de viro, qui rivum ducit, φ', 257. cf. μ', 278, 299, 433, 451, ν', 334, 588 etc.

simplicitas heroum vestes sudore madidas vento siccantium non exutas λ', 621. simplicitas Homeri, verba sine mutatione repetentis η', 428—432.

simulacra per foramina portarum ingredientia O. δ', 802, 838.

solis radiis comparati equi Rhesi κ', 547.

somnia ab Jove missa α', 63. somnia praesaga moriturorum κ', 496. somniorum portae duae O. τ', 562.

sphaerae coelestis notitia ap. Hom. σ', 485—89.

sponsa vestibus nuptialibus donans eos, a quibus ducebatur in domum sponsi, O. ζ', 28.

sponsalia maxima λ', 244, 45.

spuria O. ω', 1—204.

stellis venusti comparati ζ', 401.

sternutationis omen O. ϱ', 541.

stimulus. v. flagrum.

strata sedilium O. π', 46, 47 etc.

stupor explicatoris O. κ', 223. librarii O. ι', 482 ann.

supplicantium gestus α', 407, 500.

supplices et mendici in limine sedentes O. κ', 62.

supplicium tergo alligandi aliquem tabulae ignotum Homero O. χ', 174. supplicia immania veterum O. σ', 86, 87.

suspicio de deo personato O. δ', 655.

synonyma, fere illata fortius affirmandi causa, κραδίη καὶ θυμὸς β', 171, θάνατος κ. πότμος β', 359. cf. γ', 6, 101, ζ', 211, η', 3, 232, 37, 279, 290, 387, 447, θ', 452, κ', 44, 52, 550, λ', 443, μ', 46, 236, 244, ν', 11, 784, O. δ', 350, 685, λ', 513, 560, χ', 50, etc. ὑπέσχετο καὶ κατένευσε ν', 368 etc.

talentum auri σ', 507.

tauri immolati Fluviis et Neptuno λ', 728. cf. O. γ', 6.

temperies coeli in Graecia et Italia O. δ', 566 ann.

terra et coelum communia Croni filiis o', 193. terrae et maris fines ultimi θ', 477. terram patriam osculantes reversi O. ε', 463, ν', 354 etc.

testudinum usus magicus M. 37.

textrices Sidoniae ζ', 289.

thermarum usus antiquissimus ξ', 6.

tonitru omen faustissimum o', 380 ann.

transposita perperam a librariis δ', 86, O. β', 416—434, δ', 519, 20, θ', 265—474, κ', 513—15, ξ', 103, o', 295, σ', 153—57, 221, 22, τ', 54—60, φ', 117 (cf. O. β', 180), A. P. 148, M. 106, 280, 400, 410.

transpositione duorum vocabulorum restitutus versus ϱ', 324. cf. β', 811.

tres dii invocati β', 371.

tumulus unus constitutus numero militum occisorum proelio η', 336. tumuli, qui pro speculis erant, β', 793. tumulis inimicorum insultantes δ', 177.

turres portarum, in quibus considentes senatores pugnam inspiciunt, γ', 149, 153.

ungulas ferratas equorum (*Hufeisen*) Hom. haud novit, θ', 41.

unus domum remissus nuntius, ceteris necatis, δ', 397.

urbs deorum ε', 734. urbes sanctae α', 38, 365. cf. β', 625, δ', 103.

uter. v. ἀσκός.

uxores Priami plures, more barbaro, ω', 497.

vates Homericus α', 70.

vaticinia moribundorum π', 851.

venti abripientes homines O. δ', 727.

venus corruptrix mulierum O. o', 421. venus utilis ω', 130.

verba alterius repetita irridendi causa δ', 35.

verba τείνειν et τανύειν frequentata Homero: v. μ', 436, o', 413, ϱ', 543, 547, 736 etc.

verberibus castigati nonnunquam dii o', 17.

versus. v. res metrica.

versus intercidisse visus post σ', 610.

versus vel integri vel partim illati ex formula, more rhapsodorum. α', 84, 148, 172, 215, 253, 254, 285, 361, 413, 469, β', 7, 35, 78, 166, 173, 235, 245, 271, 336, 403, 416, 433, 434, 651, 809, 10, γ', 15, 21, 30, 58, 95, 96, 154, 170, 171, 228, 229, 297, 319,

355—60, 389, 395, 413, δ', 20—25, 30, 68, 81, 92, 208, 265, 446—51, ε', 31, 42, 58, 84, 95, 117, 121, 133, 179, 372, 420, 426, 431, 453, 455, 470, 515, 540, 561, 610, 627, 632, 689, 703, 768, 69, 775, 6, 792, 871, ζ', 46—50, 66, 110, 111, 122, 146, 212, 214, 253, 318—320, 406, 420, 447, 485, η', 40, 62, 67, 68, 92, 96, η', 124, 157, 166, 167, 178, 181, 211, 234, 244, 249, 250—54, 259, 308, 315, 319, 20, 21, ϑ', 31, 41—44, 45, 46, 49, 50, 58, 9, 60—65, 69, 70, 122, 23, 24, 146, 207, 8, 211, 226, 250, 259, 285, 299, 300, 308, 9, 313, 14, 15, 380, 81, 84—95, 400, 453, 456—61, 492—96, 502, 3, ι', 17—28, 29, 35, 65, 66, 79, 96, 174—77, 182, 314, 466, 609, 610, 611, 618, 693—96, 703, 705, κ', 89, 90, 118, 177, 78, 214, 280, 292—94, 298, 302, 378—81, 384, 469, 533, 576, λ', 17—19, 83, 84, 131—35, 175, 210, 211, 218, 275, 76, 287, 329—32, 340, 403, 407, 411, 435, 6, 444, 5, 485, 511, 541, 585, 6, 7, 610, 670, 792, 93, μ', 58, 75, 80, 81, 95, 97, 100, 185, 86, 194, 231, 383, 402, ν', 23—26, 114, 155, 218, 327, 373, 404, 413, 445, 458, 469, 477, 508, 566, 573, 604, 651, 52, 739, ξ', 12, 23, 26, 42, 60, 61, 69, 70, 74, 82, 83, 133, 148, 49, 161, 225, 232, 280, 370, 378, 408, 453, 478, 479, 508, ο', 7, 151, 167, 286, 294, 300, 306, 361, 371, 403, 4, 480—84, 500, 562, 3, 658, π', 19, 60, 112, 130—39, 236—38, 288, 312, 333, 34, 371, 72, 41, 423—26, 439, 40, 457, 462, 478, 498, 527, 549, 578—80, 605, 634, 643, 652, 699, 721, 764, 841, 851, ρ', 3, 50, 76—78, 82, 87, 88, 90, 97, 106, 7, 128, 141, 173, 183—185, 209, 247, 8, 258, 9, 262, 279, 80, 301—3, 314, 5, 366, 479, 80, 516—19, 526—29, σ', 15, 22, 73, 74, 112, 13, 115, 16, 148, 284, 85, 308, 344—48, 365, 66, 384, 426, 27, 463, τ', 29, 46, 155, 161, 224, 252, 3, 266, 275, υ', 176, 196—98, 343, 398—401, 435, 447, 8, φ', 53, 54, 94, 98, 151, 153, 552, 562, χ', 24, 179—81, 183, 84, 186, 87, 209—212, 267, 69, 342, 3, 361—63, 429, 475, ψ', 17—20, 56—58, 140, 148, 154, 166, 236, 254, 261, 439, 626, 655, 723, 797, 881, ω', 77, 91, 121, 127, 173, 74, 282, 677. Odyss. β', 378, 388, 393, 422—29, γ', 71—74, δ', 45—58, 119, 20, 183, 306—310, ε', 21, 22, 212, 225, 234, 312, 474, ϑ', 24, 266, 291, 326, ι', 555—65, λ', 139, 252, 351, 52, μ', 304, 308, 323, 24, 392, ξ', 497, ο', 437, 38, 525, 530, 536—38, π', 37—39, π', 95, 96, 122—29, 393, 414—16, ρ', 155, 163—65, 565, σ', 108, 109, 170, 189, 304—6, 410, 11, τ', 29, 30, 454, υ', 121, 125—27, 199—201, 268, 69, φ', 161, 62, 202, 350—58, χ', 123—25, 301, 2, 312, 398, ω', 357, 421, 431, 443, 473, 487, 88, A. P. 134, 192, 246, 49, 275—78, 327—30, V. 164, C. 99 etc.

veteres ἐλευϑεροστομοῦντες η', 390. (praeco Trojanus Paridi mortem imprecans apud Graecos.) modesti, sed iidem virtutum suarum sibi conscii, σ', 105, 106, σ', 324.

vinum advehi solitum Graecis bello Trojano e Lemno et Thracia η', 467, ι', 72. vinum vetus O. β', 340. cf. O. γ', 391.

virtus bellica descripta per partes η', 238—41. virtutis maxima potentia ι', 39.

voces altissimae deorum ε', 860, ξ', 148. item Stentoris et Ajacis, ε', 785, ο', 685. voces militum concurrentium similes fluctibus, igni, vento, ξ', 394.

volans Ὄνειρος β', 71.

volutari prae dolore dicti heroës ω', 165, O. δ', 541.

votorum humanorum celeritas ο', 80—82.

vulnera ex fulmine aegre sananda ϑ', 403, 4.

vulturum pugna π', 428.

zephyrus velocissimus ventorum τ', 416. zephyri indoles diversa pro diversis locis et anni temporibus O. δ', 567.

III. INDEX NOMINUM PROPRIORUM ET AB IIS DUCTORUM.

Ἀβυδόθεν δ', 500.
Ἀβυδόθι ϱ', 584.
Ἀγαμεμνόνεος ψ', 295, 525.
Ἀγαμεμνονίδης O. α', 30.
Ἀγχισιάδης ψ', 296.
Ἀδρηστίνη, h. e. Adrasti filia, ε', 412.
Ἀζαντὶς (?) A. P. 32.
Ἀζείδης β', 513.
Ἀθηναίη ἀγελείη ε', 765. ἠΰκομος ζ', 92. cf. Παλλάς.
Ἀθήνη β', 547, δ', 8 etc.
Ἀθόως A. D. 33.
Αἰαίη Κίρκη O. ι', 32.
Αἰακίδης ι', 191, ϱ', 473 etc.
Αἴας ταχὺς, Oïlei fil., κ', 110.
Αἰγειὰς et Αὐγειὰς confundi visa β', 583.
Αἰγύπτιος trisyllabum O. δ', 83, 127, 229, ξ', 228 etc.
Ἀΐδης ε', 395 et s. v. Orcus. Ἀΐδαο δόμοι χ', 482.
Αἰθιοπεὺς α', 423.
Αἱμονίδης δ', 394, ϱ', 467.
Αἰνέας ν', 541.
Αἰνόθεν δ', 520.
Αἰολὶς Σμύρνη E. 4, 6.
Ἄϊς α', 3 etc. κλυτόπωλος ε', 654, λ', 445, π', 625. Ἄϊδος κυνέη, ε', 845.
Αἰπύτιος τύμβος β', 604.
Αἶσα καὶ Κατακλῶθες O. η', 197. cf. Il. υ', 127.
Ἀκρισιώνη ξ', 319.
Ἀκτορίδης π', 189.
Ἀκτορίωνε λ', 750, ψ', 638.
Ἀλαλκομενηῒς Ἀθήνη δ', 8, ε', 908 etc.
Ἀλεγηνορίδης ξ', 503.
Ἀλεισίου κολώνη λ', 757.
Ἀλκιμίδης O. χ', 235.
Ἁλοσύδνη O. δ', 404.
Ἀμαρυγκείδης β', 622, δ', 517.
Ἀμφιγυήεις σ', 383, 393, 462.
Ἀνδραιμονίδης η', 168.
Ἀνθεμίδης δ', 488.
Ἀντηνορίδης γ', 122, 3 etc.
Ἀπειραίη γρηῦς O. η', 8.
Ἀπείρηθεν O. η', 9.
Ἀπόλλων ἀργυρότοξος ε', 760. v. ἑκηβόλος etc. Ἀπόλλωνος ἄγγελος κίρκος O. ο', 526.
Ἀργεάδης π', 417.
Ἀργείη Ἑλένη γ', 458 etc. Ἥρη δ', 8.
Ἀργειφόντης β', 103 etc. ἐΰσκοπος ω', 24.
Ἄργος ἱππόβοτον β', 287. v. πολυδίψιον.
Ἀργυρότοξος per se dictus α', 37, φ', 229.
Ἄρειον τεῖχος Thebarum δ', 407.
Ἄρης priore longa in-arsi, brevi in thesi, ε', 592, 94. cf. ann. ad ε', 31. Ἄρης, belli studium personatum, *der Kriegsgeist*, ϱ', 210. v. ann. ad eum locum in Add. vol. 6. Ἄρηος παλάμαι, Martis manus, γ', 128. cf. ἶσος, βροτολοιγός.
Ἀρητιάδης O. π', 395.
Ἀρίσβηθεν β', 838.
Ἀρκάδες ἄνδρες β', 611.
Ἀρκεισιάδης O. δ', 755.
Ἄρκτος σ', 487.
Ἄρουρα β', 548.
Ἄρτεμις κελαδεινὴ υ', 70. χρυσηλάκατος π', 183.
Ἄσβετος E. 14, 9.
Ἀσιάδης μ', 140, ν', 759.
Ἀσκληπιάδης δ', 204, λ', 614.
Ἀσωπόνδε δ', 383.
Ἀτρείδα α', 16.
Ἀτρείων α', 387. et p.
Αὐγηϊάδης β', 624.
Ἀφροδίτη β', 820 etc. χρυσείη ι', 389. v. δῶρα.
Ἀχαιϊὰς ε', 422, 424, O. β', 101.
Ἀχαιϊκὸν Ἄργος ι', 141.
Ἀχαιοὶ α', 2 etc. Ἀχαιοὶ dicti Argivi

δ', 384. Ἀχαιοὶ et Ἀργεῖοι misceri visa ν', 42. Ἀχαιοὶ χαλκοχίτωνες ζ, 454. Ἀχαιοῖς media correpta, si divinavimus, ψ', 792.
Ἀχαιΐς γ', 75, O. λ', 165. Ἀχαιΐς γαῖα dicta pro Achivis α', 254. Ἀχαιΐδες dicti Graeci contemtim β', 235.
Ἀχελήσιον sive Ἀχελήϊον et Ἀχελώϊον confundi visa ω', 616.
Ἀψευδής σ', 46.
Βοηθοίδης O. δ', 31.
Βουκολίδης ο', 338.
Γαῖα, Γῆ, γ', 104, 278, O. λ', 575.
Γαιήϊος υἱὸς O. η', 324.
Γαιήοχος ν', 83. Γαιήοχος κυανοχαίτης ο', 174, 201.
Γαλάτεια, Γαλατεῖα, σ', 45.
Γερήνιος Νέστωρ β', 601.
Γηγενὴς B. 7.
Γλαυκῶπις per se appellata Pallas θ', 372, O. ν', 389.
Γοργείη κεφαλὴ ε', 741.
Γυρτιάδης ξ', 512.
Δαμαστορίδης π', 416, O. χ', 212.
Δαρδανίδης γ', 303.
Δαρδανὶς σ', 339.
Δαρδανίωνες θ', 154.
Δάρδανοι, Δαρδάνιοι, γ', 456.
Δεῖμος et Φόβος, Martis filii, ο', 119.
Δέλφειος a δῆλος duci visum A. P. 319.
Δεξιάδης η', 15.
Δευκαλίδης ν', 307.
Δηλιάδες κοῦραι A. D. 157.
Δημήτηρ. v. ξανθὴ, τέμενος. Δημήτερος ἀκτὴ ν', 322.
Διῒ μῆτιν ἀτάλαντος β', 407.
Διόθεν ω', 194.
Διὸς αἶσα O. ι', 52, λ', 493. ὄμβρος ε', 91.
Διώνυσος, Διόνυσος, ξ', 325, O. λ', 324.
Δουλιχιεὺς O. σ', 395, 424.
Δουλιχιόνδε β', 629.
Δύσπαρις γ', 39.
Δῶς C. 122.
Δωτὼ σ', 43.
Ἐλλείθυιαι λ', 270.
Εἰρεσίη A. D. 32.
Ἑκάεργος α', 147.
Ἑκατηβελέτης A. D. 157.
Ἕκατος α', 385.
Ἑκηβόλος α', 96, 110.
Ἑκτόρεος β', 416, κ', 46.
Ἑκτορίδης ζ, 401.
Ἐλατιονίδης A. P. 33.
Ἑλένη κ. κτήματα πάντα (αὐτῆς) γ', 70.
Ἐλευσινίδης C. 105.
Ἑλικώνιος ἄναξ ν', 404.
Ἑλλὰς καὶ Ἄργος O. ο', 80.
Ἑλλήσποντος πλατὺς η', 86.
Ἔνεροι, ο', 188.
Ἐννοσίγαιος η', 455.
Ἐνοσίχθων ν', 89, 215 etc.
Ἐνύαλος tentatum O. ρ', 375. in Add. vol. 6.
Ἐρέβευσφιν ι', 572, C. 349.
Ἐρεβόσδε O. υ', 356.
Ἐριννὺς O. ο', 234. Ἐριννύες ο', 204.
Ἔρις δ', 440 sequ., λ', 3, σ', 535. cf. Discordia.
Ἑρμαῖος λόφος O. π', 471.
Ἑρμέας ε', 390.
Ἑρμείας ἀκάκητα π', 185.
Ἑρμῆς υ', 72. οἰοπόλος M. 314.
Ἐτεοκλήειος, v. βίη.
Ἐτεόκρητες O. τ', 176.
Εὐαιμονίδης ε', 76.
Εὐηνίνη ι', 557.
Εὐηνορίδης O. χ', 294.
Εὐρυμίδης O. ι', 508.
Ἐχῖναι νῆσοι β', 625.
Ἑωσφόρος ψ', 226.
Ζεὺς αἰγίοχος γ', 426. ἀστεροπητὴς η', 443. Δωδωναῖος π', 233. ἕρκειος O. χ', 335. θεῶν ὕπατος κ. ἄριστος τ', 258. cf. ξ', 213. Ἰδαῖος π', 604. Ζεὺς, καὶ Μοῖρα, καὶ Ἐριννὺς, transversum agentes hominem, τ', 87. Ζεὺς καταχθόνιος, Pluto, ι', 457. νεφεληγερέτης ε', 736. Ζεὺς ξένιος ν', 624, O. ι', 270. πανομφαῖος θ', 249. Πελασγικὸς π', 233. στεροπηγερέτα π', 298. ὑψιβρεμέτης μ', 68. cf. Διὸς, Διῒ, ὕπατος.
Ζεφυρίη O. η', 119.
Ἠέλιος γ', 104. Ἠέλιος Ὑπερίων sive Ὑπεριονίδης O. μ', 133, 176, 263 etc.
Ἠερίβοια ε', 389.
Ἥλιος (?) O. θ', 271.
Ἠνοπίδης ξ', 444.
Ἠπυτίδης ρ', 324.
Ἡρακλείδης β', 653.
Ἡρακληείη βίη λ', 690.
Ἠριγένεια χ', 197, ψ', 347.
Ἡφαιστότευκτα θ', 194.
Ἠὼς δῖα ι', 662. ἐΰθρονος O. ο', 495. ἠριγένεια O. β', 1. θεὰ β', 48. καλὴ ι', 706. κροκόπεπλος θ', 1, ψ', 227. ῥοδοδάκτυλος ι', 706, ψ', 109. Ἠοῦς οἰκία καὶ χοροὶ O. μ', 4.
Θαλυσιάδης δ', 458.
Θάνατος κ. Μοῖρα κραταιὴ π', 334, 853.
Θέμιστα accus. υ', 4.
Θεστορίδης α', 69.
Θήβη ὑποπλακίη ζ, 397, 416.
Θρηΐκιος πόντος ψ', 230.
Θρήκηθεν ι', 5, 72.

Θύελλαι ο', 26.
Θυεστιάδης O. δ', 520.
Ἴαιρα σ', 42.
Ἰάνασσα σ', 47.
Ἰάνειρα σ', 47.
Ἰάονες ν', 685.
Ἰασίδης O. λ', 282, ρ', 443.
Ἴασον Ἄργος O. σ', 246.
Ἰδαῖα ὄρεα λ', 196.
Ἴδηθεν κατιέναι δ', 475.
Ἰηπαιήων A. P. 95.
Ἰησονίδης η', 468, 71.
Ἰθακήσιος O. β', 25.
Ἱκεταονίδης ο', 546.
Ἰλήϊον (?) *πεδίον* φ', 558.
Ἰλιόθι πρὸ κ', 12.
Ἴλιον εἴσω α', 71.
Ἴλιος ἱρὴ λ', 196.
Ἰμβρασίδης δ', 520.
Ἰξιονίη ἄλοχος ξ', 317.
Ἰοχέαιρα ι', 538, φ', 480.
Ἱππασίδης λ', 426.
Ἱπποτάδης O. κ', 2.
Ἶρος ἄϊρος O. σ', 73.
Ἱστίη V. 22.
Ἰχναίη A. D. 94.
Κάδμειοι δ', 388, 391. *Καδμείων* δ', 385.
Καδμηΐς h. 7, 57.
Κάειρα δ', 142.
Κακοΐλιος O. τ', 260.
Καλητορίδης ν', 541.
Καλλικολώνη υ', 53.
Καπανήϊος υἱὸς δ', 367.
Καΰστριος β', 461.
Κεάδης β', 847.
Κελαινεφὴς per se dictus Jupiter o', 46.
Κῆρες θανάτοιο β', 302. cf. μ', 113. 326 etc.
Κήτειοι O. λ', 520.
Κισσηΐς ζ', 299.
Κλυτίδης λ', 302.
Κόρακος πέτρα O. ν', 408.
Κορινθόθι ν', 664.
Κόωνδε ξ', 255.
Κόως A. D. 42.
Κρειοντιάδης τ', 240.
Κρῆτες O. ξ', 384.
Κρήτη εὐρεῖα ν', 453. *Κρῆται εὐρεῖαι* O. ξ', 201.
Κρήτηθεν γ', 233.
Κρονίδης α', 552.
Κρονίων α', 528. *Κρονίωνι* altera brevi α', 397. cf. φ', 230.
Κρόνος ἀγκυλομήτης β', 205.
Κρουνοὶ O. ο', 295.
Κυανοχαίτης ν', 144.
Κυθέρεια O. θ', 288.
Κυθήριος ο', 431.
Κυθηρόθεν ο', 438.
Κυλλήνιος Ἑρμῆς O. ω', 1.
Κυλλοποδίων σ', 371.
Κύνθιος ὄχθος A. D. 17. cf. ib. 26.
Κυπρογενὴς h. 10, 1.
Λαερτιάδης β', 173, O. ι', 19.
Λαιστρυγονίη O. κ', 82.
Λαιστρυγὼν O. κ', 106, 119.
Λακωνὶς γαῖα A. P. 233.
Λαμπιάδης et *Λαμπετίδης* confundi visa ο', 526.
Λαομεδοντιάδης γ', 250.
Λεκτὸν, promontorium Idae, ξ', 284.
Λεσβὶς ι', 129.
Λητὼ α', 9, 36.
Λιλαίηθεν A. P. 64.
Λίνος, carmen quoddam sic appellatum, σ', 570.
Λιταί, *Διὸς κοῦραι*, ι', 502.
Λυκίηθεν ε', 105.
Μαιὰς M. 1, 57.
Μαιμαλίδης π', 194.
Μαῖρα σ', 48.
Μάλεια A. P. 232.
Μαστορίδης ο', 438. alius O. β', 158.
Μεγάδης π', 695.
Μεγαμηδείδης M. 100.
Μελίτη σ', 42.
Μενοιτιάδης α', 307.
Μερμερίδης O. α', 259.
Μηκιστηϊάδης ζ', 28.
Μηονὶς δ', 142.
Μήων, Lydus, ε', 43.
Μινυήϊος O. λ', 283. *Μινυήϊος ποταμὸς* λ', 722.
Μινώϊος A. P. 216.
Μοῖρα δ', 517, ε', 613. *δυσώνυμος* μ', 116. *κακὴ* ν', 602. *ὀλοὴ* O. ω', 28. *θανάτου* O. β', 100.
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες etc. β', 491.
Μυκήνηθεν ι', 44.
Ναυβολίδης β', 518.
Νεστόρεος β', 54, θ', 113.
Νεστορίδαι ι', 81, ο', 588, π', 317.
Νηληϊάδης ξ', 42.
Νηλήϊος Πύλος O. δ', 639. *Νηλήϊος υἱὸς* β', 20.
Νημέρτης σ', 46.
Νίκη h. 8, 4.
Νότος β', 395.
Νύμφαι νηϊάδες O. ν', 104. cf. ξ', 444. *ὀρεστιάδες* ζ', 420.
Νυσήϊον (*ὄρος*) ζ', 133.
Ὀδυσήϊος δόμος O. σ', 353.
Οἰδιπόδης O. λ', 270.
Ὀϊλιάδης ν', 203.
Οἰνείδης ε', 813.
Οἰχαλιεὺς β', 596, O. θ', 224.
Οἰχαλίηθεν β', 596.
Ὀλυμπιάς. v. *Μοῦσα*.

Ὀλύμπιος appellatus Jupiter κατ' ἐξοχὴν α', 583, 589, ζ', 282, ω', 175. Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς α', 580, μ', 275. Ὀλύμπιοι α', 399. Ὀλύμπια δώματα α', 18.
Ὄλυμπος μακρὸς α', 402.
Ὄνειρος β', 16, 22, 56.
Ὀνητορίδης O. γ', 282.
Ὀρμενίδης ι', 448. alius O. ο', 414.
Ὄσσα, Διὸς ἄγγελος, β', 93. cf. ω', 413.
Ὀτρυντείδης υ', 383.
Οὔλυμπόνδε α', 221.
Οὔλυμπος α', 44.
Οὐρανίωνες, dii coelestes, φ', 275. Titanes ε', 888.
Οὖτις O. ι', 366.
Παιήων ε', 899, 900.
Παιονίδης λ', 339.
Παλλὰς Ἀθηναίη sive Ἀθήνη α', 200, ζ, 311.
Παναχαιοὶ β', 404.
Πανδῖα h. 33, 15.
Πανέλληνες καὶ Ἀχαιοὶ β', 530.
Πανθοίδης ξ', 450.
Πανόπη σ', 45.
Πάρις, Πάριος, γ', 325.
Παρνησσόνδε O. τ', 394.
Παρνησσὸς A. P. 344.
Πατρόκλεες commendatum ann. ad O. ξ', 57.
Πατροκλεὺς λ', 602.
Πειραΐδης dictum p. Πειραιΐδης δ', 228.
Πεισηνορίδης O. α', 428.
Πέργαμος ἄκρη, ἱερὴ ε', 446, 460.
Περκώσιος β', 831.
Περσεφόνεια ἁγνὴ O. λ', 385. ἀγαυὴ O. λ', 212, 225, 634. ἐπαινὴ O. κ', 491. ejus lucus ib. 509.
Περσηϊάδης τ', 116.
Πετεῶο gen. δ', 338.
Πηλείδης α', 223.
Πηλείων α', 197. rana, B. 208.
Πηληϊάδης α', 1.
Πηλήϊος δόμος σ', 60.
Πηλιὰς μελίη π', 143.
Πλαγκταὶ O. μ', 61.
Πλευρώνιος ψ', 635.
Πόδαργος, equus, ψ', 295.
Ποιάντιος υἱὸς O. γ', 190.
Πολυδέκτης C. 9.
Πολυθερσείδης O. χ', 287.
Πολυκτορίδης O. σ', 299.
Πολυπημονίδης, nomen fictum, O. ω', 305.
Ποσειδάων α', 400. γαιήοχος, ἐννοσίγαιος, ν', 43. ἐνοσίχθων ν', 34.
Ποσιδήϊον O. ζ', 266.
Ποσιδήϊος β', 506.
Ποταμοὶ γ', 278.
Πριαμίδης (prima longa, ut Φυλακίδης et alia ejusmodi) β', 817, γ', 356.
Πρωτὼ σ', 43.
Πυθὼ ι', 405.
Πυθώδε O. λ', 580.
Πυλοιγενὴς βασιλεὺς β', 54.
Πύλος Νηλήϊος λ', 682.
Ῥείη ο', 187, ubi v. ann.
Σαβάκτης E. 14, 9.
Σάμηνδε O. ο', 367.
Σάμος Θρηϊκίη, Samothrace, ν', 12.
Σιδόνες ψ', 743.
Σικελὴ O. ω', 211.
Σίντιες ἄνδρες α', 594.
Σκαιαὶ dictum p. Σκ. πύλαι, ut putant, γ', 263.
Σμάραγος E. 14, 9.
Σμινθεὺς α', 39.
Σπάρτηθεν O. δ', 10.
Σύντριψ E. 14, 9.
Ταλαϊονίδης β', 566.
Ταντα λίδης Cypr. 3, 3.
Τεκτονίδης O. θ', 114.
Τελαμωνιάδης λ', 7.
Τελαμώνιος β', 768, θ', 280 etc. Τεῦκρος ο', 462.
Τερπιάδης O. χ, 330.
Τευθρανίδης ζ', 13.
Τηλεμάχῳ ἑτέρῳ, si divinavi, O. φ', 216.
Τηλεφίδης O. λ', 518.
Τιτῆνες ξ', 279.
Τριτογένεια δ', 515.
Τριτογενὴς h. 29, 4.
Τροία quid fere significet ap. Hom. α', 19.
Τροίη πόλις α', 129.
Τροίηθε. ἀπὸ Τρ. ω', 492.
Τρωαὶ ἅλις γ', 384.
Τρῶες α', 509.
Τρωϊὰς γυνὴ ι', 139.
Τρωϊκὸν πεδίον κ', 11.
Τρώϊοι ἵπποι, Troïs equi, ε', 222.
Τρωὸς σ', 127, 179.
Τρώων pro ἡρώων scriptum, ut videtur, O. λ', 546.
Τυδείδης ε', 1.
Τυδεὺς Αἰτώλιος δ', 399. Τυδῆ δ', 384.
Τυνδαρίδης h. 17, 2.
Ὑλακίδης O. ξ', 206.
Ὑπειροχίδης λ', 673.
Ὑπερίων. v. Ἥλιος.
Ὕπνου δῶρον η', 482.
Ὑρτακίδης β', 837, 8.
Φαίηκες ἄνδρες O. ζ', 3.
Φαυσιάδης λ', 578.
Φειὰ urbs η', 135.
Φῆρες, Centauri, κ', 268, β', 743.

Φηρητιάδης p. Φερ. β', 763.
Φθίηνδε α', 169.
Φθίηφι τ', 323.
Φιλητορίδης ν', 457.
Φόβος δ', 440, ι', 2, λ', 37, ν', 299.
Φοῖβος Ἀπόλλων α', 43, 64 etc.
Φοίνικες ἄνδρες ψ', 744.
Φοίνισσα γυνὴ O. ο', 417.
Φραδμονίδης ϑ', 256.
Φῦζα ι', 2.
Φυλακίδης (prima porrecta) β', 705. cf. Πριαμίδης.
Φυλείδης β', 628, ε', 72.
Χαλκωδοντιάδης β', 541.
Χαρίτων κάλλος O. ζ', 18. Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι κόμαι, h. e. Χαρίτων κόμαις, ρ', 51.
Χάρυβδις δῖα O. μ', 104, 235.
Ὠμόδαμος E. 14, 10.
Ὧραι εὔφρονες A. P. 17.
Ὠρείθυια σ', 48.

Abantes β', 536, 541, 2.
Abarbarea Najas ζ', 22.
Abas ε', 148.
Abii ν', 6.
Ablerus Troj. ζ', 32.
Abydeni equi Priami δ', 500.
Abydus β', 836. Thrax β', 844. Troj. β', 823, λ', 60.
Acamas β', 823, π', 342.
Acastus O. ξ', 338.
Acessamenus Troj. φ', 142.
Achaei β', 684.
Acheron O. κ', 513.
Achilles armis Vulcaniis sublatus, velut alis, τ', 386. factis verbisque durissimus φ'. 116—127. fidibus canens ι', 186. flavus ψ', 141. iracundus λ', 649, 53, 54. nectare et ambrosia recreatus τ', 347. mortem pro nihilo ducens Achilles σ', 115—21. puer in bellum missus ι', 440. velocissimus ν', 324, 25. ψ', 792. Achillis fata duplicia ι', 410. hasta π', 140—44. scutum σ', 478. venustas β', 674, π', 798, ω', 630. v. insomnis, mortem.
Acroneos O. ϑ', 111.
Actor β', 513 etc.
Actoris O. ψ', 228.
Adamas Troj. μ', 140, ν', 560.
Admetus β', 713.
Adrastea urbs β', 828.
Adrastus β', 572. Trojanus β', 830.
Adreste O. δ', 23.
Adrestus Troj. ζ', 37, π', 694.
Aeacida β', 860, 874.
Aeaea ins. O. κ', 135.
Aëdo ap. Eust. ad O. τ', 518.
Aeetes O. κ', 137.
Aegae ϑ', 202.
Aegaeon α', 404.
Aegialea, Diomedis uxor, ε', 412.
Aegialus β', 855.
Aegilips opp. β', 633.
Aegina β', 562.
Aegion β', 574.
Aegyptius O. β', 15.
Aegyptus ditissima O. δ', 127. Aegyptus fl., h. e. Nilus, O. δ', 581 etc.
Aeneas β', 820. a Neptuno ablatus per aërem ν', 325. rex Trojanorum futurus ν', 307. Veneri carissimus; quem tamen projicit vulneratā, ε', 343, 378. Aeneae cum Priamo intercedens simultas ν', 460. Aeneae genus ν', 215. spes Trojae regnandi significata ν', 180. v. Hector.
Aenius Troj. φ', 210.
Aeolia, insula natans, O. κ', 1, 3.
Aeolion A. D. 37.
Aeolus O. κ', 2.
Aepea opp. ι', 152.
Aesagea sive Aegagea, m., A. D. 40.
Aepy β', 592.
Aesculapius β', 731, δ', 194, λ', 518.
Aesepus fl. β', 825 etc. Troj. ζ', 21.
Aeson O. λ', 258, Νόστ. 1.
Aesyetes senex β', 793.
Aesyme opp., ϑ', 303.
Aesymnus λ', 303.
Aethe, equus, ψ', 295.
Aethices β', 744.
Aethiopes. festum ap. eos α', 423.
Aethon, nomen fictum, O. τ', 183.
Aethra γ', 144.
Aetoli β', 638. v. Curetum.
Agacles π', 571.
Agamede λ', 741.
Agamedes A. P. 119.
Agamemnon ignaviae accusatus ι', 39. magnifice descriptus β', 478 seqq. ejus potentia α', 277—81, β', 108, 576—80, ι', 38, 69, 160. cf. γ', 166—70. crudelitas ζ', 53—60. sceptrum avitum β', 101.
Agapenor β', 609.
Agasthenes β', 624.
Agastrophus Troj. λ', 338.
Agathon Troj. ω', 249.

Agelaus, Ageleos, λ′, 302. alius O. υ′, 320, χ′, 131. Troj. ϑ′, 256.
Agenor δ′, 467. Troj. λ′, 59, φ′, 579.
Aglaïa, Nirei mater, β′, 672.
Agrius ξ′, 117.
Ajax β′, 557. asino comparatus λ′, 558. haud stolidus apud Hom. η′, 289. lacrimans ϱ′, 648. nil nisi lucem petens ab Jove ϱ′, 645. Ajacis laus ϱ′, 279, 80. oratio cum Achille libera et benevola ι′, 624. scutum turri simile η′, 219. Ajax Oïlei fil. β′, 527. ejus immane factum, cum Imbrii abscissum caput hostibus projecit, ν′, 202. mors O. δ′, 509. Ajaces duo concordissimi ν′, 701—8.
Aïdoneus υ′, 61, C. 2.
Alastor δ′, 295, ϑ′, 332. Alastor alius atque ille, qui memoratur δ′, 295, ε′, 677.
Alcandre O. δ′, 126.
Alcathous μ′, 93.
Alcestis β′, 715.
Alcimedon π′, 197.
Alcimus idem atque Alcimedon τ′, 392, ω′, 474.
Alcinoi hortus O. η′, 112—131.
Alcippe O. δ′, 124.
Alcmaeon O. ο′, 248.
Alcmaon μ′, 394.
Alcmene ξ′, 323, O. β′, 120, λ′, 265.
Alcyone ι′, 562.
Alector O. δ′, 10.
Aleïus campus ζ′, 201.
Alesion β′, 617.
Alitherses O. β′, 157.
Aloëus ε′, 385, O. λ′, 304.
Aloïdae. v. Otus.
Alope opp. β′, 682.
Alphéus fl. β′, 592, ε′, 545.
Altes φ′, 85.
Althaea ι′, 555.
Alus oppidum β′, 682.
Alybas opp. O. ω′, 302.
Alybe β′, 857.
Amarynceus ψ′, 630.
Amazones γ′, 189, ζ′, 186.
Amisodarus π′, 328.
Amnisus O. τ′, 188.
Amopaon ϑ′, 275.
Amphialus O. ϑ′, 114.
Amphiclus Troj. π′, 313.
Amphidamas κ′, 269. alius cognominis, quem puerum puer Patroclus occidit invitus ψ′, 87.
Amphigenia β′, 593.
Amphilochus O. ο′, 248.
Amphimachus β′, 620.
Amphimachus Car. β′, 870.
Amphimedon O. χ′, 242.
Amphinomus O. π′, 351.
Amphion O. λ′, 261. alius O. λ′, 282.
Amphion Athen. ν′, 692.
Amphithea O. τ′, 416.
Amphitrite O. μ′, 60.
Amphitruo O. λ′, 265.
Amphīus Troj. ε′, 612.
Amphoterus Troj. π′, 415.
Amyclae β′, 584.
Amydon urbs β′, 849, π′, 288.
Amyntor ι′, 448, κ′, 266.
Amythaon, Crethei fil., O. λ′, 258.
Anabesineos O. ϑ′, 113.
Ancaeus β′, 609, ψ′, 635.
Anchialus ε′, 609. alius O. α′, 180, ϑ′, 112.
Anchises β′, 819, V. 53.
Andraemon β′, 638, ν′, 216.
Anemoréa β′, 521.
Antea ζ′, 160.
Antenor γ′, 148 etc.
Anthea opp. ι′, 151.
Anthedon β′, 508.
Anthemion δ′, 473.
Anticlea O. λ′, 85.
Antilochus ε′, 565 etc. junior ceteris heroïbus ο′, 568. servatus a progenitore Neptuno ν′, 554.
Antimachus Troj. λ′, 123.
Antinous et Eurymachus, principes procorum Penelopae, O. σ′, 64, 65.
Antiope O. λ′, 259.
Antiphates O. κ′, 106. Melampodis fil., O. ο′, 242. Troj. μ′, 191.
Antiphonus Troj. ω′, 250.
Antiphus β′, 678. Ithacensis O. β′, 19. Maeon β′, 864. Troj. δ′, 489, λ′, 101.
Antron β′, 697.
Aphareus ι′, 83, ν′, 478, 541.
Aphedas, nomen fictum, O. ω′, 305.
Apisaon λ′, 578, 82.
Apollo ἀκερσεκόμης A. D. 134. Δελφίνιος A. P. 318. ἕκατος η′, 83. κουροτρόφος O. τ′, 86. Τιλφούσσιος A. P. 209. χρυσάορος, χρυσάωρ, A. D. 123, A. P. 218. cf. Ἀργυρότοξος. Apollo et Diana auctores habiti mortis subitae atque immaturae, ζ′, 205, τ′, 59. cf. α′, 43. ann., et ib. 50, ω′, 758. Apollinis templum in arce Trojana ε′, 446 seqq., 512. cf. π′, 515.
Araethyrea β′, 571.
Arcades η′, 134.
Arcadia β′, 603.
Arcesilaus β′, 495.
Archelochus Troj. β′, 823, ξ′, 464.
Archeptolemus Troj. ϑ′, 311.
Areïlycus ξ′, 451. Troj. π′, 308.
Areïthous η′, 8. Thrax υ′, 487.
Areïthoï fil. cognominis η′, 137.

Arene opp. β', 591, λ', 723.
Areon equus ψ', 346.
Aretaon Troj. ζ', 31.
Arethusa, fons Ithacae, O. ν', 408.
Arete O. η', 54.
Aretus O. γ', 414. Troj. ρ', 494.
Argisa β', 738.
Argos Pelasgicum β', 681. Argos Sparta et Mycenae tres urbes Junoni carissimae δ', 52.
Argus, canis Ulyssis, O. ρ', 292.
Ariadne σ', 592, O. λ', 320. cf. Oedipi etc.
Arima, τὰ Ἄριμα, β', 783.
Arion Theb. 2.
Arisbas ρ', 345.
Arisbe β', 836.
Arne opp. β', 507.
Arsinous λ', 626.
Artacie O. κ', 108.
Artepibulus, mus, B. 264.
Artophagus, mus, B. 213.
Arybas, Sidonius, O. ο', 426.
Asaeus λ', 301.
Ascalaphus β', 512.
Ascania β', 864.
Ascanius β', 863.
Asias heros β', 461.
Asine β', 560.
Asius Troj. β', 837, 8, π', 717.
Asphalion O. δ', 216.
Aspledon β', 511.
Assaracus υ', 232.
Asteris ins. O. δ', 846.
Asterium β', 735.
Asteropaeus Troj. μ', 102, ρ', 217. alius fortasse φ', 140.
Astyalus Troj. ζ', 29.
Astyanax. v. Scamandrius.
Astynous Troj. ο', 455.
Astyoche β', 513.
Astyochea β', 658.
Astypylus Troj. φ', 209.
Athenae β', 546, O. η', 80.
Athenienses β', 551, 558, δ', 328.
Athos, Ἀθόως, m., ξ', 229.
Atlas O. α', 52.
Atreus β', 23, 105, 6.
Atridae β', 762 etc. Atridarum potentia O. δ', 174.
Atrytone β', 157.
Atymnius Troj. π', 317. v. Mydon.
Augeae β', 532.
Aulis β', 496.
Aurorae equi O. ψ', 244—46, qui tamen locus suspectus est.
Autolycus κ', 267, O. λ', 85. ejus venatio in Parnasso O. τ', 392.
Autonoë, serva, O. σ', 182.
Autonous λ', 301. Troj. π', 694.
Autophonus δ', 395.
Axius fl. β', 849 sequ.
Axylus ζ', 12.
Bacchi nutrices expulsae a Lycurgo, ζ', 132.
Bathycles π', 594.
Batiea β', 813.
Besa β', 532.
Bias δ', 296, ν', 691. Troj. υ', 460.
Bellerophontes ζ', 155.
Bienor Troj. λ', 92.
Boagrius fl. β', 533.
Boebe β', 712.
Boebeïs palus β', 711.
Boeoti β', 494.
Borborocoetes, rana, B. 228.
Borus ε', 44, π', 177.
Briareus α', 403.
Briseïdos pulcritudo τ', 282, 86.
Brises α', 392.
Bryseae β', 583.
Bucolion ζ', 22.
Budeum (Βούδειον), opp. π', 572.
Buprasion β', 615.
Cabesus opp. ν', 363.
Caeneus α', 264, β', 746.
Calaminthius, rana, B. 226.
Calchas α', 69.
Calesius Troj. ζ', 18.
Caletor Troj. ο', 419.
Calliarus β', 531.
Callichorus C. 272.
Callidice C. 109.
Calliope h. 32, 2.
Callithoë C. 110.
Calydnae insulae β', 677.
Calydon β', 640.
Calypso O. α', 51.
Camirus β', 656.
Cane, prom., A. D. 35.
Capaneus β', 564.
Capys υ', 239.
Cardamyle opp. ι', 150.
Cares. v. purpurarum etc.
Caresus fl. μ', 20.
Carpathus seu Crapathus, ins., β', 676, A. D. 43.
Carystus β', 539.
Cassandra ω', 699.
Castianira θ', 304.
Castor, nomen confictum, O. ξ', 206. Castor et Pollux γ', 237.
Casus opp. β', 676.
Caucones κ', 429, O. γ', 366.
Cebrenii E. 10, 4.
Cebriones Troj. θ', 317, λ', 521.
Celadon fl. η', 133.
Celeus C. 96.
Cenaeum prom. A. P. 42.
Centauri. v. Lapitharum etc.

Cephallenes β', 631.
Cephisia palus, quae post Copaïs appellata est, ε', 709.
Cephisus fl. β', 522, 3.
Ceres ξ', 326.
Cerinthus β', 538.
Chalcis opp. Elidis O. o', 295. Euboeae β', 537.
Chalcon π', 594.
Charis, altera uxor Vulcani, σ', 382. Charites, Veneris ministrae ε', 338.
Charops Troj. λ', 426.
Charopus β', 672.
Chersidamas Troj. λ', 423.
Chimaera ζ', 179. enutrita ab Amisodaro π', 328.
Chiron π', 143.
Chius coecus, suavissimus tum poëtarum, A. D. 169—173.
Chius ins. O. γ', 170. beatissima A. D. 38.
Chloris O. λ', 280.
Chromis, Chromius, β', 858, ϱ', 218.
Chromius δ', 295, O. λ', 285. Troj. ϑ', 274.
Chrysa opp. α', 37.
Chryses α', 11.
Chrysothemis ι', 145.
Cicones β', 846.
Cilices ζ', 415.
Cilla opp. α', 38.
Cimmerii O. λ', 14.
Cinyras λ', 20.
Circe E. 14, 15. Circes famulae Nymphae O. $\varkappa'$, 348.
Cisses Thrax λ', 223.
Clarus, opp., A. D. 40, h. 9, 5.
Cleonae β', 570.
Cleopatra ι', 556.
Clesidice C. 109.
Cletus, Clitus, O. o', 249. Troj. o', 445. Cletum amans Aurora O. o', 250.
Clymene O. λ', 325. cognominis ancilla Helenae γ', 144.
Clymenus O. γ', 452.
Clytius γ', 147, υ', 238. Troj. o', 419.
Clytoneus O. ϑ', 119.
Cnidus ins. A. D. 43.
Cnissodioctes, mus, B. 235.
Cnossus β', 646.
Cocytus O. $\varkappa'$, 514.
Coeranus ε', 677.
Coeus A. D. 62.
Comici cujusdam verba restituta apud Eust. ann. ad O. ω', 7.
Copae β', 502.
Copreus o', 638.
Corinthus β', 570.
Coronea β', 503.
Coronus β', 746.
Corycus, prom., A. D. 39.
Cos ins. β', 677, ξ', 255.
Crambophagus, rana, B. 220.
Cranaë ins. γ', 445.
Crapathus. v. Carpathus.
Crataeïs O. μ', 124.
Craugasides, rana, B. 246.
Creon O. λ', 268.
Creta β', 649. ejus descriptio O. τ', 172—78.
Cretes β', 645. musica clari A. P. 341.
Cretheus O. λ', 236.
Crethon ε', 542.
Crisa β', 520, A. P. 92, 105.
Crisaei A. P. 269. cf. ib. ann. ad 362.
Critici hallucinantes α', 47.
Criticorum Alexandr. mirum quoddam judicium O. ϑ', 142.
Crocylea β', 633.
Croesmus o', 523
Cromna β', 855.
Cronus ϑ', 478. Croni et Rheae filii tres o', 187.
Cteatus β', 621.
Ctesippus O. υ', 288.
Ctesius O. o', 414.
Ctimene O. o', 363.
Curetum et Aetolorum bellum ι', 529.
Cyclopum terra vicina insula, caprarum plena, O. ι', 116—141.
Cydones O. γ', 292, τ', 176.
Cyllene β', 603.
Cyme E. 1, 2.
Cynus β', 531.
Cyparisseïs β', 593.
Cyparissus β', 519.
Cyphus β', 748.
Cyprus ins. O. ϱ', 442.
Cypseli arca λ', 248 ann.
Cythera ins. o', 432.
Cytorus β', 853.
Daedalus σ', 592.
Daetor Troj. ϑ', 274.
Danaë ξ', 319.
Danai α', 56.
Dardania υ', 216.
Dardanii β', 819.
Dardanus υ', 215.
Dares ε', 9.
Deïcoon ε', 534.
Deïochus o', 341.
Deïopites Troj. λ', 420.
Deïphobus μ', 94.
Deïpyrus ι', 83.
Delphicum templum, a Trophonio et Agamede aedificatum, ι', 404. ejus templi divitiae ib.
Demo C. 109.
Democoon δ', 499.

Demodocus O. ϑ', 44. Musae carus, sed ab ea excoecatus, ib. 63, 64.
Demoleon Troj. υ', 395.
Demophoon C. 234.
Demoptolemus O. χ', 242.
Demuchus Troj. υ', 457.
Desenor Troj. ϱ', 217.
Deucalion ν', 451. Troj. υ', 478.
Dexenor, mus, B. 218.
Dia ins. O. λ', 324.
Diana venationem docens ε', 51. verberata ab Junone φ', 491.
Diocles, ε', 542, O. γ', 488. alius C. 153.
Diomede ι', 665.
Diomedes β', 563. Diomedem magis quam ipsum Achillem timuisse dicuntur Trojani ζ', 99.
Dione, mater Veneris, ε', 370, 381.
Dïores β', 622.
Discordiae descriptio magnifica δ', 440—443.
Dius ω', 251.
Dmetor O. ϱ', 443.
Dodona β', 750.
Dolichus C. 155.
Dolius O. δ', 735.
Dolon Troj. κ', 314.
Dolopes ι', 484.
Dolopion ε', 77.
Dolops λ', 302. Troj. ο', 525.
Dores Cretici O. τ', 177.
Dorion β', 594.
Doryclus Troj. λ', 489.
Dotius campus h. 16, 3.
Dracanum prom. h. 27, 1.
Dracius ν', 692.
Dryades V. 258—273.
Dryas α', 263.
Dryops h. 19, 34. Troj. υ', 455.
Dulichium β', 625.
Dymas Troj. π', 718. alius O. ζ', 22.
Dyme, opp., A. P. 248.
Echecles π', 189.
Echeclus Troj. π', 694, υ', 474.
Echemmon ε', 160.
Echephron O. γ', 413.
Echepolus Troj. δ', 458. alius ψ', 296.
Echetus rex O. σ', 85.
Echinades ins. v. Ἐχῖναι.
Echius, Mecistei pater, ϑ', 332. alius ο', 339.
Echius Troj. π', 416.
Edothea O. δ', 366.
Eeriboea ε', 389.
Eetion α', 366. Imbrius φ', 43.
Eïnes, pagus, β', 561.
Eïoneus κ', 435. alius η', 11.
Elasus Troj. π', 696.
Elatreus O. ϑ', 111.
Elatus O. χ', 267. Troj. ζ', 33.
Eleon opp. β', 500, κ', 266.
Elephenor β', 540.
Elesion β', 499.
Eleusis C. 97.
Elis β', 615, 626.
Elone β', 739.
Elpenor O. κ', 552.
Elysius campus O. δ', 563.
Emathia ξ', 226.
Embasichytrus, mus, B. 137.
Eneti β', 852.
Enienes β', 749.
Eniopeus ϑ', 120.
Enipeus fl. O. λ', 237.
Enispe β', 606.
Ennomus λ', 422.
Enope opp. ι', 150.
Enops ψ', 634. Troj. π', 401.
Enyalius β', 651.
Enyeus ι', 668.
Enyo ε', 333, 592.
Epaltes Troj. π', 415.
Epegeus π', 571.
Epeï β', 619, δ', 537.
Eperitus, nomen fictum, O. ω', 306.
Epeus ψ', 665.
Ephialtes O. λ', 307.
Ephyre urbs, quae post appellata est Corinthus. fuerunt autem Ephyra et Larissa communia urbium nomina ap. Pelasgos. ζ', 152. cf. β', 659, O. α', 259.
Ephyri, Ephyraei, ν', 301.
Epicaste O. λ', 270.
Epidaurus β', 561.
Epistor Troj. π', 695.
Epistrophus β', 517.
Erebus ϑ', 367, O. κ', 528, λ', 37.
Erechtheus et aedificatum ab eo templum Minervae O. η', 81.
Erembi O. δ', 84.
Eretmeus O. ϑ', 112.
Eretria β', 537.
Ereuthalion δ', 319, η', 136.
Erginus A. P. 120.
Erichthonius υ', 219. ejus 3000 equi ib. 221.
Eriopis ν', 694.
Eriphyle O. λ', 325.
Eris υ', 48.
Erylaus Troj. π', 411.
Erymanthus m. O. ζ', 103.
Erymas Troj. π', 415.
Erythini colles β', 855.
Erythrae β', 499.
Eteoneus O. δ', 22.
Eteonus β', 497.
Euaemon β', 736, ε', 79, λ', 575.
Euanthes O. ι', 197.

Euboea β', 536.
Euchenor ν', 663.
Eudorus π', 179.
Euenus β', 693.
Euippus Troj. π', 417.
Eumaeus O. ν', 404, ξ', 5, 57 etc.
Eumedes Troj. κ', 314.
Eumelus β', 714.
Eumolpus C. 154.
Eunēus η', 468.
Eunomus β', 858.
Euphemus β', 846.
Euphetes ο', 532.
Euphorbus Troj. π', 808. venustas ejus et cultus barbarus ρ', 51, 52.
Europa, pars terrae, A. P. 74.
Eurus et Notus certatim mare ac nemora concutientes β', 145, π', 765.
Euryades O. χ', 267.
Euryalus β', 565, ζ', 20. Phaeax O. ϑ', 115.
Eurybates α', 320, ι', 170. Ithacensis β', 184.
Euryclea O. α', 429.
Eurydamas, procus Penelopae, O. χ', 283. Troj. ε', 149.
Eurydice, Nestoris uxor, O. γ', 452.
Eurymachus, procus Pen., O. α', 399.
Eurymedon, praeco, δ', 228. rex Gigantum, O. η', 58.
Eurymedusa O. η', 8.
Eurynome σ', 399.
Eurynomus, procus Pen., O. β', 22.
Euryphaëssa h. 32, 2.
Eurypylus β', 677, ε', 76, ζ', 36. alius O. λ', 519.
Eurystheus ϑ', 362.
Eurytion O. φ', 295.
Eurytus β', 596, O. ϑ', 224. Actoris fil., β', 621. Euryti arcus O. φ', 31.
Eusorus (Ἐΰσσωρος) Thrax ζ', 8.
Eutresis β', 502.
Exadius α', 264.
Fluvii placati immolatis tauris et equis φ', 131.
Fortunatorum insulae O. δ', 563. ann.
Furiae partes agere visae Nemeseos τ', 418. Furiis traditae Pandarei filiae ab Harpyiis O. ν', 78.
Ganymedes ε', 266, ν', 232.
Gargarus promont. ϑ', 48.
Geraestus prom. O. γ', 177.
Gigantes O. η', 59.
Glaphyrae β', 712.
Glaucus Lycius β', 876, ζ', 119.
Glisas β', 504.
Gonoëssa β', 573.
Gorgo λ', 36. Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων ϑ', 348.
Gorgythion, Priami fil., ϑ', 301.
Gortyn β', 646, O. γ', 294.
Graea β', 498.
Graeci armati, quando in publicum prodibant, O. β', 3.
Graecorum duces vallo et fossa exeuntes noctu deliberatum et speculatum, *eine Recognoscirung*, κ', 194. et seqq.
Graecorum imprudentia, cum, castris nauticis circumvallatis, non petierunt pacem a diis, μ', 6.
Granicus fl. μ', 21.
Gratiae juniores ξ', 267. Gratiarum chorus O. σ', 194. v. Charites et voc. ἑταιρίζουσαι.
Guneus β', 748.
Gygaea palus β', 865, ν', 390.
Gyrae O. δ', 500.
Gyrtone β', 738.
Halius O. ϑ', 119.
Harmonia A. P. 18.
Harpalion Troj. ν', 644.
Harpyiae seu venti abripientes homines O. α', 241, ν', 66.
Hebe, Herculis conjux apud deos, O. λ', 602.
Hecamede λ', 624, ξ', 6.
Hecate C. 25.
Hector et Aeneas fortissimi Trojanorum ρ', 513. Hector et Polydamas eadem nocte nati, σ', 251. Hector Jovis filium se dicens ν', 54. Hectoris dignitas χ', 370. cf. ib. 232, 403. equi 4 ϑ', 185. Hectoris nomen emphatice dictum loco pronominis η', 160. Hectoris vanae gloriationes ϑ', 537, ν', 824. Hectorem mortuum Graeci accurrentes vulnerant χ', 371—75.
Helena Dianae similis O. δ', 122. cf. O. ζ', 151 ann. item Nausicaa O. ζ', 151. Helenae perfidia O. δ', 274—289.
Helenus Oenopi fil., ε', 707.
Helenus, Priami fil., η', 44, μ', 94.
Helice ϑ', 202.
Hellespontus piscibus abundans ι', 360.
Heptaporus fl. μ', 20.
Hercules O. ϑ', 224, λ', 600. Herculis escensio in insulam Con, quo Junonis consilio ablatus erat, ξ', 255. Herculis labores ϑ', 362.
Hermione O. δ', 14.
Hermus fl. ν', 392, E. 1, 5.
Hicetaon ο', 575.
Hippodamia serva O. σ', 182.
Hippodamus Troj. λ', 335.
Hippolochus ζ', 119. v. Isander.
Hippomachus Troj. μ', 189.
Hippomolgi ν', 5.
Hipponous λ', 303.
Hippothous ω', 251.

Hippotion Troj. ν', 792.
Homerus dormitans ζ', 59. libere verba construens O. β', 225, ubi v. ann. magnus metrorum artifex O. ϱ', 326, ann. Peripateticus, si diis placet, ω', 377 ann. perspicuitatis inprimis studiosus, O. ν', 27. velut omnia genera poëseos in se conjungens, O. ν', 27.
Hyades σ', 486.
Hyde opp. ν', 385.
Hydromedusa, rana, B. 19.
Hyllus fl. ν', 392.
Hyperborei h. 7. 29.
Hyperea O. ζ', 4.
Hyperenor ξ', 516, ϱ', 24.
Hyperesia opp. O. o', 254.
Hyperion C. 26.
Hyperochus, Ὑπείροχος, Troj. λ', 335.
Hypsenor ν', 411.
Hypsiboas, rana, B. 204.
Hypsipyle η', 469.
Hyrtius Troj. ξ', 511.
Ialmenus β', 512.
Ialysus β', 656.
Iambe C. 195.
Iamenus Troj. μ', 139, 193.
Iaolcus β', 712.
Iapetus ϑ', 478.
Iardanus, fl. Cretae, O. γ', 292. heros Elidensis η', 135.
Iasion O. ε', 125.
Jasonis fil. φ', 41.
Iasus o', 332, 37.
Icarium mare β', 145.
Icarius O. α', 329.
Icarus h. 27, 1.
Icmalius O. τ', 57.
Ida m. Troadis β', 821. cf. μ', 19.
Idaeus Troj. γ', 248, ε', 11, ω', 325.
Idas ι', 558.
Idomeneus β', 645. senior ν', 362, 512—15. Idomenei genus ν', 450.
Ilioneus Troj. ξ', 489.
Ilithyiae specus in Creta O. τ', 188.
Illus O. α', 259.
Ilus ν', 232.
Ili tumulus κ', 415.
Imbrii dicti proverbialiter φ', 43 ann.
Imbrius Troj. ν', 171.
Imbrus ins. ν', 33, A. D. 36.
Ino Leucothea O. ε', 333.
Inopus fl. A. D. 18.
Iolcus. v. Iaolcus.
Iones magnifice praedicati A. D. 151—55.
Ipheus Troj. π', 417.
Iphthime O. δ', 797.
Iphianassa ι', 145.
Iphiclus β', 705, O. λ', 289.
Iphidamas λ', 221.
Iphimedea O. λ', 304.
Iphis, pellex Patrocli, ι', 667.
Iphition Troj. ν', 382.
Iphitus O. φ', 14. Nauboli fil. β', 518.
Ire opp. ι', 150.
Iris β', 786, o', 144 etc.
Irus O. σ', 6.
Isander, Hippolochus et Laodamia, Bellerophontis liberi, ζ', 197.
Ischys A. P. 33.
Ismaricum vinum. v. Maroneum etc.
Ismarus m. O. ι', 40.
Isus λ', 101.
Ithaca descripta O. δ', 605—608, ι', 25—28, ν', 238—247.
Ithacus O. ϱ', 207.
Ithaemenes Troj. π', 586.
Ithome urbs β', 729.
Iton β', 696.
Itylus O. τ', 522.
Itymoneus λ', 672.
Junonis et Plutonis pugna cum Hercule ap. Pylum ε', 392 seqq. Junonis ingens manus et statura, φ', 489. vox Stentorea ε', 784.
Jupiter bellum Trojanum excitans, quo terra hominum nimia multitudine levaretur, Cypr. 1. ceteris diis omnibus potentior ϑ', 7—27. cf. o', 104—8. delenitus ab Junone et sopitus in Ida monte ξ', 292—353. fatorum arbiter, α', 128. fulmen tenens λ', 184, ν', 242, 43. Idaeus ω', 291. manu sua impellens Hectorem pugnantem o', 693. Jup., Minerva et Apollo simul invocati η', 132. Jup. moderatior et omnino praestantior fratre Neptuno ν', 354, 55, O. ν', 146—157. oppressus ab Junone et aliis diis, qui eum vincire volebant, α', 399 seqq. pater hominum O. ν', 202. Jovis amores ξ', 317—327. Jovis Dodonaei religio π', 233 ann. Jovis domus α', 533. Jovis et deorum voluntate fieri omnia, significatur ξ', 120. Jovis ira et vis terribilis o', 16—30, 136, 137. cf. α', 586—94. Jovis vultus β', 478.
Laas β', 585.
Lacedaemon β', 581.
Laconica descripta O. δ', 602—4.
Laerces π', 197, O. γ', 425.
Laërtes O. α', 189.
Lampetie O. μ', 132.
Lampus γ', 147.
Lampus, equus, (?) O. ψ', 246.
Lamus O. κ', 81.
Laodamas Phaeax O. η', 170. Troj. o', 516.
Laodamia. v. Isander.
Laodice γ', 124.
Laodocus Troj. δ', 87, ϱ', 699.

Laogonus Troj. π′, 604.
Laomedon ε′, 269.
Laothoë φ′, 85.
Lapitharum et Centaurorum pugna O. φ′, 295—304.
Lārissa β′, 841.
Latona ξ′, 327.
Lechenor, mus, B. 204.
Lechomyle, mus, B. 29.
Lechopinax, mus, B. 100.
Leda O. λ′, 297.
Leïtus β′, 494.
Lethus β′, 843.
Lelantus campus A. P. 43.
Leleges κ′, 429.
Lemnus ins. α′, 593, A. D. 36.
Leocritus ϱ′, 344. procus Pen., O. β′, 242.
Leodes O. φ′, 144.
Leonteus β′, 745.
Leopardii, Jac., comitis Florentini, dissertatio de Batrachomyomachia, vol. 6., p. 373 sqq.
Lesbiarum certamen pulcritudinis ι′, 130 annot.
Lesbus ins. ι′, 664, ω′, 544.
Leucas petra O. ω′, 11.
Leucippus et uxor ejus A. P. 35.
Leucus δ′, 491.
Licymnius β′, 663.
Lilaea β′, 523.
Limnesius, rana, B. 224.
Lindus β′, 656.
Locri β′, 527.
Lucifer χ′, 317.
Lycaon Troj. β′, 826, γ′, 333, δ′, 89, υ′, 81.
Lycastus β′, 647.
Lycia, Lycii, β′, 876, 7, ε′, 105, 633, A. D. 177.
Lycomedes, Creontis fil., ι′, 84.
Lycon π′, 335.
Lycophontes Troj. ϑ′, 274.
Lycophontis nomen perscriptum in aliquot codd. δ′, 395.
Lycophron ο′, 430.
Lyctus β′, 647.
Lycurgus ζ′, 130. Arcas, η′, 142.
Lydi. v. purpurarum etc.
Lynceus Cypr. 3, 1.
Lyrnesus β′, 690 sequ.
Lysander Troj. λ′, 491.
Macar, Lesbi rex, ω′, 544.
Machaon β′, 732, δ′, 193.
Maeon δ′, 394.
Maeander fl. β′, 869.
Maera O. λ′, 325.
Magnetes β′, 756.
Maleae O. γ′, 287.
Mantinea β′, 607.
Mantius O. ο′, 242.
Marathon O. η′, 80.
Maris Troj. π′, 319.
Maron O. ι′, 197.
Maroneum sive Ismaricum vinum O. ι′, 196—211.
Marpesa ι′, 557.
Mars deus et stella h. 8. Mars in bellum proficiscens ν′, 298. sanguinem bibens occisorum ε′, 289. Trojanos incitans, sicut Minerva Graecos, δ′, 439. velocissimus deorum O. ϑ′, 331. Martis et Veneris amores O. ϑ′, 266—366. Martis ira impotens, quam reprimit Minerva fortior illo et prudentior, ο′, 113—142. vox ingens ε′, 860. Neptuni ξ′, 148. ζώνη β′, 479. Marti similes β′, 651, ϑ′, 214.
Mases β′, 562.
Mastor ο′, 430.
Mecisteus β′, 565.
Medeon β′, 501.
Medesicaste ν′, 173.
Medon Troj. ϱ′, 216.
Megapenthes O. δ′, 11.
Megare O. λ′, 268.
Meges β′, 627.
Melampus O. λ′, 290.
Melaneus O. ω′, 103.
Melantheus, Melanthius, O. ϱ′, 212.
Melanthius Troj. ζ′, 36.
Melantho O. σ′, 321.
Melas ξ′, 117.
Melas pontus ω′, 79.
Melanippus ϑ′, 275. cf. ο′, 547.
Meleager, apri Calydonii occisor, ι′, 543. inutilis ejus obstinatio ex ira ib. 574—99.
Meles fl. E. 4, 7.
Meliboea β′, 717.
Memnon O. λ′, 521.
Menelaus β′, 586, γ′, 21 etc. collaudatus ab Helena O. δ′, 264. paulo negligentior et securior ϱ′, 588. Menelai gravis oratio, qua Trojanos increpat, ν′, 620—39.
Menesthes ε′, 609.
Menestheus β′, 552.
Menesthius η′, 9.
Meno Troj. μ′, 193.
Menoetius λ′, 765 et seqq.
Mentes ϱ′, 73. Taphius O. α′, 105.
Meones (*Μήονες*) β′, 864.
Meonia γ′, 401, A. D. 177.
Mentor Ithacensis O. β′, 225. Troj. ν′, 171.
Mercurius gregum praeses ξ′, 490. Mercurii munus apud homines, simile Gratiarum, O. ο′, 319, 20. soleae et virga ω′, 340—44. *ῥάβδος ὄλβου κ. πλούτου* M. 529. Mercurio liba-

tum, antequam cubitum irent, O. η', 137. v. Ἀργειφόντης, Ἑρμῆς, σῶκος.
Meridarpax, mus, B. 265.
Meriones δ', 254.
Mermerus Troj. ξ', 513.
Meropes A. D. 42.
Merops β', 831.
Mesaulius O. ξ', 451.
Messe β', 582.
Messeïs et Hyperea, fontes prope Pharsalum, ζ', 457.
Mesthles β', 864.
Mestor ω', 257.
Metanira C. 161.
Methone β', 716.
Midéa β', 507.
Miletus, opp., A. D. 42. opp. Cretae β', 647.
Mimas m. O. γ', 172.
Minerva Achillem antecedere dicta in proelio υ', 95. Minerva ἀγελείη δ', 128, ο', 213. Min. et Apollo nominati ab Hectore, tanquam principes dii, ϑ', 539. Min. et Juno robur impertientes heroïbus ι', 254. Min. Jovis et Junonis mandato agere solita, φ', 422. Min. validissima ο', 125—142. Minervae hasta terribilis ε', 745—47, ϑ', 388—90, 423. Minervae sedentis signum in templo Trojano ζ', 92, 273, 303. cf. v. galea.
Minos ξ', 322, O. λ', 567.
Mnemosyne M. 429.
Mnesus Troj. φ', 210.
Moliones λ', 709.
Molus κ', 269.
Mors et Somnus, consanguinei, ξ', 231, π', 454, 672, 82.
Morys Troj. ν', 792.
Mulius Troj. π', 696. alter cognominis υ', 472. tertius O. σ', 423.
Musae α', 1, O. α', 1, Il. β', 484. Musae 9 O. ω', 60. Musae Thamyrin punientes β', 594.
Mycalessus β', 498, A. P. 47.
Mycene πολύχρυσος η', 180. cf. β', 569.
Mydon Troj. ε', 581, φ', 209.
Mygdon γ', 186.
Mynes β', 692.
Myrīne β', 814.
Myrmidones α', 180, β', 684. eorum copiae et duces π', 168.
Myrsinus β', 616.
Mysi β', 858, ω', 278.
Nastes β', 867.
Naubolides O. ϑ', 116.
Nausicaa O. ζ', 17.
Nausithous O. ζ', 7, η', 56.
Nauteus O. ϑ', 112.
Naxus, ins., A. D. 44.
Neïum O. α', 186.
Neleus O. λ', 253.
Neoptolemus τ', 327.
Neptunus equos solvens Jovi ϑ', 439. Neptunus et Apollo Laomedonti superbissimo servientes jussu Jovis φ', 441—457. Neptunus incedens, dein curru vectus per mare, ν', 17—31. Neptunis ensis fulmineus ξ', 386. Neptuni Heliconii fanum antiquissimum in Caria υ', 404. Neptuni pectus β', 479. Neptuno immolati aries, taurus et aper O. λ', 130.
Nereus (Nereïdes) α', 358.
Nereïdum nomina σ', 39—48.
Nericum O. ω', 377.
Neritus β', 632, O. ρ', 207.
Nestor α', 247. triseclisenex O. γ', 245. Nestoris facta fortia in juventute λ', 670—761. Nestoris filii O. γ', 412—15.
Niobe ω', 602. lapis sic appellatus ib. 614.
Nireus β', 671.
Nisa (?) β', 508.
Nisus Dulichius O. π', 396.
Nisyrus β', 676.
Noëmon O. β', 386.
Nomion β, 871.
Notus β', 145, λ', 306.
Nox ξ', 259. Noctem Jupiter reveritus ξ', 261.
Nymphae, Jovis filiae, O. ζ', 105. Nympharum cubilia in Sipylo monte ω', 615.
Nysa h. 26, 5, 27, 8.
Nysius campus C. 17.
Ocalea β', 501.
Oceanus fl. α', 423, γ', 5, π', 151. aquarum omnium fons, φ', 195. Oceanus et Tethys ξ', 201. Oceani filiae C. 5, 417—22.
Ochesius, Oenei fil., ε', 843.
Ocyalus O. ϑ', 111.
Odius, praeco, ι', 170.
Oechalia β', 730.
Oedipi historiam diverse ab aliis narrans Hom. O. λ', 274, 75., item Ariadnae ib. 321—24.
Oeneus β', 641.
Oenomaus, miles quidam graecus, ε', 706. Troj. μ', 140.
Oenops O. φ', 144.
Oetylus β', 585.
Ogygia ins. O. α', 83.
Oïcles O. ο', 243.
Oïleus β', 527. Troj. λ', 93.
Olenia petra β', 617, λ', 757.

Olenus urbs β', 639.
Olizon β', 717.
Oloosson β', 739.
Olympus, sedes deorum, ε', 360, 367. tremens sub pedibus considentis in throno Jovis ϑ', 442. ejus descriptio O. ζ', 42—46.
Onchestus β', 506.
Onetor Troj. π', 604.
Onomacriti versus, ut perhibent, O. λ', 603.
Ophelestes Troj. ϑ', 273, φ', 210.
Opheltius λ', 302. Troj. ζ', 20.
Opites λ', 301.
Ops O. α', 429.
Opus β', 531.
Orchomenus Minyēus β', 511. cf. ι', 381. alia urbs cognominis β', 605.
Orcus implacabilis nullique cedens (*illacrimabilis Pluto*, Horat. Od. 2, 14, 6.) ι', 158. v. Pluto.
Oresbius ε', 707.
Orestes quidam, cetera ignotus, ε', 705. Troj. μ', 139, 193.
Origanion, rana, B. 259.
Orion pulcherrimus O. λ', 309. raptus ab Aurora O. ε', 121.
Ormenium β', 734.
Ormenus Troj. ϑ', 273. alius μ', 187.
Orneae β', 571.
Orsilochus O. γ', 489. Troj. ϑ', 273.
Orthaeus Troj. ν', 791.
Orthe β', 739.
Ortygia O. ε', 123, o', 404, A. D. 16.
Orus λ', 303.
Ossa m. O. λ', 314.
Othryoneus ν', 772.
Otreus γ', 186. nomen fictum V. 111.
Otrynteus Troj. ν', 384.
Otus ε', 385, O. λ', 307. Cyllenius o', 518.
Paeeon, medicus deorum, ε', 401, O. δ', 232.
Paeones β', 848.
Paesus urbs. v. Apaesus.
Pallas, Lunae pater, M. 100.
Palmys Troj. ν', 792.
Pammon Troj. ω', 250.
Pandareus O. τ', 518. ejus filiae a ventis abreptae O. ν', 66.
Pandarus β', 827, δ', 88.
Pandocus Troj. λ', 490.
Panopeus β', 520.
Panthous γ', 146.
Panthus ϱ', 40.
Paphlagones β', 851.
Paphus opp. O. ϑ', 363.
Paris musicae studiosus γ', 54. Paridis judicium haud memoratum apud Hom., praeterquam ω', 28—30. v. ν', 33 ann. Paridis mores ab Hectore descripti ζ', 521—23.
Paros ins. A. D. 44, C. 490.
Parrhasia β', 608.
Parthenius fl. β', 854. Parthenius puteus C. 99.
Pasithea, una Gratiarum, ξ', 276.
Patrocli comitas ϱ', 204. venustas ψ', 66.
Pedaeus fl. Cypri ins. ν', 172. Troj. ε', 69.
Pedasus Troj. ζ', 21. urbs ζ', 34.
Pelagon δ', 295.
Pelasgi β', 840. in Creta O. τ', 177.
Pelasgus β', 843.
Pelegon Troj. φ', 141.
Peleus η', 125. rana, B. 19.
Pelias β', 715.
Pelion m. β', 744, 757.
Pellene β', 574.
Pelobates, rana, B. 240.
Pelops β', 104.
Peneleos β', 494.
Penelope O. α', 329. Penelopae animus durior et incredulus O. ψ', 97, 230 etc.
Peneus fl. β', 752, 3, 757, A. P. 3.
Peparethus ins. A. D. 32.
Peraeus O. o', 539.
Percote opp. β', 835, λ', 229.
Peres Troj. ν', 484.
Pergamus δ', 508, η', 21, ω', 700.
Periboea φ', 142. alia cognominis O. η', 57.
Periclymenus O. λ', 285.
Perimedes O. λ', 23.
Perimus Troj. π', 695.
Periphas Troj. ϱ', 323.
Periphetes o', 637. Periphetae et Polyphetae nomina confusa, ut videtur, ν', 791.
Pero O. λ', 286.
Perous β', 844.
Perrhaebi β', 749, A. P. 41.
Persaeus C. 24.
Perse O. $\varkappa'$, 139.
Perseus ξ', 320. Nestoris fil., O. γ', 414.
Peteon opp. β', 500.
Peteos β', 552.
Pethrum O. α', 186.
Phaeaces diis vicini O. ε', 35, η', 205. Phaeacum naves intelligentia praeditae O. ϑ', 556—63. v. Scheria.
Phaedimus, Sidoniorum rex, O. δ', 617.
Phaedra O. λ', 320.
Phaenops ε', 152.
Phaestus β', 648.
Phaēthon, equus, (?) O. ψ', 246.
Phaēthusa O. μ', 132.
Phalces Troj. ν', 791.
Pharis β', 582.

Pharus ins. O. δ', 355.
Phea seu Pheae, opp. η', 135, O. ο', 297.
Phedon, nomen fictum, O. ξ', 318.
Phegeus ε', 11.
Phemius O. α', 154.
Pheneus β', 605.
Pherae seu Phere opp. β', 711, ε', 543, ι', 151, O. γ', 488.
Phereclus ε', 59.
Pheres O. λ', 258.
Phidas ν', 691.
Phidippus β', 678.
Philoctetes β', 718.
Philoetius O. υ', 185.
Philtraeus, mus, B. 228.
Phlegyes ν', 302, A. P. 101.
Phocaea opp. A. D. 35.
Phocenses β', 517, 525.
Phoenix magister Achillis ι', 438—43. ejus inimicitiae cum patre propter pellicem et fuga ad Peleum ib. 447—95. pater Europae, ξ', 321.
Phorbas Lesbius ι', 665. alius, Mercurio gratissimus, ξ', 490, A. P. 34.
Phorcys O. α', 72. Phryx β', 862.
Phricon E. 4, 4.
Phronius O. β', 386.
Phryges, Phrygia β', 862, γ', 184.
Phrontis, gubernator, O. γ', 282. Panthi uxor, ρ', 40.
Phtheres, m., β', 868.
Phthia α', 155.
Phylace opp. β', 695, ν', 696, O. λ', 289.
Phylacus Troj. ζ', 35.
Phylas π', 181, 191.
Phyleus κ', 110.
Phyllomedusa, si divinavimus, η', 10.
Phylo O. δ', 125.
Physignathus, ranarum rex, B. 17.
Pidytes Percosius ζ', 30.
Pieria β', 766, O. ε', 50.
Pirithous α', 263, ξ', 318, O. φ', 296.
Piros (*Πείρως*, *Πείροος*) δ', 520, 525.
Pisander Ithac. O. σ', 299. Myrmidonum dux, π', 193.
Pisistratus O. γ', 36.
Pisenor Ithac. O. β', 38. Troj. ο', 445.
Pittheus. v. Aethra.
Pityea β', 829.
Placus, *Πλάκος*, *τὸ Πλάκιον*, mons Ciliciae, ζ', 396, 425, χ', 479.
Plataea β', 504.
Pleïades σ', 486.
Pleuron β', 639.
Pluto et Proserpina significati γ', 278. v. Junonis.
Podalirius β', 732.
Podarces β', 704.
Podarge Harpyia π', 150.
Podes Troj. ρ', 575.
Polites O. κ', 224. Priami f., β', 791, ω', 250.
Pollux. v. Castor.
Polybus Aegypt. O. δ', 126. Ithac. O. χ', 243. cf. ib. ο', 519. Troj. λ', 59.
Polycaste O. γ', 464.
Polyctor Ithac. O. ρ', 207. nomen fictum, ω', 397.
Polydamas Troj. λ', 57, μ', 60 etc.
Polydamna O. δ', 228.
Polydegmon C. 31.
Polydore, Pelei filia, π', 175.
Polydorus Troj. υ', 407.
Polyïdus (*Πολύειδος*) ε', 148.
Polymelus Troj. π', 417.
Polynēus O. ϑ', 114.
Polynices δ', 377.
Polyphedes O. ο', 249.
Polyphemus α', 264. Cyclops, O. α', 70.
Polyphetes, Trojanus. v. Periphetae etc.
Polyphontes δ', 395.
Polyphonus, rana, B. 213.
Polypoetes β', 740.
Polyxenus β', 623. alius quidam C. 154.
Polypoetes ψ', 836.
Ponteus O. ϑ', 113.
Pontonous O. η', 179.
Praction β', 835.
Pramnium vinum λ', 639.
Prassaeus, rana, B. 255.
Prassophagus, rana, B. 235.
Preces. v. *Λιταί*.
Priamus et Priami filii α', 255, ω', 249—262. Priamus osculans Achillis manus ω', 478. Priami magna statura et dignitas ω', 477, 632. multae uxores φ', 88. portae seu fores β', 788. regnum ω', 544.
Procris O. λ', 320.
Promachus ξ', 476.
Pronous Troj. π', 399.
Proreus O. ϑ', 113.
Protesilaus β', 698.
Proteus O. δ', 365.
Prothoënor β', 495. Troj. ξ', 450.
Prothoon Troj. ξ', 515.
Prothous β', 756.
Protiaon ο', 455.
Prymneus O. ϑ', 112.
Psicharpax, mus, B. 24.
Psyria ins. O. γ', 171.
Pteleus β', 594.
Pternoglyphus, mus, B. 226.
Pternotroctus, murium rex, B. 29.
Ptolemaeus, pater Eurymedontis praeconis, δ', 228.
Pygmaei γ', 6.
Pylaemenes β', 851. alius ib. 865.

Pylaeus β', 842.
Pylartes Troj. λ', 491.
Pylene β', 639.
Pylii, Pylus, α', 248, 252, 269, β', 77. Pyliorum bellum cum Eleïs λ', 671. v. Junonis.
Pylon Troj. μ', 187.
Pyraechmes β', 848.
Pyrasus opp. β', 695. Troj. λ', 491.
Pyriphlegethon O. κ', 513.
Pyris Troj. π', 416.
Python β', 519.
Rexenor O. η', 63.
Rhadamanthys ξ', 322, O. δ', 564. Tityum conveniens O. η', 323.
Rharius campus C. 449.
Rhea A. D. 93, C. 441.
Rhenaea, ins., A. D. 44.
Rhene β', 728.
Rhesus fl. μ', 20. Thracum rex, κ', 435.
Rhigmus Thrax υ', 485.
Rhipe β', 606.
Rhodii β', 654.
Rhodius fl. μ', 20.
Rhodus β', 654.
Rhytium β', 648.
Saedene, m., E. 1, 3.
Salamis β', 557.
Salmoneus O. λ', 235.
Samus β', 634.
Sangarius fl. γ', 187.
Sarpedon β', 876. Sarpedonis oratio principe viro digna μ', 310—328. forma duplex genitivi ejus nominis μ', 392.
Satnioïs, fl. ad Pedasum urbem, ζ', 34.
Satnius Troj. ξ', 443.
Scaeae portae γ', 145, 149.
Scamander fl. ε', 36. ejus sacerdos ε', 78.
Scamandrius appellatus ab Hectore Astyanax ζ', 402. alius cognominis ε', 49.
Scandea opp. κ', 268.
Scarphe β', 532.
Schedius β', 517.
Scheria et Phaeaces O. ε', 34.
Schoenus β', 497.
Scolus β', 497.
Scylla O. μ', 85.
Selagus Troj. ε', 612.
Selepius β', 693.
Selleeis fl. β', 659, 839.
Selli π', 234.
Semele ξ', 323, h. 7, 57.
Sesamus β', 853.
Sestus β', 836.
Seutlaeus, rana, B. 211.
Sicania O. ω', 307.
Siculi O. υ', 383.
Sicyon β', 572.
Sidon. de hac urbe v. ζ', 289.
Sileni V. 263.
Simoësius δ', 474.
Simoïs fl. δ', 475.
Sipylus ω', 615.
Sirenes O. μ', 39. Sirenum versus delenifici O. μ', 184—91.
Sirius ε', 5, χ', 26—31.
Sisyphus ζ', 153, 4.
Sitophagus, mus, B. 250.
Smyrna h. 9, 4.
Socus Troj. λ', 427, 28. et seqq.
Sol, omnia videns et audiens, O. λ', 108. Solis greges in ins. Thrinacia O. μ', 128. portae O. ω', 12.
Solymi ζ', 184.
Somnia O. ω', 12.
Somnus, frater Mortis, ξ', 231.
Sparta β', 582.
Sphelus ο', 338.
Sperchéus fl. π', 174.
Sthenelaus Troj. π', 586.
Stentor ε', 785.
Sthenelus β', 564.
Stichius ν', 195.
Stratia urbs β', 606.
Stratius O. γ', 413.
Strophius Troj. ε', 49.
Stymphalus β', 608.
Styra β', 539.
Styx β', 755, O. κ', 514.
Sunium prom. O. γ', 278.
Syme β', 671.
Syria ins. O. ο', 403.
Taenarus, m., A. P. 235.
Talthybius α', 320. ejus vox divina τ', 250.
Tantalus O. λ', 581.
Taphii O. α', 105, ο', 427.
Tarne opp. ε', 44.
Tarphe β', 533.
Tartarus descriptus θ', 477—80.
Taygetus m. O. ζ', 103, h. 17, 3; 34, 4.
Tegea β', 607.
Telamonius Ajax β', 528.
Telemachus β', 260.
Telemus O. ι', 508.
Telepylus opp. O. κ', 82.
Temese O. α', 184.
Tenedus ins. α', 38.
Tenthredon β', 756.
Terea β', 829.
Teucer fratris sub clypeo constitutus, dum sagittat, θ', 266. Teucri fortia facta θ', 272—314. laus ν', 313.
Teumesus A. P. 47.
Teutamus β', 843.

Teuthras ε', 705.
Thalpius β', 620.
Thamyris β', 595.
Thaumacie opp. β', 716.
Thea C. 64.
Theano ε', 70, ζ', 298.
Thebae δ', 406.
Thebae Aegyptiae, divitiis clarae ι', 381.
Thebani transformati in lapides, ne Niobes liberos occisos sepelirent; id quod deinde ipsi dii fecerunt, ω', 611, 12.
Thebe Ciliciae α', 366, β', 691.
Themis ad concionem deos convocans υ', 4. concionum praeses O. β', 68. ἰχναίη A. D. 94.
Theoclymenus O. ο', 223, 256 etc.
Thersilochus Troj. ρ', 216.
Thersites β', 212.
Thesei nomen dubium ap. Hom., O. λ', 630. cf. Il. α', 265.
Thespia Boeotiae β', 498.
Thesproti O. ξ', 317 etc.
Thestor Troj. π', 401.
Thetis α', 413, 495, δ', 512 etc. dea inferioris ordinis υ', 106. educata ab Junone ω', 59.
Thisbe urbs β', 502.
Thoas, Aetolorum dux, β', 638, δ', 529, υ', 216. rex Lemni, ξ', 230. Troj. π', 311.
Thon Aegyptius O. δ', 228.
Thoon Ithac. O. ϑ', 113. Troj. ε', 152.
Thoosa O. α', 71.
Thootes μ', 343.
Thoricus, pagus Att., C. 126.
Thraces β', 844, δ', 519 etc.
Thraciae pars fertilis λ', 222.
Thracius ensis ν', 576.
Thrasius Troj. φ', 210.
Thrasymedes ι', 81.
Thrasymelus Lycius π', 463.
Thrinacia ins. O. λ', 106.
Thryoëssa opp. λ', 711.
Thyestes β', 106.
Thymbra opp. κ', 430.
Thymbraeus Troj. λ', 320.
Thymoetes Troj. γ', 146.
* Thyone h. 27, 18.
Tilphussa, fons, A. P. 67.
Tiresias O. κ', 492.
Tiryns β', 559.
Titanum proles dii et homines A. P. 158, 59.
Titanus m. et vicus β', 735.
Titaresius fl. β', 751.
Tithonus O. ε', 1.
Tityus O. η', 324, λ', 575.
Tlepolemus β', 653. Troj. π', 416.
Tmolus m. β', 866.
Trachea β', 633.
Trachin β', 682.
Trechus Aetolus ε', 706.
Tricce opp. β', 729.
Triopas A. P. 34.
Triptolemus C. 153.
Troezen opp. β', 561.
Troezenus β', 847.
Troglodytes, mus, B. 216.
Troja capta ab Hercule sub Laomedonte ε', 640—42. Trojae opulentia σ', 289. v. ibi ann.
Troiani imbelliores Graecis ο', 513. olim visi γυναικοκρατούμενοι χ', 514 ann. Pelasgi β', 813. sumtum praebentes sociis ρ', 225.
Troïlus ω', 257.
Trophonius A. P. 119.
Tros ε', 265, υ', 230. miles Troj. υ', 463.
Troxartes, mus, B. 28.
Tychius, coriarius, η', 220.
Tydeus brevis statura ε', 801. Tydei fortissime gesta quaedam δ', 376—398. cf. ε', 125, 6.
Tyndareus O. λ', 297.
Typhaon seu Typhoëus β', 782, 3. a dracaena educatus, A. P. 128, 190.
Tyro O. β', 120, λ', 234.
Tyroglyphus, mus, B. 137.
Tyrophagus, mus, B. 224.
Ucalegon γ', 148.
Ulysses β', 631. audax (τλήμονα ϑυμὸν ἔχων, πολύτλας, μεγαλήτωρ), ε', 670, 674, ϑ', 97 etc.; sapiens et prudens (πολύμητις, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντος, πολυμήχανος), α', 311, β', 169, ϑ', 93 etc.; strenuus (πτολίπορϑος), β', 278 etc. cum Achille rixatus olim ap. Trojam O. ϑ', 75. servorum fidelium capita et manus osculans O. φ', 225. Ulyssis coeca avaritia, non immerito vituperata, O. ι', 229, κ', 437. cf. O. λ', 354—360. Ulyssis consilio capta Troja, O. λ', 523, χ', 230. Ulyssis forma O. ν', 398—401, φ', 334. cf. Il. γ', 210, 224. libertas adversus Agamemnonem ξ', 83. reditus enarratus O. ι', 39—μ', 453. vox praeclara de se et gloria sua O. ι', 19.
Venus. v. Ἀφροδίτη. Veneris cestus sive cingulum pectorale, κεστὸς ἱμὰς, ξ', 214.

Vulcanus 'α, 571, 600, 608, ε', 10, 23. Vulcani ancillae aureae σ', 417. domus σ', 369.
Xanthus Troj. ε', 152.
Xanthus et Balias, Achillis equi immortales, π', 145, 154, 380, 81, τ', 400. Xanthus equus loquens τ', 408.
Xanthus Lyciae fl., Jovis fil., β', 877, ξ', 434. idem qui Scamander, ζ', 4. mugiens, velut taurus, φ', 237. pugna ejus cum Achille graphice descripta φ', 233—271.
Zacynthus β', 634.
Zeléa, Phrygiae opp., β', 824, δ', 103, 121.
Zephyrus β', 147, δ', 276, 423.
Zethus O. λ', 261, τ', 523.

IV. INDEX SCRIPTORUM EMENDATORUM VEL LAUDATORUM.

Aeschylus Ag. 373. emend. γ', 156. Palamede β', 381. tentatus ann. ad γ', 156.
Apollodorus 3, 6, 2. emend. δ', 409.
Apollonius Soph. emend. α', 23, 44, 92, 205, 235, β', 356, 814, γ', 175, 238, 316, δ', 117, 132, ε', 285. 452, 574, 761, ι', 147, λ', 141, 802 (v. Add. vol. 6.), π', 203.
Ariaethi Arcadica δ', 319. Schol.
Ariosti quaedam ann. ad O. β', 346. in Add. vol. 6.
Aristarchi consilium in edendo Homero ι', 222. not. ejus edd. 2. Homericorum carminum O. ν', 66. frigus κ', 306.
Barbier α', 38.
Barnesius metri curiosior quam peritior, O. ν', 213. nasutus ε', 71.
Bornhauseri carmen epicum *Heinz von Stein* ann. ad O. δ', 454, λ', 36, in Add. vol. 6
Caylusii, comitis, disputatio de securibus, quas Ulysses sagitta percussit, O. τ', 573.
Ctesias emend γ', 6.
Dacieria α', 180.
Diocles grammaticus insulsior O. ξ', 134.
Etym. M. tentatum γ', 316 ann.
Evangelistae sublimis oratio de Christo ann. ad O. ν', 92.
Euripides Heracl. 153. em. γ', 220.
Eustathius et Scholiastae emendati α', 114. 146, 149, 189, 235. 248, 250, 313. 423. 429, 539, β', 207, 219, 308, 347, 408, 410, 467, 480, 514, 525, 662, 697, 765, 797, γ', 23, 62, 83, 107, 188, 453, δ', 171, 278, 282, 452, 539, ε', 27, 88, 112, 253, 258, 278, 446, 655, 724, 25, 838, ζ', 15, 39, 396, 513, η', 44, 316, 346, ϑ', 164, 220, ι', 56, 146, 397 (v. index v. τυγχάνω), 562, κ', 160, 480, ν', 122, 630, ξ', 226, 317, ο', 389, π', 481, ϱ', 47, 225, σ', 295, τ', 80, υ', 150, 391, φ', 163, 495, χ', 467, ω', 455. Odyss. β', 320, 337, γ', 174, δ', 37, 135 (Add. vol. 6.), 622, ξ', 466 et s.
H. Heine ann. ad ψ', 75. in Add. vol. 6.
Hesiodus emend. O. et D. 119, β', 751. Scut. 282. et 83. ann. ad σ', 605. in Add. vol. 6.
Eob. Hessus α', 121 et s.
Hesychius emend. λ', 453, ο', 209.
Homeri loca, quae conjectura tentavimus, asteriscis signata sunt.
Vict. Hugo ξ', 110.
Hyginus emend., fab. 155., ξ', 317.
Klotz β', 212.
Jos. de Lassberg indice 1. v. χλωρὸν δέος.
Longi locus tentatus κ', 246. nota.
Martialis α', 285.
Pisistrati tyranni versus O. λ', 630.
Plautus persanatus ann. ad ε', 127.
Rhiani scripturae non magni pretii O. β', 152, 241. cf. O. δ', 788 ann.
Sappho emend. ε', 734.
Scholiastae ignorare visi nonnunquam, cur versus notati sint a Criticis, ann. ad μ', 350. in Add. vol. 6.
F. Schubarth O. δ', 264 et s.
Simonidis locus ζ', 142. nota.
L. de Sinner κ', 351.
Soph. emend. *Μάντεσι* ν', 663.
Strabo emend. 10., β', 634; 9, β', 681; 7, 3, β', 701; 7, 4, β', 751; 17, γ', 6, 8, 3, η', 133.
Theocritus emend. 25, 71., β', 269.
F. Thiersch O. α', 154.
L. Tieck μ', 33.
Venetus librarius hallucinari nonnunquam visus, idque Aristophane et ipso Aristarcho auctoribus; velut π', 175.
Virg. emend. ann. ad ε', 127, O. ε', 61.
Zenodotus Il. vol. 1. p. 7. ejus audacia β', 60.
Zoïlus Il. vol. 1. p. 7.

EPILOGUS.

Est genus hominum, Lector erudite, simile atriensis Phaedriani, qui in omnes partes reip. litterariae discurrunt, multumque agendo nihil agunt, agentes impediunt, dicta eorum secus interpretantes, facta elevantes, idque per omnia studentes, ut se meliores ad imos pedes Parnassi detrahant, ad quos ipsi, invito Phoebo, obscura sua habent domicilia. horum nonnulli, cum in praefatione primi voluminis dixissem, non tam illud mihi faciendum fuisse in hac editione Homericorum carminum, ut nova proferrem in medium, quam ut prolatis uterer et delectum adhiberem ad farraginem animadversionum, quibus bene multi optimum vatem magis onerarunt quam ornarunt, id verbum simplex et modestum ad vivum resecuerunt, quasi nihil a me novi excogitatum sit, omnisque nostra opera in excerpendo consistat. Quam ego calumniam haud dignam habuissem, quam redarguerem, nisi alta voce proclamatam in nescio quibus ephemeridibus tota Germania resonavisset, quamvis absurdissimam. nam quid, quaeso, manifestius est quam, hoc opus, nisi aliam, certe illam dotem sibi jure suo vindicare, ut proprium quiddam existimetur, nec ab alio quocunque pendens, ne tum quidem, cum superiorum interpretum placita commemoramus atque expendimus, quod ipsum est suo utentis judicio, nec in magistri vel celeberrimi verba jurantis? sed fuit, neque id raro, cum ducem nullum inveniremus: itaque aut nostro Marte res agenda erat, aut more multorum faciendum, qui caute silent, ubi aqua haeret, ut intelligere videantur scilicet, quae non intelligunt, nec fateri ignorantiam cogantur.

Cujusmodi fastu ac vanitate nihil ineptius bonisque litteris perniciosius fingi potest, siquidem hac inprimis de causa mendis foedissimis usque ad nostram memoriam maximus poëta et inquinatus fuit, et adhuc fortasse scatet, si divinantibus nobis haud successit. verum tot mihi consideranti aperte falsa, insulsa, transposita, male interpuncta, non sane videtur abjicienda esse spes, fore, ut aliquantum promota ope nostra studia haec humanissima dicantur; quod ut fieret, plerumque satis erat, ut ita dicam, aperire oculos, nec fide sublesta Graeculorum atque recentiorum codicum indormire.

Elocuti sumus illud, quod in cujusvis potestate situm est, ut attendat, cogitet, nec nubem pro Junone amplectatur. nam quod praeterea requiritur in hoc genere, id quidem θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, ut ait Homerus, nec tamen contemnendum est propterea, quia neque addisci, neque ad libros aut praecepta revocari potest, sed velut divina quaedam aura de improviso adspirare solet meditantibus, et inextricabilia visa lumine insperato perfundere. Haec illa est ars, qua excelluit Bentlejus, nisi quod, ingenio nimis indulgens, dum palaeographicam negligit rationem, speciosos nonnunquam foetus edidit, sed non vitales. Cui nos rationi obtemperantes hic illic ἕλκη ὕπουλα curavimus, haud contenti scripturis tolerabilibus, quas vocare solent, subridente Jacobsio praef. vol. 1. Anthol. Palat., pag. 71.*), et impune nomen recensionis, prae quo recognitionis sordet nonnullis, usurpare potuissemus, quod nomen, qui nominibus ducuntur, reveriti miscelliones fortasse manus abstinuissent hoc opere, non illis scripto; sed Homerum imitari maluimus, quem *non fumum ex fulgore, sed ex fumo lucem dare* dicit Flaccus.

Ejusmodi macularum, quae inveteraverunt, e numero est hoc animae Patrocleae dictum Iliadis libro penultimo, versu 75.: καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι, et illud Odyssea, ρ', 506.: ὁ δ' ἐδείπνεε: quae loca, sicut alia quaedam utriusque carminis pariter affecta, in Addendis demum sexti voluminis enucleare contigit. Sunt autem et haec et consimilia satis multa asteriscis nunc notata per totum librum; quae aliquando, si assensum Criticorum idoneorum tulerint correctiones, in ipso ordine perscribi jubebimus, vetustis sordibus in notas conjectis.

Quid autem, inquiat quispiam, si displicebunt istae tuae correctiones? Respondeo, ne sic quidem vere cavillatores laudem novitatis ac proprietatis abjudicasse ab hoc scripto, cum id tamen constet, nos primos incurata ista ulcera explorasse et medicinam adhibuisse, qua si quis utiliorem repererit, is laude fruetur sua, nostrae haud officiet. Praeterea vero res naturales, historiam, grammaticam et rhetoricam, non vulgari modo explicavi, sed ipsos harum disciplinarum fontes adii, recentioribus tamen auctoribus succenturiatis. Quodque maximum momentum habet, nullum versum, nullum vocabulum, praetermisi, quin fidem ejus examinarem; quam rem alii, in iisque viri doctissimi, vel prorsus neglexerunt, vel breviter atque in transcursu tractarunt, in disputationes altioris quidem illas indaginis, sed paulo alieniores a proposito, exspatiati. Nam id sane omnes cupimus, quicunque his litteris tenemur, quam emendatissima legi verba Homeri: igitur ad hoc obtinendum totis viribus annitamur; cetera, quae ad explicationem

---

*) „Non ii sumus, qui, quod ab eruditissimis viris interdum fieri videmus, lectiones, quae tolerabiles sint, mutandas tentandasve negemus. *Tolerabiles* autem plerumque vocant eas, quae argutis quibusdam ratiunculis aliquo modo explicari posse videantur. Talia multa sunt in his Epigrammatis, quae frustra tuearis, veriore lectione felici conjectura reperta." Jacobs. l. c.

pertinent, facilius huic velut fundamento superstruantur. quae tamen et abesse possint sine detrimento poëtae, cum praesertim non desint libri, in quibus separatim atque ordine enarrentur. neque enim notarum causa eduntur scriptores classici; quem ineptorum errorem merito exagitans Capoferreus in animadvers. ad Ovid. Met. 10.: „In memoria habendum est,“ inquit, „id quod viri doctissimi jam pridem testificati sunt, in neminem poëtarum plus sibi temeritatem sciolorum permisisse quam in hunc, ut cui, pro candore ac facilitate sua uni omnium inter manus versanti, facillime possent ineptiarum suarum scabiem affricare; *qua qui elegantissimum poëtam purget, pristinoque suo nitori restituat, hunc plus illi conferre existimo quam qui, neglecta corporis cura, variis corruptelis atque incrustationibus, velut ulceribus, scatentem commentariorum veste circumdet.*“ quae verba in plurimos etiam Homeri editores conveniunt.

Superest ut dicam de Indicibus, quibus omnium minime carendum fuit patri humanitatis propter copiam rerum et verborum, quantam vix apud ullum scriptorem invenias. quos Indices quamvis studiose ac diligenter confeci, tamen non ubique Ionicas verborum formas perscribendas esse existimavi, sed hic illic posui *ναῦς*, *ἥλιος*, et alia hujusmodi Atticorum notiora, quae facile quisque amussitabit. praeterea, taedium et jejunitatem Seberiani libri evitaturus, neque loca omnia commemoravi, in quibus vox quaeque legitur, et phrases dedi potius quam nuda verba, sicubi horum sensus paulo obscurior esse videretur. fere autem omisi interpretationem vocabulorum, cum propterea quod ex annotationibus peti potest, tum quia propediem expectatur doctissimi G. Ch. Crusii lexicon Homericum.

Vale, Lector erudite, et nos ama, sicut decet *φιλομήρους φιλόμηρον*. Dabam Constantiae ad lacum Brigantinum, Cal. April. a. 1836.

EPIPHONEMA.

Ingenui, huc adsitis et aequae imponite lanci,
　　Dentibus obscoenis quae petit Invidia,
Carmina primigeni vatis, ne adjungere possit
　　Nos imitatorum pessima turba sibi!
Verum quaesivi, jussis plorare magistris;
　　Lucida dispulsis sensa dedi nebulis.
Sin: certe volui. In magnis, ait auctor acutus
　　(Magnaque sane haec sunt), et voluisse sat est.
Quodsi Pieridum chorus adspiravit, habebo,
　　Qua clarus volitem sera per ora virûm,
Artibus haud solitis partam propriamque coronam,
　　Quae cingat viridi tempora fronde senis.

AD TYPHONEM.

Quid me dilaceras, Tυφon? Velut alter Osiris,
Astra petam; stagni te cohibebit aqua.
Illic ranarum mirabere taedia cantus;
Illic plausores quaere tui similes.

113904
LGr
H 766Bo
Author Homer
Title Carmina; ed. by Bothe. Vol.5.

UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY

Do not remove the card from this Pocket.

Acme Library Card Pocket
Under Pat. "Ref. Index File."
Made by LIBRARY BUREAU